

Reading Room

A P P E N D I X

A D

T H E S A U R U M

G R Æ C Æ L I N G U Æ

A B

HEN. STEPHANO constructum;

ET AD

L E X I C A

C O N S T A N T I N I & S C A P U L Æ.

STUDIO & LABORE

DANIELIS SCOTT, J. U. D.

V O L. II. Z—Ω.

L O N D I N I,

Typis JAC. BETTENHAM,

V E N E U N T

Apud JOH. NOON, Bibliopolam, in Vico dicto *Cheapside*.

M. DCC. XLVI.

APPENDIX

THE EARL OF KILMORRE

GRACE

A. B.

HENRY STEPHANO confining;

READ

A. C.

L. F.

CONSTANTIN

STUDIO

DANIELIS

DOCTOR

THE

THE

THE

REVERENDO admodum

J O S E P H O

EPISCOPO BRISTOLIENSI,

HOC SECUNDUM VOLUMEN

A P P E N D I C I S

A D

T H E S A U R U M

G R Æ C Æ L I N G U Æ

A B

HEN. STEPHANO constructum

D. D. D.

DANIEL SCOTT.

HEN. STEPHANO conf. actum

A B

GRECE LINGUE

MUSEUM
THE ASSAURUM

A B

APPENDICIS

SECUNDUM

EPISCOPO BRISTOLIENSIS

JOS. R. H. O.

REVERENDISSIMO

A P P E N D I X

A D

T H E S A U R U M

G R Æ C Æ L I N G U Æ

Ab *HEN. STEPHANO* constructum;

E T A D

L E X I C A

C O N S T A N T I N I et *S C A P U L Æ*.

Z.

Z A Δ

Ζαδραμαῖος.

STEPH. de Urb. pag. 371. C. Ζαδράμη — το εθνικόν, Ζαδραμαῖος.

Ζαθεός. *App.* 1003. G.

Hom. Iliad. A. γ. 38. Schol. Ἄσαν θείαν, ὃ ἐστὶ πᾶν. Hunc locum citat Auctor. . B. γ. 508 (al. 15.) Schol.

Aristoph. Nub. γ. 282. etiam a Cl. Auctore laudatur.

Eurip. Ion. γ. 91. Θασσεὶ δὲ γυνὴ τρίποδα Ζάθεον Δελφίς, &c. . γ. 184. Οὐκ ἐν ταῖς Ζαθέαις Ἀθαναίς &c.

Pind. Olymp. Od. X. γ. 52. Διὸς ἀλκιμὸς υἱὸς σάθματό Ζάθεον ἀλσὸς παῖρι μελίσσῃ. Schol. Νεῶλ. ναὸν Ἄσαν θείον, &c.

Ζακανθαῖος.

Steph. Byzant. pag. 371. E. Ζάκανθα, πόλις — το εθνικόν Ζακανθαῖος.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 236. ult. πρὸς δὲ Καρχηδονίους διεπεμπεῖτο πυνθανομένῳ τι δεῖ ποιεῖν, οἱ Ζακανθαῖοι πεισυνούσας τῇ Ρωμαίων
VOL. II. N°. I. 1.

Ζ A Π

συμμαχία, τινὰς τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατατομενῶν ἀδικεῖ. . 238. 19. . 255. 4. f.

Ζαπλῆς. III. 399. C.

Vide Cl. *Maittaire de Dial.* p. 251. C. *Eurip. Androm.* γ. 1282. Μηδ' εἰ Ζαπλῆτες οἴσεται Φερνας δομοῖς.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 13. 19. πολλοὶ μὲν γὰρ Ζάπληοι ἀνθρώπων, ἀνολέοι εἰσι. *Thom. Magist.* pag. 83.

Ζάπυρ.

Æschyl. Prometh. γ. 1082. ἐλικες δ' ἐκλαμπέσι σέροπης Ζάπυροι, &c. Schol. β. λίαν καυστικοί.

Ζαρηκῖος.

Steph. de Urb. pag. 372. C. Ζαρηξ, πόλις — το εθνικόν, Ζαρήκῖος, ἀπὸ τῆς γενικῆς, ὡς Θράκῖος.

Ζαρίασπευς.

Steph. Byzant. pag. 372. D. Ζαρίασπα, ἢ Ζαρίασπη, πόλις — οἱ οἰκῶντες, Ζαρίασπηνοὶ
B

νοὶ ἐῤχωρίως. ἀπο δὲ τῆς Ζαριασπῆς, Ζαριασπεύς.

Ζαριασπῆν.

Vide suprà Ζαριασπεύς.

Ζάλευω.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 416. D. ex Alcmane, qui εἴη γὰρ ἔττυμενον εσθῆι, Ἀλλα τα κοῖνα γὰρ ὡς περ ὁ δαμῶ Ζαλεύει. Vide *Casaub. Animadv. col. 711. 30.*

Ζήευω. *Thef. App. 1009. B.*

* Ζαχολ. *App. 1006. A.*

Anthol. Ep. Gr. pag. 82. In Bacch. 7. Ζηλαῖον, Ζάχολον, Ζηλημονα, Ζηλοδοῖον, &c.

* Ζαχρυσ. *IV. 656. B.*

Eurip. Alcest. 498. Ἀρεῶ, Ζαχρύστου Θρακίας πελῆης ἀναξ. *Rhes. 370.*

Ζεβεκην.

Steph. de Urb. pag. 373. A. Ζεβέκη, πόλις — το ἐθνικόν, Ζεβεκηνός, &c.

Ζειρινιάτης.

Steph. Byz. de Urb. pag. 373. B. Ζειρινία, πόλις — το ἐθνικόν, Ζειρινιάτης, ὡς Κυδωνιάτης.

Ζελειάτης.

Steph. Byzant. pag. 373. B. Ζέλεια, πόλις — το ἐθνικόν, Ζελεΐτης. παρὰ Ποσιδιππῶ δ' εὐρηταὶ διὰ τῆς Ἰ. Ἡρωδιανῶ Ζελεϊάων φησιν. ἐς γὰρ Ζελεϊάτης, καὶ Ζελεΐτης.

Ζελεΐτης.

Vide suprà Ζελεϊάτης.

Ζεσις. *I. 1398. D.*

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 423. E. τινες δὲ καὶ τὸ παρ' Ὀμηρῶ, [*Iliad. I. 203.*] Ζωροῖεραν δὲ κεραῖρε, ἐκ ἀκράτου σημαίνειν φασιν, ἀλλὰ θερμόν, ἀπο τῆς ζῶικῆς καὶ τῆς ζέσεως.

Plat. Tim. III. 66. B.

Ζευλαρίον. *I. 1392. C.*

Aristoph. Av. 583. Οἱ δ' αὖ κορακες τῶν ζευλαρίων — τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων &c.

* Ζευληλαῖω. *I. 1392. B.*

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VI. Cap. 1. §. 4. pag. 322. ὁ μὲν, παραθεμένῳ τὰ ὄπλα, σπείρει καὶ ζευληλαῖϊ, πυκνὰ μέλας ρεφομένῳ ὡς φοβεμένῳ. Vide *Athen. Deipn. pag. 15. F.*

Ζευληλαῖης. *I. 1392. B.*

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VI. Cap. 1. §. 4. pag. 322. εὐσιε δὲ καὶ ὁ ζευληλάτης τὴν λῆσιν· εἴα παρὰ τοὺς βούς ζευξας, [*Athen. Deipn. pag. 16. 2.*] ὀπισθῶ τῶ χειρὶ δεδεμένου ἐλαυνεῖ.

Ζευλητής.

Callim. Hym. in Apoll. 47. ἐξέη κείνῃ Εξοί' ἐπ' Ἀμφρυσῶ ζευγήτιδας ἐρεφεν ἵππους, &c. *Schol. Ζευγήτιδας δὲ, τὰς ὑπο ζυγῶν ἀλομένας.* Vide *Observ. Illustr. Spanhem. ad loc. pag. 77.*

Ζευγληθεν.

Apoll. Rhod. Arg. III. 1318.

Ζευγληφι.

Callim. Hym. in Dian. 162. Σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑποζεύγληφι λυθσας ψηχουσιν καμάδας, &c.

Ζευγμαῖεύς.

Steph. de Urb. pag. 374. B. Ζεῦγμα, πόλις — το ἐθνικόν, οἱ μὲν ἐπιχωριοὶ Ζευγματεύς· δεῖ δὲ Ζευγμαλίτης, ὡς Ἀσκαλωνίτης, ὡς καὶ Πρωίας ὁ γραμματικῶς Ζευγμαλίτης. Vide *Etym. Mag. c. 513. 48.*

Ζευγμαλίτης.

Vide suprà Ζευγμαῖεύς.

* Ζευκ. *I. 1391. E.*

Dion. Hal. I. 97. 21. καὶ δρομῶ ἵππων ζευκῶν τε καὶ ἀζεύκων ἐπιελεῖται.

* Ζευξίς. *I. 1391. E.*

Herodot. Hist. Lib. III. §. 104. pag. 200. Οἱ δὲ δὴ Ἰνδοὶ τροπῶ τοιῶν καὶ ζεύξει τοιαύτῃ χρεωμένοι, &c. 250. 14. f. ζωαῖραψαμενῶ πασαν τὴν ζεύξιν τοῦ βοσποροῦ, &c. 394. 9. f. καὶ τῶν ἐπεστωῶν τῇ ζεύξει τοῦ Ἑλλησπονίου ἀπολαμβάνειν τὰς κεφαλὰς.

* Ζεφυρίης. *App. 1008. D.*

Orph. Hym. in Zephyr. 1. pag. 176. Αὐραὶ πολλογενεῖς Ζεφυρίτιδες, ἡεροφαῖται, &c.

Callim. Epigr. V. 1. pag. 184. Κογχῶ εἶω, Ζεφυρίτι, παλαίερον. Vide *Athen. Deipn. pag. 318. B.*

Steph. de Urb. pag. 374. D.

Ζεφυριώτης. *App. 1008. D.*

Steph. de Urb. pag. 374. C. Ζεφυρίον, — το ἐθνικόν, Ζεφυριώτης. — ἐς καὶ ἀκρὰ τῆς Αἰγυπτῆς, ἀφ' ἧς ἡ Ἀφροδίτη καὶ Ἀρσινόη Ζεφυρίτις, ὡς Καλλιμαχῶς· το ἐν Ζεφυρίτις ἀπο

τε Ζεφυριώτης, σύγκοπη τε ὦ, ως το Θρονίης.
 Αρκαδιῶς δε δια διφθογῆς γραφεί.

* Ζηλαίῳ. I. 1404. C.

Vide supra in Ζαχολῳ.

Ζηληίς.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 837. D.
 838. A. ἡ λεγομένη Ζηλήτις, ἣ εἶχει πολλὴν
 Ζηλα ἐπὶ χωρίῳ.

Ζηλίης.

Steph. de Urb. pag. 375. A. Ζηλῳ, πό-
 λης — ὁ πολίτης, Ζηλίτης. Nomen hujus
 urbis apud Strab. Geogr. Lib. XVII. pag.
 1183. C. non est Ζηλῳ, sed Ζήλις.

* Ζηλοδοῖηρ. I. 1400. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. In Bacch. γ. 7.
 Invoco Baccham, Ζηλήμονα, Ζηλοδοῖηρα, &c.

* Ζηλομανής. I. 1400. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 588. Agath. Ζηλο-
 μανὲς το κόλασμα.

Ζηλοσυνη.

Hom. Hym. in Apoll. γ. 99. ἡ [sc. Juno]
 μιν ερυκε Ζηλοσύνη, οἱ &c.

Ζηλολύπως.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 948. A.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 240. C.
 ταύτην οὖν αποκλείεσι, καὶ Ζηλολύπως φυλα-
 τούσι.

* Ζημι. App. 136. F.

Eurip. Alcest. γ. 695. Καὶ ζῆς παρελθὼν
 τὴν πεπρωμένην τυχὴν, ταύτην καλῶν. Vi-
 de Notam Cl. Barnes.

* Ζημιώδης. I. 1405. E.

Xenoph. Memorab. Lib. III. Cap. 4. §.
 11. 5. pag. 145. εἰς αὐτῶν αὐτοῖς τε καὶ
 Ζημιώδης, ως το ἡτῆσθαι, &c.

Ζην. App. 1008. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 234. 23. διοπερ αυ-
 τὸν προσάγορευθῆναι Ζῆνα μὲν, ἀπο τοῦ δοκεῖν
 τοῖς ἀνθρώποις αἰσίου εἶναι τοῦ ζῆν, ταῖς ἐκ τοῦ
 περιεχομένης ἐν κρᾶσι ταῖς καρπὲς ἀναδύσασθαι
 τῶν τελεῶν.

Ζηνοδοῖηρ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. γ. 7.
 Invoco Apollinem, Ζηνόφωνα, Ζηνοδοῖηρα, &c.

Ζηνοδοῖεύς.

Steph. de Urb. pag. 375. B. Ζηνοδότιον,
 πόλις — το ἐθνικόν, Ζηνοδότιῳ, καὶ Ζηνοδο-
 τιδῶς, καὶ Ζηνοδοῖϊν ἐπιχωρίως.

Ζηνοδοῖινῳ.

Vide supra Ζηνοδοῖεύς.

Ζηνοδοῖιῳ.

Vide supra Ζηνοδοῖεύς.

Ζηνοποσειδῶν.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 337. D.
 e Machone. Ο δ' εἶπεν αὐτῷ, Ζηνοποσει-
 δῶνῳ ξένη. Vide Casaub. Animadv. ad lo-
 cum col. 587. 10.

* Ζηνοφρων. App. 1008. H.

Vide supra Ζηνοδοῖηρ.

Ζηνωνειῳ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 158. B. ως
 ἐκ ἀλλῶς δυναμένης εἰσηθῆναι φακῆς, εἰ μὴ κα-
 τὰ τὴν Ζηνώνειον ὑψηλῆσιν, &c.

Ζητᾶρεῖησιαδης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 162. B.
 Vide Casaub. Animadv. ad loc. col. 293. 61.

Ζητῆλεον.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 170. E.
 Ζητῆλεον δὲ εἰ καὶ ὁ τραπεζοκόμῳ ὁ αὐτῷ ἐστὶ
 τῷ τραπεζοποιῷ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 433. 18. διοπερ ἤε-
 ρον ἡγεμόνα Ζητῆλεον, οὕτως &c.

Plat. de Leg. Lib. II. pag. 668. A. B.

* Ζητῆλεῳ. App. 1009. B.

Aristoph. Thesm. γ. 611. Ζητῆλαι γὰρ ἐστὶ.

Lucian. Fugitiv. pag. 1016. A. ἐνθα
 πολλὸς χρυσῳ, ἡ ἀργύρῳ οὐκ εἴσεται, ἐκεῖ ποῦ
 Ζητῆλεοὶ εἰσὶν ἡμῖν.

Ζοαραῖαι.

Vide infra Ζοαρηνῳ.

Ζοαρηνῳ.

Steph. de Urb. pag. 376. A. Ζόαρα, πό-
 λης — οἱ πολῖται τοῦ χωρίου, Ζοαρῆνοι, διὰ τοῦ
 εἰχωρίου τυποῦ, καὶ Ζοαράται.

* Ζοη. I. 1387. G.

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 32. pag. 12.
 5. f. ἐς γὰρ ἐξδομηκονία εἰσα κρον τῆς ζῆς ἀν-
 θρωπῶ προλήθημι. pag. 126. 12. 168. 16.
 257. 23. ζῶν ἐξωον τὴν αὐτὴν ἐκείνησι, &c.

Ζοίλειεύς.

Steph. de Urb. pag. 376. C. Ζοίτειον,
 πόλις — λεῖται καὶ Ζοίτεια. — το ἐθνικόν
 παρὰ το Ζοίτειον, Ζοίλειεύς· παρὰ δὲ τὴν Ζοί-
 τειαν, Ζοίεύς.

Ζοίειυς.

Vide supra Ζοίειευς.

Ζεχίτης.

Steph. de Urb. pag. 376. D. Ζεχίς, πόλις — ὁ πόλις Ζεχίτης.

* Ζοφοειδής. I. 1913. B.

Phav. Lex. pag. 342. 1 Ζοφοειδής, σκοτεινόν. Suid. Lex. II. 11. in Voce Ζοφωδής. Hesych. Lex. pag. 412. 1. Ζοφοειδής, σκοφοειδής.

Orph. Hym. in Astra. v. 10. pag. 102. Αὐλαζόνες αἰεὶ νυκτὶ Ζοφοειδέα πεπλον, &c.. In Pluton. v. 8. pag. 116. In Melin. v. 9. pag. 168. Αἰλαιαίς ἐφοδοῖσι καὶ Ζοφοειδέα νυκτὶ.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 595. 40.

* Ζοφωσις. I. 1913. D.

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. 23. ὁρῶν οὖν, ὅτι νυκτὶ ὁ Ἀπολλων, ὡς προειρηται, εοικε, διὰ τὴν τε αἰετὸν παχυνσιν καὶ ζόφωσιν, &c.

Ζύαντες.

Steph. de Urb. pag. 377. A. Ζύαντις, πόλις — οἱ πόλιν, Ζυγάντες.

Herodot. Hist. Lib. IV. §. 194. pag. 283. 26. Τῶν δὲ Ζύαντες ἐχούσι, &c.

Ζυβενικός.

Steph. de Urb. pag. 376. E. Ζύβεννα, νησος — τὸ ἐθνικόν, Ζυβενίτης καὶ κληρικόν, Ζυγενικός.

Ζυβενίτης.

Vide supra Ζυβενικός.

Ζυήφορος.

Eurip. Hippolyt. v. 1183. Εὐθυμὸς ἵππεος ἀρμασί Ζυήφορος, &c.. Rhcf. v. 303. Herc. Fur. v. 120. Ὡς τε πρὸ πείραιον Λεπας Ζυήφορον πῶλον ἀνέβη.

* Ζυήμος. I. 1394. E.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 331. B. μισχὸν δραχμῶν πέντε καὶ βας Ζυήμῳ δέκα.

Ζύιον.

Phav. Lex. pag. 342. 2. Ζύον, ὁ τῶν βοῶν. Ζύον δὲ ἐδέρως, τὸ Ζύιον.

Ζύιος. I. 1394. E.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 141. pag. 96. ὅν οἱ μὲν ὑπο τῷ Ζύῳ, Ζύιοι· οἱ δὲ ἐκάλειωθεν, παρήγοροι, καὶ παράσειροι, καὶ σείραφόροι, καὶ σείραῖοι.

Phav. Lex. pag. 342. 1. Suid. Lex. II. 16.

Ζυβόλωρον.

Æschyl. Pers. v. 188. Schol.

Ζυβομαχέω. I. 1393. B.

Suid. Lex. II. 16. Ζυβομαχέω. ἡσυχάζει, ὡς οἱ βοες ἐξευμένον. Μετῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸ ἀλλήλων μαχῆς. — ἀπὸ τῶν πωλυνίων ἡσυχία, καὶ διαφερομένων πρὸ τοὺς ὠνεμένους. Vol. I. 593. Phav. Lex. pag. 342. 2. Hesych. Lex. pag. 412. 2. Ζυβομαχεῖν, τὸ τοῖς οἰκείοις διαφερεσθαι ἢ ἀπλησύνεσθαι.

Plut. C. Marii. II. 497. 4. f. ἀλλὰ τετὸν μὲν ἔξ ἡμερῶν Ζυβομαχῆσαντα τῷ λιμῷ, &c.

Demosth. adv. Boeot. pag. 636. C. ὡς τῶν μὲν πάλιν — περὶ δ' ὀνομαζέμενον Ζυβομαχεῖν.

Lucian. Pseudolog. pag. 1113. A. καὶ Ζυγομαχεῖν δὲ τινὲς λεγούσι, πρὸς τὸν ἐχθρὸν εἶπε, Ζυγομαχεῖς; Vide Schol. et Not. ad loc. Vol. III. pag. 568. Ed. Amst. A. D. 1743.

Thom. Magist. pag. 84.

Ζυβοποιός.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 269. C. e Pherecrate. Τίς δ' ἐστ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀρῶν ἢ Ζυβοποιῶν εἰς χρεῖα, &c.

Ζυβόσθμεω.

Lycophr. Alex. v. 275. Schol. Ἀλλ' ὁ μὲν Λυκοφρών, καὶ ἕτεροι Ζυβόσθμεθῆναι ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν ἑκτόρα λείψαι, &c.

Ζυβοφορέω.

Suid. Lex. II. 17. Ζυβοφορέμενα. ἐν Ζύῳ ἡσυχάζομενα. Phav. Lex. pag. 342. 2. Hesych. Lex. pag. 412. 2.

Ζύωσις.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 204. A. καὶ γέγονε ναὶ λίαν εἰσὼ βαρεῖα καὶ τὴν Ζύωσιν εὐήρεις ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς χρεῖας.

* Ζύωλος. I. 1394. D.

Soph. Eleet. v. 704. δύο Λίβες Ζύωλῶν ἀρμάτων ἐπιστάται.

Ζυθός. App. 1011. A.

Suid. Lex. II. 17. Ζυθός. οἶνον ἀπὸ κριθῆς γινόμενον. Phav. Lex. pag. 342. 2.

Ζυθός est tertiæ Decl. Simpl. et primæ Contract.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 233. A. De Lusitanis

Lusitanis loquens, ait ; χρωῖται δε και ζύθει·
οὐκ δὲ σπανίζονται.

Diod. Sic. Bibl. Lib. I. pag. 21. 30. κα-
τασκευάζουσι δε και εκ των κριθων Αἰγυπιοὶ πο-
μα, λειπομενον ἔτι πολὺ της περι τον οινον εὐω-
δίας, ὃ καλεῖται Ζύθον. . *Lib. IV. pag. 147.*
34. ευρειν δ' αὖον [*sc. Bacchum*] και το εκ
της κριθης κατασκευαζομενον πομα, το προσ-
αδρευσμενον μεν υπ' ενίων Ζύθον, ου πολὺ δε
λειπομενον της περι τον οινον εὐωδίας. . *Lib.*
V. pag. 211. 24. De Gallis.

Ζυμῖτης. I. 1407. H.

Hippocr. de Viét. Rat. Lib. II. pag. 356.
4. αὖων δε των ἀρῶν, ὃ μεν ζυμίτης, κουφὸν
και διαχωρεῖ.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. Cap. 3.
§. 10. pag. 405. 2. f. και ἀρῶι ζυμίται με-
γαλοὶ προσπεπερονημένοι ἦσαν προς τοὺς κρεασι.

Ζυμῶλικος.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 55. B. Καὶ α
δε Διοκλέα ζυμῶλικοὶ της σαρκός.

Ζωαγράφω.

Herodot. Hist. Lib. IV. Cap. 88. pag.
250. *Mandrocles*, ζωαγράφάμενος πᾶσαν την
ζευξίν τε βοσπορον, &c.

Ζωαριον.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 276. Schol.
διαφέρει οἱς μὴ μὴ μὴ. ὃ μεν μὴ μὴ ἀποφεν-
νᾶται των ξυλων· ὃ δε οἱς εκ των εν τοῖς
ποσάμοις επιπλεονῶν ζωαρίων.

Ζωαρχικος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1300.

Ζωβανης.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 639. D.
αφῆγισθαι τε της οικίας ενα αὖων [*sc. οικῶν*]
ενδεδυκοῖα σολην ομοίαν τη βασιλικῇ, ὃν και
καλεῖσθαι Ζωβάνην.

Ζωγράφαιος.

Dion. Hal. II. 39. 39. ἔτι φαυλως παρα-
δειγματὶ χρωμενος ζωαφάει. Vide Not. Cl.
Sylburg.

Ζωγραφήτος.

Aristoph. Lysistr. §. 1191. Στρωμαῶν δε
ποικίλων. Schol. Οὕτω καλεῖται τα πεποικι-
μενα, τα κεκαλλωπισμενα, και ζωγραφήτᾳ στρω-
μαῖα.

Ζωγραφικός. I. 865. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 421. 37. Πολύει-
VOL. II. N°. I. 2.

δὲ, ὃς και ζωγραφικῆς [*sc. τεχνης*] και μου-
σικῆς εἶχεν ἐμπειριαν.

Ζωγραφικως..

Hom. Iliad. Γ. §. 327. Schol. Ζωγραφί-
κῶς δε ἐκτέτυπε τελο.

Ζωφρεία. I. 54. C.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 10. 9. Ζωφρεία
δ' ἐκυριευσαν πλειονων ἢ τριακοσίων. . 87. 2. f. .
110. ult. . 115. 24. . 119. 18. . 123. 11. .
887. 30.

Ζωφρειον. I. 54. C.

Suid. Lex. II. 12. Ζωφρεῖον. εἰδὲ σπυρι-
δι. . *Phan. Lex. pag. 342. 3.*

Eustath. in Iliad. E. pag. 453. 5. . 476.
52. και το των ἰχθυων δε ζωφρεῖον, εὐευθεν εἰ-
ληφε την αρχην.

Plut. de cap. ex Inim. Utilit. pag. 89.
A. Οὐ συ μυραίνης εν ζωφρείῳ σοι τρεφομένης,
εἶα ἀποθανεσθης, ἐδακρυσας.

Ζωφρεω. I. 53. H.

Suid. Lex. II. 12. Ζωφρεῖ. αἰσθητικῇ. ζων-
τας λαμβανει. και ζωφρει, ζωντα λαμβανει,
και τῆρει. . *Phan. Lex. pag. 342. 3.*

Diod. Sic. Bibl. Lib. XII. pag. 314. 9.
Ἀθηναῖοι νηυσὶν ἀπεκρίναν μεν πλεῖς των
χιλίων, ἐξώρῃσαν δε εκ ἐλατῆς των ἐξακο-
σίων. . 43. 40. . 255. 10, 35. . 79. 20. .
340. 41. . 447. 40. .

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 154. 14.
και δη τότε συμβαλων εσσωθη· και ζωφρηθεῖς,
ἀπηχθη ες Σάϊν πολιν, &c. . 313. 15. f. et
10. f. οσες δε και τέλει ἐξώρῃσαν, ἀμα τοῖς
Βοιωτῶν ἐξώρῃμένοις εἶχον εν φυλακῇ, &c. .
340. 14. f. 450. 3. . 241. 26. οσες δ' αν
των πολεμίων ζωφρήσασι, ἀπο των ἐκατὼν αν-
δρων ἀνδρα ενα θυεσι, τροπῶ ἔτι αὖω και
τα προβατα, ἀλλ' ἐβροῖω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 50. 7. Συν αὖω
ἐκείνῳ πάντες ἐξωφρήθησαν.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 471. 11.
και καταβραυμαλίσαντες πολλας [*sc. ναυς*] αν-
δρας τε, τοὺς μεν ζωφρήσαντες, τοὺς τε ἀποκρί-
ναντες ἀπεχωρησαν. . 36. 42. . 209. 17.

Locis sequentibus, respectus habetur ad
vitæ Conservationem, potius quam ad Ca-
ptivitatem. Hoc sensu Ζωφρεῖν significat
Angl. To give quarter. Gall. Donner quar-
tier : ut priore sensu, Angl. to take prisoner,
or prisoners.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 180. 14. f.
C κα

και εἴλε μὲν τὴν Ἐπιδάυρον, εἴλε δὲ αὐτὸν Προκλεα, και ἐζώρῃσε.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 326. 4. f. ἐξαιρουῖτες τὰς χεῖρας, και δεομενοι ζώρῃν, &c. . 350. 28. επαφῃκε τοῖς προνομευσι, παραγείλας μηδὲνα ζώρῃν.

Diod. Sic. Bibl. Lib. XI. pag. 254. 19. τὰ δὲ Γελωνῶ παραγείλαντο μηδὲνα ζώρῃν, πολὺς ἐγενέτο φόνος τῶν φευγόντων, &c. . 259. 28. τελοῦ δὲ καὶ κρατοῦ ἀλόγῃς οἱ βαρβαροὶ, δεομενοι ζώρῃν, εἰδέντο ἐνυῖχανον ἐλεου. . 1. 31. διο και παραγείλαντο αὐτοῦ μηδὲνα ζώρῃν, ταχυ πλεῖστον ἀπὶ νεκρῶν ἐγένετο. . 294. 42. . 363. 16. . 364. 6. . 537. 12.

His Exemplis probe pensitatis, judicet Lector de Sensu Verborum S. Pauli, II. *Epist. ad Timoth. II. §. 26.* και ἀνανήψουσιν ἐκ τῆς τῆ διαβολῆς παγίδος, ἐζώρῃμένοι ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ ἐκεῖθεν θάλαμα.

Ζωρήνικος.

Phav. Lex. pag. 176. 3. Γλαῦκος — και κυρὸς ὁ καὶ παθῶ. και κυρὸς ὁ ζώρητικός.

Ζωθαλμικός. App. 1012. A.

Pind. Olymp. Od. Z. §. 19. Ἀλλοῖε δ' ἄλλον ἐποπτεύει χαρὶς ζωθάλμικος, &c. Schol. ζωθάλμικος δὲ, ἡ θαλλεῖν αὐτὸς ποιεῖσα. και οἶονεϊ ζῆν διαπαντός μνημονευομένους.

Ζωμαρυς.

Aristoph. Acharn. §. 244. τὴν ἐνηρυσιν. Schol. τὴν ζωμάρυσρον, ἐν τῇ τοῦ ἐν αὐτοῦ.

Ζωμοποιεω.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 95. C. ex Axionico. Ζωμοποιῶ θερμὸν ἰχθυὸν ἐπαναπλατῶν, ἡμιερῶτα λειψάνα συνίθεις.

* Ζωμοποιός. I. 1408. G.

Plut. Lacon. Apothegm. pag. 218. C. Ἐπεὶ δὲ τις αὐτῷ συνιστὰς ψαλῆν, εἶπεν, Οὐχὶ ἀγαθὸν ψαλῆς ἐστίν, Παρ' ἡμῖν δὲ γὰρ ἀγαθὸν ζωμοποιός.

Ζωναιός.

Steph. de Urb. pag. 377. C. Ζωνη, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Ζωναιός.

Ζωνάριον.

Aristoph. Thesm. §. 146. σφοδρίον. Schol. τὸ ζωνάριον σφοδρὸν και γυναικειόν, τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐρευν.

Ζώνιον. I. 1411. G.

Hesych. Lex. pag. 413. 2. ζώνιον, γυναικειὸν ζῶμα.

Aristoph. Thesm. §. 146. Schol. Bourd. ὁ δὲ Πολυδεύκης λέγει σημαίνειν σφοδρίον καλλωπισματι και κοσμημα γυναικειόν, δηλονότι ζώνιον. . *Lysistr. §. 72.* Vide J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 67. pag. 734. a Cl. Auctore citat.

* Ζωνιοπλόκος. I. 1411. G.

Phav. Lex. pag. 343. 2.

Tho. Magist. in Nomin. Att. pag. 84. Ζωνιοπλόκος, οὐ ζωνοπλόκος. διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἶμαι τὰ τῶν γυναικῶν ζώνια εἶναι πεπλεγμένα.

Ζωογενής.

Plat. Polit. II. 309. C.

Ζωογονία. I. 1387. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 6. 40. τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμηρίον πειρῶναι φερεῖν. . 7. 14. . 27. 4.

Plat. Epinom. II. 980. C.

* Ζωοδότης. I. 1387. H.

Phav. Lex. pag. 343. 2. Ζωοδότης, ὁ ζῶν πασι δίδως ἀγαθὸν θεός.

Ζωοθηρία.

Plat. Sophist. I. 223. B.

Ζωοθηρικός.

Plat. Sophist. I. 220. A. τὸ δὲ τῶν ἐμφύτων ζῶν ἔσαν θηρῶν προσεῖπεν Ζωοθηρικὴν. ΘΕ. ΕΣΩ. ΞΕ. Ζωοθηρικῆς δὲ ἀρ' οὐ διπλὴν εἰδος ἀνελείφο ἐν δικῇ; pag. 221. B. . 222. A.

Ζωοθυσία.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1311.

* Ζωοθυτέω. I. 1389. G.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1311.

* Ζωομορφος. I. 1389. G.

Plut. Num. I. 141. 7. Οὐχὶ δὲ διεκάλυσεν ἀνθρώποειδῇ και ζωμόρφον εἰκόνα θεῶν Ρωμαίοις νομίζειν.

Ζωοπλαστεω.

Lycophr. Alex. §. 844. Ὁς ζωοπλαστῶν ἀνδρας ἐξ ἀκρῆς ποδοῦ Ἀγαλματώσας &c.

Ζωοποιεω. I. 1387. F.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 382. A. ἐκθενῆς δὲ αὐτῷ πρὸς τὸν ἀνεμὸν κεχηρῶτα, ζωοποιούσι.

Ζωοπαμνω.

Ζωοῤαμνω.

Orph. Arg. v. 311. ταυρον Σφαζον, ανακλινας κεφαλην εις αιθερα διαν, Ζωοῤαμνων.

Ζωοῤροφια.

Plat. Politic. II. 261. D. Πολερον εν της ζωοῤροφίας την των συμπολλων κοινην τροφην, αελαιοῤροφιαν ἢ κοινοῤροφικην τινα ονομαζωμεν;

Ζωοῤροφικος.

Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 338. 9.

Plat. Politic. II. 263. E. . 267. A. ζωοῤροφικὴ δὲ παλιν αὐτεπιτακτικῆς, ε το μικροταλον των γενων, απεσχισθησιν· και ζωοῤροφικῆς ειδος, αελαιοῤροφικον.

Ζωοῤροφος. I. 1390. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 27. 44. και ολως ειπειν, νομιον εχοντες οι Ελληνες τον Απολλωνα, και ζωοῤρόφον, παύων εκείνω των τοιζων απηρχοντο.

Ζωοφθορια.

Suicer. Thes. Eccl. I. 198.

Ζωοφθορος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 198.

Ζωοφυῤεω.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 682. D. και το λοιπον αναλρεχσιν και ζωοφυῤεσιν.

Ζωπυρημα.

Aristoph. Lysistr. v. 107. φειψαλυσ. Schol. οιον ζωπύρημα, και σπινθηρ.

Ζωπυρησις.

Plut. Sept. Sap. Conv. pag. 156. B.

* Ζωροποῤης. I. 1414. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 597. Epigr. 2.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 497. D. ex *Hedylo.* Ζωροπόται και τειο φυλον Ζεφυρου καλα νηον, &c.

Ζωσηροκλεπῤης.

Lycophr. Alex. v. 1329. Ζωσηροκλέπῤης, νεικος ὤρινεν διπλαν, &c.

Ζωῤελισης.

Phan. Lex. pag. 344. I. Ζωῤελισῤης, ο Απολλων εν Κορινθω.

Ζωφυῤος. App. 1012. G.

Æschyl. Suppl. v. 863. ενθεν δεχομενον ζωῤυῤον αιμα βροῤοισι θαλλει.

Plut. Rom. I. 64. 7. το δε ξυλον εσεξεν ἡ γῆ ζωῤυῤος εσα, και βλασες ανηκε, &c.

Ζωωνυμια.

Phan. Lex. pag. 121. I. Αρκῤος — Ισειον δε, και επει αρκῤον ο μυθος καλα ζωωνυμῤαν το της Καλλισῤεως ωνομασεν ασροθεῤημα, &c.

Η.

Ηῤασκω. I. 1446. G.

SUID. Lex. II. 39. Ηῤάσκει. ακμαζει. *Phan. Lex.* pag. 344. 3. Ηῤάσκοντες, εκ δευῤερου ακμαζοντες, ἢ αυξανοντες. *Hesych. Lex.* pag. 414. 2. εκ δευῤερε νεαζοντες ἢ αυξανοντες.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 332. 45, 49.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. Cap. 6. §. 1. pag. 227. τους δ' οικεῤας καλαλειπει τῶ κωμαρχῤῃ, πλῃν τε υῤε ἄρῤῃ ηῤάσκοντες.

Lucian. Imagin. pag. 593. B.

Ηῤῃωρ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 136. C. ex

Matrone. Κιχλας δ' εξειης ἡῤῃωρας υῤσιπετηεις, &c.

* Ηῤεμονεια. I. 1425. E.

Orph. Arg. v. 907. Εῤρῤει γαρ πανῤῃ δεινη θεος ἡῤεμόνεια, Λυσσαν επιπνειουσα υπερ γαλινους σκυλακεσσιν.

Ηῤεμονευμα.

Eurip. Phæn. v. 1498. Στολιδα κροκοεσσαν ἀνείσα τρυφας, Αῤεμόνευμα νεκροισι πολυσονον.

* Ηῤεμοσυνον. I. 1425. F.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. Cap. 8. §. 18. pag. 251. ηλθον δε αυῤοις ικανοι βοες αποθύσαι

ἀποθύσαι τῷ Διὶ τῷ Σώτηρι, καὶ τῷ Ἡρακλεῖ, ἡγεμόσυνα.

Ἡγησιακός.

Dion. Hal. II. 8. 37. Ἡγησιακὸν το σχήμα τοῦτο τῆς συνθεσεως, μικρόκομψον, αἰετες, μαλθακόν.

* *Hēgēs.* I. 1423. F.

Soph. Oed. Col. v. 1589. χωρὸν μὲν αὐτὸς αὐτὸς ἐξηγήσομαι, ἀθικτὸς ἡγήηρ, ἔμμε χρηθανεῖν.

Ἡγήτειρα. *Orph. Hym. in Auroram*, v. 6. pag. 174. Ἐρῶν ἡγήτειρα, βίε προπολεθνήλοισιν.

Anthol. Ep. Gr. pag. 571. Incert. Φωνὴν δ' ἡγήτειραν οδοιποροῦσα ἀπολείπων, &c.

Ἡγήτης.

Æschyl. Suppl. v. 247. ἀπροξένοι τε, νοσφιν ἡγήων, μόλειν εἰλῆ' ἀρεσῶς, τοῦτο θαυμαστον πέλει. Schol. πρέσβων.

Ἡγευμενως.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 32. 5.

Ἡδυγμων. *App.* 1015. C.

Cl. Auctor ex *Polybio Exemplum* petiit, quod in illo Historico nondum inveni; sed eadem fere Verba occurrunt in *Xenoph. Conviv.* Cap. 8. §. 30. pag. 190.

* *Hēthros.* I. 1579. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacch.* v. 8. Ἡπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἡπεροπῆα, &c. . pag. 84. *In Apoll.* v. 8. Ἡπιον, ἡδυεπή, ἡδύθροον, ἡπιόχειρα, &c.

Eurip. Eleet. v. 703. Fama est, Πᾶνα μεσαν ἡδύθροον πνεον', αἰρων ταμῖαν, χρυσεαν ἀρνα καλλιπλοκαμον πορεύσαι.

* *Hēduloēw.* *App.* 1015. D.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 165. C. ex *Phrynichos.* εἰθ' ἡδυλογῶσιν ἀπασιν Αἰε καὶ τὴν αἰοραν περιούλεις ἐπὶ τοῖς βαθροῖς, &c.

* *Hēduloia.* *App.* 1015. D.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 165. B. Ποθεν δὲ καὶ ἡδυλογία τοῖς ἡδονικοῖς τέλοισι ἀμαρτολόγοις;

Hēdulo. II. 634. B.

Anthol. Ep. Gr. Lib. III. Cap. 8. pag. 320. Hunc locum citat Cl. Auctor.

Eurip. Hec. v. 134. πρὶν ὃ ποικιλοφρων Κόπις, ἡδυλόος, δημοχαρις, Λαερτιάδης πειθεῖ στρατῖαν, &c.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 165. B. *Phrynichus* — μνημονεύει τοῦ ἡδυλόου διατέλων, &c.

Vide *Adulo.* *huj. App.* col. 52.

Ἡδυμαίος.

Steph. de Urb. pag. 378. A. Ἡδύμη, πόλις Καρίας. το ἐθνικόν, Ἡδυμαῖος.

* *Hēdumēlēs.* II. 874. E.

Anthol. Ep. Gr. pag. 465. *Philipp.* Σοῖ πᾶσαν φιλοῦσιν, καὶ ὁ χρυσοκομῆς ὕμναιος, καὶ λιγυρῶν αὐλῶν ἡδυμελεῖς χαρίεις.

Vide *supra* *Adumēlēs.*

Ἡδυνηριός.

Eurip. Hec. v. 535. Schol. λαβε μου ταύτας τὰς θυσίας τὰς θελκηρίους, τὰς ἡδυνηρίας, &c.

Ἡδυοφθαλμος.

Hesych. Lex. pag. 628. 2. . Μετὰ γλῆν, ἡδυοφθαλμός. . *Phan. Lex.* pag. 496. 1.

Ἡδυπάθημα.

Anth. Ep. Gr. Lib. I. Cap. 8. pag. 20. Σαρκοῦ δ' ἡδυπάθημα φιλον τελοῦ ἀνδρασιν ἀλλοῖς Ἡ μία τῶν Μνημῆς ἡνυσε θυαλῆρων.

* *Hēdypolis.* III. 472. F.

Soph. Oed. Tyr. v. 518. Schol.

Ἡδυπότης.

Anthol. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacch.* v. 8. *Invocemus Bacchum*, Ἡπιον, ἡδυπότην, ἡδύθροον, ἡπεροπῆα, &c.

Hēdypolis. *App.* 1015. G.

Athen. Deipn. pag. 469. B. C. D.

Ἡδυπρόσωπος.

Orph. Hym. in Horas. v. 5. pag. 140. Ωραι αἰεθαλῆες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 136. F. ex *Matrone.* Χονδρὸς δ' ἡδυπρόσωπος, ὃν Ἡφαιστὸς καμὲν ἔψων Ἀττικῶ ἐν κεραμῶ &c.

Ἡδυσωμάτος.

Xenoph. Sympos. Cap. 8. §. 30. pag. 190. εχ ἡδυσώματος ὀνομασθεῖς ὁ Γανυμηδῆς, ἀλλ' ἡδυνῶμων, &c.

Ἡδυτής.

Aristoph. Av. v. 225. καλεμελίτωσε. Schol. Ἡδυτῆς ἐπληρωσεν.

Ἡδυφάγος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1317.

* *Hēdufan.*

* Ηδύφωνος. IV. 304. B.

Phau. Lex. pag. 496. 1. Μελιγῆρις, εὐ-
φωνος, ἡδύφωνος. . *Hesych. Lex.* pag. 628. 2.
ubi Μελιγῆρις, quod melius videtur. Con-
sulas *Steph. Thes.* II. 866. D.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 392. F.
Pratinas ἀδύφωνον ἰδίως καλεῖ τον οῤῥῖλα, &c.

Ηδύφωνως.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 211. 7.

Ηδωνεύς.

Steph. Byz. de Urb. pag. 378. B. Ηδω-
νοί, εθν. Θράκης, — λεῖται και Ηδωνεύς,
και Ηδωνιάτης.

Ηδωνιάτης.

Vide supra Ηδωνεύς.

Ηελιώτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 374. *Eratostr.* Και
ὧς μὲν ἠρπασε τυμβὸν ἀπ' ἡελιώτιδος αι-
γλης, &c.

* Ηεροθεν. I. 133. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 450. *Julian.*

Ηερομηκής.

Orph. Arg. v. 922. Μεσσον δ' ἡρόμηκες
ἐπὶ στυγρῷ αλσεὶ πολλῶν Ἡπλωται φηλοιο πε-
ριζ κλαδεῶσιν ἐρυμνόν.

Ηεροπλαγκτός.

Orph. Hym. in Astra. v. 8. pag. 102. 8.
Ἐπὶ φαεῖς ζῶνας εφορῶμενοι, ἡρόπλαγκτοι.

Ηεροπότης.

Hesych. Lex. pag. 417. 2. Ἡεροπότης,
αἰμοπότης. . *Phau. Lex.* pag. 348. 1.

Ηελίων.

Steph. de Urb. pag. 378. C. Ηελιώνεια —
το εθνικόν, Ηελίων.

Ηθμωδης.

Aristoph. Vesp. v. 99. κημος καλός. Schol.
ἐστὶ δὲ πλεγμα τὶ δίκτυωδες και ἡθμῶδες, ανω-
θεν πλάγῃ, καλῶθεν γενον.

Ηθολογέω.

Joseph. de Maccab. §. 15. 6. pag. 515.
ὡς τινὰ τροπον ἡθολογήσασιν φιλοκενὰ γονεων
παθῇ, &c.

Ηθοποιητικώς.

Eustath. in Odyss. Ω. pag. 827. 31. χαι-
ρει δὲ ἐπὶ τῇσις ἢ τῷ Ἀλρείδῃ ψυχῇ. και φησιν
ἡθοποιητικῶς.

VOL. II. N°. I. 3:

Ηθροισμένως.

Phau. Lex. pag. 7. 3. Ἀλελῆδον, ἡθροισ-
μένως αμα.

* Ηϊόνεύς. App. 1017. H.

Steph. Byzant. pag. 378. D. Ηϊών, πωλὶς
— το εθνικόν, Ηϊονεύς.

Ηϊονίτης.

Steph. Byz. de Urb. pag. 378. D. Ηϊών,
πωλὶς — ἐστὶ και ἀλλῇ πρὸς τῇ Πιερίᾳ. το
εθνικόν, Ἡϊονίτης.

* Ηκριβωμένως. I. 302. F.

Suid. Lex. I. 733. Ἐν αμυσσοῖς και Κορυ-
δῷ φθελγεται. ἐπὶ τῶν μὴ ἡκριβωμένως ἐν ἀ-
παιδεύτοις διαλεγομένων. . pag. 734. Ἐναρθρως.
ἡκριβωμένως. . *Phau. Lex.* pag. 264. 2.

Eustath. in Odyss. A. pag. 41. 7.

Ηλ.

Eustath. in Iliad. E. pag. 430. 14. Ἰσέον
δὲ οἱ τε γεωγράφου ἰσορηνί, καινήν τινὰ ἀπο-
κοπὴν τοῦ ἡλ. οἶον δαιμονι. ἡλ, &c. .
Odyss. A. pag. 43. 44. Το δὲ δῶ, ἀποκεκοπῆται
ἐκ τοῦ δῶμα καθα και ἐκ τῷ ἡλ. το ἡλ καὶ α
τον γεωγραφον.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 560. A.

Ηλακαλαίεύς.

Steph. de Urb. pag. 379. A. Ηλακάταιον —
το εθνικόν, Ηλακαλαίεύς και Ζεὺς Ηλακαλαίεύς.
In Cod. Voss. hæc ita distinguuntur: το εθνι-
κόν Ηλακαλαίεύς Ζεὺς και Ηλακαλαίεύς.

Ηλακαλαίος.

Steph. de Urb. pag. 379. A. Ηλακάταιον,
ὄρος Θεσσαλίας, οπε και Διὸς Ηλακαλαίεύς ἱερὸν.

Ηλακαλαεύς.

Vide supra Ηλακαλαίεύς.

Ηλακαλαώδης.

Aristoph. Thesm. v. 829. Schol. *Biset.*

Eustath. in Iliad. Ψ. pag. 1452. 36.

Ηλεκρίν.

Heliod. Æthiop. Lib. III. pag. 131. 26.
ἡ περονῇ δὲ, Ἀθηναῖον ἡλεκρίνην ἐστὶ φε, &c.

Steph. de Urb. pag. 380. B.

Ηλεκρίται.

Steph. de Urb. pag. 379. B. Ηλεκρίδες
νησοὶ [In sing. Ηλεκρίς. *Ap. Rh. Arg.* IV.
v. 506] — οἱ καλοικενῆες, Ηλεκρίται, πρὸς
τον τυπου των εἰς ἰς' Ηλεκρίνοὶ δὲ, δια το ἐπι-
χωριον.

D

Ηλεκτροφάτης.

Ηλεκτροφανής.

Eurip. Hippolyt. §. 740. — δακρυών Τας
ἠλεκτροφαεῖς αὐτάς.

Ηλεμάτως.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1206. Τῷ καὶ
ὃ ἠλεμάτως Κολχοὶ μάθον ἀντιοῶντες, &c.

Ηλευσινιακός.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 285. F.

* *Ηλιασηριον.* I. 1457. C.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1169. B.
ὥς τε καὶ τοῖς θηρίοις ἐκβάσι τε ὑδατῶν, ἠλιασ-
ήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τότε μὲν ἐξελκονί-
ες διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἠλιασ-ήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν
θεατῶν ὁραθῆναι, &c.

Ηλίδει.

Steph. de Urb. pag. 381. B. Ηλῖς, πόλις
— ὁ πόλιν ἀπὸ τῆς Ηλίδος γενικῆς, ἀνα-
λόγως Ηλίδει, ὡς Ἀδωνίδει, καὶ Εὐπολί-
δει.

Etym. Magn. col. 426. 37.

Eustath. in Iliad. B. pag. 229. 48. ὁ πο-
λῖν φησιν, ἠλίδει τυπὴ κήλικη. καὶ ὑφ-
έσει τοῦ δ, ἠλίδει. καὶ συναίρεσει ἠλεί.
Τρυφῶν δὲ φησιν, Ηλίδει. καὶ κατὰ μετὰθεσιν
ἠλεί καὶ Ηλεί.

Ηλίδει.

Vide supra Ηλίδει.

Ηλιθίω.

Æschyl. Prometh. §. 1060. μη φρενας υ-
μῶν ἠλιθίωσιν βροτῶν μυκημ' ἀλεαμνον. Schol.
B. εἰς ἀναισθησίαν ἄξει.

Ηλιθίως.

Lyfæ pro Cæde Eratoth. Def. pag. 6.
ult. ἀλλ' ἔως ἠλιθίως διεκείμην, ὥς ἔμην τὴν
ἐμαυτὴ γυναικα πάσων ζωφρονέσσην εἶναι τῶν
ἐν τῇ πόλει.

Demosth. Orat. in Aphob. I. pag. 551.
A. 8d' ἣν τῷ πατρὶ τοῦτο το συμβολαῖον εἰς
τὰνδράποδα ἠλιθίως συμβέβλημενον, μεγίστῳ
τεκμηρίῳ γινώσσεσθε.

Ηλιοβλήτος.

Eurip. Bacch. §. 13. Λιπὼν δὲ — Περ-
σῶν θ' ἠλιοβλήτης πλάκας, &c.

Vide *Strab. Geogr.* Lib. I. pag. 48. B.
et Lib. XV. pag. 1008. A.

* *Ηλιομοσφος.* I. 1454. G.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 542. E.

Ηλιοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 381. A. Ηλιοπολῖς,
πόλις Αἰδύπης, — ἐστὶ καὶ ἐν Φοινίκῃ. ὁ πό-
λιν, Ηλιοπολίτης.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1160. A.

Ηλιοσιβίης.

Æschyl. Prometh. §. 790. πρὸ ἀντολῆς
φλοῶπας ἠλιοσιβίης ποντοῦ περὶ σά φλοι-
σθον, &c.

Ηλιοευκί.

Swicer. Thes. Eccl. I. 1327.

Ηλιοποι.

Orph. Arg. §. 1361. ἀπορριψέσθαι ἐμελλον
Ἀρας Αἰθέρω καὶ ἠλιόποιον ἐρινυν, &c.

* *Ηλιωδης.* I. 1456. H.

Eustath. in Odyss. A. pag. 34. 15.

* *Ηλιωσα.* App. 1021. F.

Anacr. Od. 29. pag. 94. §. 427. Λιπα-
ρας κομᾶς ποιήσον, τὰ μὲν ἐνδοθεν μελαινας,
τὰ δ' ἐς ἀκρον ἠλιώσας.

Ηλιώτης.

Soph. Trach. §. 708. το γὰρ κάλαμα
τυγχάνω ριψάσα πῶς τῆς οἴδης. ὃ πρὸς χριον, ἐς
μεσση φλόγα, ἀκλιν' ἐς ἠλιώτιν.

Ηλωνάιος.

Steph. de Urb. pag. 382. B. Ἠλώνη —
το ἐθνικόν, Ἠλωνάιος.

* *Ημαθοεις.* I. 398. E.

Hom. Iliad. B. §. 77. ἡμαθόεν. Schol.
ψαμμώδες, τραχείας. αμαθος γὰρ ἡ ψαμμος.
I. §. 153. Schol. Ἀμμώδες. §. 295. Od-
ys. A. §. 93. Schol.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 932.

Ημαρήμενος.

Plat. de Leg. Lib. II. pag. 670. C. προσ-
ηκούλα μὲν ἐχόντων μελῶν, ὁρῶς ἐχέειν μη
προσηκούλα δὲ, ἡμαρήμενος.

Ημαλάνωπεριβαλλος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 162. A.

* *Ημελημενως.* II. 861. D.

Phan. Lex. pag. 113. 3. Ἀπηρεως — οἱ
δὲ, ἀπροθυμῶς, ἐλαφρῶς, ἡδῶς. ἔνιοι δὲ, ἡμε-
λημένως.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. Cap. 7. §.
15. pag. 51. ὥς τε τῇ ὑπεραιᾷ Κυρῷ ἐπορευέ-
ο ἡμελημένως. *Memorab.* Lib. III. Cap. 11.
§. 4. pag. 185.

ἡμεροδραμεῖ.

Ημεροδρομεω. I. 1460. C.

Lucian. pro Lapsu inter Salut. pag. 270.

A. Hunc locum citat Auctor, cui Exemplo addas, pag. 95. A.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 385. A.

Ημεροθαλής. I. 1491. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 71. Nic. cui Exemplo addas pag. 503. Adefspot. Πανή δ' αυ πλαβανοισι και ημεροθαλέσι δαφναις εσεμμαι, &c.

Ημεροθηρικός.

Plat. Sophist. I. 222. C. . 223. B.

Ημεροκαλές. I. 1460. C.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 680. D. σεφανωμαλικά δ' ανθη καλαλεει Θεοφραστος ταδε, ιον, — ημεροκαλές.

Alias occurrit cum duplici λ.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 681. E. τε δ' ημεροκαλλής καλουμένου ανθους, &c. . 685. C.

* Ημερολεβδον. App. 1023. A.

Etymol. Magn. col. 429. 40. Ημερόλεβδον, το καθ' εκαστην ημεραν εξαριθμειν.

Vide *Phav. Lex.* pag. 352. 3. in 'Ημερολεγειν. et *Cl. Kust. Not. in Suid. Lex. II.* 59. in Voce Ημερόλεβδον.

Aeschyl. Pers. v. 63. τοκεες τ' αλοχοι θ' ημερόλεγον τεινονα χρονον τρομεοναι.

Lucian. Lexiph. pag. 528. A.

Ημεροπευής.

Aristoph. Lysistr. v. 840. Καξηπεροπευειν. Schol. *Biset.* οθεν ηπεροπευής, ο απαλειων, οινει ημεροπευής, ο δια ημερεσ οπω υπαλομενωτινα αιμυλωμερον.

Ημεροσκοπεω.

Aeneas Comm. Poliorcet. pag. 1650. 3 f. ημεροσκοπειν δε εφ' εκασω χωριω τρεις τουλάχισον, &c.

* Ημεροής. I. 1467. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 128. 3. αμφοτερα δε τα γενη ταυτα βασιλειας εχει, και βιον ου πανελως αβριον, εδ' ανθρωπινης ημερότης εζηλλαγμένον. . 173. 41. . 342. 22, 33, 36.

Dion. Hal. I. 26. 29. νομας τε θεσθαι, και την διαλειαν εκ τε θηριωδης επι πλειστον εις ημερότητα μετασταλειν.

Plat. de Rep. Lib. III. pag. 410. C. Τινος δε (η δ' ος) περι λεγεις; Αβριότης τε και

Κληροήτης, και αυ μαλακίας τε και ημερότης, ην δ' εγω.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 258. 43.

Ημεροφανής.

Aeschyl. Agam. v. 82. οναρ ημερόφαντον αλαινει.

* Ημεροφυλάξ. I. 1460. F.

Xenoph. Graec. Hist. Lib. VII. Cap. 2. §. 6. pag. 462. εδιωκον τες ημεροφύλακας οντας δεκα. αφ' εκαστης δε της πεμπιαδος εις ημεροφύλαξ κατελειπετο. — ορωντων των ημεροφυλάκων, &c.

Ημερως.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1135. B. και γαρ πολήικως, και ημερως εξαρχης ζωσι, &c.

* Ημερωσις. App. 1023. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 15. 4. μαλλον ουν ωρεπειν τω γεγονότι καλα τους αρχαιες χρονους την ημερωσιν της χωρας, &c. . 235. 12. Αθηνα δε προσαπλεσι την τε των ελαιων ημερωσιν και φυλειαν παραδεναι τοις ανθρωποις, &c.

Ημερωέρως.

Plat. de Leg. II. 867. D.

Plut. Alex. IV. 80. 1. των δε βαρβαρων πολλας εποισησεν ημερωέρως εχειν ωρω αυτον.

Ημερερεις.

Eustath. in Odys. X. pag. 790. 17. γραψας εγω ρηως. ως ημέτερω ημερερεις κηλικως δηλαδή και αβεληερω αβεληερεϊς ο μωρως, εγω και εταίρειω Ζευς ο εφορω της εν τη ελαιριας κοινωνιας.

Ημι. App. 1023. C.

Suid. Lex. II. 60. Ημί, φημι. λεγω. . *Phav. Lex.* pag. 353. 1. . *Etym. Magn. col.* 416. 31.

Aristoph. Nub. v. 1143. Hunc Versum citat Auctor. Vide Schol. 'Ημί. φημι, λεγω. νυν προσφωνητικόν εστι μοριον, αλλαχθ δε σαφηνειας ενεκα παραλαμβάνεται.

Plat. de Rep. Lib. I. pag. 338. B. ην δ' εγω. . 341. A. . 349. B. η δ' ος. — ην δ' εγω.

Vide *Steph. App.* col. 137. C.

* Ημιανθρωπος. I. 454. B.

Lucian. Deor. Concil. pag. 1096. B. ο γαρ τοι γενναϊοτάτος Διονυσος, ημιάνθρωπος ων, &c.

Ημισσαριον.

Ημισταριον.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 144. 15. ἐπὶ το πολυ παριενῆαι τες καλαλυας οἱ πανδοχεις, ως ικανα παλ' εχειν τα πρὸ την χρειαν, ἡμι-αυσαρίε.

* Ημισφαλαιον. App. 1023. D.

*Aristot. de Hist. Animal. I. 780. B. αλ-
λα ἡ μὲν λυγξ, ὁμοιον ἡμιασπραγάλῳ· ὃ δὲ λε-
ων, &c.*

Ημῖνα εἶναι.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 909. A. ως
 τε ἡμιβαρβάρους γενεσθαι φησι Δημήτριος αὐτὸς
 ὁ Σκηψίος αὐτὸς Αἰολεων.

* Ημιβρεχης. App. 1023. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 270. Ammian.
 Δειπνισας θερμῶς ἡμῖν ῥεχέεις ἐφύλον.

* *Ημιβρωσ.* I. 783. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 567. Pauli Silent.
 Αἰχμη δ' ἡμῶν τυποὶ μίμνεσιν οὐδ' ὧν, &c.

* *Ημερομηνος*. I. 888. A.

Lucian. Marin. Dial. pag. 112. D. αἱ
Νηρηίδες δὲ ἀναδύσασαι, παριππευσεν ἐπὶ τῶν δελ-
φινῶν επικροτῆσαι, ἡμίθυμοι αἱ πολλαί. . 111.
B. . 231. A. . 834. C. . 1043. D. ὁ Ἀλκι-
δαμας — ἐκεῖθι ἡμίθυμον, &c.

Ημιβυλαιξ.

Suid. Lex. I. 315. Ἀρρεν. — και ἡμίαν-
δρ, και ἡμίδυναίξ, και διγενής, και θηλυδρίας,
και ερμαφροδιή, και ἰθρις, ἔ ισχυς τεθερίσαι.
— Ἰππωναξ δε ἡμίανδρον, τον οἶον ἡμιγύ-
ναικα.

Anacr. Od. 13. pag. 44. Vide Notam.

Ημιδαρεικον.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. Cap. 3. §.
21. pag. 25. I. αἱ Δαρεϊκεῖ τρια ἡμιδαρεϊκὰ
τὰ μὲν τῷ Σαρδωῶνι.

* Ημίδης. I. 916. F.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. Cap. 9. §.
 14. pag. 67. Κυρ^{ος} γὰρ ἐπεμπε βικῆς οἶνου
 ἡμιδοεῖς πολλακίς, &c.

* Ημίδρο. I. 1044. C.

Eurip. Androm. §. 941. Παιδας δ' εἶω
μεν γνησιος ἐλίκλον αν, ἡ δ' ἡμιδύλως τοις εμοις,
νοθαγενεῖς. Ad hunc locum respicere vide-
tur Auctor.

Ημελλην.

Lucian. de Saltat. pag. 516. B. ἡμίελλην
 γὰρ τις ὦν ἐβύχανε.

Ημμερτης.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 486. D.
 Ηραδῶ — πρῶτους δυο λυκιεργήσας ἡμι-
 εργέας, &c. Vide *Herodot.* Lib. VII. Cap.
 76. pag. 406.

Lucian. de Astrolog. pag. 540. Β. Αι-
γυπτιοὶ δὲ παρὰ σφῶν ἐκδεξάμενοι ἡμμεργέα
τὴν μαντικὴν, ἐπὶ μέζον ἡλείραν δῶς.

* Ημειτης. App. 1023. F.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 54. pag. 36. 2.
 ἡμιέτες, καὶ ἡμιέτης χρόνος.

Ημῖθε. I. 1532. Η.

Hom. Iliad. A. v. 4. Ἡρώων. Schol. Τῶν
ἡμιθέων ἀνδρῶν. . M. v. 23. καὶ ἡμιθέων γεν-
εῶν ἀνδρῶν. Schol. Ἡμίθεοι, οἱ ἕνα θεὸν ἐχού-
ντες, καὶ ἕνα ἀνθρώπων.

Pind. Pyth. Od. Δ. ν. 19. Εἶπε δ' οὐλῶς
 Ἡμιθέοισιν Ἰάσονα αἰχμητῶ ναυαῖς. . ν. 327,
 375.

Lucian. Deor. Concilium. pag. 1097. C.
 πολλήν ἀλλὰ ἐμπεπληγὰς γέ τον ὕραν των ἡ-
 μιθέων τέτων.

Ημιθηλὺς.

*Anacr. Od. 13. pag. 44. Τον ἡμίθελον
Ατῆν ἐν κρεσιν βοωνῆα, λείβουσιν ἐκμανηναί. Vi-
de Not. Cl. Barnes.*

Ημῖς δαίω.

Joseph. Ant. Lib. XIV. pag. 729. 8. f.
 Ηρωδὴ δωσασι την βασιλειαν, ιδιωη τε ονι και
 Ιδουμαιοι, τβηξιν ημιυδαίω, δεc.

Ημικακως. App. 1023. H.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 161. pag.
 659. και ἡμικάκον δε Εὐκλείδης λεῖπει, και Σο-
 φοκλῆς. Ἀριστοφάνης δε, και ἡμικάκως. *fc.*
Thest. v. 456. ἡμικάκως ἐβόσκομην. Schol.
τέλεισι, οὐτε λαμπρῶς, εἰε πονηρῶς, ἀλλὰ με-
τριῶς.

Нмхаві@:

Suid. Lex. II. 60. Ἡμίκανη. ἡμίφλεκ-
τη. . *Phan. Lex.* pag. 353. I. addit, ἡ-
μιδαής.

Aristoph. Thesm. §. 736. θυμαλῶπα.
Schol. Bourd. θυμαλῶπες λεῖοναι ξύλα εκ-
καυθεντα, ἢ ἀνθρακες ἡμίκαυτοι καὶ εκπυρωθεν-
τες. Sed Schol. Biset. habet, οἱ ἡμίκαυσοι.

Ημικληριον.

*Demosth. in Olympiod. pag. 694. Α. και
 τῶν μεν Ολυμπιοδωρον οὐκ ἐκ κληρῶ λαχεῖν,
 — ΕΜΕ*

— εμε δε τε ἡμικληρίε' επειδὴ καὶ Καλλιππῶ
ὁ ἀδελφῶς ὁ ἐμῶς του ἡμικληρίου μονον ἡμφι-
σβήτει.

Ἡμικοῦλη.

Hippocr. de Nat. Muliebri. pag. 586. 8.
καὶ ροδινῶς αλειμμαῖς ἡμικοῦλην.

Ἡμικραῖρα. App. 1024. B.

Suid. Lex. II. 60. Ἡμικραῖρα. καὶ ομοίως.
Τὴν ἡμικραῖραν τὴν ἐβραν ψιλὴν ἐχων. *Aristoph. Thesm.* §. 234. Schol. *Biset.* Το ἡμί-
κρανον. κραῖρα γὰρ, ἡ κεφαλὴ, κυρίως ἡ ὀρθία.
παρα τὸ καρῆ, ὃ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, καὶ τὸ αἰρεῖν,
τὸ υἱοῦν, οἰωνεῖ καραῖρα, καὶ κατὰ ζυκοπὴν
κραῖρα. τὸ δὲ τῆς κεφαλῆς ἡμισυ οἱ Ἀττικοὶ ἡ-
μικραῖραν καλεσιν, ὡς Εὐσταθίου λέγει, *sc. in*
Iliad. Σ. pag. 1172. 30, &c.

Ἡμικρης.

Lycophr. Alex. §. 150.

Ἡμικυκλιώδης.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 892. B.
— ποικύας ἐξ ἀμφοῖν γραμμῶν ἡμικυκλιώδη.

Ἡμικυων.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 73. B. Ἡσιόδῳ
δ' ἐκ ἀν τῆς αἰθιασαῖο ἀλνοῖαν, ἡμικυωνας λεῖον-
τος, καὶ μακροκεφαλῆς, καὶ Πυγμαίως &c.

Ἡμίλεπτος.

Anacr. Od. 33. pag. 120. §. 534. Ο δ'
ῶν ἐστὶν ἀκμὴν, Ο δ' ἡμίλεπτος ἦδη

* *Ἡμίλευκος.* App. 1024. D.

Lucian. Prometh. &c. pag. 10. B. ἐπε-
δείκνυτο αὐτοῖς ἀλλὰ τε πολλὰ θεαμαῖα —
καὶ τὸν ἡμίλευκον ἀνθρώπον.

Ἡμιλιγριαῖος.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 216. C. ἐν
δὲ τοῖς ψηγμασι τε χρυσὴς φασὶν εὐρισκεσθαι
πολλὴ καὶ ἡμιλιγριαίας βωλῆς, ἃς καλοῦσι πᾶ-
λας, &c.

* *Ἡμιλοχία.* II. 730. G.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 979. B. δι-
μοιρίης. Schol. οἱ δὲ διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν
ταῦτο φασί. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ
ἀρχὼν τῆς διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. Vide
Vol. III. pag. 304. 18. Ed. *Amst.* A. D.
1743.

* *Ἡμιμανής.* App. 1024. E.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 194. A.
νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανής, διεχειρίζε τὴν
οἰκίαν, &c.

Vol. II. N° I. 4.

Lucian. Lexiph. pag. 531. A. Συνέ-
γὰρ ἀνὴρ, καὶ πολλὰς ἡδὴ παραλαβὼν, ὥσπερ
ζε ἡμιμανεῖς, καὶ κορυζωνίας, ἀπηλλάξεν, ἐγ-
χεας φαρμακόν. . 1096. B.

Ἡμιμαραντος.

Lucian. Toxar. pag. 617. D. καὶ γραμ-
μαῖα τε εἰσεφοῖα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτῶ,
καὶ σέφανοι ἡμιμάραντοι, &c.

Ἡμιμετρον.

Suid. Lex. II. 60. Ἡμικαδίων. τὸ ἡμίμε-
τρον. . *Phan. Lex.* pag. 353. I.

Dem. Phal. de Elocut. §. 1. pag. 1.
Ὡσπερ ἡ ποιησις διαιρεῖται τοῖς μέτροις· οἷον
ἡμιμέτροις, ἡ εξαμέτροις, ἡ τοῖς ἄλλοις· ἔτι &c.

Ἡμιμοίριον.

Hippocr. de Ulcerib. pag. 876. B. ἀνθῶ
χαλκῶ ὀπλόν, ἡμιμοίριον, ζυμυρῆς, δύο ἡμιμοίρια.

* *Ἡμιζέσον.* II. 394. G.

Aristoph. Thesm. §. 354. Schol. κοῦλη
δὲ ἡμιζέσον λεῖλαι, παρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν
ὕλην.

Ἡμιόβολιον.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. Cap. 5. §.
6. pag. 35. ὁ δὲ σίγλῳ δυνάμει ἐπὶ ἄ ὀβολοῦς
καὶ ἡμιόβολιον Ἀττικῆς.

Ἡμιονηδός.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 974. B.
ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφορεῖν, καὶ ἡμιονηγόν.

Ἡμιονικῶς.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. Cap. 5.
§. 1. pag. 421. Σευθῆς ἐξαλαβὼν ζευγὴ ἡμιονι-
κὰ τρία, — τὰ δ' ἀλλὰ βοεῖκα, &c.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 433. A.

Ἡμιονίς.

Hippocr. de Nat. Mul. pag. 583. 28.
Ἦν ῥες ἐγγενῆσαι, ἡμιονίδα καλακαυσας, καὶ κο-
ψας λειπν, &c. Vide *Foef. Oeconom.* pag.
160.

* *Ἡμιπαῖης.* III. 265. B.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 405. 39. καί
ὡα ἡμιπαγέα ἐσθιέτω ὀπῖα, &c.

Plat. Tim. III. 60. D.

Ἡμιπηχὺς.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 199. C. καί
ἐπὶ τῶν ποδῶν ζῶα τρία ἡμιπήχη, καὶ πηχυαία
πληθεῖ πολλὰ.

* **Ημιπλεθρον.** App. 1025. B.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. Cap. 7. §. 4. pag. 236. το δε χωριον, ως και συ ορας, σχεδον τρια ἡμίπλεθρα εσιν, &c. pag. 237. 3.
Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 439. 12.

Ημιπληξ.

Apoll. Rhod. Arg. Lib. IV. §. 1683. Τῇ τε θοοῖς πελεκεσσιν ἐθ' ἡμιπλήϊα λιπονίεσσι γλοιομοῖο δρυμοῖο καὶ ἡλυθον.

* **Ημιπλινθιον.** App. 1025. B.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 18. 6. f. κα-
ταχέα μιν χρυσον ἀπλεῖον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐ-
τῶν ἐξέλαυνε· pag. 19. 1, 6.

Ημιπυρῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 411. *Crinag.* ἡμιπύ-
ρῳ Λειψαν', εἰ χλωρῆς ἐμπλεα τῆκεδον.

Ημιρροπως.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1002. C.
ἀποσάσιες μὲν εἰσιν ἀθροῶς ρευσάσαι, καὶ μὴ
ἡμιρρόπως, &c.

* **Ημισαπης.** App. 1025. C.

Hippocr. de Morb. Lib. I. pag. 461. 10.
καὶ μὴ παραυῖκα πῆνῃται, ἀλλ' ἐμμενεὶ ἡμι-
σαπὲς εὖν, &c. pag. 495. ult.

* **Ημισπας.** App. 1025. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 60. *Philodem.*
Κυπρί, τὸν ἡμισπασὸν ἀπο κροκεῶν ἐμὲ πα-
σῶν, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1188. C.
Τῶν πασῶν αἱ μὲν τελεῶς ἠφανίσθησαν, αἱ
δ' ἡμισπασοὶ κατέλειφθησαν.

Ημισαδιαιος.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 389. D.
ὣν εἴω εἶδον θεαμάτων παραδοξότατον, ἀνδρας
μεγάλους ὅσον ἡμισαδιαῖους τὰς ἡλικίας, &c. .
pag. 836. C. et l. ult.

Ημισαδιον.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1171. D.
Athen. Deipn. Lib. V. pag. 204. E. το
μηκρὸν ἔχουσιν ἡμισαδίου, τὸ δ' εὐρὸν ἢ πλα-
τύτατον, τριακοντὰ πηχῶν.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 288. 10. :
515. 10. εἰ δ' οὐ πλείον το πᾶν διασημα,
τριῶν ἡμισαδίων. . 481. 18.

Ημισαλη.

Hesych. Lex. pag. 424. 1. ἡμίχα, ἡμισα-
τήρα. . *Phan. Lex.* pag. 353. 3.

Ημισραβίωτης.

Lucian. Bacch. pag. 851. A. ῥῆσι δὲ
καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδοκεῖ καὶ φονεῦν γυναῖκα
μεμνηῖα, — καὶ ἡμισραβιώτην ἄλλον, &c.

Ημισρογυλος.

Lucian. Ocyr. pag. 960. D. ἰδοὺ σιδηρο-
χαλκὸν ἐπιφέρω τομῆν, ὅξειαν, αἰμοδιψόν, ἡμι-
σρόγυλον.

Ημιελεῖ.

Dion. Hal. II. 21. 17. ἀφῶνα δὲ, ὅσα εἴε-
τας τελείας, εἴε τὰς ἡμιελείας φωνὰς ἔχει
καθ' ἑαυτὰ, μεθ' ἑτέρων δὲ ἐκφωνεῖται.

* **Ημιελες.** App. 1025. E.

Aristoph. Thesm. §. 402. Schol.

Dion. Hal. I. 47. 27. παρήσαν ἐπὶ το
πολισμά το Τρωικόν ἡμιέλεσον, &c.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 170. 60.

Ημιερίων.

Tim. Locr. de Anima Mundi, apud *Plat.*
III. 98. A. ὃν το μὲν ὀρθογωνιον ἰσοσκελες ἡ-
μιερίωνον, το δὲ, &c. . B. κείνο δὲ ἀμειρίων-
ωνον, ἀρχὰς ζυγασί. γὰρ.

Ημιμητος.

Lycophr. Alex. §. 152. Schol.

* **Ημιμο.** III. 1393. H.

Lucian. Piscat. pag. 219. B. τίς ἀλλῶ
εἴη ὁ πλάγυς, ὡς περ ἡμίτομος ἰχθύς προσερ-
χέται; 251. C. . 405. B. . 700. A.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 396. 31. .
524. 18. ὀρεοῦν τὸ ἡμίτομον τε ποδῶ τοῦτο
κείμενον, &c.

Ημιριβης.

Aristoph. Plut. §. 729. ἡμιριβιον. Schol.
Ἀνὶ τῷ ζεδαριον' ρακῶ ἡμιριβὲς, λινὲν τι, οἷον
ἐκμαγεῖον.

Ημιρίωνος.

Tim. Locr. de Anima Mundi, apud *Plat.*
III. 98. A. τῷ δ' ὃν το τριγωνον, ἀμειρίωνον
εἴη, &c.

* **Ημιρίαιος.** III. 1609. E.

Hippocr. de Morb. Vulg. Lib. I. pag. 961.
G. Πυρεῖοι. οἱ μὲν ξυνεχεῖς. — ἡμιρίαιδοι.
τριῖοι. . 1221. F. πυρεῖ. — ἀπ' ἀρχῆς
ἡμιρίαιδ. ἐφαινεῖο. τριῖαι. δ' οὖν ἐών. .
1234. G.

Ημιφανς.

Anthol. Ep. Gr. pag. 313. *Leonid.* Τ.
πο' ἀρ' εἴ; τινῶ ἀρα παρὰ τριβὸν ὅσα ταυ-
τά

τα Τλημον' ἐν ἡμιφαιῖ λαρυνακι γυμνα μενει;

Ημιφάνης.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1161. B.
— αἱ σφιγγες, αἱ μὲν καὶ μεχρι τῆς κεφαλῆς
εὐρωῖο υφ' ἡμῶν καλᾷκεχωσμένοι. αἱ δ' ἡμι-
φανεῖς.

Ημιφάυλος.

Lucian. bis Accusat. pag. 747. A. πλὴν
ἀλλὰ καὶ μοχθηροὶς τισὶν εὐεὺξῃ αὐτῶν, —
ἐνίοις δὲ ἡμισόφοις, καὶ ἡμιφάυλοις.

* Ημιφλέκλος. IV. 167. G.

Suid. Lex. II. 60. Ημίκαυτος. ἡμίφλεκ-
τος. *Phaen. Lex. pag. 353. 1.*

Lucian. Deor. Dial. pag. 79. A. οἱ
πρῶτον ἀνηλθες ἡμίφλεκτος ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρ-
μένῳ τῷ σωματι, &c. 641. D. 1001. D.

* Ημιφώνος. IV. 305. E.

Lucian. Judicium Vocal. pag. 28. D.
ἡμιφώνοις δὲ, τὴν ἐφεξῆς, οἱ προσθηκῆς εἰς τὸ
ἀκκοσθῆναι δεῖται.

Dion. Hal. II. 22. 18. Φωνηέντων μὲν οὖν
γραμμάτων αὐτῇ φύσει ἡμιφώνων δὲ τοιαυτῶν.
pag. 21. 12, 15. 44. 4.

Aristot. de Poeticā. Cap. 20. pag. 58.
Ed. Cant. ἡμιφώνων δὲ, τὸ μέγα προσβολῆς
ἐχόν φωνὴν ἀκκοσθῆναι οἷον τὸ σ, καὶ τὸ ρ. Ἀφω-
νὸν δὲ, &c.

Ημιχοινικιον.

Hippocr. de Nat. Muliebri. pag. 572. 5.
Κριμνὴν ἐξερσας, ὅσον ἡμισυ ἡμιχοινικίᾳ ἐψέιν
ἐν ὑδατὶ καὶ ὕδατις τεσσαρσιν. 580. 26.

Ημιχοινίξ.

Hippocr. de Morb. Lib. III. pag. 497. 12.
τέλο δὲ κριμνῶν κριθεῶν ἀδρῶν ἡμιχοινίκα, ὑδα-
τος χροῖα ἐπιχέας, &c. 580. 27.

Ημιχόον.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 555. 15.
Φακῶν χυμὸν ἀναλᾶσαι αὐτὸν ἐκπιεῖν τρία ἡμί-
χόα, ἀλάς παραβαλόν. 539. 23. ἢ δὲ μὴ
οὐεῖον (sc. γαλα) ἐχῆς, βοεῖον ἢ αἰεῖον ἐφθον,
τρία ἡμιχόα. παραχέας μελι. 632. 27.

Vide ἡμιχόος et ἡμίχεν. Constant. Lex.
pag. 703. et *Steph. Thes. IV. 482. A.*

* Ημιχορίον. IV. 573. F.

Æschyl. Sept. v. 895. Schol. β.

Aristoph. Lysistr. v. 321. Schol.

Ημιψυκλος.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1014. C.
Εἴ δ' ἡμιψυκλὸν σπειρεσθαι τὴν γῆν, ἀπο τοῦ

ψυχρότος οὐκ ἔστι χαλαρθεῖσαν, καὶ οὕτως φρεσθαι
τὸν καρπὸν τέλειον καὶ καλόν.

Ηναλκασμένως.

Dion. Hal. II. 209. 16. τῶν δὲ καλὰ νοῦν
κεχωρηκότων καθαπαξ ἔμεμνηται, ἢ ὥσπερ ἡ-
ναλκασμένως.

* Ηνιοποιεῖον. I. 1469. A.

Xenoph. Memor. Lib. IV. Cap. 2. §. 1.
pag. 205. 7. καθίζοντα εἰς ἡνιοποιεῖον τι ἐγγὺς
τῆς ἀγορᾶς, &c. pag. 208. 3. f.

Ηνιοσροφῶ.

Eurip. Phæen. v. 176. Ὁς ἄρμα λευκὸν
ἡνιοσροφεῖ βελῶς;

Lycophr. Alex. v. 166.

* Ηνιοσροφῶ. I. 1469. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 446. Philipp. v. 5.
χαλινὰς εἰ τις ἡνιοσρόφος ἐναρμώσει γενυσι, &c.

Æschyl. Choeph. v. 1022.

Soph. El. v. 734. γνῆς δ' οὐκ Ἀθηνῶν δει-
νῶ ἡνιοσρόφῳ, ἔξω παρασπᾶ, &c.

Ηνιοχία.

Plat. Theag. I. 123. D. Οὐκ ἐν καὶ ἡ ἡνιο-
χία σοφία ἐστίν; ἡ ἀμαθία δοκεῖ σοὶ εἶναι;

Vide Thes. I. 1469. F.

Ηνιοχικῶ.

Plat. Theag. I. 123. C.

Ηπαλήικῶ.

Æschyl. Prometh. v. 483. Schol. ἐνλαυθα
δὲ περὶ τοῦτων μόνων διαλαμβάνει, περὶ τοῦ
ὄνειροκρίτικῶ, τῶ οἰωνιστικῶ, τῶ ἡπαλήικῶ, καὶ
τῶ θυμικῶ.

Ηπαλῖαιος.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 279. 43.

* Ηπαλῖις. I. 1471. H.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 276. 54. ἀπο
δὲ τῆς ἡπαλίτιδος διὰ τῶν φρενῶν αἱ μελίσσαι
δυο.

Ηπαλῆρος.

Lycophr. Alex. v. 839.

Ηπειρογενής.

Æschyl. Pers. v. 42. οἱ ἐπιπᾶν ἡπειρογενῆς
κατέχευον ἐθνῶς, &c. *Schol.* οἱ δὲ ὅλε τὴν ἡ-
πειρὸν οἰκνύες.

* Ηπειρώλις. I. 1473. B.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 415. 12.
μέλα δὲ ταύτας τὰς χώρας ἰων, τὰς ἡπειρώτιδας
πολὺς παρήϊε.

Thucyd.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 28. 61. ab
Auctore citatur.

Ηπιεύς.

Steph. de Urb. pag. 383. C. Ηπιον, πόλις
— το θνικον, Ηπιεύς.

Ηπιοδότης.

Orph. Hym. ad Musæum. v. 37. pag. 96.
Και βασιλῆα μέλαν Ασκληπιον ἡπιοδότην.

* *Ηπιοθύμος. I. 1604. E.*

Orph. Hym. in Parc. v. 15. pag. 156.
Αλλά μοι νυκτεριοι μαλακοφρονες ἡπιοθύμοι, &c.

Ηπιομοιρος.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 542. E.

* *Ηπιοχειρ. App. 1029. A.*

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. v. 8.
Invoco Apollinem, Ηπιον, ἡδυεπη, ἡδυθροον,
ἡπιόχειρα, &c.

Ηπιοχειρος.

Orph. Hym. in Proserp. v. 18. pag. 126..
In Vest. v. 8. pag. 178. Ολβιον επιπνευσσα
και ἡπιόχειρον υφειαν.

Ηπιώτερως.

Demosth. c. Dionys. pag. 743. C. και γαρ
αν δεινον ειη αύτες μεν — υμας δ' ἡπιώτερως
εχειν πρὸ αύτες, &c.

* *Ηραιον. App. 1030. E.*

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 214. 20. κα-
θίζουσιν ες το Ηραιον ικέλαι, &c.

Ηρακλειοξανθίας.

Aristoph. Ran. v. 502. Και βλεψον εις τον
Ἡρακλειοξανθίαν, ει δειλὸν εσομαι, &c. Schol.

Ηρακλειει.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. IV. §. 46.
pag. 127. Αει τε Ἡρακλειεία μεμνησθαι. οἱ
γης θανατὸν &c.

Plat. Theætet. I. 179. D. και γαρ, ω Σω-
κρατες. περι τῶν των Ηρακλειείων, ἢ ωσπερ
ὁ λεγεις, Ομηρειων, &c. II. 498. A.

Ηρακλειως.

Lucian. de Morte Peregr. pag. 1004. A.
χρηται γαρ τον Ηρακλείως βεβιωκότα, Ηρα-
κλείως αποθανειν, και αναμιχθηναι τῷ αιθερι.

Ηρακλης. App. 1030. F.

Diod. Sic. Bibl. Lib. IV. pag. 152. 17.
διοπερ Αργείοι, πυθομενοι το γενομενον, Ηρακλέα
προσηγορευσαν, οἱ δὲ Ηραν εσχε κλεῖν, Αλ-
καιον προτερον καλεσμενον.

Ηρεμιζω. I. 1475. F.

Xenoph. Lacedæm. Resp. Cap. I. §. 3.
pag. 62. ωσπερ δε οἱ πολλοὶ των τας τεχνας
εχούων ἐδραῖοι εισιν, εἴω και τας κορας οἱ αλ-
λοι Ελληνες ἡρεμιζέσας ἐριεργεῖν ἀξίεσι. . περι
Ιππ. Cap. 9. §. 3. pag. 36. ult. επειδαν δε
αναβῃ, ἡρεμισαντα πλείω χρόνον, ἢ τον ἐπί-
χούα, &c.

* *Ηρνεος. App. 1032. F.*

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 195. pag. 79.
και ἐπὶ τῶν αλλον ἡρνεον κιθωνα επενδυνει, &c.

Ηρμοσμενως.

Suid. Lex. I. 314. Αραιῶς δε ἐπιρῥηματι-
κῶς, αὐτὴ τε, μη ἡρμοσμένως.

Soph. Trach. v. 58. ἀριπτες. Schol. ὅ εστιν,
ἀρίως και ἡρμοσμένως τῷ καιρῷ πορευεῖται.

Diod. Sic. Bibl. pag. 571. 42.

Ηροδολειος.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 803. C. εἴ-
μεν εν ὁ λόγος περι τε Αραξῆ πόλιμα λεγομεν
εχει τι πιθανον· ὁ δὲ Ηροδότειος, ε πανν.

Ηροφιλειος.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 869. C.
ζυνεσηκε δε καθ' ημας διδασκαλειον Ἡροφί-
λειον ιατρων μέγα υπο Ζευξίδου.

Ηρωῖζω.

Eustath. in Iliad. Proæm. pag. 3. 15.
ωνομασαν ζυνθεῖως ἐποποιῶς, τες εν ἀπλοῇ
λεγομενες και ποιήας. μαλιστα δε τες εν ἐξαμε-
τρῷ τονῷ ἡρωῖζοντας. . *Iliad. K. pag. 748. 17.*

Ηρωικως.

Diod. Sic. Bibl. pag. 176. 18. ἡρωϊκῶς
καλασρεψαι τον βιον. . 90. ult. . 292. 31. .
302. 41. . 466. 20. μαχομενὸν ἡρωϊκῶς. .
609. 32. . 474. 36.

Ηρωολογῶ.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 774. C. Ρα-
διον δ' αν τις Ησιοδῷ και Ομηρῷ πιστευσειεν
ἡρωολογεῖν, &c.

Ηρωολογία.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 498. C.
ομοιως και Αναξιμανδρῷ εν τῇ Ἡρωολογίᾳ λε-
γων ᾧδε, &c.

Ηρωοπολῖτης.

Steph. de Urb. pag. 386. D. Ηρώ, πόλις —
Στραβων δε Ηρων πολιν αὐτὴν καλει, [sc. Lib.
XVII. pag. 1193. B.] ὁ πολίτης ταύτης, Ἡ-
ρωπολίτης.

Ηρωστα.

Ηρώσσα. I. 1477. A.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1308. Αλλα σφεας ελεηραν αμηχανη μινυθοντας Ἡρώσσαι Λιβυης τιμηγοροι. Schol. προπερισπωμενως Ηρωδιανῶ ἐν δεκάτῳ φησιν, ἐκ ζυκαλοιφης τε ἠρωϊσσαι. τε ἠρως δὲ το θηλυκον γινέται ἠρῶσσα. ἢ ἀνὴρ τε πρωϊνάς. . v. 1323, 1358. Vide *Phau. Lex. pag. 358. 3.*

Ηρωφόρῳ.

Phau. Lex. pag. 175. 3. Γηρωκομῶ, — τα δὲ παρὰ Ἀττικῶν γενικῶν συνθέτα, διὰ τοῦ ᾧ μεγάλα γράφεται, οἷον ἠρωφόρῳ, γηρωκόμῳ, καὶ παροξυνοῦται.

Ησιόδειῳ.

Aristoph. Av. v. 610. Κακῶς καὶ τοῦτο παρὰ το Ἡσιόδειον παίζει. Vide *Hesiod. Ep. v. 745.*

Ησιονεύς.

Steph. de Urb. pag. 387. A. Ησιονία, — τὸ ἐθνικόν, Ησιονεύς.

Ησσίος.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 228. 68. Vide *Steph. Byzant. de Urb. pag. 387. A.* Ησσός, πόλις Λοκρίδος. τὸ ἐθνικόν, Ἡσσιῶ. Tum *Thucydidem laudat.*

Ησυχιολής.

Plat. Charmid. II. 159. B. D. Οὐ τοῖνυν καλά γε τὸ σῶμα ἢ ἡσυχιότης ἀν' ἀλλ' ἢ ταχυλὴς σωφρονέσθαι εἶη. . 160. B.

* Ησυχως. I. 1479. E.

Hippocr. de decenti Hab. pag. 25. 12. πρησσειν δ' ἀπαῖα ταῦτα ἡσυχως, εὐσταλεως. μεθ' ὑπερλίας, τὰ πολλὰ.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. V. pag. 363. 3.

Τέτῳ μὲν ἐν ὁ Κυρῶ δὲς ἡγεμονας τῆς οἰκῆς, πορεύεσθαι ἐκέλευεν ἡσυχως, &c.

* Ηυλινειῳ. I. 844. H.

Lucian. Isagog. pag. 729. A. ἀπιστεῖν μὲν ἐκ ἐβόλων ὑψιβρεμέταις τε, καὶ ἡυλινείοις ἀνδράσιν.

* Ηφαισειον. App. 1036. C.

Demosth. adv. Apatur. pag. 581. B. εἰς δὲ τὴν ἡμέραν τὴν σὺνκειμένην ἀπατήσας εἰς τὸ Ἡφαισειόν, &c.

Ηφαιστιάδης.

Steph. de Urb. pag. 387. C. Ηφαισία, δημῶ — ὁ δημότης, Ἡφαισιάδης.

Ηφαισιεύς.

Steph. de Urb. pag. 387. C. Ηφαισία, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Ἡφαισιεύς.

* Ηφαισοπενῳ. App. 1036. A.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1071. Περὶ ζωμαῖ χρυσεῶν ὀπλῶν ἡφαισοπόνων κεκορυμμένῳ, &c.

Ηφαισολευχης.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 469. F. καὶ Αἰσχυλῶ ἐν Ἡλιασιν, ἐνθ' ἐπὶ δυσμαῖς ἰσοῦ πάρῳ Ηφαισολευχὲς δέπας, &c.

Ηφαισονησιώτης.

Steph. de Urb. pag. 387. E. Ηφαις νησοί, — τὸ ἐθνικόν, Ηφαισονησιώτης.

Ηχηλικῳ.

Lycophr. Alex. v. 729. Schol. Ocinarus fl. vocatur βεκερως διὰ τὸ ἡχηλικόν, &c.

Hom. Iliad. A. v. 157. ηχηεσσα. Schol. ἡχηλική, ἀπὸ τῆς τῶν κυμάτων κινήσεως.

* Θανῳ. I. 1510. C.

PIND. *Olymp. Od. VI. v. 3.* ὡς οἷε θανῶν μετάρου παζόμεν. Schol. θάυμασον περὶ τὴν θείαν. . *Pyth. Δ. v. 142, 469.* αἰσχύνοι δὲ οἱ θανῶν εἰδῶ. Schol. θάυμασον. . *Nem. A. v. 54.* θανῶν ἐς αἰγλαν. Schol. . XI. v. 15.

VOL. II. N°. I. 5.

* Θακημα. I. 1488. C.

Eurip. Ion. v. 492. Ὁ Πανῶ θακήματι καὶ παραυλίζουσα πείρα, &c.

Soph. Oed. Col. v. 1242. ΑΛΛ' εἰ το θάκημ' ἐξαναίκαζει, &c. . v. 1444.

Θαλαμαῖαι.

Steph. de Urb. pag. 388. A. Θαλάμαι, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Θαλαμάται.

F Θαλαμηπολεω.

Θαλαμηπολεω.

Lycophr. Alex. §. 132. Schol. αρπασας την Ελενην μετ' α και τριων ταλαντων χρηματων, και πεντε Θαλαμηπολεων γυναικων.

Θαλασσαι.

Pind. Pyth. Od. B. §. 92. και Θαλασσαιον παραμειβειναι δελφινα, &c.

Steph. de Urb. pag. 388. B. Θάλασσα, το εθνικον, Θαλασσαιος, και Θαλασσευς, και Θαλασσι.

Θαλασσευς. I. 1490. E.

Phan. Lex. pag. 361. 2. plane ut *Hesych. Lex.* pag. 432. 2. a Cl. Auctore citatum.

Vide supra in Θαλασσαι.

* Θαλασσευω. I. 1490. F.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 452. 52. νυν δε αι τε νηες διαβροχοι, τοσεν χρόνον ηδη Θαλασσευσαι, και τα πληρωματ' εφθαρται.

Θαλασσιζω.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 92. A. τα δε εαρνα οσρεα, — πληρη, Θαλασσιζοντα μετ' α γλυκυλη ευσομαχα, &c.

Θαλασσοβιω.

Appian. Alex. de Bell. Pun. pag. 89. 19. αλλ' εισι γαρ υμιν ει χειρων ακτες πολλοι Θαλασσοβιοι.

Θαλασσογενης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 92. E. ex *Archestrato.* τες κηρυκας δ' επιτρησαι ο Ζευς, τες τε Θαλασσογενεις, &c.

Θαλασσομιης.

Phan. Lex. pag. 51. 2. Αλικιανες, Θαλασσομιεις. * αδοκιμον.

Θαλασσοπαις.

Lycophr. Alex. §. 892. Θαλασσοπαις. Schol. ο Τριων. §. 881. Schol.

* Θαλασσοπλαγκτος. I. 1489. E.

Eurip. Hec. §. 782. Θαλασσοπλάνον γ' ωδε διαβρων χροα. Huic Exemplo addas, *Aeschyl. Prometh.* §. 466. Θαλασσοπλαντα. Schol. β. τα εν τη Θαλασση ερχομενα.

Θαλασσοπληκτος.

Aeschyl. Pers. §. 307. Tenago Θαλασσοπληκτον νησον Αιαλ πολεϊ.

Θαλασσοπλο.

Hom. Iliad. A. §. 439. πονοποροιο. Schol.

Της τον πονον περωσης, Θαλασσοπλεις. Γ. §. 240. πονοποροιοι. Schol. Θαλασσοπλοιοι.

* Θαλασσοπορεω. I. 1489. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 113. *Theat.* §. ult. Αθρομ Ιωνικ' τερμα Θαλασσοπορει.

* Θαλασσοπορος. I. 1489. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 115. Incert. §. 2. et pag. 549. *Theatet.* §. 7. Δαιμοσιν αβροδοησι Θαλασσοπορ' πορε Βαιων &c.

Θαλασσοπορφυρ.

Suid. Lex. I. 123. Αλεργα. Θαλασσοπορφυρα.

Θαλασσερλια.

Hippocr. de Vict. Rat. Lib. III. pag. 366. 28. πονοιοι τε — Θαλασσεργησι τε τησι πρ' την συλλοην ευρεθεισησι τε βικ.

Θαλαττοκοπεω. I. 1489. D.

Aristoph. Equit. §. 827. Τι Θαλαττοκοπεις και πλαυλιζεις, &c. Vide omnino *Suid. Lex. II.* 162. et *Phan. Lex.* pag. 361. 2. *Hesych. Lex.* pag. 433. 2.

* Θαλαττοκρατω. I. 1489. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 205. 14. την δε Νικαιαν εκλυσαν Τυρρηνοι Θαλαττοκραται, &c. 208. 27. 304. 1. 311. 4.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 9. 24. δεδιοτες δε [sc. *Rhegini*] και Καρχηδονιες Θαλαττοκραται, &c.

Θαλαττοκρατλια.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 83. A. η τε Μινω Θαλαττοκρατλια θρυλλεται, &c.

Θαλερομμα.

Orph. Hym. in Aquilon. §. 5. pag. 176. Αθρια παντα τιθεις, Θαλερομμαλον αιθερα τευχων.

Θαλερωπις.

Anth. Ep. Gr. pag. 380. *Agath.* Ουδ' υπο μαρμαρυγη Θαλερωπιδ' ηριενειης, &c.

Θαλπεςι.

Steph. de Urb. pag. 388. C. Θάλπουσα, πολις — το εθνικον, Θαλπέσι.

Θαμακίς.

Pind. Nem. Od. X. §. 71. Ευάτων τιμα Χαρίεσσι τε και Τυνδαριδαισι Θαμάκίς. *Isthm. A.* §. 37. frequenter.

Θαμβήειρα.

Orph. Arg. v. 970. Αὐλικά δ' ἐξ αἰδαο διαφλοῖτο η̄γεβθησαν Δεῖναι, θαμβήτειραι, &c.

Θαμβήτο.

Lycophr. Alex. v. 552. Απισα και θαμβήτ' Ἀθηναίοις κλυεῖν.

Θαμῖευς.

Steph. de Urb. pag. 388. D. Θαμία — και θαμίεια· το εθνικόν, Θαμῖεύς.

Θαμνίης.

Steph. de Urb. pag. 388. D. Θάμνα, πόλις — οἱ πολῖται, Θαμνῖται.

Θαμνομηκής.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 451. E. ex Ione. Δρυοῖ μὲν ἰδρῶς και θαμνομήκης ραβδοῖ, &c.

Θαμνοφάτο.

Sext. Emp. Pyrrh. Hyp. pag. 16. 12. τῶν τε ζῶων τὰ μὲν ἐστὶ ποτηφάγα, τὰ δὲ θαμνοφάγα, τὰ δὲ ὑληνόμα, τὰ δὲ σπερμοφάγα, τὰ δὲ ζαρκοφάγα, τὰ δὲ γαλακτοφάγα.

Θαναήτο.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 407. F. e Timocle. Θαναήγον ἑκαλῆν χύτραν φέρει.

Θαναλοποιός.

Soph. Trachin. v. 869. Schol. ὃ θαναλοποιὲ λοῖχῃ, ἥτις &c.

Θαναλοφορός.

Æschyl. Agam. v. 1185. μελίζειν παθὴ γοερα θαναλοφόρα;

Aristoph. Thesm. v. 436. κυκανῶν. Schol. κυρίως δὲ λεῖται τὸ ρῆμα ἐπὶ τῶν φαρμάκων λυτρῶν και θαναλοφόρων, &c.

Θαρήλιων.

Dion. Hal. I. 50. 9. Ἴλιον μὲν γὰρ ἦλῶ — οἰδοῦν φθινοῦν μὲν θαρήλιων, ὡς Ἀθηναῖοι τὰς χρόνας αἰεσι. Vide Notas.

Plut. Camill. I. 305. 9, 10. και γὰρ Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Γρανικῇ τὰς βασιλεὺς στρατήτας θαρήλιων ἐνίκησε. — περὶ τὴν δοκεῖ και τὸ Ἴλιον ἀλῶναι θαρήλιων, &c. II. 45. 3. f. 132. 14. V. 13. 9.

Æschin. Orat. c. Ctesiphont. apud Demosth. pag. 278. B.

* Θαρσαλεότης. I. 1505. A.

Æschyl. Pers. v. 326. Schol.

Θαρσενίως.

Xenoph. Convin. Cap. 2. §. 11. pag. 135. ὥστε οἱ μὲν θεωμένοι ἐφοβήθη μὴ παθῇ, ἡ δὲ θάρσενίως τε και ἀσφαλῶς ταύτα διεπράττει.

Θασσω.

App. 1039. D. Aristoph. Thesm. v. 896. Τὶ δὲ σὺ θάσσεις τὰςδε τυμῆρεις ἐδρας, &c. Schol. Κάθῃσαι.

Eurip. Hec. v. 35. ἥσυχος θάσσουσ' ἐπ' ἀκλαῖς τῆςδε Θρηϊκίας χθονός. Androm. v. 44, 117. και ἀνακλῶρα θάσσεις δαρον, &c.

* Θαυμασιεργέω. I. 1514. B.

Xenoph. Convin. Cap. 7. §. 2. pag. 179. ἐφ' ἧς ἐμελλε θαυμασιεργήσῃν.

Θαυμαστο.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 508. C. Θαυμαστοῦ Adv. App. c. 1039. G.

Θαυμαλίκως.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 50. 60. Schol. θαυμαλίκῳς τὸ φησιν.

Θαυματοποιήτικος.

Plat. Sophist. I. 224. A.

* Θαυματοποιία. I. 1515. C.

Plat. de Rep. Lib. X. pag. 602. D. ἡ Γκιστραφία — και ἡ θαυματοποιία, &c.

Lucian. Zeux. pag. 335. D.

Θαυματοποιικός.

Plat. Sophist. I. pag. 268. D.

Θαυματουργήμα.

Heliod. Æthiop. Lib. X. pag. 517. 15. ἀλλ' αἰσθανόμεθα τοῦ θεοῦ θαυματουργήματα, &c.

Θαψακηνός.

Steph. de Urb. pag. 390. A. Θάψακτο, πόλις — το εθνικόν, Θαψακηνός.

Θαψιπολίης.

Steph. de Urb. pag. 390. B. Θαψίπολις — το εθνικόν, Θαψιπολίτης.

Θεαγέλευς.

I. 15. H. Steph. de Urb. pag. 390. D. Θεάγελα, πόλις — ὁ πολῖτης, Θεαγελεύς.

Θεαίνα.

I. 1533. G.

Phav. Lex. pag. 363. 3.

Hom. Iliad. Θ. v. 5, Κεκλυίε μὲν πάντες τε θεοὶ, πασαι τε θεαῖναι, &c. v. 20. T. v. 101. Odyss. Θ. v. 341.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 423. C. ex Antiphrane.

Antiphane. Κυαθες θεων τε και θεαινων μυ-
ριους.

Lucian. Jup. Trag. pag. 685. ult.

Θεαίητος.

Joseph. Ant. Lib. V. pag. 307. §. 3. 4.
— ὃν Σαμουηλον προσαγορευουσι θεαίτητον
ἂν τις εἴποι.

Θεακίωρ.

Aeschyl. Suppl. v. 1047. παθεῖ τ' ουδεν
ἄπαρνον τελεθει θεακίωρι πιθοῖ.

Θεανθρωπία.

Suicer. Thef. Eccl. I. 1346.

Θεαίριςις.

Suid. Lex. II. 49. Ηθολότοι. Θεαίριςις.
Ηθολότοι a Græcis vocabantur mimi, quod
mores hominum imitarentur et effingerent.
Kust. . Phav. Lex. pag. 348. 2.

* Θεαίροειδης. I. 1509. A.

Aristoph. Vesp. v. 1104. εν Ωδείῳ. Schol.
Τοπὸν ἐστὶ θεαίροειδής, εν ᾧ εἰωθασι τὰ ποιη-
μᾶτα ἀπαγγέλλειν, πρὶν τῆς εἰς τὸ θεαίρον ἀπ-
αγγελίας.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 270. C. υπο-
πεπλώκε δ' αὐτῆς ὁ λιμὴν θεαίροειδὲς πέλας,
&c. . 969. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 70. 19. . 550. 2.
και το σχῆμα τῆς ὁλης πόλεως θεαίροειδὲς ἀπο-
τελουσι.

Θεαίροειδως.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1106. C.
Ιερικὸς δ' ἐστὶ πεδὶον κυκλῶ περιεχομενον ορεινῇ
τινι, και πᾶς και θεαίροειδὼς πρὸ αὐτῷ κεκλι-
μενῇ.

Θεαίρομορφος.

Lycophr. Alex. v. 600. Θεαίρομόρφω.
Schol. ἡ οἱ θεαίρω ὁμοίᾳ ἐστὶν ὁ τοπὸς, εν ᾧ
διαβιβασιν. ἡ οἱ περιφερῆς ἐστὶν ἡ νησὸς, θεα-
τροῦ γὰρ σχῆμα παρὰ τοῖς γεωμέτραις περι-
φερῆς.

Θεαίροποιος.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 242. F. ex
Anaxandride in Ulyss.

Θεαίρολογία.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 157. A. Γε-
λῶσιν ἐπὶ ἐπὶ ῥαβδῶν παρῇν ἡ θεαίρολογία
Μελισσα και ἡ κύναμυια Νικιον. Vide An-
not. *Dalechamp.* pag. 731.

Θεβήθηνος.

Steph. de Urb. pag. 390. D. Θεβηθὰ, —
ὁ οἰκητὴρ, Θεβηθηνός, ὡς Ἀμαθα Ἀμαθηνός.

Θεεῖς.

Steph. de Urb. pag. 390. C. Θεῖα, πόλις
— οἱ πολλοί, Θεεῖς, &c.

Θεήσορως.

Cyrill. c. Jul. pag. 331. D.

* Θεημοσύνη. I. 1510. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 99. v. 10. Ὄμοσε
μὴ γινῶναι τῇδε θεημοσύνην.

Θειαίειρηνος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 320. C.
Νικανδρὸς δ' ὁ Θειαίειρηνός δυο γένη φησὶν εἶ-
ναι σκαρῶν, &c. Alii legunt Θεαίειρηνός, ut
Steph. Byz. de Urb. pag. 403. C.

Θεῖλος.

Hom. Odys. H. v. 123. Θεῖλόπεδον. Schol.
ἐνθα θεῖλῳ γινώσκει βοτρυῶν και ἡλιεῖναι και
ψυχῶναι, ἡ ὁ ψυκτῆρ.

Θειοδόμος.

Anth. Ep. Gr. pag. 147. *Alph.* Ηρεῖσαν
κατὰ γῆς θειοδόμον σεφανον. . pag. 346. *A-*
cerat. v. 2.

Θειοπάλης.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 55. A. το,
τε θειοπαγὲς μῆτρων ἐμοὶ μελεθμ' ἰσχας, &c.
Vide Lib. III. pag. 75. B. ubi legitur θει-
οπαγὲς.

Θειοφαῖης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 75. B. Vi-
de supra in Voce Θειοπαῖης.

Θελῆσιμυθος.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In *Apoll.* Car-
mine celebri *Apollinem*, Θηροφονον, θαλερον,
θελξιφρονα, θελῆσιμυθον, &c.

Θελκίης.

Hom. Hym. in Aesculap. v. 4. pag. 529.
Χαρμα μεγ' ἀνθρωποισι, κακῶν θελκίῃς ὁδυ-
νάων.

Θελκίικος.

Lycophr. Alex. v. 721. οἶνον θεαν. Schol.
Θεας δέ, [sc. Σειρηνας καλεῖ] διὰ τὸ τοιαυ-
τὴν εἶναι δυνάμει θελκίικην, ὡς ἐκλεχθῆναι και
ἀναῖρειν τὰς ἀκούσας τὰ μέλῃς αὐτῶν.

Eurip. Orest. v. 211. Ὁ φίλον ὑπὲρ θελ-
κίῃ. Schol. Ὁ προσφίλης τὰ ὑπὲρ θελκί-
κὴ δυνάμει, &c.

Θελκίς.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 515. τοῖον ὄφιν
ἐνελλίπε θέλκιν αοιδὴν.

Θελξιμβρότος.

Orph. in Magnet. v. 14. pag. 208. Χει-
λεσιν αειδὼν θελξιμβρότον ἄλρεμας ὠδὴν.

* *Θελξινοῦ. I. 1517. C.*

Anth. Ep. Gr. pag. 112. Paul. Silent.
Εἰαρῶ εὐλειμὼν θελξινόοιο χάρις. pag. 522.
In Demost. v. 3. pag. 560. *Antiph. v. 3.*

* *Θελξιφρών. I. 1517. C.*

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. v. 9.
pag. 139. Σιγῶ φθεγγομένης παλαμῆς θελξι-
φρόνα παλμὼν, &c.

Eurip. Bacch. v. 402. να θελξιφρόνες
νεμούται θναίοισιν ἐρωίης.

* *Θελοκάκεω. App. 1042. E.*

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 54. 4. οἱ δὲ
αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ πλείστοι
ἐθελοκάκεον τε καὶ ἐφευδον.

Θεμαλικῶ. III. 1474. B.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 153. pag.
347. ult. τες δὲ ὀνομαζόμενες θεμαλικές, ἀρ-
γυρίδας. Vide Auctorem.

Eustath. in Odyss. A. pag. 43. 11. τῶν
θεμαλικῶν. : 260. 48. φυλάσσει τὴν θεμαλι-
κὴν διφθογόνον. . 488. 7. καὶ οἱ ἀδεῖν λεῖται
ἀλλως, τὸ ἀρεσκεῖν ὡς ἀπὸ δεύερει μελλοῦντος ἔ
ενεσως θεμαλικὸς τὸ ἦδω ἦοι εὐφραίνω.

Θεμβριμεύς.

Steph. de Urb. pag. 390. F. Θέμβριμος,
πολις — ὁ πολίτης, Θεμβριμεύς.

Θεμελιακῶ.

Lycophr. Alex. v. 615. Schol.

Θεμιπλεκῶ.

Pind. Nem. Od. Θ. v. 125. Περσὶν θε-
μιπλέκοις ἀμφὶ Λαοῖδα σέφανοις, &c. Schol.
θεμιπλέκεις δὲ τες σέφανες φησιν, ἦοι νομι-
μῶς καὶ καθηκουίως πεπλεγμένους.

Θεμισκερών.

Pind. Pyth. Od. E. v. 37. Βατῆιδᾶν ἀφι-
κέτο δομὰς θεμισκερόνων. Vide Not. ad loc.

Θεμισκοπῶ.

Pind. Nem. Od. Z. v. 68. Ἡρώταις δὲ
πομπαῖς θεμισκοπὸν οἰκεῖν εὐνία πολυθυοῖς.
Schol. *Neoptolemus* εὐνία δίκαιον ἔφορον.

Θεμισκυριῶ.

Steph. de Urb. pag. 391. A. Θεμισκυρα,
πολις — καὶ οἱ οἰκονίης τὴν χώραν, Θεμισ-
κύριοι.

Θεμισσεύς.

Steph. de Urb. pag. 391. A. Θεμισσός,
πολις — ὁ πολίτης, Θεμισσεύς.

Θεμισείος.

Pind. Olymp. Od. A. v. 18. Θεμισεῖον δὲ
ἀμφεπέε σκαπῆρον ἐν πολυμαλῶ Σικελίᾳ, &c.
Schol. Ἡρωδιανῶς προπαροξύνει ἀναλοῦντα
γὰρ ἀλλ' ἢ χρησις παροξύνει. Vide Schol.
Neol. pag. 16. col. 1.

Θεμισοκλείον.

Aristot. de Hist. Animal. I. 872. A.

Θεμισοσύνη.

Orph. Hym. in Them. v. 6. pag. 174. Ἡ
καὶ Φοῖβον ἀνακλῆ θεμισοσύνας ἐδίδαξε.

Θεμισυχῶ.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 347. Εἰσοκε τις
δικάσῃσι θεμισύχων βασιλῆων, &c.

Θεμισωνιῶ.

Steph. de Urb. pag. 391. B. Θεμισώνιον,
— τὸ ἐθνικόν, Θεμισώνιος.

Θενναίος.

Steph. de Urb. pag. 391. C. Θένναι, πο-
λις — τὸ ἐθνικόν, Θενναῖος, καὶ Θενναῖα, καὶ
Θεννεῖς.

Θεννεῖς.

Vide suprā Θενναῖος.

Θεοβλαβεία. I. 744. B.

Æschin. Orat. c. Ctesiph. pag. 293. B. a
Cl. Auctore citatur.

Dion. Hal. I. 19. 35. οἱσιν καὶ θεοβλα-
βεῖα ἀπελευνομένων. . 238. 32. . 270. 36. .
510. 16. . II. 33. 9.

Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. II. pag.
774. 5. . *De Bell. Illyr. pag. 1196. 2.* Αὐ-
ταριέας δὲ καὶ ἐκ θεοβλαβείας Ἀπολλωνῶς ἐς
ἐσχάτον κακὰ περιελθεῖν.

Θεοβλαβέω.

Æschyl. Pers. v. 833. ληξαι θεοβλαβῆνθ'
υπερκομπῶ θρασει. Schol. ληξαι — καὶ τὴν
ἐκ τῶν θεῶν βλάβην πασχόντα διὰ τῆς κeno-
δοξίας.

Θεοβλαβία.

Dion. Cass. Lib. XLIV. pag. 244. B.
 εἴ' ἐν Θεοβλαβίᾳ τινι, εἶε καὶ περιχαρία, προσ-
 ἐδεξάτο.

Vide Θεοβλαβία.

Θεοβλαβώς.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 15. 2.

Θεογενής.

Æschyl. Prometh. v. 351. Schol.

Soph. Antig. v. 845. Ἀλλὰ θεοὶ τοὶ καὶ
 θεογενῆς, ἡμεῖς δὲ, βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. Non
 lego θεογενῆς.

* Θεογλωττοῦ. I. 1522. C.

Anthol. Ep. Gr. pag. 133. Antipatr.
 Τασδε θεογλώσσους ἑλικῶν ἐθρεψε γυναικας
 ὕμνοις, &c.

* Θεογονία. I. 841. H.

Plat. Epinom. II. 980. C. Θεογονίαν τοι-
 νυν καὶ ζωογονίαν ἀναγκαῖον, — βελίον ἀπει-
 κασαι, &c.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 55. 14. f. μα-
 γνὸς ἀνὴρ παρὲς τῶς ἐπαεῖδαι θεογονίην, οἷν δὲ
 ἐκεῖνοι λείψαι εἶναι τὴν ἐπαοιδίην.

Θεογονοῦ.

Eurip. Orest. v. 345. Τίνα γὰρ εἰ παρὸ
 οἶκον ἄλλον εἶeron, ἢ τὸν ἀπο θεογόνων γαμῶν
 τῶν ἀπο Τανταλῆς, σεβασθαι με χρῆ;

Θεογραφοῦ.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1355. Vide II.
 745. in Voce Πλαξ. Num. II.

* Θεοδέμων. I. 954. G.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 320. C.
 ex *Archestrato*. Ἐκ χειρὸς καλὰ κρηνίζων θεο-
 δέμονα πύλην.

Θεοδοκος.

Eurip. Ion. v. 1549. Εἰ. τίς οἶκον θεο-
 δόκων ὑπερέλθῃς Ἀθηλίων προσώπων ἐκφαίνει
 θεῶν;

Θεοδοσία.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1165. C.
 ἀριστον δ' ἦν μέγα τῶν οἰκειῶν ἱερῶν, καὶ ἱερειῶν
 θυσίας τε καὶ θεοδοσίας καὶ δικαιοδοσίας τῶν
 μελίσων χαρὶν.

Θεοδοσιανός.

Steph. de Urb. pag. 391. C. Θεοδοσία, —
 τὸ ἐθνικόν, Θεοδοσιανὸς καὶ Θεοδοσιεύς.

Θεοδοσιεύς.

Vide supra Θεοδοσιανῶ.

Θεοδόλος.

Pind. Isthm. Od. E. v. 28. Εἰ δὲ τέτραπ-
 ται Θεοδότων ἐργῶν κελευθὸν ἂν καθάραν, &c.

Θεοδοχος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1353.

Θεοδρομος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1353.

Θεοδωρητός.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1353.

Θεοειδέα.

Jamb. de Vita Pythag. pag. 6. 5. f. ὁ δὲ
 ἐπιρρώνυμεν καὶ ὑπο τῆς ἐκ βρεφὸς παιδείας,
 καὶ ὑπο τῆς φυσικῆς θεοειδείας, &c.

Θεοεχθία.

Lucian. Lexiph. pag. 529. A. ὁ Δίων, ἐκ
 οἰδ' ἐφ' ὅτῳ λυπηθεῖς, μάλλον δὲ θεοεχθία
 σχεθεῖς, ἀπῆγγεν ἑαυτὸν.

Θεοεχθρία.

Aristoph. Ran. v. 557. Schol.

Θεοδρεπτός.

Æschyl. Pers. v. 905. Schol. In Textu
 vero θεότρεπτα.

Θεοκαλίσκευατος.

Pind. Olymp. Od. Γ. v. 11. Schol. ἀπ-
 αἴεσι μὲν τὸν θεοκαλίσκευατον ὕμνον τὸν ἐκ
 μέσων.

Θεοκίνητος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 16. 44. ἀμα δὲ
 καὶ μετέθνηται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἔ μικρὸν ἐσομένον
 εἶε θεοκίνητον ἐστίν.

Θεοκληΐω.

Eustath. in Iliad. K. pag. 725. 22. Οἷ
 καὶ ὁ Διομήδης θεοκληΐῶν εὐχεῖται τῇ Ἀθηνᾷ
 εἶω, σπείο μοι, τέλειον, ἐφ' ἧς μοι, &c.

Θεοκλυΐω. I. 1523. E.

Æschyl. Pers. v. 500. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεο-
 κλυΐῶν ἐπαυσάτο στρατῶ, &c.

Eustath. in Odys. A. pag. 43. 4. Οἷ ὡς
 ἐν Ἰλιάδι, εἶω καὶ ἐν Οδυσσειᾷ, εὐχεσθαι οὐ
 μόνον τὸ θεοκλυεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ καυχᾶσθαι.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 13. ult.

Θεοκολλητός.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1354.

Θεοκρανῶ.

Θεοκρανίος.

Æschyl. Agam. v. 1497. τι τῶνδ' ἔ' θεό-
κρανίον, εἶναι;

Anthol. Ep. Gr. pag. 524. *In Platon.*
Δειξας κρυπτα κελευθα θεοκρανίων ἀρεῶν.

* Θεοκρίστος. I. 1524. A.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 365. Φοινίσσας δὲ
Θρηϊκίων ἀελά Ταυρων υπαρχεν, καὶ θεόκριστον
λιθῶν βωμῶν θεναρ. Vide Not. *A natura
factum, non arte humana elaboratum.*

Eustath. in Odys. A. pag. 8. 31. οθεν καὶ
ιερον πόλιεθρον Τροίης, ὡς θεόκριστον λεγέται.

Θεοκρίτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 147. Ἡ Τροίην περ-
σασα θεόκρίτον, &c.

Θεοκρόνιος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1354.

Θεοκρόνος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1354.

Θεολαμπης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1354.

* Θεοληψία. I. 1524. C.

Plut. de Adul. et Am. Discrim. pag. 56.
Ε. εἰς Αἰγυπτον ἀπώλεσε, τὴν Πτολεμαίῃς θη-
λυήν, καὶ θεοληψίαν, &c.

Θεομανεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 13. ult.

* Θεομανης. I. 1524. G.

Eurip. Orest. v. 79. ὅπως δ' ἐπλευσα θεο-
μανεῖ πόμῳ. . v. 843. Τλημῶν Ορεσθης, θεο-
μανεῖ λυσση δαμεις. Ad hunc v. respicit
Auctor. . *Ion.* v. 1402.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 659. Ω θεο-
μανές τε καὶ θεῶν μέγα στυγ, &c. Schol. ω
θεοῖς ἐπιμαίνομενε. Schol. β. θεορίηον.

Θεομανίεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 13. ult.

Θεομαχεω. I. 1524. H.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1409. Το θεομα-
χεῖν γὰρ ἀπολιπνο', ὅ, ζου κρατεῖ, ἐξελογίσω
τα χρηστὰ, τὰ ἀναγκαῖα γε. . *Bacch.* v. 45.
Ὁς θεομαχεῖ τα κατ' ἐμε, καὶ σπονδῶν ἀπο-
ώθει μ', &c. . v. 325, 1253.

Aristoph. Av. v. 554. Schol.

Act. Apost. XXIII. v. 9. εἰ δὲ πνευμα ἐλα-
λησεν αὐτῷ ἢ ἀγγέλῳ, μὴ θεομαχῶμεν.

Lucian. de Saltat. pag. 507. B. ἀλλὰ συ

μεν, ὡ γενναίῃ, μονονεχὶ θεομαχῶν, ὑβρίζεις εἰς
τὴν ὀρχηστικὴν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 433. 19.

* Θεομαχία. I. 1524. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 435. 35. ἐφαινέτο
γὰρ διὰ μακροῦ θεομαχία παρὰ πλεῖστον ἢ
θεῶν, &c.

Plat. de Rep. Lib. II. pag. 378. D. θεο-
μαχίας οσας Ὀμηρῳ πεποίηκεν, οὐ παραδεικ-
τέον εἰς τὴν πόλιν, &c.

Θεομαχος. I. 1524. H.

Aristoph. Av. v. 554. Schol.

Act. Apost. V. v. 39. εἰ δὲ ἐκ θεοῦ εἶναι,
καὶ δυνασθε κατὰ λυσαι αὐτο, μὴ πότε καὶ θεομα-
χοὶ εὐρεθῇ.

Lucian. Jup. Trag. pag. 701. A.

Θεομήτωρ.

Æschyl. Pers. v. 656. θεομήτωρ δ' ἐκ-
κλησκέτο Περσῶν, θεομήτωρ δ' ἔσκεν. Schol.
v. 657.

Θεομήτωρ.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1360.

Θεομισως.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 15. 3.

Θεομοιρος.

Pind. Pyth. Od. E. v. 6. Ω θεόμοιρ' Ἀρ-
κεσίλα, &c. Schol. ὦ ἐκ θεῶν ταύτην ἔχων τὴν
μοῖραν Ἀρκεσίλαε, ὅ εἶναι, ἐκ θεῶν εὐληφώς τὴν
βασιλείαν, &c. . *Isthm. Od. H.* v. 84. Το
μεν ἐμον, Πηλεὶ θεόμοιρον ὁπάσαι γὰρ καὶ Αἰακί-
δα γέρας, &c.

Θεομυσης.

Æschyl. Eumen. v. 40. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ
μεν ἀνδρᾶ θεομυστῇ ἐδραν ἔχοντα, &c.

Θεοξένιος.

Paus. Græciæ Descript. Lib. VII. pag.
595. 9. Εἰ καὶ Ἀπολλωνῶν θεοξένιος Πελ-
ληνευσὶν ἱερον.

Θεοπαρακλος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1361.

Θεοπαῖωρ.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1362.

Θεοπειθεια.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1362.

Θεοπλανησια.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1362.

Θεοπλασεω. I. 1525. F.

Phil. Jud. de Vita Mosis, Lib. III. pag. 682. D. a Cl. Auctore citatur, cui exemplo addas

Heliod. Æthiop. Lib. IX. pag. 423. 21. Θεοπλασῆσι τον Νειλον Αιθυπιοι, &c.

Θεοπλασια.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1362.

Θεοπλασος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1362.

Θεοπλασος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1363.

Θεοποιητος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1364.

Θεοποιος. I. 1525. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 436. *Glauc.* Ω Σκοπα, α θεοποιος εμσαλο μσαλο τεχνα &c.

Lucian. Philopseud. pag. 835. ult. Δημητριος ο Αλωπεκειθεν ειρλασμενος η, ε θεοποιος τις, αλλ' ανθρωποποιος ων, &c.

Θεοπομπος.

Pind. Pyth. Od. Δ. ν. 121. Μελα γαρ κεινο πλευσαντων Μινυαν, θεοπομποι σφισιν τιμαι φυευθεν. Schol. Δειαι τιμαι.

Θεοπονητος.

Eurip. Troad. ν. 953. Χρην μ', ηνικ' ουκ ην θεοπονητα μου λεχη, λιπεσαν οικες, &c. *Helen.* ν. 590.

Θεοπραξια.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1364.

Θεοπρεπεια.

Diod. Sic. Bibl. pag. 220. 41. κηπειαι τε — ωσε τη θεοπρεπεια της προσοψεως αξιο των ελχωριων θεων φαινεσθαι. . 288. 16.

Θεοπρεπως. I. 1526. B.

Lucian. Alex. pag. 480. C. — καθεζομενος, μαλα θεοπρεπως εσαλμενος, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 141. 40. — ε χειροποιήτες, αλλ' εξ αυτης της φυσεως ανειμενας θεοπρεπως. . 147. 22. τον μεν εν Δια παραγενομενον θεοπρεπως μελα βροντων &c.

Θεοπυσος.

Æschyl. Sept. c. Theb. ν. 610. ολωλεν ανδρων συν θεοπυσω γενει. Schol. β. κακω, θεομισει.

Θεοπυρος.

Eurip. Elest. ν. 732. Τα δ' εσπερα νωτ' ελαυνει θερμα φλοσι θεοπυρω.

Θεορσητος.

Æschyl. Sept. c. Theb. ν. 659. θεομανες. Schol. β. θεορσητον.

* Θεορσητος. App. 1043. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 139. l. 7. Ουρανη ψηφοιο θεορσητω τινι μελω, &c.

Θεοσδωρος.

Lycophr. Alex. ν. 47. Schol. οι γαρ Ιωνες ελω μελα τε σ λεβσι, θεοσδωρος, και θεοσδοτος, και τα ομοια. οι Αττικοι δε αποβαλλουσι το σ.

* Θεοσεβης. I. 1526. F.

Eurip. Alcest. ν. 604. Προ δ' εμα ψυχα δραστο ησαι, θεοσεβη φωλα κεδνα τραζειν.

S. Job. Evang. IX. ν. 31. εαν τις θεοσεβης η, — τελε ακρει, sc. ο θεος.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 35. 26. πυθομενος τον Κροισον ειναι θεοσεβεια, &c. . pag. 102. 28.

Xenoph. de Agesi. Cap. 10. §. 2. pag. 52. 3. f. τις γαρ αν η θεοσεβη μιμεμενος, ανοσιγενος η δικαιον, αδικος.

Plat. de Reb. Lib. II. pag. 383. C.

Θεοσπορος.

Eustath. in Odyss. I. pag. 371. 47. ε την θυγατερα γεμειν εφη κυμαλθω θεοσπορε, τε εκ Ποσειδωνος δηλαδη.

Θεοσσυλος. I. 1522. B.

Æschyl. Prometh. ν. 598. θεοσσυλον δε νοσον ωνομασας, &c. Schol. β. θεοθεν. απο της Ηρας ορμωμένην. . ν. 643. και οι και λεβουσ' οδυρομαι θεοσσυλον χειμωνα, &c. Schol. β. την εκ της Ηρας ορμηθεισαν δυσυχian.

Θεοσσυλος, *Æschyl. Prom.* ν. 116.

Θεοσυλης. I. 1527. C.

Eurip. Troad. ν. 1213. νυν δε σ' η θεοσυλης Αφειλεθ' Ελένη. . *Cyclop.* ν. 395, 598. *Epist. ad Rom.* I. ν. 30.

Θεοσυλητος.

Æschyl. Xoph. ν. 633. θεοσυλητω δ' αχει βροτων αλιμωθεν οιχελαι γενος.

Θεοσυναχτος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1386.

Θεοσυζήτης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1386.

Θεότης. I. 1533. D.

Epist. ad Coloss. II. v. 9. ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πληρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, &c.

Lucian. Icarom. pag. 728. D. — τον μεν τινα, πρῶτον θεον επεκαλεον, τοις δε, τα δευτερα και τρια ενεμον τῆς θεότητος.

* Θεοίμηνος. I. 1527. E.

Æschyl. Agam. v. 1345. Θεοίμηνα δ' οἱ καδ' ἰκάνει.

Θεοίμιος.

Orph. Hym. in Matrem Deor. v. 1. pag. 124. Αθανάτων θεότιμε θεων μητερ τροφὴ πᾶντων, &c.

Θεοίρεπλος.

Æschyl. Pers. v. 907. Vide Schol.

Θεοφάνεια. I. 1527. E.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 34. pag. 24. Καιροὶ δ' ἱεροί, πανηγυρεῖς, εορταί, ἱερομηνιαί, θεοφάνεια, θεοζένια, &c. Vide *Suid. Lex. II. 180.*

Θεοφθεγκής.

Eustath. in Odyss. A. pag. 6. 17.

* Θεοφιλία. I. 1528. B.

Soph. Oed. Tyr. v. 38. προσθηκη θεου. *Schol. ad v. 40.* Τυχῇ, συνεσεῖ, θεοφιλίᾳ.

Θεοφίλω.

Plat. Alcibiad. I. Vol. II. 134. C. Δικαιῶς μὲν γὰρ πρᾶττοντες καὶ ζῶφρονως σὺ τε καὶ ἡ πόλις, θεοφιλῶς πρᾶξέτε.

Isocrat. Panegy. pag. 65. 40.

Θεοφορησις.

Dion. Hal. I. 88. 19. καὶ ἂν ἴδοι τις παρ' αὐτοῖς, καίτοι διεφθαρμένων των ἐθνῶν ἡδὴ, καὶ θεοφορήσεις, καὶ κορυβαλισμὸς, &c.

* Θεοφορία. I. 1528. C.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 835. C. σχεδὸν δὲ τι καὶ τῇ αἰσῇ παραπλησια κεχρημένα των τῶν ἱερουργῶν, καὶ των θεοφοριῶν, καὶ τῆς περὶ τῆς ἱερέας τιμῆς. I 104. C.

Θεοφρενήτης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1392.

Θεοφύτης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1392.

Vol. II. N°. II. 2.

Θεοφρων. I. 1528. F.

Pind. Olymp. Od. VI. v. 70. Τῆς θεόφρονα κερων.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 465. F. e Poeta veteri. Πρῶτα μὲν Οιδίποδι καλὴν παρέθηκε τραπέζαν, ἀργυρεὴν Καδμοῖο θεόφρονος.

Θεοχαράκης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1392.

Θεοχριστός.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1392.

Θεραπευτής.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 257. B. θεραπευτὴς δὲ ὁ οἰκονομὸς.

Θεραπευτὴν Adv. App. 1044. D.

Plat. Tim. III. 88. C. καὶ αὖτε τα αὐτὰ ταῦτα καὶ τὰ μέρη θεραπευτὴν, τὸ τε πᾶν ἀπομιμνέμενον εἶδος.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 595. 13. τῆς ὑστέρης τοῦ σώματος θεραπευτὴν πρῶτον, ὅπως ὀρθὸν εἶται.

Θεραπῆνη. App. 1044. E.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 293. 34.

Θεραπναί.

Steph. de Urb. pag. 392. A. Θεράπναι, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Θεραπναί.

Θεραπονίς.

Æschyl. Suppl. v. 985. ὡς ἐφ' ἐκαστῇ διακληρώσει Δαναὸς θεραπονίδα φερνῆν.

Θερεινός.

Dion. Hal. I. 76. 14. ἀφθονὸν ἀναδιδούσης ποτὶς αὐτοῖς γῆς, οὐ μόνον τὴν χειμερινήν, ἀλλὰ καὶ τὴν θερεϊνόν, &c.

Θερειπόλις.

Lycophr. Alex. v. 847. Εποψείαι δὲ τὰς θερεϊπότας γυναικας, &c.

Θερισήρ.

Lycophr. Alex. v. 840. Περήσειαι δὲ τὸν θεριστῆρα ξυρᾷ Φαλαίνα δυσμιμήτης ἐξίνωμενη, &c.

Θερμαί.

Steph. de Urb. pag. 392. C. Θέρμη, πόλις — ὁ πολίτης, Θερμαί.

Θερμανέας.

Hippocr. de Artic. pag. 789. A. φλέψι γὰρ παχείη πλεῖστη καὶ νεύρα, ὧν ὑδέτερα θερμανέας.

Θερμανηριος.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 416. 5. και την οδυνην παύειν Θερμανηρίοισι Φαρμακ-
οισιν, &c.

Θερμασμα.

Hippocr. de Rat. Viēt. pag. 386. 3. ἥν ἐστι
της οδυνης τε πλευρου — πρὸς τα Θερμάσ-
μαλα μη χαλωσης, &c.. 387. 5.. 399. 1.

Θερμεω.

Hesych. Lex. pag. 439. 2. Θερμεῖ, Θερ-
μαινει. . *Phan. Lex.* pag. 367. 1.

Vide *Thef. Steph.* I. 1546. D.

Θερμηγορεω.

Lucian. de Morte Peregrin. pag. 1003.
A. e *Bacidis Oraculo.* Ως μη ψυχρῶ εὖν
Θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ, &c.

Θερμικος.

Vide infra Θερμῖς.

Θερμινθῖς.

Hippocr. de Humor. pag. 51. 37. οἱ αι-
μορροϊδας ἐχούτες εἴτε πλευρίδι — εἴτε Θερμίν-
θοισιν αλισκονταί.

Θερμινος.

Lucian. Ver. Hist. I. pag. 383. D. ἐμοί
δε και δῶρα ἐδωκεν ὁ Ἐνδυμιων, — και πανσ-
πλίαν Θερμίνην.

Θερμιος.

Steph. de Urb. pag. 393. A. Θέρμις, πο-
λιχνιον — το εθνικον Θέρμις. και το κήλικον,
Θερμικός.

Θερμοδελος.

Aristoph. Acharn. v. 119. Ω Θερμόδε-
λον πρωκτον ἐξευρημενε.

Θερμοκυαμος.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 55. E. e *Di-
philo.* Vide *Casaub. Animadv.* col. 113. 20.

Eustath. in Iliad. N. pag. 925. 23. δηλον
δ' εκ των παλαιων και οἱ συνθέως Θερμοκύα-
μοι λεγονται, οἱ και ασυνθέως Θέρμοι λεγομε-
νοι, &c.

* Θερμολαγια. II. 723. G.

Suid. Lex. I. 245. Απαλοι Θερμολαγίαις,
αἶροι μαλθακευνίαις.

Hippocr. de Viēt. Rat. Lib. III. pag.
368. 44. και τους περιπαλεις ποιεεσθαι εν ἁ-
λή, Θερμολαγίῃ τε χρεεσθαι &c.. 380. 28..
427. 5.

Θερμολαγια.

Hippocr. de Insomni. pag. 380. 3. χρησθαι
δε και λουτροισι και Θερμολαγίῃσι, και ραθυ-
μίῃσιν.

Θερμονες.

Æschyl. Agam. v. 1181. εἴω δε Θερμόνους
ταχ' ἐμπεδῶ βαλῶ.

Θερμοω.

Aristoph. Lysistr. v. 1081. τεθερμῶσθαι
γε χειρον φαινέται. *Schol. Bisset.* τεθερμῶσθαι
δε παρηκταί παρὰ το Θερμον. εθεν το Θερμοῦν
και το Θερμαινειν ισοδυναμεῖν.

Θερμυδρεως.

Steph. de Urb. pag. 393. A. Θέρμυδρα
— το εθνικον Θερμυδρεῦς.

Θερναιος.

Steph. de Urb. pag. 393. B. Θέρνη, πόλις
— το εθνικον, Θερναῖος.

Θεσμοδολεια.

Orph. Preces ad Musæum. v. 24. pag.
94. Νυκτα τε πρεσβισην καλεω, — και αμυ-
μονα Θεσμοδότειραν.

* Θεσμοθετω. III. 1525. D.

Æschin. Epist. apud Demosth. pag. 124.
6. f. ζοι δε, το μεχρι μεν χθες και πρωην
Θεσμοθετοῦντες, ἤδη σου προεσαναι την μητε-
ρα, &c.

Θεσμοποιεω. App. 1045. E.

Eurip. Phæn. v. 1639. Τι Θεσμοποιεῖς
ἐπὶ ταλαιπωρῶ νεκρῶ;

Θεσμοσυνη.

Anth. Ep. Gr. pag. 334. *Agath.* Ταν
πολυκυδισε μναμονα Θεσμοσύνας, &c.

* Θεσμοφυλαξ. III. 1526. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 232. 8. διο και
Θεσμοφύλακας και Θεσμοθέτας ὀνομάζεσθαι
τες τα περι της Θεας οσια και της των ἀνθρω-
πων νομης διαφυλαττοῦσας.

Θεσπιακος.

Steph. de Urb. pag. 393. B. Θέσπεια, πό-
λις — γραφεῖται και δια τε ι, — ὁ πόλιτης
Θεσπιεύς, και Θεσπιακός, και Θεσπίς.

Θεσπιευς.

Vide supra in Θεσπιακῶ.

Θεσπισμα. I. 1536. G.

Suid. Lex. II. 191. Θεσπίσμα. θεια δογμα. *Phav. Lex.* pag. 367. 3.

Eurip. Ion. v. 728. Ως μοι συνησθής, ει τι Λοξίας αναξ θεσπισμα παιδων εις γονας εφθεγξατο. . *Orest.* v. 1666, 1681. . *Phæn.* v. 910, 978.

Soph. Oed. Tyr. v. 991. Θεσπίσμα. Schol. χρησμες.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 99. 9. στρατευομαι δ' επεαν σφεας ο θεος ελθω [sc. *Jupiter*] κελευη δια θεσπισμάτων.

Θεσπρωλιακος.

Steph. Byz. de Urb. pag. 393. F. Θεσπρωλία, πολις — το εθνικόν, Θεσπρωτός, [*Strab. Geogr.* pag. 505. B. C.] Θεσπρωίς, [*Strab.* pag. 506. A.] και Θεσπρωλιακός.

Θεσσαλιωτης.

Steph. Byzant. pag. 393. F. Θεσσαλία, — ο πολίτης, Θεσσαλιώτης.

Θεσσαλονικεως.

Steph. de Urb. pag. 394. C. Θεσσαλονίκη, πολις — το εθνικόν, Θεσσαλονικεύς.

Θεσιδεως.

Steph. de Urb. pag. 395. D. Θεσιδειον, πολις — το εθνικόν, Θεσιδεύς.

Θεσιτης.

Steph. de Urb. pag. 395. E. Θέσις, πολις Αραβων, και αλλη Λιβυης. ο πολίτης εκάλερας, Θεσίτης χρηματίζει.

Θεσορειος.

Soph. Aj. v. 816. Του Θεσορείς μανθεω [sc. μαθων.]

Θεσοριδης.

Hom. Iliad. A. v. 69. Καλχας Θεσορίδης. Schol. Ο Θεσορος παίς Καλχας. ο δε τυπός, παρωνυμικός.

Θεσωρειος.

Steph. de Urb. pag. 395. C. Θέσωρος — το εθνικόν, Θεσώριος.

Θεσφαηολος.

Aeschyl. Agam. v. 1450. και κοινόλεκτρον τεδε, Θεσφαηλόος πιση ξυνευνός, &c.

* Θέλειον. III. 1475. D.

Plat. de Leg. Lib. VIII. pag. 832. E. και πρώτον μεν τα περι δρομον και ταχος ολως αρ' ου θέλειον; ΚΛ. Θέλειον. 965. B. . III. 51. D.

Θέλειος.

Plat. Epinom. II. 984. A.

Lucian. Quom. Hist. scrib. sit. pag. 372.

A. και μην και μυθός ει τις παρεμπέσθαι, λέκτέος μεν, & μην πωλώσει πανίως, αλλ' εν μέσση θέλει τοις &c.

Θελιδειος.

Eurip. Androm. v. 19. Θεσσαλός δε νιν λεως Θελιδειον αυδά, θεας χαριν νυμφευμάτων.

Θετλα.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 329. E.

Θετλάλη.

Aristoph. Nub. v. 747. Schol. το δε Θετλάλην Αττικοι βαρυνουσιν, οι καλα Μενανδρον, ως δαμάλην.

Steph. de Urb. pag. 394. B.

Θετλαλίζω.

Steph. de Urb. pag. 394. B. λείλει και Θετλαλίζω, ως Δωρίζω. αφ' ε το ενθετλαλισμέθα, &c.

Θετλαλικως.

Etymol. Magn. col. 154. 5.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 418. C. Κράτης φησιν εν Λαμιά. Επει τριπήχη Θετλαλικώς τέτλημένα. *Casaub. in Animadv.* col. 713. 24. legit' Επη τριπήχη.

Θετλαλοικετης.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 264. A. *Philocrates* καλεισθαι φησι τες Πενέτας και Θετλαλοικέτας.

Θετλαλομηλος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 418. C. Vide *Eustath.* in *Iliad.* A. pag. 799. 51.

Θευμορειος.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 676. Η νυ σε Θευμορήν περιεδρομεν άψεα νουσός. Schol. εκ Θεων μεμοιραμενη νουσός περιεδραμεν. . v. 973. Schol.

Θευμορεος.

Pind. Olymp. Od. Γ. v. 17. τας απο Θευμοροι νισσον' επ' ανθρωπους αοιδαι, &c. Schol. αι απο Θεων μεριζομεναι αοιδαι και ωδαι επι τες ανθρωπους, &c.

Θευτις.

Lycophr. Alex. v. 400. Schol. κυνηγίκοι οι Αρκαδες, — και θεύσει των κυνων ειρων αυτον, sc. *Jouem.*

* Θεωρητός.

* Θεωρήσιος. I. 1511. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 429. 14. ὡς τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον ἀκρεῖς, ἀλλὰ καὶ θεωρήδον ποιῆσαι το μετ' αὐτῶν τὰ προσημασμένα.

Θεωρίον.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1397.

* Θεωρίς. I. 1539. C.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 55. pag. 180. Θεωρίς ναυς, &c.. Lib. IV. pag. 424. 2. vide Notam.. *Phav. Lex.* pag. 368. 3.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 864.

Herodot. Hist. Lib. VI. Cap. 87. pag. 360. λοχησαῖνες ὦν, τὴν θεωρίδα ἡν εἶλον πληρεα ἀνδρῶν τῶν πρώτων Ἀθηναίων.

Θεωρός. I. 1537. C.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 18. pag. 13. ἰδίως δὲ το ἐκ Δελφῶν, καλεῖται πυθοχρησόν. καὶ οἱ χρωμένοι, θεωροί.. *Phav. Lex.* pag. 368. 3.

Plut. Camill. I. 294. 14.

Diod. Sic. Bibl. pag. 452. 17. Λυσίας ὁ ῥήτωρ — προεῖρεπεῖο τὰ πλεῖστα μὴ προσδεχέσθαι τοῖς ἱεροῖς αἰῶσι τὰς ἐξ ἀσεβείας τυραννίδος ἀπεσταλμένους θεωρούς.. I. 22.

* Θηβαιγενής. App. 1046. B.

Eurip. Suppl. v. 136. Τυδεΐ τε, Πολυνείκει τε τῷ Θηβαίγενεϊ.

* Θηγαλέος. I. 1553. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 568. *Antipatr.* v. 4. Καὶ πυρὶ θηγαλέος ὀξυπατεῖς Σαλικας, &c.

Θηκαῖος.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 119. 28. καὶ κατὰ κληῖσάν τις [τὸν νεκρὸν] οὐλῶ, θηραυρίζεσι ἐν οἰκημασί θηκαίῳ ἰσάντες ὀρθὸν πρὸ τοίχου.

Θηλυγενής. I. 827. D.

Eurip. Bacch. v. 1154. ὅς ταν θηλυγενῆ ζόλαν — ἐλαβεν, &c.. v. 117.

Æschyl. Suppl. v. 29.

Plat. de Leg. Lib. VII. pag. 802. E. Ad hunc locum respicit Cl. Steph.. *Phav. Lex.* pag. 369. 2.

Θηλυγενής.

Eustath. in Iliad. A. pag. 8. 44.

Θηλυγλωσσός.

Anth. Ep. Gr. pag. 133. *Antipatr.* v. 7. Νοσσιδα θηλύγλωσσον, ἰδε γλυκυαχέα Μυρτιν, &c.

Θηλυδριώδης. App. 1049. A.

Aristoph. Thesm. v. 137. Ὡς ἡδὺ το μελὸς, — καὶ θηλυδριῶδες, &c. Schol. Το κατὰ κληῖσάν τις, το τεθλυμμένον δια τὴν ἐξαγιστὸν ἡδονήν. *Acharn.* v. 1200. Schol.. *Eccles.* v. 102. Schol. Vide *Suid. Lex.* 42. 1. 4. *Phav. Lex.* pag. 369. 2. 488. 3.

Θηλυδριώτης.

Suid. Lex. I. 313. Ἀρδαβερὶς — κατὰ λαβῶν δὲ ἐν εἰρηνῇ ταύτῃ [στρατοπεδαρχίαν] ὁ στρατὸς, πρὸ ἀνεσθῆναι ἐραπὴ καὶ ραγιστὴν θηλυδριώτην.

Θηλυκευώ.

Clem. Alex. Strom. Lib. IV. pag. 570. 16. ἀπαλλαττοῦνται γὰρ θηλυκευόμενοι καὶ ἰμειρόμενοι τὴν ζῆν.

Θηλυκράτης.

Æschyl. Choeph. v. 598. Θηλυκράτης ἀπέρωτος ἔρως παρὰ νύκτα κινώδων τε καὶ βροχῶν. Schol. ὁ γυναικῶν κράτης.

Θηλυκλόνος.

Æschyl. Prometh. v. 859. Πελασγία δὲ δεξέσθαι θηλυκλόνῳ ἀρεὶ δαμνίων, νυκτιφρενήῳ θρασει. Schol. β. αἱ Δαναίδες γὰρ αὐτὴς ὠλεσάν ἐν νυκτί.

* Θηλυμανής. II. 769. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 52. *Meleag.* Τρεῖς δὲ με θηλυμανεῖς οἰστροβόλῃσι ποθοί.. pag. 480. 618.

Aristoph. Nub. v. 1018. Schol. Οὐλῶ [Ἀνίμαχῶ] ὡς κιναιδῶ καὶ ευμορφῶ καὶ θηλυμανῆς κωμῶδειται.

Θηλυμελής. App. 1047. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 134. l. penult. Ad hunc locum respicere videtur Cl. Auctor.

Θηλυμίρης.

Lucian. Deor. Dial. pag. 83. C.

Θηλυμίρης.

Lucian. Bacch. pag. 851. A. — αἰσχρὸν ἐδοκεῖ, καὶ φονεῦειν — θηλυμίριν ἀρχοῖα, &c. Vide Notam Cl. M. du S. Vol. III. pag. 77. 52. Ed. *Amst.* A. D. 1743. ubi corrigitur *Suidas*, qui *Lex.* II. 194. habet θηλύμηρης pro θηλυμίρης.

Θηλυμορφός. App. 1047. H.

Eurip. Bacch. v. 352. ἐξίχνυσσάτε Τὸν θηλυμόρφον ξένον, &c.

Aristot.

Aristot. de Physiognom. I. 1176. E. Hunc locum citat Cl. Steph.

Θηλυνος.

Æschyl. Prometh. v. 1001. εισελθὲς σε μηποθ', ὡς εἶω Διὶ γυνωμην φοβηθεῖς, θηλύνες γενησομαι, &c.

* *Θηλυνω.* App. 1047. H.

Soph. Aj. v. 662. Καγὼ γὰρ ὅς τα δειν' ἐκαρτέρην τόλῃ, — ἐθλύνθην ὅμα Πρὸ τῆς δὲ τῆς γυναικός.

Eurip. Erechth. v. 91. pag. 468. Τα μητερων δὲ δακρυ', ὅταν πεμπτὴ τέκνα, Πολλοὺς ἐθλύν' εἰς μάχην ὀρμωμένους.

Lucian. Amor. pag. 572. D. καὶ ποσὴ κρείττον εἰς ἀρρενα τρυφὴν βιάζεσθαι γυναῖκα, ἢ το γενναῖον ἀνδρῶν, εἰς γυναῖκα θηλύνεσθαι; 521. D.. 940. B.

Θηλυπαῖς.

Lycophr. Alex. v. 850. Καὶ παῖς τλησεθ' εἴνεκ' Ἀρτείας κυνός, Τῆς θηλύπαιδός, &c.

Θηλυπρεπής.

Lycophr. Alex. v. 18. Schol. pag. 4. c. 2. 5. f. καὶ οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ νυκτὶ, τὰ θηλυπρεπῆ καὶ ἀνεσιμα.

Cyrill. c. Julian. Lib. V. pag. 165. D.

Θηλυσπορός.

Æschyl. Prometh. v. 853. παλιν πρὸ Ἀρτὸς ἔχ' ἕκασ' ἐλευσέσθαι θηλυσπορός, &c.

Θηλυσολέω.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 715. C. Θηλυσολένης γὰρ ὡς αἱ κοραὶ, τένομα σχεῖν τέτο, τὰς περὶ τὴν Ἀἰωλίαν Φασίν. 798. A.

Θηλυσολός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 8. 43.

Θηλυόκεω. III. 1534. F.

Aristot. de Hist. Animal. I. 877. C. ὠσαύτως καὶ βορεῖοις μὲν ὀχευόμενα, ἀρρενοῖκε μαλλον' νόοις δὲ, θηλυόκεϊ. μέλαβαλλει δὲ καὶ τὰ θηλυόκεῦλα, καὶ ἀρρενοῖκεϊ.

Hippocr. de Genitura. pag. 233. 54. πολλὰ γὰρ γυναῖκες ἤδη ἐθλυόκησαν παρ' ἀνδράσιν ἰδίοις· παρὰ δὲ ἑτέροις ἀνδράσιν ἐλθεσθαι, ἐκτροχόκησαν. 234. 1, 6.

* *Θηλυόκεω.* III. 1534. F.

Aristot. de Generat. Animal. I. 1059. C. Φαινοῦνται δ' ἐν μέλαβαλλεσσι γυναῖκες, καὶ ἀνδρες, ὥσπερ ἐξ αἰσωνῶν γονιμοί, εἴω καὶ ἐκ θηλυόκων ἀρρενοῖκοι.

Vol. II. N°. II. 3.

* *Θηλυφάνης.* App. 1049. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 212. *Pallad.* Θηλυφάνες παραδοχὸν εθαυμασάμεν παθὸς ἄλλο, ἐκλαίει κλεπῶν, κλεπτομένων ἐλεῶν. Potest autem θηλυφάνες, et Adjectivum et Substantivum esse. *Vincent.*

* *Θηλυφρων.* IV. 200. A.

Aristoph. Eccl. v. 110. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλυφρων ἐξέστια Δημηγόρησει.

Θηλυφώνος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 8. 41.

* *Θηλυχίλων.* IV. 528. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 561. Cap. XI. Ἐηλυχίτων, ἀσκήτος εὐσπειροῖσι κορυμβοῖς &c. Vide *Suid. Lex.* I. 351. in Voce Ἀσκήτος.

* *Θηραγρέτης.* I. 1554. C.

Eurip. Bacch. v. 1018. 10, ὦ Βάκχε θηραγρέτα, Βακχᾶν γελῶντι προσωπῶ, &c.

Anth. Ep. Gr. pag. 566. *Zosim.* Τρῖσσι ταδὲ τρῖσσοι θηραγρέται, &c.

Θηραγρός.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 451. E. Ἡτ' Αἰγυπλίῃ βοσκει λινελκος χλαίνα θήραγρος πεδῆ.

Θηραῖκος.

Vide infra Θηραῖος.

Θηραῖος.

Steph. Byz. pag. 396. D. Θήρα, νησος — ὁ οἰκήτωρ Θηραῖος, — καὶ Θηραῖκος.

Θηρασῖος.

Steph. Byzant. pag. 397. A. Θηρασία, νησος — ὁ νησιώτης Θηρασίος.

* *Θηραῖος.* App. 1049. H.

Soph. Philoct. v. 117. Θηραῖέ' οὐν γενοί' αν, εἴπερ ὡδ' ἐχει. Schol. ληπῖέα, ἀξία τοῦ θηραθῆναι.

Xenoph. Memorab. Lib. II. Cap. 6. §. 8.

Θηραῖος.

Dion. Hal. II. 19. 42. εὐδ' ὁλως ἐπιστήμη θηραῖός ἐστιν ὁ καιρός, ἀλλὰ δόξη.

Θηραυλέω.

Plat. Politic. II. 272. A. γυμνοὶ δὲ καὶ ἀσπρωτοὶ θηραυλέες ταπολλὰ ἐνεμονίῳ.

* *Θηραυλῆς.* I. 1555. F.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 115. 19. ὁ θηραυλὴρ πηλὸν κατ' ὧν ἐπλασε αὐτὸς τὰς οφθαλμούς.

Θηριαμβος.

Suid. Lex. II. 206. Θριαμβος. — λεγεται δε και Διονυσος θριαμβος, διοτι επι θηρων, τε-
τεςιν επι λεοντων, βεβηκεν, οιον θηριαμβος.

Θηριμαχος.

Anth. Ep. Gr. pag. 567. Leonid.

Θηριοδρωλος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1399.

E Strab. Geogr. Lib. V. pag. 1235. D.

Θηριοκλονος.

Eustath. in Odyss. A. pag. 54. 36. και βαπτει τα τε Οδυσσεως βελη εις Φαρμακον ου μονον θηριοκλονον, αλλα το αυλο και ανδροφονον.

* Θηριομαχεω. I. 1557. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 124. 2. οι κληνορο-
φνηες αναγκαζονται και μεθ' ημεραν και νυκτωρ
θηριομαχειν υπερ των θρεμματων.

Θηριομιγης.

Lycophr. Alex. v. 45. Ατριαν κυνα. Schol.
την Σκυλλαν θυγατερα Φορκυνος θηριομιγης, &c.

Θηριομορφος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1399.

Θηριοπρεπης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1400.

Θηριωδεια.

Suid. Lex. II. 195. Θηριωδεια. απηγεια.
ορσιλοης. *Phav. Lex. pag. 369. 3.*

Aristot. Eth. II. 85. C.

Θηριωδεια. *Steph. Thes. I. 1559. A.*

* Θηροβολεω. I. 1554. D.

Soph. Philoct. v. 166. ταυτην γαρ εχειν
βιοτης αυτον λοιδω εσι Φουσιν, θηροβολεωια πη-
νοις ιοις συτερων συτερως.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. Erys. Ευσοχα
θηροβολειτε κυναλγαι, &c. *Suidas, in Lex.*
I. 29. in Voce Ακη, videtur legisse Θηροβο-
λεϊ, apud Anth. Ep. Gr. pag. 567. Julian.
v. 3. fed in meâ Ed. legitur Δικυβολει.

* Θηροβολος. I. 1554. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 39. Callin. v. 2.

* Θηροδρωλος. I. 1554. E.

Lycophr. Alex. v. 472. Schol.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 403. C.
απολειφθεντα δ' αυτον εν τη τοιαυτη παγη θη-
ροδρωλου γενεσθαι.

Θηροζυδοκαμψιμελωπος.

Anth. Ep. Gr. Lib. I. pag. 36.

Θηροθυμος.

Anth. Ep. Gr. pag. 284. Philipp. Id'
αυ προσωπον θηριθυμον, ως ει σωζει παλαιαν
ταν υπερ νικας εριν.

Θηροκομος.

Suid. Lex. I. 421. Βασιλικη. — ο δε θη-
ροκομος εκ ενεδιδα' ον Φονευσας ο ζυδοπλασης,
— το τε θηριον, και ο θηροκομος.

Θηροκλον. I. 1554. E.

Eurip. Helen. v. 152. απεσι δε, Κυσιν
ωεποιδως, εν Φοναις θηροκλονοις.

Aristoph. Thesm. v. 327. Θηροφονε Schol.
Biset. Θηροκλονε. *Lyfistr. v. 1264.* Σηρο-
κλονε. Schol. Θηροκλονε.

Θηρολεκτεω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1400.

Θηρολεξεω.

Eustath. in Iliad. E. pag. 426. 3.

Θηρομιγης.

Plut. C. Mar. II. 507. 15. — των Αμ-
ερωνων, οδυρμος ην δια νυκτος, ου κλαυθμοις
εδε σεναλμοις ανθρωπων εοικως, αλλα θηρομι-
γης τις ωρυγη και βρυχημα, &c.

Θηρομικλος.

Lycophr. Alex. v. 962. η δε δαιμονι τω θη-
ρομικτω σκυλακα γενναιον τεκνοϊ, &c.

Θηρομορφια.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1400.

Θηροπεπλος.

Orph. Hym. in Eumenid. v. 7. pag.
166. Θηροπεπλοι, τιμωροι, ερισθενεες, βαρυαλ-
γεις, &c.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 163. F.

Θηροπλασεω.

Lycophr. Alex. v. 673. Schol. την θηρο-
πλασεσαν, και θηρας ποισσαν, &c.

Θηροπλασος.

Phav. Lex. pag. 369. 3.

Lycophr. Alex. v. 673. Ποιαν δε θηρά-
πλασον εκ εσοψειαι Δρακαιναν, &c.

* Θηροσκοπος. I. 1554. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 560. Philipp. Ζηνος
και Ληες θηροσκοπε τοξοι κερη Αρτεμις, &c.

Θηροσυνη. I. 1554. G.

Suid. Lex. II. 42. Ω δισσαιν αἰετα θηρο-
σύναιιν.

Anth. Ep. Gr. pag. 570. *Agath.* ψ. 2.

Θηροσκοῦ.

Suid. Lex. I. 29. in Voce Αἴκη.

Anth. Ep. Gr. pag. 567. *Julian.* Δικ-
τυβόλει. τῆς δ' αἰέσι θηροόκοις.

* Θηροποφῶ. I. 1554. F.

Eurip. Phæn. ψ. 826. ἐδάην ποτ' ἐν οἰκοῖς,
Ταν ἀπο θηροτρόφου φοινικολοφοῖο δρακοντῶ.
Γενναῖον ὁδοντοφυῆ, &c.. *Bacch.* ψ. 102. ἐνθεν
αἶσαν θηροτρόφου Μαιναδὲς ἀμφιβαλλούσαι πλο-
καμοῖς. ψ. 556.

Apoll. Rhod. Arg. IV. ψ. 1560. εἰ δὲ τιν'
ἀκχεῖε, — Εὐρυπυλον Λέβη θηροτρόφῳ ἐγχε-
γαῶτα.

Θηροῦπῶ.

Orph. Hym. in Nereid. ψ. 5. pag. 120..
In Corybant. ψ. 8. pag. 136. Θηροῦπου θε-
μενῶ μορφήν δνοφεροῖο δρακοντῶ.. *In Silen.*
&c. ψ. 8. pag. 150.

* Θηροφονῶ. I. 1554. F.

Eurip. Hippolyt. ψ. 216. ἵνα θηροφόνου
σεῖεσι κυνέες, &c.. *Herc. Fur.* ψ. 378.

Aristoph. Thesm. ψ. 327. Καὶ πολυωνυμε,
θηροφόνου παῖ Λαῖους, &c. Schol. *Biset.* Θη-
ροκτόνε.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. *In Apoll.* ψ. 9..
pag. 448. *Arch.* Αὐχένα θηροφόνου αἰχμομε-
νῶ παλαμαῖς.

Eustath. in Odyss. A. pag. 54. 34. Σημει-
ῶσαι δ' ὡς εἰ καὶ κατὰ συμβεβηκῶ ἀνδροφόνου
ἦν το φαρμακον, ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ὡς θηροφόνου
αὐτο ἐξήλει.

Θηροχλαινός.

Lycophr. Alex. ψ. 871.

* Θησαυρισμός. III. 1479. E.

Soph. Philoct. ψ. 37. Κεῖνε το θησαύρισμα
σημαίνει τοῦδε.

Eurip. Ion. ψ. 1393. ὁ δ' ἐν μεσῶ Χρονῶ
πολύς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι.. *Elect.* ψ.
497.. *Meleagr.* ψ. 38.

* Θησαυριστικός. III. 1479. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 764. A. καὶ
τα μεν, θηρευτικά· τα δε, θησαυριστικά της τρο-
φῆς εἰσι, τα δ' ε.

Θησαυροφυλακείω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 678. 42. πᾶρα των
θησαυροφυλακῶν Εὐμενὴς ἐλάβε χρημάτων
πληθῶ οσον ἦν ἱκανόν εἰς τὰς χρεῖας.

* Θησαυροφυλαξ. IV. 236. B.

Phan. Lex. pag. 689. 3. Ταμίας λέγει
Ὁμηρῶ, οὐ γενικῶς θησαυροφύλακας, ἀλλὰ
τῆς δολῆρας.

Diod. Sic. Bibl. pag. 658. 25. γραμματεῖς
ἀπεστειλάν οἱ βασιλεῖς πρὸ τῆς ἐν τῇ Κιλικίᾳ
στρατῆρας καὶ θησαυροφύλακας, &c.. 680. 28.

Θησεῖα.

Plut. Thes. I. 4. 4. f. ἦλθε μεν εἰς Δελφούς
ὁ Θησεύς, καὶ τοπον ἀπ' αὐτοῦ τὴν Θησεῖαν εἰ-
νὺν ὀνομαζεσθαι λέγουσιν.

Θησεῖον. App. 1052. C.

Aristoph. Equit. ψ. 1309. Vide Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 184. 36. τεμενῶ
αὐτοῦ ἐποίησαν ἐν ταῖς Αθήναις τὸ προσταδο-
ρευόμενον ἀπ' ἐκείνου Θησεῖον.

Thucyd. Hist. VI. pag. 416. 68. ἐν Θη-
σεῖῳ. Vide *Pausan. Att.* pag. 39. 4. f.

Θιασεύω. App. 1053. G.

Eurip. Bacch. ψ. 75. Καὶ θιασεύεσθαι ψυ-
χᾶν ἐν ὄρεσι βασιλευν ὁποῖοισι καθαρμοῖς.

Θινίτης.

Steph. de Urb. pag. 398. B. Θῖς, πόλις
— ὁ πόλις Θινίτης.

Θισβαῖος.

Steph. de Urb. pag. 398. C. Θίσβη, πό-
λις — ὁ πόλις, Θισβαῖῳ.

Θισβεύς.

Steph. Byz. de Urb. pag. 398. D. Ἰσμη-
νίας δὲ ὁ αὐλῆτης, Θισβεὺς ἐχρημάριζε, &c.

Θλιβομάζω.

Aristoph. Av. ψ. 530. Schol. Βλιμαζειν
δὲ κυρίως, τὸ τοῦ υπολαστρίου καὶ τοῦ σῆθους ἄ-
πλεσθαι, ὅπερ ἐποίησαν οἱ τῆς ὀρνίθας ὠνεμένοι
οἰωνεῖ θλιβομάζειν. Vide *Suid. Lex.* I. 438.

* Θνητολογία. I. 814. G.

Hom. Iliad. A. ψ. 5. Schol. in quem ψ.
confutatur *Eustath. Comment.* pag. 15. 42.

Θνητολένης.

Soph. Antig. ψ. 846. Verba legantur su-
prā in Θεολένης.

Eurip. Herc. Fur. ψ. 798. Ω λεκτρῶν δύο
συγγενεῖς Εὐναί, θνατολένης τε, καὶ Διῶ, &c.

Θοιμαλίδιον. I. 1382. E.

Aristoph. Plut. §. 986. cui Exemplo addatur, *Lyfistr.* §. 402. Schol. *Biset.* Θοιμάτιον, Αττικῶς, ὡς κοινῶς, τὸ ἱμάτιον καλεῖται. ἐνθεν δὲ το ὑποκοριστικὸν Θοιμαλίδιον, το ἱμαλίδιον.

* Θοιναμα. I. 1571. F.

Eurip. Orest. §. 812. Οικτροῖα θοινάμα, καὶ σφαῖα γενναίων τεκνῶν. *Ion.* §. 1496.

Θοίνημα occurrit apud
Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 153. B.

Θοινάλη.

Aeschyl. Agam. §. 1510. τεδ' ὁ παλαιὸς δριμύς ἀλαστὼρ Ἀχίλλεως χαλεποῦ θοινάληος, τοῖδ' ἀπέτισεν, &c.

Θοινηήριον. I. 1571. F.

Eurip. Rhes. §. 515. Στήσω πείρινοις γυψὶ θοιναήριον.

* Θοινηήκος. I. 1571. E.

Xenoph. Oeconom. Cap. 9. §. 7. 3. pag. 67. καὶ ταῦτα πάντα διεχωρίσαμεν οἷς τε αἰεὶ δεῖ χρῆσθαι, καὶ τὰ θοιναήκῃ.

Θοινηῶρ. I. 1571. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 319. *Antipatr.* Ὀλεο γὰρ διαλοιμὸν ὅλας θοινητόρας χερσὲς, &c.

Eurip. Ion. §. 1205. θάμβησεν δὲ πᾶς θοιναῶρων ὁμιλῶ ὀρνιθῶ πονοῦς. §. 1217. θοινάτορας.

Θορεὺς.

Steph. de Urb. pag. 399. A. Θοραὶ, — ὁ δημότης Θορεύς.

Θορικεὺς.

Steph. de Urb. pag. 399. A. Θορικὸς, δημῶ — ὁ δημότης Θορικῶς, καὶ Θορικεὺς.

* Θορυβήλικος. I. 1582. F.

Aristoph. Equit. §. 1377. Καλαληπτικός τ' ἀριστα τὴν θορυβήλικῃ.

Lycophr. Alex. §. 395. Schol.

* Θορυβοποιεῖν. I. 1581. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 391. 40. τοῖσι δ' ἡν παρηγέμενον πυρὰ καίειν — καὶ θορυβοποιεῖν, &c.

Θελαῖος.

Steph. de Urb. pag. 399. C. Θέλη, νησῶ — το ἐθνικόν, Θελαῖος. ἴσως δὲ καὶ Θελίτης.

Θελίτης.

Vide supra Θελαῖος.

Θεοσκοῦ.

Aristoph. Lyfistr. §. 205. Schol. ταῦτα δὲ λέγει μιμημένη τὴν θεοσκοῦ.

Θεριακος.

Steph. de Urb. pag. 399. D. Θέριοι, πόλεις Ἰταλίας, — το ἐθνικόν, ὁμωνυμῶς Θέριοι, καὶ Θεριακοί. — καὶ ὠφελεῖ δὲ πᾶρα το Θουριῶ Θεριανὸς, ὡς Παριῶ Παριανὸς, &c.

Aristoph. Nub. §. 331. Schol.

Θεριανός.

Vide supra Θεριακῶς.

Θεριαλαί.

Steph. de Urb. pag. 399. D. Θέριοι, πόλεις — Πausanias δὲ Ἀνθειαν αὐτὴν φησὶ. καὶ το ἐθνικόν, Θεριάται, — καὶ Θεριεύς. Vide Notam.

Pausan. Messen. Lib. IV. Cap. 31. pag. 355. ἡ Θεριάων πόλις. — Θεριάται.

Θεριεύς.

Steph. de Urb. pag. 400. C.

Θερινός.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 404. C. καὶ ὁ Θουριῶν δὲ, τῶν ἐν ὀνομασίᾳ οἶνων ἑστίν.

Steph. de Urb. pag. 400. B.

Θεριομανίς. II. 789. D.

Aristoph. Nub. §. 331. Vide Schol.

Θραῖμος.

Sext. Emp. Pyrrh. Hyp. pag. 16. 5. f. φεύγει — καὶ θραῖμὸν κυμάτων ἐρεικομένων τὰ θαλάσσια κῆλη, &c.

Θρακίδες.

Diod. Sic. Bibl. pag. 523. 4. ἀθροίσας δὲ θρακῶν πλῆθος, καὶ κατὰ λαβόμενόν το μαντεῖον, τὴν τε Θρακίδα καλεσμένους τῶν Δελφῶν ἐναυτίμενους ἀνείλε, &c.

Θρακοκωμῆτης.

Steph. de Urb. pag. 401. B. Θράκων, κωμῆ — το ἐθνικόν κατὰ τέχνην, Θρακοκωμῆτης.

Θρασεομαχῆς.

Pind. Nem. Od. Δ. §. 101. Πυρ δὲ παλκράτες, θρασεομαχῶν τε λεοντῶν οὐχας οἷον τὰς, &c.

* Θρασυγλωττία. I. 856. B.

γ. *Poll. Onom.* Lib. II. pag. 208. 12.

Ονομαζία δε, απο μεν γλωττης, ευγλωττου, και ευγλωττια. Θρασυγλωττια, και γλωσσαλγια.

Θρασυβυιος. I. 880. H.

Pind. Pyth. Od. H. v. 52.

Θρασυκαρδιος. App. 1056. E.

Hesiod. Ασπ. v. 448. A Cl. Auctore citatur.

Hom. Iliad. K. v. 41. μαλα τις θρασυκάρδιος εσαι. Schol. ευβολμ. . N. v. 343. μαλα κεν θρασυκάρδιος ειη, &c.

Θρασυμαχειοληψικεσματων.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 509. D. ex Ephirrho Comico. Vide Casaub. Animadv. col. 824. 27.

Θρασυμαχειος.

Dion. Hal. II. 270. 4. τοιαυτη μεν ουν τις η θρασυμάχειος ερμηνεια, &c.

* Θρασυμεμνων. I. 1506. D.

Hom. Iliad. E. v. 639. Θρασυμέμνονα. Sch. Τολμηρον, θρασυν εν τω μενειν, η θρασεως υπομενονια εν τη μαχη. . Odyss. Λ. v. 266.

* Θρασυμηδης. II. 1627. F.

Pind. Nem. Od. Θ. v. 30. Φευγε γαρ Αμφιαρην τε θρασυμήδεα, και &c. . Pyth. Δ. v. 254.

Θρασυμητης.

Anth. Ep. Gr. pag. 562. Cap. 12. Ep. 4. αναιμακτες δε θυηλας ε δεχομαι βωμοις ο θρασύμητης Αρης.

Θρασυμηχανος.

Pind. Olymp. Od. VI. v. 113. εϋτ' αν δε θρασυμάχανος ελθων Ηρακλης, σεμνον θαλ. Αλκαϊδαν, &c.

Θρασυξενια. App. 1056. F.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 112. pag. 210. ωσπερ και θρασυφωνιαν το μεν πραγμα ειποις αν, ουκ αν της Πλατωνος θρασυξενίας αηδεσeron.

Plat. de Leg. Lib. IX. pag. 879. E. — της θρασυξενίας παυσων.

Θρασυπονος.

Pind. Olymp. Od. A. v. 156. Ακμαι τ' ισχυ. Θρασύπονοι. Schol. Νεωλ. ad v. 151. pag. 18. και ακμαι ισχυ. γενναια και ανδρικα εργαζομεναι. τειρο γαρ το θρασύπονοι.

Θρασυπλαγχν.

Eurip. Hippolyt. v. 424. Δελοι γαρ ανδρα, καν θρασύπλαγχν. τις η. &c. Hunc v. citat Plutarch. de Lib. Educ. pag. 1. C. et de Aud. Poet. pag. 28. C.

* Θρασυπλαγχως. App. 1056. F.

Æschyl. Prom. vincit. v. 729. Schol. β. θαρσαλέως. Vide Auctorem.

* Θρασυσομεω. III. 1045. F.

Eurip. Hecub. v. 1286. Επειπερ εγω και λιαν θρασυσομει;

Æschyl. Suppl. v. 211. θρασυσομειν γαρ ε ωρεπει τες ησσανας.

Soph. Elect. v. 215. Schol. . Philoct. v. 385. και ταυτ' επειδη και λεγεις θρασυσομων, &c.

* Θρασυσομος. III. 1045. F.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 113.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 618. . Agam. v. 1408. θαυμαζομεν σε γλωσσαν ως θρασύσομο, &c.

Eurip. Æg. v. 10. pag. 444. Δειλων γυναικες δεσποτων θρασύσομοι.

* Θρασυχειρ. IV. 441. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 290. Philipp.

Θραττιδιον.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 329. E. ex Anaxandride. και συμπλησιάζειν κορακινιδιοις μελα περικιδων και θραττιδιων.

Θρεμμαλοφροφω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 95. 41. ουτοι δε θρεμματοφροφουτες αγελαις μεγαλαις βοσκηματων, εναυλιζονται πεδιοις αμειρητοις.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1030. A.

Θρεπλεον.

Plat. Tim. III. 18. ult. Και μην ει γε τα μεν των ασθων θρεπλεον εφαιμεν ειναι, τα δε των φαυλων, &c.

Xenoph. Lacedæm. Resp. Cap. 9. §. 5. pag. 85. 3. και τας μεν προσηκυσας κορας οικοι θρεπλεον, &c.

Θρηνημα.

Eurip. Orest. v. 132. Αιδ' αυ παρεισι τοις εμοις θρηνημασι φιλαι ξυνωδοι. . Helen. v. 173.

Θρηνητηρ.

Æschyl. Pers. v. 942.

Θρηνωδημα.

Soph. Eleet. ψ. 92. Τα δε παννυχιδων.
Schol. inedit. Ed. Oxon. ηθεν, τα δε θρηνω-
δήμαλα των παννυχιδων, &c.

Θρησκευηριον.

Pind. Olymp. Od. Z. ψ. 33. Schol. επει
εν μαλιστα εν τῷ τοπῳ θρησκευήριον εστιν
Ηλις, &c.

Θριαλλις.

Lucian. Philopseud. pag. 836. A. ὅς μο-
νον επειδαν ἡ θριαλλίς ἀποσέῃ, &c.

* Θριαμβικῶ. I. 1591. C.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 336. C. Λε-
γῆται δε και ὁ θριαμβικός κοσμῶ και υπάλικος,
— εκ Ταρκυνιων δευρο μένευεχθῆναι, &c.

Dion. Hal. I. 351. 10. και αὐτῶ σεφα-
νωσαμενῶ, εχων την θριαμβικὴν εσθῆτα, &c.

Θριαμβοδιθυραμβῶ.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. F.
e *Pratina.* Θριαμβοδιθύραμβε κισσοχαί' αναξ
ακχε &c.

Θρίκαιῶ.

Steph. de Urb. pag. 402. A. Θρίκη, πο-
λις — το εθνικον, Θρίκaiῶ, ως Τρικκaiῶ.

* Θρίκιον. I. 1590. F.

Lucian. Somn. pag. 718. I. υπερβας το
Θρίκιον, ἡ διορυξας τον τοιχον, &c.

Θριδακινος.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 378. A.
τα δ' ὠκύπερα εχει, θριδακίνοις φυλλοις μα-
λιστα προσεοικῶτα.

Θριενίῶ.

Steph. de Urb. pag. 402. B. Θριῆς, πολις
— το εθνικον, Θριένiῶ και Θριέσιῶ.

* Θρομβοειδης. III. 1652. B.

Hippocr. de Morb. Mulier. pag. 595.
39. . 606. 37. ἡ μέλαν ἐὼν θρομβοειδὲς, &c.

Θρυαλλιδιον.

Lucian. Timon. pag. 37. D. ἐμπαροινῆσει
— δεσποῖην, πρῶ αμαυρον τι και μικροσο-
μον λυχνιδιον, και δηλαλεον θρυαλλιδιον, επα-
γρυπνειν εασας τοις τοκοις.

Θρυλιμῶ.

Dion. Hal. II. 17. 6. ἡ μη πιεσας το σο-
μα, θρυλιμὸν ἡ την καλυμενην εκμελειαν ἡυ-
λησε.

Θρυλλιγμα. I. 1581. C.

Lycophr. Alex. ψ. 881. Θρυλλιγμάτων δερ-
τροισι προσεσηρόας. Schol. Vide *Eustath.*
in *Iliad.* ψ. pag. 1423. 15.

Θρυωδης.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 537. B.
πασα μεν ἡ αὐτῇ χωρα θρυώδης, μαλιστα δ' αἱ
πόταμοί.

Θυαμῖτης.

Steph. de Urb. pag. 402. F. Θύαμις, κω-
μη — το εθνικον, Θυαμίτης.

Θυαλειρηνῶ.

Steph. de Urb. pag. 402. G. Θυάτειρα,
πολις Λυδίας, — το εθνικον, Θυαλειρηνός, ως
Γάγγρα Γαγληνός.

Θυαλροθεῖω.

Lycophr. Alex. ψ. 183. Schol. τινὲς δὲ την
Ιφιγενειαν — εκ Αλαμενονῶ θυαλῆρα λεῖου-
σιν, αλλα Θησεως, ἐξ Ελένης γεννηθεισαν, υπο
δὲ Κλυταιμνησρας θυαλροθεῖηθεισαν, &c.

Θυελλαιῶ.

Steph. de Urb. pag. 403. C. Θύελλα, πο-
λις — το εθνικον. Θυελλaiῶ.

Θυελλοφορεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 551. 38. και τῶν
απανῶν θυελλοφορεμένων τοις μεν Ελλησι κα-
τα νῶξε, τοις δὲ Βαρβαροις κατὰ προσωπον, &c.

Θυεσσευς.

Steph. de Urb. pag. 403. D. Θυεσσός,
πολις — ἡς το εθνικον, Θυεσσεύς.

Θυεσιαδης.

Hom. Odyss. Δ. ψ. 518. ἀλαρ τοῖ' εναίει Θυ-
εσιάδης Αἰλῖςῶ. Schol. Θυέσ' παῖς.

Θυεσειῶ.

Aristoph. Acharn. ψ. 432. Κεῖται δ' αὐ-
θεν των Θυεσείων ρακων, μέλαξυ των Ινῆς.

Θυηφάῶ.

Æschyl. Agam. ψ. 606. Θυηφάγον κοιμῶντες
ευωδη φλόγα.

Θυμηδεω.

Heliod. Æthiop. Lib. X. pag. 458. 2.
επι τη σωτηρια τη τε Υδασπε θυμηδέων, &c.

* Θυμιαλῖκῶ. I. 1626. E.

Plat. Tim. III. 61. C. τα δε πλεον υδατός
αὖ, παντα οσα κηροειδῆ και θυμιαλικά σωμαῖα
ζυμπηγνύται.

Θυμικως.

Soph. Elect. §. 394. Schol. πανυ θυμικῶς και την αδελφην αυτης συγκαταλεγει δα.

Θημομανις. I. 1599. E.

Æschyl. Pers. §. 224. ταυτα θυμόμανις ὦν, σοι πρεμενῶς παρηγεσα. Schol. ου φυσει μανις ὦν, αλλ' απο λοισμυ κρινων και απο ενθυμησης. τελο γαρ δηλοι το θυμόμανις.

Θυμομαχια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 46. 47. ηθικως ὁ βασιλευς, και εἰως απλως επελθον αυτω, ειρηκεν, ως εν αἰωνια και θυμομαχία.

Θυμοπληθης.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 692. μηις σε θυμοπληθης δορίμαρτο ἄτα φερετω. Schol. β. πληρης θυμου.

Θυμοφθορεω.

Soph. Trach. §. 145. ως δ' εἴω θυμοφθορεῶ, μη' ἐκμάθοις παθεσα.

Θυμωδως.

Aristoph. Lysistr. §. 1036. Schol.

Θυμωμα.

Æschyl. Eumen. §. 863. αοινοις ἐμμανεῖς θυμώμασι. Schol. ορλαις. οἱ και οινωθεντες τροπον τινα γινῶνται ἐμμανεῖς.

Θυναι.

Steph. de Urb. pag. 404. C. Θύνη, πολις — το εθνικον, Θυναι, ως Δωδωναί.

* Θυννας. I. 1629. E.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 303. F.

Θυννευλικος.

Lucian. Epist. Saturn. pag. 1031. C. ως ῥαῖνης θυννευλικῆς μηδεν διαφέρειν.

* Θυννοθηρας. I. 1629. E.

Athen. Deipn. pag. 309. C.

Θυννοσκοπειον. I. 1629. G.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 341. C. εἰς δε και θυννοσκοπεῖον υπο τη ακρα. . 345. A.

* Θυννοσκοπια. I. 1629. F.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1191. B. εἰα ακρα Αμμων βαλθων πρὸ θυννοσκοπίας.

* Θυννοσκοπος. I. 1629. F.

Aristoph. Equit. §. 313. Schol.

Arist. de Hist. Animal. I. 830. E. πολ-

λακίς δε και οἱ θυννοσκοποὶ περιβαλλῶνται καθευδοντας.

Θυοδοκος. I. 1622. E.

Eurip. Andromach. §. 1157. Εξεβαλον εκ το θυοδόκων ανακτόρων. . *Ion.* §. 511.

Θυοσκινεω.

Æschyl. Agam. §. 86. τιν' αγγελιας πειθοῖ περιπεμπηθαι θυοσκινεῖς;

* Θυρεασπις. I. 1618. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 577. Leonid. Οἶδ' απο Λευκανων θυρεάσπιδες, οἶδε χαλινῶι Στοιχηδον, δα.

Θυρεαλης.

Steph. de Urb. pag. 405. A. Θυρέα, — οἱ οικυῖες θυρεάται, ως Τετταλῶι και Θηλυκως θυρεάτις.

* Θυρεοειδης. I. 1618. A.

Hom. Iliad. E. §. 453. λαισήϊα. Schol. Βαρβαρικά οπλα, ἢ βελη. ἢ, μικρα ασπιδισκία θυρεοειδῆ, δα.

Θυριευς.

Steph. de Urb. pag. 405. B. εἰς και Ακαρναντας θυρίον, δια τε ἦ. το εθνικον, Θυριεύς, ως Σκηνεύς.

Θυροκόπιος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 618. C.

* Θυροκόπος. I. 1613. F.

Suid. Lex. II. 215. ὁ θυροκόπος, ὁ την θυραν κοπῶν.

Æschyl. Agam. §. 1204. ἢ ψευδομανις εἰμι θυροκόπος φλεδων;

Θυρσαχθης.

Orph. Hym. in Bacch. §. 4. pag. 142. μανικε Βακχε, θυρσαχθῆς, βαρυμενι.

Θυρσολοχος.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 200. D. εἶχεν εν ταις χερσι θυρσόλοχον χρυσοῦν δα. . I. 2. f.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 37. A. Κεραυνος γαρ, και αιῖς, — και θυρσόλοχα των θεων οπλα, μυθοι.

Θυρσομανης.

Eurip. Phæen. §. 798. Ουδ' υπο θυρσομανεῖ νεβριδων μελα δινευει.

Orph. Hym. in Bacch. §. 8. pag. 146. Λυσιε, θυρσομανῇ, βρομι, δα.

Θυρσοδινακίης.

Oirph. Hym. Τριέτηρ. γ. 4. pag. 148. Νυκ-
τ'·, εὐέλκευ, μίρηφορε, θυρσοδινακίη.

Θυρσοφορέω.

Eurip. Bacch. γ. 556. Πόθι Νυσσης ἀρα
θηροφόρε θυρσοφορεῖς θιασες, ὡ Διονυσ', &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 148. 4. τὰς παρ-
θενοῖς νομίμων εἶναι θυρσοφορεῖν καὶ &c.

Θυρσοῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 148. 28. Mulie-
rum καθωπλισμένων λοῖχαις τεθυρσωμέναις.

* *Θυσσανώϊος.* App. 1063. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 118. 3. Εν-
δεδυκάσι δὲ κιθωνας λινεους, περὶ τὰ σκελῶ
θυσσανώϊες, ὡς καλεῖσιν καλασίρις.

* *Θύησιον.* I. 1620. G.

Eurip. Iph. in Taur. γ. 243.

* *Θυώνη.* I. 1629. A.

Suid. Lex. II. 214. ἡ Σεμέλη. παρὰ το
θύειν, ὅ ἐστιν ὄρμαϊν.

Diod. Sic. Bibl. Lib. IV. pag. 162. 11.
καὶ γὰρ ἐκεῖνον μυθολογεῖν ἀναλαβεῖν τὴν μῆτε-
ρα Σεμέλην ἐξ ἄδᾶ, καὶ μελαδονίᾳ τῆς ἀθανά-
σιας Θυώνην μέλονομασαι. 137. 24.

* *Θωμιγξ.* App. 1064. F.

Aeschyl. Eumen. γ. 181. μὴ καὶ λαβούσα
πῆλνον ἀργήσῃν ὀφιν, χρυσηλαῖα θώμιγξ ἐξ-
ορμωμένον, &c. Schol. νευράς.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 81. 3. ἐν τε-
μενεὶ Ἀφροδίτης καλεῖσθαι ἑσφάνον περὶ τῇσι κε-
φαλῇσι ἐχέσθαι θώμιγξ πολλὰι γυναῖκες.

Θωπεία. I. 1631. H.

Aristoph. Lysistr. γ. 1036. Schol. *Bisf.*

Xenoph. περὶ Ἱππ. Cap. 3. §. 12. 6. pag.
13. Hunc locum citat Auctor.

* *Θωπευμαῖον.* I. 1631. G.

Aristoph. Equit. γ. 785. ὡς ἀπο μι-

κρῶν εὐνους αὐτῷ θωπευμαῖον γεγένηται;

* *Θωπευλικῶς.* I. 1631. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. 43.

Θωπικὸς. I. 1631. E.

Aristoph. Lysistr. γ. 1036. Ἀλλὰ μὴ ὥρας
ἰκοῖθ'· ὡς ἐστὶ θωπικαὶ φύσει. Schol. Κολα-
κευλικάι.

* *Θωρακίης.* I. 1633. F.

Steph. de Urb. pag. 405. E. Θώραξ, πο-
λὺς — τὸ ἐθνικόν, Θωρακίτης.

Θωρακοζώνη.

Hesych. Lex. pag. 413. 2. Ζώνη, — καὶ
τὴ θωρακὸς ἢ λεγόμενη θωρακοζώνη.

Θωρηξίς. I. 1636. A.

Suid. Lex. II. 202. Θωρήξασθαι. — καὶ
θώρηξις, ἡ μέθη, ἢ ἡ ἀπο τε οἶνου γινόμενη βλα-
βή. *Phan. Lex.* pag. 376. 2. Θώρηξις, οἶ-
νωσις. ἢ οἱ ἡ μέθη, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.

Hippocr. de Morb. Lib. II. pag. 468. 46.
Ἦν δὲ ἐκ θωρήξῃ αὐτῶν γενῆται, &c. 479.
6. θωρηξίων ἀπεχεσθαι καὶ ἀφροδισίων.

* *Θωῦκλῆρ.* App. 1066. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 447. *In duodec. La-*
bor. Herc. γ. 5. Καπρον θωῦκλῆρα; &c.

* *Θωῦμα.* App. 1066. A.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 533. ult.
Θωῦμα δὲ μοι οὕτως παρὰ τῆς Δημήτρως τὸ ἀλ-
σὺ μαχομένων, &c. 524. 17. ἐν θωῦματι.

Θωψ. I. 1631. D.

Suid. Lex. II. 201. Θῶπα. κολακά. Ἰορ-
τιον τε καὶ τέλον θῶπα ἰσχυρὸν ὑμνεσι. Θῶπες.
οἱ μέλα ψευδὲς καὶ θαυμασμῷ προσιόντες ἐπὶ
κολακείᾳ λόγοι. *Lege quæ sequuntur.*

Aristoph. Lysistr. γ. 1036. Schol. *Bisf.*
θῶψ, θωπ, ὁ κολαξ. ὁ μέλα θαυμασμοῦ
ἐγκωμιασῆς.

I.

* *Ιαίβοι.* App. 1065. F.

Aristoph. Vespr. γ. 1329. Ιαίβοι, αἰβοῖ.
Ιακχαιός.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 678. A.

e Phileta. Καλὸν Ἰακχαῖον θηκάμενη ἑσ-
φάνον.

Ιαμβεριοφάτος. App. 1068. E.

Hermog. de Form. Orat. Lib. II. pag.
284. l. ult. — ὥσπερ καὶ τὸ, ἰαμβεριοφάτος,

10. Ιαφέτην, μάρτον, ἰήϊον, ιπποκορυσην, &c.

Ιαχ.

Orph. Hym. Ιππ. γ. 3. pag. 144. Νυκ-
τεριοῖσι χοροῖσι, πυριβρεμέτοις ἰάχοισι.

Ιαωνίζω.

Steph. de Urb. pag. 408. A. Ιάων, και
Ιηων' και ρημα Ιαωνίζω' αφ' οὗ το Ιαωνιστὶ
επιρρημα.

Ιαωνισι.

Vide suprà Ιαωνίζω.

Ιδανικ.

Tim. de Anima Mundi, apud *Plat.* III.
97. D. ως γαρ πῶς αἰδῖον παραδειγμα του
ιδανικόν κοσμον ὅδε ωραν εἰενναθη, &c.

Ιδη. App. 1073. F.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 294. 20. να
ἰδῆ τε ναυπηγησῖμῳ εἰς αἴθρον, και &c..
256. 24. ἡ δὲ χωρὴ σφῶν, πασα εἰς δασέη
ἰδῆσι παντοίησι.

Ιδιοβελευω.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 383. 11.
να δὲ μὴ ἰδιοβελεύειν υμῖν δοκεω, &c. Hæc
a *Dion. Hal.* citantur, Vol. II. 308. 18.

* Ιδιοβελεω. App. 1074. A.

Dion. Cass. Hist. pag. 227. B. Vide in-
frà in Voce Ιδιογνωμεω.

* Ιδιογενής. I. 834. E.

Vide infrà in Κοινογενής.

Ιδιογλωσσ.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 346. A. Ενιοι
δ' ε Τυρρηνας φασι τες Φαλεριες, αλλα —
και τες Φαλισκας πολιν ιδιόγλωσσον.

Ιδιογνωμεω.

Dion. Cass. Hist. pag. 227. B. οὐ' ιδιο-
γνωμῶν εἰ' ιδιοβελῶν επρατῆν, &c.

Ιδιογονια.

Plat. Politic. II. 265. D. Πολερον εν βε-
λει τῷ σχισμῷ τε και τῷ καλεμενῷ μώνυχι
διαρεῖν αὐτην, ἢ τῇ κοινογονίᾳ τε και ιδιογονίᾳ;

Ιδιοθηρευλικ.

Plat. Sophist. I. 222. D. Ουκεν αὖ τῆς
ιδιοθηρευλικῆς, το μεν, μισθαρευλικον τι εἰσι, το
δε, δωροφορικόν.

Ιδιοθηγία.

Plat. Sophist. I. 223. B.

* Ιδιοκλή.

App. 1074. A.
Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 1003. C.
και εχειν ιδιόκλητον, και ατελῆ τῇ διακαθα-
ρῆϊσαν γην.

Ιδιολογῶ.

Plat. Theag. I. 121. A. Ω Σωκράτης,
εδεομην ατῆ σοι ιδιολογήσασθαι, εἰ σχολῇ.

Ιδιολογία.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1435.

* Ιδιομορφ.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 318. B.
φησι δὲ Πολυβῖος και ιδιόμορφον τι ζῶον γεν-
νασθαι εν αὐταῖς, sc. Αλπεσι. 796. C.
1028. B.

* Ιδιοποιεω. I. 1108. C.

Soph. Elect. γ. 687. Schol.

Aristoph. Equit. γ. 1053. Schol. ταῦτα
δὲ λεγει, δια τα εν Πυλῷ, ἃ Δημοσθενῆς μεν
προηνυσεν, οὐ' δὲ ιδιοποιήσατο.

Diod. Sic. Bibl. pag. 205. 14. Τῇ δὲ
Νικαιαν ἐκλίσαν Τυρρηνοὶ θαλαττοκρατοῦντες,
και τας κάλα τῇ Τυρρηνίαν κειμενας νησους
ιδιοποιέμενοι.

Ιδιοποιησις.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1436.

Ιδιοπραγμονεω.

Eurip. Med. γ. 217. Schol. αλλοι δὲ επι-
ησυχίας ιδιοπραγμονεῖντες, υπονοιαν εσχον δυσ-
κολίας και αρτίας.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 26. 74. το
αὐτο επιηδευμα. Schol. το ιδιοπραγμονεῖν και
ησυχάζειν, λεγει επιηδευμα.

* Ιδιοτροπ.

Plat. Politic. II. 261. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 203. 29. διοπερ
πολλοι των κάλα τῇ Σικελίαν υπο νοσων ιδιο-
τρόπων ενοχλεμενοι, &c. 117. 36.

* Ιδιοτροφ.

Aristot. de Hist. Animal. I. 763. E. τα
δε, παμφάγα' τα δε, καρποφάγα' τα δε ιδιό-
τροφα'

Ιδιοφους.

Diod. Sic. Bibl. pag. 213. 13. Ζαλπυ-
γας δ' εχεσιν ιδιοφουῖς και βαρβαρικας.

Ιδισμα.

Suid. Lex. II. 94. Ἰδισμα. λόγισμα. A ver-
bo ειδω, το γνωσκω: unde Aor. 2. ιδον. *Kust.*

* Ιδιωγία.

* *Ιερονομος*. I. 1647. E.

Dion. Hal. I. 128. 3. Vide supra Vo-
cem *Ιεροδιδασκαλ*.

Ιερονεμνία.

Pind. Nem. Od. Γ. 4. *Ιερονεμνία*. Schol.
Ιερονεμνίαν δε λεύσι καὶ συνημνίαν, την *ιερο-*
νεμνίαν. — εν τη δε τη *ιερονεμνία* της *Νε-*
μεαδ ηκεν εις την *Αίτιαν*.

Ιεροσκοπεω. I. 1648. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 45. 14. Μετα δε
ταυτα τε βασιλειως *ιεροσκοπησαμεν* μοσχῳ,
και καλλιερησαν, &c.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 43. A.

* *Ιεροσκοπία*. I. 1648. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 46. 38. και δια μεν
της *ασρολοίας* και της *ιεροσκοπίας* τα μελλουσα
προσημαινουσες, &c. . pag. 81. ult.

Hippocr. de Rat. Viſ. pag. 384. 51. και
εν *ιεροσκοπία* τα τοιαυτα αλλα επ' αλλοισιν.

* *Ιεροσκοπος*. I. 1648. A.

Orph. Preces ad Musæum. 23. pag.
94. Θεμιν τ' *ιεροσκόπον* ανδρων — καλεω.

Dion. Hal. I. 90. 17. εἶαξε *μανθιν* εξ *εκα-*
στης φιλης *ενα* παρειναι τοις *ιεροις*, ον ημεις
μεν *ιεροσκόπον* καλεμεν, *Ρωμαιοι* δε &c.

Ιεροσολυμίας.

Steph. de Urb. pag. 412. D. *Ιεροσόλυμα*
— ο *πολις*, *Ιεροσολυμίτης*.

S. Marci Evang. I. 5. 5. Και *εξεπορευ-*
ει ο *πρ* αυτον *πασα* η *Ιουδαία* *χωρα* και οι
Ιεροσολυμίται, &c.

Ιεροσεπλος.

Æschyl. Suppl. 20. *τινα* *γεν* *χωραν* *ευ-*
φρονα *μαλλον* *τησδ'* *αφικοιμεθα*, *συν* *τοισδ'*
ικειων *εχειριδιοις* *ιεροσεπλοισι* *κλαδοισι*; Schol.
τοις *σεφανοις*.

Ιεροσυλησις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 518. 3. *Διυλλ* δ'
ο *Αθηναί* ηρκα *της* *ισορίας* *απο* *της* *ιεροσυ-*
λήσεως, &c.

* *Ιεροσυλία*. I. 1648. B.

Demosth. adv. Androtion. pag. 427. C.
και *γαρ* *ιεροσυλία* και *κλοπη* και *πασι* *τοις*
δεινότατοις ες' *ενοχ*. . 484. 4. f.

Diod. Sic. Bibl. pag. 306. 31. και *αυτ*
του *Περικλεους* *κατηγορον* *ιεροσυλίαν*. . 542.
7, 11.

Lucian. Phal. II. pag. 470. B.

Ιεροελεστία.

Plaut. Lex. pag. 8. 3. *Αλγεία* δε, η *ιερο-*
τελεστία.

Ιεροελεστία.

Suid. Lex I. 28. *Αλγεία* δε, η *ιεροελεστία*.

Ιεροερχος.

Orph. Hym. in Rheum. 2. pag. 112.
Ητ' *επι* *ταυροφορον* *ιερότροχον* *αμμα* *τίλαινας*.

Ιεροφαντικός. I. 1648. E.

Plut. Num. I. 162. 2. οι δε *περι* *Αντίαν*
ισορ *σι* *δωδεκα* *μεν* *ειναι* *βίβλεις* *ιεροφαντικας*,
&c. Ad hunc locum respicere videtur
Auctor.

Lucian. Alex. pag. 498. A. και *σεφανω-*
θηναι *τω* *ιεροφαντικῳ* και *προφητικῳ* *σεμμάτι*.

* *Ιεροφαντικός*. I. 1648. E.

Lucian. Alex. pag. 490. A.

Ιεροφανίς.

Soph. Oed. Col. 713. Schol. pag. 534.
col. 2. — και τον *ιεροφάνην* και *τας* *ιεροφάν-*
τιδας και τον *δαδῆχον* και *τας* *αλλας* *ιερείας*
μυρρινης *εχειν* *σεφανον*.

* *Ιεροφυλάξ*. I. 1648. F.

Dion. Hal. I. 128. 4. Vide supra in
Voce *Ιεροδιδασκαλ*.

Ιεροψυχος.

Joseph. de Maccab. 17. 9. pag. 518.
Θαρρει *τοιταρην*, ω *μήτηρ* *ιερόψυχε*,

* *Ιημα*. App. 1079. B.

Hippocr. de Flat. pag. 296. 11. *τα* *εναν-*
τια *των* *ενανθίων* *εσιν* *ιήμα*. . 384. 17.

Ιησις.

Hippocr. de Morbo sacro, pag. 302. 1.
την *ιησιν* *καλεσησαν* *ο* *εσ* *το* *ασφαλες* *σφισιν*
εωυτοῖσι, &c.

Ιησις est pro *Ιασις*, ut *Ιημα* pro *Ιαμα*.
Vide omnino *Thef. Steph.* I. 1637. E. F.

Ιησονίδης.

Suid. Lex. II. 105. *Ιησονίδης*. *Ιασον*
παῖς.

Ιθακησιος.

Eustath. in Odyss. A. pag. 38. 9.

Steph. Byz. de Urb. pag. 413. A. *Ιθάκη*,
νησ — *το* *εθνικον*, *Ιθακήσι*.

Ιθεως. I. 1917. A.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 335. 7.
ταυτα *μεν* *νυν* *ιθεως* *απικομενων* *εσ* *την* *Μίλητον*
των

των Περσέων εἶνεσσι. 243. 17.. 319. 16. f.
εσιοντα δε αυτον, ιδέως η Πυθιη προσαγορευει
τοιςδε τοιςι επεσι, &c.

* Ιθυδρομ. I. 1915. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 580. *Philipp.*

Ιθυκυφης.

Hippocr. Mochl. pag. 842. B. ιθυκυφής.
Sed De Artic. pag. 810. D. ιθυκύφη.

Ιθυκυφ.

Hippocr. de Articulis. pag. 810. D. απο
δε τεβ αχρι τε μεβαλε σπονδυλε του υπερ των
επωμιδων, ιθυκύφη.

Ιθυμαχη.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 255. 1. εκ
οιοι τε εισι τον Δαρεεσ στρατον ιθυμάχη διωσα-
σθαι μενοι, &c. Vide *Notam Cl. Gron.*
pag. 932. col. 2.

* Ιθυνη. I. 1918. B.

Orph. Argon. v. 120. Τιφυν τ' αἰνιαδην
δολιχης ιθυνηρα νηος. v. 489, 1202.

Ιθυπορεω.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 278. 45. αυτη
συλπεινει ες τας μηρας — ευλευθεν δε ιθυπόρηκε.

Ιθυσκολιος.

Hippocr. de Articulis. pag. 810. C. αυτη
δε η ραχης καβα μηκ. ιθυσκόλι. εστι.

Ιθυγενως.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1448.

Ιθυφαλλιος.

Dion. Hal. II. 7. 23. τοιαυτα εστι τα πρι-
άπεια, υπο τινων δε ιθυφάλλια λεγομενα, ταυτι.

* Ιθυωρια. I. 1918. A.

Hippocr. de Articulis. pag. 838. A. ο δε
δεσμ. εχελω ιθυωρίην καβα το σωμα η και ολι-
γον ανωλερω. 269. 6. καλ' ιθυωρίην.

Ιθωμαι.

Steph. de Urb. pag. 413. B. Ιθώμη, πο-
λις — το εθνικον, Ιθωμαϊ, — και Ιθωμή-
της δια τε η.

Ιθωμητης.

Vide *suprà* in Ιθωμαι.

Ικανωλάως.

Hippocr. de Arte. pag. 7. 37. τα παντα
παντες ικανωλάτως ορώσιν.

Ικαριεύς.

Steph. de Urb. pag. 413. E. Ικαρία, —
ο δημόσης, Ικαριεύς.

Suid. Lex. II. 110. Vide *Harpocr. Lex.*
pag. 152.. *Phav. Lex.* pag. 382. 3.

Ικελως.

Hippocr. de Glandulis. pag. 272. 5. ει
πληθ. λαβοι — φλεγμαίνει ικέλως μασχα-
λῃσι και τραχηλῳ.

Ικελαδοκος.

Æschyl. Suppl. v. 721. ικελαδόκου γαρ
τησδ' απο σκοπῆς ορω το πλοιον. *Schol.* της
δεξαμενης ημας τες ικέτας.

Soph. Oed. Col. v. 262. *Schol.*

Ικελευεος.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 257. B.
ινα δ' ουν λαβης, κολακευέ. μεν αυτ., και
ικελευέ. θεραπευέ. δε και ο οικονόμ.

Ικελευικος.

Soph. Oed. Tyr. v. 143. Ικῆρας. *Schol.*
τες ικελευικές.

Ικελευικως.

Phav. Lex. pag. 91. I. Αἰηδην, ικελευ-
τικῶς.

Ικεληεις.

Orph. Hym. in Apoll. v. 27. pag. 132.
Κλυθι μακαρ, σωζων μυσας ικεληίδι φωνη.

* Ικμαινω. I. 1681. F.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1066. Ως της
ικμαίνοντο παρηίδες. *Schol.* υἱαίνοντο. εμφαι-
νει δε το πολυ δακρυον καβαλειβειν. III. 846.

Ικονιεύς.

Steph. de Urb. pag. 414. A. Ικόνιον, πο-
λις — ο πολίτης, Ικονιεύς.

Ικριδιον.

Aristoph. Vesp. v. 1210. *Schol. Bisset.*
ισως δε νυν υποκοριστικως ικριδία λεγεται, πρ.
διασολην των ικριών, απερ εν τοις θεαῖροις και
εν ταις εκκλησιαις μειζα εποιεῖτο.

* Ιλαροτης. I. 1695. D.

Epist. ad Rom. XII. v. 8. ο ελεων, εν ιλα-
ρότητι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 107. 40. ευωχου-
μενοι πανδημει μεθ' ιλαρότη, &c.. 196. 40.

* Ιλαρχης. I. 1128. H.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 70. 17. O
M δε

δε *Ζυγκαλεσας* *γραῖητες* τε και *ιλάρχας*, &c. . 90. 22. . 120. 9. ὡν *προεβλακτο* ἡ *ἴλη* ἡ *βασιλική*, ἥς *Κλείω* ὁ *Δρωπίδης* *ιλάρχης* ἦν. . 1. 17.

Polyb. Hist. Lib. VI. pag. 655. 11. τες *ιππεις* *εις ἴλας* *δεκα διεilon.* *εξ* *εκατης* *δε* *τρεις* *προκρινεσιν* *ιλάρχας.* — ὁ *μεν* *εν* *πρωτῷ* *αιρεθεις* *ιλάρχης* *ἡδίσται* *της ἴλης.* . 1. 20.

* *Ιλεοομαι.* I. 1694. G.

Lucian. de Saltat. pag. 505. B. *διο* και *τέλοισ* *ιλεῖν* *αι τον θεον* *δισ*, &c.

Ιλιαδαι.

Eurip. Androm. v. 1021. *Απο* *δε* *φθιμενοι* *βεβᾶσιν* *Ιλιάδαι* *βασιλῆες.*

* *Ιλιακῷ.* App. 1085. B.

Eustath. in Odyss. A. pag. 24. 29. *ταχα* *δε* και *εκ* *μανίας* *γνεως* *ως* *τηλε* *χρονε* *παραλα-* *θησεῖται* ὁ *ιλιακὸς* *πολεμῷ*, &c.

Lucian. de Saltat. pag. 513. A. B.

Ιλλωδης.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 607. 44. *εσι* *δ'* *ἥσι* *θρασῷ* *ομμαίων* *ιλλωδῶν*, &c.

* *Ιλλωπεω.* I. 1920. D.

Aristoph. Equit. v. 292. Schol. *το* *πυκ-* *νως* *βλεφαριζειν*, ὁ και *ιλλωπεῖν* *λεῖται*, ἡ *ι-* *λωπίζειν.*

* *Ιλλωπω.* I. 1920. D.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 52. pag. 178. *Ιλλῷ* *δε* *απο* *των* *ποιήτων* *καλεῖται*, και *ιλλώ-* *πειν* *εν* *τη* *κωμωδία*, *το* *παραβλέπειν.*

Ιλλωσις.

Hippocr. Prædiēt. pag. 72. E. *Εξ* *οσφους* *αναδρομης* *οφθαλμῶ* *ιλλωσις*, *κακον.* . 168. H.

* *Ιλυοεις.* I. 1930. B.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 825. *Αὔαρ* *ογ'* *ιλυόεντῷ* *ανα* *θρωςμῶς* *ποταμοιο* *Νεισεῖ* *'Α-* *εανηιάδης.*

Ιλυωσις.

Phan. Lex. pag. 143. 1. *Αφουα*, *ειδῷ* *ιχθυων*, ἡ ὁ *πηλῷ* *γενεσις*, *οἶαν* *πανυ* *ιλυώδης* *ζυση* και *γενῆται* *μελας*, &c.

* *Ιμανῖνῷ.* I. 1697. A.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 282. 8. *οἱ* *θυσανοι*, *οἱ* *εκ* *των* *αιλιδων* *αὔη* *εισι*, *ουκ* *οφεις* *εισι*, *αλλα* *ιμάνηνοι.*

Ιμανοδεσμῷ.

Hesych. Lex. pag. 411. 1. *Ζεύγλας*, *ζυγο*,

ἡ *μερη* *τε* *ζυγε* και *ζευκῆρες* *ιμανοδεσμοι*, &c.

Ιμανιοπεδῷ.

Anth. Ep. Gr. pag. 88. Isidor. deisias *θη-* *ρῷ* *ιμανιοπέδην.*

* *Ιμαῖοκαπηλος.* I. 1382. B.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 257. B. και *το* *ληφθεν*, *ἡδῃ* *προωφειλετο* *ιμαῖοκαπήλῳ*, ἡ &c. . 894. 2. f.

Ιμαῖοκλεπῆης. I. 1382. B.

Diog. Laert. Lib. VI. §. 52. pag. 340. *ιδων* *μειρακυλλιον* *ιμαῖοκλέπην* *εν* *τῷ* *βαλα-* *νειῳ*, *εφη*, *Επ'* *ἀλειμμάτιον* ἡ *επ'* *αλλο* *ιμαῖον* ;

Ιμαῖοπωλις.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 76. A.

Ιμαῖοφυλακεω.

Lucian. Hipp. pag. 849. A. *τι* *ἂν* *σοι* *το* *επι* *τέλῳ* *λεῖοιμι* — *τας* *κοινὰς* *των* *ιμαῖοφυ-* *λακένων* *κάσκειρας*, &c.

Ιμερονες.

Orph. Hym. in Adonid. v. 8. pag. 152. *Ιμερόνους*, *Κυπριδῷ* *γλυκερον* *θαλῷ*, *ερνῷ* *ερῷ*.

* *Ιμεροφώνῳ.* I. 1938. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 533. In Pind. Θη- *λης* *δ'* *Ὠδύσης* *ελικωνιῷ* *ισαῖο* *κυκνῷ* *Πινδα-* *ρῷ* *ιμερόφωνῷ.*

Soph. Eleet. v. 149. *Διος* *αγγελῷ.* *Schol.* και *Σαπφῷ*, *Ηρῷ* *αγγελῷ* *ιμερόφωνῷ* *αηδων.*

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 374. D. *Σιμωνίδης*, *ιμερόφων* *ἀλεκτῶρ* *εφη.*

Ιναχειῷ.

Æschyl. Prometh. v. 704. *Ζυ* *δ'* *Ινάχειον* *ζερμα* *τες* *εμῆς* *λοφῆς* *θυμῷ* *βαλ'*, &c. . v. 592.

Ιναχιδης.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1087. *παρα* *δε*, *μητρι* *νυμφοκομον* *Ιναχίδαις* *γαμον.*

Ινδαλμα. I. 1106. D.

Lucian. Somn. pag. 708. A.

Ινδικος.

Lucian. Muscæ Encom. pag. 860. A. *οσον* *της* *Ελληνικης* *εσθητῷ* ἡ *Ἰνδικῇ* *λεπτῷ* *ῥα* και *μαλακῷ* *ῥα.*

Xenoph. Kynēf. Cap. 9. §. 1. pag. 143. *Επι* *δε* *τες* *νεβρες* και *τας* *ελαφες* *κυνας* *ειναι* *Ινδικας.*

Ινδικόν, *το.* *Steph. App. 1086. G.*

* *Ινδολεῖη.*

* *Ινδολεΐης*. II. 1273. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacch.* *Ινδο-
λέτην, ἡμερῖον, ἰοπλόκον, &c.*

Ινύλονος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 112. 3. Τὴν δὲ ἐξῆς
χωρὰν τῶν Αἰθιοπῶν ἐπεχέουσιν Ἰνύλονοι καλε-
μενοὶ κυνηγοί, &c.

* *Ιζοφάτος*. I. 1940. E.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 64. ult. Τρία
δὲ εἶναι γένη κίχλων Ἀριστοτέλης ἰστέρι· [*De
Hist. Animal. Lib. IX. Cap. 20.* pag. 934.
E.] ὧν τὴν πρῶτην καὶ μετῴτην — καλεῖσθαι
ἰζοφάτον, &c. *Aristoteles* hanc speciem vo-
cat ἰζοδόρον, quod tamen idem significat.

* *Ιζωδης*. I. 1940. G.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 179. D.

Ιοβαφης.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 42. E. το δὲ
τε Βορυσθενες, καὶ αἱ τινες χρόνους ἰοβαφές, και-
περ οὐ καὶ ὑπερβολὴν λέπει. 525. D. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 762. 24.

* *Ιοβλεφαρ*. App. 1088. D.

Phav. Lex. pag. 386. 2. *Ιοβλέφαροι, καλ-
λιβλέφαροι.* *Hesych. Lex.* pag. 467. 1.

Lucian. pro Imag. pag. 609. D. εἴρη-
δὲ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην εἶπεν, &c.

* *Ιοβολεω*. I. 1677. A.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1440.

Anth. Ep. Gr. pag. 624. *Secaei.* ἀλλ' ἐπ'
ἐμην ἰοβολεῖ κραδίην.

Ιοβοςρυχος. I. 1589. D.

Pind. Isthm. Od. Z. v. 33. Φλεῖται δ'
ἰοβοςρύχοισι Μοισαῖς. *Olymp. Od. VI.* v.
50. Forte ad hunc locum respexit Cl.
Auctor.

Ιοδέιος.

Dion. Hal. II. 41. 32. e *Pindaro.* ἰοδέ-
των λαβέει σεφάνων τῶν ἐαριδρέπων λοῖβαν.

Ιοθαλης.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 409. E.

Ιολαειος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 205. 34. καλοῖκε-
μεν δὲ ὑπο βαρβαρῶν τῶν ὀνομαζομένων Ἰολα-
είων, — 1. 41. τὰς μὲν λαὸς ἀφ' ἐαυτῶν προσ-
ηγόρευσεν Ἰολαεῖς. 206. 2.

* *Ιομίης*. I. 1677. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 62. *Polyæn.* Νεβρῶ-
δ' ἰομῖγῃ θῆλην ζῆπασε, &c.

Ιοπλοκαμ. App. 1088. G.

Pind. Pyth. Od. A. v. 1. Χρυσέα φορ-
μιγξ, Ἀπολλωνῶ καὶ ἰοπλοκάμων Σουνδικόν
Μοισᾶν κῆρανον. Schol. μελανοπλοκάμων.

Ιοπλοκ. App. 1088. G.

Vide supra *Ινδολεΐης*.

* *Ιοῦπης*. I. 1677. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 45. ex *Apollon.* Ἰο-
τυπῆς Διὶ ὄρνις εἰσαῖο Κρήα Φαρέρης, &c.

Ιεδαιευς.

Steph. de Urb. pag. 420. C. *Ιεδαιᾶ*, —
το ἐθνικόν, *Ιεδαιεύς*, τινες δὲ *Ιεδαίης* φασιν.

Ιεδαιῖζω.

Epist. ad Galat. II. v. 14. τί τα ἔθνη αναγ-
καζεῖς *Ιεδαιῖζειν*.

Ιεδαιῖκος.

Epist. ad Tit. I. v. 14. μὴ προσεχόντες
Ιεδαιῖκοις μυθοῖς, &c.

Joseph. Ant. Lib. XX. Cap. XI. §. 1.
4. f. pag. 981. ἀκριβῶς γινώσκει παρῆς τοῖς
βελομένοισι εὐτυχεῖν ταῖς ὑπ' ἐμῆ περὶ τῆς Ἰου-
δαϊκῆς πολέμου βίβλοις γεγραμμέναις. *De Vi-
ta Joseph.* §. 6. 5. f. pag. 3.

Ιεδαιῖκως.

Epist. ad Galat. II. v. 14. Εἰ σὺ *Ιεδαιῶ*
υπαρχῶν, ἐθνικῶς ζῆς καὶ ἐκ *Ιεδαιῖκως*, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1116. C.
Κρεωφάδοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους, καὶ αἱ γυ-
ναικες *Ιεδαιῖκως* ἐκτελεσμέναι.

Ιελευς.

Steph. de Urb. pag. 420. E. *Ιελεῖς*, οἱ Ρω-
μαῖοι, — το ἐθνικόν, *Ιελεύς*, καὶ *Ιελίας*. το
θηλυκόν, *Ιελίς*.

Ιελιευς.

Steph. de Urb. pag. 421. A. *Ιελίς*, πόλις
— το ἐθνικόν, *Ιελιεύς*, καὶ *Ιελιήτης*, ὡς Πο-
λεμνήτης.

Ιελιοπολις.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 860. C.
Οὐί. [sc. *Cleon.*] δ' ἦν μὲν ἐκ Γορδὸν κωμῆς,
ἦν ὑπερὸν αὐξήσας ἐποίησε πόλιν, καὶ προσηγο-
ρεῖσεν *Ιελιόπολιν*.

Ιελί.

Ιβλιος.

Plut. Num. I. 157. 11. ὁ πεμπτός [μην] ἀπο Καίσαρ^ς τε καὶ αἰωνισαμέν^ς Πομπηίου, Ιούλι^ς.

Ιβλις. App. 1089. G.

Vide suprà in Voce Ιουλεως, et in Voce Ιουλιεως.

Ιβνιος.

Dion. Hal. I. 589. 41. ἐν δὲ τῇ πόλει τῶν νεῶν τε Πισ^ς Δι^ς Σπορι^ς Ποσει^ς — καθιερωσε, μην^ς Ιβνί^ς ταῖς καλεσμέναις νουναις, &c.

Ιοφ.

Æschyl. Suppl. v. 834. ἰοφ^ς. Schol. ἐπὶ αποπύσμε^ς μισημα.

Ιπνοκαης.

Lucian. Lexiph. pag. 527. B. καὶ οἷν δὲ ὄλον ἱπνοκά^ς εἰχομεν, &c.

* Ἰππαλρεῖαι. I. 1705. C.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. III. Cap. 3. §. 9. 5. pag. 160. Ἰθι, εἶπον, καὶ τὸν πρεσβυτάτου τῶν ἱππαλρεῶν κελεύε — ὅπως ὁ ἱππαλρετής εἰδείη ὅς ἂν δεοὶ πεμπεῖν, &c.. *Lacedæm. Resp. Cap. 4. §. 3. pag. 73.*

Ἰππαιχμια.

Pind. Nem. A. v. 25. Schol. ὡς δὲ ὁ πλῶν μεμνησθαι τῶν πολεμικῶν, καὶ ἱππαιχμίας εὐδοκιμεῖν.

Ἰππαιχμος.

Pind. Nem. Od. A. v. 23. ὦπασε δὲ Κροωνίων πολεμικὴ μναστῆρα οἱ χαλκευτέ^ς Λαόν ἱππαιχμον, &c.

* Ἰππακονίσης. App. 1090. C.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. IV. pag. 189. 4. Πρώτοι δὲ οἱ ἱππακονίται τε αὐτῶ καὶ οἱ Ἀγριανες καὶ οἱ τοξοῖται, ἐκδραμοντες, ξυνεμίζαν τοῖς βαρβαροῖς pag. 139. 24, 25.. 147. ult.

Ἰππανθρωπος.

Eustath. in Odyss. Φ. pag. 760. 23. εἰρηται δὲ ἐκεῖ καὶ περὶ Κενταυρῶν εἰς ὄχρην, φυλάκεται, ἀλλῶς μὲν αἰετ^ς, μυθικῶς δὲ καὶ ἱππανθρώπων καὶ τινὰ τερασίων ζυνθεσιν.

Ἰππαρμος.

Xenoph. Hist. Græc. Lib. IV. pag. 226. 12. Πασιμαχ^ς δὲ ὁ ἱππαρμος^ς, ἔχων ἱππεας 8 πολλας, &c.

Ἰππελατεια.

Orph. Hym. in Minerv. v. 12. pag. 128. Φλεβραιῶν ὀλέτειρα, γίγαντων ἱππελάτειρα.

* Ἰππελάφος. I. 1705. H.

Aristot. de Hist. Animal. I. 779. B. ἔχει δὲ καὶ ὁ ἱππέλαφος ἐπὶ τῇ ακρωμίδι χαιρῶν, — ἰδίᾳ δὲ ὁ ἱππέλαφος πωλῶνα ἔχει καὶ τὸν λαρυγγα. — ἡ δὲ θηλεία ἱππέλαφος 8 ἔχει κεράλα.

* Ἰππερασης. I. 1706. A.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 220. pag. 132. ἱππερασαὶ δὲ, οἱ φίλιπποι.

Ἰππευλη.

Anth. Ep. Gr. pag. 66. Bionor. Πωλόντων πεδίων, ἀλλ' 8κ αὐτῶ ἱππευλήρα Νηὶ διαπλῶειν πόντον ἀναίνονμενον Μηθάρβει χρεμεθούλα, &c.

* Ἰππηδόν. I. 1712. C.

Aristoph. Pac. v. 79. ὁ δεσπότης γὰρ μου μέλει^ς αἰρεῖται Ἰππηδὸν εἰς τὸν αἴρ', &c.

* Ἰππηλαττω. I. 1706. B.

Aristoph. Av. v. 1442. Δεινῶς τε μου τὸ μαιρακίον ὁ Διιτρέφης λείων ἀνεπέρωνκεν, ὡς θ' ἱππηλαττεῖν.

Ἰππιαναξ.

Æschyl. Pers. v. 1002. ἱππιάνακας. Sch. τὰς ἀνακίας τῶν ἵππων.

Ἰπποβινος. I. 1700. C.

Aristoph. Ran. v. 432. Schol. Huic loco a Cl. Auctore citato, addas

Soph. Aj. v. 232. ἱππονόμους. Schol. ἱππ^ς γὰρ τὸ μέγα παρ' Ἀττικοῖς, ὡς περ καὶ τὸ βῆς· καὶ τὰ μὲν ἐνὸς παραδείγμα τὸ βέπαις· τὰ δὲ ἕτερε, τὸ ἱππόβιν^ς καὶ ἱπποβύκολ^ς.

Ἰπποβοσκ^ς.

Suid. Lex. I. 443. ex Anonymo quodam. Καθμεῖν τινες ἱπποβοσκοὶ περὶ βόλων τὰς τινὰς τῶν Μινυῶν ἤριζον.

* Ἰπποβροχ^ς. I. 1700. F.

Lycophr. Alex. v. 842.

* Ἰπποβώμων. I. 1700. F.

Soph. Aj. v. 143. ἱππομανῆ. Schol. Τὸ γὰρ ἱππ^ς ἐπὶ μεγάλῳ τασσεῖται, ὡς ἱπποσέλιον καὶ ἱπποβώμονα, τὸν μεγαλοβώμονα.

Ἰπποδαμης.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 181. pag. 114.

Ιππικά ονομαζα, ἀελη ιππων, — ἵπποδαμα-
 ῖς, πωλοδαμνης, &c.

Ιπποζύγιον.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1032. B.
 τοις δ' ἵπποζυγίοις μέλιασιν οἱ πλεῖστοι χωροὶ λα-
 θρα — καὶ διώκοντι φεύγοντας· ἀλλ' ἀλαστοὺς
 διαχωρῶναι καὶ αὐτοὺς, καὶ τὰ ἵπποζύγια·

Ιπποθυῖεω.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 780. C.
 θεον δὲ ἡλιον μόνον ἡσούναι· τῷ δὲ ἵπποθυ-
 τῆσι. H. e. secundum *Herodot. Lib. I.*
pag. 87. 14. τῷ θυεσι ιππας.

Ιπποκάνθαρος.

Aristoph. Pac. v. 180.

* *Ιπποκομεω. App. 1091. A.*

Aristoph. Pac. v. 73. Κᾶπειρα τῆλον ἰπ-
 ποκομεῖν μ' ἠναίκασε.

Ιπποκράλιπιδίας.

Anth. Ep. Gr. pag. 262. Lucian. Τεσ-
 σαρα τῷ πρώτῳ σεφάνῳ καλά γραμμαζία προσ-
 θεις· Ἔσαι δ' εἰς ὥρας ἵπποκράλιπιδίας.

Ιπποκράτος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1458.

* *Ιπποκροῖος. I. 1702. C.*

Pind. Pyth. Od. E. v. 123.

Ιπποκωμία.

Steph. de Urb. pag. 422. D. Ἰππε κωμη,
 — οἱ οἰκεῖντες, Ἰπποκωμῖται. *Legi posset* Ἰπ-
 ποκωμήται.

Ιππομηΐς.

Pind. Isthm. Od. Z. v. 12. Ἡ ὅτ' ἀμφ'
 Ἰολαον ἵππομηΐν;

Ιππομορφος.

Plat. Phædr. III. 253. C. Ἰππομόρφῳ
 μὲν δύο τινὲ εἶδη, ἡμιοχικὸν δὲ εἶδος, τρίτον.

Ιπποπολος. I. 1703. G.

Lucian. Icarom. pag. 730. B. καὶ ὡς περ
 ὁ τε Ὀμηρος Ζεὺς ἐκείνῳ, ἀρῖι μὲν, τὴν τῶν ἰπ-
 ποπόλων ὀρθῶν καθορώμεν, ἀρῖι δὲ, τὴν
 Μυσῶν. *Malim cum Ed. Amst. A. D. 1743.*
legere ἵπποπόλων; ita enim habet Home-
rus, Iliad. N. v. 4. ubi Schol. Περὶ ἵππους
 πολεμίων. ἔξ ὧν, πολεμικῶν.

Ιπποσοας.

Pind. Isthm. Od. E. v. 40. Ἐν δὲ Θηβαίς,
 ἵπποσοας Ἰολαῖ· Γερας ἔχει· *Schol.* ὁ ἵππι-
 κώτατος. *Pyth. B. v. 119.*

Vol. II. N. III. 2.

Ιπποσόος.

Pind. Olymp. Od. Γ. v. 46. Ἐνθα Λαίους
 Ἴπποσόα θυγατρὶ Δεζαί' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπο-
 δειρᾶν, &c.

* *Ιπποσασίς. I. 1704. B.*

Eurip. Alcest. v. 592. Ἀμφὶ μὲν αἰλίου
 κνεφαίαν Ἰππόσασιν, &c. *Phaeth. v. 30.*
pag. 500. Vide Strab. Geogr. Lib. I. pag.
59. A.

Ιπποτέκτων.

Lycophr. Alex. v. 930. Ὁ δ' ἵπποτέκτων.
Schol. Ὁ δὲ Ἐπειός, ὁ τὸν Δερεῖον ἵππον κα-
 τασκευάσας τοῖς Ἑλλήσιν εἰς πορθήσιν τῆς
 Ἰλίου, &c.

Ιπποτέροφικος.

Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 338. 7.

Ιπποτέροφειον.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 325. B. καὶ
 Διονυσίῳ — ἐνέειπεν τὸ ἵπποτέροφειον συνεστή-
 σατο τῶν ἀθλητῶν ἵππων·

Ιπποτέροφειον vero, Strab. Geogr. Lib. XVI.
pag. 1092. A.

Ιπποφορβία.

Plat. Politic. II. 299. D. ἢ καὶ τινὰ ἰπ-
 ποφορβίαν &c.

Ιππωνάκειος.

Aristoph. Nub. v. 1032. Schol. Τὸ δὲ
 μέρος Ἰππωνάκειον. *Ran. v. 936. Schol.*
Lycophr. Alex. v. 579. Schol.

Ιππωνεία.

Xenoph. περὶ Ἰππ. Cap. I. §. 1. pag. 2.
 Πρῶτον δὲ γραψόμεν, ὡς ἂν τις ἡμισὶς ἑξαπα-
 τῶτο ἐν ἵππωνείᾳ. *Cap. III. §. 1. pag. 10.*
Ἰππαρχ. Cap. I. §. 12. pag. 59. 1.

Ἰππωνία. Steph. Thes. I. 1706. F.

Ιππωνιάτης.

Vide infra Ἰππωνιεύς.

Ιππωνιεύς.

Steph. de Urb. pag. 423. A. Ἰππώνιον,
 πόλις — τὸ ἐθνικόν, Ἰππωνιάτης. — ἀπο-
 γὰρ τε Ἰππώνιον, εἰδὲ Ἰππωνίῳ, ἢ Ἰππωνιεύς.

* *Ἰρηνή. I. 1653. C.*

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 109. 9. f.
 καὶ τὰ μὲν πρῶτα αἱ Δωδωνίδες ἱρήναι λεγούσι·
 — ἐφάσαν οἱ ἱερεῖς — δύο γυναῖκας ἱρηΐας ἐκ
 Θηβαίων ἐξαχθῆναι ὑπὸ Φοινίκων. *110. 19.*

Ιριοειδής.

Lucian. Quom. Hist. scrib. fit. pag. 356.
C. Clypeum Imperatoris describens, —
και ζωνη ιριοειδής, &c.

Ιρωής.

Steph. de Urb. pag. 423. D. Ἰρῶ, πόλις
— ὁ πολίτης Ἰρώτης, ὡς Ἡπειρώτης, &c.

Ισαδελφός.

Eurip. Orest. v. 1014. Ὁ, τε πιστότατος
παύλων Πυλάδης Ισαδελφός ανηρ, &c.

* Ισακίς. I. 1730. D.

Plat. Theaet. I. 147. E. το μεν δυνα-
μενον ισον ισάκίς γίνεσθαι, τῷ τείραλῶνι το
σχημα απεικασαντες, &c.. 148. I.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 263. 2. f.

* Ισαμιλλος. App. 1094. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 64. *Philipp.* Ωκειαις
ελαφοισι κυων ισάμιλλα δραμουσα εκκυῖ ἡλ-
κώθη παιδοπόρον γένεσιν.

Ισανδρος.

Eustath. in Iliad. Γ. pag. 305. 26. αν-
τιανειραι δε Αμαζονες, ανηι τε εξισμεναι πρὸς
ανερας, ὡς οἱον Ἰσανδροι.

Ισαποσολός.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1459.

Ισασερός.

Joseph. de Maccab. §. 17. 12. pag. 518.
ὡς συ τες ισασέρως επῆα παιδας φωλαγωγῆσα-
σα πρὸς την ευσεβειαν ενῆιμῳ καθεστηκας τῷ
θεῷ, &c.

Ισαυρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 424. A. Ἰσαυρα, —
το εθνικον, Ισαυρεὺς, και Ισαυρῶ.

Ισαυρίς.

Anth. Ep. Gr. pag. 534. *In Pompeium.*
Στειβομενας υπο ποσσιν Ισαυρίδας ειχε μα-
χαίρας.

Ισαυροφόνος.

Anth. Ep. Gr. pag. 499. I. 13. Αἴσας
εμῶ σκηπτιουχῶ Ισαυροφόνον μέλα νικην, &c.
pag. 534. *In Pompeium.* v. 2.

* Ισηγορεύ. I. 35. B.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1459.

* Ισηγορία. I. 35. B.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. A. pag. 26. 9.
Τότῃ γὰρ δὴ εἰώτε και πρῶτον καλεμαθον, οἱ

τελ' ἀρα ἦν ἡ ἰσηγορία, ὃ υμεῖς τότε ἐποιεῖτε·
εἰδὲ ποτὲ γὰρ ἐσιωπᾶτε. . *Athen. Resp. Cap. 1.*
§. 12. pag. 106. Δια τελ' ἐν ἰσηγορίαν και τοῖς
δύλοις πρὸς τες ελευθερες ἐποιησαμεν, &c. —
δια τελο ἐν και τοῖς μέλοικοις ἐκὼς την ἰσηγο-
ρίαν ἐποιήσαμεν.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 314. 10.

Dion. Hal. I. 207. 10. και αὐτῶ οὐδενά
χρονον ἀνησω της ἀπαύλων ἰσηγορίας.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 175. 4. Της ἰση-
γορίας και παρηρησίας και καθολα δημοκρατίας
ἀληθινῆς συστημα &c.. 180. 18.. 416. 7. f.

Pausan. Corinth. Lib. II. pag. 152. 21.
Ἀρτεῖοι δὲ ἄτε ἰσηγορίαν και το αὐτονομον ἀγα-
πῶντες &c.

Ισθηήριον.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 220. A.
πλυνειν ἐν ἰσθηήριόις πλεκῶις &c. Cl. *Cas-
saub.* ad loc. legit ἡθιστηρίοις, ab ἡθίζω, colo.

Ισθμίας. App. 1095. E.

Steph. de Urb. pag. 424. D. Ισθμός, —
και νικη Ισθμιάς. και Ισθμιάδες σπονδαι. λε-
γόνται και Ισθμῶται.

Callimachi Fragm. XX. pag. 239.

Pind. Nem. Od. B. v. 13. Θαμα μεν
Ισθμιάδων δρεπεσθαι Καλλισον αἶον.

Anth. Ep. Gr. pag. 547. Cap. 2. Ep. 1.
4. Ἀνθῆλο σοι νικης Χαρμος ἀπ' Ισθμιάδος, &c.

Ισθμιονικος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 49. 14. Ος [sc.
Pindarus] αὐτην την Τροίαν Τρωίαν ἐν Ισθμι-
ονίκαῖς εἰπων, δια τε ω μεγαλε γραφει την πα-
ραληψαν. Vide Notam ad loc. in Ed.
Florent. pag. 134. In Ed. *Oxon. Pindarus*
habet Τρώαν, non autem Τρωίαν, *Isthm.*
Od. Δ. v. 62. Sed *Nem. Δ.* v. 40. habemus
Τρωίαν.

* Ισθμιοῦλης. App. 1095. D.

Steph. de Urb. pag. 425. A.

Ισθμοθι.

Anth. Ep. Gr. pag. 547. *Philipp.* —
ἐν σταδιοῖς. ποιοῖς; Ισθμόθι, κῆν Νεμεα.

Ισμα. App. 1097. E.

Lycophr. Alex. v. 731. Ἰσμα. Schol. ἰδρυ-
μα, ταφον, παρὰ το ἴζω ρημα.

Ισμῶ.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 596. B.
ισθμῶς. Vide Notam Cl. *Cassaub.* qui le-
git ἰσμῶς.

Ισοβαρης.

Ισοβαρης.

Suid. Lex. II. 152. Ισορροπον. ισοβαρές. ισοστάσιον. *Phan. Lex.* pag. 390. 2.

Lycophr. Alex. §. 275. Schol. Αλλ' ὁ μὲν Λυκοφρων, καὶ ἕτεροι ζυγὸς αἰσθηθῆναι ἰσοβαρεῖ χρυσῷ τὸν ἑκτόρα λεῖψαι, &c.

Lucian. Vit. Auētio. pag. 198. D. καὶ ἐπειδὴν ἀκριβῶς ὁμοίως τε καὶ ἰσοβαρεῖς ἴδω, &c.

Ισοβασίλευς.

Plut. Alex. IV. 56. 3. f. νυν δ' ἰσοβασίλεως πάντας ποιεῖς, καὶ πολυφιλίας παρασκευαζέεις αὐτοῖς, &c.

* *Ισοβαί*. I. 803. D.

Lucian. Nero. pag. 1144. A. τὰς γὰρ θαλασσὰς ἰσοβαίς τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα.

Ισοβενης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1459.

Ισοβνωμεω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1459.

Ισοβνωμων.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1460.

Ισογονία.

Plat. Menex. II. 239. A. ἀλλ' ἡ ἰσογονία ἡμᾶς ἡ κατὰ φύσιν ἰσονομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον, &c.

* *Ισογωνί*. I. 892. G.

Plut. de Orac. Def. pag. 427. 1.

Ισοδαίμων.

Pind. Nem. Od. Δ. §. 136. βασιλευσιν ἰσοδαίμονα τεύχει Φαίλα.

Aeschyl. Pers. §. 635. ἡ ῥ' αἶψα με μακαρίας ἰσοδαίμων βασιλεὺς, &c. Schol. ὁ ἰσοθεὸς βασιλεὺς, &c.

Plut. de frat. Amore, pag. 479. A.

Ισοδαίτης.

Suid. Lex. II. 152. ἰσοδαίτης. ξενικός τις δαιμων, ὃς τὰ δημῶδη γυναικα, μὴ πάνυ σπουδαία, εἰλεῖ. Ex *Hyperide*, secundum *Harpocrat.* in *Lex.* pag. 156.

* *Ισοδένδρ*. I. 943. C.

Apoll. Rhod. Arg. II. §. 479. Schol. καὶ Πινδάρῳ δὲ φησὶ περὶ νυμφῶν ποιεῖμεν τὸν λόγον. ἰσοδένδρε τεκμαρ αἰώνῳ λαχέσθαι.

Ισοδιαίτης.

Lucian. Epist. Saturn. pag. 1035. C. καὶ ὁ ἰσοδιαίτης τῆς ἐνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τῶν

συμπόσιων, &c. Vide *Notas ad loc.* Vol. III. pag. 412. Ed. *Amst.* 1743.

Ισοδιαίτηης.

Lucian. Epist. Saturn. Vol. III. pag. 416. 83. Ed. *Amst.* A. D. 1743. ἰσοδιαίτη τὰς καθέστας, &c. Vide *Notam.*

* *Ισοδιαίτος*. I. 983. C.

Phan. Lex. pag. 390. 2. ἰσοδιαίτος, ὁ σὺν κοινωνῶν. *Hesych. Lex.* pag. 472. 2.

Lucian. Bis accusat. pag. 760. D. τὰ πλεονασμῶδες, ἰσοδιαίτην τοῖς πολλοῖς ἐποίησε. Ita pag. 1037. B. sed ibi legendum videtur ἰσοδιαίτηας. Vide *supra* in *Ισοδιαίτηης*.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 7. 16.

Ισοδοξος.

Suid. Lex. II. 152. ἰσοκλής. ἰσόδοξος. *Hesych. Lex.* pag. 472. 2. *Phan. Lex.* pag. 390. 2.

Ισοδυναμως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 54. 42. δὴλον δὲ ὅτι καὶ ὁ καὶ συνδεσμός καὶ ὁ τε, εἰ μὴ παραπληρωματικῶς ἀπλῶς εἶω τίθενται, ἰσοδυνάμως ἐχούσι.

Ισοεπης.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1460.

Ισοθειᾶ.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1460.

* *Ισοκαλαηκός*. II. 692. G.

Eustath. in Odyss. Σ. pag. 659. 16.

Ισοκεφαλος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 765. 2.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 58. A. ex *Ibyco*. κίανον, ἄλκας, ἰσοκεφάλους, ἐνιγυούς, &c.

* *Ισοκορυφος*. II. 386. H.

Dion. Hal. I. 140. 19.

Ισοκραίειος.

Dem. Phal. de Elocut. §. 12. pag. 10. οἶον ἡ κατὰ περιόδους ἐχέσθαι, ὡς ἡ τῶν ἰσοκρατείων ρητῶν καὶ Γοργίας, &c.

Dion. Hal. II. 163. 10. 165. 22. οὐ μὲν οἱ πάντες ἀπασιν γὰρ τὴν ἰσοκράτειον ἀγωγήν ἐκβέβηκεν. 213. 3.

* *Ισοκρατεία*. II. 408. B.

Tim. Locr. de Anima Mundi. III. 95. C. ταῦτα δ' ἀριθμῆμεν μὴ μὲν ἰσοκρατείας, ἀμαχανον πάντι.

Ισοκρατεία

Ισοκραλία vero per ι, occurrit apud Herodot. Hist. Lib. V. pag. 319. 12. οἷε γε υμεῖς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, ἰσοκρατίας καλῶντες, &c.

Ισοκρατικός.

Eurip. Med. §. 217. Schol. παρὰ το ἰσοκρατικόν, &c.

Ισοκριθός.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 143. 6. f. του δ' οὖνε τον μέτρητην ἰσόκριθον.

* Ισοκώλος. II. 526. D.

Suid. Lex. II. 152. Ἰσόκωλον. το ἰσα μερῇ εχον. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, &c.. Phas. Lex. pag. 390. 2.

Diod. Sic. Bibl. pag. 208. ult. αὕτη γὰρ τῷ σχηματὶ τριῶν ὅσα παραπλησιῶς τῇ Σικελίᾳ, τὰς πλεῦρας ἐκ ἰσοκώλους εχει.

Το Ἰσόκωλον substantivè usurpari potest, ut in locis sequentibus.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 187. C. κωμῶδειν γὰρ ἠθέλε, καὶ διασπυρεὶ χλευάζει τε τὰ ἰσόκωλα τε Ἀθῶνων καὶ ἀνιθεῖα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 313. 25. πρῶτον γὰρ ἐχρησάτο τῆς λέξεως σχηματισμοῖς περὶ τῶν τε τοῖς Φιλοεχθρῶν διαφερεσιν ἀνιθεῖσις, καὶ ἰσοκώλοις καὶ παρῖσις καὶ ὁμοελεύσις, &c.

Ισολύτος.

Soph. Trach. §. 655. ἀνίλυτον. Schol. ἀνίλιμον, ἰσόλυτον, ἀνιδόν.

Ισομαλός.

Xenoph. Orat. in Agesil. §. 9. pag. 21. 3. ἐωρων δὲ τὰς τε Φαλαγγὰς ἀλλήλων μάλα ἰσομάλως. Cl. Wells legit ἰσοπάλως.

* Ισομαχος. App. 1098. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 606. 20. των βαρβαρων ἰσόμαχον ποιουντων τον κινδυνον, &c.. 516. 36.

Dion. Hal. I. 181. 40. καὶ ἦσαν ὡς τὰ πολλὰ ἰσόμαχοι. 182. 3.

* Ισομέγεθης. App. 1098. D.

Lucian. Imag. pag. 591. B. εἶπε καλλίστον ὄρμον εἶδες ἐκ των σιλπνοσίων, καὶ ἰσομέγεθων μαρτυρίων, &c.. 867. 6. f. 933. C.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 29. pag. 125. ult. ἔδεν γὰρ των οἴων ἰσομέγεθες τοῦτω [sc. Lepori] ὁμοιον εἶναι πρὸς δρόμον.

Ισομέτρως.

Cyrill. c. Julian. pag. 331. B.

Ισομιλησις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 299. 36. μηδὲ τον ἀνδρα φορεῖν δακτυλιον υποχρυσον, μηδὲ ἱμάσιον ἰσομιλήσιον, εἰαν μὴ ἐλατρευῆται, ἢ μοιχευῆται.

Ισομιμος.

Aristoph. Thesm. §. 17. Ἀνίμιμον. Schol. Biset. Παραπλησιον, ὁμοιον, ἰσόμιμον.

Ισονειρός.

Æschyl. Prometh. §. 551. ἰσόνειρον. Schol. οἱ σκιαῖς ονειρων οἱ ἀνθρώποι παρεμφερεῖς, κατὰ τον Πινδαρον. sc. Pyth. Od. H. §. 136. Σκιάς οὐαρ ἀνθρώποι. Schol. β. ἰσχὺν ἀνυποσάλον.

Ισονέκυς.

Eurip. Orest. §. 200. Ολομεσθ', ολομεσθ', ἰσονέκυες.

* Ισονομικός. II. 1028. A.

Plat. de Reb. Lib. VIII. pag. 561. D. Πανταπασιν, ἢ δ' ος, διελλυθας βιον ἰσονομικῶς τινος ἀνδρ.

Ισοπαῖς.

Æschyl. Agam. §. 74. ἰσχυν ἰσόπαιδα νεμύλεις ἐπὶ σκηπτοῖς.

Ισοπαλαισός.

Anth. Ep. Gr. pag. 559. Antipatr. Τον δὲ νῦ δεξιέρων νασμων πῆλας ἰσοπάλαισόν Τέλον ἐπὶ σπιθαμῇ, Βιτίον ἡνυσάλο.

Ισοπαλῖς.

Joseph. de Maccab. §. 13. pag. 513. 3. f. μιμησωμεθα τὰς τρεῖς τὰς ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας νεανίας οἱ τῆς ἰσοπάλιδος καμινε καλεφρονησαν.

* Ισοπαχής. III. 112. D.

Aristot. de Hist. Animal. I. 817. D. τῆς δὲ κοιλίας ἐκ τῆς πλάτης ἐνέρον ἐστὶν ἀπλαν καὶ ἰσοπαχὲς δι' ὅλε, &c.. 825. B.

Ισοπενθής.

Æschyl. Eumen. §. 785. ἀνιπαθῆ. Schol. ἰσοπενθῆ, ὁμοια δρῶντα οἷς πεπονθα.

Ισοπεριμέτρητος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1461.

Ισοπέτρος.

Suid. Lex. I. 229. Ἀνιπέτρου βηματός. — ἢ ἰσοπέτρου βηματός, του κατ' ἰσον βεβηκοτῶ τῷ πείρω. χαλκός δὲ ἦν ὁ οὐδός. Σοφοκλῆς Oed. Col. §. 188. μήκερ τουδ' ἀνιπέτρου

τρὲς βημαῖς ἐξω ποδα κλινῆς. Schol. ἰσοπέ-
τρῃ. χαλκῷ.

* Ἰσοπλαΐης. III. 353. G.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 179. 4. δια-
δεκα δὲ ἐπαλξεων πυρφοὶ ἦσαν μεγάλοι, καὶ ἰσο-
πλαεῖς τῷ τείχει, &c.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 209. C. ex
Archimeli Epigr. Τοιχοῖς ἀμφοτέρωθεν ἰσο-
πλαεῖς.

Ἰσοπλαΐων.

Anth. Ep. Gr. pag. 275. Ἄλλον Ἀριστο-
τέλην, Νικοστράτον, ἰσοπλάτωνα, &c.

Ἰσοπληθής.

Hippocr. de Morb. Lib. II. pag. 462.
47. καὶ ἄτε οὐκ ἐνεούσῃ του ἡερῷ ἰσοπλη-
θές, &c.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 2. §. 9.
pag. 21. 4. σχεδὸν δὲ καὶ οἱ ἵπποι ἦσαν ἐκατέ-
ρων ἰσοπληθεῖς.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 402. 52.

Ἰσοπρεσβύς.

Æschyl. Agam. §. 76. ὅτε γὰρ νεαρῷ μυ-
ελος ἑρυνῶν εὐλὸς ἀναστῶν ἰσὸπρεσβύς, ἀρῆς &c.

Ἰσορροπῶς.

Lucian. Amor. pag. 559. D. ταῖς ἐπ' ἀμ-
φοτέρα πλάσσειν, ἰσορρόπως ταλανιευομαι.

Ἰσοσθενεω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1462.

Ἰσοσθενία.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1462.

Ἰσοσθένεια vero invenitur apud D. Laert.
in Vita Pyrrhon. §. 74. pag. 587. τὴν ἰσοσ-
θένειαν λέγων καὶ ἀνιθεσιν τῶν λόγων.

Ἰσοσάδην.

Suid. Lex. I. 218. Ἀνισωνίης. πολεμῶ
καὶ μάχῃ ἰσοσάδην.

Ἰσοσαθμεω.

Suid. Lex. I. 35. Ἀἴσαν. ἰσοσαθμῆσαν.

Ἰσοσαΐεω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1463.

Ἰσοσοιχος.

Eurip. Androm. §. 745. ἀνισοιχος. Sch.
ἰσόσοιχῷ.

Ἰσοσροφος.

Etymol. Magn. col. 114. 9. Ἀνισπαλον,
ἐναντίον, καὶ ἰσοπαλον, καὶ ἰσόσροφον.

Vol. II. N°. III. 3.

Suid. Lex. I. 227. Ἀνισπαλον. τρία σημαί-
νει· τὸ ἐναντίον, καὶ τὸ ἰσοπαλον, καὶ τὸ ἰσό-
σροφον. . pag. 230. Ἀνισροφῆς. ἀνὶ τῷ ἰσο-
σρόφῳ. . Phau. Lex. pag. 93. 1.

Ἰσοσυλλαβέω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 10. 49. ταῦτα
γὰρ — ἰσοσυλλαβεῖ τῇ πρώτῃ τριτυλλαβῶ
γενικῇ, &c. . 46. 19.

Phau. Lex. pag. 50. 1. Ἀληθῆ, — ἐπ'
αὐτοῖς μονοῖς τὸν κανονα ἐφυλάξαν, τὸν λεγόντα,
δεῖν τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσυλλαβεῖσαν τῇ εὐθείᾳ δια-
τεῖν ἐκφερεσθαι.

Ἰσοσυλλαβῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 10. 26. Τα-
εἰς ἅς καὶ εἰς ἧς ὀνομαζα ἰσοσυλλαβῶς κλίνο-
μενα, κοινῶς μὲν καὶ Ἀττικῶς εἰς οὐ εἶχει τὴν
γενικὴν. . II. II.

Steph. de Urb. pag. 1. B. Herodianus
dicit, ὅτι τὸ Ἀβας, ὅτε ἐθνῶς σημαίνει, περιττο-
συλλάβως κλινεῖται αἰ, ὅτε δὲ ἐστὶ κυρίον, καὶ
ἰσοσυλλάβως, καὶ περιττοσυλλάβως. . 245. C.

* Ἰσοῤαχης. III. 1275. G.

Diog. Laert. in Vita Epicuri, §. 61.
pag. 628. καὶ μὴν καὶ ἰσοῤαχεῖς ἀναγκαῖον τὰς
ἀλομῆς εἶναι, ὅταν διὰ τε κενεῖς εἰσφερῶνται, μὴ-
δὲν ἀνικοπῶνται.

* Ἰσοῤαχῶς. App. 1099. C.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 45. B.

* Ἰσοῤελεία. III. 1373. C.

Xenoph. περὶ Προσόδ. Cap. 4. §. 12. pag.
262. παρέχει γὰρ ἐπὶ ἰσοῤελεῖα καὶ τῶν ξενῶν
τῷ βελομένῳ ἐρᾶζεσθαι ἐν τοῖς μέγαλλοις.

Ἰσοῤελεσός.

Soph. Oed. Col. §. 1283. οὐδ' ἐπὶ κορῷ
ἰσοῤελεσῷ αἰδῶ, &c. Schol.

Ἰσοῤιμῶς.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 177. C.
εἴ τις ἰσοῤιμῶς τινὰς τέλοισι αἰσῶ.

Ἰσοῤοιχος.

Hom. Iliad. A. §. 306. καὶ νῆας εἴσας.
Schol. ἰσοῤοίχῳ.

Ἰσοῤαπέζος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 147. B.
Μεῖλα ταῦτα παρηλθεν ἰσοῤαπέζῳ ὁλῷ μνη-
στης συνοδῶν πυρῷ, &c. . 169. F. ex Anti-
phane.

Ισοῖεω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1463.

Ισοῖυπος.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1464.

Ισζεῖω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1464.

* *Ισοῦψης. App. 1099. D.*

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1159. A.
 εἰς δὲ ταῦτα ἰσοῦψῇ τῷ ναυῷ τειχὴ δύο, &c.

Ισοχειρ.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1464.

* *Ισοχνοῦ. App. 1099. E.*

Anth. Ep. Gr. pag. 42. Antiph.

* *Ισοψυχος. IV. 755. F.*

Æschyl. Agam. v. 1479. κράϊε ἰσόψυχον
 ἐκ γυναικῶν καρδίᾳ δὴκλον ἐμοὶ κράϊύνεις. *Schol.*
 αἱ καὶ αὖτα φαυλοῖσιν ἰσας τὰς ψυχὰς ἐχῆσαι.

Ισοψυχως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 764. 39. ἰσας
 δ' ὑσμινῇ κεφαλᾶς ἐχον, ὅ ἐστιν ἰσοψύχως ἐμα-
 χοντο, &c.

Ισπανία.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 252. C. Συν-
 νυμῶς τε τὴν αὐτὴν Ἰβηρίαν λεῖβει, καὶ Ἰσπα-
 νίαν μόνην ἐκαλεῖν, τὴν ἐν τῇ τε Ἰβηρίᾳ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 217. 8. οἱ δὲ καὶ αὖτα
 τὴν Ἰσπανίαν μέγαλλοις τὰς ἐλπίσι μεγάλους
 σῶρευσι πλεῖστας ἐκ τῶν τῶν ἐρᾶσι.

Steph. de Urb. pag. 425. D.

Ισπαγριος.

Plut. Eumen. III. 358. 5. ἐπεμψαν ἰσπα-
 γρίαις καμηλοῖς ἀγέλας πρὸς Πευκίαν. *Vi-*
de Notam, pag. 574.

Ισσευς.

Steph. de Urb. pag. 426. A. Ἰσσα, πόλις
 — τοῦ ἐθνικοῦ, Ἰσσεύς· ἐξ ὧν τοῦ θηλυκοῦ Ἰσ-
 σήϊς, ἐπὶ τῆς Λεσβῆς, &c.

Ισσηϊς.

Vide supra in Ἰσσευς.

* *Ισιοκώπη. App. 1101. C.*

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 103. pag. 72.
 Ὁ ἐξ ἑρίας πλεῖς ἐστίν, εἰρεσία πλεῖν, ἀνεμῶ
 πλεῖν. εἰρήναι δὲ καὶ ἰσιοκώπη, ἀλλὰ βελτίον
 εἰρεσία.

Ισιοποιεω.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1012. C.

ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναυς, φαυλῶς μὲν ἰσιο-
 πεπονημένας, &c.

* *Ισοβον. I. 779. C.*

Anth. Ep. Gr. pag. 554. Philipp. Καὶ
 τριβόλους οἷς αὐτοῖς ἀχυροῖς, ἰσοβόνην τε συν γυ-
 ροῖς ἀρῶν, &c.

Ισοκεραιος.

Orph. Arg. v. 692. Ἀθηνῆς Ἡρῆς ἐννεσίησιν
 ἐρωδίων ἦκε φερεσθαι Ἀκρὴν ἰσοκεραῖαν.

Ισοπονός.

Anth. Ep. Gr. pag. 556. Incert. Πάλλας
 ἀποσυῖσάσα γυνὴ τῇ τε εὐ ἐρίοις μοχθῆς,
 καὶ σῦν ἑρῶν φρονιδῶν ἰσοπόνων. . *pag. 559.*
Philipp.

* *Ισορημα. App. 1099. H.*

Anacreon. Od. 18. pag. 58. 284. Μὴ μοι
 ξενὸν τορευσεῖς, μὴ φευκλὸν ἰσόρημα.

Dion. Hal. I. 118. 21. το μὲν οὖν ἀκριβο-
 λοῖσθαι περὶ τῶν μυθικῶν ἰσορημάτων —
 εἰάσω.

Ισοριευω.

Hippocr. Prænot. pag. 28. 16. ἀπαρνεο-
 μαι γὰρ εἰς χρῆσιν εἰρην φιλοπονην μέγα πόνου
 ἰσοριευμένην.

* *Ισορικως. I. 1114. D.*

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 13. A.

* *Ισοριογράφος. I. 1114. C.*

Diod. Sic. Bibl. Lib. I. pag. 6. 19. εἰ δὲ
 τις καὶ τῆς συλῶσθαι, το γὰρ τῶν ἰσοριογρά-
 φων γενεῶν πάντεσσι φανέται νεώτερι τῷ κοινῷ
 βίῳ συνεσῆσθαι. . 3. 3. . 24. 6. . 83. 38. .
 108. 30. ὡς φησὶν Ἀλθαρχιδῆς ὁ Κνιδίῳ ἰσο-
 ριογράφῳ, &c. . 146. 11. . 380. 11.

Dion. Hal. II. 206. 35.

Ισοριον. I. 1114. B.

Hippocr. de Nat. Pueri. pag. 239. 32.
 ἰσόριον ἢ καθαρσις τῶν λοχιῶν, οἱ ἐπὶ μὲν τῇ
 κερῇ &c. . 245. ult. . 247. 14. . 513. 54.
 55. . 514. 16, 18, 28, 30. τοῦτο δὲ ἰσόριον
 ἄλλο μοι.

Ισορις.

Eustath. in Odyss. A. pag. 7. 23. Ἡρα-
 κλῆς ἐν καὶ Διονυσίῳ καὶ αὖτα τὴν ἰσορίδα μακρὰς
 ἀποδημίας ποιησάμενοι, μεγάλοι ἐδοξάν.

Ισορίβης.

Æschyl. Agam. v. 1451. ναυίλων δὲ σελ-
 μάων ἰσορίβης.

Ισζεῖω.

Ισχυρῶ. App. 1100. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 23. 42. οσα εἶτα χρησιμα ταις ἰσχυρῶσαις. γυναικειον δὲ το ἰσχυρῶν παρ' Ομηρῶ.

Soph. Oed. Col. v. 352. ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἀρσενες καὶ α ἑτας θάκυσιν ἰσχυρῶντες· αἱ δὲ συννομοὶ τὰ ἔω βίη τροφείᾳ πορσυνεσ' αἰεί.

Ισχυρία. App. 1100. F.

Eustath. in Iliad. A. pag. 23. 39. ἐσώσαι γὰρ καὶ ἐπιπορευομεναι υφαινον αἱ ποιοιουμεναι τὴν ἰσχυρίαν.

Plat. Conviv. III. 197. A. ὡς καὶ οὐ[?] [Apollo] Ερῶ[?] ἀν εἰη μαθη[?] καὶ Μουσᾶι μουσικῆς, καὶ Ἡφαιστῶ χαλκείας, καὶ Ἀθηναῖα ἰσχυρίας, καὶ Ζεὺς κυβερνήσεως θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων.

Ισωναι[?].

Steph. de Urb. pag. 428. B. Ἰσώνη, — το ἐθνικόν, Ἰσωναι[?], ὡς Τωρωναι[?].

* Ἰσχαδοπωλῖς. App. 1101. G.

Aristoph. Lysistr. v. 564. Ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν, &c. Schol. ἰσχυρὴν μὴ ἐχέσαν.

Ισχυνοπέω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1466.

Ισχυνολαῖω.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1466.

Ισχυνολο[?].

Suicer. Thes. Eccl. I. 1466.

Ισχυνοπέδα.

Anth. Ep. Gr. pag. 568. Antipatr. Γη-ραλεον νεφέλας τρυχ[?] τοδε, καὶ τριελικ[?] ἰσχυνοπέδαν, &c.

Ισχυνερῆς.

Soph. Trach. v. 611. εὐϋφῇ πεπλον. Schol. ἰσχυνερῆ.

* Ἰσχυνοφών[?]. App. 1103. B.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 271. 26. χρόνῳ δὲ περιϊόν[?] ἐξέβενε[?] οἱ παῖς ἰσχυνόφω-ν[?] καὶ τραυλ[?], &c.

Hippocr. Prædict. Lib. II. pag. 94. B. Οἱσι δὲ τῶν παιδίων ἐξαπνῆς οἱ ὀφθαλμοὶ διε-σραφησαν, — ἢ ἰσχυνοφωνώτεροι ἐβενού[?], &c. 1040. B. C.

Ισχυνῶς.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 3. 2. τῆς δὲ Εὐ-ρωπῆς τὰ μαχιμώ[?]α γένη τῶν προσεσπεριῶν ἐθνῶν, ἰσχυνῶς εἰπεῖν, εἰδ' εἰνωσκόων.

Ισχυρίζεον.

Plat. de Rep. Lib. VII. pag. 533. A. ἀλλ' οἱ μὲν δὴ τοιοῦτον τι, ἰσχυρίζεον. ἢ γὰρ;

Ισχυροβελῆς.

Athen. Deipn. pag. 627. B. ex Alcæo.

Ισχυροδέ[?].

Æschyl. Prometh. v. 146. ταισδ' αἰδαμαν-τοδέτοις λυμαῖς. Schol. ἰσχυροδέτοις.

* Ἰσχυροποιεῶ. I. 1813. E.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 45. 98. κρεῖν-ναι. Schol. ἰσχυροποιῆσαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 399. 31. οἱ δὲ Συρα-κῆσιοι, πάλιν τῆς δυναστείας ἰσχυροποιουμένης, ἐσάσιασαν πρ[?] ἀλλήλους, &c.

Ισχυροπό[?].

Hesych. Lex. pag. 410. 1. Ζαπόην, ἰσχυ-ροπότη. *Rhæt. Lex. pag. 339. 3.*

Ισχυροπρά[?].

Hom. Iliad. E. v. 403. Ὀδρικοεργός. Schol. Ἰσχυροπρά[?].

Ισχυρο[?].

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 209. 13. f. καὶ κως ἰσχυρο[?] εἰς αἴφῃ.

Ισωνία. App. 1103. H.

Aristoph. Pac. v. 1226. ἀλλ' αἶρε μοι τῶν γε τῆς ἰσωνίας. Schol. τῆς ἰσῆς τιμῆς, καὶ ὅσον σε καθέστηκεν, ἢ ἐπώλησας ἀλλῃ.

Ισωνυμ[?].

Pind. Olymp. θ. v. 96. Μά[?] δ' ἐκα-λεσσε μιν ἰσώνυμον ἐμμεν, &c.

Ιταλίδης.

Anth. Ep. Gr. pag. 140. Leonid. Οὐδ' ὄναρ εὐγενέ[?] γνωρίμ[?] Ἰταλίδαις.

Ιταλιεύς.

Steph. de Urb. pag. 428. B. Ἰταλία. — το ἐθνικόν, Ἰταλ[?], καὶ Ἰταλῖς. — το θηλυ-κόν, Ἰταλιώτις, καὶ Ἰταλιεύς, ὡς τε Αὐσονία το Αὐσονιεύς.

Ιταλικήσι[?].

Steph. de Urb. pag. 428. D. εἰ καὶ Ἰτα-λίκη πόλις Ἰβηρίας. το ἐθνικόν, Ἰταλικήσι[?].

* Ἰταλῖς. App. 1104. F.

Vide suprà in Ἰταλιεύς.

* Ἰταλιώτις. App. 1104. F.

Steph. de Urb. pag. 428. A. Ἰταλία — ἀπο δὲ τε Ἰταλία, το Ἰταλιώτης, ὡς Φθιώτης, Κιλικιώτης.

Κιλικιώτης. — το Θηλυκον, Ιταλιώτης. . pag. 444. B. Κανυσιον, μέγιστη πόλις των Ιταλιωτίδων πολεων.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 434. B.

* **Ιταμότης**. I. 1815. E.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 77. Schol. Θαρσ^ς δε Θρασυς διαφέρει. Θαρσ^ς γαρ, το ευλογον· Θρασ^ς δε, το μέγα ιταμότη^ς.

Plat. Politic. II. 311. A.

* **Ιταμώς**. I. 1815. D.

Plut. περι πολυφιλ. pag. 93. B. αποκριναμεν^ς δε ιταμῶς εκείν^ς και προχειρως, &c. . 325. C.

Ιτυκαί^ς.

Steph. de Urb. pag. 429. B. Ιτύκη — το εθνικον, Ιτυκαί^ς.

Ιτω.

Aristoph. Av. v. 229. Ιὼ ἰώ. ἰτώ. ἰτώ. ἰτώ.

Ιτωναιος.

Steph. de Urb. pag. 429. C. Ἰτων, πόλις — το εθνικον, Ιτωναῖος, και Ιτωναῖα ἢ Ἀθηναῖα.

Ιφιγενήος.

Orph. Fragm. pag. 243. v. 25. εκφαινει δε πυρ^ς σελας ἰφιγενή^ς.

Ιχθυόροος.

Anth. Ep. Gr. pag. 368. Leonid. Χῶ^ς μεν πε^ς καυηξιν ἢν ἰχθυόροις λαριδεσσι Τεθρηνη^ς απνε^ς ευρει εν αιθιαλω.

Ιχθυόδοκος.

Anth. Ep. Gr. pag. 547. Leonid. και τας ἰχθυόδοκ^ς σπυριδας, &c.

Ιχθυοειδής.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 403. 30.

Ιχθυοθηρας.

Lycophr. Alex. v. 1200. Schol. παρα γαρ την ακτην τε Ωκεαν^ς, — ἰχθυοθῆραι ανθρωποι καλοικεσιν, &c.

Ιχθυοθηρητηρ.

Anth. Ep. Gr. pag. 286. Apollon. Ιχθυοθηρητήρα Μενεστρά^ςον ωλεσεν ἄλγ^ςη, &c.

Ιχθυοθηρικη.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 97. pag. 68.

Ιχθυοκένταυρος.

Lycophr. Alex. v. 34. Schol. Triton, τα μεν ανω μεχρι και ομφαλ^ς ανθρωπ^ς, τα εξ ομφαλ^ς και κρα^ςιδ^ς δελφ^ςιδ^ς. και οιον ειπειν, ωσπερ ἰχθυοκένταυρ^ς.

Ιχθυολυμης.

Aristoph. Pac. v. 814 Ιχθυολῦμαι. Schol. οἱ γαρ Αθηναιοι τες ἰχθυας ειχον ως μεγα εδεσμα.

Ιχθυοπωλια.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 276. F. λεγομεν εν οψοφαγ^ς — τες περι την ἰχθυοπωλίαν αναστρεφομεν^ς.

Ιχθυοπωλιον. I. 1816. B.

Aristoph. Ran. v. 1100. Schol. παρα τα ἰχθυοπωλία.

Ιχθυοπωλει^ςον [*Thef. I. 1816. B.*] in hoc eodem Scholio occurrit.

Ιχθυοφαγία.

Eustath. in Iliad. A. pag. 102. 11. ἡ δε τρυφη πανυ μακραν αυλων απεσκη^ςν^ς. ἰχθυοφαγίαν δε και θηραν ορνιθων, &c.

Ιχωρῶδης.

Hippocr. de Morb. Lib. IV. pag. 494. 3. ἡ δε κρησις, αιμαλωδ^ςης, οιον απο κρεων οπλ^ςων ἰχωρῶδ^ςες.

Ιωναιος.

Steph. de Urb. pag. 431. A. Ιώνη, — το εθνικον, Ιωνίτης, ἢ Ιωναῖ^ς, ως Κλεωναῖ^ς.

Ιωνιας.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 681. D. το ἰόν, φησιν, [*sc. Nicander*] Ιωνιάδ^ςες τινες νυμφαι Ιωνι εχαρισαντο πρωλ^ςω. . 524. F.

Ιωνιδής.

Steph. Byz. de Urb. pag. 432. A. Ιωνίδα^ς, δημ^ς της Αττικ^ςης, της Αθιδ^ς Φυλ^ςης. ο δημό^ςης, Ιωνίδ^ςης.

* **Ιωνίζω**. App. 1108. F.

Phan. Lex. pag. 55. 1. Αλλοφρονεού^ςια, — οἱ δε παρα τοις ἰατρικῶς ἰωνίζεσιν αλλοφραζού^ςτες, κθεν τι ομοιον δηλεσιν, &c.

Ιωνικίζω.

Steph. de Urb. pag. 432. A. Ionia — ο οἰκῶν, Ἰων, και Ιωνίς, και Ιὰς, και Ιωνικός, και ἰωνικίζω ρημα.

Ιωνίης.

Steph. de Urb. pag. 431. B. Vide suprā in Voce Ιωναῖ^ς.

Ιωάπαγνος.

Steph. de Urb. pag. 432. B. Ιωάπαγ^ςα, πόλις Συριας — το εθνικον, Ιωάπαγ^ςηνός.

Ιωλογραφέω.

Aristoph. Vesp. §. 921. την υδρίαν. Schol. Ὑδρία δὲ, τὸ ἀγλῆιον, ἰωλογραφόμενον. Ὑδρεία δὲ, τὸ ὑδρευεσθαι, δια διφθογῆ.

Soph. Aj. §. 501. δουλίαν. Schol. τὸ δουλίαν δια τὸν τοῦ μέγρε κανονα ἰωλογραφεῖται, καὶ ἐστὶν Ἰωνικῆς διαλεκτῆς, &c.

Κ.

Καβαλεως.

STEPH. de Urb. pag. 432. Α. Καβαλῆς, πόλις — ὁ πολλῆς, Καβαλεύς.

Καβαλις.

Eustath. in Odyss. Α. pag. 40. 41.

Καββαλις.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VII. §. 52. pag. 225. Καββαλιώτερος ἀλλ' ἐχὶ κοινοτικότερος, &c. *Cl. Gatak.* legit καββαλικώτερος, ut *Plut. Lacon. Apophth.* pag. 236. E. et κοινοτικώτερος.

Vide *Thest. Steph. App.* 1109. D.

Καβειραις.

Steph. de Urb. pag. 443. C. Καβειρία, πόλις — ἀφ' ἧς τὸ Καβειραῖος, — καὶ Καβειρίτης, &c.

Καβειριαζομαι.

Steph. de Urb. pag. 434. Α. Ἐστὶ δὲ ἡ μὲν Καβειρίς παρὰ τὸ Κάβειρος, ἡ καὶ Καβειρία παρὰ τὸ Καβείριος. τὸ κληρικὸν Καβειρικὸς, — καὶ Καβειριάζεσθαι ρημα. Vide Notam.

Καβειρίας.

Vide suprà in Καβειριάζομαι.

Καβειρικος.

Vide suprà in Καβειριάζομαι.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 16. 15. Καβείρας δὲ τῆς Κορύθαντας καλῆς, καὶ τελευτήν [τελετήν] Καβειρικὴν καλῶγελλασιν.

Καβειρις.

Steph. de Urb. pag. 433. C. Καβειρία, πόλις τῆς κατὰ Ἀσίας, ἥς τὴν γῆν Καβείριοι ὠκεν. — Καβείριον. τῆς τοῦ ἐθνικοῦ, Καβείριος.

Καβειρίς.

Steph. de Urb. pag. 433. D. τὸ ἐθνικὸν Καβείριος, — καὶ Καβειρίς, τὸ δηλὺκον, καὶ
VOL. II. N°. III. 4.

Καβειρία, καὶ νύμφαι Καβειρίδες, &c.

Καβειρίτης.

Vide suprà in Καβειραῖος.

Καδμογενής.

Soph. Trach. §. 118. οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει. Schol. τὸν Θεβαγενῆ Ἡρακλέα. Vide Auctorem.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 307. πάντι τροπῷ Διογενεῖς ὧς θεοί, πολλὴν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ρυεσθε. Schol. ἀπὸ Καδμὸς γὰρ οἱ Θεβαῖοι.

Καδοποις.

Aristoph. Pac. §. 1201. Schol. Καδοποῖος δὲ ἦν ὁ συν αὐτῷ.

Καδωλοι.

Dion. Hal. I. 90. 12. οἳ δὲ — ἐέλουν ἐπὶ τῇ Κερήλων καὶ Μεγάλων Θεῶν ὀρῖασμοις οἱ καλυμμένοι πρὸ αὐτῶν Κάδωλοι, &c.

* Καθαιμασσω. I. 163. A.

Æschyl. Eumen. §. 452. ἔς' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἱματὸς καθαρσίου σφαῖται καθαιμάξωσι νεοθήλῃ βοῇ.

Eurip. Hec. §. 1125. ἵν' ἀρπασας χερσὶν διασπασωμαι καὶ καθαιμάξω χροα. Schol. αἱμαλώσω τὸ σῶμα αὐτῆς. *Orest.* §. 1527.

* Καθαιμαίω. I. 162. E.

Aristoph. Thest. §. 702. Καθαιμαίωσι βωμόν. Schol. *Bourd.* αἱματὶ μιανεῖ καὶ προπηλακισεῖ.

Eurip. Phæn. §. 1167. ἄρτι δ' οἰνωπὸν γεννῶν Καθημάτωσεν. *Helen.* §. 1615. *Herc. Fur.* §. 234, 256.

Lucian. adv. Indoct. pag. 868. B. καὶ τὰ σκελὴ καθημάζωμένον ἐκ τῶν μαστῶν, &c.

Καθαρείω.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 27. pag. 580.

Ερεῖς δὲ, ἐστὶν ἡ λαμπρότης, — καθαρευιότητι χαίρων. ὁ γὰρ καθαρεύει, ἰδιωτικόν· καὶ τοι το καθαρεύεις πᾶρα Ξενοφώνι εἰρήλαι.

Plat. Epinom. II. 984. A.

Καθαριοῦς. *Steph. Thes.* II. 7. E.

Καθαροφόνος.

Phan. Lex. pag. 116. 2. Ἀρτίφονος, καθαροφόνος.

Καθαροφονίης.

Phan. Lex. pag. 116. 1. Ἀρτίφονος — αρτοφόνος, καθαροφόνίης, λευκοφονίης.

Καθαροπαζω. *App.* 1112. D.

Aristoph. Equit. v. 852. Νυκτὶ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, &c.]

Eurip. Androm. v. 812. ἐκ τε δεξίας ξίφῃ καθαρπάξουσιν ἐξαιρεμένοι. . v. 1122. pag. 326.

* Καθαυαίνω. I. 610. C.

Lycophr. Alex. v. 397. Schol.

Lucian. Amor. pag. 563. B. οὐδ' αὖτε γεροντὶ ἤδη χρόνῳ ποτὶα καθαύαινε, &c.

Καθεκασ.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 754. A. ὁ Ταναῖς ποταμὸς, εὐεθὲν ἀρξάμενοι τὰ καθεκασα υπογράφομεν.

Καθελκυσμός.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 207. A. ὡς δὲ περὶ τὸν καθελκυσμὸν αὐτοῦ τὸν εἰς τὴν θαλάσσαν πολλὴ ζήτησις ἦν, Ἀρχιμήδης &c.

Καθερπω.

Xenoph. Convin. V. 155. 2. ἐχ' ὄρεας, οἱ τῷ μὲν πᾶρα τὰ ὄρεα ἀρτὶ ἔλθουσιν καθέρπει.

Καθευδήειον.

Plat. Phædr. III. 259. D. πολλῶν ἐν δὲ ἐνεκὲν λεκτεῖον τι, καὶ ἡ καθευδήειον, ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

Καθευρῖσκω.

Soph. Ant. v. 401. κορὴν ἀγων τὴνδ', ἢ καθευρέθη τάφον κοσμεῖσα.

Καθεψήσις.

Hippocr. de Viét. Rat. pag. 356. 27.

Diod. Sic. Bibl. pag. 27. 4. διόπερ τὴν παρεισαγμένην καθεψήσει τῆς φύσεως τῆς Νεῖλες πάντας ἐν ἐναυλίῳ μενέσας, &c. . 137. 13. . 178. 6.

Καθηγίηται.

Orph. Hym. in Musas, v. 5. pag. 172.

διανοίας ὀρθοδολεῖται, καὶ νῦν εὐδυναλῶς καθηγίηται ἀνασταί, &c.

Καθηλιαζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 186. *Lucian.* Εἰς τὴν μάχην νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἰσχεο τέχνης, οὐ δυνασθαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

Καθημαξευμένως.

Eustath. in Odyss. A. pag. 14. 33.

Καθίγνυμι.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 632. 9. καὶ ἐν ὕδατι καθίγνυσθω. . 665. 11. καθίγνυσθαι δὲ ἐν ἐλαίῳ θερμῷ, καὶ ἀρωματῶν ἐμβάλλειν.

Καθιδύσκει.

Dion. Hal. I. 100. 45. τῶν λοφῶν τις, ἐν ᾧ καθιδρύνηται [Caelius,] Καίλιος εἰς τοδε χρόνῳ καλεῖται.

Καθιεργεῖω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 739. 40. καὶ ζήτησεως γενομένης, εὐρεθῆσαν τινες τῶν καθιεργημένων υποβόλιμαίῳ γεγονότες.

* Καθιερωτέος. *App.* 1113. G.

Plat. de Leg. Lib. VII. pag. 809. B. τὰ μὲν οὖν δὴ χορείας περὶ μελῶν τε καὶ ὀρχήσεως ἐρρηθῇ τινὰ τυπὸν ἐχούσας, ἐκλεκτέας τε εἴς τε καὶ ἐπανορθώσας καὶ καθιερωτέας.

Καθίζησις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 11.

* Καθικεύω. I. 1687. C.

Eurip. Orest. v. 324. . *Helen.* v. 1023. σιγήσομαι, "Ἄ μὲν καθικεύσας".

Lucian. Nescym. pag. 159. C. δεηθεὶς δὲ, καὶ καθικεύσας, μόλις ἐβύχον παρ' αὐτοῦ ἐφ' οἷον βελοῖο μισθῷ καθηγήσασθαι μοι τῆς οἸδῆς.

Καθιλαρύνω.

Suid. Lex. II. 224. Καθιλαρύνω. δολικῇ. sc. Dativo jungitur.

Καθίννυμι.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 658. 38. . καθίννυσθαι θάμνα ὅλον τὸ σῶμα. . 662. 19. Vide *Foef. Oeconom.* pag. 182.

Καθιστηρίον.

Aristoph. Eccles. v. 729. διφροφόρος. Sch. Ἡ το σελλίον ἢ το καθιστήριον βασάζεσσα.

Καθολικώτερος.

Lycophr. Alex. v. 16. Schol. καὶ καθολικώτερος αὐτὸ το λεῖον ὀνομαζέσθαι καὶ ἡμέρας, &c.

Καθοπίζω.

Καθοπλῶ.

Hippocr. de Morb. pag. 497. 20. τοῦτο δὲ πρῖστανος χυλόν, κάθοπλον λευκόν, καὶ οἶνον γλυκὺν δίδει.

* *Καθυδρῶ.* III. 1784. F.

Soph. Oed. Col. v. 154. κάθυδρῶ ἔκπρᾳτηρ μείλιχιων πόων ρευμάτι συληρεχει, &c.

Καθυλιζῶ.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 420. D. ὁ Ἀρκεσίλαος Ἀπελλῇ — πρὸς ἄξας καθυλίσαι τὸν οἶνον, &c. . E.

* *Καθυμνεῶ.* III. 1732. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 146. 22. παύλας δ' ὁ τῆς ἱστορίας λοῖπῶ τοῖς καθήκεσιν ἐπαινοῖς εἰς τὸν αἰῶνα καθύμνησεν.

Καθυπερακονίζω.

Suid. Lex. II. 225. Καθυπερηκόνισαν. ὑπερεβαλοντο. ἐνίκησαν. *Phan. Lex.* pag. 396. 3.

Aristoph. Av. v. 826. καθυπερηκόνισαν. Schol. Δεὸν εἶπεν, κατεπολέμησαν. Φησι, τοῖς ἀλαζονευμασιν ὑπερεβαλον αὐτοὺς.

Καθυπερηφάνευν.

Eustath. in Iliad. E. pag. 426. I.

* *Καθυπισχνεομαι.* I. 1363. H.

Lucian. Hermot. pag. 278. D. καθυπέσχην. 824. C. καθυπισχνόμενος. 1092. A.

Καθυπογραφεῶ.

Eustath. in Iliad. E. pag. 961. 23. γυναικεῖον ἦτορ ὁ ποιήτης καθυπογράφει ἐν οἷς λέγει, ὡς ὁ Ζεὺς τῇ Ἡρᾷ εὐσεβεῖ, ἐπλετο θυμῷ.

Καθυποδεικνυμι.

Eustath. in Odyss. A. pag. 57. 53. ἐν ταῖς τοῖς δὲ καὶ καθυποδεικνύς δειν ὑπο τῷ ἀνδρὶ τὴν γυναῖκα εἶναι, φησι, καὶ ἀνερὶ μήτερα δειναι.

* *Καθυποκρινῶ.* II. 1486. D.

Demosth. de falsa Legat. pag. 245. C. citatur a Budæo in *Comm. Ling. Gr.* pag. 1079.

Lucian. Marin. Dial. pag. 109. D. Τί ἐν; δια τῆς ἐκρήν σε προσαρπάσαι τὸν ἐρωτᾶ, καὶ καθυποκρίνεσθαι. Ἐνίπεα αὖτις Ποσειδῶν εἶναι, &c.

Dion. Hal. II. 317. 37.

Καθυπηρεγῶ.

Eustath. in Odyss. A. pag. 40. 35. *Iliad.* A. pag. 103. 28. τοὺς ἐν τοιοῦτοῖς καθυπουργῶντας, παιδάς καὶ παιδίσκας φάμεν.

Καθυψηλῶ.

Dion. Hal. I. 105. 42. ἦν δὲ αὐτοῖς ὑπετης ἢ πρὸς τὸν χαρακὰ ἀναχωρήσεις, ἀποκαθυψηλῶ τε χωρὶς καὶ διὰ κοίτης οδοῦ διωκόμενοι, &c.

* *Καθωραϊζομαι.* App. 1115. A.

Suid. Lex. II. 225. Καθωραϊζέται. σεμνυνέται. *Phan. Lex.* pag. 396. 3.

Καθώσπερ.

Aristoph. Equit. v. 713. Καθώσπερ αἰτῆται γὰρ σιγίζεις κακῶς.

Καινίς.

Lucian. Lucius. pag. 661. ult. κραιψιστὸν εἶναι τὸ σωζέειν ἐμαυτὸν ἐκ τῆς καινίδος, &c.

Καινίται.

Steph. de Urb. pag. 435. B. Καίνην, πόλιν Σαβινῶν, ἣ ὑπο Ρωμυλῷ ἀλῆσα. τὸ ἐθνικόν, Καίνιται. Vide Not. 30.

Dion. Hal. I. 97. 46. 98. 28. — τὸν βασιλεῦσιν τῶν Καινίων &c. . 99. 14.

Καινοδοξέω.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 819. §. 1. 18. ἐν δὲ τῷ τῷ μελαβόλῃς ἀμεινονὶ καὶ παρρησίας ἐπιλαβομένῳ, τὸ μισθὸν ἐκαινοδόξει τὴν ἐξέσταν.

Καινοδοξία.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 374. B. διοπερ καὶ αὐτὸς ὑπο καινοδοξίας ἀπολιπεῖν τι σπουδαστὰς τοῖς μεθ' ἡμᾶς, &c.

* *Καινολογία.* II. 9. D.

Dion. Hal. II. 131. 20. καὶ τῇ ἀλλῇ καινολογίᾳ κατὰ πληττομένους τὸν ἰδιώτην.

Καινοπαθής.

Soph. Trachin. v. 1293. μεγάλας μὲν ἰδέσθαι νέας θανάτους, πολλὰ δὲ πῆμα καὶ καινοπαθῆ.

Καινοπηγής.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 648. ἐχέει δὲ καινοπηγῆς εὐκλυὸν σαρκοῦ, &c. Schol. β. παραδόξως κατεσκευασμένον.

Καινοπημῶν.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 369. δρῶντες δὲ καινοπήμονες νέαι &c. Schol. β. καὶ νέας δὲ λαὸς ἀπὸ πρῶτον δυστυχισσάσας &c.

Καινοποιία.

Polyb. Hist. Lib. VI. pag. 377. 14. f. Οὕτω δὲ τοιαύτης περὶ πάσας τὰς δυνάστεας καινοποιίας οὐσης, ἐμελλε πραγμάτων εἶσθαι καινῶν ἀρχῇ.

Καινοπραγῶ.

Καινοπραξίω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 27. 29. εἰ δὲ δοῖται καὶ ἀπὸ τῆς καὶ εἶναι ὁ καὶ σὺ μελλῶν, ἔθεν τι καινοπραξίῃται.

Καινοπρεπεία.

Eustath. in Iliad. A. pag. 70. 22.

Καινοπρεπεσέρως.

Aristot. Metaphys. Lib. I. pag. 850. 3. f. ἴσως ἂν φανείη καινοπρεπεσέρως λέγων.

Καινοσχηματισμός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 106. ult. Οὐρα δὲ ὡς νῦν μὲν ἀναλόγως καὶ αὖτις αἰτιατικὴν ἐφ' εὐρύοπα Δία. ὅτε δὲ εἴπῃ εὐρύοπα Ζεὺς, καινοσχημάτις ἐκείνη εὐθεία, ὡς προδεδηλωταὶ καὶ αἰτιατικὴν καὶ κληρικὴν ἐκπεφωνημένη.

Καινοσχημων.

Soph. Aj. v. 1420. Ἄλλ' ἠθέλον &c. Schol. Συνεργῆσαι δηλονότι εἰς τὴν ταφὴν. μαλιστα καινοσχημον τῆς γε.

Eustath. in Iliad. H. pag. 565. 27.

Καινολογία.

Anth. Ep. Gr. pag. 265. Γυμνός, ἀκηδές, σχηματίζω καινολόγῳ.

Καινολογία.

Eurip. Dan. v. 49. Τίς ὁ καινολόγος ἐξ ὧν καὶ ἐμὴν ἦκεν ἀκκαίν;

Καινοεργίαι.

Phan. Lex. pag. 406. 2. Καταβολή, καινοεργίαι, &c. *Suid. Lex. II. 251.*

Καινοεργία.

Dion. Hal. II. 156. 2. οἷς ἐκ τῆς καινοεργίας ἐπὶ τὸ κρεῖττον μετὰβαλλεῖν τὰ πρᾶγμα ἐλπίς, &c.

* Καινοεργία. II. 10. A.

Lucian. Prom. es in Verb. pag. 9. C. καὶ τοὶ φαίη τις παραμυθῆμεν, καὶ ταῦτα εἰκασαὶ τῷ Προμηθεῖ, ἀλλὰ τὸ καινοεργὸν τῆς ἐπαινῶν, καὶ μὴ πρὸς τι ἄλλο ἀρχέυπον μεμιμημένον.

Καινοφανής.

Eustath. in Iliad. A. pag. 29. 44. καὶ γεμῶσι τοῖς καινοφανῶν λέξεων, αἳ τῶν σοφιστῶν αἰρέσεις, καὶ αἱ φιλοσοφοὶ διάβριζαι. *Z. pag. 522. 27.*

Καινοφώνεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 50. 30. σημειῶσαι δὲ ὡς πολλαχῶς καινοῖς χαιρῶν σχημασιν

ὁ ποιήτης, καὶ μόνον προσεχῶς ὡς ἐρρεθῇ ἐκαινοφώνησεν.

Καινώ. App. 1117. B.

Eurip. Orest. v. 1302. Φονεῦε, καίνε, θείνε, ολλυε, &c. *Herc. Fur. v. 865.* ὁ δὲ κανὼν ἐκ εἰσελθὼν Παιδάς, οὗς ἐλκ', ἐναίρων, &c. *Palamed. v. 32. pag. 487.* Ἐκάνε, ἐκάνε, τὸν ἀριστὸν Ἀχαιῶν.

Καινωσίς.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 896. 16. υποτοπήσας καίνωσιν τινὰ γέροντα τῶν λογῶν, &c.

Καιρικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 13. 23. ὡς τῆς Προπροθεσέως καιρικόν τι δηλώσης.

Καιριώτερος.

Xenoph. Cyr. παιδ. Lib. IV. pag. 302. 6. ἢ δὲ περὶ γενομένων δοκῶμεν καιριώτερος ἂν παρῆναι, &c.

Καιροπλία.

Joseph. c. Apion. II. 479. 2. οἷοις μὲν γὰρ υπηρξεν ἐφ' ἡγεμονίας διὰ καιροπλίας γενεσθαι, &c.

Καιροσκοπεῖω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 22. 51.

Καιροληξία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 679. 24. ἢ φευσσάτας τὴν ταχίστην ἀλᾶσθαι καὶ τὴν χωρᾶν, καιροληξίας τὰς μεταβολὰς.

Καιροφυλακίω. II. 11. E.

Lucian. Abdicat. pag. 454. A. Hunc locum citat Cl. Auctor.

Καίσαρ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 14. 51. Καῖσαρ ὁ πρῶτος παρ' αὐτοῖς ἐπικληθεὶς ἐν ἀνθρωποῖς Θεός. ἔστι δὲ Σεβαστός.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 361. A. Καὶ γὰρ Πομπηῖος, καὶ ὁ Θεὸς Καῖσαρ, καὶ ὁ Σεβαστός, &c. *pag. 888. A. 927. A.*

Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. I. pag. 603. 13. καὶ ὅτι προῖον μὲν Οὐλακίον ὀνομαζόμενον, Καῖσαρ δὲ πρὸς γενεῶν, καὶ Θεὸς ἐν διαθήκαις ὑπ' αὐτῶν γενομένων, Καῖσαρ ἐκ τούτου μετωνομαζέτω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 208. 39. Γαῖος Καῖσαρ, ὁ διὰ τὰς πράξεις ἐπονομασθεὶς Θεός, &c. *211. 10.*

Plut. Caesar. IV. 162. ult. 163. 15. 172.

172. 1. Καισαρα μεν ως Θεον τιμᾶν εἰσηφισαντο.

Καισαρευς.

Steph. de Urb. pag. 435. C. Καισάρεια,
— το εθνικον, Καισαρεύς.

Καισαριανῶ.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 945. 18.
εθορυβητο εν αυθις ομηρων μεγαλων αφηρημενοι,
και των Καισαριανων ουπω σφισιν επικλωμε-
νων, &c.

Κακειθι.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 135. 25.
κακειθι συλκυβευειν τη Δημητρί.

Κακεμφάτως.

Aristoph. Ran. γ. 48. Επεβαλεον. Schol.
κακεμφάτως. γ. 426. Schol. Equit. γ.
1382. Schol. Ecclef. γ. 1040. Schol.
Lysistr. γ. 60. Schol. γ. 955. Schol.

Κακενίρεχθεια. III. 1659. B.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 484. 10. f.
ευρηται δε μαλιστα και πρωτον τοιαυτη κακενίρε-
χθεια και βασκανια και δολῶ, εκ των περι τας
αυλας διατριβων, &c.

Κακενίρεχτης. III. 1659. A.

Eustath. in Odyss. A. pag. 7. 13.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 461. A.
απλεσάτες τε γαρ αυτες νομιζομεν, και ηκιστα
κακενίρεχταις, ευελεσερες το πολυ ημων και
αυταρκεστερες.

* Κακηγορος. I. 35. C.

Pind. Olymp. A. γ. 84. Ακέρδεια λελοχεν
Θαμινα κακαγόρος. Schol. τα δε κακηγόρος,
Δωρικη η αναίνωσις.

Κακοδακχυῶ.

Eurip. Orest. γ. 319. Αδάκχυον. Schol.
ητοι κακοδάκχυον, ε τελειαι, η τον μεγαλως
εκβακχύνοντα. γ. 316. Schol. ω θεαι —
αιτινες ελαχέτε εν δακρυσι και εν γοοις χορον
κακοδάκχυον, ητοι λυπηρον, &c.

Κακοβλήῶ.

Suid. Lex. I. 8. Αβλήα βελη. — και
αβλήα οἶσον, τον κακόβληον. Phav. Lex.
pag. 3. 2. Αβλης οἶς, ο κακόβληῶ.

Κακοβλεω.

Eurip. Ion. γ. 877. Ψυχα δ' αλγει κακο-
βλευθεῖσ' εκ τ' ανθρωπων, εκ τ' αθανάτων, &c.

* Κακοβελῶ. I. 768. F.

Phav. Lex. Bort. pag. 3. 2. Αβελῶ, ο
Vol. II. N°. III. 5.

μωρῶ, και κακόβελῶ. pag. 142. 2. αφρα-
δης, ο ανοηῶ, και κακόβελῶ. Suid. Lex.
I. 635. ubi citat Soph. Eleet. γ. 552, &c.
Aristoph. Equit. γ. 1052. Κεκροπιδη κα-
κόβελε, τι τῷθ' ἤϊε μελα τῶρσον; Ran. γ. 104.
Schol.

Soph. Eleet. γ. 553. δύσθυμῶ. Sch. με-
ταμελῶ, κακόβελῶ.

Eurip. Bacch. γ. 399. και κακοβέλων
παρ' εμοιτε φῶλων. Orest. γ. 1403. Schol.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 77. 30. ἀβ-
λόεραν. Schol. κακοβελόεραν.

Κακοβελως.

Phav. Lex. pag. 142. 2. Αφραδεως, κα-
κοβέλως, και ανοηως.

* Κακοβαμβῶ. App. 1119. D.

Eurip. Rhes. γ. 260. Vide Not.

Κακοβαμῶ.

Soph. Oed. Tyr. γ. 1238. δικαζει τον αδα-
μον γαμον παλαι, &c. Schol. δικαζει και κρι-
νει και εκφαινει ο χρονῶ τον παλαι κακόβαμον
γαμον, &c.

Eustath. in Odyss. A. pag. 54. 2.

Κακογλωσσία.

Pind. Pyth. Od. IV. γ. 504. Schol. απο-
χωριζει μεν της ελευθερια αυτε φωνης την κα-
κογλωσσίαν.

Κακογλωστος. I. 856. B.

Eurip. Hec. γ. 661. Τι δ' ω ταλαινα,
σης κακογλώσσε βοης. Schol. της σης κακο-
φήμη βοης. Huic Exemplo, a Cl. Aucl.
citato, addas

Callim. Hym. in Del. γ. 96. ζυ δε τέκνα
κακογλώσσοιο γυναικῶ. Ελλαχες.

Κακογονῶ.

Soph. Oed. Tyr. γ. 27. αἰόνοις γυναικων.
Schol. κακογόνοις.

Κακοδαιμονίζω.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 791. A.

Κακοδαιμονισης.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 551. F.
αυτη Νεμηνιασων Κακοδαιμονισας σφισιν αυτοις
τενομα θεμενοι.

Κακοδαιμοσυνη.

Suid. Lex. I. 266. Απικῶ Μαρκῶ. οὔ
διαρρει μυριον ονομα επι — ραζωνευσει βιου,
και κακοδαιμοσύνη λοιπη.

Κακοδακρυῖς.

Hesych. Lex. pag. 277. 1. Δυσάκρον, κακοδάκρυον. *Phau. Lex.* pag. 223. 3.

Κακοδμῖς.

Hippocr. de Morb. pag. 478. 15. και το πυουοιον χαλαζα. και — κάκοδμον γινέαι. 40. 18. 551. 18.

Κακοδοκιμῖς.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 85. E.

* Κακοδοξέω. I. 1035. E.

Xenoph. Memorab. Lib. III. Cap. 6. §. 17. pag. 163. τες δε κακοδοξῆντας τε και κατὰφρονεμενες, εκ των αμαθεσιων.

* Κακοδοξία. I. 1035. D.

Hesych. Lex. pag. 276. 1. Δυσκλειαν, κακοδοξίαν.

Soph. Aj. §. 1214. Schol.

Lucian. Abdicat. pag. 461. A. ει μη προς μονον το απολυχειν με κατεπειεις, και κακοδοξία περιβαλειν θελεις.

Xenoph. Socr. Apol. §. 31. pag. 283.

* Κακοδοξῖς. I. 1035. D.

Hesych. Lex. pag. 276. 1. Δυσκλεῖα, αδοξα, κακόδοξα.

Eurip. Androm. §. 778. Κρεισσον δε νικαν μη κακόδοξον εχειν, &c.

Xenoph. Orat. in Ages. Cap. 4. pag. 33. ult. πως αν ελθῃ εθελοι τα αλλοτρια αποσπειν, εφ' ο κακόδοξος ειναι;

Plat. Minos. II. 321. A.

* Κακοδελῖς. I. 1044. C.

Lucian. Philopat. pag. 1120. B.

Κακοδωρῖς.

Suid. Lex. I. 56. Αδωρα. κακόδωρα. τα επι κακῳ διδομενα. *Phau. Lex.* pag. 18. 3.

* Κακοειμων. I. 1381. D.

Hom. Odyss. Σ. §. 41. Αμφι δ' αρα πλωχες κακοείμονας ηΓερεθοντο. Schol. Κακα ιματια περιβεβλημενες.

Κακοζοῖα.

Anth. Ep. Gr. pag. 285. *Sapph.* Τω γριπει Πελαγωνι παῖηρ ανεθηκε Μενισκος Κυρλον, και κωπαν, μναμα κακοζοῖας.

Κακοζωῖα. App. Thes. c. 1119. G.

* Κακοηθευω. I. 1099. E.

Etym. Magn. col. 234. 46.

Aristoph. Nub. §. 966. Καμψειεν. Schol.

Ανι του, ει κακοηθεύσαιτο. *Lyfistr. §. 313.* Schol. ἐκακοηθεύσαιτο γαρ πρὸς τον δημον εν Σαμῳ στρατηγῶν.

Κακοηχος.

Suid. Lex. I. 302. Απωδος, ο κακόηχος. pag. 635. Δυσκελαδου. κακοήχου. *Phau. Lex.* pag. 223. 1.

Κακοθαλπης.

Hesych. Lex. pag. 275. 2. Δυσθαλπές, κακοθαλπῆς, κακου εις το θαλπειν, ψυχρου. *Phau. Lex.* pag. 223. 1.

Κακοθανάτος.

Hesych. Lex. pag. 276. 1. Δυσμορος, κακοθάνατος, αθλις η κακόμορφος. Recte *Salmasio* legendum videtur κακόμορφος.

Eustath. in Odyss. A. pag. 17. 37. εἰ δε και κάμμορφος οπερ εἰς κακομοιρῖς η κακοθάνατος.

Plut. de Lib. Educ. pag. 22. C. εκεινο μεν γαρ φιλολογον και εκ αηδες, οἱ ριεδανη, κακοθάνατος εἰν, ειδεναι.

Κακοθεος.

Soph. Elect. §. 291. Ed. Oken. 1705. Ω δύσθεον μιμημα. Schol. ined. Ανι τε δυσθεῖον — η δύσθεον ανι του ασεβες, και κακόθεον, και κακόδαιμον μισημα.

Κακοθεραπεία.

Hippocr. de Affection. pag. 521, 34. το δε νουσημα γινέαι, οταν εκ πυρετων και κακοθεραπειῆς, χολη η φλεγμα η και αμφοτερα ες τον σπληνα καλασηριξη. 522. 24.

* Κακοθρῆς. App. 1120. A.

Soph. Aj. §. 137. η ζαμενης λοῖος εκ Δαναων κακόθρῆς επιση, &c. Hunc loc. citat *Suidas* in *Lex. II.* 2. in Voce Ζαμενης. et pag. 227. Κακόθρῆς. διαβολος. &c. *Phau. Lex.* pag. 398. 2.

Κακοκελαδος.

Hesiod. Ep. §. 194. Δυσκέλαδος. Schol. *Procl.* pag. 53. col. 1. κακοκέλαδος, και οινει κακόφθονος.

Κακοκοιμητος.

Hesych. Lex. pag. 275. 2. Δυσηλεῖς, δυσανής, χαλεπος, η δυσλεχῖς ηεν κακοκοιμήτης.

* Κακοκρίσια. II. 429. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 43. Cap. 22. Ασπιδ' Αχιλληῳ την Εκτορῳ αιμα πιεσαν, Λαρτιάδης Δυναων ειλε κακοκρίση.

Κακοκρίσις.

Κακοκέρεισος.

Soph. Antig. v. 1221. ἀκέρεισον. Schol. του κακοκέρεισον της Αντιγόνης τσπον.

Κακολιμένισος.

Soph. Oed. Tyr. v. 430. ὅταν καλίσσῃ του υμεναίου, ὃν δομοῖς ἀνορμον εἰσεπλευσας ευπλοίας τυχων; Schol. ἦεν κακολιμένισον, ὃν εὐδεις ωρμησεν.

Κακομανής.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 726. Περφρικα ταν ὠλεσιόικον θεον, — κακόμανιν &c. Schol. β. ad v. 728. τα κακα τοις ανθρωποις μαντευομενην. *Perf.* v. 10. κακόμανις αἶαν ὀρσολοπέλλαι θυμῷ εσῶθεν.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 935. Ερροῖς ὦ κακόμανι, κακοφραδές.

Eustath. in Iliad. A. pag. 44. 43.

Κακομελής.

Aeschyl. Pers. v. 940.

* Κακομέγρεω. II. 900. C.

Lucian. Hermotim. pag. 310. A. ὡς περ οἱ καπηλοὶ, κερασάμενοι γέ οἱ πολλοὶ, καὶ δολωσαντες, καὶ κακομέγρεντες.

Κακομέγρης.

Eustath. in Odyss. K. pag. 377. 29. δια δε το κακομέγρητον, γραφει δια τε ἰῶτα ὡς ἂν ἀπαρτίσθῃ μεγρικῷ δακτυλῷ.

* Κακομέγρος. II. 900. C.

Aristoph. Ran. v. 13. Schol.

Κακομηής. II. 1645. E.

Hesych. Lex. pag. 483. 2. Κακομήτης, κακόμελῶ. *Phan. Lex.* pag. 398. 2.

Eurip. Orest. v. 1403. Ο δε παῖς Στροφικ, κακομήτας ανηρ, Οἷ Οδυσσευς, &c.

* Κακομηής. II. 1645. E.

Orph. Lap. Galaet. v. 35. pag. 202. ερητυσει κακομητιῷ ὅσσε μετάρης.

Κακομηῶρ.

Hesych. Lex. pag. 73. 2. Αμήτωρ, κακομήτωρ. Σοφοκλῆς Ηλεκτρα. v. 1259. *Phan. Lex.* pag. 62. 2.

Κακομηχαναομαι.

Plut. de Lib. educand. pag. 23. D. ὡ γὰρ του θεου ὁ ποιητής οἶετ' αὖ κακομηχανᾶσθαι τοῖς ανθρωποις, ἀλλὰ &c.

* Κακομηχανία. App. 1120. B.

Hesych. Lex. pag. 483. 2. Κακομηχανία, κακομελῶ, κακομηχανία.

Lucian. Phal. I. pag. 467. D. ἐμυσσάθη την κακομηχανίαν τε ανδρῷ, &c.

Κακομιλία.

Phan. Lex. pag. 43. 3. Ακράτη, ἡ κακομιλία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 296. 11. Εγραψε δε ὁ Χαρωνδας καὶ περὶ της κακομιλίας νομον &c. . 1. 19. καὶ δικας ἐποίησε κακομιλίας, &c. . 297. 1.

Κακομισθος.

Aeschyl. Choeph. v. 731. λυπη δ' ἄμισθῷ. Schol. κακόμισθῷ.

Κακομοιρία.

Soph. Trach. v. 862. Schol. ἡ πρόσδοκιμνη κακομοιρία τε Ηρακλεες ἐμφανει μεγάλην εἴεραν αἴην καὶ βλάβην.

Κακομοιρίος.

Eurip. Phæn. v. 158. Schol. πολυπονὴ δε μοῖρα, ἧοι κακομοιρίῳ.

Κακομοιρός.

Soph. Oed. Tyr. v. 256. κακὸν κακῶς νιν ἄμοιρον ἐκρίψαι βιον. Schol. ἧοι κακόμοιρον.

Eustath. in Odyss. A. pag. 17. 37.

* Κακομορός. II. 842. F.

Suid. Lex. I. 653. Ἀνόμορῷ. ὁ κακόμορος. Ita legi debet secundum Salm. *Hesych. Lex.* pag. 276. 1. in Voce Δυσμορῷ.

Κακομορφος.

Phan. Lex. pag. 113. 3. Ἀπροσωπον, κακόμορφον, δυσειδές. *Suid. Lex.* I. 305. *Hesych. Lex.* pag. 276. 1. in Voce Δυσμορῷ. ubi Cel. *Salmas.* legit κακόμορῷ.

Anth. Ep. Gr. pag. 617. Ἀλλ' ὅστις κακόμορφον ἰδων, πεφορημένος οἷσ' ἄρ', Στερφεῖ, &c.

Κακομοσος.

Eurip. Phæn. v. 797. Schol.

Κακονομία.

Xenoph. Athen. Resp. Cap. 1. §. 8. pag. 104. της δε κακονομίας αὐτῷ ολίγον μελεῖ. Huic Vocī opponitur εὐνομία, pag. 105. 2.

* Κακονομος. App. 1120. C.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 25. 1. το δε εἰ πρότερον τέλων, καὶ κακονομώταίθι, ἦσαν σχεδὸν πάντων Ἑλλήνων, κατὰ τε σφραγς αὐτῶν, καὶ ξεινοῖσιν ἀπρόσμιχθι.

Κακονυμφεύῳ.

Κακονυμφεύτος.

Soph. Antig. v. 989. ἀνυμφεύον γοναν.
Schol. — ἦσαν κακονύμφευσον μῆρ' γεννημα
υπαρζάντες.

Κακοπαθός.

Dion. Hal. I. 527. 27. μαλιστα δὲ τοῦτο
πασχεσιν οἱ πολέμισ' ἦν καὶ κακόπαθον αἰρ-
εῖναι βίον, &c.

Κακοπαρθενεύως.

Eurip. Phæn. v. 1729. Ἀπαρθενεύ'. Sch.
ἀν' ἡ τε κακοπαρθενεύτως, παρθενε ἀναξίως, &c.

Κακοπαρθενός.

Eurip. Hec. v. 612. παρθενον τ' ἀπαρθε-
νον. Schol. οἱ μὲν το ἀπαρθενον, ἀν' ἡ τε κακο-
πάρθενον φασιν.

Anthol. Ep. Gr. pag. 416. *Incert.* ἰω κα-
κοπάρθενε μοῖρα, &c.

Κακοπισία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 24.

Κακοπιστός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 24.

* Κακοπλάστος. App. 1120. H.

Lycophr. Alex. v. 250. Schol. καὶ τοῦτο
δὲ κακόπλαστον ὑπαρχει τοῦ Λυκοφρον' το
ποιεῖν εὐχὴν μὴ εἶδεναι σαλπιγῆα, &c. v.
592. Schol. 805. Schol. 832. Schol.

Κακοπλάστος.

Lycophr. Alex. v. 805. Schol. 1. 3.

Κακοπλοεω.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1012. C.
ἀλλὰ κακοπλοεῖν τὰς ναῦς, &c.

Κακοποιεω.

S. Marc. Evang. III. v. 4. Ἐξέσι τοῖς
σαββάσιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;

Diod. Sic. Bibl. pag. 275. 19. διετε-
λουν τῆσον τον χρόνον ἀλλήλους κακοποιεῖντες. .
480. 28.

Xenoph. II. 108. 2. f. ἐπεὶ δὲ σκοπῶν ἔδεν
δυναμὶ εἶσε αἰσθεσθαι πειρωμένον ἡμᾶς κα-
κοποιεῖν, &c. *Memorab. Lib.* III. Cap. 5.
§. 26. . Κυρ. Παιδ. *Lib.* H. pag. 666. 8.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 383. 7. f. . pag.
456. 5. f. ἢ κακοποιήσιν πολλὰ τὰς Μακε-
δόνας περὶ τὴν ἐκδασιν.

Κακοποιητικός.

Aristot. de Rep. Lib. VII. pag. 446. E.
ubi forte legendum κακοποιητικός. Vide
App. Thes. c. 1121. A.

* Κακοπόλιμος. App. 1121. B.

Æschyl. Agam. v. 1145. ἰω, ἰω, τάλαισας
κακόπολιμοι τυχαί.

Eurip. Helen. v. 700. Ἐμε δὲ παλιδ' ἀπο,
κακόπολμον, Ἀρσίου, ἐβάλλε θεὸς ἀπο
πολεῖ, &c.

* Κακοπραΐεω. III. 527. A.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 125. 89. οὐ
γὰρ οἱ κακοπραΐεῖς δικαιόφρον αἰσθόειεν ἀν
τε βίη, &c.

Hippocr. Epist. ad Damaget. pag. 1282.
27. καλῶς, ἐφ' οἷς κακοπραΐεσιν. ἐπιτείνω
τον γελῶσα, ἐφ' οἷς δυσυχέσιν.

Appian. Alex. de Bell. Pun. pag. 4. 6.
οἰόμενοι δι' ἀναρχίαν κακοπραΐεῖν.

* Κακοπραΐα. III. 527. A.

Dion. Hal. I. 672. 23. χαίροντες ἐπὶ ταῖς
κακοπραΐαῖς τῶν στρατῶν.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 190. 23.
κακοπραΐαν, ὡς εἶπεν, ῥαὸν ἀπώθεν, ἢ εὐ-
δαιμονίαν διασωζοῦναι. Hunc locum citat
Tho. Magist. in Nom. Attic. Eclog. pag.
44. in Voce Διασωζομαι.

Κακοπραΐμονεω. III. 531. G.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 220. 8. f. .
Lib. IV. pag. 395. 13. f. κακοπραΐμονεῖς
καὶ βελομένοι φθεῖρην καὶ λυμαινεσθαι τὰς τῶν
Ἀχαιῶν συμμαχίας. 480. 10.

* Κακοπραΐμοσυνη. III. 531. F.

Aristoph. Ran. v. 1116. Schol.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 408. 10. καὶ
τινὲς μὲν εἶδον τὴν κακοπραΐμοσύνην τῶν ἐν τῇ
Σπαρτῇ, &c. . 488. 4. . 538. 8. μαλιστα δὲ
φοβούμενοι τὴν ὁμολίαν καὶ κακοπραΐμοσύνην
τὴν Ἑρμεία, &c. . 795. 23.

Demosth. c. Aristog. I. pag. 503. C.

* Κακοπραΐμων. III. 531. F.

Suid. Lex. I. 493. Γορύννη — ἢ ἀπὸ δη-
μῆ τῆς Ἀττικῆς κακοπράμωτος. Vide No-
tam. . *Hesych. Lex.* pag. 483. 2. Κακο-
πράμωτον, πανερῶς. et Κακοπραΐεως, κακο-
ποιέας, κακοπράμωτος. . *Phan. Lex.* pag.
398. 2.

Xenoph. Hist. Græc. Lib. V. Cap. 2.
§. 26. pag. 309. Ο δὲ ἀπελοεῖτο μὲν πρὸ
παντὰ ταῦτα. καὶ μὲν τοῖς ἐπειθε γὰρ τὸ μὴ κα-
γαλοπράμωτον τε καὶ κακοπράμωτον εἶναι.

Κακοπροσωπος.

Pind. Isthm. Od. E. v. 15. Schol. παρα-
θαλπεσθαι.

ραθαλπεσι τον ανελπισον της ζωης αωλον. τει-
εσι τον δυτελπισον, ως απροσωπον, τον κακο-
πρόσωπον.

Κακορρεκής.

Apoll. Rhod. Arg. III. 5. 595. κακορ-
ρέκησιν οπηδους Ανδρασι νοσησαντας ομιλα-
δον, &c.

* Κακορρημων. I. 1152. D.

Suid. Lex. I. 346. Αρχιλοχον — ει τις
αυτε το αισχροπρεπες και το κακορρήμον αφε-
λοι, — ο Πυθις ηλκει τεθνεωτα.

Aeschyl. Agam. 5. 1163. ποθεν ορες εχεις
θροσπιας οδε κακορρήμονας;

Κακορυπαρ.

Soph. Aj. 5. 382. κακοπινεσων. Sch. του
πινον, — ενλαυθα εν τον κακοθη, αυτε τε κολα-
κευμα, τριμμα κακορύπαρον. πινωδες γαρ, &c.

Κακοσκελής. III. 820. A.

J. Poll. Onom. Lib. II. 5. 193. pag.
248. και ως Ξενοφων, κακοσκελής.

Xenoph. Memorab. Vol. IV. 138. 2.

Κακοσκηνεύς.

Anth. Ep. Gr. pag. 411. *Crinag.* Χθων
ω δυσνυμφεύε, κακοσκήνευς επι τεφρης Ανδρ
μη κεφη κέκλισο, μηδ' ολιγη.

Κακοσπλάγχυν.

Aeschyl. Sept. c. Theb. 5. 243. αλλ' ως
πολίας μη κακοσπλάγχνους τιθής, &c. Schol.
δειλούς.

Κακοσπορία.

Anth. Ep. Gr. pag. 324. Cap. 11. Ουκ
αιει ζησεσθε και υμεας αλλ' αρροσει, τοιης
αρξαμενες πασι κακοσπορίης.

Κακοσενάκ.

Aeschyl. Sept. c. Theb. 5. 862. Schol. β.

* Κακοσομεω. III. 1045. F.

Soph. Elect. 5. 598. η πασαν ης γλωσ-
σαν ως την μηερα κακοσομεμεν. Schol. in-
edit. αυτε τε κακως λεγομεν.

* Κακοσομ. III. 1045. F.

Eurip. Iph. in Aul. 5. 1001. Λέσχας
πονηράς και κακοσόμες φιλει.

Κακοςρω.

Aeschyl. Agam. 5. 565. σπαρνας παρηξεις
και κακοςρωες, &c. *Stanl.* pag. 797. Ac-
cubitus incommodos.

Κακοσυμβουλία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 24.

Κακοσυνετός. I. 1674. E.

Dion. Hal. II. 260. 34. οι δ', επι δεσπο-
του μελαβολη, ουκ αζυνεωγέρου (κακοζυνεωγέ-
ρου) δε. *Cit. a Thucyd.* pag. 425. 39.

Κακοσυνθεσις.

Suid. Lex. II. 227. Κακορραφίαι. κακο-
συνθέσεις. *Hesych. Lex.* pag. 483. 2. ha-
bet κακοσυνθεσίας, ut etiam Schol. ad *Hom.*
Iliad. O. 5. 16.

Κακοσυνθελος.

Eustath. in Odyss. H. pag. 273. 23.

Lucian. Calumn. non tem. cred. pag. 881.
D. εχλευασε σου φιλοζεν τα επη, και διε-
συρε, και αμειρα ειπεν αυτα και κακοσύνθελα.

* Κακοσχημων. I. 1331. C.

Plat. de Leg. Lib. V. pag. 728. B.

Κακοσχολενομαι.

Suicer. Thes. Eccl. II. 24.

Phan. Lex. pag. 555. 3. Ορχιπαιδίζειν,
το κακοσχολεύεσθαι παρα τοις παισιν. *He-
sych. Lex.* pag. 705. 1.

* Κακοσχολος. III. 1209. C.

Hesych. Lex. pag. 483. 2. Κακοσχόλε, κα-
κε καλα την σχολην. *Suid. Lex.* II. 228.
Κακόσχολ. ο πονηρ.

Aeschyl. Agam. 5. 200. πνοαι δ' απο
Στρυμον μολυσσαι κακόσχολοι, &c. Schol.
επι κατω ποιεσαι σχολαζειν.

Κακοσχολως.

Aristoph. Acharn. 5. 397. Schol.

Κακοτελευτήλος.

Aeschyl. Pers. 5. 913. αλεγμαρτοβίης. Sch.
κακοτελευτήτε και εις κακα κατανήσασθης.

Κακοτεχνης.

Lucian. Calumn. &c. pag. 880. A. και
τα μιση επισφαλεσερα, και ζηλοτυπια κακο-
τεχνέσεραι.

* Κακοτυχης. III. 1454. D.

Aeschyl. Pers. 5. 1018. δυσπόλεμον. Sch.
δυσπολεμον αρα και κακοτυχές και αθλιον το
γεν των Περσων.

Eurip. Med. 5. 1274. ιω κακοτυχές γυναι. .
Hippolyt. 5. 669. Ταλανες, ω κακοτυχεῖς γυν-
αικων πόμοι. . 5. 679. *Herc. Fur.* 5. 133.

Κακοψυχία.

Eustath. in Odyss. A. pag. 63. 33. Δανα-
ων κακον οἶον αειδεῖν, ἤεν την Ελληνικην κα-
κοψυχίαν.

Κακοῦπονοῆος.

Suid. Lex. I. 638. Δυσόπατος. κακοῦπο-
νόητος. . *Phan. Lex.* pag. 223. 3.

Κακοφάτις.

Æschyl. Pers. v. 939. κακοφάτιδα βοαν,
— πεμψω &c.

* Κακοφήμος. IV. 60. G.

Soph. Aj. v. 214. Πως δηλα λεῖω λογον αρ-
ρήγον; Schol. κακόφημον. μηδε λεῖεσθαι οφει-
λοντα.

Κακοφθαρτος.

Hesych. Lex. pag. 483. 2. Κακοκνημος,
κακόφθαρτος, κακοσίτος.

Κακοφθονος.

Vide supra Κακοκέλαδος.

Κακοφραδμων.

Phan. Lex. pag. 142. 2. Αφραδεας μνη-
στρας, ἤτοι κακοφράδμονας και κακοβάλες.

Κακοφρονεω.

Æschyl. Agam. v. 1183. και τις σε και
κακοφρονεῖν τιθησι δαιμων &c.

* Κακοφυης. IV. 272. G.

Plat. de Rep. Lib. III. pag. 410. A.

* Κακοφωνία. IV. 304. C.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 918. C.
Τύρταμος δ' εκαλεῖτο προτερον ὁ Θεοφραστος,
μείωνομασε δ' αὖτον ὁ Αριστοτέλης Θεοφραστον
αμα μεν φεύων την τε προτερε ονομασίαν κακο-
φωνίαν, αμα δε &c.

* Κακοφωνος. IV. 304. C.

Aristoph. Equit. v. 248. Schol. τελο δε
και εις το κακόφωνον αὖτε.

Dion. Hal. II. 19. 13. τραχεσι λεια μισ-
γούνα, και σκληροῖς μαλακα, και κακοφώνοις
ευφωνα, &c.

* Κακοχρεος. IV. 630. B.

Hippocr. Prædict. Lib. II. pag. 113. D.
ἦν δε κακόχροοι οἱ ανθρωποι εἰσι φαινώνται, &c..
521. 12.

Athen. Deipn. pag. 370. A. e Nicandro.

* Κακοψυχία. IV. 755. F.

Plat. de Leg. Lib. VII. pag. 791. C. &

σμικρον μοριον ευψυχίας και κακοψυχίας εκα-
τερον γίνομενον, γίνοιτο ἄν.

Κακωλεθρος.

Soph. Elect. v. 496. Schol.

Κακωνυμος.

Suid. Lex. I. 637. Δυσωνυμος. κακώνυ-
μος. . *Phan. Lex.* pag. 224. 1.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 499. 41.

* Κακωλικος. IV. 329. A.

Hom. Iliad. A. v. 10. Νησον ανα στρατον
ᾤρεσε κακῆν. Schol. Κακωλικήν. . v. 97. βα-
ρείας χειρας. Schol. βλαβερας, κακωλικός. .
v. 284. πολεμοιο κακοιο. Schol. Τε κακωλι-
κῷ πολεμεν.

Eurip. Hec. v. 1088. Schol.

* Καλαμαυλης. I. 621. B.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1214. 19.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 176. C.
οἱ δε ὁ μοναυλος ἦν ὁ νυν καλεμενος καλα-
μαύλης σαφως παριστησιν Ηδουλτος &c.. D.

* Καλαμευτης. II. 15. C.

Etymolog. Magn. col. 485. 27. Καλαμευ-
της, ὁ αλιευς· αλλα κυριως ὁ τοις καλαμοῖς
ἀλιεύων.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. Αλλ' ην τις γρι-
πεις με βοηθοον ἢ καλαμευτῆς φωνηση, πνοιης
ἔμαι οξύτερως. . pag. 89. *Phan.* 362. *Le-
onid.* v. 1. 570. *Agath.*

Theocr. Idyll. V. v. 111.

Καλαμητομος.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 986. οἱ δε εἰς δηῆς
Κλειεσι χθονιης καλαμητόμον εμμεναι ἄρπην.

Καλαμηφάτος.

Anth. Ep. Gr. pag. 578. Incert. v. 3.
Και χαλυβα σκληρον καλαμηφάτον, &c.

* Καλαμινθωδης. App. 1124. C.

Hom. Iliad. B. v. 581. Schol. γληχων
αἶριτος, ἥτις καλαμίνθη. ἔν' ἣ, την καλαμινθά-
δη. κάλα γαρ αὖτες ἢ καλαμίνθη εἰς πολλη εν
Σπάρτῃ.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 564. B.

Καλαμοεις. II. 14. F.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1038. Hic locus
a Cl. Auctore citatur.

Καλαμοσεφης.

Hom. Batrachom. v. 126. Θωρηκας δ' ει-
χον καλαμοσεφῶν απο βурсων, &c.

* Καλαμοφθογος.

* Καλαμοφθογίον. II. 14. C.

Aristoph. Ran. v. 232. και κεροβάτας Παν, Ὁ καλαμόφθογλα παιζων. Schol. Εξ ἧς ἢ συριγγῆς ὅτι οἱ ἀρχαιοὶ καλαμῶ ἀντὶ κεραλίου ἐχρῶντο. Vide Auctorem.

Καλαμυρίζω.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 364. A. καλαμυρίζεσι τὰς οικίας, &c. *Noli dubitare scripsisse Athenaeum κλαυθυμυρίζεσι τοὺς οικίας.* Vide *Casaub. Animadv.* col. 632. 36.

Καλανδαί.

Dion. Hal. I. 505. 10. μηνὶ Δεκεμβρίῳ τὰ καλῶσιν ἐνιαυτῷ, τῇ νεῇ σελήνῃ, ἣν Ἕλληνες μὲν Νεμηνίαν, Ῥωμαῖοι δὲ Καλάνδας καλεῖσιν.

Plut. Quaest. Rom. pag. 269. C. ὅτι ταῖς Καλάνδαῖς ἐκαλεῖτο τὸν δῆμον οἱ ἀρχόντες, &c.

Καλαυρείτης.

Steph. de Urb. pag. 437. B. Καλαύρεια, νησιδίου — ὁ πόλις Καλαυρείτης.

Καλεσσιχορῶ.

Orph. de Lapid. v. 77. pag. 236. Ἡ δὲ μεθυ βρομίῳ καλεσσιχόρῳ καλᾷχευειν, &c.

* Καλημερῶ. I. 1462. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 57. Incert. Ὄταν θελῇ τις ἡμερᾶν ἰδεῖν καλὴν, συνίσχωναν σοί, γίνεσθαι καλὴμερῶ.

Καλιδένδρος.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 511. 14. Αἱ δ' Ἀμυκλαὶ καλεμναι, τοπῶς ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς χώρας καλιδενδρότατον καὶ καλικάρποτατον.

Καλικάρπος.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 511. 16. Vide supra in Καλιδένδρῳ. Sæpius vero per duplici λ scribitur.

Καλιπνοῦ.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. B. e *Teleste.* Φρύγα καλιπνῶν αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα αὐδοντὸς ἤροσε πρῶτον Δεριδῶ ἀντιπαλὸν μουσῆς.

Καλλιαρεῖς.

Steph. de Urb. pag. 439. A. Καλλίαρα οὐδέτερος. τὸ ἐθνικόν, Καλλιαρεῖς, ὡς Μεγαρεῖς.

Καλλιβάας.

Aristoph. Av. v. 683. ἀλλ' ὦ καλλιβάαν κρεκκσ' αὐλόν, φθεγμασιν ἡρινόις ἀρχοῦ τῶν ἀναπαύων.

Soph. Trachin. v. 650. ὁ καλλιβάας ταχ'

ὕμιν αὐλῶν ἐκ ἀναρσιαν ἰαχῶν καναχᾶν ἐπ' ἀνείσιν, &c.

Καλλιβόρως.

Soph. Oed. Col. v. 713. θάλλει δ' ἔρηνιας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλιβόρως κατ' ἡμᾶρ αἰεὶ Ναρκισσῶ, &c.

Καλλιβῶλον.

Eurip. Orest. v. 1381. Ἰλίον, Ἰλίον, — Φρυγίον αἴψυ καλλίβῶλον, Ἰδᾶς οὐκ ἱερὸν, ὡς σ' ὀλομένον ἔενω, &c.

Καλλιβαλῆνος.

Eurip. Troad. v. 835. Σὺ δὲ πρόσωπα νεῖρα Χαρίσι παρὰ Διὶ θρόνοις Καλλιγάλανα τρέφεις.

* Καλλιγέφυρος. I. 1886. D.

Eurip. Rhes. v. 348. Ἐπεὶ σὲ χρόνῳ Πιερίδῃ μαῖηρ, ὅ, τε καλλιγέφυρῶ ποταμῶ πορεύει Στρυμῶν.

Καλλιγλέτης.

Clem. Cohort. ad Gent. pag. 33. 16. οὐχὶ δὲ Ἀφροδίτῃ περιβασίῃ μὲν Ἀρτεῖοι, εἰαίρα δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ καλλιπυλῶ θυοῦσιν Συρακουσῖοι, ἣν Νικανδρῶ ὁ ποιητὴς καλλίγλετον ποῦ κεκληκεν.

Καλλιδίνας.

Eurip. Herc. Fur. v. 368. Ξυνοῖδε Πηνειῶ ὁ καλλιδίνας, &c.

Καλλιδίφρος.

Eurip. Hec. v. 466. Ἡ Παλλαδῶ ἐν πόλει, τὰς καλλιδίφρας Ἀθαναῖας, &c. Vide *Aristoph. Equit.* v. 563. Schol.

Καλλιδόναξ.

Eurip. Helen. v. 499. Σπαρτῇ δὲ ποῦ γῆς ἐστὶ, πλὴν ἴν' αἰροῦται τὰ καλλιδόνακ' εἰσὶν Εὐρώα μόνον;

* Καλλιέλαιος. I. 1166. G.

Erist. ad Rom. XI. v. 24. εἰ γὰρ Σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκοπῆς αἰθιελαίης, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκέντησθης εἰς καλλιέλαιον, &c.

Καλλιεπής.

Aristoph. Thesm. v. 52. Μελλεῖ γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀθάων, &c. Schol. Ὁ καλῶς λέγων. v. 66.

Dion. Hal. II. 31. 37.

* Καλλιεργημα. I. 1652. G.

Suid. Lex. II. 231. Καλλιέργημα. θυσία εὐπροσδεκῆς.

Καλλιεύς.

Steph. de Urb. pag. 438. D. Καλλίαί, πόλις — ὁ πολίτης Καλλιεύς, ὡς Ἰσπανιεύς.

Καλλιζύγης.

Eurip. Androm. v. 277.

Καλλιζών.

Hom. Iliad. Ω. v. 697. οὐδὲ τις ἀλλ᾽ ἐγὼ προσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν, &c. . *Odyss.* Ψ. v. 147.

Heliod. Aethiop. Lib. III. pag. 128. 5. ταύτας τὰς ἀγέλας καὶ τὰς ἀνδράς τὰς βοηλάτας, κοραὶ Θετταλαὶ διεδέχοντο καλλιζώνοι τε καὶ βαθύζωνοι καὶ τὴν κόμην ἄνεοι.

Καλλικαρπός. II. 78. F.

Eurip. Bacch. v. 107. Βρυῖε, βρυῖε χλοῦν ἤ Σμιλακὶ καλλικάρπῳ. *Herc. Fur.* v. 464. *Aeschyl. Prometh.* v. 369.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1095. A. καὶ τῶν Τραχυνίων ἐκεῖ λεγόμενων εἰς ἀλλὰ ὀρὴ γέωλοφα, καὶ καλλίκαρπα. . Lib. VI. pag. 438. C.

Plut. Lycurg. I. 105. 13. . IV. 79. 11.

Καλλικύπ.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 720. C. ματρός τε Ρεας εἰς Χερά θῆκαν καλλίκύπτον εὐασμα Βακχᾶν, &c. . Vide *Eurip. Bacch.* v. 129. ubi loco καλλίκύπτον εὐασμα, in Ed. Cl. Barnes, (cujus Nota consulatur) legimus κύπτον εὐασμασι.

Καλλιεξία.

Aristoph. Thesm. v. 52. Schol.

* Καλλιλοῖω. App. 1125. H.

Dion. Hal. II. 6. 1. το δὲ πρᾶγμα οὐχ ὀϊσεμνον ἢ καλλιλοῖσθαι ἐπισηδεῖον, ἀλλὰ καὶ ταπεινόν, &c. . 170. 6.

Lucian. Toxar. pag. 629. A.

* Καλλιλοῖα. App. 1126. A.

Dion. Hal. II. 27. 40. ὅσα καλλιλογίαν καὶ μεγαλοπρεπείαν ἢ σεμνότηα περιειληφένονομα, &c. . 28. 10. . 124. 41. . 125. 23. . 211. 14. . 244. 2. . 291. 25.

Καλλιμαχείος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 387. F. ὡς Πολεμῶν — Ἰστρον τὸν Καλλιμάχειον συγγραφέα εἰς τὸν ὁμωνυμον καλεπώνησιν πόλεμον.

Lucian. Amor. pag. 581. B.

* Καλλινάος. App. 1126. A.

Eurip. Med. v. 835. . *Alcest.* v. 589.

οἰκίαι, περὶ καλλινάον Βοῖαιαν λιμνᾶν.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 1228. Ἡ δὲ νεὸν κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο Νυμφῆ Εὐφωδῆ. Schol. καλιγρόα.

Καλλιονῶς.

Plat. de Leg. Lib. II. pag. 660. D.

Καλλιοπέυς.

Steph. de Urb. pag. 439. A. Καλλιόπη, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Καλλιοπέυς, ὡς Παρθενόπη Παρθενοπέυς.

* Καλλιστῶ. II. 1286. D.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1221. 8.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 618. E.

Καλλιπαρθένος.

Aristoph. Thesm. v. 862. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί, &c. Schol. λαμπραὶ αἰ ῥοαὶ τὰ Νεῖλα.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1574. . *Helen.* v. 1. Hunc v. citat Auctor Libri de Nili Increment. apud *Herodotum*, pag. 606. ult.

Καλλιπεδῖλος.

Hom. Hym. in Mercur. v. 57. pag. 512. Ἀμφὶ Δία Κρονιδὴν καὶ Μαιαδά καλλιπέδilon.

Καλλιπεπλός.

Eustath. in Iliad. B. pag. 128. 48.

Eurip. Troad. v. 338. Ἰτ' ὧ καλλιπέπλοι Φρυγῶν Κοραὶ, &c.

Pind. Pyth. Od. Γ. v. 42. Ἐσχέ τοιαύτῳ μέγαλαν αὐαῖαν Καλλιπέπλε λῆμα Κορωνιδῶ.

Καλλιπηχὺς.

Eurip. Troad. v. 1194. Ω καλλίπηχυν Ἐκτορῶ βραχιονα σώζεσ', &c.

Καλλιπλῆ.

Pind. Olymp. Od. XIII. v. 158. Ται θ' ὑπ' Αἴνας ὑψιλοφὲ Καλλίπλεσι πόλεις. Sch. Νεώ. αἱ πλεῖσιν κομῶσαι, &c.

Καλλιπολίαι.

Steph. de Urb. pag. 439. B. Καλλίπολις, πολυχνιον — οἱ πολῖται πασῶν [i.e. πόλεων] Καλλιπολῖται.

Καλλιποταμῶ.

Eurip. Phæn. v. 648. Καλλιπόταμος ὑδάτω ἵνα τε Νότις ἐπερχέται γαίας &c.

Καλλιπροβάτος.

Suid. Lex. I. 905. Εὐρημῶ. ὁ καλλιπρόβατος. *Phæn. Lex.* pag. 329. 2.

Καλλιπυργῶ.

Eurip. Bacch. v. 19. *Asia* πληρεῖς ἐχέσθαι καλλιπυργώτας πόλεις, &c.

Καλλιπῶλ.

Pind. Olymp. Od. XIV. v. 2. αἶ τε ναιέει καλλίπῶλον ἐδραν.

Καλλιρρημονεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 761. 44.

* Καλλιρρημοσύνη. App. 1126. D.

Lucian. Deor. Dial. pag. 92. B. ταῦτα λογιζομένων, ἐπὶ μοι γελᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρρημοσύνῃ αὐτῆς. . 692. C.

Dion. Hal. II. 238. 40.

Καλλιρροός. III. 682. G.

Hesiod. Erg. v. 735. Μηδὲ πόλ' αἰνεῶν ποταμῶν καλλιρροὸν ὕδωρ ποσσὶ περᾶν, &c. Hunc locum citat Cl. Auctor.

Pind. Olymp. Od. VI. v. 142. Α μ' ἐθέλουσα προσέλκει καλλιρροῖσι πνοαῖς. Schol. ταῖς ἀπὸ τῶν ὀργάνων ἀναφερόμεναις τῶν μετ' αὐτῆς ὕμνων. . *Isthm. Od.* VIII. v. 41. Οἶαν μὲν παρὰ καλλιρρῶ Διρκᾷ, Φιλαρμαίῃ πολλοὺς ἐκίσσεν ἀέμονα. Nota *Pindarum* usum fuisse simplici ῥ.

Æschyl. Pers. v. 201. ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χερσὶν καλλιρροῦς ἐψαυσα πηγῆς, &c. Schol. διὰ γὰρ τοῦ ἐξ αὐτῆς τῆς θυσιάς γίνεσθαι, καλλιρροὸν αὐτὴν ὠνομάσεν.

Καλλισαδῖος.

Eurip. Iph. in Taur. v. 437.

Καλλισεφάνος. III. 1028. C.

Aristoph. Plut. v. 586. Κόλινε σεφάνω. Schol. ἐν τῷ Πανθειῷ εἰν ἐλαία· καλεῖται δὲ Καλλισεφάνῳ. Vide Auctorem.

Eurip. Bacch. v. 376. — Τὸν παρὰ καλλισεφάνοις εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρων;

Καλλιῖεχνος.

Orph. Hym. Nηρ. v. 3. pag. 120.

Lucian. Deor. Dial. pag. 81. D. ὥστε ἐχθρῶ καθότι καλλιῖεχνότῃρα τῆς Νιοβῆς ἐδοξας.

Καλλιῖεχνης.

Anacreon. Od. 18. pag. 56. Καλλίτεχνα, μοι τορεῦσον Εἰαρῶ κυπελλὸν ἡδύ·

* Καλλιῖεχνος. III. 1433. F.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 70. 3. ἐπεὶ οἱ γὰρ οἱ ἄνδρες ἦσαν καλλίτεχνοι, ὅτε τοι κρητῆρα ἐπαίνων, &c. . 1098. B. Σιδονιοὶ δὲ πολύ-
VOL. II. N°. IV. 2.

τέχνοι τινες παραδεδόται καὶ καλλίτεχνοι, &c.

Καλλιῖοξος.

Eurip. Phæn. v. 1168. οὐδ' ἀποίσειαι βίον τῇ καλλιῖόξῳ μάτρει, Μαιναλὴ κόρη.

Hom. Iliad. A. v. 37. Ἀρῦροξ'. Schol. Λαμπροῖξε, καλλιτόξε.

Καλλιῖραπέζος.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 271. A. ex *Amirpha.* Lib. XII. pag. 524. F. e *Callia* five *Diocle.* τι γὰρ ἡ τρυφερά καὶ καλλιτράπεζα Ἰωνίας, εἰς ὃ, τι πρᾶσσει.

* Καλλιφεγῆς. IV. 75. G.

Eurip. Troad. v. 860. Ω καλλιφεγῆς ἡλὶς σέλας τοδε, &c. . *Hippolyt.* v. 455.

* Καλλιφθόγος. App. 1126. G.

Eurip. Iph. in Taur. v. 221. ἰσοῖς ἐν καλλιφθόγοις, &c. . *Herc. Fur.* v. 350. Τὰν καλλιφθόγον κιθαρὰν ἐλαυνὼν πληκτῶ χρυσέῳ. . *Ion.* v. 169.

Καλλιφλόξ.

Eurip. Ion. v. 706. καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι Καλλιφλόγα πτελάνον ἐπὶ πυρὶ καθάγνισας.

Καλλιφυλλός.

Anacr. Od. 5. pag. 16. 78. Τὸ ρόδον τὸ καλλιφυλλὸν κροθαφοῖσιν ἀρμόσκειες &c.

Καλλιφωνία. IV. 304. C.

Æschyl. Agam. v. 335. Schol.

Lucian. Piscat. pag. 208. B. ὧ, ὦ Πλατῶν, ἦτε μεγαλόνοια θαυμαστῇ, καὶ καλλιφωνία δεινῶς Ἀττικῇ, &c. . 594. B.

Dion. Hal. II. 62. 38. . 68. 23.

* Καλλιφώνος. IV. 304. C.

Plat. de Leg. Lib. VII. pag. 817. C. καὶ καλλιφῶνες ὑποκρίας εἰσαγομένους, &c.

Καλλιχόρος.

Hom. Odyss. A. v. 580. Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆ. Schol. καλοῦς τοῦ περὶ ἐχέσεως. . *Hym. in Herc.* v. 2. pag. 528.

Eurip. Phæn. v. 793. . *Suppl.* v. 392, 619. . *Heracl.* v. 360. . *Helen.* v. 1470. . *Ion.* v. 1075. . *Herc. Fur.* v. 690.

Καλλοσύνη.

Anth. Ep. Gr. pag. 440. *Antipatr.* Ζεὺς σκηπτήρον βασιλείον, Ἀρης δόρυ, καλλοσύνην δὲ Φοῖβῳ ἐχει pag. 624. *Onest.* v. ult.

Eurip. Helen. v. 389.

Καλλοσυνος.

Eurip. Orest. v. 1387. Δια το τας ορνι-
θοδονα ορμα κυκνοπλερε, καλλοσύνας Ληδας
δc. Schol. αυτι τε περικαλλεσάτης.

Καλοηθης.

Marc. Anton. de Reb. suis. Lib. I. §. 1.
Παρα τε παππου Ουηρε [εμαθον,] το καλό-
ηθες, και αορῆῃον.

Καλοθριξ.

Suid. Lex. I. 916. Ευχαίης ιππῶ. κα-
λόθριξ. *Phan. Lex.* pag. 332. 1.

Καλομορφος.

Aristoph. Thesm. v. 194. Schol.

Καλοπεδιλον.

Theocr. Idyll. XXV. v. 102. Αλλ' ὁ μεν
αμφι ποδεσσιν εὐτμήοισιν ιμασι Καλοπέδιλ'
απαρισκε, δc.

Καλοποδιώκης.

Suid. Lex. I. 39. Αῤίους — Αῤριους και
καλοποδιώκας εκαλεν οἱ παλαιοι τους παιδε-
ραςάς.

Aristoph. Nub. v. 347. Schol. Αῤριους δε
και καλοποδιώκας εκαλεν τες τας απηγορευμε-
νας πρᾶξεις ποινητας' τες παιδεραςάς.

Καλοπροσωπος.

Hom. Iliad. A. v. 310. Schol.

Καλπευς.

Steph. de Urb. pag. 439. C. Κάλπαι,
πολις — το εθνικον, Καλπεύς, ως Σινωπεύς.

Καλυβίης.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 490. B.
Βέσσοι — υπο των λησῶν Λησαί πρoσαγορευ-
οῦνται, καλυβίται τινες και λυπρόβιοι, δc.

Steph. de Urb. pag. 439. E.

Καλυδωνιακος.

Lycophr. Alex. v. 486. Sch. Το δε πλα-
τῶ της ιστοριας Ομηρῶ φησι, και Σώληριχῶ
εν τοις Καλυδωνιακοῖς, λεγων, δc.

Καλυδωνιος.

Steph. de Urb. pag. 440. B. Καλυδών, —
το εθνικον, Καλυδώνῃ, και Καλυδωνία.

Lycophr. Alex. v. 486. Schol. Ο δε Κα-
λυδώνῃς ὦς — ηλθεν εις Αἰωλιαν, δc.

Diod. Sic. Bibl. pag. 167. 20. δι' ἣν αι-
τιαν ἡ θεῶ αυῶ μηνισασα, τον διαβεβοημενον
Καλυδώνιον ὕν ανηκεν, ὕπερφυῆ το μεγεθῶ.

Καλυκοσεφανος.

Anthol. Ep. Gr. Lib. VI. pag. 574. Jo-
hann.

Καλυκωπις.

Orph. Hym. in Nereid. v. 1. pag. 120.
Νηρεως ειναιλιε νυμφαι καλυκώπιδες αἶναι, δc..
In Gratias. v. 6. pag. 158.. *In Them.* v.
2. pag. 174.

Καλχανιαδης.

Anth. Ep. Gr. pag. 535. Τέτραχα μεν
τοπαροιθε διακριδὸν ἴαχε δημῶ, Τον Καλχαν-
τιάδην Πορφυριον ποθεων'

Καμακινος. II. 51. D.

Xenoph. περὶ Ιππ. Cap. 12. §. 12. pag.
53. Αυτι γε μην δορᾷῶ καμακίνε, επειδη και
ασθενες και δυσφορόν εσι, τα κρᾶνεῖνα δυο
παλῶ μαλλον επαινεμεν.

Καμαραιος.

Steph. de Urb. pag. 441. A. Καμάρα,
πολις Κρήης. και ὁ πολίης, Καμαραιῶ.

Καμαριναιος.

Steph. de Urb. pag. 441. C. Καμαρίνα,
πολις Σικελίας — ὁ πολίης Καμαρινᾷ.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 381. 22.
Καμαρίνα το πρῶτον υπο Συρακεσιων οικισθη,
— ἀνασάτων δε Καμαριναίων γενομενων δc..
221. 60.. 433. 8.

Dion. Hal. II. 211. 23, 27. e *Philisto.*
I. 302. ult.

Καμαρινος.

Steph. de Urb. pag. 441. B. Καμαρία,
πολις Ιταλικῆ, — οἱ οικητορες Καμαρινῶι.

Dion. Hal. I. 181. 10. οἱ Καμαρινῶι. sed
pag. 282. 13. Καμερινός.

Καμηλιζω.

Heliod. Aethiop. Lib. X. pag. 496. 18.
ἡ κεφαλη το μεν ειδῶ καμηλίζεσα, το δε με-
γεθῶ, δc.

Καμηλοκομος.

Eust. in D. Perieg. v. 954. pag. 269.

Καμηλοδροσφω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 125. 10. οῦροι δε
καμηλοδροφῶντες, πρῶ απαντα χρωῖται τα με-
γιστα των καλα του βιον τη τε ζωε τεῖε χρεία.

Καμινευτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 579. *Philipp.* Αυ-
λον καμινευῆρα τον Φιληνεμον δc.

Καμπανικός.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 377. B. Μηνυει δε τα των δημάρχων ονομασία, τα μὲν πρῶτα Ἑλληνικά οὐα, τα δ' ὑστέρᾳ τοῖς Ἑλληνικοῖς ἀναμιξ τα Καμπανικά.

Καμπανίς.

Steph. de Urb. pag. 442. C. Κάμπ — το θηλυκόν, Καμπανίς καὶ Καμπανή.

Dion. Cass. Hist. Lib. XXXVIII. pag. 59. A. τὴν δὲ χώραν τὴν τε κοινὴν ἀπασαν, πλὴν τῆς Καμπανίδος.

* Καμπίμος. II. 53. C.

Eurip. Iph. in Taur. v. 81. Δρομους τε πολλὰς ἐξεπλησα καμπίμους.

Καμπυλαυχήν.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 398. E. ἐρωδιοὶ τε πολλοὶ μακρὸν καμπυλαύχενες τέτρατες τε καὶ σπερμαόλογοι.

* Καμπυλορριν. II. 53. G.

Suid. Lex. I. 499. Γρυπός. ὁ καμπυλόρριν.

Καμπυλορρινός.

Phan. Lex. pag. 183. 2. Γρυπὸν, καμπυλόρρινον, ὀξύρρινον.

Καμπυλοπρυμνός.

Hom. Iliad. B. v. 392. κορωνισιν. Schol. Καμπυλοπρύμναις.

Καμψίπτερος.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 796. νυν δὲ τρεῶ μὴ τελεσθῇ καμψίπτερος ἐριννος. Sch. ἡ καμπήματα κολαζομένων τοὺς ποδας. Schol. β. ἡ συμποδίζουσα καὶ μὴ ἔῴσα φυλεῖν ὅς τιμωρεῖται.

Καναίος.

Steph. de Urb. pag. 442. D. Κανάι, πολυχνιον — τὸ ἐθνικόν, Καναῖος, &c.

Καναστραίος.

Steph. de Urb. pag. 443. B. Κάναστρον, — τὸ ἐθνικόν Καναστραῖος.

Anth. Ep. Gr. pag. 259. Macedon. Παισι καναστραίοις μαρναμένειν ἐθέλω. Vide Not.

Κανδάσευς.

Steph. de Urb. pag. 443. D. Κάνδασα, — τὸ ἐθνικόν, Κανδάσευς, καὶ Κανδασίς.

Κανδυβεύς.

Steph. de Urb. pag. 443. E. Κάνδυβα, ἐδέλεως — τὸ ἐθνικόν, Κανδυβεύς.

Κανδυλοβέστρια.

Lycophr. Alex. v. 83. Schol. καὶ περὶ μὲν τῆς Φαλαυνῆς, τὴν χερσαίαν ζωφίαν, ὃ καὶ κανδυλοβέστριαν ἰδιωτικῶς φασιν, εἰπομέν.

Κανηφορία.

Plat. Hipp. II. 229. C.

* Καννῆς. II. 58. H.

Aristoph. Vesp. v. 393. τὰς κάννας. Sch. λεῖται δὲ καὶ κάννης, καὶ κλινῆται τοῦ κάννητος. Ad hunc locum respicit Cl. Auctor.

* Κανόν. App. 1132. G.

Dion. Hal. I. 91. 6. εἰς γὰρ ἐθεασαμένην ἐν ἱεραῖς οἰκίαις δεῖπνα προκειμένα θεοῖς, ἐν τραπέζαις ξυλιντοῖς ἀρχαῖταις, ἐν κανοῖς καὶ πινάκισκοις κεραμίοις ἀλφίτων μάζας, &c.

Demosth. adv. Androt. pag. 428. 2. f.

Κανονίζω. II. 63. B.

Phan. Lex. pag. 100. 1. Ἀπεθέλο, μέσος δεύερτος αορίστος. Κανονίζεσθαι δὲ οὕτω τιθεῖν, ὃ μελλὼν θῆσω, ὃ δεύερτος αορίστος ἐθῆν, ὃ μέσος ἐθεμν ἐθεθῆτο. &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 28. 2. 35. 2. 64. 10. et pag. 20. 30.

Κανονικός. II. 62. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 85. 40. ἡ Γυνὴ ἡ μὴ ἐχούσα γενικὴν οἰκείαν, εἰσποιεῖται ἀνευ ἀναλόγιας κανονικῆς, τὴν Γυναικὸς γενικὴν ἐαυτῇ, καὶ τὰς ἐξῆς πλάγιας. *Odyss. A. pag. 18. 34.*

* Κανονικῶς. II. 62. F.

Eust. in Odyss. A. pag. 22. 6. 557. 16.

Κανονισμός.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 334. 4. καὶ γινῆται ἐκ τοῦ μολῶ μολήσω καὶ τὸ αὐτοῦ κανόνισμα.

Κανυσίτης.

Steph. de Urb. pag. 444. B. Κανύσιον, — τὸ ἐθνικόν, Κανύσιος, ἡ Κανυσίτης, ὡς Στρατών. *sc. Geogr. Lib. VI. pag. 434. B.*

Κανωβεύς.

Pausan. Phocic. Lib. X. pag. 830. Ἀλλ' ἀπ' Ἡρακλεῆς Τιτυνθίου, ἔχει Κανωβεύς.

* Κανωβίτης. App. 1133. A.

Steph. de Urb. pag. 444. C. Κάνωβος — τὸ ἐθνικόν, Κανωβίτης. καὶ τὸ κληρικόν, Κανωβικός. *Strab. Geogr. pag. 1137. A. 1151. ult.*

Καπαναξ.

ῥ. Poll. Onom. Lib. I. §. 142. pag 97. το ανω[α]λον ξυλον, καπάναξ καλείται δεξιος και ευωνυμ[ος].

Καπανικος. App. 1133. D.

Eustath. in Iliad. Λ. pag. 799. 49. οθεν και καπανικα παρ' αυ[το]ις τα αμαξια. Vide ῥ. Poll. Onom. pag. 97. Not. 42.

Καπε[ρ]ωλεια.

Steph. de Urb. pag. 445. C. το δε Καπε-τωλεια, επι τε α[ρ]ωνος, προπερισπαται. — το δε τεμεν[ος], Καπε[ρ]ωλιον, &c.

Καπε[ρ]ωλινος.

Steph. de Urb. pag. 445. B. Καπε[ρ]ωλιον, — το εθνικον, Καπε[ρ]ωλιν[ος].

Καπε[ρ]ωλιον. App. 1133. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 455. 32. η[ρ]ε[λ]ον[το] ο γαρ τις εις το Καπε[ρ]ωλιον συμπεφευ[γε]τας εκ της πολιορκιας εξελεσθαι. . 1. 36, 37, 38.

Steph. de Urb. pag. 445. B.

* Καπε[ρ]ωλιος. App. 1133. G.

Steph. de Urb. pag. 445. D. το δε τεμενος, Καπε[ρ]ωλιον, και Καπε[ρ]ωλι[ος] Ζευς, δια τε ι.

Καπηλιον.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 526. F. ακολου[ου]σι και συν[ε]σιαζεν και πινειν ειθισμενοι επι των καπηλίων.

Καπι[α].

Dion. Hal. I. 248. 15. κάπια γαρ οι Ρωμαιοι καλεσι τας κεφαλάς.

Καπι[α]ωλινος.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 245. 21. υφ' ων συνεβη καθιερωθηναι και το τε Δι[ος] ιερον Καπι[α]ωλιν[ος]. . 251. 20.

Dion. Hal. I. 26. 42. πολιζον[το]ι λοφον επιηδειον ευρον[τες], — ος νυν μεν Καπι[α]ωλιν[ος] ονομαζ[ε]ται. . 76. 8. . 193. 9. . 248. 14. passim per i post π, plane ut Irenaeus apud Steph. de Urb. pag. 445. B.

Καπι[α]ωλιον.

Suid. Lex. II. 240.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 148. 16. υ[πε]ρον κα[τα]σχον [sc. Galli] αυ[το]ην την Ρωμην, πλην τε Καπι[α]ωλιν[ος]. . 7. 3. f. . 165. 17.

Καπι[α]ωλιος.

Dion. Hal. I. 99. 10. επι της κορυφης Καπι[α]ωλιν[ος] λοφου, &c. . 455. 20. τον Καπι-τωλιον Δια. . 378. 35. . 491. 34.

Καπνοβα[ρ]ης.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 454. B. δια τε[ρ]ο καλεισθαι [sc. Mysos] θεοσεβεις τε και καπνοβάτας. . 456. A.

* Καπνοδοκη. II. 67. G.

Phau. Lex. pag. 89. 3. Ανοπαια — οι δε φασιν, οτι διεπ[α]λο ανοπαια, η[ν] αν[α] την οπην την εν μεσω της οροφης, η[ν] καπνην και καπνο-δοκην εκαλεν. . Eust. in Odyss. A. pag. 59. 12.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 255. 23. μαλιστα δε υπερ της καπνοδόκης. . 504. 15. f. ην γαρ κα[τα] την καπνοδόκην ες τον οικον εσε-χων ο ηλι[ος], &c.

Καπνοποιος.

Aristoph. Vesp. §. 145. Schol. καπνοποι-ον γαρ το ζυκινον ξυλον.

* Καπνοσφραν[η]ς. II. 67. H.

Eustath. in Odyss. M. pag. 484. 12.

Καπε[ρ].

Suid. Lex. II. 240. Καπισριον. η του ιπ-πε φορε[α]. Κάπου[ρ] γαρ Ρωμαϊκ[ως] η κεφαλη, και εξ αυ[το]υ καπισριον. . Phau. Lex. pag. 402. 3.

Καππαδοκης.

Suid. Lex. II. 239. Καππάδοξ. — λε[γ]ε-ται δε και Καππαδόκης η ευθεια.

Steph. de Urb. pag. 446. A.

Καππαδοκιζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 244. Demodoc, Μη, ληομαι βασιλευ, μη τε[ρ]ρακις οφρα μη αυ[το] Κοσμ[ος] ολισθηση Καππαδοκιζόμεν[ος].

Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 345. 19. ο δε Φιμεριας επιων την Ασιαν, εκα-λαζε τις Καππαδοκίσαν[τα], &c.

Καππαδοκιος.

Dion. Cass. Hist. pag. 25. C. εισι και νυν, Νικοπολιται τε ωνομασμενοι, και ες Καπ-παδοκικόν νομον συν[ε]λκν[υ]τες.

Καππαδοκισσα.

Steph. de Urb. pag. 445. F. Καππαδοκία — λε[γ]εται και Καππαδόκισσα, ως Αιθιόπισ-σα, και πανδόκισσα.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 970. C.

Καππαδοξ.

Suid. Lex. II. 239. Καππάδοξ. μονον των εις ω[ς] δια τε ο μικρα.

Steph. de Urb. pag. 445. F. Καππαδοκία, — το εθνικον, Καππάδοξ, και Καππάδοκ[ος], και Καππαδόκης.

* Καπριζω.

* Καπριζω. II. 64. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 875. B. ες·
δε το παρθ, οπερ επι υῶν λεγεται το καπρίζειν.

Καπροφονος.

Anth. Ep. Gr. pag. 64. *Philipp.* Καπρο-
φόνος δε κυων θηρσι κεινους ικελωσας, δυσμο-
ρος, &c.

* Καπρωζω. II. 64. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 794. 40. *Odyss.*
T. pag. 705. 49. *Athen. Deipn.* Lib. IX.
pag. 402. B.

Aristoph. Lysistr. v. 202. Schol. *Biset.*

Καπυανος.

Steph. de Urb. pag. 446. C. Κάπυα, πο-
λις — το εθνικον, Καπυανός, ως Ασινός.

Καπυρω.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 298. 2.

Καραβοπροσωπ.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 388. A.
Tarichanes εθν. εχελυπον, και καραβοπρό-
σωπον, &c.

Καρανηση.

Æschyl. Eumen. v. 186. αλλ' οὔ καρανη-
σηρες ὀφθαλμώρυχοι δικαι, &c. Schol. αἱ
ἀποκεφαλίζεσαι. *Cl. Stanl.* pag. 837. legit
Καρανισήρες.

* Καρανισης. App. 1135. G.

Eurip. Rhes. v. 817. Η τοι μαρσίνα γ',
ἢ καρανισης μορ, μενει σε δρωνηα τοιαδ', &c.

Καρανιης.

Steph. de Urb. pag. 447. B. Κάρανα, πο-
λις — το εθνικον, Καρανίτης, και Καρανίτις το
θηλυκον.

Καρανω. App. 1136. A.

Æschyl. Choeph. v. 526, 702. πρὸ δυσσε-
βειας ἦν εμοι τοδ' εν φρεσι τοιονδε πρᾶγμα μη
καρανῶσαι φιλοις, &c. Schol. ad v. 703. κε-
φαλαιῶσαι, ειπειν.

Suid. Lex. II. 242. Καρανέσθω. τελει-
εσθω. *Vid. Not. Cl. Kust.*

Καραζομεω. II. 70. G.

Eurip. Rhes. v. 586. χρην καραζομεῖν ξιφει.
Lycophr. Alex. v. 842. Schol. καραζομη-
θείσης της Γορδον παρα Περσεως, &c.

Καραζομια.

Lycophr. Alex. v. 843. Schol. νυν δε την
VOL. II. N°. IV. 3.

Μεδουσαν ειπε Γορδονα, δια το μελα την καρα-
τομίαν τεκειν, &c.. v. 17. Sch. pag. 4. c. 1.

Καρβανευς.

Steph. de Urb. pag. 447. C. Καρβανις, —
εσι και Κάρβανα πολις Λυκίας. και το εθνι-
κον, Καρβανεύς.

Καρδαμιζω. App. 1136. D.

Aristoph. Thesm. v. 624. Τι καρδαμίζεις;
Schol. τέλει βλεπεις καρδαμα, και ὄριμν, &c.
Schol. *Biset.*

Καρδιαν.

Steph. Byzant. pag. 447. E. Καρδία, πο-
λις — ὁ πολίτης, Καρδιανός, ως Ασινός.

Καρδιοπονεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 47.

Καρδιελκία.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 13. 26.
ικέτηραι Δι, και πομα χολης, και καρδιελ-
κίαι, &c.

* Καρδιοφυλαξ. II. 97. E.

Polyb. Hist. Lib. VI. pag. 653. 2. f. οἱ
δε υπερ τας μυριας τιμωμενοι δραχμας, αὐτῶν τε
καρδιοφύλακ συν τοις αλλοις, ἀλυσιδωρῶς
περὶ ληθῆναι θωρακας.

* Καριζω. App. 1138. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 7. 1. *Steph. vero,*
in Nota ad loc. pag. 827. dicit, *Credide-*
rim legendum σκαρίζειν.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 978. B.

* Καρισι. App. 1138. B.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 978. B.
απο δε της αυτης αιτιας, και το Βαρβαρίζειν λε-
γεται· και γαρ τελο επι των κακως Ελληνιζόν-
των ειωθαμεν λεγειν, ουκ επι των Καρισι λα-
λουντων.

Καρμινα.

Dion. Hal. I. 24. 30. τας μεν γαρ ὠδᾶς
καλῶσι Ρωμαιοι κάρμινα.

Vide infra in Καρμιναι.

Καρμιναι.

Steph. Byz. de Urb. pag. 450. E. Κάρμι-
να, νησ. Ινδικη. το εθνικον ωφειλε Καρμιναι.
ευρηται δε Καρμῖνοι.

Καρναναται.

Steph. de Urb. pag. 451. A. Κάρνανα,
πολις — οἱ πολῖται, Καρνανάται.

Καροκηπίτης.

Steph. Byzant. pag. 451. D. Καρὸς κῆποι, — το ἐθνικόν, Καροκηπίτης.

Καρομεμφίτης.

Steph. de Urb. pag. 450. A. Καρικόν, τοῦ ἰδιαζών ἐν Μεμφίδι, ἐνθα Καρες οἰκησάντες, — Καρομεμφίται ἐκληθήσαν.

Καροπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 451. D. Καρόπολις, πόλις — το ἐθνικόν, Καροπολίτης.

Καρπασινῶ.

Dion. Hal. I. 123. 44. ταυτ' εἰπύσαν καὶ περικερξάσαν ἀπο τῆς καρπασίνης ἐσθῆτος, ἣν εἵυχεν ἐνδεδουκίαι, βαλεῖν τὸν τελαμῶνα ἐπὶ τὸν βῶμον.

Καρπασος. *App.* 1141. H.

Dion. Hal. I. 123. ult. ἀναλαμψαί φλογὰ πολλὴν διὰ τῆς καρπάσας, ὡς δὲ *δὲ*. Vide *Not. ad l.* 45.

Καρποδοίειρα.

Orph. Hym. in Horas. v. 9. pag. 140. Ζηνὶ χαρίζομεναι καὶ μῆερί καρποδοίειρᾷ, δὲ.

* Καρποποιοῦ. II. 76. H.

Eurip. Rhes. v. 963. αἰήσομαι, τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δημήτρῳ θεᾷ.

Καρπολέλεω.

Æschyl. Suppl. v. 696. καρπολέλει δὲ τοῖς Ζεὺς ἐπικρανέτω φερμαῖ, γὰρ πανώρῳ. Vide *Not. Cl. Stanl.* pag. 850. ubi ait se legere καρπολέλεῖν.

* Καρπολόκῳ. II. 76. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 41. *Hermocr.* ἐνθα μὲ Νικαγόρας κλύον εἰσαῖο Μαιαδῶ Ἑρμᾶν, Ἀβρου καρπολόκου ῥύτορα καὶ κλεανῶν. pag. 483. *Incert.* v. 1. Ἰσιδι καρπολόκῳ, δὲ.

Καρπολέροφῳ.

Orph. Hym. in Nubes. v. 1, 7. pag. 118. *In Nymph.* v. 4. pag. 146. Καρπολόφοι, λειμῶνιαδες, δὲ. *In Austrum.* v. 7. pag. 176.

Lycophr. Alex. v. 1423.

Eurip. Ion. v. 475. οἷς ἀν καρπολόφοι λαμπῶσιν ἐν θαλαμοῖς παῖρσι νεανίδες ἦεναι.

* Καρποφυλάξ. II. 77. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. *Zon.*

Καρραιῶ.

Steph. de Urb. pag. 452. D. Κάρραι, πό-

λις Μεσοποταμίας, — το ἐθνικόν, Καρραῖος, ἢ Καρραῖῶ.

Καρλαίπας.

Pind. Olymp. Od. XIII. v. 113. ὅταν δ' εὐρυσθενεὶ Καρλαίποδ' αὐρυγὴ Γεαοχῶ, δὲ. *Sch. legit* Καρλαίποδ'. (*Steph. Thes.* III. 511. D.) Verba sunt, Καρλαίποδα δὲ τὸν ταυρὸν φησιν. οὕτω δὲ Δελφοὶ ἰδίως ἐκαλεσαν.

Καρραϊχμης.

Pind. Isthm. Od. VI. v. 55.

Καρραυχην.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1164. D. Οἱ φοβοί, οἱ μὲν καρραυχέες, — οἱ δὲ κεφαλαλγέες, καὶ ὠτόρρυποι.

Καρραβορόνης.

Pind. apud Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 191. F. Τί δ' ἐρδῶν φίλῳ σοὶ τε καρραβορόνῃα Κρονίδα, φίλῳ δὲ Μοισαίς εὐθυμῖα τε μελῶν εἴην, τέτ' αἰεταί σε.

Καρραβοπληξ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 215. 33. ἀκούζουσι δὲ εὐστοχῶς καὶ μακρὰν, καὶ καθολὰ καρραβοπληγῆς ὑπαρχουσιν.

Καρραβύτης.

Plat. de Rep. Lib. III. pag. 399. B. ἐν πᾶσι τέτοις παραβέβηκένως καὶ καρραβύτης ἀμυνόμενος τὴν τύχην.

Καρραβοχειρ.

Orph. Hym. in Herc. v. 1. pag. 110. Ἡρακλῆς ὀβριμοθυμῆ, — Καρραβόχειρ, δὲ. *In Vulc.* v. 3. pag. 162.

Καρραβοψυχία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 47.

Καρραβος.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. II. pag. 99. 9. τὰ τε ἐρῶς αὐτῶς καρραβῶς ἀπλομένῳ, δὲ.

Lucian. Prometh. pag. 64. A. ὑπομένε ἐν καρραβῶς, δὲ.

Καρρανδύς.

Steph. de Urb. pag. 453. A. Καρρανδὰ, πόλις — το ἐθνικόν, Καρρανδύς, ὡς Ἀλαξανδύς.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 792. B.

Καρραχης.

Orph. Argonaut. v. 1000. Κλαγγὰ δ' ἀρ' ἐξ ὑπᾶτης χέλες καρραχέα φωνῆν, δὲ.

* Καρρακοποιῶ.

* Καρυκοποιος. II. 75. C.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 173. C.
Αχαιοὶ δ' ὁ Ερῆριεὺς — καρυκοποιὸς καλεῖ-
ται Δελφὸς διὰ τῶν. Καρυκοποιὸς προβλε-
πων βδελυτῶμαι.

Καρυσι.

Eustath. in Odyss. A. pag. 12. 21. Iliad. B. pag. 212. 34, 46. ὁ δὲ παρὰ τῷ Αλκμανί-
καρύσι οἶνον, ἐκ ἐνέυθεν ἦν, ἀλλ' ἀπο Κα-
ρυσι Ἀρκαδικῶ.

Steph. de Urb. pag. 454. B.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 667. C. καὶ
τὰ μέγιστα τῆς ποικίλης λίθου — τῆς Καρυ-
σίας, &c.. *Lib. X. pag. 684. B.* ἐν τῷ το λα-
τομίον τῶν Καρυσιῶν κισίων, &c.. 685. A.
ἀφ' ἧς Καρύσιον οἶνον Αλκμαν εἰρήκε &c.

Καρυωλικ.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1151. B.
τινὲς — μέγιστον τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐνδοχίαν,
ἣν ἐκεῖνοι παρέδωκον ἐπὶ τῷ φοινικίῳ τοῦ καρυω-
τικῶ καὶ βαλσαμῶ.

Καρφης.

Eurip. Ion. v. 171. Μῶν ὑπο θρίπκας, ευ-
ναιας Καρφηρᾶς θησῶν τέκνοις;

Καρχηδονιαζω.

Plut. Marcell. II. 266. 15. ταύτην προ-
θυμολογία Καρχηδονιάζουσαν Νικίας ἀνὴρ πρῶτον
τῶν πολλῶν ἐπειθε μέγαθεσθαι πρὸς Ῥωμαί-
ους, &c.

Καρχηδονιακ.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1189. A.
ἰδρύσθαι δ' ἐν τῷ αὐτῷ κολπῷ τῷ Καρχηδονια-
κῶ, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 353. 25. ὁ μὲν Καρ-
χηδονιακὸς πολεμῶν ταύτην ἐλάβε τὴν ἀρχὴν.

Appian. Alex. Praef. pag. 11. 7. f.

Καρχηδονι.

Steph. de Urb. pag. 454. D. Καρχηδών,
μέγιστος πόλις Λιβύης, — ὁ πολλὴς, Καρχηδόνι.

Dion. Hal. I. 121. 47. καὶ τὸν Φοινικὸν
[Φοινικικόν. *Vat.*] πολεμον, τὸν πρῶτον συς-
τάλα Ῥωμαίοις πρὸς Καρχηδονίους περὶ Σικε-
λίας.

* Καρῶσις. II. 73. B.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 675. A.
οἱ μὲν αὖτων μανιωδῶς ἐκτρέπομενοι παρέπεον,
οἱ δὲ νεκροὺς ἐκέκασαν ἀπὸ τῆς καρῶσεως.

Κασανδρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 457. C. Κασάνδρεια
πόλις — ὁ πολλὴς, Κασανδρεὺς.

Κασινηλικ.

Eustath. in Iliad. I. v. 563. pag. 684. 6.
κασινηλικὸν φονικῶς, ὁ κασινηλικός. Vi-
de Schol. ad hunc v. *Homeri.*

Κασιωτης.

Steph. de Urb. pag. 455. C. Κάσιον, ὅρα
καὶ πόλις — ὁ πολλὴς, Κασιώτης, ὡς Πη-
λεσιώτης.

Κασσιγερίδες.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 203. ult.
ἐπεὶ νησὺς οἶδα Κασσιγερίδας εὐσας, ἐκ τῶν ὁ
κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 218. 3.

Apud Strabonem, Nomen harum Insu-
larum per τὴν scribitur; Vide *Geogr. Lib. III. pag. 219. ult.* ἐν ταῖς Κατσίγερσι νήσοις.
pag. 265. B. Αἱ δὲ κατσίγερδες, δέκα μὲν
εἰσι, &c.

Κασσυρρο.

Tim. Locr. de Anima Mundi, apud Plat. III. 101. D. οὐδὲ γὰρ εἰς εἰς κασσύρροον καὶ
ἐν τῷ ζῶν, &c.

Κασαβαλεὺς.

Steph. de Urb. pag. 458. B. Κασάβαλα,
— ὁ πολλὴς Κασαβαλεύς.

Κασαῖν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 109. 20. τὸν δὲ καρ-
πον ὁμοίον εἶναι τῷ κασαῖνῳ καρύῳ.

Κασαλιωτης.

Steph. de Urb. pag. 458. C. Κασαλία,
πόλις — τὸ ἐθνικόν, Κασαλιώτης. ὁ τυπὸς
Κιλιξί συνηθής.

* Κασωρίς. App. 1146. A.

Eustath. in Iliad. I. pag. 637. 29.

Κασωρίτης.

Steph. de Urb. pag. 459. C. Κασώριον, τὸ
πορνεῖον. — ὁ οἰκιστὴς, Κασωρίτης.

Κασωρίσις.

Steph. de Urb. pag. 459. C. Κασωρίτης.
καὶ θηλυκῶς Κασωρίτις, καὶ Κασωρία.

Eustath. in Iliad. I. pag. 637. 30.

Καλαβαθμης.

Steph. de Urb. pag. 459. C. Καλάβαθμος
ὁ οἰκιστὴς Καλαβαθμίτης, ὡς Φελλὸς Φελλίτης.
Καλαβαχεύς.

Καβακχεύω.

Suid. Lex. I. 411. Βακχεύων — και Κατ-εβακχεύοντο, τῶν ἐν ἐνθεσίων, ἐπιπνοίας τινος πληρωθέντες. Ἐπ' αὐτὴν ποῦ τὴν τελεσιουργὸν καβακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν, σωφρονιμανίας ἐς συμπλοκὴν ἔξοις ῥέμενοι. Hoc Fragmentum e *Polyb. citat Suidas, Vol. III. 442.* in Voce Τελεσιουργήσας.

Καβακχίω.

Eurip. Bacch. v. 109. Καὶ καβακχι-ῶσθε δρυς ἢ ἐλαφὸς κλαδοῖσι.

Καβαπαλίστηριον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 47.

* *Καβαπαλῶ. I. 719. C.*

Phav. Lex. pag. 406. 2. Καβαπάλλει, κα-ερυθραίνει ἐρυθρῶ βαμμάρι, ἢ ποντίζει. *Suid. Lex. II. pag. 277. 8.*

Lucian. Imag. pag. 595. A. ἐκ ἀχρὶ τοῦ ἐπιπεχρῶσθαι μόνον, ἀλλ' ἐς βαθὺ δευσοποιοῖς τισὶ φαρμακοῖς ἐς κορον καβαπαφεῖσα.

* *Καβαπαζέω. App. 1147. F.*

Suid. Lex. II. 241. Καπαδοκεῖ. — το δε καπαπαρεῖν, ἢ καπαπαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἢ παπαπαλλεῖν αὐτὴν ἀπο μεθης.

Lucian. Deor. Dial. pag. 92. A. ομοῦ δε τῶν τοσάτων υπερφέρειν ὡς μὴ καπαπαρήσειν αὐτὸν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 166. 40. Αὐτὴ δε — γενομένη καπα το Παρθενιον ορθῶ, ὑπο τε τῶν ὠδίων καπαπαρμένῃ, &c. 340. 4. ὑπο τῶν τραυματῶν καπαπαρμένοι. 450. 33.

Καπασάνιζω.

Hippocr. Præd. Lib. II. pag. 85. B. ἐξέσι δε καὶ ταύτα παύτα καπασάνιζειν καλλιζα καὶ τ' ἄλλα.

Καπασιον.

Suid. Lex. III. 155. Ἐν Αἰθιῶπι γὰρ καπασιον ἐστὶν ἄδου, εἰς ὃ ἀπελθεσθαι ἡ Δημη-τῆρ &c.

* *Καπασις. I. 649. C.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 159. 12. τὴν δε Κά-σιον ἐν τῷ παλαίῳ καπασις ἐστὶν, ἐχουσα λιθινὴν κλιμακα, &c. 412. 2.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 188. 4. δια γὰρ το σένην εἶναι τὴν ὁδὸν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἀνάσις αὐτοῖς ἐγένετο καὶ καπασις εἰς τὰς κώμας.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 135. 28. ἀπο δε τῆς Παμψίνου καπασιον, ὡς πα-

λιν ἀπικέτο, ὁρῆν δὴ ἀναεῖν Αἰγυπτιοὺς ἐφα-σαν, &c.

Καβασμος.

Æschyl. Prom. v. 810. Καβασμόν. Sch. ὁ δε καβασμός, ὁρῶ ἐστὶν ὁρίζον καὶ διαχωρί-ζον Λιβυὴν καὶ Αἰγυπτον, &c.

Καβαβαλον.

Plat. de Leg. Lib. VIII. pag. 833. D.

Καβαβαλεω.

Soph. Oed. Col. v. 480. Καβεβαλεω. Sch. καβεβαλεωσας, ἀπο τῆς βεβω.

Καβαβεβαιωσις.

Plut. adv. Colot. pag. 1120. D. — πῶς εἶναι διαρκῆ πρὸς τὰς ὑπερ τῶν πρᾶγ-μάτων καβαβεβαιώσεις.

Καβαβιωσις.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 965. 20. ἐπανελθόντων ἀφανὴς καβαβίωσις, &c.

* *Καβαβλήσον. App. 1148. A.*

Plat. Theæt. I. 149. E. καὶ αὖ γινω-σκῆν εἰς ποῖαν γῆν ποῖον φύλον τε καὶ σπέρμα καβαβλήσον;

Καβαβογχιζω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 221. A.

Καβαβοχθισμος.

Clem. Alex. Pædag. pag. 185. 32. ηχεν-το τὴν λαίμην δια τὸν ῥοδὴ καβαβοχθισμόν.

* *Καβαβυθίζω. I. 797. E.*

Hipp. Epist. ad Damaget. pag. 1284. 25. εἴπα μεμφομενον τῇ θαλαττῇ ὅτι καβεβύ-θισεν αὐτὴν [ἰ. νηα] πλήρη.

Diod. Sic. Bibl. pag. 475. 20. καὶ τὴν ναυὸν καβεβύθισε.

* *Καβαγελία. App. 1148. E.*

Lucian. de Parasito. pag. 776. B. ουχι Δημάδης — ὑπο δευς εὐθὺς τῇ καβαγελίᾳ τοῦ Φιλίππου πολεμῶν, τὴν πολὺν προῦδσαν, &c.

Καβαγελασικος.

Aristoph. Thesm. v. 852. Γουν. Schol. Καβαγελασικὸν καὶ εἰρωνευτικὸν ἐπιρρημα.

Καβαγέωρεω.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 641. A. το πεδῖον το ὑπο τῶν Ἀμφικλυόνων ἀνιερωθεν αὐθὺς καβαγέωρεν, &c.

Καβαγεραιος.

Dion. Hal. I. 36. 25. δοξαν δε αὐτῶν, παιδῶν

παιδας μεν και γυναικας, και καλῆθραιά σω-
μαλα, — προεξελθεῖν κελευει της πολεως &c.

Καλῆλαϊζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 259. *Agath.* Ροδαν-
θη Μαρμαρυγή καλλες ναμα καλῆγλαῖσεν.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 433. 22.
τες οροφες και τες τοιχες τοις ἐκλειομενοις
χρυσῳ λιθοις διαθίσας — τῆλοις καλῆγλαῖσεν.

Καλῆγλισχραίνω.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 386. 5. και
τε πῦελος μη ανιονῶ, αλλα καλῆγλισχραι-
νομένως απεπῶς, &c. l. 20. 392. ult.

Καλῆγναπῶ.

Eurip. Troad. v. 1251. μελεα μαλῆρ γ',
ἢ τας μελαλας ελπίδας ἐπὶ σοὶ καλῆγναψε βίη.

* Καλῆσηεύω. I. 859. E.

Lucian. Tim. pag. 45. B. 81. D. πολ-
λοι γὰρ οἱ ανοητοί, και παρεχοντες αὐτῆς κα-
ταλῆσεύεσθαι. 89. A.

Xenoph. Cyr. Pαιδ. Lib. H. pag. 570. 3.
αλλα και καλῆσηεύειν ὥς οὐ χρεῖναι αὐτοῦς.
De Cyri Exp. Lib. V. pag. 303. ult.

Καλῆσμο.

Diod. Sic. Bibl. pag. 216. 24. ὡς ἐπει-
δαν, καλῆσμων οἴων των πλοίων, περιτῆυη
πολυς ἀρῆς, &c. 255. II.

Καλῆσρασμο.

Diod. Sic. Bibl. pag. 517. 25. ἐξαπε-
σειλε ναυς φορτίδας και χρημαλα πρὸς τον τε
σίη καλῆσρασμόν.

Καλῆδαιομαι.

Theocr. Idyll. IV. v. 34. Αἰών ογδωκοντα
μον καλῆδαίσταλο μασδας. Schol. Το δε κα-
τεδαίσταλο, αἰνι τε καλῆφατε.

Καλῆδακλύλιζω.

Aristoph. Pac. v. 548. ἐσκιμαλίσεν. Sch.
Τῷ μετῶ δακλύλῳ συναρμους τον μέλαν και
πληξας, ἐφυβρίζει. ἢ καλῆδακλύλιζε.

Καλῆδειπνέω.

Ælian. Var. Hist. Lib. I. Cap. 24. pag.
41. και τις καλῆδειπνήσει ταυρον πρόβατον.

Καλῆδεσχω.

Soph. Trach. v. 1016. ὠφελον οσσοις τοδ'
ακηλήον μανίας ανθῶ καλῆδερχθῆναι. Schol.
Θεωρῆσαι, ἰδεῖν την ακμην της μανίας.

Καλῆδεω. I. 964. D.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 243. 17.
Vol. II. N°. IV. 4.

και ην μεν και αὐτοὶ ἐσορεωντες ἐς την μανικην,
καλῆδῆσσι ἐπισηκῆσαι, &c. 156. 14. οσοι
δε μιν καλῆδῆσαν φῶρα εἶναι, &c.

* Καλῆδημοκοπέω. I. 969. H.

Appian. Alex. de Bell. Mithr. pag. 314.
10. f. ὁ Μιθριδάτης — καλῆδημοκοπῶν τους
πολεμους.

Καλῆδιαλλασσω.

Aristoph. Vesp. v. 1275. Εἰσι τινες, οἳ μ'
ἐλεγον, ὡς καλῆδιαλλάτῃν, &c.

Καλῆδιασπεκλώω.

Aristoph. Plut. v. 1082. Schol.

* Καλῆδελωσις. I. 1045. B.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 173. 67.
ξυμμαχοὶ μὲν οἱ ἐγενομεθα ἐκ ἐπὶ καλῆδελώσει
των Ἑλλήνων Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερώσει
ἀπο τε Μηδῶ τοις Ἑλλήσι. 488. 69.

Diod. Sic. Bibl. pag. 158. 12. 324.
20. τοῦτο δε πράξαντες, εἰς υπονοίαν ἦλθον ὡς
ἐπὶ καλῆδελώσει των ἀλλων Ἑλλήνων ἰδιαν
ποίησαντες συμμαχίαν.

* Καλῆδρεπώ. App. 1150. D.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 497. 15.
τα φυλλα καλῆδρέποντες καλῆσθιον, ὁμοίως των
τε ἡμερων και των ἀγριων.

* Καλῆδρομος. III. 1662. F.

Eurip. Troad. v. 1300. Μαλερα μελα-
θρα, πυρι καλῆδρομα, Δαῖτα τε λοῖχα.

* Καλῆδρυμα. I. 1055. G.

Eurip. Suppl. v. 50. [Ἐσίδεσ'] Ρυσα δε
σαρκων πολλων καλῆδρύμαλα χειρων.

* Καλῆδυσις. I. 1064. E.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 477. D. και
ἢ τε ὄφεις καλῆδύσις χεῖρ, ἢ καλῆδεχομένη το
ζων, &c.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 387. A.
μέχρι της ἐς το κῆλ καλῆδύσεως.

Καλῆεγκειμαι.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 654. 34. ἢν
δε καλῆεγκέωνται, ἐς τες βεβῶνας τε, και ουρη-
τηρας, ὀδυναὶ γινόνται ἰσχυραί.

* Καλῆζώννυμι. I. 1412. F.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 225. 23.
τον μεν αν ορας αἰεων — τῷ ζωστῆρι τῷδε
καλῆζώννυμενον, τοῦτον μεν τῆσδε της χωρης
οικητορα ποιεῖ.

Καθαλαττω.

Lycophr. Alex. §. 712. Schol. αἱ Σειρήνες
— εαυτὰς καθαλάττωσαν.

* *Καθαραερω.* I. 1505. G.

Lucian. Alex. pag. 489. A. ταχὺ δὲ οἱ
πολλοὶ καὶ καθαθαερώουτες τῷ σίχῳ, ἡμέ-
λουν, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 96. 6. f.

* *Καθαθελω.* I. 1517. E.

Aristoph. Thesm. §. 110. Schol. *Biset.*

Lucian. adv. Indoct. pag. 869. B. ὑφ' ὧν
παντὸς καθαθέλξειν, &c. . 1119. A. το, τε
υδὼρ ἡρεμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καθαθέλξειε.

Καθαθελξίς.

Lucian. Philopseud. pag. 830. A. καὶ τῶν
ερπέων τὰς καθαθέλξεις, &c.

Καθαθέρω.

Soph. Trach. §. 191. Schol.

Καθαθεσις. III. 1502. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 95. 38. διπλὴ τῇ
καθαθέσει τῶν κλαδῶν ἀμφίχαιρα γινομένα γρα-
φικὴν ἀποτέλει τὴν προσοψιν.

Καθαθελυνω.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 352. B. .
970. D. Μη καθαθήλυνε με, &c. . 999. A.
κακῶς ἡγόρευεν ὡς καθαθελύναντα τοὺς Ἑλλη-
νας, &c.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 290. 8.

Καθαθορυβεω.

Aristoph. Equit. §. 1017. καλακράζουσι.
Schol. καθαθορυβεῖν.

* *Καθαθρασυνω.* App. 1150. H.

Lucian. Mort. Dial. pag. 144. B.

Καθαθρηνεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 625. 37. ἡ Δαρεῖς
μῆτηρ, πολλὰ καθαθρηνήσασα τὴν τῆς Ἀλεξάν-
δρου τελευτήν &c.

Καθαθευπλω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 52. 26. τοῖς δὲ αἰ-
λουροῖς καὶ τοῖς ἰχθυεῦσι καθαθύπλωνες τοὺς
ἀρῆς εἰς γαλα, &c.

Athen. Deirp. Lib. XII. pag. 553. A. .
663. E. εἰθ' ὥς λαχανὸν καθάθρυπτε.

Καθαθωρακίζω.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. VI. pag. 438. 5.
ἀλλ' οἳ τε ἵπποι εἰσι καθάθωρακισμένοι οἳ ἐν

τοῖς ἀρμασιν, οἳ τε ἡνιοχοὶ ἐν πυρσίοις ἐστῶσι
ξύλινοις, &c.

Καλαϊδωδής.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 1016. Schol.
Ὀμηρ. ἐν συνωνυμίᾳ τίθησι θυελλὰς τε καὶ
ἀρπυίας, αἷμα τὰ καλαϊδωδῆεις πνοάς.

Soph. Antig. §. 139. Schol. ὡς ἐπὶ τυφώ-
νῳ καὶ καλαϊδωδῆες πνευμάτῳ, ἐπεπνεῖ τὴν
πολὺν ριπὰς ἀνέμων.

Καλαϊθυσσω. App. 1151. B.

Pind. Pyth. Δ. §. 147. Ἀλλ' ἀπαν νῶλον
καλαϊθυσσον. . E. §. 13. τεὰν καλαϊθύσσει μα-
καιραν ἐσταν. Schol. καλαλάμπει.

* *Καλαίθω.* I. 148. H.

Eurip. Troad. §. 1295. Περσέων πυρὶ
καλαϊθέλαι τερεμνα καὶ πόλεις, &c. . *Syl.* §.
10. pag. 495.

Lycophr. Alex. §. 249. Καὶ δὴ καλαίθει
γαίαν ὀρχήσῃς Ἀρης, &c. Schol. νυν ἀντὶ τοῦ
λαμπρυνεῖ τὴν σιλψίαν τῶν ὀπλῶν.

Aristoph. Thesm. §. 734. καλαίθειν τὸν παν-
ερσον, &c. Schol. καλακαίειν, πυρπολεῖν, κα-
τασφυχεῖν τῷ πυρὶ. . §. 437.

Καλαισιμω.

Athen. Deirp. Lib. X. pag. 432. C. ex
Epinico. Καλῆσίμωσα πῶμα καυμάτος λυσιν.
Vide *Casaub. Animadv.* col. 727. 55.

Καλαισχυλήρ.

Æschyl. Agam. §. 1371. Ἡ καὶ βίον κλει-
νομένης ὧδ' ὑπείχουσαν δομῶν καλαισχυλήρσι τοῖσδ'
ἡδόμενοις;

Καλακαλχάζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 587. *Agath.* Ἐρπον
τι γυναιξίν — καλακαλχάζειν τῶν ἀθαν οἰκίρο-
τάων.

Καλακαίαθω.

Orph. Argon. §. 569. εὐλομα πορσυνούης
Παμμελάν' ἐν βοθροῖς καλεκαίαθον.

Καλακαμψίς.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 265. A.
εἶδομεν ὁμοῖον — καλὰ τὴν τῶν κλαδῶν καλὰ-
καμψίν.

Καλακαεφω. II. 83. F.

Æschyl. Agam. §. 80.

* *Καλακαυμα.* II. 181. A.

Lucian. Lucius. pag. 646. A. καὶ γὰρ
ἐμε — οὐ καλακαύματι, μα Δί', ἀλλὰ ὅλῳ
ἐμπρησμῷ ἐπεθηκας, &c.

* *Καλακεύαννυμι.*

* Καλακεν[αν]νυμι. II. 120. F.

Lucian. Philopatr. pag. 1119. C.

* Καλακεν[η]μα. II. 120. F.

Plat. Tim. III. 76. B.

Καλακεν[η]ρω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 665. 30. οἱ δ' ἐλε-
φαντες — ἐνεπιπ[ι]ον εἰς τὰς καλακεκεν[η]ρωμένας
θύρας.

* Καλακεραυνω. App. 1152. D.

Lucian. Philopatr. pag. 1119. B. καὶ τὸν
Σαλμωνεα ἀνι[σ]τρον[ω]ν[η]α, πρῶν καλακεραύνω-
ς, &c.

* Καλακερ[ο]μεω. II. 96. D.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 54. 17. 140.
11. f. ἐν μέλει Σαπφω πολλὰ καλακερ[ο]μήσε-
μιν.

* Καλακ[η]λεω. II. 189. F.

Soph. Trach. v. 1020.

Καλακισσος.

Anacreon. Od. VI. pag. 20. 95. κούρη
καλακισσοῖσι βρυούλας πλοκαμοῖς φέρεσα θυ-
ρας, χλιδανόσφυρ[ο]ν χορεύει.

Καλακλεις[ι]ς.

Hippocr. Prædict. pag. 73. G. Ομμά[ο]
καλάκλεις[ι]ς ἐν ὄξεσι κακόν.

* Καλακλεις[ο]ς. II. 233. E.

Lucian. Nescym. pag. 157. B. καὶ τὸ
χρυσίον καλάκλεις[ον] ὡσπερ τὴν Δαναὴν φυ-
λατ[η]ν[η]ας. 884. C.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 906. C.

Καλακλιμα.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 771. §. 3. 7.
καὶ κοσμῶ καλασκευαζὼν πολυέλεσάτω χρυ-
σε καὶ λίθων καὶ καλακλιμάτων.

Καλακλιναζω.

Xenoph. Cyneg. Cap. 9. §. 3. pag. 144.
καλακλινάσαι δὲ, καὶ γαλα δῆσαι, — φυλασ-
σεῖ τὸν αὐτῆς ἐκασ[τ]ῆς, &c.

Καλακλινοβα[η]ς.

Lucian. Tragopod. pag. 954. A.

* Καλακλυσ[ι]ς. II. 266. H.

Hippocr. de Humor. pag. 47. 18. Τα-
ραξις, καλάκλυσ[ι]ς, διανψ[ι]ς, οἷσιν ἀποσησ[ε]ται
πρ[ο] εὐρην, &c.

Καλακνισμ[ο]ς.

Aristoph. Plut. v. 975. τὸν κνισμόν. Sch.
ἀν[ι] τὴν καλακνισμόν.

Καλακνωσσω.

Orph. de Magnet. v. 15. pag. 210. Ἡ δὲ
καλακνώσσωσα καὶ ἡδεῖ περ μάλ' ἐν ὑπνῳ &c.

Anth. Ep. Gr. pag. 471. Gabriel. Οὐδὲ
καλακνώσσω ἐδ' ἀπνο[ο]ν, ἐδ' ἐν δαί[μ]νι, Νασφί
πυρ[ι]σπάρ[η]θ[η] δη[μ]α[ο]ν εἰν ἔρω.

Καλακοιμισ[η]ς. II. 292. C.

Plut. Apothegm. pag. 173. E. ab Aucto-
re citato, addatur

Diod. Sic. Bibl. pag. 278. 9. ἀνακοινω-
σάμεν[ο] δὲ τὴν ἐπιβλήν πρ[ο] Μιθριδάτην τὸν
εὐνεχόν, ὃς ἦν καλακοιμισ[η]ς τὴν βασιλείαν, &c.

Καλακοινω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 51.

Καλακοί[ο]ς.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 601. B.
ex Ibyco. ἐμοὶ δ' ἔρως οὐδεμίαν καλάκοί[ο]ν ὤ-
ραν &c.

* Καλακολυμβάω. II. 318. D.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 282. C.
ex Aristot. de Hist. Animal. I. 940. D. ὅτε
δ' ἀν' Ἀνθίας ὄραθῇ, οὐκ ἐστὶ θηρίον' ὃ καὶ ση-
μειῶ χρωμένοι, καλακολυμβῶσιν οἱ σπογγεῖς, καὶ
καλυσὶν ἱερὴς ἰχθῦς τέλει.

Lucian. Jup. Trag. pag. 702. A.

* Καλακραζω. App. 1153. D.

Aristoph. Equit. v. 1017. Πολλοὶ γὰρ
μίσει σφέ καλακραζοῦσι κολοιοί. Schol. καλα-
δορυβῶσιν.

Καλακρεμαμαι.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 138. F.

Καλακρημν[ο]ς.

Homer. Βα[ρ]αχομ. v. 153. ὅτε καλάκρημ-
ν[ο]ν ὁ χωρ[ο]ν.

Καλακρισιμ[ο]ς.

Arrian. Peripl. maris Erythr. pag. 175.
16. ἀπο δὲ καλακρισίμων κατέρταξ[ε]ται.

Καλακρυφα.

Soph. Oed. Col. v. 217. Ἀλλ' ἔρως οὐ γὰρ
ἐχω καλακρυφάν. Schol. ἀποφυγὴν τοῦ μὴ
εἰπεῖν.

Καλακ[η]εα[ι]ζω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 136.

Καλακηνίζω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 525. F.
την εορτήν αἰσθύνει τῶν Ἡραιῶν ἐβαδίζον καλακηνίζοντες
νισμένοι τὰς κομάς &c.

* *Καλακηνίσις. II. 470. D.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 601. 26. ἀπεδείκνυε
δὲ τὴν χώραν — πληθὺν ἱκανὸν ἐχέσαν ἀν-
δρῶν εἰς καλακηνίαν τῆς αὐτονομίας.

Καλακυβισαώ.

Eustath. in Odyss. A pag. 27. 51.

Καλακυκαώ.

Hippocr. de Morb. pag. 497. 15. τὸ δὲ
ὥν το λευκὸν τριῶν ἢ τεσσαρῶν, καλακυκῶν ἐν
ὕδατι χοῖ πινέτω.

Καλακυμβαλίζω.

Iust. Mart. ad Græc. Cohort. pag. 39. C.
ὡς νηπιῶν ὑπο σάβρων καλακυμβαλισθεῖς, &c.

Καλακωμάζω.

Eurip. Phæn. v. 355. Εἶπε το δαίμονιον
καλακώμασε Δωμάσιν Οιδιπόδαο.

Καλαλαβέω.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 177. 3.
γράφει εἰς βιβλίον πάντα, τὰ ποιήσαντα μιν,
οἷα καλαλεάβηκε. 532. 30.

* *Καλαλειπῶ. App. 1154. H.*

Aristoph. Equit. v. 1329. σμυρὴν καλα-
λειπῶ. . *Pac. v. 862.* μυρῶ καλαλειπῶ.
Forte ad hunc locum respicit Auctor.

Καλαλειεργέω.

Demosth. pro Phorm. pag. 605. 1. καὶ
δεῖνα πεπονθὰς πολλὰ καλαλειεργηκώς;

Dion. Hal. II. 173. 14. forte ex *Iseo.*
Ὡ γὰρ αὖ μὲν ὑπῆρχεν ἐξω τῶν ἀποδημηθέντων
καλαλειεργηκότα, &c.

Καλαλεκτέω.

Plat. de Leg. pag. 968. C.

* *Καλαλεπτολογέω. App. 1154. H.*

Aristoph. Ran. v. 852. Καλαλεπτολογή-
σει πλεονόμων πολὺν πόνον.

* *Καλαλεπύων. App. 1155. A.*

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 197. ἀκήριον.
Sch. ὡς ἀψυχὸν ονειράσιον. διὰ το καλαλεπύ-
ύνθαι ὑπο τῆς νόσος.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 283. 50.

Καλαλευκαινῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 51.

Καλαλῆρῶ.

Eubulus apud Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 567. C. Κανταυθα καλελήρῃσα τὴν ἐξω-
μίδα.

* *Καλαλιθῶ. II. 709. D.*

Demosth. de Cor. pag. 342. B. Κυρσίλον
καλαλιθώσαντες, &c.

Καλαλλακῆς.

Ioseph. Ant. Lib. III. pag. 191. §. 2.
καὶ τὸν Μωϋσῆν παρεκαλεῖ καλαλλάκην αὐτῶν
γενεσθαι πρὸς τὸν θεόν, &c.

* *Καλαλοῶ. I. 327. E.*

Demosth. de falsa Legat. pag. 286. C. οἷε
αὐτῶν τοὺς ὁμηροὺς λαβόντες Φωκεῖς καληλόη-
σαν, &c.

Lucian. Icarom. pag. 732. D. Σπαρίων
δὲ — ἐκ τῆς συμποσίης — εἰλκεῖο ἐξω τῆ πο-
δῶ, σκυφῶ χρυσῶ τὴν ὀφρυὶν καληλομένην.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 541. E.

* *Καλαλοῖω. App. 1155. F.*

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 34. 31. .
206. 31. καὶ κῶς εἰ' ἐκ προνοίης αὐτὸν καλη-
λογέοντα τὰ Ὀροῖω πρηγμαῖα, &c. A Verbo
καληλογέω, pro communi καλαλογέω.

Ioseph. Ant. Lib. XII. pag. 603. §. 6. 15. f.
τῆς μὲν τῶν βοηλαῶν γνώμης καληλόγησε, &c.

Καλαλοχέω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 173.

Καλαλύειν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 431. 22. οὐχ ἡτλόν
τῆ Φοινικῆς πόλεμος καλαλύειν εἰς τὸν εἶδος τῆ
τειχὸς τυραννον.

Καλαλωφείω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 616. Κερὴν δ'
ἐξ ἀχέων ἀδινῶ καλέλωφεν ὑπνῶ Λεκίρῳ ἀνα-
κλινθεῖσαν.

* *Καλαμαλατῶ. II. 779. A.*

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1101. Schol.
Καλαψύχων. καλαμαλάτῶν.

Καλαματῆυω.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 534. 45.
καλαματῆυόμενῶ πῆρῶ, ἐμεῖω. . 547. ult.

Καλαματῶ.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 537. ult.
ἐμεῖω καλαματῶμενῶ πῆρῶ.

Καλαμβύω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 133. F. e
Diphilo.

Diphilo. Το τε νωκαρῶδες, και καλημεβλυω-
μένον εσκεδάσε, &c.

Καλαμεγαλοφρονεω.

Clem. Alex. Pædag. Lib. III. pag. 274.
28. ει δε τις αυτω καλαμεγαλοφρονων επισημο-
νως χρωτο, &c.. *Strom. Lib. III. pag. 538.*
17. ἐγκράτεια εἰ — θέας καλαμεγαλοφρο-
νεῖν. . 558. 11. . 575. 18.

Καλαμελιω.

Aristoph. Av. v. 225. Οιον καλεμελιτωσε
την λοχημην ολην. *Schol. ηδύγη* επληρωσεν.
Vide Suid. Lex. II. 273.

* *Καλαμελλω.* *App. 1156. F.*

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 415. 23. .
pag. 452. 28. καλαμέλλοντες των Αχαι-
ων ηγεμονος, &c.. *pag. 496. 23.* διεμαρτύροντο
τον Φιλιππον μη παριεναι τον καιρον, μηδε κα-
ταμέλλειν.

Καλαμεπιος.

Soph. Oed. Col. v. 1297, 1770. ουτοι κα-
τάμεπι' εβηον. *Schol.* εκ εν τοις τοις εσε ως ε
καλαμέμφεσθαι.

Καλαμερτω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 225. pag. 135.
τας δε ελαιας, τριβειν, αμερτειν, καλαμέρτειν, &c.

* *Καλαμηκης.* II. 912. E.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 244. 13. f.
πολλα ταυτα επειτα των ιππων καλαμηκαα
ξυλα παχεα διελασαντες μεχρι των τραχη-
λων, &c.

Καλαμιστω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 38. 3. ως πι-
θανώτερον, αν ουτω τις ψευδοιτο, ει καλαμιστοι
τι και αυτων των αληθινων.

Καλαμολισκω.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 322. καλαελώ-
σκοντας. *Sch.* καλερχομενους, καλαμολίσκοντας.

Καλαμομφω.

Æschyl. Agam. v. 149. δεξια μεν, καλά-
μομφα δε φασμαλα σφουθων. *Schol.* δεξια δια
την νικην, καλάμομφα δια τον χολον Αρριμιδος.

Καλαμπελος.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 271. C.
Χωραν δ' εχουσιν ελαιόφυλον μεν, και καλάμ-
πελον. *Vide Notam. . 1091. B.*

Καλαμπισχω.

Eurip. Helen. v. 857. Ει γαρ εισιν οι θεοι
Vol. II. N°. IV. 5.

σοφοι, Ευψυχον ανδρα πολεμιων θανοιθ' υπο,
Κουφη καλαμπίσχουσιν εν τυμβω χθονι, Κα-
κοις δ' &c.

Καλαμυριζω.

Cyrill. c. Julian. pag. 338. C.

Καλαμυροπωλεω.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 612. A.
c *Pherecrate.* καλαμυροπωλειν τι, μαθων τανδε
χρην καθημενον. *Vide Casaub. Animadv. col.*
886. 25.

Καλαμφιεννυμι.

Joseph. Ant. pag. 432. l. ult.

Καλαμωλυνω.

Hippocr. Prædict. pag. 82. F. Τα επω-
δυνα παρ' ες ακριως καλαμωλυνθειτα, φλαυρα.

Καλαμωμεομαι.

Cyrill. c. Julian. Lib. II. pag. 59. C.
καλαμωμήσαι. Hoc Verbum deduci po-
test a καλαμωμάομαι æque ac a καλαμω-
μέομαι.

Καλαναιδεομαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 52. 25.

Καλαναιος.

Steph. de Urb. pag. 460. A. Καλάνη, πο-
λις — το εθνικον Καλαναίος, &c.

Καλανακοφορω.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 271. D.
Vide Casaub. Animadv. in loc. col. 467. 13.

Καλανειρευς.

Steph. de Urb. pag. 460. B. Καλάνειρα,
εδεικνως, πολις, — ο οικητης, Καλανειρεως, ως
Μεταρεως.

Καλανευσιμος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 53.

Κατανεφω.

Plut. Timol. II. 132. 2. f. ο μεν θολερ-
αη αθροισμενος παρ τα υψηλα και συνισ-
μενος καλενεφωσε τας ακρωρειας.

Καλανηχομαι.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 937. Schol.

* *Καλανθρακω.* I. 451. C.

Soph. Elect. v. 57. τεμόν ως ερρει δεμας
φλοισον ηδη και καληνθρακωμένον.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1601. επει δ' απαν
Καληνθρακώθη θυμ' εν Ηφαιστ' φλοισι, &c.

* Κατανίζω. II. 1061. E.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 484. A.
κατανίζεσθαι γὰρ τὸ σῶμα τοῖς οἰνοῖς.

Κατανιμμα.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 18. ult.

Κατανισμα.

Eustath. in Odyss. A. pag. 34. 29. διὸ καὶ
ἐθεραπεύον τὸ σῶμα λείροις καὶ κατανίσμασιν.
Vide Verba *Athenæi*, ad locum in Voce
Κατανιμμα citatum.

Καλανοσφίζω.

Dion. Hal. I. 208. 19. οἱ δὲ καλανοσφι-
ζόμενοι τὰ δημοσία, καὶ &c.

Κατανήημα.

Iust. Mart. Dial. pag. 276. 28. καὶ τὸ
κατάνηημα αὐτὸ εἰς ἀκρὰ τε ἔραν, &c. Lo-
cus exstat in *Psalms. XVIII. v. 7.* juxta
Verf. LXX.

Aristoph. Ran. v. 1026. Schol. ἐν τῷ τε-
λεῖ τῆς τοπικῆς, ἔειπεν ὁ δρῶν, ελαίαι σίχη-
δον ἰσάναι, εἶσαι κατάνηημα τῆς δρομῆς, &c.

Eustath. in Odyss. A. pag. 10. 45.

* Κατάνηιστος. App. 1158. D.

Joseph. de Bell. pag. 65. 9. f. καὶ διχα-
δῶρων, ταῖς καὶ πρὸς Ἀρεῖαν δικαιοδοσίαις χρω-
μένοι κατάνηιστος, &c. 85. 11. 127. §. 4.
8. 326. 14.

* Κατανήπερας. III. 236. E.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. pag. 4. §.
9. ἄλλο δὲ στρατεύμα συνελέγετο αὐτῷ ἐν Χερ-
ρονησῷ τῆς κατάνηπέρας Ἀβυδῆς, τούτῳ τὸν τρο-
πον. Sed κατ' ἀντήπερας legimus, *Xenoph.*
Cur. Pæd. Lib. VII. pag. 474. 8. Vide
Not. Cl. Hutch.

Κατανυκτικός.

Suid. Lex. I. 490. Γοερὸν. Θρηνηδὲς. λυ-
πηρὸν. κατανυκτικόν. *Phan. Lex. pag. 180.*
2. ubi pro γοερὸν lego γοερὸν.

Καταξενόω.

Æschyl. Chæf. v. 704.

* Καταξίως. I. 479. E.

Soph. Oed. Col. v. 965. ἐπεὶ δὲ δρακὸς οὐ
ἐμὲ καταξίως, εἴθ' ὦν πεφύκας αὐτῷ, εἴτε σὺ
χθονί, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 123. 11. f. τὰς
αἰτίας τῆς ἀποστάσεως τιμωρησασθαι καταξίως.

Καταξυραω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 529. 2.
Quum Arbaces Sardanapalum aspexit κα-
τεξυρημένον τὸν πῶλωνα, &c. Hoc Parti-
cipium commodè deduci potest a Verbo
Καταξυραω, quod Stephani diligentiam fugit.

* Καταπακτός. App. 1158. F.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 291. 12. f.
ὅταν τὴν θύραν τὴν καταπακτὴν ἀνακλίνῃ, —
ἀνασπᾷ πλεῖστα ἰχθύων. 1. 16. f. θύρης κα-
ταπακτῆς.

Καταπαννυχίζω.

Suid. Lex. I. 278. Ἀποκοῖτος. — Ὅδε τῇ
δοκῇ καταπαννυχίζοις τῆς δειλίας ἀποκοῖτος.

Καταπαυσικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 104. 8. ἐπεὶ θε-
ραπευτικὸν καὶ καταπαυστικὸν κακὸν τὸ τῶν Ἀ-
σκληπιάδων φύλον.

Καταπειλέω.

Soph. Oed. Col. v. 690. πολλοὶ δ' ἀπει-
λᾷ, πολλὰ δὲ μάτην ἐπηθύμω καταπειλίσσαν. .
v. 1208.

* Καταπειρήρη. III. 156. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 90. 21. κα-
τεῖς καταπειρήρη, &c. 98. 24. μὴ δυνα-
σθαι κατεμενην καταπειρήρη ἐς βυσσὸν ἰέναι.

Καταπεμπτός.

Lucian. Deor. Dial. pag. 70. A. ὁ Γα-
νυμηδὲς δὲ, καταπεμπτός αὐτὸς ἐν τῇ Ἰδῇ, &c.

Καταπεπυκασμένος.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 51.

Καταπεραιόω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 61. 3. καὶ εἰς
μέρος δὲ λόγῳ καταπεραιόω.

Καταπεραιώσις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 61. 4.

Καταπεριξύσις.

Hom. Odyss. Ω. v. 228. γραπτός. Schol.
Τὰς τῶν ἀκανθῶν φύλων καταπεριξύσεις καὶ
ἀμυχὰς.

Καταπέροκοπεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 542. 14. τὰ ὅπλα
τῶν Φωκεῶν καὶ τῶν μισθοφόρων καταπέροκο-
πῆσαι, &c.

* Καταπέλω. III. 258. G.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. pag. 17.
1
§. 2.

§. 2. Κλεαρχῶς δὲ τῷ μὲν μικρὸν ἐξεφυῖε τοῦ
μὴ καὶ ἀπέρωθῆναι, &c.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 233. B.

Καὶ ἀπεφρονήκω.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 448. 41. καὶ ἀπεφρο-
νήκω δια τινῶν γενῶν — ὁδῶν ἐπορευθῆσαν,
&c.. 473. 43.. 721. 20.*

Demosth. de Fœd. Alex. pag. 90. A.

Καταπιπῶσις.

Eustath. in Iliad. Ω. pag. 1476. 28.

Καταπλασις.

Hippocr. de Humor. pag. 49. 39.

Καταπλαῦς.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 245. 9. f.
ἀπαιρεῖσαι τῇ δευτέρῃ ἡμέρῃ τὴν καὶ ἀπλαῦν,
γινόναι καθαρὰ καὶ λαμπρά. Vide Not. Cl.
Gronov. pag. 929. Cē. vero Steph. Thes.
III. 351. F. legit καὶ ἀπλάσῃν.

Καταπλεῶ. III. 362. G.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 286. 7. f.
Hunc locum citat Auctor.

*Hippocr. de Off. Nat. pag. 280. 1. ὑπερ-
ανθερεῶνα καὶ τὰς ἀκρωμίας ἐπορεζάμεναι καὶ-
ἐπλάκῃσαν.*

Καταπλεονεκτεῶ.

Hippocr. de decenti Hab. pag. 23. 49.
ὁ δὲ καὶ ἀπλεονεκτεῖ νῦν ἢ ἡθρική ἐν εὐθεν παρ-
εῖ.

* Καὶ ἀπληκτικῶς. III. 395. F.

Suid. Lex. I. 312. Ἀρτεῖς οὐκ ἀπληκτικῶς οὐκ ὁρῶν.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 31. 17. συναγωνι-
ζόμεναι τὰ θηρία καὶ ἀπληκτικῶς. 75. 36..
117. 41.. 218. 41.. 261. 13.. 473. 41..
563. 41.*

*Polyb. Hist. Lib. I. pag. 38. 28. εὐθαρ-
σως ἀνηγόοι καὶ καὶ ἀπληκτικῶς. 270. 9..
465. 12.*

* Καταπλοκή. III. 362. H.

Plat. Tim. III. 76. D.

Καταπλομαχέω.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 217. 40. καὶ ἀπλο-
τομαχῆς ἀπανθὰς διὰ τὴν ἐκ τῶν μέγαλλων
γινόμενὴν εὐπορίαν.*

Καταπλυσίς.

Xenoph. περὶ ἵππων. Cap. 5. §. 9. pag. 19.
τὴν γὰρ μὴ τῶν σκελῶν καὶ ἀπλυσίν ἀφαιρῶμεν.

Καταπνοή.

*Pind. Pyth. E. 5. 161. μὴ φθινοπωρὶς
ἀνεμῶν χειμερία καὶ ἀπνοὰ δαμαλίζοι χρόνον.*

Καταπομπέω.

*Lucian. Amor. pag. 576. ult. μὴ τοῖνυν,
ὦ Χαρίκλεις, ἀκολάστως βίῃ συμφορησας εἰαιρι-
κα διηγήματα γυμνῶ τῷ λόγῳ τῆς σεμνότητος
ἡμῶν καὶ ἀπομπέυε, &c.*

Καταπόιον.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 407. 32.
ταῦτα λεία τριψὰς καὶ ἀπόια διδῶ. pag. 1146.
7.. 1147. 2.

Καταπρεσβεύω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1147. B.
τῶν δὲ πρεσβῶν τῶν πλείων ἐκείνων οὐκ ὄντων
ὀλεθρον τῶν καὶ ἀπρεσβευσάντων αὐτῶν.

Καταπρολείπω.

*Apoll. Rhod. Arg. III. 5. 1163. Ἐν χω-
ρῇ οὐκ ἔστι καὶ ἀπρολείπων ἐλίσσῃ, &c.*

Καὶ ἀπρωκτίζω.

*Aristoph. Thesm. 5. 1135. ἐξοπισθοπρώκ-
τισον. Schol. Εξοπισθεν καὶ ἀπύσισον, καὶ κα-
ταπρώκτισον.*

Καταπρωκτίζω.

Aristoph. Eccl. 5. 364.

Καταπτεροῦ.

*Æschyl. Prometh. 5. 797. πτελας δ' ἀδελ-
φαι τῶνδε τρεῖς καὶ ἀπτεροί, δρακοντομαλλοὶ Γορ-
γόνες βροτοφύεις, &c. Schol. πτερωταί.*

Eurip. Orest. 5. 178.

Καταπτύχης.

*Theocrit. Idyll. XV. 5. 34. Πραξίνοα, μα-
λα τοὶ τοὶ καὶ ἀπύχης ἐμπεροναμα τοῦτο πτε-
πει. Sch. τοὶ διπύχον ἐμπερονημα καὶ διπλυν.*

Καταπυλίζω.

Vide suprà in Καὶ ἀπρωκτίζω.

Καταπυκαζω.

*Eustath. in Odyss. A. pag. 3. 17. ἐκεῖνο εἰ-
δότας, ὡς ἀρα νομῶ τοῖς ποιήταις μὴ γυμνῇ
τὴν ἱστορίαν ἐκίθεσθαι, ἀλλὰ μυθοῖς καὶ ἀπυ-
καζεῖν.*

Theocrit. Epigr. I. pag. 210.

Καταπυκνῶ.

*Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 406. 9. ἢν δὲ
σοὶ καὶ ἀπυκνῶ ἢ κοιλίῃ δοκεῖ εἶναι, μαλθακῶ
κλυσματὶ ὑποκλύζε.*

Καὶ ἀπώγων.

Καταπώγων.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1116. C.
οἱ Κυναμολοί — καλῶκομοί, καταπώγωναες, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 137. ult. τον αυλον
δε [*sc. Bacchum*] και Καταπώγωνα λεγῃσι, δια
το τοις Ινδοις νομιμον ειναι, μεχρι της τελευτης
επιμελως αναρρεφειν τας πωγωναας. . 149. 18.

Καταπωλεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 57.

Καταραθυμεω.

Xenoph. Memorab. Lib. III. pag. 151.
§. 13. αλλοι τινες, — καταραθυμήσαντες υσε-
ρίζουσι των αυλιπαλων, &c.

Καταραθυμεω. Thes. I. 1609. C.

Καταραιζω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 58.

Καταρασιμος.

Suid. Lex. I. 308. Αρασιμῶ. ὁ καταρά-
σιμῶ. . Phav. Lex. pag. 115. 2.

Καταρματα.

App. 1162. F.
Eurip. Iph. in Taur. v. 244. χερνίβας
δε και καταρματα εκ αν φθανοις αν ευτρεπή
ποισμενη;

Καταρδευω.

Æschyl. Prometh. v. 812. Schol. ὁ Νει-
λῶ — τα της Αἰγυπῆς παντα πεδια καταρ-
δεύει.

Καταριθμησις.

Joseph. c. Apion. Lib. I. §. 21. 8. pag.
452. εἰς δε τοιαυτη των χρονων ἡ καταριθμησις.

Καταρκει.

App. 1163. B.
Herodot. Hist. Lib. I. pag. 13. 14. f.
ωσπερ χωρη εδεμια καταρκέει παντα εωυτη πα-
ρεχουσα, &c.

Καταροφανω.

Hippocr. de Morb. pag. 480. 17. και
υδωρ διδοναι καταροφάνειν. . 482. 36.

Καταρραλῆ.

Lycophr. Alex. v. 256. Γεω γυναικων, και
καταρραλῆις πεπλων, &c.

Καταρρακῆ.

Lycophr. Alex. v. 168. αυθομαιμον οψεται
Κερε καταρρακῆ, &c. Schol. του καταρ-
ρακῆ και αναιρετικῆ Εκτορ. . v. 539.

Καταρρεζω.

Callim. Hym. in Dian. v. 29. Φῆ δε κα-

ταρρέζων, Οτε μοι τοιαυτα θεαιναι Τηροειν, &c.

Καταρρηκῆ.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 387. 37. πε-
πλιον δε, μελανῶ μαλλον φυσεων καταρρηκῆ-
κώτερον εἶναι. 392. 36. . 394. 6.

Καταρρηγορευω.

I. 1154. C.
Lucian. de Gymn. pag. 794. B.

Καταρριγω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1131. Εμπης
δ' εργ' αἰδηλα καταρρίψεν ιδεσθαι Σχελη.

* Καταρριζω.

III. 711. C.
Hippocr. de Off. Nat. pag. 279. 35. αἱ εν-
τευθεν παραλεινουςαι — καταρρίζωνται ες τους
ορχιας και ες τον αρχον.

Plat. Timæus. III. 77. C.

Καταρρινεω.

III. 711. D.
Suid. Lex. I. 358. Αρεια λεγεις. Αρειον
τι και καταρρινημένον ειπειν. — σημαίνει δε το
καταρρινημένον το ακρως διερδασμένον.

Aristoph. Ran. v. 391. καταρρινημένον. Sch.
Εξεσμένον. Ρινη γαρ, εργαλειον τεκτονικον, ὃ ρι-
νισιν. ἡ ευηλες· ὅτι εξευελιζομεν τη ρινί. Sch.
Biset. Vide Not. Illustr. Spanh. ad loc.
pag. 311.

Καταρροικῶ.

III. 689. G.
Plat. Tim. III. 85. B. φλεγμα δε οζυ και
αλμυρον, πηλη παντων νοσηματων οσα γινεσθαι
καταρροικῶ. Ad hunc locum respicit Au-
ctor.

Hippocr. Aphorism. pag. 1254. A. Τα
ψυχρα, οιον χιων — αιμορροικῶ, καταρροικῶ.

* Καταρροῶ.

III. 689. F.
Hippocr. de Morbo sacro, pag. 306. 19.
ως τον μεν ηερα δεχεσθαι, τον δε τε φλεγμαῖ
καταρροον, μηκέτι ομοιως παραρρεειν. . 1. ult.
ωσε πλημμυρειν το φλεγμα, και εἰω τον κα-
ταρροον ποιεσθαι.

Καταρροπιη.

Hippocr. de Humor. pag. 47. 10.

* Καταρρῶ.

III. 689. F.
Hippocr. de Morbo sacro, pag. 306. 37.
απεπνιξε γαρ τας αναπνοας, και απεπηξε το
αιμα ἦν επ' αμφοτερα ὁ καταρρῶ γενηται.

Plat. de Rep. Lib. III. pag. 405. D. —
φύσσας τε και καταρρῶ νοσημασιν ονομαζα τι-
θεσθαι ανακαζειν τους κομφυς Ασκληπιαδας,
εκ αισχρον δοκει;

* Καταρξες. III. 689. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 434. 13. πρῶτον μὲν ηρχή της νοσε κατάρξες, μετὰ δὲ ταύτα εἰνεῖο περὶ του τραχηλον οἰδημάτα.

* Κατάρροφω. App. 1163. G.

Hipp. de Locis in Hom. pag. 416. 6. καὶ κατάρροφειν δίδοναι, ο, τι επαναχρεμψιν ποιηται.

Xenoph. Kur. Paid. Lib. A. pag. 25. 5. Οἱ γὰρ των βασιλεων οἰνοχοοι, επειδαν ενδιδωσι την Φιαλην, αρυσαντες απ' αὐτης τῷ κυαθῷ, εἰς την αριστεραν χειρα εἴχεαμενοι κατάρροφῶσι.

Athen. Deipn. pag. 563. E. ex *Hermia*. οἱ μονοι πάντα τῶν τοῖς πινάξι πρηνή τῷ σοφῷ δέναι αὐτοὶ κατάρροφῶντες, &c.

Καταρρωδης.

Hippocr. de Viſt. Rat. pag. 350. 2. κατάρρωδεις τε οἱ τοῖχοι γινούται.

* Καταρρυπαίνω. III. 729. B.

Plat. de Leg. Lib. XI. pag. 919. ult. 937. D. Πολλων δὲ αὐτῶν καὶ καλῶν εν τῷ των ανθρωπων βίῳ, τοῖς πλείστοις αὐτῶν οἰον κηρες επιπεφυκασιν αἱ καλαμιναινοσι τε καὶ κατάρρυπαίνουσιν αὐτα.

Καταρρυπω.

S. Basil. Op. Vol. II. pag. 509. E. — τον αφιερωμενον δια της επαγγελιας τῷ Θεῷ σωμα, πάλιν τῇ τε κοινῇ βίῃ υπηρεσια κατάρρυπώσας.

* Καταρρωδεω. App. 1163. H.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 32. 23. κατάρρωδῆσας την ἵππον. 395. 8. f. 68. 16. κατάρρωδῆσαντες ταύτα. 461. 21. 512. 9. εἰσαζούτο δὲ μετὰ λῶς κατάρρωδῆκότες τῆς Περσας.

Καταρρωξ. App. 1163. H.

Eustath. in Iliad. B. pag. 253. 35. χρησις τοιαύτη πείρας πολλαχε, ἥ τις καὶ κατάρρωξ λεχθειη ἂν κατὰ τον Σοφοκλῆν, παρ' ᾧ προβλήτες μὲν, ὡς καὶ παρ' Ομηρῷ, οἱ καὶ προβολοι. κατάρρωξ δὲ, αἱ δια το μὴ αντεχειν κυμασιν απορραφεισαι πείραι εἰς ρωγμης.

Soph. Philoct. v. 950. ὦ λιμενες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνεσται θηρων ορειων, ὦ κατάρρωξες πείραι, υμῖν ταδ'.

Καταρξιστηρ. I. 575. A.

J. Poll. Onom. Lib. I. § 153. pag. 103. καὶ ὁ συναλῶν, διαλλάκῃς. τῆς δὲ, κατάρξιστης Ηροδοτῷ καλεῖ.

VOL. II. N°. V. 1.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 295. 7. f. 274. 2. ἡ δὲ Πυθιη εκελευε εκ της Μαυρινης της Αρκαδων κατάρξιστηρα αἰσθῆσθαι.

Καταρυσις.

Plut. Themist. I. 248. 12. αριστες ἵππους γινεσθαι φασκων, ὅταν ἥς προσηκει τυχεως παιδειας καὶ κατάρύσεως.

* Κατασαρκω. III. 743. C.

Suicer. Thes. Eccl. II. 61.

Κατασθμαινω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 399. ἵππῳ χαλινῶν δ' ὡς κατασθμαίνων, μενει, &c. Schol. κατὰ φρυαττομενῳ.

* Κατασιγαω. III. 780. A.

Plat. Phæd. I. 107. A. ἀλλ' εἰ δὴ τι Σιμμιᾶς ὅδε, ἡ τις ἀλλῳ εχει λεγειν, εὔ εχει μὴ κατὰσιγῆσαι.

Κατασιδῆρω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 360. 2. ἔξ μὲν γὰρ πυρῆς — επεσῆσε, τῆς ιδιᾶς δὲ κριᾶς κατὰσεσιδῆρωμένως προσηρεισε τοῖς τειχεσι.

Κατασιλλαίνω.

Hippocr. Prænot. pag. 27. 39. ουδεπότῃ γὰρ εἴω το τοῖχο οριευμαι, ὅτι ἡ τεχνη κεκριται, περὶ τῆς μηδεπότῃ φιλονεικειν, προσκυρεοντας εαυτοῖσι κατὰσιλλαίνειν.

* Κατασιλέομαι. III. 797. B.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 87. 8. τον δὲ νεσῷ τελευτήσαντα ε κατὰσιλέοντα. 175. 7.

Diod. Sic. Bibl. pag. 119. 1. καὶ τας σαρκας εἰς ζωνῷ κατὰσιλείτο.

Κατασκεδάννυω.

Demosth. adv. Conon. pag. 727. C. καὶ τας αμίδας κατὰσκεδάννυον.

Κατασκελεῖω.

Æschyl. Prometh. v. 480. κατὰσκελλοντο. Schol. κατὰσκελεῖντο, κατὰφθινοντο.

Κατασκελης.

Dion. Hal. II. 151. 6. ε δὲ δὴ συντομῳ εἰως, ἀλλὰ καὶ κατὰσκελῆς καὶ βραδυτερα του μετρίου.

Κατασκελλομαι.

Æschyl. Prometh. v. 480.

Κατασκευασεων.

Plat. de Leg. Lib. XII. pag. 964. D. πως τῆς φυλακας ακριβεστερες των πολλων περὶ ἀρετῆς εἰδῶ καὶ λοῖω κατὰσκευασεις; Y Κατὰσκεψις.

Κατασκεψις.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 402. A. τινὰς —
ἐκβῆναι λείβειν ἐπὶ τὴν καλᾶσκεψιν τῶν χωρίων.

Κατασκηνώμα.

Æschyl. Χοηφ. v. 998. αἰρεῦμα θηρῶν, ἢ
νεκρὰ ποδενύχιον δρύτης κατασκήνωμα, διχῶν
μὲν ἐν. *Schol. παραπέτασμα οὐρα.*

Κατασκηνώσις. III. 856. G.

Eurip. Hec. v. 1015. Schol. πᾶς δὲ αὐταὶ
αἱ κατασκηνώσεις τῶν Ἀχαιῶν αἱ ναυϊκαί, εἰς
τὸ αἶδε σκῆλον.

Κατασκιαῶ. III. 870. G.

Hom. Odys. M. v. 436. κατῆσκιαον. Sch.
κατῆσκιάζον.

Soph. Oed. Col. v. 419. Ἡ καὶ κατασκιάσει
Θηβαίᾳ κόνει; *Schol. οἶον ἐν Θηβαίᾳ με χῶ-*
σουσι.

Κατασκληθεύω.

Suid. Lex. II. 275. Κατῆσκληθευμένος. ἐξί-
τηλῶ. τεταλαιπωρημένῳ.

Κατασκοπεύσις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 52. 37. καὶ τὸ
ἐπὶ κατασκοπεύσει λαβῆ, ἢ τειχεὺς ἀναμείρησει.

Κατασκυθροπαζω.

Joseph. Ant. Lib. XI. pag. 564. 23.
ἀπέλειπεν εἰς τὸν Νεεμίαν, καὶ κατασκυθρο-
πακότα θεασάμεν, &c.

* Κατασκωπῶ. III. 888. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 155. 31. τὸ
δὲ ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῇ καὶ κατῆσκωπῇ τοὺς συμ-
πόλας. 217. 3. f.

Κατασμικρίζω.

Aristot. Eth. Nicom. Lib. VIII. Cap. 13.
pag. 378. 8. Ed. Oxon. οἱ μὲν γὰρ παθόντες,
τοιαῦτα φασὶ λαβεῖν παρὰ τῶν εὐεργετῶν, ἃ
μικρὰ ἦν ἐκείνοις, καὶ ἐξ ἡν παρ' ἐβερῶν λαβεῖν,
κατασμικρίζοντες. al. legunt κατασμικρύνοντες.

* Κατασμικρύνω. App. 1164. A.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 359. A.
νεανισκῶ κατασμικρύνων ἀπαντὰ τὰ περὶ τὴν
οἰωνίαν, καὶ λέγων ὧδε, &c.

Lucian. Somn. pag. 713. C. Χαίρε, εἶπεν,
ὦ Σίμων — Εἰπάτε, εἶπεν, τῷ πῶχῳ, μὴ κα-
τασμικρύνειν με τῆνομα· οὐ γὰρ Σίμων, ἀλλὰ
Σιμωνίδης ὀνομαζομαι.

Dem. Phal. de Elocut. §. 44. pag. 33.
τὸ γὰρ ταχέως ἀποσιώπην εἰς κῶλον βραχὺ,
κατασμικρύνει τὴν τε λόγον σεμνότητά.

Κατασοβαρευομαι.

Suicer. Thes. Eccl. II. 61.

* Κατασπαράττω. III. 911. G.

Aristoph. Equit. v. 725. Τὴν εἰρεσιωνὴν με
κατῆσπαράξατε.

Lucian. Lucius. pag. 652. 2. f. οὐδὲν
ἄλλο καμίζοντες, μόνην δὲ παρθενὸν ὠραιαν, —
κατῆσπαράμην τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὴν κομὴν.

Κατασπασμῶ.

Plut. de Profect. Virt. pag. 78. A. ὅταν
ἐν οἱ τοιῶν κατῆσπασμοὶ γενώηται, &c.

Κατασπίς.

Alcæus apud Athen. pag. 627. B. Κοίλαι
τε κατασπίδες βεβλημένον. *Vide Casaub. A-*
nimadv. col. 898. 58.

Κατασατεον.

Plat. de Leg. Lib. VI. pag. 759. B. κα-
τασατέον ἱερέας τε καὶ ἱερείας, νεώκοις γινεσθαι
τοῖς θεοῖς.

* Κατασεγαζω. III. 977. C.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 244. 16.
ξύλα υπερβείναι, καὶ ἐπειτὰ ριψὶ κατασεγάξαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 68. 34. κλαδοὺς υ-
περμετέθεσι κατῆσεγασμένη, &c. 70. 25. τὰς
δ' ὀροφὰς κατῆσεγάζον λίθιναι δοκοί, &c.

* Κατασεγασμα. III. 977. C.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 149. 10. f.
τὸ δὲ κατασεγάσμα τῆς ὀροφῆς, ἀλλῶς ἐπικει-
ταὶ λίθῳ, &c.

* Κατασειβω. III. 1024. F.

Soph. Oed. Col. v. 480. κατῆσειψας. Sch.
κατῆσειψας, ἀπὸ τῆς σείβω.

* Κατασενω. III. 1012. G.

Eurip. Androm. v. 443. τι ἔηλα σε κατα-
σένω; *Troad. v. 675. Herc. Fur. v. 1039.*

Κατασεφανω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 294. 39. λεῖλαί
πρὸς τὴν μάχην ἀπαντῆσαι κατῆσεφανωμένῳ
μὲν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς σεφανοῖς, &c.

Κατασεφής.

Soph. Trach. v. 181. Εὐφημίαν νῦν ἰσχ'
ἐπεὶ κατασεφῇ σεχιθ' ὄρω τιν' ἀνδρᾶ πρὸς
χαρὰν λόγων.

Κατασηλω.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 497. 1.

Καλασίμα.

Dionys. Περιηγ. §. 443. Schol.

Καλασολίζω.

Plut. de Adul. et Am. Discrim. pag. 65.

D. ἐνεδωκεν εαυτὸν ὑποσκελίζεσθαι, προσκυνέμενον καὶ καλασολιζόμενον, καὶ &c.

Κατασοχασμῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 24. 7. διὸ καὶ τοῦ πρᾶγμα^ς εἰς ὑπονοιαν καὶ κατασοχασμὸν πιθανὸν καλᾶν^ων^ω, &c.

Κατασρατοπедια.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 539. C. ὅφ' αἷς περιλαμβανούεις τοπὸν ἐν ταῖς καλασρατοπедιαῖς εὐμναζόν^ω.

* Κατασρεβλω.

Plut. de Consolat. ad Apollon. pag. 105. B. καλασρεβλωθεὶς ὑπὸ τῶν συνυραννῶν ἐλελευτήσεν.

Κατασυλνάζω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 8. 5υτερῶ. Sch. 5υτέρον εἶπε τὸν ἄθλον, ἐφ' ᾧ αὐτῶ^ς καλε5υλνάζε^ς δυσφορῶν.

Κατασυλνῶ.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 585. D.

Κατασυφλῶ.

Eurip. Iph. in Taur. §. 1429. καλασύφλε^ς πείρας ριψῶμεν, ἢ σκολοπι^ς πηξῶμεν δέμας;

Κατασφενδοναω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 66.

Κατασφιγῶ.

Joseph. Ant. Lib. III. pag. 140. 2. πόδης χιτῶν — τὰς χειρίδας περὶ τοῖς βραχίουσιν κατεσφιμέν^ω.

Κατασχαω.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 545. 15. καὶ ἣν οἰδησὴ τὰ αἰδοῖα καὶ τὰς μήρας, θαρσεως καλασχαῖν.

Κατασχετεῶ.

Aristoph. Acharn. §. 258. ορθῶ^ς ἐκλέ^ω. Schol. ὑμῖν δ' εἰσὶν ὁ φαλλῶ^ς καλασχετέ^ω, βα5ακλέ^ω ἐπομένοις τῇ κληφύρῳ.

Κατασχολαζω.

Soph. Philoct. §. 127. καὶ δευρ', εἰαν μοι τὸ χρόνου δόκητ' ἐπὶ κατασχολάζειν αὐθις ἐκπεμψῶ πάλιν τέλ^{ον} τοῦ αὐτοῦ ἀνδρα, &c.

Κατασχολεω.

S. Basil. Op. Vol. I. 9. ult.

* Κατασώτευω.

Joseph. de Bello. Lib. IV. pag. 281. 8. f. τὰ γὰρ αἰσθηματα καὶ καθαρμαλα τῆς χώρας ὅλης κατασώτευσάμενα τὰς ἰδίας εἰσας, &c.

* Κατασώχω.

App. 1165. F. *Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 245. 14. f.* αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ὕδωρ παραχεῖσθαι, κατασώχεσι περὶ λίθον τρηχύν τῆς κυπαρίσσου — καὶ ἐπεὶ τὸ καλασώχόμενον τέλο^ς &c.

Καλαταρατῶ.

Suid. Lex. II. 261. Καταπέττει. καταλαράττει. καταβαλλει.

Καταταρταροω.

Lycophr. Alex. §. 177. Schol. ἐμυθευσαντο, ὅτι ἐν Σικελίᾳ Ζεὺς τὸν Τυφῶνα κατέαρτάρωσεν. — ἐν Βοιωτίᾳ λείδουσιν ἑτέροι τοῦτο καταλαρταρωθῆναι.

Hom. Iliad. A. §. 609. Schol. καταλαρταρωθέντ^ω Κρονε, Ζεὺς &c.

Eurip. Med. §. 1296. Schol. δεῖ γὰρ αὐτὴν ἢ καταλαρταρωθῆναι, ἢ ἀναπλῆναι.

Aeschyl. Prometh. §. 351. Schol.

Κατατασις.

Hippocr. de Fractis. pag. 752. E. ἐν τῇ καταλάσει. 777. 1. 814. B. τὰ δὲ ξυνελθόντα κατὰ φύσιν καταλείνουσιν αἱ κατὰ φύσιν καταλάσεις.

Καταταχυνω.

Aristoph. Thesm. §. 903. Schol. Biset.

Κατατεγῶ.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 639. 28. ταυτὴ κατ' ἀρχὰς ἦν ἐπι5υλχανης, σπογλόν κατατέγοντα προσίθηναι οὐλοῖαν ἢ ὀδύνῃ.

* Κατατειχογράφω.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 992. B. οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατέτειχογράφησαν αὐτὰ τοιαύτα. Εἰς τὰ νέων, βελαι δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γεροντῶν.

Κατατεφροω.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 413. A. κατατεφρεῖται πολλὰ βαθεῖ τὰ Καταναιῶν χωρία. — τὰς τε ριζὰς ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία. 379. A.

* Κατατιτρώσκω.

III. 1343. H. *Diod. Sic. Bibl. pag. 339. 20.* τοῖς τε τοξοῖς

τοξοις κατέτιτρώσκοντο, &c. . 351. 12. . 584. 10, 15. . 585. 20.

* Κατατραυματίζω. III. 1343. E.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 58. ult.

Diod. Sic. Bibl. pag. 22. 23. . 246. 3.
πολλοί μεν γὰρ αὐτῶν ἐπεσον, ἐκ ολίγοι δὲ κατ-
ετραυματίσθησαν.

* Κατατραῶ. App. 1167. B.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1028. A.
ξύλινον περιβόλον ἐχουσιν κατατρεγμένον, ὥς ἐ
διὰ ὧπων τοξεύειν.

* Κατατρίακοντετιζώ. I. 1294. F.

Aristoph. Equit. ῥ. 1388.

Κατατυραννεῶ.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 972. A.
καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας, ὁ κατατυραννήσας Κῶων.

Καταυγασεῖρα.

Orph. Hym. in Lunam, ῥ. 6. pag. 104.
Ἡλεκτρὶς, βαρυθυμὲ, καυγασεῖρα, νυχία.

Καταυτικά.

Theocrit. Idyll. III. ῥ. 21. Τον σέφανον
τίλαι με καταυτικά λεπία ποιησεῖς. Schol.
ποιήσεις με αὐτικά τίλαι &c.

Καταφατικῶς.

Aristoph. Thesm. ῥ. 846. Schol. Biset.
Ταῦτο δὲ τινες οἰοῦναι νοητέον εἰρωνικῶς· οἱ δὲ
καταφατικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἀρνήσιν μορὴ γρα-
φούλης &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 69. 28.

Καταφauλίζω.

Plut. Alex. IV. 41. 2. f. Οὐ βελομαι γὰρ,
εἶπεν, φοβερὸν εἶναι τοῖς φίλοις, ὥσπερ σὺ με
κελεύεις, ὁ καταφauλίζων με τὸ δειπνόν.

* Καταφευξίς. IV. 133. A.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 469. 54.
ὅπως εἰ τις βιάζοιτο ναυς, εἴη κατάφευξις ἀ-
σφαλῆς, καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν ἐκπλῆς.

Καταφθατεῶ.

Æschyl. Eumen. ῥ. 401. καταφθαγεμένην.
Schol. καταφθάνεσαν.

* Καταφθορά. IV. 143. A.

Æschyl. Χοηφ. ῥ. 209. παρῆς δ' ὠδὶς καὶ
φρενῶν καταφθορά.

Eurip. Ion. ῥ. 1236. Συμφορὰι μὲν ἐμῶ
βίῳ, Λευσίμοι δὲ καταφθοραί.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 70. 22. τὸ δὲ

πέρας, τοιαύτην συνέβη γενέσθαι τὴν πάντ' ἐλείαν
τῆς καταφθορᾶς. . 323. 10. f.

Καταφλεκτός.

Heliod. Æthiop. Lib. I. pag. 2. 5. f.
ἐκεῖνο δὲ ὁ μὲν πελεκεῖ τέρωμεν, — ὁ δὲ
δὲ κατὰ φλέκῃ, &c.

* Καταφλεξίπολις. IV. 169. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 613. Τὴν καταφλεξί-
πολιν Σθενελαΐδα, τὴν πολύμισθον, — Γυμνὴν
μοὶ διὰ νυκτὸς ὅλης παρεκκλινένον εἰρῆς, &c.

* Καταφλεξίς. IV. 169. E.

Lucian. de Saltat. pag. 511. C.

* Καταφούς. App. 1168. C.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 56. 2. f. οὕτως
ἦσαν κατάφουδοι τὰς ἐλεφαντῶν, &c. . 152. 18.
ὅτε ὁ καὶ Ῥωμαῖοι κατάφουδοι γενομένοι τὴν
ἐφοδόν, &c. . 358. 5. . 557. 4. f.

Καταφοινίσσω.

Suid. Lex. II. 277. Κατεφοίνιζας κατέ-
βαιψας. . *Phan. Lex. pag. 414. 3.*

Καταφορικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 72. 39. διο,
εἰ καὶ καταφορικῶς ἐφραζέτο, ἐκ αὐτῆς ἢ ἀ-
γλευκῆς.

Καταφορτός.

Joseph. Vit. Vol. II. pag. 12. §. 26. 8.
ἦκον — τεσσαρὰς ἡμίονους κατὰ φόρῃς ἀσπίδας
ἐσθῆτι καὶ σκευῶν.

* Καταφρονήτεον. App. 1168. D.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 625. D.
κατὰ φρονήσεον οὐν τῶν τὰς μὲν κατ' εἶδος δια-
φορὰς καὶ δυναμένων θεωρεῖν.

Καταφρυατίζω.

Æschyl. Sept. c. Theb. ῥ. 399. κατασθ-
μαίνων. Schol. β. καταφρυατίζομεν.

* Καταφυγάνω. IV. 131. C.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 304. A.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 336. ult.
καταφυγάνεσι πρὸς τὴν Μυκάλην.

Καταφυγοθήξ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 135. B. c
Matrone Parodo. καταφυγότρεχον πείρης.

Καταφυλλοροῶ.

Pind. Olymp. Od. XII. ῥ. 21. Συγλῶν
παρ' ἐστὶ ἀκλῆς τιμᾶ κατεφυλλορόησε ποδῶν.
Schol. Νεώλ. ἀδοξῶν ἀν κατεφυλλορόησεν, ἦεν
κατεμχαυθη παρὰ τὴν οἰκίαν τὴν συγλῶν.

Καταχαλαζω.

Lucian. Somn. pag. 717. D. καὶ σοι δοκῇ, κατεχαλάζῃσας αὐτῶν ἀφθονὰς τὰς λίθους, ἢ τὰς ὑσίας αὐτῶν ἐξημεύσας.

Καταχαλκεύω.

Plut. Lysand. III. 24. 13. τὸ δὲ ἦν σιδηρεν, πρῶτον μὲν ὅξει μεταβαλλόμενον ἐκ πυρός, ὅπως μὴ καταχαλκεύοιτο, &c.

* *Καταχαλκῶ.* IV. 384. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 322. 18.

Καταχειρίσκει.

Apoll. Rhod. Arg. I. 5. 1189. καταχειρίσκειον. Schol. το τῇ χειρὶ ἀρμοδίον.

* *Καταχεύω.* IV. 476. C.

Orph. de Lap. pag. 236. 5. 77. Ἡ δὲ μεθυ Βρομίοιο καλεσσισχόρε καταχεύειν.

Καταχηρεύω.

Demosth. Orat. in Arbob. III. pag. 563. B. οἱ μόνον παῖδες ἐσμεν αὐτῇ, δι' ἧς κατεχέρευσεν τὸν βίον, &c.

Καταχθεω.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 892. 5. 7. 12. καταχθεῖ μὲν σὲ τὸ αἰφνιδίον τῆς μεταβολῆς, &c.

Καταχλαινώω.

Suid. Lex. II. 277. Κατεχλαίνωσεν. χλαινώεις ἐσόλισεν. Ὁ δὲ Μηνᾶς ἠμφίασεν τε καὶ κατεχλαίνωσεν τὸ στραβωτικόν. . *Phan. Lex.* pag. 414. 3.

Καταχλιδέω.

Hippocr. Praenot. pag. 27. 14. καταχλιδέσσι καταμεμεληκότες τὰ τῆς τέχνης ἀνυπεύθυνα.

* *Καταχορδεύω.* App. 1168. G.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 355. 12. f. ἐς δὲ ἐς τὴν γαστέρα ἀπικέτο, καὶ ταύτην καταχορδεύων, ἀπεθάνε &c. Vide *Longin. de Subl.* Cap. 31. pag. 170. 6.

Καταχορδεύω.

Suid. Lex. II. 277. Κατεχορδῶσεν. ἀνεῖλεν. ἐξενάριξεν. Εἶτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε, καὶ μανίαις εαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχορδῶσεν. . *Phan. Lex.* pag. 414. 3.

* *Καταχρησικῶς.* IV. 617. C.

Pind. Pyth. Od. Δ. 5. 253. βας. Schol. βαν καταχρησικώτερον τὴν τοκάδα φησι, τὴν μήτερα. — μίαν βας, αὐτὴ τὴν μίαν γυναῖκα.

VOL. II. N^o. V. 2.

Καταχυρίζω. IV. 509. A.

Aristoph. Vesp. 5. 288. Schol.

Καταχωρεύω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 30. 1. Ὀμηρον γὰρ ὑπερτετῶν Αἰθιοπῶν ὅσα ἐπυθέτο καταχωρεῖσθαι εἰς τὴν ποιήσιν, &c. Cl. *Casaub.* legit καταχωρίσαι.

Καταψεύσις.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 103. B. Βελτίον δὲ αἰσθῆναι μεταβολὴν ἢ ἀληθείαν, ἢ καταψεύσιν τῶν τόπων κατὰ τὸ μυθώδες.

Καταψηφίζεον.

Demosth. Orat. adv. Androtion. pag. 423. B. ὡς εἰ μὴ δὲν ἀλλὰ ἐνεκα, διὰ γὰρ ταῦτα καταψηφίζεον.

* *Καταψιλω.* IV. 708. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 783. 3. καταψιλωθέντες δὲ τὰ τόπων &c.

Καταψοφῶ.

Clem. Alex. Paedag. Lib. III. pag. 301. II. οἱ δὲ, οὐδὲν ἀλλ' ἢ φιληματὶ καταψοφούσιν τὰς ἐκκλησίας, τὸ φιλεῖν ἐνδοῦν ἐκ ἐχούσας αὐτοῦ.

Καταωρῶ.

Eurip. Troad. 5. 1089. Τεκνῶν δὲ πληθύνειν πυλαῖς δακρυσι κατὰ ὥρα γενεῖ.

Κατεγύνη.

Demosth. Orat. c. Aristog. pag. 498. C. ἐμπεσοντὶ ἀνθρώπου τινὸς Ταναδραίου, πρὸς κατεγύνην γραμματεῖον ἐχούσῃ, &c.

Κατέλγω.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 473. F. c *Xenarcho.* Σὺ δὲ κατέλγει παιδαρίον εἰς ἀργύρου, &c.

* *Κατεικάζω.* I. 1122. E.

Hippocr. Epist. pag. 1280. 1. ἦν δὲ τέμενος — ὡς ἐν ὑπονοίᾳ κατεικάζοντι, νυμφεῶν ἰδρυμένον, &c.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 368. 4. f. ταῦτα μὲν νυν οἱ βαρβαροὶ κατεικάζον.

* *Κατεilusπαω.* I. 1128. D.

Aristoph. Lysistr. 5. 723. κατεilusπαωμένην. Schol. et Schol. *Bisfet.* Μετοχὴ συσκευασμένη ἐκ τῆς Κατὰ προθεσεως, ἢ κάτω ἐπιρρηματῶς, καὶ τὴν ῥηματὸς ἐilusπαῖσθαι, ὃ σημαίνει τὸ παρὰ πλησίον τοῖς ὀφεί, καὶ τοῖς σκωληξίν ἵέναι.

Καλέκλυω.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 567. 7. εν δε τῷ μέλαζυ διαπρεσβευόμενοι, καλέκλυντον τοῦ Ἀντιστοχόν, &c.

Καλέκφυω.

Eurip. Cycl. v. 438. Ὡς δια μακρὰ γε τοῦ σιφῶνα τοῦ φίλον Χηρευόμεν, τὸνδ' οὐκ ἐχομεν καλέκφυεῖν.

* Καλέλεω. I. 1177. D.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 131. 12. οἱ δὲ καλέλεσαντες τὰς συμφοράς αὐτῶν, υπήκυσαν.

Lucian. Prometh. pag. 56. B. ἀλλ' υμεῖς γὰρ, — καλέλεσάτε με παρὰ τὴν ἀξίαν δυσ-χοῦντα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 398. 8. καλέλεοντες δὲ τὰς τύχας τῶν ἀκληρυντῶν, υπεδέχοντο φι-λανθρωπῶς τὰς φυλάδας. 453. 30.

Καλέλευσις.

Suicer. Thef. Eccl. II. 68.

* Καλέλισσω. App. 1170. E.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 440. 12. f. καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι καλέλισσοντες.

Hippocr. de Rat. Viā. pag. 403. 8. καὶ βραχιονας εὖς δακτύλων καλέλισσειν.

Καλέμπρηθω.

Eurip. Herc. Fur. v. 1151. Ἡ σάρκα τὴν ἐμὴν καλέμπρησας πυρὶ, &c.

Καλένεγκω.

Lucian. de Somnio. pag. 2. D. σκληροτέρου δὲ καλένεκόντος ὑπ' ἀπειρίας, καλέατε μὲν ἢ πλάξ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 11. 29. διὰ δὲ τὴν οἰκίαν καὶ τὴν βίαν τὴν καλένεχθέντος ρευμάτων, τὸν μὲν πόλεμον Ἀεὶδὸν ὀνομασθῆναι.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 211. 7. ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον καλένεχθησαν, &c.

Καλένεξις.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 615. 40. Καὶ ὅρα τὸ ἐνέπεσεν, ἀσείως λεχθέν διὰ τὴν ἐξ ὑψὺς καλένεξιν.

Καλένεινω.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IV. pag. 96. πρὸ πάντος μὴ σπῶ, μηδὲ καλένεινεν, ἀλλὰ ἐλευθερῶ εσο, &c. pag. 119. l. 14. καλέν-ταθέντες. pag. 185. §. 26. καλένεινόμενοι. 359. §. 27. 5. f.

Καλέξανασσις.

Jambl. de Vita Pythag. §. 69. pag. 56. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ αἰνίαν καὶ ὀλιγοσίαν — δοξῆς τε καὶ πλεῖς καὶ τῶν ὁμοίων ἀνεπιήδευ-τον καλαφρονήσιν τε καὶ καλέξανάσασιν.

Καλέξανασατικός.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. VIII. §. 39. pag. 252. Δικαιοσύνης καλέξανασατικὴν ἀρετὴν ἐχὼν ἐν τῇ τοῦ λογικῆς ζωῆς καλᾷσκευῇ.

Sext. Emp. adv. Eth. pag. 710. 8.

Καλέπακολέθημα.

Clem. Alex. Strom. Lib. II. pag. 429. 34. καλέπακολέθημα δὲ καὶ περὶ τῆς ἐγκυκλίου καλεμένης παιδείας εἰς ὅσα ἀχρηστῶς. Rectius εὐχρηστῶς. Sylb.

Καλέπαλληλος.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1017. ἀμαρ-γας. Sch. Ομηρ. [Odysf. Θ. v. 265.] Μαρ-μαρυγὰς θηεῖο ποδῶν. τὴν καλέπαλληλον δη-λῶν κινήσιν.

Καλέπεισοδιον.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 459. C.

Καλέπιδεικνυμι.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. XI. §. 13. pag. 326. 1. οὐδὲ ὡς καλέπιδεικνύμενος ὅτι ἀ-νεχομαι, ἀλλὰ γνησίως καὶ χρηστῶς, &c.

Καλέπινευω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1159. B. ἐπεὶ εἰς τὸ προσθεν προϊόντι, καλέπινευάσας γραμμάς μέχρι πηχῶν πέντηκοντα ἢ ἑξήκοντα.

Καλέπιηδεύω.

Dion. Hal. II. 256. 24. ὡς τὸ μὴ βεβ-σάνισθαι μηδὲ καλέπιηδεῦσθαι, ἀληθεῖ δὲ τινι καὶ φυσικῶς κεκοσμηθῆναι χρωμασί.

Καλέπιχειρῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 93. 8. τὰ τοι-αῦτα σοίχεα, διὰ τὸ τῆς ὑλῆς ἀλᾶκλον, καλέπι-χειρεῖν θέλοντα τὴν Διός, καὶ οἷον επικράειν, &c. Odysf. A. pag. 52. 23.

* Καλέρξικω. App. 949. F.

Phau. Lex. pag. 414. 1. Καλέρξικαι, κα-ταθραύσαι.

Æschyl. Pers. v. 537. πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλυπτρὰς κατερείκονται, &c. Schol. σχίζονται.

Aristoph. Vesp. v. 647.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 186. 24. ταῦτα κατήρικον τε καὶ οἰμωγὴν ἀφθονῶς δι-εχρώντο. Vide Not. Cl. Gronov. pag. 909.

Καλέριπτοι.

Κατεριπω.

Suid. Lex. II. 275. Κατεριπω [per ei scribitur.] Κατεριπόω δε [per i.]

Κατεριπωσις.

Suid. Lex. II. 275. Κατεριπώσει. δοτικῇ. ἢ ευθεία ἢ κατερίπωσις.

Κατερυθριαω.

Heliod. Æthiop. Lib. X. pag. 486. 9. συγλυθῆ, εφη, θυλατριον, κατερυθριάσασα δι' η-
μας &c.

Κατευδοκew.

Suid. Lex. II. 276. Κατευδοκήσας. Ο δε κατευδοκήσας τῷ νεανισκῷ κατα την απανήσιν, τῆτον απελυσε παραχρημα ες το Περλαμον.

Κατευθυνῃς.

Clem. Alex. Pædag. Lib. I. pag. 138. 29. περὶ ἔ και Ησαίας λεγει· Κυριῷ παρεδω-
κεν αὐτον ταις αμαρτιαῖς ημων· διορθώῃν δη-
λονοῖ, και κατευθυντήρα των αμαρτιων.

Κατευκαιρω.

E Polyb. Hist. Lib. XII. pag. 912. ult. ὃ πλειονας εχων χοιρας, και κατευκαιρήσας, περιλαβων τοις ιδιοις θρεμμασιν, απαλει τα τε πλεῖστα.

Κατευκηλεω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1059. κατευκή-
λησε. Schol. κατεπαυσε, εις ησυχίαν ηγαγε.

Κατευκλικως.

Soph. Aj. v. 846. τοσαυτα σ' ω Ζευ προ-
τρέπω. Schol. κατευκτικῶς λεγω.

Κατευνασικος.

Eustath. in Odyss. A. pag. 65. 27. Οτι κατευνασικὸν ἐπὶ τραπέζι βoης το, νυν μεν δαινυμενοι, τερπωμεθα, μηδε βοητὺς εῶ.

Κατευοροφῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 104. Antipatr. v. 5. Σειο κατευόροφον γραπλὸν τέλει.

Καευπορω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 586. 11. και καευ-
πορῶντες τοις βοηθημασι, καλεθάρρησαν των πο-
λεμιων, &c.

* Καευσοχω.

App. 1172. D.
Plut. Æmil. Paul. II. 169. 6. Θερμιτον γαρ ουκ εῖν, ουτε τον μη βαλλοντα κατευσο-
χεῖν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 66. 15. μηδεν ανευ της εκεινης γνωμης πρᾶττοντα, κατευσοχεῖν εν πασι.

* Καευρεπιζω.

App. 1172. D.
Aristoph. Eccles. v. 505. και μεν τοι συ-
μεν ταυτας κατευτρέπιζ'.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. VIII. pag. 642. 7. ταυτα παντα κα'ευρεπίζει.

Καευφραινω.

Lucian. Amor. pag. 558. A. πανυ δη με-
υπο τον ορθρον ἢ των ακολασων σε λογων αιμύλη
και γλυκεια πειθῶ κα'εύφρανεν.

Καευχειριζω.

Suid. Lex. II. 276. Καευμαρίζων. κα'ευ-
χειρίζων.

Καηγορικως.

Joseph. de Bello. Lib. I. pag. 49. 3.

Καηδυνω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 140. A.
και αρις δε, και ζωμον τινα καθηδυσμένον πε-
ριτῶς.

Καημυω.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 864. κα'ημυσαν
δ' αχεεσσι θυμον. Schol. εὑστασαν ταις λυ-
παις, κα'εκλίνθησαν. III. v. 1399. κα'ημύ-
ουσιν.

Κατηνακασμενως.

Clem. Alex. Strom. pag. 929. 29.

Diod. Sic. Bibl. pag. 483. 27. αποφαι-
νομενοι τα τοιαυτα φαν'ασμα'α κα'ηνακασμέ-
νως γινεσθαι χρονοις ωρισμενοις.

Κα'ηξις.

Hippocr. de Articulis. pag. 790. H. δια-
την κάτηξιν της κληίδος. — αισχ' γε μη
προσλινε'αι περὶ την κάτηξιν της κληίδος, &c.

Κατικμαινω.

Lycophr. Alex. v. 1053.

* Κατοικισις.

II. 1230. B.
Plat. de Rep. Lib. V. pag. 453. B. αὐτοὶ
γαρ εν αρχῇ της κατοικίσεως, ἢν ὠκίζε'ε πολλιν,
ωμολογε'ιτε &c. 702. A.

Κατοικισης.

Phau. Lex. pag. 106. 1. Αποικισ'ης, κα'τοι-
κισ'ης. *Hesych. Lex. pag. 125. 1.*

* Κατοικτειρω.

II. 1236. B.
Eurip. Heracl. v. 446. Τμας δε κλαιω,
και κα'οικείρω, τεκνα, &c.

Anthol. Ep. Gr. pag. 156. l. 1.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 17. 8. Κροισ'ος
δε τῶν ακων, τον τε Αδρησον κα'οικείρει, &c.

Κα'οκλαζομαι.

Κατοκλαζομαι.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 248. A. δε-
διδάσμενων ιππων ορειβάειν, και καὶ οκλάζεσθαι
ραδίως απο πρὸς αἵματι, &c.

Κατολολυζω.

Æschyl. Agam. v. 1126. σασίς δ' ἀκο-
ρες γενεὶ καὶ ολολυζάτω θυμῷ λευσιμου.

Κατονομασία.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 71. A. Εἰκα-
ζειν δὲ δεῖ και τὰς τῶν ἐθνῶν τοῦτων καὶ νομα-
σίας ἐμφερεῖς ἀλλήλαις εἶναι.

Κατοξυνω.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 637. E.
και τὴν χειροθεσίαν ἐπὶ τοσούτῳ ηθισθὴ καὶ οξύ-
νειν, &c.

Κατοπτευτηρ.

Eurip. Phæn. v. 240. σκοπία. Schol.
Σκοπίας δὲ θεῶν φησὶ τὸν καὶ οπτεῦν ἥριον, το-
πον, εἰς καλεσμενον.

Καὶ οπτηρ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 36. σκοπὸς δὲ
καὶ οπτηρῶν στρατὸς ἐπεμψα, &c.

Καὶ οπτηρι.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 648. B. καὶ-
αἰεῖται γὰρ εἰς αὐτὴν ὁ καλούμενος Καὶ οπτηρι.
χωρὸς, κρημνὸς τις, ἀπο τῆς Παρνασσῆς διηκων.

* Κατορρωδεω. II. 1479. B.

Lucian. Demosth. Encom. pag. 1078.
2. f. και συ δη μοι δοκεῖς νενικηκώς τὸν δολι-
χὸν τῶν ἐπῶν, ἐν ἡρώδῳ ἀνδρὶ μαλα δὴ κατορ-
ρωδῶν, τὴν τῆς σταδίου τυχὴν.

Κατρεανοθεν.

Orph. de Lap. Corall. v. 92. pag. 228.
Ἡτε καὶ οὐρανὸθεν πλάμενη πόλις καρπὸν ἔρυ-
θρῇ, &c.

* Κατρεω. II. 1548. G.

Aristoph. Eccles. v. 826. "Ας γ' εἴω φυ-
λαξομαι — μὴ κατρήσωσι με.

* Κατρεζω. II. 1498. D.

Soph. Trachin. v. 840. κατρεζέει. Schol.
τροπικῶς δὲ κατρεζέει, ἀντὶ τοῦ ὡς περ οὐριῶ
πνευματὶ προσορμίζει &c.

Κατοχως.

Hippocr. Prædict. pag. 74. B. Οἱ κεφαλ-
αῖκοι, καὶ ὅπως παρακρεόντες — ὅπισθο-
τονώδεις γίνονται.

Κατ'ιτερος. App. 1146. D.

Lucian. Jud. Vocal. pag. 29. C. ὁποῦ δὲ
καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐβόλησε κατ'ίτερον εἰ-
πεῖν, καὶ κατ'ύμα, καὶ πύταν, — ἔμελλεν
ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν.

* Κατ'ύμα. App. 1146. F.

Aristoph. Plut. v. 663. Schol. Κατ'ύ-
μα δὲ λεγόνται οἱ μικροὶ ἱμαῖες, οἱ ἐπὶ τῆς κο-
πρῆς ἐρριμμένοι.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 565. E.
Vide *Casaub. Animadv. col. 865. 20.*

Vide *suprà* in Κατ'ιερ.

* Κατωμοσία. II. 1299. A.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 352. 8.
μέλα δὲ τὴν κατωμοσίην, ἐδίωκε &c.

* Κατωμοσικ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 69. 23. Ἰστέον
δὲ, ὅτι δύο τῶν οὐλῶν ἐπιρρημάτων ὀκωμοσικῶν,
τὸ μα, καὶ τὸ νη. ἀπωμοσικὸν μὲν, ἥτοι ἀπο-
φθικόν, ἐστὶ τὸ μά. — κατωμοσικὸν δὲ τὸ νή.
— ὁ μέντοι ποιήτης ἐβόλησε καὶ κατωμοσικὸν
ἐχὼν ὄκον καὶ ἀπωμοσικόν, &c.

Κατωμοσικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 69. 28. ἐμφη-
νας, ὅτι καὶ κατὰ φθικῶς ὁμοσεῖ, καὶ κατὰ ἀπο-
φασιν. ἦθουν κατωμοσικῶς καὶ ἀπωμοσικῶς. δια-
μεν τὸ ναι, κατωμοσικῶς. ἀπωμοσικῶς δὲ, δια-
τὸ μά.

Κατωμωρικ.

Hippocr. de Morb. pag. 468. 43. διαλι-
πὼν ὀλίγας ἡμέρας, κατωμωρικὸν δὲ πίνειν.
1147. E. Φαρμακὸν κατωμωρικὸν πινόν, ἀπεκα-
θάρθη &c.

* Κατωμωρης. IV. 109. G.

Aristoph. Lysistr. v. 137. κατωμωρικόν. Sch.
Biset. Κατωμωρικόν, — ὁ ἀσέλγης, ὁ εἰς ἀνο-
σίας συνεισὶς κατωμωρής.

Καυκασιανός.

Steph. de Urb. pag. 461. D. Καύκασος,
τὸ ὄρος, — τὸ ἐθνικὸν Καυκάσιος, καὶ Καυ-
κασία θηλυκῶς ἐπὶ τῆς χώρας, ἀφ' ἧς τὸ Καυ-
κασιανός, ὡς Κασσιανός.

Καικασι.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 43. 3. f. ἐν
δέξῃ ἐχούσας τὸ Καυκάσιον ὄρος.

Vide *suprà* in Καυκασιανός.

Καυκασίης.

Steph. de Urb. pag. 461. D. Καύκασος τὸ
ὄρος,

ορῶ, λεγεται και δια του ι Καύκασις, ἐξ οὗ
το Καυκασίτης, ως το Υασίτης, της Υασίῳ.

Καυκωνείτης.

Steph. de Urb. pag. 461. F. Καυκωνεία,
χωρα — το εθνικον Καυκωνείτης, ως Ζελείτης.
— λεῖται και Καυκωνίς, και Καυκωνίας και
Καυκωνίτης.

Καυλιακῶ.

Steph. de Urb. pag. 462. B. Καυλικοί, εθ-
νῶ — Απολλωνίῳ μέλα του α, Καυλιακόν
φησι.

Καυλομυκής.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 379. C.
ἐλαχθησαν δε Καυλομυκήες, — εκληθησαν δε
Καυλομυκήες, οἱ ἀσπίσι μεν μυκηίνοις εχρων-
το, δορασι δε καυλίνοις, τοις απο των ασπα-
ραῶν.

Καυματηρῶ.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1185. B.
πως γαρ εν αυχμωδεσι και καυματήροῖς τοποῖς
ταυτ' ειναι;

* Καυμαλῶδης. II. 175. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 160. 10. αυλον δε,
καυμαλῶδες περισσεως ουσης, κατὰ την με-
σημβριαν εις υπνον τραπῆναι.

Καυναιῶ.

Steph. de Urb. pag. 462. D. Καῦνος, πο-
λις — το εθνικον, Καύνῳ και Καυνία, και
Καυναίῳ.

Καυσηριαζῶ.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 329. C. τον
δ' απολαβοντα την χαριν καυσηριάσαι τε τας
ιππας λυκον, και κληθηναι λυκοφόρες, δε.

Καυσικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 53. 22. οὐῶ
παρὰ το αυλο δαίω, δηλεῖσθαι το καυσικῶς
βλαπτεῖν, ωσει και δια δαλῆ καιονῶ.

Καυσρα.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 361. C. εν
μεσῶ δε τῷ πεδίῳ ὁ της καύσρας αυτε περι-
βολῶ, δε.

Καῦσριανῶ.

Steph. de Urb. pag. 463. B. Καῦσριον —
το εθνικον, Καῦσριανός.

* Καυχημαλίας. I. 609. D.

Aristoph. Ran. v. 40. Schol. — καθολικῶς
γὰρ τοῖς ἐν εἰσαῖσι τον Διονυσον καυχημαλίαν.

VOL. II. N°. V. 3.

Etymolog. Magn. col. 121. 6. Απειλήγη-
ρες, καυχηςαί, απειλειν ειδοῖες και απαγγελ-
λεσθαι. τες δε τοιούτους, και καυχημαλίας λε-
γουσιν.

* Καχαζῶ. App. 1181. A.

Anacr. Od. III. pag. 10. v. 54. Ανα δ'
αλλεῖται καχάζων, δε.

Theocr. Idyll. V. v. 142. κήῳ γὰρ ἰδ' ως
μεῖα τῆς καχαζῶ Κατῶ Λακωνῶ τῷ ποιμε-
νῶ. Schol. το δε καχαζῶ, εκβολη τε γ' ειρη-
ται, δια το μέτρον.

Καχελκής.

Hippocr. de Affect. pag. 521. 11. Οκοσοι
δε σπληνα εχουσι μελαν, — κακόχοοι τε γι-
νονῆαι και καχελκές και δε.

Καψαῖῳ.

Steph. de Urb. pag. 464. B. Κάψα, πολις
— ὁ πολίτης, Καψαίῳ.

Κεβρηνεύς.

Steph. de Urb. pag. 464. C. Κεβρηνία —
Διδυμῶ δε Κέβρηνα την πολιν φησιν. — ὁ
οικητωρ Κεβρηνός, και Κεβρηνεύς, και Κεβρή-
νῳ. *Strabo, in Geogr.* Lib. XIII. pag.
892. A. habet Κεβρηνιεύς loco τῆς Κεβρηνεύς.
Verba ejus sunt, τες μεν εν Κεβρηνιέας ξυμ-
μεῖναι τοις αλλοις εν τη Αλεξανδρείᾳ.

Κεῖχρεαλῆς.

Steph. de Urb. pag. 464. D. Κεῖχρέαι,
πολις — το εθνικον Κεῖχρεάτης, ως Κορσεα-
της. 65. B.

Κεῖχραιῖῳ. App. 1185. F.

Lucian. Icarom. pag. 734. C. το γαρ
Παγλαιον ολον, αυλοῖς μετ' αλλοις κεῖχραιῖον ἦν
το μετ' ὅ.

Κεῖχροβολῶ.

Lucian. Ver. Hist. pag. 378. B.

Κεῖχροφορῶ.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 333. C. εἰ
δε και κεῖχροφόρῳ διαφερονῶς δια την εὐδρίαν.

Κεδρεαλῆς.

Steph. de Urb. pag. 465. A. Κεδρέαι, πο-
λις — το εθνικον, Κεδρεάτης, και Κεδραῖος τρι-
συλλάβως, και Κεδρεαλῆς.

Κεδρωσσεύς.

Steph. de Urb. pag. 465. B. Κέδρωσσοι,
εθνῶ — το εθνικον, Κεδρωσσεῖς.

Κατοκλαζομαι.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 248. A. δε-
 διδαγμένων ιππων ορειβάειν, και καὶ οκλάζεσθαι
 ραδίως απο προσάμαλ^{ος}, &c.

Κατολολυζω.

Æschyl. Agam. v. 1126. σασίς δ' ακο-
 ρεσ^{ος} γενει καλολολυζάτω θυμ^{ος} λευσιμου.

Κατονομασία.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 71. A. Εκα-
 ζειν δε δει και τας των εθνων τουτων καὶ ονομα-
 σίας εμφερεις αλληλαις ειναι.

Κατοξυνω.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 637. E.
 και την χειροθεσιαν επι τοσεῖον ηθισθη καλοξύ-
 νειν, &c.

Κατοπτευτηρ^{ος}.

Eurip. Phæn. v. 240. σκοπιαί. Schol.
 Σκοπίας δε θεων φησι τον καλοπτευτήριον, το-
 πον, εἰω καλεμενον.

Καλοπληρ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 36. σκοπυς δε
 καλ^{ος} και καλοπλήρας στρατ^{ος} επεμψα, &c.

Καλοπληρι^{ος}.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 648. B. καλ-
 αιζει γαρ εις αυτην ὁ καλουμεν^{ος} Καλοπλήρι^{ος}
 χῶρ^{ος}, κρημν^{ος} τις, απο τε Παρνασσου διηκων.

* Κατορρωδεω. II. 1479. B.

Lucian. Demosth. Encom. pag. 1078.
 2. f. και συ δη μοι δοκεις νενικηκως τον δολι-
 χον των επων, ἐνρυφᾶν ανδρι μαλα δη κατορ-
 ρωδῶν^{τι} την τε σταδιν τυχην.

Κατρεανοθεν.

Orph. de Lap. Corall. v. 92. pag. 228.
 Ητε καλουργανόθεν πλάμενη πόλι καρπον ἐρυ-
 θρῇ, &c.

* Κατρεω. II. 1548. G.

Aristoph. Ecclef. v. 826. "Ας γ' εἴω φυ-
 λαζομαι — μη κατρήσωσι με.

* Κατρερίζω. II. 1498. D.

Soph. Trachin. v. 840. κατρίζει. Schol.
 τροπικως δε κατρίζει, αυ^{τι} του ωσπερ ουριω
 πνευμα^{τι} προσορμιζει &c.

Κατοχως.

Hippocr. Prædict. pag. 74. B. Οι κεφαλ-
 κλικοί, κατόχως παρακρουτες — ὀπισθο-
 τονώδεες γινονται.

Κατῆιτες^{ος}. App. 1146. D.

Lucian. Jud. Vocal. pag. 29. C. οπόε δε
 και εκ τετων αρξαμενον εἰολμησε κατῆιτερον ει-
 πειν, και κάτ^{ος}υμα, και πῆτ^{ος}αν, — ε μερίως
 επι τετοις ἀθανακῶ.

* Κατῆμα. App. 1146. F.

Aristoph. Plut. v. 663. Schol. Κατῆ-
 μάλα δε λεγονται οἱ μικροὶ ἱμαῖες, οἱ επι τε κο-
 πρ^{ος} ερριμμενοι.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 565. E.
Vide Casaub. Animadv. col. 865. 20.

Vide supra in Κατῆιερ^{ος}.

* Κατωμοσία. II. 1299. A.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 352. 8.
 μέλα δε την κατωμοσίην, εδωκε &c.

* Κατωμοικ^{ος}. II. 1299. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 69. 23. Ἴςον
 δε, οἱ δυο τετων οἶων επιρρημάτων ορκωμοικων,
 τε μα, και τε νη. ἀπωμοικὸν μεν, ἦοι απο-
 φάικον, εἰς το μά. — κατωμοικὸν δε το νή.
 — ὁ μέλοι ποιήης εἰλαυθα και κατωμοικὸν
 εχων ορκον και ἀπωμοικὸν, &c.

Κατωμοικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 69. 28. εμφη-
 νας, οἱ και κατ^{ος}φακῶς ομοσει, και κατ^{ος}α απο-
 φασιν. ἦσυν κατωμοικῶς και ἀπωμοικῶς. δια
 μεν το ναί, κατωμοικως. απωμοικως δε, δια
 το μά.

Κατωιερικ^{ος}.

Hippocr. de Morb. pag. 468. 43. διαλι-
 πων ολιγας ημερας, κατωιερικὸν δ^{ος} πειν. .
 1147. E. Φαρμακον κατωιερικὸν πῶν, ἀπεκα-
 θάρθη &c.

* Κατωφερης. IV. 109. G.

Aristoph. Lysistr. v. 137. κατ^{ος}απῦσον. Sch.
Biset. Κατ^{ος}απῦσ^{ος}, — ὁ ασελῆης, ὁ εις ανο-
 σίας συνεσιας κατωφερῆς.

Καυκασιανος.

Steph. de Urb. pag. 461. D. Καύκασ^{ος},
 το ορ^{ος}, — το εθνικον Καυκάσι^{ος}, και Καυ-
 κασία δηλυκως επι της χωρας, αφ' ε το Καυ-
 κασιανός, ως Κασσιανός.

Καικασι^{ος}.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 43. 3. f. εν
 δεξιη εχοντες το Καυκάσιον ορ^{ος}.

Vide supra in Καυκασιαν^{ος}.

Καυκασίης.

Steph. de Urb. pag. 461. D. Καύκασ^{ος} το
 ορ^{ος},

ορῶ. λεγεται και δια του ι Καύκασις, ἐξ οὗ
το Καυκασίτης, ως το Υασιῆς, της Υασιῶ.

Καυκωνείης.

Steph. de Urb. pag. 461. F. Καυκωνεία,
χωρά — το εθνικον Καυκωνείτης, ως Ζελείης.
— λεῖται και Καυκωνίς, και Καυκωνίας και
Καυκωνίτης.

Καυλιακῶ.

Steph. de Urb. pag. 462. B. Καυλικοί, εθ-
νῶ — Απολλωνιῶ μέγα του ἄ, Καυλιακόν
φησι.

Καυλομυκής.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 379. C.
ἐλαχθησαν δὲ Καυλομυκήες, — εκληθησαν δὲ
Καυλομυκήες, οἱ ἀσπίσι μεν μυκήϊνοις εχρων-
το, δορασι δὲ καυλίνοις, τοῖς ἀπο των ἀσπα-
ραῖων.

Καυματηρῶ.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1185. B.
πως γὰρ ἐν αυχμωδεσι και καυμαῖηροις τοποῖς
ταυτῇ εἶναι;

* Καυμαλῶδης. II. 175. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 160. 10. αὐτον δὲ,
καυμαλῶδες περισεως ουσης, κατὰ την με-
σημβριαν εἰς υπνον τραπήναι.

Καυναῖῶ.

Steph. de Urb. pag. 462. D. Καῦνος, πο-
λις — το εθνικον, Καῦνιῶ και Καυνία, και
Καυναῖῶ.

Καυσηριαζῶ.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 329. C. τον
δ' απολαβούλα την χαριν καυσηριάσαι τε τας
ἵππους λυκον, και κληθηναι λυκοφόρους, &c.

Καυσικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 53. 22. οὕτω
παρά το αὐτο δαίω, δηλεῖσθαι το καυσικῶς
βλαπτεῖν, ὥσει και δια δαλῆ καιοῦνῶ.

Καυσεα.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 361. C. ἐν
μεσῶ δὲ τῷ πεδίῳ ὁ της καύσεας αὐτῆς περι-
βολῶ, &c.

Καῦστριανῶ.

Steph. de Urb. pag. 463. B. Καῦστριον —
το εθνικον, Καῦστριανός.

* Καυχημαλίας. I. 609. D.

Aristoph. Ran. γ. 40. Schol. — καθολα
γὰρ τοιῶτον εἰσαῖσι τον Διονυσον καυχημαλίαν.

VOL. II. N°. V. 3.

Etymolog. Magn. col. 121. 6. Απειλή-
ρες, καυχῆσαι, απειλεῖν εἰδῶτες και απαγγελ-
λεσθαι. τες δὲ τοιούτους, και καυχημαλίας λε-
γουσιν.

* Καχαζῶ. App. 1181. A.

Anacr. Od. III. pag. 10. γ. 54. Ἀνα δ'
ἀλλεῖται καχάζων, &c.

Theocr. Idyll. V. γ. 142. κῆρ' ἔγω γὰρ ἴδ' ὥς
μεγα τῆσο καχαζῶ Κατῶ Λακωνῶ τῷ ποιμε-
νῶ. Schol. το δὲ καχαζῶ, εκβολη τε γ' εἰρη-
ται, δια το μέτρον.

Καχελκής.

Hippocr. de Affect. pag. 521. 11. Οκοσοί
δὲ σπληνα εχουσι μέλαν, — κακόχροοι τε γι-
νόνται και καχελκέες και &c.

Καψαῖῶ.

Steph. de Urb. pag. 464. B. Κάψα, πόλις
— ὁ πολίτης, Καψαῖῶ.

Κεβρηνεύς.

Steph. de Urb. pag. 464. C. Κεβρηνία —
Διδυμῶ δὲ Κέβρηναι την πόλιν φησιν. — ὁ
οικητῶρ Κεβρηνός, και Κεβρηνεύς, και Κεβρή-
νιῶ. *Strabo, in Geogr.* Lib. XIII. pag.
892. A. habet Κεβρηνιεύς loco τῆς Κεβρηνεύς.
Verba ejus sunt, τες μεν ἐν Κεβρηνιέας ζυμ-
μεῖναι τοῖς ἀλλοῖς ἐν τῇ Αλεξανδρείᾳ.

Κεῖχρεαλῆς.

Steph. de Urb. pag. 464. D. Κεῖχρέαι,
πόλις — το εθνικον Κεῖχρεάτης, ὡς Κορσεα-
της.. 65. B.

Κεῖχρειαῖῶ. App. 1185. F.

Lucian. Icarom. pag. 734. C. το γὰρ
Παγλαῖον ὅλον, αὐτοῖς μετ' ἀλλοῖς κεῖχρειαῖον ἦν
το μέτρον.

Κεῖχροβολῶ.

Lucian. Ver. Hist. pag. 378. B.

Κεῖχροφορῶ.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 333. C. ἐστὶ
δὲ και κεῖχροφόρῶ διαφορονῶς δια την εὐρυδίαν.

Κεδρεαλῆς.

Steph. de Urb. pag. 465. A. Κεδρεάι, πο-
λις — το εθνικον, Κεδρεάτης, και Κεδραῖος τρι-
συλλάβως, και Κεδρεαλῆς.

Κεδρωσσεύς.

Steph. de Urb. pag. 465. B. Κέδρωσσοι,
εθνῶ — το εθνικον, Κεδρωσσεῖς.

Κειμηλιώσις.

Phan. Lex. pag. 87. 3. Ανθεμοεῖς λειμῶν — και ανθεμοεῖς κρήνη, και λεβήτες και τριποδες, οἱ αναθεματικοὶ δια κειμηλίωσιν.

Κειριαδης.

Steph. de Urb. pag. 465. B. Κειριάδαι, — ὁ δημοῖς, Κειριάδης.

Hesych. Lex. pag. 514. 2. Κειριάδαι, δημῶς Φυλῆς Ἰπποβοωνίδου. *Harpocrat. Lex.* pag. 167.

Κεκινδυνευμενως.

Iust. Mart. ad Zen. pag. 508. B.

Κεκλασμενως.

Suid. Lex. II. 439. 3. f. ex Anonymo. Περιενεγκεῖν εὐστροφῶς και κεκλασμένως τον ληκυθισμὸν των αισχρων και γελοιων ασμάτων.

Κεκμηκόως.

Suid. Lex. I. 78. Ακαμάα. ἀνι τε ακαμάως. και αδιαλειπώς. ἢ κ κεκμηκότως. *Soph. El.* v. 165. a *Suida* citatur.

* *Κεκράμα.* II. 229. B.

Aristoph. Pac. v. 636.

* *Κεκράκης.* II. 229. B.

Aristoph. Equit. v. 136. Επιβῆλαι γὰρ βυρσοπωλῆς Παφλαῶν, Ἀρπαξ, κεκράκης, &c. v. 304.

Lucian. Jur. Trag. pag. 695. ult. ὁρῶ δ' ὄχλον σειχούα, και τινὰς δυο ὡχρεσ κεκράκας, &c.

Κεκροῖημενως.

Dion. Hal. II. 57. 9.

* *Κεκρυμμενως.* App. 1190. F. *S. Chrysost. Op.* Vol. 279. 20.

Κεκρυφαλευς.

Steph. de Urb. pag. 465. D. Κεκρυφά- λεια, — το εθνικον, Κεκρυφαλεύς.

Κελαδοδρομῶ.

Orph. Argon. v. 899. ἦν κενυ Κολχοι Ἀρ- τεμιν ἐμπυλὴν κελαδοδρόμον ἱλασκούαι, &c.

Κελαδωναιῶ.

Steph. de Urb. pag. 465. E. Κελαδώνη, πόλις — το εθνικον, Κελαδωναῖοι.

Κελαινεῖχης.

Pind. Nem. Od. X. v. 158. Σὺν τ' Ἀθη- ναῖα κελαινεῖχεϊ τ' Ἀρεῖ, &c.

Κελαινοβρωῖ.

Æschyl. Prometh. v. 1024. Κελαινόβρω- τον δ' ἦπαρ ἐκθοινησέαι. Schol. και φαῖται το ἦπαρ το ἐκ τῆς βρωσεως μελαινόμενον. Schol. β. Κελαινόβρωτον. μελαν.

Κελαινοφανής.

Aristoph. Ran. v. 1366. Ω νυκῖ κελαι- νοφανῆς ὀρφνα, &c. *Suidas*, in *Lex.* II. 293. legit κελαινοφάνης, ubi hunc locum citat.

Κελαινοφρων.

Æschyl. Eumen. v. 462. ἀλλὰ νιν κελαι- νόφρων ἐμῇ μῆτρῃ καλέκλα, &c. Sch. δολιόφρων.

Κελαινοχρεως.

Orph. Hym. in Auroram, v. 4. pag. 174. Η νυκῖ ζοφερὴν τε κελαινοχρῶτα πορείην Ἀν- τολιαῖς ταῖς σαις πεμπεις ὑπο νεβέραι γαίης.

Κελαινωπίς.

Pind. Pyth. A. v. 13. κελαινώπιν δ' ἐπὶ οἱ νεφέλαν ἀγκυλῶ κρήνῃ — καλέχευας.

Κελαινωψ.

Pind. Pyth. Δ. v. 377. ἐνθα κελαινώπεσσι Κολχοισι βίαν μίξαν, Αἰθῆα παρ' αὐτῶ. Schol. δια τοῦτο και μελανοχροας αὐτῆς [Σκυθας] εἶ- ναι λέγουσιν.

Κελέβειον.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 475. F. σαφῶς γὰρ νυν κελέβειον ἀνι ἀγλαῖα τινὲ τε- δεῖκε προειπὼν πόληρια δεπαστρα.

Metri gratia κελεβηῖον scribitur hac ipsa pag. Lit. E. ex *Antimacho*.

Κελεριοι.

Dion. Hal. I. 84. 15. ὄνομα δὲ κοῖνον ἀ- παλῆς, ὃ και οἱ νυν καλέσθησαν, ἐσχόν Κελέριοι, ὡς μὲν οἱ πλείους γράφουσιν, ἐπὶ τῆς ὀξύτητος ὑπηρεσιῶν. 255. 39. 258. 14.

Κελευθοποιῶ.

Æschyl. Eumen. v. 12. πεμπεσι δ' αὐτῶν και σεβίζουσιν μέγα κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαι- στῆ, &c.

Κελευσμῶ.

Eurip. Bacch. v. 1086. ὡς δ' εἰωρισαν Σαφῇ κελευσμὸν Βακχίᾳ Κασμῆ κοραι, &c. *Ion.* v. 1346. Σὺ δ' ἐκ κελευσμῶν, ἢ ποθεν σωζεις ταδε;

* *Κελευσμοσύνη.* II. 114. E.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 64. 6. ἐκ τῆς δὲ κελευσμοσύνης Λυδοὶ τὴν πᾶσαν διαίαν τῆς ζῆς μετέβαλον.

Κελίσι.

Lucian. Alex. pag. 494. C. αλλά και βαρβαροίς πολλακίς ἐχρησέν, εἰ τις τῇ παλαιοῦ ἑορίῳ φωνῇ Συρίσι, ἢ Κελίσι, &c.

Κελίοσκυθαι.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 58. A.

Plut. C. Mar. II. 495. 4. f. δι' ὃ και πολ-
λας καὶ μερῶς ἐπικλησεις ἐχόντων, κοινῇ Κελ-
τοσκύθας του στρατον ὠνόμαζον.

Κενανδρεία.

Æschyl. Pers. v. 732. Πρὸ ταδ' ὡς Σού-
σων μεν αἴψυ πᾶν κενανδρίαν ἔνει.

Κενανδρῶ. App. 1193. F.

Æschyl. Pers. v. 117. μη πολὺς πύθηται
κένανδρον μεγ' αἴψυ Σαρδίῳ. Schol. κενον αν-
δρων.

Soph. Oed. Col. v. 971. και μοι πολλιν κέν-
ανδρον ἢ δελην τινα ἐδοξας εἶναι.

Κενεαλγίως.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 202. G.
ubi Cl. Steph. App. col. 1193. G. legit κενε-
αλγικῶς.

Κενεόλης.

Hippocr. de Rat. Viç. pag. 394. 39. ὅταν
εἰς κενεότηῃα ἐσελθῇ.

Κενοφρων.

Pind. Nem. Od. XI. v. 38. Schol. Ita
etiam legit Cl. Schmidt. ad loc. pag. 264.

Plut. de Cap. ex Inim. pag. 91. E. κενε-
οφρόνων εἰαιρων ανδρων (ὡς φησι Πινδαρῶ) ου
μέριως &c.

Κενοβελία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 86.

Κενοδουίς.

Suid. Lex. I. 38. in Voce Αἰρεῖφνα, ex
Anthologia inedita. Vide Not. Cl. Kust.
ad loc. Αἰρεῖφνα κενοδούις significat rastrum
dentibus vacuum, five, quod longo usu
dentes jam amiserat.

Κενοκοπεω.

Plut. de Stoic. Repugn. pag. 1037. A.
μωρολοεῖν τε πολλακίς λέγει και κενοκοπεῖν.

Κενολογία.

Plut. adv. Stoicos, pag. 1069. D.

Κενολαφεω.

Eurip. Helen. v. 1065. εἶλα πῶς ἀνευ νεως

Σωθησομεσθα κενολαφεῖν' ἐμον δεμας; v. 1562.
Ον Τυνδαρις πᾶσις ἡδ' ἀποῦλα κενολαφεῖ;

Κενοφρων.

Æschyl. Prometh. v. 761. Αὐτῶ πρὸ
αὐτῆς κενοφρόνων βουλευμάτων. Schol. β. εκ των
μαλαιοφρόνων.

Pind. Nem. Od. XI. v. 37. Αλλα βροῶν
τον μεν κενοφρονες αυχαι ἐξ ἀγαθων ἐβαλον.
Vide suprà in Voce Κερεόφρων.

Κενλαυροκλονῶ.

Lycophr. Alex. v. 670.

* Κενλαυρομαχία. App. 1195. A.

Plut. Thes. I. 28. 8. Ηροδωρῶ μεν εδενῶ
οιέται τον Θησεα μέλασχειν, αλλα μονοις Λα-
πιθαις της κενλαυρομαχίας.

Κενλαυροπληθης.

Eurip. Herc. Fur. v. 1273. Κενλαυρο-
πληθῇ πολεμον εκ ἐξηνυσα;

* Κενληνηριον. II. 120. D.

Lucian. Catapl. pag. 231. A.

Κενληροδαληῖ.

Æschyl. Suppl. v. 571. μαυνομενα πονοις
ἀλμοις, οδυταις τε κενληροδαλήτοις θειας Ηρας.

Κενληρωδης.

Pind. Pyth. A. v. 54. Schol.

Κενληρωσις.

Pind. Pyth. A. v. 54. Schol.

* Κεραμευικῶ. II. 124. G.

Lucian. Amor. pag. 563. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 192. 33. Talos ευ-
φουερεῖ ὦν του διδασκαλας, τον τε κεραμευι-
κὸν τροχον ευρε, και &c.. 766. 33. — της
κεραμευικῆς τεχνης, &c.

Κεραμίς.

Hippocr. de Morb. Lib. I. pag. 453. 22.
και ην καλαπλασης τη κεραμίτιδι, ἢ αλλῳ τῷ
τοιούτῳ, αποξηραινει δι' ολιγῶ. 488. 6. και
γην κεραμίτιδα. Vide Foef. Oeconom. pag.
84. col. 1.

Κεραμωῖ.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 764. A.
ὡς και κεραμωῖας εἶναι ἑείας, &c.

* Κεραλίας. II. 128. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 144. 18. και τοις
ἐπιγνωμενοις των ανθρωπων παραδεδοσθαι τον
θεον τουτον γεγονοτα κεραλίαν.. 148, 25. αφ'
οὔ

οὗ δὴ κεράϊαν αὖτον [Bacchum] παρειαίοντι.

Κεράλοφυσω.

Hom. Iliad. Γ. ῥ. 24. Schol. αἱ γὰρ θη-
λειαὶ τῶν ελαφῶν κ κεράλοφυσῶν.

Aristoph. Equit. ῥ. 1341. Schol.

Κεράλοφους.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 476. A.
Κερας. Τὰς πρώτας λεῖλαι τοῖς κεράσι τῶν
βῶν πίνειν· ἀφ' οὗ τον Διονυσον κεράλοφυσῶ
πλατῆσθαι.

Κεραυνοβαλλω.

Soph. Aj. ῥ. 711. Schol. τῆς Σεμελῆς κε-
ραυνοβληθείσης &c.

Κεραυνοβλήῃ.

Soph. Ant. ῥ. 1153. κεραυνία. Schol. κε-
ραυνοβλήτῳ.

* Κεραυνοβολεω. I. 668. C.

Plut. Marcell. II. 251. 1. Φερερίριος Ζεὺς,
— Διὸ εἰν ἡ προσωνομῖα κεραυνοβολῆν.

* Κεραυνοβολία. I. 668. C.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 932. A.
Εἰκαζοσι μὲν οὖν τινες ἐκ κεραυνοβολιῶν καὶ
πρῆσθων συμβῆναι τῷ.

Plut. Symp. Lib. I. pag. 624. B.

Κεραυνοβροντης.

Aristoph. Pac. ῥ. 375. Ω Ζεὺ κεραυνο-
βρόντα.

Κεραυνοσκοπία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 219. 9. καὶ τὰ περὶ
τὴν κεραυνοσκοπίαν μαλίστα πάντων ἀνθρώπων
ἐξεργασαντο.

Κεραυνοφαις.

Eurip. Troad. ῥ. 1103. Ἀνα μέσον πλα-
ταν πέσοι Αἰαῖς κεραυνοφαῖς πυρ, &c.

Κεραυνώτις.

Lycophr. Alex. ῥ. 436. Schol. Περὶ δὲ τῆς
τολμῆς Καπανέως, καὶ τῆς αὐτῆς κεραυνώσεως,
Εὐριπίδης ἐν Φοινισσαῖς [ῥ. 1179, &c.] φη-
σι, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1090. A.
Μυθεύοσι δ' εὐαυθὰ πε τὰ περὶ τὴν κεραυνώ-
σιν τὰ Τυφῶν, &c.

Dion. Hal. I. 169. 40.

Κερδέμπορος.

Orph. Hym. in Mercur. ῥ. 6. pag. 124.
Ερμηνεὺ πάντων, κερδέμπορε, λυσιμεριμνε, &c.

Κερεαλκής.

Apoll. Rhod. Arg. IV. ῥ. 469. Τον δ'
ογε, βούλυτο ὥστε μέλαν κερεαλκῆα ταυραν,
πλήξεν &c.

Κερκισικ.

Plat. Politic. II. 282. B. Το μὲν ξανθικόν,
καὶ το τῆς κερκισικῆς ἡμισυ, &c.

Κερκυραϊκ.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 75. 66.

Κερνοφορεω.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 14. 1.
ἐκ τυμπανῶν ἐφάον, ἐκ κυμβάλου ἐπιον· ἐκερνο-
φίρησα.

Κεροφορ.

Eurip. Bacch. ῥ. 690. Μυκημαθ' ὥς ηκε-
σε κεροφόρων βῶν.

Κερωῦπεω.

Æschyl. Agam. ῥ. 664. αἱ δὲ, κερωῦπτέ-
μεναι βία χειμῶνι, &c. Sch. ἦθουν τοῖς κερα-
σιν ἀλλήλων τυπόμεναι. ἡ μέλαφορα ἀπο τῶν
ταυρῶν.

Κεσρινισκος.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. C.

Κεφαλήγονος.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 683. D. e
Nicanthro. Σπερμαλινὴν καλυκὲς κεφαλῆγονοι
ἀνιέλεσσιν &c.

* Κεφαλοειδής. II. 151. D.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 534. 41.
καὶ ορίσθαι κλωνιοσι τῆς κεφαλοειδέος ταρασ-
σειν.

Κεφαλόμομος.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 803. D.
Φασι δὲ καὶ Θρακῶν τινὰς τὰς προσὰγορευομέ-
νες Σαραπαράς, οἷον κεφαλόμους, οἰκῆσαι ὑπερ
τῆς Ἀρμενίας, &c.

Κεχαριώμενος.

Aristoph. Acharn. ῥ. 867. ἐπιχαριῶς.
Sch. ἀνι τῷ, κεχαριώμενος καὶ κεχαρισμένος
ἡμῖν ἀπολοι' ἄν.

Κηληϊκος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 633. A.
μέλειανον ἀσμένως ἐπὶ τὴν μουσικὴν, ἐχέσης το
κηληϊκὸν τῆς ἐπιστήμης.

* Κηλίδω. App. 1207. F.

Eurip. Herc. Fur. ῥ. 1317. οὐ δεσμοῖσι
διὰ τυραννίδας πάτεραις ἐκηλίδωσαν;

Κηλωνηιον.

Κηλωνήϊον.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 78. 9. ὁ σίλῳ,
— χερσὶ τε καὶ κηλωνήϊοσι ἀρόμενῳ. .
370. 15. f. ἀν' λείπει μὲν κηλωνήϊον, ἀν' δὲ
γαυλῶν, ἡμισυ ἀσκή οἱ προσδέδεται.

Steph. App. col. 1208. A.

Κηνυλόν.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 85. E. Θα-
τεραι δὲ τ' αἱ κοῖχοι αἱ ἀμαθιῖδες τε κακοδό-
κιμοι τε κηνυλόνοι. Vide *Animadv. Cl. Cas-*
saub. ad loc. col. 165. 60.

Κηπεύμα.

Aristoph. Av. §. 1099. Ἦρινα τε βοσκο-
μέθα παρθενία Λευκοῖροφα μυρία, Χαρίων τε
κηπεύματα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 86. 42. πλεθῶ
πόλων — ποιεῖ κατὰ ῥυθμὸν πολλοῖς κη-
πεύμασι καὶ καρποῖς πάντοδα ποιεῖ τὴν χώραν. .
124. 41.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 682. D.

* Κηπερικῶ. II. 68. H.

Plat. Minos. II. 316. 5. f. Τινὼν οὖν ἐστὶ
τὰ περὶ κηπῶν ἐργασίας συγγραμμάτια καὶ νο-
μίμα; M. Κηπωρῶν. Σ. Κηπουρικοὶ ἀρα οἱ
νόμοι εἰσὶν οὗτοι.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 69. B.

* Κηπωρῶ. II. 68. H.

Lucian. Vitar. Aucr. pag. 192. A. ναυίης
δ' ἀν' ἰσως ἢ κηπωρὸς ἐν καιρῷ γενοῖο.

Plat. Minos. II. 316. 4. f.

Κησιωδης.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 50. C.

Κηριων.

Aristoph. Eccles. §. 737. Schol. Plutar-
chus ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς φησὶ, πέντε λαμπαδας
ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς γαμοῖς, ὅς Κηρίωνας ὀνομαζέσθαι.
Vide *Plutarch. Quaest. Rom. pag. 263. F.*

Κηροπισσῶ.

Hippocr. de Morb. Lib. II. pag. 467.
41. ἐπεὶ αὖτε περιχρῖσας τὴν κηροπίσσω σπληνι-
σκον, &c.

Κηροπλασῶ.

Æschyl. Prometh. §. 576. ὑπο δὲ κηρό-
πλασῶ οἷός τ' ἐστι δοναξ ἀχέας ὑπνοδόταν νομον.
Schol. οἱ μὲν κηρὸν ἢν πεπλασμένον ὁ δοναξ.
Schol. β. ὁ ἐν ταῖς οἰαῖς παρακείμενον ἐχθρὸν
κηρὸν ὑπὸ χεῖρ' αὐλῶ.

Κηροποιεω.

Aristoph. Vesp. §. 1075. Schol. Ἀνθρῆνας
δε, οἱ μὲν, τὰς μελισσὰς· οἱ δὲ ἐξέρον ζῶον κη-
ροποιεῖν ὁμοῖον σφῆκι.

Κηρολέχνας.

Anacr. Od. X. pag. 36. §. 178. Οὐκ εἰ-
μι κηρολέχνας. Vide Not. Cl. Barnes.

Κηροχίτων.

Anth. Ep. Gr. pag. 561. Cap. 10. Λαμ-
παδά κηροχίτωνα, κρονε τυφῆρεα λυχνον, —
Ἀντιπαῖρῳ Πείσωνι φέρεϊ γέρας.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 455. A. e
Castorione. Μεσοπολε θῆρ [Pan] κηροχίτω-
νῶ μελίσμ' ἰεῖς. Vide Cl. Casaub. *Ani-*
madv. in locum, col. 765. 56. &c.

* Κηροχύτω. II. 193. F.

Aristoph. Thesm. §. 61. κηροχύτῃ. Schol.
Τέλειον, εὐ πλατύνει. κηρὸν γὰρ ἔδεν εὐπλαστο-
τερον, οὐδὲ εὐμελῆ χειρὶς ὀρεον. Lege quæ se-
quuntur, et Schol. Bifet.

Κηροχύτος.

Anth. Ep. Gr. pag. 471. Platon. §. 6.
ἔσθαι δ' ἐφ' ὑπερθε μελίσσαι Κηροχύτοις ἐνῶ.
λατάρους ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

* Κηρυκεύμα. App. 1210. D.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 657. ὡς οὐ πῶλ'
ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μεμψή, &c.

Κηρυκικῶ.

Plat. Politic. II. 260. D. E. . 290. A.
ὧν τὸ κηρυκικὸν ἐθνῶν, ὅσοι τε περὶ γραμμάτια
σοφοὶ γίνονται, &c.

* Κηρωμαλίστης. II. 194. A.

Aristoph. Equit. §. 490. Schol. Παιδοῖρι-
σαι γὰρ καλοῦνται, οἱ ἀλεῖπται καὶ κηρωμα-
τισταί.

Κηρων.

Aristoph. Eccles. §. 737. Τὰ κηρια. Sch.
ἰσως τὰς κηρώνας λέγει.

Κηροδόρπῶ.

Lycophr. Alex. §. 954. Ταῖς κηροδόρποις
συμφοραῖς δεδημένῳ, &c. Schol.

Κηροφόνος.

Anth. Ep. Gr. pag. 550. Philipp. —
Κηροφόνον τε τριαναν, —.

Κηφηνώδης.

Plat. de Rep. Lib. VIII. pag. 554. B.
κηφηνώδεις ἐπιθυμίας ἐν αὐτῷ, διὰ τὴν ἀ-
παιδευσίαν, μὴ φῶμεν ἐγίνεσθαι, &c.

Κηφισιακός.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 369. C.
Κηφισιακῶν δὲ γογγυλιδῶν μνημονεύει Κράτης
ἐν Ρήορσιν οὕτως· Κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ο-
μοία πάνυ.

Κιθαρισεύον.

Plat. Sisyph. III. 389. C. μηδὲ ὅπως ἢ
κιθαρισεύον εἴη αὐτῷ, ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ μυσί-
κην ποιήσεων;

Κιθαρωνεύει.

Eurip. Bacch. v. 1043. Λεπὰς Κιθαρώ-
νειον εἰσεβάλλομεν, &c.

Κιθαρωνίος.

Aristoph. Thesm. v. 1004. Ἀμφὶ δὲ σοὶ
κλυπεῖται Κιθαρωνίῳ ἡχώ, &c. Schol. Ὁ ἐν
Κιθαρωνίῳ ὀρεῖ τῆς Βοιωτίας.

Κικί.

App. 1214. G.
Diod. Sic. Bibl. pag. 21. 32.

Κικιλικίζω. II. V. B.

Eustath. in Iliad. I. pag. 637. 21.

Κιμβερικορθοσάδια.

Aristoph. Lysistr. v. 45. κιμβέρικ' ὀρθο-
σάδια. Schol. Biset. Ἐν τισὶ δὲ τῶν παλαιῶν
βιβλίων εἰσι ὄραν κιμβερικορθοσάδια μίαν λέξει
γραφόμενον· ὅπερ ἐκ ἀποπνεύσεως καὶ ἰσως Ἀριστο-
φάνην εἰς γέλωτα φέρειν ἐκ ἀπιθανόν.

Vide *Steph. App. col. 1216. H.*

Κίμμερος.

Lycophr. Alex. v. 1427. Κίμμερος δ' ὅπως
σκία καλύψει πτερῶν, ἀμβλυνὼν σελάς. Vide
Schol.

Κιμώνειος. App. 1217. F.

Æschin. Epist. X. pag. 126. C. εἶπα ὡς
τὸν ξενῶνα ἀνεμῷ κατήχθημεν· ὃν μηδεὶς ἂν ἀλ-
λός ἢ Φεύγων τὸ Κιμώνειον ἄλως υπομείναι πλεων.

Κιναιδεία.

Aristoph. Acharn. v. 843. Schol. αὐτὴ τῇ
ἐκ ἀνέξεως τῆς κιναιδείας Πρεπιδῶ.

Κιναιδία vero per i, apud *Æschin. de fal-
sa Legat. pag. 260. A.* Verba legantur
in *Thes. Steph. I. 144. D.*

Κιναιδολογέω.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 959. A.
ἤρξε δὲ Σωλαδῆς μὲν πρῶτον τῇ κιναιδολογείν.

Κιναιδώδης.

Aristoph. Acharn. v. 849. Sch. Μοιχῶ
δὲ, εἶδος καὶ ὄνομα κούρας ἀπρεπῆς κιναιδώδης.

Κινησιφόρος.

Orph. Hym. in Nat. v. 21. pag. 106.
Αἶδία, κινησιφόρε, πολυπείρε, περιφρων.

Κινησιχθών.

Soph. Antig. v. 160. ἐλελίχθων. Schol.
ὁ κινησίχθων.

Κινηήης.

Pind. Isthm. Od. Δ. v. 32. Ὁ κινηήης δὲ
γάς. Schol. ὁ Ποσειδών. καὶ γέγονε παρὰ τὸ
ἐνοσίγαιος.

Κινναμώμιος. App. 1221. D.

Lucian. Ver. Hist. Lib. II. pag. 395. A.
πυλαὶ δὲ εἰσι ἐπὶ πασαι μονόφυλλοι κινναμώ-
μινοι. Sed Ed. *Amst. 1743. Vol. II. pag.*
111. 87. A. habet κινναμώμινοι, ut paulo
infra, l. 96. τῷ κινναμώμῳ. ἐγκαίσιμενοι.

S. Iohannes, in Apoc. XVIII. v. 13. uti-
tur simplici i, καὶ κινάμωμον.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 439. B.
πανίας ἐκ χρυσῶν ολκίων ἡλείφε κροκινῷ μυρῷ
καὶ κινναμώμῳ, &c.

Vide *Thes. App. col. 1221. D.* ubi Cl.
Auctor utitur duplici i, viz. Κινναμώμιον,
ut paulo antè Κιννάμωμον, col. 1220. H.

Κινναμωμοφόρος.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 179. C.
195. A. B. τῆς δ' ἐκβάσεως εἰς τὸ ἐξω πέλα-
γος, ἡ Κινναμωμοφόρος ἐστίν, &c. Lib. XVII.
pag. 1133. B. μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κιννα-
μωμοφόρας.

Κιονικός.

Eustath. in Odyss. A. pag. 18. 49. ἐστὶ δὲ
καὶ ἄλλως, εἰς τὸ ἀπλῶς πολὺ τῇ κατὰ τὸ Ἀτ-
λαντικὸν ὄρεος ὑψους, τὴν κιονικὴν φαντασίαν
συμβιβασθῆναι.

Κιονοειδής.

Eustath. in Odyss. A. pag. 31. 29. Ὅτι
δεδρομένη ἐστὶ, θηκὴ δοράων κιονοειδής.

* Κιονοκράνον. App. 1230. C.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. IV. pag. 223.
§. 5. Βελεομένων δὲ, τι χρὴ ποιεῖν, πῶς τὸ
κιονόκρανον ἀπὸ τῆς κιονῶς, εἴς τινος, εἴς ἀνε-
μῶν γενομένων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 126. 41. κιονῶν τε
καὶ ἀνδρῶν περιστάς, τὰ μὲν ἐπιχρύσα, τὰ δ'
ἀργυροειδῆς ἐπὶ τῶν κιονοκράνων τυπεῖς ἐχούσιν.

642. 19. περιστάς — ἐχούσιν ἰωνικὰ κιονόκρανα.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 304. A.
φύεται

Φυεῖται δένδρον — καρπὸν δ' ἐκφέρει παραπλη-
στον κιονοκράνῃ Κορινθίῳ.

Κιονοφορέω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 18. 40. του
Ατλάντα ὁ μύθος κιονοφορεῖν ἄ ποιεῖ.

Κιεκηλάτος.

Æschyl. Suppl. v. 61. δοῦναι τις ἀκουῶν
ὅπα τὰς Τηρείας μῆλ' οἰκίρας ἀλοχῆ, κί-
κηλάτου τ' ἀηδονῆ. *Schol.* τῆς ὑπο κίρκων
ἐλαυνόμενης.

Κίρραθεν.

Pind. Pyth. Od. H. v. 26. ἐδέκτο Κίρραθεν
ἔσφαλλον μένον υἱὸν &c.

* Κισσηρώδης. App. 1225. D.

Aristoph. Nub. v. 71. Schol. Φελλεάτας
λεῖψαι Δωριεῖς, τὰς κισσηρώδεις λίθας.

Lycophr. Alex. v. 177. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 25. 39. φησι γὰρ
ἀπᾶσαν τὴν Αἰγύπτου, πόλεμον ὡς οὐσαν καὶ
χαυρὴν, εἰ δὲ κισσηρώδην τὴν φύσιν, &c.

Κισσητός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 65. 41. Διόνυ-
σος κισσῶ. κισσητός γὰρ ὁ οἶνος. οὗ δόληρ ὁ
Διόνυσος.

Κισσοβρύς.

Orph. Hymn. in Bacch. v. 4. pag. 126.
Invoco Bacchum, Κισσόβρυον, ταυρωπόν, &c.

Κισσοειδώς.

Theocrit. Idyll. XIII. v. 42. Schol. πε-
ριπλεκέαι τοῖς φύλλοις κισσοειδῶς.

Κισσοπληκτός.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 643. E.
e Philoxeno. Οἱ νῦν δὲ κισσόπληκτα καὶ κρη-
ναῖα, &c.

Κισσοσεφής.

Anacr. Od. 26. pag. 80. ult. Κισσοσεφής
δὲ κεῖμαι, Πάϊ' δ' ἀπαῖνα θυμῶ.

Κισσοχαρής.

Orph. Hymn. in Τριέτηρ. v. 12. pag. 148.
Βασταρε, κισσοχαρής, πολυπαρθένη, καὶ δια-
κοσμε, &c.

Κισσω.

Eurip. Bacch. v. 205. μέλλων χορεύειν
κράζα κισσώσας ἐμὸν.

Κιτλοποίητος.

Lucian. Bacch. pag. 850. B. δόξατιναι
μικρὰ ἐχεσθαι, ἀσιδήρα, κιτλοποίητα &c.

Κλαγβαίνω.

Æschyl. Eumen. v. 131. Οὐαρ διώκεις θη-
ρα, κλαγβαίνεις δ' ἄπερ κυῶν &c.

* Κλαγβανω. II. 227. F.

Sophocl. apud Strab. Geogr. Lib. XV.
pag. 1008. A. Οὐα τῆς οὐν ἐχὶ κλαγβάνει.

Κλαγκτός.

Antiphan. apud Athen. Deipn. Lib. I.
pag. 15. A. τὸν δ' ἀνεστησεν πάλιν κλαγκταῖ-
σι φωναῖς.

Κλαιέω. II. 220. D.

Demosth. adv. Pantænet. pag. 630. B.
κλαίῃσιν καὶ ὀδυρεῖσθαι. 733. B. ἀλλὰ δέ-
σθαι Κωνων, καὶ κλαίῃσιν. 242. 9. ἀλλὰ
ὑπὲρ αὐτῆς κλαίῃσιν. *Vide Schol. pag. 220.*
3. *Ed. Oxon.* ὑπὲρ αὐτῆς κλαίῃσιν, &c.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 64. pag. 184.
κλαίῃσιν δὲ, Δημοσθενῆς.

Κλαμ.

Plut. Quæst. Rom. pag. 269. C. ὅτι πᾶν
τὸ κρυφα καὶ λαθρα κλάμ, καὶ κηλᾶρε τὸ λαν-
θάνειν.

Κλαριος. App. 1231. E.

Anthol. Ep. Gr. pag. 84. in Apollinem,
v. 11. Κοσμοπλόκον, κλάριον, κραροφρονα, καρ-
πογένεθλον.

* Κλασιβώλαξ. II. 223. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 553. Cap. 7. Agath.
Χαλκὸν ἀροῖρητὴν, κλασιβώλακα νεοῖομα, &c.

Κλαυσιμαχος.

Aristoph. Pac. v. 1290. Ἡ γὰρ ἐγὼ θαν-
μαζόν, ἀκουῶν, εἰ συ μὴ ἦς Ἀνδρῶ βουλο-
μάχου, καὶ κλαυσιμάχε τινῶ υἱῶ. *Schol.*
Κλαυσίμαχος — λεῖται παρὰ τὸ κλαίω,
κλαυσω. καὶ οὕτω καλεῖται ὁ ἐν ταῖς μάχαις
κλαίων καὶ θρήνων· ἢ ὁ τὰς ἀλλὰς ἐν ταῖς μά-
χαις κλαίειν καὶ θρηνεῖν ποιεῖν.

Κλαυσικός.

Aristoph. Thesm. v. 1056. Iw. Sch. Πεν-
θήϊκον καὶ κλαυσικόν.

* Κλεένος. II. 271. A.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 498. καὶ τὸ κλε-
εννότατον Βατῆου μέγαρον, &c. *Od. E. v. 25.*
κλεεννᾶς. *Schol.* εὐδοξου. *Od. Θ. v. 28.*
κλεενναῖς ἐν πύλαις.

Κλειδοφυλάξ.

Lucian. Amor. pag. 564. B. εἰ' ἀνοίγει-
σης

σης της θυρας υπο τε κλειδοφύλακος ειναι πε-
πιστευμενα γυναικα, &c.

Κλειζω. II. 270. B.

Aristoph. Av. v. 922. Schol. Bifet. Κλει-
ζειν το ὕμνεϊν.

Κλειννυω.

Plut. Quaest. Rom. pag. 275. F. ὥντο δειν
ως ενεργον αει μηδεποτε μελλειν, μηδε απο-
κεκλεισθαι, μηδε κλειννυειν.

Κλεομενικος.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 451. 12. f.
δια το κατὰ τον Κλεομενικόν πολεμον ελλελοι-
πεναι τινα των οψωνιων της Αχαιας τοις μισ-
θοφοροις.

* Κλεζας. II. 261. E.

Lycophr. Alex. v. 703. Λιπών δε Ληθαϊώ-
ντι υψηλον κλέτας, &c.

Κλεψιαγος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 182. F.
κλεψιάγους. *Dalchampr.* Quasi furtiva vasa,
nimirum alveo undique recto et occulto.
pag. 738. Sed Cl. *Casaub.* in *Animadv.* ad
loc. legit κλεψιαμους. col. 315. l. 30. Vi-
de *Athen.* pag. 636. B. C. F.

Κλεψινυμφος.

Lycophr. Alex. v. 1116.

Κλεψιχολος.

Lucian. Ocyr. pag. 958. D. Και κλεψί-
χολον ποδα τιθεις ιχνευμενον, — προστερχεται.
Ed. Amst. A. D. 1743. legit κλεψίχωλον.

Κληδονεω.

Hesych. Lex. pag. 534. 1. Κληδονῆσαι,
ἀκονῆσαι, φημην τινα μαλῆευσασθαι.

Eurip. Herc. Fur. v. 1288. Γλωσσης πι-
κροις κενήροισι κληδονέμενοι.

Κληδ'αχω.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1462. Σε δ' αμ-
φι σεμνας, Ιφιγενεια, κλιμακας Βραυρωνιας δει-
τησδε κληδ'αχεῖν θεᾶς.

* Κληροδοσια. II. 241. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 225. 30. αναλαβων
της καθυστερησαντας της κληροδοσίας, &c.

Κληρονομημα.

Lucian. Tyrannicida. pag. 411. D. κλη-
ρονόμημα γενησομενον τον δημον, &c.

* Κληρικος. II. 17. F.

Phav. Lex. pag. 433. 3. Κληρικᾶς, και

εὐθείας, επισης οἱ Αττικοι εκφερουσιν. οιον, ὦ
εἴθε, ὦ φίλοι, Αιας δευτερον σε προσφωνῶ, &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 57. 4.

Eurip. Hec. v. 534. Schol. λαμβανονσαι
γεν αι ευθειας Αττικως, αἷτι των κληρικῶν. Le-
ge quæ sequuntur.

Κλιμακοφορος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 645. 32. διεβιβαζε
την δυναμιν, ηγεμενων των ελεφαντων, επακολα-
θουντων δε των υπασπιστων και κλιμακοφό-
ρων, &c.

Appian. Alex. pag. 321. 23.

Κλιμακωδης.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 810. C.
ωστε εχειν καταβασιν κλιμακῶδη το δ' υδωρ, &c.

* Κλιμακωλος. II. 262. B.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 562. 9. f.
προσβασιν δε μιαν εχει — κλιμακῶην και
χειροποίητον, &c.

Κλινειος.

Demosth. Orat. in Aphob. I. pag. 548. C.
χωρις δε τετων — και ξυλα κλινεια εις ογδο-
ηκούη μινων αξια.

Κλινηφορος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 114.

* Κλिनοποιος. II. 259. A.

Demosth. in Aphob. I. pag. 548. C.

Plat. de Rep. II. 596. ult. 597. B. Ζω-
γραφῶ δη, κλινοποιός, θεῶ, τρεις οὗοι ἐπι-
στάται τρισιν ειδεσι κλινων.

Κλινεργος.

Plat. de Rep. II. 597. A. τελεως δε ειναι
ὄν το τε κλινεργῶ εργον, ἡ αλλε τινα χε. ρολεχ-
νου, ει τις φαιη, κινδυνευει εκ αὐν αληθη λεγειν;

Κλονησις.

Hippocr. de Morb. pag. 507. 2. Θερμαι-
νεται γαρ το σωμα, και τα ελκεα υπο της κλο-
νήσεως τε υἱρε. 513. 35.

* Κλοπιμαιος. II. 238. E.

Lucian. Icarom. pag. 735. C. τελευταια
δε, και το φως αὐτὸ, κλοπιμαῖον τε και ιοθον
ειναι φασι μοι, &c.

Κλυδαζομαι. II. 267. G.

Hippocr. de Locis &c. pag. 415. 10. Ad
hunc locum respicit Cl. Auctor.

* Κλυσις. App. 1237. G.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 385. 10.
αλλα

αλλα χρησέον και ου διαλειπέον, ἢν μη τι δεη,
ἢ δια φαρμακην, ἢ κλύσιν διαλείπειν, &c.

Κλυζοεργεῖν.

Anth. Ep. Gr. pag. 163. *Agath.* §. 5.
Πολλη σοι, κλυζοεργεῖ τυχη, χαρις, &c.

Κλυζοκαρπῶν.

Pind. Nem. Od. Δ. §. 123. Ενθα πειραν
εχοντες, οικαδε κλυζοκαρπων Ου νέον' ανευ σε-
φανων. Schol. των ενδοξον καρπον φερουτων σε-
φανων.

* Κλυζομηις. App. 1237. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 432. Δαμοχαρι κλυ-
τόμηι, δικασπολε, &c.

* Κλυζομοχθῶν. II. 979. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 540. Καλλιοπα κλυ-
τόμοχθε, τι σοι πλεον οτ'ι γεραιρει &c.

* Κλυζοπαις. App. 1237. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 75. 3. f. Ηριθμου
ποτε παντες Αριστοδικην κλυζοπαιδα, ἐξάκις ωδι-
νων αχθῶ απωσαμενην.

Κλυζοφημος.

Orph. Argon. §. 214. Αμφιων κλυζοφημος
ιδ' ασερι μενεχαρμης, &c.

Κλωπηϊος.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 1196. Βῆ ε' ες
ερημαίην κλωπηϊῶ, ἥτε τις φῶρ, &c.

* Κλωπικῶν. II. 238. G.

Eurip. Rhes. §. 512. Τουλον δ', ὃν ἴζειν
φης συ κλωπικαῖς εδραις, &c.

Κλωστομαλλος.

Eustath. in Odyss. I. pag. 368. 2. Οτι δε
κλώσματ' ειδῶ το σρεφειν ενλαυθα, δηλοῖ και
ὁ ειπων σρεψίμαλλον οἷν την ως ειπειν κλωστό-
μαλλον.

* Κναφευς. App. 1239. E.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 227. 12.
και τον κναφέα καλακληίσαντα το εργατηριον,
οιχεσθαι, &c.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. I. §. 26.
pag. 11. οἱ τε χαλκοῦπτοι — και κναφεῖς,
παντες πολεμικα οπλα κατεσκευαζον.

Γναφευς occurrit apud *Steph. Append.* col.
690. A. Ita in *Nov. Test.* scribitur, *S. Marc.*
Evang. IX. §. 3.

* Κναφηϊον. App. 1239. E.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 39. 13. τον
Vol. II. N°. V. 5.

ανθρωπον τον ανιπρησσυλα επι κναφηῖα ἔλκων
διεφθειρε. 227. 12, 21.

Κνεφαζω.

Æschyl. Agam. §. 135. οιον μήτις αἶα θε-
οθεν κνεφάση προῦπεν σομιον μελα Τροιας στρα-
τευθεν. Schol. σκολίσης.

Κνεφαίως.

Aristoph. Lysistr. §. 327. κνεφαία. Schol.
Ει καλως γραφεται προπερισπωμένως, ἐπιρρη-
ματικῶς ληπτόν ανι του κνεφαίως. *Lege se-*
quentia. *Ran.* §. 1391.

* Κνεφας. I. 1914. B.

Aristoph. Ran. §. 1385. Schol. Κνέφας
γαρ, το λυκόφως.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 219.
§. 8. Χειριστοφῶ μεν αμφι κνέφας πρῶ κω-
μην ἀμφικνεῖται, &c.

* Κνησμωδης. II. 277. C.

Hippocr. de Humor. pag. 51. 15. 188.
F. Τα κνησμώδεα σωμαῖα μέλα κοιλιης σασιν εν
φθισικοῖσι, κακον. *Aphorism.* pag. 1256. F.
Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 794. B.

Κνιδοθεν.

Lucian. Lexiph. pag. 527. C.

Κνιδερης.

Aristoph. Pac. §. 142. Ναξιεργής. Schol.
και Κνιδερεις δε, αλλας ναυς απο Κνιδε.

Κνισσωλος.

Æschyl. Korp. §. 482. παρ' ευδειπνοῖς εση
αἶμα εν πυροῖσι κνισσωλοῖς χθονῶ.

Κνυζισμος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 376. A.

Κνωδαλιον.

Hesych. Lex. pag. 414. 1. Ζωῦφίοις, μι-
κροῖς ζωοῖς ἢ κνωθαλίοις, &c.

* Κοβάλλος. App. 1246. B.

Aristoph. Ran. §. 104. Η μην κόβαλλα
γ' εσιν, ως και σοι δοκεῖ. Schol. Κακῆρτα και
ανελευθερα. — και κακοβάλεις, κοβάλλεις.

Κογχοειδης.

Lycophr. Alex. §. 1105. κόχον. Schol.
ὅς ἐν τε εἰκεφαλα κογχοειδής.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 214. B. ταῖς
γαρ ὁσρεῶδῃ παντα και κογχοειδῆ, &c.

* Κογχυλιαῖης. App. 1248. D.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. III. pag. 167.
C c §. 6.

§. 6. 4. ἦν δὲ ἡ μὲν κρηπὶς λιθὴ ξένε κοῖχυλι-
άτρε, &c. Vide *J. Poll. Onom.* pag. 760. 1.

Κοῖχυλιωδης.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 85. A. αὐτὸν
δε εἰδέναι — λιθὴς τε κοῖχυλιώδεις, καὶ τὰ
κλεινώδεα, &c. pag. 87. 8.

* Κοῖ. App. 1249. C.

Aristoph. Acharn. §. 780. Κοῖ, κοῖ. Schol.
Αἱ παῖδες μιμουμέναι τὴν χοίρων φωνήν, κοῖ κοῖ
λεῖσσαι. §. 800.

* Κοικυλλω. App. 1249. E.

Aristoph. Thesm. §. 859. Schol. κοικύλ-
λειν δ' ἐστὶν τὸ περιελεπεῖν. Schol. *Biset.*

Κοιλίδιον.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 992. B.
εὐλύιον κοιλίδιον ἐχων, &c.

* Κοιλιοπωλης. II. 289. D.

Aristoph. Equit. §. 200.

Κοιλοῤαωρ.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 502. κοιλοῤάσο-
ρ κυκλου. §. 1043. κοιλοῤάσορες. Schol.
ἀνὴρ τε μεγαλοῤάσορες.

Κοιλοπεδος.

Pind. Pyth. Od. E. §. 50. Ἀμειψεν ἐν κοι-
λόπεδον Ναπῶ Θεῷ

Κοιλοσαθμῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 120.

Κοιλοσωμαῖος.

Antiph. apud Athen. pag. 449. B.

* Κοιλοφθαλμιαω. II. 1410. H.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 62.

* Κοιλοφθαλμος. II. 1410. G.

Phan. Lex. pag. 136. 2. Αὐλωπίας, κοιλ-
όφθαλμῶ.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 120. 1. 183. 19. καὶ οφθαλμῶ υφαιμῶ, ταραχωδης,
καὶ κοιλόφθαλμῶ, καὶ κοιλοφθαλμίων, ὁ ἐξ-
όφθαλμῶ.

Xenoph. περὶ Ἱππ. pag. 5. §. 9. καὶ μὲν
τὸ ἐξόφθαλμον εἶναι ἐρηγορῶ μάλλον φαίνεται
τε κοιλοφθάμω, &c.

Κοιναω.

Pind. Pyth. Od. Δ. §. 204. Νυκτὶ κοινά-
σαντες ὁδόν. Sch. Τῇ νυκτὶ κοινωνήσαντες &c. Vide *Cl. Mattaire de Dial.* pag. 218. C. ubi legimus ἐκοινᾶτο, sed juxta *Ed. Oxon.*

Pindarus scripsit παρεκοινᾶθ'. Vide *Pyth. Od. Δ.* §. 236. ubi consulatur *Nota.*

Κοινηλοῤεω.

Heliod. Æthiop. Lib. X. pag. 492. 1. συγλῶθι ἐν εἰ πρὸς τὰς βασιλίδας σε κοινηλο-
γέμενον, ἀπασχολησάτω τῶν ἡδίστων ἐφυλαξάμεν.

Κοινοῤελια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 124.

Κοινοῤελιον.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 590. C. κοινοῤέλιον εἰς ἐνα τοπὸν συνηῤετο αὐτοῖς, ἐκα-
λεῖτο δὲ Ἀρνάριον, ἐν ᾧ τὰ κοινα ἐχρηματίζον, &c.

Κοινοῤωμια.

Æschyl. Suppl. §. 230. Πανίων δ' ἀνακ-
τῶν τῶνδε κοινοῤωμίαν σεβέσθ'.

Κοινοῤενης.

Plat. Polit. II. 265. E. Τί δ' ὁ πολίτικῶς
ἀρ' ἐπιμελείαν ἔχειν φαίνεται, πόσῃρα κοινοῤενῆς
φυσεως, ἢ τινῶς ἰδιοῤενῆς;

Κοινοῤονια.

Vide *suprà* in *Ιδιοῤονια.*

Κοινολεκῖεω.

Eustath. in Odyss. P. pag. 634. 2. δηλον
δ' ὅτι βαλὺν εἶδῶ καὶ ἡ κυνοβαλῖα αὕτη. ἥς ἡ
βραχυτέρα, σμιλαξ ὑπὸ τῶν κοινολεκῖάνων λε-
γέται.

Κοινολεκῖρῶ.

Æschyl. Prometh. §. 561. ἐδνοῖς ἡλᾶτες Ἡ-
σιονην πῖθων δαμαρῖα κοινόλεκῖρον. Schol. ὁμο-
κοῖρον. *Agam.* §. 1450.

* Κοινολεχης. App. 1250. C.

Soph. Elect. §. 97. μήτηρ δ' ἡ μή χῶ κοι-
νολεχῆς Αἰδισθῶ, &c.

Κοινολογία.

Hippocr. Prænot. pag. 27. 35. κελευη καὶ
ἐτερους εἰσαλεῖν εἰνεκα τε ἐκ κοινολογίης ἰσότη-
σαι τὰ περὶ τὸν νοσεύοντα, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 265. 18. Αἰρετῆς
— ἐμφανῶς ἐν ταῖς κοινολογίαις ἀνελαμβάνε-
τας πόλεις, &c.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 614. 13. πα-
ρακαλῶν πεμπειν τὰς συνεδρευσαύτας καὶ μεθ-
εξούτας τῆς ὑπερ τῶν διαλύσεων κοινολογίας. 2. f.

Plut. Agesil. III. 398. 4. De Prof. Virt.
sent. pag. 80. B. μήτε διαλύεσθαι μετ' ὀργῆς
τὰς κοινολογίας.

Κοινονοήμοσυνη.

Κοινονοσημοσύνη.

*Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. I. §. 16. pag. 22. 6. και το παυσαι τα περι της ερω-
τας των μεираκιων. και η κοινονοσημοσύνη. Vi-
de Notam Cl. Gatakeri.*

Κοινοπαθής.

*Dion. Hal. I. 33. 11. καθιστας δε νομιμες
Βασιλειας, — και βιων εθη φιλάνθρωπα και
κοινοπαθῆ.*

* Κοινοπλῆς. III. 369. F.

Soph. Aj. §. 894. Vide Schol.

* Κοινοποιεω. II. 296. F.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 243. 14. καινοποι-
ήσασθαι τον πρὸ τους Περσας πολεμον. .
295. 11.*

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 715. B.

Κοινοβροφικός.

*Plat. Politic. II. 261. E. . 264. B. Ταυτ'
εστω, παλιν δ' ουν εξ αρχης την κοινοβροφικὴν
πειρωμεθα διαιρειν. . D. . 267. D.*

* Κοινοφρων. IV. 200. F.

*Eurip. Iph. in Taur. §. 1008. κοινοφρων
δε σοι και ζην θελοιμ' αν, και θανων λαχειν
ισον. . Ion. §. 577.*

Κοινωνησις.

Plat. Politic. II. 310. B.

Κοινωνησεων.

*Plat. de Rep. II. 403. B. Ου προσοιζέον
αρα αυτω ηδονην, εδε κοινωνησεων αυτης εραση τε
και παιδικοις, ορθως ερωσι τε και ερωμενοις.*

Κοινωνητικός.

*Polyb. Hist. Lib. II. pag. 182. 15. υπε-
γενετο δε κοινωνητική και φιλική τις αυτοις δια-
θεσις.*

Κοινωνικώς.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 203. 18. και τας
εσις δε κοινας ποιησαμενοι, — διελεσαν επι
τινας χρονες κοινωνικῶς βιωντες.*

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IX. §. 31.

Κοινωφελεία.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 33. 27. την δε χρειαυ
την εκ ταυτης και κοινωφέλειαν τοις την Αιγυπτον
οικουσιν.*

Κοινωφελία. App. 1250. F.

Κοιτώνιον.

*Aristoph. Lyfistr. §. 160. ες το δωμάτιον.
Schol. εις το κοιτώνιον.*

Κοιτώνοφυλαξ.

*Phan. Lex. pag. 361. 2. Θαλαμηπόλος,
ή περι τον κοιτώνα, — Αππιων δε κοιτώνοφύ-
λαξ, νυμφαίωλος, τε θαλαμη επιμελουμένη. .
Hesych. Lex. pag. 433. 1.*

Κοκκαζω.

*Aristoph. Thesm. §. 1068. Schol. Bourd.
κοκκάζειν, επαδειν, απο τε ψοφου το ρημα με-
ταχθεν.*

Κολακευμα.

*Aristoph. Thesm. §. 1144. Schol. οθεν το
πιθηκίζειν, το τον πιθηκον δολαις, απάταις, και
κολακεύμασι μιμεισθαι.*

*Xenoph. Oecon. Cap. 13. §. 12. pag. 96.
ην δε ιδω η κολακεύμασι τινα προμιμωμενον, η
και αλλη τινι ανωφελει χαρις, δε.*

Κολακευτης.

*Lucian. de Merc. conduct. pag. 257. B.
ινα δ' εν λαβης, κολακευέτω μεν αυτω, και
ικελεύετω. Θεραπευέτω δε και ο οικονόμος. .
1093. A. ουδε Ανιπαίρω ημιν ανι τε θες κο-
λακευέτω.*

Κολακευέων. Adverbium.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 711. Schol.

Κολακία.

*Lucian. Dem. Encom. pag. 1089. A.
και τον απιστον Τπεριδην και τον αφιλον δημο-
κόλακα, τον ουθεν αισχρον νομισαντα κολακία
τε πλεθους, δε.*

Κολακεια. Steph. Thes. II. 313. A.

Κολακικώς.

*§. Poll. Onom. Lib. VI. §. 51. pag. 372.
κολακευτικῶς, θεραπευτικῶς, — κολακικῶς.*

*Lycophr. Alex. §. 1194. Schol. κολακι-
κῶς εικαζων τας Θηβας νησοις Μακαρων, αι
γαρ Θῆβαι νησῶ εκ εισι.*

* Κολασεων. App. 1255. A.

*Xenoph. Tyrann. Cap. 8. §. 9. pag. 237.
κολασεων δε της αδικας, κωλύεον δε της υβρι-
ζειν βελομενες.*

* Κόλλη. App. 1256. B.

*Herodot. Hist. Lib. II. pag. 119. 24.
υποχριούτες τω κόμμι, τω δη ανι κόλλης τα-
πολλα χρεωνται Αιγυπτιοι.*

Κόλλησεων.

*Suid. Lex. I. 217. Ανω. ανι τε ανά. —
και την προθεσιν κολλησεων τω εερει, ινα η
ανειρπει, δε.*

* Κόλλομελεω.

* Κολλομελεω. II. 305. H.

Aristoph. Thesm. §. 59. Τα δε τὸρνευει· τὰ δὲ κολλομελεῖ, &c. Schol. Κάλα μελῆ συγ-
κολλᾷ, καὶ συρραπῆι, καὶ συνδεῖ, καὶ συναρ-
μοτῆι. Schol. *Biset.* Μελῆ, καὶ ὠδὰς κολλᾷ,
συρραπῆι, &c.

Κολλοσκιλλωδης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 121. 2.

Κολοιάρχης.

Aristoph. Av. §. 1212. Πρὸς τοὺς κολοι-
άρχας προσήλθες; Κολοιάρχαι, hic sunt præ-
fecti excubiarum vel custodum. Cl *Kust.*
in Not. ad loc. pag. 195.

Κολοκυνθοπειράτης.

Lucian. Ver. Hist. Lib. II. pag. 404.
4. f. καὶ δὴ χειμασθέντες ἡμέρας δύο, τῇ τρίτῃ
περιπιπτόμενοι τοῖς Κολοκυνθοπειράταις. 405. A.

Κολοσσιαίος.

Lucian. Imag. pag. 595. C. πλὴν ὅσον
ἐκείνη μὲν ἐν μικρῷ πινάκι εἰς ἄραπτον, αὐτὴ δὲ
κολοσσιαία τὸ μέγεθος ἐστίν. 719. ult.

Diod. Sic. Bibl. pag. 279. 40. πάντες
ὁμόνυμόνως ἐψηφισάντο, διὰ μὲν ἐλευθερίας
κολοσσιαῖον ἀνδριάντα κτισκυσσάσαι, &c.

Κολοσσοδάμων.

Lycophr. Alex. §. 615. Κολοσσοδάμων δ'
ἐν ψυχασίν Αὔσονων Σταθεῖς, &c. Sch. Κο-
λοσσοδάμων δὲ σταθεῖς, ἧτοι ἀνδριάντογλυφῶ,
κολοσσῶ γὰρ, ὁ ἀνδρίας, &c.

Κολοσσερμία.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 26. A. κολοσ-
σερμία γὰρ τις καὶ αὐλὴ, τὰ μεγάλα φράζεσθαι
πῶς ἐχει, &c.

Κολοφωνιακός.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 569. D.
καθὰ καὶ Νικανδρῶς ὁ Κολοφωνικῶς ἰστέρι ἐν
τρίτῳ Κολοφωνιακῶν, &c.

Κολποειδώς.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 599. A.
ὥς τε κοιλαινέσθαι κολποειδῶς καθ' αὐτόν, &c.

Κολποφακή.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 584. D.
ἡ Γναθαινα ἐφη κολποφάκην διανοεῖται ποιεῖν.

Κολυμβησις.

Arrian. Peripl. maris Erythr. pag. 175.
15. ἐν ᾗ κολύμβησις τε πινικὴ ἐστίν, &c.

Κολυμβήτης.

Æschyl. Suppl. §. 412. Δεῖ τοι βαθείας
φρονίδος σῶτηρις, δίκην κολυμβήτηρος, &c.

Κολυμβητικός.

Plat. Sophist. I. 220. 2.

Κολωνοειδής.

Apoll. Rhod. Arg. II. §. 651. Sch. Τα-
χεὺς δὲ καλεῖται τὸν τε Ρῆξαν καὶ τὸν προ-
τε Ρῆξα σκοπεῖλον κολωνοειδῆ οὔλα.

Κομηλαμυνίας.

Aristoph. Vesp. §. 464. ὦ πονωπόνηρε καὶ
κομηλαμυνία, &c. Schol. τὸ δὲ Κομηλαμυνία,
συνεθῆκεν παρὰ τὸ κομᾶν, ὃ ἐστὶ φρονεῖν μέγα
— καὶ παρὰ τὸν Ἀμυνίαν, ὃς διεβαλλέτο ὡς
μισοδῆμος.

Κομισέος.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 605. ἐν παντί
πραΐει δ' ἐσθ' ὁμιλίας κακῆς κακίον εἶδεν, καρ-
πῶς ἐκομίσετο. Schol. ἐκ ἀξιοῦ κομίζεσθαι.
Schol. β. ἐκ ἀξιοῦ κομισασθαι τίνα αὐτόν.

* Κομορροφω. II. 328. D.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 300. A. Ad
hunc locum respicit Auctor.

Diod. Sic. Bibl. pag. 11. 14. μέχρι τῆς ἐς
οἶκον ἀνακομιδῆς κομορροφεῖν.

Κομπασμα. II. 371. C.

Æschyl. Prometh. §. 360. ὃς αὐτὸν ἐξε-
πληξε τῶν υψηλῶν κομπασμάτων. . *Sept. c.*
Theb. §. 800.

Aristoph. Ran. §. 971.

Κομπήαλια.

Dion. Hal. I. 211. 3. Κομπήαλια προσ-
αγορευοῦντες αὐτὴν ἐπὶ τῶν σενωπῶν.

Κομπήω.

Dion. Hal. I. 211. 4. Κομπήτες γὰρ τὰς
σενωπὰς καλεῖσι.

Κομπεύλος.

Dion. Hal. II. 46. 25. καὶ τὰ ἀλλὰ ὅσα
χαρακτηριστικὰ τῆς κομπεύτης τε καὶ αὐστηρίας
ἐπελοίσασθαι οὔλα ἀρμονίας.

Κομπόεπης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 143.

* Κονιάλος. II. 340. A.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 200.
3. καὶ γὰρ οἶνον πολλὸν ἦν, ὥς ἐν λακκοῖς κο-
νιάλοισι εἶχον.

Κοννέω. App. 1266. H.

Æschyl. Suppl. v. 170. κοννῶ δ' αἶαν γα-
μέας ἔρανόνικον. Novī.

Κοντοβόλεω.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 688. C. και
γαρ συσταδην χρωμεθα, και κοντοβολῶντες. Vi-
de Notam.

Κοντοβρίον.

Phav. Lex. pag. 159. 1. in Voce Βομ-
βυλίας. Sed Schol. *Lycophron. in Alex.* v.
786. habet Κοντοβρίον.

Κοπιδοιοω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 140. 2.

Κοπιωδης.

Hippocr. de Judicat. pag. 55. 22. ην ου-
ρον παχυ, οιον το λευκον, επι τοις κοπιώδεσι τε-
ταρταίοισι. *Arbor.* pag. 1250. D.

Κοππαφόρος.

Lucian. adv. Indoct. Vol. III. 104. 18.
Ed. *Amst.* κοππαφόρον. Vide Notam. Ed.
Par. pag. 866. B. habet Κοπποφόρον.

Κοπραῖω.

Aristoph. Lysistr. v. 1176. κοπραῖωγῆν.
Schol. αἰετὶς κοπραῖωειν, απο του κοπραῖω-
γέω, η̄σουν κοπρον αῖω, κοπρον επιβαλλω, κο-
πρέω, εῑε κοπρώ, και κοπρίζω.

* Κοπραῖω. II. 344. G.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 134. pag.
783. ταχα δ' αν και κοπροφόροι ειεν εκ τέτων,
και κοπραῖω. — Πλάτων δε ὁ κωμικὸς, κο-
πραῖω γαστρας, ὧ και επ' εκεινε χρησεν.

Κοπροβόλειον.

Eustath. in Odyss. A. pag. 39. 8. απο τε
βαλλειν και της βολης, και ὁ βολεῶν Αττικῶς
ὁ ε̄σι κοπρών, η̄τοι κοπροβολεῖον.

Κοπρολόεω.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 134.

Κοπροφορῶ.

Xenoph. Memorab. Lib. III. pag. 169.
§. 6. Αρ' ἔν, εφη, και κοφινὸς κοπροφόρος κα-
λὸν ἔστιν;

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 134.

Κοπροδης.

Hippocr. Prædiç. Lib. I. pag. 80. C.
Αι — επανασασιες — εχουσαι μικρα κοπρώ-
δεα &c.

Plat. Theat. I. 191. C.

VOL. II. N°. VI. I.

Κοπρωνυμῶ.

Eustath. in Odyss. A. pag. 40. 40.

Κοπτεον.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 119. F.

Κορακίαω.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 329. C.
Και Αναδυσενθθεν τις κορακιῶνας, &c. *Ca-
saub. in Animadv.* col. 572. legit Κορακιῶνας.

* Κορακοειδης. II. 380. D.

Aristot. de Hist. Animal. Lib. I. pag.
764. B. και τα μεν, αφροδισιασικα, — τα
δε, αλνευτικα, οιον το των κορακοειδῶν ορνιθων
γενεα.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 304. E.

Κορακονησιης.

Steph. de Urb. pag. 466. B. Κορακόνησος.
— το εθνικον, Κορακονησίτης.

Κορακοπέλαιος.

Steph. de Urb. pag. 466. A. Κόρακῶ πέ-
τρα, — ὁ ταύτην οἰκῶν, Κορακοπέλαιος.

Κορδυβαλλωδης.

Lucian. Tragopod. pag. 954. C. Οθεν με
δεχεται κορδυβαλλῶδες πεδον, &c.

Κορησιῶ.

Steph. de Urb. pag. 468. C. Κόριον, —
ὁ πολίτης, Κορήσιος. Vide Not. 41.

Κορινθιαζω. App. 1270. A.

Steph. Byzant. pag. 468. A. Κορινθιάζο-
μαι, το ἑταιρεῖν, απο των εν Κορινθῳ ἑταιρῶν.

Eustath. in Iliad. B. pag. 219. 45. οθεν
και Κορινθιάζεσθαι, το μαστροπεύειν, ἢ ἑταιρεῖν,
απο των εν Κορινθῳ ἑταιρῶν.

* Κορινθιακος. App. 1270. A.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 488. C.
Απελλης — επεδεικνυεν — ημιν εν τισι Κο-
ρινθιακοῖς εργοις την των ηλων θεισιν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 303. 9, 28. ὁ μεν
εν Κορινθιακὸς ονομασθεις πολεμῶ συνεστη δια-
τας προειρημενας αἰτίας.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. VI. pag. 369. 7.
εἰ δε κεισθαι την Κερκυραν εν καλῳ μεν τε Κο-
ρινθιακῇ κολπῃ, &c.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 517. C.
εχει δε την περιμέτρον ὁ Κορινθιακὸς κολπῶς,
— σταδιων &c.

Κορινθιαρχης. App. 1270. A.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 304. A. καρ-
D d πον

πον δ' εκφέρει παραπλησιον κιονοκράνω Κορινθιεῖς. 586. A.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 199. E. . 205. C. . 525. E. οἱ δὲ αὐτοὶ, καὶ καλασίρεις Κορινθιεῖς.

Eustath. in Iliad. B. pag. 219. 46, 51.

Steph. de Urb. pag. 467. A. Κόρινθος — καὶ συνθεῖον, Κορινθιερῆς, ὡς Ἀττικερῆς.

Κορινθίως.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 432. §. 2. 7. ἐστῆσμενον δὲ Κορινθίως, &c.

Κορισκω.

Hippocr. de Gland. pag. 271. 31. εἶχον δὲ καὶ οἱ νεφροὶ ἀδενας, καὶ γὰρ εἶσι κορίσκονται πολλῆς ὑφρασις.

Κορισσίης.

Steph. de Urb. pag. 466. D. Κορισσός, — το ἐθνικόν, Κορισσίτης.

* *Κορκορυῖω. I. 763. H.*

Aristoph. Nub. §. 386. Schol. Κορκορυεῖν γὰρ εἶσι, τὸ τὴν γαστέρα λαλεῖν μόνον. ἢ ἐμμησαῖο τῇ φωνῇ τῶν ἐνέρων τὸν ἦχον.

* *Κορκορυμῶ. I. 763. H.*

Lucian. Philopatr. pag. 1118. D. ποσσὶ κορκορυμὸς, καὶ κλονῶ τὴν γαστέρα σου συνέλαρασε.

* *Κορνοπιών. App. 1270. E.*

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 912. A. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν παρνόπων, ἐς οἱ Οἰαῖοι κόρνοπας λέγουσι, Κορνοπιῶνα τιμασθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλεᾶ ἀπαλλαγῆς ἀκριδῶν χάριν.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 17.

Κορσεον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 6. 39. — εἰ δὲ τὸν Αἰδύπτιον κυάμον, καὶ τὸ καλεσμένον κόρσεον, καὶ πολλὰ τοιαυτ' ἐβέρα τροφὴν εἰομένην παρέχεσθαι τῷ γενεῇ τῶν ἀνθρώπων.

Κορσιόν. App. 1270. G.

Lycophr. Alex. §. 290. Schol.

Κορσωῖ.

Lycophr. Alex. §. 291. καὶ σταυροῖσι κορσωῖ ᾤοντο, &c. Vide Eustath. in Iliad. H. pag. 567. 4.

Κορυδαλίσμος.

Dion. Hal. I. 88. 19. ἐδ' ἂν ἴδοι τις παρ' αὐτοῖς, καί τοι διεφθαρμένων τῶν ἐθνῶν ἡδὴ, & θεοφορήσεις, & κορυδαλισμὸς, &c.

Κορυδαλίσκος.

Lucian. Jup. Trag. pag. 694. A. κομὴ ἀνασοδευμένη, κίνημα κορυδαλίσκος, &c.

Κορυδαλλεύς.

Steph. de Urb. pag. 470. D. Κορύδαλλα, πόλις Ροδίων — τὸ ἐθνικόν, Κορυδαλλεῖς. Κορύδαλλος, δῆμος — ὁ δημόσιος, Κορυδαλλεύς.

Κορυλειαυς.

Steph. de Urb. pag. 470. E. Κορύλειον, κομὴ — ὁ οἰκῆτορ, Κορυλειαυς.

Κορυνησις. II. 384. C.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 61. F.

Κορυνίης.

Orph. Hym. in Nymph. §. 9. pag. 146. Πέλορυστοι, λίσυραι, κορυνίτιδες, ὕλονόμοι τε.

Κορυφασίεύς.

Steph. de Urb. pag. 471. A. Κορυφάσιον, — τὸ ἐθνικόν, Κορυφασίεύς, καὶ Κορυφάσι.

Κορωναιεύς.

Vide infra Κορωνεύς.

Κορωνεύς.

Steph. Byz. de Urb. pag. 471. B. Κορώνεια, — ὁ πόλις Κορωνίης, καὶ Κορωνεύς. οἱ δὲ φασὶ παρὰ τὴν Κορώνειαν Κορωνειεύς. παρὰ δὲ τὴν Κορωνὴν Κορωναιεύς. Vide Not. 73. et pag. 472. A.

* *Κορωνισμα. II. 382. F.*

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 360. B. καὶ τὰ ἀδομένα τε ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα καλεῖται, &c.

* *Κορωνοβόλ. I. 668. C.*

Anth. Ep. Gr. pag. 352. Εἶχε κορωνοβόλον πενήτης λιμήρον Ἀριστεύων ὄργανον, &c. Ad hunc locum, ni fallor, respicit Cl. Auctor.

Κοσκινομανίς. App. 1274. G.

Theocrit. Idyll. Γ. §. 31. Εἶπε καὶ Ἀφροδίτῃ τάλαθρα κοσκινόμανις, &c. Schol. ἦεν ἡ διακοσκινεῖ μανεύομενη.

§. Poll. Onom. Lib. VII. §. 188. pag. 827. 3.

Κοσκινοπώλης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 126. F.

Κοσμαγίον. II. 392. D.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 474. E. οἱ δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριον εἶσι καθαρόν, Ἀντιφάνης εἰρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ.

Κοσμηγίον.

Κοσμητέρα.

Orph. Hym. in Naturam, v. 8. pag. 106.
 Ἀγὴ κοσμήτειρα θεῶν, ἀγέλης τε τελευτή, &c.

* Κοσμητής. II. 391. F.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. H. pag. 669. 3.
 καὶ τὰς κοσμητὰς οἱ υποχρεῖται τε καὶ ἐνρίβου-
 σιν αὐτὰς, &c.

Κοσμηθρον.

Aristoph. Pac. v. 59. Το κόρημα. Schol.
 Το κόσμηθρον, το σάρον, ᾧ εἰωθασιν αποκαθαί-
 ρειν τὰς ρυτίδας τῶν οἰκῶν.

Κοσμίης.

Lycophr. Alex. v. 290. Schol. καὶ αἱ 5ε-
 φάναι, ἧτοι οἱ κοσμίται, &c.

Κοσμογένεια.

Suicer. Thef. Eccl. II. 148.

Κοσμογονία.

Suicer. Thef. Eccl. II. 148.

Κοσμοκομης.

Anth. Ep. Gr. pag. 559. *Philipp.* v. 3.
 Καὶ κίενα κοσμοκόμην, &c.

Κοσμοκρατωρ. II. 389. B.

Orph. Hym. in Solem, v. 11. pag. 104.
 Κοσμοκράτωρ, συρικία, πυριδρομέ, κυκλοελίκη,
 &c.. In *Pan.* v. 11. pag. 108.

Epist. ad Ephes. VI. v. 12. πρὸς τὰς κοσ-
 μοκράτορας τὰ σκότος τὰ αἰὼν ὁ τελεῖται, &c.

Κοσμοπλοκος.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In *Apoll.* v. 11.
 Κοσμοπλόκον, κλαριον, κραιόφρονα, καρπογέ-
 νεθλον, &c.

Κοσμοσανδαλον.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 685. A.
 B.. 681. B. C. e *Cratino et Clearcho.*

Κοσμοσώτης.

Suicer. Thef. Eccl. II. 154.

Κοσμοφθορ.

Anth. Ep. Gr. Lib. II. pag. 270. Εἰ-
 κονα σοι βασιλεῦ κοσμοφθόρε τὴνδε σιδήρεα Ἀν-
 θεσαν, &c.

Κοσσαι.

Steph. de Urb. pag. 472. C. Κοσσεᾶ, —
 οἱ οἰκεῖντες, Κοσσαιῶι. — D. Κοσσός, — οἱ
 οἰκεῖντες, Κοσσαιῶι.

Κοσσοτραπέζ.

Suid. Lex. III. 37. Παρασί. κολαζ.
 τραπέζοιοι. κοσσοτραπέζ.

Κοσυραιο.

Vide infra Κοσυριακός.

Κοσυριακ.

Steph. de Urb. pag. 472. D. Κόσυρ, νη-
 σ — καὶ πόλις — το ἐθνικὸν τῆς πρώτης,
 Κοσύρι. καὶ κληρικόν, Κοσυριακός — τῆς δὲ
 δευτέρας, Κοσύραι.

Κοῤαινῶ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 490. τῶς νιν
 Ζεὺς νεμέλωρ ἐπιδόι κοῤαινῶν.

Κοῤινηφορ.

Moschi Idyll. VIII. v. 2. Ερχέται εἰς Ἀρε-
 δοισαν ἄλῶν κοῤινηφόρον ὕδωρ, &c.

Κοῤινογρα.

Aristoph. Av. v. 241. Τα δὲ κοῤινογρά, —
 τὰ τε καμαροφάλα. Vide *Auctorem.*

Κοῤινοφορ.

Phan. Lex. pag. 88. 2. Ἀνθ. λευκόν, —
 καὶ τὰς παλαιὰς, οἱ φασὶ καὶ κοῤινοφόρος ὡς
 τὰ πολλὰ, τὰς ὑψηλὰς εἶναι τοπὰς.

Κοτῖς.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 29. pag. 166.
 τὰ πρὸ τῆς κοτῖδος. Δωριεὶς δὲ τὴν κεφαλὴν
 εἰς καλῶσιν.

Κερε.

Vide infra Κερεὺς.

Κερεὺς.

Steph. de Urb. pag. 474. A. Κέρης —
 καὶ Κερεὺς παραλίον. καὶ θηλυκὸν Κουρίτις.
 καὶ Κέρει, &c.

Κερησιμ.

Soph. Eleet. v. 52. καραλόμοις χλιδαῖς.
 Schol. ἧτοι ἐν κερησίμοις τρυφαῖς.

Κερηϊκ.

Suid. Lex. II. 274. Καὶ ἐνοπλίον. — ἡ
 ἐνοπλί, ὁ ἀμφιμακρὸς ὅς καὶ Κερηϊκὸς κα-
 λεῖται. Vide *Aristoph. Nub.* v. 651. Schol.
 ubi legimus Κερηϊκὸς pro Κερηϊκός.

Κερία.

Dion. Hal. I. 80. 30. ἐκαλεῖ δὲ τὰς μὲν
 μείζους μοῖρας, Τρίβας τὰς δ' ἐλαττέρας, Κερί-
 ας, &c. . I. 34. Φράβρα δὲ καὶ λοχος, ἡ Κερία.

Κερεὺς.

Κερίευσ.

Steph. de Urb. pag. 474. C. Κέριον, πόλις — το εθνικόν, Κερίεύς.

Κερίων.

Dion. Hal. I. 80. 36. οἱ δὲ τὰς Κερίαις ἐφεισηκόες, Φραζιάρχῳ καὶ Λοχαῖοι, ὡς ἐκεῖνοι Κερίωνας ὀνομάζουσι.

Κερόβορϑ.

Æschyl. Agam. v. 1520. οἳ δὲ καὶ προβαίνων παχυν κερόβορον παρῆξι. Vide Not. Cl. Stanl. pag. 812.

Κεροπολίης.

Steph. de Urb. pag. 474. D. Κερόπολις, — το εθνικόν, Κεροπολίται.

Κερόλοκεω.

Hippocr. de Genitura. pag. 233. 54. πολλὰ γὰρ γυναῖκες ἤδη ἐθελύλοκσαν παρ' ἀνδράσιν ἰδίοις· παρὰ δὲ ἑτέροις ἀνδράσιν ἐλθεῖσαι, ἐκερλόκησαν. 234. 8.

* Κερόλοκ. II. 376. D.

Eurip. Suppl. v. 956. Οὐδ' εὐτυχίας μέλει μοι Κερόλοκοις ἐν Ἀργείοις.

Κερόροφω.

Philostr. Vit. Apollon. pag. 333. 2. τὰ μὲν γὰρ δρεπῶναι αὐτῆς, τὰ δ' ἀρεῖναι, κερότροφός τις, ὡς ταῖς ὥραις εἰσιν.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 723. C. τοῦ Δια κερόροφῆσαντας, Κερήτας ὀνομασθῆναι.

Κερεβιον.

Lycophr. Alex. v. 786. Schol. Phavorinus vero, in *Lex.* pag. 159. 1. habet κοντρέβιον.

* Κεφισίς. App. 1281. H.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 843. §. 2. 5. f. φέρειν καὶ κέφισιν πολλὴν τὸ ἐπὶ καλοῖς ἐργοῖς, — τελευτᾶν, &c.

Κεφοδοξία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 155.

Κεφονοία.

Aristoph. Lysistr. v. 139. Schol. Bisset. εἶω δὲ τὴν γυναικῶν κεφονοίαν καὶ τῆς γνώμης ἀσασίαν δηλοῖ.

Κεφονεύς.

Æschyl. Prom. v. 383. Μοχθὸν περισσόν, κεφόνον τ' εὐηθίαν.

Κεφονο. *Thes.* App. 1282. A.

Soph. Antig. v. 349. κεφοῖόν τε φύλον

ορνιθῶν ἀμφιβαλὼν αἰεὶ, &c. . v. 628. Hunc v. citat Cl. Auctor.

Κεφονεύς.

Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. II. pag. 774. 7. δια γὰρ αὐτὴν ὁ στρατὸς ὁ τε Πομπηῖς κεφόνως μάλα ἐπηρεθῆ, &c.

Κεφοπίεϑ.

Orph. Hym. in Zephyr. v. 6. pag. 176. Ηερῖαι, ἀφάνεις, κεφόπῆροι, αερομορφοί.

Κεφοτέρως.

Dion. Hal. I. 206. 38. κεφοτέρως εἰς τὸ λοιπὸν φερέη, &c.

Κοφινώδης.

Aristoph. Acharn. v. 332. ὁ λαρκὸς δημοτῆς. Schol. Πλεῖμα τι κοφινῶδες, ἢ ψιθῶδες, ἐν ᾧ φέρεται τὰς ἀνθρακας.

Κοχλασμα.

Phan. Lex. pag. 104. 2. Αποβρασμα, κόχλασμα. *Hesych. Lex.* pag. 123. 2.

Κοχλιεσιϑ.

Steph. de Urb. pag. 475. A. Κοχλίεσα, νησ. — το εθνικόν, Κοχλιεσιϑ.

Κραββαῖον.

Aristoph. Lysistr. v. 922. ἐπὶ τὸν κῆ. Sch. Bisset. Τὸν, τε κραββαῖον τὰ σχοινία.

Κραβόν. App. 1285. A.

Aristoph. Equit. v. 485. καὶ κραγὸν κεκράξεται. Schol. Αἰσάρχ. οὐδὲν, ἀλλ' ἂν τε κραυγᾶς κῶς.

Κραδίης.

Steph. de Urb. pag. 475. D. Κράδη, πόλις Καρίας. — το εθνικόν, Κραδίτης, ὡς Σιδίτης.

* Κραιπνοσσύϑ. III. 760. A.

Æschyl. Prometh. v. 279. καὶ νῦν ελαφρῶ ποδὶ κραιπνίσσυλον θῶκον προλιπεύ', &c. Schol. τὸν ταχίνως κινεῖμενον θρόνον &c. Sch. β. ταχυ.

Κραιπνοσσύως.

Æschyl. Prometh. v. 279. Schol. β. δεῖν κραιπνοσσύτως προλιπεῖν εἰπεῖν, κραιπνόσσυτον εἶπε πρὸς τὸ θῶκον.

* Κραιπνοφορός. App. 1286. C.

Æschyl. Prom. v. 132. κραιπνοφόροι. Sch. β. ταχείαι.

* Κρακίλος. II. 229. A.

Lucian. Somn. pag. 707. C. οἱ λαλ. εἰ, καὶ κρακίλος pag. 1043. A.

Κραμβεσαιϑ.

Κραμβύσαι.

Steph. de Urb. pag. 475. E. Κράμβυσα, νησ — το εθνικόν, Κραμβύσαι, ἢ Κραμβύσαι.

Κραμβύτης.

Steph. de Urb. pag. 475. F. Κράμβυτις, πόλις — ὁ πολίτης, Κραμβύτης, ὡς Ναυκράτης.

Κρανάτης.

Steph. de Urb. pag. 475. G. Κρανάη, νησ — Λακωνική. — ἔως ἐκαλείο ἡ Ἀττική, ἀπο Κρανά. — το εθνικόν, εἰ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Κρανάτης, ὡς Καρυάτης· εἰ δὲ τῆς Ἀττικῆς, Κρανάϊ, ὡς Ἀθηναί.

Κρανάϊν. App. 1287. F.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 856. A. ἀφ' ἧ καὶ τὰ συράκινα ἀκονίσματα εοικότα τοῖς κρανάϊν.

Hippocr. de Fract. pag. 771. H.

Κραναι.

Vide suprà Κρανάτης.

Κρανείατης.

Steph. de Urb. pag. 476. C. Κράνεια, — το εθνικόν, Κρανείατης, ὡς Μαρειάτης, &c.

* Κρανείν. II. 72. D.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Z. pag. 472. 1. παλῶ κρανείνῳ ἐνὶ ἐκαστῷ. . Περὶ Ἰππ. Cap. 12. §. 12. pag. 53. τὰ κρανείνα δυο παλῶ μαλλον ἐπαινεμέν. . *Κυνήγ. Cap. 10. §. 3.* pag. 150. 2. f.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. I. pag. 33. 15. καὶ οἱ ξυσοῖς κρανείνοις πρὸ παλῶ εμάχοντο.

Κρανίεις.

Steph. de Urb. pag. 476. E. Κράνιοι, πόλις — το εθνικόν, Κρανίεις.

Κρανιν.

Lycophr. Alex. §. 553. Schol. ὁ μὲν Ἰδας κρανίνῳ δοράτι κοῖλον ἔλεχθαι τῆς δρυὸς οὐλασας, &c.

Κρανίτης.

Steph. de Urb. pag. 476. D. Κρανίδες — το εθνικόν, Κρανίται. Vide Not. 15.

* Κρανοποιεω. App. 1287. F.

Aristoph. Ran. §. 1050. κρανοποιῶν. Sch. Hunc locum citat Cl. Auctor.

Κρανίης.

Lycophr. Alex. §. 305. ὦν κράνιης χρόνῳ Schol. ὡν τινῶν θλιψέων κράνιης καὶ τελειώτης αὐδηθῆσθαι, &c.

Κραροφρων.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. §. 11. Vide suprà in Voce Κοσμοπλοκ.

Κρασπεδω.

Eurip. Ion. §. 1423. Κεκρασπέδωται τ' οφείν, Αἰδῶ τροπον. Vide Not. Cl. Barnes.

Κραλαβόλ.

Eurip. Bacch. §. 1094. Πρῶτον μὲν αὐτοῦ χερμαδας κραλαβόλους ἔρριπον, &c.

Κραλαίης.

Hom. Odys. A. §. 596. τὸ' ἀποσφρασσε κραλαίης Αὐλῆς, &c. Schol. Ἡ ἰσχυραὶ δυνάμεις. Vide *Eustath. ad loc.* pag. 460. 5. Το δὲ κραλαίης, ἐπιρρημα εἰν ἀνὶ τε κραλαίως. Lege quæ sequuntur.

Κραλαίλεως.

Eurip. Eleet. §. 534. Πως δ' ἀν γενοί' ἀν ἐν κραλαίλῳ πῶδῳ Γαίας, πῶδων ἐκμακίρον; A κραλαίος et λαῶς lapis, idem quod κραλαίπεδον ἔδας *Homero, Odys. Ψ. §. 46.* est autem κραλαίλεως *Attice*, ut Μενελεως. Cl. Barnes.

Κραλεραύχην.

Plat. Phædr. III. 253. D. ὁ δ' αὖ, σκολί, — κραλεραύχην, &c.

Κραλήμα.

Phan. Lex. pag. 337. 2. Εχμάλα, τὰ κραλήμαλα, ἑτηρίμαλα, υπερεισμαλα.

* Κραλήνιζω. II. 141. C.

Eustath. in Odys. A. pag. 36. 26. ἐκ τε κραλήνῳ, καὶ κραλήνιζεν το σύμπινειν, &c.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 504. B. αἰνῶν δὲ τε γραμματικῶν Λεωνίδῃ μείζον ποτηρίον, καὶ εἰπονῶν, κραλήνιζωμεν, ἀνδρες φίλοι.

Demosth. de Cor. pag. 350. A.

Κραλήσιμαχ.

Pind. Pyth. Od. Θ. §. 149. Peperit Ἀλκμήνα διδυμῶν Κραλήσιμαχον σθενῶ υἱῶν. Schol. πολεμικῶτάτην δύναμιν.

Κραλήσιπας.

Pind. Pyth. Od. I. §. 23. ἔθηκε καὶ βαθυλειμονα Ἀῶν ὑπο Κίρρας Πείραν κραλήσιποδα Φρικίαν.

Κραῖησιππος.

Pind. Nem. Od. Θ. ψ. 8. Το κραῖησιππον γὰρ ἐς ἀρμ' ἀναβαίνων, &c. Sch. ἤτοι το συν-
εχον ἐν τάξει τῆς ἵππου, ἢ κραῖεν καὶ νικῶν
τῆς ἐναντίας.

Κραῖηλει.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 162. B. ἐκεῖ
δε καὶ περὶ τῆς γραφῆς τῆς Κραῖηλεις διήγησα-
μεν, &c.. C. Εἰ δ' ἐπὶ τῆς Κραῖηλεις γραφῆς
βελίον εἶω, φησεῖ τις καὶ ἐπὶ τῆς Ἀρισταρχείας
δεῖν.

Κραῖινει.

Dion. Hal. II. 121. 9.

Κραῖισινδην.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 176. pag. 112.
αριισινδην, λογαδην, κραῖισινδην.

Κραῖοβρως.

Lycophr. Alex. ψ. 1065. Χωρὰν διδοῖτες,
ἣν περ ἐχρηζον λαβεῖν, Του κραῖοβρῶτ' πα-
ιδ' ἀλρεσε καπρε.

Κραῖοφορεω.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 29. B.

Κραῖυνήρι.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 628. 18.
κλυσμὸς κραῖυνήρι, ἣν ἐλκη ἢ καθαρά.

* Κραυλασικος. II. 229. G.

Hom. Iliad. A. ψ. 575. Κολων. Schol.
Θορυβον. ἢ μεταφορὰ ἀπο τοῦ κολοιου, ὃ ἐστὶ
θορυβῶδες καὶ κραυλασικὸν ὄρνειον.

Κραυλασικως.

Aristoph. Equit. ψ. 485. κραγόν. Schol.
Αρισταρχ' οἷονως, ἀντὶ τῆς κραυλασικῶς.

Κρεαλραπiew.

Lycophr. Alex. ψ. 759. Schol.

Κρεαλραπιος.

Lycophr. Alex. ψ. 759. Καὶ χειρὰς ἀκρας,
αἷς κρεαλράπις πείρας μαρπίων, &c. Schol.
τὰς κρεαλραπείσας, τραχείας. Scholiast. legit
κρεαλρέπις.

Κρεαλρεπιος.

Lycophr. Alex. ψ. 759. Κρεαλράπις. Schol.
ψ. 765. Schol. Αἷς κρεαλρεπις πείρας &c.

* Κρεαλρις. II. 416. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 571. Ariston. ψ. 1.
Χυῖρον τοι, ταυῖην τε κρεαλρίδα, &c.

Κρεῖμος. App. 1289. G.

Apoll. Rhod. Arg. IV. ψ. 909. Κρεῖμῳ.
Schol. τῇ κρεσει. ὑπο τῆς κρεμαλ' κρέκειν
γὰρ το κρεῖν.

* Κρεηδοκος. II. 416. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 571. Philipp.

* Κρειοδοκος. II. 418. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 571. Ariston. ψ. 8.
καὶ τὰν κρειοδόκον σκαφίδα, &c.

Κρεισσολεκνος.

Æschyl. Sept. c. Theb. ψ. 789. παῖροφονῳ
χερὶ τῶν κρεισσόλεκνων δ' ἀπ' οἰμαλίων ἐπλαγχθῇ.

Κρεισσω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 48. 22. οὐδε-
πότε προ τῶν δυοσσ ευρισκέται διφθογῶς, πλὴν
τέξε [sc. λεύσσω] καὶ πλὴν τῆς κρείσσων καὶ
τῆς ἐξ αὐτῆς ρημαλ' τῆς κρείσσῳ. 41. 39.

Κρεῖτλονως.

Eustath. in Hom. Iliad. A. pag. 3. 31..
80. 44. καὶ δοκεὶ κρεῖτλόνως εἶως εχειν.

Κρεκαδιον.

Aristoph. Vesp. ψ. 1210. κρεκάδ' αὐλῆς
θαυμασον. Lege omnino Schol. Bisset. ad
locum.

Κρεμβαλιζω. App. 1291. A.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 636. D.

Κρεμησιος.

Steph. de Urb. pag. 478. B. Κρέμη, πόλις
— το ἐθνικόν, Κρεμήσι, ὡς Ἰθακήσι.

Κρεμμυωνιος.

Steph. de Urb. pag. 478. B. Κρεμμύων,
κωμη Κορινθ. — ὁ πολλῆς, Κρεμμυών.

Κρεοβρόλος.

Æschyl. Suppl. ψ. 295. καὶ τὰς ἀνὰνδρους
κρεοβρότους δ' Ἀμαζόνας, εἰ τοξόλευχεῖς ἦε,
καρ' ἂν ἦκασα υμᾶς.

Κρεονίειος.

Soph. Oed. Tyr. ψ. 407. δοκῶν θρόνοις πα-
ραστῆσαι τοῖς Κρεονείοις πέλαις.

Κρεοφαλια.

Diod. Sic. Bibl. pag. 115. 17. ἀπο κρεο-
φαγίας τὸν βίον εχέσι.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 534. 25.
προσπιπεί δε καὶ ἐκ κρεοφαγίας, &c. 548.
15. γινέται δε ἀπο κρεοφαγίας βοείων κρεῶν, &c.

Κρεοφάγος.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 281. 18.
νομαδες εἰσι κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται
λίβυες.

Κρευσίευσ.

Steph. de Urb. pag. 478. D. Κρεῦσις, πό-
λις βοιωτίας, — το ἐθνικόν, Κρευσίεύς.

Κρεωβόρεια.

Eustath. in Iliad. Ω. pag. 1476. 28. —
Θηριώδες-ερον δια τὴν κρεωβόρειαν.

Κρεωδοῖεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 157.

Κρεωκοπέω.

Æschyl. Pers. v. 463. κρεωκοπέῃσι δυσ-
νων μέλη, &c.

Eurip. Cycl. v. 358. κρεωκοπεῖν μέλη ξενων.

Κρεωκοπος.

Aristoph. Thesm. v. 1231. Schol. Bifet.
πανδύρα μαχαίρα κρεωκόπου.

Κρεωλόεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 157.

Κρεωνομέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 157.

* Κρεωφάεω. II. 417. C.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 147. 10. f.
δια γὰρ το σιβαδοκοιεῖν καὶ κρεωφάεῖν, &c.

* Κρεωφάγος. II. 417. B.

Lycophr. Alex. v. 660. οἰνὴς τῷ κρεωφά-
γῳ σκυφόν Χερσὶ προΐενων, τέτιδορπιον πόλον.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1116. C.
εἶλα ὁ Ἀντιφίλε λιμνὴν, καὶ ὑπερ τεῖς Κρεωφά-
γοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνες, καὶ αἱ γυναῖκες ἰ-
δαίκῳς ἐκείνη μέναι.

Κρημνέω.

App. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 395.
2. f. καὶ τρεῖς μὲν ὁ Μιθριδάτης ἐρευνώμεν-
ἐκρήμνει, καὶ ὀφθαλμὸς ἀνωρυττε, καὶ ἔκαστε.

Κρημνίσις.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 475. 71.
ἀπωλλυῖο. Schol. ἀπο τῆς κρημνίσσεως δη-
λονότι.

Κρημνοβάλεω.

Lycophr. Alex. v. 17. Sch. pag. 4. col.
2. τὰς Ἀμαζόνας, ἃς εἰκαζει χιμαίρα, ἥτοι αἶψι,
δια το κρημνοβάλεῖν αὐτὰς δίκην αἰῶν, &c.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1037. B.

οἱ λίθους ἀλᾶκυλίουσι κρημνοβάλλειες ἐπὶ τοὺς
διωκόντας.

Κρημνοβάτης. II. 421. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 482. in Pan.

Κρημνοθεν.

Orph. Argonaut. v. 995.

Κρηνιαδες.

Anthol. Ep. Gr. pag. 390. Alcæi. Νυμ-
φαι κρηνιαδων &c.

Has Theocritus vocat κρηνιαδας, *Idyll. A.*
v. 22. Καὶ τᾶν κρηνιαδων ἀλᾶενανλίον. Schol.

Κρηνίς. App. 1292. G.

Theocrit. Idyll. A. v. 22. Schol. εἰ μὴ πρὸς
τὰς νυμφὰς κρηνίδας λείπει.

Mosch. Idyll. Γ. v. 28. αἶ τε καθ' ὕλαν
Κρηνίδες ὠδυραῖο, &c.

Eurip. Hippol. v. 208. πῶς ἂν δροσεράς
ἀπο κρηνίδος καθάρων ὑδάτων πομ' ἀρυσσάμεν;

Dion. Hal. I. 25. 40. καὶ κρηνίδες ὑπο-
ταῖς πείραις ἐμβυθιοί, &c.

Κρηνίτης.

Steph. de Urb. pag. 478. F. Κρηνίδες, πό-
λις Πιερίας, — το ἐθνικόν, Κρηνίται. pag.
740. D.

Κρηνίτης.

Hippocr. Epist. pag. 1278. 43.

Κρηπιδώμα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 375. 12. τὸ δὲ ὑψὺ
ἐκάλον εἰκοσι, [ἴσ. πόδας] χωρὶς τοῦ κρηπιδώ-
ματος.

Κρησίευσ.

Steph. de Urb. pag. 479. A. Κρήσιον, πό-
λις Κυπρῆς. — το ἐθνικόν, Κρησίεύς, ὡς Σκηνιεύς.

Κρησσάιος.

Steph. de Urb. pag. 478. F. Κρήσσα,
πόλις — το ἐθνικόν, Κρησσαῖος.

Κρησωνάιος.

Steph. de Urb. pag. 479. B. Κρήσων, πό-
λις Θράκης. — ὁ πόλις, Κρησωναῖος παρὰ
Πινδαρόν. — καὶ Κρησωνικόν, κρηλικόν.

Κρησωνιτης.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 21. 23. καὶ
γὰρ δη εἶπε οἱ Κρησωνιῆται ἐδάμοισι τῶν νυν
σφέας περιραιομένων εἰσιν ὁμόγλωσσοι, εἶπε οἱ
Πλακίηνοι, σφίσι δὲ ὁμογλωσσοί.

Κρηλαγενής.

Steph. de Urb. pag. 256. D.

Κρηίζω. II. V. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 272. ἄμω κρηίζων
τὰς μελέας πινακάς.

Suid. Lex. II. 374. Κρηίζειν. το ψευδεσθαι.

Thef. App. 1293. D.

Κρηίκος. *App.* 1293. A.

Dion. Hal. II. 30. 13. μέσης μὲν γὰρ γε-
νομένης τῆς βραχείας, ἀκρῶν δὲ τῶν μακρῶν,
Κρηικός τε λέγεται, καὶ ἐστὶν ἐκ αἰνής. . 54.
40. . 55. 8.

Κρηίκως.

Aristoph. Eccl. v. 1157. Κρηίκῳς οὖν τῷ
ποδὲ καὶ σὺ κινεῖ. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 222. 18. καὶ τῶν
σημεῖα φέρει τῆς διαλεκτῆς, δεικνύει τὰ πολ-
λὰ διαμενεῖν παρ' αὐτοῖς Κρηίκῳς ὀνομαζόμενα.

* Κριβανίτης. I. 727. E.

Aristoph. Acharn. v. 86. Καὶ τίς εἶδε πω-
ποῖε βῆς κριβανίτας; v. 1122. Schol. —
ἐκφέρει τὰς κριβανίτας ἀρῆς.

* Κριβανώτης. I. 727. E.

Aristoph. Plut. v. 764. καὶ γὰρ ἀναδῆσαι
βηλομαὶ εὐαγγελία σ' ἐν κριβανῶν ὄρμαθῳ,
&c. Schol. αὐτὴ τὰ ἀρῶν δεσμή, ἐν κριβανῶ
ὠπλημένων. Vide *Eustath. in Iliad.* A. pag.
100. 10.

Κριηδόν.

Aristoph. Lysistr. v. 309. εἴ' ἐς τὴν θύραν
κριηδὸν ἐμπεσοίμεν. Schol. Διὲν κριε.

Κριθαῶ. *App.* 1295. E.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 24. pag.
703. 2. e *Sophocle.* Huic loco ab Auctore
citato, addas

Æschyl. Agam. v. 1650. κριθῶν πῶλον.
Ubi Cl. Stanl. ad loc. legit κριθῶν. Vide
infra ad Vocem Κριθαῶ.

Κριθη. *App.* 1294. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 12. 18. *Osirim* δι-
δάξει το ἐκ τῆς κριθῆς καλᾶσκευαζόμενον πο-
μα, λεγόμενον & πολὺ τῆς περὶ τὸν οἶνον εὐω-
δίας τε καὶ δυναμείας. . 21. 30. . 211. 22.
διοπερ τῶν Γαλαζῶν οἱ τῶν τῶν καρπῶν σφρι-
σκομένοι, πομα καλᾶσκευάζουσιν ἐκ τῆς κριθῆς
τὸ προσαγορευόμενον Ζυθόν, &c.

Κριθιασίς. *App.* 1295. C.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 209. pag. 127.
Ἔστι δὲ τι νοσημα ἵππων, κριθίασίς, &c.

Xenoph. περὶ ἱππ. pag. 14. ult.

Κριθιαῶ. *App.* 1295. C.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 24. pag.
702. οἱ δὲ νεοί, κριθῶν, ἀπὸ τῶν υποζυγίων.

Æschyl. Agam. v. 1650. Ubi Cl. Stanl.
in Nota ad loc. pag. 812. col. 2. legit κρι-
θῶν πῶλον, juxta *J. Poll. Onom.* pag.
703. 1.

Κριθινός. *App.* 1295. B.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 447. A.
Ἀλλ' ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης — εἰς τὰ νῶτα κα-
ταπιπῆσιν οἱ τὸν κριθῖνον [sc. οἶνον] πεπωκο-
τες, ὃν Πῖνον καλεῖσι — B. Τὸν δὲ κριθῖνον
οἶνον, καὶ βρύτον τινες καλεῖσιν, &c.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 224.
11. ἦσαν δὲ καὶ πυροὶ, καὶ κριθαί, καὶ ὀσπρία,
καὶ οἶνον κριθῖνον ἐν κρατῆρσιν. . 226. 1. Σὺν
πολλοῖς ἀρῖοις, τοῖς μὲν πυρινοῖς, τοῖς δὲ κρι-
θῖνοις.

Hippocr. de Rat. Viēt. pag. 395. 1. περὶ
δὲ τῶν ἀλλῶν ποτῶν, οἶον τὸ κριθῖνον, καὶ &c.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 310. 3. ζῶν-
τες ἀπὸ θρεμμαζῶν τὸ πλεον, καὶ γαλακτῶν,
καὶ κριθῖνε πόματι, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 10. 22. *Osirim* δι-
δάξει τὸ γενεὴ τῶν ἀνθρώπων — τὸν σπορόν
τε τε πυρίνη καὶ κριθῖνη καρπε.

Dion. Hal. I. 92. 33. καὶ ὥσπερ Ἕλληνες,
τὸν κριθῖνον καρπὸν ἀρχαιοτάτον υπολαμβανούτες.

Κριθομανίς.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 10. 23.
σησὸν δὲ οὐκ παρὰ τὸν Πυθῖον τὰς ἀλευρομάν-
τεις αἰῶν καὶ κριθομάνεις, &c.

* Κριθώδης. *App.* 1295. A.

Hippocr. de Rat. Viēt. pag. 390. 32.
πυθμενόθεν μὲν ἐν ἰσασίν, ἐθ' οἱ κριθώδε-
σι πῶλισανησι χρῆσιμοι, ὅτι αὐτέσσι κακενῆαι. .
1. 40.

Κριμισαῖος.

Steph. de Urb. pag. 480. D. Κρίμισα, πό-
λις Ἰταλίας, — τὸ ἐθνικόν, Κριμισαῖος.

Κρίνος. *App.* 1297. A.

Aristoph. Nub. v. 908. Κρίνεσι σέφανοις.
Schol. Ὡς ἀπὸ τῆς κρίνης καλὰ μέλαπλάσμον.

Κρινοχρῆς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 158.

Κριοκρῆς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 171.

Κροφόρος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 780. 16. καί εσκευ-
ασε δε και χελωνας, τας μεν χωσρίδας, τας δε
κροφόρας. 782. 11.

Κρυσαι.

Steph. de Urb. pag. 480. E. Κρίσα, πόλις
Φωκιδ. — το εθνικον, Κρυσαι, &c.

Κρυσίμω.

Hippocr. Prædict. pag. 80. F. Τα εν Φρι-
κησιν αμα ιδρωσαντα κρυσίμω — αιμορραγή-
σεν οιομαι. 120. G.

Κροκισμός.

Soph. Oed. Col. v. 488. οιοποκω μαλλω
λαβων. Schol. οιον, σολισμῶ και κροκισμῶ
λαβων σέψον, &c.

Κροκοδαπλος.

Æschyl. Pers. v. 662. κροκόδαπλον ποδῶ
ευμαριν αιρων, &c.

* Κροκοδαφης. II. 442. G.

Æschyl. Agam. v. 1130. επι δε καρδιαν
εδραμε κροκοδαφης σατων, &c.

Pind. Nem. A. v. 58. κροκῶλον σπαργανον
ἐκκλίβεα. Schol. εις κροκοβαφές υφασμα επε-
τεθη σπαργανωθεις.

Κροκοδείλιος.

Clem. Alex. Strom. Lib. V. pag. 651. 11.
περι ψευδαποφάσκου, λογῆ και κεραλινε δια-
λεληθῶ τε αὐ και κροκοδείλινε, &c.

Κροκοδείλοπολις.

Steph. de Urb. pag. 481. C. Κροκοδείλων
πόλις εν τη Μοιριδι τη λιμνη εν Αιγυπτῳ — ὁ
πολις, Κροκοδείλοπολίτης.

* Κροκοειδης. II. 443. C.

Pind. Nem. A. v. 58. Schol.

Κροκονηϊκος.

Plat. Politic. II. 282. ult.

Κροκυλευς.

Steph. de Urb. pag. 481. E. Κροκύλειον,
νησ. Ιθακης — το εθνικον, Κροκυλεύς.

Κροκωλιδιον.

Aristoph. Lyfistr. v. 47. Ταυτ' αὐτὰ γαρ
τοι κᾶς, ἃ σωσειν προσδοκῶ, Τα κροκωλιδία,
και τα μυρα, και περιβαριδες.

Κροκωλιον.

Aristoph. Eccles. v. 331. Ουκ, αλλα της
γυναικῶ ἐξεληλυθα Το κροκῶτιον αμπισχο-
μεν, &c. Schol. ὑποκοριστικῶς.

VOL. II. N°. VI. 3.

Κροκωλοφορεω.

Aristoph. Lyfistr. v. 44. Κροκωλοφορεῖσαι.
Scholiast. legit Κροκῶλα φορεσαι. δηλονότι εσθη-
μα, ἢ ενδυμαῖα χρωμαῖ. κροκεε, &c. v.
219, 220. Vide Schol. *Biset.* ad v. 217.

Κρομμυωνιος.

Steph. de Urb. pag. 482. A. Κρομμύων,
πόλις — ὁ πολίτης, Κρομμυών.

Κρομυστιος.

Steph. de Urb. pag. 482. A. Κρομύσσα,
νησ. — το εθνικον, Κρομύστι.

Κρονοϊεκος.

Orph. Hym. in Cælum, v. 8. pag. 100.
Πανδερκες, κρονότεκε, μακαρ πανυπερβῆ δαι-
μον, &c.

Κρονημα.

II. 456. B.
Eurip. Rhes. v. 498. εἰ δ' αἰμυλῶτατον
Κρότημ' Οδυσσευς, &c.

Κροτισμός.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 567. πυκνε
κροτισμῶ τυγχανεσ' υπο πολλιν. Schol. β. σφο-
δρῶς συνεχες λιθοβολισμῶ.

* Κροτωνιάτης. App. 1301. F.

Steph. de Urb. pag. 482. C. Κρότων, πό-
λις Ιταλιας — οἱ πολῖται, Κροτωνιάται. και
δηλυκως, Κροτωνιάτις, &c.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 414. A.
403. A. Κροτωνιάται.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 473. 4. f.
Κροτωνιῆται μνηοι εσαν οἱ ἐβοηθησαν τη Ελλα-
δι &c.

Κροτωνιάτης.

Vide Κροτωνιάτης.

Aristoph. Ran. v. 55. Schol.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 401. B.
Μεῖα δε το Σκυλληιον ἢ Κροτωνιάτις χωρα, &c.

Κρεμαλιον.

Aristoph. Equit. v. 276 Schol. Τηνελλος
δε κρεμάτιον επιπικιον.

Κρενειον.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 480. A.
Κρενεῖα. — Κραῖηρες, καδοι, ολκεια, κρενεῖα.

Κρενια.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 480. A.
Κρενεῖα — εἰ γαρ κρενῖαι.

Κρεσιδημεω.

II. 446. D.
Aristoph. Equit. v. 855. κρεσιδημῶν. Sch.
F f Αῖ.

Αντὶ τὴ κρεῖν τὴ βελή. ἐλυμῖνε τον δήμον
ἀπαλῶν, καὶ παρακρέόμενον τὴ βοῇ.

Κρεσιμαχῶ.

Aristoph. Pac. v. 1291. Schol. τινες δὲ
ναυσίμαχον γραφεσι· — ἄλλοι δὲ κρεσίμα-
χον, ἀπο τὴ κρεω.

Κρεσιμέτης.

Phan. Lex. pag. 491. 2. Μᾶλλον, ὁ μικρο-
φᾶλλον. — ἢ κρεσιμέτης.

Aristoph. Nub. v. 450. μαλιολοιχος. Sch.
ἦτοι ὁ κρεσιμέτης.

Κρεσμαλικός.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 264. 12. ἐπι
δὲ των ἀγνοουμένων εἰς τέλος, ὁμοίαν ἔχει τὴν δυ-
ναμιν ἢ των ὀνομάτων ἐξηγήσεις, ταῖς ἀδιανοήτοις
καὶ κρεσμαλικαῖς λέξεσι.

Κρεσμῶ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 567. Schol. ἢ
σφιγξ, βαλλομένη τῷ ἀπο των δορῶν κρεσμῶ.

Κρεσολυγής.

Orph. Hym. Curet. v. 3. pag. 128. Κρε-
σολύραι, παραρῦθμοι, ἐπεμβάται ἰχνεσι κω-
φοῖς, &c.

Κρεσσειον.

Aristoph. Eccles. v. 981. τὴνδε δὲ μοι κρε-
σσειον.

Κρεσσομερίνος.

Steph. de Urb. pag. 482. E. Κρεσσομερία,
πόλις Σαβινῶν, — τὸ ἐθνικόν, Κρεσσομερίων.

Dion. Hal. I. 179. 16, 21. μαθόντες γὰρ
οἱ Κρεσσομερίνοι το, τὴ πλῆθος &c. . 1. 28.
Aliàs vero apud hunc Scriptorum Κρεσσο-
μέριοι vocantur, pag. 112. 8.

Κρυμνωδής.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 364. 28. ἐν
δὲ τῷ χειμῶνι, διαψυκτικόν καὶ κρυμνωδές.

Κρυμοπαγής.

Orph. Hym. in Boream, v. 2. pag. 176.
Κρυμοπαγής Βορέα χιονώδης ἔλθ' ἀπο Θράκης.

Κρυμοχαρής.

Orph. Hym. in Nymph. v. 12. pag. 146.
Κρυμοχαρεῖς, ἀπαλαι, πολυθρέμμονες.

Κρυπταζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 193. 24. Δαιδαλε
— ὑπο τῆς Πασίφαις κρυπταζόμενα, &c.

* Κρυπτεία. App. 1302. E.

Plat. de Leg. Lib. I. pag. 633. B. εἰ δὲ
καὶ κρύπτεια τις ὀνομαζέται, θαυμασῶς πολυ-
πὸν ὡς τὰς καρτερήσεις.

Κρυπτεός.

Scph. Ant. v. 278. ἦν δ' ὁ μυθῶ, ὡς ἀνοι-
σέον σοι τέρεον εἴη τέλο, κἔχῃ κρυπτεόν.

Κρυπτεομαι.

Eurip. Helen. v. 548. εἰ πᾶς κρυπτεύομαι.
Πρωτῶς ἀσεπτε παίδῶ ἐκ βελευμάτων;

Κρυπτός.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 922. 10.
ὥς δὲ καὶ Κλαυδίου ἐθεράπευε κρυπτῶς μέλα-
καθίζων ὡς αὐτὸν, &c.

Κρυσαλλοειδής.

Plut. de Placit. Philosoph. pag. 888. B.
Ἐμπειροκλῆς Σερεμνίου εἶναι τὸν ἔρανον, ἐξ ἀε-
ρῶ συμπάγειος ὑπο πυρὸς κρυσαλλοειδῶς, &c.

Κρυσαλλοπηγός.

Eurip. Rhes. v. 441.

Κρυσαλλοπηγῆς.

Æschyl. Pers. v. 501. περὶ κρυσαλλοπη-
γὰ δια πόρον. Schol. διαπερὶ τὸν πόρον καὶ
τὸν πόταμον τὸν κρυσάλλῳ πεπηγῶ.

Κρυσαλλοφάνης.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1099. B.
καθαπερ ἐπὶ των κρυσαλλοφάνων.

Κρυφίμαιος.

Aristoph. Pac. v. 730. κυπταζέιν. Schol.
Κρυφίμαιος διαρρίβειν καὶ κρυπτεῖσθαι.

Κρυφιομύτης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 177.

Κρυφιοτής.

Suid. Lex. I. 51. 2. Ἀθλία δὲ, ἢ κρυφιο-
τής. . *Phan. Lex.* pag. 16. 2.

Κρυφίως.

Eurip. Hec. v. 993. Καὶ δευρο γ' ὡς σὲ
κρυφίως ἐζηεῖ μολεῖν.

Lucian. Philopat. pag. 1121. A. ἢ κρυ-
φίως συνεφθειρέτο, &c.

Κρυψίγονος.

Orph. Hym. in Bacch. v. 3. pag. 146.
Κρυψίγονον μακαρῶν ἱερὸν θαλάσσιον, εὖτε Βακ-
χε, &c.

Κρυψίδρομος.

Orph. Hym. in Nymph. v. 3. pag. 146.
Κρυψίδρομοι Βακχοιο τροφοί, &c.

Κρυψιμέσσωπος.

Lucian. Lexiph. pag. 527. C.

Κρυψινός.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. A. pag. 82. 7.
Αλλ' ευ ισθι οί δει τον μελλοντα τέλο ποιησειν,
και επιβελον ειναι, και κρυψινεν, και δολε-
ρον, &c.

Κρυψινός. *Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 11. §. 5. pag. 56.* τας δε κρυψινόςες ωσπερ
ενεδρας εφυλαττειο.

Κρυψινός.

J. Poll. Onom. pag. 372. §. 51.

* Κρυψιχολος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 40. 40. ο κρυ-
ψιχολός πεττειν δοκει τον θυμον.

Κρωβυλλος.

Lucian. Navig. pag. 932. 3. κρώβυλλον.
Ita E6. Amst. 1687. Sed Ed. Amst. 1743.
Vol. III. pag. 249. 56. κρώβυλον. ubi vide
Schol. et Not.

Κρωβυλός. *Thes. App. 1303. A.*

Aristoph. Vesp. v. 1259. Schol.

Κρωίτης.

Steph. de Urb. pag. 483. H. Κρώς, πόλις
— ο πολίτης, Κρωίτης. και νομός Κρωίτης.

Κρωμναιευς.

Vide infra Κρωμνίτης.

Κρωμναιος.

Vide infra Κρωμνίτης.

Κρωμνίτης.

Steph. de Urb. pag. 483. E. Κρώμνα, πό-
λις — το εθνικον, Κρωμνίτης, και Κρωμναίος,
και Κρωμναιεύς.

Κρωπιδής.

Steph. de Urb. pag. 483. F. Κρωπία, δη-
μός της Λεονιδίου φυλής. — ο δημότης, Κρω-
πίδης.

Κτεαίειρα.

Æschyl. Agam. v. 363. Ω Ζευ βασιλεν,
και νύξ Φιλια, μεγαλων κοσμων κτεάτειρα, &c.

Κτενωδής.

App. 1304. E.
Athen. Deipn. Lib. II. pag. 58. E. Hunc
locum citat Auctor.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 85. A. Verba
legantur supra in Voce Κογχυλιωδης.

Κτερισμα.

Eurip. Troad. v. 1249. Ει πλεσιων τις
τευξεται κτερισμάτων. *Helen. v. 1407.* Φε-
ροντες εναλια κτερίσμαλα. *Suppl. v. 309.*

Soph. Elect. v. 437, 935. τα γαρ ανθρω-
πων πόλ' ην τα πολλα παρ' ος παρ' ος ταφον
κτερίσμαλα;

* Κτηνηδον.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 279. 24.
μιξιν δε επικοινων των γυναικων ποιεονται, εθ
συνοικεοντες, κτηνηδόν τε μισγομενοι.

Κτηνοβόλης.

Aristoph. Ran. v. 432. Schol.

* Κτηνοπρεπής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 177.

* Κτηνοβοφός.

Diod. Sic. Bibl. pag. 47. 25. εν βιω κτη-
νοβόφω διαλεχσι παντα τον τε ζην χρονον. .
103. ult.

Κτηνωδώς.

Lycophr. Alex. v. 719. Schol.

Κτησιφώνιος.

Steph. de Urb. pag. 484. C. Κτησιφών,
πόλις — το εθνικον, Κτησιφώνιος.

Κτηνικής.

Eustath. in Iliad. I. pag. 684. 6. εγω και
κασινηή φονός κτηνικός, ο κασινηήνικός.

Κτισμαόλαρεια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 180.

Suid. Lex. I. 11. 19.

Κτισμαόλαρης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 181.

Κτισωρ.

Eurip. Ion. v. 74. κτίσ' ορ' Ασιαδός χθονος,
Ονομα κεκλησθαι θησεται καθ' Ελλαδα.

Aristoph. Av. v. 927. ω πατερ κτίσ' ορ
Αίνας, &c.

Κυαθόλης.

D. Laert. Diog. pag. 341. §. 53.

Κυαμορῶξ.

Aristoph. Equit. v. 41. Κυαμορῶξ. Sch.
Δικαστικός. κυαμνος εσθίων. — αλλοι δε δια
τα σ, κυαμορῶς, &c. *Lyfistr. v. 689. Sch.*

Κυαμοφαγία.

Κυαμοφαγία.

Lucian. Ver. Hist. pag. 399. 2. f. ἀσίῳ πορρω εκαθεζέτο, [sc. Pythagoras] μυσάτο-μεν τὴν κυαμοφαγίαν.

Κυαναιίς.

Pind. Olymp. Od. XIII. v. 100. Κυαναι-γίς ἐν ὀρφνᾷ κνωσσούῃ οἱ παρθενὸς τοσα εἰπεῖν ἐδοξεν. Schol. ἀνὶ τῇ μελαιναῖαν καὶ φοβεράν αἰδίδα ἔχουσα.

Κυαναμπυξ.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1083. D. e *Pind.* ἡ τὰν κυανάμπυκα θῆσαν, &c.

Κυαναυγίς.

Orph. Hym. in Ner. v. 1. pag. 120. Ω καίχων πονίῃ ρίζας κυαναυγέτιν ἐδρην, &c.

* *Κυαναυγίς.* I. 601. D.

Eurip. Alcest. v. 260. ὑπ' ὀφρυσι κυαναυ-γέσι βλεπὼν πῆρῳ ἄδας.

Aristoph. Av. v. 1389.

Lucian. de Domo. pag. 905. A. το ὑπο τῷ ἡλίῳ κυαναυγές, εἰ σκιασθεῖη, χλοαυγές ἐσιν, &c.

Κυανοθειξ.

Orph. Arg. v. 1192. κυανότριχας ἵππους Ζευξάμεν, &c.

Κυανοκευθής.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 485. B.

Κυανός.

Phan. Lex. pag. 454. I.

Plat. Tim. III. 68. C. λαμπρὸν δὲ, λευκῷ ξυνελθὼν, καὶ εἰς μέλαν κάλακός ἐμπεσον, Κυανὸν χρομα ἀπολείπει. κυανὸς δὲ λευκῷ κεραννυμένῳ, Γλαυκόν.

* *Κυανοφρύς.* II. 478. A.

Theocrit. Idyll. Γ. v. 18. ὦ κυανόφρυ Νυμ-φα, &c.

Κυανοχέτης.

Orph. de Lapid. Galact. v. 21. pag. 200. Λεῖν πηλῶν κυανοχέτων ἐν δινήσι, &c.

Κυανοχροῖ.

Eurip. Helen. v. 1515. Οἱ ναίει — Κυα-νόχροα τε κυμάτων Ροθία ποτὶα θαλασσας, &c.

Κυανοχρῶς.

Eurip. Phæn. v. 315. Βοσρυχὼν τε κυα-νόχρῳ χαίλαις Πλοκαμον, &c.

Orph. Hym. in Cael. v. 7. pag. 100. Κυ-αίόχρως, ἀδαμασε, παναιολε, &c.

Κυανοχρωῖ.

Orph. Hym. in Eumen. v. 6. pag. 166. Κυανόχρωοι ἀνασσαι, ἀπαστραπυσσαι ἀπ' ὀσ-σων &c.

Κυβελήτης.

Steph. de Urb. pag. 484. F. Κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας — Κύβελλον ἱερὸν, ἀφ' ἧς Κυ-βελή ἡ Ρέα λεγέται, Κυβελήτης, καὶ Κυβελίς.

Κυβελίς.

Steph. de Urb. pag. 485. A.

Κυβερνήτης.

Plat. Sisyph. III. 389. D. ἡ στρατηγέου ἡ κυβερνήτου ἐκείνῳ αὐτῷ μὴ ἐπισταμένῳ μὴ στρατηγεῖν μὴ κυβερνᾶν;

Κυβίτης.

Steph. de Urb. pag. 485. A. Κύβη, πό-λις — ὁ πολίτης, Κυβίτης — ἡ Κυβοίτης, &c.

* *Κυβοειδής.* II. 482. B.

Soph. Elect. v. 723. Schol. σῆλαι, κυβο-ειδεῖς λίθοι, ἐπιβραμμάλα τινῶν ἐχούρες.

Aristoph. Lysistr. v. 1096. Schol. διατελο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῆς [Mercurii] τετραγώνες καὶ κυβοειδεῖς καίεσκευαζον, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1073. A. *Thucyd. Hist.* pag. 395. 55. Schol. ubi eadem fere quæ in *Aristoph. Schol.* occur- runt, legimus.

Κυβοίτης.

Steph. de Urb. pag. 485. B.

Κυδαθηναίους.

Steph. de Urb. pag. 485. B. Κυδαθήναιον, ὁ δημῶ — ὁ δημότης, Κυδαθηναίους.

Aristoph. Vesp. v. 890, 897.

Demosth. adv. Timocr. pag. 479. 4. f.

Κυδανίδης.

Steph. Byz. de Urb. pag. 485. C. Κυδαν-τίδαι, δημῶ — ὁ δημότης, Κυδανίδης.

* *Κυδιανειῖ.* I. 437. E.

Hom. Iliad. A. v. 490. εἰς ἀγορὴν πωλε-σκέτο κυδιάνειραν. Schol. Ἐνδοξὸς ἀνδρὺς ἔχε-σαν, ἡ ἐνδοξὸς τῆς ἀνδρὺς ποιεῖσαν. Δ. v. 225. μαχὴν ἐς κυδιάνειραν. Ω. v. 391. μαχὴ ἐν κυδιανείρῃ. Schol. ἐν ἧ δόξαζοντο οἱ ἀνδρὺς.

Κυδωνίας.

Orph. Hym. in Dian. v. 12. pag. 134. Δρυμονία, σκυλακίη, κυδωνιάς, αἰολομορφε.

Κυδωνιάτης.

Κυδωνιάτης.

Steph. de Urb. pag. 485. G. Κυδωνία, πόλις Κρήτης, — ὁ πολὺς, Κυδωνιάτης, &c.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 446. 1. πάνυ γὰρ ἐν βραχείᾳ χρόνῳ τειχέρεις κάλασσαντες, τὰς — Κυδωνιάτας, &c. pag. 1254. LXXIX.

Κυζικηνικός.

Steph. de Urb. pag. 486. B. Κύζικος, πόλις — λεγέται καὶ κήρικον Κυζικηνικός.

Aristoph. Pac. v. 1176. Τηνικαὺ' αὐτῷ βεβαπῖται βαμμά Κυζικηνικόν.

Κυζικηνίς.

Vide infra in Κυζικηνῷ.

Κυζικηνῷ.

Steph. de Urb. pag. 486. B. Κύζικος, πόλις — το ἐθνικόν, Κυζικηνός, καὶ Κυζικηνίς ἡ ποίησις.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 328. D.

Κυθήριος.

Steph. de Urb. pag. 487. A. Κύθηρα, νήσος — οἱ οἰκήτορες, Κυθήριοι, &c. — Κύθηρῷ, δημῷ — ὁ δημοτής, Κυθήριος.

Κυῖρις.

Dion. Cass. Hist. Lib. XLII. pag. 210. B. ἀλλ' ὁρθῶς γε, ὧ Κυῖριται, λεγέτω — κάλ' ἐπλάησαν ἐκ τῆς ἀλλῆς αὐτῆς διανοίας, καὶ μάλιστ' ὅτι Κυῖρίτας, ἀλλ' ἔγραψαί τας, αὐτὸς ὠνόμασε. . 61. 3.

Vide infra Κυρίαι.

Κυῖτης.

Steph. de Urb. pag. 491. C. Κύον, πόλις Καρίας — το ἐθνικόν, Κυῖτης.

Κυκαναῶ.

Aristoph. Thesm. v. 436. κυκανᾶν. Schol. *Biset.* Vide Cl. *Kust.* Notam ad locum, pag. 219.

Κυκησίεφρος. II. 489. G.

Aristoph. Ran. v. 722. ὅποσοι κράτιστα κυκησίεφρου ψευδονίφρου τε κονίας, &c. Vide *Suidam.* in *Lex.* II. 391. Κυκησίεφρος. ταρατῆσθης τὴν τεφραν.

Κυκλευῶ.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 433. A. ὅσον δὲ μίας ἡμέρας περιόδον κυκλεύσαντι ἡ Ἀππία λεγόμενη ἀμαξήλατ' μαλλον.

Κυκλησίς.

Plat. Politic. II. 271. D. τοῖε γὰρ αὐτῆς
VOL. II. N°. VI. 4.

πρῶτον τῆς κυκλήσεως ἤρχεν ἐπιμελουμένῳ ὅλης ο ἰατρῆς.

Κυκλικῶς.

Plut. de Placit. Philosoph. pag. 902. E. καὶ αὐτὴ μὲν κυκλικῶς κινεῖται, ὁ δ' αὖ σφαιρικῶς.

Κυκλογράφω.

Dion. Hal. II. 284. 16. εὐθεὶς οὖν τὴν πρῶτην διανοίαν ὀλίγοις ὀνόμασιν ἐξενεχθῆναι δυναμένην, μακρὰν ποιεῖ, κυκλογράφῳ, &c.

Κυκλοειδής.

Eustath. in Odyss. A. pag. 34. 33. τραπεζὰν δὲ τανυεσθαι εἰπὼν, ἐμφαίνει μὴ πω κυκλοερεῖς εἶναι τοῖε τὰς τραπεζὰς, ἀλλὰ τετανυσμένας εἰς μήκῃ, ἵσως γὰρ ὑπερον επενοήθησαν αἱ κυκλοειδεῖς.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 328. D.

Κυκλοελικός.

Orph. Hym. in Solem. v. 11. pag. 104. Κοσμοκράτωρ, συρικία, πυριδρομε, κυκλοελίκη.

Κυκλομολιβδός.

Anthol. Ep. Gr. pag. 578. 1.

Κυκλοπορεία.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1127. 1. ἀλλὰ ἀνοδαίαι καὶ κυκλοπορείαις — παραβαλὼν, &c. . 795. B.

Κυκλοπορία.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 147. A.

Κυκλοφορικῶς.

Plut. de Placit. Phil. pag. 881. 4. f.

Κυκλωπίος.

Eurip. Iph. in Aul. v. 534. Ἐλθούεις αὐτοῖς τειχεσὶν Κυκλωπίοις Ξυναρπασεσι, καὶ κάλασκαψεσι γην. . v. 1501.

* Κυκλωπὶς. II. 501. B.

Eurip. Iph. in Taur. v. 844.

Κυκλωῖος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 546. κυκλωῖῳ σωματῷ προβλημάτι.

Κυκνήϊς.

Steph. de Urb. pag. 487. D. Κυκνήτις, ἥς ὁ Κυκνῷ ἐβασίλευσε. Σοφοκλῆς — ἐν Ποιμέσι, βοὴν Κυκνήτιν.

Κυκνοθρεπῖος.

Lycophr. Alex. v. 237. Schol. ὁ αἰθυιόθρεπῖος, εἰδῷ εἶπεν αὐτῇ τὰ εἶδός, αὐτῇ τε, ὁ κυκνοθρεπῖος, &c.

G g

Κυκνομορφῷ.

Κυκνομορφῶ.

Æschyl. Prom. §. 793. αἱ Φορκίδες ναιε-
σι θηναῖαι κοραι τρεῖς κυκνόμορφοι, &c.

Κυλανδεύς.

Steph. de Urb. pag. 487. D. Κύλανδῶ,
πολις Καρίας — το ἐθνικόν, Κυλανδεύς.

* *Κυλινδροειδής.* II. 495. H.

Plut. de Placit. Philos. pag. 891. C. De Luna, Οἱ Στωϊκοὶ μείζονα τῆς γῆς αποφαι-
νοῦνται, — Ἡρακλείδῃ, σκαφοειδῇ. ἄλλοι, κυ-
λινδροειδῇ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 770. 3.

Κυλινδροειδῶς.

Eustath. in Odys. Θ. pag. 320. 28. & γὰρ
ἐστὶν εὐφαιρωσθαι ξίφος θῆκεν κυλινδροειδῶς.

Κυλίσκη.

Dion. Hal. I. 91. 11. καὶ σπονδας εἶδον
εἰκεκράμενας — ἐν ὀσρακίαις κυλίσκαις καὶ
προχοῖς, &c.

Κυλίστρα. II. 493. E.

Xenoph. περὶ Ἱππ. Cap. 5. §. 3. pag. 17.
καὶ ὅταν ἐπὶ κυλίστραν ἐξέλῃ.

Κυλληνεύς.

Steph. de Urb. pag. 487. E. Κυλλήνη —
το ἐθνικόν, Κυλληνεύς, &c.

Κυλληνίς.

Orph. de Lapid. Coral. §. 45. pag. 226.
Ἀμφιβάλων ἀρπην κυλληνίδα λευκανίησι.

* *Κυλλήσις.* App. 1313. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 117. 10.
ἀρφογάεσσι δὲ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιευνῆες ἀρῆς,
τὰς ἐκεῖνοι κυλλήσις ὀνομάζουσι.

Κυλόχειος.

Orph. Hym. in Naturam, §. 19. pag.
106. Ω κυλόχεια, μακάρα, πολυσπορος, &c.

Κυμαῶλια.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 773. 7. του-
τῶν το μὲν ἡμισυ προεβλήθη ταῖς κυμαῶναις
ὡς ἀπομαχεσθαι περικλωμένον ἐκεῖ τον κλυδω-
να, προκυμάτια γὰρ ἐκαλεῖτο.

Κυμαῖ.

Steph. de Urb. pag. 488. A. Κύμη, πόλις
— το ἐθνικόν, Κυμαῖ.

Κυμαῖας. II. 491. B.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 498. 5.
πλεονῆα δὲ μὲν ἀνεμόν Στρυμονίην υπολαβεῖν

μεῖαν καὶ κυμαῖν. 128. 9. Ad hunc lo-
cum respicit Cl. Auctor.

Κυμαῖοαῖς.

Soph. Oed. Col. §. 1305. ὡς καὶ τὸνδε κα-
τακρας δεινὰ κυμαῖοαῖς ἄται κλονεουσιν αἰε-
ξυνεσαι.

Κυμαῖοδρομῶ.

Lycophr. Alex. §. 789. Schol. ὑπερον δὲ,
ὡς λαρῶ κυμαῖοδρόμῶ, &c.

Κυμαῖοπληξ. II. 491. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 111. Arch. Τῷ δὲ
μὲ κυμαῖοπληγῷ ἐπὶ σκοπελοῖο Πριηπον Ναυ-
ται — θέντο &c.

Soph. Oed. Col. §. 1303. ὡς τῖς ἀκλὰ κυ-
μαῖοπληγῷ χειμερία κλονεῖται.

Archestrat. apud Athen. Deipn. pag. 300.
E. ἡ περὶ Κρήνην Λεπλῶ καὶ Σερεῶ καὶ κυ-
μαῖοπληγῷ ἀφικνεῖται.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 357. 47. οἱ
δὲ πλανῆται καὶ κυμαῖοπληγῷ τεθρυμμένοι τῷ
πῶνι Σερεῶν τὴν σάρκα ἐχέουσιν, &c.

Κυμαῖώη. II. 491. A.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 284. 8.
παρα τὴν κυμαῖώην, &c. 546. 22. καὶ κη-
ρυκτῶν ἐφάνη ἐπὶ τῆς κυμαῖώης κείμενον.

Lucian. Navig. pag. 933. C.

Κυμαῖωδης. App. 1314. F.

Lucian. Tim. pag. 51. C. πρὸς τῆς κυ-
μαῖώδους γῆς, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 20. 1. ὁ ποταμῶς
ἐλθὼν, μόνῳ τῶν ἀλλῶν ἀνευ βίας καὶ κυμαῖώ-
δους ὁρμῆς τὴν ῥυσιν ποιεῖται, &c.

Κυμεύς.

Steph. de Urb. pag. 488. A. Κύμη, πόλις
Αἰολιδῶ — C. ἐστὶ καὶ ἐν Ἑρα Ἰταλίας. ταύτης
το ἐθνικόν, Κυμεύς.

* *Κυμοδεῖμων.* I. 954. G.

Eurip. Hippolyt. §. 1173. Vide Notam
Cl. Barnes ad locum.

Κυμοθαλής.

Orph. Hym. in Neptunum. §. 5. pag. 114.
Κυμοθαλῆς, χαρίωπα, &c.

Κυναῖχικῶ.

Hippocr. de Humor. pag. 49. 12. οἶον καὶ
τοῖσιν ἐν Περὶ θῶ βηχῶδεσι καὶ κυναῖχικοῖσιν.

Κυναίθεαυς.

Steph. Byz. de Urb. pag. 488. D. Κύ-
ναίθεα,

ναίθα, πόλις — το εθνικόν, Κυναιθεὺς, καὶ Κυναιθαεὺς, καὶ Κυναιθαεὺς, ἀπο τῆ τετρασυλλαβῆς τῆ Κυναιθεία.

Κυναιθαεὺς.

Vide suprà Κυναιθαεὺς.

Κυναιθεὺς.

Vide suprà Κυναιθαεὺς.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 400. I, 5. 402. 3.

Κυναιός. II. 521. B.

Steph. de Urb. pag. 489. E. Κύνθ. — οἱ οἰκνῆες, Κύνιοι, καὶ Κυνάιοι.

Κυνάστρον.

Lycophr. Alex. v. 397. Schol. Σειρήν δὲ κυρίως ἀστὴρ ἐστὶν εἰς ὑπὸ τὸ γενεῖον κείμενος τῆ ἀστρῶς Κύνθ, ὃν οἱ ἰδιῶται τῆ οὐκ Κύνθ ὀνόμα, Κύνάστρον προσὰφορευσι.

* Κυνεῖ. II. 522. A.

Aristoph. Equit. v. 1396. Τα Κύνεια μὴ γυνὸς τοῖς οὐνεῖσι πρᾶγμασιν, ὅς. *v. 289. Schol. Vespr. v. 230. Schol.*

Hippocr. de Vict. Rat. Lib. II. pag. 357. 26. Κύνεια δὲ, θερμαίνει, καὶ ξηραίνει, — σκυλάκια δὲ, υφραίνει καὶ διαχωρεῖ. *373. 6. 526. 47. 534. 53.* σίτισι δὲ ξηροῖσι καὶ κρεάσι Κυνεῖοις χρεεσθῶ ἐφθοῖσιν, ὅς.

Κυνεῖς.

Steph. de Urb. pag. 489. A. Κυνέτεια, πόλις Ἀργεῖς. — οἱ πολλοὶ Κυνεῖς, καὶ Κυνεῖάται.

Κυνεῖαλαι.

Vide suprà Κυνεῖς.

Κυνεύς.

Steph. de Urb. pag. 489. B. Κυνή, πόλις Λυδίας — το εθνικόν, Κυνεὺς καὶ Κύνθ.

Κυνηγεῖον.

Lycophr. Alex. v. 12. Schol. το δὲ ποδηγέει ἀπο τῶν Κυνῶν μέληνεχθη, ἐποῦνται γὰρ οἱ Κυνεὲς τοῖς τῶν θηρίων ἰχνέσιν ἐν τοῖς Κυνηγείοις.

Κυνήγιον. Steph. Thes. II. 519. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 416. 32. Ἀρχελαῶ — ἐν τινὶ Κυνηγίῳ πλεῖς ἀκασίως ὑπὸ Κρατέρῳ τῶ ἐρωμένῳ, τὸν βίον μετῆλλαξε.

Κυνήες.

Steph. de Urb. pag. 489. C. Κυνηϊκόν, — οἱ οἰκνῆες, Κύνηες, καὶ Κυνήσιοι.

Κυνθιώτης.

Steph. de Urb. pag. 489. C. Κύνθ. — ὁ οἰκνῶν Κύνθ, — καὶ Κυνθιώτης, καὶ Κυνθιώτης θηλυκῶς.

Κυνθιώτης.

Vide suprà Κυνθιώτης.

Κυνίσι.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 152. F. τὸ παραβλήθεν ὑπ' αὐτῆς Κυνίσι σίλειαι, ὅς.

Κυνναίος.

Steph. de Steph. pag. 489. D. Κύννα, πόλις — το εθνικόν, Κυνναῖος.

Κυνοβάλανος.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 379. C. πλεῖστον δὲ αὐτῶν, οἱ Κυνοβάλανοι ἐσησαν, ὅς.

Κυνοδρομεῶ. II. 518. D.

Xenoph. Sympos. Cap. 4. §. 63. pag. 107. 7. Vide Auctorem, et Κοινοδρομεῖν. Thes. App. col. 1250. C. Κυνή. Cap. 6. §. 17. pag. 133. §. 18. pag. 134. §. 19. pag. ej.

Κυνοδρομία.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 367. 1.

* Κυνοειδής. II. 518. E.

Aristot. de Hist. Animal. I. 783. D. καὶ τὰ πρὸς ὧσα ἐχόντες κυνοειδῆς ἔρα. *E. καὶ τῆς* οδοντῆς ἐχέει κυνοειδῆς ἔρα καὶ ἰσχυρῆς.

Κυνοθραξής. App. 1318. B.

Theocrit. Idyll. XV. v. 53.

Κυνοθραξ.

Æschyl. Suppl. v. 765. περιφρονῶντες δ' αἶαν ἀνιερῶ μὲν μεμαρτῶμενοι κυνοθραξεῖς θῶν.

Κυνοκοπεῶ. II. 518. G.

Aristoph. Equit. v. 289. Schol. Τυπῆσιν σε καθάπερ Κυνά. Vide Auctorem.

Κυνολοφῶ. II. 519. A.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 23. A. οὕτω τῶν Φησι κυνολογήσασιν ἐδοθη πειν. Vide *Casaub. Animadv. ad loc. col. 57. 32.*

Κυνονησίτης.

Steph. Byzant. de Urb. pag. 491. B. Κυ- νῶν νησ, — ὁ νησιώτης, Κυνονησίτης.

Κυνοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 491. B. Κυνῶν πόλις, Αἰδύπεια πόλις. ὁ οἰκνῶν, Κυνοπολίτης.

Strab. Geogr. pag. 1166. C. ὁ Κυνοπολί- τῆς νομ, καὶ Κυνῶν πόλις.

Κυνοπροσώπ.

Κυνοπροσωπῶ. II. 519. D.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 379. C.
και οἱ τοι ἀνδρες κυνοπρόσωποι, ἐπὶ βαλάνων
πτερωτῶν μαχομενοι. . 1098. C. . 186. D.
Hunc locum citat Auētor, *Thef.* II. 440. F.

Κυνοστρεφς.

Steph. de Urb. pag. 490. C. Κυνόστρα —
το ἐθνικόν, Κυνοστρεφς, και Κυνοστρεφς θηλυκόν.

Κυνοστριος.

Lucian. Icarom. pag. 734. C. εἶα τὴν
Κυνοστρίαν γῆν ἰδὼν, ἀπεμνησθῆναι &c.

Κυνοστρεφς.

Vide suprà Κυνοστρεφς.

Κυνοσπαρακῆλος.

Eustath. in Iliad. P. v. 270. pag. 1143.
42. λέγει γὰρ, ὡς ἐκ ἡχθῆρε Ζεὺς τὸν Πάριον, ἀλλ' ἐμίσσησε κυνοσπάρακον γενεσθαι αὐτόν.

Κυνοσσημαῖος.

Steph. de Urb. pag. 490. D. Κυνόσσημα,
τοπῶ Λιβυῆς — το ἐθνικόν ἀπο τῆς γενικῆς,
Κυνοσσημαῖος.

Κυνοσφάνης.

Lycophr. Alex. v. 77. αὐτὸν τῆς κυνοσφάνης
θεᾶς λιπών, &c. Vide Notam Cl. *Meurs.*
ad loc. pag. 45. et Cl. *Potteri*, pag. 124.

Κυνοσφοφικός.

Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 338. 6.
ἀλλὰ καὶ ἡ βεκοδική, ἱπποσφοφική τε, καὶ κυ-
νοσφοφική, &c.

Κυνστρεφς.

Steph. de Urb. pag. 491. A. Κύνστρα, πο-
λις Ἀρβῆς — Κυνστρεφς το ἐθνικόν, καὶ Κυνστρεφς
θηλυκόν, &c.

Κυνστρεφς.

Vide suprà Κυνστρεφς.

Κυνστρεφς. II. 520. G.

Xenoph. Kynēg. Cap. 2. §. 10. pag. 109.
Εἴω δὲ καὶ ἐν ὅτῳ ἐσόναι αἱ ἀρκυς καὶ τὰ δικ-
τυα ἐν ἐκαστοῖς, κυνῆχῶ μοσχεῖ, καὶ τὰ
δρεπανα.

J. Poll. Onom. Lib V. §. 31. pag. 490.
κυνῆχῶ δὲ, δερμα μοσχεῖον, εἰς ὃ ἐνλίθεται το
δικτυόν, τῷ σχηματὶ πεποιημένον, ὡς περ τὰ
συσπασα βαλάνια. . Lib. X. §. 141. pag.
1324. 4.

Κυνοφόνιος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 99. F. μὴ
καὶ τινὰ κυνοφόνιον ἐορτὴν ποιησώμεθα, &c. Vi-
de *Casaub. Animadv.* in loc. col. 197. 17.

Κυνοφρων.

Æschyl. Xorh. v. 619. Vide Not. Cl.
Stanl. ad locum, pag. 826.

Κυνοφροφία.

Hippocr. de Salubr. Viēt. Rat. pag. 339.
17. καὶ τὰ ἀκρῆες ἐρα πομαῖα ἀμεινω πρῶ-
τας υστέρως, καὶ τὰς κυνοφροφίας.

* Κυνοφροφία. II. 488. C.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 9. 1.
ταύτην μοι τὴν κυνοφροφίαν προεθέσπισεν ἀγγέλως
φωνῇ.

Κυπαίθευς.

Steph. de Urb. pag. 491. D. Κύπαιθα,
πολις Λιβυῆς. ὁ πολίτης, Κυπαίθευς.

Κυπαίος.

Steph. de Urb. pag. 492. D. Κύπη, Σικε-
λιας φρερίον — το ἐθνικόν, Κυπαῖος.

Κυπαρισσεύς.

Steph. de Urb. pag. 492. A. Κυπάρισσος,
πολις — το ἐθνικόν, Κυπαρισεύς.

Κυπασιῆς.

Steph. de Urb. pag. 492. C. Κύπαις,
πολις — το ἐθνικόν, Κυπασιῆς.

Κυπελλίς.

Eustath. in Odyss. O. pag. 567. 42.

* Κυπελλομαχος. II. 510. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 257. Εἰς αὐτὸν κυπελλο-
μάχῃς ἤσομεν εἰλαπίνης.

Κυπελλοχαρῶν.

Eustath. in Odyss. O. pag. 567. 41. Τοῦ
δὲ ἀμφικυπελλοῦ ὅτι ἀπλῆν ἐστὶ τὸ κυπελλόν,
πολλὰ ἔχει δηλαδὴ. οὐδὲν καὶ ἡ κυπελλίς καὶ ὁ
κυπελλοχαρῶν.

Κυππαλίδες.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 627. B.

* Κυπριακός. App. 1320. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 452. ult. παρεσκευ-
αζέτο τὰς δυνάμεις εἰς τὸν Κυπριακὸν πολε-
μόν. . 462. 36.

Eustath. in Iliad. A. pag. 758. 51.

Steph. de Urb. pag. 493. A.

Κυπριδίος.

Κυπριδῖος.

Anth. Ep. Gr. pag. 160. *Agath.* Κυπριδῖος οὐρανὸς πόλιν δέδωκε φύσιν.

Κυπριεύς.

Steph. de Urb. pag. 492. D. Κύπρῳ, νησῶ — το ἐθνικόν, Κύπριῳ — καὶ Κυπριακός, καὶ Κυπριεύς, καὶ Κυπρίτης.

Κυπρισμός.

Phav. Lex. pag. 88. 2. Ἀνθῶ λευκόν, τὸν Κυπρισμὸν τῆς ἐλαίας φησὶν Ὀμηρῶ, καὶ αὐτὰς παλαιάς.

* Κυπρίτης. *App.* 1320. D.

Steph. de Urb. pag. 493. A.

Κυρᾶιος.

Steph. Byzant. pag. 493. C. Κύρη, νησῶ — ὁ νησιώτης Κυρᾶῖος, ὡς Ἀσκραῖος.

Κυρεῖς.

Dion. Hal. I. 109. 3. Κύρεις γὰρ οἱ Σαβῖνοι τὰς αἰχμὰς καλεῖσιν.

Κυρεσχαῖνος.

Steph. de Urb. pag. 494. C. Κύρε πόλις — ὁ πόλις καθ' ἡμᾶς Κυροπολίτης· καὶ αὐτὸς δὲ Περσᾶς Κυρεσχαῖνοί, &c.

Κυρηδασίς.

Aristoph. Equit. v. 272. πρῶ σκελῶ κυρηδᾶσει. *Schol.* Κυρηδᾶσεις γὰρ λεγούται αἱ πλεῖστοι τῶν τραγῶν καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμαχονταί.

Κυρηναῖκος.

Lycophr. Alex. v. 144. ἀμναμοί. *Schol.* ἀμναμοί δὲ, αἱ ἀπογονοὶ Κυρηναῖκῶς.

Κυρησικος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1090. C. εἶλα ἡ Κυρησικὴ μέχρι τῆς Ἀλίουχιδῶς — Συναπτεῖ δὲ τῆς ἡ Κυρησικὴ μέχρι δευρο παραλίνεσσα. *Malim legere* Κυρῆσικὴν, quam cum *Steph. de Urb.* pag. 494. D. Κυρῆσικὴν. Vide infra Κυρῆσης.

Κυριακός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 27. 4.

Κυριναλῖος.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 945. 10. f. τὰ πέραν τῆς Κυριναλῖος λοφὸς καλεῖται, &c.

Dion. Halicarn. hunc collem vocat, λοφὸν vel οχθὸν Κυρίνιον. Vide *Ant. Rom.* pag. 109. 45. et 110. 2.

Vol. II. N. VI. 5.

Κυριοκλονέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 192.

* Κυριολεκλέω. *App.* 1323. B.

Aristoph. Vesp. v. 103. *Schol. Biset.* *Thesm.* v. 229. *Schol. Biset.* v. 1049. *Schol. Biset.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 40. 35. 49. 23. 58. 16. 1126. 42. *Odyss.* A. pag. 7. 41.

Κυριολεκτικώς.

Eustath. in Iliad. H. pag. 564. 42. *Odyss.* pag. 51. 5. Το δὲ ὑβρίζοντες, πάντες κυριολεκτικῶς εἶπεν, &c.

Κυριολεκτῶς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 193.

Κυρίτης.

Steph. de Urb. pag. 494. A. Κυρίς, μήτρος πόλις Σαβινῶν. το ἐθνικόν, Κυρίτης.

Dion. Hal. I. 101. 7. ἀποδεικνύει ἡγεμονία τῆς Σαβῖας Τίον, ὃς ἐπεκαλεῖτο Τάριον, βασιλεὺς Κυρίων. 116. 11. παρὰ Κυρίταις. 107. 34.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 349. B. ἐντεθεν δὲ καὶ Κυρίτας ὀνομαζέσθιν οἱ δημηγορούντες, τῆς Ρωμαίας.

Vide supra Κυρίταις.

Κυριωνυμέω.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 492. 19. εἴω κυριωνυμένους καὶ ἐλλείψιν, ὡς καὶ πρὸ βραχέων ἐρρεθῇ, τὴν ἐν ἀρχῇ βῆλα.

Κυριωνυμία.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 516. 26. νυμφαὶ καλεῖται καὶ αὐτὰς τινὰς κυριωνυμίας. In *Dionys.* *Perieg.* v. 144. pag. 138.

Κυριωνυμῶς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 197.

Κυρναῖος.

Steph. de Urb. pag. 494. A. Κύρῳ, νησῶ — το ἐθνικόν, Κυρναῖος, καὶ Κυρναῖος.

Κυροπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 494. C. Κύρε πόλις, — ὁ πόλις καθ' ἡμᾶς Κυροπολίτης.

Κυρῆσης.

Steph. de Urb. pag. 494. D. Κύρῳ, πόλις Συρίας, — ὁ πόλις Κυρῆσης. *Polyb. in Hist. Lib. V.* pag. 550. 2. habet πλὴν τῶν Κυρῆσῶν, non Κυρῆσῶν.

H h

Κυρῆσις.

Κυρρησις.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1090. B. διεχει δ' ἡ Ηρακλεία σταδίας εἰκοσι τέ της Αθη-
νας ἱερὰ της Κυρρησίδος.

Κυρσανιον.

Photius, in Lexico inedito: Κυρσάνια, Λακωνες τα μεираκια. *Vide Cl. Kusteri Not. 7. in Suid. Lex. II. 403.*

Κυρσανιος. App. 1323. G.

Aristoph. Lysistr. ψ. 982. ὦ κυρσάνιε. *Schol. Biset.* κυρσανίης δε καλῶσιν οἱ Λακω-
νες τα μεираκια, και τες εὐτελεῖς ἀνθρώπους. *Vide Suid. Lex. II. 403. Hefych. Lex. pag. 574. 2.*

Κυρβαινον.

Steph. de Urb. pag. 494. E. Κυρβαῖα, πό-
λις — το ἐθνικόν, ἐκ της τεχνης Κυρβαϊανός,
ἐκ δε της χώρας Κυρβαϊνός, ὡς Σωφηνός και
Αραξηνός.

Κυρβια. App. 1324. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 215. 2. σπλιζοῦνται
δε τινες των Κελσιβήρων Γαλαῖκοις θυρεοῖς κε-
φοῖς· τινες δε κυρβίαις κυκλορεσιν, ἀσπίδων
ἐχέουσας τα μέγεθ, &c.

Κυρβίτης.

Plut. de aud. Poet. pag. 26. B. ὡς περ οἱ
την Πλαῶν ἀπομιμνήμενοι κυρβιότηα, και την
Αριστοτέλους τραυλότηα, &c.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 23. A.

Κυρβωνιν.

Steph. Byz. de Urb. pag. 495. D. Κυρβώ-
νι, πόλις Ιταλίας — το ἐθνικόν, τῷ της χω-
ρας εθεῖ, υρβωνῖν, ὡς Σαβορνῖν.

Κυρβαιεύς.

Steph. de Urb. pag. 495. E. Κύτα, πόλις
— ὁ πολίτης Κυτῆ, ἐξ ἧς και Κυρβαιεύς.

Κυτῆ.

Vide supra Κυρβαιεύς.

Κυρεριν.

Steph. de Urb. pag. 496. A. Κυρίριον, πό-
λις — το ἐθνικόν Κυρεριώτης. δύναται και τῷ
της χώρας εθεῖ Κυρερῖν.

Κυεριώτης.

Vide supra Κυρεριν.

Κυριναι.

Steph. de Urb. pag. 496. B. Κύτινα, πό-
λις — ὁ πολίτης Κυρινῆ.

Κυρινιαῖης.

Steph. de Urb. pag. 496. C. Κυρίνιον —
το ἐθνικόν, Κυρινιάτης.

Κυρῶρευσ.

Steph. de Urb. pag. 496. D. Κύτωρ, πό-
λις — το ἐθνικόν Κυρῶρεύς. — λεῖονται και
Κυρῶρίται, &c.

Κυρῶρίται.

Vide supra Κυρῶρευσ.

Κυφαῖ.

Steph. de Urb. pag. 496. E. Κῦφ, πό-
λις — ὁ πολίτης, Κυφαῖ. *Lycophr. Alex. ψ. 897.*

* Κυφοῖης. II. 509. D.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 482. F.
ἀπο γὰρ της κυφότης το κυπέλλον.

Κυχρεοπαῖης.

Steph. de Urb. pag. 497. E. Κυχρεῖ, πό-
λις — το ἐθνικόν, Κυχρεοπαγίτης.

Κυψελινός.

Steph. de Urb. pag. 497. C. Κύψελα —
το ἐθνικόν, Κυψελῖν, ἢ Κυψεληνός.

Κωβρύτης.

Steph. de Urb. pag. 497. D. Κῶβρυς, πό-
λις — το ἐθνικόν, Κωβρύτης, ὡς Αἰῖς Αἰῖτης.

Κωδιοφόρος.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1177. D.
κωδιοφόροι δ' εἰσιν, ἐρεαν ἐκ ἐχοντες.

Κωδωνοκροῖ.

Eurip. Rhes. ψ. 383. Κλυε δε κομπες κω-
δωνοκρότες.

Κωθολυνοπλῦτης.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 309. C.
Vide Casaub. Animadv. in loc. col. 540. 50.

Κωθωνι.

Steph. de Urb. pag. 497. E. Κῶθων, νησος,
— το ἐθνικόν, Κωθώνι, ὡς Σιδώνι.

Κωλιεύς. II. 528. C.

Steph. de Urb. pag. 497. E. Κωλιάς, ἀκρᾶ,
— το ἐθνικόν, Κωλιεύς.

* Κωλυσίς. II. 529. E.

Dion. Hal. I. 194. 34. ἀχθομενος δ' ἐπι
τη κωλύσει, και δι' ὁρῆς ἐχων τον Νεβιον ὁ βα-
σιλεὺς, &c.

Plat. Sophist. I. 220. B. Το μὲν, οἱ πάν-
οσον

οσον αν ενεκα κωλύσεως ειρή τι περιεχον, ερμει-
εικον ονομαζειν.

Κωλυσοδρομο.

Lucian. Tragop. pag. 954. A.

* Κωλυτης. *App.* 1330. G.

Dion. Hal. I. 104. 13. δεησεις τε και οι-
μωτας προειμενοι, κωλυται τε εις τελον αναν-
δρα εινουση. 507. 47.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 181. 72.
εις παραβοηθων παρα το τειχος κωλυτης γι-
νυση της διαβασεως. Vide Notam.

Κωμαινω. II. 531. D.

Hippocr. de Morb. pag. 468. 52. την μεν
ημερην ταυτην κειται κωμαινων.

Κωμαι.

Steph. de Urb. pag. 498. B. Κωμη, —
ο οικητωρ, εικωμι. — και κωμαι, και κω-
μήτης αρσενικως, και θηληκως δια τε η.

* Κωμαρχης. II. 533. F.

Aristoph. Pac. v. 1142. Schol. Κωμη —
οθεν κωμαρχος και κωμαρχης, ο της κωμης
αρχων.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 226.
5, 3. f. κοινή δε ανηρώτων τον κωμαρχην δια
τε περιστοιχου ερμηνεύως, τις ειη η χωρα. 228.
1, 6. Ηλειο δ' αυλοις ο κωμαρχης λελυμενος
δια χιονος, &c.

Dion. Hal. I. 210. 38. ηγεμονας εφ' εκα-
στης αποδειξας συμμοριας ωσπερ φυλαρχους η
κωμαρχας, &c.

Κωμαρχιδης.

Aristoph. Pac. v. 1142. ω Κωμαρχιδη.
Schol. *Biset.* Κωμαρχιδης εν, ο τε κωμης αρ-
χων, η ο τοις κωμοις χαριων, και ευφρανόμε-
νος τουτες φιλοπονης. Vide Not. *Flor.*
Christ. ad loc. pag. 183.

* Κωμαρχος. II. 533. F.

Aristoph. Pac. v. 1142. Schol. *Biset.*

* Κωμαλιδης. II. 531. C.

Hippocr. Prædiç. pag. 67. B. Οι κωμα-
τῶδες εν αρχησι γινόμενοι, &c. 147. D. Οι
κωμαλῶδες υπνοι, και αι καλῶδες, ολεθριον.
1086. D. 1096. C.

Κωμιαυ.

Anth. Ep. Gr. pag. 553. ult. 554. 1.
Κωμιαυ τον εχινον ιδων επι νωτια φεροντα Ρα-
γας, &c.

Κωμη. II. 533. E.

Aristoph. Lysistr. v. 5. Schol. *Pac.* v.
1142. Schol. *Biset.*

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 247. A.
επει και οι φασκουρες πλειες η χιλιας τας των
Ιβηρων υπαρξαι πολεις, επι τελο φερεσθαι μα-
δοκωσι, τας μεγαλας κωμιας, πολεις ονομα-
ζοντες. B. αβριοι γαρ οι καλα κωμιας οικου-
τες. 316. A. ως επειδαν ελωσι κωμην η πο-
λιν, &c. 326. A. Μεδιολανιον δ' εσχον μη-
τροπολιν, παλαι μεν κωμην — νυν δ' αξιολο-
γον πολιν, &c. 349. B. 382. C. και γαρ
τοι νυν κωμιας γεγονασιν αι πολεις. 476. A.
χωρα — κωμιας εχουσα και πολιν ευλμε-
νον, &c.

In *Evang. S. Lucae*, Bethleem vocatur
πολις, Cap. II. v. 4. sed *Job.* VII. v. 42.
κωμη.

* Κωμηδον. II. 534. A.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 225. B. τα
πολλα γαρ κωμηδον ζωσιν. 326. A. 519.
1. 592. A. Οι μεν εν Ιωνες κωμηδον ωκυν, οι
δ' Αχαιοι πολεις εκλισαν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 87. 18. 201. 23.
οι δ' εν Σικανοι το παλαιον κωμηδον ωκυν, &c.

Dion. Hal. I. 7. 38. οι το μεν προτερον
επι τοις ορεσιν ωκουν αυτου τειχων κωμηδον και
σποράδες.

Κωμητης. II. 533. H.

Eurip. Alceste. v. 476. Ξενοι, Φεραιας
τηδε κωμηται χθονος, &c. Schol. επι εις
κωμιας ησαν διηρημενοι, τελευτην εις φυλας.

Dion. Hal. I. 65. 20. 66. 25. συκα-
λεσας τας κωμητας απαντας ο Ρωμυλος, &c.
210. 30.

Steph. de Urb. pag. 498. C.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 224. 1.

* Κωμητης. II. 534. A.

Aristoph. Lysistr. v. 5. Πλην η γ' εμνη κω-
μητης ηδ' εξερχειται. Schol. αυτη τε γειων.

Κωμηωρ.

Steph. de Urb. pag. 498. D.

* Κωμικευω. II. 536. A.

Phan. Lex. pag. 334. 3. Εφειζανειν, —
εχοι δ' αν τις ενιαυθα κωμικευόμενος μνησθη-
ναι, τε καθιζ επι κωπην;

Lucian. Philopatr. pag. 1126. 1. Μω-
κακως παυλα εξερρινισα, εν ειπω τι κωμικευ-
σάμενος, &c.

Κωμικως.

Κωμικως.

Aristoph. Acharn. §. 253. Sch. §. 258. Schol. και τὸ δε παίζει κωμικῶς λεῖων, &c.

Κωμιον. II. 534. A.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 327. C. και ἡ Σπιννα, νυν μεν κωμιον, παλαι δε Ελληνις πολις ενδοξοι. 349. B. Κύρις δε νυν μεν κωμιον εστιν ἦν δε πολις επισημοι, &c.

Κωμογραμμαῖεως.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 804. 19. τες μεν εκ των αλλων γυναικων παιδας Ηρωδη γεγενημενες, κωμογραμμαῖεις καλασθησιν.

* Κωμωδημα. II. 535. D.

Plat. de Leg. II. 816. D.

Κωμωδιακοι.

Aristoph. Acharn. §. 380. Κακυκλοβορει. Schol. Εὐαυθα καλεμιξε την κωμωδιακην χαριν και τα δικασικα ῥήματα.

Κωμωδικως.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 90. C. Επει τηθεα τα οσρεα. μεμνηται γαρ κωμωδικῶς πρὸ την τηθην και μηερα.

Κωμωδιογραφοι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 297. 9. και Φιλημονοι τες κωμωδιογραφοι γραφοι τες πολ-
λακις ναυιλλομενες, &c.

Κωμωδιοποιοι. II. 535. D.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 59. C. Επι-
κρατης ο κωμωδιοποιος. 261. F. 341. A.
346. F. 677. F.

Κωμωδογραφοι.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 241. F. Και επιτεγραπται αυτου τω μνηματι, Τω κωμωδογρά-
φω, &c.

Κωμωδοποιητης. II. 535. B.

Aristoph. Pac. §. 733. εις τις κωμωδοποι-
ητης αυτον επηνει &c.

Κωμωδογραφωδ.

Suid. Lex. I. 52. 1. Αλκαιοι δε εν τω Κω-
μωδογραφωδω τες ποσας λυχνες αδηφαγες ειπειν.
Harpocrat. in Lex. pag. 7. 1. 8. habet εν
τη Κωμωδογραφωδια.

Κωνειον. App. 1331. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 416. 37. Socrates
θανατω κατεδικασθη, και πτωκων κωνειον ελεου-
τησεν.

Κωνσιλιοι.

Dion Hal. I. 258. 44. τες δε αρχοντας
τες εβξαν καλεισθαι καλα την εαυτων δια-
λεκτον, κωνσιλιες. Κωνσάλας Vat. *Atque ita,*
vel κωνσάλας legendum esse suspicatus est
Portus.

Κωνσιλιον.

Dion. Hal. I. 258. 48. Κωνσίλια γαρ οι
Ρωμαιοι τας συμβουλας καλεσιν.

Κωνσανλιατης.

Steph. de Urb. pag. 501. B. Κωνσάνεια,
το εθνικον, Κωνσανλιάτης.

Κωνσαντινοπολιτης.

Steph. de Urb. pag. 249. C. Μεωνομασθη
δε και Κωνσαντινέπολις, και νεα Ρωμη. το εθνι-
κον, Κωνσαντινοπολίτης, ανευ τε υ. pag. 501.
C. Κωνσαντινε πόλις, δυο μερη λοβι και εξ
αυτων εν, Κωνσαντινεπολίτης.

Κωνωπαιος.

Steph. de Urb. pag. 498. D. Κωνώπη,
πολις — το εθνικον, Κωνωπεύς, και Κωνωπί-
της, και Κωνωπαιοι.

Κωνωπευς.

Vide suprà Κωνωπαιοι.

Κωνωπιευς.

Steph. de Urb. pag. 498. E. εστι και Κω-
νώπιον — το εθνικον, Κωνώπιος, και Κωνω-
πιεύς.

Κωνωπιτης.

Vide suprà Κωνωπαιοι.

Κωπαιευς.

Steph. de Urb. pag. 499. A. Κωπαι, πο-
λις Βοιωτικη. — ο πολιτης, Κωπαίτης, — λε-
γεται δε και Κωπαία λιμνη, και Κωπαιεύς.

* Κωπαίς. II. 537. C.

Steph. de Urb. pag. 499. B. λεγεται —
και η λιμνη Κωπαίς, η ελεετο Λευκωνίς.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 297. C.
Δωριων δ' εν τω περι ιχθυων μνημονευων και
των απο της Κωπαίδος, τας Κωπαίδας επαινει.
Lucian. Lexiph. pag. 527. B.

Κωπαίτης.

Vide suprà Κωπαιευς.

Κωπηρης. II. 537. F.

Eurip. Helen. §. 1397. οταν κωπήρες εισ-
βωμεν σκαφοι.

Thucyd.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 306. 18.
 πλεῖν μη μακρὰ νηϊ, ἀλλὰ δὲ κωπῆραι πλοιοῖ,
 &c. Hunc locum citat Auctor. Vide *Suid.*
Lex. II. 366.

Κωπώτης.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 63. 4. f. και
 τον τοπον δε, τον πρὸ ταις κωπαις, κωπώτηρα
 καλεῖσιν.

Κωρυκιώτης.

Orph. Hym. in Mercurium, v. 8. pag.
 124. Κωρυκιῶτα, μακαρ, ἐριούνιε, ποικιλομυ-
 θε, &c.

Steph. de Urb. pag. 499. B. Κώρυκ,
 πολίς Κιλικίας. — το ἐθνικόν, Κωρύκι —
 λεῖται και Κωρυκιώτης.

Κωίλαδες. App. 1334. G.

Athen. Deipn. pag. 622. A. e Strattide
Comico. Verba leges in Steph. App. col.
 1293. H.

Eustath. in Odyss. P. pag. 628. 6. Κωί-
 λάδας δε, τας χελιδонаς.

* Κωφότης. App. 1335. B.

Demosth. de falsa Legat. pag. 229. C. —
 τοσαύτην κωφότηα και τοσεῖο σκόλο παρ'

υμων ἀπαντᾶν, &c. Paulò antè dixisset, εἰως
 ἀκριβῆ την παρ' ἐκείνῃ πρὸ ἐκατέρῃ αἰσθησιν
 υπαρχειν, &c. Ad hunc locum, ni fallor,
 respicit Cl. Auctor.

Plat. Alcib. I. Vol. II. 126. B. και ὥτα
 δε, κωφότητῃ μὲν ἀποτίνομενης, ακοῆς δὲ ἐγι-
 γνομενης, βελίω τε γίνεσθαι, και ἀμεινον θερα-
 πευεσθαι.

* Κωφώσις. App. 1335. B.

Hippocr. Prædict. pag. 68. A. Τα εν κε-
 φαλαλγίῃσι ἰώδεα ἐμέσμαια μεῖα κωφώσι —
 ἀρτυπνωδεα, ταχυ ἐκμαίνει. 69. G. 80. D.

Κωψ. III. 887. H.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 391. C. Ο
Μυνδι — δε Αλεξανδρῷ φησι τες παρ' Ομήρῳ
 χωρις τε σ, κῶπας εἶναι και Αριστοτέλῃ εἰως
 αὐτοῦς ὠνομακεναι. — D. και Σπευσιππῷ δ'
 εν δευτέρῳ ὁμοίων χωρις του σ, κῶπας αὐτοῦς
 ὀνομαζει. Vide *Casaub. Animadv. ad locum,*
col. 671. 57.

Theocrit. Idyll. A. v. 136. σκῶπες. Schol.
 Ου δει γαρ φησι [*Alexander*] γραφεσθαι χω-
 ρις τε σ.

Eustath. in Odyss. E. pag. 207. 41, 53.

Λ.

* Λα. App. 1335. D.

Λ*RISTOPH. Av. v. 1142. Schol.*
 Λακάνη δε, το κοινον, παρα το λα̃ ἐπι-
 ταλίκον, και το χαίνω.

Phau. Lex. pag. 463. 1. Λα̃, επι τε με-
 γαλε και τε λιαν ἐλασσέιο. οθεν και λεκανη, ἡ
 μεγαλως κεχηνηυια. *Suid. Lex. II. 409.*

Steph. de Urb. pag. 502. A. Λα̃, πολίς
Λακωνική. Λυκοφρων, sc. Alex. v. 95. Και
Λα̃ν περησεις. Schol. πολιν Λακεδαιμον, ἡν
Ομηρῷ Λάαν φησιν, sc. Iliad. B. v. 585. [al.
 92.] *Schol. δια δε το μέτρον ἀναγνωσέον δισυλ-*
λαβως. χρη γαρ λειν, μονοσυλλαβως, Λα̃ν.

Steph. Thes. II. 539. D.

Λαβαι.

Steph. de Urb. pag. 502. C. Λάβαι, πο-
 Vol. II. N°. VII. 1.

λις, ως Σάβαι, — το ἐθνικόν, Λαβαι, ως
 Σαβαι.

Λαβαρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 502. D. Λάβαρα,
 πολίς Καρίας — το ἐθνικόν, Λαβαρεὺς, ως
 Παλαρεὺς.

Λαβδακει.

Soph. Oed. Tyr. v. 1249. εἴπερ ἐγγενῶς εἴη
 των Λαβδακείων εὐρεπεσθε δαμάων.

Λαβινιάτης.

Steph. de Urb. pag. 503. A. Λαβίνιον,
 πολίς Ιταλίας, — το ἐθνικόν, Λαβινιάτης
 λεῖται και Λαβινίται.

Dion. Hal. I. 312. 30.

Λαβινίται.

Vide suprà Λαβινιάτης.

Λαβροπόδης.

Anthol. Ep. Gr. pag. 155. *Antiph.* Λαβροπόδη χειμαρρε, &c. *Brodæus* mavult legere λαβροπότη.

* *Λαβροσσυλ*. II. 542. C.

Æschyl. Prom. ψ. 601. σκυρηνμαίων δε νηστισιν αικίαις λαβρόσσυλ ηλθον, &c. Schol. β. λιβαν ορμωμενη.

Λαβυρινθ. App. 1336. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 61. 31. τον δε Δαιδalon λεβεισιν απομιμησασθαι την τε λαβυρίνθε πλοκην. 56. 29. και τον θαυμαζομενον παρὰ πολλοις λαβύρινθον οικόδομήσαι.

Dion. Hal. II. 254. 5.

Λαβανίζω.

Hippocr. de Morbo sacro, pag. 308. 14. εκ ευθυσ πνεει μελας, αλλα λαβανίζει πρῶτον, &c. Vide *Foef. Oeconom.* pag. 225.

Λαβανίζαν.

Steph. de Urb. pag. 503. B. Λαβανία, φρεριον Ιταλιας, — ο πολίτης, Λαβανιανός. οθεν και Λαβανιανός οιν.

Λαβαιοειδώς.

Eustath. in Iliad. Γ. ψ. 172. pag. 302. 51. διπαθής δε λαβαιοειδώς ο ρηθεις σιχ περι το μεσον εν τῷ, φιλε έκυρέ.

Λαβαροκυκλος.

Vide infra Λαβαρολης.

* *Λαβαρολης*. App. 1337. A.

Eustath. in Odyss. Γ. pag. 123. 38. οἱ δε κοιλότῃα τινα ἢ λαβαρότης σημαίνει, δηλον εκ τε λαβαρόκυκλ λυρα ἢ κιθαρα.

Λαβιδιον.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 297. ult. Αραχνιον μυϊαν θηρασαν μελαφρονει, αλλ δε λαγιδιον, &c.

Λαβιναι.

Steph. de Urb. pag. 503. C. Λαβινία, πολυχνιον Καριας. — το εθνικον, Λαβιναι, και Λαβινίτης, και θηλυκως Λαβινίτις.

Λαβινίτης.

Vide supra Λαβιναι.

Λαβινίτις.

Steph. de Urb. pag. 503. D.

Λαβινος.

Æschyl. Agam. ψ. 120. βοσκομενοι λαγίναν

ερευμωνα φερβονο γένναν, &c. Sch. τον λαβών.

* *Λαβιον*. II. 548. C.

Xenoph. Κυνηγ. pag. 121. §. 13. των δε μικρων λαγίων ὅζει μαλλον, ἢ των μεγαλων.

Λαβικια.

Diod. Sic. Bibl. pag. 213. 18. προβαλλουσαι δε λόγχας, ἃς εκεينوι λαβικίας καλεσι, &c.

Λαβοδαίτης.

Æschyl. Agam. ψ. 126. ἐδάη λαβοδαίτας, πομπές τ' ἀρχές.

Λαβοθηρεω.

Aristoph. Lysistr. ψ. 790. Κᾶτ' ἐλαβοθήρει, πλεξαμεν αρκυσ. Schol. Ἐκυνηγέτει. λαβες εθηρα. Schol. *Biset.* Και εἰσα ἐλαβοθήρει. τεβεςι τες λαγές, εἰε λαβώς, και λαβώς εθηρα. απο τε ρημαλ λαβοθηρέω.

Λαβοσφαγη.

Anth. Ep. Gr. pag. 570. *Agath.* και ταχινῆς εἶσα λαβοσφαγίης.

Λαβουσαι.

Steph. de Urb. pag. 503. D. Λάβουσα, νησ περι Κρήην. — το εθνικον, Λαβουσαι, ἢ Λαγέσαι.

Λαβυνιον. App. 1338. A.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 499. E. a Cl. Auctore laudatur, vel ad hunc locum respicit.

Λαβυνις.

Plut. Sympos. Lib. I. pag. 614. F. ἡ γέραν — εν λαβυνίδι πρέθηκε λεπτον εχουση και μακρον τραχηλον, &c.

* *Λαβωφονος*. II. 547. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 937. D. Vide infra in Voce Μελαναί.

Λαδαίος.

Steph. de Urb. pag. 503. F. Λάδη, νησ Αιολιδ. — το εθνικον, Λαδαί.

Λαζυω.

Aristoph. Lysistr. ψ. 209. Schol. *Biset.* λεβῆαι δε και λαζύω, και λάζυμι, και λάζυμαι· παρὰ το λάζω, το λαμβανω. *Ευσταθ.* sc. in *Iliad.* B. pag. 189. 19. 459. 41.

Λαθηφροσυνη.

Apoll. Rhod. Arg. IV. ψ. 357. ἤε σε παλχυ λαθηφροσύναις ενεγκαν Αγλαΐαι·

Λαθιπονος. II. 696. E.

Soph. Trachin. ψ. 1039.

* *Λαθοσυνη*.

* Λαθοσυνη. II. 696. F.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1278.

Λαθραιοδηκλος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 202. 9.

Λαθριως.

Lucian. Amores. pag. 585. B. ἡ λαθρίως
ὕψως ἡ δεξια καλα κολπε δῦσα, &c.

Λαθροβολος.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. *Erys.* Οι τε και
ἰξευλᾶ λαθροβόλῳ δονακι.

Λαθρογαμια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 209.

* Λαθροδηκης. II. 697. D.

Suicer. Thes. Eccl. II. 209. Vide semi-
pag. 202. in Voce Κυων.

Λαθρονυμφος.

Lycophr. Alex. v. 320. Της λαθρονύμφου
πορῖς μεμιγμένοι σκυμνῳ κεχυνηαι &c.

Λαθροφατος.

Hesych. Lex. pag. 412. 1. Ζοφοδερκίας,
σκοδοειπνες, λαθροφάτες. . *Phan. Lex.* pag.
342. 1.

Λαθρως.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 464. 5. την
γὰρ ἀφ' ἐσπερας πλευραν αὐτης [ἰς. της ψω-
φίδος] καλαφερείαι λάθρως χειμάζρους ποτα-
μο, &c.

Λαίειος.

Soph. Oed. Tyr. v. 458. ἀπειλῶν κᾶνακη-
ρύσσω φονον τον Λαίειον.

Λαιματῖω.

Aristoph. Eccl. v. 1170. Αλλα λαιμάτ-
τεσι πε. Schol. *Biset.* Σουίδας Λαιμάσσειν,
αμείρως εσθιειν. Αττικῶς δε λαιμάττειν. λεῖται
δε παρα τον λαιμον, δι' ἧτας τροφας εις την
γαστερα εισβαλλομεν.

Λαιμασσω. *Thes.* II. 549. C.

Λαιμηγομος. II. 549. B.

Eurip. Iph. in Aul. v. 776. Λαιμηγόμους
κεφαλας σπασας, &c.

Anth. Ep. Gr. pag. 571. *Philipp.* Ξιφη
τα πολλων κνωδαλων λαιμηγόμα, &c.

Λαιμιζω.

Lycophr. Alex. v. 326. Ην ες βαθειαν
λαιμίσας ποιμανδρίαν, &c.

Λαιμορυσος.

Eurip. Helen. v. 360. λαιμορύτε σφαῖας.
Annon legendum λαιμορρύτε?

Λαινος. App. 1340. F.

Steph. de Urb. pag. 510. A. Λαῖνος, παλις
— το εθνικον, Λαῖνός, ως Ρηγῖνός.

Λαίτης.

Steph. de Urb. pag. 504. A. Λάεια, πολις
Καρίας — ὁ πολίτης, Λαίτης, &c.

* Λαιψηροδρομος. I. 1050. C.

Eurip. Iph. in Aul. v. 207. Λαιψηροδρό-
μον Ἀχιλλῆα, τον αἰ Θέις τεκε, &c.

Λακαζω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 192. αὔειν, λα-
κάζειν, σωφρονων μισημαῖα; Schol. λακάζειν
δε το ἡχεῖν, γινεῖται απο τε λήκω ρημαῖος, κα-
τα τροπην τε ἡ εις αἰ, και καλα παραγωγήν.

Λακαίνος.

Soph. Aj. v. 7. ευ δε σ' εκφέρει Κυνός Λα-
καίνης ως τις ευρινός βασίς.

Lucian. Hipp. pag. 848. A. μεσός οικός
— Λακαινή λιθῳ κεκοσμημένός. Ita Ed.
Amst. 1743. III. 71. 96. *Par.* vero κεκο-
μισμένός.

Λακεδαιμονιαζω.

Steph. de Urb. pag. 505. E. λεῖται και
Λακεδαιμονιάζω, ως Αριστόφανης βαβυλωνίους.

Λακεδαιμονικος.

Steph. de Urb. pag. 505. A. *Lacedæmon*,
— ὁ πολίτης; Λακεδαιμόνιος. και κληρικόν,
Λακεδαιμονικός.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 201. 1.
Schol. τελο το επιχειρημα λυσις εστι τε Λακε-
δαιμονικῆ διλημματικῆ ἐρωτημαῖος, &c.

Λακεδαίμων.

Steph. de Urb. pag. 504. E. Λακεδαίμων,
πολις ενδοξοτάτη των εν Πελοποννήσῳ ἡ Σπαρτη
πρότερον, &c.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 565. B.
Οιδ' ἴξαν κοιλην Λακεδαίμονα — την πολιν
δει δεχεσθαι· ει δε μη, εκ Λακεδαίμονος εις Λα-
κεδαιμονα φανειται λεγων την αφιξιν. Citat
Hom. Odyss. Δ. v. 1. ubi Schol. ποτε μεν
την πολιν καλει Λακεδαίμονα, ποτε δε την χω-
ραν Λακεδαίμονα την Σπάρτην.

Pausan. Lacon. pag. 231. 10. εστιν ἡ πο-
λις Σπαρτη μεν ονομασθειςα ἐξαρχης, προσλα-
βουσα

βεσα δε ανα χρονον και Λακεδαίμων η αυτη κα-
λεισθαι.

Λακερειευς.

Steph. de Urb. pag. 505. F. Λακέρεια,
πολις Μαλνησιας· — το εθνικον, Λακερει-
ευς, &c.

Λακιευς.

Steph. de Urb. pag. 506. A. αναγραφεται
ο δημος, Λακία και ο δημοτης, Λακιεύς.

Λακίζω. App. 1342. G.

Lycophr. Alex. v. 1113. Και παν λακί-
ζουσ' εν φοναίς ψυχρον δεμας Δρακαινα διψας,
&c. Schol. λακίζουσα. σχίζουσα.

Suid. Lex. II. 410. in Voce Λακισμα-
τα &c.

Λακισμα. App. 1342. H.

Eurip. Troad. v. 497.

Λακκοπλῆτος. App. 1343. C.

Plut. Aristid. II. 295. 14. εκ τέττε φασί
και λακκοπλῆτες υπο των κωμικων τους απο
της οικιας λείεσθαι, σκωπτόντων εις τον τοπον εν
ω το χρυσιον ο Καλλιας ευρεν.

Suid. Lex. II. 230. et 410.

Λακκοπρωκία.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 17. E. Vide
Dalechamp. Annot. pag. 708. et *Casaub.*
Animadv. col. 43. 18.

Λακκοπρωκίος. App. 1343. D.

Aristoph. Nub. v. 1333.

Athen. Deipn. pag. 689. F.

Λακοκαλαπύων.

Aristoph. Acharn. v. 663. ωσπερ εκεινός,
δειλός και λακοκαλαπύων.

Λακος. App. 1343. A.

Dion. Hal. I. 105. 13. εἴς ο τοπος ανα-
κεχωσται μεν ηδη, καλείται δ' εξ εκεινῃ τε πα-
θες, Κέρλιος λάκος, εν μεσῳ μαλιστα ὦν της
Ρωμαιων αἰορας.

Plutarchus, in *Rom.* I. 60. 16. Nomen
hujus Locī per duplex ἔ effert, ο μεν εν το-
πῷ δι' εκεινον εἰς νυν Κέρλιος λάκος ονομα-
ζεται.

* Λακπαλῆτος. II. 596. C.

Soph. Antig. v. 1287. ομοι λακπάτητον
ανῖρεπων χαραν. Schol. την μεθ' υβρεως απω-
θμενην. η την μεγαλως καταπαθμενην. Λακ-
πάτητον ανῖρεπων χαραν. την χαραν λαξ πα-
τησας.

Λακίζω. II. 596. C.

Aet. Apost. IX. v. 5. Κληρον σοι παρ-
κενῖρα λακίζειν.

Eurip. Rhes. v. 411. ὦν συ λακίσεις
πολλην χαριν, φίλων νοσεντων υστερῶ βοη-
δρομεῖς. *Bacch.* v. 793. Θυοιμ' ἂν αυῶ
μαλλον, η θυμεμενός παρ κενῖρα λακίζειμι
θυητός ὦν, θεῶ.

Pind. Pyth. Od. B. v. 173. Ποῖ κενῖρον δε
τον Λακίζεμεν, τελεθει Ολισθηρός οἰμός. Vi-
de omnino Schol. *Isthm.* Δ. v. 113.

Aristoph. Thesm. v. 516. το γαρ ἦτρον της
χυῖρας ἐλάκισεν. *Lyfistr.* v. 800. Schol. ad
v. 799. λακίσαι δε, νυν δηλοι το λαξ, η λακ-
τισμός πληξαι.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 94. pag. 530.
ποσι λακίζειν. pag. 122. 2. f. 345. 5.
901. 3.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. III. pag. 151.
4. υπο μεν γαρ ιππευ εν μαχη εἰς πωποῖε
εἰε δηχθεις εἰε λακισθεις απεθανεν. *Memorab.*
Socrat. Lib. II. pag. 84. 3. f. *Ιππ.*
Cap. 1. §. 4. pag. 56. Και οἱ λακίζοντες δε
ἀναβεβαμένοι ιπποῖ εκποδων ποιηῖοι.

Lucian. Tim. pag. 38. D.

Plut. de Lib. educ. pag. 10. C. Αρα (εφη-
σε) και ει με ονός ἐλάκισεν, ἀνιλακίσαι τεῖον
ηξιωσαῖε ἂν;

Dion. Hal. I. 604. 41.

Λακίσμα. App. 1343. G.

Hesych. Lex. pag. 584. 1. Λάκισμα, λάκ-
τισμα. *Phan. Lex.* pag. 466. 1.

Æschyl. Agam. v. 1610. λάκισμα δειπνε
ξυνδικως τιθεις ἀρῶ.

Lycophr. Alex. v. 835. Και λαφρις λακ-
τίσμαθ' Ερμειῃ ποδός, &c. v. 843. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 182. 34. λακίς-
μαῖι δε αφνω τυπῶν, περιεκυλιε καῖα των
κρημνων εις θαλασσαν, &c.

Λακίσμος.

Aristoph. Lyfistr. v. 799. Schol. *Bisfet.*

* Λακίσης. II. 596. G.

Plut. de Lib. educand. pag. 10. C. παν-
των δε αυτον ονειδίζοντων και λακίσην αποκα-
λεῖων, ἀπήγξατο.

Xenoph. Memorab. Lib. III. Cap 3. §. 4.
pag. 138. εαν ουν — παρεχῶναι σοι της ιπ-
πεως, οἱ μεν, — οἱ δε, εἰως λακίσης, ὡς
μηδε ταξαι δυναῖον ειναι, &c.

* Λακων. App. 1343. H.

Phan. Lex. pag. 466. 1. Λάκωνες, οἱ Σπάρ-
τιάται.

Diod. Sic. Bibl. pag. 358. 29. τῶν δ'
αἰχμαλώτων λυβρῆες ἀνθ' ἐν ᾧ Ἀθηναῖα λαβεῖν
εἶνα Λάκωνα. 245. 26.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 214. 10. f.
πῶς μὲν — τῶν Μακεδόνων ὑπὸ τῆς τῶν Λα-
κόνων εὐψυχίας· πῶς δὲ τῶν Λακεδαιμονίων
ἐξωθήμενων ὑπὸ τῆς βαρύτης τῶν Μακεδόνων
ταξέως.

Pausan. Lacon. pag. 244. 5. μνημα Ἀλ-
κμᾶν, ὃ ποιήσαντι ἀσμάλα, ἔδεν ἐς ἡδονὴν
αὐτῶν ἐλυμνησθὼ τῶν Λακόνων ἢ γλωσσοῦ, ἡμι-
στα παρεχομένη τοῦ εὐφώνου.

* Λακωνισμός. App. 1344. D.

Suid. Lex. II. 411. Λακωνισμός· ἡ πρῶ-
τος Λάκωνας οἰκειότης· ὡς περ Ἀττικισμός, ἡ
πρῶτος Ἀττικὴς. *Phan. Lex.* pag. 466. 1.

Xenoph. Hist. Gr. Lib. VII. pag. 458.
3. f. καὶ οὗτος δ' ἐξεβάλεν ἐπὶ Λακωνισμῷ, τοῖς
τέλῶν χρημασίῳ ἐχρήτο. pag. 229. 3. f.

Λακωνιστής. App. 1344. D.

Steph. de Urb. pag. 505. E.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 181. C. οἱ
δὲ λεγόμενοι Λακωνισταί, φησὶν ὁ Τιμαίος, ἐν
τέτραλῶνι χοροῖς ἦδον.

Xenoph. Hist. Gr. Lib. I. Cap. 1. §. 23.
pag. 11. Hic locus a Cl. Auctore citatur.

Λακωνισί.

Aristoph. Lysistr. §. 1304. Schol. *Bisf.*
οθεν το γρημα ψιάζω, καὶ Λακωνισί ψιάδω.

Λακωνομανεω.

Aristoph. Av. §. 1281. Ελακωνομάνουον
ἀπαντες ἀνθρώποι τότε, &c. Schol. Τῆς τῶν
Λακωνῶν ἥρων πολίτειας.

Λαλησθίγανη.

Lucian. Lexiph. pag. 529. D. το γὰρ ἔρ-
εσχέλειν ἀλλήλους συχναῖς, λαλησθίγανη γί-
νεται. Vide Notam Ed. *Amst.* 1743. Vol.
II. 340. 56.

* Λαληέ. App. 1344. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 395. Οὐκ ἐν ἀφῶν, ἀλλὰ καὶ λαληέ.

Λαλοβαρυστοπαρμελορυθμοβαίας.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. E.

Λαλοκαϊκαλαροβύναϊκο.

Aristoph. Thest. §. 1108. Λαλοκαϊκαλα-
VOL. II. N°. VII. 2.

ροβύναϊκο. Schol. Λαλοσάν καὶ καλαροβύ-
νην γυναικα.

Λαμαχιππίον.

Aristoph. Acharn. §. 1204. ὦ χαῖρε Λα-
μαχιππίον.

Λαμβδα.

Anth. Ep. Gr. pag. 91. *Pallad.* Ρῶ καὶ
λάμβδα μόνον κορακας κολακας τε διῖς.

Aristot. de Hist. Animal. I. 800. D. σχι-
ζοῦται εἰς δύο, ὡς περ εἰς λάμβδα ἐκασταί, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 324. D.

Lucian. Judicium Vocal. pag. 28. C. καὶ
ἐκ αὐτῆς ἐπολεμεῖ μέχρι νῦν το λάμβδα τῷ ῥῶ, &c.

Dion. Hal. II. 22. 30, 44.

* Λαμβω. App. 165. H.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 174. 21.
δωρα λάμψουσαι ζῶαρια Κροίσκου. 463. 22.
δωρα παρὰ βασιλῆος λάμψουσαι. 81. 21.
λαμψεαί. 120. 6. λαμψέηναι. Vide *Porti*
Lex. Ion. in Voce Λαμψομαι.

Λαμψήν.

Steph. de Urb. pag. 507. A. Λαμψήνοι,
πόλις, — ὁ πόλις, Λαμψήν.

Λαμψισός.

Steph. de Urb. pag. 507. A. Λάμψος, —
χώρα Λαμψισία, — το ἐθνικόν, Λαμψισί.

Λαμπαδεύω. II. 593. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 736. 4. — Θεαῖς
Δημήτρι καὶ Κορῇ πεποισθαι, — εὐχας, λαμ-
παδεύσειν ἀπασας τὰς ναυς.

Λαμπαδηφόρος. II. 592. H.

Æschyl. Agam. §. 320. τοιοῖδ' εἰς μοῖ λαμ-
παδηφόρων νομοί, &c.

Aristoph. Ran. §. 1125. Schol.

Λαμπαδικός.

Lycophr. Alex. §. 734. Schol. καὶ δρομον
ποιῆσαι λαμπαδικόν, ὅν περ λαμπαδικόν ἀλῶνα
καὶ δρομον οἱ Νεαπολίται ἐήστωσαν ἐλεῖν.

Λαμπαδιοδρομεω.

Aristoph. Vesp. §. 1198. Schol. Εἰς σε-
αῦλον λαμπαδιοδρομήσαντα.

Λαμπαδοεῖς.

Orph. Hym. in Cer. §. 11. pag. 138.
Λαμπαδόεσσ', ἀλῆν, δρεπανοῖς χαίρεσσαν θέρειοις.

Λαμπαδῆχια.

Lycophr. Alex. §. 1179. Δεικνὴλα μὴ σε-
εἶσι λαμπαδῆχίαις, &c.

Λαμπαιος.

Steph. de Urb. pag. 507. D. Λάμπη, πόλις Κρήνης, — το εθνικόν, Λαμπαῖος.

Λαμπειάτης.

Steph. de Urb. pag. 507. B. Λάμπεια, ὀρὸς Ἀρκαδίας· — το εθνικόν δύναται καὶ Λαμπειάτης, καὶ διχα τε ἰ.

Λαμπείειανος.

Steph. de Urb. pag. 507. C. Λαμπέτεια, πόλις — το εθνικόν, Λαμπείειάτης, ἢ Λαμπειανὸς τῷ ἐπιχωρίῳ τυπῷ· Λαμπείνους γὰρ εἰ δύναται εἶναι, διὰ τὴν παρὰ λήξιν τῆς διφθόγγου.

Λαμπείειάτης.

Vide *suprà* Λαμπείειανος.

Λαμπροζώνος.

Phan. Lex. pag. 3. 3. Ἀβρομίτρας, λαμπροζώνος. *Hesych. Lex.* pag. 5. 1.

Λαμπροπίσος.

Hesych. Lex. pag. 14. 1. Ἀγλαοπίσου, λαμπροπίσος. *Phan. Lex.* pag. 10. 2.

Λαμπροπύς.

Hom. Iliad. A. v. 538. Ἀργυροπέζα. Sch. Λαμπρόπυς, ἀπὸ μερὲς. ὅλη καλή. πέζα γὰρ ὁ πύς.

Λαμπρολόξος.

Hom. Iliad. A. v. 37. Ἀργυρόλοξ'. Sch. Λαμπρότοξε, καλλιτόξε.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 10. πάντως γὰρ τοι ἐστὶ ὁ ἀργυρόλοξ', ἢ οἱ λαμπρότοξοι.

Λαμπροφάνης.

Orph. Hym. in Auroram. v. 2. pag. 174. Ἦως λαμπροφάνης, ἐρυθαινομένη κατὰ κόσμον, &c.

Λαμπροφθαλμος.

Hesych. Lex. pag. 218. 1. Γλαυκώπις, φοβερά ἐν τῷ ὁρᾶσθαι, λαμπρόφθαλμος εὐόφθαλμος.

Λαμπροφορέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 213.

Suid. Lex. II. 414. Λαμπροείμων. λαμπροφωρῶν.

Λαμπροφωνεύω.

Phan. Lex. pag. 148. 2. Βαλανεύειν, λαμπροφωνεύεσθαι, παροσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παρᾶλωσι τὸ ὕδωρ, κραυγάζουσι.

* Λαμπροφώνια. IV. 304. D.

Aristoph. Pac. v. 1291. Schol. *Biset.*

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 350. 10. οὐ καὶ λαμπροφωνίην ἐπιθήμενοι ἀλλὰ σφῆας παρακλήσει, &c.

* Λαμπροφώνος. IV. 304. D.

Hippocr. de Aere &c. pag. 283. 2. λαμπρόφωνοι τε οἱ ἄνθρωποι, ὁρῆν τε καὶ ξυνεσιν βελήεις εἰσιν τῶν πρὸ βορέην.

* Λαμπροψυχός. IV. 755. G.

Suid. Lex. II. 414. Λαμπρόψυχος. ἀνὴρ τε μεγαλοψυχός. *Phan. Lex.* pag. 466. 3.

Λαμπρυσμα.

Phan. Lex. pag. 176. 2. Γλαῖναι, τὰ λαμπρύσματ' αὐτῶν περιεφαιλάων, οἷον ἀστῆρες. *Hesych. Lex.* pag. 217. 2.

Λαμπήροκλεπής.

Lycophr. Alex. v. 846. Λαμπήροκλέπης τριπλάνης ποδηγίας.

Λαμπήρεχια.

Æschyl. Agam. v. 899. τὰς ἀμφὶ σοὶ κλαίοντα λαμπήρεχίας ἀημελήεις αἰεν.

Λαμπωνεῖος.

Steph. de Urb. pag. 508. A. Λαμπώνεια, πόλις — το εθνικόν, Λαμπωνεῖος. — Λαμπώνιον — καὶ το εθνικόν, Λαμπωνιεύς.

Λαμυρεύς.

Steph. de Urb. pag. 508. B. Λάμυρα, πόλις — ὁ πολλὴς, Λαμυρεύς.

Λαμψίος.

Steph. de Urb. pag. 509. A. Λάμψος, — το εθνικόν, Λάμψιος, ὡς Θαψίος, Σαμψίος, Κλψίος.

Λαοδοίειρα.

Orph. Lap. Achat. v. 73. pag. 236. Τρεῖς δ' εἰερας γαίης ἐρίβωλε λαοδοίειρας, &c.

Λαοδαμανίτης.

Steph. de Urb. pag. 509. A. Λαοδαμάντεια, νησὶς — ἐκαλεῖτο δὲ Λαομεδονίεια — τὰ ἐθνικὰ ἀμφοτέρω, Λαομεδονίτης, καὶ Λαοδαμανίτης.

* Λαοδογματικῶς. II. 598. A.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 488. B. Τοιαύτα δὲ καὶ τὰ Ἐραλδοσθενῆς εἶνα παρακεσμάτ' εἰς λαοδογματικῶς, &c.

Λαοπήσια.

Iust. Mart. Dial. pag. 237. 32. Ed. *Thirlb.*

Thirlb. Ου δοκεῖ σοι ἐπὶ Ἰησοῦν τὸν τῆ Ναυῆ, τὸν διαδεξάμενον τὴν λαοκλήσιαν μέγα Μωσῆα.

Λαομεδονίαδης.

Orph. Lar. Ostrit. γ. 44. pag. 214. Ὡδὲ μὲν Ἀτρεΐδῃσιν αὐλοσῖμον ἐφράσε παλῆν Λαομεδονίαδης Φοιβήτορι λαῖ πειθήσας.

Λαομεδονίης.

Vide supra Λαοδαμανίης.

Λαοπαθῆς.

Æschyl. Pers. γ. 949. ἦτω τοὶ καὶ πᾶνοδυρτον, λαοπαθῆ τε σεβίζων, ἀλίτυπα τε βαρῆ, &c.

Λαοπλανῶ.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 446, 4. καὶ τα ὅσα τῶν λαοπλάνων τέλῶν καὶ ἀπαλειψῶν καὶ ἀσεβῶν ἐπὶ σὲ καυσεῖ.

Λαοπόρος.

Æschyl. Pers. γ. 112. πῖσυνοι λεπτοδόμοις πεισμασι, λαοπόροις τε μηχαναῖς. Schol. ταῖς ταῖς λαῖς διαπορθμεύσαις, &c.

Λαοσεβῆς.

Pind. Pyth. Od. E. γ. 128. ἦρως δ' ἐπεῖλα λαοσεβῆς.

* Λαοβροφος. II. 598. B.

Pind. Olymp. Od. E. γ. 8. Ὅς ταν σταν πολιν αὐξων — λαοβρόφον, &c. Od. VI. γ. 102. Αἴεων λαότροφον τιμᾶν τιν' ἔα κεφαλᾷ νυκλῶ υπαίρι. Schol. τὴν τρεφομένην ὑπὸ τῶν λαῶν ἐπιστημὴν ἐαυτῷ αἰτῶν. [Ἀλλως —] βασιλικὴν ἀρχὴν.

Λαοφονος.

Theocrit. Idyll. XVII. γ. 53. Συ λαοφόνον Διομνῆα, — τέκες Καλυδώνιον ἀνδρα.

Λαπερσαιῶ.

Steph. de Urb. pag. 510. B. Λαπέρσα — τὸ ἐθνικὸν Λαπερσαιῶ.

Λαπηθεύς.

Steph. de Urb. pag. 510. C. Λάπηθος, πόλις Κυπρῆ, — τὸ ἐθνικὸν, Λαπήθι, καὶ Λαπηθεύς.

Λαπίηρ.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 546. 43. ἡ δὲ γαστήρ δι' ὕδρῳ καὶ μεγάλῃ ὥσπερ λαπίῃρ. Cl. Foes. legit λαμπήρ. Vide Not. 81. pag. 703. et *Oeconom.* pag. 226.

Λαπίκῳ.

Eustath. in Odyss. A. pag. 50. 14.

Λαρανδεύς.

Steph. de Urb. pag. 510. E. Λάρανδα, πόλις — ὁ πόλις, Λαρανδεύς. — τὸ θηλυκόν, Λαρανδῖς.

Λαρανδῖς.

Vide supra Λαρανδεύς.

Λαριναιος.

Steph. de Urb. pag. 511. A. Λάρινα, πόλις Δαυυνίων. τὸ ἐθνικόν, Λαριναιῶ, ὡς Τερμινῶ Τερμιναιῶ.

Λαρισσαίος.

Steph. de Urb. pag. 511. B. Λάρισσα, πόλις — ὁ πόλις, Λαρισσαιῶ, καὶ Λαρισσεύς Ζεὺς.

Λαρισσεύς.

Steph. de Urb. pag. 512. A.

Λαρκαλῶ.

Eurip. Autolyc. γ. 30. pag. 460. τῆς οὐκ ἔσται Λαρκαλῶν. Vide Notam Cl. Barnes.

* Λαρκιδίων. App. 1348. A.

Aristoph. Acharn. γ. 339. Ὡς τοῦτο τὸ λαρκίδιον ἐπὶ προδῶσω πόλει.

Λαρνακοφθορος.

Lycophr. Alex. γ. 234. Τὰ προσθὲν κυλλήηρ, ἐκπεφύεσθαι ψυδραῖσι φημαῖς λαρνακοφθόρος ριφας, &c. Schol. τὰς μελλομένας φθεῖραι αὐτὰ ἐν τῇ λαρνακῇ.

Λαρνακοφορος.

Lycophr. Alex. γ. 235. Schol. λαρνακοφθόρος δὲ, τὰς φερομένας διὰ θαλάσσαν ἐν λαρνακῇ.

Λαροειδής.

Lycophr. Alex. γ. 76. κετφας. Sch. θαλασσίον ὄρνειον λαροειδές, ὅπερ ἀφρῶ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν αἰλίων.

Λαρυγγοφωρος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 175. C. e *Sopatro.* Οὐδὲ τὰ Σιδωνίᾳ ναῦλα Λαρυγγοφῶν ἐκκεχορδῶται τυτῶ, &c.

* Λασιαύχην. App. 1350. F.

Hom. Hym. in Mercurium, γ. 224. Οὐδὲ τι κεν ταυρὸς λασιαύχην ἐστὶν ὁμοῖα, &c. in *Dionys.* γ. 46. pag. 527. Ἀρκίον ἐποίησεν λασιαύχην, &c.

Aristoph. Ran. γ. 840. Φριξίας δ' αὐτοκῆμου λοφίας λασιαύχην χαίαν, &c.

Soph. Antig. γ. 357.

Λασιοσέρνῳ.

Anth. Ep. Gr. pag. 352. *Agath.* Τον λασιόσέρνων κενύορα παρδαλίων, &c.

* *Λασιοφρυς.* II. 1569. D.

Phan. Lex. pag. 495. I. Μελανόφρυς, λασιόφρυς, βαθεία. *Hesych. Lex.* pag. 628. I.

Λασιώνιος.

Anth. Ep. Gr. pag. 568. *Antipatr.* Παις ὁ Θεαρίδew λασιώνιῳ εἶλε Λυκόρμας, &c.

Λαλάη. App. 1351. H.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 666. B. *Dicaearchus* — την λαλάην Φησιν εἶναι Σικελικόν ὄνομα. λαλάη δ' ἐστὶ τὸ υπολειπόμενον ἀπὸ τῆς ἐκποθενῆς πώληρις ὕδρον, &c.

Λαίειον.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 285. B. ἐχέσας [sc. κώμας, vel ἐχέσαν, sc. Νεμαυσον] καὶ τὸ καλεσμένον Λαίειον. Vide Not. 6. et 7.

Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. II. pag. 730.6. f. et 2. f. ubi τὸ Λάτιον, non Λαίειον, ut hic.

Λατομήμα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 105. 32. λαμβάνοντες ὠρισμένον μέτρον τῆς λατομήματι, &c.

Λατομήος.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 765. B. διὰ πύρας πύλων λατομήῃ εἰσοδος, εἶτα διὰ τελέμας, &c. 987. B.

* *Λαίρευμα.* II. 603. G.

Soph. Trach. v. 360. εἰ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ομφαλῇ πονῶν λαίρεύματι, &c.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1275. πολυχρυσὰ θελὼν λαίρεύματα σχεῖν. *Troad.* v. 1106.

* *Λαίρευς.* II. 603. G.

Lycophr. Alex. v. 393. Λαίρευς. Schol. ὅτι τῷ Λαομεδόντι ἐλάτρευσεν ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τῆς Τροίας οἰκοδομησεί, &c.

Λαίρευω. II. 603. E.

Soph. Oed. Col. v. 106. μοχθοῖς λαίρεύν τοις ὑπερβίοις βροτῶν. *Trach.* v. 35. αἰεὶ τὸν ἀνδρ' ἐπέμπε λαίρεύνοντα τῷ. Schol. ὑπηρέεντα τῷ Εὐρυσθεῖ.

Eurip. Cycl. v. 24. καλῶσι δ' αὖτον, ᾧ λατρεύομεν, Πολυφῆμον. *Ion.* v. 123, 129. σοὶ πρόδομῶν λαίρεῦ, τιμῶν μανθίων ἐδραν. *Elect.* v. 131.

Æschyl. Prom. v. 967. κρείσσον γὰρ οἶμαι

τῇδε λαίρεύνειν πύρα, ἢ πάλρι φῦναι Ζηνὶ πύσον ἀγγέλον. Schol. β. προσάλαιπωρεῖν.

Anth. Ep. Gr. pag. 63. *Philipp.* Ἰχθυοὶ δ' ἐκ σαχύνων λαίρεύομεν οἱ ταλαεῖροι.

S. Matth. Evang. IV. v. 10. Θέον ζῆ προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λαίρεύσεις.

Lucian. de Morib. Philosoph. pag. 21. C. νυν δέ, λαίρευνόντες, εἰς ἀπονοίαν ἀβυσσὶ. 18. D. Hic locus a Cl. Auctore citatur.

Λαίρης. II. 603. D.

Æschyl. Suppl. v. 1017. τὴν δέ καὶ πόλιν διδοί, οἵκεῖν λαίρεῶν ἄτερθεν.

Λαεῖνιάτης.

Dion. Hal. I. 48. 7. καὶ ἐστὶν αὐτῶν μνημεῖα ἐν τῇ Λαοῦνιάτῳ ἀγορᾷ, &c. 142. 9. — Λαεῖνιάτῳν ἐστὶ ἀποικοί. εἰ δὲ φύσεως ἐστὶ νόμος ἀρχεῖν τῆς ἀποικίας τὴν μητροπόλιν, οὐκ ἂν φθάνοιεν ἀμφότεροις ἡμῖν Λαεῖνιάται τὰ δίκαια πρᾶττοντες;

Vide supra Λαεῖνιάτης.

Λαυριώλικος.

Suid. Lex. I. 483. Γλαυξ — Γλαυκὴς Λαυριώλικαί. ἐπὶ τῶν πολλὰ χρημάτων ἐχούτων.

Aristoph. Av. v. 1106. Γλαυκὴς ὑμᾶς οὐ πόλ' ἐπιλείψωσι Λαυριώλικαί. Vide Schol. et Schol. Bifet.

Λαφρίος.

Lycophr. Alex. v. 356. Λαφρία. Schol. pag. 44. col. I. Λαφρία. ἐπιθελόν, Ἀθηνας, ἢ οἱ λαφυρία, ἢ ἀβυσσὰς τὰ ἐκ τῆς πολεμικῆς λαφυρά, καὶ συλκοπῇ, Λαφρία.

Λαφυζῖς.

Eustath. in Odyss. A. pag. 50. 17. λάφυρα λείλει παρὰ τὴν λάφυζιν.

Λαφυρον.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 411. 3. f. καὶ τὸ λάφυρον ἐπεκηρύξαν κατὰ τῶν Ἀσιωτῶν. 424. 14.

Λάφυρα. Thes. II. 602. C.

Λαχανοπίερος.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 378. A. δισμυριοὶ δέ, οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπύρεων.

Λαχανοπωληρία.

Aristoph. Thesm. v. 393. Προπηλακίζομενας ὁρῶσ' ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδῃ, τῆς τῆς λαχανοπωληρίας, &c.

Λαχανοπωλία.

Aristoph. Thesm. v. 394. Schol.

* Λαχανοπωλῖς. II. 605. H.

Aristoph. Vesp. §. 495. Ἡ λαχανόπωλις παραβλεψασα φησι θάψω. *Ran.* §. 1501. Schol. . *Acharn.* §. 468. Schol.

Λαχανοφάγια.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 550. 54. γινέσθαι δὲ ἀπο λαχανοφαγίας τρωξιμῶν πολλῶν καὶ ὑδροποσίας, &c.

Λαχνώδης.

Eurip. Cycl. §. 539. Καὶ μὴν λαχνῶδες τῶδας ἀνθηρας χλοῆς.

* Λαώδης. II. 598. D.

Plut. Marc. Crass. III. 251. I. ἐν δὲ τοῖς δειπνοῖς, ἡ μὲν κλησις ἦν ὡς τὰ πολλὰ δημοτικὴ καὶ λαώδης.

Λεανδρεῖα.

Anthol. Ep. Gr. pag. 597. Ἐν δὲ Λεανδρείοις χεῖλεσι πηγνυμένη, &c.

* Λεανθικός. II. 661. H.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 57. C. Διφιλοῦσι φησιν, οἱ εὐρόβιοι πολυήροφοι μὲν εἰσι, λεανθικοὶ δὲ ἀρήγριας, &c.

Λεανθικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 89. 5.

Λεβηλίζω.

Lycophr. Alex. §. 199. Σαρκάς λεβηλίζουσα δαίταλουργία.

Λειβηθριάδες.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 722. B. οἱ περ καὶ τῶν Λειβηθριάδων Νυμφῶν ἀντρον καθέρωσαν.

Λειενερίωδης.

Hippocr. Prædict. pag. 79 D. ἀρα κοιλίῃ λειενερίωδης, καὶ επισκληρῶς, &c. . *Arbor.* Lib. III. pag. 1249. D. οκοσοῖσι κοιλίαι λειενερίωδες, χεῖμωνος φαρμακεύειν ἀνω, κακόν.

Λειμακώδης.

Hippocr. de Aere, Locis, &c. pag. 291. 24. ἡ δὲ Σκυθεῶν ἐρημὴ καλευμένη, πεδίας ἐστὶ καὶ λειμακώδης, καὶ ψιλή, καὶ εὐδρῶς μερίως.

Λειονόπαλῆς.

Anthol. Ep. Gr. pag. 141. Erys. Τὸ λειονόπαλα Γερυθίω.

Λειομοῖω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 218. 13. τὸ πλεῖον Vol. II. N°. VII. 3.

πείρας λειομοῖσι διὰ τὴν υπερβολὴν τῆς χυλῆς.

Λειπανδρέω. App. 1357. G.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 397. A. ὁρῶν λειπανδρῆσαν τὴν πόλιν, &c. . 418. B. . 428. A. . 557. B. . 945. D.

* Λειπανδρεία. App. 1357. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 58. 7.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 891. B. Ἡ γὰρ χηρεία λειπανδρία τις ἐστίν, ἐκ ἀφανισμοῦ τελεῖται.

Λειπανθρωπία.

Eustath. in Iliad. A. pag. 18. 19. μέγα τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμον καὶ τὴν ἐκείθεν λειπανθρωπίαν, &c.

Λειπόλαμος.

Eurip. Orest. §. 1304. Ἐκ χειρὸς ἰεμενοῖ, τὰν Λειποπάτορα, λειπόλαμον, ὃ πλείους ἐκτάνεν Ἑλλάνων, &c.

Λειπογραμμάει.

Eustath. in Odyss. Proem. pag. 4. 13. Τρυφιοδωρῶς — Ὀδυσσεῖαν λειπογράμματα ποιεῖν ἰσότηαι, &c.

Λειποθυμικῶς.

Hipp. de Liquid. Usu, pag. 425. ult.

Λειπόναυς.

Æschyl. Agam. §. 220. πῶς λειπόναυς τε γενώμαι, ζυμμάχιας ἀμαρῶν;

Λειποπαῖω.

Eurip. Orest. §. 1305. Vide suprâ in Voce Λειπόλαμος.

Λειποστράειω.

Aristoph. Equit. §. 226. Schol. καλῆσθε γὰρ αὐτῶν ὡς λειποστράτειων.

* Λειποστράτῃς. App. 1358. B.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 295. 30. πάντας ἠδραποδιζέτω — τὰς μὲν, λειποστράτῃς ἐπὶ Σκυθῶν αἰσινόμενοι, τὰς δὲ, &c.

Dion. Hal. I. 671. 8. — λειποστράτῃαν ἐπενεγκόντες, ἐδημεύσαν τῷ λόγῳ, τὸ δ' ἀληθές, &c.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 425. 33.

* Λειποτάκῃς. III. 1260. G.

Dion. Hal. I. 524. 27. ἐξηλθεν αἰωνιόμενος, ὡς λειποτάκῃν ἀπεκρίνε.

Λειπυρικός.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 134. E. Τα λειπυρικά, μη χολερας επιδινομένης, & λυέται.

Λειριοπολφανεμωνη.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 269. D. e *Pbherecrate. Vide Casaub. Animadv.* col. 288. 31.

* Λειγρήμα. II. 700. F.

Dion. Hal. I. 61. 42. μηδεν αν τε θεε λει-
τέρημα της αφθαρτε και μακαριας φυσεως
αναξιον υπομενουσιν.

Plat. Sept. Sap. Conviv. pag. 161. E.

Λειψανηλος.

Anth. Ep. Gr. pag. 579. *Philipp.* Πτω-
κω ποδας τε τεσδε λειψανηλούς, &c.

Λεκαλε.

Lucian. Lexiph. pag. 529. B. εκεινω γε
και λεκαλέω.

Λεκανιδιον. App. 1360. D.

Eustath. in Odyss. A. pag. 35. 19.

Suid. Lex. II. 423.

Λεκανομανεία.

Lycophr. Alex. v. 813. Schol. — δ και
ἀλληγορεῖται, οἱ λεκανομανείαν ἐποίησε, &c.

Λεκανομανίς.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1106. A.
παρά δε τοις Περσαιοι οἱ Μαδοι και νεκυομαν-
τεις, και εἰ οἱ λεγόμενοι λεκανομάνεις, και ὑδρο-
μάνεις.

Λεκιθολαχανοπώλις.

Aristoph. Lysistr. v. 458. Λεκιθολαχανο-
πώλιδες. Schol. ὡς πωλεσαι, και λαχανα,
και οσπρια.

Λεκίεος.

Lucian. Quom. Hist. pag. 360. C. υπο δε
ιδιωείας, και ἀπειροκαλίας και ἀγνοίας των
λεκίεων, ἢ σιωπηέων, &c. 892. B. τα μεν
λεκίεα, τα δ' &, &c.

Plat. Tim. III. 46. E.

Λεκίεον. Adverbium.

Plat. de Leg. Lib. VII. pag. 796. ult. .
Tim. III. 46. D. των γαρ ούων ὥ νεν μονω
κλᾶσθαι προσηκει, λεκίεον ψυχην. 51. D. .
272. A.

Λεκίικως.

Diög. Laert. Zen. pag. 402. ult. Αμφι-
βολία δε εἰς λεξίς δυό ἢ και πλεονα πρᾶγμα

σημαίνεσα λεκίικως και κυριως, και κατὰ το
αὐτο εἶναι.

Eustath. in Odyss. A. pag. 48. 19.

Λεκίροχαρης.

Orph. Hym. in Venerem, v. 9. pag. 150.
Πειθοι λεκίροχαρης, κρυφία, χαριδῶτι.

Λελίζω. App. 1361. B.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 759. Ως δε και
εν σθηεσσι κεαρ ἐλελίξειο κερης, &c.

Hom. Iliad. Θ. v. 199. ἐλέλιξε. Schol.
Εκίνησεν. περιεδίησε. . A. v. 530. Schol.
Εκίνησεν, εἰσεῖσε. . P. v. 278. Schol. Συνειλη-
σε, συνέλρεψεν. . *Odyss.* E. v. 314. Schol.

Λελυμένως.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 194. B. Τα
ἐξαιφνης αποπληκτικά λελυμένως επιπυρεῖν αν-
τα χρονω, ολεθρια.

* Λεμῶδης. App. 1361. E.

Aristot. de Animal. Incessu, I. 741. E.
καθαπερ ἂν εἰ πλοῖα πρῶρα λεμῶδης.

Λεξειδιον. App. 1362. C.

Aristoph. Vesp. v. 1164. Schol.

Λεξιθηςας.

Suicer. Thes. Eccl. II. 233.

Λεξιθηρεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 233.

* Λεξικογράφος. App. 1362. C.

Aristoph. Pac. v. 1077. Schol. *Biset.* τι-
νες δε των Λεξικογράφων και σπονδυλην, και
σφονδυλην ταυτον ειπαι λεγουσι. . *Thesm.* v. 298.
Schol. *Biset.* . *Lysistr.* v. 150. Schol. *Biset.*

Λεονάγχωνος.

Callim. Epigr. XXXVI. v. 1. pag. 208.
Τιν με λεονάγχωνε, συοκλονε, φησιν αν οζον ὀθηκε.

Λεονόβολος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1083. D.
και λεονόβολω εἰς.

Λεονόδαμας.

Lucian. pro Imag. pag. 606. B. ως του
Ωριωνω κυνα επαιτων, εφη ποιήης λεονοδά-
μαν αυτον.

Λεονόπας.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 701. B.
ταυτ' ειπων, εραν υπηλασ' υπο λεονόπην βα-
σιν, &c.

Λεονόπροσωπος.

Λεοντοπροσωπος.

Eurip. Phæn. §. 416. Schol. ὁ μὲν γὰρ εἶχε τὸν Καλυδωνιον σῦν, ὁ δὲ τὴν λεοντοπρόσωπον σφίγγα.

* Λεοντοφονος. App. 1368. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 526. *In Herc.* §. 2. Μηλα λεοντοφόνῳ παλαμῇ χρυσεῖα κομίζων, &c.. pag. 552. *Agath.* §. 3. Ἡ μέγα καλχαῖσα λεοντοφόνους ἐπὶ νικαῖς, &c.

* Λεοντοφορος. App. 1368. F.

Lucian. Hermot. pag. 302. A.

Λεοντοφυς.

Eurip. Bacch. §. 1193. Επαινέσθαι, λαβὼσαν αἶσαν τανδὲ λεοντοφυῇ &c.

* Λεοντοχλαινος. App. 1368. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 448. *Arch.* §. 7. Καὶ σὺ λεοντοχλαίνε πάλιν θωρησσεο βινῶ, &c.

Λεοντοψυχος.

Hom. Iliad. E. §. 639. θυμολέοντα. Sch. Λεοντοψυχον, γενναῖον.

Λεπτοσβεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 226.

Λεπτιζω.

Hippocr. de Morb. pag. 454. 20. ἢ δὲ ἡδὴ λελεπισμένῳ καὶ κλινοπέττει εὐνῇ ῥαγῇ το πτυον, &c.

Λεπτοδαθης.

Æschyl. Suppl. §. 3. — αρθεν' ἀπο προσωμιων λεπτοδαθῶν Νεῖλα.

Λεπτοδοης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 226.

Λεπτοδυσος.

Aristoph. Equit. §. 316. Μοχθηροῦ βοῦ. Schol. θανασιμῆς, ἢ ασθενεῖς, ισχνῆς, καὶ λεπτοδύσου.

Λεπτολειος. I. 807. H.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. A. Hunc locum citat Cl. Auctor.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 432. A. Χωρὰν δ' ἔχουσι βελίῳ τῆς Ταραινίνων· λεπτολειῶ γὰρ ἐκεῖνη, χρηστοκαρπὴ δέ.

Λεπτολειος.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 514. A. λεπτολειῶν τε καὶ τραχειῶν οἰκνύας χωρὰν, &c.

Thucydides, unde sua hausit *Strabo*, habet λεπτολειῶν. Vide Λεπτολειος.

* Λεπτολειος. I. 806. G.

Aristoph. Acharn. §. 75. Schol. λεπτολειῶς γὰρ ἡ Ἀττικὴ. *Av.* §. 123. Schol.

Thucyd. Hist. Lib. I. §. 2. pag. 3. 34. τὴν γὰρ Ἀττικὴν ἐκ τῆς ἐπιπλεῖστον διὰ τὸ λεπτολειῶν ἀσασίας ἐσαν, ἀνθρώποι ὅκνη οἱ αὐτοὶ αἰεῖ.

* Λεπτολγμων. I. 1846. B.

Lucian. Jur. Trag. pag. 692. C. συνέιναι μὲν γὰρ, ἐς ὑπερβολὴν οὕτως ἐστὶ, καὶ λεπτολγμων, &c.

Λεπτογραμμος.

Lucian. Comut. pag. 1045. B. ὁ Ζηνοδῆμος δ' ἀνελίνωσκε, παρὰ τῆς παιδολαβῶν, λεπτογραμμὸν βιβλίον.

* Λεπτοδεσμος. I. 947. D.

Hippocr. de Morb. pag. 487. 20. καὶ λεπτοδερμῶς καὶ ασθενεῖς τελευθεῖ. 557. 18. καὶ ἡ χροὴ μελαῖνα, καὶ λεπτοδερμῶς.

Λεπτοδομῶ.

Æschyl. Pers. §. 112. Verba videas in Voce Λαοπαρῶ.

Λεπτοσπεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 226.

Λεπτοκαλαμος.

Aristoph. Ran. §. 233. Schol. Δονακῶς δέ, τῆς λεπτοκαλάμῃς, μελῶς ἀπολελυτὸς τῇ τῆς ἀνεμῇ συκρυσεῖ.

Λεπτολολειω. II. 684. B.

Aristoph. Nub. §. 319. Καὶ λεπτολογεῖν ἡδὴ ζῆλεις, &c. Vide Schol., *Ran.* §. 908. Schol.

Lucian. Prometh. &c. pag. 11. C. ὡς δὴ θέν τα αἰρια λεπτολολειμένους. *Bis Accusat.* pag. 762. A. 674. D. Vide Auctorem.

* Λεπτολογία. II. 684. B.

Aristoph. Nub. §. 130. Schol. *Ran.* §. 935. Αλινθηθρας. Schol. Συναλωτας, εὐροφας, λεπτολογίας, πλοκας τῆς Εὐριπίδους.

* Λεπτολορος. II. 684. B.

Aristoph. Nub. §. 447. Schol. *Ran.* §. 900. Μυσαι, λεπτολόγους ξυνέλας φρενας αἱ καθοράτε ἀνδρῶν γνώμῳπῶν, &c.

* Λεπτομερεια. II. 851. D.

Tim. Locr. apud Plat. III. 98. E. πυρ μὲν ὦν διὰ τὰν λεπτομέρειαν διὰ πάντων ἦκεν, ἀπὸρ τε διὰ τῶν ἀλλῶν, ἐξ ὧ πυρῶ.

Λεπτομερης.

Λεπτομερής. II. 851. C.

Aristoph. Vesp. §. 92. Αχνην. Schol. Το λεπτομερές τὸ σαχυνόν. *Lyfistr.* §. 67. Sch. το δὲ σπέρμα λεπτομερέστερον τε καὶ ἐμείκον. §. 475. Schol. *Biset.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 85. ult. αέρα μὲν ἐλκονίας καθαρόν, ὕδωρ δὲ λεπτομερέστατον πινούσας. 126. 8.

Tim. Locr. apud Plat. III. 98. D. εἶδον πυρρὸν εὐκινὰ ὁλοῖον καὶ λεπτομερέστατον.

Λεπτομυθεῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 227.

* Λεπτοπύς. App. 1363. E.

Aristoph. Av. §. 1292. Schol. — ὁ Περδίκης ἄφ' ἑφάσι τὴν παροιμίαν, Πέρδικος σκελόν· ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων.

* Λεπτοπύδος. III. 605. B.

Aristoph. Equit. §. 1365. ὑπολισποῖς. Schol. νυν δὲ οἰκείως εἶπεν ἐπὶ τῶν ἐρεσσονίων, διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύδων ὄντων.

Λεπτορρύθμους.

Hippocr. Epist. ad Damaget. pag. 1279. ult. παρ' αὐτὸν δ' ἐπὶ δεξιῆς, λεπτορρύθμιον ὕδωρ καὶ αὖ πρηνὲς τὸ λοφὸν θέον ἡρεμείως ἐκελαρύνει.

* Λεπτοσκελής. III. 820. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 788. D. *Scolopendracæ marinæ terrestribus minores*, — τὴν δὲ χροῖαν εἰσὶν ἐρυθροβαῖαι, καὶ πολυπόδες μάλλον, καὶ λεπτοσκελέστεραι τῶν χερσαίων.

Λεπτοσόμοι.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 88. B. ἡ δὲ πινυὴ λεπτοσόμων· τὸ δὲ ὄσρεον παχύσομον.

Λεπτοσυνθελός.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 449. C. Vide *Casaub. Animadv.* col. 755. 17.

Λεπτοτόμεω.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1057. B. ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀναβιβησι, τὴν δὲ γλωσσάν λεπτοτομήσας, καλὰ μίξας ἀλευρῶ, γευσάμενός, αὐτῷ δίδωσι τῷ &c.

Λεπτοτραχηλός.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 392. C. ὁ θηλύς φησὶν ὀρύξ λεπτοτραχηλός ἐστι τὰ ἀρρενός, &c. Vide *Casaub. Animadv.* col. 673. 20.

* Λεπτοτριχος. I. 1587. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 806. A. καὶ

οἱ λεπτοτριχοὶ μαλίστα. pag. 832. C. ἀναρ-θροῦρον τὸ θηλυ μάλλον, καὶ λεπτοτριχώτερον, ὅσα ἔχει τριχάς.

* Λεπτοτριχ. App. 1363. F.

Joseph. Ant. Lib. III. pag. 135. 2. ὕφασ-μέναι δ' ἐκ τριχῶν, ὁμοίως καὶ αὖ λεπτοτριχῶν ταῖς ἐκ τῶν ἐριῶν πεποιημέναις, &c.

Λεπτοϋφής.

Soph. Trach. §. 611. εὐϋφῇ πεπλον. Sch. ἰσχυρῆ. καὶ εὐ δὲ τὸν ἀνδρείον χιτῶνα, πεπλον φησὶν αὐτῇ τὴν λεπτοϋφῇ.

* Λεπτοφώνος. IV. 304. E.

Lucian. Nekom. pag. 166. B. ἐστὶ δὲ τυφλὸν τι γεροντίον, καὶ ὠχρόν, καὶ λεπτοφώνον.

Aristot. de Hist. Animal. I. 832. D. πάντα τὰ θηλεὰ λεπτοφώνότερα καὶ ὀξυφώνότερα, &c.

* Λεπτοῦνσις. II. 684. F.

Hippocr. Prædict. pag. 107. G.

Λεπτός.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 497. E. ἐξ ὧν [ἰσ. κεραίων] κρενιζονίων λεπτῶς καλῶθεν πινεσιν, &c.

Dion. Hal. II. 294. 42. τὰ μὲν, καὶ ἀκριβῶς οὐδὲ λεπτῶς εἰρημένα· τὰ δὲ, μετράκιωδῶς καὶ ψυχρῶς.

Λερναίος.

Pind. Olymp. Z. §. 59. ναῶν πλοῶν εἶπε Λερναίης ἀπ' ἀκτῆς σέλλεν ἐς ἀμφιθαλάσσιον νομόν.

Λεσβιακός.

Eustath. in Iliad. I. pag. 637. 34. Καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς τὰ Λεσβιακὰ περιεδοῖναι, περὶ ὧν πολλοὶ ἐξήψαν.

* Λεσβίας. IV. 181. D.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 598. C. — σέλλομενὴν πολλὰς ἀμμίδια Λεσβιάσι.

* Λεσβίος. App. 1364. B.

Suid. Lex. II. 431. Λέσβιος, ὁ ἀπὸ Λεσβου νῆσε.

Eustath. in Iliad. I. pag. 637. 17, 18, 22. δώσει δὲ σοὶ γυναίκας ἐπὶ Λεσβίας, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 916. C. Ἀπὸ Λέβου τοῖνυν ἐπὶ Ἀσσοῦν πλεουσὶν ἀρχὴ τῆς Λεσβίας ἐστὶ, — ἐνθαυθὰ δὲ καὶ Μηθυμνα πόλις Λεσβίων ἐστὶ &c.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 176. 89. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, — ζυμμάχους τε τῆς Λεσβίας ἐποίησαντο, &c.

Λεσβίς.

Λεσβίς.

Hesych. Lex. pag. 593. 2. Λεσβίδας, απο Λεσβος της νησου.

Anth. Ep. Gr. pag. 135. *In Sapph.* Ελθ' ε' προ' τεμεν' γλαυκωπιδ' αγλαον Ηρης Λεσβίδες, &c.

Λεσβοθεν.

Anthol. Ep. Gr. pag. 135. *Platon.* Ηνι δε και Σαπφω Λεσβοθεν η δεκαλη.

* Λεσχηνευλης. II. 685. B.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 649. C. δωσω σοι ου χρυσεες δεκα σταληρας καλα τον Ποντικον λεσχηνευλην, αλλα τ' ε' το εκπωμα, &c.

Λευκανθίζω. I. 444. F.

Hesych. Lex. pag. 595. 2. Λευκανθίζου'α, λαμπου'α. *Suid. Lex.* I. 686. e *Babriol.* Των εν τριχων εκασθ' η μεν ακμαια ειλλεν, ας ευρισκε λευκανθίζσας.

Eustath. in Iliad. A. pag. 87. 26.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 468. 20. προειπας αυ'ισι, τον αν μη λευκανθίζου'α ιδω'ναι, τ' ε'ον κλεινειν.

Λευκανθικώς.

Sext. Emp. adv. Logicos. pag. 437. 3. f. ε' γαρ μονον λευκανθικώς η γλυκανθικώς δει κινεισθαι το ληψομενον ταληθες εν τοις υποκειμενοις, &c.

Λευκας. II. 689. C.

Eurip. Cycl. v. 165. Ριψαι τ' ε'ς αλμην λευκάδ' π'ερας απο, &c.

Hom. Odyss. Ω. v. 11. Παρ δ' ισαν Ωκεαν' τε ροας και λευκάδα π'ε'ρην, &c. Vide *Diod. Sic. Bibl. Lib. A.* pag. 61. 5.

Lucian. Philopat. pag. 1125. D.

Λευκαυλης.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 623. B. Τευθις με'αλλάξασα λευκαυγη' φυσιν, &c.

* Λευκηρε'μος. I. 1249. A.

Eurip. Iph. in Aul. v. 283.

Λευκηρης.

Æschyl. Pers. v. 1061. Και μοι γενειου π'ε'ρθε λευκήρη' τριχα. Schol. τιλλε και την λευκήρη' και πεπολιωμενην και γηραιαν τριχα τε σ' γενείε, &c.

Λευκίππ'.

Pind. Olymp. Od. VI. v. 160. Αμφεπει Δαμα'ρα, λευκίππε τε θυ'α'ρ' εο'ραν, &c.

VOL. II. N°. VII. 4.

Vide Schol. et Schol. *NEWT.* pag. 75. col.

1. *Pyth. Δ.* v. 207. *Θ.* v. 146.

Eustath. in Iliad. A. 62. 25. 397. 11, 13. χρησις δε τε επιθ'ε'ικε λευκίππε, και πα'ρα Σοφοκλει, εν τω, λευκίππε' αι'αν γεν'.

* Λευκοβραχιων. I. 788. B.

Hom. Iliad. A. v. 55. λευκώλεν'. Schol. Λευκοβραχιών, απο μερες, καλη. ο δε τροπ', σωμα'λοποι'α' ωλεναι γαρ αι' χειρες. v. 572. Schol. Λευκοβραχιόνι, ευπρεπε'σ'α'η.

Suid. Lex. II. 434.

Λευκοίεως.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 826. χιονώδεα. Schol. οι μεν, ο'ι λευκόίεως η Θρακη' οι δε, την συνεχως χιονιζομενην πα'ρα το δυσχειμερον ει'ναι, &c.

Soph. Oed. Col. v. 702. Schol.

Λευκοδερμα'.

Hesych. Lex. pag. 596. 1. Λευκοδίφθεροι, λευκοδέρμα'ιοι. *Phan. Lex.* pag. 473. 2.

* Λευκοθριξ. App. 1365. E.

Aristoph. Av. v. 972. Πρω'τον Πανδ'ω'ρα θυσαι λευκότριχα' κριον.

Vide infra Λευκότριχ'.

Λευκοθωραξ.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 54. §. 6. Και ησαν ιππεις μεν λευκοθώρακες επι τε ευωνυμου των πολεμιων'

Λευκοῖν'.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 689. D.

Λευκοκερκ'.

Phan. Lex. pag. 488. 3. Μαλ'ε'ρις, λευκόκερκ'. Ita legendum censet Cl. *Sorling.* apud *Hesych. Lex.* pag. 618. 2. ubi nunc λευκοκέρως legitur.

Λευκοκεφαλ'.

Hesych. Lex. pag. 596. 1. Λευκοκρας, λευκοκέφαλ'. *Phan. Lex.* pag. 473. 2.

Λευκοκρεως.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 380. A. ex *Euphrone.* Το τε λευκοκρέων, ε'δε τω διδασκα'λω. Vide *Casaub. Animadv.* col. 657. 12.

Λευκοκυμων.

Eurip. Orest. v. 993. Λευκοκύμοσι προ' Γε'ραισι'αις Πον'ιων σαλων Η'ϊοσιν αρμα'ευσας' Schol. τοις λευκοις κυμασιν.

Λευκολίθη.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 351. C. αξιο-
λοῦσθαι δὲ τὸ Μαυσώλειον καλεῖται, ἐπι-
κρηπιδῶς ὑψηλῆς λευκολίθου πρὸς τῷ πόλεμῳ
χώμα, &c. . 668. A. . 852. A.

* Λευκολινον. *App. 1365. G.*

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 392. 1.
παρεσκευαζέσθαι δὲ καὶ ὅπλα ἐς τὰς γεφυράς
βυβλίνα τε καὶ λευκολίνην. *pag. 394. 23. .*
395. 12.

Λευκολοφας.

Eurip. Phæn. v. 120. Τίς ἐστὶν ὁ λευκο-
λόφας, &c. *Schol.* ὁ λαμπρὰν ἐχὼν περικε-
φαλαίαν.

Λευκομαλλῶ.

Eustath. in Iliad. Γ. pag. 306. 3. οἱ δὲ,
πῆγσίμαλλον τὸν λευκόμαλλον φασιν.

Λευκομελας.

Lycophr. Alex. v. 334. Μαίρας. *Schol.*
Μαίρα, νυν ὁ κυων, — κυρίως δὲ μαῖρα λεί-
ται, ἢ λευκομέλαινα νύξ.

Λευκοοπτῶ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 39. Philipp. Ὡς ἡ
λευκοόπτῶς ἐγὼ καὶ ἐφωρίσθαι ἤδη, &c. *Brod.*
Ficos jam præ maturitate albescences ac
flavescentes ferens. Vinc. Epitheton arbo-
ris candidos fructus ferentis.

Λευκοπέτρων.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 286. 24. νυκ-
τερεῦσαι περὶ τὸ λευκόπετρον ὄχυρον, χωρὶς τῶν
ἵππων &c.

Λευκοπήχης.

Pind. Pyth. Θ. v. 31. εὐώλεον. *Schol.* ὁ
δὲ Ὑψεύς τὴν λευκόπηχυν Κυρηνήν ἀνεθρέψεν.

Eurip. Phæn. v. 1359. ἀναβέβη κωκυλον,
Ἐπὶ κράτεια τε λευκοπήχης κλυπὰς χερσίν. .
Bacch. v. 1204. Οὐ δίκυοισιν, ἀλλὰ λευκο-
πήχεσιν Χείρων ἀκμαίσι.

Λευκοπλευρος.

Phæn. Lex. pag. 472. 2. Λεπαρδος, ὁ λευ-
κῶς, ἢ ὁ λευκοποίκιλος, ἢ ὁ λευκόπλευρος.

* Λευκοπληθής. *App. 1365. H.*

Aristoph. Eccl. v. 387. Ὡς λευκοπληθής
ἦν ἰδεῖν ἢ ἔκκλησίᾳ.

Λευκοποικίλος.

Vide supra Λευκοπλευρῶ.

Λευκοπῆς.

Soph. Aj. v. 237. ἀρτίποδας. *Schol.* αὐτὴ τε
λευκόποδας. . *Elect. v. 868.* χαλαρτοῖς. *Sch.*
ταῖς λευκόποσιν, ἢ &c.

Λευκοπῆρε.

Æschyl. Prom. v. 992. λευκοπῆρῳ δὲ νι-
φαδὶ καὶ βρονήμασι χθονίοις κυκᾶτω πάντᾳ.
Schol. λευκὴ καὶ ταχέα.

Eurip. Hippolyt. v. 752. Ὡς λευκόπῆρε
Κρησὶα Πορθμῖς, &c. . *Troad. v. 848.* Τὸ
τασθε λευκοπῆρου Ἀμερας Φιλίων βροτοῖς φεγ-
γῶ ολοῦν εἶδε γαίαν, &c.

Λευκοπύλῳ. III. 604. G.

Lycophr. Alex. v. 91. *Schol.* εἰαν γὰρ οἱ
μελάμπυλοι γενναῖοι, καθάπερ ὁ Ἡρακλῆς, οἱ
λευκόπυλοι πάντως ἀσθενεῖς, καὶ δειλοὶ, καὶ
ἀνανδροὶ.

Aristoph. Lysistr. v. 803. μελάμπυγῶ.
Schol. Τὰς λευκοπύλῳς ὡς γυναικῶδες ἐκωμῶ-
δεν. *Schol. Bisset.* ὡς γυναικῶδες καὶ ἀνανδρῶς.

Λευκοσεφής. App. 1366. A.

Æschyl. Suppl. v. 199. Ἀλλ' ὡς ταχίστα
βᾶτε, καὶ λευκοσεφεῖς κήληρας, &c. *Schol.*
λευκοὶς ἐρίοις ἐσημεμένας. . *v. 338.*

Λευκοσυρία.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 948. Ἀσσυρίας.
Schol. Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν Καππα-
δοκίαν. — τινες δὲ τῶν ἀρχαίων Λευκοσυρίαν
αὐτὴν ἐκαλεῖν. . *v. 965.* *Schol.*

Λευκοσωμάτῳ.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 112. D. ex
Antiphr. Ὁρῶν μὲν ἀρίστους τοῦσδε λευκοσωμά-
τες, &c.

Λευκορίχης.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. v. 373. pag.
177. ὁ Κραθὶς δὲ τὰς ἐν αὐτῷ λευκομένους ξανθο-
τρίχας ποιεῖ καὶ λευκορίχας.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 404. B.

Λευκορίχῳ.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1130. D.
Προβάτᾳ λευκότριχα, βοῆς μεγάλοι, &c.

Aristot. de Generat. Animal. I. 1145. D.
καὶ τῶν λευκορίχων καὶ μελανορίχων, τῶν μὲν,
λευκά, τῶν δὲ, μελανά. *sc.* δερμάτᾳ.

Eurip. Bacch. v. 112. Στεφθελε λευκορί-
χων πλοκαμῶν Μαλλοῖς.

Vide supra Λευκοθρίξ.

Λευκρεῖ.

Phav. Lex. pag. 488. 3. Μαλκρος, λεύ-
κρεῖ. *Hesych. Lex.* pag. 619. 1.

* Λευκοφαις. *App.* 1366. B.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1054. Παραδὲ λευ-
κοφαῖ ψαμαθον εἰλίσσόμεναι δς.

Λευκοφλεγμαῖω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 194. G. Τες
λευκοφλεγμαῖνι διαρροια παυει.

Λευκοφλεγμαῖωδης.

Hippocr. de Morb. Vulg. Lib. IV. pag.
1121. H. Η Θερσανδρου, λευκοφλεγμαῖωδης
εἰς πανυ εσσα θηλαζουσα, επυρεῖαινευ οξυ.

Λευκοφλοι.

Athen. Deipn. pag. 649. D. — βις α-
κίον, ὃ δη και βορρυωδη τον καρπον αφησει λευ-
κόφλοιον οῖα, δς.

Λευκοφορεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 227.

* Λευκοχροῖ. IV. 630. C.

Lycophr. Alex. v. 24. Πελαροχρῶτες.
Schol. λευκόχροι, δια τα λαιφη.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1136. F.

* Λευκοχρως. IV. 631. C.

Eurip. Phæn. v. 326. Οθεν εμαν τε λευ-
κόχροα κείρομαι — κόμαν, δς.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 300. B.
Λευκόχρως παρεςι εἰχελυς, δς.

Λευκωμαῖιζω.

Æschyl. Prom. v. 498. Schol. ἐπαρῆμα
κυριως τα λευκωμαῖισθένια, παρα το αρλον.

Λεχει.

App. 1367. F.

Eurip. Hecub. v. 1026.

* Λεχρις. *App.* 1367. F.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 238. Λέχρις δ'
αιπιτεροι δομοι εσασαν αμφοτερωθεν. Schol. ἐκ
πλαγίς δς.

Λεωπέρια.

App. 1369. D.
Diod. Sic. Bibl. pag. 107. 16. μελα δε
ταυια τας μεν σαρκας επι τινας λεωπέριας κα-
παῖθεμενοι, δς.

Λεωσφελες.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 522. 14. f.
Κλυιαδην Λακεδαιμονιοι εποιησαντο λεωσφέ-
τερον.

Ληθαργεω.

Pind. Nem. Od. VI. v. 30. Schol. ὃ δε
παρων Αλκιμειδης εκ εποιησε ληθαργισθῆναι τον
εαυτε παῖερα, μη αρησαντων των αγωνισματων.

Ληθομεριμν.

Orph. Hym. in Noctem, v. 6. pag. 98.
Ληθομεριμν' αῖαθη τε, πινων αναπαυσιν εχουσα.

Ληιδι.

II. 653. C.
Anth. Ep. Gr. pag. 556. *Lucian.* Ελλα-
δα νικησασαν υπερβιον ασπιδα Μηδων, Λαις
θηκεν εῷ καλλει ληιδιην.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 582. D.
E. Hic ληιδιον videtur esse *Nomen substan-*
tivum, juxta Cl. Steph. App. 1370. C.

Ληινόμ.

Anth. Ep. Gr. pag. 448. *Arch.* v. 2.

Ληῖς.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 288. 2. f.
το ζην απο πολεμς και ληῖς, καλλισον.

Ληκινδα.

Lucian. Lexiph. pag. 527. D. ὃ δε ληκινδα
επαιζειν, αλλ' ερρικνετο συν γελω, την οσφυν.

Ληκῖευω.

Suid. Lex. II. 439. Ληκῖεύω. καῖα Ρω-
μαῖς, διορθῆμαι. I. 714. Ελήκῖευσε. καῖα
Ρωμαῖς, αναλτες διορθωσεν.

Ληκῖησιος.

App. 1371. C.
Lycophr. Alex. v. 966. Αζει τριδειρον νη-
σον εις ληκῖηριαν, δς. Schol. ληκῖηριαν ειπεν,
οι νησ. η Σικελια, αι νησοι δε υπο θαλασσης
περιεχουσαι, και ληῖειν δοκεσιν υπ' αυτης περι-
εχομεναι. v. 1391.

Ληκυθιον.

II. 677. D.
Aristoph. Ran. v. 1231, 1232, Schol.
Biset. v. 1234, 1239. *Acharn.* v. 589.
Schol.

Ληκυθίων.

Lucian. Fugitiv. pag. 1018. C. συ δε, ὦ
κακε, ε Ληκυθίων εἰδος δραπειης τυλχανεις ὦν;
— και Ληκυθίων φιλοσοφει;

* Ληκυθοποιος. II. 676. D.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1044. B.
ελεγλιδοποιός τε, και ληκυθοποιός ταχυ γενε-
σθαι πολλας.

Ληκω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 192. Schol.
λακάζειν δε το ἡχεῖν, γινεῖται απο τε λήκω ρη-
ματος, καῖα τροπην τε η εις α, και καῖα παρα-
γωγην. Ληληθῶς.

Ληληθότως.

Aristoph. Pac. §. 107. Schol. Ληληθότως και των Ελλήνων καθαπτεται, &c.

Λημία.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 153. B. ἡ λημία μικρά περὶ αὐλᾶς, &c. . pag. 943. D.

Λημματικῶς.

Hippocr. de decenti Hab. pag. 22. 49. πρὸ τὰς αποσιδήσιας ἐνθυμηματικοὶ καὶ καρτερικοὶ πρὸ τον καιρον ευθεῖοι καὶ λημματικοί.

Λημνικῶς.

Steph. de Urb. pag. 512. A. Λῆμνῶς, νη-
σῶς — ὁ οἰκῆτωρ, Λῆμνικῶς, καὶ Λημνικὸς κῆ-
τικόν.

Λημνικῶς. App. 1372. F.

Steph. de Urb. pag. 512. C.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 377. 9. f. νενομισαὶ ἀνα τὴν Ελλάδα τα σχέλια ἐρῶ παύλα, Λῆμνια καλέεσθαι.

Λημνοθεν. App. 1372. H.

Lucian. de Domo, pag. 910. B. καὶ ὁ Η-
φαιστῶς Λημνὸθεν ἐπισκοπεῖ το ἐρῶν.

Ληναίευσ.

Steph. de Urb. pag. 512. C. Λήναιος, ἄλων
Διονυσος ἐν ἄλροις, ἀπο τῆ ληνου. — καὶ Λη-
ναϊκός, καὶ Ληναϊεύς.

Ληναϊζῶ.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 3. 1. ἀλλὰ γὰρ τα μεν δραμαῖα, καὶ τὰς ληναϊζόν-
τας ποιήσας, &c. . 30. 15. ὡς δὲ Αἰδῆς,
καὶ Διονυσῶς, ὁρῶ μαινοῦναι καὶ ληναϊζού-
σιν, &c.

Ληναϊκῶς. App. 1373. G.

Steph. de Urb. pag. 512. C.

Ληξιαρχικῶς. II. 691. H.

Suid. Lex. II. 442. Ληξιαρχικὸν γραμμα-
τεῖον. εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ τελειωθέντες τῶν πα-
ιδων, οἱς ἐξὴν τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 184. C. ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη Τιμαρχῶς εἰς το ληξια-
ρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κυρίως ἐγένετο τῆς
ουσίας.

Demosth. Orat. c. Eubulidem, pag. 539. A. ὅτ' ἀπώλετο αὐτοῖς το ληξιαρχικὸν γραμμα-
τεῖον. . 674. 3. f.

Lucian. Jup. Trag. pag. 692. A. Hic

locus ab Auctore citatur, sed non verbatim, ut alias.

Ληπτερός. App. 1374. G.

Soph. Philoct. §. 117. Θηράϊε'. Schol. ληπτερός, ἀξία τῆ θηραθῆναι.

Ληπτερόν. Adverb. *Dion. Hal. I.* 188. 4. εἰ ληπτερόν αὐτῶν, &c.

* Ληρημα. II. 702. C.

Plat. Gorg. I. 486. C. ἀλλοῖς τὰ κομψὰ ταυτ' ἀφείας, εἴτε ληρημαῖα χρη φαναι εἶναι, εἴτε φλυαρίας, &c.

* Ληρησις. II. 702. C.

Plut. de Iside &c. pag. 383. D. εἰ δὲ καὶ τὴν σμυρναὶν παρ' Αἰδουπῆσις Βάλλ καλεῖσιν, ἐξ-
ερμηνευθεν δὲ τῆς μαλίστα φράζει τῆς ληρησιως
ἐκσκορπισμον, &c.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1217. E.

Ληρωδῶ.

Lycophr. Alex. §. 980. Schol. πάλιν ἀνα-
κολεθὰ ληρωδεῖ γραφῶν, &c.

Ληρωδία.

S. Chrysost. in Matt. Vol. II. 425. 6. τῆς
γὰρ εσχάτης ληρωδίας λεγέιν

Ληρωδῶς.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 188. C. Αἰ
ἐν φθινωδέσιν ἐπισχέσιες πύσων ἐξίσῃσι λη-
ρωδῶς.

Λησδολοφῶ.

Tatian. Orat. c. Græc. pag. 161. C. Ed. Par. το μεν γὰρ στρατοπέδον τῶν μαιφονεῶν,
ὁ πρῶτον ἐν υμῖν συναίρει, λησδολοφεῖν ἐπαλ-
γελλομεν.

* Λησρικῶς. II. 655. B.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 188. ult. . 855. B. οἱ μεν ἄλλοι — καθαπερ οἱ Κιλικεῖς
λησρικῶς ἡσκηται.

Ληλαῖ.

Steph. de Urb. pag. 513. A. Ληλαῖ, πόλις
— το ἐθνικὸν Ληλαῖ.

Ληλαρχος.

Lycophr. Alex. §. 991. Οταν θανων λήτ-
αρχῶς, &c. Schol. ὁ δημοσιῶς ἱερεὺς, λήϊτον
γὰρ το δημοσίον λεγέται, &c.

Ληλογένεια.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 149. ὧς τ' ὦ
Ληλογένεια κῆρα, τοξὸν ἐν πυκνῷ Ἀρβυρῇ φιλα.
Schol. β. Λαλογένεια. ἐκ Ληλῆς γεννηθεῖσα.

* Ληλογενής.

* Ληϊογενής. App. 1375. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In *Apoll.* γ. 12. Ληϊογενῆ, λαρον, λυροθήρα, λαμπέλωνα, &c.

* Ληϊοίδης. App. 1375. C.

Hom. Hym. in Mercurium, γ. 158. pag. 50. γ. 261, 504. και το μεν Ερμης Ληϊοίδην ἐφίλησε διαμπερες, &c. γ. 253. Ληϊοίδης. γ. 403, 510. Ed. Barnes.

Ληϊοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 513. B. Ληϊός πόλις, — το εθνικόν, Ληϊοπολίτης.

Ληϊωεύς.

Steph. de Urb. pag. 513. C. Ληϊωεύς, δημ. εν Αλεξανδρείᾳ, — παρὰ το Ληϊὸν κήλιν κὸν σχηματίζειται.

Ληϊωίς. App. 1375. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 62. *Philipp.*

Ληϊών.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 614. B. ἦλθε και εἰς το Ληϊῶν, νομιζὼν της Απολλων. μῆρ. αἶμα τι θεωρησείν ἀξιολογόν.

* Ληϊώ. App. 1375. C.

Soph. El. γ. 573. καὶ τεδε μῆνισασα Ληϊώ κορη καίειχ' Ἀχαιεύς, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 963. B.

Ληϊημανδεύς.

Steph. de Urb. pag. 513. D. Ληϊήμανδ. πολυχνιον Καρίας. το εθνικόν, Ληϊημανδεύς.

Ληϊιομισθος.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 509. D.

Ληϊιχρυσόχαυνοπρωκίος.

Aristoph. Acharn. γ. 104. Ου ληϊιχρυσόχαυνόπρωκ' Ἰαοναυ. Scholiast. habet, Χρυσόχαυνόπρωκοι. αὐτὶ τε ἐκλύοι.

Λι.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 560. A. Σοφοκλῆς δε, και Ἴων το ῥάδιον, Ρά. Επιχαρμ. δε το λιαν, Λί. Συρακῶ δε τας Συρακούσας. Alia hīc affert Strabo Αποκοπης Exemplā, usu Homeri &c. firmata.

Λιανθής.

Orph. Argon. γ. 584. Πυγμαχίης δε ταπητα λιανθέα, δωκε φερεσθαι Αθλοφορῶ Πολυδεύκει.

Λιβανίτης.

Steph. de Urb. pag. 513. D. Λιβαναι, πόλις Συρίας, — το εθνικόν, Λιβανίτης.

VOL. II. N°. VII. 5.

Λιβανίτης. II. 660. C.

Lucian. adv. Indoct. pag. 864. ult. και μοι, πρὸ της Λιβανίτιδος, ἀφες &c.

Λιβανόχρως.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1028. D. Λίθες δ' ορυτῆσθαι λιβανόχρως γλυκυέρες σικκων ἢ μελί. —

Λιβανωλίζω.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1131. A. Ἡλιον τιμῶσιν ἐπὶ τε δωμά. ἰδρυσαμένοι βωμόν, σπενδοντες εν αὐτῷ καθημέραν και λιβανωτίζοντες.

Λιβανωλίος.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 689. A. νυν δ' εἰ μυρεψα τιν. ἐκπονησάν. το παρ' οὐδενι πῶ γέγον. εσκευσσθη το λιβανώτινον μυρον.

Λιβανώλος. II. 660. C.

Sumitur hæc Vox pro *Thure*.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 26. pag. 17. Θεκυδιδης δ' αὐτᾶ εἰρηκεν αἶνὰ θυμά. πρὸ τα αιμασσοῦνα και σφαττομενα ἀναλῖθεις σμυρναν, λιβανώλόν.

Suid. Lex. II. 444. Λιβανώλόν, και λιβανώλός. ὁ καρπ. τε λιβάν. Λίβαν. δε αὐτο το δένδρον. *Phau. Lex.* pag. 476. 2. Λίβαν. και λιβανώλός, διαφερευσι. Λίβανος μεν γαρ, αὐτο το δένδρον. λιβανώλός δε, ὁ καρπ. τε λιβάν.

Aristoph. Plut. γ. 703. ου λιβανώλόν γαρ βδew. Schol. ἄλλο λίβαν., και ἄλλο λιβανώλός. Λίβαν. μεν γαρ αὐτο το δένδρον. λιβανώλός δε, ὁ καρπ. τε λιβάν. εἰ δε και ορ. Λίβαν. καλυμενον. γ. 1115. *Nub.* γ. 425. Οὐδ' αν θυσαιμ', εδ' αν σπειςαιμ', εδ' ἐπιθειην λιβανώλόν. *Ran.* γ. 895, 915. *Vesp.* γ. 96. Schol. γ. 857.

Hippocr. de Superfæt. pag. 264. 27. 265. 41. και λιβανώλ. πυρήνας πέντε. 673. 39, 46.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 103. 2. f. το ἄλλο σωμα τε βο. πῖμπλασι ἀρῶν καθαρῶν και μελί. — και λιβανώλ. και σμυρνης, και των ἄλλων θυμάτων. 119. 16. την νηδυν σμυρνης — και των ἄλλων θυμημάτων, πλην λιβανώλ. πλῆσαντες, &c. 199. 7. 201. 13. f. et 10. f. Notandum est, quod λιβανώλός hīc distinguitur ab arboribus λιβανωλόφοις, l. 7. f.

Lucian. Prometh. pag. 63. A. και τε λιβανώλ. θυμῶν, &c. 686. C. και λιβανωλῶ χονδρες τετάρας, &c.

N n

Diod

Diod. Sic. Bibl. pag. 93. 15. την τε γὰρ σμυρνάν και τον προσφιλεσάγον τοις θεοις εις τε την οικημενην πασαν διαπομπιμον λιβανωλόν απ' αυτης αι ταυτης [*ic. Arabia*] εσχαιαί φερσι. . 220. 3; 6. ο δε λιβανωλός γινόμενος εξ αυτης [δενδρεα,] οπιζέται ως αν δακρυον.

Ufurpatur pro Arbore Thus ferente, apud Hippocr. de Morb. Muliebr. pag. 669. 28. και λιβανωλῶ καρπον εν χηνῶ σεαλι τριψας, &c.

In *N. Test.* λιβανωλόν significat *Thuribulum*. Vide *Apos. Cap. VIII.* ψ. 3. και εσαθη επι το θυσιαστηριον εχων λιβανωλόν χρυσουν, &c. . ψ. 5. και ειληφεν ο αγγελος το λιβανωτόν, και εβμισεν αυλο εκ τε &c.

Λιβανωλοφορος. II. 660. E.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 91. 14. τα δε προ την ηῶν, λιβανωλοφορα αυτη τα τερμαλα ειναι. . 201. 7. f. τα γαρ δενδρεα ταυτα τα λιβανωλοφορα, οφιεσ — φυλασσεσι, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1129. C. και η μεν σμυρνοφορος, η δε λιβανωλοφορος.

Λιβος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 125. F. Εξης επεισηνέχθη πλακας εκ γαλακλῶς ιριων τε και μελῖ, ὃν Ρωμαιοι λιβον καλουσι. . 647. D. λιβος. Vide *Casaub. Animadv.* col. 921. 33.

Vide το λιβος. *Thes.* II. 658. F.

Λιβοφοινιξ. II. 659. C.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 260. 2. f. και μην ιππεις Λιβοφοινικων μεν και Λιβύων τέτρακοσις πενηκοντα.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1192. B.

Λιβυηθεν. II. 659. G.

Theocrit. Idyll. A. ψ. 24. Ως ποκα τον Λιβύαθε πολι Χρομιν ἄσας ερισδων, &c. Schol. εαν δε ἄσης ωσπερ ἦσας πολε εριζων προ τον Χρομιν τον Λιβύαθεν, τουτεςι τον απο της Λιβυης, &c.

Λιβυρναιος.

Steph. de Urb. pag. 513. F. Λιβυρνοί — το εθνικον, Λιβυρνις, και Λιβυρναῖοι.

Λιβυρνις.

Vide supra Λιβυρναιος.

Λιβυσικος.

Æschyl. Eumen. ψ. 292. αλλ' ειπε χωρας εν τοποις Λιβυσικοῖς, &c.

Eurip. Lamia. ψ. 1. pag. 478. Τις του-

νομα πασι τεπονείδισον βροῖοις Ουκ οιδε Λαμίας της Λιβυσικης γενος;

* Λιβυσις. *App.* 1376. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 526. In *Herc.* ψ. 3. Γαιης ολβια δωρα Λιβυσιδῶ.

Λιβαινω. *App.* 1378. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 138. l. 2. f. Ευερπη δονακεσσι πολυρρηῖοισι λιβαινει, &c.

Anacr. Od. XXXIX. pag. 132. Οτ' ελωπω τον οινον, Τῷ μευ ἦτορ ἰανθεν Μανσας αρχεῖται λιβαινειν.

Eustath. in Iliad. A. pag. 72. 15. οἱ κηρυκες λιβαινειν λεδονται, &c.

Λιγεριον.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 307. A. . 310. B. πλεοναζει δε και το Λιγεριον παρ' αυτοις, &c.

Λιγυχης. *App.* 1378. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 89. *Bianor.* Αυλικα μιν κιθαρη λιγυχει' δεξαλο δελφιν Συνθρονον, &c.

* Λιγυμυθος. II. 983. F.

Aristoph. Av. ψ. 1380. Ορνις γενεσθαι βελομαι Λιγύμυθῶ ἀηδων. Schol. λιγύμυθῶ εφη, δια τον μοχθον η τον θρηνον τον ηδυάτως εξ αυτης εις τον παιδα γενομενον. γραφείαι λιγύμυθῶ, η λιγύμοχθῶ.

Λιγυπτερυς.

Anth. Ep. Gr. pag. 383. *Meleagr.* Ακρις αρραιη, μεσα λιγυπτερυε, &c.

Λιβυσινος.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 310. B. ιπποι τε και ημιονοι και οἱ λιβυσινοί τε χιῶνες και σαλοι. Aliis in locis pro λιβυσινός legimus Λιβυσικος. pag. 311. A. . 165. C. . 183. D. . 184. A.

Λιθαζω.

Suid. Lex. II. 446. Λιθαζω. αιτιατικῇ. και το οπωσεν δια τινος ειδεσ βαλλω. Αρριανῶ. Κελευσαντῶ δε Ταλιν τον χρυσον ες την παιδα ελιθαζον, &c.

S. Joh. Evang. X. ψ. 32, 33.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1031. D. Ουτως δ' ευλιθασσευεις ειναι, ως τε και λιθαζειν επι σκοπον μανθανειν, &c.

Λιθαξ.

Anth. Ep. Gr. pag. 578. 7. f. Και λιθακα τρηην σπογῶ εειδομενην.

Λιθασικος.

Λιθασικός.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 205. λευσήρα.
Schol. β. λιθασικόν.

Λιθία.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 668. A.
μονολίθες γὰρ κιονας και πλακας μεγάλας ὄραν
εἶναι ἐν τῇ Ρωμῇ τῆς ποικίλης λιθίας, &c.
Vide Not. i. Lib. XV. pag. 1045. 4.
1115. A.

Λιθοβολεω. II. 706. B.

S. Marci Evang. XII. v. 4. κακείνον λι-
θοβολήσαντες κεφαλαιώσαν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 584. 3. και δια-
τελο των νεώτερων ορμησαντων ἐπὶ το λιθοβολή-
σαι τον ανθρωπον, &c.

Λιθοβολία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 128. 19. διοπερ ευ-
θελωῖσιν πρὸς δρομον εἰσι και λιθοβολίαν, &c.

Λιθογλυπτης.

Suid. Lex. II. 446. λιθουργός. λιθογλύπ-
της.. *Phan. Lex. pag. 477. 1.*

Λιθογλύφος. II. 706. B.

Lucian. de Somn. pag. 8. B. κθεν γουιν
των λιθογλύφων αδοξοῖε. Vide pag. 2. A.
ubi occurrunt Voces ἑρμιόγλυφος et λιθοζόος,
λιθογλύφω, juxta *Budæum*, synonymas.

Λιθοδομήτης.

Joseph. Ant. pag. 781. §. 5. 22. συνεδε-
δεῖο γὰρ ὁ τελαρὶς σοιχὲς λιθοδομήτῳ τειχεῖ.

* Λιθοκοπος. II. 706. G.

Demosth. Orat. in Euerg. pag. 687. B.
και αγγελῶ ηλθε μοι τις λιθοκόπος το πλησιον
μνημα εξερταζομενος, &c. Vide *J. Poll.*
Onom. Lib. VII. §. 118. pag. 772. ult.

Λιθοκλονία.

Anth. Ep. Gr. pag. 53. Incert. αἰσαρ ἐπ'
αἰσας Ποινιμὸς ἐκλείνεν φῶλα λιθοκλονίη.

* Λιθολευσεω. II. 706. G.

Suid. Lex. III. 9. Παλληνικου βλέπειν. —
Θελεῖ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζῆειν τον εχθρον, και
λιθολευσεῖν αὐτον.

Λιθομυλία.

Suid. Lex. II. 446. λιθομυλία. Αππιῶς,
Ρωμαῖος τιμῆς, λιθομυλία την Ρωμαίων καλ-
εσρωσε, &c.

Λιθοζέσος.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 44. 11.

e *Sibylla*. Εἰδωλοῖς αλαλοῖσι λιθοζέσουσιν ὁμοιον.

Λιθοποιος. II. 707. A.

Lucian. Imag. pag. 587. A. αἰσαρ εἰπε
μοι, τις ἡ λιθοποιός αὕτη Μεδυσσα ημῖν ἐστὶ, &c.

Λιθοσπαδης.

Soph. Antig. v. 1230. αθησαθ' αἰμὸν χω-
μαῖος λιθοσπαδῆ, &c. Schol.

Λιθοσεφης.

Lycophr. Alex. v. 350. Schol. ἐκεῖνος —
ευωροφες θαλαμὸς τῆς λιθοσεφείας λεῖται, &c.

* Λιθοσφῶλις. II. 707. C.

Soph. Antig. v. 1218. αὐθις πρὸς λιθό-
σφωλον κορης νυμφεῖον ἄδῃ κοῖλον εἰσεβαινομεν.

S. Job. Evang. XIX. v. 13. και εκαθισεν
ἐπὶ τῇ βημαῖος εἰς τοπον λεγομενον Λιθόσφωλον,
Εβραϊστὶ δὲ Γαββαθα.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 956. B.

Λιθοστραχηλος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 245.

Λιθαστρία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 192. 20. ἐξηλωσε
[sc. *Dædalus*] — την των αἰαλματων καλῶ-
σκευην και λιθαστρίαν.

Λιθοφορος.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 446. 4. f. εἰ-
δε λιθοφόρος τετραρας, και πρὸς, τῆς ἀφέντας
τελοῖς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 373. 2. ολκαδας
καθορμιζων εσας λιθοφόρος. . 1. 27.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 208. D.

* Λιθω. II. 709. B.

Suicer. Thes. Eccl. II. 245.

* Λιθωδία. II. 708. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 18. 31. ὅτι δε
ἡ σκληρότης εἰς λιθωδίαν λαμβανέται.

Λιχμητικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 102. 31. εἰκοι
δε το παρὰ τοῖς Κύμασις τελο περιπώλον,
δακτυλοῖς πρὸς λιχμητικῶς, ἡ οδὸς τριαινης οἰς
ἐνεπείρετο το οπλῶμενον.

Λιχνίτης. App. 1380. A.

Orph. Hym. Τριμήνη. v. 3. pag. 148 Μηρο-
τρεφης, λιχνίτα, πυριπολε, και τελεῖαρχα.

Λιλαίεος.

Steph. de Urb. pag. 515. B. Λίλαια, πο-
λις — ὁ πολίτης, Λιλαίεύς.

Λιλυθαίτις.

Λιλυβαίτις.

*Polyb. Hist. Lib. I. pag. 57. 2. πολλακίς
μεν εν τη Λιλυβαίτιδι χώρα, — παραταλ-
τομενοι δ'εσ.*

Λιλυβαίος.

*Steph. de Urb. pag. 515. C. Λιλύβαιον,
— το εθνικον, Λιλυβαίῳ, και Λιλυβαίτης, και
Λιλυβαίης,*

Λιλυβαίης.

Vide supra Λιλυβαίῳ.

Λιλυβαίης.

Vide supra Λιλυβαίῳ.

Λιμαλτικός.

*Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1006. B.
και εν τοις λιμαλτικοῖς αἱ μέρισθ' ἡες ἀπὸ
τέλειων σκεπτεται, αἱ προαυξήσιες ἐκαστῷ ᾧ μεί-
ουσι.*

* *Λιμενίης. II. 703. D.*

Anth. Ep. Gr. pag. 550. Apollon.

Λιμενοειδής.

*Strab. Geogr. Lib. V. pag. 330. A. ἡ δὲ
Πόλα ἰδρῦναι μεν εν κολπῷ λιμενοειδεῖ, δ'εσ.*

Λιμενορμίας. II. 703. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 111. Sat. Thuil.

Λιμνακίδες.

*Orph. Argon. v. 643. εν δὲ ῥ' ἔπειτα ἡλυθε
νυμφῶν Λιμνακίδων*

Λιμνασία.

*Aristot. Probl. II. 793. A. οὕτως εν κλυ-
ζομενον το ὕδωρ, δια το ἐκείναι ρεῦμα εν τη τοι-
αύτῃ λιμνασίᾳ, ἀπωθεῖται τον αέρα δια τ'ενε εις
εὐρύϊεραν κοιλίαν.*

Λιμνησκος.

*Athen. Deipn. Lib. V. pag. 200. C. Vi-
de Casaub. Animadv. col. 350. 26. Eustath.
in Iliad. Σ. pag. 1223. 19. videtur legisse
λινίσκοις. Thes. Steph. II. 714. F.*

Λιμνοειδής.

*Eustath. in Dionys. Περιγ. v. 48. pag. 124.
Οτι την Κασπιαν Θάλασσαν Πτολεμαίῳ μεν
λιμνοειδῶς περιγράφων, περιοδεύεσθαι λέγει πε-
ρὶ βαδίζεσι.*

Λιμνοθαλαττα. II. 704. A.

*Strab. Geogr. Lib. I. pag. 84. A. Vide
Not. 3. 239. B. 280. A. Ὑπερκείαι δὲ
των ἐκβολων τε Ροδαν, λιμνοθάλαττα' καλεσσι*

δε Σομαλίμνην 289. B. εχει δε εμπορειον Βερ-
διθαλα επικειμενον λιμνοθαλάττῃ τινι, ἣν ποιοῦ-
σιν αἱ ἐκβολαι τε ποταμοι. 325. B. 345.
A. 479. C. Vide Not. 9. 704. C.

Scribitur per duplex σ.

*Strab. Geogr. Lib. I. pag. 85. A. αὐτον δε
εἶδεναι πολλαχῇ — χηραμίδων τυπωμάτα, και
λιμνοθάλασσαν εν Ἀρμενίοις, δ'εσ.*

Λιμνοσώματος.

*Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 300. C.
ex Eubulo. αἵτε λιμνοσώματοι Βοιωτῆται παρη-
σαν εἰς χελεῖς θεαι τεύλ' ἀμπεχομεναι.*

Λιμνοφυής. II. 704. A.

*Anth. Ep. Gr. pag. 548. Incert. Ουκ ἀγερ
ἀγκιστρων λιμνοφυῇ δονακα.*

Λιμνω. II. 704. F.

Strab. Geogr. pag. 367. B.

Λιμόθνης.

*Æschyl. Agam. v. 1282. καλεμενη δε φοι-
τας — λιμόθνης ἡνεσχόμην.*

* *Λιμοκλονεω. II. 710. H.*

*Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 787. A. τες
γὰρ γονεας, ἐπειδαν ἐβδομηκούη εἴη γεγονοτες
τυλχανωσιν, ἐκλεισθεντας λιμοκλονεῖν.*

*Hippocr. de Rat. Vid. pag. 406. 8. λι-
μοκλονέειν. Inediam imperato. 885. F..
597. 10. ἐμείοισι χρῆσθαι — και αὐτῆς λι-
μοκλονέεσθαι. Summam abstinentiam ad-
hibeat. 1238. D. Vide Foes. Oeconom.
pag. 234.*

Λιμοψωρός. II. 711. A.

*Polyb. Hist. Lib. III. pag. 330. 9. f.
ομοίως δε και τοις ἀνδράσι ὁ λεγομενῶς λιμόψω-
ρῶς, και τοιαύτη καχεξία. Vide Suid. Lex.
II. 448. ubi hæc fere verbatim citantur,
nullo tamen nominato Scriptore.*

Λιμυρεύς.

*Steph. de Urb. pag. 516. A. Λίμυρα, πο-
λις — ὁ πολίτης, Λιμυρεύς.*

Λιναρέτης.

*Lycophr. Alex. v. 237. πορκων λιναρέ-
της. Schol. ὁ λιναρέτης και ἀγρευθεις εν λινοῖς
και εν δικλυσῶν των πορκων και αλιων, δ'εσ.*

Λινδονίνος.

*Steph. de Urb. pag. 516. B. Λινδόνιον,
πολις της Βρεττανίας — το εθνικον, Λινδονί-
νῳ. Vide Not. 29.*

Λινοδεσμός.

Λινοδέσμων. II. 713. C.

Æschyl. Pers. v. 68. λινοδέσμων σχεδία.
Schol. εν σχεδία λινω δεδεμένη.

Λινοδέων. II. 713. C.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1043. Οὗ ναυς
χαλινούς λινοδέτοις ὁρμεῖ σθεθεν.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1223. 23. Vi-
de *Aristoph. Nub.* v. 761.

Λινοκαλάμη.

Suid. Lex. I. 142. Αμοργίς. κυρίως ἡ λι-
νοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεσθαι ενδυμασία αμοργίνα λε-
γόμενα.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. v. 525. pag.
210. l. 5. f. οἱ αμοργίς κυρίως ἡ λινοκαλάμη,
ἐξ ἧς ενδυμασία αμοργίδια λεγόμενα, ὡς ὁ κωμι-
κός [sc. *Aristophanes*] εν Λυσιστράτη δηλοῖ.

Aristoph. Lysistr. v. 736. τῆς αμοργίδος.
Schol. τῆς λινοκαλάμης.

Λινοπληγής.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 321. B. e
Numenio. Σαρδόν επικελευσέντα λινοπληγέσων
ἔχθον.

Λινοποιός.

Aristoph. Thesm. v. 942. Schol. και γαρ
Αἰγυπιοὶ λινοποιοὶ εἰσὶ και ἰσίων συρραφείς.

Λινοπορος. II. 713. G.

Eurip. Iph. in Taur. v. 411.

Λινοπτερος.

Æschyl. Prom. v. 467. λινόπτερ' ευρέ ναυ-
τιλὼν οχημασία. Schol. β. τὰ δικην πτερωτων λι-
νῶ ἰσῖα ἐχούσα.

Λινορραφής.

Æschyl. Suppl. v. 140. πλάσια μὲν εν λι-
νορραφῆς τε δομῶ ἄλλα ᾤων, &c.

Λινοσαρκος. II. 713. G.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 455. F.

Λινέλκος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 451. E. ex
Ione. Δρυῶ μὲν ἰδρὼς και θαμνομήκης ραβδος,
Ἡτ' Αἰγυπία βοσκει λινέλκῶ χλαίνα θηρατρῶ
πεδῆ.

Λινεργειον.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1074. B.
τὰ δε Βορσιππᾶ, ἱερά πόλις ἐστὶν Ἀρτεμιδος και
Ἀπολλωνῶ, λινεργείον μέγα.

Λινεργία.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 290. ult.
παρα δε τοις Καδερκοῖς, λινεργία. al. λινουρ-
γεία. pag. 762. A. ἡ δε λινεργία και τε-
θρυλληται.

Λινεργιος.

Steph. de Urb. pag. 516. C. Λίνον, χωριον
— και οἱ οἰκεῖτες, Λινεργιοί.

Λινοφθορος.

Æschyl. Choeph. v. 25. λινοφθόροι δ' υφασ-
μάτων λακίδες &c. Schol. τὰ λινὰ διαφθει-
ρυσται.

Λιοφάνης.

Lycophr. Alex. v. 48. λοφνίσιν. Schol.
Λοφνίς. ἡ μεγάλη λαμπάς, λιοφάνης τις οὖσα,
ἡ λιβαν, τέλει μεγάλα φαίνεσθαι, και συσκοπή
Αιολικῇ λοφνίς.

Λιπαξίος.

Steph. Byzant. pag. 517. A. Λίπαξος,
πόλις — τὸ ἐθνικόν, Λιπάξιος.

Λιπαραιος.

Steph. de Urb. pag. 517. A. Λιπάρα, νη-
σος — τὸ ἐθνικόν, Λιπαραιός.

Λιπαράμπυξ. App. 1381. F.

Pind. Nem. Od. Z. v. 22. Εἰ Μνημοσύνας
ἐκάλεε λιπαράμπυκα. Ευρήσαι τις ἀποινα μοχ-
θῶν &c.

Aristoph. Acharn. v. 671. Λιπαράμπυκα.
Schol. Ad hunc locum respicit Cl. Auctor.

Λιπαραυγής.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 643. A.
Τας δε δη προσθεν μόλυσας λιπαραυγείς πορθ-
μίδας πολλῶν ἀσάθων πάλιν εἰσεφέρον γεμου-
σας, &c.

Λιπαροθρονος.

Æschyl. Eumen. v. 809. λιπαροθρόνοισιν
ἡμέναις ἐπ' εὐχαραις, &c.

* Λιπαροκρηδεμνος. II. 716. G.

Orph. Arg. v. 623. Ἰκμενον ἔρον εἴφης
Ρεῆ λιπαροκρήδεμνῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 588. Pall.

Hom. Iliad. Σ. v. 382. Τὴν δε ἰδε προμο-
λυσσα Χαρίς λιπαροκρήδεμνῶ Καλή, &c. Sch.
ἦοι λαμπρά εἶχεσθαι περιβολαία τῇ κεφαλῇ· ἐξ
ἧ εὐσταλῆς και κοσμία. ἡ λιπαρά, ἀπο τῆς ελαίας.

Athen. Deipn. pag. 682. F.

Λιπαροχρῶ.

*Theocrit. Idyll. B. v. 165. pag. 37. Χαίρε
Σελαναια λιπαρόχροε*

Λιπαροχρῶς.

*Theocrit. Idyll. B. v. 102. pag. 32. αἶψα
τον λιπαρόχρων Εἰς εἷμα δωμάλα Δέλφιν. Sch.
τον εὐτραφῆ Δέλφιν &c.*

* Λιπασμα. II. 715. G.

Æschyl. Pers. v. 807. Schol.

*Plut. Amator. pag. 771. B. το γὰρ φαρ-
μακον ὃ τὴν κόμην αἱ γυναῖκες ἐναλειτουργοῦνται
ποικισι χρυσοειδῇ καὶ πυρρᾷ ἐχει λίπασμα
σαρκοποιον &c.*

Hippocr. de Alimento, pag. 381. 20.

* Λιπόθυος. App. 1382. B.

*Anth. Ep. Gr. pag. 8. Philipp. Τυφλῶ
γὰρ λιπόθυον ἐπωμαδιον βαρὺ αἰρων, &c. .
pag. 9. Platon. Ἀνέρα τις λιπόθυον ὑπερ νω-
τοιο λιπαυγῆς ἦε, &c.*

Λιποθυμῶ.

*Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 469. §. 5.
Achabus λιποθυμήσας ἀπεθάνε.*

*Hippocr. de Morb. Mul. pag. 652. 54.
καὶ πυρίην μεχρὶς ἔφῃ ἀμαυρά ἐλεπεῖν καὶ λι-
ποθυμέειν.*

Λειποθυμῶ. Thes. I. 1604. F.

* Λιπομῆγος. App. 1382. C.

*Anthol. Ep. Gr. pag. 45. Philipp. Βαῖον
ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα κορυπῶν Κρι-
ος, &c.*

Λιπονάυης.

*Theocrit. Idyll. XIII. v. 73. Ἡρακλεὴν δ'
ἥρωες ἐκερτομεον λιπονάυταν, &c.*

Λειπονάυτης. Thes. II. 1008. C.

Λιποπνοῦ.

*Anth. Ep. Gr. pag. 336. Æmilian. Ἡδὴ
γὰρ ξιφῆσσι λιπόπνοῦ.*

*Orph. Hym. in Pluton. v. 9. pag. 116.
Τηλεπορον τ' ἀκαμανία, λιπόπνοον, ἀκρίον
ἄδην, &c.*

*Λιπόπνες. Anth. Ep. Gr. pag. 542. Phi-
lostrat. v. 5. Νυν ὅλοον μῆρῳ κευθὼν βαρὺ,
οἷα λιπόπνες Τηκέαι, &c.*

Λιποσαρκῆς. III. 743. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 195. Macedon.

* Λιποσαρκος. III. 743. C.

*Hippocr. Epist. ad Damaget. pag. 1279.
2. f. ὡχρηκῶς πᾶν καὶ λιπόσαρκῶ.*

* Λιποσεφάνος. App. 1382. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 557. Pauli.

* Λιποσείχης. App. 1382. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 56. Carpyll.

* Λιποφεγῆς. App. 1382. F.

*Mus. de Her. et Leandro. v. 238. Ως δ'
ἰδε κυανέης λιποφεγῆα νυκτὶ ομιχλῆν, &c.*

Λιποψυχῶ. IV. 755. H.

Aristoph. Vesp. v. 989. Schol.

*Hippocr. de Nat. Mul. pag. 566. 9. εἴ
δ' οἷε καὶ πρὶ τα σπλαγχνα ἀνερχεῖται καὶ
λιποψυχεῖ. . 567. 41.*

Xenarch. apud Athen. pag. 225. D.

Λιγνυλείους.

*Steph. de Urb. pag. 517. B. Λιγνύτεια,
πόλις — το ἐθνικόν, Λιγνυλείους.*

Λισποπύξ.

*Aristoph. Equit. v. 1365. Schol. κοινῶς
γεν τῆς Ἀθηναίης λισπόπυξας φασί.*

Λισσεύς.

*Steph. de Urb. pag. 517. C. Λίσσος, πό-
λις — το ἐθνικόν, Λίσσις, καὶ Λισσεύς.*

Λίλαις.

*Steph. de Urb. pag. 517. C. Λιλαῖαι, πό-
λις — οἱ πολῖται, Λιλαεῖς.*

Λίλαινω.

*Eurip. Elect. v. 1215. Τεκνῶ ἐμὸν, λι-
ταίνω.*

Λίανευικός.

*Pind. Pyth. Od. Δ. v. 385. Λιάς. Schol.
τὰς δὲ φαρμακευτικὰς ἐπαιδας, — ἢ λιτὰς,
τὰς λίανευικὰς φησιν.*

*Æschyl. Suppl. v. 816. λίτανα. Schol.
λίανευικά.*

Λίανος.

*Æschyl. Suppl. v. 815. Ἰὺξ δ' ὀμφαν, ου-
ρανία μέλη λίτανα θεοῖσι, &c. Schol. λί-
ανευικά.*

Λίαξιςμος. App. 1384. F.

Aristoph. Nub. v. 1255. Schol.

* Λιθοδίαίος. App. 1385. B.

*Dion. Hal. I. 109. 39. πολλὰ τῶν νομι-
μῶν εἶναι Λακωνικά, μαλίστα δὲ τὸ φιλοπολεμον
τε καὶ τὸ λιθοδίαῖον, &c. Videtur substan-
tivè usurpari.*

Λιθοφασία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 247.

ΛιΦερνεω. App. 1386. B.

Joseph. Ant. Lib. II. pag. 77. 2. f. και τῶν εἰερῶν ἐπὶ τῶν ἀσχυρῶν πλεονῶν, λιφερνῶν και ἀσθενεῖς ὑπο ἀδρῶν, &c.

Λιχνοφορος.

Demosth. de Cor. pag. 350. 13.

Λιψυρία.

Æschyl. Χοηφ. v. 754. ἡ λιμῶ, ἡ διψα τις, ἡ λιψυρία εχει. Fortasse διψυρία. Cl. Stanl. in Not. ad locum, pag. 828.

* *Λοῤαγιαζω. II. 643. F.*

Eustath. in Dionys. Περιγ. v. 907. pag. 310. φιλοσοφοι — ὡς ἐμπορικοὶ και ναυκληροὶ ἀπο λοισικῆς και νυκλιπλοιας ἀρξάμενοι, τῶν ἐν λοῤαριάζοντες μεν τῶν φόρων, &c.

Soph. Aj. v. 451. ἐψηφισαν. Schol. ψηφίζω γὰρ, το λοῤαριάζω.

* *Λοῤαγιασμοῦ. II. 643. F.*

Phav. Lex. pag. 119. 2. 5. f.

Λοικνευομαι.

Suicer. Thes. Eccl. II. 247.

* *Λοῤοῖης. II. 643. B.*

Plut. Lacon. Apophth. pag. 205. A. και γὰρ ἐστίν, ἐφη, πλείστον ἐμοὶ πείσῃς ἢ λοῤοῖότητι. 486. E.

Λοῤοδιαρροια. II. 627. B.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 159. E. Hunc locum citat Auctor. pag. 22. E. εως αν τις λοῤοδιαρροίας ἀπαλλῶσιν. Vide Eustath. in Odyss. I. pag. 359. 24.

Λοῤοειδεια.

Dion. Hal. II. 57. 48. Μηδεις δε ὑπολαμβανέω με ἀλνοειν, οἱ κακια ποιημαῖο ἢ καλῶμενη λοῤοειδεια δοκει τις ειναι. Vide Not. I.

Λοῤοειδία. Thes. II. 627. C.

Λοῤοειδης. II. 627. C.

Diog. Laert. Zen. Lib. VII. pag. 401. 5. Ποῖμα δε ἐστίν — λεξις ἐμμεῖρο ἢ ευρυθμοῦ μέλασκευς, το λοῤοειδὲς ἐκβεβηκυια.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 34. B. καθαπερ αν τις και την κωμωδίαν φαιη λαβειν την συστασιν ἀπο της τραγωδιας, και τε καὶ αὐτην ὑψος, καλῶσθαι εἰς το λοῤοειδὲς νυνι καλῶμενον.

Λοῤοθεςιον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 249.

* *Λοῤολεσχεω. II. 627. G.*

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 332. 27. συμφώνει δε και το μυθολογεῖν. ὅπερ ἐστὶ μυθεῖσθαι και λεῖν. ἤδη δε και το λοῤολεσχεῖν. λοῤος γὰρ τις και ἡ λεσχη ἐστὶ.

Λοῤομιμος.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 19. D. Ηροδοτῶ δε ὁ λογομιμῶ, — και ἀρχελαῶ, ὁ ὀρχησῃς, &c.

Λοῤοποίημα. II. 628. F.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 224. C. ex Antiphane. Εἰω τῶς μεν ὤμην τας Γορδονας εἶναι τι λοῤοποίημα.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 122. pag. 214. 7. και παρὰ Πλάτωνι ἐν Φαῖδωνι, λοῤαγια, και λοῤοποίημα. Utrumque certe vocabulum istud in Phædone Platónico frustra quæres. Jung.

Λοῤοποιῖκα.

Plat. Euthyd. I. 289. C. Ἀλλὰ πρὸς θεῶν (ἐφην εἰω) εἰ την λοῤοποιῖκην τέχνην μαθαιμεν, ἀρα ἐστὶ αὕτη ἣν εἰδὲ κεκλήμενος ἡμᾶς εὐδαιμονας εἶναι;

Λοῤοπραξω.

Eustath. in Odyss. E. pag. 543. 29.

Λοῤοῖροπος.

Diog. Laert. Lib. VII. §. 77. pag. 411. Hinc corrigas Suidam, in Lex. II. pag. 456. qui habet λοῤοῖροπος; ut et Phavorinus, in Lex. pag. 480. 3.

Λοῤοῖροπος. Thes. App. 1387. F.

Λοῤω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 274.

Λοῤχαριον.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 359. C. ἔως ε ἱφιδιον, ου λοῤχάριον εὑρεν, &c.

Λοῤχιδιον.

Hesych. Lex. pag. 412. 1. Ζιβυνία, λοῤχίδια μικρα. Phav. Lex. pag. 341. 3.

Λοῤχιμος.

Æschyl. Agam. v. 411. λιπῶσα δ' ἀγοισιν ἀσπίσoras κλονες λοῤχίμους τε και ναυβαλας ὀπλισμους, &c.

Λοῤχις.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 670. E.

Λοῤχοδρεπανον.

Λογχοδρεπανον.

Suid. Lex. I. 492. 1. ὦν [sc. Γοργόνων] μίαν ἀνελεῖν λογχοδρεπάνῳ τον Περσεα.

Aristoph. Thesm. ξ. 1112. Schol. Bourd. εἴθε δ' ὁ Περσεύς ἀνείλε την Γοργόνα λογχοδρεπάνῳ, &c.

Lycophr. Alex. ξ. 836. Schol. pag. 93. col. 1. 6. ἐλκυσας το λογχοδρέπανον, &c.. ξ. 843. Schol. col. 2. 5.

Λογχοποιος.

Eurip. Bacch. ξ. 1205. κατὰ κομπαζέιν χρεων, και λογχοποιῶν ὄργανα κλίσθαι μάτην.

* *Λογχοφορος.* App. 1388. A.

Eurip. Hec. ξ. 1089. Αἴ αἴ· ἰὼ Θρήκης Λογχοφόρον, ἐνοπλον, Εὐππον, Αρεῖ καλοχον γενεῶ.

Aristoph. Pac. ξ. 1292.

Lucian. Alex. pag. 495. D. ἐπηγόμην δε και στραβίῳας δυο, λογχοφόρον και κονιοφόρον &c.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. pag. 102. 3.

Λοῖωσις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 274.

Λοκρικος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 639. A. Clearchus — τα ἐρωτικά φησιν ἄσμαῖα και τα Λοκρικὰ καλόμενα, ἔθεν τῶν Σαπφες και Ἀνακρεοντος διαφέρειν. Lib. XV. pag. 697. B.

Λοκρειος.

Steph. de Urb. pag. 517. E. Λοκροὶ — οἱ πολῖται, Λοκροὶ ὁμωνυμῶς. το ἐθνικον, Λόκριον, ὡς Κύπριον.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 397. C. ἐστὶν ἐκεῖ κρήνη Λοκρία, ὅπερ οἱ Λοκροὶ ἐστράτοπεδεύσαντο.

Λοκρίς.

Pind. Pyth. B. ξ. 34. Σε δ' ὦ Δεινομένηει παῖ, Ζεφυρία προ δομῶν Λοκρὶς παρθενὸν ἀπυει, &c.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 399. A.

Λοκρίσι.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 625. E. δεῖ δε την ἀρμονίαν εἶδεν εχειν ἢ παθεῖς ἢ ἠθους, καθάπερ ἢ Λοκρίσι.

Λοξοκινήτος.

Hesiod. Erg. ξ. 381. Schol. pag. 93. col. 1. ἐν τῷ Ζωδιακῷ λοξοκινήτῳ κυκλῶ, &c.

* *Λοξότης.* App. 1390. A.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 145. D. ἦτε γὰρ λοξότης της διαμέρεσς ἡττον ἀπελεγχέαι, και ἡ ἀνισότης τε μήκας ἐν τοῖς μεγάλοις.

* *Λοξορροχίς.* III. 1654. A.

Anthol. Ep. Gr. pag. 136. εἰς βασιλεῖ ἐφρασε λοξορρόχης.

Λοξοχρησμων.

Lycophr. Alex. ξ. 1467. Schol. — Λοξίας, ὁ Ἀπολλων· ἡ παρὰ το λοξὴν ἰάν και φωνὴν πεμπειν, λοξοχρήσμων γὰρ ἦν.

Λοπαδάχνης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. F. υμεῖς δ' ὦ λοπαδάχνη — λευκῶν υπολασφιδίων, &c. Casaub. in *Animadv.* col. 219. 30. Probo mox λοπαδάχνη scribi: ut emendant docti, non λοπαδάχνη.

Λοπαδεσσαιος.

Steph. de Urb. pag. 518. A. Λοπάδεσσα, νησος — το ἐθνικον, Λοπαδεσσαῖον.

Strabo, in Geogr. pag. 1191. B. scribit nomen hujus insulae per simplex σ.

Λοπαδοεμαχοσελαχογαλεοκρανιολειψανοδριμυποτριμματοσιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενοκιχλεπικοσσυφοπεριεξελεκτερονοπτεκεφαλλιονιγκλοπελειολαγωοσιραιοβαφηραφανοπτερυξ.

Aristoph. Eccles. ξ. 1161. Vide Not. Cl. Fabri ad loc. pag. 204. et Not. Illustr. Spanhem. ad Nub. ξ. 1000. pag. 292.

Λεῖδενσιος.

Steph. de Urb. pag. 518. A. Λεῖδεννα, πόλις Κελσιγαλίας — το ἐθνικον, Λεῖδενήσιος· και Λεῖδενησία ἐπαρχία. Vide Not. 48.

Apud *Strab. in Geogr. Lib. IV. pag.* 292. A. Nomen hujus Urbis est Λεῖγδενον, in singulari. Ita pag. 295. B.

Λεκεριος.

Steph. de Urb. pag. 518. B. Λουκαρία [Λεκερία *Polyb. Hist. pag.* 332. 14.. 348. 12.] πόλις Ἰταλίας — οἱ οἰκοντες, Λουκεριῖνοι.

Λεσσεύς.

Vide infra Λεσιάτης.

Λασιάδες.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 519. C. οἱ νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν Νυμφῶν αὐτῶν τῶν Λασιάδων ἀποδημῶντες, &c.

Λασιάνης.

Steph. de Urb. pag. 518. D. Λουσοί, πόλις — ὁ πολίτης, Λάσιος, καὶ Λασεύς, καὶ Λασιότης.

Λασιῶνιοι.

Steph. de Urb. pag. 518. C. Λασιανία, — το ἐθνικόν, Λασιῶνιοί.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 203. C. 228. A. Vocantur Λασιῶνιοί. 231. B. Τὰς δ' ἐν Λασιανῆς φασὶν ἐνεδρευικὰς, &c.

Λαῖνον.

Dion. Hal. I. 216. 41. τοῦτον τὸν καθαρὸν εὖς τῶν κατ' ἐμὲ χρόνων Ῥωμαῖοι καθαιροῦναι μέγα τὴν συνέλειαν τῶν τιμησέων, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἱερῶσιν ἀρχὴν, Λαῖνον ὀνομαζούσας.

Λαίροδαϊκός.

Æschyl. Χοηφ. ὕ. 1071. λαιροδαϊκὸς δ' ὠλεῖ Ἀχαιῶν πολεμαρχὸς ἀνὴρ.

Λαίροχοεω.

Anthol. Ep. Gr. pag. 494. Marian. θέρμον ἐκεῖθεν Νυμφαὶ ἐρωτιάδες λαιροχοεῦσιν ὑδῶρ.

* Λοχαῖω. II. 730. G.

Xenoph. Memorab. Lib. III. pag. 132. §. 5. Ἀλάρ, ἐφη, ἵνα καὶ εἰαν ἡμῶν τις ταξιαρχῇ, ἢ λοχαγῇ σοι, &c.

Λοχιῖς.

Dion. Hal. I. 215. 24. τὴν λοχιτίν αὐτῆς φράσκει συνηθεὶς ἐκκλησιαν.

* Λυαῖος. II. 750. B.

Anthol. Ep. Gr. pag. 555. Leonid. Ἀφρονόμῳ ταδὲ Πάνι καὶ εὐασηρὶ Λυαίῳ Πρεσβυς καὶ νυμφαῖς Ἀρχας ἐθηκε Βίων. *Sabin. ὕ. 1.*

Anacr. Od. 36. pag. 124. 568. et Od. 27. pag. 82. Βακχὸς ὁ λυσιφρων, Λύαῖος.

Λυγῖος.

Steph. de Urb. pag. 519. B.

Λυγῶδης.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 123. F. Κοπιώδεις, λυγῶδεις, κάλοχοι, κακοί. λυγῶδεις autem dicuntur, qui continenter et assidue singultiunt, &c. *pag. 401. 40. 759. H.*

VOL. II. N°. VIII. 2.

Λυγδην. App. 1394. E.

Soph. Oed. Col. ὕ. 1692. Λύγδην. Schol. λύζοντες. ἢ αὐτὴ τε οὐκ, ut ait Suidas, in *Lex. II. 465.*

Λυγκεύς. App. 1392. A.

Steph. de Urb. pag. 519. A. Λύκος, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Λυκισαί. τὸ θηλυκόν, Λυκισίς. λεῖται καὶ Λύκιος, ὡς Λύτιος. λεῖται καὶ Λυκεύς.

Λυκίος.

Vide supra Λυκεύς.

Λυκιστής.

Vide supra Λυκεύς.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 503. A.

Λυμῶδης.

Hippocr. de Rat. Viñ. pag. 400. 44. ἡ ἀφωγή ἐπιλάβη, ἡ σπασμώδης γενήσας, ἡ λυμώδης, &c.

Λυγξίης.

Steph. de Urb. pag. 519. B. Λύγξ, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Λυγξίτης, καὶ Λύγσιος.

Λυσοφῶς. II. 736. E.

Apoll. Rhod. Arg. II. ὕ. 673. Schol.

Λυδαῖος.

Steph. de Urb. pag. 519. C. Λυδία, ἡ χώρα. — τὸ ἐθνικόν, Λυδός, καὶ Λυδαῖος.

Λυδιζῶ. App. 1394. B.

Suid. Lex. II. 466. Λυδιζῶ. τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ. *Phan. Lex. pag. 482. 3.*

Aristoph. Equit. ὕ. 520.

Λυδιῶνες.

Dion. Hal. I. 125. 43. καὶ εἰσιν οὗτοι τῆς πομπῆς ἡγεμόνες, καλεσμένοι πρὸ αὐτῶν ἐπὶ τῆς παιδείας τῆς ὑπὸ Λυδῶν ἐξευρῆσθαι δοκῶσας Λυδιῶνες, εἰκόνες, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῶν σαλίων.

Λυδοπαθής. App. 1394. A.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 69c. C. Ἐπεὶ διαδοῖται ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοὶ καὶ τὸ παρ' Ἀνακρεῶντι λυδοπαθής, ἀκούουσιν αὐτοῦ τοῦ ἡδυπαθῆος.

Æschyl. Pers. ὕ. 41. Schol. Hunc locum citat Cl. Auctor.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1195. 42.

Vide *Anacr. Od. pag. 306. Ed. Barnes.*

Λυκαία. II. 735. G.

Plut. Rom. I. 65. 9. τὰ δὲ Λουπερκάλια, P p — τέννομα

— τὸνομα δὲ τῆς εορτῆς ἐλληνιστὶ σημαίνει λύκαια, &c. . IV. 163. 18. ἣν μὲν γὰρ ἡ τῶν Λαπερκαλίων εορτῆ, περὶ ἧς πολλοὶ γραφῶσιν, ὡς ποιεμένων τὸ παλαιὸν εἶη, καὶ τι καὶ προσ-
κει τοῖς Ἀρκαδικοῖς λυκαίοις.

Pausan. Arcad. Lib. VIII. pag. 600. 4. καὶ αἰῶνα ἐθῆκε Λύκαια. . 678. 4. f. τὸ δὲ ἀρ-
χαιὸν τῶν Λυκαίων ἦτον τὸν αἰῶνα εὐλαυθα.

Λυκαία[ις].

Pausan. Arcad. Cap. 30. pag. 661. 3. f.

Λυκαινομορφῶ.

Lycophr. Alex. §. 481. Λυκαινομόρφων.
Schol. κακῶς ἐφη, λυκομόρφων γὰρ ὠφείλεν
εἰπεῖν. οὐ γὰρ λυκαιναί, ἀλλὰ λυκοὶ γεγονασιν
οἱ Λυκαῖον παῖδες, καὶ αὖ τῶν.

* Λυκαῖος. II. 735. G.

Steph. de Urb. pag. 520. A. Λύκαια, πό-
λις — ὁ οἰκῶν, Λύκαιος.

Pausan. Corinth. Lib. II. pag. 133. 8.
πλησίον δὲ Ἀπολλωνῶ εἰν ἱερὸν Λυκαίου
κατεργυρῆται τε ἡδὴ καὶ ἡμισυ θεᾶς ἀξίον. .
I. 17. . pag. 600. 2. Λυκοσεραν τε γὰρ πόλιν
ᾧκισεν ἐν τῷ ὄρει τῷ Λυκαίῳ, καὶ Δία ὠνόμασε
Λυκαῖον, &c. . 662. 10. . 679. 2, 20, 25.

Λυκαμβιάδες.

Anth. Ep. Gr. pag. 391. Verba legan-
tur apud Suidam, in Lex. I. 128. in Voce
Ἀλυσκαζέιν. et II. 467.

Λυκαονικῶ.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 811. A.
ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄρων τῶν Λυκαονικῶν.

Λυκασειος.

Anth. Ep. Gr. pag. 481. In Dian. Που
δὲ Λυκασειῶν ἐνδρομὶς ἀρβυλίδων;

Λυκαυγῆς. II. 735. C.

γ. Poll. Onom. Lib. I. §. 70. pag. 46.
ὑπὸ τὸ λυκαυγῆς, ὅπερ Ὀμηρῶ [*Iliad. H. §.*
433.] ἀμφιλύκην νυκτὶ καλεῖ.

Lucian. Somn. pag. 724. A. ἀλλὰ νυν,
ἡμερὰ γὰρ ἡδὴ ἀμφὶ τὸ λυκαυγῆς αὐτοῦ, ἀπιω-
μεν οἰκαδὲ παρ' ἡμᾶς. . 832. D.

Λυκαῶν. II. 735. H.

Steph. de Urb. pag. 520. B. Λυκαονία,
χωρὰ — τὸ ἐθνικόν, Λυκαόνις, καὶ Λυκαῶν,
ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ.

Λυκερῆς.

Herodot. Hist. Lib. VII. Cap. 76. pag.

406. 27. καὶ προβόλους δύο λυκεργέας ἐκαστος
εἶχε. Vide Not. Cl. Gronov. pag. 974.

Vide *Thef. App. c. 1395. E.*

Λυκιακος.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 333. D.
καὶ καλασιωπῆσθαι δὲ ὕδρ' ἐν Λυκίᾳ ἰχθυο-
μαλῆεις ἀνδρας, περὶ ᾧ ἱστορεῖ Πολυχαρμῶς ἐν
δευτέρῳ Λυκιακῶν, &c.

Lucian. Navig. pag. 933. C. μέλ' ἐκείνου
γὰρ δὴ συμβαίνει μεριζεσθαι τὸ Παμφυλίον ἀπὸ
τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης.

Λυκιαρχῆς.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 980. C.
ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον μὲν Λυκίᾳρχῆς αἰρεῖ-
ται, εἰ' ἀλλὰ ἀρχαὶ αἱ τῆς συστημᾶς.

Λυκερῆς. App. 1395. E.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 486. E.
Ἡροδότῳ δ' ἐν τῇ ἐξδομῇ [*Cap. 76. pag. 406.*]
φησιν, προβόλους δύο λυκεργέας. Vide *Ca-*
saub. Animadv. col. 808. 53. et 809. 19.

Vide *suprà* in Λυκερῆς.

Λυκοαῖης.

Steph. de Urb. pag. 520. F. Λύκοα, πόλις
— τὸ ἐθνικόν, Λυκοαίτης.

Λυκοζέις.

Steph. de Urb. pag. 521. A. Λυκόζεια,
πόλις Θρακῆς. τὸ ἐθνικόν, Λυκόζειοι, &c.

Λυκοκλόνεω. II. 734. E.

Aristoph. Av. §. 368. Schol.

Λυκοκλόνῶ. II. 734. E.

Soph. Elecl. §. 6. Αὐτῇ δ' Ὀρεῖα τὰ λυ-
κλόνεα θεᾶς ἀγορὰ Λύκειος. Schol. λυκοκλόνῶ δ'
Ἀπολλων καλεῖται, ὡς πῶτε λυκὸν κλῆνας. Le-
ge quæ sequuntur.

Λυκομορφῶ.

Lycophr. Alex. §. 481. Schol.

Λυκοπολίης.

Steph. de Urb. pag. 521. D. Λύκων, —
τὸ ἐθνικόν, Λυκοπολίται.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1167. A.

Λυκορμαῖος.

Steph. de Urb. pag. 521. A. Λυκόρμας,
— τὸ ἐθνικόν, Λυκορμαῖος.

Λυκοσθενεύς.

Steph. de Urb. pag. 521. A. Λυκοσθένη,
πόλις — ὁ πόλις, Λυκοσθενεύς, ὡς Βερε-
νικεύς. παρὰ δὲ Λυδοῖς Λυκοσθενείτης, ὡς Δι-
καιαρχίτης.

και αρχίτης. Vide Not. 73. et pag. 302. E.

Λυκοσθενίης.

Vide suprā Λυκοσθενεύς.

Λυκοσχευς.

Steph. de Urb. pag. 521. C.

Λυκσεύιος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 40. Leonid. Λυκούρξει μὴ λαβέτω σε τυχῇ.

Λυκοφόρος.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 329. C. τὸν δ' ἀπολαβούσα τὴν χάριν καυσήριασαι τε τὰς πτῦες λυκόν, καὶ κληθῆναι λυκοφόρος.

Λυκοφρονικός.

Lycophr. Alex. v. 1298. Schol. pag. 132. εἴς τε ἀδεία Λυκοφρονικῇ πανίᾳ γραφεῖ, &c.

Λυκοφῶς. II. 736. A.

Suid. Lex. II. 472. Λυκόφῶς. τὸ περὶ τὴν αὐτὴν φῶς.

Hom. Iliad. H. v. 433. ἀμφιλύκη νύξ. Schol. Τὸ καλεσμένον λυκόφῶς, τὸ πρὸ ὀφθρον. τοῦ' ἐστίν, ὁ βαθὺς ὀφθρὸς πρὸ τὴν λυγνὴν, ὅ ἐστι, σκολίαν· οἰοῖται λυγόφῶς τι ὄν, τὸ μὴ καθαρόν φῶς, ἀλλ' ἐπὶ σκολῶδες.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 111. Schol.

Λυκίης.

Steph. de Urb. pag. 521. C. Λύκις, πόλις Κρήτης, — τὸ ἐθνικόν, Λύκις. καὶ θηλυκόν, Λυκίης.

Λυκίς.

Vide suprā Λυκίης.

Anth. Ep. Gr. pag. 563. Λύκιον ἰοδοκὴν καὶ καμπύλον Ἀρῆμι τόξον Νίκης ὁ Λυσίμαχος παῖς ἀνεθηκεῖ Λίβυς.

Λυκωνάιος.

Steph. de Urb. pag. 552. A. Λυκῶνη, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Λυκωναῖος. — δύναται καὶ Λυκωνεύς, ὡς Σινωπεύς.

Λυκωνεύς.

Vide suprā Λυκωναῖος.

Λυκωρείος. App. 1396. C.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1490.

Steph. de Urb. pag. 522. A. Λυκῶρεια, κωμὴ ἐν Δελφοῖς — ὁ πόλις, Λυκωρεύς, καὶ Λυκῶρις, καὶ Λυκωρείτης. ἐστὶ καὶ Λυκῶρεῖος Ζεὺς, καὶ Λυκῶρειον διὰ διφθογίαν.

Λυκωρείης.

Vide suprā Λυκωρείος.

* Λυκωρεύς. App. 1396. C.

Callim. Hym. in Apoll. v. 19. Λυκωρείος ἐν ἑα Φοῖβος. Vide Illustr. Spanh. Observ. in loc. pag. 59.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1490. Τιῶν Φοῖβοιο Λυκωρείοιο Καφαυρὸς &c. Schol. Λυκωρείοιο. αὐτὴ τε Δελφικὴ. οἱ γὰρ Δελφοὶ τὸ πρῶτον Λυκωρεῖς ἐκαλεῖτο, &c.

Orph. Hym. in Apoll. v. 1. pag. 130. Ἐλθε μάκαρ Παιῖαν τίθειν ὅντι Φοῖβε Λυκωρεῖ, &c.

Steph. de Urb. pag. 522. B.

Λυλαῖος.

Steph. de Urb. pag. 522. B. Λύλη, πόλις Ἀρκαδίας — τὸ ἐθνικόν, Λυλαῖος.

Λυμανίης.

Æschyl. Prom. v. 990. πρὶν αὖ χαλασθῇ δεσμός λυμανίης.

Λυμμα.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 360. A. καὶ υπονομῶν τῶν δυναμένων ἐκκλῦζειν τὰ λύμματα τῆς πόλεως εἰς τὴν Τίβεριν.

Τὸ λῦμα, Steph. Thes. II. 736. F.

Λυπημα.

Soph. Trachin. v. 562. ἥ δ' εἴω φιλαὶ λυπηριὸν λύπημα, τῇ δ' ὑμῖν φρασῶ.

Λυπησολόγος.

Suid. Lex. I. 214. Ἀνθρωπὸς λυπησολόγος. σημαίνει μὲν ὁ λυπῶν διὰ τὸ λείπει κακῶς τὰς ψυχὰς. Κραδίης.

Λυπρόβιος.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 490. B. Βεσσοί — καλεῖται τινες καὶ λυπρόβιοι.

* Λυπρόβιος. App. 1397. A.

Lycophr. Alex. v. 111. Schol. ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι λυπρόβιος ἡ Ἀττική, &c.

* Λυπρόβιος. II. 740. G.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 192. A. χώρα ἐστὶ συχρὴ, φαυλὴ οἰκαμένη διὰ λυπρότητα ὑπ' ἀνθρώπων τελευῶς βαρβαρῶν, ἔχ' ὁμοθυμῶν, &c. 234. B. 247. B. 387. A.

Λυπροχωρός.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 654. B. Τῶς μὲν ἐν ἡσάν ἐν ἀξιώματι αἱ πόλεις, καὶ
περ

περ εσαι μικραι και λυπρόχωροι, επεί' ὠλίγω-
ρήθησαν.

* Λυρίζω. II. 742. E.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 29. A. σπου-
και οἱ μυσικοὶ ψαλλειν και αυλιζειν και λυρί-
ζειν διδασκόντες, μέλαποικνται της αρέτης ταύτης.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 696. F.
ἀδελφαι δε και υἱοι εν Δελφοις λυρίζοντο γε-
τιντο παιδοι.

Λυρισμος.

Aristoph. Lyfistr. §. 831. παραπεπληγ-
μένον. Schol. Μαινομενον, αφρονα. μέλαφορα
απο των κρεμάων διαπεπλωκόων τε εναρμονιου
λυρισμῶ.

Λυρκειος.

Steph. de Urb. pag. 522. C. Λύρκειον, ὅρο-
— το τοπικον, Λύρκειον υδωρ, και Λυρκηϊον. το
αρσενικον Λύρκειον, ως Ροίτειον.

Λυρναίειος.

Steph. de Urb. pag. 522. D. Λυρναΐα —
το εθνικον, Λυρναίειος, ως Οιχαλίου.

* Λυρολήτης. II. 741. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. Ληο-
γενη, λαρον, λυρολήτεια, λαμπέωωα, &c.

* Λυροεργος. II. 741. G.

Orph. Argonaut. §. 7.

* Λυροκλύπος. II. 741. H.

Lycophr. Alex. §. 918. λυροκλύπον. Sch.
ἢ δια το ειναι ανδρειον, ἢ δια το ειναι τοξόην, ἢ
δια το την κιθαραν φιλειν, ἢ τον μέλα νευράς
κλύπον εμποικνται.

Λυροποιεω.

Plat. Euthydem. I. 289. D. αλλοι δυνα-
τοι χρησθαι οἷς εκεινοι ειρδασαντο οἱ λυροποιεῖν
αυτοι αδυνατοι.

Λυροποιϊκος.

Plat. Euthydem. I. 289. C. ἢ γαρ λυρο-
ποιϊκή και ἢ κιθαριστική πολυ διαφερέον αλλή-
λοι.

Λυσιακος.

Dion. Hal. II. 135. 48. ουκ επανθουσης
τη λεξει της Λυσιακῆς χαρις. I. 28, 35.
182. 18, 23.. 205. 22.

Λυσιλαΐς.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 55. E. Πο-
λεμων δε φησι τες Λακεδαιμονιες τες θερμους
λυσιλαΐδας καλειν.

Λυσιμαλης.

Orph. Hym. in Eumen. §. 9. pag. 166.
Λυσιμαλεις οἷς ερω βλοσυροννυχαι, πολυπο-
μοι, &c.

Λυσιμαχευς.

Steph. de Urb. pag. 523. A. Λυσιμάχεια,
πολις — ἢ προλερον Καρδία. ὁ πολιτης, Λυσι-
μαχεύς.

Λυσιμελης.

Anth. Ep. Gr. pag. 277. Λυσιμελῆς Βακ-
χε και λυσιμελῆς Αφροδιτης Γενναΐαι θυγατήρ
λυσιμελῆς ποδαῖρα.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1524. ἦτε οἱ ἡδη
υπο χροῖ δυέο κωμα Λυσιμελῆς, &c.

Eurip. Suppl. §. 46. Θανάω λυσιμε-
λεῖ, &c.

Λυσιπημων.

Orph. Hym. Προθυρ. §. 11. pag. 98. Εν
γάρ σοι τοκέων λυσιπήμονες εισιν ανιαι.

Λυσιποθος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 601. Και τας λυσι-
πόθες ἐρεμον αγελιας.

* Λυσιπονος. III. 219. G.

Pind. Pyth. Δ. §. 71. Η μαν νιν δεινον
θαμα λυσιπόνοις θεραπονῆσσι φυλαξαι. Sch.
επειδη δε οἱ οικεαι των δεσποων τες πονους
διαλυκσι τη θεραπεια, λυσιπόνες αυτες εκαλε-
σεν, &c.

Plut. de Consol. ad Apollon. pag. 120.
D. e Pind. Ολβια δ' απαντες αισα λυσίπονον
τελευταν, &c.

Λυσισωμαίεω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1160. A..
1233. F. Τιμοκλης — αμβλυωσσειν και
λυσισωμαίειν εδοκει.

* Λυσιέλενως. III. 1385. E.

Xenoph. Oeconom. Cap. 20. §. 21. pag.
130. τα δε εργα μη τελεισθαι λυσιέλένως προς
την δαπανην, &c.

Plat. Alcib. II. pag. 146. B.

Demosth. Orat. adv. Aristocr. pag. 457.
A. τας μεν δη πολιτικας δωρεας, εἰως εκεινοι
τε καλως και λυσιέλένως εδιδσαν αυτοις.

Λυσιφρων.

Anacr. Od. 27. pag. 82. Τε Διῶ ὁ παις
ὁ Βακχῶ Ο λυσιφρων, Λύαι, &c.

Λυσσαινῶ.

Soph. Ant. §. 643. ὦ παῖ, — τῆς μελλο-
νύμφης παῖρι λυσσαίνων πάρει;

Λυσσανιῶ.

Aristoph. Lysistr. §. 1173. Οὐ τῷ σιω, ἔχι
πανία γε, ὦ λυσσάνιε. Schol. ὦ μαινόμενε.
Vide *Suid. Lex.* II. 475.

Λυσσηρης.

Orph. Hymn. in Eumen. §. 6. pag. 166.
Λυσσηρεῖς, ἀγέρωχοι, ἐπαυαλῆσαι ἀναγκαῖς, &c.

Λυσσωπῖς.

Orph. Arg. §. 976. καὶ αὖ δεξιά δ' ἦεν ἄ-
θρησαι Λυσσωπῖς σκυλακῇ.

Λυσωσις.

Aristot. de Hist. Animal. I. 769. Α. γι-
νοῦνται γὰρ τινες δικορυφοί, οὐ τῷ ὄσῳ, ἀλλὰ τῇ
τριχῶν λυσώσει.

Λυῖραι.

Orph. Hym. in Naturam. §. 17. pag. 106.
Λυῖροφων πειρα, πεπαινομένον δὲ λυῖραι.

* Λυῖρον. App. 1398. A.

Plat. Gorg. I. 480. E. Οὐκ ἔν ἡ ἀκρεῖνα
λυῖρον, ἡ ταῦτε ἀναγκῇ συμβαίνειν.

Λυῖρος.

Demosth. Orat. adv. Timocr. pag. 472. B.
λυῖρος καὶ ἐκ ἐλῖρος ὁ τοιῖος νομός κυρίως
γενεσθαι.

Λυῖρηις.

Orph. Hym. in Rheam. §. 7. pag. 112.
Ψευδομένη σῶληρις, λυῖρηις, ἀρχιγενεθλῆ.

* Λυῖωρ. II. 750. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 30. *Arch.* Ἡ δὲ μεθ-
ωδήγησεν, — τὸν λοιμὸν λύτερα καὶ θανάτῳ.

Λυχνίης. II. 746. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 514. 4. πανίας τες
μέχρι τῆς Λυχνίτιδος καλυμένης λιμνῆς καλοῖ-
κεν ἡ ὑπηκοὺς πεποιημένη, &c.

Steph. de Urb. pag. 523. B. Λυχνίδος, πο-
λις — τὸ ἐθνικὸν Λυχνίδις, καὶ Λυχνιδία λιμ-
νη, καὶ Λυχνίτις.

Λυχνοβορῶ. II. 744. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 66. *Antiph.*

Λυχνοποιεῶ.

Aristoph. Vesp. §. 1001. Sch. ὡς δὲ ξενός
ὢν καὶ βαρβαρός, λυχνοποιεῖ.

* Λυχνοποιῶ. II. 745. B.

Aristoph. Pac. §. 689. Ὅτι τυγχάνει λυχνο-
ποιὸς ὢν. . . *Equit.* §. 736. Schol. §. 1301.
Schol.

Athen. Deipn. pag. 474. D. e *Philetæro.*
ὁ Πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμεὺς Ξηροῦ λυχ-
νοποιῶ &c.

* Λυχνοπώλης. II. 745. B.

Aristoph. Equit. §. 736. Σαῦλον δὲ λυχ-
νοπώλῃσι, — καὶ βυρσοπώλῃσιν δίδως.

Λυχνοφορεῶ.

Aristoph. Lysistr. §. 1002. λυχνοφορίους.
Schol. Οἱ γὰρ λυχνοφορεῖς κεκυφασί δια-
τὸν ἀνέμον. Schol. *Biset.* quod citatur a
Cl. Mattaire, *De Ling. Gr. Dial.* pag.
277. A.

Λυχνῶμα. II. 746. H.

Aristoph. Acharn. §. 1175. ὁθονία. Schol.
τὰ λεγόμενα παρὰ ἰατροῖς λυχνῶμαλα.

Λωβάνιον.

Lucian. Lexiph. pag. 526. A. Vide Not.
et Schol. Ed. *Amst.* 1743. II. 324. 72.

Λωμάιον. App. 1399. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 202. *Lucill.*

Λωρικίον.

Phæn. Lex. pag. 339. 2. Ζαβαραῖον, —
ζάβα γὰρ τὸ λωρίκιον. . . *Suid. Lex.* II. 1.

Λωρος.

Aristoph. Acharn. §. 724. Schol. Ἰμαν-
τας δὲ, λώρους, φραγέλια. . . *Equit.* §. 765.
Schol.

Λωρολομεῶ.

Aristoph. Equit. §. 765. διαπρισθεῖν. Sch.
Εἰς μέρη λωρολομηθεῖν.

Λωρυμαῖος.

Steph. de Urb. pag. 523. D. Λώρυμα, πο-
λις Καρίας — τὸ ἐθνικόν, Λωρυμαῖος.

* Λωρίσμα. App. 1400. F.

Eurip. Helen. §. 1609. Τί μελλεῖ, ὦ γῆς
Ελλάδος λωρίσμαλα, σφάζειν, φονεῦειν βαρβα-
ρος, &c.

Λωρίορφος.

Eurip. Phæn. §. 1563. Εὐρε — τέκνα
Λωρίορφον καὶ αὖ λειμακά &c.

M.

Μαγδωλίνης.

STEPH. de Urb. pag. 525. A. Μαγδωλός, πόλις Αιγύπτου, — το εθνικόν, Μαγδωλίτης, &c.

Μαίγειραινα.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 612. B. e Pherecrate. Αὐτὸς ἔειπε Μαίγειραιναν εἶδε πωπότε, καὶ μὴν ἐδ' ἰχθυοπώλαιναν.

Μαίγειρμα.

Eustath. in Odyss. A. pag. 35. 19. τὰς χειρὰς πρὸς τὰ λεκανίδια προσήεν ἐν οἷς τὰ μαίγειρέμματα.

Μαίγειρικως.

Aristoph. Equit. v. 374. ἐμβαλόντες αὐτῷ πατῆρα μαίγειρικῶς εἰς τὸ στομάχιον. Acharn. v. 1014. Ἡκιστα ὡς μαίγειρικῶς, &c. Pac. v. 1017.

Μαγιάτης.

Steph. de Urb. pag. 525. A. Μαγία, πόλις Ἰλλυρίας. τὸ εθνικόν, δυναταί καὶ Μαγιάτης, καὶ Μαγιάνός.

Μαγνήσα.

Orph. de Lap. Magn. v. 19. pag. 210. Καὶ δοῖω μάγνησαν ἀδελφεῶν φορεούων, &c. Magnetem.

Μαγνητικόν.

Aeschyl. Pers. v. 492. Μαγνητικὴν δὲ γαίαν, — ἀφικομεσθ', &c.

Μαγνητὶς.

Suid. Lex. II. 479. Μαγνητὶς. λίθος τις ἐστίν, ἔξω καλυμμένον, ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνεργείαν ἐλκεῖν πρὸς αὐτὸν τὸν σιδηρὸν. Phryn. Lex. pag. 486. 1.

Eurip. Oen. v. 1. pag. 521. Ὡς μάγνητις λίθος, τὴν δοξάν ἐλκει καὶ μεθίστησιν πάλιν.

Plat. Io. I. 533. D. ὥσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μάγνητιν ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἡρακλείαν.

Steph. de Urb. pag. 526. A.

3

Μαγοφονία.

App. 1404. H. Locus e Ctesia, apud Herodot. pag. 640. 3. a Cl. Auctore citatur. Herodot. Hist. Lib. III. pag. 192. 11. ὁρίην μεγάλην ἀναΐεσι, ἣ κεκλήται ὑπὸ Περσέων Μαγοφόνια.

Μαῶδια.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 621. C. Φησὶ δὲ ὁ Ἀριστοξένος τὴν μὲν ἱλαρωδίαν σεμνὴν εἶναι παρὰ τὴν τραγωδίαν εἶναι, τὴν δὲ μαῶδιαν παρὰ τὴν κωμωδίαν. — ἔσχε δὲ τενομα ἡ μαῶδια ἀπὸ τοῦ οἰονεῖ μαλικά προφερεσθαι καὶ φαρμάκων ἐμφανίζειν δυνάμεις.

Μαδδα.

App. 1405. E. Etymol. Magn. col. 573. 21.

Aristoph. Acharn. v. 732, 835.

* Μαδισήριον.

App. 1406. E. Aristoph. Equit. v. 1233. εὐστραῖς. Schol. Εὐστρα γὰρ, τὸ μαδισήριον.

Μαδρυα.

App. 1406. E. Athen. Deipn. Lib. II. pag. 50. A.

Μαδύριος.

Steph. de Urb. pag. 526. B. καὶ ἀπὸ τοῦ Μάδρυα, Μαδύριος.

Μαζακεὺς.

Steph. de Urb. pag. 526. B. Μάζακα, πόλις — τὸ εθνικόν, Μαζακηνός λεγέται καὶ Μαζακεὺς, ὡς Τύανα Τυανεύς.

Μαζακηνός.

Vide supra Μαζακεὺς.

Μαζαραῖος.

Steph. de Urb. pag. 526. C. Μαζάρα, — τὸ εθνικόν, Μαζαραῖος, ὡς Ἐνναῖος, Ἰμεραῖος.

Μαζονομία.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 200. A. μαζονομία ἐικοσιπενή, &c. Cl. Casaub. in Animadv. col. 350. 17. legit Μαζονόμια, a sing. Μαζονόμιον.

Μαζονομεῖον.

Etymolog. Magn. col. 573. 32. Μαζονομεῖον, —

μεν Μάϊον καλῶσιν, ἀπο Μαΐας, — τον δε Ιά-
νιον, ἀπο της ὥρας. *Quæst. Rom.* pag. 272. B.

Dion. Hal. I. 30. 20. τῆλο δε και μεχρὶς
εμῆ Ρωμαῖοι δρῶντες ὅσον τι μικρον ὑπερον εαρι-
νης ἰσημερίας, ἐν μηνι Μαΐῳ, &c. . 650. 38.
εἰδοῖς μαΐαις

Μαισῶν. III. 1422. G.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 659. A.
2 Cl. Auctore citatur. Vide *Steph. App.*
1407. G.

Μαισῶνικος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 659. B.
και εἰκόλως. και τα τέλοῖς [μαΐσῳσι] ὡρεπόνῃα
σκωμμάλα καλεῖται μαισῶνικά.

Μαιώλῃσι.

Phav. Lex. pag. 487. 1. Μαιώλῃσι, παρα
Θεοκρίῳ, ἦοι Σκυθίσι.

Theocrit. Idyll. XIII. ῥ. 56.

Μακαρεῖης.

Steph. de Urb. pag. 529. B. Μακαρέαι,
πολις Ἀρκαδίας, — το ἐθνικον, Μακαρεὺς, και
Μακαρεάτης, και Μακαρία. καὶ αὖτε Ρωμαῖος,
Βεῖα. το ἐθνικον, Μακαριεύς.

Μακαρεὺς.

Vide *suprà* Μακαρεῖης.

Μακαριεύς.

Steph. de Urb. pag. 529. C.

Μακαριῶς.

Joseph. Ant. Lib. II. pag. 80. 8. της δ'
Αἰνυπίας — μακαριῶς εἶη ἐπὶ αὐτῆς διαλέσεως, &c.

* Μακαριῶς. II. 773. D.

Aristoph. *Plut.* ῥ. 629. ὡς μακαρίως πε-
πράταίτε, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 96. 41.

Μακεδονεῖ.

Suid. Lex. II. 483. Μακεδονεῖ. πολὺς.
τῶν Μακεδόνων.

Μακεδονίζω. App. 1408. C.

Suid. Lex. II. 42. Ἡγημῶν — εἰς ἣν τῶν
Μακεδονιζόντων, &c.

Plut. Demosth. IV. 431. 3. οἱ τοῖς ἐλαυ-
νεσι τον Δημοσθενη, τότε πλείστον δυναμενοῖς
και Μακεδονίζουσιν, & προήκαντο την κατ' αὐτοῦ
ψηφον, &c.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 122. A.
Μακεδονίζοντες τ' οἶδα πολλὰς τῶν Ἀττικῶν
διὰ την ἐπιμίξαν.

* Μακεῖς. App. 1408. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 395. Ἄ Μακέτις σε
κεκευθε ταφῆ κονίς. Vide Schol.

Steph. de Urb. pag. 530. A. λεῖται και
Μακέτης ἀρσενικον, και Μακεῖς γυνή, και Μά-
κισσα ἐπιθήκῳ, &c.

Lucian. Alex. pag. 476. C. ἐν δε τοῖσις,
και Μακέτιν γυναῖκα πλουσίαν, — ἐξευρον-
τες, &c.

Μακκαραι.

Steph. de Urb. pag. 530. C. Μάκκαραι,
το ἐθνικον, Μακκαραι.

Μακραιῶν. I. 258. G.

Phav. Lex. pag. 487. 3. Μακραιῶνι σχο-
λῇ, πολυχρονίῳ, βραδεῖ αἰῶνι. Σοφοκλῆς, in
Aj. ῥ. 194. Vide Schol. Μακραιῶνας, μα-
κροβίς. Μακραιῶνα, τον πολυχρονιον λείβει.

Soph. Aj. ῥ. 194. *Oed. Tyr.* ῥ. 526.
ἔτοι βίε μοι τε μακραιῶν ποθῶ, &c. . ῥ.
1118. τίς σ' εἰκίε τῶν μακραιῶνων; Schol.
αἰδίων θεῶν. *Ant.* ῥ. 998. μοῖραι μακραι-
ῶνες. Schol. ἀθανάτοι και πολυχρονιοι.

Apoll. Rhod. Arg. II. ῥ. 511. et Schol.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 224. Β'
υπολαβοὶ δ' αὖ τις ἐκ της πολλῆς εὐδαιμονίας
και μακραιῶνας ὀνομασθῆναι τῆς εὐθαδε ἀνθρώ-
που, και μαλίστα τῆς ἡγεμονίας.

Plat. Epinom. II. 982. A.

Μακρηγορεῶ. App. 1409. D.

Eurip. Phæn. ῥ. 768. τί δει μακρηγορεῖν;
Hippol. ῥ. 704.

Dion. Hal. I. 58. 3. ἵνα μη δοξάμην μα-
κρηγορεῖν, ἐπὶ τοὺς Ρωμαίων ἐλευσομαι συγγρα-
φεῖς.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 119. 9. μα-
κρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν & βελομενῶ, εἰάσω.

Μακρηγορία.

Hesych. Lex. pag. 617. 1. Μακρηγορία,
μακρὰ διαλέξις ἢ υπαγορία.

Pind. Pyth. H. ῥ. 40. Εἰμι δ' ἀσχολῶ
ἀναθέμεν πᾶσαν μακρηγορίαν &c. Schol. ἐν
ἀσχολίᾳ, φησιν, εἰμι, — ὡς πᾶσαν την της
Αἰδίνης μακρηγορίαν ἀναθῆναι, &c.

Μακρηγίς.

Steph. de Urb. pag. 530. C. Μάκρης —
ὁ οἰκῆτορ, Μακρηεύς, και Μακρηγίς.

Μακρημερῖν.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 249. 3. f.
νηῦς

νηὺς ἐπιπταν μαλίστα κη καίανυει ἐν μακρημερίῃ
ορβυίας ἐπ' ἀκισμυρίας, &c.

Μακρεὺς.

Vide supra Μακρηῖς.

Μακροαποδότος.

Eustath. in Odyss. E. pag. 558. 20.

* Μακροβίοτης. I. 738. B.

Aristot. Rhet. Lib. I. pag. 63. 2. Ed. Cant. Ἐστὶ δὲ τις καὶ χωρὶς ἰσχυροῦ καὶ υἱείας, ἀλλή δυνάμεις μακροβιότητος.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 353. A.

Μακροβίος.

Aeschyl. Pers. v. 262. Ἡ μακροβίος ὅδε γὰρ τις αἰὼν ἐφάνθη γεραίοις, &c.

Μακροβίωσις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 293.

Μακροβουλία.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 256. A. τὴν μὲν μακρόκωλον, πρὸς τὰς μακροβουλίας.

Μακροβουλ.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 548. B. μακροβουλῶρας δ' οὐσης τῆς σφενδόνης, πρὸς τὸν Δεῖμονον, &c.

Μακρολογυλ.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 85. D. ex *Epicarmo. Vide Casaub. Animadv. col.* 165. 41.

Μακροζωία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 293.

Μακροημερεύσις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 293.

Μακροημερ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 97. 20. πρὸς δὲ θῆσθαι ὅτε εἰς πανδαισίαν πολυέλη μακροήμερον.

Μακροκαμπυλαυχεν.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 65. B. ἣν δ' ἐρωδιοὶ μακροκαμπυλάυχενοι, &c.

Μακροκαλαληκίω.

Aristoph. Ran. v. 317. Αὐτὰς τις. Schol. Μακροκαλαληκίῃ. τὰ γὰρ εἰς ρα, εἰ μὲν μο- νοφθόγῳ παραληκί, μακροκαλαληκίῃ, ὡς πη- ρα· εἰ δὲ διφθογῳ, βραχυκαλαληκίῃ· πλὴν &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 20. 25.

Hesiod. Asp. v. i. Schol. pag. 187.

VOL. II. N°. VIII. 4.

* Μακροκαλαληκίος. App. 1409. E. *Eustath. in Iliad. Γ.* pag. 285. 23.

Μακροκομῶ.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 791. A. τὰς μὲν ἀνδρας — μακροκομῶν· τὰς δὲ γυναίκας — βραχυκομῶν.

Μακροκωλ. II. 526. E.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 256. A. Vi- de supra in Μακροβουλία.

Μακρολοήιον.

Clem. Alex. Pædag. Lib. II. pag. 203. 27. οὐ γὰρ μακρολοήιον ὅτε· οὐ πολυλο- γήιον.

* Μακρολογία. II. 634. E.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 248. 60. Schol. παραιήσιν δὲ ἡ λέξις περιέχει τῆς ἐσο- μενης μακρολογίας, οὐκ ὅτι Λακωνικῆ τοῦ μακρολοεῖν.

Plat. Gorg. I. 461. D. II. 286 B. 655. B. καὶ ἵνα δὲ μὴ μακρολογία πολλὴ τις γίνῃται περὶ ταυτ' ἡμῖν, ἀπαντὰ ἀπλῶς ἐσώ.

Μακρολόγ. II. 634. E.

Phan. Lex. pag. 17. 3. Ἀδολέσχης, ὁ μα- κρολόγος.

Plat. Sophist. I. 268. B. Τίνα οὖν ἀπο- φαινόμεθα τὸν μακρολογώτερον εἶναι;

Μακρονησίης.

Steph. de Urb. pag. 530. C. Μάκρα, — τὸ ἐθνικόν, Μακρονησίτης, &c.

Μακροπαραληκί.

Phan. Lex. pag. 133. 2. Ἀτρείδης — εἰς τὰ ἀπο τῶν εἰς ἥς, καὶ εἰς ἕς μακροπαραλήκλον ἐχούσιν τὴν γενικὴν. ἴσ. διὰ διφθογῆ γραφῆται.

Μακροπεπλ.

Eustath. in Iliad. H. pag. 556. 26. Οὐτὶ ἐλκεσίπεπλοι. Τρῳάδες καὶ ἐνλαυθα, ἀντὶ τοῦ μακρόπεπλοι, &c.

Μακροπορεῶ.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 541. C. ὧν ἕδεν ὠκυπορεῖν, ἕδε μακροπορεῖν δύνασθαι, &c.

Μακροπορία.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 943. A. εὐθυπλοία δ' εἰς Πύρραν ἀπὸ Μιλήε τριακοντα, τοιαύτην ἐχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλες.

Μακροπύς.

Eurip. Phæn. v. 1531. Ἐλκεῖς μακρόπουν ζῶαν. Schol. ἀντὶ τῆς ἐπιπολυ παραλεινομένην.

R r

Μακροπύχ.

Μακροεὐχῶ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 294. F.
 ἀλλ' εἴῃ μὲν μικρῶ και μακροεὐχότερος ἐστὶ,
 και τῷ σχηματὶ τριῶνῷ ἐκείνων μαλλον.

* Μακροσκελῆς. II. 289. G.

Aristoph. Acharn. v. 860. Schol. Bifet.
 Τίς δὲ σιγῶ προκεφαλῶ, ἢ ἀκεφαλῶ· τίς
 προκοιλίῃ και λατάρῳ· τίς δολιχοερῶ, εἴτε
 μακροσκελῆς ἢ μειερῶ, ὁ Ἡφαιστίων — δι-
 δασκει.

Eustath. in Iliad. A. pag. 10. 18.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 121. B. εἴροι
 γάρ εἰσιν οἱ — ἰσορρεῖες, μονοφθαλμοὺς τε και
 μακροσκελεῖς και οπισθοδακτύλους·

Aristot. de Hist. Animal. I. 786. D. οἱ
 μὲν μακροσκελεῖς — οἱ δὲ ἐναντίοι, &c.

Aristoph. Av. v. 1296. Schol.

Μακροσυλλαβῶ.

Dion. Hal. II. 302. 43. ὀνομασι χρῆσθαι
 φιλεῖ μεγάλοις και μακροσυλλάβοις, &c.

Μακροτέρως.

Hippocr. Prædict. pag. 75. B. τα τοιαυ-
 τὰ διασωζόμενα μακροτέρως διανοσέει. 77. D..
 173. C.

Μακροῦπνια.

Aristoph. Lysistr. v. 473. Schol. Bifet.
 κυλοιδιᾶν παρ' Ἀττικοῖς, τα κυλα των οφθαλ-
 μων οἰδεῖν ἐκ μακροῦπνίας, τυχον, αὐπνίας.

Μακροφάεργξ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 260. Argent. Εὐ-
 λαλε, πρηγῆλως, εὐσομε, μακροφάρυγγ.

Μακροφλυαρηγῆς.

Anthol. Ep. Gr. pag. 237. l. penult. και
 γὰρ ἐμ' ὄψει Μακροφλυαρηγῆν Ἡλιοδωρογερων.

Μακροφώνεω.

Hippocr. de Carn. pag. 253. 46. οκοῖαν
 δεη αὐτοῖς μακροφώνεειν, ἐπ' ἀκρον ἐλκυσταίτες
 το πνεῦμα ἐσὼ πᾶλυ ἐκλείνῃσι την ἐκφοραν, &c.

Μακροχειλός.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1192. C.
 και ἵπποι δὲ και βοες μακροχειλότεροι των
 παρ' ἀλλοῖς.

* Μακρῶς. App. 1409. H.

Dion. Hal. II. 21. 38.. 24. 9.

Μακυνεύς.

Steph. de Urb. pag. 531. B. Μακύνεια,

πολις — το ἐθνικον, Μακυνεύς, τῷ κοινῷ τυπῷ.

Μαλακαίπτες.

Theocrit. Idyll. XV. v. 103. Μηνι δυωδε-
 καίῳ μαλακαίποδες ἀγᾶτον Ωραι.

Μαλακευνεῶ.

Phau. Lex. Bort. pag. 488. 1. Μαλακευ-
 νεῖν, μαλακῶς εὐναζέσθαι.

Μαλακευτικῶ.

Hom. Iliad. A. v. 582. μαλακοισιν. Schol.
 Μαλακευτικοῖς, πρᾶεσι.

Μαλακογείῳ.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 91. B. μαλλον
 δε, οἱ πολλην τε, και μαλακόγειον χωραν ἐπι-
 οντες, &c.

Μαλακογνάθῳ.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 219. pag. 131.
 ὁ δὲ μαλακόγναθῶ, & ῥᾶσα.

Μαλακογνώμων. I. 1846. B.

Etymol. Magn. col. 574. 26. * Μαλα-
 κογνώμων, ὁ την γνώμην μαλακην ἐχων.

Æschyl. Prometh. v. 187. ἀλλ' ἐμπας
 [οἶω] μαλακογνώμων ἐσαι ποθ', &c. Schol.
 ad v. 188. ταπεινός.

* Μαλακοδερμῶ. I. 947. D.

Aristoph. Thesm. v. 199. ἀπαλῶ. Schol.
 Μαλακίδερμῶ και θηλυκῶ.

Aristot. de Hist. Animal. I. 766. B. των
 δ' ὡων τα μὲν, ὅσρακόδερμα ἐστὶ και διχροα,
 οἶον τα των ὀρνιθων — τα δε, μαλακόδερμα και
 μονοχροα, οἶον τα των σελαχῶν.

Μαλακοκολαξ.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 258. A. Εἴη
 ἐν αὐτῷ τε προειρημένῃς μείρακις κολαξ μαλα-
 κοκόλαξ, ὡς φησιν ὁ Κλεαρχῶ.

Μαλακοποιεῶ.

Phau. Lex. pag. 488. 1. Μαλακον ὑπνον,
 λέγει ὁ Ποιήτης, τον μαλασσονῆα ἦοι μαλακοποι-
 εῖνᾶ, &c.

Μαλακοποιῶ.

Theocrit. Idyll. V. v. 51. Schol. ὁ δὲ ὑπ-
 νῶ, & καλᾶ ταύῃα λέγεται μαλακῶ, ἀλλ' ὡς
 μαλακοποιός.

Μαλακοφθαλμῶ.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 454. E. c
Theodecte. Γραφῆς ὁ πρῶτῶ ἦν μαλακόφθαλ-
 μῶ κυκλῶ.

Μαλακοφρων.

Orph. Hym. in Parcas. §. 15. pag. 156.
 Αλλα μοι νυκτεριοι μαλακόφρονες ηπιθυμοι. .
In Eumenid. §. 17. pag. 166.

Μαλακοφρων.

Dion. Hal. II. 305. 28. και τα κωλα δεινα
 ποιημασιν εμφερη, μαλακόφωνα και λεια, &c.

Μαλακοχειρ.

Pind. Nem. Od. Γ. §. 95. Τον φαρμακων
 διδασεν Μαλακόχειρα νομον. Schol. τουτ' εστι,
 την πραδαλην και υγιασικην εχοντα την δια των
 χειρων επιμελειαν.

Μαλακοψυχω.

Joseph. de Maccab. pag. 505. 8. f. ωσε
 μαλακοψυχήςαντας απρεπες ημιν δραμα υπο-
 κρινεσθαι.

Μαλανιευς.

Steph. de Urb. pag. 531. C. Μαλάνι,
 πολις — το εθνικον, Μαλάνι, και Μαλα-
 νιεύς.

* Μαλαξίς. II. 778. F.

Plut. de Orac. Def. pag. 436. A. C.
 ο δε του σιδηρε την σωμασιν επεξιων, και την
 μάλαξιν, &c.

* Μαλεάτης. App. 1410. F.

Steph. de Urb. pag. 531. D. Μαλέα, ακρα
 — και Μαλεάτης — και Μαλεάτις.

Μαλεάτης.

Steph. de Urb. pag. 532. A.

* Μαλθακευνία. I. 1304. H.

Suid. Lex. I. 245. Απαλοι θερμολυσιας,
 αεροι μαλθακευνίαις. . II. 487. in Voce Μαλ-
 θακον.

Μαλθακοτης.

Hippocr. de Cap. Vuln. pag. 896. E.
 σκληροτητι μεν νυν και μαλθακότητι και κοιλο-
 τητι, ὧδε εχει. παχυτητι δε και λεπτοτητι, εἰως.

Μαλθακοφρων.

Pind. Isthm. B. §. 13. Αρβυροθεΐσαι προσ-
 ωπα, Μαλθακόφωνοι αοιδαι.

Μαλθακίτης.

Hippocr. de Superfæt. pag. 263. 30. τας
 δε μελαξυ μαλθακίτησι χρησθαι. επειδαν δε
 καλας η τοισι μαλθακίτησι το σωμα της μη-
 τρης &c. . 264. 20, 52.

Μαλθακίτης.

Hippocr. de Rat. Viç. pag 393. 49.
 Μαλθακίτην γαρ αυτε. . 395. 33.

Μαλθακως.

Æschyl. Agam. §. 960. τον κρατειντα μαλ-
 θακώς θεος πρόσωθεν ευμενώς προσδέρκεται.

Aristoph. Acharn. §. 70. Εφ' αρμαμαξων
 μαλθακώς κατακειμενοι, &c. . §. 1199.

Soph. Oed. Col. §. 809. σκληρα μαλθακώς
 λεγων.

Μαλθακώεως.

Plat. Sophist. I. 229. E. τα μεν, χαλε-
 παίνοντες, τα δε, μαλθακώεως παραμύθεμενοι.

* Μαλθαξίς. II. 783. E.

Hippocr. de Superfæt. pag. 264. 52. οταν
 δε δοκεη καλως εχειν μαλθαξίς και θυμι-
 ησις, &c. . 387. 22. . 393. 6.

Μαλλοδείης.

Eurip. Phæn. §. 1262. Schol. Σοφοκλης
 εν Μάνησι, τας μαλλοδείεις κύσεις.

Μαλλοπαράς.

Phan. Lex. pag. 488. 3. Μαλλοπάρας,
 λευκοπάρις. . *Hesych. Lex.* pag. 618. 2.
 Μαλλοπάρας, &c. Forte legendum Μαλ-
 λοπάρας vel Μαλοπάρας vel Μαλοπάρη-
 ος, quod occurrit apud *Theocrit.* in *Idyll.*
 XXVI. §. 1. Vide *Steph. Thes.* II. 1639.
 A. et *Append.* col. 1412. C. H.

* Μαλλώτης. App. 1412. B.

Steph. de Urb. pag. 532. C. Μαλλός, πο-
 λις Κιλικίας — ο πολίτης, Μαλλώτης και
 θηλυκον, Μαλλώτις.

Strab. Geogr. pag. 993. C.

Μαλλώτης. App. 1412. C.

Dion. Hal. I. 459. 45.

Μαλοδρυον.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 50. A. τα
 μεν μάδρυα οιον μαλόδρυα.

Μαλοπαρης. II. 1639. A.

Theocrit. Idyll. XXVI. §. 1. Ινω κ' Αύο-
 νοα, χα' μαλοπάρη. ΑΓαυα, &c.

Μαλοφορος.

Pausan. Attic. Lib. I. pag. 106. 14. f.
 ιερων Δημήρης εστι Μαλοφόρου — Δημήτρα
 ονομασαι Μαλοφόρον.

Μαμακριναιος.

Steph. de Urb. pag. 533. B. Μαμάκρινα,
 πολις

πολις — το εθνικον, Μαμακριναῖος, ως Τερ-
ναῖος, και τα ομοια.

Μαμμακρυθοι.

Phau. Lex. pag. 488. 3. Μαμμάκρυθοι,
παρα τῷ Αριστοφάνει. Ita Schol. *Aristoph.*
Ran. γ. 1021.

Μαμμάκρυθοι.

Phau. Lex. pag. 46. 1. Ακρυθός — Τα
γὰρ δια τῆς ὑθός ὑπερ δύο συλλαβας, δια του
υ ψιλα γραφέται. οιον, Μαμμάκρυθος, ὁ μωρός.

Aristoph. *Ran.* γ. 1021. Κεχρηόεις Μαμ-
μάκρυθοι, &c. Schol. — μη ποῖε δε γράπτεον
εἰη Μαμμάκρυθοι δια τον σῖχον.

* Μαμμοθρεπτός. App. 1413. D.

Phau. Lex. pag. 488. 3. Μαμμόκρυθοι
— αλλως, αὐτὶ τῆς μαμμόθρεπτοι.

Aristoph. *Ran.* γ. 1021. Schol. *Acharn.*
γ. 49 Τηθην εμην. Schol. Τήθας ἐκαλεν τας
μάμμας. και τηθελάς, τας μαμμοθρέπτας.

Μανδαλώιον. App. 1413. F.

Aristoph. *Acharn.* γ. 1200. Schol. Vi-
de Auctorem. *Thesm.* γ. 139. Καὶ μανδα-
λώιον. Schol.

Μανδαραιος.

Steph. de Urb. pag. 533. C. Μανδαραί,
— οἱ οἰκήτορες, Μανδαραῖοι.

Μανδοειδης.

Aristoph. *Thesm.* γ. 897. Schol. *Biset.*
Φαρός, μανδοειδής τι περιβλημα, ἔδυδον, ἀλλ'
ἀναπλόν.

Eustath. in *Odyss.* A. pag. 30. 43.

* Μανδρευμα. App. 1413. G.

Dion. Hal. I. 65. 17. οἱ λοιποὶ καλὰ
πληθός ἐπὶ τὰ μανδρεύματα αὐτῶν νυκλῶρ ἐπε-
βαλον.

Μανδροπολιτης.

Steph. de Urb. pag. 533. C. Μανδρόπολις,
Φρυγίας πόλις. το εθνικον, Μανδροπολίτης.

Μανθρευς.

Vide infra Μανθυρευς.

Μανθρεικος.

Pausan. *Arcad.* pag. 691. ult. Τῆς δὲ κα-
λυμενῆς Χωμαῖος ἐν δεξιά, πεδιον ἐστὶ το Μαν-
θρεικόν.

Μανθυρευς.

Steph. de Urb. pag. 534. A. Μανθυρέα,
κωμη Ἀρκαδίας. το εθνικον, Μανθυρεὺς, δια το
ἐπαλληλον των δυο ἑῶ.

Pausan. *Arcad.* Lib. VIII. pag. 692.
Cap. 45. Μανθυρεῖς. Cap. vero 47. pag.
695. legimus Μανθηρείων et Μανθηρεῦσιν.

Μανιακον.

Polyb. *Hist.* Lib. II. pag. 163. 13. f.
παντες δ' οἱ τας πρώτας καλεχούεις σπειρας,
χρυσοις μανιάκοις και περιχείροις ἦσαν καλὰ-
κεκοσμημένοι. . 165. 17. και το μεν Καπιώ-
λιον ἐκοσμησε ταις τε σημαiais και τοις μα-
νιάκοις.

Μανιας. II. 771. A.

Soph. *Aj.* γ. 59. Vide Schol. Hunc γ.
citat Cl. Auctor.

Eurip. *Orest.* γ. 325. Τον Αἰαμενονός
γονον εασαλ' ἐκλαθεσθαι λυσσας μανιάδος
φοιταλες. . γ. 270. Εἰ μ' ἐκφοβοιεν μανιάσιν
λυσσήμασι. Scholion legatur.

Μανιοποιος.

Etymol. Magn. col. 685. 40. Ποινιάδες
θεοὶ, αἱ μανιοποιοί.

Phau. Lex. pag. 620. 1.

Μανιωδως.

Thucyd. *Hist.* pag. 217. 51. Schol.

Athen. *Deipn.* Lib. XV. pag. 675. A.
οἱ μεν αὐτῶν μανιωδῶς ἐκτρέπομενοι &c.

Μανναριον.

Lucian. *Dial. Meretr.* pag. 971. D. ναὶ
μαννάριον. Vide Not. Ed. *Amst.* 1743. III.
292. 77.

* Μανότης. App. 1415. H.

Hesych. *Lex.* pag. 619. 2. Μανότης, αραι-
ότης. . *Phau. Lex.* pag. 489. 1.

Aristot. *de Morib.* Lib. V. pag. 58. C.
εἰ γὰρ ἐστὶν ἡ εὐεξία πυκνότης σαρκός, ἀναγκα-
και τὴν καχεξίαν εἶναι μανότηα σαρκός.

Plat. *de Leg.* Lib. VII. pag. 812. D. και
δη και πυκνότηα μανότηι, και ταχός βρα-
δύηι, και οξύηα βαρύηι, &c. . III. 86. D.

* Μανεύλος. II. 790. F.

Eurip. *Ion.* γ. 1208. γυμνα δ' ἐκ πε-
πλῶν μέλη ὑπερ τρεπείζης ἦκεν ὁ μανεύλος
γόνος.

Arrian. *Hist. Ind.* pag. 333. 19. Alex-
ander ἐβυε τοις θεοισιν ὅσοι τε πάριοι ἢ μαν-
τεύοι αὐτῷ, &c.

Μανλικως.

Aristoph. *Pac.* γ. 1026. Οὐκ ἐν δοκῷ σοὶ
μανλικῶς το Φρυγανον τιθεσθαι; Vide Schol.

Lucian. *Demosth. Encom.* pag. 1078. C.

Θείως γὰρ πῶς καὶ μανικῶς εἰς τὴν ποίησιν ἐξ-
εβακχευθῆν.

Μανίνευς.

Steph. de Urb. pag. 534. C. Μανίνεια,
πόλις Ἀρκαδίας. — το ἐθνικόν, Μανινεύς, καὶ
Μανινίς. το κληρικόν, Μανινικός.

Μανινιακός.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 22. B. Ορχη-
σεις ἐθνικαὶ αἰδέ· Λακωνικαί, — Κρητικαί, Ιω-
νικαί, Μανινιακαί, &c.

Μανινικός.

Vide *suprà* Μανίνευς.

Μανίνις.

Steph. de Urb. pag. 534. D.

Μανιπολῶ.

Æschyl. Agam. v. 987. μανιπολεῖ δ' ἀκε-
λευς ἀμισθὸν αἰοιδά.

Μανιπολός. II. 789. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 522. In *Simonidem*,
v. 4. pag. 529. In *Aglaum.* v. 2.

Eurip. Hec. v. 123. Τῆς μανιπόλε βακ-
χῆς ἀνεχὼν Λεκίρ' Ἀγαμέμνων. Sch. τῆς μαν-
τικῆς Κασανδράς.

Lucian. Jup. Trag. pag. 694. A.

Μανίτης.

Steph. de Urb. pag. 534. E. ἐξ αὐτῆς
[Μανίας] ἦν Βιργίλιος ὁ ποιητὴς Μανιούτης
χρηματίζων. ἐστὶ δὲ καὶ αὖτε συσκοπήν, ὡς το Ζε-
λεΐτης.

Μανιώδης. II. 789. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 522. In *Palæph.* δό-
κεεν δὲ χεῖν μανιώδεα φωνήν. Vide *Auct.*

Μαράνα. App. 1416. D.

Eurip. Rhes. v. 817. Ἡ τοὶ μάρανα γ', ἡ
καρῆσις μορὸς μενεῖ σε δρωῖα τοιαδ', &c.
Vide *Not. Cl. Barnes.* Ad hunc locum
respicit *Cl. Auctor.*

Μαραθωνιάτης.

Steph. de Urb. pag. 535. C. Μαραθωνία,
πόλις — το ἐθνικόν, Μαραθωνιάτης.

Μαραθωνομαχης.

Aristoph. Acharn. v. 180. Μαραθωνομά-
χαι. Vide *Not. Cl. Kust.* pag. 119.

Μαραθωνομαχος. App. 1416. G.

Aristoph. Nub. v. 982. Vide *Schol. et*
Not. Illustr. Spanhem. pag. 292.

VOL. II. N°. VIII. 5.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 253. F.
Ταυτ' ἦδον οἱ Μαραθωνομάχοι, ἃ δημοσίῳ μο-
νον, ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν.

Μαραιώις.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1150.
ult. εὐοινία τε ἐστὶ περὶ τῆς τοπῆς, ὡς καὶ δια-
χεῖσθαι πρὸ παλαίωσιν τὸν Μαραϊώτιν οἶνον.
Vide *Not. 1.*

Μαξανικός.

Æschyl. Pers. v. 59. *Schol.* σενάζει ἐν
ποθῶ μαρανικῷ καὶ καυσικῷ.

Μαρβαιοεύς.

Steph. de Urb. pag. 535. D. Μαρβαῖται,
πόλις Ἠλείας, — καὶ το ἐθνικόν, Μαρβαίεύς,
ὡς Ἡρακλεεύς.

Μαργανεύς.

Steph. de Urb. pag. 535. E. Ἐστὶ καὶ Μαρ-
γάναι πλεθυντικῶς. το ἐθνικόν, Μαργανεύς.

Μαργοσυνη. II. 793. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 22. *Lucian.* Τῇ 9'
ὑπο τὴν μίαν γαστέρα μαργοσύνη.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 796. IV. v.
376. Οφρ' ἐπιπρᾶ φερωμαὶ εοικῶτα μαργοσύνη-
σι, &c. v. 1019.

Μαρηήλλαω.

Phan. Lex. pag. 489. 3. Μαρηήλλα, ἀμ-
φιπνεῖ, σπρίουται. *Hesych. Lex.* pag. 620. 1.
Μαρηήλλαϊ, &c. Lege Μαρηήλλα.

Μαριαμμίτης.

Steph. de Urb. pag. 536. B. Μαριαμμία,
πόλις — οἱ πολῖται, Μαριαμμίται, &c.

Μαριανδυνικός.

Steph. de Urb. pag. 536. C. Μαριανδυνία,
χωρὰ. — το ἐθνικόν, Μαριάνδυνος βαρυσίονος,
καὶ Μαριανδυνίς, — κληρικόν καὶ Μαριανδυ-
νικός.

* Μαριλοπότης. App. 1417. H.

Anthol. Ep. Gr. pag. 101. Cap. 47. Α
με παρ' Ἡφαιστῶ θῆκε μαριλοπόταν.

Μαρμαίος.

Steph. de Urb. pag. 537. C. Μάρμη, πο-
λὶς Φοινίκης. το ἐθνικόν, Μαρμαῖος, ὡς Βαρ-
καῖος.

Μαρμαρογλυφία.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 746. A. ἐν δὲ
τῇ Πάρῳ ἡ Παρία λίθος λεγόμενη, ἀριστῶ πρὸ
τὴν μαρμαρογλυφίαν.

S f

Μαρμαροεῖς.

Μαξμαροίς. App. 1419. C.

Soph. Ant. v. 618. καλεχέεις Ολυμπε μαρ-
μαρόεσσαν αιγλαν.

Μαρμαρυζώ.

Julian. apud Cyrill. Alex. pag. 356. E.
ε γαρ είνωσκεν ενδον ὦν, οσον τι το πληθὺ
εσι των νυκτῶν αει φαινομενων και μαρμαρυ-
ζόντων ασερων;

Μαξμαρωπίς.

Lycophr. Alex. v. 843. — μαρμαρώπιδ᾽
γαλῆς· Schol. Μαρμαρώπιδα δε, δια το απο-
λιθεν τες ορωνίας αυτην.

Μαξμαρωπος.

Eurip. Herc. Fur. v. 883. Οφειν ιαχη-
μασι Λυσσα μαρμαρωπός. Vide Not. Cl.
Barnes. λιθοποιῶ, εκ της οψεως. Lege quæ
sequuntur.

Μαξπις.

Æschyl. Suppl. v. 833. ὅδε μάρπις νάϊ᾽,
γαί᾽. Schol. ὁ ελθων επι το μαρψαι ημας. .
v. 834.

Μαρσιππιον. App. 1420. D.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 387. 17. ες
μαρσίππια τε απορραψαντα, προςιθεναι.

Μαρσιππιῶ.

Steph. de Urb. pag. 537. D. Μάρσιππος,
πολις Φοινικης. το εθνικον, Μαρσίππιῶ.

Μαξιῶ.

Plut. Num. I. 156. 5. τον γαρ Μάρτιον
πρωτον οντα, &c. . I. 17, 19, ult. . 157. ult.

Dion. Hal. I. 124. 31. εορῆ δ' αυτων εστι
περι τα Παναθηναια, τῷ καλεμενῷ Μαξιῶ
μηνι, &c.

Μαρωναιῶ.

Steph. de Urb. pag. 538. A. Μαρωναιῶ,
ως απο τε Μαρώνη.

Μαρωνείης.

Steph. de Urb. pag. 537. E. Μαρώνεια,
πολις — το εθνικον, Μαρωνείτης· και θηλυκως
δια τε ι, και Μαρωνίς, απο της Μάρωνῶ γε-
νικῆς.

Μαρωνίς.

Vide supra Μαρωνείτης.

Μασσαῆις.

Steph. de Urb. pag. 539. A.

Μασσαλιεύς.

Steph. de Urb. pag. 539. A. Μασσαλία,

πολις — το εθνικον, Μασσαλιώτης, και Μασ-
σαλιεύς, — και Μασσαλιώτης γυνη.

Μασσαλιῶης.

Vide supra Μασσαλιεύς.

Μασσαλιωῖκῶ.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 310. B. εοικε
δε απο τε ονομαζῶ και μεχρι δευρο διαλείνειν ὁ
Μασσαλιωῖκός παραπλες·

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 626. 8.

Μασσαλιῶις.

Vide supra Μασσαλιεύς.

Μαση. II. 768. C.

Soph. Oed. Col. v. 468. Κρεοντα πεμπον-
των εμα μασῆρα, &c. . Trach. v. 745. επει
παρεσι μασῆρ παλρῶ ὅς πριν ωχέλο.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1003. μασῆρες.
Schol. ζῆηαί. . v. 1482.

Μασηριῶ.

Æschyl. Suppl. v. 927. Ερμῆ μελίσσῳ προ-
ξενῷ μασηρίῳ.

* Μασίλωσις. II. 808. F.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 350. C.

* Μασίλωιῶ. App. 1421. E.

Aristoph. Ran. v. 646. Και πολυ γε μαλ-
λον εσι μασίλωιῶ.

Μασικῶς.

Æschyl. Eumen. v. 158. υπο λοβον παρ-
εσιν μασίκωρῶ, δαίε δαμίε.

Μασιχάω.

Hesiod. Ασπ. v. 388. αφρῶ δε περι σομα
μασιχόωνι λειβελαί, &c. Vide Pasor. Ind.
pag. 116.

* Μασοειδης. App. 1421. F.

Phan. Lex. pag. 486. 2. Μαζεσία. —
εἶω δε μαζεσία φημι, ἡ μασοειδής, ἦλουν ἡ εἰς
μαζε θεσιν εξεικασμενη.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 115. A. κρι-
βανα φησι λεεσθαι πλακυνίας τινας, τῷ σχη-
ματι μασοειδεῖς.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 1001. ult.
και ὅρῶ μασοειδές Ολυμπῶ. . 986. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 820. C. ὃ
μακρῶ πορῶ και λευκῶ, ομοιῶ την χροαν
τοῖς ανω μασοειδέσιν.

Μαζεοπικῶ.

Soph. Aj. v. 522. Schol. ὁ δε γε Ευριπι-
δης

δης μαστροπικώτατα εισαλεί την Εκάβην λεγούσαν, &c.

Μαστροπος. App. 1421. G.

Aristoph. Thesm. v. 565. Ως τ' αὐτὰ κρεα ἔξ Ἀπαλκρίων ταις μαστροποῖς διδῆσαι ἐπεῖτα την γαλήν φάμεν. Schol. Μανλισαῖς καὶ πορνοβοσκοίς.

Lucian. Amor. pag. 566. A. εὐρεθὴ δὲ τολμα τῆς ἐπιθυμίας μαστροπός.

Xenoph. Sympos. Cap. 4. §. 56. 4. pag. 167. §. 59. 1. §. 60. 3. pag. 168. Cap. 8. §. 5. pag. 182.

Μασχαλητῶ.

Phan. Lex. pag. 490. 3. Μασχαλήτῃ, ὑπο κολπον καὶ ὑπο μάλην φερεῖ. *Hesych. Lex.* pag. 622. 2.

* *Μαλαῖζω.* II. 810. C.

Hesych. Lex. pag. 766. 2. Πλαδίῃ, μαλαΐζει, σοβαρευέσθαι. pag. 623. 1. Μαλαΐσσει, μωραίνει. Pro μαλαΐσσει, cum Cl. Salm. lego μαλαΐζει, vel μαλαΐζει, secundum Schol. *Aristoph. Lysistr.* v. 171.

Joseph. de Bell. pag. 379. §. 10. 6. f. ανασκίρνω καὶ μαλαΐζοντα, Πρίσκω — τοξεύσας διηλάσσει βέλει.

Μαλαΐζω.

Phan. Lex. pag. 49. 2. Αλεόσσω, μαλαΐζω. *Hesych. Lex.* pag. 59. 2.

Arist. Lysistr. v. 171. Schol. Biset.

Μαλαιοεχθία.

Dion. Hal. II. 60. 10. e *Simonide.* Ματαιοεχθία δὲ τις φανείη, Ζεὺ πάτερ, ἐκ σοῦ

Μαλαιοκομπος.

Aristoph. Acharn. v. 589. Ἀρα κομπολακύνε; Schol. Μαλαιοκόμπει καὶ κομπωδες ἐν τῷ καυχᾶσθαι.

Μαλαιολογέω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 129. C. ἀλλ' ἔκ κοινῷ τινὶ εἶναι χρωμένον πρὸς τὰς μαλαιολογίας.

* *Μαλαιολογία.* II. 634. F.

I Epist. ad Timoth. I. 6. ἐξέπραπτησαν εἰς μαλαιολογίαν, &c.

Plut. de Lib. educand. pag. 6. F. το δὲ εἰς παιδας οὐκ εἰς ἐπὶ καίρῳ λείπειν, μαλαιολογίας τῆς ἐσχάτης αἰῶνος καθιστάται.

Μαλαιοποιεω.

Soph. Oed. Tyr. v. 903. Schol. μαλαζων καὶ μαλαιοποιῶν.

Μαλαιοποιος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 179. F. Τὸν γὰρ οἶνον Ὀμηρῶς, ἐκ ἡλεὸν ὥσπερ ἡλιθιον καλεῖ, καὶ μαλαιοποιόν.

Μαλαιοπονία. III. 219. H.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1159. B. ἀλλὰ μαλαιοπονίαν ἐμφαίνει μάλλον.

Lucian. Mort. Dial. pag. 125. C. ἀλλὰ καὶ μαλαιοπονίαν μάλα πολλὴν, καὶ ληρὸν ἐκ ολίγον, &c.

Plut. De Consolat. ad Apoll. pag. 119. D. — πρὸς τὴν ἀποθεσιν τε πάντῃ ἀνιαρῶν τε πένθεος καὶ τῆς ἐν τῷ πρὸς ἑδὲν χρησίου μαλαιοπονίας.

Μαλαιοπώγων.

Theocrit. Idyll. XIV. v. 28. μάλαν εἰς ἀνδρὰ γενειῶν. Schol. Τούτῃ μαλαιοπώγων ὑπαρχῶν, οἷον, μάλην ἀνδρὶ πάγων εχῶν, διὰ το μὴ χρῆσθαι τῇ ἀνδρὶ ῥαμῇ.

* *Μαλαιοσπεθία.* III. 948. B.

Suicer. Thes. Eccl. II. 320.

Μαλαιοεκνέω.

Phan. Lex. pag. 52. 1. Ἀλιδόκαρπον, ματαίοτεκνον. *Hesych. Lex.* pag. 63. 1.

* *Μαλαιοτεχνία.* III. 1434. B.

Clem. Alex. Pæd. Lib. II. pag. 163. 20. καὶ τῆς ἀμφὶ τὰ περὶ μαλαιοτεχνίας.

Μαλαιοφιλοτιμέομαι.

Suicer. Thes. Eccl. II. 320.

* *Μαλαιοφρονεω.* II. 809. E.

Soph. Oed. Tyr. v. 911. μαλάζων. Schol. μαλαιοφρονῶν.

Μαλαιοφρων. II. 809. E.

Pind. Nem. Od. XI. v. 37. κενόφρονες αὐχαι. Schol. αἱ μαλαίοφρονες καυχῆσεις καὶ ἀλαζονεῖαι.

Clem. Alex. Cohort. pag. 18. 10.

Μαλαιοφωρος.

Hesych. Lex. pag. 624. 1. Μαψίφωνον, μαλαίοφωνον. *Phan. Lex.* pag. 491. 3.

Μαλερία.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. B. δεῖ δὲ τὴν μαλερίαν ἀνεμμένην ποιεῖν. C. ἐφ' ἧς ἐπιθῆται ἡ μαλερία, &c. Vide *Casaub. Animadv.* col. 218. 10.

Μαυρεσις.

Steph. de Urb. pag. 541. C. Μαυρούσιαι, — το εθνικον, Μαυρέσις, το θηλυκον, Μαυρουσίς.

* Μαχαιριδιον. II. 818. G.

Lucian. Piscat. pag. 217. C. ουκ. αλλα χρυσιον τουρι, και μυρον, και μαχαιριδιον θυικον, και καλοπρον, και κυβες. . 875. C.

Μαχαιριτης.

Steph. de Urb. pag. 541. D. Μαχαιρούς, — το εθνικον ωφειλεν Μαχαιρένις, ως Ιεριχένις. αυς δε [*sc. Josephus*] Μαχαιρίτας αυς φησι. Vide *Joseph. de Bello*, pag. 199. §. 6. ult.

Μαχαιροπωλιον.

Plut. Demosth. IV. 421. ult. καθαπερ εξ ενς μαχαιροπωλίας, τα κατ' αλληλων εχειριδια πωλεν αυς τοις ανιδικοις.

Μαχαιροπωλειον. *Thest.* II. 818. D.

Μαχαιρενις.

Vide supra Μαχαιρίτης.

Μαχαιροφορεω.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 874. 15. f. μαχαιροφορεῖν γὰρ εἶναι ἀπασι, &c.

* Μαχημων. II. 815. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 528. In *Ajacem.* ελελιζε μαχήμον οἰσρον Εὐνῆς.

Μαχηλεον.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 421. C. e *Mnesimacho.* Αρ' οἰσθ' οἷη πρὸ ἀνδρας εἴ σοι μαχηλεον;

Μαχηλικως.

Plat. Theetet. I. 168. B. εαν ουν εμοι πείθῃ — ε δυσμενως εδε μαχηλικῶς — ως αληθως σκείψῃ τι ποτε λεγομεν, &c.

Μαχλοτης.

Lycophr. Alex. §. 771. Schol. Μύκλος δε τις γεγονεν αυλητης, κατωφερης εις γυναικας, κωμωδηθεις επι μαχλότῃι υπ' Αρχιλοχ, &c.

Μαχομενως.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 148. B. τα δ' εκ επανορθοῖ, αλλ' ελεγει μονον οἱ ψευδῶς ἢ μαχομένως ειρηλαι.

Hesych. Lex. pag. 624. 1. *Phan. Lex.* pag. 491. 3. Μαψιδιον, ματαιον, δαψιλες, χαλεπον, πολυδεινον.

Eurip. Hekn. §. 258.

* Μαψιλακας. App. 1424. G.

Pind Nem. Od. Z. §. 154. τεκνοισιν ἄτε μαψιλάκας, Δις Κορινθ. Schol. ο μαψην φλυαρηθείς.

* Μαψιφωνος. IV. 304. F.

Phan. Lex. pag. 491. 3. Μαψίφωνον, μαλαίόφωνον. *Hesych. Lex.* pag. 624. 1.

Μελαβαρεις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 115. 40. οπλισμον ἔχουσι των Τρωγλοδυων οἱ μεν ονομαζομενοι Μελαβαρεῖς, κυκλοφερεις ὁμοδοῖνας ασπιδας, &c.

Μελαβρεμελης.

Orph. Arg. §. 747. Ενθαδ' Αραξε ρευμα μελαβρεμέτε ποταμοιο, &c.

* Μελαθ. II. 836. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 106. 2.

* Μεγαλανδρ. App. 1425. E.

Phan. Lex. pag. 492. 1. Μεγάλανδροι, μεγαλοι ανδρες, ἢ μεγαλοι καλα την ανδριαν, ἢ πολυανδρενεις.

Μεγαλανητηρ.

Orph. Hym. in Daemon. §. 1. pag. 170. Δαιμονα κικλησκω μεγαλανηγήτορα Φρικιον.

Μεγαλανορια.

Pind. Nem. Od. XI. §. 57. Αλλ' εμπαν μεγαλανορίαις εμβαينوμεν, &c. Schol. αλλα μεγαληγορεμεν μεγαλα τε &c.

Eurip. Phæn. §. 192. Συ τοι μεγαλανορίαν υπερανορα κοιμιζεις. Schol. Συ κοιμιζεις και ταπεινοῖς την κενοδεξίαν την υπερανορα και υψηλην. Vide Schol. pag. 118. 2. f.

Μεγαλανωρ.

Pind. Pyth. Od. A. §. 99. Και τις εων μεγαλάνωρ, ἔσανεν.

Μεγαλαυχεω. I. 609. A.

Hesych. Lex. pag. 624. 2. Μεγαλαυχεῖ, σεμνυνεῖται, καυχᾶται.

S. Jacob. Epist. III. §. 5. ἡ γλωσσα μικρον μελ εἴ, και μεγαλαυχεῖ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 466. 17. οἱ μεν γὰρ προνεκικηκότες, δια την προεγενημενην ευημεριαν μεγαλαυχῆνεις, παραδοξως εσφαλησαν.

Μεγαλαυχης.

Orph. Hym. in Justitiam. §. 3. pag. 160. Πανῖμε, Ολβιομοιρε, Δικαιοσυνη μεγαλαυχῆς, &c.

Æschyl.

Æschyl. Pers. v. 644. δαίμονα μεγαλαυχῆ ἰόντ' αἰνέσαι' εκ δομων, &c.

* Μεγαλαυχία. I. 609. A.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 923. 8. f.. *De Maccab.* §. 3. pag. 500. 17. μεγαλαυχίας.

Plat. Lys. II. 206. A. και αμα οἱ καλοὶ, επειδαν τις αὐτὸς ἐπαινῇ και αὕξη, φρονημαῖο ἐμπιπλανῆαι και μεγαλαυχίας.

Μεγαλειοζεως.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. IV. pag. 193. 11. και μην μεγαλειοζέως γε σθ, ει ταυτα πρᾶττοις, τις αν ποτε γήμειε;

Μεγαλειως. II. 835. E.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 307. 5. του δε προδοῖην ἐβίμησε μεγαλείως, &c.. pag. 331. 6. Vide Auctorem.

* Μεγαλεμπορος. III. 184. D.

Aristoph. Av. v. 823. Schol. Λεξέται οἱ μεγαλέμποροι τις ἐβέλθο εἶναι, &c.

Μεγαλεπήβολος. App. 1425. F.

Phan. Lex. pag. 492. 1. Μεγαλεπήβολος, ὁ μεγαλὸν πρᾶγματῶν καθαρχόμενος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 11. 30. τον δ' Ἡρακλεα μεγαλεπήβολον οἶα, και την ανδρειαν, ἐξηλωκόα, &c.. 68. 3. Ἡ δε Σεμιραμις, εσα φύσει μεγαλεπήβολο, &c.. 76. 37.. 223. 19.. 367. 35.. 491. 30.

* Μεγαλήγορος. I. 35. E.

Phan. Lex. pag. 492. 1. Μεγαλήγορος, μεγαλως λεγων. . *Hesych. Lex.* pag. 624. 2.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. Z. pag. 478. 9. τοιαυτα δ' ἐμεγαληγόρει, μελλεσης της μαχης γινεσθαι· αλλως δ' ε μαλα μεγαλήγορο ἦν.

Μεγαληνωρ.

Phan. Lex. pag. 492. 2. Μεγάνορα πλετον, — και οἱ αὐτοὶ γινεῖται μεγαλήνωρ, δια το πολλα δυνασθαι κατεργάζεσθαι.

Μεγαλοδρομος.

Orph. Argonaut. v. 461. Ος δια πολλην γαιαν ἰεῖ μεγαλόδρομον υδωρ.

Μεγαλοβωλος.

Hom. Iliad. A. v. 155. ἐριβωλακι. Schol. Μεγαλοβώλω, ευλειω. Vide *Eustath.* ad loc. pag. 53. 32.

Μεγαλογασωρ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 1043. κοιλογασορες. Schol. αὐτὶ τε μεγαλογάσφορες.

VOL. II. N°. IX. I.

Μεγαλοδινωμονως.

J. Poll. Onom. pag. 328. §. 114. ult.

* Μεγαλοδινωμοσυνη. I. 1846. F.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 8. §. 3. pag. 46. αλλα μην και τη μεγαλοδινωμοσύνῃ γε ως ευκαιρως εχρησ, ε παραλειπῆον.

Μεγαλοδενδρος.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 210. A. πεδιον μελα, και υψηλον, και ευκαρπον, και μεγαλόδενδρον, &c.. 235. B.. 310. A.. 1182. C.

Μεγαλοδοξία.

Aristoph. Equit. v. 693. Ψολοκομπίαις. Schol. Αἰθαλοκομπίαις, μεγαλοδοξίαις, ψευδο-λογίαις, &c.

Μεγαλοδοξος.

Phan. Lex. pag. 492. 2. Μεγαλόνυμον, μεγαλόδοξον, &c. *Hesych. Lex.* pag. 624. 2.

Aristoph. Thesm. v. 322. Schol.

Pind. Olymp. Od. IX. v. 24. Αν Θεις θυαῖηρ τε οἱ Σώφειρα λελοχεν Μεγαλόδοξο· Ευνομία. Schol. ἥτις Ευνομία μεγαλην δοξαν εχει.

Plut. Thes. I. 2. 8.

* Μεγαλοδξς. I. 1079. G.

Phan. Lex. pag. 116. 2. Αρτιοδξς, ὁ μεγαλόδξς. . *Etymolog. Magn.* col. 137. 6.

Μεγαλοερσία.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 194. C. Αντιοχους βελομενος τη μεγαλοεργία δωρεᾷ ὑπεράραι τον Παυλον, &c. Vide *Casaub. Animagm.* col. 342. 25.

Μεγαλοζηλο.

Phan. Lex. pag. 4. 2. Αζαζηλοι, μεγαλόζηλοι.

Μεγαλονηχο.

Hesych. Lex. pag. 183. 1. Βαρυκλυπο, μεγαλόνηχο, μεγαλοψοφο. . *Phan. Lex.* pag. 150. 2.

Eurip. Phæn. v. 189. Schol. και Δι μεγαλόνηχοι βρονται.

Pind. Olymp. Od. XI. v. 21. ἐριβρομοι λεοντες. Schol. Νεω. pag. 137. col. 2. οἱ λεοντες οἱ μεγαλόνηχοι, &c.

Hom. Iliad. E. v. 672. ἐριδραποιο. Schol. Μεγαλόνηχε, μεγαλοψόφω. . Ω. v. 323. Schol.

Μεγαλοκευθης.

Pind. Pyth. B. v. 60. Οτι τε μεγαλοκευθέσσιν εν ποτε θαλαμοις Δι ακοῖιν ἐπειράτο.

T t

Μεγαλοκλονος.

Μεγαλοκλονος.

Clem. Alex. Cohort. pag. 90. 3. αλλα σαλπιγξ μεν, η μεγαλόκλονος, ηχησάσα, στρατιώτας συνηγάθεν, &c.

Μεγαλοκμης.

Æschyl. Eumen. v. 248. ανδροκμήσι. Schol. μεγαλοκμήσι.

Μεγαλοκολπος.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 467. Schol. νυκτος μεγαλοκόλπε θυγατερ.

Μεγαλοκοίως.

Hesych. Lex. pag. 410. 1. Ζαφελῶς, μεγαλοκότως. *Phau. Lex.* pag. 340. 1.

Μεγαλοκραής.

Pind. Pyth. Od. XII. v. 38. ἐρικλάκην. Schol. τῆς μεγαλόκραϊον, μεγαλόηχον.

Μεγαλοκραής.

Anth. Ep. Gr. pag. 499. *Marian.* Αξιον ὡς Ρωμη μεγαλοκραής ανηια σείο Καλλος απ' Ευρωπης δερκεαι εις Ασιν.

* *Μεγαλοκυμων.* App. 1426. B.

Erotian. in Hipp. A. col. 5. Αρικύμων. μεγαλοκύμων.

Μεγαλομανης.

Soph. Aj. v. 143. ιππομανῆ. Schol. τινες τον μεγαλομανῆ εξεδεξανθο, ως βεπεινα' ηοι τον μεγαλως μαινομενον.

Μεγαλομαρτυρ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 323. *Græci* Viros martyres plerumque vocabant μεγαλομαρτυρας, ut *Fæminas* καλλιμαρτυρας.

Μεγαλομερια.

II. 851. G. *Polyb. Hist. Lib.* I. pag. 37. 19. Μεγαλομέρεια. *Aristot. Op.* II. 850. B. Ad hunc locum respicit Cl. Auctor.

Μεγαλομηις.

Æschyl. Agam. v. 1435. Μεγαλόμηις ει, περιφρονα δ' ελακες.

Μεγαλομισθος.

II. 945. E. *Athen. Deipn.* Lib. XIII. pag. 569. A. Επιμῶ δε και Ξεναρχος — τοις — εσπουδακοσι περι τας μεγαλομισθους ελαιρας, &c. 570. B.

Lucian. pro Merc. Cond. pag. 267. D. ενειχυες ημιν, τοις μεγαλομισθοις των σοφισων εναριθμεμένοις.

Μεγαλομυκήτης.

App. 1426. B. *Phau. Lex.* pag. 492. 2. Μεγαμυκος, μεγαλομυκήτης, &c. *Hesych. Lex.* pag. 625. 1. * *Μεγαλονγς.* II. 1068. F.

Phau. Lex. pag. 330. 1. Ευρυκοας, μεγαλόνγς, μεγα ισχυων. *Hesych. Lex.* pag. 397. 2.

Μεγαλοπέρος.

Aristoph. Lysistr. v. 482. εφ' ο, τι τε Μεγαλόπερον αβῶν Ακροπολιν ιερων τεμεν; &c. κατελαβον.

Μεγαλοπολεμος.

Pind. Pyth. B. v. 2. Schol. *Joseph. Ant. Lib.* XII. pag. 628. 7. f. και τελος μεν τοιζον κατεςχεν Ιεδαν, ανδρα γενναιον και μεγαλοπόλεμον γενομενον, &c.

Μεγαλοπολις.

Pind. Pyth. Od. B. v. 1. Μεγαλόπολις ὡς Συρακοσαι, &c. Z. v. 1. αι μεγαλόπολις Αθαναι.

Eurip. Troad. v. 1291. α δε μεγαλόπολις, Απολις, ολωλεν, Ουδ' εἰ εἰς Τροια.

Μεγαλοπολιτικός.

Plut. Philopem. II. 380. 3. μειρακις Μεγαλοπολιτικῶ προεμεβαλόντος, &c.

Pausan. Arcad. pag. 672. 2. f.

Μεγαλοπολίτης.

Polyb. Hist. pag. 389. 29. κατεςραλοπεδυσαν περι Μεθυδριον της Μεγαλοπολίτιδος.

* *Μεγαλοπγς.* III. 511. D.

Aristoph. Av. v. 877. Schol.

* *Μεγαλοπραγμοσυνη.* III. 531. G.

Plut. Alex. IV. 10. 1. την λεγομενην Φιλίππε δεινόητα μηδεν ηφεισθαι προς την τε παιδος ορμην και μεγαλοπραγμοσύνην. *De Virt. Mul.* pag. 243. C.

Μεγαλοπραγμων.

III. 531. G. *App. Alex. de Bell. Civ.* pag. 734. 25. *Xenoph. Græc. Hist. Lib.* V. pag. 309. 1. & μεν τοι επειθε γε το μη ε μεγαλοπραγμων τε και κακοπραγμων ειναι.

Μεγαλοραξ.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1057. A. δίπηχυν εχει πολλακις τον βότρυν, πυκνόραξα τε οἷα και μεγαλόραξα, &c. Vide Notam 3.

Μεγαλορινός.

Suid. Lex. II. 415. Λαρινοὶ βόες. — οἱ δὲ τὴν ῥῖ συλλαβὴν δασυνουσιν, ἢ ἡ λαρινὸς, τὰς μεγαλορίνας. Hæc ex *Aristoph. Pac.* v. 924. Schol. sunt descripta.

* Μεγαλορρημονέω. *App.* 1426. C.

Aristoph. Thesm. v. 132. Schol. ὁ ποιητὴς κατὰ γὰρ τὰς Αἰθίων μεγαλορρημονέως, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 897. A.

Μεγαλορρημονία.

Aristoph. Ran. v. 1232. Schol. *Bisfet.*

Soph. Antig. v. 1350. μεγάλοι δὲ λόγοι. Schol. αἱ μεγαλορρημονίαι τῶν υπερηφάνων τιμωρίας μετὰ τοῖς κεκλιμένοις ἐπαίεσθαι, &c.

Μεγαλορρημονώς.

J. Poll. Onom. Lib. IX. §. 147.

Μεγαλορρημοσύνη. I. 1152. D.

Aristoph. Equit. v. 827. Πλαγυγίζεις. Schol. Ἀμφὶ μεγαλορρημοσύνης δειγματῶν

Eurip. Hec. v. 624. Schol.

J. Poll. Onom. Lib. IX. §. 146.

Μεγαλοσμαράς.

Lucian. Jur. Trag. pag. 680. B. Ὁ μεγαλοσμαράς σέροπας ροιζήμα, τί με ῥέξεις;

Μεγαλοσοφίης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. D. ταύτ' ἐκθεμενὺς τ' Ἀριστάρχεια δογματῶν, τὰ Ρωμαίων μεγαλοσοφίᾳ, &c.

* Μεγαλοσπλαγχνός. *App.* 1426. D.

Eurip. Med. v. 108. τί ποτ' ἐργάσεται Μεγαλόσπλαγχνος, δυσκατάπαυστος ψυχῇ, δηχθεῖσα κακοισιν.

Hippocr. de Rat. Viâ. pag. 392. 23, 52.. 393. 4. μάλλον δὲ το τοῖς τοῖσι χολωθεῖσι τε καὶ μεγαλοσπλάγχνοις γινέσθαι.. I I I I. G.

Μεγαλοσαφύλος.

Hom. Odyss. I. v. 358. Οἶνον ἑρυσάφυλον. Schol. Μεγαλοσάφυλον.

Μεγαλοσώμος.

Pind. Nem. Od. A. v. 61. Schol. ἐπεὶ μεγαλοσώματος ἐστὶ τὸ ζῶον, sc. Draco.

Aristot. de Part. Animal. I. 1000. A.

Μεγαλοσόνος.

Æschyl. Agam. v. 413. μεγαλοσόνοις σοῖς πημασι συγκαμνεσι θνήτοι. Schol. β. τῶν μεγάλων δεομένοις σενάσματων.

Μεγαλοσχημων. I. 1331. C.

Æschyl. Prometh. v. 408. μεγαλοσχήμονα. Schol. μεγάλα σχηματῶν ἔσαν. Schol. β. μεγάλην.

Μεγαλοσωμάτος.

Phan. Lex. pag. 174. 3. Γεωλοφον — εἰς τὸ τοιαύτα σκωπίεσθαι τοὺς μεγαλοσωμάτας, &c.

* Μεγαλοσώμος. *App.* 1426. D.

Aristoph. Ran. v. 55. Schol. Παιδεῖ. ἐστὶ γὰρ μεγαλόσωμος ὁ Μολων.

* Μεγαλοβόλμος. III. 1583. G.

Lucian. Hermot. pag. 319. A. λεβητῶν γὰρ τινῶν τῶν μεγαλοβόλων τῶν ποιητῶν ὡς γενοῖτο ποτὶ τρικέφαλῶν, &c. . 348. B. . 477. A. . 898. B.

Μεγαλοβραχίλος.

Hom. Iliad. K. v. 305. ἐριούχενας. Sch. Μεγαλοβράχης.

* Μεγαλέρως. *App.* 1426. E.

Lucian. Toxar. pag. 629. B. πανυ γὰρ εὐέλη ταύτα, καὶ μεγαλέρῳ ἐν αὐτοῖς ἢ ἀνδρεῖον ἐνὶ ὕδρι.

Μεγαλοφάνης.

Phan. Lex. pag. 492. 1. Μεγαλοπρέπεια — καὶ μεγαλοπρεπῆς, ὁ μεγαλοφάνης, &c. . *Hesych. Lex.* pag. 624. 2.

Μεγαλοφειγής.

Hesych. Lex. pag. 410. 1. Ζαφλεγέες, σφοδρὰ λαμπροί, — ἡ μεγαλοφειγής. *Phan. Lex.* pag. 340. 1.

Μεγαλοφθαλμός. II. 1411. A.

Phan. Lex. pag. 330. 1. Ευρυόπα, τὸν Δία λέγει Ὀμηρος, ἢ ὡς μεγαλόφθαλμον διὰ τὸ προνοητικόν. ἢ ὅτι &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 106. 48, 52.

* Μεγαλοφρόνως. IV. 200. H.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. IV. pag. 235. ult. ὁ δὲ Ἀθησιανὸς μάλα μεγαλοφρόνως τέλει μὲν ἐδ' ὁρᾶν ἐδοκεῖ, &c.

Plat. Euthydem. I. 293. A.

* Μεγαλοφροσύνη. IV. 200. H.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 422. 33. Ξέρξης ὑπὸ μεγαλοφροσύνης, ἐκ ἐφῇ ομοῖα ἐσέσθαι Λακεδαιμονίοισι.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 776. 2. f.

Diod. Sic. Bibl. pag. 264. 21. πολλὰ δὲ

δε μαλλον θαυμασάντῃ τε δημε την δεινότητά
και μεγαλοφροσύνην τάνδρως, &c.

* Μεγαλοφύλλος. App. 1426. F.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1046. C.
Ο δε Κλείαρχος φησιν αμαξας τέτρακύκλους
δενδρα κομιζουσας των μεγαλοφύλλων ἐξ ὧν απ-
εργείαι, &c.

Μεγαλοφυώς.

Æschyl. Prom. §. 88. Schol. Τεχνικὸν το
μη ευθὺς εισαγεῖν λαλῶν το συνεκτικὸν προσω-
πον, πρὸς ερεθισμόν τε ακροαίου. μεγαλοφυῶς
δὲ τα τεσσαρα σοιχεῖα επικαλεῖται μόνος.

* Μεγαλοφωνία. IV. 304. E.

Lucian. Quom. Hist. scrib. sit. pag. 350.
D. τι αλλο, ἢ περὶ τις ποιητικὴ γινέσθαι, της
μεγαλοφωνίας μὲν εκείνης ἐς ἐρημένη, &c. .
682. D. . 733. D. . 906. D. επικρατεῖ γὰρ
ἡ μεγαλοφωνία, και κατὰ σιωπᾶν το ηττον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 557. 38. Neoptole-
mus ὁ τραγῳδός, πρῶτον τῇ μεγαλοφωνία &c.

* Μεγαλοφωνος. IV. 304. E.

Lucian. Lucius, pag. 650. C. το μὲν, ὦ,
μεγιστον και μεγαλοφωνότατον, εἶπον, &c. .
249. A. . 861. B. ὁ μεγαλοφωνότατος των
ποιητῶν Ομηρος, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 260. 26. ναὺν προ-
απεσείλαν εχυσαν κηρυκα τον μεγαλοφωνότατον
των εν τῷ στρατοπέδῳ.

Demosth. de falsa Legat. pag. 231. B.

Μεγαλοφωνως.

Æschyl. Agam. §. 26. Αἰαμεμνονος γυναι-
κι σημαντὸν τῶν, Schol. μεγαλοφώνως.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 211. 6.

Μεγαλοχασμων.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 327. F.
Επιχαρμὸς εν Ηέας γαμῷ, μεγαλοχάσμονας
τε Χαννας, &c.

Μεγαλοψοφος.

Hesych. Lex. pag. 183. 1. Βαρυκλυπος,
μεγαλοχηρος, μεγαλόψοφος.

Hom. Iliad. E. §. 672. ἐριγδᾶποιος. Schol.
Μεγαλοχηρος, μεγαλόψοφος.

Μεγαλοψυχω.

Hesych. Lex. pag. 355. 1. Επιδαιφιλευσει,
μεγαλοψυχῆσει. Επιδαιφιλευόμενος, μεγαλοψυ-
χόμενος, &c. . Phav. Lex. pag. 292. 3.

Μεγαλωνυμος. II. 1333. B.

Soph. Ant. §. 152. αλλα γὰρ αἱ μεγαλώ-

νυμὸς ηλθε νικα, τα πολυαρμάτω ἀνιχαρεῖσα
Θηέα. Schol. ἡ μεγαλην περιποιεσα δοξαν.

Aristoph. Nub. §. 569. . Vesp. §. 1509.
Αγ' ὃ μεγαλόνυμα τεκνα τε θαλασσιου, &c. .
Thesm. §. 322. Ζευ μεγαλόνυμε. Vide Schol.
et Schol. Biset. ad §. 318. Μεγαλόνυμε δε,
μεγαλόδοξε. Vide Hesych. Lex. pag. 624. 2.

Μεγαλωφελης.

Clem. Alex. Pædag. Lib. I. pag. 148. 32.
και μεγαλωφελῆς και Φιλανθρωπος, ὅτι και αν-
θρωπος, ἐξον εἶναι Κυριον, ἀδελφὸς εἶναι βε-
βηλῆαι.

Μεγαρικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 112. 31. Ἰσεον
δε, ὅτι το, ἄσσα ὁ δηλοῖ το ἄτινα, εκ τε αἱ γινε-
ται — και απο τε ζα ὁ δηλοῖ το τινα, Μεγα-
ρικῶς και Δωρικῶς.

* Μεγασθενης. III. 779. C.

Aristoph. Nub. §. 566. Τον τε μεγασθενῆ
τριαίνης ταμῖαν, sc. Invoco.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 70. Αρα τ' εριν-
νυς παῖρ ἡ μεγασθενῆς, &c. . Eumen. §. 61.

Pind. Olymp. A. §. 38. τῷ μεγασθενῆς Ερ-
ασσαῖο γαῖαοχος Ποσειδῶν, &c. Schol. Νεωλ.
pag. 16. ὁ μεγαλην εχων ισχυν.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 181.

Μεγεθοποιεω.

Dion. Longin. de Subl. Sect. XL. pag.
214. Εν δε τοις μαλιστα μεγεθοποιεῖ τα λεγο-
μενα, καθαπερ τα σωμάτια, ἡ των μελων ἐπι-
σύνθεσις.

Μελισανες. II. 839. D.

S. Marc. Evang. VI. §. 21. Herodes δειπ-
νον εποιεῖ τοις μελίσσῃσιν αὐτῷ &c.

Joseph. Ant. Lib. XX. pag. 958. §. 3.
10. ἡ βασιλις Ελενη μελαπεμπέσαι παντας της
μεγιστᾶνας, &c. Vide Not. Illustr. Spanh. .
pag. 962. 1. . 963. 2. . Joseph. Vita. Vol.
II. pag. 11. §. 23. 2. . pag. 14. §. 31. 2.

Μεγισευς.

Steph. de Urb. pag. 544. A. Μεγίστη, πό-
λις — το εθνικον, Μελισεύς.

Μεγισοπολις.

Pind. Pyth. H. §. 1. Φιλοφρον Ησυχία,
Δικας Ω μεγιστόπολι Ευγαλῆς, &c. Schol.
ἐπαινει την ἡσυχίαν ως μεγιστόπολιν. οπε γὰρ
ἡσυχία, και ειρηνῆ. Ειρηνῆ δ' ἀνα γην κουρο-
τροφος.

Μεγισόλιμος.

ΜΕΓΙΣΟΓΙΜΟΣ.

Æschyl. Suppl. §. 715. το γὰρ τεκόντων
σεβας τρίτον τὸδ' ἐν θεσμοῖς δικας γέγραπται
μεγίστιμα.

ΜΕΓΙΣΟΦΩΝΟΣ.

Suid. Lex. I. 916. in Εὐφρόνη.

ΜΕΔΥΛΛΙΝΟΣ.

Steph. de Urb. pag. 544. D. Μεδυλλία,
πόλις, — το ἐθνικόν, Μεδυλλῖνος.

Dion. Hal. I. 100. 46. καὶ πόλεις οἱ αἱ
παρεδίδοντο εὐχίας, ἀπὸ γῆς Μεδυλλῖνων ἀρ-
ξάμεναι, καὶ ἐγίνοντο Ῥωμαίων ἀποικοί. . 353.
17. καὶ Μεδυλλῖνοι Ῥωμαίων ἀποστάντες, &c.

ΜΕΘΑΛΛΟΜΑΙ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 339. 15.. 354. 25.
εἰς τὰς τῶν πολεμίων τριπλῆς μεθαλλόμενοι, &c.

ΜΕΘΑΜΕΡΙΝΟΣ.

Eurip. Ion. §. 1049. Νυκτιπολὼν ἐφοδῶν
ἀνασσεῖς, καὶ μεθαμερίων, &c.

ΜΕΘΑΠΩ.

Anth. Ep. Gr. pag. 355. *Posid.* Ναυλι-
οί, ἐγγὺς ἀλ. τι μεθάπλῆε;

ΜΕΘΕΡΠΥΖΩ.

Orph. de Lap. Ostrit. §. 83. pag. 216.
Αψ' ὀπίσω παλινὸρσά μεθερπύζειν μενεαίνει.

* *Μεθελεον.* App. 1428. F.

Plat. Tim. III. 55. D. καὶ τοῦτων μὲν με-
θελείον.

Μεθημερινός. App. 1428. G.

Plut. de Fort. Alex. Lib. II. pag. 338.
C. Huic Exemplo a Cl. *Steph.* allato, ad-
datur ex eod. Auctore in *Vita Dion.* Vol.
V. 167. 15.

Xenoph. Lacedæm. Resp. Cap. 12. §. 2.
pag. 91. Φυλακὰς γὰρ μὲν ἐποίησε μεθημερινὰς,
τὰς μὲν πρὸ τὰ ὀπλά εἰσὼ βλέπυσσας.

Demosth. de Cor. pag. 331. B.

ΜΕΘΗΛΙΚΩΣ.

Hom. Iliad. Z. §. 523. μεθείεις. Schol.
Μεθηλικῶς καὶ ἀμελῶς διάκεισαι.

ΜΕΘΙΔΡΥΣΙΣ.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 571. B.
διὰ τὴν τῶν Πελοποννησίων εἰς αὐτὰς μεθιδρύσιν.

ΜΕΘΙΔΡΥΩ.

Dion. Hal. I. 367. 16. τὰς ὁμοιοτρόπους
ταύταις συμφορὰς ἀλαπήλως ὅπερ τύχη μεθιδρύ-
σμενον;

Vol. II. N°. IX. 2.

Plat. de Leg. Lib. X. pag. 904. E. ὅταν
δὲ τὰ ναυλία, ἐπὶ τὰ ναυλία μεθιδρύσασα τὸν αὐτὸς
βίον.

ΜΕΘΟΔΕΥΗΣ.

Eustath. in Iliad. Proem. pag. 1. 38.
εἰ δὲ γινέσθαι καὶ μεθοδεύῃς ἔτι τῆς τῶν μυθῶν
πιθανῆς πλάσεως.

* *Μεθοδηγεω.* II. 1163. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 30. *Arch.* H δὲ μεθ-
ωδήγησεν, ἀπὸ σερῶν προφερέμεθα Μαζόν, &c.

ΜΕΘΥΡΙΑΔΕΣ.

Steph. Byz. de Urb. pag. 545. A. Μεθυ-
ριάδες, νῆσοι — το ἐθνικόν, Μεθυριεύς.

ΜΕΘΥΡΙΕΥΣ.

Vide suprâ Μεθυριάδες.

ΜΕΘΥΔΡΙΑΣ.

Anth. Ep. Gr. pag. 475: *Alc.* §. 6.

ΜΕΘΥΔΡΙΕΥΣ.

Steph. de Urb. pag. 545. A. Μεθύδριον,
πόλις Ἀρκαδίας. ὁ πολίτης, Μεθυδριεύς.

Pausan. Arcad. pag. 672. ult. . pag. 673.
5. Ἐθελῶσι δὲ οἱ Μεθυδριεῖς, τὴν Πάαν &c.

ΜΕΘΥΔΩΓΗΣ.

Orph. Hym. in Bacch. §. 1. pag. 144.
Κικλήσκω Βακχὸν περικλιονίον, μεθυδῶτην, &c.

Anacr. Od. 27. pag. 82. 383. Ὅταν φρε-
νας γ' ἐς αἶμας ἐσέλθῃ μεθυδῶτης, διδάσκει με
χορεύειν. Vide Not. Cl. Barnes.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. In *Bacch.* §. 13.
Legendum enim μεθυδῶτην pro μεθυδότην,
postulante metro.

ΜΕΘΥΠΑΡΞΙΣ.

Iust. Mart. pag. 174. 1. Ed. Par. . pag.
400. D.

ΜΕΘΥΠΑΡΧΩ.

Iust. Mart. Ed. Par. pag. 400. C.

ΜΕΘΥΠΙΔΑΞ.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. Zon. Πορφυρεὸν
τὸ βόρυν μεθυπίδακα, &c.

Μεθυπληξ. II. 1604. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 506. *Leonid.* §. 5.
Δισσὼν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυ-
πλήξ.

ΜΕΘΥΠΟΔΕΟΜΑΙ.

Aristoph. Eccles. §. 540. Ἰνα θοιμαλίων σω-
σάμαι μεθυπεδησάμην.

Μεθυποδύομαι. *Steph.* App. 1429. A.

U u

Μεθυποσρωσις.

Μεθυποσρωσις.

Hippocr. de Fractis, pag. 763. E. χρηστο-
τατον δε εστιν εν τησι μεθυποσρωσεσιν, &c.

Μεθυσερος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 587. — κα-
λον τ' ακυσαι, και λεγειν μεθυσεροις, &c. Sch.
τοις μεθ' ημας υσερον, &c. *Perf.* v. 207.
μεθυσερον. Schol. μελα τειο.

* Μεθυροφος. II. 1604. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 399. *Simonid.* Ημερι
πανθελκειρα, μεθυροφε, μηερ οπωρης Ουλης,
&c. Vide *Suid. Lex.* II. 59. in V. Ημερις.

Μεθωναιευς.

Steph. de Urb. pag. 545. C.

Eustath. in Iliad. B. pag. 249. 3. ταυτης
ο πολιτης, Μεθωναιεύς φησιν, ως Κορωναιεύς.

Μεθωναιος.

Steph. Byzant. pag. 545. B. Μεθώνη, πο-
λις — ο πολιτης, Μεθωναίος.

Eustath. in Iliad. B. pag. 248. 50.

Μειαλω.

Aristoph. Ran. v. 810. Schol. Μειαλωγός,
δε ελεέο, ο προσαλατων το ιερειον· οτι μειον το
ιερειον ελεον, &c. Vide *J. Poll. Onom.* pag.
293. 1.

Μειζονοτης.

Jambl. de Vita Pythag. pag. 97. 17. —
συμπληρωτικην δε αλλως της εν αυσις μειζονό-
τητος.

Μειλικηνης.

Æschyl. Perf. v. 612.

Μειλικηκως.

Aristoph. Plut. v. 233. Schol. ουκ απει-
λητικως δε, αλλα μειλικηκως προσαγγελλει.

Μειλιν.

Eurip. Iph. in Aul. v. 234.

Μειονως.

Soph. Oed. Col. v. 105. ει μη δοκω τι μει-
ονως εχειν, αι μοχθοις λαβρευν τοις υπερβαιοις
βροτων. Schol. ελαττονως εχειν τα κακα, &c.

Μειρακιεζαπατης.

Athen. Deipn. pag. 162. B. ex *Heges.*

* Μειρακιευομαι. I. 1150. F.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 585. F.
μαστιγιου δε τινος μειρακιευομένου προς αυ-
την, &c.

Lucian. Jur. Trag. pag. 692. A. ωσε μη
μειρακιεύς προς ημας, &c. 152. A.

* Μειρακιζομαι. I. 1150. E.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. IV. pag. 169.
19. οσοι ες ηλικιαν εμειρακισαντο, καλαλεεσθαι
ες θεραπειαν τε βασιλεως, &c.

Μειρακιωδως.

Arrian. Alex. de Bell. Civ. pag. 777. 2.
αλλως τε και μειρακιωδως ες αξιαν και δυσ-
πειθειαν τε στρατης τραπεντων.

Dion. Hal. II. 204. 30. ακαιρως και μει-
ρακιωδως εναεφυνηται pag. 271. 26. 294. 43.

Μειρακυλλιον. I. 1150. H.

Aristoph. Ran. v. 89. Ουκουν εφερ' ες' εν-
ταυθα μειρακύλλια, τραγωδιας ποιουντα, &c.
Vide *Nub.* v. 1373. Schol.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 108. B. ex
Eubulo. 227. D. ex *Anaxandride.* 262.
D. ex *Epicrate.*

Demosth. Orat. adv. Aristocrat. pag. 452.
3. ο δε Κερσοβλεπτης, ο νυν βασιλευων, μειρα-
κύλλιον ην, &c.

Lucian. de Parasito, pag. 777. B.

* Μειωσις. App. 1430. A.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 11. B. ο αυτος
τροπος των τε μεταβολων υπαρχει, και των αυ-
ξησεων, και μειωσεων, η ε πολυ παραλλάττων.

Dion. Hal. II. 13. 30. μειώσει και πλεο-
νασμων, &c.

Μελαγλαι.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 92. 7. f.
Ægyptum μελάγλαιον τε και κατεργηλυμενην,
&c. Vide *Not. Cl. Gronov.* pag. 862. col.
2. Lib. IV. pag. 284. 14. f. μελάγλαιος τε
γαρ εστι, και επυδρος τιδαξι, &c. Vide *Not.*
Cl. Gronov. pag. 942. col. 1.

Μελαγκερ.

Æschyl. Agam. v. 1136. Schol. της με-
λαγκερ βοτος.

Μελαγκερως.

Æschyl. Agam. v. 1135. εν πεπλοισιν
μελάγκερων λαβεσα μηχανηματι τυπτει

Μελαγκορυφος. II. 386. H.

Phav. Lex. pag. 494. 2. Μελαγκόρυφοι,
οι αποκεκρυμμένοι. — και μελαγκορύφους,
μοιχες της γεννητικης ανθρωπης λεγεται.

Aristoph. Av. v. 888.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 65. B.

Μελαγκραι.

Μελαγρεαίνω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 256. A. Vi-
de Not. 1. et pag. 255. Not. 8.

Μελαγροκος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 863. μελαίρο-
κον. Schol. β. την έχουσαν μελαν λαϊφω.

Μελαγχαιίας. IV. 363. E.

Eurip. Alcest. v. 438. Ἰσώ δ' αἰδῆς ὁ με-
λαγχαιίας θεός, &c.

Soph. Trach. v. 850. μελαγχαιία. Schol.
δασυρίχης.

Μελαγχλαινος. IV. 533. D.

Mosch. Epitaph. Bion. v. 27. Huic loco
a Cl. Auēt. allato, addas

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 265. B. τας
δ' αλλας [sc. νησας] οἰκυσιν ἀνθρώποι μελάγ-
χλαινοι, &c.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 256. 1. Με-
λάγχλαινοι δὲ εἴμαλα μὲν μελανά φορεῖσι πάν-
τες, &c.

Steph. de Urb. pag. 546. A.

* Μελαγχλωρος. IV. 541. C.

Plat. de Rep. Lib. V. pag. 474. E.

* Μελαγχολικως. IV. 554. G.

Hippocr. Prædict. pag. 68. C. Τῶσιν
ἐξις-αμεινοῖσιν μελαγχολικῶς, οἷσι τρομα ἐπι-
νοῦνται, κακοῦθες. G. 130. A.

Μελαγχολω.

Soph. Trach. v. 582. ἡ μελαχόλος ἐβα-
ψεν ἰδὲ θρεμμά Λερναίας ὕδρας, &c.

Μελαγχυμος.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 51. D. ex
Æschyl. Δευκὸς τε γὰρ μοροῖσι καὶ μελαχ-
μοῖς, — βριθεῖται τῷ χρόνῳ.

Μελαινενς.

Steph. de Urb. pag. 546. A. Μελαιναι,
πολὶς Ἀρκαδίας, — ὁ πόλις, Μελαινέως, —
εἰσι δὲ καὶ Λυκίας Μελαιναι πόλις, — δύναται
τὸ ἐθνικόν, Μελαινίτης, &c.

Μελαινίτης.

Vide supra Μελαινενς.

Μελαινογίς.

Suid. Lex. II. 521. Μέλαν. — καὶ Με-
λαινογίδα Διονυσίου ἰδρυσαῖο ἐκ τοῖαυδε αἰτίας.
Cl. Kust. legit Μελακαιγίδα, ut Scholiast. ad
Aristoph. Acharn. v. 146. habet Διονύσου
Μελαναιγίδω.

* Μελαινω. App. 1430. H.

Æschyl. Sept. v. 743. Schol. β.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 451. C. Α-
χαιος, γλαφυρὸς ὢν ποιήσας, περὶ τὴν συνθε-
σιν εὐθ' ὅταν καὶ μελαίνει τὴν φράσιν, &c.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 285. 40.

Μελαμβαθης. App. 1431. A.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 517. Οἱ δ' ἀρ'
ἐπ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέω πόταμοιο, &c.

Eurip. Phæn. v. 1017. Σφαζας ἐμαυλὸν
σηκὸν ἐς μελαμβαθὴ Δρακονίδω, &c.

Μελαμβαθης.

Æschyl. Prom. v. 219. ταράσσε μελαμβα-
θὺς κευθμὼν καλυπτέει τὸν παλαιεῖν Κρονόν,
&c. Schol. β. ὁ σπασίειν δια τὸ βαθω.

Μελαμβορεῖω.

Joseph. de Bello, Lib. III. pag. 251. §.
3. 9. καὶ αὐτὸν σάλευσαι τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰσππῆς
ὑπὸ τὴν ἑὼ πνεύμα βίαιον ἐπιπιπεί· Μελαμ-
βόρειον ὑπὸ τῶν ταυτῇ πλωζομένων καλεῖται.

Μελαμβροίος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 24. 38. ex Eurip.
Archel. v. 2. pag. 456.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 59. 1. ex Eu-
rip. Phaeth. v. 29. pag. 500.

Μελαμπαῖης.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 742. καὶ χθονία
κονὶς πῆ μελαμπαγὲς αἷμα φοῖνιον, &c. Sch.
τὸ μέλα το πεπηγέναι μελαινόμενον. Agam.
v. 400.

* Μελαμπέπλος. App. 1431. A.

Eurip. Orest. v. 457. Τυνδαρεὼς μελάμ-
πεπλω. Alcest. v. 427, 819. Ion. v. 1150.
Μελάμπηλω δὲ Νυξ, &c.

Anthol. Ep. Gr. pag. 258. Paul. v. 4.
pag. 394. Ion. Χαίρε μελαμπέπλοις Εὐριπίδῃ
ἐν γυαλοῖσι Πικρίας, &c.

Μελαμπηλαω.

Anth. Ep. Gr. pag. 41. Philipp. Φοῖβον
ἀνηναμένην ὡς Δαφνὴν, νῦν ἀνέειλε Καίσαρ
ἐκ βωμῶν, κλῶνα μελαμπέταλον.

Μελαμπεύς.

Steph. de Urb. pag. 546. D. Μελάμπεια,
πολὶς Λυδίας, — τὸ ἐθνικόν, Μελαμπεύς, ὡς
Σελευκεύς, Ἀλεξανδρεύς.

Μελαμφαῖης.

Eurip. Helen. v. 524. ὡς Μεμελαω οὐπω
Μελαμφαῖς οὐχέτι δι' ἔρεω, &c.

Diod.

Diod. Sic. Bibl. pag. 201. 8. c *Carcino*.
Δυναί τε γαίας εις μελαμφαεῖς μυχες.

Μελαμφυλλος. IV. 249. E.

Pind. Pyth. A. §. 52. Οιον Αἴνας εν με-
λαμφύλλοις δεδεῖται κορυφαίς, &c. Schol. τοῖς
πολυδένδροις. ἡ γὰρ τῶν δένδρων πυκνότης βα-
θείαν ἀπερῆζει τὴν ὑλὴν.

Aristoph. Thesm. §. 1006. Μελάμφυλλα
τ' ὀρη δασκία, &c. Schol. *Bourd.* Μελαίνόμενα
τοῖς φύλλοις, καὶ παχεα οὔτε πυκνα τε. Vide
etiam Schol. *Biset.*

Soph. Oed. Col. §. 495.

Anacr. Fragm. pag. 280. 1229. Vide
Schol. *Soph. Ant.* §. 137. pag. 392.

Μελαμψηφίς.

Callim. Hym. in Dian. §. 100. αἰ μὲν ἐπ'
ὄχθης Αἰὲν ἐβουκολεῖτο μελαμψηφίδῃ. *Αναυ-*
ρεα, &c. Vide *Obsev. Illustr. Spanh.* pag.
203. *Hym. in Del.* §. 76.

Μελαναιός.

Phau. Lex. pag. 495. I. Μελαῖνός τε θη-
ρήνηρος, παρ' Ομηρῷ [*Iliad.* Φ. §. 252] —
ἤρεσεν ἐν ἐν ἀρθρῷ γραφεῖν αἰεῖν μελανός τε θη-
ρήνηρος, ὃν καὶ μελαναῖόν τινες συνθέτως φα-
σι, &c.

* Μελαναιγίς. App. 143 I. C.

Aeschyl. Sept. c. Theb. §. 705. μελαναιγίς
δ' ἐκ εἰσι δομον Ἐριννυς, &c. Schol. β. μελαι-
ναν αἰίδα φορεσσα.

Μελαναιεῖς.

Aristot. de Hist. Animal. I. 937. D. κα-
λεῖται δὲ μελαναιεῖς καὶ λαῶφόνες.

Μελανδέος. App. 143 I. C.

Phau. Lex. pag. 495. I. Μελάνδεα φασ-
γανα, ἢ τα σιδηροδέα. — ἢ τα ἐχονῖα μελαι-
νας λαβας. *Hesych. Lex.* pag. 628. I.

Aeschyl. Sept. §. 43. μελάνδεον σακῶ.
Schol. ἦοι το μελανθεν τῷ αἱματί. — ἢ το
περιφερειαν σιδηρᾶν ἐχον· μελας γὰρ ὁ σιδηρῶ.
Schol. β. δια σιδηρῆς δεδεμενην ἀσπίδα.

Eurip. Orest. §. 819. μελάνδεον δὲ φονῶ.
ξίφος εἰς αὐτὰς ἀελίοιο δεῖξαι.

Μελανδρικός.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 471. D.
μελανδρικὴν. Vide *Casaub. Animadv.* col.
791. 53. scribo, μαλ' ἀνδρικὴν.

Μελανδρῦαι.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 121. A. οἱ

δὲ λεγόμενοι μελανδρῦαι ὧν καὶ Ἐπιχαρμῶ
μνημονεύει.

Μελανδρῦς. I. 1055. B.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 121. B.
μελάνδρῦς δὲ τῶν μελίστων θυννῶν εἶδος ἐστίν, &c.

* Μελανειμονέω. I. 1381. F.

Hesych. Lex. pag. 489. 2. Κανδοφορὺς,
μελανειμονέως. *Phau. Lex.* pag. 495. I.
Μελανειμονέω, τὰ μελαίνα ἐνδύομαι.

Eurip. Alcest. §. 247. Schol.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 791. A. Τα-
πυρίων δ' ἐστὶ καὶ το τῆς μὲν ἀνδρᾶς μελανει-
μονεῖν καὶ μακροκομεῖν· τὰς δὲ γυναῖκας λευχει-
μονεῖν καὶ βραχυκομεῖν.

Μελανέω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1573. εὐθα μα-
λίστα Βενθῶ ἀκινήλον μελανεῖ.

Μελανεύσα. App. Steph. 143 I. D.

Μελανηφάτος.

Orph. Argon. §. 419. Πρῶτα μὲν ἀρχαίου
χάεος μελανήφατον ὕμνον, &c.

Μελανηφορός.

Orph. Hym. Μίσσης &c. §. 9. pag. 140.
Συν σὴ μῆρι θεᾶ μελανηφόρῳ Ἰσίδι σεμνῇ, &c.

Μελανία.

Eustath. in Iliad. A. pag. 87. 26. διο καὶ
Μελανθῶ Ποσειδῶν παρὰ Λυκοφρονί [*Alex.* §.
767.] το μὲν, δια τὴν τε πονῆ μελανίαν, το
δε, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 114. 11. f. ταῖς
δε ψυχαῖς παραπλησίως τοιαῦται πολλακίς
ἐπιφυσθαί μελανίαι, καὶ σπηπεδονες, &c.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 128. 99.
πελιδνον. Schol. πελιδνον ἐστὶ το μέγεχον ὠχρο-
τῆος καὶ μελανίας, οἰοῖται μολυβδοειδές.

Xenoph. de Cyri Exr. Lib. I. pag. 53. ult.
ἡνικα δὲ δειλὴ ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός, ὥσπερ
νεφέλη λευκὴ, χρόνῳ δὲ συχνῷ ὑστερον ὥσπερ
μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ ἐπιπολύ.

Aristot. Categor. I. 19. E.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 868. ult.

Μελανίζω.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 312. F.
εἶναι δὲ αὐτῶν γένη δύο. εἰσι γὰρ οἱ μὲν μελανες,
οἱ δ' υποπυρίζοντες. κρείσσονες δὲ εἰσιν οἱ μελα-
νίζοντες. 320. E.

Μελανιππειον.

Suid. Lex. II. 522. Μελανίππειον. Με-
λανιππῆ τε Θησεως ἡρώον ἐστὶ.

Μελανιππεύς.

Μελανιππεύς.

Steph. de Urb. pag. 547. A. Μελανίππιον, ποταμός. — το εθνικόν, Μελανιππεύς, &c.

Μελανιππος.

Athen. Deirp. Lib. XI. pag. 469. ult.

Μελανοειμών.

Hippocr. de Insomn. pag. 379. 46. ἣν δε τεναλίον τις ὀρώη, γυμνὰς ἢ μελανοείμονας — εκ ἐπίηδειον.

Μελανοζυγίας.

Æschyl. Suppl. v. 538. λιμένα δ' ἐμβαλε πορφυροειδῆ ταν μελανοζυγάταν. Schol. τὴν ναυν ἐν ἣ βλαβήσονται. Vide Not. Cl. Stanl. pag. 849.

Μελανοκώλος.

Phav. Lex. pag. 495. 1. Μελαμπυξ, μελανοκώλξ.

Μελανομαλλός.

Eustath. in Iliad. Γ. 306. 2. Το δε πηγισμάλλω, ἀνὶ τε μελανομάλλω.

Μελανονεφής.

Hom. Iliad. B. v. 412. κελαινεφές, &c. Schol. Μελανονεφές, μελανὰ νεφὴ συναγών πρὸ καλαπληξίῃ.

Μελανოსαρκος.

Athen. Deirp. Lib. VII. pag. 320. D. οἱ γὰρ πείραιοι μελανοσαρκότεροι εἰσιν. Cl. Casaub. in *Animadv.* col. 557. 57. legit μαλακοσαρκότεροι. Hæc conjectura firmatur aliis locis *Athenæi*. Vide pag. 305. B. 309. C. 357. ult.

Μελανοσερμός.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1348. Schol.

Μελανοσερφος.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1348. Schol.

Μελανοςικίλος.

Athen. Deirp. Lib. VII. pag. 305. C. Αριστοτέλης — καὶ τὰ μεν μελανόςικλα, ὡς περ κοσσυφῶς τὰ δε ποικιλόσικλα, ὡς περ κιχλη.

Μελανοςός.

Phav. Lex. pag. 495. 1. Μελανός του θρηνητός, — οἱ δε γραφοντες μελανόςος, ἢ οἱ μελανὰ ἐχοντόςος, εὐθυνας πολλὰς δίδουσι τοῖς τεχνικοῖς.

Eustath. in Odyss. A. pag. 42. 20. Vide *Hom. Iliad.* Φ. v. 252. Schol.

VOL. II. N°. IX. 3.

Μελανοσυρμαῖος.

Phav. Lex. pag. 495. 1. *Suid. Lex.* I. 522.

Aristoph. Thesm. v. 864. μελανοσυρμαῖον λεών. Schol. Τῶν εἰς Αἰδύπην, μελανὰ, καὶ συρμαῖζόμενον, &c. et Schol. *Biset.*

Μελανοφθαλμός. II. 1411. A.

Hom. Iliad. A. v. 98. ἐλίκωπιδα. Schol. Μελανόφθαλμον, ἀφ' οὗ, εὐπρεπῆ. v. 389. Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 42. ult.

Μελανοφορέω.

Lycophr. Alex. v. 365. Schol. pag. 45. c. 1. 4. f. ἡ Λακρίς — ἐπὶ χρόνον ὅλον μελανοφορέσα, τὸν ἀνδρα ἐπενθήσε, &c.

Μελανοφόρος.

Eurip. Phæn. v. 328. Ἀπεπλῶ. Schol. — ἄλλως. Ἀνὶ τε μελανοφόρῳ.

Μελανοχρόος.

Hom. Odyss. T. v. 246. Γυρῶ ἐν ὤμασιν, μελανόχρῳ, ελοκαρηνῳ.

* Μελανοχρῶς. App. 1431. F.

Æschyl. Suppl. v. 792. μελανόχρῳς δε παλλεῖται με καρδία.

Eurip. Hec. v. 1105. Ἡ τὸν ἐς Αἶδα μελανοχρῶτα πορθμον αἶζω τάλαι;

Theocrit. Idyll. Γ. v. 35.

Athen. Deirp. Lib. II. pag. 54. E.

Μελανσπερμον.

Phav. Lex. Bort. pag. 495. 1. Μελανθῶ ποτα, ἢ καὶ μελάνσπερμον λεγόμενῃ.

Μελανλειχης.

Pind. Olymp. Od. XIV. v. 28. μελανλειχέα δομον Φερσεφονας ἰθὶ ἀχοῖ, &c. Schol. παραλενε νυν, φησιν, εἰς τὸν σκόλεινον τῆς Περσεφονῆς οἶκον, &c. Schol. *Neω.* pag. 162. ἀπὶθὶ εἰς τὴν καθεδραν τῆς Περσεφονῆς τὴν μελανά τειχὴ ἐχέσαν.

Μελεαγρίδες. App. 1432. E.

Athen. Deirp. Lib. V. pag. 201. B. ἐφεροντο ἐν ἀγείοις ψιττακοῖ, καὶ τῶι καὶ μελεαγρίδες, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 120. 39. πληθὺ δ' ἐχέσα [ἰς νησῶς] τῶν ονομαζομένων μελεαγρίδων.

* Μελεδήμων. App. 1432. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 169. *Empedocl.* ἀσθῶν μελεδήμονες ἐρῶν, &c. pag. 557. *Arch.* v. 5. X x Μελιδώνευς.

Μελιδώνεως. App. 1433. B.
Theocr. Id. XXIV. v. 104. μελεδωνεύς
 αἰρυπνῶ ηρώς.

Μελεδώνος. App. 1433. B.
Herodot. Hist. Lib. II. pag. 113. 17.
 Hunc locum citat Auctor. . I. 25. ej. pag.
 το δ' αν ελκυση, τουτο τη μελεδωνῶ των θηριων
 διδοι. . pag. 183. §. 61. 3. . 393. 2. f. .
 396. 8.

Μελεζωζῶ.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 498. E.
 Φαιδιμῶ τε — Δεραῖον σκυφῶ ευρυ μελε-
 ζώροιο πόροιο.

Μελεμβόριῶ.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 276. B. με-
 λεμβόριον καίαιζει πνευμα βιαιον και φρικω-
 δες. Vide Not. 10. Cl. Casaub.

Μελεοπαθής.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 971. Μελεοπα-
 θής. Schol. β. αθλια παθῶν παρ' αὐτε.

Μελεοπονῶ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 971. Μελεόπο-
 νῶ. Schol. β. ἦεν μελεα πονησας παρ' τον
 αδελφον.

Μελεσιπτερός.

Suid. Lex. I. 312. ex Epigr. Ακριδα Δη-
 μοκρίε μελεσίπτερον ἄδε θανυσαν Αρτίλλος δο-
 λιχαν αμφι κελευθον εχει.

* Μελεῖηζῶ. II. 865. D.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. pag. 62. 2.
 εκρινον δ' αὐτον και των εις τον πολεμον ερῶν,
 τοξοῆς τε και ακονισεως, — μελεῖηρότατον.

Μελεῖηθεν.

Plat. de Leg. Lib. XII. pag. 942. C.
 τεῖο και εν ειρηνη μελεῖηθέν ευθως εκ των παι-
 δων, αρχειν τε αλλων, αρχεσθαι θ' υφ' ἐφερων.

Μελεῖηθησιον. II. 865. G.

Athen. Deipn. pag. 638. C. ex Anax.

* Μελεῖωρ. II. 859. B.

Soph. El. v. 851. εφανη γαρ μελέτωρ αμ-
 φι τον εν πενθει. Schol. φρονισης. ὃ επιμελες
 γεῖονε μελθειν τον τε παρ' θανατον τε Αμ-
 φιαρα. Hunc loc. citat Cel. Auctor.

Μελησιμβροῖῶ.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 26. Αἴεων ριζαν
 φύευσσεσθαι μελησίμβροτον Διῶ εν Αμμωνῶ

Θεμεθλοισ. Sch. την δια φρονιδος εσαν πολλοις.

Μελιβόεως.

Steph. de Urb. pag. 547. C.

Eustath. in Iliad. B. pag. 249. 10. Της
 δε Μελιβοίας το εθνικον, Μελιβοεύς.

Μελιγδεπῶ.

Pind. Nem. Od. XI. v. 23. Και μελιγδε-
 ποισι δαιδαλθέντα μελιζμεν αοιδαίς.

Μελιήρης.

Phan. Lex. pag. 496. 1. Μελίηρης, ευφω-
 νῶ, ηδυφωνῶ. Forte legendum Μελίηρης,
 ut *Hesych. Lex. pag. 628. 2.*

Μελιειδής.

Hippocr. de Affect. pag. 529. 42. Γλυκὺς
 οινῶ, και μελιειδής, αμφω και κομιστικοί, &c.
 Vide *Foef. Oeconom. pag. 245.*

Μελιεύς.

Steph. de Urb. pag. 547. B. Μελία, πο-
 λισ — το εθνικον, Μελιεύς, ως Τριεύς.

Μελιεφθῶ.

Arrian. Peripl. M. Erythr. pag. 148. 6.

Μελιηγενής.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1641. Τον μεν
 χαλκείης μελιηγενέων ανθρωπων ριζης λοιπον
 εοῖα, &c.

Μελιηπτερός.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 633. A.
 ubi Cl. Casaub. legit και μέλεα; μέλη πτε-
 ρωῖα Μῆσαν. Vide *Animadv. ad locum, col.*
 903. 57.

* Μελιθρεπῶ. II. 866. G.

Anthol. Ep. Gr. pag. 126. Incert. Ατθὶ
 κόρα, μελίθρεπε, λαλῶ λαλον ἀρπάξασα
 τέτλιγα, &c.

Μελικομπῶ.

Pind. Isthm. Od. B. v. 46. — Οὔτε, με-
 λικόμπων αοιδῶν.

Μελικῆας.

Theocrit. Idyll. Δ. v. 30. εγω δε τις ειμι
 μελικῆας, &c. Schol. μελικῆας δε, ὃ μελη ει-
 δως εργαζεσθαι, τραγωδηῆς. μελίζω γαρ το
 τραγωδῶ.

Μελικώς.

Aristoph. Av. v. 209. Schol. τουτο δε ως
 επι ορνέων μελικῶς δε αρχεῖται.

* Μελιλωῖνῶ.

* Μελιλωΐν. II. 474. B.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 73. B. Μελίλων, ἅφ' ἧ καὶ μελιλώτινοι σέφανοι, &c.

Μελίπνευς.

Theocrit. Idyll. A. v. 128. καὶ τανδὲ φέρ' εὐπάκχοιο μελίπνευ ἐκ κηρῶ συριγῆα καλὰν, &c.

Μελίπνο. *Steph. Thes. II. 868. A.*

* Μελίεργυ. II. 868. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 72. 13. εἰ δὲ ἐπεσιν ἦδυσ καὶ μελίεργυ τὴν αὐδὴν ὁ γέγων, ἐκ αὐτῆς παύσῃ ἀπαῖδον καὶ μελιηδέα συνθεῖως εἰπεῖν αὐτὸν.

* Μελισμα. II. 874. G.

Hesych. Lex. pag. 629. 1. μελίσμα, ἄσμα. *Phau. Lex. pag. 496. 2.*

Anthol. Ep. Gr. pag. 381. Meleagr. v. 4. pag. 409. *Erys. v. 3.* Οὐδὲ ζεῦ ἐκ καμῶν κερααὶ βοεὶς ἀδὺ μέλισμα δεξοῖται, &c.

Theocrit. Idyll. XIV. v. 31. Θεσσαλικὸν τι μέλισμα, κακαὶ φρενές.

Μελισσιός.

Evang. S. Lucae, XXIV. v. 42. οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθυῶ οὗ οὗ μερῶ καὶ ἀπο μελισσιέ κηρί.

* Μελισσοβοΐ. II. 870. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 15. Dionys. Καλλιόπη πολυμυθε μελισσοβοΐτε Ελικων, &c.

* Μελισσοκομος. II. 870. F.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 131.

Μελισσορρυός.

Orph. Arg. v. 572. Ὑδαὶ τ' ἠδὲ γάλακτι, μελισσορρύτων ἀπο νασμῶν, Λοίβαις συμπροχέων, &c.

Μελισσοσο.

Anth. Ep. Gr. pag. 125. Zon. Ὁφρα μελισσοσό. Παν ἐπικυψέλι γευσῆται &c.

Μελισσοόκομος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 405. Ἀρ. λοχευομένην ζε μελισσοόκων ἐαρ ὕμνων, &c.

Μελισσοόροφος.

Eurip. Troad. v. 794. Μελισσοόροφος Σαλαμίνος — νασε περικύμονος οἰκησας ἐδρας, &c.

Μελισσεργία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 231. 4. τὰ περὶ τὰς μελισσεργίας καλᾶδεῖται.

Μελισαῆς. II. 868. B.

Phau. Lex. pag. 496. 2. Μελισαγέας, γλυκέας. Ita etiam

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 1276. Schol.

Anthol. Ep. Gr. pag. 607. Leonid. Ψαυε μελισαγέων σομάων δεπας.

Μελίαιος.

Steph. de Urb. pag. 548. C. Μελίτη, νησ — ὅθεν τὰ κυνιδία Μελίαια φασιν. ὁ οἰκητὼρ, Μελίαιος.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 518. F. καὶ κυναρία Μελίαια, &c.. 519. B.

Μελίεσπης.

Anth. Ep. Gr. pag. 399. Simonid. v. 9. Μολπης δ' ε ληθη μελιεσπέ, &c.

Μελίευσ.

Steph. de Urb. pag. 548. C. Μελίτεια — τὸ ἐθνικόν, Μελίεύς. Μελίτη, νησ — D. ες καὶ πόλις — ὁ δημότης, Μελίεύς.

Μελίοειδης.

Hippocr. de Morb. Lib. II. pag. 469. 4. καὶ οἶνον μελίοειδέα πίνειν. Vide Not. 48. Cl. *Foes. pag. 692.*

* Μελίοεις. II. 868. F.

Pind. Olymp. A. v. 158. Ἐχει μελίόεσσαν εὐδιαν, &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 72. 33.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 472. 14. τὰ δ' ἐπιμηνία, μελίόεσσα εἰσι. αὐτὴ δ' ἡ μελίόεσσα ἐν τῷ προσθεν αἰεὶ χρόνῳ ἀναισιμουμενῇ, &c.

* Μελίοπωλης. II. 866. C.

Aristoph. Equit. v. 849. τέως δὲ περὶ οἰκῆσι μελίοπῶλαι, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 287. F.

Μελίοροφω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 332.

Μελίοροφία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 333.

Μελίεσσαιος.

Steph. de Urb. pag. 459. B. Μελίτουσσα, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Μελίεσσαίος, ὡς Σκοτῆσσαίος.

Μελίτοπηχεω.

Phau. Lex. pag. 496. 3. Μελίτοπηχεῖν, τὸ κρηουλὰς ψοφὸν ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μελισσαι προσπείωνται. *Suid. Lex. II. 526.*

Μελίτοροφος.

Μελιττοφίλος

Joseph. de Bello, Lib. IV. pag. 299. 3.
και μελιττοφίλος δε η χωρα.

Vide supra Μελισσοφίλος.

* Μελιττοφίλος. II. 871. B.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 254. pag. 150.
De Apibus. το δε ερπον, Μελιττοφίλος.

Μελιφώνος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 134. *Antipatr.*
Μνημοσυναν ελε θαμβω, ο' εκλυε τας μελι-
φώνες Σαπφης, μη δεκαίαν μοισαν εχουσι βροχοι.

Μελιχροποιέω.

Hippocr. de Morb. Lib. IV. pag. 494.
53. ολίγω παχυτέρον μελιχροποιέων.

* Μελλεφίλος. I. 1445. F.

Eustath. in Odyss. O. pag. 585. 34. Ad
hunc locum, ni fallor, respexit Cl. Auctor.

Μελλημα. II. 872. D.

Eurip. Iph. in Aul. §. 818.

Μελλημεν.

Plat. Crit. III. 108. D. τῇ' εν αὐτῷ ἡδὴ
δραστῆον και μελλημεν εδεν εἰ.

* Μελλογάμος. I. 815. A.

Theocrit. Idyll. XXII. §. 140. Γαμβρῶ
μελλογάμω, &c.

Μελλοδειπνικός.

Aristoph. Eccles. §. 1144. εἶω ἐπάσομαι
μελῶ τι μελλοδειπνικόν. Schol. Το του μελ-
λουῖ και εσομενε δειπνε μελῶ. εἶω γαρ δια
διτῆ λλ γραπτεον. Vide Not. Cl. Fabri,
pag. 208. et Cl. Kust. pag. 216.

Μελλονυμφος.

Lycophr. Alex. §. 174. — Τον μελλό-
νυμφον ευνεῖην Κυαικῆς, Της ξεινοβάκχης, &c.
Schol. τον Αχιλλεα, τον εν ἄδῃ γημαι μελ-
λουῖα την Μηδειαν, &c.

Soph. Antig. §. 644. *Trachin.* §. 208.
Ανολόλυξον δομοις εφεσίοις ἀλαλαγαῖς ὁ μελ-
λόνυμφος.

Suid. Lex. II. 40. Ηβυλλιωσαι, — Αἱ
γὰρ μελλόνυμφοι εἰλλον τας τριχας.

Μελογραφω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 335.

Μελογράφος.

Anth. Ep. Gr. pag. 237. *Lucill.* Τεθνηκ'
Εὐρυχιδης ὁ μελογράφος.

Μελοδειπνικός.

Suid. Lex. II. 527. Μελῶ τι μελοδειπνι-
κόν. Αριστοφάνης' sc. *Eccles.* §. 1145. Con-
sulatur Nota Cl. Kust. ad locum.

Vide supra Μελλοδειπνικός.

Μελοκοπέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 335.

Μελοποιέω. II. 873. G.

Aristoph. Thesm. §. 73. Και γὰρ μελο-
ποιεῖν ἀρχεῖται.

Athen. Deipn. pag. 453. D. 632. C.

* Μελοποίησις. II. 873. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 246. *Lucill.* Εἰ δ'
εθέλεις πάντως. — Μελίῳνι Τῷ μελοποίησιν,
και Τίῳ μελέῳ.

Μελοῦπεω.

Æschyl. Agam. §. 1161. τα δ' ἐπιφάτω
δυσφάτω κλαγγὰ μελοῦπεῖς, &c.

Μελυδρίον. II. 874. H.

Aristoph. Vesp. §. 1257. Schol. Παραβα-
τικά δε τα μελύδρια. *Eccles.* §. 877. Μῆσαι
δευρ' ἢ ἐπὶ τεμον σομα, Μελύδριον εὐρεσαι τι
των Ἰωνικων.

Bion. Idyll. V. §. 1. Hunc versum lau-
davit Cl. Auctor.

Μεμβλιαριος.

Steph. de Urb. pag. 549. C. Μεμβλίαρος,
νησος. — το εθνικον, Μεμβλιαρίος.

Μεμβραδοπωλης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 126. F.

Μεμβρακιώτης.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 351. D.
τες δε Αμβρακιώτας μεμβρακιώτας. Vide Ca-
saub. *Animadv.* col. 611. 58.

Μεμελετηκόως.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 157. pag. 105.

Μεμελεσμενως.

Lucian. de Saltat. pag. 517. B. και α-
παντα ταυτα μεμελεσμενως.

Μεμηχανημενως.

Eurip. Ion. §. 809. και μεμηχανημενως
υβριζομεσθα, &c.

Μεμιασμενως.

Soph. Antig. §. 1092. Schol.

Μεμνονειος.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1167. C.

ὑπερ δε ταύτης ἡ Αἰθιοπία, ἐν ᾗ το Μεμνόνειον βασιλεῖον θαυμασῶς κατεσκευασμένον, &c.. D.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 305. 3. f.
τέλο [sc. Susa] γὰρ Μεμνόνειον αὐτοῦ καλεῖται. .
l. 15. f.

Diod. Sic. Bibl. pag. 77. 39, 40, 42.

Μεμοιραμένως.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 973. Schol. υπο
της τυχης μεμοιραμένως εἶχεν.

Μεμπλεον.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VIII. pag.
243. ult. ἔδεν μεμπλέον.

Μεμπλικός.

Aristoph. Acharn. v. 1082. Αἰ αἰ. Schol.
Biset. Αἰ εὐελικόν πολλαχὲ παρ' Ομηρῷ, ἀνι
τε εἴθε. [*Iliad. B. v. 371. Vide Schol.*] εἰς
καὶ μεμπλικόν, καὶ δυσφορικόν.

Μεμφίης.

Steph. de Urb. pag. 549. C. Μέμφις, —
ὁ πολίτης, Μεμφίτης. καὶ Μεμφλικός, κληρικόν.

Μεμφλικός.

Vide supra Μεμφίης.

Μεμψιμοιρητέον.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 452. 13. f.
ὅτι δὲ τὰς εἰς κοινὸν εἰσφορὰς ἀπειπὼν, μεμψι-
μοιρητέον.

Μεναιῶ.

Steph. de Urb. pag. 550. A. Μεναιί, πόλις
— το ἐθνικόν, Μεναιῶ, ὡς Λύκαι Λυκαῖῶ.

Μενανδρεῖῶ.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 373. E.
προκειῖται το Μενάνδρειον μαρτύριον, &c.

* Μενάνδρος. II. 882. G.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 98. D. Di-
onysius Tyrannus τὴν μὲν παρθενὸν ἐκαλεῖ
μένανδρον, ὅτι μὲνι τον ἀνδρά.

Μενδαῖῶ.

Steph. de Urb. pag. 550. B. Μένδη, πό-
λις — το ἐθνικόν, Μενδαῖῶ οἰκῶ.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 29. D. E.

Pausan. Eliac. pag. 450. 13, 21, 22.

Μενερχής.

Anth. Ep. Gr. pag. 292. Æschyl. Κυανέη
καὶ τρεῖς μενερχέας ὠλεσεν ἀνδράς Μοῖρα, &c.

Μενεδημῖεύς.

Steph. de Urb. pag. 550. C. Μενεδήμιον,
VOL. II. N°. IX. 4.

πόλις Λυκίας — το ἐθνικόν, Μενεδήμιῶ, ἡ
Μενεδημῖεύς.

Μενεδεπός.

Orph. Arg. v. 537. Τῷ δὲ βαθυ κνωσσόνῃ
θεᾷ μενεδεπῶ Ἀθηνῇ ἀγχι παρισταμένη &c.

Μενεκραῖης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 98. D. Di-
onysius Tyrannus ἐκαλεῖ — τὸν ὕλον μενε-
κράτην, ὅτι μὲνι καὶ κρατεῖ.

Μενελαεύς.

Steph. de Urb. pag. 550. D. Μενελαῖῶ,
πόλις — το ἐθνικόν, Μενελαεύς, ὡς Κολιαιῖον
Κολιαεύς.

Μενελαῖκῶ.

Steph. de Urb. pag. 550. D. Μενελαῖῶ,
πόλις — καὶ ἡ χώρα Μενελαῖτις. εἰς καὶ χω-
ρίον Σπαρτίας Μενελαῖον. — κληρικόν, Μενε-
λαῖκός. τῆς δὲ Αἰγυπτῆ, Μενελαῖτης.

Μενελαῖον.

Steph. de Urb. pag. 551. A.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 510. 10. καὶ
παρῇ δεξιῶν ἐχὼν το Μενελαῖον ἐπ' αὐτὰς τὰς
Ἀμυκλάς. . pag. 515. 7. f.

Μενελαῖτης.

Vide supra Μενελαῖκῶ.

Μενελαῖτις.

Vide supra Μενελαῖκῶ.

Μενεσής.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 264. B.
εἰσι οὖν — ἐκληθῆσαν τῷ Μένεσαι, νυν δὲ
Πένεσαι, &c.

Μενεφύλοπις.

Anth. Epigr. Lib. VI. pag. 575. 2. f.
Θεσμὸν τὸν Σπαρτίας μενεφύλοπιν ἀμφὶ βοεῖα
τῇ δὲ τις ἀθρήσει πάντα φυλάσσομενον.

Μενιππειός.

Lucian. Icarom. pag. 725. D. Μενίπ-
πειον τι πελαῖῶ &c.

Μενιοεργής.

Lucian. Lexiph. pag. 527. C. τρυήλης
Μενιοεργής, &c.

Μεριδάρχης.

Joseph. Ant. Lib. XII. pag. 610. §. 5.
21. προσάξει Ἀπολλωνίῳ τῷ μεριδάρχῃ, &c.
Vide Not. . pag. 611. 3.

Μερίδαρχια.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 760. ult.
και μεριδάρχίαν αὐτῷ παρὰ τοῦ βασιλεως ἡ-
σατο.

Μερίμνημα.

Soph. Philoct. v. 189. λιμῶ τ' οἰκίῃ
ἀνηκεῖσα μεριμνήμα' ἔχων.

Μερίμνητης. II. 856. F.

Eurip. Med. v. 1226.

Μερισμα.

Orph. Hym. in Æther, v. 2. pag. 100.
Ἀστρων ἡελίου τε σελήνης τε μέρισμα, &c.
In Pan. v. 16. pag. 108. Ἀέριον τε μέρι-
μα, &c.

* Μερισμῶ. II. 853. B.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 115. B. εἰδ'
ἐπινόει μὲν τὴν οἰκωμένην, μέρος δὲ τινὸς τοῦ
μερισμὸν αὐτῆς ἐποιεῖτο, &c. . 252. A.

Μερίσειον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 62. 32.

Μερμησσεύς.

Steph. Byzant. pag. 551. C. Μερμησσός,
πόλις — τοῦ ἐθνικοῦ, Μερμήστις, και Μερ-
μησσεύς. Vide Notam.

Μεροαῖος.

Steph. de Urb. pag. 551. C. Μερών, πόλις
— τοῦ ἐθνικοῦ, Μεροαῖος, ἢ Μερέσις, &c.

Μεροίτης.

Steph. Byzant. pag. 552. A.

Μερεσιακῶ.

Steph. de Urb. pag. 552. A. τοῦ κληρικόν
Μερεσιακός.

Μεταβοιον.

γ. Poll. Onom. Lib. I. § 252. pag. 149.
ὁ δὲ πλάσις μας, ὁ τῷ ζῦν παρὰκαθαπτα-
μενῶ, ἐχεβοιον, ἢ μεσόβοιον, και μεσάβοιον κα-
λεῖται.

Vide *Thef. I. 779. B.* Μέσαβον.

Lycophr. Alex. v. 817. μεσσαβῶν. Schol.
Μέσαβα δὲ λεῖναι, αἱ τε ζῦε γλυφαί, εὐθα
οἱ αὐχενες τῶν βοῶν δέδεναι, &c.

Μεσαγκίος.

Æschyl. Pers. v. 890. τὰς ἀγκυαλὰς ἐκρά-
τυνε μεσάγκης, &c. Schol. μεσαγκίης.

Μεσαγκροίκος.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 885. C.

ἐστὶ δὲ τις διαφορὰ, και παρὰ τῆς, τῶν ἀγκυ-
κῶν, και μεσαγκροίκων, και πολικῶν.

Μεσημερίζω.

Joseph. Ant. Lib. VII. Cap. 2. §. 1. 12.
pag. 368. παρὰ τοῦ δαμάλιον μόνον εὐροντες με-
σημερίζοντα και κοιμωμένον τὸν Ἰεσοσθον, &c.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1017. A.
— και περὶ τῆς μεθῆς· ὥσθ' ὑφ' ἐνὶ δένδρῳ
μεσημερίζειν ζυαζόμενος ἰππεὺς πενήτηκοντα.

Μεσιδίῳ.

Aristot. de Morib. Lib. V. pag. 63. C.
ζῆλῳσι δικαστὴν μεσον· και καλοῦσιν ἐνιοὶ μεσι-
δῆς, ὡς εἰαν τῆς μεσῆς τυχωσι, τῆς δικαίης τευξο-
μενοί. . *De Republ. Lib. V. pag. 394. E.* ἐ-
χειρίζουσι τὴν φυλακὴν στρατιώταις και ἀρχού-
μεσιδίῳ, &c.

Μεσιδίω.

Phrynich. Eclog. pag. 46. Μεσιδιωθῆναι
τέρπειται και ἐν τοῖς δικαστηρίοις, και ἐν τοῖς
συμβολαίοις· ἀλλὰ συ μεσεγγυθῆναι λέγε.

Μεσίτης.

Lucian. Amor. pag. 571. D. οὐκ εὐρεθῆ
τραπέζα κοινὴ και φιλίας μεσίτην τραπέζαν
παράθεμενοί, &c.

Μεσοδασίλεια.

App. 1438. C.
Plut. Num. I. 132. 4. τοῦ δὲ σχήματος τοῦτο
τῆς ἀρχῆς μεσοδασίλειαν Ῥωμαῖοι καλεῖσιν.

Μεσοδασίλειος.

Dion. Hal. I. 115. 15. Τῷ δ' ἐξῆς ἐνιαυτῷ
βασίλευς μὲν οὐδεὶς ἀπεδείχθη Ῥωμαίων, ἀρχὴ
δὲ τις, ἣν καλεῖσιν μεσοδασίλειον, &c. . 131.
5. . 170. 12. . 669. 4.

Μεσοδασίλευς.

App. 1438. D.
Dion. Hal. I. 116. 14. και παρὰ τῶν ἐξ
αὐτῶν ὁ τοῦ μεσοδασίλευς εἶπεν, &c. . 176.
35. . 207. 38. . 233. 29. ἢ δὲ βεβλή μεσο-
δασίλεις ἀπεδείκνυν· 700. 4.

Μεσογειότης.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 933. A. Τῷ
δὲ Καῦστριανῷ πεδίῳ μετὰ τῷ πηλῶνι τῆς τῆς με-
σογειότητος, και τῆς Τρωλε, &c.

Μεσοκνημιον.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1067. C.
τοῖς δὲ πολλοῖς χιτῶν· εὖς μεσοκνημῖε, και δι-
πλους.

Μεσοκοιλον.

Lucian. Amor. pag. 560. 2. f. τὸν ἴσον ἐκ
τῶν

των μεσοκοίλων ἀκαρῇ καρχησιῷ το κερας προ-
εσείλαμεν.

Μεσολαβης.

Æschyl. Eumen. v. 156. εἵψεν δίκαν δι-
φρηλαίᾳ μεσολαβεῖ κενήρῳ.

Μεσομεσιτης.

Phan. Lex. pag. 489. 2. Μαρίτης, ὡς με-
σομεσίτης.

Μεσοποταμίας.

Steph. de Urb. pag. 553. A.

Μεσοσφαιρεῖς.

Arrian. Peripl. Maris Erythr. pag. 37.
ult. Ed. *Oxon.* γινέσθαι δε γενη τρια. εκ μεν
τε μειζονῶ φυλλα, το ἀδρόσφαιρον μαλαβα-
θρον λεγομενον· εκ δε τε υποδεεσερε, το μεσό-
σφαιρον· εκ δε τε μικροσερε, το μικρόσφαιρον.

* *Μεσοσχιδης.* App. 1439. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 578. Paul. Silent. Καί
πλάγυν οξυήγρη μεσοσχιδέων δονακων, &c.

Μεσότειχον.

Suid. Lex. I. 897. Οἱ δε τες αχρεις σφωῶ
υπο του λιμε πιεζομενοι εξεβαλον εις το μεσο-
τειχον, &c.

Μεσσηρια.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 566. Schol.

Μεσσαβευς.

Steph. de Urb. pag. 553. C. Μέσσαβα,
πολις — το εθνικον, Μεσσαβεύς, τῷ τυπῷ των
Καρικων πολεων.

Μεσσαπέευς.

Steph. de Urb. pag. 553. C. Μεσσαπέαι,
χωριον Λακωνικον. το εθνικον, Μεσσαπεεύς.

Μεσσαπιος.

Steph. de Urb. pag. 553. D.

Μεσσηνιακος.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 426. C. του
Μεσσηνιακῆ πολεμς γενηθενῶ, &c. . 550.
A. B.

Μεσσηνις.

Steph. de Urb. pag. 554. A. Μεσσήνη —
το εθνικον, και ὁ πολιτης, Μεσσήνιῶ· και θη-
λυκον, Μεσσηνίς.

* *Μεσσηνης.* App. 1440. A.

Eurip. Ion. v. 907. τον Λαῖξς αὐδῶ, Ος
γ' ομφαν κληροῖς Πρῶ χρυσευς θακυς, και
Γαίας μεσσήρεις ἑδρας·

Μεσσοαῖης.

Steph. de Urb. pag. 554. B. Μέσσοα —
το εθνικον, Μεσσοάτης.

Μεσσοβίως.

Callim. Hym. in Dian. v. 36. Πολλας δε
ξυνῇ πολιας διαμερησασθαι, Μεσσοβίως, &c.
Vide Observ. Illustr. Spanhem. ad v. 37.
pag. 153.

Μεσσωγίτης.

Steph. de Urb. pag. 554. C. Μέσσωγίς,
ορῶ Λυδίας. το τοπικον, Μεσσωγίτης. — οθεν
αριςῶ Μεσσωγίτης οινῶ, ὁ Αρωμεύς. *Vide*
pag. 176. B. Μεσσωγίτης &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 962. A.
οθεν αριςῶ Μεσσωγίτης οινῶ ὁ Αρωμεύς. *Sim-*
plici usus est Geographus.

* *Μεσσωδικος.* App. 1440. D.

Aristoph. Equit. v. 753. Schol.

* *Μεσσωρι.* App. 1440. E.

Lucian. Philopat. pag. 1126. A. εκβη-
σονῆαι δε εις μηνᾳ Μεσσωρί. *Ed. Amst. A. D.*
1743. habet Μεσσορί. *Vide Not. Vol. III.*
610. 26.

Μελαβαπῖω.

Plut. Lysand. III. 24. 13. τουθῶ δε ην σι-
δηρεν, πρῶτον μεν οξει μελαβαπῖόμενον εκ πυ-
ρῶ, οπως μη καλχαλκευοῖο, &c.

Lucian. Amor. pag. 578. C. ξανθῶ μελα-
βάπλουσιν ανθει, την ιδιαν καλακρινεσαι φυσιν. .
747. A. επει γαρ αυτες μελέβαπῖεν ἡ φιλοσο-
φια, &c. . B. μελαβεβάφθαι. . 802. D.

* *Μελαβαλίκως.* I. 650. C.

Theocrit. Idyll. A. v. 3. Συρισδες. *Schol.*
συρίτῳ δε επι συρισμῶ, το δια τε σομαῖος ἀμε-
ταβάτως. και συρίτῳ επι χλευασμς μελαβα-
τικῶς, οιον, συρίτῳ τινα, αὐτῇ τε χλευάζω, και
των συριτῳμένων εσιν, ἡσουν των εμπαιζομενων.
Vide supra Αμελαβας.

Μελαβίβασεῖς.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 388. 13. ορ-
θως μενοι γε μελαβίβασέη και ἡ μελαβολη.

Μελαβλεπω.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 726. ἡ κεινο μελα-
βλέψειας ερευθῶ.

Μελαβληῖον.

Plat. Theat. I. 167. A. μελαβληῖον δ'
επι θαλερα. — οὐλῳ δε και εν τη παιδεια, απο
ελερας

ετερας ἔξως ἐπὶ τὴν ἀμεινω μεταβλητέον.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 392. 12.

Μεταβλητικῶς.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 51.

Μεταλείνιων. App. 1441. A.

Harpocrat. Lex. pag. 196. Μεταλείνιων, — δεύει μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται, &c.. *Suid. Lex. II.* 538.

Demosth. Orat. adv. Phæniſſ. pag. 654. Α. τε γὰρ Μεταλείνιων μὴν — ἐποικν οἱ στραῖσι τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀνιδόσεις. 739. Α. . *Olynth. B.* pag. 81. Schol. Ed. Cant. 1731. Μεταλείνιων, ἦσιν Φεβρεάριον. Vide Not. pag. 329.

Plut. Public. I. 229. 2. . *Camill. I.* 305. 14, 17. *Nic. III.* 244. 16. . *Demosth. IV.* 435. 7.

Μεταλενναῶ.

Joseph. Ant. Lib. XI. pag. 551. §. 3. 9. μεταποιεῖ γὰρ καὶ μεταλεννᾷ τὰς ψυχὰς ἐν αὐταῖς γενομένῳ, sc. οἶνῳ.

Μεταγλωττίσης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 348.

* Μεταλνοῖα. I. 1857. C.

Soph. El. §. 584. μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μεταλνοῖαν τίθῃς. Schol. Μεαλνοῖαν. αὐτὴ τοῦ μεταλνοῖαν, τοῦτέστι μεταμέλειαν. *Lege quæ sequuntur.*

* Μεταλνώσις. I. 1857. C.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 36. 12. λεγέται ὑπὸ Λυδῶν Κροῖσον μαθούσα τὴν Κυροῦ μεταλνώσιν, &c.

Μεταγραφικός.

Lycophr. Alex. §. 156. Schol. καὶ τινες μεταγραφικὸν πᾶσισμα λαομεδοντὶ εἰχῶσιν.

* Μεταλῶγη. I. 80. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 629. 17.

Μεταλῶνιης.

Steph. de Urb. pag. 554. C. Μεαλῶνιον, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Μεαλῶνιτης.

Μεαδειπνεῶ.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 389. 7. εἰ δὲ γέ ἐπι πλείω χρόνον κενεαγλήσας, ἐξαπνιῆς μεαδειπνήσειεν, εἰ μάλλον ἂν βαρυνόη.

Μεαδέλειον.

Xenoph. περὶ Ἱππ. Cap. 4. §. 4. pag. 15. μεαδέλειον δὲ μεα τὸ ἀριστον ἀπο τῆς φαῖνης, ἵν' ἡλὶον ἐπὶ τὸ δειπνόν ἦ.

Μεαδῆσον.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 955. Αὐτὰρ ὅγ' οὐ μεαδῆρὸν ἐελδομένη ἐφαινήθη, &c.

* Μεαδιώκος. App. 1441. C.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 184. 23. αὐτὴ καὶ μεαδιώκος γενομένη ὁ κηρυξ ἦκε.

Μεαδόλεον.

Plat. Lys. II. 211. D. Ἀλλὰ μὴν (ἦν δ' εἶω) μεαδόλεον.

* Μεαδρομη. III. 1662. G.

Eurip. Iph. in Taur. §. 941.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 3. §. 7. pag. 111. Οὔτ' αὖτε τῶν ἀλλῶν κυνῶν εὐρηματὰ ἐν ταῖς ἰχθυαῖς καὶ μεαδρομαῖς προθεοῦσαι, &c.. 134. 4. f.

* Μεαδρομος. III. 1662. G.

Soph. El. §. 1501. βεῖσι δ' ἀρὶ δωμαίων ὑποσεῖοι μεαδρομοὶ κακῶν πανερημάτων.

Μεαθέλειον.

Plat. de Leg. Lib. X. pag. 894. D. ἀρ' ἐν ἡμῖν τῶν νυν ἐκ ὀρθῶς ρηθέντων μεαθέλειον, ἐν ἡ καὶ δύο;

* Μεακαθέζω. App. 1441. F.

Lucian. Icarom. pag. 738. D. μεεκαθέζω ἐπὶ τὸν ἐξῆς θρόνον, &c.

* Μεακαθίζω. App. 1441. F.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 922. 11. μεακαθίζων παρ' αὐτὸν, sc. Κλαυδίον.

Μεακαθοπλίζω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 330. 4. f. Μεακαθώπλισε δὲ τὰς Λιβύας εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν τρόπον, &c.

Μεακαλαχέω.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 395. 15. καὶ ταχέως μεακαλαχεῖσθαι.

Μεακαλαψυχω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 205. G. μεακαλαψυχθεῖσαι, ἐκθερμαινόνται ὀξέως, &c.

* Μεακινεῶ. II. 218. D.

Dion. Hal. II. 7. 16. εἶω δὲ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων τῶν μεακινήσας τὴν συνθεσιν, &c.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 19. 14.

Μεακίνημα.

Hippocr. Prædict. pag. 102. F. τὰ δὲ σμικρὰ μεακινήματα τῶν οὐσῶν οἷα τε καθ' ἑαυτὰ.

Μεακίνησις.

Μελακίνησις.

Hippocr. de Insomn. pag. 379. 9. νοσεύησι
δε, υφείην και μελακίνησιν τε υπαρχοντι.

* *Μελακλινω.* II. 257. C.

Eustath. in Iliad. A. pag. 77. 47, 49.
εν τῇ τοις αἰ αἰτιατικαῖς εἰς εὐθείας μελεκλίθησαν,
ἢ μελελήφθησαν. . 12. 20.

* *Μελακλίσσις.* II. 257. C.

Eustath. in Iliad. A. pag. 12. 20. το δε
μηνιν ουλομενην μελακλίθεν εἰς το, ἢ μυρὶ Αχ-
αιοις ἀλλ' ἐθηκε, σχημα ἐποίησεν ὁ Κλίσσις ἢ
Μελάκλίσσις λεγεται, &c.

Μελακλύζω.

Hippocr. de Nat. Mul. pag. 565. 38. και
μελακλύζειν μελα τα προσθετα, &c. . 566.
37. . 574. 25, 28. . 630. 10, 12.

Μελακοιμιζω.

Æschyl. Choeph. v. 1075. ποῖ κατὰ λήξει με-
τακοιμισθὲν μενόμενος αἴης;

Μελακοινω.

Æschyl. Eumen. v. 351. ουδε τις ἐστὶ συν-
δαιτωρ μελάκοινω. . v. 967. . *Suppl.* v. 1046.
μελάκοινοι δ' αἱ φίλαι μάρι παρεισι, &c.

Μελακομιδῆ.

S. Chrysost. Hom. in Gen. I. 91. 34. ὅν
δε παλιν, πρὸς τὴν τῶν ἀδελφῶν μελακομιδὴν
πολλὴν παρεχέει τὴν χρεῖαν.

Μελακοσμησις.

Plut. Syll. III. 54. 12. Τυρρηνῶν δε οἱ λο-
γοὶ μελαβολὴν ἐβρεχ γενεᾶς ἀπεφαινοῦντο, και με-
τακόσμησιν ἀποσημαινεῖν το τερας.

Plat. de Leg. II. 892. A.

Μελακοσμιω.

Phil. Jud. de Somn. pag. 592. E.

Μελακρω.

Plut. adv. Stoicos, pag. 1069. C. μελα-
κρῶσαι τις ευθυς υποπιπίεσι, &c.

Μελακυκλεω.

Plat. Epinom. II. 982. D.

Μελαλαμπαδευομαι.

Clem. Alex. Strom. Lib. II. pag. 503. 2.
οἰονει διαμονην τινὰ παισι παιδῶν μελαλαμπα-
δευομένην.

Μελαλγω.

Æschyl. Suppl. v. 710. τί, τῶνδ' ἐξίσχ ῥε-
πομένων, μελαλγῆς το δίκαιον ἔρξαι;

VOL. II. N°. IX. 5.

Μελλακλήνηρ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 318. E. ἐκ
Ione. Στυγῶ μελλακλήνηρα πελυπεν χρο.

Μελλακλήω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 711. ἐπεὶ δαι-
μων λημαῖος ἀνδροπαῖα χρονία μελλακλήος, &c.

Μελλαλαω.

Pind. Pyth. Δ. v. 290. Μεμάνευμαι δ'
ἐπὶ Κασαλία· Εἰ μελάλλατον τι. Schol. εἰ ἐρεу-
νήσον τι τῶν, ὧν &c.

Μελλαλευῖης.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 826. B. λει-
πέται δὴ τοῖς μεν μελλαλευαῖς ἐκ τῶν μελαλ-
λῶν ὁ βίω, &c. . 1051. A.

Μελλαλεγειον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 217. 33.

Μελαλωφεω.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 1161. και δὴ με-
τελώφειν. Schol. ἀντὶ τῆς ἐπαυσαντο.

Μελαμαιω.

Pind. Nem. Od. Γ. v. 140. Ος ἐλαβεν
αἰψα τηλοθε μελαμαίόμενος· δαφνοῖνον ἀγρὰν
ποσιν.

* *Μελαμειβω.* I. 393. C.

Pind. Nem. Od. X. v. 103.

Μελαμισγω.

Hippocr. de Morb. pag. 475. 7. και μελα-
μίσγειν υδωρ. . 483. ult.

* *Μελαμπισχω.* I. 1362. D.

Plat. de Rep. II. 569. C.

Μελαναῖσσω.

Simm. Rhod. Ov. v. 6. apud *Poet. Minor.*
pag. 351. ὅνω δ' ὀρσας ἐκ μέρε μονοβάμονω
μελαν παροῖθεν αἰξε, &c. Vide *Æmyl. Port.*
Lex. Dor. ad Voc.

Μετανῆλεω.

Anthol. Ep. Gr. pag. 161. *Pallad.* και
συγκυκῶσα και μετανῆλῶσα παλιν, &c.

Μελαξυλοῖω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 361.

Μελαξυῖης.

Jambl. de Vita Pyth. pag. 97. 14.

Μελαπαιφασσω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1265. Χειμεριην
σεροπην θαμινον μελαπαιφάσσεσθαι ἐκ νεφῶν,
Z z &c.

δxc. Schol. γραφῆται μεῖαπαιφάσσαν. ἐκα-
τερως το διαλάμπον σημαίνει.

Μεῖαπαραδιδῶμι.

Jamb. de Vita Pyth. §. 226. pag. 183.
14. καὶ αἰφάδως ἐν μνημῇ τοῖς διαδοχοῖς, ὥσπερ
μυστηρία θεῶν μεῖαπαραδιδόντες.

* Μεῖαπειραῶ. III. 157. G.

Aristoph. Eccles. §. 217.

* Μεῖαπειρος. III. 137. A.

Plat. Tim. III. 51. E. καὶ το μεν, ἀκίνη-
τον πειθοῖ, το δε, μεῖαπειρόν.

Μεῖαπινῶ.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 393. 32.
προπινόμενον μεν προ ροφημαῖο μελικρήνον, καὶ
βλαπτει οκως μεῖαπινόμενον, ἀλλὰ τι καὶ ὠ-
φελει.

Μεῖαπιπρασκῶ.

Aristoph. Nub. §. 1200. Schol. Πρόθενθαι
δε, οἱ προλαμβανοντες καὶ προεσθιοντες τα οψα
πριν εἰς αἶθρα κομισθῆναι, καὶ μεῖαπιπράσκον-
τες πλείονο.

Μεῖαπλασις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 44. 11. γινέται
δε ὁ τοιῖο μεῖαπλασμός καὶ ἐν ὀνομασίῃ. οἶον,
τῇ ὑσμινῇ, καὶ τῇ Δωδωνῇ, κοινῶς μεν, διὰ τοῦ
ἣ το τελικόν· ποιητικῶς δε, διὰ τῆς ἰ καὶ α μεῖα-
πλασιν.

Μεῖαπλασμός. III. 351. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 44. 10. ἐστὶ
γὰρ μεῖαπλασμός, μεῖαθεσις καὶ μεῖασχημαῖ-
σμός ληξέως λεξέως εἰς ἕτερον συγγενές τελι-
κόν, δxc. . 56. 46, 50. . 57. 2, 3. . 60. 19.

Hom. Iliad. B. §. 248. Ἑο. Schol. Σου.
ἐπέκλασις ὁ τροπῶ. Μεῖαπλασμός οὐκ ἀλ-
λοῖς γραμματικαῖς λεῖται συλλαβῆς ἀνάλυσις,
ἦτοι διάσσις· τῇ κράσει ἀντικείμενῶ. Ed.
Schrev.

Μεῖαποιησις. III. 437. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 44. 8. ὅσσω
— καὶ α μεῖαπλασμόν, ὅσσε. ἦεν καὶ α μεῖα-
ποίησιν τοῦ ὦ τελικοῦ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν
εἰς το ε.

Μεῖαποιητικῶ.

Just. Mart. pag. 212. B. Ed. Par.

Μεῖαποιπνῶ.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1112. συνήϊζαν
δε γυναῖκες Ἀμφιπολοὶ δεσποῖναν ἐν μεῖαποι-
πνύσσαι.

Μεῖαπόρεον.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 394. 50. ὕδωρ
μεῖαπόρεον ολίγον.

Μεῖαπῶλικῶ.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. XI. pag.
325. §. 10. εἰαν ἦοι διαφερωμεθα πρὸ τα με-
σα, ἣ εὐεξάπότηοι καὶ προπῶλικοὶ καὶ μεῖα-
πῶλικοὶ ὤμεν.

Dion. Hal. II. 21. 34. ἃ [sc. ᾱ, ἰ, ὤ] οἱ
μεν, διχρονα, — οἱ δὲ, μεῖαπῶλικά καλεσιν.

Μεῖαπῶλῶ.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. V. pag.
153. 2. καὶ πασα ἣ ἡμέτερα συγκατάθεσις,
μεῖαπῶλή. πρ γὰρ ὁ ἀμεῖαπῶλῶ;

* Μεῖαρσιολεσχέω. I. 214. G.

Aristoph. Nub. §. 319. Schol.

Μεῖασκευῆ.

Dion. Hal. II. 12. 15. . 13. 4. εἰ τι δεῖ
μεῖασκευῆς ὄνομα ἣ ῥημα, δxc. . 14. 29.

Μεῖασκηνοῶ.

Joseph. Ant. Lib. III. Cap. 5. §. 1. 12.
pag. 127. Ἑβραῖοι δε καὶ α τας Μωϋσεως ἐν-
λας μεῖεσκήνεν, δxc.

Diod. Sic. Bibl. pag. 414. 3. καὶ τινῶν
ἐπιχειρησαντων μεῖασκήνεν, οἱ πολλοὶ, δxc.

Μεῖασπαῶ.

Soph. Oed. Col. §. 808. πειρα μεῖασπᾶν,
σκληρα μαλθακῶς λεῖων.

Μεῖασαλίκος. I. 1777. C.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 208. 86.
Schol. Μεῖασαλίκόν.

* Μεῖασειχῶ. III. 981. H.

Eurip. Hec. §. 509. Ἡκω μεῖασείχων σε.
Schol. ἦλθον μεῖακαλέμενῶ.

Μεῖασοιχειωσις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 362.

Μεῖασοιχιζῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 364.

Μεῖασρεπῶ.

Aristot. de Sophist. Elench. I. 309. C.
Εἰαν δε λαθῇ, τὴν αἰνοῖαν, — εἰς τὸν ἐρωτῶν
μεῖασρεπῶ, ὡς καὶ διειλεμένον.

Μεῖασρεπῶλίκος.

Plat. de Rep. Lib. VII. pag. 524. ult.
καὶ εἰω τῶν αἰωγῶν ἀν εἰη καὶ μεῖασρεπῶλίκῶν
ἐπὶ τὴν τε οὐκ ἔαν ἣ περὶ το ἐν μαθησις.

Μεῖασρωφῶ.

Μελασρωφάω.

Orph. de Lap. Achat. v. 98. pag. 238.
Μηδε μελασρωφᾶσθαι, επεικ' απο νοσφι τρά-
πησθε.

Μελασυμβαλλω.

Hippocr. de Gland. pag. 273. 32. τοισι
δε αρρεσι και η σενοχωρη και η πυκνολης του
σωμας μελασυμβάλλεται μη ειναι μεγαλας
τας αδενας.

Μελασυνιθημι.

Dem. Phal. de Elocut. §. 59. pag. 42.
μελασυνιθενι εοικεν. . §. 189. pag. 110. εσαι
δε δηλον, εις μελασυνθεις λεοι και τουο. . §.
261. pag. 146.

Μελασυρω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 25. 8. παρα-
γωγη δε μελασύρει αυλα εις το, εμεθεν, σεθεν, εθεν.

Μελαροπευω.

Hesych. Lex. pag. 789. 2. Προμαλχαλεύ-
ειν, μελαροπεύειν. . *Phan. Lex.* pag. 626. 3.

Μελαροπια.

Pind. Pyth. Od. X. v. 31. Μη φθονεραις
εκ θεων Μελαροπίας επικυρσαιεν.

Μελαρωπαω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 297. απαλας δε
μελερωπατο παρειας ες χλοον, &c.

* Μελαλυπω. III. 1694. C.

Clem. Alex. Strom. Lib. IV. pag. 631.
43. και διηνεγκεν εδεν, η φυσει πλασθῆναι τοι-
ουδε, η χρονω και μαθησει μελαλυπωθῆναι.

Μελαφοιλω.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1129. D.
παρ' αλληλων δ' ου μελαφοιλα τα επιηδευ-
μας, &c.

Μελαφοριζω.

Lycophr. Alex. v. 286. Schol. μελαφορίζει
δε την παρ' Ομηρον Ελληνικην ναυμαχίαν, &c.

Μελαφρυσσω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 133. B.

Μελαφυω. App. 1445. A.

Hippocr. de Carn. pag. 251. 52. οι δε με-
ταφύοντες συγκαταφράσκουσιν, ην μη υπο νοσου
διαφθαρώσι.

Μελαχαλκευσις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 365.

Μελαχαλκευω.

Suicer. Thes. Eccles. II. 365.

Μελαχαρατω.

Suicer. Thes. Eccles. II. 365.

Μελαχρονω.

Lucian. de Saltat. pag. 521. A. — οι δε,
ευρυθμα μεν, τα πραγματα δε μελάχρονα η
πρόχρονα, οιον ετα ποτε ιδων μεμνημαι.

Μελαχρωσεων.

Clem. Alex. Pædag. pag. 291. 13. Ουκεν
εδε βαπτεον τας τριχας· εδε μην τας πολιας
μελαχρωσῶν.

* Μελαχωρησις. IV. 676. C.

Suid. Lex. I. 488. Γνωμη η βουλη, και η
προαιρεσις. "Οτω θεια μεν η γνωμη περιόντι, εις
θεας η μελαχώρησις.

Eustath. in Odyss. H. pag. 271. 35. της
δε τε ζηα και δελια προ αλληλα μελαχωρή-
σεως, παραδειγματα μυρια.

* Μελαψαισω. App. 1445. B.

Eurip. Phæn. v. 1399. Ετεοκληης δε,
ποδι μελαψαίρων πετρον, &c. Schol. μελακι-
νων, μελασρέφων τω ποδι καλα το λεληθω, οι-
ονει παρασυρων.

Μελεκενριζω.

Suicer. Thes. Eccles. II. 366.

Μελεχρω.

Etym. Magn. col. 149. 41. Αρσην· παρα
το αρδω το ποριζω και το μελεχρω· ο γαρ ανηρ
τη γυναικι επαρδευει.

* Μελεισδυνω. I. 1062. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 845. C. Ad
hunc locum, ni fallor, respicit Cl. Auctor.

Μελεισνορω.

Plat. Protag. I. 315. B. τον δε μελεισενό-
ησα (εφη Ομηρω) Ιππιαν &c. Vide Marg.
et *Hom. Odyss.* A. v. 571, 600.

* Μελεκβιβαζω. App. 1445. D.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 549. 80.
μελεκβιάσαντες εις αλλην στρατιωτιν ναυν, &c.

Dion. Cass. Hist. pag. 386. C.

Μελελευσεων.

Lucian. Fugitiv. pag. 1015. B. η οπως
αυτες μελελευσῶν. Schol. Κολασῶν. Τιμωρη-
τέον. Vide Ed. *Amst.* 1743. Vol. III. pag.
376. 30.

Μεενδεω.

Μελένδεω.

Suicer. Thes. Eccles. II. 367.

Μελένδυμι.

Lucian. Mort. Dial. pag. 134. 2. f. ζυ
δε και την Μακεδονικην χλαμυδα καβαλων,
κανδυν, ως φασι, μελένδους, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1168. C.

Μελένδυω.

Lucian. Nescym. pag. 163. ult. . 762. A.
ως θοιμάριον τέλο το Ελληνικον περισπασας
αυτε, βαρβαρικον μελένδυσσα.

Tim. Locri de Anima Mundi, apud Plat.
III. 104. D. ως μελένδυομένην τᾶν ψυχᾶν, &c.

* *Μελένεκω. App. 1445. E.*

Lucian. Somn. pag. 722. A. οψει τα Σι-
μωνω παύλα εν βραχεῖ δευρο μελένηνεμένα.

Plat. Tim. III. 26. D.

Μελένεκλειον.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 912. A.
Τα εν περὶ τῆς Τευκρας και τῆς μυας — δευ-
ρο μελένεκλειον.

Μελέννεπω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1167. Αὐτὰρ δ
τοῖς πάντεσσι μελέννεπε δηνεα κέρης, &c.

Μελένσωμαλω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 367.

Μελένλιθημι.

Demosth. c. Dionysod. pag. 741. B. επει
τι δηποτε μισθόμενοι εἰερα πλοια, ως φατε, εχ
απαντα γομον της νεως μενεθέσθε, αλλα τον
σιλον αυτε εν τη Ροδω καλειπιτε;

Μελέξαιρω.

Demosth. c. Dionysod. pag. 741. B. δια τι
εν φησιν εμισθωσαμην εἰερα πλοια, και μελέξει-
λόμην τον γομον, και δευρο απεσειλα;

* *Μελέξανισημι. App. 1445. E.*

Lucian. Conviv. pag. 1043. C.

Μελέπιδεσις.

Hippocr. de Fract. pag. 759. A. και τας
μελέπιδέσιας, ωσαυτως χρη ποιεσθαι. . 763. G.

Μελέπιδεω.

Hippocr. de Fract. pag. 757. H. και ευθε-
τησάμεν μελέπιδησάτω. . 765. B.

Μελέωροποιεω.

Hippocr. de Artic. pag. 832. D. δικαία

δε και ταυτα, μηδε μελέωροποιεειν, μηδε ες το
καλω ρεπειν, &c.

Μελέωροσκοπω. I. 223. F.

Plat. de Rep. II. 488. E.

Μελέωροφροισω.

Aristoph. Equit. v. 821. Οποσαν χασμα.
Schol. Οποτε μελέωροφρονεις.

Μελοικισμω. II. 1230. E.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 159. C. μελοι-
κισμὸν εκειθεν ποιησάμεν εἰς τα εξω σπηλων;

Μελοικοδομω.

Aeschyl. Choe. v. 971. μελοικοδόμων. Sch.
οἱ νυν τας δομας οικυτες, πεσεναι εἰς το εμπτα-
λιν της πρώτης τυχης.

Μελοικοφυλαξ.

Xenoph. περὶ Προσod. Cap. 2. §. 7. pag.
254. Και εἰ μελοικοφύλακας γε, ωσπερ ὄρφανο-
φύλακας, αρχην καθισαῖμεν, &c.

Μελοιω.

Lucian. Somn. pag. 722. A. μελοισω γαρ
αυτα παρελθων.

Vide Steph. App. 174. C.

Μελοιωνίζομαι. II. 1264. F.

Dinarch. c. Demosth. pag. 104. A. και
μελοιωνίσασθαι την τυχην, και μεταλλάξασθαι
βελομεθα.

* *Μελοσιασικος. I. 1134. D.*

Suid. Lex. III. 66. Παίδειος. μελοσιασικόν.
ὁ της παιδειας.

* *Μελοχικος. I. 1349. A.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 24. 52. εκ εσι
δε ὁ Απολλων μελοχικόν. εκλινετο γαρ αν, Απ-
ολλονω ως λεοντω. αλλα μαλιστα ῥηματικόν. .
Odyss. A. pag. 9. 40.

Μελεηλικος.

Plat. Phileb. II. 55. E. πασων που τεχ-
νων αν τις αριθμητικην χωριζη, και μελεηλικην,
και σαλικην, ως επω ειπειν, &c. . pag. 283.
D. . 284. E. . 285. A. C. . III. 373. D.

* *Μελεηω. II. 903. E.*

Eurip. Bacch. v. 1242. Ω πενθε ε με-
τρητον, εδ' οιον τ' ιδειν &c.

Dion. Hal. I. 83. 3. το μακαριον αρετη
μελεητον, ε τυχη.

* *Μελειοπολης. III. 303. E.*

Xenoph. Socr. Apol. §. 19. 3. pag. 277.
ζυ

Ὁ δὲ εἰπὲ εἰ τινα οἰσθα ὑπ' ἐμῆ γεγεννημένον, — ἢ ἐξ ευλαίης πολυδαπανον, ἢ ὡς ἐκ μέριονόπτε οἰνόφυλα, &c.

Μετριοφροσύνη.

Eust. in Iliad. H. pag. 552. 16. Το δὲ εσμεν τοῖσι καὶ ἐξῆς, μέριοφροσύνην ἔχει.

Μετρίσμα.

Aristoph. Thest. v. 355. Το νόμισμα. Schol. Το μέτρισμα. ακυρῶς δὲ τῷ τῷ ονομαζι χρῆται.

Μετροειδής.

Dem. Phal. de Elocut. §. 184 et 185. pag. 109. των γὰρ καλων ἀμφοτέρων αἱ ἀπολήξεις μέτροειδές τι ἔχουσι.

Μετροποιία.

Hom. Iliad. B. v. 546 (al. 53) δια το μη δυνασθαι παύσας εἰς μέτροποιάν κάλαγῆναι.

Aristoph. Acharn. v. 299. Schol.

Μετωπίδαίος.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 663. 21. καὶ ἀχλὺς καὶ ἰδρὼς μετωπιδάϊ.

Μηδαῖνη.

Steph. de Urb. pag. 556. A. Μήδαβα, πόλις — ὁ πολίτης Μηδαῖνός, &c.

Μηδεύμα.

Hesiod. Theog. v. 510. Schol. pag. 274. c. 2. 26. Προμηθεῖα δὲ, τὸν πρᾶκτικὸν νοῦν, — οἷς καὶ δια το ποικίλον τῶν μηδευμάτων, αἰολομήϊς προσὰγορεύεται.

Μηδιποδισμός.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 630. A.

Μηδίσι.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 764. C. πρὸ εἰρήνην ἐν ευκολίᾳ οἰκισιν, Ἀρμενισί τε, καὶ Μηδίσι ἐσκευασμένοι.

Μηδοκλόν.

Anth. Ep. Gr. pag. 437. 1. Ταύλα σοι, ὦ βασιλεῦ Μηδοκλόνε, δῶρα κομίζει — Εὐδαί.

* *Μηδοφόνος.* App. 1448. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 297. Bass. Τῶν πόλε Μηδοφόνων μνημα τριηκοσίων. pag. 433. 437. 453. *Paul.* Μηδοφόνες μὲν χεῖρας ὑπερ γαμφοῖο κορυμβὰ Νάα ἀπορρυμένης ἐξέταμον κοπίδες. pag. 476. *Theat.* v. 7.

Μηθυμναί.

Steph. de Urb. pag. 556. D. Μήθυμνα, Vol. II. N°. X. 1.

πόλις ἐν Λεσῷ — ὁ πολίτης, Μηθυμναί.

Μηκυσμός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 61. 4. — καὶ ἡ τῶν ψιλῶν συμφωνῶν ἐπιφορὰ βοηθεῖν εἰς μηκυσμὸν δύναται.

* *Μηλιαθμός.* II. 1642. A.

Lycophr. Alex. v. 95. ἀνὶ δ' ευχίλε κάπης, καὶ μηλιαθμῶν, &c.

Μηλιακός.

Steph. de Urb. pag. 557. B. Μῆλα, νησ — καὶ κωμὴ τῆς Ἀκαρνανίας, ἥς το ἐθνικὸν Μηλιεύς. — γίνεσθαι καὶ ἀπο τῆς Μήλις. Μηλιεύς, καὶ Μηλιακός, καὶ Μηλὶς ἡ χώρα.

Μηλιεύς.

Vide supra Μηλιακ.

Μηλοδόκος.

Pind. Pyth. Γ. v. 46. Ἐν δ' ἀρα μηλοδόκῳ Πυθωνι &c.

Μηλοθύτης.

Eurip. Alcest. v. 118. Οὐκ ἔχω πῖ τινα Μηλοθύταν πορευθῶ. *Iph. in Taur.* v. 1116. Βωμὴς τε μηλοθύτας ζῆσ', &c.

Μηλονομάς.

Eurip. Alcest. v. 573. Ἐτλη δὲ σοῖσι μηλονόμας ἐν δομοῖς γενέσθαι, &c.

Μηλονομός. II. 1641. D.

Eurip. Cycl. v. 655.

* *Μηλοσπορός.* II. 1639. C.

Eurip. Hippol. v. 742.

Μηλοφορία.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 514. D. ἐπιφέρει καὶ τὴν παρὰ Μηδῶν γενέσθαι Περσῶν μηλοφορίαν, &c.

Μηλωσις.

Hippocr. de Cap. Vuln. pag. 902. B. εἴλα δὲ καὶ λοῖω καὶ ἐρῷ ἐξελεγχόντα πλὴν μηλώσι. μήλωσις γὰρ ἐκ ἐξελεγχῆς εἰ πεπονθετὸ τῶν κακῶν το ὅσον, καὶ εἰ τι ἔχει ἐν αὐτῷ, ἢ ἔπεπονθεν, ἀλλ' ἐδρην τε τοῦ βελῆς ἐξελεγχῆς μήλωσις. *De Fractis,* pag. 772. F.

Μηνάς.

Eurip. Rhes. v. 534. Οὐ λευσσῆς μηνάδαι αιγλαν;

Μηνιγλίος.

Steph. de Urb. pag. 557. D. Μήνιγξ, νησ — το ἐθνικόν, Μηνίγλις.

Μηνυτης.

Æschyl. Eumen. v. 245. ἔπε δὲ μηνυτῆρα ἀφθελῆς φραδαῖς.

* *Μηριαίος.* II. 1646. A.

Xenoph. περὶ Ἱππ. Cap. 11. §. 4. pag. 46. οἱ δὲ καὶ βακχηρίᾳ παρὰ λρεχονίᾳ τινα κελευντες ὑπο τὰς μηνιαίας παίειν.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 187. μηνιαῖα. pag. 508. 4. μηνιαῖαι.

Μηροραφης.

Eustath. in Dionys. Περιη. v. 1153. pag. 289. 2. οθεν παρὰ τοῖς μυθοῖς μηροραφῆς εὐομισθη Διονυσῶ.

Μηροῤῥαφης. *Steph. Thes.* III. 669. A.

* *Μηροῤῥαφης.* II. 1644. C.

Eustath. in Iliad. B. pag. 234. 30. ὅρῳ δὲ τι Ἰνδικόν, Μηρῶ ἐκλήθη, Διονυσῶ ἀνακειμένον. οθεν μηροῤῥαφῆς μεμυθεύαι, φασιν, ὁ Διονυσῶ.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1008. B. καὶ μηροῤῥαφῆς δὲ λεῖται.

Μηραδελφους.

Pind. Pyth. H. v. 48. Παλαισμαῖεσσι γὰρ ἰχνευὼν μᾶραδελφεοῦς, &c. Schol. τοὺς τῆς μηρῶ ἀδελφους, &c.

Μηριδῖος.

Aristoph. Lyfistr. v. 549. Ἄλλ' ὦ — μητριδῖων ἀκαληφῶν, &c. Schol. μηριδίας δὲ λεῖται τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα τῆς βόλανης τῆς ἀκαληφῆς. Hic locus citatur ab Athen. in *Deipn.* pag. 90. C.

Μηρικως.

Dion. Hal. II. 93. 9. ἀλλὰ ὡς μηρικῶς παραμυθεμένη ὑπαινιτίζεται πρὸς τὸν Ἀχιλλεᾶ, οἱ ἔχρη αὐτὸν τρυφᾶν, &c.

Μηροδοκος.

Pind. Nem. Z. v. 123. Ἀεὶ οἷ γὰρ Αἰακὼν μιν ὑπο μᾶροδόκοις γοναῖς φύεινται.

Μηροκλονια.

Lycophr. Alex. v. 1122. Schol.

Eurip. Orest. v. 195. Schol. ὁ γὰρ σῶ πᾶσις Ὀρεσῆς ἀποκλείνας σε, δίκην ἔδωκε μηροκλονίας μανείας, &c.

Plut. de aud. Poet. pag. 18. A.

Μηροπαρθενος.

Suid. Lex. I. 319. 3. f. λαμβανῆται δὲ ἡ λέξις [αρετή] καὶ ἐπὶ ἀκατάληψίας, ὡς τὸ

Ἀρετῆν τὸ θαυμά τῆς σῆς κυήσεως, μηροπαρθενε.

Μηροῤῥεφης.

Orph. Hym. Τριέτηρ. v. 3. pag. 148. Μητροῤῥεφῆς, λιχνία, πυριπολε, καὶ τελεῖ, ἀρχα.

Μηροῤῥπτης.

Phan. Lex. pag. 54. 3. Ἀλλοῖα, Ἀττικῶς. ἀφ' ἧ καὶ ὁ παρὰ ῥοῤῥπῆς καὶ μηρῶ ῥοῤῥπῆς, πατραλαίας καὶ μηραλαίας λεῖται.

* *Μηροφονῆς.* II. 825. A.

Eurip. Orest. v. 479. Ὁ μηροφόνῆς ὁδὲ πρὸ δωμαίων δράκων σιλῶει νοσῶδεις ἀστράπας, &c. Schol. ὁ τῆς μηρῶ φονεύς, &c. v. 1140, 1424. *Androm.* v. 999. pag. 323.

Μηρωνυμικος.

Phan. Lex. pag. 133. 2. Ἀρείδης — εἰ τα μῆρωνυμικὰ παύλα, οἷον, Λήῳ Ληϊώδης, Δαναῶ Δαναΐδης.

Etymol. Magn. col. 166. 11. εἰ γὰρ ἡν μῆρωνυμικὸν δια τῆς εἰραφῆς ἄν.

Μηχανησις.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 31. 7. f. ὡς τὸ ὅλον φαίνεσθαι παραπλησίον ταῖς σίλοποιήκαις μηχανήσεσιν.

Μηχανοδῖφης.

Aristoph. Pac. v. 792. Vide Schol.

Μηχανοεῖς.

Soph. Ant. v. 371. δεινὸν τι τὸ μηχανόεν τεχνᾶς ὑπερ ἐλπίδ' ἔχων. Schol.

Μηχανοποιεω.

Hippocr. de Fraet. pag. 765. C. 772. C. αἰσχρὸν γὰρ καὶ ἀέχρὸν μηχανοποιεῖν καὶ ἀμχανοποιεῖσθαι.

Μηχανοῤῥαφω.

Æschyl. Choeph. v. 219. Αὐτῶ κατ' αὐτοῦ γ' ἀρα μηχανοῤῥαφῶ.

Μηχανοφορος.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. II. pag. 98. 13. τῶν νεῶν τινὰς τῶν μηχανοφόρων προσῆλθον. 1. 28. τὰς μὲν μηχανοφόρους ναὺς ἐπαναλῆν ἐκελευσεν.

* *Μίλα.* II. 933. H.

Orph. Arg. v. 904. Δεινολέχης Μηδεῖα Κυηϊάσιν μίλα κεραις.

* *Μίγμα.* II. 933. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 126. 10. καὶ παρ' ἡλλαγμένον ἐκ τῶν ἀριζῶν μίγμα.

Dion. Hal. II. 167. 11, 15.

Plut. de Prof. Virt. pag. 80. A. — ου
μαλλον οἶεσθαι χρη φιλοσοφεῖν, ἢ τες τα φαρ-
μακα και τα μίσματα πωλεῖν ἵαλρευεῖν.

Μιδαιεύς.

Steph. de Urb. pag. 558. B. Μιδάειον, πο-
λις — το εθνικον, Μιδαιεύς, και Μιδαιεύς, &c.

Μιδεαίης.

Steph. de Urb. pag. 558. C. Μίδεια, πο-
λις — ὁ πολίτης. Μιδεάτης, και Θηλυκον Μι-
δεάτις, και Μιδεαίη.

Μιδεαίης.

Steph. de Urb. pag. 558. D.

Theocrit. Idyll. XIII. §. 20. Αλκμηνας
υἱοῦ Μιδεάτιδος ἡρώϊνας.

Μιθριδατικός.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. F.
καὶ τα Μιθριδατικά σειςμῶν γενομένων &c.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 840. C.
ερημῶ γη πολλη δια τον Μιθριδατικὸν πολε-
μον. . 760. A. . 960. C.

Μιθριδατισμός.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 913. B.
καθ' ὃν καιρον αἰλιαν εἶχε Μιθριδατισμῶ.

* Μικραΐιος. I. 251. H.

Lucian. Fugitiv. pag. 1014. C. το δ' ὄξυ-
χολον, και μικραΐτιον, και πρὸ ορην ραδιον,
υπερ τα βρεφύλλια τα νεονα.

Μικρασπίς.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 97. 4. πα-
ραιβάτης· ὃν ὁ Πλάτων ἀναβάτην μικράσπιδα
εκαλεσε. Paulo aliter apud *Plat.* in *Crit.*
III. 119. B.

Μικραυλαξ.

Anth. Ep. Gr. pag. 553. *Philipp.* Δραγ-
μάλα σοι χωρε μικραύλακ' ὃ φιλόπυρε &c.

Μικροβασίλειος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 57. 49. Μι-
κροβασιλείας δε εσθης αὐτῷ της αρχης, δέεται τε
παλρὸ Διῶ.

Μικροβασίλευς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 61. 27. αδηλον
γαρ ει ανυσει τι καλα τε εὐρυκρείοντ' και μη
βλαβησείαι, μικροβασίλευς αὐτῷ ὦν. 78. 15.
Odys. Ω. pag. 844. 37.

Μικροβίωμοσυνη.

J. Poll. Onom. pag. 356. §. 13.

Μικρογραφέω.

Pbav. Lex. pag. 179. 3. Γνωαί, — και
ωφειλε μικρογραφεῖσθαι, ως απο της γενικης των
μέλοχων γεγονῶ.

Soph. El. §. 199. ἔρῳ ὁ κλεινας. Schol.
μικρογραφεῖν δε δει ὁ ἔρῳ, διο το ειναι τον ποδα
ἀνάπαισον. . §. 694. Schol. . *Oed. Tyr.* §.
674. Schol.

Μικροθαυμάς.

Aristoph. Equit. §. 677. Schol. διασυρει
δε αὐτες ως μικροθαυμάς και ταχεως απα-
τώμενες ολιγῷ λημμάτι.

* Μικροθυμός. I. 1605. C.

Dion. Hal. I. 662. 28. ουδε γαρ οὐτω μι-
κρόθυμ' εδε αχαριστος εσαι ὁ Ρωμαίων δημῶ,
ως &c.

Μικροκλέπτης.

Aristoph. Vesp. §. 962. Schol. χαρακίη-
ριζει δε τες μικροκλέπτας εν τοις εξης, τες οἱ-
κοι μενούσας των πολλῶν, και αρπαζόντας.

Μικροκομψός.

Dion. Hal. II. 8. 37. Ηἵστικον το σχημα
τελο της συνθεσεως, μικρόκομψον, αἰνετες, μαλ-
θακον.

* Μικροληψία. App. 1456. A.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 600. 5. f.

Μικρολοήιον.

Plut. Reip. gerend. Præcept. pag. 822.
A. ε μην δια τελο μικρολοήιον εν τοις νενο-
μισμένοις φιλοδημημασι, &c.

Μικροποιός.

D. Longin. de Subl. §. 41. pag. 218.
Μικροποιὸν δ' εδεν εἶως εν τοις υψηλοῖς, ως
ρυθμῶ κέκλασμενῶ λογε, και σεσοδημένῶ.

* Μικροπολίτης. III. 474. G.

J. Poll. Onom. pag. 993. 8.

Aristoph. Equit. §. 814. Συ δ' Αθηναῖος
εξηγησας μικροπολίτας ἀποφῆναι, &c. Schol.
δια την εκ τε πολεμε ενοχωριαν των αναλω-
μάτων, και την των ἀνδρων σπανιν.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. II. pag. 76.
§. 6. αλλα δια την υβριν ᾗδεκ ανθρωπος μι-
κροπολίτας, &c.

Æschin. de falsa Legat. pag. 263. A. τες
γαρ μικροπολίτας, ως περ αὐτες, φρεῖν τα των
μειζονων απορρηα,

Dion. Hal. I. 481. 21.

Μικροπολίτικῶ.

Μικροπολιτικός. App. 1456. B.

J. Poll. Onom. pag. 993. 9.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 351. D.

Μικροπτερυξ.

Pind. Pyth. Od. Δ. ν. 29. Ἀνὶ δελφινῶν
δ' ἐλαχυπτερύων ἵππους ἀμειψάντες θοάς, &c.
Schol. ἀνὶ δὲ τῶν μικροπτερύων δελφινῶν, ἵπ-
πους μέγαληφοναί, &c.

Deducas etiam a Μικροπτερύῳ.

Μικροσκελος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 391. B. μι-
κρόσκελῳ ἐστὶ, γλαυκῳ, καὶ &c.

* Μικροσομος. App. 1456. C.

Hippocr. de Morb. pag. 515. 19. ὥσπερ
εἰ τις ἀγλῳ μέγα μικρόσομον ἀπολαβῶν, &c.

Aristot. de Hist. Animal. I. 783. C.

Lucian. Timon. pag. 37. D. πρῳ αμαυ-
ρον τι καὶ μικρόσομον λυχνιδιον, &c.

Μικροσφαιςῳ.

Arrian. Peripl. maris Erythr. pag. 38.
3. Ed. Oxon. Verba legantur suprà in Vo-
ce Μεσοσφαιρῳ.

* Μικροσreichος. I. 1587. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 779. A. οὐκ
ὥσπερ ὁ ἀνθρώπῳ, — μικρότριχον, &c.

Μικροφαλος.

Phan. Lex. pag. 491. 2. Μάλῳ, ὁ μικρο-
φάλῳ, &c.. Suid. Lex. I. 509. in V. Μα-
τιολοιχός.

Μικροφρονως. App. 1456. C.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 15.

* Μικροφρων. App. 1456. C.

Dion. Cass. Xiph. pag. 691 E.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 14.

Μικροφυῖα.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1176. D.
Ταχα δὲ καὶ τες Πυλμαίς ἀπο τῆς τοῦτων
μικροφυῖας ἐπενοήσαν, &c.

Μικροχαρης.

D. Longin. de Sublim. §. 4. pag. 32. 2.
ὁμῶς διὰ τὰ εἶως μικροχαρῇ, εὐύλων ποιε ἐπι-
λανθανοῦναι. pag. 218. 4.

Μικροχωρος.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 252. A..
763. ult. Τὰ μὲν ἐν ἀλλὰ ἐβνη τὰ πλεῖστον, τὰ
πλεῖστον τὸν Καυκάσον, λυπρὰ καὶ μικρόχωρα.

Μιλησιακος.

Lucian. Amor. pag. 558. A. τοῖς Μιλη-
σιακοῖς λόγοις ὑπερκηλέμενῳ.

Plut. M. Crass. III. 294. 6, 10, 17.

* Μιλησιερής. App. 1456. E.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 486. E. Κρι-
τίας δ' ἐν τῇ Λακεδαιμονίων Πολιτείᾳ, κλινῇ
Μιλησιεργής, καὶ τραπέζᾳ Ρηνιοεργής.

Μιλητοπολιής.

Steph. de Urb. pag. 560. C. Μιληῖapolis,
πολις — ὁ πολίτης, Μιλησιπολίτης. καὶ τὸ
θηλυκόν, ἡ Μιλησιπολίτις.

Suid. Lex. II. 560. Μιλησιπολίτης. ὁ ἀπο
τῆς Μιλησιπόλεως. Vide Notam 9.

Μιλησιπολίτις.

Vide suprà Μιλησιπολιής.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 861. B.
ἀλλὰ δύο λιμναὶ μέγαλαι, ἥτε Ἀπολλωνιάτις,
ἥτε Μιλησιπολίτις. 863. A.

Μιλιαομαι.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 437. A.
Πολυεῖῳ δ' ἀπο τῆς Ἰαπυθίας μεμιλιᾶσθαι
φῆσι, καὶ εἶναι μιλία φῆξι εἰς Σιλαν πόλιν.

* Μιλιαριον. App. 1456. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 233. Nicarch. Ἡθ-
ρασας χαλκεν μιλιάριον Ἡλιοδωρε, &c. Schol.
Μιλιάριον τοῦτο ἱππολέβητα καλεῖσθαι φησὶν
Ἀθηναίῳ, sc. Lib. III. pag. 98. D.

Μιλιασμος.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 408. A. Ἐν
δὲ τῇ χωρογραφίᾳ μείζω λεῖται τὰ διασημάτα,
καὶ μέρῳ διηρημένα μιλιασμῷ.

Μιλιον. App. 1456. F.

Suid. Lex. II. 560. Μίλιον. μέτρον γῆς.
τὰ δεκά μίλια ἔχουσι σταδία π. ἀλλῶς. Τὸ
σταδίων ἔχει ποδας χ. τὸ δὲ Μίλιον, ποδας δσ.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 497. A.
λοφίζομεν δὲ ὡς μὲν οἱ πολλοὶ τὸ μίλιον οὐκ-
στάδιον, — ὡς δὲ Πολυεῖῳ προσέθεις τῷ
οὐκασταδίῳ διπλεθρον, ὅ ἐστι τρίτον σταδία, &c..
437. A.. 496. ult.

Plut. C. Gracch. IV. 389. 2. τὸ δὲ μίλιον
οὐκασταδίων οὐκασταδίων ἀποδεῖ.

Μιλητηλεφης.

Herodot. Hist. Lib. III. Cap. 58. pag.
182. τὸ δὲ παλαιὸν ἀπασαὶ αἱ νῆες ἦσαν μι-
λητηλεφές.

Μιλητηλεφής. Steph. App. 1457. D.

Μιλητω.

Μιλῶω. App. 1457. F.
Aristoph. Acharn. v. 22. Schol.

Μιλυεύς.

Steph. de Urb. pag. 560. D. Μιλύαι, οἱ
πρότερον Σολυμοί, — το ἐθνικόν, Μιλυεύς, καὶ
Μιλυῖτης.

Μιλυῖτης.

Vide suprā Μιλυεύς.

Μιλωνιάτης.

Steph. de Urb. pag. 561. A. Μιλωνία, —
το ἐθνικόν, Μιλωνιάτης.

Μινυαί.

Steph. de Urb. pag. 561. C. Μινύα, πό-
λις — το ἐθνικόν, Μινυαί.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 229. Schol. ad
v. 230. pag. 26. 5. Vide Not. Cl. Hoelzl.
pag. 46.

Μινυαμαχος.

Anth. Ep. Gr. pag. 569. Simm. Σοὶ γε-
ρας Αλκείδα Μινυαμάχε τέλο Φιλίππου Δέρμα
ταναιμυκε λευρόν ἐθηκε βόο.

Μινυθήσις.

Hippocr. de Humor. pag. 48. 11. πνευ-
μάτι μινυθήσις, &c.. 824. G.. 851. H..
1017. B.

Μινυθωδής.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1098. D.
λεπτόν πνεῦμα καὶ μινυθῶδες. De Morb.
Mul. pag. 648. 31. πνεῦμα μινυθῶδες.

Μινωταυρος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 193. 9. δια δε της
τέλου φιλοεχνης την Πασίφανη μίεισαν τω
ταυρω, γεννησαι τον μυθολογόμενον Μινώταυρον.

* Μιζέλλην. App. 1459. G.

Plut. M. Crass. pag. 563. C. Ed. Par.
πρώτοι δε των βαρβαρων απήνησαν αὐτῷ, δυο
μιζέλληνες — προσαγορευσαντες Ελλαδι Φω-
νῃ, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 95. 11. εκ ολι-
γοι δε μιζέλληνες, ὧν οἱ πλείους αὐτομολοι καὶ
δουλοι.

* Μιζοβαρβαρος. App. 1459. H.

Pind. Olymp. XIII. v. 74. Schol. αποθα-
νοῦας δε τουτους, τιμῶσι Κορίνθιοι, καλευτες,
μιζοβαρβαρους.

Eurip. Phæen. v. 140. Ως αλλοχρως οπλοι-
σι μιζοβαρβαροι. Vide Schol.

VOL. II. N°. X. 2.

Lucian. Jur. Trag. pag. 692. B. καὶ την
Φωνην ιδιῶτης καὶ μιζοβαρβαροι, &c.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. II. pag. 67. §.
10. 6. ησαν δε μιζοβαρβαροι οἱ ενοικητες.

Plat. Menex. II. 245. D. ε̄ γαρ Πέλοπες
— εδε αλλοι πολλοι, φύσει μεν βαρβαροι
οντες, νόμῳ δε Ελληνες, συνοικεσιν ημιν, αλλ'
αὐτοὶ Ἕλληνες, ε̄ μιζοβαρβαροι οἰκῶμεν.

Μιζοθροῦ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 336. βοᾷ δ'
ἐκκενεμένα πόλις, λαῖδ' ὀλλυμένας μιζοθρόε.
Schol. βοην ποιουμένης ἀνάμικτον, &c. Schol.
β. των μεμιγμένων θρωων αποδυχεσης ἄτε εξ αν-
θρων καὶ γυναικων καὶ γεροντων καὶ παιδων
ούσης.

Μιζολυδῖος.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 857. C.
μαρτυρεῖν δε καὶ την διαλεκτον' μιζολυδῖον γαρ
πῶς ειναι, καὶ μιζοφρύσιον.

Μιζολυδισί. App. 1460. A.

Aristot. de Rep. Lib. VIII. pag. 455. D.
Hunc locum citat Cl. Steph.

Plat. de Rep. Lib. III. pag. 398. E. ζυ
γὰρ μεσικῶ. Μιζολυδισί, εφη, καὶ συνηνολυ-
δισί, καὶ τοιαῦται τινες.

Plut. de Auditione, pag. 46. B. ουκ αν
εἰλας εμε μιζολυδισί ἄδοντι.

Μιζομβροῖ.

Æschyl. Suppl. v. 577. βῶλον εσορωντες δυσ-
χερες μιζόμβροτον, &c. Schol. τερατῶδες.

Μιζονομῶ.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 456. C. e
Chamael. Μιζονόμου τε πατήρ τ' εριφου καὶ
σχέλις ιχθυς πλεσιον ηρισαντο καρηαλα.

Μιζοφρυγιῶ.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 933. B. το
Ταβηνον [sc. πεδῖον,] εχον τας πολυχνας μιζο-
φρυγίεες, &c.. 857. C.

Μιζοχλωρῶ.

Hippocr. Predict. pag. 95. B. ταῦτα γαρ
παντα αἰαθα, ακρηλα εοντα' ει δ' ειη μιζόχλω-
ρον, ἢ χλωρον — κακιον γινεται.

Μισαλαθος.

Pind. Pyth. Δ. v. 507. Schol. Ομηρος δε,
τον Θεοσίην εισηγατε Φιλόκακον, καὶ μισάλαθον.

Μισαθηναίῶ.

Ἰ. Poll. Onom. pag. 664. §. 172.

Demosth. Orat. adv. Aristocrat. pag. 457.

B b b

B. αλλα

B. αλλα και δυο Αβυδηνες μισαθηναϊατες και
πενηροβας ανθρωπος προσεθηκαν αυτω, &c.

Μισαλαζών.

Lucian. Piscat. pag. 207. C. μισαλαζών
εμι, και μισοδός, &c.

Μισαλεξανδρῶ. II. 951. B.

J. Poll. Onom. pag. 664. §. 172.

Æschin. Orat. c. Ctesiph. pag. 283. C..
284. C. ὁ γὰρ μισαλέξανδρῶ και μισοφίλιπ-
πος υμιν εἶος ῥήτωρ δις ἐπρεσβευεν ἐν Μακεδονίᾳ.

Plut. de Fort. Alex. pag. 344. B. Hunc
locum citavit Auctor.

Μισαποδημῶ.

J. Poll. Onom. pag. 664. §. 172.

Μισαρβυρία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 504. 8. ψυχῆς λαμ-
πρότηι και μισαρβυρία και ἐπιεικεία — πο-
λυ δὴνέσκε πάντων.

Μισαλγεία.

Dion. Hal. II. 27. 22.

Μισήντια.

Aristoph. Plut. §. 990. ἐνεκεν μισήντίας.
Schol. legit μισήντίας. Πορνείας, οἰονεὶ μισήντίας
παρὰ το μισέσθαι. και ἐν τῆσι μισήντιαν φη-
σι, το εἰς τὰς συνουσίας εὐεπιφορον. Vide Not.
Cl. Kust. pag. 15. et III. *Spanhem.* pag. 265.

Μισέλλην. II. 951. C.

Xenoph. Orat. in Ages. Cap. 2. pag. 31.
2. εἶω δὲ κρινας, ὁποῦρῶ φιλέλλην μαλλον
ἐδοκεῖ εἶναι, — τον μεν μισέλληνα μαχη νικη-
σας χερῶται, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 353. 1. ὁ δ' οὖν Αν-
νίβας, ὦν μεν και φύσει μισέλλην, &c.

Μισεργῶ.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 172.

Μισελαίρεια.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 64.

Μισεταιριος.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 172.

Μισηθρον.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 969. C. εἰ-
δὲ και τῆρο με σφοδρα καλὰ της Φοιδῶ το
μίτηθρον ἐδιδάξατο, &c.

Μισημα.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 192. σωφρόνων
μισήμαλα. Sch. β. αἱ οἱ σώφρονες ἀνδρες μισεσιν.

Soph. Eleet. §. 292. ὦ δυσθεον μίσημα,
σοι μὲν παλιν τέβηκεν, &c.

Μισητεον.

Lucian. Fugitiv. pag. 1017. D. οὐκ οὖν
τον καθαρὸν σοι μισήτεον, &c.

* Μισθοδοσία. II. 943. A.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. II. pag. 114.
7. και ὁ Κυρῶ ἀνέβη ξενικῶ δια μισθοδοσίαν
πιστευων, &c.

Μισθοδωρος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 437. E. ex
Eubul. Σοφιστῆς κακίσει, και χοῶν δὲ των
μισθοδῶρων ἐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

* Μισθοφορία. II. 943. E.

Lucian. Navig. pag. 935. A.

Μισιππος.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 198.

* Μισοβαρβαρος. II. 949. E.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1079. D. και
το τε τροπὴ μισοβάρβαρον πανταχῶ.

Plat. Menex. II. 245. C. εἶω δὲ τοι τοῦτε
της πολέως γενναῖον — και φύσει μισοβάρβα-
ρον, δια το εἰλικρινῶς εἶναι Ἕλληνας και ἀμειβεῖς
βαρβάρων.

Μισοδός.

Lucian. Piscat. pag. 207. C. και μισογότης
και μισοψευδής, &c.

Μισοδυνεω.

Aristoph. Thesm. §. 35. βεβήνηκας. Schol.
ὁ δὲ Αἰσώφανης βουλέται — δια τούτου ῥη-
ματος κωμῶδεῖν αὐτὸν Εὐριπίδην, ὡς μισοδυνῆαι,
και &c.

Μισοδυνής. II. 949. E.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 172.

Aristoph. Lysistr. §. 283. Schol. μισογύ-
νης γὰρ ὁ Εὐριπίδης, &c.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 557. E.
εἰποῦντο Σοφοκλεῖ τινὸς ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐ-
ριπίδης, ἐντε ταις τραγωδίας εἶπε ὁ Σοφοκλῆς
ἐπεὶ ἐν γὰρ τῇ κλινῇ φιλογύνης.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 456. B.

Μισοδημολής.

Dion. Hal. I. 432. 46. ἵνα χαρίζησθε τοῖς
μισοδημόταις, το δημοτικὸν αὐτῆς, ἐκπολεμώσετε;

Μισοδικαστής.

Aristoph. Av. §. 111. Schol. Τούτο λεγεί
ὅτι αἰσχροὶ μόνον εἰσὶν οἱ μισοδικασταί, ὡς οὐδὲν
ὄντων των μισοδίκων και των αἰσροικων.

Μισοθηγος.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 3. §. 9. pag. 112.

Πολλὰ

Πολλαι δε τα διώματα αφιςσαι επανερχονται δια το μισόθηρον, πολλαι δε δια το φιλάνθρωπον.

ΜΙΣΟΙΝΟΣ.

Hippocr. de his quæ Uterum non gerunt, pag. 677. 15. και αρχομεναι συλλαμβανειν, μίσοινοι γινονται και κακόσιλοι.

ΜΙΣΟΚΑΙΣΑΡ.

Plut. Brut. V. 223. ult. αλλα Κασσι^ο, ανηρ θυμοειδής, και μαλλον ιδία μισοκαΐσαρ ἢ κοινή μισοῦραν^ο, &c.

ΜΙΣΟΚΥΚΛΩΨ.

Eustath. in Odyss. I. pag. 375. 18. διο εδε υποπιπυει βλαβησεσθαι διηγεμεν^ο παρα τοις φιλοζενοις μισοκύκλωψι την του κακοζενου κυκλωπ^ο τυφλωσιν, &c.

ΜΙΣΟΛΑΚΩΝ.

Aristoph. Vesp. ξ. 1159. επει πανυ μισολάκων αυτε' σιν εις των δακτυλων.

* Μισονοθος. II. 950. B.

Anthol. Ep. Gr. pag. 448. Arch. ξ. ult. Ηρης πρηγυνων μισονόθωο χολον.

ΜΙΣΟΝΥΜΦΟΣ.

Lycophr. Alex. ξ. 355. Παλλαδ^ο ζηλωμασι, Της μισονύμφου, &c. Schol. τουτο δηλον, οτι ἡ τιμῶσα παρθενια, τας νυμφευθεϊσας μισει.

* Μισοπαϊς. II. 950. B.

J. Poll. Onom. pag. 272. §. 14.

ΜΙΣΟΠΑΡΘΕΝΟΣ.

Plut. de Fluvi. pag. 1162. 4. f. γενναΐαι δ' εν αυτῳ [ic. Αραχε] βοῶντη Αραξα καλεμενη τη διαλεκτῳ των ελχωριων, ηις μεθερμηνευομενη λεγεται μισοπαρθεν^ο.

ΜΙΣΟΠΑΪΩΡ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 838. 6.

Dion. Hal. I. 223. 22. ανοσια και μισοπάτωρ και πανολμ^ο ἦν ἡ γαμέη.

ΜΙΣΟΠΕΡΣΗΣ.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 7. §. 7. pag. 44. Ει δ' αυ καλον και Μισοπέρσην ειναι, οτι &c.

ΜΙΣΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Aristoph. Pac. ξ. 661. μισοπορπακισάτη. Schol. Αυτι τε μισοπόλεμε.

* Μισοπολις. II. 950. B.

Aristoph. Vesp. ξ. 409.

ΜΙΣΟΠΟΝΗΡΩΣ.

Æschyl. Prometh. ξ. 231. Schol. μισοπονήρως και φιλανθρώπως ταλαιπώρων προσεθηκε.

ΜΙΣΟΠΟΝΙΑ.

Lucian. de Astrolog. pag. 539. C.

ΜΙΣΟΠΡΟΣΗΓΟΡΟΣ.

Phan Lex. Bort. pag. 113. 3. Απροσρητος, δυσπροσρητος, μισοπροσήγορος, δυσέντευκτος.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 138.

ΜΙΣΟΠΛΩΧΟΣ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 276. Incert. Μισόπλωχε θεα, μενη πλεξε δαμάειρα, &c. *De Podagra loquitur.*

ΜΙΣΟΣΟΦ^ο. II. 950. F.

Plat. de Rep. Lib. V. pag. 456. A. Τι δε, φιλόσοφ^ο τε και μισόσοφ^ο; και θυμοειδής; ἢ δ' αθυμ^ο; *Ad hunc loc. respicit Auctor.*

ΜΙΣΟΣΕΡΑΙΩΛΗΣ.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 179.

ΜΙΣΟΣΥΛΛΑΣ.

Plut. Sertor. III. 308. 5. διο και δοκει γενεσθαι μισοσύλλας.

ΜΙΣΟΪΥΦΟΣ.

Lucian. Piscat. pag. 207. C.

ΜΙΣΟΨΕΥΔΗΣ.

Lucian. Piscat. pag. 207. C.

ΜΙΣΠΙΛΑΪΗΣ.

Steph. de Urb. pag. 562. D. Μίσπιλα, πολις — το εθνικον, Μισπιλάτης.

ΜΙΣΙΣ.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 912. B. παρ' Αιολευσι — μισις καλειται Πορνοπίων, εἰς τας πόρνοπας καλεντων Βοιωτων, &c.

* Μιρογραφης. II. 951. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 567. Zosim. ξ. 3. Απλοῖαν δ' αλι τελο μιρογράφες αμφιβλητρον Κλειωρ.

ΜΙΡΟΦΟΡΕΩ.

Aristoph. Thesm. ξ. 170. Εμίροφόρουν τε και διεκινεν ἱωνικῶς.

ΜΥΑΣΙΔΩΡΕΩ.

Demosth. adv. Midiam. pag. 392. C. . adv. Macart. 667. C. και σεφανηφορεῖν καὶ παλρια θεοις — δεξιας και αριστερας ανισχοντας μυασιδωρεῖν.

Μνάσειρα.

Pind. Isthm. Od. B. v. 7. Ος τις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας εὐθρονε μνάσειραν ἀδείσαν ὀπώραν. Schol. το δὲ μνάσειραν, πρὸς τὸ Ἀφροδίτας. τέλει τὴν τε σωματικὴν ὀπώραν. τὴν τῆς Ἀφροδίτης μνημὴν ἐμποίησαν.

Μνημαλίον.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 472. F. Ἐπιγένης δὲ ἐν Μνημαλίῳ φησιν &c.

Μνησικακηλικός.

Arrian. in Epietet. Lib. IV. Cap. 5. pag. 390. I. ἰδε τινὰς δυνάμεις ἔχων ἐληλυθας· μή τι τὴν θηριωδὴ· μή τι τὴν μνησικακηλικήν·

Μνησιπήμων.

Æschyl. Agam. v. 187. ἑαζέει δ' ἐν θ' ὑπὸ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόντος.

Μνησιγόκος.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 593. I. ἥσι δὲ τριῶν ἡμερῶν ἐλασσον ἢ καθαρσις γινέται, ἢ ολίγα χυρεῖ, αἰταί παχεῖαι, καὶ εὐχροί, ἀνδρικοὶ τε, οὐ μνησιγόκοι εἰσιν, &c.

Μνησεύμα.

Eurip. Phæn. v. 583. Huic Exemplo addas Helen. v. 1530. ἀλλῆς ἐκπύουσι μνησεύματα γυναῖκα.

Μνησηροκλονία.

Eustath. in Odyss. A. pag. 23. 44. καὶ ἔως ἐν καιρῷ τῷ πάρι πειθεῖται, εἰς τὴν ἐπικινδυνὸν μνησηροκλονίαν παρακαλεῖται αὐτὸν. l. 51.

Μνησηροκλονός.

Lycophr. Alex. v. 156. Schol.

Hom. Iliad. A. v. 38. Schol. Πελοψ — ἐσπευσεν εἰς Πισάν τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τὸν Ἰπποδάμειας γάμον, τὸν μνησηροκλόνον αὐτῆς πατέρα Οἰνομάον καλεῖσθαι ἐπιθυμῶν.

* Μνιοεῖς. App. 1464. B.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1237. Πάνη γὰρ τεναλῶ, Πάνη μνιόεντα βυθοῖο Τάρφρα· Schol. σύμφυτα.

Μοισαψεδαφος.

Lucian. Tragop. pag. 954. A.

Μοιροκραντός.

Æschyl. Choeph. v. 609. συμμέτρον τε διαβίη μοιρόκραντον ἐς ἡμᾶρ. Schol. *Eumen. v. 395. Schol.* τὸν ὑπὸ μοιρῶν καὶ θεῶν τέλεσμενον.

Μοιχικώς.

Lycophr. Alex. v. 87. Schol.

Μοιχογέννητος.

Suid. Lex. I. 174. Ἀναξιοπαθῆντες. — ἐκ ἐδεξάνο αὐτὸν, ὡς μοιχογέννητον. *Phau. Lex. pag. 78. I.*

* Μολιβαχθής. I. 616. B.

Anthol. Ep. Gr. pag. 580. Philipp.

Μολιεδάινω.

Hippocr. de Superfæt. pag. 264. 17. καὶ ἀνορθεν ὅπη αὐ δεῖται ἢ μολιεδάινῃ ἀρξάμεντο ἐκ λεπίης.

Μολιεδίον.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 597. 16. ἀναστομῶσαι τοῖσι δαιδιοῖσι, καὶ τοῖσι μολιεδίοισι. l. 26.

Μολιεδοειδής.

App. 1467. E. *Hippocr. de intern. Affect. pag. 550. 16.* ἢ δὲ χροὴ τε γυνε, μολιεδοειδής.

Μολιεδόφανης.

Eustath. in Odyss. E. pag. 207. 50. λεγέται δὲ φησιν ὁ Σκωψ μικρότερον εἶναι Γλαυκός, καὶ ἐπὶ μολιεδόφανεϊ χρωμασί, ἔχειν ὑπολευκά στίγματα.

Athenæus vero, de Scope loquens, utitur voce μολυεδόφανεϊ, Deipn. Lib. IX. pag. 391. B. ut a Cl. Auctore citatur, Thef. App. 1468. A.

Μολπηδόν.

Æschyl. Pers. v. 388. πρῶτον μὲν ἡχῇ κελαδὸς Ἑλλήνων παρὰ μολπηδὸν εὐφημήσεν, &c.

Μολυέδιον.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 596. 17. σκοῖαν δὲ δεῖ αὐτὴν θυμίσθαι, τῷ μολυεδίῳ χρῆσθαι. — εἴα δὲ αὐτὴν ἀνίσθαι, πάλιν ἐν τῇ κλινῇ προσθεσθῶ τὸ μολυέδιον. 650. 13. 651. 28.

Μολυέδης. App. 1468. C.

Plat. de Rep. Lib. VII. pag. 519. A.

Μολυέδοειδής. App. 1467. H.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 128. 99. Schol. πελιδίον ἐστὶ τὸ μέλεχον ὡχρότερον καὶ μελανίας, οἶονε μολυέδοειδές.

Μολυέδοχοεω. App. 1468. A.

Aristoph. Ecclef. v. 1102.

Μολυνοπραΐμονεω.

Μολυνοπραγμονεω.

Aristoph. Acharn. §. 381. μολυνοπραγμονεμεν. Vide Schol. *Biset.*

Μολυσμα.

Æschyl. Eumen. §. 327. ἄλγισμα. Schol. ἄλγισμα δὲ τινες ευφημως, τὸ μόλυσμα.

Μολω. II. 964. C.

Eurip. Orest. §. 178. Μόλε καλᾶπτερ. Τὸν Ἀγαμέμνονιον ἐπὶ δομον. Schol. ad §. 174. μόλε ταχεῖα ἐπὶ &c. . *Suppl.* §. 621. μόλω.

* Μονακανθ. I. 261. C.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 281. F. Ἀριστοτέλης — μονάκανθαν εἰναι καὶ κίρρον τὸν Ἀλφειοῦκον tradit.

Μοναμπυκία.

Pind. Olymp. Od. V. §. 15. Ἰπποῖς, ἡμιονοῖς τε μοναμπυκία τε. Schol. μονοχαλίνω.

Μοναμπυκος.

Eurip. Helen. §. 1583. Μονάμπυκον δὲ Μενελεως ψήγων δέρην, &c.

* Μοναμπυξ. App. 1470. B.

Eurip. Alcest. §. 428. καὶ μονάμπυκας Πῶλες σιδηρῶ τεμνέ' αυχενων φοβην. . *Suppl.* §. 586, 680. Μοναμπύκων, quod etiam a Μονάμπυκ deduci potest.

Μονασμος.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 494. 17. Σκοπήϊον δὲ καὶ ὅπως θυμοβορον ὁ μονασμός.

* Μοναχοθεν. II. 968. D.

Suid. Lex. III. 27. μονοπλεύρῳ μεν, θαν μοναχόθεν φοβῇ.

Μονηκοῖος.

Lycophr. Alex. §. 958. Schol. ἐν ᾗ μονήκοιον καὶ δίχα συζυγίας ἀνδρῶν εἶχον τὴν κοίτην καὶ τὴν εὐνην. Ita aliqui μονηκοῖτες legunt §. 960. pro μονοικῆτες.

Μονθυλευω.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 49. F.

Μονιμοῖης.

Eustath. in Odyss. A. pag. 18. 31.

Μονοβαλαν.

Suid. Lex. II. 411. Τα γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανα φησὶν εἶναι.

Μονοβόλ.

Pind. Pyth. Od. E. §. 56. μονόδροπον. Vol. II. N°. X. 3.

Schol. pag. 253. Μονόδροπον γὰρ, τὸ μονόβόλον, ἢ μονόξυλον φησι, &c.

Μονοβασμεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 375.

Μονοβενως.

Arrian. Peripl. Maris Erythr. pag. 149. 12. ἐν ᾗ μονοβενῶς λιβαν. ὁ περὶ αἰκ., πλεῖς &c. καὶ διαφορ. γινέται. . 173. 10. f.

Μονοβραμμά.

Soph. Aj. §. 190. Schol. ἐπεὶ γὰρ αὐτὰ δια τῶν μονοβραμμάτων. Vide *Suid. Lex. III.* 322. in V. Σισυφ.

Eustath. in Iliad. B. pag. 193. 43.

Dion. Halicarn. II. 24. 31.

Μονοδακτύλ.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 382. D. ονυχας ἐν τοῖς ποσὶν ἐκ ἐχυσίν, ἀλλὰ πάντες εἰσὶ μονοδάκτυλοι.

Μονοδεκλῆς.

Eurip. Cycl. §. 77. Θηλεω Κυκλωπὶ τῷ μονοδεκλῆ, &c. Not. μονοφθαλμῷ.

Μονοδροπ.

Pind. Pyth. Od. E. §. 56. μονόδροπον φυτον. Schol. τὸ μονόβόλον, ἢ μονόξυλον φησι, παρὰ τὸ, μόνον αὐτὸν εἰληφθαι.

Μονοειδῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 764. 28. ναμὴ ῥητορεύσῃ μονοειδῶς.

* Μονοζυξ. I. 1393. E.

Æschyl. Pers. §. 139. λειπέται μονόζυξ. Schol. λειπέται αὐτὴ τε λοιπὴ μονόζυξ καὶ μονή.

Μονόζωσ.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 597. C. ex *Hermesiana*. ΑΛΛ' εἴλη παρὰ κύμα μονόζωσον καθαρίζων Ὀρφεύς.

Μονοικη.

Lycophr. Alex. §. 960. Μορον φυγεσαι, καὶ μονοικῆτες ἐδρας. Schol.

Μονοκαλαμ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 184. A. *Euphorion* tradit, τὴν μονοκάλαμον συριγὰ Ἑρμην εὐρεῖν.

Μονοκλαυ.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 1071. κειν. δ' ὁ τάλας ἄλσ. μονόκλαυτον ἐχων θρήνον ἀδελφῆς εἴσι.

* Μονοκληρονομος. II. 242. A.

Aristoph. Av. §. 1652. Schol. Ἐπὶ κλη-
ρος δὲ εἶναι, ἢ μὴ εἶναι ἀδελφῶν ἑτέρων συγγε-
νησίων, ἀλλὰ μονοκληρονόμῳ.

* Μονοκοιλίῳ. II. 289. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 775. B.

Μονοκοίλω.

Aristoph. Lysistr. §. 592. Μονοκοίλῳ
διὰ τὰς σπλάγχνους. Schol. *Biset.* Ἐν ταῖς κοι-
ταῖς μόναι κοιμώμεθα.

Anth. Ep. Gr. pag. 203. *Lucill.* §. 3.

Μονοκράτεια. App. 1471. A.

Lycophr. Alex. §. 1443. Schol.

* Μονοκρηπίς. II. 423. B.

Lycophr. Alex. §. 1310. Τὰς μονοκρήπιδι
κλειψούρας νακην, &c.

Anthol. Ep. Gr. pag. 455. In *Lycurg.*

Μονοκωπῳ.

Lycophr. Alex. §. 72. Schol. ἐπλευσε δὲ
μονηρης, μονόκωπῳ, ἢ μόνῳ, &c.

Eurip. Helen. §. 1138. εἰλ' Ἀχαιῶν Μο-
νόκωπῳ ἀνὴρ πείραις Κασφρηαῖς ἐμβαλὼν, &c.

Μονοληκυθῳ.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 414 E.

Μονολυκος.

Plut. Demosth. IV. 430. 7. Ἀλεξάνδρον δὲ
τὸν Μακεδόνα, μονόλυκον προσήγορεύσαν.

Μονομαζος.

Eustath. in Iliad. Γ. pag. 305. 5. Αἱ δὲ
Ἀμαζόνες — καλεῖναι ἔβω, ἢ παρὰ τὸ πηρὸν
τὸν ἑβρον τῶν μαζῶν, αἱ οἰοῦνται μονόμαζοι.

Μονομάω.

Eurip. Phæn. §. 1518. Εἰζόμενα μονομά-
τωρ. Schol. ἢ μεμονωμένη τῆς μήτρῳ.

Μονομαχείον.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 191. A. Ἡ
γὰρ Ἀφροδίτῃ ἐρχομένη πρὸς αὐτὴν μέλα το μο-
νομαχείον εἰκαζέται.

Μονομάχιον. *Lucian. Dial. Meretr.* pag.
988. D. ἀλλὰ καὶ συ με προσάπολῶλεας,
— τὸ μονομάχιον ὑποβαλὼν.

Μονομαχικος.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 65. 28. ὡς ἂν ἐκ
τοσούτων πλεονέκῃ ἀνδρᾷ καὶ κατὰ ζυγὸν οἰοῦνται
μονομαχικῆς συνέσεως περὶ τὰς ἀγωνιζομένας
τῆς φιλοτιμίας.

Μονομερεία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 376.

Μονομέσος.

Aristoph. Vesp. §. 926. Iδ' ἰδ'. Schol. *Bi-
set.* Κῶλον μονόμεσον ἀκατάληκτον, μεθ' ὃ σίχου
τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ. *Equit.*
§. 334. Schol. §. 496. Schol.

Dion. Halicarn. II. 57. 34.

* Μονοπέπλος. App. 1471. C.

Eurip. Hec. §. 933. Λεχὴ δὲ φίλα μόνο-
πέπλῳ λιπύσα.

Μονοπλεύρος.

Suid. Lex. III. 27. εἶπε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπα-
γωγῇ γινέσθαι εἶπε — ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ,
ἢ τριπλεύρῳ ταμίῳ βαδίει.

Μονοποδία.

Aristoph. Nub. §. 274. Schol.

Μονοπωλεία.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1149. C.
καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλείας ἔχει.

Μονοπωλία. *Steph. Thes.* III. 642. D.

Μονοπωλίον. III. 642. D.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 11. pag. 692.
μονοπώλιον δὲ, Ὑπερίδης εἰρηκεν — οἱ δὲ ἀλ-
λοὶ, μονοπωλίαν. Vide Auctorem.

Diod. Sic. Bibl. pag. 203. 32. εἰδόμεν γὰρ
τῆς οἰκουμενῆς τῆς συμπληρίας γινόμενης, — εἰ-
κάτως, μονοπώλιον ἐχούσης, &c.

Μονοπωλῳ.

Eurip. Orest. §. 1004. Μονόπωλον εἰς αἶψα,
&c. Vide Schol. *Phæn.* §. 800. Schol. *Atr.* §. 4. pag. 458. *Aurora* equus *Pega-
sus*; &c. Cl. Barnes.

Μονορευθμῳ.

Æschyl. Suppl. §. 968. παρῆναι οἰκεῖν καὶ
μονορευθμῶς δομεῖς.

Μονοσανδαλῳ.

Pind. Pyth. Od. Δ. §. 133. Τὸν μονοκρή-
πιδά Schol. τὸν μονοσάνδαλον.

* Μονοσκεπήρος. III. 859. D.

Æschyl. Suppl. §. 379. μονοσκήπροις δ'
ἐν θρόνοις χρεῖται πάντες ἐπικραίνεις.

Μονοσεῖος.

Dion. Hal. I. 192. 26. εἰς δὲ καὶ περὶ
τὸν ἵπποδρομον ἐξώθεν ἑβρα ἑορὰ μόνοςεῖος, &c.

Μονοσελεχος.

Μονοσελεχος. App. 1471. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 773. 6. ἔ γὰρ μονοσελεχὸς καὶ τὸ δένδρον ανεισιν, ἀλλὰ πυκνὸς ὁ θάμνος, καὶ πολυσελεχὸς εὐθὺς ἐστὶν ἐκ ῥιζῶν.

Μονοσιβης.

Æschyl. Choeph. v. 766. Εἰ ξυν λοχιαῖς, εἶε καὶ μονοσιβῆ;

Μονοσφρυγξ.

Antbol. Ep. Gr. pag. 564. Αἰρωῖσθ τῷδε μονοσφρυγί Πρίπῳ &c. Vide *Suid. Lex.* I. 41.

Μονοσροφικος.

Eurip. Phæen. v. 1. Schol. Η εἰσθεσις τοῦ δράματός, ἐκ μονοσροφικῆς ἐστὶ περιόδος.

Aristoph. Equit. v. 621. Schol. Η περι-
οδικὴ αὐτῇ καὶ μονοσροφικῇ εἰσθεσις τοῦ υπο-
κριτῆ διηγηματικῇ ἐστὶν, &c.. *Acharn.* v. 836. Schol.

Μονοσυλλαβῶ.

Eustath. in Odyss. E. pag. 557. 51. ἔ γὰρ ἐστὶ μονοσυλλαβῆσαι παρὰκειμενον.

Μονοσυλλαβῶς.

Aristoph. Pac. v. 929. Schol. Οἱ γὰρ Ἰω-
νες δισυλλάβως λείβουσιν οἷς· οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονο-
συλλάβως τὰς οἷς. *Ecclef.* v. 290. Schol..
Lyfistr. v. 1176. Schol.

Μονοῦης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 376.

* Μονοῦοκ. III. 1535. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 843. B. Ca-
melus — τικτεῖ δὲ ἔν· ἐστὶ γὰρ μονοῦοκον. C.
Elephas — τικτεῖ δὲ ἔν· ἐστὶ γὰρ μονοῦοκον. .
880. A. ἐστὶ μὲν ἐν [Equa] ὡς ἐπίπολυ μο-
νοῦοκ. . 881. D. de Afina.

Μονοῤαπεζος.

Eurip. Iph. in Taur. v. 949. Οἱ δ' ἐσχον
αἰδῶ, ξένια μονοῤαπέζα μοι παρῆσχον οἰ-
κων, &c.

Μονοῤοφικ.

Plat. Politic. II. 261. D.

* Μονοφθόγ. IV. 137. C.

Aristoph. Ran. v. 317. Αὐρα τις. Schol.
Μακροκαλαηκτεῖ. τὰ γὰρ εἰς ρα, εἰ μὲν μονο-
φθόγῳ παρὰληγῇ, μακροκαλαηκτεῖ, ὡς πῆρα.
εἰ δὲ διφθόγῳ, βραχυκαλαηκτεῖ, πλὴν αὐρα,
καὶ Φαῖδρα παρ' Εὐριπίδῃ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 47. 15.

Μονοφρεσ.

Æschyl. Agam. v. 265.

Μονοφρων.

Æschyl. Agam. v. 766. ἄχα δ' ἄλλων με-
νόφρων εἰμι.

Μονοφών.

Hippocr. de Carn. pag. 253. 39. ἐκαστα
φύσει τὰ μονόφωνα — ἀλλὰ τὰ μονόφωνα
μικρον φωνεσσιν.

Μονοχιλία.

Lucian. Cronos. pag. 1025. C. ἔ καὶ τὴν
ὥραν μονοχιλῶν. Vide Not. Ed. *Amst.* 1743.
III. 394. 46. ubi μονοχίτων legitur.

Μονοχιλῶν. IV. 528. B.

Lycophr. Alex. v. 1141. Schol. ἦσαν δὲ
κεκαρμέναι, μονοχίτωνες, καὶ ἀνυποδεῖοι.

Eustath. in Odyss. A. pag. 35. 50.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 425. F. ἀν-
δριανίας αὐτῆς [sc. Clines] ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐσά-
ναι φησὶ καὶ τὰ πολλὰ μέρη τῆς πόλεως μο-
νοχίτωνας, &c.. 576. 3. f.

Plut. Alex. IV. 93. 7. ἐκαδίζον ἀνοπλοὶ
καὶ μονοχίτωνες ἐπὶ τὴν σκηνὴν &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 580. 28.

Μονοχιλώνεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 377.

Μονοχρον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 24. 42. εἰ καὶ
οἱ νυν ἔφυγον λείψαι τῶν ἐπιχειρήσεων, μονό-
χρονα τὰ τοιαῦτα εἶναι θελεσιν. *Odyss.* A.
pag. 42. 43. μονόχρονος μὲν ἐν πόλει λέξις,
ἐκκληθησέαι, οἷον τὸ τίς. καὶ δίχρονος, οἷον τὸ
τίνες.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 544. A.
καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βεβλήσθαι καὶ μο-
νόχρονον αὐτὴν εἶναι, &c. Vide *Casaub. Ani-
madv.* col. 852. 55.

Μονοχρως.

Aristot. de Hist. Animal. I. 858. B. τὸ
δὲ ὠδὸν, [vipera] ὡς περ τῶν ἰχθύων, μονόχρου
ἐστὶ, καὶ μαλακόδερμον.

* Μονοχρωματός. IV. 634. B.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 90. E. οἱ
μὲν ἀρρενες αὐτῶν [sc. σωληνῶν] ραβδώσοι εἰσι,
καὶ ἔ μονοχρώματοι. — οἱ δὲ θῆλεις μονοχρώ-
ματοι τε εἰσι καὶ γλυκυῖεροι.

Μονοχρωμ.

Μονοχρωμος.

Aristot. de Gen. Animal. I. 1142. E.
Των δε χρωμάτων αἰῖον τοῖς μὲν ἀλλοῖς ζώοις,
καὶ τὸ μονόχρωμα εἶναι, καὶ τὸ ποικίλα, ἢ τὸ
δερμάτι φῦσις.

Μονοψηφος.

Æschyl. Suppl. v. 378. μονοψήφοισι νευ-
μασι σθεθεν, &c.

Μονωδεω. App. 1472. B.

Aristoph. Ran. v. 873. ὦ Κρητικὰς μὲν
συλλεῖων μονωδίας, &c. Schol. Ἐν γὰρ τοῖς
Κρησὶν Ἰκαρον μονωδῆν ἐποίησε. . *Pac. v.*
1012. Εἴπα μονωδεῖν ἐκ Μηδείας. . *Thest. v.*
1086. μονωδῆσαι. Schol. Τῆς μὲν μονῆν ἀδεῖν
καὶ θρηνεῖν. Schol. *Biset.* θρηνεῖν. — μονωδεῖν
δὲ κυρίως λεῖται, ὅταν εἰς μὴν τὴν ὥδην ᾄδει,
καὶ ἔχῃ ὅμῃ ὁ χορὸς ὅλον.

Lucian. Quom. Hist. scrib. sit. pag. 347.
A. τὴν Εὐριπίδου Ἀνδρομέδαν ἐμονώδεν, &c.

Μονωδία. App. 1472. B.

Aristoph. Ran. v. 873, 975. Εἴ' ἀνέρεφον
μονωδίαις, &c. . *v. 1364.* βελομαι δ' εἰς τοῦ
των μονωδῶν διεξελεῖν τροπον.

Plat. de Leg. II. 764. D.

* Μονωδικος. App. 1472. B.

Aristoph. Ran. v. 974. Schol.

* Μονωλος. II. 1552. C.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 476. F.
Κισσυρίων. Τὸ μόνωλον πόληριον. . 478. B. Κο-
τυλόν. Τὰ μόνωλα πόληρια κοτυλοὶ, &c.

Μοργένιλος.

Steph. de Urb. pag. 564. B. Μοργένιον,
πόλις Ἰταλίας, — τὸ ἐθνικόν, Μοργένινον, καὶ
Μοργήτης λεῖται.

Μοργήτης.

Vide supra Μοργένινον.

Μοργυναιος.

Steph. de Urb. pag. 564. B. Μόργυνα, πό-
λις — τὸ ἐθνικόν, Μοργυναιόν.

Μορδιανος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 81. A. τὰ
δὲ Μορδιανὰ [sc. μῆλα] καλεσμένα, γίνεσθαι μὲν
καλίστα ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Μορδίῳ λεγόμενῃ, &c.

* Μορμολυκη. App. 1472. F.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 36. B. Hic
locus a Cl. Auctore citatur, cui addas, pag.
37. 6.

Μορμωλος.

Lycophr. Alex. v. 342. τὸν ὠδινόν τε μορ-
μωλὸν λοχὸν Ἀναψαλᾶξ. Schol. τὸν φοβερόν
λοχόν.

Μορσιμος.

Æschyl. Agam. v. 1057. ἐν δ' ἀν οὐσα
μορσίμων ἀφρευμαίων, &c.

Μορφηεις.

Pind. Isthm. Od. Z. v. 30. ἰδεῖν τε μορφά-
εις. Schol. legit μορφάεσσ'.

Μορφοποιεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 378.

Μορφωμα. II. 971. H.

Æschyl. Agam. v. 882. ἀπαξ ἐκαστὴ καλ-
θάνων μορφώματι. . *v. 1227.* οὐρανῶν προσφε-
ρεῖς μορφώμασιν; *Eumen. v. 415.*

Eurip. Helen. v. 19. κυκλὸς μορφώματι ὀρ-
νιθὸν λαβὼν. *Antioch. v. 3. pag. 453.* ψυχῆς
ᾧδε γενναίαν φύσιν γυναικομίμῳ διαπρεπεῖς
μορφώματι;

Plat. Gorg. I. 485. E. φύσιν ψυχῆς ᾧδε
γενναίαν μετράκιώδει τινὶ διαπρεπεῖς μορφώματι.

Μορφωνες.

Suicer. Thes. Eccl. II. 378.

Μορφωγία.

Eurip. Troad. v. 437. Λίβυσις θ' ἡ συὴν
μορφώτρια Κίρκη, &c.

Μοσσυν. App. 1474. C.

Lycophr. Alex. v. 433. μόσσυνας. Schol.
Μόσσυνες κυρίως τὰ ξυλῖνα τειχῆ, νυν δὲ καλὰ-
χρηστικῶς τὰ τειχῆ τῶν Ἑλλήνων καὶ Θηβαίων
λεγεί.

Dionys. Perieg. v. 766. καὶ οἱ μόσσυνας
ἐχρυσὶ δεράλεις.

Μοσσυνοικικος.

Steph. de Urb. pag. 564. C. Μοσσύνοικοι,
ἐθνόν — τὸ ἐθνικόν, Μοσσυνοικικός.

Vide infra Μοσσυνοικόν.

Μοσσυνοικος. App. 1474. C.

Steph. de Urb. pag. 564. C.

Aristot. de mirab. Auscult. I. 1155. B.
Φασὶ τὸν Μοσσύνοικον χαλκὸν λαμπρότατον
καὶ λευκότερον εἶναι, &c. Cl. *Berkel. ad Steph.*
de Urb. pag. 564. Not. 28. legit τὸν Μοσσυ-
νοικὸν χαλκόν, &c.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 379. Τῇ δ' ἐπὶ
Μοσσύνοικοι &c. Schol. Μοσσύνοικοι δὲ, ἐθνόν
καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχη-
κός.

κός. Μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἴκοι λεῖονται, οἷς
καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο.

Μοσσύν.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 379. Schol.

Μοσύν.

Dion. Hal. I. 21. 13. οἰκῶσι μὲν γὰρ δὴ
κακείνοι ἐπὶ ξυλίοις, ὥσπερ ἀνὰ πυρλοῖς, ὑψηλοῖς
σαυρωμασί, μόσυνας αὐτὰ καλεῖται.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 825. C. διὸ
καὶ Μοσσυνοίκες ἐκαλεῖται οἱ παλαιοὶ, τῶν πυρλῶν
μοσύνων λεγόμενων.

Μοσύνων potest etiam deduci a Nom.
sing. Μόσυν, ut Μοσσύνων a Μόσυν.

Μοσσυνοίκος.

Dion. Hal. I. 21. 11. ἀπο δὲ τῆς συμβε-
βηκότος ἀξίως τεθῆναι τενομα, ὥσπερ καὶ τοῖς
ἐν Ἀσίᾳ Μοσσυνοίοις.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 825. C.

Μοσχίος.

Eurip. Elef. v. 811. μοσχίαν τριχὰ τε-
μων, &c.

Μοσχοφάτος.

Aristoph. Ran. v. 360. Schol. τὴν μοσχο-
φάγαν Διονύσων.

Μοῦλαι.

Steph. de Urb. pag. 565. B. Μοῦλῃ, πόλις
— τοῦ ἐθνικοῦ, Μοῦλαϊ.

Μοῦλαι.

Steph. de Urb. pag. 565. C. Μοῦλαι —
τοῦ ἐθνικοῦ, Μοῦλαϊ.

Μεμασίτης.

Steph. de Urb. pag. 565. C. Μούμας, —
ὁ πόλις, Μεμασίτης.

* Μενεξείης. App. 1475. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 106. Philipp. Μεν-
ερέτης ἐπεβῆν, φορτὴν ὀφειλομένην. pag. 117.
Antipatr.

Μενογένεια.

Orph. Hym. in Proserp. v. 2. pag. 126.
Μενογένεια θεά, &c.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 846. Δαίραν
μενογένειαν. Schol.

Μενομένης. I. 827. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 117. 11. f.
ἐφασαν δὲ μὴν Αἰγυπιοὶ τὴν πρῶτην βασιλευσαν-
τὴν Αἰγυπτίαν παιδὰ μενομένην γενέσθαι. 453.
12. f.

VOL. II. N°. X. 4.

Plut. de Frat. Amore, pag. 480. F. ὁ δὲ
Ἡσίοδος ἐκ εὐ παραινέει μενομένην παιδὰ τῶν
πατρῶν ἐπὶ κληρὸν εἶναι, &c. Vide *Hesiod.*
Ep. v. 374.

Μενοθεν.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 48. 9. f. ἐπεὶ
δὲ ὑπελελείπετο ὁ βασιλεὺς μεν, μενόθεν ταῦτα
αὐτὸν εἰρεῖο ὁ Ἀστυάγης, &c.

* Μενολεων. App. 1475. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 71. l. 3.

Μενυχίας.

Steph. de Urb. pag. 565. D. Μενυχία, λι-
μὴν Ἀττικῆς, — ὁ οἰκῆτωρ, Μενύχιος καὶ Με-
νυχίας. τὰ τοπικά, Μενυχιάθεν καὶ Μενυχί-
αζέ, καὶ Μενυχιάσι.

Μερσαίος.

Steph. de Urb. pag. 566. A. Μέρσα, πό-
λις — τοῦ ἐθνικοῦ, Μερσαῖος, &c.

Μεσειεύς.

Steph. de Urb. pag. 566. B. Μέσειον, —
τοῦ τοπικοῦ ἀναλφῶς Μεσειεύς, ὡς Σιθιεύς.

Μεσοδόμος.

Anth. Ep. Gr. pag. 148. Οἰκὸς δὲ
μοὶ κείναι λυροθελγέα λειψάνα πυρλῶν Πέλοισι
μεσοδόμοις, τείχεσιν αὐτομόλοις.

Μεσοεργός.

Hippocr. de Nat. Pueri, pag. 236. 29.
γυναικὸς οἰκείης μεσοεργὸς ἢ πολυμήνη —
ἡ κηκοῖ δὲ ἢ μεσοεργὸς οἰκία γυναῖκες λεγούσι
πρὸς ἀλλήλας.

Μεσοκολαξ.

Dion. Hal. I. 409. 9. ἡκολαθεν τὴν αὐτοῖς
εἰς τὰ διδασκαλεῖα τῶν ὀρχηστῶν καὶ αὐλητῶν,
καὶ τῶν παραπλησιῶν τέτοις μεσοκολακῶν, &c.

Μεσοκοπος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 176. F. οἰ-
δασι δὲ καὶ τὰς διόπτας, εἰ τὴν μεσοκόπας, καὶ
τὰς καλεῖται ὑπορήτας.

Μεσομητῶρ.

Æschyl. Prometh. v. 460. μνήμην δ' ἀπαν-
τῶν μεσομήτορ' ἐρᾶν. Schol. et Schol. β.
καὶ λόγων μέτρα τὴν συνέστασιν μήτρα, ἢ τὴν
τῶν μεσῶν μήτρα.

* Μεσοποιός. II. 830. C.

Eurip. Hippolyt. v. 1428. Αἰεὶ δὲ μεσο-
ποιὸς εἰς σὲ παρθένων εἶναι μέριμνα, &c. *Troad.*
v. 1188. τί καὶ πότε γράψαιεν αὐτὸς σὲ Μεσο-
ποιὸς ἐν ταφῇ;

D d d

Herodot.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 140. 13. —
Σαπφῆς της μυσσοποιῆς.

Μυσσογραφίας.

Eustath. in Iliad. A. pag. 93. 50. δηλῶν,
ὅτι μυσσογραφῆς ὦν, οἶδε και τα θεία, και της
των θεων επαιῖει διαλεκτικῆς. . Od. pag. 60. 30.

Μυσσεργία.

Lucian. de Astrologia, pag. 541. B. ου
γαρ εκεινην την λυρην εβλεπεν, εδε οι αλλης
εμελε μυσσεργίης,, &c.

Μυσσοφθαριος.

Lycophr. Alex. v. 832. μυσσόφθαρον. Sch.
Ες: δε και τέλο κακόπλαστον, τον τάφον μυσ-
σόφθαρον λεγειν, κ γαρ ὁ τάφος, αλλ' ὁ Αδω-
νις υπο Μυσων εφθαρη.

Μυσσοχαρής.

Anth. Ep. Gr. Lib. I. Cap. 81. pag. 165.
Ηλλακ' εξαπινης Κορηλιῶ, εδ' ἐι λιῶ Τερ-
πέλαι ημετέρω μυσσοχαρεῖ βιοῖω.

Μοχθηῶς.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 562. B.
τυραννέμενοι τότε, και ποληευόμενοι μοχθηρῶς.

Μοχθηῆον.

Eurip. Herc. Fur. v. 1251. Ουκεν το-
σαυτα γ', ει μέλω μοχθηῆον.

* *Μοχλισκος. II. 1578. D.*

Hippocr. Mochlic. pag. 868. D. ἡ δ' ἐμ-
βολη τοισι μοχλισκοῖσιν, &c.

Μοψαλής.

Steph. de Urb. pag. 567. A. Μόψα ἐσία,
— ὁ πολίτης, Μοψεάτης, καὶα παραλῶτην
μιας των λεξεων.

Μοψοπιεύς.

Steph. de Urb. pag. 566. C. Μοψοπία,
— ὁ πολίτης, Μοψόπειος, — και Μοψοπιεύς.
Ηρακλειδης — Μοψοπίτης φησι, και εδει Μο-
ψοπιώτης. ισως δε καθ' υφεσιν τε ὦ. το θηλυ-
κον, Μοψοπίς.

Μοψοπις.

Vide *Μοψοπιεύς.*

Μοψοπιής.

Vide *Μοψοπιεύς.*

Μοψοπιώτης.

Steph. de Urb. pag. 567. A.

Μυ.

Aristoph. Equit. v. 10. Μυ μῦ, μῦ μῦ,

μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ, μῦ μῦ. Thesm. v. 238.
Μῦ. μῦ. Schol. Bourd. Τέλο φωνημα ες: θρη-
νητικόν, οθεν και μύζειν παρηκται, &c.

Μυῖμος. II. ix. F. G.

Suid. Lex. II. 585. Μυῖμός. ὁ σεναῖμός.
και ὁ τε μυῖος ηχῶ; vel cum Cl. Steph. ὁ τε
μῦ ηχῶ. Vide Not. Cl. Kust.

Æschyl. Χοηφ. v. 22. πρεπει παρηῖς φοι-
νισσα μυῖμοῖς, ονυχῶ αλοκι νεοῖόμω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 117. 25. οἱ δ' ονο-
μαζόμενοι Κυνοκεφαλοι, τοις μεν σωμασι —
ταις δε φωναις μυῖμῶς ανθρωπινες προῖενται. .
568. 10.

* *Μυδροκλύπος. App. 1477. C.*

Eurip. Herc. Fur. v. 992. Μυδροκλύπων
μιμημ' υπερ κατα βαλῶν, &c.

Μυζω. II. ix. E.

Suid. Lex. II. 585. ubi citatur Aristoph.
Thesm. v. 238. Vide Schol.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 334. 45. ες: δε
μύζειν, ως και ὁ κωμικῶ δηλοῖ, το την φωνην
τε μ σοιχεις εκφωνειν.

Thes. Steph. II. 1659. B.

Hesych. Lex. pag. 650. 2. Μύζει, θηλα-
ζει, λειχει, πιεζει.

Hippocr. de Carn. pag. 250. 40. το δε
παιδιον εν τη γαστρι συνεχον τα χειλεα μύζει
εκ των μήρεων της μήτρῃς, &c. . 1. 51. ει μη
και εν τη μήτρῃ ἔμυζε. . 480. 49, 51. . 487. 2.

Μυησιος.

Steph. de Urb. pag. 567. C. Μύης —
το εθνικον, Μυήσιος, ως Φαρήσιος.

Μυθιδιον.

Lucian. Philopseud. pag. 826. D. και οσα
τοιαυτα, πανυ αλλοκοτα, και τερασια μυθί-
δια, &c.

Μυθικώτερος.

Lycophr. Alex. v. 18. Schol. pag. 4. col.
2. 19. f. ταυτα μεν μυθικώτερος λελεγκται. . v.
276. Schol. pag. 37. col. 1. 23.

Μυθογραφεω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 237. B. Ου
δη θαυμαζοι τις αν ετε τε ποιησε τα περι την
Οδυσσεως πλανην μυθογραφῆσαι, τειον του
τροπον, &c.

Μυθογραφία.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 74. 1. — εαν
μη ἐξομολογῶνται την μυθογραφίαν. . 524. C.

* *Μυθολογία.*

* Μυθολογία. II. 982. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 15. 21. αποδείξεις
δε τῶν Φασι Φερεῖν εαυτοὺς ἐ μυθολογίας, ὁμοί-
ως τοῖς Ἑλλήσιν, ἀλλὰ πράξεις ἐναρτεῖς.

* Μυθοπλασής. II. 982. G.

Lycophr. Alex. §. 764. Τον μυθοπλάσῃν
ἐξυλακῆσει γοόν, &c. Schol. τὴν μυθικὴν αὐ-
τὴ συμφορὰν φλυαρήσει πρὸς τὸν Ἀλκίνοον, &c.

* Μυθοποιεῶ. II. 982. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 168. 8. διὸ καὶ τῶν
ποιῶν τινὰς μυθοποιῆσαι τὸ πρᾶχθεν.

Μυθοποίημα.

Plut. de aud. Poet. pag. 17. A. τοῦτο δὲ
παλὶ δηλόν, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα πρὸς
ἡδονὴν ἢ εκπληξιν ἀκροῶν γέγονε.

Μυθεργεῶ.

Lycophr. Alex. §. 17. Schol. pag. 4. col.
1. 22. ταῦτα εἰσι τὰ ληρωδὴ καὶ μυθεργέμενα.

Μυθεργήμα.

Lycophr. Alex. §. 17. Schol. pag. 4. col.
1. 4. f. ἕως ἡμῖν δοκεῖ τοῖς Τρῆσσι εἶναι
ταῦτα τὰ μυθεργήματα, &c.

Μυῖδιον.

Manc. Ant. de Reb. suis, Lib. VII. pag.
207. 2. μυῖδιον ἐπὶσημενῶν διαδρομαί, &c.

Μυκηνίς.

Steph. de Urb. pag. 568. D. Μυκῆναι, πό-
λις — ὁ πολίτης, Μυκηναῖος, καὶ Θηλυκόν,
Μυκηνίς, καὶ Μυκηνεύς.

Euphr. Elect. §. 761. Ὁ καλλινίκαι παρ-
θενοὶ Μυκηνίδες, &c.

Μυκῆς. App. 1478. G.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 185. 4. Hic
locus a Cl. Auctore citatur, col. 1479. D.

Μυκηλινος.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 379. C.
ἐκλήθησαν δὲ Καυλομυκηλῆς, ὅτι ἀσπίσι μὲν μυ-
κηλίοις ἐχρῶντο, &c.

Μυκλήρισμα.

Hesych. Lex. pag. 130. 2. Ἀποσκώμματα,
μυκλήρισμα. *Phav. Lex.* pag. 110. 2.

Μυκλήρις.

Aristoph. Nub. §. 450. Schol.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 182. A. Ἐν
δὲ Ἐπικερῶ συμποσίῳ κολακῶν ἐστὶν αἰῶρις ἀλ-
ληλοὺς ἐπαινεύων· τὸ δὲ Πλάτωνος πλεῖστον

ἐστὶ μυκλήρις ὧν ἀλλήλας τῶθαζόντων. 187. C.

* Μυκλήροθεν. II. 1657. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 166. *Pallad.* Ἡερά
λεπτάλεον μυκλήροθεν ἀμπνεύοντες, Ζῶμεν, &c.

Μυκλήροκομπος.

Aeschyl. Sept. c. Theb. §. 470. μυκλήρο-
κόμποις πνεύμασι πληθεμένοι· Schol. τοῖς ἐκ
τῶν μυκλήρων σφοδρῶς εκπνεομένοις.

Μυλαῖος.

Steph. de Urb. pag. 570. B. Μυλαί, πό-
λις Σικελίας. — ὁ πολίτης Μυλαῖτης, — καὶ
τὸ Θηλυκόν Μυλαίτις. εἰσι δὲ Μυλαί καὶ Θεί-
ταλίας, ἧς τὸ ἐθνικόν, Μυλαῖος.

Μυλαῖτης.

Vide supra Μυλαῖος.

* Μυλοειδής. II. 988. D.

Phav. Lex. pag. 49. 3.

Hom. Iliad. H. §. 270. βαλὼν μυλοειδέα
πείρω. Schol. Στρογύλω. ἢ τραχεῖ.

Μυλοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 571. C. Μύλων, πό-
λις — ὁ πολίτης, Μυλοπολίτης.

Μυοθήρεω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 251. A. καὶ
μυοθήρες πρὸς μέτρον ἀποδειχθέν διεσωζόντο
μολίς.

Μυομαχία.

Plut. Agefil. III. 384. 3. f. Ἀλέξανδρος δὲ
καὶ προσεπέσκαψε, πυθομένος τὴν πρὸς Αἰν
Ἀντιπάτρου μάχην, εἰπὼν, εἴποιεν, ὧς ἄνδρες, ὅτε
Δαρεῖον ἡμεῖς ἐνικῶμεν ἐλαυθα, ἐκεῖ τις ἐν Ἀρ-
καδίᾳ γέγονεναι μυομαχία.

Μυσεύς.

Steph. de Urb. pag. 572. C. Μύρα, πόλις
Λυκίας, — τὸ ἐθνικόν, Μυρεύς.

Μυριανδρικός.

Steph. de Urb. pag. 573. A. Μυριάνδρος,
— τὸ κληρικόν, Μυριανδρικός κολπός.

Μυριάνδρος. App. 1482. D.

Lucian. Nigrin. pag. 19. C. ab Auctore
citato, addas *Ver. Hist.* Lib. I. pag. 385.
D. ἱκανόν [sc. κηλός] μυριάνδρῳ πολὺν ἐνοικεῖν.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 56. C. πλάτος
δὲ [sc. Nili] ὥς καὶ νηὺς ἀπολαμβάνειν μυ-
ριάνδρους &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 316. 40. διὸ καὶ τὴν
Τραχῖνα μυριάνδρον ποιήσαντες, &c.. 267. 26.

Plut.

Plut. Dion. V. 168. 8.

Steph. Byzant. pag. 573. Α. Μυρίανδρ^{ος},
πολις Συρίας, &c.

Μυριαχ^ς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 35. 48. Ἰσ^εον
δε οἷ εθ^{ος} Ομηρῷ ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς δυϊκοῖς
καὶ τοῖς πληθυντικοῖς. καὶ ποῖε μὲν πληθύνειν
τὰ δυϊκὰ ποῖε δὲ δυάζειν τὸ πληθ^{ος}, ὡς μυ-
ριαχ^ς φανησέται. . 51. 8. . 57. 31. . 83. 52.

Μυριοβοῖος.

Anth. Ep. Gr. pag. 141. *Eryc.* καὶ ταδὲ
φρερεὶ Αὐλία, κῆξ ολίγων μυριόβοια τίθει.

Μυριοκαρπός.

Soph. Oed. Col. v. 708.

Μυριοκρανός.

Eurip. Herc. Fur. v. 419. Ταν τε μυριό-
κρανον πολυφόνον κυνα Λερνας Ὑδραν ἐξεπυ-
ρωσε, &c.

Μυριομοσφός.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. In *Bacch.* v. 13. .
pag. 84. In *Apoll.* v. 13. . pag. 483. Ἰσίδι
καρπολόκῳ, ταχυμήτορι, μυριομόρφῳ, &c.

Μυριομοχθός.

Anth. Ep. Gr. pag. 447. In XII *Lab.*
Herc. Δερκεο μυριόμοχθε τευς Ηρακλες αγω-
νας, &c.

Μυριονίαρχης.

Æschyl. Pers. v. 314. Schol.

Μυριονίαρχος.

Æschyl. Pers. v. 999, 314. χρυσεὺς Μάτ-
αλλ^{ος} μυριόνι^{ος} αρχ^{ος} θανων, ἵππου μελαινης
ἡμεῶν τρισμυρίας, &c.

Μυριοπαλαι.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 616. 47.

Μυριοπλασιός.

Clem. Alex. Pædag. pag. 229. 28. Οὐ γὰρ
γινώσκει, φησιν ἡ Γραφή, οἱ ὀφθαλμοὶ Κυριε
υψίστε μυριοπλασίως ἤλ^{ιος} φώγεινότεροι εἰσιν.

* *Μυριοπληθής.* III. 379. G.

Eurip. Iph. in Aul. v. 571. a Cl. Aucto-
re citatur.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 131. B.

Μυριόσους.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 86. 9.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 456.
3. Τέλειες δ' οἱ μυριάρχαι ἐλάττον εἰς ἐκάστου
πανί^{αν} αχ^ή τὴν μυριόσ^{ον} ἐκάστην.

Μυριοφθαλμός.

Eustath. in Odyss. Δ. pag. 180. 9.

* *Μυριοφώνος.* App. 1483. G.

Anthol. Ep. Gr. pag. 540.

Μυριπνο^ς.

Anth. Ep. Gr. pag. 662. *Marc.* Ὡς με-
μονον προλιπεσα μυρίπνο^ς ὡχέ^{ως} ἀριστη.

Μυριώπος.

Æschyl. Prometh. v. 571. φοβεμαι τον
μυριωπόν εισορῶσα βέλαν. Sch. πολυόφθαλμον.

Μυρμηκίεύς.

Steph. de Urb. pag. 574. B. Μυρμήκιον,
πολιχνιον — το εθνικον, εαν μὲν δια διφθογ-
γε, Μυρμηκειεύς· εἰ δὲ δια τε ι, Μυρμήκι^{ος}.

Μυρμηκοβίος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 58. 3.

Μυροβαφής.

Clem. Alex. Pædag. pag. 235. 22. —
τον τε μυροβαφῆ ἐκείνον προκώδον, καὶ &c. Vi-
de Not. 9.

Μυροβοσρυχός.

Anth. Ep. Gr. pag. 582. *Meleagr.* Ὡς
ἀν ἐπὶ κροῖαφοῖς μυροβοσρύχε Ηλιοδώρας &c.

Μυροχρεῖτος.

Eurip. Cycl. v. 497. Ἐπὶ δὲ μνιοῖς τε ξαν-
θον χλιδανης εχων εἰαιρας μυρόχρεῖτ^{ος} λιπα-
ρ^{ος} βοσρυχον.

Μυρσινός.

Callim. Hym. in Dian. v. 203. Δὴ ποῖε
γὰρ πεπλοισιν ἐνεσχεῖο μύρσιν^{ος} οἷ^{ος} τῆς κε-
ρης, &c.

Μυρίων.

Lucian. Lexiph. pag. 529. A.

Μυσάγμα.

Æschyl. Suppl. v. 1002. το, τ' εἰπειν ευ-
πέτες μύσαγμα πως.

* *Μυσηριακός.* II. 1656. B.

Aristoph. Ran. v. 346. Schol. Το μυση-
ριακὸν πυρ, φωσφόρον λεῖται.

* *Μυσηρίδες.* II. 1656. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 388. *Antipatr.* Ὁσ-
ποῖε καὶ τελέας μυσηρίδας ευρέο Βακχε. Vi-
de Auct.

Μυσηρικός.

Aristoph. Acharn. v. 747. Χῆσεῖτε φωναν
χοιριων

χοιριων μυσηρικῶν. Schol. Οτι εν τοις μυσηρι-
οις της Δημητρῶ χοιρῶ θυεῖται.

Μυσηριωίς. App. 1490. C.

γ. Poll. Onom. Lib. I. §. 36.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 234. F. και
τὸ κήρυκε εκ τῶ γενεῶς των κηρυκων τῶ της
μυσηριώτιδος. Vide Casaub. Animadv. col.
410. 41.

Æschin. Orat. de falsa Legat. pag. 264.
C. και τοις σπονδοφόροις τοις τας μυσηριώτι-
δας σπονδας απαγγελλεσι μονοι των Ελληνων
Φωκεις εκ εσπεισανῶ. . 265. B. τας σπονδας δε
— τας μυσηριώτιδας εκ εδεχονῶ.

Μυσιλαῦν.

Anthol. Ep. Gr. pag. 260. Argent. Αιεν
εμης πενιης βραχυσύμβολε, μυσιλάυνε, &c.

Μυσιπολεύς.

Orph. Hym. in Musas, §. 7. pag. 172. Αι
τελέας θνήοις ανεδειξάλε μυσιπολεύτας, &c.

* Μυσειοπωλης. App. 1491. B.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 126. F. Vi-
de Eustath. in Iliad. Ω. pag. 1508. 46.

Μυχθίζω. App. 1492. A.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 334. 45. Od-
υσ. Ω. pag. 841. 13. — παρα το μύζειν, ἐξ
ε και ο μυκηρ και το μυχθίζειν παρα Αισχυ-
λω. Non invenio Verbum Μυχθίζω apud
Æschylum, sed Αναμυχθίζω occurrit in Pro-
methe. §. 742.

Anth. Ep. Gr. pag. 612. l. 3. τι μάλαια
γελᾷς, και σιμα σεσηρως, Μυχθίζεις;

Μυχθισμός. App. 1492. B.

Eurip. Rhes. §. 789. Κλυω δ' ἐπ'άρας κρᾶ-
τα μυχθισμῶν νεκρων.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 203. A. Τα
μέλα μυχθισμῶ ἐξω ἀναφερομένα πνευμάλα, &c.

Μυχοθεν.

Æschyl. Agam. §. 96.

Μυχόροπος.

Aristoph. Thesm. §. 399. Τας μυχορόπους,
&c. Schol. Biset. Τας τες τροπας εν μυχω
εχουσας. τας εχουσας τες τροπας μυχίως, &c.
Bourdinus vero in Schol. legit Μοιχορόπους.
Vide Notam Cl. Kust. pag. 219.

Μυχρεος.

Lycophr. Alex. §. 373. και μύχρε χοι-
ραδων Ζαραξ, &c. Schol. ἦτοι φυλαξ των κοι-
Vol. II. N°. X. 5.

λοῖων πέρων, ἀνί τε εἰπεῖν, ὦ Ζεῖραξ, ἐχων
κοιλας πέρρας.

Μυωνεις.

Steph. de Urb. pag. 576. C. Μύων, πολίς
— οἱ πολίται Μύωνες — λεῖονται και Μυ-
ωνεῖς.

Pausan. Phocic. pag. 897. 5. εἴοι και τῶ
Διῖ εν Ολυμπίᾳ οἱ ἀναθενεῖς εἰσι Μύωνες την
ασπίδα. Sed 498. 13. υπο Μυονέων. et l. 18.
Μυονέας, plane ut Thucydides ab eo laudatus,
Hist. Lib. III. pag. 228. 65.

Μυωνες.

Vide supra Μυωνεῖς.

Μωθηνοι.

Steph. de Urb. pag. 577. B. Μωθῶ, κωμη
— οἱ κωμηῖται, Μωθηνοί, καὶ α τον εἰχωριον
τυπον.

Μωλωπιζω.

Plut. de Sanit. tuenda. pag. 126. C. αλ-
λα συμπεφυρμένον πολλῶ τῶ αλλοθριῶ και
μεμωλωπισμένον, &c.

Μωμαρ. II. 1661. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 117. 11. ως
μῶμαρ, ὁ μωμός, παρα Λυκοφρονι, Alex. §.
1134. ubi Schol. ὁ μωμός, ως εἶδαρ, ἄλλαρ,
εἴλαρ.

Μωμεμφίης.

Steph. de Urb. pag. 577. D. Μώμεμφις,
πολις — κλινεῖται Μωμέμφεως — και Μω-
μεμφίτης νομός.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1155. B.
εφεξης δε Μώμεμφις, και Μωμεμφίτης νομός.
— Οἱ δε Μωμεμφίται την Αφροδίτην τιμᾶσι
— C. Ὑπερ δε Μωμέμφεως εἰσι δυο νῆρται, &c.

Μωριεις.

Steph. de Urb. pag. 577. E. Μωριεῖς, εθ-
νῶ Ινδικον, εν ξυλινοις οἰκῶντες οἰκοις, &c.

* Μωροσοφός. II. 1665. A.

Lucian. Alex. pag. 490. B. ωςε και
γενομενης ποῖε ζήήσεως δυο τισι των μωροσό-
φων, &c.

Μωρω.

Hipp. Prædict. pag. 74. D. Οἷσι καυσι-
κά, μεμωρωμένα, &c. . 147. H. Vide Foef.
Oeconom. pag. 256.

Galen. in Lex. Hipp. Μεμωρωμένα. τα
ἀναίσθητα.

E q c N. Ναβαισαῖρεν.

N.

Ναβαισαίρευ.

ARISTOPH. *Av.* §. 1614. Ναβαισαίρεϋ. Schol. Βαρβαρίζων συγκαταλέθεται ὁ βάρβαρⓄ θεⓄ. αἱ γὰρ ἀσημοὶ φωναὶ αὐτῇ συγκαταλέσσεως. Vide Not. Cl. *Kust.* pag. 197. et *Suid. Lex.* I. 407. ubi Βαβακαίρεϋ.

ΝαβαλαίⓄ.

Steph. de Urb. pag. 578. C.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1126. C.

Ναβαλῆνος.

Steph. de Urb. pag. 578. C. ἀπο ἐν τῇ Ναβάτης ΝαβαλαίⓄ, καὶ Ναβαλῆνῃ ἡ χώρα, &c.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 40. 1. εἶσι πασαν τὴν ἀπ' Εὐφράτης καθήκεσαν πρὸς τὴν Εὐφραντα ὁρᾶσαν καὶ οἰκῆσαι, Ναβαλῆνῃ τὴν χώραν ὀνομασάντες.

Ναλίδεϋς.

Steph. de Urb. pag. 578. D. Ναλίδος, πόλις — ὁ πολίτης, Ναλιδεύς.

Ναίδιον. App. 1495. G.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 582. A. Ἡ μὲν ἐν κορυφῇ ναίδιον ἔχει Ἀφροδίτης.

* Ναιελασκό. App. 1495. G.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 67. αἶψι δὲ λιμνῆς ΕὐνιαδⓄ κλῖμενῃ Δολοπηΐδα ναιελάσκειν.

ΝαῖσιανⓄ.

Steph. de Urb. pag. 579. A. Ναῖσος, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Ναῖσιανός.

ΝαῖσκⓄ.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 445. §. 4. 10. δύο ποιήσας δαμαλῆς χρυσᾶς, καὶ οἰκοδομήσας ναῖσκας τοτέρας, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 944. B. C.

Νακοδαιμων.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 352. B. Ἐν Σικυωνίᾳ δὲ πρⓄ νακοδέψην γεγεννημένον, ἐπεὶ εἰσοδορεῖο τι αὐτῷ, Κακόδαιμον, νακόδαιμον, ἐφῆ. Vide *Annot. Cl. Dalechamp.* pag. 757.

Νακοδέψης.

Vide *supra* Νακοδαιμων.

Νακολεϋς.

Steph. de Urb. pag. 579. C. Νακολία, πόλις Φρυγίας — τὸ ἐθνικόν, Νακολεϋς.

Suidas vero aliter scribit has Voces, *Lex.* II. 595. Νακώλεια. ὄνομα τοπικῆς. — ἐθνικόν αὐτῆς Νακωλεϋς, — εὐρηταὶ δὲ καὶ ἐδεῖεως τὰ Νακώλεια. Vide *Notam.*

Νακοναῖος.

Steph. de Urb. pag. 579. D. Νακάνη, — τὸ ἐθνικόν, ΝακοναῖⓄ.

Ναμαλίον.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 73. C. χωρὶς γὰρ τῶν ἀλλῶν ὑδάτων, ναμάτιον τι ἐφανη ψυχρὸν ὕδωρ προϊέμενον, οὐ πορρωτὴς θαλάσσης.

Ναννοφύης.

Aristoph. Pac. §. 790. Ναννοφύεις, &c. Schol. Νάννοι γὰρ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. Vide *Not. G. Christian.* pag. 176.

Νανοφύης. Thes. App. 1497. B.

Ναξίατης.

Steph. de Urb. pag. 580. A. Ναξία, πόλις Καρίας — τὸ ἐθνικόν, Ναξιεύς, τῇ τυπῇ τῆς χώρας, καὶ Ναξιάτης.

Ναξιεύς.

Vide *supra* Ναξιάτης.

Ναοποιεω. App. 1497. D.

Suicer. Thes. Eccl. II. 386.

ΝαπαιⓄ.

Steph. de Urb. pag. 581. B. Νάπη, πόλις Λεσβῆς — ὁ πολίτης, ΝαπαῖⓄ. καὶ Ἀπολλων ΝαπαῖⓄ.

Ναπαλαῖος.

Steph. de Urb. pag. 581. A. Ναπάται, πόλις Λιβύης, — τὸ ἐθνικόν, ἐδεὶ Ναπαλίτης· ἐστὶ δὲ ΝαπαλαῖⓄ.

Suid. Lex. II. 596. Ναπαῖται — ὁ πολίτης, ΝαπαλαῖⓄ.

Ναπαῖης.

Steph. de Urb. pag. 581. C. Νάπις, κωμη — ὁ οικητωρ, Ναπάτης, &c.

Ναπαλῖης.

Vide *supra* Ναπαλαίῳ.

Ναρβωνίης.

Steph. de Urb. pag. 581. C. Ναρβών — το εθνικόν, Ναρβωνίτης.

Ναρβωνίης.

Steph. de Urb. pag. 581. D. ἐστὶ καὶ λιμὴν Ναρβωνίτης, ὡς Ασκαλωνίτης &c.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 268. C. Της δ' αὖτις ἐκφέρει καρπὸς ἡ Ναρβωνίτης ἀπασα, &c.. 269. B. C.. 288. C.. 274. C. Ἡ μὲν οὖν Νάρβων ὑπερκεῖται τῶν τε Ἀλακῶ ἐκβολῶν καὶ τῆς λιμνῆς τῆς Ναρβωνίτιδος, &c.

Ναρθηκίζω.

Aristoph. Acharn. v. 1176. λαμπαδίων. Schol. — οἱ δὲ τὸν Νάρθηκα τῶν ἱσίων, τὸν νάρθηκίζοντα τὸ σφυρον.

Ναρθηκισαίας.

Steph. de Urb. pag. 582. A. Νάρθηκίς, νησίδιον — το εθνικόν, Ναρθηκισαίῳ ἢ Ναρθηκίσῳ.

Ναρκώδεις.

Hippocr. Prædict. pag. 77. G. τα νερκώδεις ἐν τέλοισιν ἐκλυόμενα δυσκόλα, καὶ μὴν ολέθρια. . *De Morb. Mul.* pag. 656. 50.

* Ναρκώδης. II. 1670. B.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 163. B. Ἐπισηθεῖ αλγίματι πυρετώδει, καὶ κοιλίῃ ταραχώδης, νερκώδης, σημεῖα μελαινῶν υποχωρησιῶν. 79. E.. 206. F. Αἱ νερκώδεις ἐκλυσίαι, &c.

Ναρκώσις. II. 1668. C.

Hippocr. de Liquid. Usu, pag. 425. 18. σαρκῶν ἐκθηλυνσιν, νευρῶν ἀκράσειαν, γνῶμης νάρκωσιν, — ταῦτα ἐς θάνατον.

Ναρνιάης.

Steph. de Urb. pag. 582. B. Ναρνία, πόλις — το εθνικόν, Ναρνιάτης, ὡς Καυλωνιάτης.

Ναρκαίος.

Steph. de Urb. pag. 582. D.

Ναυκράτωρ. II. 1002. B.

Soph. Philoct. v. 1085. Ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ πάρις &c.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 334. 28. μὴ ἐκ εὐνῆς ναυκράτορες, &c.

Ναυπλιεῖῳ.

Eurip. Orest. v. 54. Λιμένα δὲ Ναυπλίου ἐκπληρῶν πλάγῃ, Ἀχαιοσιν ὄρμεϊ, &c.

Ναυπλιεύς.

Steph. de Urb. pag. 583. C. Ναυπλία, πόλις Ἀργεῖς — οἱ οἰκοντες Ναυπλιεῖς, &c.

Pausan. Messen. pag. 338. 23. Μοθωνὴν δὲ Ναυπλιεῦσιν ἐδίδοσαν ἐκπεπρωκοσιν ἐκ Ναυπλίας ἐναίχῳ ὑπὸ Ἀργείων. . 346. 3. Ναυπλιεῖς. . 367. 26, 31.

Suid. Lex. II. 600.

Ναυπορός.

Æschyl. Eumen. v. 10. κελσας ἐπ' ἀκτῆς ναυπόρος τὰς Παλλάδος, &c.

Ναυσίδρομῳ.

Orph. Hym. in Leucoth. v. 10. pag. 170. Μυσαῖς ἐν Ποντῷ ναυσίδρομον ἔρον αἰεσα.

Ναυσίπεραλος.

Dion. Hal. I. 176. 3. ἀλλὰ ναυσίπεραλῳ ἐστὶν αἰε, &c.

Ναυσίπαμπος.

Eurip. Phæn. v. 1705. πρηπτιμῶν ἔχων ἐμ', ὡς ἐκ ναυσίπομπον αὐραν. Sch. καθὰ πρηπτι ναυσίπομπον, ἢ αὐτὴν τὰς ναυς διαπρηπτιεσάν.

Ναυσίσονῳ.

Pind. Pyth. Od. A. v. 140. Ναυσίσονον ἔβριν ἰδῶν, &c.

Ναυσιφορήας.

Pind. Pyth. Od. A. v. 64. Ναυσιφορήταις δ' ἀνδρασι πρῶτα χάρις ἐς πλοὸν ἐρχομένοις, &c. Schol. ὡς τοῖς διὰ νηῶν φερομένοις ἀνδρασι χάρις καὶ ἡδονὴ πρῶτοις φερομένοις διὰ θαλάσσης, &c.

Ναυσιώσις.

Hippocr. de Fract. pag. 759. H. γένοιτο δ' ἀν καὶ φλεβῶν αἱμορραῶν πελιώσις, ναυσιώσις.

Ναυσολημα.

Eurip. Suppl. v. 209. Πόνε τε ναυσολήμαθ', ὡς διαλλάσας ἐχοίμεν ἀλλήλοισιν, &c.

Ναυσολός.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 864. — ναύσολον θεωρίδα, &c. Schol. τὴν διατεσαν τὰς νεκρῶν. Schol. β. τὴν ὡς ναῦν ἐσταλμένην, διὰ τὴν ναυὸν τε Χαρὸνῳ.

Ναυιλοφθόρος.

Lycophr. Alex. v. 650. — καὶ μίξοθηρῳ ναυιλοφθόρος σκοπᾶς, &c. Ναυιοκράτωρ.

Ναυοκρατωρ.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 370. 83. αλ-
λως τε και νησιωται ναυοκρατόρων, και ασθεν-
εστέροι ἐπερων οὔτες, εἰ μὴ περιγενοισθε. . 373. 90.
ὥς ἐκ εἰκῶ ἐς νησον γε αὐτὸς ἡμῶν ναυοκρα-
τόρων οὔτων περαιωθῆναι. *Schol.* ἡμῶν θαλασ-
τοκρατέρων.

Ναυφάτος.

Lycophr. Alex. v. 1095. καὶ ναυφάτοι ληξ-
ασι πένθος δυσμενεῖς φρυγίωραί, &c.

* Ναυφθορία. II. 1004. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 358. l. 4. ἀπο σὺε-
ρῆς ὃς κάμε ναυφθορίας, &c.

Ναυφθορος.

Eurip. Helen. v. 1398. Πέπλος δ' ἀμειψας
αὐτὴ ναυφθόρα σολῆς, &c. . v. 1555. ναυφθό-
ροις ἡσθημένοι πεπλοισιν.

Ναυφυλαξ.

Suid. Lex. II. 601. Ναυδοίκαί. — ὡς
και ναυφύλακες ἀρχοῦντες τινες ἐπὶ τῶν νεῶν
φυλακῆς.

Νεαγγελλος.

Æschyl. Chœph. v. 733. ὡς σαφεσέρον ἀνὴρ
ἀπ' ἀνδρῶν τὴν νεάγγελον φάτιν ἐλθὼν πυθῆναι
τῇδε. *Schol.* τὴν νεῶσι ἀγγελεῖσθαι.

* Νεαγενής. App. 1500. F.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1623.

Νεαίος.

Steph. de Urb. pag. 583. D. Νέαι, νησὶς
— τὸ ἐθνικόν, Νεαῖος.

Νεαιρέλος.

Æschyl. Agam. v. 1072. τροπὴ δὲ θηρῶν
ὡς νεαίρετα. . v. 1074. ἥτις λιπεσσα μὲν πολλὴν
νεαίρετον ἔχει.

Νεανδρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 584. A. Νεάνδρεια,
πόλις, — ὁ πολίτης, Νεανδρεὺς, ὡς Στραβῶν.
Vide infra Νεανδριεύς.

Νεανδριεύς.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 903. B.
Νεανδριεῖς. Lego Νεανδριεῖς.

Νεανδρίς.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 724. B. και
πεδῖον ἐν τῇ Νεανδρίδι, &c.

Νεανδρεός.

Lycophr. Alex. v. 1345. Ἀλκὴ νέανδρος,
&c. *Schol.* νεός, ἀνδρεός.

* Νεαοίδος. App. 1500. H.

Anthol. Ep. Gr. pag. 405. Leonid. Παρ-
θενικὴν νεαοιδὸν ἐν ὑμνοπολοισι μέλισσαν Ἡρι-
ναν, &c.

Νεαροποιεω.

Æschyl. Prometh. v. 632. Schol. και ἡ
ἐξ ἀλλαγῆς τῆς ταξέως νεαροποιήσῃ τῆς ἀκροῦσας.

Plut. Sympos. Lib. VII. pag. 702.

Νεαπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 584. B. Νεάπολις,
πόλις Ἰταλίας διάσημος, — ὁ πολίτης, Νεα-
πολίτης.

Νεασπαῶλος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 622. A.
Νεασπάτων δ' ἦν τι νεοκάτιον. Vide Cl.
Casaub. Animadv. col. 895. 32, &c.

* Νεβριδοπεπλος. App. 1501. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. In Bacch. v. 14.
Νυκτελίων, νομίον, νεβρωδεα, νεβριδόπεπλον, &c.

Νεβριδοσολος.

Orph. Hym. Τριτήρη. v. 10. pag. 148.
Ουρεσιφοῖα ἐρως, νεβριδοσόλε, ἀμφιέηρε, &c.

Νεβροδονος.

Plut. Conuiv. pag. 150. E. διο και κλεο-
βελον ἡ πρὸς τὸν Φρυγίον αὐλὸν νεβρογόνον
κνημὴ κερασφόρον καὶ ἥξει θαυμαζεῖν ἐκαστὴν
κρεσσεως.

Νεδεσιος.

Steph. de Urb. pag. 584. D. Νέδη, πόλις
— τὸ κληρικόν, Νεδέσιος.

Suid. Lex. II. 604.

Νεδύσιος.

Steph. de Urb. pag. 585. A. Νέδων, πό-
λις — τὰ τοπικόν, Νεδύσιος, &c.

Νεηθαλής.

Eurip. Ion. v. 112. Ag. ὦ νηθαλές, ὦ
Καλλισίας προπολευμα δαφνας, &c.

Νηκονης. I. 271. E.

Soph. Aj. v. 835.

Νειλοθεξης.

Æschyl. Suppl. v. 73. δάπνη τὰν ἀπαλὰν
Νειλοθερῇ παρειᾷ, &c. *Schol.* τὴν ἐν τῇ Νει-
λῷ θερισθεῖσαν, ὃ ἐστὶ, βλαστήσασαν ἐν Αἰγυπτῷ.
ἀπὸ τῶν σαχυῶν δὲ ἡ μέλαφορά.

Νειλοσκοπειον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 23. 18. καλεσκειά-
σαι

σαι Νειλοσκοπεῖον ὑπο τῶν βασιλεῶν ἐν τῇ Μεμφει.

* Νειλωίδες. App. 1501. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 488. Cap. 17. Πυραμιδες δ' ἐῖ νυν Νειλωίδες, &c. Vide Auctorem.

Νειλωῖης.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 309. A. Οἱ δὲ Νειλῶται κορακῖνοι, οἱ γλυκεῖς καὶ ευσαρκοί, ἐῖ δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν.

Νεκράγγελος.

Lucian. de Morte Peregrin. pag. 1007. A. καὶ τινὰς ἐπὶ τῶν πρεσβευτῶν τῶν εἰρῶν ἐχειροτόνησε νεκράγγελλος καὶ νερίεροδρόμος προσ- αἰορευσας.

Νεκρικῶς.

Lucian. Philopseud. pag. 841. D. σείλα- μενοὶ νεκρικῶς ἐσθῆϊ μελαίνῃ, &c. 1004. B.

Νεκριμαῖα. App. 1194. B.

Aristoph. Av. v. 538. Schol.

Νεκροβαρῆς.

Anth. Ep. Gr. pag. 485. ult. Οὐκ ἂν ἐπορ- θμευθῇ νεκροβαρῆς ἀκῶ.

* Νεκροδέμων. II. 1013. E.

Æschyl. Prometh. v. 152. νερθεν τ' αἶδε τε νεκροδέμονος εἰς ἀπεραντὸν τάρταρον ἦκεν, &c. Schol. τε τὰς νεκρὰς δεχομένους ἄδῃ.

* Νεκροδοκος. II. 1013. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 324. *Antiph.*

Νεκροδοχείον.

Lucian. Charon. pag. 179. C. ἐκεῖνα πάν- τα νεκροδοχεῖα καὶ σωμαλοφυλάκεια ἐστί.

Νεκροθήκη.

Eurip. Cret. v. 19. pag. 478. Φεύγω γενε- σιν τε βροτῶν, καὶ νεκροθήκης οὐ χριμπτομένῃ.

* Νεκροκορινθιοί. II. 1013. E.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 586. A.

Νεκρολαγεία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 392.

Νεκρομανῖς.

Lycophr. Alex. v. 682. Καὶ νεκρόμανιν πέμπειλον διζήσεται, &c.

* Νεκροσολέω. II. 1013. H.

Lucian. Charon. pag. 181. A. ἤξω δὲ σοὶ μέλ' ὀλίγον καὶ αὐτὸ νεκροσολῶν.

Νεκρολαῖος.

Lycophr. Alex. v. 1398. τιθηνὸν ἀνιπτορ- θήσει χθονὰ τε νεκρολαῖα, &c. Schol. τὴν Εὐ- ρωπὴν, τὴν τροφὸν τε ἡγεμονευομένην καὶ ἐξαρ- χοντοῦ τῶν νεκρῶν, &c.

Νεκρολοκέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 393.

Νεκροφαίω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1183. C. ἐπανιούσας δὲ τὰς λεοντῶν ἐπὶ τὰ πτωμάδια, νε- κροφαίειν.

Νεκροφαῖος.

Dion. Cass. Hist. pag. 351. D. πολλοί μεν γυπες, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ορνίθες νεκρο- φαῖοι, &c.

Νεκροφορέω.

Phil. Jud. in Flaccum, pag. 988. A. σέλ- λομαι γὰρ ὁ κακοδαίμων ἐῖς τροπὸν τινα νεκρο- φορῶν ἐμαυτὸν ὥσπερ εἰς ἥρῖον.

Νεμεῖωρ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 490. τῶς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπιδόει κοίαινων. Schol. β. ὁ πάν- τα διοικῶν, ἢ ὁ μεμφομένῃ τοῖς υπερφροσιν, ἢ ὁ πάντων πάροχος.

Νεοβαπῖς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 393.

Νεογεννή.

Suid. Lex. II. 608. Νεογίλον. νεογέννητον.

Νεογραπτός.

Theocrit. Id. XVIII. v. 3. Προσθε νεογρά- πτω θαλάμῳ χορὸν ἐσασάντο, &c.

Νεοδαμάσος.

Suid. Lex. II. 608. Νεόδηλον. νεοδάμα- σον. *Phan. Lex.* pag. 523. 1.

Νεοδιδάκ.

Lucian. Timon. pag. 47. D. ὡς καὶ νῦν τι σοὶ ἄσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυραμβῶν ἦκω κο- μίζων.

* Νεοδμης. App. 1503. F.

Eurip. Med. v. 1366.

* Νεοδμήτος. App. 1503. F.

Eurip. Rhes. v. 887. Τὸν νεόδηλον ἐν χε- ροῖν φοραδὴν πέμπει; Schol. τὸν νεῶς δμῆ- θεύ, ἦεν τὸν Ρησον, ἢ Ρησε νεκρον.

Pind. Isthm. Δ. v. 106. καὶ νεόδημα σέ- φανωμάδια βωμῶν.

Appian. Alex. pag. 332. 8. f.

F f f

Νεοδομή.

Νεοδομήτος.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 428. 10.
και γνωρίζειν επιδημiam θεν και καλοικισμον, —
εις νεοδόμητον αυτη και καθιερωμένον χωριον.

* *Νεοδρεπτος. App. 1503. G.*

Æschyl. Suppl. v. 338. λευκοσφεις εχυσαι
νεοδρέπτης κλαδης;

Theocrit. Idyll. XXVI. v. 8.

Νεοδροπος.

Æschyl. Suppl. v. 359. Ορω κλαδοισι νεο-
δρόποις καλασκιον νεον θ' ομιλον τωνδ' αλωνίων
θεων.

Νεοζυγης.

Æschyl. Prometh. v. 1008. δακων δε 50-
μιον ως νεοζυγης πωλῶ, &c. Schol. ad v.
1006. αλλ' ωσπερ νεωσι αχθεις εις ζυγον
πωλῶ.

* *Νεοζυγος. App. 1503. G.*

Eurip. Med. v. 804. εἴτε της νεοζυγῆς Νυμ-
φης τεκνωσει παιδ'.

Νεοζυμος.

Lycophr. Alex. v. 997. Schol. Τραφηξ δε
εἰς κυριως ἡ πωλειαι στανis, ενθα τας νεοζυμους
αῖρας τιθεασι, &c.

* *Νεοζυξ. I. 1393. E.*

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1191.

Νεοηλιξ.

Orph. Hym. in Mortem, v. 7. pag. 182.
Εν ταχυηι βιη παυων νεοηλικας ακμας.

Νεοθεν.

Soph. Oed. Col. v. 1516. Νεα ταδε νεοθεν
ηλθε μοι βαρυπολιμα κακα &c. Schol. νεωσι.

Νεοθηκτος.

Suid. Lex. II. 609. Νεόσμηκτον. νεόθηκτον.
και νεοκάθαρον. *Phav. Lex. pag. 523. 2.*

Νεοθηξ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 306. B. ex
Archestrato. Ορθῇ κενησανῖα δεμας νεοθηγι
μαχαιρα. &c. *Vide Casaub. Animadv. col.*
535. 34.

Suid. Lex. II. 608. Νεοθηξ. *Vide Cl.*
Kust. Not. 4. ex Epigrammate antea ine-
dito, πολις νεοθηγι σιδαρῶ Κειραῖο γηραλεας
εκ κεφαλῆς πλοκαμυς.

Νεοκαθαρος.

Suid. Lex. II. 609. *Vide supra Νεοθηκτος.*

Νεοκαισαρευς.

Suid. Lex. II. 608.

Steph. de Urb. pag. 586. C. Νεοκαισα-
ρεια, — το εθνικον, Νεοκαισαρευς, &c.

Νεοκαλασκευατος.

Aristoph. Vesp. v. 646. μυλην αλαθην. Sch.
Νεοκαλασκευατον μυλην.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 775. Schol. Νη-
γαλέαις δε, ταις νεοκαλασκευαταις.

Νεοκαληχητος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 393.

Νεοκατῦτος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 622. A.
e Strattide. Vide Casaub. Animadv. col.
895. 32.

Νεοκοδομητος.

Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 330.
5. f. οἷς εἰ νεοκοδομήτοις ὁ Συλλας αὐτῆς επε-
χειρεῖ παντὶ τῷ στρατῷ, &c.

Νεοκοπιτος.

Aristoph. Vesp. v. 646. και νεόκοπον, &c.
Ita legit Cl. Auctor, *App. 949. F. licet*
ejusd. App. col. 1504. B. habeat νεόκοπον.

Νεοκοτος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 809. Τι δ' εἰς
πραγμα νεόκοτον πολεῖ παρόν; Schol. νεωσι
καλεσκειασμένον. Schol. β. νεον.

Νεοκρητες.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 490. 18. 570.
6. εχων τας μεν παντας Κρητας εις τρισχιλιας,
αυτων δε τετων χιλιας Νεοκρητας. 588. 13. f.

Νεοκλονος.

Pind. Nem. Od. H. v. 51. τα μεν, Αμφ'
Αχιλλεῖ νεοκλόνῳ, &c.

Νεομαλακτος.

Theocrit. Idyll. IV. v. 34. Schol. μάζα
δε το νεομάλακτον και νεοφύρατον ψωμιον.

Νεομυτος.

Orph. Hym. Ωρ. θυμ. v. 10. pag. 142.
Ελθεῖ' ἐπ' ευφημυς τελεῖας οσιας νεομύτης, &c.

* *Νεονυμφος. II. 1097. D.*

Aristoph. Ran. v. 519. Schol. τιλλεσι δε
τας τριχας αἱ νεόνυμφοι.

Lucian. Asinus, pag. 659. B. ταυτην λε-
γων την νεόνυμφον κορην, &c.

Νεοξάνος.

Hippocr. de Superfæt. pag. 261. 17. υπο-
κεισθαι εν δει τῷ ἐμβρυῷ ειρία, ὡς οἰκωδες αἰα
νεόξανα, &c.

Νεοπαθής.

Æschyl. Eumen. v. 517. τεκυσά νεοπαθῆς
οικῶν οικίσαι.

Νεοπλυνής.

γ. Poll. Onom. Lib. I. §. 25. ὑπο νεοπλυ-
νεί εσθήη, &c.

Νεοποικίλος.

Pind. Olymp. Od. Γ. v. 8. νεοσίγαλον. Sch.
νεοποικίλον ἐξαγγείλαι υμνον — νεοποικίλον
ἐπινοήσαντι υποθεσιν, &c.

Νεοπόλος.

Hippocr. de Rat. Viēt. pag. 395. 24. και
μηε νεορρόφηον, μηε νεόπολον λρεσθαι, &c.

Νεοπυρήιος.

Hippocr. de Superfæt. pag. 264. 16. οἶαν
δε νεόλην ἢ και νεοπυρήιον, &c. 565. 15,
49. 686. 17.

Νεορροφήιος.

Vide supra Νεοπόλ.

Νεοσίγαλος.

Pind. Olymp. Od. Γ. v. 8. νεοσίγαλον.
Schol. Vide supra in Voce Νεοποικίλ.

Νεοσκαφής.

Lycophr. Alex. v. 1097. ὃν νεοσκαφῆς
Κρυψεί πῶλ' ἐν κληροισι Μηθυμνης σεί.

Νεοσοίκος.

App. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 333.
12. f. Φειδομεν εἴε της οπλοθηκης, εἴε των
νεοσοίκων, &c.

Νεώσοικ. *Steph. Thes. II.* 1006. C.

* Νεοσπαδής. *III.* 925. F.

Æschyl. Eumen. v. 42. και νεοσπαδῆς ξι-
φῶ εχον', &c. Schol. νεωσι εσπασμένον.

Νεοσπορῶ.

Æschyl. Eumen. v. 661. εκ εσι μήτηρ ἢ
κεκλημενα τεκνα τοκευς, τροφῶ δε κυμαῖ
νεοσπόρε.

Νεοσσευω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 220. 39. ορνέων τε
πληθῶ πανόδαπων νεοσσεύει, &c.

Νεοσσοκομος.

Anth. Ep. Gr. pag. 384. Adespot. v. 3.

Αἰξας ἐνίσθε νεοσσοκόμοιο καλῆς νόσφισεν ὠδι-
νων τέτραελικῶ φῖς.

Νεοσσοροφία.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IX. pag.
269. 4. και αἰελοι και νεοσσοροφίαι, &c.

Νεοσασία.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 76. Κυπριν δε
νεοσασίη λαβε μυθων. Schol. αἰε τι εν επι-
σασει ἐγενέτο νεων μυθων &c.

Νεοσραλεύιος.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 776.
2. f. εσι δε & δυσχερες νεοσραλεύτων και απει-
ροπολεμων ἐι πολυποντες αἰωνισας περινεσθαι.

* Νεοσυλλεκῶς. *App.* 1504. G.

Dion. Hal. I. 490. 46. νεοσύλλεκτοι γαρ
οἱ πλειες ἦσαν αὐτων. 471. 41. στραίεια νεο-
συλλέκων. 597. 5. στραία νεοσύλλεκ. 671. 43.

Νεοσυλλοῖ.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 87. 19. 309.
19. 355. 8. f. δια το νεοσυλλόις και τέ-
λεως ανασκηοις κεχρησθαι τοις στρατοπεδοις. 358. 5. f.

Νεοσφαξ.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 126. B. e
Nicandro. Αλλ' οπο' ἡ ἐριφοιο νεοσφάτῶ ηε
κεν αρνῶ, &c.

Νεοτειχευς.

Steph. de Urb. pag. 587. A. Νέον τεῖχῶ,
πολις — το εθνικον, — και Νεοτειχευς, ως
Ηροδοτῶ εν Ομηρε βιω. *Cap. 10.* pag. 558.

Νεοτειχίτης.

Steph. de Urb. pag. 587. A. Νέον τεῖχῶ,
πολις — το εθνικον, Νεοτειχίτης, ως Χωλο-
τειχίτης.

Suid. Lex. II. 609.

Νεοτοκῶ.

Eurip. Bacch. v. 700. Οσαις νετόκοις μα-
ζῶ ἦν σπαργῶν ἐι, &c.

Dion. Hal. I. 63. 40. λύκαινα δε τις ἐπι-
φανείσα, νετόκος σπαργῶσα τας μασκας υπο
γαλακτῶ, &c.

Plut. Alex. IV. 50. 4.

Νετομοῦ.

Æschyl. Choeph. v. 22. πρεπει παρηδς φοι-
μισσα μυῖμοις ονυχῶ αλοκι νετόμῶ.

Eurip. Bacch. v. 1168. Φερομεν ἐξ ορεων
ελικα νεότομον επι μελαθρα, &c.

Soph.

Soph. Antig. §. 1293. Γυνή τεθνήκε, —
δυσηνῶ ἀρὶ νεοτόμοισι πλῆγμασιν.

Νεοτομοφῶ.

Æschyl. Agam. §. 734. νεοτόμῳ τεκνὺ δι-
καν, &c.

Νεοτοκομεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 394.

Νεοτρεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 394.

* *Νεοτρεῖς*. II. 1005. D.

Plat. de Rep. II. 495. E. νεώσι μὲν ἐκ
δεσμῶν λελυμένῃ, ἐν βαλάνειῳ δὲ λελεμμένῃ, νε-
κρὸν ἡμᾶσιον ἐχούσῃ, &c.

Νεοφανής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 395.

Νεοφανός.

Orph. Hym. in Cælum, §. 9. pag. 100.
Κλυθ' ἐπαλῶν ζῶν ὅσιν μύση νεοφανή.

Νεοφονῶ.

Eurip. Eleet. §. 1172. Αλλ' οἶδε μὴρῶ
νεοφόνους ἐν αἵμασι πεφυρμένοι, &c.

Νεοφυετός.

Theocrit. Idyll. Δ. §. 34. Schol. Vide su-
prà in Voce Νεομαλακῶ.

Νεοφωλίσος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 396.

Νεπεσινος.

Steph. de Urb. pag. 587. B. Νέπεῖς, πο-
λὺς Ἰταλίας. — τὸ ἐθνικόν, Νεπεσῖν. ἡ τροπή
δὲ τὰ τὰ εἰς σ, ἰδιαζέσθαι, καὶ σέσημείωσαι. Vi-
de Not. 90.

Νερεξοδρομος.

Lucian. de Morte Peregrin. pag. 1007.
A. Vide suprà in Voce Νεκραγέλῳ.

Νερωνιανός.

Arrian. in Epictet. Lib. IV. pag. 390.
5. f. ὅρα μόνον μὴ Νερωνιανὸν εἶναι χαρακίη-
ρα, &c.

Νεσσωνίης.

Steph. de Urb. pag. 587. C. Νέσσω, πο-
λὺς — τὸ ἐθνικόν, Νεσσωνίτης, τῷ κοινῷ τυπῶ.

Νεσορείος.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 665. A. ex
Euripide. Εἰ μοι τὸ Νεσόρειον εὐγλωσσὸν με-
λῶ — δοιή θῆῶ, &c.

Νεσορίς.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 487. F. Vi-
de *Casaub. Animadv.* col. 811. 13. pag.
489. A. Διονυσίῳ δὲ ὁ Θραξ ἐν Ρόδῳ λείπει
τὴν Νεσορίδα καλᾶσκειν, &c.

Νευρίζω.

Demosth. de Cor. pag. 349. ult. τὴν μὲν
νυκτὰ νευρίζων, καὶ κράνηρίζων, &c.

* *Νευρινός*. II. 1046. G.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 231. ult. οἱ
δ' ἄλλοι νευρίνοις κρᾶνεσιν.

Νευρίαι.

Steph. de Urb. pag. 587. D. Νεῦροι, ἐθνῶς
— λεῖοναι καὶ Νευρίται.

Dionys. Περιη. §. 310. Vide *Eustath.* ad
loc. pag. 165. Νευροὶ δὲ τὸ ἐθνικόν, οἱ καὶ
Νευρίται, διὰ τῆς εὐ διφθογῆς.

Νευροκοίλιος.

Hippocr. de Locis &c. pag. 410. 10. ἀλ-
λὰ ἵνες — λεπτοτέρα καὶ σπέρμα. αἱ δὲ
νευροκοίλιοι.

Νευροκοπεω.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1117. A.
τὰς δ' ἀποπλανηθέντας — νευροκοπεῖσιν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 112. 31. τὴν λα-
βομένην ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, νευροκοπεῖ τὴν δεξιάν
ἰσὺν, &c.

Νευροπαχὺς.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 278. 49. ολι-
γαίμῳ τε ὕδατι καὶ κοιλῇ καὶ νευρόπαχυν, &c.

Νευσεόν.

Plat. de Rep. II. 453. D. Οὐκ ἐν καὶ ἡμῖν
νευσεόν, καὶ πειράζον σφάζεσθαι ἐκ τὰ λογῆ, &c.

Νευσικός.

Aristot. de Hist. Animal. I. 763. B. πῆ-
νον δὲ μόνον ἔδεν ἐστίν, ὥσπερ νευσικὸν μόνον ἐστίν
ἰχθύς. 766. C.

Νεφελοκενῆαυρος.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 379. D. .
380. B. . 384. B. ἰδούτες δὲ ἡμᾶς οἱ Νεφело-
κένῆαυροι, &c.

Νεφелоκοκυβία.

Steph. de Urb. pag. 588. A.
Aristoph. Av. §. 820. Schol. Vide Au-
ctorem. §. 822. . 905. . 918. . 964. . 1564.
Lucian. Ver. Hist. pag. 385. A.

Νεφελοκοκκυσιεύς.

Aristoph. Av. §. 1037. Εαν δ' ὁ Νεφελοκοκκυσιεύς τον Αθηναίον ἀδικῇ; §. 1040.

Steph. de Urb. pag. 588. Α. Νεφελοκοκυγία, πόλις κωμικῶς ἐπινόηθαισα παρὰ Ἀριστοφάνει, — το ἐθνικόν, Νεφελοκοκκυσιεύς.

Νεφελώ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 96. 7. ὁ γὰρ Ολυμπὸς ὁ εἰς ὕψος λαμβανόμενος, ἔνι φέται, ὅς μιν νεφελᾷται.

Νεφελώδης.

§. Poll. Onom. Lib. I. §. 113. pag. 77. Νεφελώδης ἦν ὁ ἀγρ., ἀχλωδῶδης, νεφώδης, &c.

Νεφελώος.

Lucian. Ver. Hist. pag. 380. ult. το δε τειχὸς ἦν διπλὸν, νεφελώον.

Νεφθαλίης.

Steph. de Urb. pag. 588. Α. Νεφθαλίται, ἐθνὸς — ὡς Ἰωσηπὸς, [*Ant. Lib. V. pag. 278. 1.*] καὶ θηλυκῶς, Νεφθαλίτις.

Νεφθαλίης.

Vide supra Νεφθαλίτης.

Joseph. Ant. Lib. V. pag. 278. 3. f. τῆς Νεφθαλίτιδος δε Κεδέσην. de Regione usurpatur.

Νεφροειδής.

Anthol. Ep. Gr. pag. 124. Paul. Ορβριὸς εὐπλεκτοῖο λινὰ νεφροειδῆς κολπῶν ἐμπεσέει συνκίχλη κοσσυφοῦ ἡδυόας.

* Νεφροειδής. App. 1506. Α.

Aristot. de Hist. Animal. I. 792. B. ἐπὶ δε τῆς φαρυγγὸς ἡ καρδία μικρὰ καὶ μακρὰ, καὶ νεφροειδής. 881. B.

Νεφώ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 96. 14, 15.

* Νεωκορεῶ. App. 1497. Ε.

Lucian. Amor. pag. 582. D. ἀσμενῶς δε αὐτοῖς δεξαμένοι, μεθ' αὐτῆς διανοίας νεωκορεῶμεν.

Νεωνάιος.

Steph. de Urb. pag. 588. B. Νέων, πόλις — το ἐθνικόν, Νεώνιος, — καὶ Νεωναῖος. Vide Notam 1.

Νεωνήϊος. IV. 783. D.

Aristoph. Plut. §. 769. Vide Thes. IV. 500. D. Equit. §. 2. Schol. τον νεωστὶ ἡσασμένον.

Lucian. Navig. pag. 937. D. τον δε Ἀδεί-
Vol. II. N°. XI. 2.

μὰν οἰκίην τον νεώνητον, ἀπρηρῆσιν δελφινῶν ἐρωτικῶν;

Athen. Deipn. pag. 467. E. e Chameleon. Οὐδὲ δ' εἴκοι τοι νεωνήτοις Συροις.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 985. 8. f. καὶ λαθὼν ἐν αἵρῳ νεωνήτῳ κατέλιπεν, &c.

Νεωρίς.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 105. A. καὶ τρητὴν τινα ἐκ των νεωρίδων ἐξαίρεθεισαν υπερπεσεῖν τε τειχῶς.

Νηδυόφιν.

Moschi Idyll. Δ. §. 77. μηδὲν σε χερειοφρον φρεσὶν ἥσι σερλεῖν ἢ εἰπερ μοι ὑπ' ἐκ νηδυόφιν ἦλθες.

Νηησις.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 403. Schol.

Νηήτις. II. 1011. C.

Aeschyl. Sept. c. Theb. §. 466. πύλαισι Νηήτισι προσβάλλειν λόχον. Schol. β. ταῖς ἀπο Νηίδος.

Hom. Odys. N. §. 104. vel §. 348. a Cl. Auctore laudatur; sed in mea Editione [sc. Cl. Barnes] lego Νηιάδες, non Νηήτιδες.

Νηλιποκαίβλεπελαιοί.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 162. A.

Νηνεμεῶ. I. 427. G.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 472. B. ταχα δε των πεδίων νηνεμένηων τόξοι, &c.

* Νηνεμῆ. I. 427. G.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 36. 19. ἐκ δε αἰθρίας τε καὶ νηνεμῆς συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφρα, &c. 443. 13.

Νηπαυσός.

Lycophr. Alex. §. 972. Νήπαυσον αἰάζουσα, καὶ γοῶμένη, &c.

Νηπιόφαιης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 400.

* Νηπιόφροσύνη. II. 1672. D.

Eustath. in Odys. A. §. 297. pag. 58. 28. το δε νηπιάας οχεῖν, αὐτὶ τε νηπιόφροσύνας φερεῖν.

* Νηπιόφρων. II. 1672. D.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 37. A. ταῦτα δ' ἀπεδεξάμην οἱ τὰς πόλεις καὶ ἀσσημένοι μορμολύκας τινὰς πρὸ τῆς νηπιόφρονος.

Νηπίον.

Orph. de Lap. Proem. §. 6. pag. 186. Νηπίονισι δ' ἐνέειρ ἀκηνάδον ἔθριμις εὐρεῖν.

G g g

Νηπλεκτός.

Νηπλεκτός.

Bion. Idyll. I. v. 21. Πενθαλέα, νήπλεκτος, ασανδαλῶν.

Νηπυλιεομαι.

Anthol. Ep. Gr. pag. 200. Incert. ἀλλ' ἀνακείνῃαι Νηπυλιεόμενοι Νεσσοί και Πριαμῶ.

* Νηριθμός. *App. 1508. D.*

Lycophr. Alex. v. 415. Νήριθμος ἑσμός. *Schol.* νήριθμος και ἀμείρητος ἑσμός, &c.

Νησαιῶν. *App. 1508. F.*

Steph. de Urb. pag. 589. C. Νησαῖον, πειδίων αὐτῶν παρα Μηδοῖς οἱ Νησαῖοι ἵπποι.

Νησιαζω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 101. C. Τον τε Πειραιᾶ νησιάζουσα προῖeron, και περαν της Ἀκτῆς κειμενον, &c.

Νησιζω.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 325. C. Των δε πολεων αἱ μὲν νησιζουσιν, αἱ δ' ἐκ μερὸς κλυζουσαι.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 271. 6. f. παραλινόμενοι πρὸς τινὰ τοπον ἐν ᾧ συνεβαινε περὶ τι χωριον νησιζον περισχιζεσθαι τον πόλεμον, &c. 447. 27.

Νησοειδής.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 204. ult. ὡς ἐπορρωθεν νησοειδὲς φαίνεσθαι.

Νησομαχία.

Lucian. Ver. Hist. pag. 390. 3. f. ἐσησαν δε και τροπαιον της νησομαχίας, ἐπὶ τη κεφαλῇ τε κῆρας, &c. 391. 5.

Νησοφυλαξ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 121. 19. οἱ δε νησοφύλακες κληρῶ διηρημενοι τὰς τοπὰς, &c.

Νησωπαῖος.

Steph. de Urb. pag. 590. A. Νησώπη, νησῶν — το ἐθνικον, Νησωπαῖος.

Νιβίτης.

Steph. de Urb. pag. 590. A. Νίβις, πόλις το ἐθνικον, Νιβίτης, ὡς Μεμφίτης.

Νικαεύς.

Suid. Lex. I. 351. Ἀσκληπιάδης, Διοσκῶν, Μυρλεανῶν — το δε ἀνωθεν γενόμενον Νικαεύς.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 592. A.

Steph. de Urb. pag. 590. B. Νίκαια, πόλις — ὁ πόλις, Νικαῖος και Νικαεύς, διχως.

Νικαγορίτης.

Steph. de Urb. pag. 591. C. Νικάτορις, πόλις Συρίας — το ἐθνικον, Νικαγορίτης.

Νικαυτής.

Orph. Hym. in Noctem, v. 14. pag. 100. Φόβος δ' ἀποπεμπε νικαυτεῖς.

Νικαφορία.

Pind. Olymp. Od. X. v. 71. Ἐν Ολυμπιάδι πρώτῃ νικαφορίῃσι τε, &c. *Pyth. A. v. 114.* Χάρμα δ' ἐκ ἀλλοθρίων νικαφορία παλέρῃ. *Nem. B. v. 6. Θ. v. 116. Schol.* νικη. *I. v. 76.*

Νικημι.

Theocrit. Idyll. VII. v. 40.

Νικηφορίος.

Steph. Byzant. pag. 591. E.

Νικίειος.

Plut. Nicias. III. 217. 11. διο και την ειρηνην ἀχρι νυν Νικίειον καλεῖσι.

Νικιώτης.

Steph. de Urb. pag. 591. E. Νικίς, κωμη — ὁ οικητωρ, Νικιώτης, &c.

Νικοβελῶν.

Aristoph. Equit. v. 612. Τι δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβελος ἐξενόμην; *Vide Schol.*

Νικομηδεῖος.

Vide infra Νικομηδεύς.

Νικομηδεύς.

Steph. Byz. de Urb. pag. 592. A. Νικομήδεια, πόλις Βιθυνίας, — ὁ πόλις Νικομηδεύς, και το κληρικον, Νικομήδεις.

* Νικομηδῆς. *App. 1509. D.*

Suid. Lex. II. 600. Ναυς. — εὐρὺς δε και βαθύς καθ' ὅλκαδα, ὅσον μέλιτη Νικομηδῆς, ἢ Αἰδύπεια. *pag. 601.* Ναυς Νικομηδῆς, και στρατῆς. τῶν το μὲν, ἐκ τοπικῶν παρηκται, το δε, κατ' ἀξίωμα.

Νικοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 592. B. Νικόπολις, πόλις Ἡπειροῦ, — ὁ πόλις, Νικοπολίτης.

Νικοστράτειος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 654. A. ἐπαινῶν τον κατὰ την Ἀττικὴν γενομενον Νικοστράτειον βόρυν, &c.

Νικωνιάτης.

Steph. Byzant. pag. 592. C. Νικωνία, πόλις — το ἐθνικον, Νικωνιάτης, &c.

Νικαῖος.

Νιναιεύς.

Steph. de Urb. pag. 592. D. Νιναια, πόλις — το εθνικόν, Νιναιῶς, ἢ Νιναιεύς.

Νινονήης.

Steph. de Urb. pag. 593. A.

Νιπρίεις.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 423. D. ex *Antiphane*. Τέτον εἶω κρινω μέλα νιπρίδα της υλίας, πινειν, &c.

Νισιβίτης.

Steph. de Urb. pag. 593. C. Νίσιβις, — το εθνικόν, Νισιβηνός. και εδὲ Νισιβίτης, ἀλλ' ὁ τυπῶ Αἰλυπίῶς και Λιβυης.

Νισυριακός.

Steph. de Urb. pag. 594. C.

Νιρίεις.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 801. C. ἡ δὲ Ἀρσενη, ἣν και Θωῶτην καλεσιν, ἐστὶ δὲ νιρίτις, τας δ' ἐσθῆδας ρυτίει και διαζαίνει.

Νιρίωνης.

Steph. de Urb. pag. 594. C. Νιρίαι, — το εθνικόν, Νιρίτης, και Νιριώτης. ἐστὶ και νομῶ Νιριώτης.

Νιριώτης.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1155. C. Ὑπερ δὲ Μωμεμφως εἰσι δύο νιρίαι, πλείων νίρον εχουσαι· και νομῶ Νιριώτις. Videtur legendum Νιριώτης; Vide *Steph. de Urb.* pag. 594. D. Not. 64.

Νιροποιῶς.

Aristoph. Ran. v. 725. Κιμωλιας γῆς. Schol. Μία των Κυκλαδων νησων αὕτη ἡ Κιμωλια, νιροποιὸς γῆ; ἐξ ἧς το νίρον.

Νιφαγής.

Orph. Argonaut. v. 667. ἡδ' ἐν νιφάργεσιν υλαιοι Ἐσπεροι αὐλισθενῖες ἐφοπλισσαμεθα δορπον.

Νιφεώδης.

Joseph. Ant. Lib. III. pag. 134. 24. και μαχισθ' ὅταν ἡ νιφεώδης, &c.

Νιφοβλήτης.

Aristoph. Av. v. 954. Νιφοβόλα. Schol. *Biset*. Ηλυθον πεδια νιφοβόλα, — ἀνι τε εἰς πεδια νιφόβλητα, τοις νιφέοις βαλλομενα, &c.

Νιψαίος.

Steph. de Urb. pag. 595. A. Νίψα, πόλις Θράκης. ὁ πολίτης, Νιψαῖῶς.

Vide Cl. Gronov. Notam ad *Herodot. Hist.* Lib. IV. Cap. 93. pag. 931. ubi defendit Lectionem *Herodoti*, qui pro Νιψαῖῶς scripsit Μυψαῖῶς.

Νοαίος.

Steph. de Urb. pag. 595. A. Νόαι, το εθνικόν, Νοαῖῶς.

Νομβριος.

Æschyl. Prometh. v. 457. Schol. — ἦτοι το Οκλόβριῶς και Νοέμβριῶς.

Νοήεον.

Eustath. in Odyss. A. v. 61. pag. 20. 48. Το δε χαρίζεθ, ἡ ἀπολύεις νοήεον ἡ συνήκτεον τῷ ἱερά.

Νοθαγενής.

Eurip. Andromach. v. 912. Φονον γ' ἐκείνη, και τεκνω νοθαγενεῖ. v. 942. *Ion.* v. 592. καὐτὸς ὦν νοθαγενής.

Νομαδιαίος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 19. πρῶτα μὲν πάσης νομαδιαίας ἐκεῖ ἀφελῆς ἤψατο, &c. Cl. *Politus* ad loc. pag. 88, Ed. *Florent.* loco νομαδιαίας præferre videtur νομαίας.

Νομαδικῶς.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 127. B. 781. C. Οἱ δὲ πεδινοὶ καὐπερ ἐχούτες χωραν, ε γεωργεσιν· ἀλλα ἀπο προβάτων και ἰχθυον ζῶσι, Νομαδικῶς και Σκυθικῶς. 1135. B. 1184. A. 1196. D. 1197. A.

Νομεύμα.

Æschyl. Agam. v. 1425. μῆλων φλεονῶν ευποκοις νομεύμασιν, &c.

Νομιμότης.

Jambl. de Vita Pythag. pag. 56. ult. 185. 126 f. ἀνθρώπων δὲ πρὸς ἀλλήλους, πολιτων μὲν δια νομιμότητῶς υλίας· ἐροφυλων δὲ &c.

Νομισματίον.

Aristoph. Vesp. v. 213. ὅσον σιλην. Schol. Ὅτι σημαίνει το ελαχιστον. Καλλιστραῖῶς δὲ νομισμάτιον τι ελαχιστον.

Νομισματοπωλική.

II. 1027. G. *Plat. Sophist.* I. 223. B.

* Νομισεον.

App. 1511. C. *Demosth. adv. Bæot.* pag. 640. B. ἐκεῖνω δεῖξαι τινας μοι νομισέον ἐς' ἀδελφας.

Athen. Deipn. pag. 490. B. Ου γαρ τας πελειαδας τας ορνεις φερειν τῷ Διὶ νομισέον την ἀμειρωσιαν, &c.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 402. 5. f. Νομοαιολῶς.

Νομοχολος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. B.

Νομογραφω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 547. 32. ευθυς δε και νομογραφειν ηξολο, τιθεις δημοκρατικας νομους, &c.

Νομογραφια.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 398. B. Της δε των Λοκρων νομογραφίας μνησθεις Εφορ, &c.

Νομοθετησον.

Plat. de Leg. II. 876. A.

* Νομοδος. *App. 1511. E.*

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 813. C. Χρωμαι δε οι Μαζακηνοι τοις Χαρωνδα νομοις, αιρεμενοι και νομωδον, ος εστιν αυλοις εξητηης των νομων καθαπερ οι παρα Ρωμαιοις νομικοι.

Νονναι.

Suid. Lex. II. 631. Νόνναι. τε μην. αι ευθυς μελα τας Καλάνδας, ηεν περι την πρωτην της νυμηνίας· δευτερα δηλαδη τε μην. μεθ' ας Νόννας αι Ειδοί. δοκεσι δε παρ' αυλας γενεσθαι αι Ανόνναι, ως οιον αι ανα τας Νόννας διδομεναι.

Dion. Hal. I. 589. 41. εν δε τη πρωλει του νεων τε Πισις Δι. — καθιερωσε, μην. Ιενίαι ταις καλεμεναις Νόνναις, &c.

Plut. Quaest. Rom. pag. 269. C. D. Vit. Rom. I. 76. 17. η δ' ημερα η μελήλαξεν, οχλε φυγη καλειται και Νόνναι Καπραίναι, δια το θυειν εις το της αιτος ελος εκ πολεως καλιουλας. Num. pag. 130. 12. πεμπτη δε ισαμενε μην., ην νυν ημεραν Νόννας Καπρατίνας καλεσι, &c. Camill. pag. 323. 2. τελο δε γενεσθαι ταις νυν Ιαλίαις, τοτε δε Κυϊνιλιαις Νόνναις.

Νοοπληκλος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 557. Paul. 5. 2. Σοι τα νοοπλήκη πλασα κυπελλα μέθης, &c.

Νοοω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 53. 11. εγω και ιοω νοήσω, το εις νεν ληψομαι. νοώσω δε, το εμ-βαλῶ νεν.

Νοσσευμα.

Hippocr. de Aere &c. pag. 282. 17. νοσεύμαλα δε αυγειοσιν επιδημει, τα πλευριδες τε πολλαι.

Νοσοφυω.

Julian. Orat. VI. pag. 181. B. το μεν δη νοσοφυειν και νοσηλευεσθαι τρυφηλως εβωσι τινες εν καλω ποιουνται.

Νοστας.

*Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 172. D. e Seleuco. πολλα μεν επιθειναι λεων πεμμαλα, πολλας δε νοσάδας ορνεις· Appellat νοσάδας ορνεις Seleucus vel potius Panyasis pullos gal-
linarum. Casaub. Animadv. col. 306. 33.*

Νοσσοειδης.

Eustath. in Odyss. B. pag. 104. 46. νοσσοειδες γαρ φασιν εκεινο, (sc. γλαυκίον) νησσης μικροτερον, καλεμενον απο της των ομμαλων γλαυκότητος.

* Νοσσοροφω. *App. 1511. G.*

Anth. Ep. Gr. pag. 173. Arch. Μηδειης γραπη πυκιδι νοσσοροφεις.

Νεβαιος.

Steph. de Urb. pag. 596. A. Νεβαι, εθν. — λεγονται και Νεβαϊοι, ως Σαβαϊοι.

Νεθετηε.

Eurip. Bacch. 5. 1254. νεθετηε, πατερ, σοι τ' εσι, καμοι, &c.

Νενδιναι.

Plut. Quaest. Rom. pag. 275. B. μαρτυρει δε τετω, το τας ατομενας δι' εννεα ημερων επ' ατοραν συνοδες, Νενδινας δε καλεμενας, ιερας τε Κρονε νομιζεσθαι.

Νυκ/αλωπαω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 21. ult. ως νυκ/αλωψ ο νυκτωρ αλα. τες ωπας. και νυκ/αλωπων, ο νυσάζων.

Νυκ/ερεισι.

Aristoph. Thesm. 5. 211. ερτα νυκ/ερεϊσια. Schol. Νυκ/ερινα ερτα &c.

Νυκ/ερετης.

Anth. Ep. Gr. pag. 565. Satyr. Τριγλοφορες δε χιωνας ο νυκ/ερέτης θεο Κλειων τω Πανι, &c.

Νυκ/ερευμα.

Polyb. Hist. Lib. XII. pag. 912. 20. Διο και καλα γενη ποιουνται και καθ' ηλικιαν τας εκ των νυκ/ερευμάτων εξαλωγας.

Νυκ/ερησι.

Lucian. Alex. pag. 495. A. υπογραφελα, χρησμος νυκ/ερησι, &c.

Νυκ[ε]ροφοί[ο].

Orph. Hym. in Dianam, v. 6. pag. 132.
Ευδρομε, ἰοχέαιρα, Φιλαγρότι, νυκ[ε]ρόφοι[ε], &c.

Νυκ[ε]ρωπ[ο].

Eurip. Herc. Fur. v. 111. και δόκημα
νυκ[ε]ρωπὸν εννυχων ονειρων, &c.

Νυκ[η]τορεω. II. 1102. F.

Eurip. Rhes. v. 88. Hunc locum citat
Cl. Auctor.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 28. λεγει μελιντην
προσβολην Αχαιίδα νυκ[η]τορεῖσθαι, &c. Schol.
εν νυκ[η] ατορευειν και βελευεσθαι. Schol. β. εν
νυκ[η] ατειρεσθαι.

Νυκ[η]τορια.

Eurip. Rhes. v. 19. κινεις στρατιαν, ει μη
τιν' εχων Νυκ[η]τοριαν;

Νυκ[η]ηρεφης.

Æschyl. Agam. v. 467. μένει δ' ακεσαι τι
με μεριμνα νυκ[η]ηρεφές.

Νυκ[η]ιλαλ[ο].

Anth. Ep. Gr. pag. 401. *Antipatr.* Εὐ-
δαι δ' ἡ γλυκερη νυκ[η]ιλάλ[ο] κιθαρα.

Νυκ[η]ιπαλαιπλατ[ο].

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 162. A. Vi-
de Auctorem, *Thest.* II. 1101. A.

Νυκ[η]ιπλατ[ο].

Æschyl. Agam. v. 12. εὐ' ἂν δε νυκ[η]ί-
πλατ[ο]ν ενδροσον τ' εχω ευνην &c. . v. 338.
Χοηφ. v. 522, 749. και νυκ[η]ιπλατ[ο]ν ορθων
κελευσμάτων, &c.

Νυκ[η]ιπλοια.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1098. B.
Σιδονιοι — Φιλοσοφοι, περι τε αστρονομιαν και
αριθμητικην, απο της λογιςικης αρξαμενοι, και
της νυκ[η]ιπλοίας. Vide *Eustath. in Dionys.*
Περικλ. v. 907. pag. 310.

Νυκ[η]ιπολευ[ο].

Orph. Hym. in Them. v. 7. pag. 174.
Πανιμ', αγλαομορφε, σεβασμιε, νυκ[η]ιπόλευ[ε].

Νυκ[η]ισεμν[ο].

Æschyl. Eumen. v. 108. και νυκ[η]ισεμνα
δειπν' επ' εσχαρα πυρεθον &c.

Νυκ[η]ιφανς.

Orph. Hym. in Silen. v. 10. pag. 150.
Οργια νυκ[η]ιφαῖ τελείαις αἰαις αναφαινων, &c.

Νυκ[η]ιφοί[ο].

Æschyl. Prometh. v. 657. εἴς δὲ παλιν
ἐλθην γεγωνειν νυκ[η]ιφοί' ονειράλα.

Νυκ[η]ιφρεση[ο].

Æschyl. Prometh. v. 860. νυκ[η]ιφρεσητω
θρασει. Schol. τω νυκ[η]ι επιηρησαυ[ι]. Schol.
β. εν τη νυκ[η]ι φρερεμένω.

Νυκ[η]οβαλια.

Hippocr. de Viét. Rat. pag. 366. ult.

Νυκ[η]οειδης. II. 1100. D.

Hippocr. de Aere &c. pag. 285. 27. —
ες τον ηερα, το μεν θολερον αυ[ε]ς και νυκ[η]οειδ[ε]ς,
εκκρινε[ι]ται &c.

Νυκ[η]οπεριπλανη[ο].

Aristoph. Acharn. v. 263.

Νυκ[η]οφανης.

Anth. Ep. Gr. pag. 520. Adespot. απο
σκιερων δε πε[ρ]ηλων Νυκ[η]οφαν[η]ς τελεθων εσκε-
πεν ηελιον.

Νυκ[η]οφυλαξ.

Lucian. de Morte Peregrin. pag. 1002.
B. ως χρεων ειναι δαιμονα νυκ[η]οφύλακα γενεσθαι
αυ[το]ν.

Νυκ[η]ωπος.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1278. απο δε λα-
θουσαν νυκ[η]ωπὸν εζειλε βροτων.

Νυμφασιος. II. 1099. E.

Steph. de Urb. pag. 596. D. Νυμφας, —
το εθνικον, Νυμφάσι[ο], και Νυμφασία πηλη.

Νυμφευμα. II. 1098. A.

Eurip. Phæn. v. 1210. *Androm.* v. 20.
θεας χαριν νυμφευμάτων. *Troad* v. 420.
Soph. Oed. Tyr. v. 1000. ζυ δ' εις τα μη-
τρ[ο] μη φοβε[ι] νυμφεύμα[τα].

Νυμφευησιον.

Eurip. Troad. v. 252. Ουκ, ἀλλὰ λεκτρων
σκοτία νυμφευήρια.

Νυμφιζα.

Suid. Lex. I. 350. Ασκαλαβώτης. — Εἰς
δε ζωφιον εοικ[ο] σαυρα, — ἡ και ὁ πονηκ[ο],
και ἡ κοινως λεγομενη νυμφίτζα. Vide Notam
Cl. Kust. qui citat *Diod. Sic. Lib. I.* pag.
52. 17. ubi legitur νυφίτζας, non νυμ-
φίτζας.

Νυμφογενης.

Anth. Ep. Gr. pag. 24. *Alcæi.* Ως πρι
απανθησει νυμφογεν[ε]ς Σάτυρε.

Νυμφοκλαυτός.

Æschyl. Agam. v. 758. νυμφόκλαυτος ἐριννύς.

* *Νυμφοκομῶ.* II. 1095. E.

Anthol. Ep. Gr. pag. 459. Antiph. ὁ δὲ μναστὴρ νυμφοκομῶι το γέρας.

Eurip. Med. v. 985. Νεβέροις δ' ἦθη πα-
ρα νυμφοκομήσει· *Schol.* Νυμφοκομήσει δὲ εἴ-
το την νυμφὴν κοσμήσαι. νυμφοκοσμήσει δὲ
αἰτε νυμφευθήσεται.

Νυμφόλιμος.

Æschyl. Agam. v. 713. πρᾶσσομένα το
νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως τιούλας υμεναίων, &c.

Νυσαιός.

Steph. de Urb. pag. 597. A. Νύσαι, —
το ἐθνικόν, Νυσεύς, καὶ Νυσαῖς θηλυκόν· ἀφ'
οὗ κληρικόν, Νυσήϊος. λεγέται καὶ Νυσαῖος· ἐξ
αὐτῆς Νυσαιεύς τρισυλλαβὰ, καὶ Νυσαεύς, ἀνευ
τοῦ ι.

Νυχαιῆς.

Orph. Hym. in Noct. v. 7. pag. 100. Ὑμ-
νοδόγεια, φίλη πάντων, ελασιππε, νυχαιυγῆς.
In Melin. v. 8. pag. 168. Ἀλλοίε με προφα-
νῆς, ποίε δὲ σκολοεσσα, νυχαιυγῆς, &c.

Νυχιον.

Ant. Lib. Metamorph. I. pag. 4. 4. f.
διαλαθῆσα τον παῖερα, νύχιον ἀπεπλευσεν εἰς
τας Ἀθηνᾶς, &c.

* *Νωδογερων.* I. 1080. D.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 16.

Νωδός. I. 1080. D.

Aristoph. Plut. v. 266. νωδόν. *Sch.* Ὀδον-
τας μὴ ἐχούλα, δια το γήρας. *Acharn. v. 715.*

* *Νωθρία.* App. 1514. G.

Hippocr. Prædict. pag. 79. G. Οἱς ἀν
ἀπο ρινῶν ἐπικωφώσις, καὶ νωθρίη μικρὰ ἢ ἀπο-
σταξίς, ἐχει τι δυσκόλον, &c.

Νωθοποιός.

Eustath. in Odyss. A. pag. 26. 7.

* *Νωθρός.* App. 1514. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 122. 30. ἐκφέρει δὲ
καρπὺς πάντοτε, τὴν μὲν γευστὴν ἐχούλας νω-
θρᾶν, &c.

Epist. ad. Hebr. V. v. 11. VI. v. 12.

* *Νωθογῆς.* App. 1514. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 94. 10. ἀφροσύνη
καὶ νωθρότης ψυχῆς, &c.

Hippocr. Prædict. pag. 70. B. 72. E.
Ὀδυνῆς στήθεϊ ἰδρυνθείσα συν νωθρότητι κακόν.
144 E. 171. C.

Νωθῶς.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 103. 12. f. 105.
1. καὶ μόνον δὲ περὶ τέλει τον καιρόν ἔως ἀνε-
στραφῆ νωθῶς, &c. 334. 28.

Νωκαρῶδης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 133. F.

Νωλανός.

Steph. de Urb. pag. 597. C. Νῶλα, πόλις
— το ἐθνικόν, Νῶλιος. Πολύβιος δὲ, Νωλανὸς
αὐτὸς φησι, *Hist. Lib. III. pag. 336. 9.*

Νωμενίανος.

Steph. de Urb. pag. 598. B. Νωμενίος,
πόλις — το ἐθνικόν, Νωμενιανός.

Dion. Hal. I. 179. 32. Τα δ' αὐτὰ καὶ
Νωμενιανοῖς διανοηθεῖσι, τῶν αὐτῶν τυχεῖν ἐξε-
γενέτο. 312. 30.

Νωνακριαῖος.

Steph. de Urb. pag. 597. D. Νώνακρις,
πόλις Ἀρκαδίας. — το ἐθνικόν, Νωνακρίτης·
καὶ καλὰ πλεονασμόν τε ἃ Νωνακριάτης, ὁ
Ερμῆς.

Lycophr. Alex. v. 680.

Νωνακριαῖος.

Steph. de Urb. pag. 598. A. καὶ θηλυκόν
Νωνακριάτις, καὶ Νωνακριεύς λεγέται παρὰ
Ἀριστοφάνει.

Νωνακριεύς.

Vide supra Νωνακριαῖος.

Νωνακρίτης.

Steph. de Urb. pag. 598. A.

Νωνυμναῖος.

Steph. de Urb. pag. 598. B. Νώνυμνα, πό-
λις Σικελίας. ὁ πολίτης, Νωνυμναῖος, &c.

Νωνυμνός. II. 1328. F.

Eustath. in Iliad. M. v. 70. pag. 848.
32. ab Auctore citatur. *Hom. Iliad. N. v.*
227. Νωνύμνες. *Schol.* Ἀνωνυμες. νωνυμούς.
Καὶ Ἐπενθεσιν τε ὅ, δια τὴν παραληφθεῖσαν
βραχέϊαν. Vide *Eustath. ad loc. pag. 898.*
4, 39. et *Hom. Iliad. E. v. 70.*

Νωλοβαλεῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 324. Cap. 11. Ἡδὴ
καὶ τυμῶες νωλοβαλεῖσι βοεῖς;

Νωσοφορεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 96. 17. αἱ δὲ πρὸ νοσοφορίαν ησκημεναι, πυρων μὲν ἀνὰ δεκά μεδίμνες νοσοφορεῖσιν, &c.. 125. 13.

Νωσοφορία.

Vide suprà Νωσοφορεω.

Νωχέλης. II. III. D.

Eurip. Orest. v. 798. Περιβαλὼν πλευροῖς ἐμοῖσι πλευρὰ νωχελῇ νοσῶ. Schol. τὰ ὑπο τῆς νοσῶσθαι, καὶ δυσκίνητα, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 478. 20. Ἰφικράτης ὁρῶν αὐτὸν ἐν μὲν τῷ λεῖν ὄντα δεινόν, ἐν δὲ τοῖς πρᾶττομένοις νωχελῇ, &c.

Ξ.

Ξανθίδιον.

Aristoph. Ran. v. 590. Ω Ξανθίδιον.
* Ξανθικός. II. III. G.

Suid. Lex. II. 642. Ξανθικός. ὄνομα μὴν παρὰ Μακεδόνων. ὁ Ἀπρίλλιος.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 13. 9. f. Μωϋσῆς δὲ τὸν Νισᾶν, ὅς ἐστι Ξανθικός, μὴνα πρῶτον ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς ὤρισεν, &c.. 161. 3. f. — μὴν Ξανθικῶ καὶ Μακεδονίας, Νισᾶν δὲ καὶ Ἑβραίου, &c.. *De Bell. Lib. VII. pag. 432. §. 1. ult.*

Ξανθίον.

Steph. de Urb. pag. 599. A. Ξάνθιον, πόλις — ὁ πολλῆς, Ξάνθιον.

Ξανθοῖης.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 443. B. Γερμανοὶ — μικρὸν ἐξαλλαττοῦντες τὰ Κελτικῶν φύλα, τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀφροδισίας — καὶ τῆς Ξανθοῖης.

Ξανθορίχων.

Eustath. in Dionys. Periegr. v. 373. pag. 177. ὁ Κραθὶς δὲ τὰς ἐν αὐτῷ λεγόμενες Ξανθορίχων ποιεῖ καὶ λευκορίχων. Vide *Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 404. B.*

Ξανθοχίτων.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. Philipp. Poiet. Ξανθοχίτων, γεραιόφλοια τε συκα, &c. Vide *Suid. Lex. I. 477.*

Ξανθοχολον.

Hom. Iliad. A. v. 197. Schol. Vide *Eustath. ad loc. pag. 62. 6.*

Ξανθοχρως.

Phan. Lex. pag. 49. 3. Ἀλέξανδρος ἐπὶ μύλης, &c. — μύλοπα δὲ καρπὸν, τὸν σῖτον.

ὡς μυλοειδῆ τὴν χροάν, ὅ ἐστι κυρτὸν καὶ Ξανθοχρῶν.

Ξανθοχρως.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 325. F. e Nauficrate. Αἱ Ξανθοχρῶτες, ἴσ. τριγλαί. 330. B.

* Ξειναπάτης. App. 1515. G.

Eurip. Med. v. 1391. Τίς δὲ κλυεῖ σου θεῶ, ἢ δαίμων, τὸ ψευδοῦν, καὶ Ξειναπάτα;

Ξεινοβαχχον.

Lycophr. Alex. v. 175.

* Ξεινοκλονεω. App. 1516. D.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 130. 9. νυν ὦν ἐπεὶ περὶ πολλοῦ ἡγήμαι μὴ Ξεινοκλονεῖν, &c.

* Ξεναπάτη. II. 1123. D.

Jul. Poll. Onom. Lib. III. pag. 296. 2. εἰρηλαί δὲ Ξεναπάτη παρ' Εὐριπίδου. Cl. Barnes legit Ξεναπάτης. Vide Not. ad *Med. Eurip. v. 1392.*

Ξεναπάτης.

Pind. Olymp. Od. X. v. 42. Καὶ μὲν Ξεναπάτας Ἐπειῶν βασιλεὺς, &c. Schol. Ξεναπάτην αὐτὸν φησὶ, διὰ τὴν τὴν μισθὸν ἀνωμοσύνην. Schol. Νέω. pag. 131. ὁ Ξεναπάτης. τῆς ἐστὶν ὁ τὰς φίλας ἀπαλῶν.

Eurip. Troad. v. 865. ἐξ ἐμῶν δομῶν δαμάρα Ξεναπάτης ἐλήσασθαι. *Sthenob. pag. 522.* Τίς ἀνδρὰ τίνα Ξεναπάταν.

Ξεναρκείος.

Pind. Pyth. Od. H. v. 25. Ὁς εὐμενεῖ νοῶ Ξεναρκείον ἐδεκτο — ὅτιον &c.

Ξεναρχης.

Pind. Nem. Od. Δ. v. 18. Δεξαίλο δ' Αἰακιδᾶν

ακιδᾶν Εὐπυρῶν ἔδῃ, δικά Ξεναρκέει κοινον Φεγλῷ.

Ξένισμα.

Hesych. Lex. pag. 436. 1. Θαυμα, εκπληξίς, ξένισμα. *Phas. Lex.* pag. 363. 2.

Ξενοδαικίης.

Eurip. Herc. Fur. v. 391. Κυκνον δὲ ξενοδαικίαν τοξοῖς ὠλεσεν, &c.

Ξενοδαίης.

Eurip. Cycl. v. 653. Εκκαίειε την οφρυν Θηρῷ τε ξενοδαίτα.

Ξενοδωίης.

Anth. Ep. Gr. In Bacch. pag. 82.

Ξενοεῖς.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1280. Καὶ τιμας παλιν θῆκε Λοξία, Πολυάνορι δ' ἐν ξενόεντι θρονῷ &c.

Ξενοθύεω.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. v. 146. pag. 139. — βαρβαρες οἱ καὶ ἐξενοθύτεν &c.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 458. A.

Ξενοκρείης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 443.

Ξενοκραίεω.

Æneæ Comm. Poliorcet. pag. 1662. 20. & γὰρ ἀσφαλες ξενοκραίεσθαι, καὶ ἐπὶ μισθοφοροῖς γίνεσθαι.

* Ξενοκλονεω. II. 1118. C.

Eurip. Hec. v. 1247. Τὰχ' ἐν παρ' ὑμῖν ραδίου ξενοκλονεῖν, Ἡμῖν δὲ &c.

Lucian. Deor. Dial. pag. 81. C. 94. B. οἱ ἢ μὲν Ἀρτεμῖς ξενοκλονεῖ ἐν Σκυθαῖς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 157. 21. ἀνείλε Βεσπριν τὸν βασιλεᾶ, ξενοκλονεῖν αὐτὸς παρεπιδημῆναι. 170. 40.

* Ξενοκυσαπάη. App. 1516. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 250. ult. Καὶ ζῆει διόλε τὴν ξενοκυσαπάτην.

Ξενοπρεπής.

Dion. Hal. II. 300. 18. καὶ ταύτας κεχρηῆται χαρακτῆρικῶτάταις ἀρεταῖς ἐπὶ τῆς υψηλῆς καὶ ξενοπρεπὲς ὀνομασίας, &c.

Hippocr. Prænot. pag. 26. 46.

Ξενολίμος.

Æschyl. Eumen. v. 550. καὶ ξενόλιμους δωμάτων ἐπιστροφὰς αἰδεμένῳ τις εἴω.

* Ξενοφονεω. II. 1118. H.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1021. Δεινον τὸ δ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπηλυδὰς.

Ξενοφύης.

Lycophr. Alex. v. 77. Schol. καὶ ἡ Ἐκάη ξενοφύης ἔσα, &c.

Ξενοφώνεω.

Socrat. Hist. Eccl. Lib. II. pag. 133. 14. εὐθύς ἐν ἐξενοφώνει τὰς ἐνὶ ὑλχανούσας. Vide *Suid. Lex.* I. 371. 22. Not. 3.

* Ξενοφώνος. II. 1118. H.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 211. 2.

Ξενοφώνειος.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 112. pag. 77. υπαινιγέσθαι δὲ τι τοῖσιν καὶ τὸ Ξενοφώνειον, το, Σπερδαζοῦν τε θεῶ, &c.

Ξενύδριον.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 132. F. e *Menandro.* Οἶον τὰ μὲν νησιώτικα ταύτῃ ξενύδρια &c.

Ξεσμα. II. 1129. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 42. 11.

* Ξεσέρβια. II. 1129. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 40. 11. ἔτε της τῶν λιθῶν ξεσερβίας καὶ λαξεύσεως ἀπολειπέται.

Ξηραῖος.

Steph. de Urb. pag. 599. E. Ξηρά, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Ξηραῖον, &c.

Ξηρασῖς.

Hippocr. de Morb. pag. 453. 47. παραχρημα ὑπο τε καυμάτῳ καὶ της ξηρασῖος, &c.

Ξηρασμῷ.

Erotian. Lex. Hipp. A. c. 2. Αὐασμόν. Ξηρασμόν.

Ξηροδοκη.

Eustath. in Odyss. A. pag. 31. 36. καὶ αὖ δὲ ὁμοιοῖται ταύτης της λέξεως, τὴν Ξηροδόκην εἶπεν ὁ Κωμικῷ.

Ξηροφαγία.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. B. εὐβρωῖον πρὸ ξηροφαγίαν.

Ξηροφώνος.

Hom. Iliad. N. v. 41. ἀνιάχοι. Schol. — ἰνα ἦ, ξηρόφωνοι.

Eustath. in Odyss. Φ. pag. 767. 19.

Ξηρωσις.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 189. C. Οι
δυσπνοοι ξηρώσει — ολεθριοι.

Ξιλιάτης.

Steph. de Urb. pag. 599. E. Ξιλία, πο-
λις Λιβυης — το εθνικον, Ξιλιάτης, ως Ιαμνία
Ιαμνιάτης.

Ξιπομακάειρον.

Aristoph. Thesm. §. 1138. το Ξιπομάκαι-
ρον. Scholiast. habet Ξιπομάκαιραν. Est Vox
barbara.

Ξιπομάχαιρα. *Steph. Thes.* II. 1146. C.

Ξιφηναιος.

Steph. de Urb. pag. 599. F. Ξιφήνη, χω-
ρα Παλαιστίνης. — το εθνικον, Ξιφηνάϊος. Φη-
σι, sc. Josephus, qui habet Ζιφηνός, non Ξι-
φηνάϊος. Vide *Ant. Lib. VI. Cap. 13. §. 2.*
1, 13, 4. f. pag. 347. γνες γαρ ὁ Δαυΐδης την
των Ζιφηνῶν κατοικήθειαν &c.

Ξιφοδηλητος.

Æschyl. Xorh. §. 726. και τον νυχιον
τοισδ' εφοδευσαι Ξιφοδηλήτοισιν αλωσιν. *A-*
gam. §. 1537.

* Ξιφελκος. II. 1146. H.

Æschyl. Eumen. §. 595. Ξιφελκῶ χειρι
πρὸ δερην τεμων.

* Ξιφελος. II. 1147. A.

Aristoph. Pac. §. 546.

Ξιφωνιάτης.

Steph. de Urb. pag. 599. F. Ξιφωνία, πο-
λις Σικελίας — το εθνικον, Ξιφωνιάτης, ως
Καυλωνιάτης.

* Ξοανοποιία. II. 1130. E.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1104. A.

Ξοανεργία.

Lucian. de Syria Dea, pag. 1071. C.
κοιη ὧν αἰγιη Ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῇ ἡερὶ Φαι-
νομενοῖσι;

Ξοῖτης.

Steph. de Urb. pag. 600. A. Ξοῖς, πολις
— ὁ πολίτης, Ξοῖτης, ως Σαῖτης.

Ξεθιάτης.

Steph. de Urb. pag. 600. B. Ξεθία, πολις
— το εθνικον, Ξεθιάτης.

Ξεθοπλερος.

Eurip. Herc. Fur. §. 487. ως Ξεθόπλερος
μελισσα, &c.. *Cress.* §. 9. pag. 477. Hic
VOL. II. N°. XI. 4.

locus ab *Athenæo* laudatur, *Deipn. Lib.*
XIV. pag. 640. B.

Ξεχίτης.

Steph. de Urb. pag. 600. B.

Ξυλευς. II. 1141. E.

Steph. de Urb. pag. 600. C. Ξύλος, πο-
λις — το εθνικον, Ξύλος, ἢ Ξυλεύς, &c.

* Ξυλισμος. II. 1142. A.

Dion. Hal. I. 296. 32. — ἦκον αἰσιν
αἰχμαλώτας των Σαβινων, ως ἐπὶ Ξυλισμὸν ἐξ-
εληλυθότας συνελαβον.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 812. C.

* Ξυλιφιον. App. 1518. E.

Suid. Lex. I. 499. in Γρυπαινεῖν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 192. 34. και ταύτη
Ξυλιφιον μικρον διαπρίσας, &c.

Ξυλοπαῖης.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 327. A. Ἐν
δε τοῖς ἐλεσι μετρίῃ μὲν ἐστὶ Ραβεννα, Ξυλοπα-
γῆς ὅλη, και διαρρυῖτο, γεφυραῖς και πορθμίοις
οδευομένη.

Ξυλοπώλης.

Aristoph. Thesm. §. 864. Schol. και συρ-
μιστήρ, Ξυλοπώλης.

Ξυλοςεῖος.

Lycophr. Alex. §. 350. Schol. — και
ανωροφον σείην, ως μὴ ἔσαν Ξυλόσειον, &c.

Ξυλουργία.

Æschyl. Prometh. §. 449. κ' ἔτε πλινθυ-
φῆς δομῆς προσήλκας ἴσαν, ἔ' Ξυλουργίαν.

Ξυλοφάνης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 783. 3. καὶ αἰψίω-
θῆντο δε τε τοπε προσεπιπτον οἱ πυρφόροι τῶ
Ξυλοφανεῖ τε καὶ ασκευασμαῖο.

* Ξυλοφρακίος. App. 1518. G.

Dion. Hal. I. 183. 44. ἐφ' ἧ καὶ εσκεύ-
ασο γεφυρα Ξυλόφρακίος, &c.. 284. 8.
595. 46.

Ξυλοχιζω.

Theocrit. Idyll. V. §. 65. Ξυλοχίσδεσαι
Schol. Ξυλεύεσαι, Ξυλα τεμνων συναῖς.

Ξυνάων.

Pind. Pyth. Γ. §. 83. αὐτοφύτων Ἐλκείων
Ξυνάονες. Schol. αὐτοφύτων ἔλκων κοινωνοί, &c.

Ξυνων. Thes. App. 1519. E.

Ξυνίας.

Steph. de Urb. pag. 600. D.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 67. αἶχι δὲ λιμνης
Ξυνιάδῳ κῆριμενην Δολοπηΐδα ναιεΐάσκειν. Vi-
de Schol.

ΞΥΝΙΕΥΣ.

Steph. de Urb. pag. 600. C. Ξυνία, —
το ἐθνικόν, Ξυνιεύς, ὡς Αἰλιεύς.

ΞΥΝΟΔΟΪΗΡ.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. §. 15.
Ξυνοδοῖηρα. Cl. Brodæus legit ξεινοδοῖηρα.
Hospitum datorem.

ΞΥΝΟΦΡΩΝ.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. §. 15.
Ξυνοχαρῆ, Ξυνον, Ξυνόφρονα, Ξυνοδοῖηρα, &c.

ΞΥΝΟΧΑΡΗΣ.

Vide Ξυνοφρων.

ΞΥΡΟΔΟΚΗ.

§. Poll. Onom. Lib. X. pag. 1368. 2.
Aristoph. Thesm. §. 226. αὐτῷ λαμβανέ
εὔλευθεν ἐκ τῆς Ξυροδόκης. Schol. Bourd. Ἐκ
τῆς θῆκης τῶν ξύρων. Schol. Biset. ad §.
227. Τινες γράφουσιν Ξυροδόχης. τέλει τῆς τῆς
ξύρε θῆκης, ἢ το ξυρὸν δεχέσθαι. — ἀλλὰ το
μὲν Ξυροδόχη, κοινόν· το δὲ Ξυροδόκη, Ἰωνικόν.

Ξυρον. II. 1136. B.

Aristoph. Thesm. §. 227. Schol. Biset.

§. Poll. Onom. Lib. II. §. 32. pag. 754.
5. 1306. 10. 1323. 1. 1368. 2.

Dion. Hal. I. 195. 11. Φέρει το ξυρὸν κα-
τὰ τῆς ἀκόνης. *Sylb. legit τον ξυρὸν, ut infra*
1. 27. ὁ ξυρός.

ΞΥΡῶ. II. 1135. F.

§. Poll. Onom. Lib. X. pag. 1368. 2. τὸ
δὲ ξυρὸν πολλῶν εἰρηκόων, παραλήρητον, οἷ
Ἀρχιππῶ ἐν τῷ Ρινῶνι ἀρρενικῶς αὐτὸ εἰρήκε.

Aristoph. Ecclef. §. 65. Κᾶλῳ τὸν ξυρὸν
δὲ γ' ἐκ τῆς οἰκίας ἔρριψα &c.

Dion. Hal. I. 195. 26. ολίγον δὲ ἄποθεν
αὐτῆς ἢ τε ἀκόνη γεγράφθαι λεγέσθαι καὶ ὁ ξυρός
κάλα γῆς ὑπο βωμῶ τινι. et secundum Cl.
Sylb. I. 11. Φέρει τὸν ξυρὸν &c.

ΞΥΡΟΦΟΡΕΩ.

Aristoph. Thesm. §. 225. Συ μέντοι ξυροφό-
ρεῖς ἐκασοῖε. Schol. Φερεῖς ξυρὸν.

* ΞΥΣΙΣ. II. 1132. D.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 394. 17. μα-
λιστα μὲν δια ξύσιν, ἢ τρηχυσμὸν τε ἐνέρεα.

ΞΥΣΟΒΟΛῶ. II. 1134. A.

Anthol. Ep. Gr. pag. 82. In Bacch.

Ο.

Ο.

ÆSCHYL. Suppl. §. 832. 'Ο, ό, ό, ά,
ά, ά. Schol. ταῦτα μέγα τινος παθὺς.
ἀναβοῶσιν, ἐξ ἀποπῆς τῆς Αἰσυπλιάδας ἰδεσθαι.

Οα.

Æschyl. Pers. §. 116. 'Οὰ Περσικῆς στρα-
τευμάτῳ τᾶδε, &c. Schol. Περσικὸν θρήνημα.
§. 122. Vide Not. Cl. Stanl. pag. 760.
§. 570, 574. Schol. ad §. 563. το δὲ ἡε, καὶ
το ὀα, αὐτὶ τε φεῦ.

Οβα.

Plut. Marcell. II. 270. 6. 'Οβα δὲ τα
προβαλὰ Ρωμαῖοι καλεσιν, ἐκ τῆς καὶ τοῦ θρι-
αμβόν 'Οβαν ὠνομασαν. I. 1. 'Οβας δὲ εὖ πα-
ρα τὸν εὐασμόν, ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ὁ θρι-
αμβῶ οὐτῶς ὀνομαζέσθαι — ἀλλ' ὑφ' Ἑλλη-

νων εἰς τὸ συνηθεὶς αὐτοῖς παρῆκται τενομα, &c.

* ΟΒΕΛΙΑΣ. I. 712. H.

§. Poll. Onom. Lib. I. §. 248. pag. 147.
Ἐρεῖς δὲ, κεχρηδίας ἀρῶ, κεχρηδίας καὶ ὀβελί-
ας, καὶ ὀβελίης, &c. pag. 582. §. 33. ἀρῶ
ὀβελίαι. 608. §. 72. 610. §. 75. ὀβελίαι
δὲ ἀρῶι, ὅς εἰς Διονύσου εφερον οἱ καλεσμένοι ὀβε-
λιαφόροι, — δι' ὀβελισκῶν τινῶν εἰρμένους ἀφ'
ῶν καὶ τενομα.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 111. B. ὁ
δὲ ὀβελίας ἀρῶ κεκλήσθαι, ἢτοι οἷ ὀβελος πι-
πρασκέσθαι — ἢ οἷ ἐν ὀβελισκοῖς ὀπῶται. .
Socrates τὸν ὀβελίαν φησὶν ἀρῶν Διονύσου εὐρεῖν
ἐν ταῖς στραταῖς.

Eustath. in Od. §. A. pag. 39. 38. καὶ ἀρ-
τῶ ὀβελίας ὁ ἐπὶ τοῖς ὀβελοῖς ὀπῶται.

Οβελιαφορῶ.

Οβελιαφορ. I. 712. H.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 111. B.
εκαλεῖτο δὲ καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς πόμπαις
παραφεροντες αὐτας [sc. panes] ἐπὶ τῶν ὤμων.
359. A. ubi Οβελιαφοροι est nomen Dra-
matis.

Οβελιαω.

Athen. Deipn. pag. 111. B. ex Aristoph.

Οβελίζω. I. 713. B.

Lycophr. Alex. v. 1. Schol. οἱ δὲ το προ-
οιμιον ὀβελίζειν πειρωμένοι, δοκῶσι μοι καὶ τες
πονητικὸς τροπὴς ἡνοηκέναι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 102. 48. ὁ καὶ
λεῖται μεταφορικῶς ὀβελίζειν. *Odyss. Π. pag.*
606. 28.

Οβελισκος. I. 713. C.

Aristoph. Acharn. v. 1006. Φερε τες ὀβε-
λίσκος, ἢ ἀναπείρω τας κίχλας.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 459.
§. 8. ἐπαλάξεν εὐδοθεν βεπόρω τις ὀβελίσκος
διαμπερες τον μηρον τε ἐγγυλάτω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 30. 10.. 38. 14.
ὀβελίσκος ἀνεθηκε δυο μονολίθως, &c. *71. 12.*

Οβρικαλα. I. 794. D.

Eustath. in Odyss. A. pag. 26. 24. εἰεροι
δε φασιν οἱ τε ὀβρία καὶ ὀβρίκαλα, λεόντων καὶ
λυκων σκυμνία.

Æschyl. Agam. v. 146. πάντων τ' αἰρονο-
μων φιλομάσσοις θηρων ὀβρικαλοῖσι, &c. *Eu-*
stath. in Iliad. Γ. pag. 288. 36.. Odyss. I.
pag. 350. 14.

Οβασρι.

Lycophr. Alex. v. 452. ὀπαρίε. *Schol.*
ὀβασρία. τε ὁμοβασρία ἀδελφῶ &c.

Οδονκονίαπηχυσ.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 202. D. εἰερε-
τε [sc. σέφαν] μυσιχο χρυσας, λιθοῖς πῶ-
λυλεσι κεκοσμημεν ὀδονκονίαπηχυσ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 549. 8. ὀδονκονία-
πήχεις δε πυρφες καλαιοσκευασας, &c.

* Οδονκονίατης. I. 1294. B.

Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. IV. pag.
972. 11. f. Statius — ες το Ρωμαίων βελευ-
τηριον ἀνακεκλημεν, ὀδονκονίατης ὦν ἡδη, &c.

Lucian. Hermotim. pag. 304. B.

Οδονκοσαι.

Hippocr. de Articulis, pag. 832. 2. μῆρα
μεν ἐν ὀσέον φιλωθεν ἐκ τοιαύτῃ τροπῇ, ὀδονκο-
σαῖον εἶδον ἀποσάν. *1131. F.*

Ολκαιο.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 170. Ὀλκα.
Schol. Ὀλκαία τοῖνον ἢ Αθηνᾶ τιμᾶται παρὰ
Θηβαίους. Ὀλκα δὲ παρὰ Φοινίκην ἢ Αθηνᾶ, καὶ
Ὀλκαῖαι πόλεις.

Lycophr. Alex. v. 1225.

* Ολκαω. *App. 1521. H.*

Aristoph. Vesp. v. 615. Schol. Βρώμασθαι
δε εἰσι, το πεινωῖα τον ονον Ὀλκᾶσθαι.

Lucian. Marin. Dial. pag. 99. C. 650.
C. ἐπεὶ δε πολλακίς, ὦ Καίσαρ, ἀναβουσαι
εἴθυσαν, εἶδεν ἄλλο ἢ Ὀλκώμην, &c.

* Ολκηθμος. *App. 1521. H.*

Lucian. Asinus, pag. 649. 3. f. εἰς εἰ-
λων, ὁ δε μοι γελως, Ὀλκηθμος ἦν. *650. C.*
— ἐτυπλόμην, ὡς προδιδὸς αὐτας τῷ Ὀλκηθμῷ.

Ολκωμα.

Eustath. in Odyss. A. pag. 28. 13. ἐκ του
κυβῶ κυβησω το καλασρεφω, οθεν καὶ κυβηον,
το Ὀλκωμα Ρωμαῖσι.

Ολμιος.

Lucian. Herc. Gall. pag. 854. A. Τον
Ηρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὀλμιον ονομαζουσι φωνῇ τῇ
ἐπιχωρίᾳ.

Ολχαιο.

Steph. de Urb. pag. 603. A. Ολχόη, πό-
λις Φωκιδῶ. το εθνικόν, Ολχάϊ, ὡς της Οί-
νοης Οἰνοαῖ, ἢ Ολχεύς. *Vide Not. 17.*

Ολχευς.

Vide supra Ολχαιο.

Ολχησιος.

Steph. de Urb. pag. 602. B. Ὀλχησιος, ἀλ-
σος — τινες δε πολλὴν μετὰ τὴν φασί — ὁ
πολίτης, Ολχέσιος.

Οδαίμος.

Soph. Trach. v. 782. ἡλθε δ' ὀσέων ὀδαγ-
μὸς ἀνίσπας.

Οδαξαομαι.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 633. 25. ἢν
ἐλκεα γενῆαι καὶ ὀδαξᾶται.

Οδευμα.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1169. D.
ὡσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὀδεύμασι, καὶ δια τῶν κα-
μηλῶν.

Οδευσιμος.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 778. A. ὡς
καὶ στρατοπέδοις ὀδεύσιμον εἶναι, &c.

Οδηγη.

Οδηγήτηρ.

Orph. Hym. Μηρ. Αντ. ψ. 6. pag. 140.
 Δύσαιν' παῖδ' αἰνὸν ὀδηγήτηρα λαχῆσα, &c.

Οδηγητικός.

*Suid. Lex. III. 136. Ποδηγέσσερον. ὀδηγη-
 τικώτερον.*

Οδιπολίτης.

*Steph. de Urb. pag. 603. C. Οδιόπολις —
 ὁ πολίτης, Οδιπολίτης.*

Οδίσμα.

*Æschyl. Pers. ψ. 71. πολυτομόφον ὄδισμα
 ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πονέει. Schol. ὄδισμα
 καὶ βᾶδισμα, &c.*

Οδμαλεός.

*Hippocr. de Morbis. pag. 514. 17. καὶ
 ἐπὴν σκοροδα φαίμεν, ἢ τὶ ἄλλο ὀδμαλέον
 βρωμα, &c. 590. 39. 594. 26.*

Οδοιπλανητής.

*Anth. Ep. Gr. pag. 151. Χαιρεθ' αἰλιπλα-
 νέες, χαιρεθ' ὀδοιπλανέες.*

Οδοιπορικῶς.

*Plut. Arat. V. 332. 11. ὁ δὲ Ερλίνος ἐπὶ
 λαβὼν νεανίσκους ἐσαλμενους ὀδοιπορικῶς, &c.*

*Cyrill. Alex. c. Julian. pag. 346. A.
 Ἄθρει δὴ ἐν ὅπως ὀδοιπορικῶς ἐσαλμενους σι-
 τεῖσθαι πρὸς ἑλᾶχε, &c.*

Clem. Alex. Pædag. pag. 277. 14.

Οδομείρεος.

Aristoph. Acharn. ψ. 213. Schol.

Οδοντοποιεῖω.

*J. Poll. Onom. Lib. II. §. 96. καὶ τὸ
 τῶν ὀδοντοποιούντων παθεῖ, &c.*

* *Οδοντοφορέος. I. 1079. B.*

*Anth. Ep. Gr. pag. 547. Cap. 2. Τὸν τε
 περὶ σερμοῖς κοσμον ὀδοντοφόρον, &c.*

* *Οδοντοφύης. I. 1079. B.*

Eurip. Phæn. ψ. 828.

* *Οδοντοῦλος. I. 1080. D.*

*Lucian. Lexiph. II. 328. 14. Ed. Amst.
 1743. ἐξουμένην τὴν κεφαλὴν τῇ ὀδοντοῦλῃ ξυστρα.
 Schol. ὀδοντοῦλῃν γὰρ ξυστραν τὸ κένιον φησι.*

Οδρυσιδαί.

*Steph. de Urb. pag. 603. E. Ὀδρυσαι, ἐθ-
 νος — λεγέται Ὀδρύσις, — καὶ Ὀδρυσίδαι.*

Οδρυσις.

*Steph. de Urb. pag. 604. A. καὶ Ὀδρυσιά-
 δες θηλυκῶς, καὶ Ὀδρυσίς. ἐστὶ καὶ Ὀδρυσα πό-
 λις — καὶ Ὀδρυσίτης.*

Οδρυσιλῆς.

Vide supra Ὀδρυσις.

Οδυνήμα.

*Hippocr. de Rat. Vict. pag. 401. 49. καὶ
 τὰ ὀδυνήματα τε εἴρη πλεονεξ. 654. 10. .
 1249. F.*

Οδυρλικώερος.

*Aristot. de Rep. Lib. VIII. pag. 455. D.
 ἀλλὰ πρὸς μὲν ἐνίας ὀδυρλικώερος καὶ συνεστη-
 κότες πολλοὶ, οἷον πρὸς τὴν μιζολυδίαν κα-
 λεμένην. Hunc locum citat Cl. Auctor, ad
 Vocem ὀδυρλικῶς. Thef. II. 1189. C. D.*

Οδυσειακός.

*Aristoph. Av. ψ. 862. Schol. Ἡρώδιανος
 ἐν τῇ βιβλίῳ φησι τῆς Οδυσειακῆς προσωδίας,
 τὸ φορβειὰ &c.*

*Eustath. in Proem. Iliad. pag. 4. 40. .
 Odyss. Σ. pag. 675. 16. λογιζέσθαι δὲ καὶ ὡς ἐκ
 τῆς Οδυσειακῆς εὐμεθοδὲς σιλλογραφίας &c.*

Οδωλός.

*Soph. Oed. Col. ψ. 508. Ἐμοὶ μὲν ἐχ' ὀδωλόν.
 Vide Schol.*

* *Ὀζοσμός. II. 1197. A.*

*Anth. Ep. Gr. pag. 207. Lucian. Δαι-
 μονα πολλὰ λαλῶν ὀζόσμος ἐξορκιστὴς ἐξ-
 ἑβαλε, &c.*

*Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. V. §. 28.
 pag. 163. Τῷ γρασσῶνι μὴ ὀρρίζῃ; μὴ τῷ
 ὀζοσώμῳ ὀρρίζῃ;*

Οθονινός.

*Lucian. Pseudomant. pag. 479. A. κεφα-
 λὴ δρακοντοῦ ὀθονίνης.*

Οιακονομός.

*Æschyl. Prometh. ψ. 149. νεοὶ γὰρ οἰακο-
 νόμοι κραίεσ' Ὀλύμπου. Schol. β. ἀρχόντες, ἡτοὶ
 ὁ Ζεὺς.*

* *Οιακοσφόρος. App. 1524. G.*

*Æschyl. Prom. ψ. 514. a Cl. Auctore
 laudatur, cui addas, Schol. β. κυρίως καὶ δι-
 οικητής. . Sept. c. Theb. ψ. 62. κεδνὸς οἰακο-
 σφόρος. Schol. β. συνέλκος κυβερνήτης.*

*Pind. Isthm. Δ. ψ. 120. κυβερναίτης οἰ-
 ακοσφόρος γνώμας πεπιθῶν πολυέτα.*

Eurip. Med. ψ. 523.

Οιανθεύς.

Οϊανθεύς.

Steph. de Urb. pag. 604. D. Οϊάνθη, πόλις Λοκρών — το εθνικόν, Οϊανθεύς.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 228. 68.

Οϊάται. II. 1252. H.

Steph. de Urb. pag. 607. C. Οϊά — οί πολῖται, Οϊάται. το εθνικόν ομοίως.

Οϊέω.

Lucian. Lexiph. pag. 526. A. και οϊέον τέλει, &c. Schol. pag. 324. Vol. II. Ed. *Amst.* 1734. Περιβραχελίον οπισθεν.

Οιδιποδείος. II. 1200. B.

Plut. Syll. III. 73. 18. ταύτης τα επινικία της μάχης ἤεν εν Θηβαίς, περι την Οιδιπόδειον κρηνην καλᾶσκειυασας θυμελην.

Οιδμαῖσεις.

Athen. Deirp. Lib. XI. pag. 469. F.

* Οϊεῖος. II. 1253. H.

Hippocr. de Morb. pag. 476. I. των δριμεων απεχεσθαι, και κρεων βοείων, και οϊείων, &c. 478. 2 I.

Οϊησισοφος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 455.

Οϊησιφρων.

Suicer. Thes. Eccl. II. 455.

* Οικειοπραξία. II. 1232. E.

Plat. de Rep. II. 434. C.

Οικειοτέρως.

Dion. Hal. II. 69. 16. όπως και τις ιδιωτας ως οἱ μαλιστα οικειοτέρως και ευμενεσέρως εχειν πρὸς ημᾶς, &c. I. 24.

Athen. Deirp. Lib. IV. pag. 177. E.

* Οικεῖται. II. 1220. E.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 244. C. και ἤτε οικεῖται εἰς σε αποβλεπει, &c.

Οικητήρ.

Soph. Oed. Col. v. 653. κᾶπο' Οιδιπουν ερεῖς ἀχρεῖον οἰκῆτῆρα δεξασθαι τοπων των ενθαδ', &c.

* Οικητικός. II. 1222. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 764. A. και τα μεν, οἰκητικά' τα δε, ἄοικα. οἰκητικὰ μεν, &c.

* Οικητός. II. 1222. H.

Soph. Oed. Col. v. 28. Αλλ' ἐστὶ μεν γ' οἰκῆτός. v. 39. Αθικῶ, εἰδ' οἰκῆτός.

Vol. II. N°. XI. 5.

Οικιστήρ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 19. εθρεψά' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφορες πῖσες, &c. Schol. β. οἰκῆτορας πολεμιστας και ἀνδρείους.

Pind. Pyth. A. v. 58. τε μεν ἐπωνυμῖαν Κλεινῶ οἰκιστῆρ ἐκυδανεν πολλὴν Γεῖονα. Schol. ὁ ενδοξῶ οἰκιστῆς &c. *Pyth. Δ.* v. 10. οἰκιστῆρα.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 271. 8. f. *Pythia* respondit, Βατ', ἐπὶ φωνῇν ἡλθεσ' ἀναξ δε σε Φοῖβῶ. Απολλων Ες Λιβυην πεμπει μῆλορρόφον οἰκιστῆρα.

Οικιστηριον.

Aristoph. Av. v. 409. Schol. σοφῶν οἰκιστήριον ἢ Αττική, &c.

Οικοδομητός.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 233. A. καὶ θημενοὶ τε δειπνῶσι, περι τις τοίχας καθέδρας οἰκοδομητῶς ἐχούτες. 567. A.

Οικονομητικός.

Xenoph. Cyr. Pαιδ. Lib. B. pag. 127. 2. τους δε γελῶτα μηχανωμενες εχοις ἂν εἴπειν ἢ σωματα — ἢ ψυχας οἰκονομητικώτερας ποιουντας &c.

Οικοποιεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 465.

Οικορριβία.

Aristoph. Thesm. v. 433. Schol. *Bourd.* εἴως ὁ Εὐριπίδης κατέδραλευσε αὐτῆς, και τη οἰκορριβία τινι και σμικρολογία περιεπλέξεν.

Οικορριβω.

Aristoph. Thesm. v. 433. Schol.

Οικορρανήν.

Anth. Ep. Gr. pag. 131. *Pallad.* Φευξέ τις πλεῖστης, ἀναΐδεις, οἰκορρανήνης, Μισυνης πενήνη μῆτερα σωφροσύνης.

Οικορως.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 97. 17.

* Οικοφυλαξ. II. 1210. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 441. Incert. Σαινοὶ κεν σ' ἐσίδεσα και οἰκοφύλαξ σκυλακαῖνα, &c.

Æschyl. Suppl. v. 27. *Jupiter*, οἰκοφύλαξ οσίων ἀνδρῶν, &c.

Οικίσμα.

Eurip. Heracl. v. 159. Ἦν δ' εἰς λόγους τε, και τα τωνδ' οἰκίσματα.

Οικλῖσμος. II. 1235. E.

Æschyl. Eumen. v. 189.

Xenoph. Convin. Cap. 1. §. 16. pag. 131.

Κρίθελθαι δὲ καὶ ἐξεκάλχασεν ἐπὶ τῷ οἰκλῖσ-
μῷ αὐτοῦ.

Ammon. de sim. et diff. Vocab. App. col. 65. Οἰκλῖσμός δὲ, ὁ λόγος τῆς οἰκλῖσιν.

Οικλῖροσος.

Plat. Phædr. III. 267. C.

Οἰμῶμα.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 7. υμνοῖθ' ὑπ' αἵων φροίμοις πολυρροῖσις οἰμῶμασι θ', &c. *Schol. β. Θρήνοις. v. 1031. Agam. v. 1375.* Ἡ γὰρ τεκμηριοῖσιν ἐξ οἰμῶμάτων μαν-
τευσομεσθα τ' ἀνδρῶν ὡς οὐλοῦσιν; *v. 1393.*
καὶ δυοῖν οἰμῶμασιν μεθήκεν αὐτὸς κωλαί.

Οἰναῖος.

Steph. de Urb. pag. 605. D. Οἶνα, πόλις — το ἐθνικόν, Οἰνάτης.

Οἰνεραστής.

Ælian. Var. Hist. Lib. II. Cap. 41. pag. 177. Ed. Gronov. Αἰνιοχόν τον βασιλεῖα φασὶν οἰνεραστὴν γενέσθαι.

Οἰνεωνεύς.

Steph. de Urb. pag. 606. A. Οἰνεών, — το ἐθνικόν, Οἰνεωνεύς.

Οἰνοαῖος. II. 1248. E.

Steph. de Urb. pag. 606. C. Οἰνάη, — το ἐθνικόν, Οἰνοαῖος.

Οἰνοβαρέω.

Hom. Iliad. A. v. 225. Οἰνοβαρές. *Schol.* Οἰνοβεβαρημένε, μεθύσε. *Cl. Barnes legit* Οἰ-
νω βεβαρημένε.

Οἰνοδόκος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 549. Maic. v. 6. ἐδ' υαλεην οἰνοδόκον κυλικαί.

Pind. Isthm. VI. v. 57. Ἀνδῶκε δ' αὐτῷ φερῶσιν οἰνοδόκον. Φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμῶν.

Οἰνοδοῖος.

Eurip. Herc. Fur. v. 682. Παρὰ τε Βρο-
μιον οἰνοδόταν, &c.

Οἰνοδυναστής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 467.

* Οἰνοπλανήος. II. 1241. C.

Eurip. Rhes. v. 363 κυλικῶν οἰνοπλανή-
τοις ὑποδεχάμεναι ἀμικλαῖς.

* Οἰνοπληξ. II. 1241. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 7. Antipatr.

* Οἰνοποιός. II. 1241. D.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 27. D. παρ' Ἰνδοῖς τιμᾶται δαίμων, — ὅς καλεῖται Σοροα-
δεῖος, ἐρμηνεύεται δὲ Ἑλλαδί φωνῇ, Οἰνοποιός.

* Οἰνοποσία. II. 1241. D.

Eustath. in Odyss. Φ. pag. 761. 43. ἐξοι-
νίαν εἶναι, ὃ δηλοῖ τὴν ὑπερ το καθήκον οἶνο-
ποσίαν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 137. 35.

Hippocr. de Rat. Viñt. pag. 389. 44. καὶ οἶνοποσίη, καὶ ὑδροποσίη παρὰ το ἐθὺς εἰς θά-
τερα μετεβλήθη ἐξαπίνης, &c.

Οἶνοποῖος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 258. Paul. Silent. Σπείσομεν οἶνοποῖον ἐρεσιγέλωτι Λυαίῳ, &c.

Hom. Odyss. Θ. v. 456. οἶνοποῖον. *Schol.* Τὸς εὐώχεμένους.

Οἶνοροπος.

Hesych. Lex. pag. 684. 2. Οἶνορόποι, αἱ
Ἀνεῖς θυγατέρες. *Lege* Ἀνέ. *Steph. de Urb. pag. 130. D.*

Lycophr. Alex. v. 580.

Οἶνοροφος.

Anth. Ep. Gr. pag. 6. Incert. Τὶς πόλ' ἀκηδέως οἶνορόφον ὀμφακὰ Βακχῆς Ἀνὴρ ἀμ-
πελινὸς κλημαῖος ἐξέλαμεν;

Οἶνοφαῖα.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 375. ult. ἐκεραυνῶμεν το σφοδρὸν τῆς οἶνοφαγίας.

* Οἶνοφλυξ. II. 1241. G.

Hippocr. Prædict. Lib. II. pag. 83. G. εἰ γὰρ εἴποι οἱ ἀνθρώποι οἶνοφλύξες εἶναι, &c.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 244. D. μήτε διψῶντα πίνειν αἰεὶν τολμᾶν, μή δοξῆς οἶ-
νόφλυξ τις εἶναι, &c.

Xenoph. Socr. Apolog. §. 19. pag. 277. συ δε εἰπέ εἰ τίνα οἶσθα ὑπ' ἐμῆ γεγεννημένον, — ὡς ἐκ μετρίοπος οἶνόφλυγα, &c.

Οἶνοχυός.

Soph. Phil. v. 732. ὅς μὴδ' οἶνοχύτε πώ-
μαλ' ἦσθη δεκέτη χρόνον. *Schol.* τέλει, οἶνε
(περιφραστικῶς) ἐνεπλησθη, ἢ ἔδε οἶνε μετέληθε.

Οἶνωναῖοι.

Steph. de Urb. pag. 606. E. Οἶωνη, νησος — οἱ οἰκήτορες, Οἶωναῖοι, &c.

Οινωρίαις.

Steph. de Urb. pag. 607. A. Οινωρία, χω-
ρα — το εθνικον, Οινωρίος, — λεῖται και Οι-
νώτριον, αφ' ε το Οινωρίας γη.

Οιόβαλον.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. *Anyt.* Τιπτε καλ'
οιόβαλον Παν αἰρότα δασκιον υλαν Ημεν, δς.

Οιοεκόλος.

Æschyl. Suppl. v. 310. Ποιον πανοπήην οι-
οεκόλον λεῖς;

* Οιονομος. *App.* 1528. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 574. *Anyt.* v. 2.
Θευδαῖον οιονόμου. pag. 382. *Arch.* v. 4.

Οιοπέδη.

Anthol. Ep. Gr. pag. 411. *Crinag.* v. 4.
και κωλων δελιον οιοπέδην, δς.

* Οιοπεδία. *App.* 1528. D.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 6. ὅν τιν' ἰδοῖο Δη-
μοθεν οιοπέδιλον, δς.

* Οιοπολεω. *App.* 1528. E.

Eurip. Cycl. v. 74. Ποῖ οιοπολεῖς, δς.

Οιοφρων.

Æschyl. Suppl. v. 802.

* Οἷσευληρ. *II.* 1262. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 569. *Antipatr.* v. 3.
Χαῖ μεν οἷσευληρ, κεραον βιδν

Οἷσοδεγμων.

Æschyl. Pers. v. 1025. Ταυδὶ τ' οἷσοδεγ-
μωνα.

* Οἷσοδοκη. *II.* 1262. E.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 1194. Ριμνα δ'
οἷσοδοκην μεν επι χθονι θηκε φαρεῖρην δς.

* Οἷσηεις. *II.* 1255. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 532. *In Menandr.* v.
5. — Αρπαδας οἷσηείας αεδνωλοιο κορείης, δς.

Οἷσηλαῖος.

Æschyl. Prometh. v. 582. οἷσηλάτω δε
δειμαῖι δειλαιαν παρακοπον ωδε τειρεῖς;

* Οἷσημα. *II.* 1255. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 552. *Alex.* Σοι τοδε
θηλυς Αλεξίς εἰς οἷσημαῖα λυσσης Ανθελο, δς.

Soph. Oed. Tyr. v. 1341. οιον εισεδυ μ'
αμα κεντρων τε τωνδ' οἷσημα, και μνημη κα-
κων. *Schol.* οια περιωδυνια των αληθονων δς.

Οἷσροδονηος.

Æschyl. Suppl. v. 580. και τοτε δε τις ἦν ὁ
θελξας — οἷσροδονηον Ιω;

Aristoph. Thesm. v. 331. *Schol. Biset.*
αλλα και το οἷσροδονηον, και το οἷσροδινηον,
ταυλον. το μεν, παρα το δινειν το δε, παρα το
δονειν. αμφοτερα δε ταυτα το κινειν δηλασι.

Οἷσροδονος.

Æschyl. Suppl. v. 17. της οἷσροδονος βο-
εξ επαφης, δς.

Οἷσρομανια.

Hippocr. Epist. ad Damaget. pag. 1284.
20. ὁ δε το διηνεκός, οἷσρομανίην εχει της ἀσελ-
γείης.

Οἷσυμαιος.

Steph. de Urb. pag. 607. D. Οἷσύμη, πο-
λις — το εθνικον, Οἷσυμαῖον.

Οἷλαιος.

Steph. de Urb. pag. 607. D. Οἷτη, ορ-
— οἱ οικητες, Οἷταιοι. Σοφοκλῆς, *Philoct.* v.
459. Εγω μεν, ω γενεθλον Οἷταιού πατρός.
v. 495, 683. και θηλυκον Οἷταιή, και Οἷηίς.
ισως απο τε Οἷηεύς, Οἷαῖται, Οἷηίς.

Οἷηίς.

Steph. de Urb. pag. 607. E.

Οἷηεύς.

Vide supra Οἷλαιος.

Οἷωνισης. *II.* 1264. D.

Dion. Hal. I. 649. 31. εκαλεσαν επι την
λοχίτιν εκκλησιασαν, ιερομνημονων τε και οἷωνι-
σῶν, και των αλλων ιερεων παροῦτων, δς.

Οἷωνοθροον.

Æschyl. Agam. v. 55. υπαλθ' αἷων —
οἷωνοθροον γοον οξυεσαν τανδε μέσοικων, δς.

Οἷωνοκλονος.

Æschyl. Agam. v. 572. χειμονα δ' ει λεῖοι
τις οἷωνοκλονον, δς.

* Οἷωνομανηικ. *II.* 1263. F.

Dion. Hal. I. 193. 34. απιστες τινες υπερ-
βολας της οἷωνομανηικῆς επιδειξαμεν ἐπι-
τήμης.

Οἷωνομικλος.

Lycophr. Alex. v. 595. *Schol.* ὀρνεόμικλον,
ἐπηρεωμένην, δς.

Οἷωνοσκοπητικός.

Eustath. in Iliad. N. pag. 943. 38. το δε
ιαχε

ιαχε λαῶ, πάντας τρέψας ἐπιστημονας εἶναι δη-
λοὶ τῆς τοιαύτης οἰωνοσκοπητικῆς, ἣν ἀπλυσέρον
ὁ ποιητὴς ἐφράσε καὶ γοργῶς ἐν τῷ, δέξει ορνίς.

* Οἰωνοσκοπία. II. 1263. G.

Hom. Iliad. A. ῥ. 62. Schol. ἐστὶ γὰρ γε-
νῶ τι μαυρικῆς, διαιρεμένον εἰς εἶδη τρία. εἰς οἰ-
ωνοσκοπίαν, αεροσκοπίαν, καὶ τὴν διὰ τῶν ονει-
ραίων μαυρίαν. Vide *Eustath. in Iliad.* A.
pag. 36. 25.

Diod. Sic. Bibl. pag. 213. 33. ἔτοι δὲ δια-
τε τῆς οἰωνοσκοπίας καὶ διὰ τῆς τῶν ἱερειῶν θυ-
σίας τὰ μελλοντὰ προλέγει, &c.

Dion. Hal. I. 177. 50.

* Οἰωνοσκοπικῶς. II. 1263. F.

Dion. Hal. I. 194. 21. Τυρρηνῶν αὐτὸν
παραδίδωσι τῷ λογιώτῳ, τὴν οἰωνοσκοπικὴν
τεχνην διδάχθησθαι.

* Οἰωνοσκοπος. II. 1263. F.

Dion. Hal. I. 193. 28. Ο δὲ τῶν οἰωνο-
σκόπων ἐπιφανέστατος τῶν βωμῶν καθιδρύσα-
μεν &c.. 194. 25.

Eustath. in Iliad. A. pag. 36. 3.

* Οκνηέον. App. 1530. F.

Plat. de Leg. II. 891. D. Οὐκ ὁκνηέον,
ᾧ ἕνε.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 415. 3. f.

Οκνοφίλος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 470.

Οκρικόλανος.

Steph. de Urb. pag. 608. D. Οκρίκολα,
πόλις — τὸ ἐθνικόν, Οκρικόλανος, &c.

Οκρυοεῖς. App. 1531. C.

Apoll. Rhod. Arg. III. ῥ. 1330.

Οκλαδάκτυλος.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. D.
εἶσι δ' εἰσὶν ὀκλαδάκτυλοι μάλιστα τὸ μηκῶς.

* Οκλαεῖης. I. 1294. C.

Dion. Hal. I. 56. 17. ἐξῆς δὲ Τιβερίῳ
ὀκλαεῖῃ χρόνον ἐβασίλευσε. II. 194. 8.

* Οκλακίς. App. 1531. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 442. *Simonid.* Τὸν
ἐν Ρόδῳ κολοσσὸν ὀκλάκίς δέκα Λαχῆς ἐποιεῖ
πηχεῶν ὁ Λίνδιος.

Οκλακισμυριοί.

Diod. Sic. Bibl. pag. 422. 19. εἶχε δὲ πε-
ζὲς μὲν ὀκλακισμυρίδας, ἵππεις δὲ &c.

* Οκλακισχιλίῳ. IV. 522. A.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 427. 17. ἢ τις
αὐτὴ κατ' αὐτὴν ὀκλακισχιλίων ἐστὶ σταδίων τὴν
περίετρον.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 408. 4.

— οἱ παρειχονόοι μὲν ἵππον ὀκλακισχιλίων,
ὄπλα δὲ &c.. 296. 30. συνθανομαί γὰρ ὀκλα-
κισχιλίων ἀσπίδα Νάξιοι εἶναι, &c.

Οκλακοῦλος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 180. A. οἱ
δ' ἄλλοι τὸν ὀκλακίτυλον ψυκίηρα πίνεσι &c.

Οκλακωλός.

Aristoph. Acharn. ῥ. 558. Schol. ad
Schol. πᾶς τῆς εἰσθεσεως ἀρχὴν εἰς τὴν ὀκλάκω-
λον περίετρον;

Οκλαμηνιαίος. II. 919. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 417. 6. ὀκλαμηνιαῖος
ἀνοχὰς ποιησάμενος, ἐστράτευσε &c.

* Οκλάμηνος. II. 918. C.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 7. §. 6. pag. 138.
Ἄγων δὲ τὰς σκυλακὰς ἐπὶ τὸ κυνηγεσίον, τὰς
μὲν θηλείας, ὀκλάμηνες· τὰς δὲ ἀρρεῖας, δεκα-
μήνες.

Aristot. de Hist. Animal. pag. 841. ult.
ὅς δὲ οὐχεὶ μὲν καὶ οὐχεύει πρῶτον ὀκλάμηνος,
&c.. 842. A. bis.. 878. C.

Οκλαπήχης. III. 285. C.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 599. 6. f. ξυλα
ἀπὸ ἑκαίδεκαπήχης, εἰς ὀκλαπήχης εἰς σφη-
νίσκων λόγον, &c.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 259. A.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 196. F. ἐν δὲ
ταῖς ἐπάνω τῶν χωραῖς ἔσται ὀκλαπήχεσιν
ἀντὶ καλῆς κευασο.. 198. F.. 202. C.

* Οκλαπλασίος. I. 489. F.

Plat. Tim. III. 35. C.

Οκλαπλεθρός.

Dion. Hal. I. 248. 21. ἐποικηθὲν δ' ἐπὶ
κρηπιδὶ ὑψηλῆς βεβηκώς, ὀκλάπλεθρος τὴν
περίετρον.

Οκλαρριζός.

Anth. Ep. Gr. pag. 568. *Leonid.* τὰ δ'
ὀκλάρριζα μέλωπων φράγμαθ' ὑπὲρ κρανάων ἀλ-
λῶς ἐπαξέειπεν.

Οκλασημός.

Æschyl. Sept. c. Theb. ῥ. 103. Schol.
ὁ μένος ὀκλάσημος ῥυθμός, ὡς καὶ παρ' Εὐρι-
πίδῃ, &c.

Οκλασημῶς.

Οκλασημωσ.

Æschyl. Sept. v. 129. Schol.

Οκλασαδιον.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 375. C. χωμαλίει εἰσόμενον ἀπο τῆς ἐξω θαλαττῆς ὀκλασαδίω το μῆκος, &c. . 497. *A.* λογιζόμενον δὲ ὡς μὲν οἱ πολλοὶ το μίλιον ὀκλασαδίον, — ὡς δὲ Πολύβιος προσθεῖς τῷ ὀκλασαδίῳ διπλῆθρον, &c.

Οκλαλον.

Anthol. Ep. Gr. pag. 88. Antiph. v. 3. πρὶν περὶ χειρὸς πλεξασθαι βρυθὴν ὀκλαλόνους ἑλικας.

Οκλωρίον.

App. 1531. G.
Suid. Lex. I. 377. διότι τῇ ἰε Οκλωρίου μὴν οἱ ρεγώνάρχαι καὶ σεβαστόφοροι ἐχορεύον ἐν τῷ Αὐγαστείῳ, &c.

Plut. Apophth. pag. 203. A. πρὸ μίας νῶν Οκλωρίων.

Joseph. Ant. Lib. XIV. pag. 708. §. 13. 5. πρὸ δεκάδου καλανδῶν Οκλωρίων, &c.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 147. 43. Sch. καὶ τὸν Οκλωρίον μῆνα.

Οκλωδακτυλος.

Aristoph. Lysistr. v. 109. Οὐκ εἶδον οὐδ' ἔλισσον ὀκλωδακτυλον, &c.

* Οκλωκαιδεκα.

App. 1531. G.
Herodot. Hist. Lib. II. pag. 128. 6. τοῦ πῶλαμος κατέλθοντος — ἐπ' ὀκλωκαιδεκα πηχεας, &c.

Οκλωκαιδεκαδραχμος.

Demosth. adv. Phæniipp. pag. 656. A. πωλῶν τὰς κριθὰς ὀκλωκαιδεκαδράχμους, &c.

Οκλωκαιδεκαετης.

Lucian. Mort. Dial. pag. 151. B. ὀκλωκαιδεκαέτει νεανίσκῳ τετραρὰς ὀβολὸς παρείχες. . 832. *A.* . 976. *C.* ζῦ δὲ ὀκλωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἐλαττον, ἢ τυχάνεις.

Οκλωκαιδεκαπλασιων.

Plut. de Placit. Philos. pag. 892. B. Empedocles, διπλασιον ἀπεχειν τὴν σελήνην ἀπο τῆς ἡλὸς ἢ περ ἀπο τῆς γῆς, οἱ ἀπο τῶν μαθηματικῶν, ὀκλωκαιδεκαπλάσιον. . 889. *F.* ὀκλωκαιδεκαπλάσιον, ἴσ. κυκλον.

Οκλωκαιδεκαλαίον.

Hippocr. de Morb. pag. 469. 29. ἣν δὲ μὴ σχίσῃς, ἀποθνήσκει ὀκλωκαιδεκαλαίον, &c. . 1220. *D.*

VOL. II. N°. XII. I.

* Οκλωκαιδεκαλος.

App. 1531. H.
Demosth. Orat. adv. Bæotum. pag. 642. *A.* συνέβη γὰρ μοι δεσθῆναι τὰ παρὰ ὀκλωκαιδεκάτῃ γῆμαι, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 80. 4. εἰ δ' ἦν ὀκλωκαιδεκαλον τῷ πολέμῳ, &c.

* Οκλωκαιδεκατης.

App. 1531. H.
Anthol. Ep. Gr. pag. 415. Leonid. v. 3. pag. 416. Incert. v. 2.

Οκλωκαιδεκατης.

Anth. Ep. Gr. pag. 325. Οκλωκαιδεκατίας δ' αὐτῇ θάνον, ἀρὶ τεκῆσα.

Lucian. Toxar. pag. 624. A. ἐπιταμῶν ἡδὴ, καὶ ὀκλωκαιδεκατίας ἔσα, &c.

Οκλωσαδιος.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 964. A. προκεῖται δ' ἡ Ἐλεῦσα νησὶς — κυκλον ἐχέουσα ὅσον ὀκλωσαδίον.

Ολβαιος.

Steph. de Urb. pag. 609. B. Ὀλβία, πόλις — οἱ πολλοὶ αἰ Ολβαῖοι, — λεῖται καὶ Ὀλβηνός, καὶ Ὀλβιακός, &c.

Ολβιακος.

Vide supra Ολβαίον.

Ολβιαν.

Steph. de Urb. pag. 609. B.

Ολβιοδωρος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 258. Ἡμῖν δ' Ὀλβιόδωρον αἰ μεθύ, καὶ βοσὶς ἐσὼ καὶ πόσον.

Eurip. Hippolyt. v. 750. Ἰν' Ὀλβιόδωρῳ αἰεὶ ζαθεα χθῶν εὐδαιμονίαν θεοῖς.

Ολβιοδωτης.

Orph. Hym. ad Musæum, v. 35. pag. 96. Παλαίμονα τ' Ὀλβιοδῶτην. *In Apoll. v. 2.* pag. 130.

Ολβιοδωτης.

Orph. Hym. Δημήτρ. v. 2. pag. 138. Σέμνη Δημήτερ, κεροτρόφε, Ὀλβιοδῶτι, &c. . *In Mart. v. 9. pag. 162.* Εἰρηνὴν ποθέων κεροτρόφον, Ὀλβιοδῶτην.

Ολβιοθυμος.

Orph. Hym. Κεραυν. v. 21. pag. 118. Ζωήν' Ὀλβιοθυμον, &c.

Ολβιομοιζον.

Orph. Hym. Σελήν. v. 8. pag. 106. Ἠσυχία χαιρέσα καὶ εὐφροσύν' Ὀλβιομοίρῳ. *In Terram,*

Tetram. γ. 6. pag. 122. βαθύς ἐρ' ὀλβίομοι-
ρε, &c. . *In Apoll.* γ. 12. pag. 130.

Ολβιοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 609. Β. Ολβία, πό-
λις Λιβυτικῆ· ὁ πόλις, Ὀλβιοπολίτης.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 228. 30.
τὰς Ἑλληνες — καλεῖται Βορυσθενείτας· σφέας
δὲ αὐτὰς, Ολβιοπολίτας.

Suid. Lex. III. 159.

Ολβιοφρων.

Lucian. Tragopod. pag. 953. Ε. Μεγάστον
πράξας ὀλβιόφρον Ποδοῖρα.

Ολβιοχειρος.

Orph. Hym. Νηρ. Θυμ. γ. 7. pag. 120.
πέμπε δὲ μουσῆας Ολβον ἐπ' εἰρήνην τε καὶ ὀλ-
βιόχειρον υἱεῖν.

* *Ολβοδοῖτης.* II. 1268. F.

Eurip. Bacch. γ. 572. τὸν τῆς εὐδαιμονίας
Βροῖοις ὀλβοδόταν, &c.

Ολβοδοῖς.

Orph. Hym in Matr. Deorum, γ. 9. pag.
124. ζε δὲ ὀλβοδότιν καλεῖται, &c.

* *Ολβοφορος.* II. 1268. G.

Eurip. Iph. in Aul. γ. 596.

Ολεθρίως.

Hom. Iliad. Φ. γ. 220. Αἰδῆλως. Schol.
Αφανιστικῶς, ὀλεθρίως.

Ολεθροποιος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 470.

Ολεσιμβροῖος.

Orph. de Lap. Ostr. γ. 106. pag. 218.
Νερθεν ὑπο κνημῆς ὀλεσίμβροτον ἰὸν ελασσας.

Ολεσσίβραννος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 538. 1. 3. Εὐτὲ γὰρ
ἦλθεν ἀνακλῶν ὀλεσσίβραννον ἀκῶκῃ, &c.

Ολιγάμπελος.

Anth. Ep. Gr. pag. 119. *Antiph.* Η τε-
ρεβινθώδης ὀλιγάμπελος, οἶαί τε βαιὴ Νησις, &c.

* *Ολιγανδρία.* I. 437. B.

Phan. Lex. pag. 134. 3. Αὐλείας, — καὶ
τοῦ στρατοῦ διὰ τὴν ἐκ πολέμου ὀλιγανδρίαν συλ-
κακκλίνει ταῖς τῶν τέτλευθηκόων γυναιξί.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 943. Β. ἢ
νυν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται.

Ολιγανθρωπεω.

Lycophr. Alex. γ. 176. Schol. *Theagenes*

φῆσι, ὀλιγανθρωπούσης τῆς νήσου τοὺς ἐν αὐτῇ
ἐν σπηλαιοῖς οἰκεῖν, ἀκαλῆσκέως οὐκ ἔστι.

Pind. Nem. Od. Γ. γ. 21. Schol.

Joseph. Ant. Lib. XI. pag. 566. 11. Νε-
εμίας δὲ τὴν πόλιν ὀρων ὀλιγανθρωπεμένην,

Ολιγανθρωπος.

Dion. Hal. I. 77. 36. 142. 43. ταῖς δὲ
μικραῖς καὶ ὀλιγανθρώποις, καὶ διὰ τὸ ἀσθε-
νεσιν, ἐκ ἐστὶν ἀρχεῖν ἐφερῶν, ἀλλ' οὐδὲ αὐτῶν
ἀρχεῖν.

Xenoph. Oecon. Cap. 4. §. 8. 8. pag. 26.

Ολιγαρχικῶς.

Demosth. Orat. de Rhod. Libert. pag. 82.
Α. καὶ πολίτευομεντες ὀλιγαρχικῶς.

Plat. de Reb. II. 555. Α.

* *Ολιγαχόθεν.* II. 1272. D.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 198. 24.
Οὐκ ἔστι Δαρείῳ προσθεῖν φόρος ἀπὸ τῆς Ἀσίας,
καὶ τῆς Λιβύης ὀλιγαχόθεν.

Ολιγήμερος.

Eustath. in Iliad. Α. pag. 14. 11. διὰ δὲ
τὴν ὀλιγήμερον Ἀχιλλεὺς μῆνιν, &c.

Hippocr. de Rat. Viſ. pag. 386. 11. ἐβδὸς
μαῖοι καὶ ὀλιγήμερῶτεροι θνησκουσιν. 759. Η.

Ολιγήριος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 295. *Leonid.* Τῇ
ολίγῃ βωλῶν, καὶ τῇ ὀλιγήριον ὧν ἐρ Σήμα πο-
τιφθεγῆται τλαμον Αλκιμενεὺς.

Ολιγοδαπανος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 471.

* *Ολιγοδεῖς.* I. 916. F.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 275. Α.
πρότερον δὲ ἔως ὀλιγοδεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν
καλοικεῖντες, ὡς &c.

Ολιγοδελος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1130. Β.
Ολιγοδελοὶ δ' οὐκ ἔστι, ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακο-
νῆναι τοπλεον, &c. His familia occurrunt
apud *Eustath.* in *Dionys.* Περιηγ. γ. 954.
pag. 269.

* *Ολιγοδρανία.* I. 1049. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 592. 1. 8.

Æschyl. Prometh. γ. 549. ἐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίην ἀκικυν, ἰσονειρον, &c. Schol. β.
ἀσθενῆ δύναμιν.

Ολιγοετής.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 422. 3.
το γὰρ σῶμα — ὀλιγοεργές ἐστίν.

* *Ολιγοετία.*

* Ολιγοετία. I. 1294. C.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. A. pag. 34. 10. εμφανίζεται τι αύτοις νεαρον, ο καλῆγορεϊ την ολιγοετιαν.

Ολιγοθυμεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 120. 26. και ολιγον εχειν θυμον, οπερ παρὰ τοις υστερον, συνθετως ολιγοθυμειν λεγεται.

Ολιγοκαϊσ.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 422. 7. η δε ιηρική ολιγοκαϊσ εστιν.

* Ολιγοκαρπος. II. 79. A.

Dion. Hal. I. 29. 1. σπειρεσθαι δ' ως δενδρίτις ολιγοκαρπ.

Ολιγομερία.

Eustath. in Iliad. B. pag. 267. 47. αλλο το μεν τοιςον παθ — κακίαν επες ειναι, καθα και την ολιγομερίαν.

Ολιγονείρος.

Jambl. de Vita Pythag. §. 114. pag. 95. 5. f. και ησυχες παρεσκευαζον εαυτοις εκ τουτου και ολιγονείρους τε και ευονείρους τους υπνους, &c.

Ολιγοπαθης.

Gaz. Introd. Gram. pag. 6. διο και τα μεν πολυπαθη, τα δε ολιγοπαθη καλεισθω.

Ολιγοπαιδια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 471.

* Ολιγοπαις. III. 14. B.

Plat. de Leg. II. 930. A. και οσοι μεν αν παπαιδες μωων η ολιγοπαιδες στες διαφερωται, &c.

Ολιγοπον.

Dion. Hal. II. 316. 28. τεναλιν γαρ, μαλλον υπολαβοι τις ανηρ μηε ολιγοπον, μηε τερψιχορ, μηε ακροσοφ, &c.

* Ολιγοσίτω. III. 793. B.

Plut. de Sanit. tuenda, pag. 129. F. μαλιστα δε τροφαις κεχρημενες — κρεωδεσιν η ποιικιλαις, ολιγοσιτειν, &c.

Hippocr. Prædict. pag. 87. C. ες αν ολιγοσιτωσι τε και ολιγοσιτωσι, &c.

* Ολιγοσίχος. III. 983. F.

Aristoph. Equit. §. 534. Schol. Τραλιν ποιηης, ολιγοσίχα ποιημαλα γραψας.

Ολιγοσυλλαβια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 19. 39. ηδη γαρ εν αυτη ενηρηται δια της ολιγοσυλλαβιας η συνιζησις, &c.

Ολιγοσυλλαβος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 770. 34.

Dion. Halicarn. II. 19. 16.

Ολιγοσυνδεσμος.

Dion. Hal. II. 41. 3. ποικιλη περι τους σχηματισμες, ολιγασύνδεσμο, αναρθρ, &c.

Ολιγοιμια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 471.

* Ολιγοιοκος. III. 1535. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 873. D. ολως δε ολιγοιόκα μεν ες τα σελαχη, δια το ζωοτοκειν.

* Ολιγοίριχος. I. 1587. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 779. A. παντα δ' οσα τετραποδα και ζωοιοκα, δασεα — ες, και εχ ωςπερ ο ανθρωπ, ολιγοίριχον και μικρότριχον, πλην της κεφαλης.

* Ολιγοίροφος. App. 1533. A.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 51. B. Τα κερασια ευσομάχα, ευχυλα, ολιγοίροφα. F. 68. F. 308. D.

Hippocr. Prædict. pag. 85. A. και διαίτημασιν ολιγοίροφοισι χρωται.

Ολιγοϋλος.

Eustath. in Iliad. Proem. pag. 4. 1. εκει δε, γλισχροία και πανη ολιγοϋλ, ο τε βελικ σκοπ. Odyss. pag. 4. 1.

Ολιγοϋπνια.

Jambl. de Vita Pyth. §. 69. pag. 56. Δια ταυτα δε και αιονιαν και ολιγοσιαν και ολιγοϋπνιαν, sc. præscripsit.

Ολιγοφαγία.

Aristoph. Pac. §. 28. Schol. Αι γαρ γυναικες, ινα μη δοκοιεν πολυφαγοι ειναι, — ολιγοφαγίας δοξαν εμφανισι, &c. Hunc §. citat Suidas, in Lex. I. 490. in V. Γογυλιον.

Ολιγοφαγος.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 358. 19. και τα ολιγοφάγα των πολυφάγων, sunt ficiora.

* Ολιγοφορος. App. 1533. B.

Aristoph. Plut. §. 854. πολυφόρων. Schol. ειρηται δε, ολι πολυφόρον μεν ελεγον την πολλην κρασιν δεχομενον ολιγοφόρον δε, την ολιγη. Thesm. §. 169. Schol. Biset.

Hippocr.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 393. 22.

Ολιγοχυλος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 91. E. των δε λεπιδων — εισι δε σκληραι και ολιγόχυλοι, &c. . 120. F.

Ολιγοψυχια.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 594. 6. τη δε χολωδει τα καλαμηνια ην ερχηται, ολιγοψυχία επιπιπεί.

* Ολιγοψυχία. IV. 756. G.

I. *Epist. ad Thess.* V. ψ. 14. παραμυθεῖσθε τας ολιγοψυχας, &c.

Ολιγωρησις.

Themist. Orat. X. pag. 136. 10. Ed. *Hard.* τως μιν γαρ εκ της περι τας φρουρας ολιγωρήσεως επιπεσευκεισαν οι πολεμιοι &c.

Ολιγωρησον.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 545. E. εκ ολιγωρησον αν, αλλα πολλην επιμελειαν αυτης, ποιησον.

Ολιγωρησον. *Steph. Thes.* IV. 797. E.

Ολισθη. App. 1533. D.

Aristoph. Lysistr. ψ. 109. Ουκ ειδον ουδ' ολισθον οκτωδάκτυλον, &c. Schol. Αιδιον δερματινον. Schol. *Biset.* ad ψ. 107.. ψ. 159. Schol.

* Ολισθημα. II. 1681. D.

Plat. Tim. III. 43. C. υφροις τε ολισθημασιν υδατων.

Ολισθηρως.

Suid. Lex. I. 484. Γλίσχρως, ολισθηρως. *Aristoph. Pac.* ψ. 192. Schol.

Ολισθηλικία.

Hippocr. de Superfæt. pag. 261. 3. χειρας την χειρα κηρωη, ητις ολισθηλική μαλιστα, &c.

Ολκίηται.

Steph. de Urb. pag. 610. D. "Ολκιον, πολεις — το εθνικον, Ολκίηται, και Ολκίεις.

Ολμεις.

Steph. de Urb. pag. 610. E. "Ολμοι, πολεις — το εθνικον, Ολμεις, ως Ταρσεις.

Ολμιευς.

Steph. de Urb. pag. 610. D. "Ολμιον, πολεις — το εθνικον, Ολμιεύς.

Ολμωνεις.

Steph. de Urb. pag. 611. A.

Ολοθρευτική.

Hom. Odyss. Λ. ψ. 127. αθηρηλοιγόν. Sch. των αθερων ολοθρευτικόν οργανον.

Ολοκαυτίζω.

Cyr. Alex. c. Julian. Lib. X. pag. 349. D. εμφρονως δε μαλλον ολοκαυτίζουσι τους αμυνες.

Ολοκυκλος.

Theophyl. in Matth. pag. 25. C. επειηρει την σεληνην ολοκυκλον εσαν, &c.

Ολολαμπης.

Hom. Iliad. Α. ψ. 18. Schol. καλα δε αλληγοριαν, ολυμπία εστιν ο κρανός. παρα το, ολολαμπής ειναι. Vide *Eustath. in Iliad.* Α. pag. 29. 24.

Ολολιθος.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1167. C. εν η το Μεμόνειον βασιλειον — ολολιθον &c.

Ολολύμα.

Orph. Hym. in Rheam, ψ. 5. θνητων τ' αλα λύμασι φρικτοισι.

Eurip. Heracl. ψ. 782. Ολολύμαλα παννυχιοις υπο παρθενων ιαχει ποδων κροτοισιν.

Ολομερης.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 210. D. εκασω αποφερειν εδιδε των εστιαστων ολομερη κρεα χειρσαιων — και θαλασσιων ζων &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 212. 15. εσχαραι — λεβητας εχεσαι και οβελισκας πληρεις κρεων ολομερων.

Ολονυκίως.

Lycophr. Alex. ψ. 812. Schol. pag. 90. c. 2. l. 15. f. ολονυκίως εφερέο, sc. *Ulysses.*

Ολοσιαλοκαλαμος. II. 14. F.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. E. Vide *Casaub. Animadv.* col. 889. ult.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1224. 48.

Ολοσιδηριος.

Suid. Lex. II. 11. Ζιβυνη. ολοσιδηριον ακοντιον. *Phav. Lex.* pag. 341. 3. sed *Hesych. Lex.* pag. 412. 1. ολοσιδηρον ακοντιον.

Ολοσιδηρος.

Hesych. Lex. pag. 412. 1. Vide supra in Ολοσιδηρία.

Apoll.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 99. Schol. σι-
γύνες δε καλεσιν οἱ Κυπριοὶ τὰ ακοῦλια. ἄλλοι
δε τὰ ὀλοσιδήρα ακοῦλια.

Diod. Sic. Bibl. pag. 215. 32. χρωταὶ δὲ
καὶ σαυνοῖς ὀλοσιδήροις ἀγκιστρῶδες.

Plut. Camill. I. 332. 7.

Ολοσπονδεῖον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 770. 32. Ση-
μείωσαι δ' ἐλάνθα καὶ οἱ εἶχε ὀλοσπονδεῖα
κειμενὰ τε, Ἀλκίονος, &c. v. 130. Vide
etiam lin. 35. huj. pag.

Ολοσχερεῖα.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 133. A.

Ολοσχιστόν.

Plat. Politic. II. 280. C.

Ολοσχοχόον.

App. 1535. F.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 194.
§. 2. τηλικαῦτα ἐκυλινδον οἱ βαρβαροὶ ὀλοσχο-
χοῦς ἀμαξιαίους, καὶ μείζους καὶ ἐλαττοῦς λι-
θοῦς, &c.

Ολενίον.

Steph. de Urb. pag. 611. C. Ὀλοῦς, πό-
λις Κρήτης. — ὁ πολίτης, Ὀλενίτης, ὡς Σελι-
νένης.

Ολοφυξίος.

Steph. de Urb. pag. 611. D. Ὀλόφυξος,
πόλις — ὁ πολίτης, Ὀλοφύξιος.

Aristoph. Av. v. 1042.

Ολοφυρτικός.

Joseph. de Bell. Lib. VI. pag. 390. 8.
ἀλλ' ὡς ἐνῆν μαλιστα τὴν φωνὴν ὀλοφυρτικῶς
παρεκκλίνων, &c.

Ολόφωνος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 374. D. e
Cratino. ὡς περ ὁ Περσικός ὡραν πασαν κανα-
χων ὀλόφωνος ἀλεκίωρ. Vide *Casaub. Ani-*
madv. c. 646. 53.

Hesych. Lex. pag. 690. 1. Ὀλόφωνος, ὁ
ἀλεκίρων, ἢ ἀπο τῆς λοφῆς, ἢ ἀπο τῆς ἐν τῷ
ἄδειν ὅλον αἰρεσθαι καὶ μελεωρίζεσθαι.

Ολοχαλκος.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 1196. Schol.
Πεισανδρὸς δὲ φησὶν ὀλόχαλκον εἶναι τὸ ροπα-
λον Ἡρακλέους.

Eurip. Phoen. v. 122. Πάγχαλκον. Schol.
ὀλόχαλκον ἀσπίδα περὶ τὸν βραχίονα βαρύνον.

Ολοχρυσος.

Eurip. Med. v. 5. παγχρυσόν δερμας. Sch.
τὸ δερμα. τῆς οἱ μὲν ὀλόχρυσον εἶναι φασιν, οἱ
δὲ πορφύρεον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 211. 40. περὶ δὲ
τῆς αὐχενᾶς κρικῆς παχέως ὀλοχρύσεως, —
εἰ δὲ χρυσῆς θώρακας.

Lucian. Jur. Trag. pag. 683. C. ἡ Βενδὶς
— καὶ ὁ Μιθρῆς, καὶ μὴν ὅλοι ὀλόχρυσοι, &c.

Athen. Deipn. pag. 202. B. 259. D.

Ολοψυχος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 39. 48.

Ολπαιον.

Steph. de Urb. pag. 611. E. Ὀλπαι —
ὁ οἰκητὴρ, Ολπαῖον, &c.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 228. 69. Ὀλ-
παῖοι δὲ ομηρεὺς μὲν ἐδοσαν, ἠκολοῦθον δὲ ἔ.

Ολυκαῖον.

Steph. de Urb. pag. 612. A. Ὀλυκα, πό-
λις — τὸ ἐθνικόν, Ολυκαῖον.

Ολυμπειον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 553. 36. τὸ τε κα-
τὰ τὴν αἰθρὰν Ὀλυμπειόν, καὶ ὁ πλεῖστον τοῦ
θεοῦ βωμὸς, &c.

Alias Ολυμπειον scribitur. II. 1688. C.
Thucyd. Hist. pag. 422. 11.

Pausan. Attic. pag. 97. 1. Μετὰ ταῦτα
εἰς τὸ τε Διὸς τεμενὸς ἐσέλθεσι καλεσμένον
Ὀλυμπειόν, ναὶ εἰς θεῶν ἀγῶνα.

Alias Ὀλυμπιον scribitur. II. 1688. C.

Pausan. Attic. pag. 98. 3. 127. 4.

* Ὀλυμποφορος. *App. 1537. B.*

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 77. F. Εἰς
καὶ ἄλλο γένος συκῆς — περὶ Κιλικίαν καὶ
Κυπρον Ὀλυμποφόρον.

Ολω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. ult. ὡς δὲ
ἡ ὠλένη, ἀφ' ἧς ἡ λευκωλενός, ἐκ τῆς ὠλῶ το
πρᾶτ' ὡ γινέται ἐπενθεσεί τῆς ὠ, καὶ ἰωνάς, ἰνα
ἡ ὠλένη, καὶ Δωρικῶς ὠλένη, &c.

* Ομαδόν. *II. 1301. A.*

Plat. de Rep. II. 364. E. Βέλων δὲ ὁμα-
δὸν παρεχόνται Μυσαῖοι — καὶ Μυσῶν ἐγεί-
νων, ὡς φασί.

* Ομαιμοσύνη. *I. 161. E.*

Anthol. Ep. Gr. pag. 455. Incert. in
Irbig. πάλιν δὲ μιν εἶδ' Ὀρεσθ' εἰς γλυκερὴν
ἀναβῆι μνηστὴν ὁμαιμοσύνης, &c.

Ομακοειον.

Clem. Alex. Strom. Lib. I. pag. 355. 2.
και την Εκκλησιαν, την νυν εἰω καλεμένην, το
παρ' αὐτῷ Ὀμακοεῖον αἰνιτῆσαι. *de Pythagora loquitur.*

Jambl. de Vita Pyth. §. 30. pag. 22.

Ομακοῖον.

Hierocl. in Aur. Carm. Pythag. pag. 316.
15. *Ed. Lond.* αὐτὴ δὴ και τῷ οὐκ εἰπὴς αὐτῆς
ανθρωπίνης εὐγενείας εἶναι γνῶρισμα καλλίστον,
και — τὰ Ομακοῖα παντὶ ἀποφθεῖμα κοινον.
Vide Not. et Not. Cl. Needham. ad loc.
pag. 439. Ed. Cant.

Porphyr. de Vita Pythag. §. 20. pag. 25.
ult. ὁμακοῖον τι παρμεθεες ἰδρυσαμενες, &c.

Ομαλισμος. II. 1290. A.

Aristoph. Ran. §. 490. Schol. . Plut. §.
414. *Schol. Vide omnino Notam Cl. Kust.*
ad ult. loc. pag. 8.

Ομαλοδερμῶ.

Suid. Lex. II. 437. Λειοφυλλον φύλον.
ὁμαλόδερμον. *Vide Not. Cl. Kust. . Phav.*
Lex. pag. 470. 3. Λειοφυλλον, φύλον ὁμαλό-
δερμον.

Ομανευς.

Steph. de Urb. pag. 613. A. Ὀμανα, πο-
λις — το εθνικον, Ὀμανεύς, &c.

Ομαρευς.

Steph. de Urb. pag. 613. B. Ομάριον, πο-
λις — το εθνικον, Ομάριοι, Ομαρεύς.

* Ομασπιδ. I. 590. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. Theætet. Μι-
τιαδὲ ᾤσαντ' ὁμάσπιδα Περσοδιώκην.

Ομαυλία.

Æschyl. Χοηφ. §. 597. ὁμαυλίας. Schol.
ὁμοκοιλίας.

Ομβίται.

Steph. de Urb. pag. 613. C. Ὀμβοι, πο-
λις — το εθνικον, Ὀμβίται.

Ομβρηγενής.

Orph. Hym. Bor. Θυμ. §. 4. pag. 176. Ικ-
μασι ριπιζων νοηρες ὁμβρηγενὲς υδωρ, &c.

Ομβριμοεργος. App. 1538. B.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 598. C. e
Callino. Νυν δ' ἐπὶ Κιμμεριων ἑρᾶτ' ἐρχέται
ὁμβριμοεργων.

Ομβροκλύπῶ.

Æschyl. Agam. §. 665. τυφῶ συνζαλῆτ'
ὁμβροκλύπῳ.

Ομβροποιῶ.

Hom. Iliad. A. §. 397. κελαινεφέϊ. Schol.
Τῷ τας νεφέλας μελαινοῖσι, ὁμβροποιῶ.

Ομβρολογία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 471.

Ομβρολοκος.

Orph. Hym. Νεφ. Θυμ. §. 2. pag. 118.
Ομβρολόκοι, πνοιαισιν ελαυνόμεναι κατὰ κοσ-
μον. . *Νοί. Θυμ. §. 5. pag. 176.*

Ομβροχαρής.

Orph. Hym. Γης Θυμ. §. 8. pag. 122.
Ομβροχαρής, περὶ ἣν κοσμοῦ πολυδαίδαλῶ
αἵρων Εἰλεῖται &c.

Ομευνέτω.

Phav. Lex. pag. 757. 3. Ομευνέτει. Ὀμ-
ευνέτω, το συλκοιμῶμαι, &c.

* Ομευνέτης. I. 1304. H.

Eurip. Med. §. 953. Ἀνδρῶ γ' ἀριστεροῦ
τυχασ' ὁμευνέτε, &c.

Ομευνίς.

Lycophr. Alex. §. 372.

Ομηρειον.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 956. B.
ἐστὶ δὲ και βιβλιοθήκη, και το Ομήρειον, ὅσα τε-
τράγωνῳ ἐχέουσα νεῶν Ομήρεα, και ἑοανον. —
και δὴ και νομισμα τι χαλκεον παρ' αὐτοῖς
Ομήρειον λεγέται.

Ομηρεῖῶ. II. 1294. F.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 309. ult. των
Ὀμηρεῖων ἐπεων εἵνεκα, &c.

Plat. Theætet. I. 179. E.

Ομηρίδαι. II. 1294. F.

Pind. Nem. Od. B. §. 1. Οθεν περ και
Ομηρίδαι ραπτῶν ἐπεων τα πόλλ' αοῖδοι ἀρχον-
ται Διῶ ἐκ προοιμια. Schol. Ομηρίδας ἐλεον
το μεν ἀρχαῖον, τὰς ἀπο τὰ Ομηρεα γενεας. —
μεῖα δὲ ταυτα, και οἱ ῥαψῳδοὶ ἐκείνι το γενῶ
εἰς Ομηρον ἀνάγοντες.

Plat. de Rep. II. 599. E. . III. 252. B.
λεῖπον δὲ, οἶμαι, τινες Ομηρίδαι, ἐκ των ἀποθε-
των ἐπων δυο ἐπὶ εἰς τὸν Ἑρῶτα.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1083. B.

Ομηρίζω. II. 1294. H.

Eust. in Iliad. Proem. pag. 1. 17.

* Ομιλημα.

* Ομιλημα. II. 1309. F.

Lucian. Amor. pag. 571. A. — εὐάγκα-
λον ανδρασιν ὀμίλημα, &c.

Plat. de Leg. II. 730. B.

Ομιληθον.

Clem. Alex. Pædag. pag. 203. 28. ἀλλ'
ὕδε τροχαλῶς και συνδιωκομένως ὀμιληέον.

Ομιλητης. II. 1309. F.

Lucian. pro. Lapsu &c. pag. 270. C. ασον
— Αρχύτα, και τοις αλλοις ὀμιληαῖς αὐλου
[sc. Pythagoræ] τεκμαιρεσθαι, &c.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 403. B. Μί-
λων, επιφανες αἰσ μεν των αθλητων γεγονως,
ὀμιλητης δε Πυθαγόρε, &c. . 1135. D.

Ομιλητης.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 195. κραίεσα
μεν γαρ, εχ ὀμιληθὸν θρασυ, &c. Schol. εν
θουρυβοις ε καθεκλον. Schol. β. εκ οιατε ομι-
λεισθαι ὑπ' ασχηε θρασυνομένη χαρᾶς.

Ομματογραφος.

Eustath. in Odyss. E. pag. 546. 9. κείαι
δε ομως παρα Ἰωνι τῷ ποιητῇ, εν τῷ, και την
μελαιναν σίμμιν ὀμματογράφον.

Ομματοςερης.

Æschyl. Eumen. v. 943. φλομυ τ' ὀμ-
ματοςερης φυῶν, &c.

Eurip. Phæn. v. 330. ὁ δ' εν δωμασι πρεσ-
βυς Ὀμματοςερης, &c. Not. ὁ των ομματοςων
ἐςερημένω.

Soph. Oed. Col. v. 1324. κρατὶ δ' ὀμμα-
τοςερεῖ κομη δι' αὔρας ακλειεῖς αἴσσειαι.

* Ομματοςω. II. 1379. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 192. 27.

Ομοεαλω.

Suicer. Thes. Eccles. II. 474.

Ομοεξομω.

Phav. Lex. pag. 3. 3. Αερομένηασχοι, οἱ
ζυν βρόμῳ πολλῷ, οἱον μέλα κραυγῆς μιας. ινα
ἦ, αὐτῇ τε ὀμόεξομοι.

Ομοεαμω.

Eurip. Phæn. v. 137. Οὐδ' ὁ τας Πολυ-
νεικεω — Αὐτοκασιγνήτας νυμφας Ὀμόεαμω
κυρεῖ; Herc. Fur. v. 339. Ω Ζευ, μάτην αρ'
ὀμόεαμον σ' ἐκλήσαμην, &c.

* Ομοενεια. I. 834. F.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1131. C.
Φησι δε ταυτα τρια εθνη συνεχῇ αλληλοις ιδρυ-
μενα, ὀμογένειαν τινα εμφαινειν πρὸ αλλη-
λα, &c.

Ομοενετωρ.

Eurip. Phæn. v. 168. πρὸ εμον ὀμοενε-
τορα.

Ομογλωσσος.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 21. 23. οὐτε
οἱ Κρησιωνῆται ουδαμοισι των νυν σφεας περι-
οικεῶτων εἰσιν ὀμόγλωσσοι, εἴτε οἱ Πλακιηνοί,
σφισι δε ὀμόγλωσσοι. . 69. 24. . 151. 7. .
383. 5. f. . 507. 3. f.

Lucian. Scythia. pag. 341. B. και ὀμό-
γλωσσον εδενα ευρισκε, &c.

Ομογλωττω. Thes. I. 856. C.

Lucian. de Saltat. pag. 516. C. Προσοι-
κας, εφη, βαρβαρες εχω, εχ ὀμογλωττες, &c. .
637. A.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 94. 26. ως δ'
ἀν μηθ' ὀμοέθων, μηθ' ὀμογλωττων υπαρχον-
των, &c.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. A. pag. 5. 5.

Ομογνητος.

Orph. Arg. v. 1213. Κερη ὀμογνήτη μέγα-
λοφρονω Αἰηαιο, Ηελιε θυδατηρ.

Ομογνομονως.

Diod. Sic. Bibl. pag. 279. 40. παντες
ὀμογνομόνως εἰσηφισαντο, Διω μεν ελευθεριαῖον
κολοσσαῖον ανδριανα καλασκευασαι, &c.

* Ομοεαμμος. I. 878. A.

Lucian. Hermotim. pag. 300. A.

Ομοεαφεω.

Eustath. in Odyss. Ω. pag. 834. 17. Το
δε δέλειον εἶδω και μελεθω, ὀμοεαφεῖναι τη
εκ τε δελεύω γινομενη δελεία. ε μη και το δέ-
λιον ημαρ.

* Ομοεεμνιος. I. 941. G.

Æschyl. Agam. v. 1116. τοδε γαρ τελείς,
τον ὀμοεεμνιον ποσιν λεηροισι φαιδρυνασα;

* Ομοεημος. I. 971. G.

Pind. Olymp. Od. Θ. v. 69. ὀμόεαμον Κτι-
σάσθαν λιθινον γονον. Schol. Νεω]. pag. 117.
ὀμόεημον, ἦτοι ὀμοεη. . Isthm. Od. A. v. 40.
ὀμόεαμω εων Σπαρτων γενει, &c. Schol. —
Ιόλαω, πολίτης ὦν Θηβαίσις.

Ομοεοεατεω.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 324. 3.
ὅ, τι ποτε λεγσι οἱ φυλαιοι, ὀμοεαμνεῖν μεν, μη
ὀμοεοεατεῖν δε.

* Ομοεοξεω. I. 1035. E.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 154. D. κα-
θαπερ

Θαπερ και ὁ Πολυβίος ὁμοδοξεῖ. . 754. C. τε-
τοις δὲ ὁμοδοξεῖ και Θεοφανης &c.

*Polyb. Hist. Lib. I. pag. 60. 3. περι τῆου
τε μερες και των Καρχηδονιων οἱ προεσώτες
ὁμοδόξεν &c.*

* Ομοδοξος. I. 1035. E.

Lucian. Pro Lapsu &c. pag. 271. A.
— ὡ συμβολῶ πρὸς τας ὁμοδόξας ἐχρῶντο,
&c. . 535. A.

Ομοδρομική.

Lucian. de Astrolog. pag. 544. A. ἡ γὰρ
δὴ ὦν Ἀφροδίτης και τε Ἀρεῶ ὁμοδρομική την
Ομηρεα αοιδην ἀπερῆαζέαι.

Ομοδρομος.

Plat. Epinom. II. 987. B. ὁ δ' ὁμόδρομος
Ἡλιῶ τε ἀμα και τῆς, Στιλβων.

Ομοδυναμος.

Suicer. Thef. Eccl. II. 474.

Ομοεθνεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 477. 18. εἰς γὰρ
ε μονον των ὁμοεθνέων — πολυ προεσχεν αν-
δρεα τε και &c.

* Ομοεθνής. I. 1100. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 43. 30. μεῖα δὲ ταυ-
τα δυναμιν πεμφας ἀδραν των ὁμοεθνῶν ἐπι
Κυρηνην &c. . 85. 9. το συνολον ευδαιμονεσε-
ρον τον βιον των ὁμοεθνῶν ποιῆσαι. . 127. ult. .
500. 16.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 38. 27. ην γὰρ
δὴ ὁ Κυρὸς εἰς ἡμιον. εκ γὰρ δυοιν εκ ὁμο-
εθνέων ἐβέλονε, μῆρ' ἀμεινον, παρ' αὐτῶ δὲ υπο-
δέεσερε.

Ομοεθνία.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 408. 30. .
663. 51. μαλιστα δὲ και οἱ μαζοι ἀειροῦνται κα-
τα την ὁμοεθνήν.

Ομοεθνος.

Joseph. c. Apion. pag. 455. 12. f. ανθρω-
πὸς την μεν ἡλικιαν ὡς ἐξηκουσέξ εἰων, τῷ δ'
ἀξιωματι τῷ παρὰ τοις ὁμοέθνοις μεῖας, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 94. 26. ὡς δ'
αν μῆθ' ὁμοέθνων, μῆθ' ὁμογλώττων υπαρχον-
των, &c.

Ομοειδεία.

Dion. Hal. II. 58. 17. εἰδεν υπο της του
λοφῆ ὁμοειδείας ταραττομεν. . 213. 11.

* Ομοειδής. I. 1106. A.

Eustath. in Odyss. A. pag. 5. 21. ἐκπε-

φειτε δὲ ἀλλως πολυτρόπως το τε σχηματισμῷ
ὁμοειδές.

Dion. Hal. II. 137. 46. . 209. 48. ὁμο-
ειδής γὰρ εἰς εν πασι, καν ταις δημηγορίαις
μαλλον ἢ ταις διηγήσεσιν. . 299. 47.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 423. C. τες
δ' ἀλλες κρῆτῆρας, ὁμοειδεῖς μεν εἶναι τη δε βίᾳ
λειπεσθαι των ἀναφύσημάτων. . 234. A.

Ομοειδία.

Dion. Hal. II. 152. 32. . 182. 39. με-
γιστη γνωσις ἡ ὁμοειδία των λογων.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 788. C. οἱ
μεν Σκυθικα εἰσιν εκ της ὁμοειδίας εἰκαζέαι.

Diog. Laert. pag. 661. §. 139.

Ομοειδώς.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IX. §. 35.
3. pag. 281. ἐξ αἰωνῶ ὁμοειδῶς εἰνέει, κα,
εις ἀπειρον.

Ομοεσιος.

Plut. Sympos. Lib. VII. pag. 703. E. ανυ-
στον ην παύλας οἷς ἐχρῶντο ποιεμενων ὁμοερα-
πέζας και ὁμοεσιές.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 199. 18. και
ποιησάμενοι σφισι και τοις ἀλλοις ἀναγκαιοις
ὁμοεσιές, &c.

* Ομοζύγία. App. 1539. E.

Dion. Hal. II. 52. 43. . 315. 29. μήτε
ἀκολουθιαν αὐτῶν φυλαττουσα, μήτε ὁμοζυγί-
αν, &c.

* Ομοζυγος. App. 1539. E.

Lycophr. Alex. §. 1114. Schol. ὡς γὰρ
ἡ ἐχιδνα μεῖα το μιγῆναι ἀναιρει τον ὁμόζυγον, —
εἰω και ἡ Κλυταίμνηστρα τον Ἀγαμέμνονα, &c.

Ομοθηεία.

Cyrill. c. Julian. Lib. X. pag. 338. D.
ζυμφρονες δε τῆτοις ημεις, και της πρὸ αὐτῆς
ὁμοθηείας ἐξήμμεθα.

Ομοθαλαμος.

Pind. Pyth. Od. XI. §. 3. Ἰνω δε Λευκοθεα
ποντῖαν Ομοθάλαμε Νηρηίδων, &c. Schol. ζυν-
οικε των θαλαττων Νηρηίδων.

Ομοθαμνεω.

Vide suprà Ομοδομαλῆω.

Ομοθηλῶ.

Phan. Lex. pag. 5. 1. Ἀγαλακῶ, ὁ ὁμό-
θηλῶ.

Ομοθηξίς.

Hom. Iliad. B. §. 272 [al. 765.] Ὀτρεχας.
Schol. Ὀμότρεχας. Dem.

Dem. Phal. de Elocut. §. 151. pag. 93.
e *Sophrone*. Ευθαδε ὦν κήγῳ παρ' υμμε τους
ὁμότρηχας ἐξορμιζομαι, πλοον δοκαζων.

Ομοθρονῶ.

Pind. Nem. Od. XI. §. 2. *Vesta*, Ζηνῶ
υψις κασιγνήα και ὁμοθρόνη Ηρας, &c. Schol.
της συμβασιλευσης τῷ Διῷ, &c.

Ομοθεως.

Soph. Oed. Tyr. §. 197. ομαυλῶ. Schol.
ὁμόθεως. ομοφωνῶ.

Ὁμόθροῦ. *Steph. App.* 1539. E.

* Ομοιογενεια. I. 834. H.

Dion. Hal. I. 145. 47. θαυμαση γαρ τις
ἢ την εδεπόσε συμβᾶσαν ὁμοιογένειαν, εν ἀμφο-
τεραις ταις πολεσιν επι της ημετέρας γενεας ἐξ-
ενέγκασα τύχη.

* Ομοιογενης. I. 834. H.

Plut. de Placit. Philosoph. pag. 902. C.
ομοιοσχημονα δε λεγεται τα στρογγυλα τοις στρογγυ-
λοις, και σκαληνα και τριωνα τοις ὁμοιο-
γενέσι.

Dion. Hal. II. 209. 43. ηδονην δε και πει-
θω και τερψιν και τας ὁμοιογενεῖς ἀρεῖας εἰσφε-
ρεται μακρῷ Θεκυδιδε κρειττονας Ηροδῶτι.

Ομοιογενως.

Phau. Lex. pag. 548. 3. Ον τροπον &c.
ὁμοιογενῶς μεν — ὁμοιοπλῶτως δε &c.

* Ομοιοειδης. I. 1106. A.

Dion. Hal. II. 57. 28. τοις μεν εν τα επη
και τες ιαμβες και τα αλλα τα ὁμοιοειδῆ μέτρα
καλασκευαζουσιν &c. . 126. 1.

Ομοιοκατάληκτω.

Eustath. in Iliad. A. §. 474. pag. 799.
37. το δε Τρῶες και Θῶες, ὁμοιοκατάληκτῶνται
καλα καιριαν παρίσωσιν.

Ομοιοκατάληκτῶ.

Hom. Iliad. A. §. 474. Schol. Τρῶες —
Θῶες. Schol. Πάρισον δε και ὁμοιοκατάληκτον
ειπε Θῶες τῷ Τρῶες.

Eustath. in Iliad. A. pag. 50. ult. *Odyss.*
A. §. 40. pag. 16. 13. παρισα γαρ το, Ορε-
σαο. Αἰρεῖδαο. ηῖεν ὁμοιοκατάληκτα. ἢ ὁμοιοέ-
λευτα.

Ομοιοκατάληξις.

Eustath. in Odyss. A. pag. 32. 11. καλ-
ες δε ἢ ὁμοιοκατάληξις τῶν Ἀλλὰ και τῶν Πολ-
λὰ, κεινται γαρ εν τελει σιχων. §. 128, 129.
Vide etiam pag. 54. 3.

VOL. II. N°. XII. 3.

Aristoph. Nub. §. 393. Schol. *Equit.*
§. 115. Περδεῖται και ρεῖκεται. Schol. Ομοιο-
κατάληκτον ειπε τῷ ρεῖκεται. ε γαρ εἰς δοκιμον
εἴω λεγειν. *Pac.* §. 288. Schol.

Ομοιολεπτομερης.

Aristoph. Nub. §. 230. ες τον ὁμοιον αερα.
Schol. Ομοιον δε ειπε τον αερα, ανῖ τε ὁμοιο-
λεπτομερῆ.

Ομοιομορφος.

Diog. Laert. in Vita Epicuri, pag. 623.
§. 49. απο χροῶν τε και ὁμοιομόρφων, &c.

* Ομοιοπαθεια. III. 74. H.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 11. C. πρῶ δε
τα νυν επι τοσεῖον λεγομεν, οἱ πρῶ τε την ὁμοι-
οπάθειαν εἴω βελιον νομισται.

Diod. Sic. Bibl. pag. 343. 23. δια την
κοινην της φυσεως ὁμοιοπάθειαν.

Plut. de Adulat. &c. pag. 51. B. . 562.
A. ουκ εἰς — της ανθρωπινης εἰδον σοφιας,
αλλα θεε, — διασθανεσθαι τας ὁμοιοπαθείας
και τας διαφορας, &c.

Ομοιοπρεπης.

Æschyl. Agam. §. 802. και ξυγχειρεσιν
ὁμοιοπρεπεῖς ἀελασα προσωπα βιαζομενοι.

* Ομοιοπλερῶ. I. 1716. D.

Aristot. de Hist. Animal. I. 763. C. ὁμοι-
ότροπα τε γαρ και ὁμοιόπλερα ταῦτα παντα, &c.

Ομοιοπλῶτῶ. III. 312. B.

Phau. Lex. pag. 545. 3. Ομοιόπλῶτον εἰς
σχημα ιδιως, οἶαν εἰς ονομαῖα ὁμοιως κλινομενα
ληθουσιν αἱ περιοδοι, ἢ τα κῶλα.

Cic. ad Herenn. Lib. IV. §. 28. pag. 33.
col. 1. Ed. Gronov. *Similiter cadens exor-
natio dicitur, cum — Similiter defnens
est, cum,* &c.

Plut. de Gloria Athen. pag. 350. D.

Ομοιοπλῶτως.

Phau. Lex. pag. 548. 3. Ον τροπον —
προφερονται δε τα τοιαυτα λεγω επιθελα ὁμοιοε-
νῶς και ὁμοιοπλῶτως τοις προσωπομοιμοις, &c.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 5. Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 94. 12. *Odyss.*
A. pag. 12. 26. Το δε νησῶ εν ἀμφιρύτῃ, §.
50, νησῶ δεινδρηεσσα, §. 51. εκ ἐπαναλήψις
εἶναι δοκει, διότι εκ ὁμοιοπλῶτως εχει. . 17. 46.

* Ομοιοσκευῶ. App. 1539. G.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1184. B.
και οἱ εφεξης Μασσαισσυλοι, και κοινως Λιβυες
καλα το πλεον, ὁμοιόσκευοι εἰσι &c.

N n n

Ομοιοσχημονως.

Ομοιοσχημονως.

Eustath. in Iliad. H. pag. 565. 28. Ομηρ^{ος} δὲ ὁμοιοσχημόνως ἐφράσεν, ὡς καὶ ἂν τις εἴερ^ε.

Ομοιοσχημων. I. 1331. C.

Phav. Lex. pag. 2. 2. Ἀεζ — ὅπερ ἐν μόνον ἐπὶ σανιδ^{ος}, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λίθων ὁμοιοσχημόνων ξυλιν^{ος} αἶεζιν.

Plut. de Placit. Phil. pag. 902. C. D.

Dion. Hal. II. 57. 25. τὰς τε περιόδους μὴ ἐῖσομεγέθεις, μὴ ἐῖ ὁμοιοσχήμονας τὰς γὰρ παρακειμένας ἀλλήλοις ἐργάζεσθαι.

Eustath. in Odyss. A. pag. 5. 18. Ὅτι ὁμοιοσχήμων μὲν ἦτε τῆς Ἰλιάδ^{ος} εἰσβολῇ καὶ ἢ τῆς Ὀδυσσεύς, &c.

Ομοιοτον^{ος}.

Dion. Hal. II. 19. 19. μὴ δὲ δὴ ὁμοιότονα παρ' ὁμοιότονοις, μὴ δ' ὁμοιόχρονα παρ' ὁμοιόχρονοις.

Ομοιοτονως.

Eustath. in Odyss. A. pag. 32. 39. εἴω καὶ ἐκ τῆς λίτῃ γεγονεν ὁμοιότονως το λῆι.

* Ομοιοτροπία. III. 1639. B.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 38. 2. f. 722. Α. Καὶ τὸν Διονύσον δὲ, καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκαργὸν συναπτόντες εἰς ἓν. τῶν ἱερῶν τὴν ὁμοιοτροπίαν ἀνιτίτοιχα. 855. C.

Ομοιοτυπώ^{ος}.

Suicer. Thes. Eccl. II. 475.

Ομοιοχρῶμα^{τος}.

Dion. Hal. II. 19. 19.

Ομοιοχρωμά^{τος}.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 202. A. μεθ' ἑς ταυροὶ διηλθον δισχιλιοὶ ὁμοιοχρώματοι, &c.

Ομοκέλευθ^{ος}.

Plat. Cratyl. I. 405. D. ὡς περ ἐν τὸν ὁμοκέλευθον καὶ ὁμόκοιν, ἀκολουθον καὶ ἀκοῖν ἐκαλεσάμεν, &c.

Ομοκληρος.

Pind. Olymp. B. 89. ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφείον, &c. *Nem. Θ. 11.* Πυθων^{ος} αἰπεινάς ὁμοκλάροις ἐπὶ πῆλαις.

Ομοκλινος.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 514. 15. f. ὡς δὲ ἀπο δειπνῆσαν, διαπινόντων τὸν Περσὴν τὸν ὁμόκλινον, Ἑλλάδα γλῶσσαν ἰέναι, εἴρεθαι &c.

Ομοκοιλίος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 475.

Ομοκοιλία.

Æschyl. Choeph. 597. Ομαυλίας. Schol. ὁμοκοιλίας.

Ομοκοίλις.

Plat. Cratyl. I. 405. D. Vide suprà in Voce Ὀμοκέλευθ^{ος}.

Ομοκοίλος.

Phav. Lex. pag. 42. 2. Ακοίλις, ὁ ἀνὴρ ἀκοίλις δὲ ἡ γυνή — καὶ ἡ ὁμόκοιλ^{ος}.

Æschyl. Pers. 686. λευσσων δ' ἀκοίλιν τὴν ἐμὴν πελάς ταφει, &c. Schol. τὴν ἐμὴν ὁμόκοilon γυναῖκα, &c.

* Ομολεκλῆρος. II. 608. C.

Phav. Lex. pag. 42. 2. Ακοίλιν, — καὶ ὁμόλεκλῆρον, καὶ ἀνδρ^{ος} εὐνίδα.

Ομολογήσια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 478.

Ομολογήσις.

Aristoph. Thesm. 465. Schol. συνθημαὶ γὰρ δηλοὶ τὴν ἰμολόγησιν, συνθηκὴν — καὶ συναλλάγμα.

Ομολογήεον.

Plat. Tim. III. 51. 2. f. τῶν δὲ εἰς ἔως ἐχόντων, ὁμολογήεον μὲν εἶναι τὸ κατὰ ταυτὰ ἐχόν εἶδ^{ος}, &c.

Ομολοεῖς.

Steph. de Urb. pag. 614. A. Ομόλη, ορ^{ος} — οἱ οἰκεῖντες, Ομολοεῖς.

Ομομασιζ.

Aristoph. Plut. 631. Schol.

Ομομηλῖς.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 650. E. *Aethlius* — ὁμομηλίδας αὐτὰς καλεῖ. 653. F.

Ομοναῖος.

Aristoph. Av. 1740. Schol. *Biset.* Ὑμναῖ^{ος}, γαμηλι^{ος} ὡδ^{ος}. γινέσθαι ἢ λέξις ἢ παρὰ τὸ ὑμνεῖν, οἰονεὶ ὑμναῖ^{ος} τις ἢ παρὰ τὸ οἰκεῖν τὰς νυμφεύς, οἰονεὶ ὁμόνα^{ος}.

* Ομονεκρός. II. 1014. A.

Lucian. Mort. Dial. pag. 115. D. τιδ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεσθαι ὁμόνεκρ^{ος} ὦν;

Ομονοητικως.

Plat. de Rep. II. 603. C. Ἀρ' ἐν ἐν ἀπάστ^{ει} τῶν

τέλοις ὁμονοητικῶς ἀνθρωπῶ διακεῖται. . III. 263. 3. ubi Adv. ὁμονοητικῶς opponitur τῷ σασιασικῶς.

Ομονομῶ.

Plat. de Leg. II. 708. C. το μὲν γὰρ ἔν τι εἶναι γενῶ ὁμίφωνον καὶ ὁμόνομον εἶναι τινα Φιλίαν, &c.

Ομοσσιότης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 488.

* Ομοπαῖος. III. 266. H.

Dion. Hal. I. 211. 34. εἰς δὲ τὴν Θυσίαν ταύτην — ἀπαύτας ἐκέλευσε τὰς ὁμοπάγους καὶ αὐτὴν κεφαλὴν ὠρισμένον νομισμα τὴν συνεισφέρειν, &c.

Ομοπαῖα.

Aristoph. Thesm. v. 565. Schol.

Ομοπεδῶ.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 499. 70. εἰς χωρίον ἀπέδον. Schol. ὁμαλον, ὁμόπεδον. Hinc proculdubio corrigas Tko. Magistr. pag. 16. in Voce Απεδῶ, qui pro ὁμόπεδῶ habet ὁμόπεδες.

Ομοπισία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 489.

Ομοπισῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 489.

Ομοπλοεῶ.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 35. 14. αὐτῶ ὠρμησε πρὸ τῶν ἀλλῶν, ἔχων δέκα ναῦς ὁμοπλοέας.

* Ομοπλᾶς. III. 369. G.

Anthol. Ep. Gr. pag. 117. Maic. Ναῦν Ἱεροκλείδης εἶχεν σύγληρον, ὁμόπλεον, &c.

Ομοπλῆς. I. 1716. D.

Aristoph. Av. v. 230.

Eurip. Phæn. v. 331. . Elect. v. 530. Πολλοὶς δ' ἂν εὐροῖς βοσρυχὰς ὁμοπλῆρους καὶ μὴ γεγῶσιν αἰμαλῶ ταυρῶ, &c.

Æschyl. Pers. v. 559. ὁμόπλεροι νᾶες. Schol. . Χοηφ. v. 172. ὁμόπλερος. Schol. συγγενής. . Suppl. v. 232.

Ομοπλέρως.

Phæn. Lex. pag. 114. 1. Ἀπλέρως παρὰ Λυκοφρονι, ὁμοπλέρως, &c.

Lycophr. Alex. v. 627. ἀπλέρως. Schol. ὁμοπλέρως, ταχέως.

* Ομοπῶλις. III. 472. G.

Soph. Ant. v. 744. Οὐ φησι Θηβῆς τῆσδ' ἰμῶπῶλις λεῶς.

* Ομορῶ. I. 394. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 43. 32. καὶ τὸ ἄρυσθαι — ἀπο τῆ αἶρω. ὡς — τὸ ὁμόρῶνυθαι ὡς ἀπο τῆ ὁμόρῶ.

Ομοριος.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 176. 17. πρῶτον μὲν ἀπεδείξαν Διῶ ὁμορίαν κοινὸν ἱερὸν &c.

Ομορροθιος.

Anth. Ep. Gr. pag. 359. Argent. ἀλλὰ μὲ δαιμῶν Ἀπνοὸν αἰθυσίαις θῆκεν ὁμορρόθιον.

Ομορροφος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 437. D. διὰ τὸ ὁμορρόφος γενεσθαι τῷ Ορεῶ.

Ομοσαρκος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 489.

* Ομοσίεω. III. 793. C.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 60. 12. f. νομὸν θεμεναι — μὴ κοῖε ὁμοσίησαι τοῖσι ἀνδράσι, &c.

* Ομοσκηνία. III. 853. F.

Xenoph. Cyr. Pæd. Lib. B. pag. 115. 9. Ἐδοκεν δὲ αὐτῷ καὶ εἰς τὸ τὰς τάξεις ἀκριβεῖν μέγα ὠφελεῖσθαι διὰ τὴν ὁμοσκηνίαν.

* Ομοσκηνος. III. 853. F.

Dion. Halicarn. I. 44. 13.

Ομοσπλάγχνος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 895. Τέτυμμενοι δὴθ', ὁμοσπλάγχμων τε πλευρωμάτων. Schol. β. ἀδελφικῶν.

Soph. Antig. v. 517. Οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τὰς ὁμοσπλάγχμους σέβειν.

Ομοσπονδεῶ.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 34.

Ομοσιβής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 490.

Ομοῖαλανος.

Phæn. Lex. pag. 131. 2. Ἀλάλανῶ, Ἀρηὶ ὁμοῖαλανῶ, οἰοῦναι ἰσοῖαλανῶ, &c.

Ομοῖαφῶ.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 190. C. Ἀναγινώσκει δὴ ἂν περὶ τῆ ὁμοῖαφῆς αὐτῆς γενεσθαι λέγει ἐν τῷ ὑπνω ὁ Παῖροκλῶ &c.

Ομοῖαχης.

Ομομαχης.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 155. A. οζυ-
τεραι γαρ αι καλα μελιστα κυκλα των ομομαχων
κινήσεων. . 170. B. Συν αυτω οι απλανεις ασε-
ρες ομομαχεις τω πολω.

Ομοελευτος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 313. 26. και τη φι-
λοεχνη διαφερειν αυθελτοις και ισοκωλοις και
παριστοις και ομοελεύτοις, &c.

Ομοιηθος.

Phav. Lex. pag. 5. 1. Αγάλαξ, ομότηθ.

* Ομοιολιχος. *App. 1541. C.*

Æschyl. Agam. v. 1012. νοσθ γαρ γεγων
ομότοιχθ ερειδει, &c.

* Ομοιονως. *III. 1282. D.*

Steph. de Urb. pag. 626. D. Ελενης δε ο
Πάριςθ Μινω συγγενης, αφ' ε η πολις η Πα-
ριςθ, ομόιόνως τω οικισθ.

Ομοροπρω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 490.

Ομοροπια.

Dion. Hal. I. 223. 16. ελυχε δε των γαμ-
βρων επαλειβθ ενανθια συναφθεις τυχη, καλα
την εχ ομοροπίαν.

* Ομοροπος. *III. 1639. B.*

Plat. Phædo. I. 83. D. αναγκαζειαι (οι-
μαι) ομότροπος τε και ομότροφθ γινεσθαι, &c.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 108. 16. ομό-
τροπα γαρ αν ην τοισι Ελλησι, και ε νεωσι
εσαλμένα. . 507. 2. f. ηθεα τε ομότροπα.

Ομοροπως.

Soph. Oed. Col. v. 350. Schol.

Æneæ Com. Poliorc. pag. 1661. 2. f.

Ομωρεω. *II. 1475. H.*

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 130. ult. ομω-
ρείι γαρ Συριη Αιθυπθ. . 101. 14. . 382. 4. f.

* Ομωριος. *II. 1475. H.*

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 379. Τη δ' επι
Μοσσύνοικοι ομωριοι &c.

* Ομωρος. *II. 1475. H.*

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 113. 8. ευσα
δε Αιθυπθθ ομωρθ τη Λιβυη, ε μαλα θηριώδης
εστ. . 21. 11. . 56. 31.

Ομοφηως.

Suid. Lex. I. 395. Αφήτορθ. ε κοινοτερον,
αλλα τε Πυθιε' σιον ομοφήτορθ. . *Phav. Lex.*

pag. 141. 1. Αφήτωρ, ο Απολλων, ητοι ομο-
φήτωρ. *Vide Hom. Iliad. I. v. 404. Schol.*

Ομοφοιτος. *IV. 185. D.*

Pind. Nem. H. v. 55. αιμυλων μυθων ομό-
φοιθθ, &c. *Schol.* απαληικων λογων συμφυ-
τθ, &c.

* Ομοφρων. *IV. 201. E.*

Pind. Olymp. Od. Z. v. 10. θηκε μιν ζα-
λωθον ομόφρονθ ευνας

Aristoph. Av. v. 632. Ην συ παρ' εμε θε-
μενθ 'Ομόφρονας λοβας — επι θεας ιοις, &c.

Ομοφους. *IV. 273. B.*

Plat. de Rep. II. 439. E. . 458. C. τας
γυναικας εκλεξας, παραδωσεις καθοσον οιοθιε
ομοφουεις

Diod. Sic. Bibl. pag. 210. 15. το καλα-
μενον ηλεκτρον, λαμπρηθι μεν των ομοφουων
διαφερον, &c.

Ομοφυλια.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 70. B. Το γαρ
των Αρμενιων εθνος — και των Αραβων, πολλην
ομοφυλίαν εμφανει καλα τε την διαλεκθον, και
τες βιαις, &c.

* Ομοφωνια. *IV. 304. G.*

Dion. Hal. I. 23. 24. ει γαρ το συγγενες
της ομοφωνίας αιθιον υποληπθον, &c.

Lucian. Somn. pag. 706. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 251. 22. ινα δια την
ομοφωνίαν και γνωσιν προθυμως αλληλοις βοη-
θωσιν.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 491. A.

* Ομοφώνως. *IV. 304. G.*

Plut. in Galb. V. 372. 11. παντες αυθον
ομοφώνως αυθοκρατορα προσειπον.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 631. A.

Ομοφωλος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 490.

Ομοχρωματος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 55. 42. και των αν-
θρωπων δε τες ομοχρωμάτες τω Τυφωι το
παλαιον υπο των βασιλεων φασι θυσεσθαι πρθ
τω ταφω τω Οτιριδθ.

Ομοχωρος.

Plut. Amator. pag. 768. B.

Dion. Cass. Hist. pag. 210. D.

Ομοψηφος. *IV. 725. A.*

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 428. 7. f.
μελα δε δυο των σφετερων ομψηφον τον Αρβειων
ειναι, κωλυειν εθεν. *Lucian.*

Lucian. Eunuch. pag. 538. B. εχ' ὁμόψηφοι πάντες ἦσαν, ἀλλ' &c.

Ομοψυχεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 490.

Ομπνιακος.

Anth. Ep. Gr. pag. 512. Tull. Gem. §. 3. ἥ γὰρ εἰρω Ὀμπνιακῶν χαρίων ἠδύερυν τριβόλον.

Ομφακαιος.

Steph. de Urb. pag. 614. C. Ομφάκη, πόλις — το ἐθνικόν, Ομφακαῖος. εἰς δὲ Ομφακῖον, τῷ τυπῷ τῆς χώρας.

Ομφαλειος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 233. 24. το χωρίον δὲ τῆς το καθιερωθεν, — Ομφαλὸν προσάγορευθῆναι, καὶ το περικείμενον πεδίον ὁμοίως Ομφάλειον. Forte legendum Ομφάλιον.

Ομφαλιος.

Callim. Hym. in Jov. §. 44. εὐθεν ἐκεῖνο Ομφάλιον μέλεπεια πέδον καλεῖσσι Κύδωνες.

Ομφάλιος pro Rotundus usurpatur, *Anth. Ep. Gr. pag. 575.* Ζῆνι τοδ' ὁμφάλιον σάκεος τρυφῶ, &c.

Ομφαλιτης.

Steph. de Urb. pag. 615. A. Ομφάλιον, τοπικὸν Κρήτης — το ἐθνικόν, Ομφαλίτης.

Ομφαλοδομία. II. 1312. G.

Plat. Theætet. I. 149. D. Ἀλλ' ἴσθ' ὅτι ἐπὶ τῇ μείζον φρονέσιν ἢ ἐπὶ τῇ ὁμφαλοδομίᾳ.

Ομφαλοδομος. II. 1312. G.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 324. F. Alii per ἡ scribunt.

Eustath. in Iliad. Φ. pag. 1314. 49. ἐκ τῆς κατὰ ἀνθρώπων ὁμφαλῆς, ὁμφαλήομοι τε λέγονται μαῖαι, καὶ ὁμφαλήομία, ὅτε αὖται ὁμφαλὸν βρεφὲς ἀποδεδυμένοι. pag. 956. 43.

Ομφαλωος. II. 1313. F.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 502. A.

Polyb. Hist. Lib. VI. pag. 656. 2. Τὸν γε μὴν θυρεὸν εἶχον ἐκ βοείας δερματός, τοῖς ὁμφαλωοῖς ποτανοῖς παραπλησίον, &c.

Ομωροφιος. I. 1253. G.

Porphyr. de Vita Pythag. §. 42. pag. 42. 9. f. Μηδὲ χελιδόνας ἐν οἰκίαις δεχέσθαι τέλει, λαλεῖς ἀνθρώπους καὶ περὶ γλωττῶν ἀκράβεις ὁμωροφίους μὴ ποιεῖσθαι.

Lucian. Phal. I. pag. 462. B. καὶ μονοὺς σύννοχοι, καὶ ὁμωρόφιοι τε θεοί.

VOL. II. N°. XII. 4.

Τὸ ὁμωρόφιον. *J. Poll. Onom. pag. 53. 6.* ὁροφός, καὶ ὑπωρόφιον. ἐξ ὧν τὸ ὑπερωρόφιον, καὶ ὁμωρόφιον.

Οναγροβος.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 852. C. καὶ τὰ τῶν Λυκαονῶν ὀροπέδια, ψυχρὰ καὶ ψιλὰ καὶ ὀναγρόβια, &c. 853. A.

Vide *Thes. II. 1341. A.*

Ονεαλαι.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 310. 10. f. εἰσι μὲν δὲ Ἀρχελαοὶ ἐκαλεοντο· ἑεροὶ δὲ, Ὑάται· ἄλλοι δὲ, Ονεᾶται· ἑεροὶ δὲ, Χοιρεᾶται.

Ονειαβάτης.

Steph. de Urb. pag. 615. A. Ονειαβάτης, πόλις — ὁ πολίτης, Ονειαβάτης τῷ τῆς χώρας εἶναι. Vide *Notam 22.*

* Ονειδισμα. II. 1322. A.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 139. 16. τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον, πεμψαὶ εἰς τὸ μανθῆϊον τῷ θεῷ ὀνειδισμῶ, &c.

* Ονειδισμος. II. 1322. B.

Epist. ad Hebr. XIII. §. 13. Τοῖνυν ἐξερχώμεθα παρὰ αὐτὸν — τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φερόντες.

Dion. Hal. I. 195. 17. καὶ τὸ ἀπρεπὲς τῶν ὀνειδισμῶν ἐπανορθώσασθαι βελομένους, &c.

Ονειδισεον.

Plat. de Leg. II. 689. C.

Ονειδιστηρ.

Eurip. Herc. Fur. §. 218. Λοῖτους ὀνειδιστῆρας ἐνδεδέμενους, &c.

Ονειδιστικως.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. I. §. 10. pag. 14. Παρα Αλεξάνδρου didici — τὸ μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βαρβάρων — ἢ ἀπηχέας προενεγκάμενων, &c. pag. 325. ult. 333. 7.

* Ονειροκριτης. II. 1315. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 36. 14. νοῆσαι τὸν μανθῆιν. εἶδη δὲ αὐτὸς εἰπεῖν, τὸν ἱερεᾶ καὶ τὸν ὀνειροκρίτην.

* Ονειροκριτικός. II. 1315. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 36. 24. καὶ εἰσιν ἐγγραφοὶ τινες τεχνᾶι ὀνειροκριτικαί. 38. 37.

* Ονειρομανις. II. 1315. H.

Æschyl. Chœph. §. 24. δομῶν ὀνειρόμανις, ἐξ ὑπνῶ κοῖτον πνεύων, &c.

Ονειροπολία.

Plat. Epinom. II. 985. C.

Ονειροπομπός.

Iust. Mart. Apol. I. pag. 27. 19. και οι λεγόμενοι παρὰ τοῖς μάλοις ὀνειροπομποὶ,

Ονειροφάντος.

Æschyl. Agam. §. 429. ὀνειρόφαντοι δὲ πέν-
θημονες παρῆσι δοξαὶ φερεσθαι χάριν μάλαιαν.

* *Ονειροφρων.* II. 1316. E.

Eurip. Hec. §. 708.

Ονειρωδής.

Lycophr. Alex. §. 113. Schol. δια ψυ-
χραν περιπλοκην και ὀνειρώδη, μάλαιαις ὠλεναῖς
αφασσων και ψηλαφων την κοίην.

Ονησιμῶς.

Plat. de Leg. II. 747. C.

Ονησιφορός. II. 1318. C.

Hippocr. Prænot. pag. 28. 50. παραι-
τησις αλυωδής, τοπῶ ὀνησιφόρῶ.

Lucian. Vit. Ausonio. pag. 198. C. παν-
σεμνα φής, και ὀνησιφόρα τα μαθηματά.

* *Ονησιφορῶς.* II. 1318. D.

Plut. de Adulat. &c. pag. 71. D. ἀλλ'
ὀνησιφόρως και θεραπευτικῶς χρῆσθαι τη παρ-
ρησια βελομενός.

Ονθυλευσις. App. 1543. E.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 132. F.

Ονθυρίευσ.

Steph. de Urb. pag. 615. B. Ονθύριον, πο-
λις — το εθνικον, Ονθυριεύς.

Ονναίος.

Steph. de Urb. pag. 615. B. Ὀννη, εμπο-
ριον — το εθνικον, Ονναῖος, ὡς Εὐναῖος.

Ονοειδής.

Phar. Lex. pag. 168. 3. Γαλόνες, χρώμα
ἵππων ὀνοειδές.

Ονομασεόν.

Lucian. Fugit. pag. 1016. C. ζυ ουν, ὡ
φιλοσοφία, λέγε, ὅς τινας ὀνομασεόν, και τα
σημεῖα προσέτι.

Ονομασικός. II. 1326. A.

Hom. Iliad. A. §. 171. ἀλῖμῶ εὼν. Schol.
ἐνῆλλακται δὲ ἡ πῶσις. ἀνὴ γὰρ γενικῆς, κε-
χρηται ὀνομασικῇ. ὁ ἐστὶ σχῆμα.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 400. B.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 959. C. εἴτε
την ὀνομασικὴν δεχοίτο [αὐδῇ] πῶσιν τῆς εσχά-
της προσηγορίας, εἴτε τὴν δολικὴν [αὐδῇ]

Dion. Hal. II. 216. 10. Όταν μὲν ἔν μιαν
λεξιν, εἴτε ὀνομασικὴν εἴτε ῥηματικὴν, ἐν πλείοσιν
ὀνόμασιν ἢ ῥήμασιν ἐκφέρη, &c.

Ονομασικῶς.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 646. A.

Dion. Hal. II. 215. 9. και νυν μὲν το ῥη-
ματικὸν ὀνομασικῶς ἐκφέρων, &c. nominatim..
216. 29, 33.. 239. 25. Vide Notam.

Ονομαλίκος.

Dion. Hal. II. 3. 23. εἰθ' οἱ μέγαλενέτεροι
τα προσηγορικὰ διελοντες ἀπο των ὀνομαλικῶν,
&c. Vide Not. . pag. 11. 30, 31.. 215.
18.. 237. 44.. 239. 33.

* *Ονομαλοθεσία.* II. 1323. D.

Eustath. in Iliad. A. pag. 29. 50. εἴω και
περὶ ὀνομαλοθεσίαν ησχολημενῶ τις, &c.

* *Ονομαλοθέτης.* II. 1323. D.

Eustath. in Iliad. A. pag. 29. 40. Οἱ Πα-
λαῖαοι ἐν σοφοῖς ὀνομαλοθεταί, μήπω φθασαν-
τες ἀπασὶ σωμασὶ τε και πράγμασιν θεσθαι
ονοματά, &c.. *Odys.* A. pag. 35. 9.. 231. 47.
Ο δὲ πολυπὲς μεμνήρηται μὲν τῆς ποδῆς εἴπερ
οκλαπὲς καλεῖται κοινοτέρων, δοξάν δ' οὕτω τοῖς
ὀνομαλοθεταῖς, πολυπὲς λεγέται.

Ονομαλοποίησις.

Suid. Lex. II. 601. Ναυσων Ναυκραΐει. —
ὀνομαλοποίησις δὲ το Ναυσων' ὡς το, Ἀλθων
αλθιδές, και — και ἐστὶ το σχῆμα παρηχη-
τικόν.

* *Ονομαλοποιός.* II. 1324. B.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 99. C. πα-
ρακελευομενῶ τέλοισ τοῖς ὀνομαλοποιοῖς φυλατ-
τεσθαι τὴν καινολήα, &c.

Ονοσφαγία.

Callim. Fragm. Benth. 188. pag. 383.
Τερπῆσι λιπαραι Φοῖβον ὀνοσφαγίαι. Hoc
Fragmentum exstat apud *Clem. Alex. Co-
hort. ad Gent.* pag. 25. 15. et *Pind. Pyth.*
I. §. 49. Schol. pag. 301.

Ονοφίλης.

Steph. de Urb. pag. 615. C. Ὀνοφίς, πο-
λις Αἰδύπη, ἐκ αἰνῶς. ὁ πολίτης, Ὀνοφίτης.

* *Ονοφορέος.* II. 1340. E.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 353. 7. φα-
σι ζε ετελθεῖν παρὰ των οἰκείων τον ὀνοφορέον,
&c. . 354 1. Ονομαζώ.

Ονυμαζω.

Pind. Pyth. B. v. 82. Τον ονύμαζε τραφ-
οισα Κενταυρον. . *Z. v. 6.* ονυμάζομαι. . *IA. v.*
10. ονύμαζεν.

* *Ονυμαίνω.* *App. 1544. D.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 21. 18.

Tim. Locr. de Anima Mundi. III. 93.
A. . 100. C. οκοσαι μεν ὦν ἐξίστημι ταν φυ-
σιν, αλγείναι ενί: οκοσαι δε ἀποκαθίστημι ες
αυταν, ἀδοναὶ ὀνυμαίνουσαι.

Ονω.

Soph. Elect. v. 213. ἀποναίω. *Schol. in-*
ed. Το θεμα, ἔνω. ὁ μελλων, ὀνω. *Lege quæ*
sequuntur.

Οξυαδω.

Aristoph. Av. v. 245. Τας ὀξυσόμους.
Schol. τας ὀξυσόμους δε, τας ὀξυαδέσας.

Οξυβάφιον. *I. 718. F.*

Suid. Lex. III. 511. Τρυβλιον. ὀξυβάφιον.
πινακιον. . *Hesych. Lex. pag. 921. 2.*

Οξυβάφον. *I. 718. F.*

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 67. F. . Lib.
XI. pag. 494. B. Ὀξύβαφον. Η μεν κοινη
συνηθεια εἰως καλει τὸ ὄξυς δεκτικου σκευος. εἰ
δε ονομα ποιηται, &c. *Lege quæ sequuntur.*

Οξυβλεπτος.

Hesych. Lex. pag. 159. 2. Ἀφροεις, ὀξυ-
βλέπτοις. . *Phan. Lex. pag. 133. 3.*

Οξυβοας.

Æschyl. Agam. v. 57.

Anth. Ep. Gr. pag. 582. Οξυβόαι κωνω-
πες, αναιδεες, &c.

Lucian. Jup. Trag. pag. 694. B. την ανε-
ρες εσησαντο Οξυβόαι, &c.

Οξυγλυκυσ. *I. 852. C.*

Hippocr. de Fractis. pag. 760. B. ποιω
δε χρησηται υδατι και μη οινω, αλλα ὀξυγλυ-
κει. . *775. F. . 840. H.* αλλα ποιον ὀξυγλυ-
κυ εἰ δέοι. . *652. 23.* εν ὀξυγλύκει και αλ-
σι, &c.

Οξυβο.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 325. ευεδροι τε
σαθητε, ὀξυβοις ληλαισιν. *Schol. ad v. 326.*
δια τας ὀξυθρηνητας ληλας ημων.

Soph. Elect. v. 244. Schol.

* *Οξυδερχεω.* *I. 944. G.*

Lucian. Philopseud. pag. 832. ult. ει μη
τα ομοια υμιν ὀξυδερχεῖν εχω.

Οξυδερχως.

Aristoph. Thesm. v. 624. Schol. Bisset. τι
νυν ὀξυδερχῶς και δριμεως τα καρδαμα προ-
βαλλεις, &c.

Οξυδορχεω. *I. 944. H.*

Lycophr. Alex. v. 148. Schol. ει μεν γαρ
πρωτον ηλιον αφορωσιν ὀξυδορχῆς, τῆς
δε οικειας κριναντες φιλεσιν, ει δε εκ ὀξυδορχου-
σι, &c.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 409. C.

Lucian. Bis accusat. pag. 762. A. και
μεγα φρονει, ἣν λεγῃται ως ε παλαιαν ανδρα εἰς
συνιδεῖν α περι των ιδεων ὀξυδορχεῖ.

Οξυδρομεω.

Suicer. Thesi Eccl. II. 496.

Οξυηκο. *I. 289. B.*

Suid. Lex. I. 321. Αριηκοον. ὀξυήκοον. εὐ-
πειθῆ.

Plat. Tim. III. 75. B. αμα τε αυτοις ὀξυ-
ήκοον αισθησιν.

Lucian. Pro Imagin. pag. 607. B. δια-
μοσαιω δ' α και τον Κροισα υιον ὀξυηκώτερον
ειναι τε Μελαμποδου, &c.

Οξυθανατος.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1179. A.
διτλη δ' εσιν, [ic. Ασπιδ] η μεν σπιθαμιαια, ηπερ
και ὀξυθανατῶτέρα, η δ' εγλυς ορβυιας, &c.

* *Οξυθηκος.* *I. 1553. G.*

Eurip. Andromach. v. 1118. Οι δ' ὀξυ-
θήκοις φασγανοις ωπλισμενοι, &c. . *v. 1150.*
ὀξυθήκῳ πλευρα φασγανω τυπεις &c. . *Elect.*
v. 1158. ὀξυθήκῳ βελει εκανεν αυτοχειρ, &c.

Soph. Ant. v. 1309. H δ' ὀξυθηκος. *Sch.*
οξειαν λαβουσα πληην.

Οξυθηκως.

*Soph. Ant. v. 1309. * Schol.*

Οξυθρηνητος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 326. ὀξυγόοις
ληλαισι. *Schol.* δια τας ὀξυθρηνητας ληλας ημων.

Οξυθυμω.

Phan. Lex. pag. 758. 3. Ὀξυθυμῶθη, ὠρ-
ίσθη.

Οξυκερατος.

Æschyl. Prometh. v. 424. ὀξυπρώροισι.
Schol. ὀξυκεράτοις.

Οξυκεφαλος. *II. 154. C.*

Aristoph. Thesm. v. 175. Schol. Bourd. .
Av.

Av. γ. 280. Schol. διαβαλλει δε τον Φιλο-
κλεα, ως οξυκέφαλον. γ. 1295. Schol.

Οξυκίνητος. II. 217. F.

Lucian. Abdicat. pag. 459. D. αἴε γὰρ
πολυ το ορβίλον, και κεφον, και οξυκίνητον εχ-
σαι, &c. γ. 925. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 65. 26. ωκυπε-
της γὰρ ὁ ιεραξ, και ὁ ηλιος δε οξυκίνητος, &c..
Odyss. A. pag. 25. 40, 45.

* Οξυκοῖς. II. 1351. D.

Aristot. de Hist. Animal. I. 827. A. εἰσι
δε τινες οἱ φασι και μαλιστα οξυκόες εἶναι των
ζων ιχθυας.

Οξυκωκυτος.

Soph. Antig. γ. 1323. παιδο τοῖ ἥσθη
οξυκώκυτον παθο. Schol. το δ' οξυκώκυτον,
αὐλι τε οξεως και μεγαλη θρηνη δεομενον. ἢ το
οξεως, ταχεως και εξαίφνης θρηνον εἰρᾶν.

Οξυλαβια.

Æschyl. Sept. c. Theb. γ. 97. Schol. ἀ-
μῆς και οξυλαβίας χρηζει τα πραγμαῖα.

Οξυλάβεια. *Theb.* II. 1351. F. Vide *Eu-
stath. in Odyss.* E. pag. 535. 6. *Iliad.* A.
pag. 93. 29. a Cl. Auctore citatur.

* Οξυλαλος. II. 551. F.

Aristoph. Ran. γ. 828.

Οξυμαθης.

Suid. Lex. II. 213. Θυμοσοφός. — τους
εν εκ φυσεως οξυμαθεῖς εἰως εκαλεν.

Οξυμαθια.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 159. A. τις
δ' ἡ οξυμαθία της διαλέκτου, ἀφ' ἧς ικανοὶ ἦν
πρῆσαι τον βασιλεα, &c.

Οξυμελης.

Aristoph. Av. γ. 1095. Ηνικ' ἂν ὁ θεσπε-
σιος οξυμελής ἀχέας — βοᾷ.

Οξυμελι. App. 1545. D.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 61. E. βοη-
θενται δε απο υδρομέλιος πόσεως και οξυμέ-
λιος, νῆρε και οξες. γ. 67. F. γ. 91. A.

Οξυμελικρήτον.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 416. 3.
πόλω δε χρησθω, ἢ οξυμελικρήτω, ἢ οξει, ἢ
υδαί.

* Οξυμεριμνος. II. 856. C.

Aristoph. Ran. γ. 903. ὅταν εἰς εἰν οξυμε-
ρίμνοις ελθωσι, &c. Schol. τοις μελα σκεῖφως
ευρισκομενοις, και ἀταφει.

Οξυμηνιτος.

Æschyl. Eumen. γ. 474. εἴθε μην εμοι θε-
μις φονες διαιρειν ὀξυμηνίτε δικας. Schol. φό-
νες εφ' οἷς ταχεως μνησυσιν Ἐριννύες.

Οξυμολπος.

Æschyl. Sept. c. Theb. γ. 1031. μῆλ' ὀξυ-
μόλποις προστεθειν οἰμωγμασιν, &c. Schol.
ὀξυφώνοις θρηνοις τιμαν αὐτον.

Οξυναιος.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 359. 1. Οἱ
ὀξυνάιοι οἶνοι ψυχρσιν ισχναινεσι και υἱραινεσι.

Οξυνηρ.

Anth. Ep. Gr. pag. 578. *Pauli Silent.* γ.
3. Και πλαῦν ὀξυνῆρα μεσοσχιδέων δονακη-
ων, &c.

Οξυοδης.

Phan. Lex. pag. 116. 2. Αρτιόδοιες, οἱ
ὀξυόδοιες, οἷς ἀρτοὶ οδοῖες, ὁ εἷς, ταχεις, θοοι.

Lycophr. Alex. γ. 34. κάρχαρος. Schol. ὁ
ὀξυόδης κυων.

Οξυοσρακος.

Lucian. Lexiph. pag. 429. C.

Οξυπαλης.

Anth. Ep. Gr. pag. 568. *Antipatr.* γ. 4.
Και πυρι θηγαλες οξυπαλῆς σελικας, &c.

Οξυπευκης. App. 1545. E.

Æschyl. Xoph. γ. 637. Το δ' αἷχι πλε-
μονων ξίφος διαύλαιαν οξυπευκῆς σῆται δια δικας.

Οξυπινδαξ.

Athen. Deipn. pag. 471. D. ex *Eubul.*

Οξυπρωρος. III. 581. B.

Æschyl. Prom. γ. 423. Δαίος στρατος, ὀξυ-
πρώροις βρεμων εν αιχμαῖς. Schol. ὀξυκερά-
τοις. Schol. β. οξεα βελη εχουσας.

Οξυρεγκια.

Lucian. de Merc. cond. pag. 246. C. ινα
γεν σοι την οξυρεγκίαν την επι τέλοῖς παρῶ, &c.

Οξυρεπης.

Pind. Olymp. Od. Θ. γ. 138. Φώλας δ' ὀξυ-
ρεπεῖ δολω Απῶτι δαμασσας, &c. Schol.
αὐλι τε οξυῖαη και επιμελει τεχνη. Schol. Νεωλ.
δια μηχανης ὀξυρεπεῖς, ἦοι ταχειαν εχουσης την
ορμην.

Οξυριν.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1040. B.
Οκοσοι πυρροι, ὀξύρινες, οφθαλμοι σμικροι, πο-
νηροι. Vide Not. pag. 1041. Οξύρινας *simis*
orphonit,

opponit, ut aduncas nares intelligat, γρυπὰς Græci vocant, quæ subdolos et irrisioni dedicatos mores præ se ferunt.

Οξύρριν. Steph. Thes. III. 698. G.

Οξύρρινος.

Phav. Lex. pag. 183. 2. Γρυπτον, καμπυλόρρινον, οξύρρινον.

Οξύρροπος.

Aristoph. Thesm. v. 903. Schol. ῥόθιον γὰρ ἐστὶ τοῦ κυμα μέλα ψόφου ρεον καὶ ηχὸς ορμητικὸς τε καὶ οξύρροπος.

Οξύσομος. App. 1545. G.

Æschyl. Prometh. v. 675. κερασις δ', ὡς οραλ', οξύσώμῳ μωπὶ χρισθεὶς, &c.. v. 802. οξύσώμους. Schol. β. οξυσόουλας.

Aristoph. Av. v. 245. Ad hunc locum respicit Cl. Auctor. Schol. ad v. 244. τὰς οξύσώμους δὲ, τὰς οξυσώμους.

Eurip. Suppl. v. 1206. Ὀξύσομον μαχαιραν ἐς γαίης μυχὰς Κρυψόν, &c.

* Οξύσηνης. II. 1353. C.

Anthol. Ep. Gr. pag. 531. ult. ἔδε γὰρ ἦεν Οξύσηνης, ἀλλ' εὐρυς ἐπαυέτο, &c.

Οξύσεως.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1096. F. ἐπύρεσεν οξύσέρως. Φρικώδης.

Οξύσμος.

Pind. Pyth. Δ. v. 468. Εἰ γὰρ τις οἷος οξύσμῳ πελεκεὶ ἐξερείψαι κεν μεγάλας δρυς, &c.

Οξύσωνεω. III. 1282. F.

Aristoph. Vesp. v. 1386. Schol. Bisset. οἱ μὲν Ἀρίστωλιν προπαροξύσωνος γράφουσιν· οἱ δὲ προπερισπῶσιν, Ἀρίστωλιν· οἱ δὲ οξύσωνον, Ἀρτοπῶλιν, ἰδού. Lyfistr. v. 124. Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 51. 4.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 400. B. εἰσι δ' οἱ καὶ ταύτα ἀλοῶς κατὰ τὴν τελευτήσαν συλλαβὴν περισπωμένως προφεροῦνται· δεῖ δὲ οξύσωνεῖν τὴν λέξιν.

Οξύσωνησις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 45. 22.

Οξύσωνησον.

Aristoph. Av. v. 267. χαράδριον μιμνήμενος. Schol. διχῶς δὲ, ἐπὶ τῷ ὀρνέῳ, χαράδριον οξύσωνησον· εἰ δὲ ἐπὶ τῇ χαράδρῳ, βαρύνεται.

Οξύσωνος. III. 1282. E.

Soph. Aj. v. 639. Ἄλλ' οξύσωνος μὲν ὠδὰς θρηνησέ. Schol. οξύφώνος. Elcst. v. 246.

VOL. II. N°. XII. 5.

οξύσωνων γῶν. Philoct. v. 1106. οξύσωνος διὰ πνεύματι. Schol. οξύτονον δὲ λέγει πνεύμα, ἀπὸ τῆς οξύσωνος βοᾶς.

Dion. Hal. II. 18. 21. καὶ τὰ Τιβέϊα βαρύερα μὲν ἢ πρῶτῃ γινέσθαι, δύο δὲ μετ' αὐτὴν οξύτονοι τε καὶ ὁμοφῶνοι.

Οξύσωνος.

Hom. Iliad. A. v. 420. Εἴμ'. Schol. Προπερισπωμένως δὲ ἀναλυσθέν· εἰ δὲ οξύσωνος, [εἰμὶ] δηλοῖ τὸ ὑπάρχω ἢ λέξις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 3. βίβλος μὲν γὰρ βαρύσωνος, ἐπὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ διαλώσει ἢ ζωῇ. βίβλος δὲ οξύσωνος, τὸ τόξον.

Οξύσος. II. 1353. C.

Soph. Antig. v. 109. οξύσος κινησάσα χαλινῶ.

Οξύσεως.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 608. F. e Chæremone. Ροδ' οξύσεως κρινοῖσιν ἀρτεννοῖς ὀμου.

Οξύσος.

Anth. Ep. Gr. pag. 552. Alexid. Κυμαλά τ' οξύσος, βαρυσόων τ' ἀλαλήδων Αὐλῶν, &c..

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 633. F. εφη ὁ Μασσαρεὶς οξύσος εἶναι μεσικὸν ὀργανον τὴν σάμβυκην.

Οξύσφμασια.

Hippocr. de his quæ ad Virg. spect. pag. 563. 1. ἐχόντων δὲ τῶν ὠδῶν, ὑπὸ μὲν τῆς οξύσφμασις μαινέται.

Οξύσφρων.

Eurip. Med. v. 644. οξύσφρων κρῖναι λεχὴ γυναικῶν.

* Οξύσφονια. IV. 304. G.

Hippocr. Prædict. pag. 71. B. Οξύσφονία κλαγῶδης πονηρον. 159. E.

Aristot. de Morib. II. 51. D. ἡ δ' οξύσφονία καὶ ἡ ταχυήτης, διὰ τῶν.

* Οξύσφονος. IV. 304. G.

Hom. Iliad. B. v. 442. Schol.

Soph. Aj. v. 242. Schol. παῖει τὸν κριόν, ὡς λιγυρὰ καὶ οξύσφονος μασί. v. 639. Schol. Trachin. v. 980. ἐκλαῖον, οξύσφονος ὡς ἀηδῶν.

Lucian. Somn. pag. 705. A. Ἄλλα σε, ὡς κακίς· Ἀλεξίρῳ, ὁ Ζεὺς αὐτὸς ἐπὶ τῇ ψυχῇ, φθονερόν ἐστι, καὶ οξύσφονον οὐκ ἐστίν, &c.

Arist. de Hist. Animal. I. 832. D. παῖα

P P P

τα

τα θηλεα λεπτοφωνότερα και ὀξυφωνότερα, &c.

Οξυχειρ. IV. 441. F.

Æschyl. Χοηφ. v. 21. ὀξύχειρι συν κόπῳ.
Schol. Συν κοπέῳ.

Lyfiae Orat. de Vuln. &c. pag. 93. 1. εἴα
υπο της ανθρωπε παρωξυμένῳ, ὀξύχειρ λαιαν
και πάροινῳ εἰν.

* Οξυχολος. IV. 555. B.

Anthol. Ep. Gr. pag. 33. Αδεσπολ. v. 3.
εἰς βαθυ δ' ελθων Γηρας ὁ πρεσβυτης, γινέσθαι
ὀξύχολῳ.

Aristoph. Vesp. v. 225. Schol.

Lucian. Deorum Dial. pag. 95. D. Οξ-
ύχολοι γαρ οἱ ἐρῶντες. . 1014. C. το δ' ὀξύ-
χολον. Substantivè.

Οξυχολως.

Soph. Ant. v. 967. ζευχθη δ' ὀξυχόλως
παῖς ὁ Δρυανίῳ, &c. Scholiafies legit ὀξυ-
χόλῳ.

Οξυωπης. II. 1395. B.

Lucian. Icarom. pag. 732. A. παραπολύ
των αλλων ζωνων αἰῶ εἰν ὀξυωπέσας, ὡς
μονῶ αυλιον δεδορκε τῷ ηλιῳ.

Aristot. de Hist. Animal. I. 769. E. οἱ
δ' εἰῶ [sc. οφθαλμοι] μαλιστα, ὀξυωπέσας
επι πανίῳ ζωα.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 249. 4. f.

Οπ.

Aristoph. Ran. v. 210. Ὡπ ὅπ, ὥπ ὅπ.
v. 182. Ὡπ. Schol. ὥ ὅπ. Sed conjunctim
legitur ὥπ, *Av.* v. 1395.

Οπαρειος.

Lycophr. Alex. v. 452. ὡς ὀπαρίε φονεὺς
πωλε, &c. Vide Not. Cl. Potter. pag. 148.

Οπηλικος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 29. 14. ὀπηλίκῳ
εκας τῶν βασιλευσῶν ἐγενεο τῷ μελεθει, και
ὀποιῶ τις τη φυσει, &c.

Οπισθαγκων.

Lycophr. Alex. v. 704. Schol. και ανθρω-
πας δε ὀπισθαγκωνας δησαι φησιν Ουεσπασια-
νον, &c.

Οπισθιδιος.

Anth. Ep. Gr. pag. 126. Agath. Τε και
ἐπισθιδίην εἰς ὁδον ερχομενε.

* Οπισθοδαμων. II. 1364. A.

Anthol. Ep. Gr. pag. 550. Statyll.

Οπισθοδακτύλος.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 121. B. οὔτοι
γὰρ εἰσιν οἱ τας ενωλοκοῖας — ισορμητες, μον-
οφθαλμες τε — και ὀπισθοδακτύλας.

Οπισθοδιωξίς.

Hesiod. Ασπ. v. 154. Schol. Εν τρις (Φη-
σιν) ην και προδιώξίς, και ὀπισθοδιώξίς, ὡς τι-
νες θεαι ἐξωγραφημεναι.

Οπισθοδόμος. I. 941. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 419. 4. ε μονον γαρ
εν τοις προνάοις και τοις ὀπισθοδόμοις των ιε-
ρων, &c.

Lucian. Tim. pag. 49. ult. αλλα και πλε-
τεῖς, τον ὀπισθοδόμον διορύξας. Vide Not. Vol.
I. 169. 69. Ed. Amst. 1743.

Οπισθομέροϊ.

Pind. Pyth. A. v. 179. Ὀπισθόμεροϊον αυ-
χημα δοξας, &c. Schol. το μεῖα ταυῖα και
μεῖα θανατον λεγομενον ἐκωμιον.

Οπισθονυγης.

Anthol. Ep. Gr. pag. 554. Philipp. Κεν-
τρα τ' ἐπισθονυγῇ,

Οπισθοπας. II. 1365. D.

Eurip. Hippolyt. v. 54. Πολυς δ' αμ' αυ-
τῷ προσπόλων ὀπισθόπας Κωμῶ λελακεν,
&c.. v. 1179. Hunc locum citat Cl. Steph.

Æschyl. Χοηφ. v. 711.

* Οπισθορμηλος. II. 1365. D.

Soph. Aj. v. 370. ἄψορρον. Schol. ὀπις-
θόρμηλον. . *Oed. Tyr.* v. 189. Schol.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 112. παλισσυ-
τοι. Schol. ὀπισθόρμηλοι.

Lycophr. Alex. v. 125. Schol.

Οπισθολονωδης.

Hippocr. Prædict. pag. 74. B. ὀπισθολο-
νώδες γινονθαι. . *Coac. Prænot.* pag. 120. G.
Pitῶ ὀπισθολονώδες κλεινει.

Οπισθοχειμων.

Hippocr. de Humor. pag. 50. 26. ὅταν δε
χειμεριον γενῆται ἢ και ὀπισθοχειμῶν, χειμερι-
ναι και αἱ νῆσοι. . 942. G. Vide Foesf. *Oeco-
nom.* pag. 277.

* Οπλισμος. II. 1371. C.

Æschyl. Agam. v. 411. λιπῆσα δ' αἰσι-
σιν — ναυβάλας ὀπλισμῆς, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 207. 20. ὀπλισμὸς
δ' εἰν αὐτοῖς τρεῖς σφενδοναι, και &c.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 247. C.
I Hispani,

Hispani, κεφοι καὶ αὐτοὶ τοῦ ὀπλισμοῦ, διὰ τὰς ληστειὰς, &c.. 300. B.

* *Οπλιῶν*. II. 1372. G.

Υ. Poll. Onom. Lib. I. pag. 56. 4. Βαρεῖα ναυς, — σιλήϊον, ὀπλιῶν γὰρ, &c.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 520. 37. ναυσι — ὧν ἦσαν καὶ ὀπλιῶν, &c.

Οπλίεια.

Plat. de Leg. H. 706. C. Ταῦτα γὰρ ἐκ ναυτικῆς ὀπλιείας ρημαῖα φασὶ ζυμβαίνειν, &c.

Οπλιόδρομος. II. 1372. F.

Aristoph. Acharn. γ. 213. Schol.

* *Οπλομαχία*. II. 1368. E.

Athen. Deirp. Lib. IV. pag. 154. E. πρὸς δὲ τοῖς καὶ ὀπλομαχίας μαθήσεις ἐν Μαυλινείᾳ πρῶτον εὐρεθῆσαν, &c.

Plat. de Leg. II. 833. E.

Οπλοποιήλικος.

Plat. Politic. II. 280. D. τὴν τε ὀπλοποιήλικὴν ἀπερεμύμεθα, &c.

* *Οπλοποιία*. II. 1368. F.

Athen. Deirp. Lib. I. pag. 15. D. 180. D. μέγεθκοντες ἐκ τῆς ὀπλοποιίας συν αὐτῷ γὰρ περὶ τὴν λέξιν ἀμάρτημα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 419. 41. ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τὰς ναυς καὶ τὴν ὀπλοποιίαν αὐτῷ συλλέγειαν ἐλαμβανέ, &c.. 420. 8.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 9. A.

Οπληγία.

Lycophr. Alex. γ. 227. Λημναίῳ πύρι. Schol. ἐν Λημνῷ πρῶτον εὐρεθῆ το, τε πύρ καὶ αἱ ὀπληγίαι, &c.

Οπλοφάτος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 33. καὶ αὐτῇ μὲν ἱστορία Τρωϊκῇ περὶ ὀπλοφάτων μῦθων.

Οπλοφυλάκιον.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1035. B. βασιλικὸν δὲ καὶ ὀπλοφυλάκιον παραδίδωσι γὰρ ὁ Στραβίων τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὀπλοφυλάκιον, καὶ &c.

Οπλοφυλάξ.

Athen. Deirp. Lib. XII. pag. 538. B. ἐκέλευσε τὸν κηρυκὰ ἀνείπειν, ὅτι Γαργίῳ ὁ ὀπλοφύλαξ Ἀλεξάνδρον Ἀμμωνίου υἱὸν σεφανοῖ &c.

Οπλοχαρὴς.

Orph. Hym. in Minerv. γ. 6. pag. 128. Ὀπλοχαρὴς, οἱ σῶσα βροτῶν ψυχὰς μανίαισι. *In Mart. γ. 2. pag. 162.*

* *Οποθεν*. App. 1547. H.

Xenoph. Memorab. Lib. IV. pag. 219. §. 30. ὁπόθεν δὲ χρὴ ἀρξασθαι ἐπισκοπεῖν αὐτόν, &c.

Demosth. adv. Lacrit. pag. 592. A. ὁπόθεν δὴ ποθεν ἐγνωρισμένοι τέλει, ἔ γὰρ οἶδα, &c.

* *Οποισδὴποτε*. III. 451. B.

Dion. Hal. I. 126. 2. οἱ δ' εἰσιν ἐξ ὁποισδὴποτε τύχης.

* *Οποσάκις*. III. 494. B.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. B. pag. 149. 3. Ὀποσάκις γὰρ, ἔφη, καὶ δειπνοποιεῖσθαι, νη Δία.

Οποτέρωθι.

Hippocr. de Supers. pag. 261. 42. μέλας πιπεί γὰρ ἐν τῇ μήρῃ τὸ παῖδιον, ὁποτέρωθι ἂν καὶ ἡ γυνή, ὡς περὶ λιθῶν ἢ ἄλλο τι, ἢν τεθνήκῃ.

Οπποθι.

Anthol. Ep. Gr. pag. 514. Marian. γ. 5. Ὀπποθι προφύρης ὑπὲρ αὐλακῶν εἰαρι θαλλεῖ ἄλκρον ἴον, &c.

Οππαίνω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 102. 14. καθὰ καὶ τὸ ὀππαίνω, ἀχρηστον. ἀφ' ἧς τὸ ὀππαίνειον.

Οππῆς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 102. 10. ὀππῆς τοῖς, ὅ ἐστι καὶ αὐτὸς τὴν ὀππῆς, αἱ ἡρώες ὡς ἐπιπολυ χρωταί κρεασί.

Οπωροβασίλις.

Athen. Deirp. Lib. III. pag. 75. D.

* *Οπωροφορεῶ*. II. 1414. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 42. Antiph. εἰς σε δ' ἀνασσαν τοῖν χωνιφῶεις κρυμῶ ὀπωροφορεῖ.

Οπωροφάτος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 306. Incert. ὅττι μεν εὐλάχανον, ὅττι δ' ὀπωροφάτον.

* *Οπωροφυλάξ*. II. 1415. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 150. 6. ὀπωροφύλακα τῶν ἀμπελῶνων ἀποδεικνύει καὶ τῶν κητῶν.

Ορβικαίον.

Athen. Deirp. Lib. III. pag. 80. F. Τα δὲ καλεῖσθαι ὀρβικάτα, μέλας σιφῶς ἡδίας ἐχόντα καὶ γλυκύηλα, εὐσώμαχα εἶναι. . 81. A.

Ορβανιον.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. X. pag. 316. I. καὶ τὰ ὀρβάνια ταῦτα τὰ περιπεπλάσμενα. * *Ορβανοποιῶ*.

Ὀρῳανοποιία. I. 1238. G.

Tim. Locr. de Anima Mundi, pag. 101.

E. α' δ' ομοία ὀρῳανοποιία γινέται &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 965. C. τα
περι τους αρχιτεκτονας και τας ὀρῳανοποιίας
εσπεύδασαι διαφεροντως.

* Ὀρῳανοποιος. I. 1238. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 585. 15. οι μεν Τυ-
ριοι, δια την επινοϊαν των ὀρῳανοποιῶν, πολλα
περὶ την τειχομαχίαν ειχον βοηθήματα.

Ὀρῳημα.

Soph. Aj. v. 939. ὁ δυσράπελος. Schol.
εἶω λεγέται και δυσραπελον το ὀρῳημα, το ουκ
εὐδιάλλακτον.

Ὀρῳοφάνης.

Orph. Hym. Πρωτοῖ. θυμ. v. 10. pag. 102.
βαινε γεγηθως Ες τελέην αἰαν πολυποικιλον
Ὀρῳοφάνηαις. *Hym. Κερῳ.* v. 5. pag. 128.

* Ὀρῳισον. App. 1550. E.

Demosth. adv. Midiam. pag. 402. C. πολ-
λα γε και δει, αλλα πασιν ομοίως ὀρῳισέον. Ad
hunc locum, ni fallor, respicit Cl. Auctor.

Ὀρῳομεναι.

Steph. de Urb. pag. 616. D. Ὀρῳάλημα
— εἰσι και Ὀρῳομεναι, πολῖς Ἰλλυρίας το
εθνικον, Ὀρῳομεναι.

Ὀρῳων.

Steph. de Urb. pag. 617. A. Ὀρῳῶν, νησ
— το εθνικον, Ὀρῳῶν, ως Ἀνῳῶν.

Ὀρῳεβασια.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 726. C. τας
ὀρῳεβασίας των περὶ το θειον σπευδαζοντων, και
αὐτων των θεων, — τη μεν εν ὀρῳεβασία το
μεγαλλευτικόν — εφανη συγγενες.

Τα Ὀρῳεβασια. *Strab. Geogr. Lib. XII.*
pag. 845. B. και νυν δ' εἰ και εορῳη τις αἰεἶται
παρὰ τοῖς Πρεσιῦσιν και ὀρῳεβασια θιασευον-
των, και καλεῶν Ὑλαν, &c.

* Ὀρῳειδρομος. II. 1460. B.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1592. Ορῳῳτε τηνδε
θυσίαν, — ελαφον ὀρῳειδρόμον;

* Ὀρῳεινομος. II. 1460. B.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 374. F. ex
Anaxila. — ειπων, τους μεν ὀρῳεινόμας υμων
ποιησει δέλφακας &c.

Ὀρῳομανης.

Orph. Hym. Κουρῳ. v. 5. pag. 128. Μη-

περὶ ὀρῳομανῆς συνοπαονες, ὀρῳοφάνηαι, &c.

* Ὀρῳοχαρης. II. 1463. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 482. *Ep.* 4. v. 3.
Ου γαρ ὀρῳοχαρης ὡς ῥμας, &c.

Ὀρῳεπλάκῳς.

Aristoph. Thesm. v. 333. Νυμφαι τ' ὀρῳε-
πλάκῳι. Sch. Πλαζομεναι, τελεῖται πλανώμε-
ναι εν ορεσι. Schol. *Biset.* Εν τοῖς ορεσι πλαν-
ώμεναι. παρὰ το πλάζεσθαι, το πλανῶσθαι.

Ὀρῳειροφος.

Lycophr. Alex. v. 675. Schol. λεγέται δε
κνώδαλα και τα χερσαια τα ὀρῳειτροφα, παρὰ
το κινεῖσθαι, &c.

* Ὀρῳειυπος. II. 1460. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 312. *Pers.* Αῳραυ-
λοι, γενεῇθεν ὀρῳειύποι.

Ὀρεκῳικως.

Aristoph. Lyfistr. v. 987. Schol. *Biset.*
ὀργῳν δε, το ἐπιῳεῳμένως επιθυμειν, ὀρεκῳικῳς
εχειν. v. 1115. Schol.

* Ὀρεοκομος. II. 1464. E.

Plat. Lyfif. II. 208. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 558. 32. παρῳεῳ-
κεν αὐτε το σωμα τοῖς ὀρεοκόμοις εις ὑβριν και
παροινιαν εῳαιρικην.

Vide infra Ὀρεωκομ.

Ὀρεσιβῳῳης.

Soph. Oed. Tyr. v. 1119. αρα Παν ὀρε-
σιβῳῳα παρῳεῳασθεισα, ἡ σέτε τις θυγαῳηρ
Λοξίου;

Ὀρεσιῳον.

Aristoph. Ran. v. 1385. Schol. ex *Eurip.*
Νυμφαι ὀρεσιῳῳναι θεαισιν αῳειρω Ἰναχῳ Αῳ-
γεις, &c.

Ὀρεσιῳονος.

Aristoph. Ran. v. 1385. Νυμφαι ὀρεσιῳο-
νοι, &c. Vide Schol.

Eurip. Eanip. Fragm. pag. 521.

Ὀρεσκο.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 538. το δ' αὐδῳ
μαῳρῳ εῳ ὀρεσκοῳ βλασημα καλλιπρωρον, &c.
Schol. β. Αταλῳνης της εν τῳ ορει διαῳωμενης
ῳτε ιερείας ῳσης Αῳρεμιδι.

Eurip. Cycl. v. 246. Ως εκπλεως γε δαῳ
εῳμ' ὀρεσκοῳ.

Ὀρεσσαυλος. II. 1461. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. *Theat.* in *Pan.*
Ὑλοβῳῳας,

Υλοβάτας, φιλοδένδρῳ, ὀρεσσαύλα ποσις ἀ-
χῆς, &c.

Ορεσσιβάτας.

Soph. Antig. ψ. 355. κραίει δὲ μηχαναῖς
ἀβραυλὰ θηρῶ ὀρεσσιβάτα.

Ορεσσιδρομος.

Orph. Arg. ψ. 21. ὀρεσσιδρόμῳ τε λάβρειαν
Μηῖρῳ, &c.

Ορεσιαῖ.

Steph. de Urb. pag. 617. D. Ορεσία, πό-
λις — ὁ πολίτης, Ορεσιαῖ.

Ορεωκομος. II. 1464. E.

Aristoph. Thesm. ψ. 498. Οὐδ' ὡς ὑπο τῶν
δελῶν τε κῶρεωκόμων σποδόμεθ', &c. Schol.
Biset. Ὀρεωκόμῳ, καὶ ὀρεοκόμῳ ταυῖόν. ὁ τῶν
ὀρέων, εἴτε τῶν ημιονῶν ἐπιμελήτης. *Lege om-*
nino quæ sequuntur.

Dion. Hal. I. 233. 7. ὁ προηγμένῳ αυ-
τῶν [sc. ημιονῶν] ὀρεωκόμῳ παθὼν τι ἐπὶ το
τῆς οὐσῆως ἐλεεῖνον ἐπέστη, — βαλλεῖ τον ὀρεω-
κόμον, &c.

Lucian. Conviv. pag. 1044. C.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. V. pag. 344.
5. οἱ ὀρεωκόμοι δὲ, — ἀπηλαυνον οἰκάδε.

Ορθαῖης. App. 1551. C.

Lycophr. Alex. ψ. 538.

Ορθαγορισκος. App. 1551. D.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 139. B. Συ-
σι δὲ καὶ τὰς γαλαθηνὰς ὀρθαγορίσκους. 140.
B. Vide *Casaub. Animadv.* col. 260. 55.
264. 30, &c.

Ορθιαζῶ. II. 1444. A.

Æschyl. Pers. ψ. 689. καὶ ψυχαῶσις ὀρ-
θιάζοντες γοοῖς.

* Ορθοβάτω. I. 638. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 8. *Philipp.* ταῖς κει-
νὰ φωναῖς ἀβραπον ὀρθοβάτει.

Ορθόβελλ.

Æschyl. Prometh. ψ. 18. τῆς ὀρθοβούλου
Θεμιδῶς αἰπυμῆτα παῖ, &c. Schol. β. τῆς α-
ληθὲς βελομένης.

Pind. Pyth. Od. Δ. ψ. 466. Ορθόβελλον
μῆτιν ἐφευρομένοισι. . *Od.* H. ψ. 106. Βιον κο-
ρυσσεμεν ὀρθοβέλοισι μαχαναῖς.

Ορθογνώμων.

Hippocr. Epist. ad Damaget. pag. 1282.
51. ἐκ τῆς ἐων δὲ παλιν φιλοδοξίῃ χυθεῖσα,
ἐσφῆλε πολλῶν ὀρθογνώμονα ψυχῇ.

VOL. II. N°. XIII. I.

* Ορθογωνιῶ. I. 892. H.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 418. F. Απ-
ολλοδωρῶ — καὶ θυσαὶ φησὶν αὐτὸν [sc. *Py-*
thagoram] ἐκατομῆν, ἐπὶ τῷ εὐρηκεῖν, οἱ τρι-
γωνοὶ ὀρθογωνίῃ ἢ τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποκείνυστα
ἴσον δύνασθαι ταῖς περιεχέσασιν.

Diog. Laert. Pythag. pag. 497. 12.

Ορθοδικαῖος.

Æschyl. Eumen. ψ. 997.

Ορθοδικας.

Pind. Pyth. Od. XI. ψ. 16. καὶ ὀρθοδίκαν
Γας ὀμφαλον, κελადῆτε ἀκρὰ συν ἐσπερά.

Ορθοδοξέω. I. 1035. F.

Aristoph. Thesm. ψ. 19. Schol.

Ορθοδόλεια.

Orph. Hym. Μεσ. θυμ. ψ. 5. pag. 172.
Θρεπείρα ψυχῆς, διανοίας ὀρθοδότειται, &c.

Ορθοθεῖε.

Orph. Κέραυν. Διῶ. θυμ. ψ. 8. pag. 116.
Πτηνὸν ὀπλὸν δεινὸν, χρονοκαρδίον, ὀρθοθέειρον, &c.

Ορθοσπεία. I. 1222. F.

Dion. Hal. II. 292. 28. καὶ μαλίστα θῆαν
ὑπο τοῖς γένεσιν ἀνδρῶν, ᾧ κανόνι ὀρθοσπείας
χρησασθαι ἀξίεμεν.

Quintil. Inst. Orat. Lib. I. pag. 60. 4.
Ed. Lugd. Bat. Remotis igitur omnibus,
quæ suprà diximus, vitiis, erit illa, quæ
vocatur ὀρθοσπεία, id est emendata cum sua-
vitate vocum explanatio. . pag. 76. 8. Vi-
de Not. Cl. *Turneb.*

* Ορθοσπεω. I. 1222. G.

Dion. Hal. I. 74. 15. τῆς μόνον ἀπολαυ-
σάντες ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιμιζέων, το μὴ πασι
τοῖς φθογλοῖς ὀρθοσπεῖν.

* Ορθοθρίξ. I. 1586. E.

Æschyl. Χοηφ. ψ. 30. τορῶ γὰρ φόβος ὀρ-
θόθριξ, &c. Schol. ὀρθοσθαι ποίων τὰς τριχὰς.

Dion. Hal. I. 460. 3. καὶ ὀρθότριχες ἐπὶ
ταῖς κεφαλαῖς φοβαί, &c.

Ορθοκρίσια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 508.

Ορθομανεία.

Æschyl. Agam. ψ. 1224. ὑπ' αὐ με δεινῶ
ὀρθομανείας πονῶ σφοδεῖ, &c.

Ορθομανίς.

Pind. Nem. Od. A. ψ. 90. Γεῖνονα δ' ἐκκα-
λεσεν — Ὀρθόμανιν Τειρεσίαν, Sch. τὸν ἀληθῆ
μαντῆν. Q q q Ορθονομῶ.

Ορθονομῶ.

Æschyl. Eumen. v. 966. δαίμονες ὀρθονόμοι, πάντες δομῶ μέλακονοι, &c.

Ορθοπαλῆς.

Plut. de Fort. vel Virt. Alex. pag. 340. B. και ὅλην ἐκδύσαμεν ἄσανδρα, περιεβέλο την βασιλικήν και ὀρθοπαγῇ κίταριν.

Ορθοπαλή.

Lucian. Lexiph. pag. 526. C. ὁ μὲν τις ἀκροχειριασμῶ, ὁ δὲ, τραχηλισμῶ, και ὀρθοπάλη ἐχρήσθη, &c.

Ορθοπνοία.

Hippocr. Prænot. pag. 45. 6. πλείστον δὲ πονον παρέχεται και ὀρθόπνοιαν. . 205. H. ὀρθοπνοίησιν. . 305. 11. ὀρθοπνοίην. . 360. 20. 533. 24. και ὀρθοπνοίῃ σφοδρῇ ἐμπιπεί.

Ορθοπνοϊκός.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 185. H. Τα ὀρθοπνοϊκά ποιεῖ ὑδρωπιδέα σκληρά. . 206. H.

Ορθοπνύς.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 645. 38. και ὀρθόπνυς γινέται.

* Ορθοπόλις. III. 472. G.

Pind. Olymp. Od. B. v. 14. ὀρθόπολη. Schol. τον τη εαυτῆς δικαιοσύνην ὀρθήν και σωζούσα τὰς πόλεις, ὡς ἐρυσιπολιν, και σωζαπολιν.

* Ορθοπνύς. III. 511. H.

Soph. Ant. v. 996. τραφὴ θυελλῆσιν ἐν παρῳαῖς βορέας ἀμιππῶ, ὀρθόποδῶ ὑπερπαγε θέων ἢ παῖς.

Ορθοπρωσώπος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 508.

* Ορθοσάδην. I. 1736. H.

Æschyl. Prometh. v. 31. ἀνθ' ὧν ἀλερπητήνδε δὲ φρερῆσεις πέτραι, ὀρθοσάδην, αὐπνῶ, &c. Schol. ὀρθῶ ἰσάμεν.

Lucian. Jur. Trag. pag. 684. D. ὡς ἀμεινον ποιήσεις ὀρθοσάδην ἐκκλησιαζών, &c. . 786. C. 787. D. . 1043. B.

Ορθοσάδος. I. 1737. A.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1425. μέλα δ' ἐρεα τηλεθαούλα πολλόν ὑπερ γαίης ὀρθοσάδον ἡέζοντο.

Ορθόσας.

Eurip. Helen. v. 554. καλῶ [sc. σε] 'πὶ δ' ἐμπυρὲς τ' ὀρθοσάδας. Vide Not. ad loc. et *Herc. Fur.* v. 980. Not.

Ορθοσάδης. *Thes.* I. 1736. C.

Ορθοσάλειω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1017. D. και ὀρθοσάλειν εἶσι ἀδυνατώτεροι.

Ορθοσάλης. I. 1736. A.

Eurip. Herc. Fur. v. 979. ὑπὲρ δὲ λαῖνας ὀρθοσάτας ἐδύσεν, ἐκπνεῶν βίον. Vide Not. . *Ion.* v. 1134. Not.

Ορθοτομία.

Euseb. Eccl. Hist. Lib. IV. Cap. 3. pag. 142. 16. ἐξ ἧ καλῶν ἐστὶ λαμπρὰ τεκμηρία, τῆς τε τοῦ ἀνδρὸς διανοίας, και τῆς ἀποστολικῆς ὀρθοτομίας.

Clem. Alex. Strom. pag. 896. 24.

Ορθοφοῖοσυκοφαντοδικοῖαλαιπῶρος.

Aristoph. Vesp. v. 503. Scholiast. legit ὀρθοφοῖοσυκοφαντοδικοῖαλαιπῶρων. Παρα το ὀρθρεύειν και φοῖαν και συκοφαντεῖν και ἐν δικαίς ταιλαιπῶρεῖν. Vide Notam Cl. *Christian.* ad loc. pag. 136.

Ορθριδῖος.

Anth. Ep. Gr. pag. 624. *Antipatr.* v. 5. τι γὰρ σὴν εὐνέειν ἢ οὐλῶς ὀρθριδίην ἤλασας ἐκ λεχέων;

Ορθωνυμος.

Æschyl. Agam. v. 708.

Ορθωσιός. II. 1439. A.

Dion. Hal. I. 110. 11. Ρωμύλῳ μὲν, Ὀρθωσίῳ Διὶ παρα ταῖς καλεσμέναις Μυκωνισσι πύλαις, &c.

Ορθωλῆς.

Pind. Pyth. Od. A. v. 109. Οὐλῶ δ' ἱερῶν θεῶν ὀρθωλῆρ πέλοι. Τον προσεργουῖα χρόνον, &c. Schol. ὀρθωλῆρ και ἰαλῆρ γενοῖτο, &c.

Οριναμαί.

Dion. Hal. I. 49. 21. Δημήτρῳ εὐνὴν ὀριναμένῳ οἱ ἐχέειν.

* Οριδρομία. II. 1461. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 339. *Antipatr.* Τόσσον ὅσον σοφία κρεσσον ὀριδρομίας.

Οριπεδῖον.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 418. A. Εὐναν — περιειλημμένην πλάττειν ὀριπεδίοις ἀρσίοις πασαν.

Vide infra Οροπέδιον.

* Οριγεόφος. App. 1552. G.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 538. Schol. λέγει

το βλασφημία το εκ της ὀρεσκός και ὀρίσφου
μήρῳ, &c.

Ορχανη. I. 1241. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 177. 11.

Eurip. Bacch. v. 611. Πενθεως ως εις σκο-
τεινας ὀρκάνας πρὸς μένῳ.

Vide App. Thes. 1552. H.

Ορκομοίεω.

Joseph. c. Apion. Lib. I. §. 29. 16. pag.
463. και τῶν μαλιστα τῶν ιερέων ἐπινοήσαι
τε ταῦτα και ὀρκομοίῃσαι το πλῆθος.

Ορκωμα.

Aeschyl. Eumen. v. 489. καλίσθ' αργα
της δικης ὀρκώμα.

* Ορκωμοσία. I. 1243. H.

Aristoph. Lysistr. v. 212. Schol. Biset.
Εὐεuben ἐξαρχέται το της ὀρκωμοσίας σχημά-
τιον.

* Ορκωμοίεω. I. 1243. G.

Soph. Antig. v. 271.

Aeschyl. Eumen. v. 766. εις απάντα πλείσ-
την χρόνον ὀρκωμοίῃσας, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 415. 20. παραχρη-
μα ὀρκωμοίῃσαντες μη μνησικακήσειν, &c.

* Ορκωμοτικός. I. 1243. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 69. 23. Ἰσέον
δε οἱ δυο τῶν οὐλῶν ἐπιρρημάτων ὀρκωμοτικῶν,
τε μα και τε νη, &c.

Ορκωμοτικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 40. 8. Συνθε-
μένῳ μεν ὀρκωμοτικῶς, &c.

Ορμαδιῳ.

Orph. Dionys. Sym. v. 5. pag. 126. Ὀρ-
μάδιον, τριεῖν, βόρρυφόνον, ἐρνεσίπεπλον,

Ορμασειρα.

Orph. Hym. in Minerv. v. 9. pag. 128.
Ὀρμάσειρα· φίλοιστε κακοῖς, ἀγαθοῖς δε φρε-
νήσις.

* Ορμηλικός. II. 1451. C.

Aristoph. Thesm. v. 903. Schol. βοθιον γαρ
εἰς το κυμα μέγα ψοφῶρεον και ηχε ὀρμηλικῶς
τε και ὀξυρρόπως. . Lysistr. v. 202. Schol.
Biset.

Aristot. de Hist. Animal. I. 875. B. των
δε θηλειῶν ὀρμηλικῶς εχεσι πρὸς τον συνδυασ-
μον, μαλιστα μεν ἵππῳ, ἐπειτα βῆς.

Athen. Deirp. Lib. IX. pag. 401. C.

Ορμια. App. 1553. G.

Lucian. Mort. Dial. pag. 152. A. βιον δε
απορον απο καλαμῶν και ὀρμιας ειχον, &c.

Athen. Deirp. Lib. VII. pag. 277. F.
και ἀποβραγῆσαι την ὀρμιαν εκφεύξιν.

* Ορμινῶλῳ. App. 1553. G.

Anibol. Ep. Gr. pag. 550. Statyl.

Ορμοδότης.

Anth. Ep. Gr. pag. 113. Theat. Ναυτι-
λε, ποντομεδονι και ὀρμοδοτήρι Πιρήγῳ &c.

Ορνεακῳ.

Lycophr. Alex. v. 598. Schol. Εν δε τας
ραμφεσι και τας ὀρνεακάς ῥισιν ἀφωσσοντες
και ἀφροντες τῶν θορῶν, &c.

Ορνεοθηρευτικός.

Athen. Deirp. Lib. I. pag. 25. D. εἰμυ-
ναζοντο δε πρὸς ὀρνεοθηρευτικῇν, ἰς. τεχνην.

Ορνεομάνις.

Aristoph. Av. v. 718. Schol. Μανίευστα-
μενοι γαρ πρῶτον εκ των ὀρνεομάνιων, ἔως ἐπι-
τα εἰς χωρεῖ.

Ορνεομιγής.

Lycophr. Alex. v. 721. αἰωνον θεαν. Schol.
δια το ὀρνεομιγῆς εἶναι τας Σειρήνας, οἰωνους
καλεῖ.

Ορνεομικῳ.

Lycophr. Alex. v. 692. Schol.

* Ορνεοπωλείον. II. 1457. F.

Aristoph. Av. v. 13. οὐκ των ὀρνεων. Sch.
Οτι ἔως ελεον και ἐπι των τοπων, ἀνι τε, ὀρ-
νεοπωλείων.

* Ορνεοπωλής. II. 1457. F.

Aristoph. Av. v. 13. οὐκ των ὀρνεων. Sch.
Ανι τε ὀρνεοπωλῶν. . v. 14. Schol. Ο πινα-
κοπώλης. Ο ὀρνεοπώλης.

Ορνεωδής.

Plut. de Audit. pag. 44. C.

* Ορνιθαγευτής. App. 1554. D.

Aristoph. Nub. v. 731. Schol. τοις γαρ
αλιευσι και ὀρνιθαγευταῖς ἔω φασιν, εχεις τι.

Ορνιθαρχῳ.

Aristoph. Av. v. 1214. Ουδε συμβολον επ-
εβαλεν ὀρνιθαρχῳ· εἰς σοι παρων;

Ορνιθικός.

Lucian. Somn. pag. 707. D. εἰω δε, τοῖε
I
μεν,

μεν, εκ ἡσθιον των κυαμων, φιλοσοφον γαρ νυν
δε, φαγοιμι αν, ὀρνιθική γαρ και εκ απορρήτου
ημιν ἡ τροφή.

Ορνιθογον. II. 1455. C.

Eurip. Orest. v. 1387. Δια το τας ὀρνιθο-
γόνων ομμα Κυνοπτερες, &c. Ad hunc locum
respicit Cl. Auctor.

Lycophr. Alex. v. 653. Αρπυιογενων. Sch.
απο μερες, ὀρνιθογόνων.

* Ορνιθοθηρας. II. 1455. C.

Aristoph. Nub. v. 731. Schol. Av. v. 62.
Οιμοι ταλας, ὀρνιθοθήρα τρωί. Schol. Νομίζει
τες ανδρας δια το θηρασσαι τα ορνεα εληλυθεναι.
Schol. ad v. 63.

* Ορνιθοθηρευτική. II. 1455. D.

Plat. Sophist. I. 220. B. Και τε πῆνυς μεν
γεν. πασα ημιν ἡ θηρα λείλειαι πε τις ὀρνιθο-
θηρευτική.

* Ορνιθομανεω. II. 1455. F.

Aristoph. Av. v. 1283. νυνι δ' υποσρεψ-
αυτες αὖ ὀρνιθομανεσι. v. 1290, 1344. ὀρνιθο-
μανῶ γάρ,

* Ορνιθομανης. II. 1455. E.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 464. E. —
καθαπερ τες φιλογύνες γυναικομανεῖς, και τες
φιλόρνιθας ὀρνιθομανεῖς, &c.

* Ορνιθοπαις. II. 1455. F.

Lycophr. Alex. v. 731. Ορνιθόπαιδος. Sch.
της ὀρνιθοφύς, το δε ὀρνιθόπαις, &c. Lege
omnino quæ sequuntur.

* Ορνιθοπεδη. II. 1455. G.

Anthol. Ep. Gr. pag. 124. *Paul. Silent.*
ὡκὺ δ' ἀπέπῃα ἐξ ὀρνιθοπέδας ὥδὸς ἐρημόφιλον.

* Ορνιθοσκοπ. II. 1455. G.

Soph. Antig. v. 1012. εις γαρ παλαιον
θωκον ὀρνιθοσκοπον ἵζων, &c.

Dion. Hal. I. 79. 46. των δε παροντων
τινες ὀρνιθοσκοπων μισθον εκ τε δημοσιᾶ φερο-
μενοι, &c. 117. 28.

* Ορνιθολεοφ. II. 1455. H.

Aristoph. Pac. v. 1003. Schol. Οτι ὀρνι-
θολεοφ. ἡ Βοιωτία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 47. 29.

Ορνιχολοχ.

Pind. Isthm. Od. A. v. 67. ὀρνιχολόχῳ.
Schol. τῷ τας ὄρνις θηρευοντι, &c.

I

* Οροβιον. App. 1555. A.

Hippocr. de Dieb. Judicat. pag. 58. 19.
παρομοι. δε οἱ ὁ χρωσ, και εν τῷ κρῶ υφισα-
ται οἱον ὀρόβιον πυρρον.

Οροβίτης. App. 1555. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 105. 34. παρα δε
τρωων τον ὀροβίτην λιθον αἱ γυναικες και οἱ
πρεσβυτεροι των ανδρων εκδεχονται, &c.

Οροβοφαγεω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1037. F.
αἶλας και ὀροβοφαγέοντες γεναλγέες, &c.

Οροκαρυον.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 822. C. ἡ
δε Σινωπῆτις και σφένδαμνον φυει, και ὀροκά-
ρυον, ἐξ ὧν τας τραπέζας τεμνεσιν.

Οροκλύπος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 84. βρεμει δ'
αμαχέεισ δικαν υδα. ὀροκλύπε. Schol. β. ad
v. 85. τε κλύπον εν τῷ ορει εἰερον. τη φορᾷ.

* Οροπεδιον. II. 1458. F.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 793. C. Εν
μεσῷ δ' ἐσιν ἡ Μηδία — πολλα μεν ορη πε-
ριλαμβανουσα, πολλα δε ὀροπέδια. pag. 799.
ult. Εν αὐτῇ δε τη Αρμενίᾳ πολλα μεν ὄρη,
πολλα δε ὀροπέδια, &c. 852. C. 1032. A.

Οροσαγλαι.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 485. 2. f.
οἱ δ' ευεργεῖται τε βασιλῆς, ὀροσάγλαι καλεον-
ται Περσις.

Οροφηφάτος.

Anth. Ep. Gr. pag. 145. *Agath.* Ου γαρ
αν Αἰρειδᾶν ὀροφηφάτον αψαμενων πυρ, οὐλῳ
ἐφ' ἀμέτεροις λάεσιν ἡριπόμαν [ηριπέο.]

* Οροφηφορος. I. 1253. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 495. *Agath.* Ενθεν
αεζήτην ὀροφηφόρον. pag. 563. Cap. 13. Αμη-
σας αρδην, ὀροφηφόρον ἤδρασα σῆμα.

Hesych. Lex. pag. 703. 2. Ὀροφηφόρον,
ζων παν ὀσρακόδερμον.

Οροφοίλαω. App. 1555. D.

Hesych. Lex. pag. 703. 2. Οροφοίλων, α,
εις ορη περιερχομενον.

Joseph. de Maccab. §. 14. pag. 515. 21.
και γαρ των πείλειων, τα μεν ἡμερα, καλα τας
οικιας ὀροφοίλων, προσασπιζει των νεοτων
τα δε &c.

Οροφωμα.

Οροφωμα. I. 1254. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 70. 27. το δ' ἐπὶ ταῖς δοκοῖς ὀρόφωμα πρῶτον μὲν εἶχεν ὑπερῶ-
μενον καλαμον μέλα πολλῆς ασφαλῆς, &c.

Athen. Deirp. Lib. V. pag. 205. D. A Cl. Auctore citatur.

Ορροπολεω.

Hippocr. de Morb. pag. 486. 1. ἦν δὲ ὀρ-
ροπόλη προπίσαι φαρμακον καὶ ὡς πλεῖστας
ἡμερας. . 540. 38. καὶ τὴν ὡρὴν ὀρροπολεῖτω,
καὶ γαλακτοπολεῖτω.

Ορροπολη.

Hippocr. de Morb. pag. 486. 2. καὶ ἡν
ἀπολήγη τῆς ὀρροπόλης μέλαπιέτω γαλα ονειον.

* Ορρικλυπ. II. 1490. G.

Pind. Olymp. I. 5. 96. — Κελαδησομεθα,
βροντῶν καὶ πυρπάλαιμον βελ. Ορρικλύπη
Δι. &c. Schol. Νεώ. Δι. τε κινεῖς τες
κλυπες τῶν βροντῶν.

Ορσινεφης.

Pind. Nem. Od. E. 5. 62. Ο δ' εὖ φρά-
σθη, καλένευσεν τε οἱ Ορσινεφῆς ἐξ οὐρανοῦ
Ζεὺς, &c.

Ορσολοπεω. App. 1556. B.

Aeschyl. Pers. 5. 10. κακόμαυλις αἶσαν ὀρσο-
λοπεῖται θυμ. εἰσῶθεν. Vide *Hesych. Lex.*
pag. 704. 2. I.

Ορσολεγαινης.

Pind. Olymp. Od. H. 5. 64. Schol. Pyth.
B. 5. 23. Ορσολεγαιναν ευρυβίαν καλεων θεον. .
Nem. Δ. 5. 14 I.

Ορλαγιον.

Lycophr. Alex. 5. 855. Schol. ασκεραι δε,
κυριως τα εν τοις ποσι πιλια, ητοι τα ὀρλάρια,
λεβέται. Lege quæ sequuntur.

Ορλυσιον.

Athen. Deirp. Lib. IX. pag. 392. E. ὑπο-
κοριστικῶς δὲ Ευπολις — αὖτις κεκληκεν ὀρλύ-
για, λεῖων ἐλως, ὀρλυσας θρεψας συ τινας ἡδη
πωπολε, Εἰωτε μικρα γ' ὀρλύγια, καπεῖλα, τι.
Αντισφανης — ὀρλύσιον εἰρηκεν ἐλως, ὡς δη συ τι
ποιοειν δυναμεν, ὀρλυγίς ψυχην εχων.

Ορλυσθηρας.

Plat. Euthyd. I. 290. D. ὡσπερ, οἶμαι, οἱ
ὀρλυσθῆραι τοις ὀρλυσθρόφοις παραδιδόασιν.

Ορλυσκομπος.

Aristoph. Av. 5. 1297. Schol.

VOL. II. N°. XIII. 2.

* Ορλυσκοπεω. App. 1556. G.

J. Poll. Onom. Lib. IX. pag. 1095. 2.
Καὶ μενιοι καὶ το ὀρλυσκοπεῖν παιδιὰ, καὶ το
πρᾶγμα ὀρλυσκοπία, καὶ οἱ παιζοντες ὀρλυσκό-
ποι, — ἐκαλεῖτο.

Suid. Lex. II. 718. 4. Forte ad *Marc.*
Ant. de Reb. suis, pag. 5. 1. respicit; ubi
tamen legimus Ορλυσθροφεῖν.

Plut. de Aud. Poet. pag. 34. D.

* Ορλυσκοπ. App. 1556. G.

Vide supra Ορλυσκοπεω.

Suid. Lex. II. 717. 5. f.

Aristoph. Av. 5. 1297. Schol. δηλοῖ δὲ
τὸ Αριστοφάνης ἐν Περιγυρεῖ Χρηστον μὴ καὶ
Μειδιαν ὀρλυσκόπον.

Athen. Deirp. Lib. XI. pag. 506. D.

Ορλυσκομηρα. App. 1556. H.

Aristoph. Av. 5. 871.

Athen. Deirp. Lib. IX. pag. 392. F. ἡ
δὲ ὀρλυσκομήτρα καλεμενη, ἥς μνημονεὺει Κρατῆς
— λεῖων, Ἰθακησια ὀρλυσκομήτρα.

Ορλυσθροφεω.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. I. pag. 5.
1. καὶ τὸ μὴ ὀρλυσθροφεῖν, μὴδὲ περὶ τα τοιαῦτα
ἐπλοσθαι. Vide *Suid. Lex.* II. 718. 4. ubi
tamen legitur Ορλυσκοπεῖν.

Ορλυσθροφιον.

Aristot. Problem. II. 724. D. οἱ τα κυνι-
δια τρεφοντες ἐν τοις ὀρλυσθροφίοις.

Ορλυσθροφεῖον. *Steph. App.* 1557. A.

Ορλυσθροφ.

Vide supra Ορλυσθρήρας.

Ορυζοροφεω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1196. A.
'Ορυζοροφεῖ δ' ἡ γῆ δια τον αυχμον.

Ορφανευμα.

Eurip. Herc. Fur. 5. 546. Τι φης; πρᾶ-
ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἐμῶν τέκνων;

Ορφανι.

Anthol. Ep. Gr. pag. 415. *Leonid.* ἐγω
δε, ὀρφάνιον κλαιω γῆρας οδυρομενη, &c.

Ορφανοφυλαξ.

Xenoph. περὶ Προσοδ. Cap. 2. 5. 7. pag.
254. Καὶ εἰ μέλοικοφύλακας γε, ὡσπερ ὀρφα-
νοφύλακας, ἀρχὴν καθίσταμεν, &c.

* Ορφεωλεσης. III. 1380. D.

Plut. Lacon. Apophthegm. pag. 224. E.

R r r

Πρ.

Πρὸ Φίλιππον τον Ορφεωῖ ἐλεσθῆν πάντεσσιν ὡχον οὐα, λεόντα δ' οἱ δα.

Ορφικόν.

Plat. de Leg. II. 782. C. ἀλλὰ Ορφικοὶ τινες λεγόμενοι βίοι εἰδένοντο ἡμῶν τοῖς τόξε, αἰψυχῶν μὲν ἐχομένοι πάντων, ἐμψυχῶν δὲ τελευτῶν πάντων ἀπεχομένοι.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 726. D. τοῖον δὲ, καὶ τὸ φιλότεχνον μαλίστα, τὸ περὶ τὰς Διονυσιακὰς τέχνας, καὶ τὰς Ορφικάς.

* *Ορχήμα.* II. 1483. G.

Xenoph. Conviu. Cap. 2. §. 23. pag. 139. τεκμηρίον, ὡς ἄνδρες, οἱ καλῶς γυμναζοῦνται καὶ τὰ ὀρχήματα.

Ορχημαλίκος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 103. 52. πέντε εἰσιν ὧδαι παρὰ τοῖς ἥρωσι σφρονιστικὴ — ἐκωμιαστικὴ — θρηνητικὴ, Ὀρχημαλική — καὶ παιανικὴ, δα.

Ορχησμός. II. 1483. G.

Aristoph. Thesm. v. 997. Schol. Bourd. Κωμῶν, ἡ μέθη καὶ ὀρχησμός λεγεται, καὶ ὁ μεθυσιῶν αὐλῶν, δα.

Lucian. de Saltat. pag. 506. D. Hunc locum citat Cl. Steph. sed legit ὀρχηθμός.

Ορχησομανεω.

Lucian. de Saltat. pag. 523. B. εὐ οἶδα εἶναι πάντας ἀλυσόμενον σε, καὶ ὀρχησομανήσουσα γε προσέειπε.

Ορχησικῶς.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 725. B. Καὶ Κορύμβαντες δὲ ἀπὸ τῆς κορύμβου βαίνειν ὀρχησικῶς.

Ορχησρικόν.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 531. B. καὶ μετ' ἐπεμπεῖο — εἰαιρας δὲ παιδισκας ἐξ ἀπασης τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ὠδικὰς, τὰς δὲ ὀρχησρικὰς.

Ορχιπέδαω.

Aristoph. Av. v. 142. Οὐκ ὀρχιπέδησας, δα. Schol. Ἀντὶ τῆς τῶν ὀρχεων ἡψω καὶ κατ' ἐσχες αἰσχυρῶς.

Ορχιπέδιζω.

Phau. Lex. pag. 760. 1. Ὀρχιπέδισας, ἀντὶ τῆς τῶν ὀρχεων ἡψω, καὶ κατ' ἐσχες αἰσχυρῶς, Ἀριστοφάνους. sc. *Av. v.* 142. ubi legitur ὀρχιπέδησας.

Ορωδης.

Phau. Lex. pag. 161. 3. Βενίς — ὁ βενός, ὁ ὀρωδης, καὶ γεωλοφόνος τοπῶν.

Οσιεργεω.

Hesych. Lex. pag. 705. 2. Οσιεργῆσαι, ἀποκαρδιεργῆσαι καὶ τὸ ἐπιλεῖν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπαρχῶνται τῶν θεῶν αὐτῶν. *Phau. Lex.* pag. 556. 3.

Οσιεργόν.

Suicer. Thes. Eccl. II. 518.

Οσιερίζω.

Suid. Lex. I. 352. 13. f. ε' : Ἀλεξανδρεῖαν τὴν Οσιερίζουσαν, δα.

Οσιωσις.

Dion. Hal. I. 72. 48. ἐξάγει τὸν λεῶνα τὰς φλέγας ὑπερθρῶσκούσας τῆς ὀσιώσεως τῶν μισομαλῶν ἐνεκα.

Οσπριοπώλις. II. 675. E.

Aristoph. Plut. v. 427. Ἡ λεκιθόπωλιν. Schol. ἀπὸ μερὸς ἐν τῇ ὀσπριοπώλιν δηλοῖ.

Οσπριοφαγεω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1037. F. Ἐν Αἰνῷ ὀσπριοφαγεῦντες ξυνεχεῶς θηλείαι ἀρσενες σκελετῶν ἀκράβεις εἰσένοντο, καὶ διελέεον.

* *Οσεῖν.* II. 1523. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 771. B. εἰς δ' ὁδοῖς ὀσεῖνοι.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 222. 5. f. ἐπειὶ φουσηθήσας λαβῶσι ὀσεῖνες, δα.

* *Οσεοκόπ.* II. 1522. A.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 396. 9. τὸ, τὸ σῶμα ὡς ὑπὸ ὀσεοκόπῃ ἐχομένον κοπιᾷ καὶ ἀλλεῖ.

Οσοειδης.

Hippocr. de Loc. in Hom. pag. 410. 1. ξηροτέρα δ' εἰσιν ἢ αἱ σαρκεὶς καὶ ὀσοειδέσδερα.

* *Οσοθηκη.* II. 1521. H.

Lycophr. Alex. v. 367. Οὐκ ὀσοθήκαις, χοιραδῶν δ' ἐφημενες, δα.

Οσολογία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 170. 2. οἱ μὲν περὶ τὸν Ἰολαὸν ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ὀσολογίαν, καὶ μηδὲν ὁλῶς ὀσέον ευροντες, δα.

Οσοφαγεω.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1121. C. ὡς μὴ κρεωφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀσοφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν.

Οσοφύης.

Οτοφύης.

Aristoph. Lysistr. v. 963. Schol. *Biset.* οἰονεῖ ὀτοφύης ἔσα.

Οτρακηνός.

Aristot. de Hist. Animal. I. 820. C. ἐστὶ γὰρ ἡ μῆκων οἰονεῖ [κοιλίας] περιττώμα πασι τοῖς ὀτρακηνοῖς το πολὺ αὐτῆς.

Οτρακισμὸς. II. 1526. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 269. 43. πρῶτον μὲν ἐν αὐτῶν ἐκ τῆς πολεως μετέστησαν, τῶν τὸν ονομαζόμενον ὀτρακισμὸν ἐπαλαῖοντες αὐτῶν, &c.. 286. 39.. 287. 4.

Οτρακοεῖς.

Anthol. Ep. Gr. pag. 66. *Antiph.* v. 4. Αὐλικά δ' ὀτρακοεῖς ἐπλάλησε δομῶ.

Οτρακοχρῆς.

Anthol. Ep. Gr. pag. 550. *Statyl.* Νηκτάνη' ἐρμυρόνῳ, ὀτρακόχροα, &c.

Οσφρανήριος.

Aristoph. Ran. v. 920. καὶ μυκῆρες ὀσφρανήριοι, &c. Schol. ὡς συνέλαυν των μυκῆρων εἰς τὴν φωνήν.

Οσφυαλῆς.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 143. C. ὀσφυαλγῆσαι μέλα κρῖσιν, τῆροισι κοιλίαι κατάρρηλνυλαι.

Οσφυαλῆς.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 120. A. Οἱ φρικωδεες, ασωδεες, κοπιωδεες, ὀσφυαλγέες, κοιλίας καθυδραίνονται.

Οσφυαλῖα.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 219. D. — ταχα δὲ καὶ ὀσφυαλγίην.

Οσχοφορικός.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 631. B. τροποὶ δ' αὐτῆς οἷτε ὀσχοφορικοὶ, καὶ οἱ Βακχικοὶ ὡς καὶ τὴν ὀρχησιν ταυτὴν εἰς τὸν Διόνυσον ἀναφερεσθαι. Vide *Casaub. Animadv.* col. 902. 26.

Οτολολολολοι.

Eurip. Herc. Fur. v. 874. Ὀτολολολολοι, ἑναζόν.

Οτολολολολολοι.

Æschyl. Chœph. v. 156. Ὀτολολολολολοι ἰώ.

Οτοτλοι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 74. 18. ἐπιρ-

ρημα δὲ ἐστὶ τὸ πόποι πρῶτόθεν καὶ ἰσως ὠνόμαστοποιημένον. ὡς περ καὶ τὸ, ποποῖ καὶ τοτοῖ καὶ ὀτοτλοῖ. καὶ παπαί. καὶ φεῦ.

Οτοτλολοι.

Soph. Elest. v. 1357. Οτοτλολοι, &c.. v. 1377. Οτοτλολοι εφρασας υπερβραν τας παρῶ εἰ χαρῖ.

Οτολυξίος.

Aristoph. Av. v. 1042. Σὺ δὲ γ' οἷσι περ Ὀτολύξιοι χρῆσαι ταχα. Schol. Ἀπο τῆς ὀτολύξιν ἐσχηματίσεν.

Οτρυνίος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 764. 18. Ἰσέον δὲ οἱ τὸ κελεύειν, καὶ μόνον ἐπὶ αἰκὸν ἐστὶν εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ὀτρυνίον ἢ ἐπισπεντικὸν ἢ ἐρεθιστικόν.

Οτρία. II. 1698. D.

Dion. Hal. I. 30. 17. ἵνα δὴ τὸ τῆς ὀτρίας ἂ, τὴ δὴ πόδε ἦν ἐν ταῖς ἀπαιτῶν ψυχῶν παραμένον ἐξαιρεθῇ, &c.

Οτλολοι. App. 1561. F.

Eurip. Orest. v. 1390. Οτλολοι. Schol. ἐπιφώνημα ἐστὶ ὀτρυντικόν. *Andromach.* v. 1197. Ὀτλολοι, ὀτλολοι v. 1200.

Lucian. Catapl. pag. 230. D. ὀτλολοι, τὴν οἰκίαν οἶαν ἀπελιπον.. 231. A.

Οτλοτοτλολοι.

Eurip. Ion. v. 789.

Οτλοτοτλολοι.

Æschyl. Pers. v. 268. Οτλοτοτλολοι μάαν τα πολλὰ βελεα &c.. v. 274.

Ουαῖεις.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 302. A. Βάρδοι τε, καὶ Ουάταις, καὶ Δρυῖδαι. Βαρδοὶ μὲν, υμνῆσαι καὶ ποιῆσαι. Ουάταις δὲ, ἱεροποιοὶ καὶ φυσιολόγοι.

Ουδαμα. II. 1538. F.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 162. 4. f. ὕσθησαν γὰρ Θῆβαι αἱ Αἰγυπτῖαι, εἰς πρότερον οὐδαμᾶ ὕσθεισαι, &c.

Ουδαμινοῖς.

Phan. Lex. pag. 264. 2. Εναριθμῶ — ἐστὶ δὲ οἱ ἀριθμῶ, καὶ ἐπὶ οὐδαμινότητι λαμβανέται, &c.

Ουδενεία. I. 1159. H.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 410. B. *Theoclem* — κάλονοσαι τὴν τε οὐδενείαν των ἀνθρώπων,

θρωπων, και την αρεην της γης Lib. XIV. pag. 985. A. Lib. XVII. pag. 1148. C. δια την των βασιλέων ουδένειαν.

Ουδενία vero per i.

Plat. Theatet. I. 176. C.

Ουδηπεθεν.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 535. A.

Ουενεραλια.

Plut. Quaest. Rom. pag. 275. D. Δια τι των Ουενεραλίων τη εορτή πολυν οινον εκχεουσιν εκ τε ιερσ της Αφροδίτης;

Ουθαίοεις.

Orph. de Lapid. Galaet. v. 2. pag. 200. ήύτε μαζον Πρωτόοκε νυμφης ή μηκαδος ουθα-
τόεσσης. pag. 236. v. 61. Και χθονα πει-
ραν, πχνών τροφον ουθαίοεσαν.

Ουλαδωνυμ.

Lycophr. Alex. v. 183. Schol. col. 2. l. 2. ή την προγονον Ουλαδωνύμω, τέτρεσιν Αλεξανδρε, &c.. l. 4, 6.

* Ουλαμηφορος. II. 1286. B.

Lycophr. Alex. v. 32. ουλαμηφόροις. Sch. Ουλαμον και πολεμον φερσσαις.

Ουλαμωνυμος.

Lycophr. Alex. v. 183.

* Ουλοκαρηνος. App. 1564. F.

Hom. Odyss. T. v. 246. Γυρ εν ωμοισιν, μελανέχρο, ουλοκάρην. Vide Notam Cl. Barnes. Hunc locum paulo aliter legit Scholiast. Aristoph. Ran. v. 1099. Σμικρ εν, ωμοις μελανοχρο, ουλοκάρην. Suid. Lex. I. 504. in Voce Γυρίης.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 23.

Ουλοκερως.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 152. B. δια-
περ ουλότριχας και ουλόκερως, και προχειλως
και πλαγύρινας γεννασθαι.

Ουλοκεφαλος.

J. Poll. Onom. pag. 163. 3. f. ουλοκόμω
μεντοι ειρήναι, παρ' Αλεξιδι, και Φερεκράτει. ου-
λοκέφαλ.

Ουλοκικιννα.

J. Poll. Onom. pag. 163. ult.

Ουλοκομος.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 23. pag. 163.
Vide supra in Ουλοκέφαλ.

Ουλοτριχεω.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1012. B. εδε γαρ ελοτριχεσι δια την υβροήηα τε αερος. 1019. C. καθ' ο και τες Ινδες μη ελοτριχειν φαμεν.

* Ουλοφυλλος. App. 1564. G.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 369. F. Θεοφρασ. δε εως γραφει της δε ραφάνω — ή μεν εστι ελόφυλλω, ή δε αλρία.

Ουπα.

Aristoph. Lyfistr. v. 1159. Ούπα γυναϊκ' οπωπα χαϊώϊεραν. Schol. Ούπω — το δε επα Δωρικώς ειρήναι, τε ω μεγαλε εις α τραπενίω, ως εν τω παρτω, &c.

Ουπωπόιε.

Aristoph. Thesm. v. 440. Ουπόποιε ταύτης Ηκιστα πολυπλοκώϊερας γυναικω, &c.

Ουρακ.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 90. pag. 61. της δε κόπης, το μεν, ε λαμβανούναι οι ναύται, εγχειριδιον. το δε μεσον, ερακος. το δε τελευταιον, πτερά, και ταρσοι κωπών.

Ουρανοβελω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 519.

* Ουρανοβωμων. II. 1542. E.

Lucian. Icarom. pag. 727. A. μαλα γαρ υψατοραι τινες και ερανοβώμονες οι ανδρες αυλι-
κα μοι κατεφάνησαν.

Ουρανοδρομεω.

Clem. Alex. Pæd. pag. 289. 5.

Ουρανονικος.

Æschyl. Suppl. v. 171. κονω δ' αλιν γα-
μεϊας ερανόνικον.

Ουρανοπαις.

Orph. Hym. in Matr. Deor. v. 13. Ουρα-
νόπαι, πρεσβειρα, βιοθρεπείρα, φίλοιςρε. Θε-
μιδ. Συμ. v. 1. pag. 174.

Ουρανοπολιής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 519.

Ουρανυχος.

Æschyl. Choeph. v. 960. αξιον δ' ερανυχον αρχαν σεβειν, παρα το φως ιδειν, μελαν τ' αφη-
ρεθην ψαλιον οίκων. Schol. ερανυχον αρχαν. τες
δεες, ή τον Δία.

Ουρανω.

Eustath. in Iliad A. pag. 13. 49. αλλοι
δε

δε απο της ερας της ηρωας ειπον καλεισθαι.
γῆθεν γαρ ησαν. ει και δι' αρετην, ασπερ ερα-
νώθησαν.

Ουρανωτις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 61. 40.

Ουρεσιβωτης.

Soph. Philoct. v. 1161. Ω πλαναί θῆραι,
χαροπῶν τ' εθνη θηρῶν, ἔς ὃδ' εχει χῶρ' ἔρε-
σιβώτας, &c.

Ουρεσιδρόμος.

Eurip. Bacch. v. 983. Τις δ' οδε Καδ-
μειων μασηρ ἔρεσιδρόμων, ες ορ', ες ορ' εμο-
λεν, ω Βακχαι;

* *Ουρεσιοικος. II. 1463. G.*

Anth. Ep. Gr. pag. 566. Τρίζυες ἔρεσί-
οικε κασιγνήτοι τάδε τεχνας &c.

* *Ουρεσιφοίτης. II. 1463. G.*

Orph. Hym. Τριέτηρ. v. 10. pag. 148.
Οὔρεσιφοῖτα ερως, νεβριδοςόλε, ἀμφιέτηρε, &c.

Anthol. Ep. Gr. pag. 82. In Bacch. v. 16. . pag. 84. In Apoll. v. 16. Ολβιον, ολ-
βιοερτον, ολυμπιον, ἔρεσιφοίτην, &c.

Ουρεσιφοίτης.

Orph. ad Musæum, v. 50. pag. 96. Ηγε-
μόνην, νυμφην, κεροτρόφον, ἔρεσιφοῖτιν, &c.

Ουρεσιφοίτης.

Anthol. Ep. Gr. pag. 531. In Dianam.
Φοῖβε δ' ἔρεσιφοῖτα ομοῖνι' ἰσαῖο κερη Ἀρτε-
μις, &c. . pag. 582. *Meleagr. v. 2.* Θαλλει
δ' ἔρεσιφοῖτα κρινα.

Ουρητης. II. 1548. A.

Aristoph. Vesp. v. 803. Αμῖς μέν. Schol.
Οὐρητῆς, ἔρηρον ἀγλαῖον.

* *Ουριζω. II. 1476. A.*

Herodot. Hist. Lib. II. Cap. 16. pag. 94.
ε γαρ δη ὁ Νεῖλος γε εἰ καὶ τῶν του λογον,
ὁ την Ασιν η ἔριζων τη Λιβύη. . 238. 12. f. .
240. 7.

Ουριθρεπτος.

Eurip. Hec. v. 204. Σκυμνον γαρ μ' ως τ'
οὐριθρέπταν μοσχον δειλαια δειλαιαν ἐσσίψει &c.
Vide *Scapulae Lex. col. 1659.*

Ουριδρομεω. II. 1497. D.

Soph. Trachin. v. 828. ἔρ'. Schol. τρο-
πικῶς δε το ἔρ' ως επι νεώς. ἀνι τε ἔριδρο-
μείτω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 117. 4.

VOL. II. N°. XIII. 3.

Ουριοστατης.

Æschyl. Choeph. v. 819. ἔριοσάταν. Schol.
οὐρίως σταθεῖνα.

Ουσειδιον.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 58. A. Cl.
Steph. in Thes. App. 1566. A. legit Οσίδιον.

* *Ουσιωσις. I. 1132. C.*

Suicer. Thes. Eccl. II. 529

* *Οφειδιον. II. 1568. C.*

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1033. A.
Ουδεν δε τῶν εἰως ὀχλεῖν, ως τα μικρα ὀφεί-
δια, ε μειζω σπιθαμιαίων.

* *Οφθαλμιδιον. II. 1412. B.*

Aristoph. Equit. v. 905. Ἰδε δεχε κερκον
λαῖω, τῶ ὀφθαλμιδίω περιψῆν.

* *Οφθαλμοβολεω. II. 1409. D.*

Lycophr. Alex. v. 93. Schol. ηλθεν εις Λα-
κεδαιμονα, ενθα την Ελευνην ὀφθαλμοβολήσας
βληθεισαν και αυτην υπο τε ερωῖ, ἀρπάζει.

Οφθαλμοσοφος.

Lucian. Lexiph. pag. 526. C. και δεομαι
Ασκληπιαδε τιν' ὀφθαλμοσόφῃ, &c.

Οφθαλμοείκλος.

Eurip. Alcest. v. 181. παν δε δέμνιον ὀφ-
θαλμοείκλῳ δευεῖο πλεμμυρίδι.

Οφθαλμωρυχος.

Æschyl. Eumen. v. 186. Αλλ' ε' καρανησ-
ῆρες ὀφθαλμώρυχοι δικαι, &c.

Οφιοκλονος.

Aristoph. Av. v. 1745. ἀργῆτα. Schol.
Biset. αρῆς, ὁ οφῖς, καὶ α γλωσσαν, οθεν Αρ-
γειφονῆς καὶ α τινας, ὁ ὀφιοκλόν.

Οφιοπλοκαμος.

Orph. Hym. in Eumenid. v. 16. pag. 166.
Αλλα θεαι μοιραι ὀφιοπλόκαμοι πολύμορφοι.

Οφιοπας. II. 1567. A.

Lucian. Philopseud. pag. 836. C. και τα
μεν ενερθεν, ὀφιοπας ἦν, τα δε ανω, γοργόνι εμ-
φερης, &c.

Οφρυαγμοσεμνακχινος.

Aristoph. Vesp. v. 135.

Οχελαγωγια.

Plat. de Leg. II. 844. A. πλην αυῆς της
ὀχελαγωγίας.

Οχέλαιος.

J. Poll. Onom. pag. 133. 4.

* Οχέλευμα. II. 1571. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 770. E. το δ' οχέτευμα, κενον. εσι γαρ ο μυκλήρ διχότομος.

* Οχέλησεω. II. 1571. F.

Eust. Proem. in Od. pag. 4. 7.

* Οχη. I. 1368. F.

Lycophr. Alex. v. 482. Των προσθε μηνης φηγύνων πύρνων οχην &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 64. 45. Οτι αιγιοχος Ζευς, καλα μεν μυθον, ο μελα γεννησιν την εν Κρήνη, υπο αιθ' ευρηκως την οχην, δηλαδη την τροφήν. Odyss. A. pag. 12. 21, 23. και εκ της οχης δε ο εσι τροφής.

Οχης. II. 1580. D.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 96. A. αλλ' αυτη τη καλα το βαρ' εροπη την οχησιν επι της γης ποιείται, &c.

Οχλοκοπος. II. 1575. B.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 321. 26. τον δε Φλαμινιον οχλοκόπον μεν και δημαγωγον ειναι τελειον.

Οχλολοιδος.

Diog. Laert. Heraclit. pag. 551. 11. τουτον δε και ο Τιμων υπογράφει λεγων, Τοις δ' ενι κοκκυγής οχλολοιδος Ηρακλειδ' Αινικλης ανόρεσε.

* Οχλομανεω. II. 1575. C.

Plut. de Exilio. pag. 603. E. ανηρ δε μη τεύφωμενος πανταπασι μηδε οχλομανών, εκ αν (οιμαι) την τυχην μεμψαιβο συνελαυνομενος εις νησον, &c.

Οχλοχαρης.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. I. pag. 25. I. και το μηε περι της θεας δεισιδαϊμον, μηε περι ανθρωπων δημοκοπικον, — η οχλοχαρες, αλλα νηφον εν πασι, &c.

Οχη.

Æschyl. Prometh. v. 619. Schol. οχη λεγεται το μεσον εχομενον, η παρ' α το εχειν εχημα, και εχημα, καλα συσκοπη.

Οχυροποιεω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 24. 19. οχυροποιησάμενοι της ευκαιρας των τοπων εν διασσει.

* Οχυροτης. I. 1373. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 80. 31. δια δε την οχυρότητα των τειχων εδεν ηδυνατο βλαψαι της εν τη πολει. 281. 17.

Οχυρωσις.

Joseph. de Bello. Lib. VII. pag. 416. 5. f. εν' αυτη το καλ' εκεινην τε τοπον δυσαλαστον υπερβαλῆσαι ταις χειροποιήτοις οχυρώσειν.

Οψαματης.

Theocrit. Idyll. X. v. 7. Μιλων οψαμάτα, πειρας αποκομ' ατεράμνω, &c. Schol. Τη εσι μεχρις οψιας θεριζων και κακοπαθών, και μη ενδιδας.

* Οψαβυσια. II. 1589. E.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 5. B. e Platone. Φιλοξενε καινη τις οψαβυσία. pag. 164. C. e Lino.

Οψαβυω. II. 1589. E.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 18. A. ε γαρ εχει γελωια εδ' αισχυνην, οψαβύουλας αυτες και εψούλας ορεαν.

Οψητης.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 229. B. e Theod. Τησανω ευ ηψησεν εν οψητηρι πολύμω.

Οψιαν.

Orph. de Lapid. Opall. v. 4. pag. 206. Και πηες δακρισι λιθέμενον οψιανοο, &c.

Οψισμιον. I. 814. H.

Plut. Lysand. III. 43. 12. ην γαρ, — εν Σπαρτη, και αταμίε δικη, και οψισαμίε, και κακοταμίε.

Οψικοίτος.

Æschyl. Agam. v. 898. εν οψικοίτοις δ' ομμασιν βλαβας εχω, &c.

Οψινο. II. 1584. H.

Pind. Pyth. Od. E. v. 35. Ος ε' ταν Επιμηθέ' Αλων οψινος θυλαγερα Πρόφασιν, &c.

* Οψισμος. II. 1585. H.

Dion. Hal. I. 238. 12. παρελθων ο Τυρνο και τον οψισμόν αυτε διαβαλλων, &c.

Οψιλεκνος.

Lycophr. Alex. v. 1272. Εν οψιλέκνοις ολβιαν δωμησεται Τυρσιν, &c.

Οψοδαιδαλος. II. 1587. B.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 101. C. 105. E. 278. A. 285. B. 399. D.

Οψοθηκη.

ΟΨοθήκη.

Suid. Lex. I. 500. ult. Γύλι. — ἡ λε-
γομένη στρατιωτικὴ ὀψοθήκη.

* ΟΨΟΠΟΝΟΣ. II. 1588. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 571. *Ariston.* Οψο-

πόν. Σπινθηρ Ερμῆ ταδε συμβόλα τεχνας,
Θηκάιο, &c.

ΟΨωνομος.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 228. C.

Vide *Casaub. Animadv.* col 402. 47.

Π.

Παα. App. 1569. D.

ARISTOPH. *Lyfistr.* §. 994. Ορσα
Λακεδαιμων παα, &c. Schol.

Etymol. Magn. col. 646. 37. το
παα, ως λεγει Ηρωδιαν. περι παθῶν, απο του
πααα γινέσθαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 781. 18. δια-
σάλλειν δε τε ειρημενε κανον, το μῶα, και
το παα, ὧν σημασία το μῆσα, πααα.

* Παβαναλια. App. 1569. D.

Dion. Hal. I. 211. 31. εορην τινα, και
ταυτην εν ταις πανυ τιμιαν, καλασησαμεν,
τα καλυμενα Παβανάλια.

Παγελαιος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 417. D.
παγέλαι. εσιν ιδειν. Γρ. παγελασός ες
ιδειν.

* Παγέλοιος. App. 1569. D.

Lucian. Mort. Dial. pag. 149. D. εοικας
γαρ τινα παγέλοια ερειν. 176. ult. 180.
A. 733. 2. f. 827. C.

Plat. de Rep. II. 522. C.

* Παγένης. I. 829. B.

Orph. Hym. in Jov. Fulmin. §. 5. pag.
118. Invoco Αστραπεια Δια, παγενέτην, βα-
σιληα μελιν, &c. Δαιμ. θυμ. §. 2. pag. 170.

Παγένης.

Orph. Ουραν. θυμ. §. 1. pag. 100. Ουρανε
παγενέτωρ, &c. In *Herc.* §. 6. pag. 110.
In *Saturn.* §. 5. pag. 110.

Παγέος.

Orph. Μοιρ. θυμ. §. 8. pag. 156. Μορσιμω
εν πεδιω, ολι πάγειον ἄρμα διωκει δοξα, &c.

Παγέωρος.

Joseph. de Maccab. §. 2. pag. 499. 6. ἂν
εκασην ὁ παγέωρος λοισμός, &c.

Παγλυκερος.

Aristoph. Lyfistr. §. 969. Μα Δί' αλλα
φίλη και παγλυκερά.

Παγυμνος.

Eustath. in Odys. A. pag. 30. 40. και το
παγύμνης νυκτωρ καθευδειν, &c.

Παγκαινισος.

Aeschyl. Agam. §. 969.

Παγκακρος.

Hesych. Lex. pag. 724. 2. Παναιύλ.,
παγκακρός. *Phan. Lex.* pag. 570. 1.

* Παγκακως. IV. 325. F.

Aeschyl. Sept. c. Theb. §. 558. ἦτ' ἂν παν-
ώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. *Perf.* §. 282.
Χοηφ. §. 737. καλως κεινη, δομοις δε τοισδε
παγκάκως εχει, &c.

Eurip. Med. §. 1134. δις τοσον γαρ αν
τερψειας ημας, ει τεθνασι παγκάκως.

Παγκαλαρος.

Aristoph. Lyfistr. §. 588. Και μην, ὦ παγ-
καλάρα, πλεῖν ἤτε διπλὴν αὐλον φέρομεν.

Παγκευθης.

Soph. Oed. Col. §. 1632.

Παγκλαυος.

Soph. Elect. §. 1089. ὥς και συ πάγ-
κλαυλον αἰῶνα κοινον εἶλε, &c. *Antig.* §.
842. *Trach.* §. 664.

Aeschyl. Sept. c. Theb. §. 373. ἐλπίς ες
νύκτερον τέλει μολεῖν, παγκλαύτων αλλεων ἐπίρ-
ροθον. *Perf.* 824.

Παγκληρια.

Παγκληρία. II. 247. B.

Eurip. Suppl. §. 14. . Ion. §. 814. και
ζη παραλαβών παγκληρίαν, &c. *solidam*
Hæreditatem. Cl *Barnes.*

Æschyl. Χοηφ. §. 484. καὶ ὅσας σοι τῆς
ἐμης παγκληρίας οἴτω πατρῶων ἐκ δομῶν γα-
μηλίας.

Lycophr. Alex. §. 592. παγκληρίαν . §.
983. . §. 1474. Σωζων παλαιαν Βεβρυκων
παγκληρίαν.

Παγκλύος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 455. A.
πάγκλυ' ἐπη Συνθεῖς ἀναξ δύνωσα μη σοφοῖς
κλύειν.

Παγκοῖνος. II. 297. A.

Soph. Eleet. §. 138. addas *Antig.* §. 1061.
Τι χρημα; ποῖον τὸ παγκοῖνον λείεις; §.
1131, 815. Schol.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 614. πληγεῖς
θεῶν μασίτι παγκοῖνῳ δάμῃ. Schol. β. δημο-
σίᾳ. . Χοηφ. §. 456. γασίς δὲ παγκοῖν' ὧδ'
ἐπιρροθεῖ, &c. Schol. ἡ κοινή.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 107.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 952. C.

Παγκοῖας.

Soph. Antig. §. 815. παγκοῖταν. Schol. εἰ
μὲν το παγκοῖταν τον ἄδην νοησεις, ἀνι τε πά-
κοῖνον εἰποῖς §. 821. ἀλλὰ μ' ὁ παγκοῖτας αἰ-
δας ζῶσαν αἰεῖ &c.

Παγκονίος.

Soph. Trach. §. 513. πάμπληκλα παγκό-
νι'α τ' ἐξηλθον ἄεθλ' αἰώνων.

Παγκοσμῖος.

Orph. Hym. in Apoll. §. 20. pag. 132.
Ἀρμονίη κερασσας παγκόσμιον ἀνδρασι μοῖραν.

Soph. Antig. §. 622. Schol.

* Παγκρατής. II. 408. C.

Orph. Hym. in Herc. §. 5. pag. 110. .
In Mercurium §. 2. pag. 124. Παγκρατὲς
ἦωρ ἔχων, &c.

Aristoph. Thesm. §. 375. Ἀλλ' ὦ παγκρα-
τὲς Ζεὺ ταύτα κυρώσεις, &c. . §. 324. Schol.
πανδύναμε. Vide Schol. *Biset.*

Soph. Aj. §. 687. Hunc locum citat Cl.
Auctor.

* Παγκρατίζω. II. 409. G.

Suid. Lex. I. 95. Αποχειρίζεσθαι. πυκλεύ-
ειν, ἢ παγκρατίζειν πρὸς ἕτερον ἀνευ συμ-
πλοκῆς.

Lucian. Conviv. pag. 1045. D. ἀπορ-
ρίψας τον τριβωνα, πρὸςκαλεῖτο οἱ παγκρα-
τίζειν.

Æschin. in Timarch. pag. 175. B. καινον
νομον μεῖα το καλον παγκράτιον, ὃ ἐγὼ ἐπαλ-
κράτῖασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Plat. Gorg. I. 456. D. . II. 159. C. Τί
δὲ πυκλεύειν τε και παγκρατίζειν, ἔχῃ σαυῶς;

* Παγκρατῖαςικος. II. 410. C.

Plat. Euthydem. I. 272. A. νυν δὲ τελεῖ
ἐπιθεῖκαλον παγκρατῖαςικῇ τεχνῇ.

* Παγκρατῖαςικως. II. 410. C.

Pind. Nem. Od. Γ. §. 23. Schol. εἰσι δ'
οἱ το παγκράτιον ἀπαρχαίζοντες, και τον Θησεα
φασι τῷ μινὸαυρῳ παγκρατῖαςικῶς ἀγονισασθαι.

Παγκρατός.

Aristoph. Thesm. §. 324. Schol. *Biset.*
Και συ πάγκρατ'ε κορα. σημειωσαι δὲ το πά-
κρατ'ε, εἰπερ ἡ γραφή καλῶς ἔχει, παρὰ την
πάγκρατ'ε ευθειαν παραλεσθαι, ὡπερ και ὁ ἕτερον.

Παγκροῖας.

Æschyl. Suppl. §. 730. αὐτὴ δ' ἡγεμων ὑπο
χθονα σειλασα λαίφ'ε παγκρότως ἐρεσσείαι.

Παγκλήμων.

Clem. Alex. Pæd. Lib. III. pag. 275. 28.
πως ἐγὼ ε πολυκλήμων, και παγκλήμων, θη-
σαυρον ἔχων αἰωνιον, τον Θεον.

Παγκλήσια.

Eustath. in Odys. Δ. pag. 177. 13. Οτι
δὲ ἀπο τε πῶ το κλῶμαι το πῶ — και παμ-
πήδην ἐπιρρημα. και παμπησία ἢ πακλήσια.

Παλῶ. III. 265. F.

Dion. Hal. I. 129. 48. διειλε την χωραν
ἀπασαν εἰς τες καλυμενες πάδες, και καλεση-
σεν ἐφ' ἐκαστῃ των πάδων ἀρχοντ'α ἐπισκοπον
τε και περιπολον της ιδίας μοῖρας. . 211. 19.

Diod. Sic. Bibl. pag. 24. 41. καθολα γαρ
περι τες τοπες τῆς ἐγὼ πάδ'ε ἐγὼ ψυχ'ε,
εθ' ὁλως χειμῶν'ε ἐμφασίς γινέται.

Παλχαῖτις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 221. 27. μεῖα δὲ το
ὄρ'ε τῆς και κατὰ την αλλην Παλχαῖτιν χω-
ραν υπαρχειν φασι ζῶων πανόδαπων πλεθ'ε.

Παλχαιος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 220. 15, 22. καλοῖ-
κται δ' αὐτην αὐτοχθονες μὲν, οἱ Παλχαῖοι λε-
γομενοι, &c. . 221. 23.

* Παλχαλεπος. IV. 374. C.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. V. pag. 265.

1. αλλως δε παλχαλεπον εδοκει ειναι απελθειν.

Plat. Phaed. I. 85. C. το μεν σαφες ειδεναι εν τω νυν βιω, η αδυνατον ειναι, η παλχαλεπον τι. . 236. D. . 287. B. . *De Leg. Lib. II. pag. 669. E.* εν οἷς δη παλχαλεπον ανευ λογου γινομενον ρυθμον τε και αρμονιαν γινωσκειν, &c.

Παλχαλκεος.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1655. και ει παλχαλκεον ισχει "Ον δεμας"

Hom. Odyss. A. v. 574. Χερσιν εχων ροπαλον παλχαλκεον, &c. Schol. παναχόθεν σεσιδηρωμένον. Vide *Diod. Sic. Bibl. pag. 197. ult.*

Παλχαλκος. IV. 381. E.

Soph. Elect. v. 197. οἱ σοι παλχαλκων ανηλια γενυων ωρμαθη πλαγα, &c. *Antig. v. 147. a Cl. Auctore citatur.*

Eurip. Orest. v. 444. Κυκλω γαρ ειλισσόμεθα παλχαλκοις οπλοις. . *Phaen. v. 122, 1248.*

Παλχι.

Orph. de Lap. Ostrit. v. 34. pag. 212. Οπποῖε γαρ μιν πάλχι κάμης ενι χεῖρεσι παλλων, &c.

Παλχησος. IV. 601. A.

Aristoph. Acharn. v. 934. Πάλχησον αἰγῶ εἶσαι, κρατὴρ κακων, &c.

Xenoph. Memorab. pag. 97. §. 5. ult. Hic locus a Cl. Auctore citatur.

Παλχησος.

Soph. Trachin. v. 673. οθεν μολοι παναμερῶ τας πειθες παλχρίσω συκραθεις, &c. Schol. λειπει τῷ πεπλῷ. ἦεν τῷ χρυσθένῃ πεπλῷ συγκεκραμένῳ, &c.

Παλχυρισμῶ.

Hesych. Lex. pag. 719. 1. Παλχυρισμός, πολυσύκρισμος. . *Phan. Lex. pag. 565. 2.*

Παθηλικος. III. 66. C.

Lycophr. Alex. v. 161. Γαμβροκλόνον. Sch. — τα γαρ τοιαυτα πανηια, δυο τονες επιδεχονηαι, τα μεν ενεργηικα τον παροξύτονον, οιον το γαμβροκλόνον, ο κλεινων τας γαμβρες. τα δε παθηικα τον προπαροξύτονον, οιον το γαμβρόκλονον, ο κλανθεις υπο γαμβρε. . v. 177. γεννᾶται. Schol. γεννᾶ, Αττικως, το παθηικόν ανηι ενεργηικῶ. . v. 673. θηροπλασων. Schol.

Plut. de Auditione. pag. 37. 2. f. εκ αν Vol. II. N°. XIII. 4.

αηδως δ' οἶμαι σε προσακυσσαι περι της ακυσι- κης αισθησεως, ἣν ὁ Θεοφρασῶ παθηικωτάτην ειναι φησι πασῶν.

Παθηικως. III. 66. F.

Eustath. in Iliad. A. pag. 61. 9.

Soph. Elect. v. 352. τιμωρεμένης. Schol. ευρηται & μονον ενεργηικῶς τιμωρῶ — και & μονον τιμωρεμαι παθηικῶς το βοηθῶ, αλλα και το κολάζω.

Aristoph. Thesm. v. 450. Schol.

Dion. Hal. II. 123. 31. το οικλίζεσθαι μη μεγαλοπρεπῶς, αλλ', ως εκεινῶ, παθηικῶς.

Παθοκρατεια.

Joseph. de Maccab. §. 13. pag. 514. 12. καθοπλισωμεθα τοις αρεν, την τε θειε λοισμω παθοκρατειαν.

Παθοκρατορια.

Joseph. de Maccab. §. 13. 9. pag. 513. πως εν εκ εἰς τελοῖς την της εὐλοισίας παθοκρατοριαν ομολοειν, &c.

Παθοκλονῶ.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 492. 16. Βελλεροφονης ηθικως, ὁ σπαρδαῖον ανηρ, ὁ την τοιαυτην χιμαιραν κλεινων, και ως ειπειν παθοκλονῶ, και ως αν τις ερει, Ελλεροφονης, ητοι φονευς κακίας.

Παθολογεω.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VIII. §. 13. pag. 242. Διηνεκως και εἰς πασης ει οιον τε φαντασιας, φυσιολογεῖν, παθολογεῖν, διαλεκτικεύεσθαι.

Παιαν. App. 1570. G.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 38. pag. 26. Αἰ δε εις θεῖς ᾠδαι, κοινως μεν παιᾶνες, υμνοι. ιδια δε Αρριμιδῶ υμνῶ, επιγίγες Απολλωνῶ, ὁ παιαν. αμφοτερων, προσῶδια.

Hom. Iliad. A. v. 473. Schol. Παιαν δε εἰς υμνος εις Απολλωνα ἐπι αφεσει λοιμω ᾄδόμενῳ.

Aristoph. Plut. v. 636. Schol.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 264. 68. Schol. a Cl. Auctore citatur.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 645. A. αἶων δε ὁ μεν αρχαιῶ εν Δελφοις κιθαρωδῶν εἰενηθη, παιᾶνα ᾄδόντων εις τον θεον.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 696. E.

Dion. Hal. II. 55. 7. καπειλα ὁ Παιαν, ἡ ὁ Κρηικὸς εκεινῶ ὁ πενάχρονῶ ἤξει ρυθμῶ εν τοις εξης τελοῖς. &c. . 54. 40.

Παιανιεύς. App. 1571. C.

Suid. Lex. III. 65.

Demosth. Orat. in Aphob. I. pag. 548. 4.
ἐπὶ δὲ Θηριππιδῇ τῷ Παιανιεῖ.

Παιανίζω. App. 1571. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 104. 6.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 28. pag. 21.
παιανίσαι, παιᾶνα ᾄσαι. Phau. Lex. pag.
565. 3.

Aristoph. Lysistr. §. 1293. Schol. Biset.
Παιανίζειν, ἦεν ἄδειν Παιᾶνι Φοῖβῳ ὕμνον παι-
ᾶνα, ἔπῳδον τοῦ, ἢ Παιᾶν.

Demosth. de Cor. pag. 353. B. μηδ' ἐκεῖ
μεν κωμάζειν καὶ παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ελ-
ληνῶν συμφοραῖς &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 212. 40. παιανί-
ζοντες καὶ ἁδοντες ὕμνον ἑπινίκιον. 339. 1. οἱ
δ' ἐν ταῖς ναυσὶ παιανίσαντες ἐπλεον, &c. 1.
31. 372. 24. 408. 11.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 207.
2. 210. §. 23. 5. οἱ δὲ Ἕλληνες παιανίσαν-
τες ὥρμησαν δρομῶ ἐπ' αὐτές Lib. I. pag. 57.
3. 72. §. 7. 5. Vol. III. pag. 471. §.
23. 5. Symp. Cap. 2. §. 1. 2. pag. 131.
a Cl. Auctore citatur.

Παιανικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 104. 1.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 696. D.
ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα εἰ τις τι καλεῖν ἐν τέλοισι δύνα-
ται παιανικὸν ἰδίωμα. F. — ἐχει τὸ παιανι-
κὸν ἐπίφθεγμα.

Aristoph. Av. §. 1761. Schol. Biset.

* Παιανισμός. App. 1571. B.

Phau. Lex. pag. 565. 3. Παιανισμός, ὡδὴ
ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν. pag. 303. 2. in V.
Επιφασίς. Hesych. Lex. pag. 720. 2.
Suid. Lex. III. 65. ὡδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

Dion. Hal. I. 104. 10. τῷ μὲν καλοῦσθαι
τῶν σφέτερον ἐπικελεύσει τε καὶ παιανισμῷ
πολλὴν ἐποίησεν τὴν εἰς τὸ εὐψυχον ἐπίδοσιν.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 647. A. ἀφ'
ἑτον παιανισμὸν ἔως ἐξ ἔθους παραδοθῆναι
τοῖς μελλασὶ συμπιπτεῖν εἰς παραλαξίν.

* Παιῖμα. III. 21. B.

Eurip. Bacch. §. 160. Λῶλον ὅταν εὐκε-
λαδῶ. ἱερῶ. ἱερά Παιῖμαλα βρεμῇ &c.

* Παιγνιμῶν. III. 21. A.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 261. C. Ἡρο-
δότος δὲ φησὶν Ἀμασιν Αἰγυπτίων βασιλεῶν παι-
γνιμονα εὐθὺς σκωπτεῖν τὰς συμπόλας, &c.

Herodot. Hist. Lib. II. Cap. 173. pag.
155. καὶ τὴν μάλα τε καὶ παιγνιμῶν.

Παιγνιογράφος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 638. D.

— Γνησιππὸς τίνος μνημονεύει παιγνιογράφος &c.

Παιγνιωδής. III. 21. A.

Xenoph. Conviu. Cap. 2. §. 26. pag. 141.
ἀλλ' ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέερον
αφίζομεθα.

* Παιγνιωδῶς. III. 21. A.

Eustath. in Odyss. A. pag. 30. 23. ἀμε-
λει ἐν τοῖς ἐξῆς τῷ Ἀγένοῳ παιγνιωδῶς ἀψάμενε
τῆς τῷ Τηλεμαχῷ δεξιάς, &c.

Aristoph. Plut. §. 592. Schol.

Παιδαγωγέιον. III. 11. F.

Demosth. Orat. pro Cor. pag. 349. 4. f.
τὰ βαθρὰ σπογλίζων, καὶ τὸ παιδαγωγέιον κο-
ρῶν, &c. Hunc locum citare videtur Cl.
Auctor.

Παιδαγωγικῶς. III. 11. F.

Plut. de Discrim. Am. &c. pag. 73. A.
καὶ μὴ φιλικῶς ἀλλὰ παιδαγωγικῶς προσφη-
ταὶ τοῖς συνηθεσιν.

Παιδαριον. III. 15. D.

Eustath. in Iliad. N. pag. 944. 18. Huic
addas in Odyss. O. pag. 585. 29, 32. Vide
Auctorem.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 200. ult.

Demosth. adv. Nicostrat. pag. 725. C. του
μὲν γὰρ Κέρδωνα ἐκ μικρῆς παιδαρίας ἐξεθρεψάτο.

Παιδερασεῶ. III. 12. E.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 602. F. a
Cl. Auctore citatur. 310. B.

Lucian. Amor. pag. 576. A. ἵνα τῇ θείᾳ
φιλοσοφίᾳ, καὶ τὸ παιδερασεῖν συνακμάσῃ. 583. A. 584. A. διο δὲ γαμηλὸν μὲν ἀπασί,
παιδερασεῖν δὲ, ἀφείσθω μονοῖς φιλοσοφοῖς. 585. C.

Plat. Phædr. III. 249. 2.

Παιδερασία. III. 12. E.

Plat. Conviu. III. 184. C.

Παιδερασικόν.

Lucian. de Domo. pag. 902. B. καὶ οὐκ
ἡσχυνέτο γερῶν ἀνθρώπων, παρακαλῶν παρθε-
νές, συνεσομένας τὰ παιδερασικά.

Παιδεραῶς. III. 12. F.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 542. E. καὶ
παιδεραῶς

παιδέρωμι το προσωπον υπαλειφομεν, &c. . 622. C.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 70. ὁ μὲν οἱ παιδέρως Ζεὺς, παρὰ τῷ Τηλεκλειδῇ, πεπαικίται.

Παιδεύμα. III. 18. C.

Eurip. Hippolyt. v. 11. Ἰππολύτῳ, ἀγνοῦ Πηθεὺς παιδεύματ' αἰ, &c. Hunc locum Plutarchus in Theseo [I. 3. 12.] laudat. Παιδεύματ' αἰ pro παιδεύμα, hoc pro πεπαιδευμένῳ, &c. Cl. Barnes.

Plat. Tim. III. 24. D. πάσῃ τε πάντας ἀνθρώπους ὑπερβέβηκότες ἀρετῇ, καθάπερ εἰκὼ γεννῆματ' αἰ καὶ παιδεύματ' αἰ θεῶν οὐσίας.

Lucian. Abdicat. pag. 457. A.

Xenoph. Oeconom. Cap. 7. §. 6. 5. pag. 45. ὅπερ μεγίστον ἐμοίγε δοκεῖ παιδεύμα εἶναι καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικί.

* Παιδεύηριον. III. 18. F.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 273. B. ὅσθ' ἡ πόλις μικρὰ μὲν προσηρὸν τοῖς βαρβαροῖς ἀνείητο παιδεύηριον, καὶ φιλέλληνας καλεσκευασθεύς Γαλατίας, ὥς καὶ τὰ συμβολαῖα Ἑλληνιστὶ γράφειν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 344. 23. δότε τοὺς ἑλεῶν τοῖς τὴν πατρίδα κοινὸν παιδεύηριον παρεχομένοις πᾶσιν ἀνθρώποις.

Παιδεύσις.

Hesych. Lex. pag. 719. 2. Παιδεύσις, παιδοκλόν. Phau. Lex. pag. 565. 3.

* Παιδικώς. III. 14. G.

Lucian. Zeux. pag. 333. C.

Παιδιοζοφείω.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 119. 3.

Παιδισκαριον. III. 16. C.

Lucian. Mort. Dial. pag. 151. C. ὑπο δὲ τὴν τυχόντ' αἰ παιδισκαρίε — εἰλωὺς ὁ γενναῖος. . 644. B.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 200. ult.

Παιδνός. III. 16. C.

Anthol. Ep. Gr. pag. 322. Diod. v. 4. παιδνὰς αὐτίκ' εἶνε χεράς. Forte ad hunc locum respexit Cl. Auctor.

Παιδοβάριον.

Hesych. Lex. pag. 720. 1. Παιδοβάριον, εἰδὼ ἀμπελῶ. Phau. Lex. pag. 566. 1.

* Παιδοβοσκος. III. 8. B.

Lucian. Lexiph. pag. 529. C. ζυ δ', ὦ παῖ, πλεον μοι τὴν υδατῶν εἴχει, ὥς μὴ — κἄτα σοὶ τὸν παιδοβοσκὸν καλῶ ἐπὶ σε.

Παιδοβρως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 64. 46. Ζεὺς — ὑπο αἰγῶν ευρηκώς τὴν οἶκον, δηλαδὴ τὴν τροφὴν, οἱπνικὰ τὸν παιδοβρῶτα παῖρα Κρόνον ἐκρυπτεῖτο.

Lycophr. Alex. v. 347. Καὶ παιδοβρῶτ' αἰ Πορκείως νησὺς διπλάς.

Παιδοβρωτῶ.

Lycophr. Alex. v. 1199. Τὰς παιδοβρῶτας ἐκφυλῶσ' οἰμενέας θοῖνας ἀσέπτες.

Παιδοβονία. III. 8. C.

Plat. de Rep. II. 502. D. De Leg. II. 779. D. διαίτα δὲ πρὸ παιδοβονίας ἐκ ἐλατῶν ἐνιαυσίας γίνοιτ' αἰ τὸ μέγα τέλο. . Κορυν. III. 208. E.

Παιδοβονιῶ.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 41. F. ἐνιαχὺ φησι ὕδωρ γενεσθαι παιδοβονίον ὡς ἐν Θεσπιαῖς γρ. παιδοβόνον.

Παιδοβονῶ. III. 8. B.

Eurip. Suppl. v. 628. Ἰὼ Ζεῦ, τὰς παλαιόματόντ' αἰ Παιδοβόνε, πόριτ' αἰ Ἰναχῶ, &c.

Lycophr. Alex. v. 212. Sch. τὰ παιδοβόννα δὲ μὴ εὐρεσθαι, τὰς δερμαίνοντας φαλλὰς ἐπένοησε &c.

* Παιδοθεν. III. 15. B.

Lucian. Philopat. pag. 1125. A. ὁρῶ δὲ Κραῖωνα τὸν πολίτικον, παιδοθεν φιλονοῖα, &c.

* Παιδοκομείω. III. 8. D.

Phau. Lex. pag. 566. 1. Παιδοκομείω, παῖδα τρεφόντ' αἰ.

Anth. Ep. Gr. pag. 336. Aemilian. v. 3. ἀλλὰ τὰ μῆρ' αἰ φιλήραι καὶ εἰν αἰδῇ παιδοκομείν ἐμαθόν.

Παιδοκομία.

Hesych. Lex. pag. 720. 1. Παιδοκομίας, παιδοβοφίας.

Παιδοκλονεω.

Eurip. Herc. Fur. v. 1279. Τὸν λοισθιον δὲ τὸνδ' εἶλην ταλας φονον, Παιδοκλονήσας, &c. Suicer. Thes. Eccles. II. 549.

* Παιδοκλονός. III. 8. D.

Eurip. Herc. Fur. v. 835. παιδοκλόνες φρεων ταραγμῶν, καὶ ποδῶν σκιρτήματα, Ἐλαυνε, &c. . v. 1380. ἡμᾶς εἴχεις Παιδοκλόνες σῶς. Soph. Antig. v. 1312. λοισθιον δὲ σοὶ κακὰ πράξεις ἐφυμνησάσα τῷ παιδοκλόνῳ.

Παιδολεῖαιρα.

Παιδολευγία.

Anth. Ep. Gr. pag. 457. Adesp. Δευρ' ἰδεῖ παιδολεύταιραν ἐν εἰκόνι, &c.

Παιδολεΐηρ.

Phan. Lex. pag. 566. 1. Παιδολεΐηρα, παιδοφθόρον. *Suid. Lex.* III. 67.

* Παιδολεΐωρ. III. 12. H.

Hesych. Lex. pag. 720. 1. Παιδολέτορα, παιδοφόνον.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 732. παιδολέτωρ δ' ἐρὶς τὰδ' ὀρυνεῖ.

Eurip. Med. v. 1393. Φευ, Φευ μυσάρα, καὶ παιδολέτορ. *Rhes.* v. 549.

Παιδολέτειρα. *Eurip. Med.* v. 848. Πομπιμὸν σε χωρὰ Ταν παιδολέτειραν ἔξει, &c.

Παιδολύμας.

Æschyl. Χοηφ. v. 603. ἃ παιδολύμας. Sch. ἢ τῷ παιδί Μελεαγρῷ λυμνηαμένη.

Παιδομαθιν.

Hippocr. Lex. pag. 2. 12.

* Παιδομανής. III. 8. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 605. 2. f. παιδομανῆς κείσθω ἀλγιστύνῃ. pag. 618. Οὐκ εἰς παιδομανῆς, ὡς πρὶν πῶς, νυν δὲ καλεῖται Θηλυμανῆς.

Plut. de Cap. ex Inim. Utilit. pag. 88. F. οὐκ ἔν μὴδε μοιχὸν λοιδορήσεως, αὐτὸς ὢν παιδομανῆς.

Παιδομορῶ.

Æschyl. Χοηφ. v. 1068. παιδομόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μοχθοὶ τάλανες τε Θυεῖς.

Παιδοπιπής. App. 1571. G.

Aristoph. Equit. v. 405. Schol. Παιδοπίπην δὲ, τὸν παραπύλην, καὶ παρακρηόμενον καὶ ἀναπειθόντα τὰ μεῖρακτα.

Phan. Lex. pag. 566. 1. *Hesych. Lex.* pag. 720. 1. Παιδοπίπας, ἀρσενόμωμος, ἀνδροβιάτης.

Eustath. in Odyss. B. pag. 99. 25.

Παιδοποιησιμῶ.

Soph. Antig. v. 575. Ἀρῶσιμοι. Sch. παιδοποιήσιμοι. εὐδωρόητοι.

Παιδοποιησις.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 273. 1. ἐν δὲ τοῖς Νομοῖς, τὰς γυναικὰς εἰρηκε [Plato] τὰς παύσαντας τῆς παιδοποιήσεως. Vide *Plat. de Leg. Lib.* XII. pag. 947. D.

* Παιδοποιῶ. III. 8. H.

Eurip. Phæn. v. 339. Σε δ', ὦ τέκνον, καὶ γαμοῖσι δὴ κλυὼ Ζυφεία, παιδοποιὸν ἄδοναν Ξενοῖσιν ἐν δομοῖς εἶχειν, &c. *Androm.* v. 4. *Rhes.* v. 980. Ὁ παιδοποιὸς Συμφορᾷ, &c.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 353. 12. ο, τε λογῶ πολλῶ ἐν Σπαρῇ, ὡς Ἀριζωνί σπέρμα παιδοποιὸν ἐκ ἐνῆν.

Παιδοπορός. III. 9. B.

Anthol. Ep. Gr. pag. 64. *Philipp.*

Παιδοσπορεῶ. III. 9. C.

Plut. Amator. pag. 751. E. καὶ αἱ Πλατωνὰ νομῶ τέτραποδῶ καὶ παιδοσπορεῖσθαι παρὰ φύσιν &c.

Plat. Phædr. III. 250. E. τέτραποδος νομῶ βαινέιν ἐπιχειρεῖ, καὶ παιδοσπορεῖν.

Παιδορροφῶ. III. 10. B.

Aristoph. Lysistr. v. 955. Πῶς ταύτην παιδορροφῆσω; Schol. et Schol. *Biset.* παιδορροφῆσω δὲ, ὡς παιδὰ θρεψῶ.

Παιδορροφία. III. 10. B.

Aristoph. Nub. v. 1419. Schol. ex *Antiph.* Γηρορροφία γὰρ προσεοικε παιδορροφία.

Xenoph. Oeconom. Cap. 7. §. 21. pag. 49. Σεβῶν δὲ δεῖται καὶ ἡ τῶν νεογνῶν τέκνων παιδορροφία, &c.

Plat. de Rep. Lib. V. pag. 465. C. 666. 2. f. 806. A. Θεραπείας δὲ καὶ ταμείας αὐτὴ καὶ παιδορροφίας εἰς τι μέσον ἀφικνεῖσθαι;

Demosth. Orat. adv. Androtion. pag. 427. A. Φειδόμενοι, διὰ παιδορροφίας — ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. Eadem fere occurrunt, *Orat. adv. Timocrat.* pag. 484. A.

* Παιδορροφος. III. 10. B.

Eurip. Herc. Fur. v. 901. Τὸν γεραίον ὡς σεύω Πάτερ, τὰν τε παιδορρόφον Schol. μητέρα.

Soph. Oed. Col. v. 733. γλαυκᾶς παιδοτρόφῃ φυλλὸν ἐλαίας.

Παιδορρωῶ.

Æschyl. Eumen. v. 499. πολλὰ δ' εἴματα παιδορρωῶ παθεῖα προσμένει τοκευσι, μέγα τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.

Παιδεργῶ.

Eurip. Ion. v. 174. χωρὼν ἐν διναῖς ταῖς Ἀλφειῖαι παιδεργεῖ.

Παιδεργία.

Soph. Oed. Tyr. §. 1272. την δε τιχέσαν λιποὶ τοῖς ἔσιν αὐτὰ δυσεκνον παιδεργίαν.

Plat. de Leg. II. 775. C. καὶ πρὸς τέτοις δὲ μὴ τῶν σωματῶν διακεχυμένων ὑπο μέθης γίνεσθαι τὴν παιδεργίαν, &c.

* Παιδοφθορέω. III. 10. C.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 85. 2. καὶ παιδοφθορήσεις.

* Παιδοφθόρεια. III. 10. C.

Suid. Lex. III. 67. Insigne Exemplum hujus Vitii legatur Vol. I. pag. 463.

* Παιδοφθόρεα. III. 10. C.

Suid. Lex. III. 67. Παιδολεΐρα. παιδοφθόρον. *Phav. Lex.* pag. 566. 1.

* Παιδοφιλέω. III. 10. D.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 697. D. c *Demetrio Scepsio.* Καγὼ παιδοφιλήσω Πολυμοὶ καλλιον ἢ γαμειν.

Lucian. Amor. pag. 583. B.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 70.

Παιδοφίλης. III. 10. D.

Orph. Hym. in Cer. §. 13. pag. 138. Εὐτεκενε, παιδοφίλη. σεμνὴ κερρόροφε κερα, &c.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 70. pag. 300. Φιλίπαις, παιδερασῆς, παιδοφίλης, ὡς Τηλεκλείδης.

* Παιδοφονος. III. 10. D.

Hesych. Lex. pag. 720. 1. Παιδολέτορα, παιδοφόνον. Παιδολεΐρια, παιδοφόνεα.

Eurip. Med. §. 1407. *Herc. Fur.* §. 1199. Αἰδεμενε το σον ομμα, — Αἷμα τε παιδοφόνον.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 444. 8. ἢ γὰρ τις καὶ τέτῳ ἀχαρις συμφορὴ λυπεῦσα παιδοφόνεα.

Παιδῶσις.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 831. 15. παρεξόντῳ αὐτῷ γαμὰ τε ἰσχυρὰ, καὶ παιδῶσεως τεκνῶν γνησιῶν.

* Παιωνιέω. App. 1573. C.

Anthol. Ep. Gr. pag. 485. Magn. a Cl. Auctore citatur.

* Παιηοσυνή. App. 1573. C.

Hesych. Lex. pag. 720. 1. Παιηοσύνη, ἰατρεία. *Phav. Lex.* pag. 566. 1.

Παιηέον.

Hesych. Lex. pag. 720. 1. Παιηέον, πληκτέον. *Phav. Lex.* pag. 720. 1.

Παιηών. App. 1573. C.

Eustath. in Iliad. A. pag. 104. 2.

Anth. Ep. Gr. pag. 529. In Lampronem. Τειρομενοῖς Τρώεσσι τεκεῖν παιήονα βέλῃν.

Aristoph. Lysistr. §. 1293. Ἀλαλαὶ ἰὴ παιήων.

Παιῶνις.

Anth. Ep. Gr. pag. 217. Agath. Callignotus, Τῆς παιῶνιδος πληθομεν σοφίης.

Παικείρα.

Orph. Hym. in Noctem, §. 9. pag. 100. Εγκυκλία, παῖκείρα διωγμῶσιν ἡεροφοίτοις.

Παικίικως.

Eustath. in Odyss. A. pag. 53. ult. ἴσως δὲ καὶ παικίικῶς, ἐρρεθὲ τέτῳ ὡς πρὸς ἐκεῖνον τοῦ θμίλον.

* Παιονικός. App. 1572. B.

Aristoph. Lysistr. §. 1293. Schol. Bifet. ἰὴ Παιάν. ὅπερ ἢν παιονικόν τι ἐπίρρημα.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 942. A.

* Παισικός. III. 20. F.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 448. C. Γριφέα προβλήμα ἐστὶ παισικόν, προσακίικόν τε διαζήτησεως εὐρεῖν τὴν διανοίαν τοῦ προβλήθεν, τιμῆς ἢ ἐπιζημίας χάριν εἰρημενον. Vide Casaub. Animadv. col. 747. 59.

Παιλαλιώτης.

Steph. de Urb. pag. 633. C. Παιλαλία, μοῖρα Θρακῆς. Τοῦ ἐθνικοῦ, Παιλαλιώτης.

Παιών. App. 1573. B.

Aristoph. Equit. §. 406. Παιῶνα δὴ, καὶ Βακχεῶακχον ἄσαι. *Pac.* §. 554. Schol. *Tbesm.* §. 1043. Γαμηλιῶ μεν καὶ ζυν Παιῶνι, &c. Schol. Ωδῇ, ἄσμασι γαμικῶ. Schol. Bifet. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς τῶν πλεσιπληθῶν γαμοῖς παιῶνες, εἴτε παιῶνες, ὦδαι, καὶ μολπαι ἀκουεσθαι εἰωθασιν. §. 318. Vide Schol. Bourd. et Schol. Bifet.

Plat. Io. I. 534. D. τὸν δὲ Παιῶνα ὃν πάντες ἄδεσι, &c. *Convin.* III. 177. A.

Dion. Hal. II. 32. 37. μεθ' ἧς εἰσι δύο ζωνθεῖοι ποδες, οἱ καλεσμενοὶ παιῶνες.

* Παιωνείος. App. 1572. B.

Plut. de Consolat. pag. 118. C. μηδὲ τὸ
U u u αλῆεν

αλθεν της ψυχης αποθεραπευειν παιωνείοις λογυφάρμακοις.

Παιωνίζω. App. 1573. F.

Aristoph. Equit. §. 406. Vide Not. Cl. *Kust.* pag. 108. Παιωνίζειν autem idem significare quod παιανίζειν, i. e. Apollinem celebrare hymno, (cujus initium esse solebat, ἰὴ Παιᾶν vel ἰὴ Παιᾶν) vel Lexica vulgata docebunt. . §. 1315. Ἐπὶ καιναισιν δ' ευτυχιασιν παιωνίζειν το θεᾶρον. Schol. ad §. 1314. Παιωνίζειν δε, υμνον παιᾶνα ᾄδειν. . *Pac.* §. 554. Schol. . *Av.* §. 1761. Schol. *Biset.*

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 274. παιώνισον. Vide Not. Cl. *Stanl.* pag. 744.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 36. 60. και ἐπεπαιώνισο αὐτοῖς ως επιπλεον, &c. Schol. δυο παιᾶνας ἦδον οἱ Ἕλληνες, προ μεν τε πολεμος, τῷ Ἀρεῖ μέλα δε τον πολεμον, τῷ Ἀπολλωνι. Not. *Et si Græci non παιᾶνα, sed παιᾶνα ᾄδειν dicunt, tamen promiscue παιωνίζω et παιανίζω usurpant.* . Lib. II. pag. 158. 76. a Cl. Auctore citatur, sed vide Notam.

Xenoph. de Cyri Exer. Lib. VI. pag. 321. §. 3. Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαὶ τ' ἐγενήθη, και ἐπαιώνισαν, ἀνεστησαν πρῶτον Θρακες, &c. pag. 323. 9.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 287. 10. f. νικῶντων δε τα δυο των Περινητων, ως ἐπαιώνιζον κεχαρηκότες, — εἶω τοῖσι Περινητοῖσι παιωνίσασσι επιχειρεσσι οἱ Παῖονες.

Παιωνικῶ.

Aristoph. Equit. §. 303. Schol.

Dem. Phal. de Elocut. §. 41. pag. 30. ult. εἰ γὰρ εκ παιώνων ακριβῶς, ἀλλὰ παιωνικὸν τι ἐστὶ.

Παιωνικῶ. App. 1573. E.

Æschyl. Agam. §. 857. ὅτῳ δὲ και δεῖ φαρμακων παιωνίων, &c. . §. 1208.

Παιωνις.

Orph. Hym. in Nymph. §. 14. pag. 146. Νυσιαί, μανικαί, παιωνίδες, εἰαρόφερπεις, &c.

Πακῶσις.

J. Poll. Onom. pag. 57. §. 84.

Παλαθον.

Alciphron. Rhet. Epist. pag. 320. Οἶσθα με ἐπιστάξαντα την ονον πάλαθα.

Παλαιέλασης.

Athen. Deirp. Lib. II. pag. 69. B. των δε καυλων φησι κολεσθεντων, ἡδὲ τις τις παλαιέλας εἶναι.

Παλαιέλασης. App. 1574. A.

Aristoph. Nucl. §. 357. a Cl. *Steph.* laudatur.

Æschyl. Prometh. §. 220. κευθμων καλυπτει τον παλαιένη Κρονον, &c. Schol. β. τον παλαιον καλᾶ την γένναν. . §. 872. τοιονδε χρησμον ἡ παλαιένης μήτηρ εμοι διηλθε τῆανις Θέμις. *Sept. c. Theb.* §. 748. παλαιένη. . *Agam.* §. 1646.

Eurip. Phæn. §. 344. Λαίῳ τε τῷ παλαιγενεῖ. . *Med.* §. 421. παλαιγενέων.

Παλαιγονίῳ.

Pro quo *Stephanus*, ut videtur, habet Παλαιγονίῳ. App. 1574. B.

Orph. de Lap. Chrystal. §. 13. pag. 198. την δ' αρα φασι παλαιγονίης ἱερὸν πῦρ.

* Παλαιγονος. App. 1574. C.

Pind. Olymp. Od. XIII. §. 70. Μῆλιν τε γαρυων παλαιγονίων, &c. . *Od. XIV.* §. 5.

Παλαιδέλης.

Hesych. Lex. pag. 721. 1. Παλαιδέτης, πρεσβύτης, ὁ ζυνήτης, ὁ παλαιέτης. Vide *Cassaub. Animadv. in Athen.* col. 905. 57.

Παλαιέλης.

Vide supra Παλαιδέλης.

Παλαιθεος.

Hesych. Lex. pag. 721. 1. Παλαιθέα, παλαιας θεα.

Παλαιθελής.

Hesych. Lex. pag. 721. 1. Παλαιθέτης, παλαιοπράξμων, δραστηρίῳ.

Athen. Deirp. Lib. XIV. pag. 634. F. ex *Ione*. Ἀλλ' αἱ Λυδαι ψαλῆραι παλαιθέων υμνων αἰδοι τον ξενον κοσμησαῖε. Vide *Cassaub. Animadv.* col. 905. 57.

Παλαιογονῶ. App. 1574. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 504. 3. f. Ουδὲ το κεκροπιων αςυ παλαιογονών. Forte ad hunc locum respexit Cl. *Steph.*

Athen. Deirp. Lib. IX. pag. 370. A.

Παλαιομαλαδης.

Athen. Deirp. Lib. IV. pag. 182. D. Ο δὲ μάλαδης καλεμενῶ αυλῶ, ὁ και παλαιομάγαδης

γαδὶς ονομαζομένη, ἐν ταύτῃ οἶον καὶ βαρυν
φθογγὸν ἐπιδείκνυσθαι, &c.

Eustath. in Odyss. Σ. pag. 1214. 22.

Παλαιομαῖωρ.

Eurip. Suppl. §. 628. Ἰὼ Ζεῦ, τὰς παλαι-
ομάτορ Παιδοῖνε, &c.

Παλαιοπλῆθος.

J. Pohl. Onom. Lib. I. §. 23.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 522. 31.
παλαιόπληθον γὰρ ἦν το χωρίον.

Παλαιοπραγμων.

Hesych. Lex. pag. 721. 1. Παλαιοθέτης,
παλαιοπραγμων, δραστηριος.

Παλαιοτροπος.

Jambli. de Vita Pythag. Cap. 23. 3. pag.
86. ὁ γὰρ χαρακτὴρ εἶναι καὶ παρ' Ἑλλήσι μὲν
σχεδὸν ἀπασιν, ἅτε παλαιότροπος ὢν, ἐσπε-
δάξειο.

Παλαιοφρων.

Æschyl. Eumen. §. 841. ἐμε παλαιόφρονα
καλὰ γὰρ οἰκεῖν, ἀλγίον, φευ, μυσος. §. 874..
Suppl. §. 601.

Παλαισεω.

Lucian. Philopat. pag. 1117. B. ἡ καὶ
τῆς χειρὸς παλαισῆσοντα ἐπιμενεῖς; Deriva-
tur hoc Verbum a Παλαισῆ; ut Παλασεῶ
a Παλασῆ. *Thef. App.* 1574. D. et 1576. A.

Παλαιστρικως.

Aristoph. Vesp. §. 1207. γυμναστικῶς. Sch.
ad §. 1206. παλαιστρικῶς.

Παλαισροφυλαξ.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1201. F.
ἐν δὲ Αἰθίοποις ὁ παλαισροφυλάξ, — παλαι-
σας πλεῖον πρὸς ἰσχυροφύρον, καὶ πλεον &c.

Παλαιφοῖκος.

Soph. Trachin. §. 836. τῆς παλαιφαῖτου
προνοίας. Schol. γραφεῖται παλαιφοῖκος, ἢ ἡ,
τῆς παλαι μανύευσταμένης. φοιδᾶσθαι γὰρ το
μανύεύεσθαι.

Παλαιχθων.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 105. προδώσεις
παλαιχθων Ἀρης τὰν σάν γὰρ; Schol. αὐτὴ τε,
ὁ ἐκ παλαιε κληρωσάμενος τὴνδε γην. Schol.
β. ὁ παλαι καὶ ἐξ ἀρχῆς τὴν των Θηῶν χθονα
λαχὼν εἰς οἰκησιν. *Suppl.* §. 258, 352. est
proprium Nomen, Patris nim. Pelasgi.

Παλαμῆδειος.

Suid. Lex. III. 5. Παλαμῆδειος λογος. ὁ
τε Παλαμῆδης.

Eustath. in Odyss. A. pag. 28. 5. καὶ δι-
Παλαμῆδης εὐρεῖν αὐτὴν [πετρεῖαν] λεῖλαι. οὐ
παρωνυμον το Παλαμῆδειον αἰσκιον.

Παλαμῆδικος.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 17. E. Πα-
λαμῆδικόν γε τῆτον τῆξεύρημα καὶ σφον.

Παλασιασιος.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 18. 3. f. υψος
δε, παλασιαία.

Παλαῖνιος.

Dion. Hal. I. 124. Salii, ὧν ἐν Παλαῖνι
κεῖται τὰ ἱερά, καὶ αὐτοὶ καλεῖσθαι Παλαῖνιοι.

Παλαῖνιον.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 942. 5. f.
πειθεῖται δὲ Κλαύδιος, καὶ συγκαλεῖ τὴν βελὴν
ἐπὶ τῇ Παλαῖνι δια τῆς πολέως φερομένη, &c.

Dion. Hal. I. 25. 8. ὄνομα δὲ τῷ πολισ-
μαί τῷ τιθεῖσθαι Παλαῖνιον, — νυν μὲν τῷ
Παλατίον ὑπο Ρωμαίων λεῖλαι, &c. 109. 47.
Ρωμύλος μὲν το Παλατίον κατεχων, καὶ το Καί-
λιον ὄρος ἐστὶ δὲ τῷ Παλαῖνι προσεχὲς. Τα-
τιος δὲ το Καπιδωλίον.

* Παλι. App. 1576. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 19. Leonid. Ριζα γὰρ
ἐμπέδω εἶσα, πάλι γλυκύ νεκρὰ ἀνησει, &c..
pag. 20. Cap. VII. Incert. §. ult. βρόντα,
καὶ πάλι κύνες εἶση.

Παλιγενεσία.

Phan. Lex. pag. 567. 3. Παλιγενεσία,
τὸ ἐκ δευτέρου γεννηθῆναι ἢ ἀναπλασθῆναι, ἢ το
αἶον βαπτισμα λεῖλαι. *Hesych. Lex.* pag.
722. 2. Παλιγενεσία, τὸ ἐκ δευτέρου ἀναγεννη-
θῆναι, ἢ ἀνακαινισθῆναι.

S. Matth. Evang. XIX. §. 28. ἐν τῇ πα-
λιγενεσίᾳ, θῶν καθίστη &c. Vide Not. meas
ad loc. pag. 133.

Soph. Elect. §. 62. Sch. Πυθαγορας καθειρ-
ξας εαυτὸν ἐν ὑπογείῳ, λογοποιεῖν ἐκελευσε τὴν
μῆτέρα ὡς τεθνηκυῶς εἶη καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιφα-
νείς, περὶ παλιγενεσίας καὶ των καθ' ἑαυτὸν
ἐπεραβεύετο.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. XI. pag.
318. 2. τὴν περιοδικὴν παλιγενεσίαν των ὁλων
ἐμπεριλαμβάνει, &c. Vide Not. Cl. Gatakeri.

Plut. de Iside, &c. pag. 379. F. καὶ το
ταῖς ψυχαῖς των θανόντων ὅσαι διαμενεσιν, εἰς
ταῦτα

ταύτα μονα γινεσθαι την παλιγενεσίαν, ομοίως
απίσυν. . 438. D.

Lucian. Muscæ Encom. pag. 862. A.
αποθανεσα γαρ μυια, τεφρας επιχυθεισης, ανι-
σταται, και παλιγενεσία τις αὐτῇ, και βί-
αλλ' ἐξ υπαρχης γίνεσθαι.

Παλιγνώσος.

Hesych. Lex. pag. 722. 2. Παλιγνέες, πα-
λιγνώσων.

* *Παλιγκαπηλεύω.* II. 66. D.

Demosth. c. Dionysod. pag. 739. B. πα-
λιγκαπηλεύων, και συνισας τας τιμας του σι-
του, &c.

Παλιγκαπηλος. II. 66. D.

Aristoph. Plut. §. 1156. Αλλα πλεβμεν.
τι εν Ερμην παλικάπηλον ημας δει τρεφειν;
Schol. Παλικάπηλ', ο απο τε εμπορε αγο-
ραζων και πωλῶν.

Παλικινης.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1315. παλιμ-
πέτες. Schol. παλιγκινές. εις τούτίσω παλι-
καμπές.

Παλικόαινω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 663. 17. ην
δε τι σφακελίζει και παλικόαινη, πυρ εχει οξύ
και μελα, &c.

Παλικόεω.

Hippocr. de Articulis, pag. 806. C. παν-
των δε των παλικόησάων η πέρην διάκαυσis
αὐταρκέσων. . 840. F. . 841. A. . 1128. F.

Παλικόως. App. 1576. F.

Eurip. Oepom. §. 11. pag. 485. ult. Εν-
εσι πάνων τεβί πρώον ειδέναι, Φερειν τα συμ-
πιπύοντα μη παλικότως.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 272. 6. a
Cl. Auctore citatur.

Παλικυρί.

Suid. Lex. III. 9. Παλικυρί. αλιευτικόν
αγλειον. Πολυρί. Των γαρ &c. . *Phau. Lex.*
pag. 567. 3.

* *Παλιγλώσσος.* App. 1576. F.

Hesych. Lex. pag. 722. 1. Παλιγλώσσω,
βλασφήμω. . *Phau. Lex.* pag. 567. 3.

Παλιδερχης.

Orph. Δικης Θυμ. §. 1. pag. 158. Ορμα
Δικης μελπω παλιδερχέ, αγλαομορφε, &c.

Παλικαμπης.

Vide supra in Παλικινης.

Παλικινος.

Steph. de Urb. pag. 618. A. Παλική, πο-
λις Σικελιας. — ο πολίτης, Παλικίνος, ως της
Ερυκης, Ερυκίν', &c. Vide Notam 9.

Παλίλια.

Hesych. Lex. pag. 719. 1. Παλίλια, αλών.
οί μιν τω Πάλληι, ενίοι δε τω Πανί. . 723. 2.

Dion. Hal. I. 73. 11. pro Παλίλια habet
Παρίλια.

Παλιλοεω. II. 637. G.

App. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 308. 15.
Τοσαύτα τε Πελοπιδε παλιλογήσαν', &c.

Alii per duplex λ scribunt.

Aristot. Rhet. ad Alex. pag. 630. A.
παλιλλογήσμεν δε εν κεφαλαιοις, &c. . C. εκ
μιν εν επερώησεως εἰω παλιλλογήσμεν.

Herodot. Hist. Lib. I. §. 118. 5. pag. 49.
a Cl. Auctore citatur.

Παλιλοία. II. 637. F.

Suid. Lex. III. 9. Παλιλογία. ταυτολογία.
Phau. Lex. pag. 567. 3. . *Hesych. Lex.* pag.
722. 1. habet Παλλιλογία, cum duplici λ.
Plane ut *Aristot. Rhet.* II. 630. A.

* *Παλιμδακχειος.* App. 1576. G.

Aristoph. Nub. §. 802. Schol.

Παλιμδακχος.

Aristoph. Vesp. §. 1003. Schol.

Παλιμδαμος.

Pind. Pyth. Od. Θ. §. 33. Α μιν, εθ' ἰσῶν
παλιμδαμους εφίλασεν οδους, &c. Schol. αἰ-
τε, παλιμπορεύτες.

* *Παλιμβιος.* I. 738. D.

Suid. Lex. III. 9. Παλίμβι. ο εξ ἀναβι-
ώσεως. . *Phau. Lex.* pag. 568. 1.

Παλιμβλασης. I. 746. C.

Eurip. Herc. Fur. §. 1274. Την τ' ἀμφί-
κρανον, και παλιμβλαση κυνα ὕδραν φονευσας;

Παλιμβοθρηνος.

Steph. de Urb. pag. 619. B. Παλίμβο-
θρα, πολις Ινδικη. ο πολίτης, Παλιμβοθρηνός.

Παλιμβολως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 372. 17.

Παλιμβελ.

Euseb. in Iliad. Γ. pag. 283. 46.

Thucyd.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 188. 36. εἰ βεβαιον ἡμῖν μηδεν. Schol. ἦεν εἰαν ὤμεν παλίμμελοι.

Παλιμμηκης.

Æschyl. Agam. v. 204. παλιμμήκη χρόνον τιθείσθαι τρίβω, &c.

Παλιμπλάκῳ.

Æschyl. Prometh. v. 837. αὐτὸς παλιμπλάκῳσι χειμάζῃ δρομοῖς. Schol. ad v. 836. αὐτὸς οὗ κλυδωνίζῃ ἐν πλανωμένοις δρομοῖς. Schol. β. πολυστρόφοις.

Παλιμπλῦς.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 242. A. Οὐ γὰρ εἴχεις κηφῆνα παλίμπλυνον, ἀλλ' ἀρα &c.

Παλιμπλῶς.

Lycophr. Alex. v. 1431. Αὐτὸς παλιμπλῶτοιο γευσέσθαι φύλης, &c.

Παλιμποῖνον.

Æschyl. Choeph. v. 790. διδυμα καὶ τριπλά παλίμποῖνα θεῶν ἀμειψεί.

Παλιμπορεύς.

Lycophr. Alex. v. 180. X' ὥ μιν παλιμπόρευσον ἔξελαι τριβον, &c. Schol. υποσρεφεί παλιν &c. v. 628. Αὐτὸς παλιμπόρευσον ἔξελαι βασιν,

Pind. Pyth. O. v. 33. παλιμβάμεν. Sch. αὐτὸς τὸ παλιμπορεύτας.

Παλιμπροδοσία.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 607. 10. εἰσέλετο δὲ καὶ περὶ Φανόεις παλιμπροδοσία, τοιοῦδε τινα τὸν τροπον.

Dion. Hal. I. 487. 6. καλὴν γὰρ δοξάν οἴσει μοι παρὰ πασιν ἀνθρώποις γνωσθεῖσα ἡ παλιμπροδοσία.

Παλιμπρυνηδον.

Hesych. Lex. pag. 722. 2. Phav. Lex. pag. 568. 2.

Παλιμπρυνος.

Hesych. Lex. pag. 722. 2. Phav. Lex. pag. 568. 2.

Παλιμφημος. IV. 60. G.

Eurip. Ion. v. 1096. Παλίμφαμος αἰοῖδα, &c. Εὐφημῶ δηλονότι, αὐτὸς τὸ δυσφημῶ. Παλίμφαμῶ αἰοῖδα est elegans Periphrasis pro παλινῳδία. Cl. Barnes.

Παλιμφρων.

Lycophr. Alex. v. 1349. Τὸν ἡ παλίμ- Vol. II. N°. XIV. I.

φρων Γοργίας ἐν κληροῖς θεῶν καθιερῶσει, &c.

Παλιμφους. IV. 273. E.

Lucian. Amor. pag. 558. C. παρῆνα Λερναία τῆς παλιμφύς ὕδρας πολυπλοκώτε-ρα, &c.

Παλινδης.

Hesych. Lex. pag. 722. 2. Παλινδέες, παλίγλωσσον. *Phav. Lex. pag. 568. 2.*

* Παλινδικεω. I. 1010. C.

Suid. Lex. III. 10. Παλινδικεῖ. ἐπισυναπτεῖ δίκην. *Hesych. Lex. pag. 722. 2.*

Παλινδίνης. I. 1020. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 139. v. 7. Οὐρανή ψηφοῖο θεορρήτω τινὶ μέτρῳ Ἀσρώην ἐδίδαξα παλινδίνην ἀνάγκην.

* Παλινδρομία. I. 1050. D.

Hippocr. Præd. Lib. II. pag. 91. C. ἡ ἐκ παλινδρομίας ἀποσασί.

Παλινδρομικος.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 92. A. Αὐτὴ, [sc. θαλαττα] ἐξ αὐτῆς τε καὶ εἰς αὐτὴν συν-εχῶς παλινδρομικὴν τινὰ κινεμένη κίνησιν.

* Παλινδρομος. I. 1050. D.

Suid. Lex. III. 10. Παλινδρομῶ. οπισθορμητῶ. Περμψας αὐτῷ μνας εἰκοσι, παλινδρόμους ἀπελαβε. *Phav. Lex. pag. 568. 2.*

Lucian. Timon. pag. 44. D. ὥς παλινδρομῶ ἀπιθί, ὡς Ἑρμῇ, &c.

Παλινζωΐα.

Suicer. Thes. Eccl. II. 554.

Παλινιδευσίς.

Hippocr. de Humor. pag. 47. 24.

Παλινῳδία. II. 1175. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 340. 39. παλινῳδία δὲ κατὰναγκασαῖες ποιησασθαι διὰ τοῦ ἑλῶρις πεδίου, &c.

Παλινὸρμητος.

Soph. Oed. Tyr. v. 202. Schol. πεμψον αὐτὴν ὥς παλινὸρμητον αὐτὸν γενεσθαι, &c.

Παλινπροδοσία.

Dion. Hal. I. 159. 5. καὶ αὐτὴ καὶ μὲν Φιδηναικὸς δὲ εἰσερχέσθαι παλινπροδοσίας, &c. I. 43. Συνεῖς δὲ τὴν διανοίαν αὐτὴ καὶ μισήσας τὴν παλινπροδοσίαν ὁ Τυλλῶ, &c.

Vide supra Παλιμπροδοσία.

Παλινσάτης.

Hesych. Lex. pag. 723. 1. Παλινσάτης, χηρά γυνή. *Palm.* legit παλινάτης. *Phau. Lex.* pag. 568. 2.

Παλιντομέω.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 264. Παλιντομέις αὖ θιγάνεσ' αἰαλμαίων. Schol. δυσφημέις, &c. Schol. β. ἦεν παλιν τωμυλεύεις.

Παλιντροβήτος.

Lycophr. Alex. §. 739. Παλιντροβήτοις πημοναῖς αλωμένῳ,

Παλιντρονῶ. III. 1283. E.

Hesych. Lex. pag. 723. 1. Παλιντρονά, οπισθορόνα, ἣ τα ἐπὶ θαλάρρα τρεπομένα. *Phau. Lex.* pag. 568. 2.

Æschyl. Xorh. §. 159.

Soph. Trachin. §. 520. ἦλθε παλιντρονά θηβας τοῖα καὶ λοῖχας ροπαλον τε τινασσων, *Aristoph. Av.* §. 1737. ἡνιας εὐθυνη παλιντρονάς, &c.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 405. 5. τοῖα δὲ παλιντρονά εἶχον πρὸ δεξία, μακρά.

Παλιντραπέλῳ.

Suid. Lex. III. 10. Παλιντραπέλον. ἀνίστροφον. ἐναντίον. ἀνίστραμμενον. *Phau. Lex.* pag. 568. 2.

Pind. Olymp. B. §. 68. Ἐπὶ τι καὶ πῆμ' ἄλγῃ Παλιντραπέλον ἀλλῶ χρόνῳ, &c. Schol. ἀνίστραμμένον.

Παλιντριβής. App. 1577. C.

Soph. Philoct. §. 454. παλιντριβῆ. Schol. τέρριμμενα τοῖς κακοῖς. Hic locus citatur a *Suida*, in *Lex.* III. 10. ult.

Παλιντροπία.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 1156. παλιντροπῆσιν. Schol. ἦοι ταις παρεπιστροφαῖς ἢ δια το ἐμπαλιν τέτραφθαι αὐτῆς τὴν ψυχὴν. Vide *Phau. Lex.* pag. 568. 3. ubi hic locus citatur.

* Παλιντροπος. III. 1617. D.

Soph. Philoct. §. 1254. Οὐκ ἀν φρασεῖας ἡν τιν' αὐ παλιντροπῶ κελευθὸν ἐρπεῖς ὡδε ζυν ζπεδῇ ταχὺς;

Æschyl. Agam. §. 787. *Suppl.* §. 179. ἵνυ ἐχων παλιντροπον οἶψιν ἐν ληαῖσιν.

Eurip. Herc. Fur. §. 1067. σῖλα, σῖλα, παλιντροπῶ ἐξελεῖρομενῶ σρεφέλῃ.

Dion. Hal. I. 528. 34. γινέσθαι τε αὐτῶν παλιντροπῶ ἢ μάχη.

Diod. Sic. Bibl. pag. 502. 24. παλιντροπον ἐποίησε τὴν μάχην. 576. 1.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 505. 12. f.

Παλιντροπής.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 1252. ἀλλο δ' ἀκωκή, Ραισηρ ἀκμονῶ ὡσε, παλιντροπές.

Παλιντροχής.

Æschyl. Agam. §. 473.

Παλινωδέω. I. 119. C.

Lucian. Eunuch. pag. 538. A. νυν δὲ καὶ παλινωδῆσαι μοι δοκῇ, τε προκειμενε μισθε ἐνεκα. 261. A. a Cl. Auctore citatur.

Plat. Alcibiad. II. Vol. II. 142. D. ολίγον δὲ ἐπισχονῆς, ἐνίῳε παλινωδῆσιν, ἀνευχομενοὶ ἄτ' ἂν το πρῶτον εὐζῶνῃ.

Παλιρῶ. App. 1577. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 107. 18. 115. 32. πόλῳ δ' οἱ μὲν ἰδιῶσαι συγχρῶνῃαι παλιρῶν βρεῖμασι. 220. 10.

Παλιρροφόςῳ.

Suid. Lex. II. 207. Θριναῖ — Καὶ παλιρροφός &c. Vide Not. Cl. *Kust.* ubi totum Epigr. unde hoc fragmentum decerpitur, primus edidit.

Παλιρροέω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 229. A. παλιρροεῖν γὰρ φαναι τὴν θαλάτταν, δια το &c.

Παλιρροθός.

Æschyl. Agam. §. 198. Χαλκιδῶ περὶ αὐτῶν παλιρροθόσις ἐν Αὐλιδῶ τοποῖς.

* Παλιρροία. III. 683. A.

Polyb. Hist. Lib. I. 115. 13. f. γινέσθαι τις ὁλοσχερῆς καὶ παραδόξῳ περὶ αὐτῆς παλιρροία τῶν πραγμάτων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 19. 40. 20. 7. πᾶς δ' ὁ μεσαζὼν τοπῶ ὑπο τῆς παλιρροίας ἀφρῆ τε πόλεμῳ.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 98. 23.

* Παλιρροός. III. 683. A.

Eurip. Herc. Fur. §. 738. Ἰὼ Δίκα, καὶ θεῶν Παλιρροός πόλεμῳ. Contractum pro παλιρροός. Cl. *Barnes.*

Παλιρροίῳ. III. 868. D.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 399. B. το δ' αἰλίον εἰκαζέσθιν οἱ τοῖς μὲν παλιρροίῳ ἐς το χωρίον.

* Παλισσυῖω. III. 760. B.

Phav. Lex. pag. 568. 3. Παλισσυῖω, εἰς τεπισω ὄρμῳ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 19. 42. παλισσυῖεῖ δια τῆς πεδιαδῶ, &c.. 110. 41.. 124. 25. ὁ κλυδὼν ποῖε μὲν εἰσπιπῶν, ποῖε δὲ παλισσυῖων, &c.

* Παλισσυῖος. III. 760. B.

Hesych. Lex. pag. 723. 2. Παλίσσυοι, ἀναχωρησαντες. *Phav. Lex.* pag. 568. 3.

Apoll. Rhod. Arg. I. 5. 1206. Δερμα θ' ἐλὼν ῥόπαλον τε παλίσσυος ὥρτο νεεσθαι. III. 5. 112. παλισσυοι. Schol. ὀπισθόρμητοι. 5. 306.. IV. 5. 24, 879. Schol.

Lycophr. Alex. 5. 1461.

Soph. Oed. Tyr. 5. 203. παλίσσυον δράμημα νῶλισαι πάρας ἐπερον.

Παλισυλλεκτός.

Suid. Lex. III. 9. Παλίλλοφα. παλισύλλεκα. *Phav. Lex.* pag. 567. 3.

Hom. Iliad. A. 5. 126. παλιλλοφα. Sch. παλισύλλεκα. 5. 526. Παλινάρετον. Schol. Παλισύλλεκτον, εἰς τεπισω ληπτόν.

Παλλαγμα.

Aeschyl. Suppl. 5. 303. Καὶ κρυπτα γ' Ἡρας ταυῖα τῶν παλλαγμάτων. Schol. αἱ περιπλοκαί.

Παλλακευομαι. App. 1577. E.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 271. 24. Εὐθεύειν δὲ τὴν Φρονιμὴν παραλαβὼν Πολυμνης, εὖν τῶν Θηραίων ἀνὴρ δοκιμὸς, ἐπαλλακεύετο.

* Παλλαγίας. App. 1577. G.

Steph. de Urb. pag. 619. D. τινες δὲ Παλλαγιάδα καλεσιν, &c.

Παλλαγιεύς.

Pausan. Gr. Descript. Lib. VIII. pag. 691. 24. Το δὲ ὀνομαζόμενον Χῶμα, ὅροι Μεγαλοπολῖταις τῆς γῆς περὶ — Παλλαγιεῖς εἰσι.

Παλλαγιικός.

Pausan. Gr. Descript. Lib. VIII. pag. 691. 27. καὶ τὸ Παλλαγιικὸν πεδίον ἐστὶν ἐκτραπέειν ἐς ἀριστερὰν ἀπὸ τοῦ Χώματος.

Παλλαγιός.

Steph. de Urb. pag. 619. C.

Παλλασιον.

Phav. Lex. pag. 569. 1.

Aristoph. Pac. 5. 573. τῶν τε παλλασίων ἐκείνων. Schol. Τῶν πεπαλιγμένων ισχυδων.

Παλληνεύς.

Steph. de Urb. pag. 621. A. ἐστὶ δὲ καὶ δημὸς Ἀττικὸς τῆς Ἀνιοχίδος φυλῆς, ἣν λεγομένον Παλλήνη. ὁ δημότης, Παλληνεύς.

Suid. Lex. III. 8. ult.

Παλληνικος.

Suid. Lex. III. 9.

Παλληνιος.

Steph. de Urb. pag. 620. A. Παλλήνη, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Παλλήνιος.

Παλληνοθεν.

Suid. Lex. III. 8. ult. Παλληνεύς. — τὸ δὲ ἐκ τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρημα, Παλληνόθεν.

Παλλισροπος.

Eurip. Elect. 5. 491. Ὅμως δὲ περὶ γε τὰς φίλας ἐξελέχθαι Διπλὴν ἀκάνθαν, καὶ παλλισροπον γόνυ.

Παλμος. III. 29. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 63. 39. ἐξ οὗ παλμὸς ὁ κληρὸς λέγεται. καὶ κραιπαλή, ἡ ἐκ μεθῆς παλμὸς, ὅ ἐστι κινήσις καὶ δινησις τοῦ καρπῶ, ἦεν τῆς κεφαλῆς.

Παλμυρηνος.

Steph. de Urb. pag. 621. A. Πάλμυρα — τὸ ἐθνικόν, Παλμυρηνός.

Παλμυς.

Lycophr. Alex. 5. 691. Ἐν ᾗ πεθικῶν πάλμυς ἀφθίτων γενέσθαι &c. Schol. ὁ πάλμυς καὶ βασιλεὺς τῶν ἀφθίτων, ἦτοι τῶν θεῶν, &c.

Παλμωδής.

Diod. Sic. Bibl. pag. 128. 2. f. αἱ γὰρ ἐπιδιωκόμεναι τὰς ἀνθρώπους, ἐπειδὴν κατὰ λαβῶνται, περιχεῖσθαι τοῖς σώμασι, ψυχραὶ καὶ παλμώδεις.

Παλμων.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 267. B. καλεῖσθαι δ' οἱ δέλοι, ὡς μὲν Κλείαρχος φησιν — ἄζοι καὶ θεραπονῆες, — εἰ δὲ πάλμονες καὶ λάτρες.

Παλμος. III. 30. G.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 192. ult. Hunc locum citat *Steph.* Lib. IV. pag. 270. 7. f. Θηραίοισι δὲ ἑαδὲ ἀδελφὸν τε ἀπ' ἀδελφῶν πεμπειν πάλω λαγχάνοντα, &c.

Παλμηνος.

Παλῆνη.

Steph. de Urb. pag. 621. B. Πάλῆος, πόλις Συρίας. ὁ πολίτης, Παλῆνός, ὡς Δαμασκηνός.

Παμβασιλεια. I. 724. G.

Aristoph. Nub. §. 356. ὦ παμβασίλειαι. §. 1149. Εὐ γ', ὦ παμβασιλεῖ ἀπαιόλη.

Anth. Ep. Gr. pag. 496. Ρωμη παμβασίλεια, τεον κλεῖ ἐπο' ὀλεῖται.

Παμβδελυε.

Aristoph. Eccles. §. 1035. Ω παμβδελύρα, φθονεσα &c.

Παμβεβηλ.

Suicer. Thef. Eccl. II. 555.

Παμβίας.

Pind. Nem. Θ. §. 57. ὁ δ' Ἀμφιάρῃ Σχισεν κεραυνῷ παμβία Ζεὺς ταν βαθυφερνον χθονα, &c. Schol. ἐπιπεμψας τὸν κεραυνόν, τὸν παντα βιάζεσθαι δυναμένον.

Παμβοιωί.

Eustath. in Iliad. B. pag. 187. 26. ὁμοιὲς δὲ τυπε τοῖς πανιωνίοις καὶ τὰ παναθήναια ἢ εορῇ, ὡς καὶ τὰ παμβοιώτια. 203. 21.

Plut. Amat. Narrat. pag. 774. F. ἡ δὲ διασωθεῖσα, ἐφυλάξε τὴν τῶν παμβοιωίων εορῇν.

Παμβόλανον.

Clem. Alex. Strom. Lib. IV. pag. 565. 32. ὡσπερ τὸ παμβότανον τε αἶρε, φησιν ἡ Γραφή. sc. *Job.* V. §. 25.

Παμβόλ.

Æschyl. Suppl. §. 565. ἱκνεῖται δ' — διὸν πάμβολον αἰσ, sc. *Ægyptum*.

Παμβώλωρ.

Stasimus, apud Hom. Iliad. A. §. 5. Sch. — ἀνθρώπων παμβώτορα γαίαν, &c.

* Παμμακαρ. II. 773. A.

Orph. Hym. in Jov. Tonant. §. 3. pag. 116. Παμμακάρων ἐνδρανὸν θείαις βρονταῖσι τινασσών, &c.

Παμμακαρισός.

Phav. Lex. pag. 571. 2. Πανόλεις, παμμακάρις.

Παμμαλῆ.

Æschyl. Agam. §. 395. ἀκ, δὲ παμματάιον ἐκ ἐκρυφθη.

* Παμμαχος. II. 813. A.

Æschyl. Agam. §. 176. ἐδ' ὅσις παροῖθεν ἦν μέγας, παμμάχῳ θρασεὶ βρυών, &c.

Aristoph. Lyfistr. §. 1326. ταν πάμμαχον. Schol. *Biset.* Πάμμαχον Θεαν, τὴν Ἀθηναὶν καλεῖ, τέλει πασι τοῖς ἀνιπαλοῖς μαχομένην, καὶ τέλει καταπολεμῶσαν.

Hippocr. Prænot. pag. 28. 21. πάμμαχ, αἰσχη, &c. Vide *Foes. Oeconom.* pag. 289.

Παμμαχός.

Just. Mart. Apol. II. pag. 132. 14. χριστιανὸς εὐρεθῆναι καὶ εὐχομέν, καὶ παμμάχως ἀγωνιζόμεν, ὁμολογῶ.

* Παμμελῆς. App. 1578. B.

Lucian. Icarom. pag. 732. C. αὐλικά με φως πάμμελα περιέλαμψε, &c.

* Παμμεγέθης. II. 836. H.

Lucian. Marin. Dial. pag. 100. C. πετρα δὲ ἐστὶ μοι παμμεγέθης. 1049. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 19. 35. εἰς τελμάλα παμμεγέθη &c. 25. 26. 32. 34.

Παμμελῆς.

Hom. Odys. Γ. §. 5. τοι δ' ἐπὶ θῶνι θαλάσσης ἱερά ρέζον Ταυρὲς παμμέλανας ἑνοσιχθονὶ κυανοχαίῃ. Hic locus a *Strabone* laudatur, *Geogr. Lib.* VIII. pag. 530. B.

Plut. Demosth. IV. 426. 3. ex Oraculo. Τὴν ἐπὶ Θερμῶνδι μαχὴν μενε παμμέλαν ὄρνι, &c.

Παμμηκής. App. 1578. C.

Soph. Oed. Col. §. 1679. οὐδ' ἀνιέσαν σερῶν ἀραῖμεις, ἐδὲ παμμήκεις γόους.

Plat. Sophist. I. 217. E. *Politic.* II. 286. E. *De Leg. Lib.* I. pag. 642. A. παμμήκη λόγον ἀνακαθαίρομεν.

Παμμήτεια.

Orph. Arg. §. 545. Παμμήτειρα Ρεῇ κελεται γέρα, &c. *Hym. in Naturam.* §. 1. pag. 106. Ω φύσι παμμήτειρα θεα, πολυμηχανὲς μήτερ, &c. *In Cer. Eleus.* §. 1. pag. 138.

Παμμητῶρ. II. 826. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 281. *Meleagr.* Παμμήτορ γῆ χαίρει.

Soph. Antig. §. 1293. Γυνὴ τεθνηκε, τεδὲ παμμήτωρ νεκρῶ, &c.

Παμμιας. App. 1578. D.

Aristoph. Ran. v. 469. Και μιαρε, και παμμιαρε, και μιαρωλαε, &c.. *Pac.* v. 182.

Lucian. Fugit. pag. 1010. 3. ο βι. δε αυτων, παμμιας, &c.

Παμμυτης. App. 1578. D.

Æschyl. Pers. v. 269. βελεα παμμυτη. Schol. διαφορων εθνων.

Lucian. de Saltat. pag. 517. C. και ενεσι ποικιλην και παμμυτη την παρασκευην αυτου ιδειν, &c.

Appian. Alex. de Bell. Pun. pag. 20. 10. βοη δε τοις παμμυται και σαλπινγιν αθροαις και βυκανημασιν ες καταπληξιν χρωμενοι, &c.

Παμμικλος.

Æschyl. Pers. v. 52. βαβυλων δ' η πολυ χρυσος παμμικλον οχλον περιπει συρδην, &c. Schol. v. 905.

Παμμορος.

Soph. Oed. Col. v. 157. Τον ξενη παμμορ' ευ φυλαξαι. Schol. ω περι παμμορ' αυτου υχης.

Παμμυσταρος.

Aristoph. Lysistr. v. 967. Ταυτη μενοι νυνι σ' εποισ' η πανδελυρα και παμμυσταρα.

* Παμπαλαιος. III. 24. B.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 635. F. *Euphorion* — τα παλαιοχρδα φησι των ορσων ονομασι μενον παρηλλαχθαι παμπαλαιον δ' αυτων ειναι την χρησιν.

Plut. Lysand. III. 37. 7. παμπαλαιοι δη τωες χρησμοι, &c.. *Rom.* I. 65. 12.

Plat. Theæt. I. 181. B.

Παμπειθης.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 327. Τον δε παμπειθη γλυκευ Ημιθεοισιν ποθον γ' ενδαιεν Ηρα Να. Αργες.

Παμπησιν. App. 1578. E.

Soph. Aj. v. 942. Hic locus a Cl. Steph. citatur, addas

Æschyl. Pers. v. 731. Ωδε παμπησιν δε πας λαος καλεσθαραι δορι;

Plat. II. 380. A. ex *Æschylo*.

Παμπησια. App. 1578. E.

Hesych. Lex. pag. 724. 1. ubi lege Παμπησια, πασα η υπαρξις.. *Suid. Lex.* III. 12..

Phav. Lex. pag. 569. 3. Παμπησιαν, την πασαν κησιν λεγει Αριστοφανης, sc. *Ecclesi.* v. 863. ut a Steph. citatur.

VOL. II. N°. XIV. 2.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 823. Παμπησιαν. Schol. την περιεσιαν, διανομην, ολοκληριαν, απο τε πας παν. και τε πω το κλωμαι. παμπησια δε λεγεται η πασα περιεσια τε ολε βι. Vide Auctorem.

Eurip. Ion. v. 1305. Οσ' ασπις, ελχ. 9. ηδε σοι παμπησια.

Παμπληθια.

Soph. Laocoon. ut a Dion. Halicarn. citatur, Vol. I. 38. 11. Κυκλει δε πασαν οικετων παμπληθιαν.

Παμπληκλος.

Soph. Trachin. v. 513. παμπληκλα παλκονια τ' εξηλθον αεθλ' αλωνων.

Παμπλησι. III. 401. C.

Aristoph. Equit. v. 1089. Schol. η δε Συρακυσίων πολις παμπλησις εγενετο.

Plat. de Legibus, II. 743. C. ως ο λοφος ημιν ορθος, ως εκ εισιν οι παμπλησιοι αλαθοι. ει δε μη αλαθοι, εδε ευδαιμονες. *J. Poll. Onom.* Lib. III. §. 109. pag. 325.

Παμπτοικλος. III. 443. C.

Pind. Nem. Od. X. v. 67. εν αγλειων Ερκεσι παμπτοικλοις. Schol. εν πεπαικλμενοις αγλεισις.

Aristoph. Av. v. 828. Schol. Τη Αθηνᾶ Πολιαδι εση πεπλ. εινετο παμπτοικλος, &c.

Hom. Iliad. Z. v. 289. Ενθ' εσαν οι πεπλοι παμπτοικλοι, &c. Vide *Herodot. Hist.* Lib. II. Cap. 116. pag. 130.

Eurip. Helen. v. 1374. Μετα τοι δυνασται νεβρων Παμπτοικλοι σολιδες, &c.

Plat. Tim. III. 82. B.

Παμππολις.

Soph. Antig. v. 622. νομος δ' εδεν ερπει θναων βιοιω παμππολις εκ. αλας. Schol. ο καλα πασαν πολιν ερπων νομος.

Παμππολυελης.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 848. 2. *Herodes* legavit Καισαρι — εσθησα παμππολυτελη.

* Παμππονης. App. 1578. F.

Aristoph. Nub. v. 1321. Καν λεη παμππονηρα.. *Ran.* v. 106, 952. Ω παμππονηρος, &c. Schol. ο εις παντα πονηρευόμενος, &c.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VI. pag. 371. §. 14. 3. εδ' ει παμππονης ην Δεξιππος, βιαν χηναι πασχειν αυτον, &c.

Lucian. Jup. Trag. pag. 689. A.. *Pseudolog.*

Y y y

dolog. pag. 893. B. μη δῶς ἐν καμοῖ, πρὸς Ἀδωνιδος, εἰκασαὶ παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἀπαση κακία συνήροφον, ἡμερὰ δυσφημῶ καὶ ἀπαισίῳ. . 963. A. . 1021. B.

Παμπονήρω.

Lucian. Abdicat. pag. 453. A. ὃν γὰρ, ὡς ἐν ἐσχάτοις ἔσαν τὴν γυναῖκα, καὶ παμπονίρως ἔχουσιν, ἐκ ἰώμενον, μισεῖς, &c.

Παμπορφύρος.

Pind. Olymp. Od. VI. ὅ. 91. ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις Ἀκίσι βεβρεγμένος ἄβρον Σωμα. Schol. Νεώλ. καὶ ἀπολύ πορφυροῖς.

Παμπρέπ.

Æschyl. Agam. ὅ. 119. παμπρέποις ἐν ἔδραισι, &c. Schol. τοῖς βασιλείοις.

Παμπυ.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 177. A. Τῶν πλευρίτικων οἰσιν ἐν ἀρχῇ πάμπυοι αἱ πύσεις, τρίταιοι θνησκουσιν, ἢ πεμπύταιοι.

Παμφανς. IV. 7. C.

Eurip. Med. ὅ. 1251. ἰὼ γὰρ τε, καὶ παμφανς ἀκίς Ἀελίου, &c. Vide Auctorem. . *Troad.* ὅ. 547. ἐν δομοῖς τε παμφαῆς σελας πυρὸς μελαιναὶν αἰγλαν ἐδώκεν παρ' ὕπνῳ.

Soph. Philoct. ὅ. 744.

Æschyl. Pers. ὅ. 614. τῆς τ' ἀνθεμουρταῖς σαῖμα, παμφαῆς μελί, &c. Schol. φαιδρόν.

Παμφαρμακος.

Pind. Pyth. Δ. ὅ. 414. Πυρ δὲ νῦν οὐκ αἰολοῖ, Παμφαρμάκε ξεινας ἐφέμαιοις.

* *Παμφεγής.* App. 1579. B.

Soph. Eleet. ὅ. 104. ἔς' ἀν λευσσῶ παμφεγέας ἀσρων ριπας, &c.

Παμφθαρί.

Æschyl. Choeph. ὅ. 293. πάντων δ' αἰμιον κῆφίλον θνησκείν χρόνῳ, κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρῳ μορῶ.

Παμφλέκος. App. 1579. C.

Soph. Eleet. ὅ. 1145. ἔτε παμφλέκε πυρὸς Ἀνείλομην ὡς εἰκὼ ἀθλίον βαρῶ. . *Antig.* ὅ. 1019. βωμοῖσι παμφλέκοισιν.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 342. C. ex Axionico. Vide Auctorem.

Παμφυλιακος.

Steph. de Urb. pag. 621. D. Παμφυλία, — οἱ κάλοι κενεες, Παμφύλιοι. το κήλικον, Παμφυλιακός, ὡς το Κυπρίῳ Κυπριακός, Βοιωτίῳ Βοιωτικός.

Παμφυλι.

Vide suprà Παμφυλιακ.

Παμφυλος. App. 1579. D.

Aristoph. Av. ὅ. 1063.

Joseph. de Maccab. ὅ. 4. pag. 502. 26. καὶ ἀπεσῶν δὲ ἡμιθανῆς ὁ Ἀπολλωνίῳ ἐπὶ τοῦ πάμφυλον τῶ ἱερὲ περιέβαλον, &c.

* *Παμφων.* App. 1579. D.

Pind. Olymp. Z. ὅ. 21. παμφώνοισι τ' ἐν ἐνέσιν αὐλῶν. Schol. Νεώλ. πολυφθόγοις, διατας ἐν αὐλῷ οὔπας. . *Pyth. Γ.* ὅ. 29. . IB. ὅ. 34. . *Isthm. E.* ὅ. 35.

* *Παμφηφει.* App. 1579. D.

Aristoph. Equit. ὅ. 525. Schol. ὡς τοῦ Κράντε παμφηφει νικῶν τῶς ἀλφεινῶς.

Anth. Ep. Gr. pag. 207. *Lucian.* ὡς σε παμφηφει νικᾶν Τελεσιλλα Χιμαίρας, &c.

* *Παναβρος.* App. 1580. D.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 818. C. — πᾶναβρον τινὰ Σαρδαναπαλον, &c.

Παναβρυπνος. App. 1580. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 383. *Melaugr.* ὅ. 5. a Cl. Auctore citatur.

Παναθλι. I. 112. B.

Æschyl. Sept. c. Theb. ὅ. 977. Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε. . *Choeph.* ὅ. 426.

Aristoph. Thesm. ὅ. 1118. καὶ σπείρον μετὴν παναθλίαν.

Eurip. Andromache. ὅ. 67. Κτεῖναι δέλοιντες τὴν παναθλίαν ἐμε; *Andromed.* ὅ. 8. pag. 518.

Dion. Hal. I. 151. 36.

* *Παναιγληεις.* App. 1581. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 520. Adefpot. ὅ. 3. Νυν δὲ παναιγλήνεια καὶ εὐδίων εὐρε τελεσσαι Σερλί. &c.

Παναιθελος.

Hesych. Lex. pag. 724. 2. Παναιθέλῳ, παντα ἀπαραιτήτῳ.

Παναίολος. I. 179. F.

Æschyl. Pers. ὅ. 638. ἰένῳ τα παναίολ' αἰανῇ δύσθροα βάλμαλα;

Anth. Ep. Gr. pag. 489. *Claudian.* Δείξεν ἀκηρασιόιο παναίολον εἰκὼνα κόσμου, &c. . pag. 565. *Arch.* Σοι ταδε Παν σκοπιήτα παναίολα δῶρα σύναιμοι &c.

Παναιερεως.

Steph. de Urb. pag. 622. B. Παναιούρα, πολίς — το εθνικόν, Παναιερεύς, &c.

* Παναισχης. I. 236. B.

Aristot. de Morib. II. 11. 4. f. ου πανν γαρ ευδαιμονικός ο την ιδεαν παναίσχης, η δυσ- γενής, η μονώτης, και αλεκυ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 577. *Meleag.* Τις ταδε μοι θνητων περι θρίκοισιν ανηψε σκυλα, παναισχίστην τερψιν Ευαλίς;

Παναίλιας.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 185. ult. Πολλων γεν εισι φιλοσοφων εν ασει συνοδοι, των μεν Διαδωσιων — των δε Παναίλιαςων.

Παναίλι.

Aeschyl. Agam. v. 1494. ιω, ιη διαί Δι. Παναίλιε, πανεργέτα. *Eumen.* v. 200.

Πανακραι.

Steph. Byzant. pag. 622. C. Πάνακρα, — το εθνικόν, Πανακραί. τα θηλικόν, Πανακρίς.

Πανακρίς. App. 1581. E.

Vide supra Πανακραί.

* Παναλασωρ. II. 694. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 108. *Philipp.* Νηχεθ' ο μεν, τον δ' ειλε κυων αλι. Παναλάσωρ Χηρων εδ' υβρι. Παναίλιε εν πελάγει.

Παναληθως.

Aeschyl. Suppl. v. 89. ει θείη Δι. εὖ παναληθώς.

Suid. Lex. I. 374. Αρεπής, ορθως Αιλια. Υπερ των μελλοντων αρεπής τε και παναληθώς προθεσπίζουσα.

Παναλκης. I. 330. G.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 172. ιω παναλκεις θεοι, &c. Schol. καλα πανλα βοηθοι. τειο γαρ ιδιον θεων. Schol. β. πανοδύναμοι.

Παναλερης.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 526. B. e *Xenophane.* Ησαν εις αλσιν παναλουργία φάρε' εχούεις, &c.

Παναλω.

Aeschyl. Agam. v. 369. ατης παναλώτε.

* Παναμωμος. II. 1661. F.

Hesych. Lex. pag. 725. 1. Πανάμωμο, αρετός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 556.

Πανανθρωπ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 556.

* Παναοιδιμος. App. 1581. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 439. Κυδ. Ιελι- ανε παναοιδιμον, ος μελα κοσμον &c.

Παναπενθης.

Anthol. Ep. Gr. pag. 484. Τις τον εν εσθλοισιν παναπενθία και τρισαλαςον Μωμον αμωμήοις χερσιν απεπλασαλο, &c.

Παναεργ.

Hom. Odys. I. v. 203. Δωκε δε μοι κρη- τήρα πανάρτυρον. Ω. v. 274.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 466. B. e *Sophocle.* Και κοιλα χρυσοκολλα, και πανάρ- γυρα Εκπώμαλα &c.

Παναεργος.

Lucian. Philopseud. pag. 828. B. οράς οίς ανδρας σοι φημι, πανσοφες, και παναρέ- τες, &c.

Παναρκελος.

Aeschyl. Choep. v. 66. διαλγής ατη διαφerei τον αιλιον παναρκέτας νοσε βρυν. Schol. της εις πανλα τον χρονον αρκεσης αυτω.

Παναρμονιος. I. 584. D.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 182. ult. 183. 2. Hæc a *Plat. de Rep.* Lib. III. pag. 399. C. citantur.

Lucian. de Saltat. pag. 518. D. πως εν παναρμόνιον τι χρημα η ορχησις, &c.

Παναρχος.

Soph. Oed. Col. v. 1357. τοις σοις πανάρ- χοις ενεκ' ενθακειν θρανοις γονη πεφυκως ηξαν γεραίτερα.

Πανασιλια.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 52. pag. 34. σιη σπανις, πανασιλία, σπανοσιλια, &c.

Παναλρεκης. I. 1879. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 408. *Julian.* Μνημα στον ω Θεοδωρε παναλρεκες εδ' ενι τυμβω, &c.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1382. και τηδε παναλρεκες εκλυον ομφην, &c.

* Παναυλης. I. 601. E.

Phan. Lex. pag. 570. 1. Παναυγες, πα- νυ λαμπρόν.

Orph. Hym. in Naturam, v. 3. pag. 106. Πανδαμάτωρ, αδαμας, κυβερνήειρα παναυ- γής, &c.

Παναυ.

Παναυδος.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 195. A. υπ-
νοι οἱ πάναυδοι ταύτα λυσιν. *Foefius legit*
αναυδοι, Oeconom. pag. 290.

* Παναφυκλος. *App.* 1582. A.

Anthol. Ep. Gr. pag. 124. *Paul. Silent.*
Και ταν μεν πανάφυκλον ἔλε βροχον.

* Παναχαϊς. *App.* 1582. A.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 242. ποθι τοσπον
ομιλον Ηρωων γαιης Παναχαϊδον εκθοι βαλ-
λει; *Vide Schol.* III. v. 347.

Παιαχαϊκος.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 525. 20. το δε
τελευταιον επι το Παναχαϊκον ορον καλεμενον
επιστρατοπεδευσας, &c.

Πανδελυτος.

Aristoph. Lysistr. v. 968. η πανδελυρα
και παμμουσαρά. *Lege* παμδελυρα, *Vide*
Eccles. v. 1035.

Πανδαιδαλος.

Dion. Hal. II. 41. 31. e *Pindaro.* παν-
δαιδαλον τ' ευκλε' αγοραν.

Πανδαλητος.

Lycophr. Alex. v. 425. Καυηκας. *Schol.*
Καυηξ δε, ο λαρος, καλα Αινιανας, ως Φησι
και Ιππωνας, Κικων δ' ο πανδαλητος αμμορον
καυηξ. . v. 741. *Schol.*

Πανδαμαλος. I. 908. E.

Soph. Philoct. v. 1501. χα πανδαμάτωρ
δαιμων, ος ταυτ' επεκρανευ.

Orph. Hym. in Æther. v. 3. pag. 100. .
In Naturam. v. 3. pag. 106. . *In Matrem*
Deor. v. 12. pag. 124. Πανδαμάτωρ, Φρυ-
γης σωφειρα, &c. . *In Vulcanum,* v. 5. pag.
162.

Diod. Sic. Bibl. pag. 248. 25. e *Simo-
nide.* εθ' ο πανδαμάτωρ αμαυρωσει χρονος αν-
δρων αλαθων.

Lucian. Tim. pag. 33. A.

Πανδαμάτειρα.

Orph. Hym. in Naturam, v. 26. pag.
108. Ατρομε, πανδαμάτειρα, &c.

Πανδειμα.

Aristoph. Vesp. v. 307. *Schol.* επηνεγκε δε
τησο παρα το Πινδαρικον Πανδείματι μεν υπερ-
πονηιον Ελλάς πορον ιερον.

* Πανδεινος. I. 925. A.

Lucian. Prometh. pag. 59. B. . 616. B. .

και γαρ αν ειη πάνδεινον, υπο δυοιν μεν εκεινοιν
ητληθηναι τοσεβες των Σκυθων, &c. . 835. B.

Demosth. de falsa Legat. pag. 227. B.
ανδρες Αθηναιοι, τεβι το πραιμα πάνδεινον εσιν. .
Adv. Aristocrat. pag. 440. A. . *Adv. Co-
non.* pag. 732. A.

Πανδέκωρ.

Hippocr. Epist. pag. 1289. 33. μεση δε
τεβων, χορηγει πανδέκειρα κοιλιη.

Πανδερετης.

Eurip. Elect. v. 1177. Ιω γα, και Ζευ
πανδερεκετα βροτων.

* Πανδημία. I. 972. C.

Æschyl. Suppl. v. 615. πανδημία γαρ χερ-
σι δεξιωνύμοις εφριξεν αιθηρ, τονδε κρανοντων
λοτον.

Plat. de Leg. II. 829. B. αυτες τε αμα
και γυναικας και παιδας, θαν ως πανδημίαιν
εξαλειν δοξη τοις αρχεσι, τοβι δε και καλα μερη.

Πανδια. I. 1025. A.

Hesych. Lex. pag. 725. I. Πάνδια, εορβη
Αθήνησι.

Demosth. adv. Midiam. pag. 386. B. Τες
πρωανεις ποιειν εκκλησιαν εν Διονυσω, τη υσε-
ραια εν Πανδίοις.

Πάνδεια. *App. Thes.* 1582. B.

Etymolog. Magn. c. 651. 21.

* Πανδικος. I. 1010. C.

Soph. Trachin. v. 297. Πως δ' εκ εγω χαί-
ρομι αν ανδρον ευσυχη κλυεσσα πραιξιν τηνδε
πανδικω φρενι;

Πανδικως. I. 1010. C.

Soph. Oed. Col. v. 1370. η θανοιμι πανδι-
κως. . *Trachin.* v. 1264, 620. *Schol.* ανεν-
δοιάσως. *Vide Auctorem.*

Æschyl. Chæph. v. 239. η δε πανδικως εκ-
θαιρειται. . v. 679. πανδικως μεμνημένος, &c. .
Suppl. v. 424.

Πανδιονις.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 278. C. η δε Παν-
διονις Φυλη αρχοντα, και τειχοποιον απεδειξε
Δημοσθενην.

Demosth. adv. Timocrat. pag. 465. B.
Επι της Πανδιονιδω πρωτης, — Τιμοκρατης
ειπεν, &c.

* Πανδοκευς. I. 959. E.

Lycophr. Alex. v. 655. Προπαντας αδης
πανδοκευς αφρευσεται, &c.

Πανδοκεω.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 18. απαντα πανδοκῆσα παιδιας ὄλον, &c. Schol. υποδεχομένη. παντα πονον της παιδικης ηλικιας υποδεχομένη. Schol. β. δεχομένη παιδευσεως κακοπαθειαν, πονον.

* Πανδοκία. I. 959. F.

Plat. de Leg. II. 918. D. διο παντα τα περι την καπηλειαν και εμποριαν και πανδοκίαν γενη διαβεβληται τε και εν αισχροις γεγονεν ονειδεσιν.

Πανδοκισσα.

Steph. de Urb. pag. 446. A. λεγεται και Καππαδόκισσα, ως Αιθίοπισσα, και πανδοκισσα. Est Nomen Appellativum a Πάνδοξ. Vide Not. 33. et *Steph. Thes. I. 959. D.*

* Πανδοκος. I. 959. D.

Pind. Olymp. Γ. §. 29. Οἷε πῖσα φρονεων, Διὸ αἶτει πανδόκῳ αλσει σκιαρον τε φύλευμα, &c. Schol. τῷ παντός υποδεχομένῳ, δια το εἰς τὰς αἰῶνας πολλὰς ἀπιεναι. Δ. §. 25. Χαίροντα τε ξεινίαις πανδόκοις. *Pyth. H. §. 88.*

Æschyl. Choeph. §. 660.

Πανδοξία.

Pind. Nem. A. §. 13. Εἴς δ' ἐν εὐτυχίᾳ Πανδοξίας ἀκρον.

Πανδοσιαν.

Steph. de Urb. pag. 622. E. Πανδοσία, Φερριον Βρετῶν, — το εθνικον, Πανδοσίον, αλλα και Πανδοσιανός.

Πανδοσιεύς.

Steph. de Urb. pag. 623. B. εἴς και [Πανδοσία] πόλις Θεσπρωτίας. το εθνικον, Πανδοσιεύς.

Πανδοσιν.

Steph. de Urb. pag. 691. B. Vide supra Πανδοσιαν.

* Πανδελ. I. 1044. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 620. — Αὐτοβελῆ, πάνδελον, ἐκασιον, αὐτοκέλευσον, &c.

Πανδορομαχαιρα.

Aristoph. Thesm. §. 1231. πηκιδας. Sch. Biset. Πηκτις, πηκτιδ, πανδουρομάχαιρα κρεωκόπ.

* Πανδοχειον. App. 1582. F.

Hesych. Lex. pag. 725. 2. Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοχείῳ οἰκῶν. *Phan. Lex. pag. 570. 3.* Vol. II. N°. XIV. 3.

Πανδοχεῖον, οἱ δια του χ̄ λεγοντες, αμαρτανουσι. δια γαρ τε χ̄ χρη λεγειν πανδοκειον, και πανδοκεύς, και πανδοκεύτρια. — και πανδοχεῖον, το παντας υποδεχομενον οικημα.

Plut. de Sanit. tuenda. pag. 130. E.

Πανδοχευω.

Dion. Hal. I. 243. 3. νυν μεν ουκέτι συν-οικεμένη πασα, πλην οσα μερη πανδοχεύεται κατὰ την οδον.

Πανδυναμ.

Aristoph. Thesm. §. 324. Παῖκραξ. Sch. Πανδύναμε.

Πανδωληρ.

Orph. Hym. Φυσ. Θυμ. §. 16. pag. 106. Πανσοφε, πανδώτειρα, κομιστρια, παμβασίλεια. *Hym. Γης Θυμ. §. 2. pag. 122.* Παντροφε, πανδώτειρα, τελεσφορε, παντολετειρα, &c.

Πανεαλης.

Steph. de Urb. pag. 623. B. Πανεάς, πολίχιον Φοινίκης. ὁ πολίης, Πανεάτης.

Πανεθνει.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 326. A. πολεμνῆες πρὸ Δακας, εως απωλονιο πανεθνεί.

Πανεια.

Æneæ Comm. Poliorcet. Cap. 27. pag. 1691. Τὰς δὲ περὶ πολλὴν ἢ στρατοπέδα ἐξαφῆς θορυβὺς και φοβὸς γενομένους νυκτὶ ἢ μεθ' ἡμεραν, ἀπερ ὑπο τινῶν καλεῖται πάνεια. Vide Not. Cl. Casaub. pag. 1765.

Πανειδεος.

Suicer. Thes. Eccles. II. 559.

Πανεικελος.

Orph. de Lap. Galaet. §. 12. pag. 200. οἱ τοι τριψανῆι γαλακτὶ ἐκπρῶρει λευκοιο πανεῖκελ ἐνδοθεν ἰχωρ.

Anth. Ep. Gr. pag. 504. Adespot. Εὐθεν Αλεξανδρὸς Μακεδὼν πῖεν ἀγλαον ὕδωρ, Μητρὶ δ' εἶπε γαλακτὶ πανεῖκελα ρευμάλα πηγῆς, &c. pag. 521. *In Deiphob. §. 5.* Ἰσατο δὲ προβιβῶνι πανεῖκελ.

* Πανελληνιον. App. 1583. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 14. 16. οὐῶ και Αἰαμενων — θεραπευων το πανελλήνιον, ηρωας αὐτὸς καλεῖ οἱ μὲ παντας. 758. 52. ὁ δὲ ἐν τῇ Δηλῷ ξενισας το πανελλήνιον, &c. *Odyss. A. pag. 52. 19.*

Πανεξοχος.

Orph. Arg. v. 80. Εμὶ δ' εἶω, Μινυαῖσι
πανεξοχὸν αἶμα λελογχῶς, Θεσσαλῶ Αἰσωνί-
δης, &c.

Πανεπαρχιος.

Suid. Lex. III. 6. 6. Εἴη μοι βιοῖν παν-
επάρκιον. Vide Not. 1.

Πανεπισκοπος. III. 827. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 290. *Getul.* Ω χρό-
νε, πάνσοιων θνητῶν πανεπίσκοπε δαίμον, &c.

Clem. Alex. Strom. pag. 837. 9.

Πανεποπιης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 559.

Πανεργεας.

Æschyl. Agam. v. 1494. Vide suprà in
Voce Παναίτιον.

Πανερημος. App. 1583. B.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1158. C.
Νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρημα ἢ πόλις, &c.

Lucian. Mort. Dial. pag. 150. A. καὶ τὰ
περὶ τὰς ἐλευθερὰς χώρας πανέρημα οὐκ ἔστιν ὑπο-
τῶν πολεμῶν, διόδευον, δύο μόνον οἰκίας ἐπὶ
γέλοι.

Πανεσχαλόν.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 308. Κολπον
ἐστὶ πονήσιο πανέσχαλον Ἰονίοιο.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 468. Schol.

Πανέτης.

Pind. Pyth. Od. A. v. 38. Νιφῶεσσ' Αἴ-
να, πάνετες Χιονὶ οὐραίας τιθήνα. Vide Schol.

Πανέλωσιος.

Orph. Arg. v. 1226. πανέλωσιος εἰνεκα
πάρκον Γηραιῶν, &c.

* Πανευδαιμων. App. 1583. B.

Lucian. Hermot. pag. 277. A. οὐδὲ γὰρ
ἐκώλυε μὲ πανευδαίμονα εἶναι, ἐπὶ τῷ ἀκρῷ γε-
νομένον. . 288. A. πανευδαίμονα βίον βιοῦσι,
&c. . 175. C. . 708. A. . 791. C. . 1032. C.

Πανευεφοδος.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 447. 13. τὸ δὲ
λοιπὸν τῆς χερρονήσης προκείμεναι μὲν εἰς τὸ πε-
λάγιον ἐστὶ δ' ἐπιπεδὸν καὶ πανευέφοδον ἐπὶ τὴν
πόλιν.

Πανευκηλος.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1195. ἔβρανόθεν
δὲ πανεύκην γενεὴν αἰθέρ, &c.

Πανευελης.

Phav. Lex. pag. 11. 3. Αἰσωνίον — καὶ
αἰσωνίον νῆς, ὃ πανευελής, καὶ συρφετώδης.
Suid. Lex. I. 34.

Πανεχθισος.

Lycophr. Alex. v. 1057.

Πανηγυριαρχεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 559.

Πανηγυριαρχης. App. 1584. A.

Suicer. Thes. Eccl. II. 559.

Plut. Sympos. pag. 679. B. a Cl. Auctore
citatur.

Πανημερεω.

Eurip. Rhes. v. 360. Αἶψα ποτ' αὐτὸς αἰ
παλαιὰ Τροία τῆς προπολέας παναμερεύσει δια-
σῆς ἐρωτῶν ψαλμοῖσι, &c.

* Πανημερος. I. 1463. A.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 1015. Ἡ δ' ἐθέεν
λαίφροσι πανήμερον.

Aristoph. Ran. v. 390. Καὶ μ' ἀσφαλῶς
πανήμερον Παισάι τε καὶ χορευσαί, &c.

* Πανηπορος. App. 1584. H.

Phav. Lex. pag. 571. 1. Πανήπορος, παν-
άπορον, ἐνδεής. . *Hesych. Lex.* pag. 725. 2.

Πανθεαλος.

Phav. Lex. pag. 571. 2. Πανθους, παν-
θέαλον.

Πανθειος.

Orph. Hym. in Latonam, v. 7. pag. 132.
Βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τέλειην, τέλειον ἡδὺ φερεσσα..
In Silen. &c. v. 7. pag. 150.

Πανθελκείρα. I. 1517. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 399. *Simonid.* Ἡμερὶ
πανθελκείρα, μεθύροφε, μήτηρ οπώρας Οὐλῆς,
&c. Vide *Suid. Lex.* II. 59.

Πανθηρος. App. 1585. C.

Aristoph. Ran. v. 354.

Πανθοίδης.

Phav. Lex. pag. 571. 1. Πανθοίδης, ἐκ
τῆς Πανθοῦς γινέται, ὡς ἐκ τῆς Βοηθοῦς Βοηθοί-
δης Ἐτεωνεύς.

Πανθοίδης, καὶ ἐν συναίρεσει Πανθοίδης, καὶ
πάρωνυμιαν λέγεται, &c.

* Πανθοινεω. I. 1571. B.

Phav. Lex. pag. 571. 1. Πανθοινεῖν, ἐπιρ-
ρημα. καὶ πανθοινεῖν, τὸ καλεῖσθαι.

Πανιερός.

Πανιερώς.

Suicer. Thef. Eccles. II. 560.

Πανιεύς.

Steph. de Urb. pag. 624. Α. Πανία — το εθνικόν, Πανιεύς. — εστὶ δὲ Πάνιον σπηλαίον Παλαιστίνης, ἀφ' ἧς ἐκρεῖ ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης. ὁ τοπίης, Πανιεύς.

Πανικός. *App.* 1580. Β.

Cic. Epist. ad Attic. Lib. XVI. Ep. 1. pag. 1010. De Ventidio, πανικὸν puto.

Aristoph. Lysistr. §. 997. Ἀπο Πανός; *Schol. Biset.* Πανικός φόβος, περὶ οὗ Πανυσσας ἐν τοῖς Φωκικοῖς, [pag. 855. 18.] ἐν δὲ τῇ νυκτὶ φόβος σφισιν ἐμπιπεί Πανικός. τὰ γὰρ ἀπο αἰτίας ἐδεμίας δειμάλα ἐκ τῆς [Παν] φασὶ γινεσθαι.

Eurip. Med. §. 1172. *Schol.* τὰ πανικὰ δειμάλα, οἱ μὲν τῶν αἰφνιδίων φόβων καὶ ταραχῶν αἴτιον τῷ Πανὶ ἀναλίσθασιν.

Joseph. Ant. Lib. XX. pag. 963. 13. κάλαλειπται τὸν Ἰζάην ἐκ συνθηματὸς πανίης ὡς πανικῶ δειμάλι κάλασχεβήης.

Dion. Hal. I. 279. 1. τῆς γὰρ ἀναλίσθασιν τῷ δαίμονι [sc. Fauno] Ῥωμαῖοι τὰ πανικὰ καὶ ὅσα φάσματά, ἃ ὅτε ἀλλοίως ἰσχυοῖα μορφάς εἰς οὖν ἀνθρώπων ἐρχοῖται, &c.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 607. 5. καὶ πανικῶ περιπεσόντες, αὐτῶς μὲν, ἀβλαβῶς γὰρ μὴν ἐπανήλθον &c. 622. 29. ἐμπιπεί πανικόν, παρὰ πλῆθυσιν τοῖς γινόμενοις ἐπὶ τῶν πεζικῶν στρατοπέδων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 414. 4. ἐμπεσόντες δὲ εἰς τὸ στρατόπεδον θορυβῶν τε καλεσμένους πανικῶ, &c. 469 33. ταραχαὶ γὰρ καὶ φόβοι καὶ πανικοὶ θορυβοὶ συνεχεῖς εἰσιν οὗ κατὰ τὴν πολὺν παραδοξοί.

Appian. Alex. de Bell. Pun. pag. 19. ult. αὐτὸς ἐθελῶ Τολμῇ καὶ Φόβῳ, μὴδὲν, ὡς ἐν νυκτὶ, πανικὸν οἱ γινεσθαι, &c.

Plut. Apophthegm. pag. 192. C. Ἐπαμεινώνδης τε Θηβαῖος στρατηγὸς, ἐδεπότῃ πανικός θορυβὸς ἐνεπέσειν εἰς τὸ στρατόπεδον. 247. D. 356. D. τὰς μὲν αἰφνιδίους τῶν οὐχλῶν ταραχὰς καὶ πλῆθη εἰς νῦν διὰ τῆς πανικᾶς προσαστορευεσθαι.

* Πανιμερός. *App.* 1585. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 527. In Helen. Ἡσάσμεν δ' Ἐλένης ἐράϊον τυπὸν, ὅττι καὶ αὐτῷ Χαλκῷ κόσμον ἔδωκε πανίμερον.

Πανιώνες.

Eustath. in Odyss. A. pag. 52. 19. ὁμοῖον δὲ καὶ τὸ, πανιώνες καὶ πανιώνιον, ἧτοι πάν το πλῆθος τῶν Ἰωνῶν &c.

Πανιώνικος.

Steph. Byzant. pag. 624. Β. Πανιώνιον — ὁ πόλις Πανιώνιος, ἧς τὸ ἐδέχοντο τὰ πανιώνια. — τὸ κληρικόν, Πανιώνικός.

Πανιώνιος.

Vide suprā Πανιώνικος.

Philostrat. de Vit. Apoll. Tyan. Lib. IV. Cap. 6. pag. 144. τις, εἶπεν, ὁ κρατὴρ οὐτός; οἱ δὲ ἐφασαν, Πανιώνιος. Vide Notam. De *Vitis Sophist.* Lib. II. pag. 612. 13. καὶ τις λόγος ἔμακρος ὃν ἐν Φωκαίᾳ διηλθε τῷ Πανιώνίῳ κρατῆρι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 482. 30. Κατὰ τὴν Ἰωνίαν ἐννεα πόλεις εἰσθίσαν κοινὴν ποιεῖσθαι συνόδον τὴν τῶν Πανιώνίων, &c.

Τὸ Πανιώνιον. *App.* 1585. D.

Eustath. in Iliad. B. pag. 187. 25. Ἐκ δὲ τῶν Παναχαιῶν, ὑπερὸν οἱ Πανέλληνες εἰρηνοῖται, καὶ τὸ Πανελλήνιον, ὡς καὶ τὸ Πανιώνιον. *Odyss.* A. pag. 52. 19. Vide suprā in Πανιώνες.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 59. 16. f. καὶ ἔρον ἰδρυσάντες, ἐπὶ τῷ σφῆων αὐτοῦ, ἐνομα εθεντο Πανιώνιον. pag. 61. 7. τὸ δὲ Πανιώνιον ἐστὶ — χωρὶς ἰσθμοῦ — κοινὴ ἐξαίρηται ὑπὸ Ἰωνῶν, Ποσειδωνίων Ἑλικωνίων. Sed pag. 492. 16. f. 493. 2. est propr. Nomen Viri.

Τὰ Πανιώνια de Sacrificiis, vel Festo Sacrificiis &c. celebrato.

Eustath. in Iliad. B. pag. 203. 21. Ὅρα δὲ τὸ Παμφοιότης, εὐρή γὰρ ἦν κοινὴ πάντων Βοιωτῶν ὥσπερ καὶ οἱ τῶν Ἰωνῶν πάντων, Πανιώνια.

Diod. Sic. Bibl. pag. 482. 31. καὶ θυσίας συνθεῖν ἀρχαίας καὶ μεγάλας Ποσειδωνί — ὑπερὸν δὲ πολεμῶν γενομένων — ἔδυναμνοι ποιεῖν τὰ Πανιώνια, μέγεθσαν τὴν πανηγυριν &c.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 61. 11. ἐς τὴν συλλεγομένοι ἀπο τῶν πόλεων Ἰωνες, ἀέσκον ὀρτήν, τῇ εθεντο ἐνομα Πανιώνια.

Πανλατρίανος.

Steph. de Urb. pag. 624. C. Πανλατρία, νησος, — τὸ εθνικόν, Πανλατρίν, καὶ Πανλατρίανος.

Πανλατρίν.

Πανλαφερινός.

Vide supra Πανλαφεριανός.

Πανλώβητος.

Lucian. Toxar. pag. 623. C. παρεκαθήσθαι αὐτῷ γυνή — πανλώβητον τι καὶ ἀπροσίτον μορμολύκειον.

Παννεφέλος.

Orph. Hym. in Jov. Tonant. v. 4. pag. 116. Ναμασι παννεφέλοις σεροπην φλεβήσαν αναιθων. In Aquilon. v. 3. pag. 176. Λυε τε παννέφελον σασιν ηερος υδροκελευθε, &c.

Παννυχικός.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 414. E. e Posidippo. Φυλομαχον τον πανα φαειν βορον, οια κορωνην Παννυχικην, &c.

Πανζενος.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 466. B.

Πανοδυρίος. II. 1189. D.

Soph. Eleet. v. 1082. Ἄ πανόδυρτον ἀηδων, et Schol. Ined. Ηέν, ἡ πανόδε οδυρομενη Αηδων, τον υιον Ιτυν. Θρηνεῖ δε αὐτον δια πασης ημερας καὶ νυκτός. Hunc locum citat Cl. Steph.

Æschyl. Pers. v. 949. ἦσω τοι καὶ πανόδυρον, λαοπαθῆ τε σεβίζων, &c.

Eurip. Hec. v. 212. Κλαιω πανοδύροις Θρηνοῖς.

Πανοῖζος.

Æschyl. Choeph. v. 47. ἰὼ πανοῖζος ἐσία. ἰὼ καλᾶσκαφαι δομων.

Πανοικίος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 208. 31. δυνήσεσθαι γὰρ αὐτους θαλαττοκρατεῖας ἀπαῖραι πανοικίως εἰς ἀνταρμένην ὑπο των υπερεχούων νήσον.

Dion. Hal. I. 56. 28. καλᾶκλυσθεις πανοίκιον ἀπολλύσαι.

Πανοκωμίας.

Steph. de Urb. pag. 625. B. Πανός κώμη — το εθνικον, Πανοκωμίας.

* Πανολέιος. II. 1269. D.

Phan. Lex. pag. 571. 2. Πανόλεον, παμμακαριστόν. Hesych. Lex. pag. 726. 1. Suid. Lex. III. 19. est propr. Nom. Poetæ.

Theocrit. Idyll. XV. v. 146. ὅσσα ἴσασι πανολεία, ὡς γλυκυφώνον.

Πανολεθριος.

Seth. Aj. v. 854. πανωλέθρης. Schol. ανή

τε πανολεθρίας, τῆς πανέλει καὶ καθολικῆς ολεθρῶς.

Πανομιλεί.

Æschyl. Sept. v. 301. τοι μεν γὰρ πόσι πυργας πανδημεῖ, πανομιλεῖ σείχεσι.

* Πανομοῖος. II. 1304. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 205. Julian. Οψιν εχεις σρεθῶ πανομοῖον. pag. 334. Julian. Καὶ γὰρ εην Παφιη πανομοῖον, &c.

Πανομοίως.

Hippocr. de Medico. pag. 21. 28. ἐξομαλίζειν τε χρη πεισσοντα πανομοίως.

* Πανομφαῖον. II. 1695. D.

Eustath. in Odyss. A. pag. 56. 29. πασαν ὅσαν καὶ ὁμφήν, εἰς τον Δια οἱ παλαιοι ἀναγινῃ, διο καὶ πανομφαῖον ἐλεγεῖο. 724. 30. In Iliad. B. pag. 128. 26. — ὁμφή. ἀπ' αὐτῆς δε καὶ Ζεὺς πανομφαῖον, ἡοι κληδόνιον. ὁμφή γὰρ αὐτῶ παλιν καὶ κληδὼν, το αὐτο δηλασι. 371. 18.

Clem. Alex. Cohort. pag. 31. 30.

Πανοπεύς.

Steph. de Urb. pag. 624. D. Πανόπη, πόλις — το εθνικον εν Πανοπεύς, ομοίως τῷ πρωτόπῳ.

Phan. Lex. pag. 571. 2.

Πανοπλία. II. 1369. G.

Aristoph. Plut. v. 952. Καὶ μὴν ἐπειδὴ την πανοπλίαν την εμην εχων βαδίζεις, &c. Av. v. 434, 831.

S. Lucæ Evang. XI. v. 22. την πανοπλίαν αὐτῆς αἰρεῖ εφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, &c.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 202. E. ἀσπίδες χρυσαι εικοσι, πανοπλίας χρυσαι ἐξηκοντα τεσσαρες, &c.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. I. pag. 36. 3. Αποπεμπει δε καὶ εἰς Αθηνas τριακοσιας πανοπλίας Περσικας, &c.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 279. 12. κοινῇ παρθενον την καλλιγεύσαντας ἐκαστῇ κοσμησαντες κυνῇ τε Κορινθίῃ καὶ πανοπλίῃ ἑλληνικῇ, &c.

Joseph. Ant. Lib. XX. pag. 966. 24. κελευει το στρατευμα παν, πανοπλίαν ἀναλαβόντες, ηκειν εἰς την Ἀλῶνιαν, &c. De Bello Jud. Lib. V. pag. 322. 10, 14.

Πανοπλος. II. 1369. F.

Eurip. Helen. v. 1332. Ἄ δ' ἔχει Γοργῶ πάνοπλον.

Apoll.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 244. Τηθεῖα
ωκεανὸς τε πανοπλοῖάντην γέλαυεν. *De Voce*
ὀπλότερ, &c. vide *Eustath. in Iliad.* A.
pag. 65. 6. et *Steph. Thes.* II. 1373. B.

Πανοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 625. B. Πανὸς πόλις,
πόλις Αἰδύπτε. — ὁ πολίτης, Πανοπολίτης.

Πανοπίης. II. 1381. D.

Phaen. Lex. pag. 571. 2. Πανόπιης, πο-
λυοφθαλμ, και παναχοθεν φαινομεν. .
Suid. Lex. III. 19.

Aristoph. Eccles. §. 80.

Eurip. Phæn. §. 1122. Στικίοις πανόπτην
ομμασιν δεδορκότα, &c.

Æschyl. Prometh. §. 91. και τον πανόπτην
κυκλον ηλια καλῶ. Schol. β. τον παν' εφο-
ρῶν τον πανα βλεποντα, η τον υπο πανων
βλεπομενον. . *Eumen.* §. 1048. Παλλάδ
αίοισι Ζεὺς πανόπτης. . *Suppl.* §. 310. Ποιον
πανόπτην οιοβεκόλον λείεις;

Πανορμευς.

Steph. de Urb. pag. 625. A. Πάνορμ,
πόλις Σικελίας, — Οἱ κάτοικοι, Πανορμη-
νοί. Ο δε τε εν Σικελία πολίτης, Πανορμίτης.
— λείπει δε και Πανορμεύς.

Πανορμην.

Vide suprà Πανορμευς.

* Παναρφευμα. I. 1233. D.

Aristoph. Equit. §. 414. Schol. Κοβαλα
δε, σοφισμα, παναρφεύμα, κλεμμα. Vi-
de *Suid. Lex.* III. 548. in Voce Υπερχελα.

* Παναρφευομαι. I. 1233. D.

Phaen. Lex. pag. 27. 2. Αἰδύπτιάζειν, το
κακόροπτεύειν, και παναρφεύεσθαι.

Πανεργίως.

Aristoph. Plut. §. 1064. καπηλικῶς. Sch.
Πανεργικῶς. Vide *Suid. Lex.* II. 240.

Πανερσιππαρχιδης.

Aristoph. Acharn. §. 603.

Πανερβολάως.

Suid. Lex. II. 480. Πανερβολάως παρα-
δραμῶν, &c. Sed *Aristoph. Equit.* §. 56.
Πανεργότητά πως παραδραμῶν, &c.

* Πανερβως. I. 1233. C.

Aristoph. Equit. §. 317.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 407. A. Ευ-
δοκιμεῖ δε ὁ ἀνὴρ — και περιβολήν ην, λέγων
VOL. II. N°. XIV. 4.

τα επη πανέρως και υποκριτικῶς, &c. Vide
Casaub. Animadv. col. 695. 26.

Πανρυ.

Orph. Hym. in Nat. §. 23. pag. 108.
Πάνρυε, κυκλοερης, αλλοριμορφοδιαίε.

Πανσαβια. App. 1586. C.

Aristoph. Acharn. §. 573. Schol.

Πανσεβας.

Suid. Lex. III. 19. Πανθυια, πανσέβαςα.
Phaen. Lex. pag. 571. 2.

Πανσεμνος.

Lucian. Vitar. Auēt. pag. 198. C. πάν-
σεμνα φης, και ὀνησιφόρα τα μαθηματά. . *De*
Gymn. pag. 788. A. ἔκ' αλλα πάνσεμνα —
καλεξας τα αθλα, &c.

Πανσεπλος.

Soph. Aj. §. 726. Πανθυια. Schol. πάν-
σεπτα. . *Oed. Tyr.* §. 883. Schol. pag. 332.
3. ηεν το πάνσεπτον σεβας των λογων και των
ερῶν παντων, &c.

* Πανσμικρος. App. 1586. C.

Plat. de Leg. II. 903. C.

Πανσοφος. III. 899. B.

Eurip. Herc. Fur. §. 188. Το πάνσοφον
δ' ευρημα, τοξηρη σαην, Μέμφη.

Æschyl. Suppl. §. 324. Το πάνσοφον νυν
ονομα τέλο μοι φράσον.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 818. C. .
Philopseud. pag. 828. B. ὅρῳ οἱς ἀνδρας σοι
φημι, πανσόφες, και παναρέτες, &c.

Plat. Theætet. I. 149. D. . *Sophist.* pag.
251. C. . *Euthydem.* pag. 271. C. ὁ δε συ
ερῶας την σοφίαν αἰσιν. — πάνσοφον ἀτεχ-
νῶς. . II. 216. A.

Πανσοφως.

Lycophr. Alex. §. 17. Schol. Ομηρος παν-
σόφως και ἀλληγορικῶς φυσικώτερον γραφῶν,
&c. . §. 275. Schol.

Πανσπερμηδον.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 372. F. c
Nicandro. Οσπρια πανσπερμηδὸν ἐπελχευησιν
αλείρις, &c.

Πανσυδι.

Suid. Lex. III. 20. Πανσυδί. πανσυδία.
και πανσυδίη.

* Πανσυδεῖ. *Thes.* III. 760. C.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 506. 5.
πανσυδεῖ

πανσυδεῖ διεφθαρθαι. al. Cod. habent παν-
συδῖ. Lectionem Editoris confirmat Eu-
statb. in Iliad. B. pag. 125. 50.

Πανσχημος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 561.

Πανσωμως.

Suicer. Thes. Eccl. II. 561.

Παν/αλας.

Æschyl. Pers. §. 640. παν/άλαν' αχη δια-
βόασω.

Eurip. Hec. §. 667. Ω παν/άλαινα —
ολωλας. Schol. και παναθλία. Androm. §.
140. Ω παν/άλαινα νυμφα.

Steph. Thes. III. 1231. F.

Παν/αμορφος.

Pind. Nem. Od. Γ. §. 60. Schol. τη παν-
ταμόρφω Θεϊδι συμπλακεῖς πότῃ.

Παν/αρεβη.

Heliod. Æthiop. Lib. VIII. pag. 391. 14.
τῆνομα μεν ἡ παν/άρβη παν/α φοβεμένη δηλοῖ.

Παν/αρεκης.

App. 1586. F.
Æschyl. Pers. §. 856. εὐθ' ὃ γεραῖος παν-
ταρκῆς, ακακῆς, &c. Schol. εἰς παν/ας ἀρκῶν,
και διευερτέων &c.

* Παν/αρχας.

App. 1586. F.
Aristoph. Av. §. 1058, Ἡδὴ μοι τῷ παν/-
όπῃ και παν/άρχα θνητοὶ παν/ες θύουσ' ευκ-
ταιαῖς ευχαισι.

Soph. Oed. Col. §. 1140. Ω Ζευ γε παν/-
άρχα θεων, παν/όπῃ, &c.

Παν/αρχια.

Suid. Lex. III. 21. Παν/οκρατορία. παν-
ταρχία. Phav. Lex. pag. 572. 1.

* Παν/αχη.

III. 53. G.
Suid. Lex. III. 21. Παν/αχῇ. παν/α τρο-
πον. Pro παν/α τροπον, legendum est, παν/α
τοπον. subintellectâ nimirum Præpositione
κά. Kust.

Demosth. c. Eubulid. pag. 544. C. ὡς
παν/αχῇ δικαίως και προσηκουῶς &c.

Dion. Hal. I. 127. 16.

* Παν/αχοι.

III. 54. A.
Suid. Lex. III. 21. παν/αχοῖ δε, και παν/-
αχόσε, εἰς παν/α τοπον.

Παν/ελεῖα.

III. 51. E.
Polyb. Hist. Lib. I. pag. 70. 22. το δε πε-
ρας, τοιαυτην συνεβη γενεσθαι την παν/έλειαν
της κάλαφθορᾶς.

Παν/ελειος.

III. 51. D.
Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 647. A.

Παν/ελειως.

Erotian. in Hippocr. A. c. 2. Απαρί. αὐτῇ
τε ἀπηρτισμένως και παν/ελείως και ὀλοκλήρως.

Παν/ελης.

III. 51. B.
Soph. Oed. Tyr. §. 950. ἔσα παν/ελῆς δα-
μαρ. Schol. τελεία, νόμιμῳ.

Æschyl. Choeph. §. 558. παν/ελῆ σαγῆν εχων,
&c. Schol. τελείαν. §. 964. Suppl. §. 609.

Παν/εποπτης.

Hesych. Lex. pag. 727. 1. Παν/ελῆς, ὀλο-
τελής, και παν/επόπτης, ὃ παν/α καθορῶν.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 58. B. ex Æs-
chylo. Ἰν' ὃ παν/επόπτης ηελῖ &c.

Παν/ερβᾶτης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 561.

Παν/ευχια.

III. 1427. C.
Æschyl. Sept. c. Theb. §. 31. ὀρμασθε
παν/ες, σκεσθε συν παν/ευχία, &c. Schol. παν-
οπλία. Vide Aristoph. Vesp. §. 209. Schol.
Biset.

Eurip. Suppl. §. 1191. Ο δ' ὀρκῷ εἰσαι-
μη πόλ' Ἀρτεμις χθονα εἰς τηνδ' ἐποίσειν πολε-
μιον παν/ευχίαν, &c. Heraclid. §. 720, 787.

Παν/εφορος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 561.

Παν/εχνος.

Æschyl. Prometh. §. 7. το ζον γαρ αν-
θῷ, παν/έχνος πυρῷ σελας, θνητοῖσι κλεψας
ῥῥασεν.

Παν/ηκοῦ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 562.

Παν/ικαπαιευς.

Steph. de Urb. pag. 625. C. Παν/ικάπαιον,
πολις — ὃ πολίτης, Παν/ικαπαιεύς. Λεξῆται
και Παν/ικαπιάτης.

Παν/ικαπιατης.

Vide supra Παν/ικαπαιευς.

* Παν/ιμος.

App. 1586. G.
Orph. Hym. Πρωτ. θυμ. §. 4. pag. 122.
Πάνιμῳ, πολύεσλῳ, &c. In Justitiam,
§. 3. pag. 160. In Legem, §. 12. pag.
162. In Themid. §. 7. pag. 174.

Soph. El. §. 690. νίκης εχων εξηλθε πάν-
τιμον γέρας.

Παν/λημων. III. 1230. C.

Soph. Eleet. §. 150. ἰὼ παν/λάμων Νιοβα, &c. . *Oed. Tyr.* §. 1393. των ὁ παν/λήμων εἶω &c.

Eurip. Hec. §. 198. Ω δεινα παθεσ', ὦ παν/λᾶμον, &c. Schol. και παναθλία, &c.

Παν/ογενεθλος.

Orph. Hym. in Jov. §. 7. pag. 112. Παν-τογένεθλ', αρχη παν/ων παν/ων τε τελευτή. . In *Junonem*, §. 4. pag. 114. . In *Cupid.* §. 6. pag. 154.

Παν/οηγως.

Soph. Antig. §. 614. τὰν εθ' υπνῶ αἰρεῖ ποθ' ὁ παν/ογήρως, &c. Vide Schol.

Παν/οδανς. I. 894. C.

Suid. Lex. III. 21. Παν/οδανς. ὁ παν/ια ει-δως. Vide *Diog. Laert.* pag. 573. §. 43. et *Anth. Ep. Gr. Lib.* III. pag. 418.

Παν/οδιαίλος.

Orph. Hym. in Vulcan. §. 5. pag. 162. Πάμφαε, πανδαμαίωρ, πανυπερβίε, παν/οδί-αιε, &c.

Παν/οδοδ/ειρα.

Orph. Hym. Δημ. Ελευσ. θυμ. §. 3. pag. 138. Πλε/οδοδ/ειρα θεα, σαχυόροφε, παν/οδό-τειρα. . In *Parc.* §. 18. pag. 156. Παν/οδό-τειραι, &c.

Παν/οδυνασης.

Orph. Hym. in Herc. §. 4. pag. 110. Αρρη', αλριοθυμε, πολυλλίε, παν/οδυνάσα. . In *Dionys.* §. 2. pag. 142. — πολυωνυμε, παν/οδυνάσα, &c.

Παν/οθαλνς.

Orph. Hym. in Apoll. §. 15. pag. 130. Ζοι δ' αρχη τε τελευτή τ' εσι μέλουσα, Παν/ο-θαλνς.

Παν/οκρα/ειρα.

Orph. Hym. in Naturam, §. 4. pag. 106. Παν/οκράτειρα, τέλιμένα, πανυπερβίε πασιν. . In *Proserp.* §. 10. pag. 126. Σεμνη παν/ο-κράτειρα κορη, &c. Forte a Παν/οκράτωρ.

Παν/οκρα/ορικός. II. 411. G.

Clem. Alex. Strom. pag. 564. 17.

Παν/οκ/ισης.

Iust. Mart. ad Diognet. Epist. pag. 498. Β. αλλ' αυ/ῶ ὁ παν/οκράτωρ και παν/οκ/ισης και αορα/ῶ θεῶ, &c.

Παν/ολε/ειρα.

Orph. Hym. Γης θυμ. §. 2. pag. 122. τελεσφορε παν/ολε/τειρα, quod forte a * παν-τολε/ωρ, *Thef.* II. 1273. H. deducitur. Vi-
de *Anth. Ep. Gr.* pag. 30. Adespot. §. 2. Παν/ολε/τορ.

* Παν/ολι/οχρο/νιος. IV. 645. C.

Suid. Lex. III. 21. Παν/ολι/οχρο/νιος. παν-τελως ολι/οχρο/νιος. Vide Not. Cl. Kust. qui legit παν/ ολι/οχρο/νιος, ex *Anthol. Ep. Gr.* pag. 525. *Dioscor.* vel *Hecat.* §. ult. . *Phav.* *Lex.* pag. 572. 1.

Παν/ολμος. III. 1583. H.

Æschyl. Sept. §. 677. ξυνουσα φώι παν-τολμω φρενας. Schol. θρασυαίω και αδικώα-τω. . *Χοηφ.* §. 428, 595.

Anth. Ep. Gr. pag. 8. Cap. 4. Παν/ια δε ταυ/ εδιδάξε πικρη πάν/ολμῶ αναγκη &c. . pag. 101. §. 5.

Dion. Hal. I. 223. 22, 40.

Παν/ομαν/ειρα.

Hesych. Lex. pag. 727. 1. Παν/ομάν/ειραι, μοιραι. . *Phav. Lex.* pag. 572. 1.

Παν/ομα/ριε/ς.

Steph. de Urb. pag. 626. Α. Παν/ομά-τριον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης, Παν/ομάτριῶ, — ἡ Παν/ομα/ριε/ς, &c.

Παν/ομα/ριῶ.

Vide suprà Παν/ομα/ριε/ς.

Παν/ομισ/ης.

Æschyl. Eumen. §. 647. Ω παν/ομισ/ῃ κνω-δαλα, σύγῃ θεων, &c.

Παν/ομορ/φος.

Lycophr. Alex. §. 1393. Της παν/ομόρ-φε βασταρας λαμπεριδῶ Τοκηῶ, &c.

Democrit. Epist. ad Hippocr. pag. 1289. 54. ἡ δε ασωμα/ῶ εν μυχοις φυσις, ἐξέ/ευξε παν/όμορφα σπλαγχνων γενη/ι.

Παν/οπορ/ῶ.

Soph. Antig. §. 365. παν/οπόρῶ, ἄπορῶ 'π' εδεν ερχῆ/αι το μελλον, &c. Schol. εις παν/ια μηχανας εξευρισκων, και επ' εδεν απορῶ των μελλοντων, &c.

* Παν/οπ/ης. II. 1381. E.

Aristoph. Av. §. 1058.

Soph. Oed. Col. §. 1140. Ω Ζευ γε παν/άρχα θεων, παν/όπ/ια, &c.

Æschyl. Suppl. §. 145.

Παν/οπω/λεω.

Παν/οπωλεω.

Phav. Lex. pag. 172. 1. Γελσεοπωλεῖν, ρωποπωλεῖν, παν/οπωλεῖν.

Παν/οπωλης. III. 642. D.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 16.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 404. A. ex *Anthippo*. Τον τοισι παν/οπωλαιοις χρωμενον.

Παν/οπωλια. III. 642. D.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 16. pag. 696. την δε Αρ/όπωλιν, και την παν/οπωλίαν ειπεν Αρχιππ/ο &c. Vide *Phav. Lex.* pag. 570. 3. in Voce Πανδοκεῖς.

Παν/οπωλιον.

Plut. Dion. V. 210. 1. επενοει δε την μεν ακρα/ον δημοκρα/ιαν, ως ε' πολι/ειαν, αλλα παν/οπωλίον εσα πολι/ειών, κα/α τον Πλα/ωνα, κωλυειν.

Plat. de Rep. II. 557. D.

Παν/οπωλεῖον. *Thef.* III. 642. D.

Phav. Lex. pag. 570. 3. in V. Πανδοκεῖς. ex *J. Poll. Onom.* pag. 696. §. 16.

Παν/οπωλις.

Phav. Lex. pag. 570. 3.

Παν/ορεκ/ας.

Anacr. Od. 10. pag. 36. Αλλ' ε' θελω συν- οικῆν Ερω/ι παν/ορέκ/α.

Παν/οσεμν/ο.

Æschyl. Eumen. §. 639. ανδρ/ο μεν υμιν εκ ειρέ/αι μορ/ο τε παν/οσέμνε, &c.

Παν/οσικ/ο.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 324. E. ες/ι δε καρχαρόδες συνα/ελασικος, παν/όςικ/ος.

Παν/οσυνος. III. 51. E.

Eurip. Iph. in Aul. §. 761.

Παν/ολεχνης.

Orph. Hym. in Naturam. §. 20. pag. 106. Παν/ολεχνές, πλάσ-ειρα, πολύκ/η/ι, &c.

Παν/ο/ινακ/ης.

Orph. Hym. in Ίου. §. 8. pag. 112. Σεισιχθων, αυξή/α, καθαρσιε, παν/ο/ινακ/α, &c.

Παν/ο/ολμος. III. 1583. H.

Æschyl. Agam. §. 229. τόθεν το παν/ό-τολμον φρονεῖν μέ/ε/νω βρο/οις. Schol. οθεν ε/νω παν/α τες ανθρωπ/ο τολμᾶν, απο της ανα/κης δηλονο/ι. . §. 1246.

* Παν/ο/ροφος. III. 1646. C.

Hesych. Lex. pag. 724. 1. Παμ/ῶτις τυ-χη, ελπις παν/ο/ρόφ/ο.

Παν/εργικ/ο.

Suicer. Thef. Eccl. II. 563.

Παν/εργος.

Soph. Aj. §. 447. Νυν δ' αυ/ Ατρειδαι Φω/ι παν/ουργῶ φρενας επραξαν, &c. Schol. παν/α πρατ/ο/ι, και μηδεν ὑποσelloμένω. πανέρ/ω και αναιδεῖ. . *Suid. Lex.* III. 21. ult.

Phav. Lex. pag. 571. 3. Πανέρ/ο — ως και παν/εργός, ὁ παν/α εργαζομεν/ο, και ὁ μη-χανικός. . pag. 572. 2. 1. 3.

Eustath. in Iliad. A. pag. 22. 36. παν/ερ-γός γαρ, παλαι μεν ὁ πανούρ/ο. ως και πα-ρα Σοφοκλει. νυν δε θεια ες/ιν ἡ λεξις. . 397. 19, 20.

Παν/οφα/ια.

Joseph. de Maccab. §. 2. pag. 499. 1. κα/α μεν την ψυχην, αλαζονεια, φιλαρ/υρια, — κα/α δε το σωμα, παν/οφαγία, λαιμαρ-για, μονοφαγία.

Παν/οφυης.

Orph. Hym. in Pan. §. 10. pag. 108. Παν/οφυής, γενέ/ωρ παν/ων, &c.

Παν/οφυρ/ος.

Æschyl. Eumen. §. 557. παν/όφυρ/ο. Schol. παν/οθεν συνη/μενα.

Παν/οχρο/ο.

Orph. Hym. Ωρων θυμ. §. 4. pag. 140. Παν/όχροοι, πολυοδμοι εν ανθεμοειδεσι πνοιαῖς.

Παν/ροπος.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 962. παν/ρόπ/ω. Schol. πασης τροπης και η/της μες/η.

* Παν/ροφος. III. 1646. C.

Æschyl. Sept. §. 300. πάν/ροφ/ο πελειας. Schol. β. ἡ δι' ολε τε ε/ες τι/ε/σα, διο και ανακει/αι τη Αφροδίτῃ. Vide *Lycophr. Alex.* §. 86. Schol.

Anthol. Ep. Gr. pag. 332. Meleagr. Αλ-λα σε γενῆ/μαι γᾶ πάν/ροφε, &c.

Πανυοργίλος.

Hom. Iliad. Γ. §. 220. ζάκ/ον. Schol. Πάνυ ὀργίλον.

* Πανυπειροχος. I. 1360. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 445. Gemin. Αλλα Μυρων τέχνα πανυπειρόχος, &c. . pag. 498. 5. f.

Πανυπερφρων.

Πανυπερφρων.

Orph. Hym. in Nemefin. §. 11. pag. 158.
 παυσα πανεχθεῖς Γνωμας, ἔχουσι, πανυ-
 πέρφρονας, ἀλὶροῖάτας.

Πανυσάλος. III. 1764. H.

Soph. Aj. §. 873. Πανύσαλον. Schol. ἀν-
 τε υσαλον. των ποιητων εἰς το προσιθεναι τοις
 ὑπερθετικοῖς ἐβρας ἐπιλασεις, οἶον υσαλον, παν-
 ὑσαλον, αρισον, παναρισον. Huic Exemplo
 addas, *Trachin.* §. 887.

Eurip. Hec. §. 611. Ως παιδα λούροις
 τοις πανυσάτοις ἐμην — Λούσω.. *Med.* §.
 1041.. *Elect.* §. 157.

Aristoph. Acharn. §. 1183.

Πανχόρος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 99. F. e
Soph. Οἱ τοῖσι πανχόροις ἐξενίζομεν.

* Πανώλεθρος. II. 1274. E.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 343. 8.
 Auctor adducit Exemplum nullo Auctore
 nominato. Vide *Eustath. in Iliad. A.* pag.
 32. 17. ubi πανώλεθρον pro πανωλέθρος.

Πανώλης. II. 1274. F.

Aeschyl. Suppl. §. 101. ἰάπῃ δὲ ἀπιδὼν
 αὐφ' ὑψηπυρῶν πανώλεις βροχες, &c. Schol.
 τες τε ολεσθαι αξιες.

Soph. El. §. 547. ἡ τῷ πανώλει παῖρι των
 μεν ἐξ ἐμῆ παιδων ποθεν παρεῖτο, &c. *Oed.*
Col. §. 1069. §. 1328.

Eurip. Med. §. 277. Αἱ, αἱ πανώλης-ἡ
 ταλαινα ἀπολλυμαι. *Herc. Fur.* §. 1424..
Elect. §. 60. Η γὰρ πανώλης Τυνδαρις, μήτηρ
 ἐμῇ, ἐξεβαλε μ' οἰκων, &c.

* Πανώπνεις. App. 1587. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 463. Πραξιτέλης
 Κνιδίους δὲ πανωπνήσαν ἐθηκεν.

Πανωρ.

Aeschyl. Suppl. §. 696. καρποελεῖ δὲ τοῖ
 Ζεὺς ἐπικραίνῃ φερμαζὶ γὰν πανώρῳ. Schol.
 καὶ πασαν ὥραν αὐξομένῳ.

Παπα.

Soph. Philoct. §. 760. ἀπόλωλα, τέκνον,
 βρυχομαι τέκνον. παπαί. παπαῖ, παπαῖ, πα-
 παῖ, παπαῖ, παπαῖ παπαί.

Παπαι. I. 632. H.

Soph. Philoct. §. 760, 761, 799, 800,
 909. Παπαί. τι δηλαδὲ ὄρω μ' εἶω τεκνενδὲ γε.

Aristoph. Plut. §. 220. Παπαί. Schol. Το
 Vol. II. N°. XIV. 5.

παπαὶ σχεῖλιασιν ἐν εἰαυθα. *Acharn.* §.
 1212. *Lyfistr.* §. 215.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 468. 2.
 εἶπε τε ἐς πάντας ταδε, Παπαὶ Μαρδονίε, κοῖας
 ἐπ' ἀνδρας ἡσάες μαχησομένους ἡμεας, &c.

Lucian. Fugitiv. pag. 1016. D.

Παπαιαξ.

Eurip. Cycl. §. 153. Παπαιαξ, ὡς καλὴν
 ὁσμὴν ἔχει.

Παπαι.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 240. 27.
 ἐνομαζεῖται δὲ Σκυθισί, Ἰση μὲν, Ταβίη· Ζεὺς
 δὲ — καλεομένη Παπαί.

Eustath. in Iliad. E. pag. 429. 3.

Παπαίπαιαξ. I. 632. H.

Lucian. Fugitiv. pag. 1019. A. Φεῦ των
 κακων, οἱ τοῖσι, παπαιπαιαξ.

Παπαπαπαι.

Aristoph. Thesm. §. 1203. Παπαπαπαί,
 ὡς γλυκερὸν τὸ γλῶσσον, &c. Schol. Ἐπιρρημα
 τε ὑπερμελὶ χαίρουσι καὶ ἡδομένῳ.

Παπαπαππαξ.

Aristoph. Nub. §. 389, 390.

Πάπας. III. 32. H.

Aristoph. Pac. §. 119. Ἦνικ' ἂν αἰλιζή-
 ῃ, ὡς πάντες με καλεῖσαι, &c. Vide Schol.
Biset. Ecclef. §. 641. Η Λευκολοφας πᾶ-
 παν με καλεῖ, τῇ ἡδὲ δεινὸν ἀκῆσαι.

Suid. Lex. III. 23. 3. εἰωθεὶς δὲ λεῖται παρα
 Συρακουσίοις ὁ παῖς πᾶπας, καὶ κατ' ἀναδι-
 πλασιασμόν τε π, πᾶπας.

Eustath. in Iliad. E. pag. 429. 2.

Παππα.

Soph. Philoct. §. 769. παππα, παππα,
 παῖ.

Παππαι.

Aristoph. Vesp. §. 1021. Schol. — Φησιν
 ὁ Φοινίξ Παππαὶ τὰ παιδικὰ, ὡς οὖρας, ἀπω-
 λεσας.

Phan. Lex. pag. 572. 2. Παππαί, σχεῖ-
 λιασικὸν ἐπιρρημα.

Παππαιαξ.

Aristoph. Vesp. §. 235.

Παππαξ. App. 1587. E.

Suid. Lex. III. 23. Παππαξ. ἡχ. παρ-
 δης. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις, sc. §. 389.

Παππίας. III. 34. B.

Aristoph. Pac. §. 127. ὃ παππία. Sæpe vero per simplex π scribitur.

Aristoph. Vesp. §. 296.

Eustath. in Iliad. E. pag. 428. 52. και πάππας αὐτὸς ὁ πατήρ, πᾶς λεγόμενος μονοσυλλαβῶς καὶ βρεφὺς προσφωνησιν καθα φασιν οἱ παλαιοί, ὡς περ και μά, ἢ μήτηρ, και κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πάπας και παπίας.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 583. B.

Παππίδιον. III. 34. B.

Aristoph. Equit. §. 1212. ὃ παππίδιον. *Vesp.* §. 653. *Pac.* §. 119. Schol. *Bisfet.*

Παπποκίλονος.

Lycophr. Alex. §. 1034. Παπποκίλονος. Schol. ἀνείλε τον πάππον αὐτὸς ἄκων, και δια τῷ φωνῇ καλεδικάσθη.

Παππωδης. III. 36. A.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 70. E.

* Παππωνυμικῶς. III. 35. D.

Suid. Lex. I. 116. Αλκιδης. ὁ Ηρακλῆς, παππωνυμικῶς.

Παππῶ. III. 35. C.

Aristoph. Av. §. 1452. Παππῶ. ὁ βί. συκοφαντεῖν ἐς μοι. *Lyfistat.* §. 654.

Dion. Hal. I. 226. 25. καθάπερ και τοῖς ἄλλοις τοῖς διαδεχομένοις τὰ παππῶα, &c.

Παπριμίνης.

Steph. de Urb. pag. 626. B. Παπριμίνης, πόλις Αἰδυπίας. ὁ παλίνης, Παπριμίνης.

Παπῖαλαω.

Lycophr. Alex. §. 1162. παπῖαλάμεναι. Schol. Παπῖαλάμεναι ἀδεία Λυκοφρονεία ἐλ-εχθη, Ἰππωνάκῃ γὰρ ἐστὶν ἡ λέξις, και δηλοῖ το περιελεπταί, ἀλλ' ἐκεῖνος παμφαλῆσαι, το ἰδεῖν λέγει, ὃ παπῖαλῆσαι, &c.

Παπυροφά. III.

Aeschyl. Suppl. §. 768. Βυβλε δε καρπ. Schol. ἐπεὶ παπυροφάοι οἱ Αἰδυπιοί. Vide Notam Cl. Stanl. pag. 851.

Παπυρωδης.

Eurip. Orest. §. 147. Schol.

Παραπαπίσης.

Arrian. in Epietet. Lib. II. pag. 192. 4. f. εἶω και ημεῖς παραπαπίσαι, λόγω μὲν Ἰνδαίοι, ἐρῶ δ' ἄλλο τι, ἀσυμπαθεῖς πρὸς τον λῶν.

Παραδασκῶ. I. 654. D.

Hom. Iliad. A. §. 104. παρέβασκε. Schol. Παραβάτης ην.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 209. Αἴχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένῃ ἰθυήρι Αἴκαιω παρ-έβασκεν.

Παραβάνης. I. 650. H.

Aristid. Orat. I. 7. 5. f. ὡς περ οἱ διδασκα-αλοὶ τοῖς παισὶ, και παραβάται τοῖς ἡνίοχοις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 212. 27. ἐν δὲ ταῖς ὁδοπορίαις και ταῖς μάχαις χρωῖται συνωρίσιν, ἐχούσιν τε ἄρμασιν ἡνίοχον και παραβάτην.

Παραβάτος.

Soph. Antig. §. 885. κρατῶ δ', ὅτῳ κρα-τῶ μελεῖ, παραβάτῳ ἐδάμῃ πελεῖ. Schol. ὃ δὲ ἡ βασιλεία μελεῖ, τῷ πε ἐστὶ παραβάνῃ ἡ ἀρχή, ὃ ἐστὶ τὰ προσάγματα.

Παραβαφης. I. 369. A.

Hesych. Lex. pag. 730. 2. in Voce Πα-ραβαφῆς.

Παραβλῶψ. I. 751. G.

Hesych. Lex. pag. 728. 1. Παραβλῶπας, παρορνήας. Παραβλῶπες, ὁμοίως διαστροφοί, τὰς ὀφείας διαστροφῆς και παραβλεπῶντες. *Suid. Lex.* III. 25. Παραβλῶπες, παρορνήες. διεστραμμενὰς ἐχούσας τὰς ὀφείας. Vide *Hom. Iliad.* I. §. 499, et Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 51. 43.

Lucian. adv. Indoct. pag. 867. B. a Cl. Auctore citatur.

Παραβονθεία. I. 760. B.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 570. 11. f. a *Stephano* laudatur, cui addas

Plat. de Leg. II. 778. A. πρὸ ἐκαστας τὰς τῶν ἐρίων παραβονθείας, &c.

Παραβολή. I. 693. F.

Suid. Lex. III. 25. Παραβολή. πρᾶγματων ὁμοιωσις. *Hesych. Lex.* pag. 728. 1.

Hom. Iliad. B. §. 144. Schol. Παραβολή δὲ ἐστὶν, ὁμοιωματικὴ πρᾶγμασιν τοῖς ὑποκειμε-νοῖς παραθεσίς, πρὸ δηλωσιν ἐναρτῆσαν.

Eustath. in Odyss. A. pag. 40. 52.

Diod. Sic. Bibl. pag. 428. 39. διο και τῆς μάχης ἰσχυροτέρας γενομένης, και τῶν κυ-βερνήτῶν ἐκ παραβολῆς τον αἶωνα συνισταμε-νων, &c.

Παραβολικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 60. 5.

Παραβόλως.

Παραβόλως. I. 694. E.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 29. 12.. 33. 15.
Αννίβας δὲ ἀνελπίστως καὶ παραβόλως αὐτῷ ἐν
τῇ σκαφῇ διεφυῖε. . 56. 12.. 80. 4. f.. 82.
24. a Cl. Auctore citatur.

Diod. Sic. Bibl. pag. 354. ult.

Παραβραβεύω. I. 785. D.

Hesych. Lex. pag. 728. 1. Παραβραβεύ-
θεις, κατάρραις, παραμεληθεῖς. Παραβραβεύ-
ων, παρακρινων. . *Suid. Lex. III. 26.* Παρα-
βραβεύοντα. διακρινοντα. διορίζοντα.

Plut. de Vitioso Pudore, pag. 535. C.
ὥσπερ οἱ παραβραβεύοντες ἐν τοῖς αἵμασι, καὶ
χαριζόμενοι περὶ τὰς χειρονομίας &c.

* Παραβυσμα. App. 1588. H.

Suid. Lex. III. 26. in Voce Παραβυσον. .
Phan. Lex. pag. 573. 3.

* Παραγελτικός. I. 22. H.

Dion. Hal. II. 41. 17. ἀλλ' υπερμέτρον
εμελλε φανησεσθαι το συλαγμα, καὶ σχολικὸν
μαλλον ἢ παραγελτικόν.

Παραγενησις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 84. 1. τοιούτων
καὶ ὕστερον, Ἐπικερν μὲν τὸ, ἔ παραγένησις,
ἤτοι αποδημία.

Παραγεύομαι. I. 850. B.

Lucian. de Merc. conduet. pag. 241. B.
ὕπ' ἐλπίδῳ μονῆς, τε καὶ αὐτὸν παραγεύσα-
σθαι ποτε δεδοσθαι, &c. . 739. A. ἀμα δὲ καὶ
τῆς ἀμβροσίας ἡρεμα καὶ τε νεκρῶ παραγευό-
μην.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 45. A. ex
Antiphane. παραγεύσασθαι τινῶ καὶνε, &c.
Vide Casaub. Animadv. col. 91. 30. ele-
gantissimum est Verbum παραγεύεσθαι —
quo significatur gustare aliud atque aliud
more fastidientium, sic ut in nullo acqui-
escas.

* Παραγῆραω. I. 848. B.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 309. 2. f. Ο
δὲ δημῶ ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων,
ὥσπερ παραγῆρακῶς ἢ παρανοίας ἐαλακῶς,
&c. Ad hunc locum respicere videtur Bu-
dæus.

* Παραγκαλιζομαι. I. 44. G.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 139. pag. 222.
παραγκαλίσασθαι δὲ, το τῆς αἰκαλιδηφόρους
αὐτὸς αὐτοῖς παραφορτίσασθαι.

Παραγκαλισμα. I. 44. G.

Lycophr. Alex. §. 113. Ψυχρον παρα-
κάλισμα. Schol. δια ψυχραν περιπλοκην καὶ
ονειρωδη, μάταιαις ὠλεναῖς ἀφασσων καὶ ψη-
λαφῶν τὴν καίην.

Soph. Antig. §. 661. ψυχρον παρακά-
λισμα. Schol. ἀηδὲς φιλημα. σερπηθρον κοινο-
νημα. παρακοιμημα. περιπλοκη. Hunc lo-
cum citat Auctor.

Παραγκισρω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 585. 16. χαλκευ-
σαμενοι γὰρ εὐμεθεῖς τριοδῶντας παραγκισρω-
μένους, τῶ τοῖς εἰσπλον ἐκ χειρῶ τῆς ἐπὶ τῶν
πυρῶν καθεστῶτας.

Παραγκωνίζω. I. 43. F.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 258. A.
παραγκωνίζων καὶ σπαρτανῶν αὐτὸν τοῖς τρι-
γωνοῖς.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 351. A. πα-
ραγκωνισάμενῳ δ' ὁ νεώτερός τῶν πρεσβυτέρων,
ἤρχεν ὁ Ἀμωλιῶς.

Lucian. Jur. Trag. pag. 687. A. καὶ δὲ
παραγκωνισάμενος τῆς πολλῆς, εἰσπρχομαι αἰ-
νοῦμενῳ ὅς τις εἴη. . 880. B. . 1125. A.

Παραγκωνιστής.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 258. A.
ὅθεν αὐτὸν οἱ μὲν παραγκωνιστὴν, οἱ δὲ σχηματι-
στικὴν καλεῖσι.

Παραγναθίδιος.

Eustath. in Iliad. F. pag. 1446. 47. Παρ-
γῆιον δὲ, νυν μὲν αὐτὴ ἢ παρεια. ἐπερωθὶ δὲ, κοσμοῦ
ἵππων παραγναθίδιος.

Τὸ παραγναθίδιον. *Eustath. in Iliad. A.*
pag. 51. 8. Ὅτι τὴν παρειαν παρῆϊον θελεῖ
λεῖν ὁ ποιητὴς κατὰ διαλυσιν τῆς εἰ διφθογῶν,
καὶ παρῆϊον τὸ τῶν ἵππων παραγναθίδιον.

Παραγναθίς.

Eustath. in Iliad. E. pag. 457. 38. Φα-
λαρα δὲ, κρικοὶ τινὲς τῆς περικεφαλαίας ἐν ταῖς
παραγναθίσιν.

Παραγραμμαλίζω. I. 875. A.

Aristoph. Nub. §. 31. Schol. ab Auctore
citatur, cui loco addatur *Ran. §. 432. Sch.*
Suid. Lex. III. 27.

Eustath. in Iliad. A. pag. 98. 16. αἵτινες
ἀν παραγραμμαλίσθεις, πολυτενθὲς αὐτὶ πολυ-
τενθῶς κληθῆσθαι.

Strab.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 70. B. Αμέλει
δε και ποικσι τινες παραγραμμάζοντες.

Παραγραπτεον.

Aristoph. Lyssistr. v. 1080. Schol. Bisset.
Ὁ των γεροντων χορὸς ταυτα λεγει. διο και
αυτε το προσωπον παραγραπτεον, οπερ εν τοις
παλαιοις ανηγραφοις παραλελειπται. v. 1151.
Schol.

Παραγραψιμος.

Sext. Emp. adv. Logicos. pag. 406. 1.
παραγραψιμός εστι και ε κρητηριον.

* Παραγυμνω. I. 888. C.

Hesych. Lex. pag. 728. 2. Παραγυμνώσαι,
φανεροποιῆσαι.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 53. 30. πα-
ραλαβων δε τῆς το επὶ ο Κυρὸς παρεγύμνου
τον παντα λογον λεγων, &c. 465. 33. 526.
ult. παραγυμνῶ &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 113. 15. επειδη
δε και παρεγυμνώθη διοτι την τιμωριαν παραι-
τεῖναι.

Παραγωγή. I. 81. G.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 59. 2. γλωσ-
σαν δε ε την αυτην εῖσι νενομικασι, αλλα τρο-
πως τεσσαρας παραγωγέων. 351. 14. ανα-
καζομεν μιν τοι τῷ τε ορκῷ, και της απατης
τη παραγωγῇ, ἀπίησι ἀπάεσθαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 15. 48. τε δε
ελεεινὸ ἢ παραγωγῇ, ἢ εκ τε τελῶ, ως χρῶ
χρεῖω, θῶ θείω, ἢ εκ τε τελεῶ τελειῶ, ως σέω
ζείω. 22. 8. 25. 7. 65. 22. *Odyss. A.*
pag. 37. 1. 15εον δε οἱ τε ἐδηῦς ἢ παραγω-
γῇ, απο τε ἐδῶ ἐδησω γινέσθαι ἀρρήτε ἐνεσῶτῳ.

Παραγωγός. I. 82. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 22. 29. παρα
το κρατὺς, οἶον κρατὺς Ἀρτεϊφονίης, (*Hom. Iliad.*
Π. v. 181.) ε γενικῇ κρατῇ, και παράγωγον
ὁ κρατερός. *Odyss. A.* pag. 20. 4, 16. 249.
47. Ad hunc locum respicere videtur
Auctor.

Παραγωγός.

Aristoph. Nub. v. 293. τετρεμαίνω. Schol.
Τρεμω, παραγωγός. επιηδες δε εξέεινε την
λεξιν τετραλειουμεν. v. 597. Schol.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1388. Schol.
παραγωγός ειπεν, αυτε τε, εις ωραν και τον δε-
οντα καιρον.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 480. F. Αρ-
χαι — αυτε τε κυλικας παραγωγός κυλιχ-
νιδας ειρηκε &c.

Παραδακρυω. I. 908. D.

Lucian. Navig. pag. 931. C. οἷς και πα-
ραδακρύσαι εκ αἵεννες.

* Παραδειγματισμος. App. 1590. D.

Theophylact. in Matth. pag. 170. D. του
θεου θελοντος αυτον [sc. Ιησυν] ἢ εις μέανοιαν
συνήρῃσαι, ἢ εις παραδειγματισμὸν και αι-
σχυνην.

Clem. Alex. Pæd. pag. 231. 4.

Παραδειπνεω. I. 936. E.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 423. A.
Forte ad hunc locum respexit Cl. Steph.

Παραδειπνις.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. F. Cy-
nici ανοσιοι, λαρυγες, αλλοθριων κλεανων πα-
ραδειπνίδες.

Παραδεκτος.

Plat. de Rep. II. 595. A.

Παραδεκτος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 572.

* Παραδηλω. App. 1590. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 12. 19. ὁ πα-
ραδηλῆται πως καλῶερω και εν τῷ προῖαψεν. 85. 27. *Odyss. A.* pag. 11. 45. 12. 7.

Plut. de Lib. educand. pag. 9. E. παρα-
δηλῆντες εἰως εδεν γεννᾶν και τρεφειν ως ἡ μνη-
μη πέφυκε.

Hipp. Epist. pag. 1275. 28.

Παραδιαzeughikos. I. 1396. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 46. 49. ἡ απο-
λεσθαι αυτε τε ἡπερ, διασαφήνικος εστιν ὁ ἡ συν-
δεσμεῖ· εαν δε αυτε τε και απολεσθαι εμε, πα-
ραδιαzeughikos καλα τον Πορφυριον. 47. 4.
Ego (cum Ed. Flor.) lego παραδιαzeughikos
pro παραδιαzeughikos, ut pag. 47. 5. διαzeugh-
τικῶ pro διαzeughikῶ. Vide Cl. Auctorem.

* Παραδιακονεω. II. 343. F.

Aristoph. Av. v. 839. και τοισι τειχιζουσι
παραδιακόνει, &c.

Eustath. in Odyss. O. pag. 577. 23.

Παραδιήγομαι. App. 1590. H.

Dion. Hal. II. 231. 16. και μελας του
πολεμῆς τεδε πραξεις τινας εβρας παραδιή-
σάμεν.

Παραδιήγησις. App. 1591. A.

Anonym. Sophist. inter Rhet. select. pag.
205. Παραδιήγησις δε εστιν, ἡ περὶ τὸ χρησι-
μου τε υποκειμενῆ λογον εξωθεν προσθεμενη και
παρα-

παραλαμβανόμενη διήγησις εν τροπῇ αφηγησεως.

Παραδιοικεω. App. 1591. A.

Plut. Reip. ger. Præc. pag 817. D.

Παραδιορθωσις.

Plut. de audiend. Poet. pag. 33. B. οθεν εδ' αἱ παραδιορθώσεις φαυλως εχουσιν, αἷς και Κλεανθης εχρησατο και Ανισθενης.

Παραδιωκω.

Dion. Hal. II. 39. 4. οἱ δε αλλοι παντες εισι δακτυλοι, και εἰσι γε παραδεδιωγμένους εχοντες τας αλοφες [sc. συλλαβας in πεδονδε et κυλινδεο, pag 30. 4.] ωσε μη πολυ διαφερειν ενις των τροχαίων.

Παραδοξία.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 61. B. Αλως τε των παρ' εκαστοις ιδιων ταυτ' εἰς γνωριμωῖα, α και παραδοξίαν εχει τινα, και εν τῷ φανερῷ πασιν εἰς. . 788. A. το δε σπανιον ποιει την παραδοξίαν.

Παραδοξολογω. I. 1035. G.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 380. B. Και Τιμαιος δε περι των Πιθηκεσων φησιν, υπο των παλαιων πολλα παραδοξολογεῖσθαι. . 929. A. εκ οιδ' οπως ποτε παραδοξολογῆτες μαλλον, η αληθεύοντες.

Diod. Sic. Bibl. pag. 28. 8. . 44. 25. εκκσιως προκριναντες της αληθειας το παραδοξολογεῖν, &c. . 63. 5. . 96. 25. . 118. 9. . 146. 27.

* Παραδοξοποιεω. I. 1035. H.

Suicer. Thes. Eccl. II. 576.

Παραδοξος. I. 1035. F.

Ciceron. Paradox. pag. 543. 5. Ed. Græv. quæ quia sunt admirabilia, contraque opinionem omnium, ab ipsis etiam παράδοξα appellantur. . Academ. Lib. II. Cap. 44. pag. 215. 2. Ed. Cl. Davif. . De Fin. Lib. IV. 27. pag. 343. Hæc παράδοξα illi, nos admirabilia dicamus.

S. Lucæ Evang. V. 26. εἶδομεν παράδοξα σημερον.

Xenoph. Ιππαρχ. Cap. 8. §. 19. pag. 96. 3. ὁρῶ γαρ τα παράδοξα, ἣν μεν αἶσθα η, μαλλον εὐφραίνοντα τες ανθρωπος ην δε δεινα, μαλλον ἐκπλήττοντα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 172. 5.

* Παραδοξως. I. 1036. A.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 31. 3. αυτος δε Vol. II. N°. XV. I.

μετα των υπολειφθεισων ανελπιδως και παραδοξως διεφυλεν. . 33. 10. f. . 35. 25. . 41. 5.

Diod. Sic. Bibl. pag. 7. 5. εν μονη ταυτη [sc. Αἰγυπτῳ] θεωρεσθαι τινα των εμψυχων παραδοξως ζωονόμενα. . 217. 20. . 541. 25.

Παραδοσιμος. I. 998. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 55. 38. — αμα δε και δια το των ευροντων τες καρπες την δοξαν ταις τουτων ευεργεσιαις παραδοσιμον γεγονεναι τοις μεταγενεστέροις εις απαντα τον αιωνα. . 172. 6. διο και τοις επιγενομενοις παραδοσίμῃ γενομενης της περιτελείας, &c. . 180. 36. . 237. 6. . 557. 33.

Παραδοχη. App. 1591. C.

Eurip. Bacch. 201. Παρ' παραδοχας, ας δ' ομηλικας χρονω κεκλήμεθ', ουδεις αυτα καλαεαλει λογος, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 1. 6. ισως αν αναγκαιον ην το προρεπεσθαι παυλας παρ' την αιρεσιν και παραδοχην των τοιςων υπομνημάτων.

Παραδρομαδην.

Orph. Arg. 856. Νυν δε σοι, ω Μουσαιε, παραδρομαδην αγορευω &c.

Παραδρομος. III. 1663. E.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 6. §. 9. pag. 130. πηλυνων τας σχαλιδας μελαξυ των σαρδονιων, επι ακρας επιβαλλων τες επιδρομης, και παράδρομα ζυμφρατων.

Παραδυνασεω. I. 1059. F.

Suid. Lex. II. 454.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 162. 34. και ε μονον αυτω, αλλα και τοις παραδυνασεύουσι τε και γενναιοις Οδρυσων.

Παραδυνω.

Joseph. de Bello. Lib. I. pag. 114. 6. f. και παροξυνοντες μεν ενεκεινο πολλοι, πλειους δε των φιλων παρεδύνοντο καλῶσκοποι.

Παραδυσις. I. 1064. F.

Demosth. de Fæd. Alex. pag. 89. 5. f. επει οἱ γε τελο παραδυσις ην καλα μικρον, και εθισμεν τε ανεχεσθαι ημας τες τοιςους εισπλες, κακειθεν δηλον.

Παραζαω. I. 1389. C.

Philem. Fragm. 37. pag. 350. Vide Not. Cl. Cler. Οσις πεινης ων ζῇ παραζῆν βελειαι, Η γαρ σπανις προχειρ' εις το δρᾶν κακά. Vide Auctorem, qui citat Athen. Deipn. Lib.

Lib. XIV. pag. 642. B. ex *Anaxandride*.

Plut. de Lib. educand. pag. 13. A. Στίβμη χρόνῳ πᾶς ὁ βίῳ ἐστὶ — ζῆν καὶ εὐ παραζῆν προσήκει.

Παραζῆω.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. XII. pag. 351. 3. ὁρᾷς γὰρ καὶ αὐτῷ, οἷ τελο παραζῆων δικαιολογῇ πρὸς τὸν θεόν.

Παραζώνη. I. 1412. F.

Phan. Lex. pag. 491. 2. Μαχαιρα, ζιφῶ, καὶ παραζώνη.

Παραθαλπῶ. I. 1497. A.

Eurip. Med. v. 143.

* Παραθαλαττῶ. I. 1490. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 64. 34. Καί εὐρεψάλο μιν γὰρ τῆς παραθαλαττίδος καὶ τῆς συνεχούσας χώρας τὴν τε Αἰγύπτου καὶ Φοινικῆν, &c.

Παραθελῶ.

Æschyl. Agam. v. 70. ἀπυρῶν ἱερῶν ὀρῆας ἀλῆνεις παραθέλξει.

* Παραθερίζω. I. 1549. F.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 603. παρέθρισαν. Schol. ἀντὶ τὴν παρέθρισαν, κατὰ συσκοπήν, σημαίνει δὲ τὸ ἀπεκοψάν.

Παραθερμαίνω. I. 1548. A.

Hesych. Lex. pag. 729. 1. Παραθαλπόμενῳ, παραθερμαίνόμενῳ. *Phan. Lex.* pag. 574. 2.

Eustath. in Odyss. A. pag. 31. 22. εἰς δὲ γράφει ὁ Ἀθηναῖος [sc. *Deipn.* Lib. V. pag. 185. C.] τὸ δοκεῖ γὰρ εἶναι τι πρὸς φιλοσοφίαν ὁ οἶνός ἐλκυστικόν. παραθερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ διαχέων. Ad hunc locum respicit Cl. Steph.

Παραθηῶ. I. 1553. G.

Lucian. Somn. pag. 718. B. οἱ πονοὶ γὰρ σε παραθήγῳτες, ἐκ ευκαταφρονήσου ἀνάλωνιστήν ἀποφαίνουσι &c. 797. C. 804. A. 924. A. 933. C.

Παραθλίβω.

Sext. Emp. Pyrrh. Hyp. pag. 14. 11. ὅταν τε παραθλίψωμεν τὸν ὀφθαλμόν, ἐπιμῆκη καὶ σένα φαίνεται τὰ εἶδη καὶ τὰ σχήματα, καὶ τὰ μέγεθ τῶν ὀράων.

Παραθρασυνῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 384. 25. Καλλικράιδας — συναλῶν τὰ πλεῆθη, καὶ παραθρασύνουσι τοὺς οἰκείους λόγους, &c.

Παραθραυνῶ. App. 1591. E.

Hermog. de Form. Orat. pag. 256. 8. καθόλου γὰρ ἡ ἐπιεικεία παραθραυσμένον εἶχει τὸ δίκαιον διὰ φιλανθρωπίαν, ὡς εἶπε Πλάτων. Vide *Plat. de Leg.* II. 757. E.

Παραθρυλλεῶ.

Soph. El. v. 149. Schol.

Παραθρῶσκω.

Dionys. Περιηγ. v. 286. Ἐρκυνίᾳ δρυμοῖο παραθρῶσκοντες ὁρόκτες. Paraphr. τὸ δὲ παραθρῶσκοντες, κυρίως σημαίνει, τὸ παραθρῶσκοντες, &c.

Παραθυμιάω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 126. 24. διόπερ τοῖς τοιούτοις ἀσφαλὲς παραθυμιάσει καὶ τραῖς πωγῶνα, &c.

Παραιδάσας.

Æschyl. Eumen. v. 556. τὸν ἀντίλοχμον δὲ φάμι παραιδάσαν, &c. Schol. παραβέβηκότα.

Παραιδασία. I. 650. H.

Hesiod. Theog. v. 220. Huic Exemplo, ab Auctore allato, addas

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 748. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραβασίαν ὠκυποῖνον. Schol. β. παράβασιν, τὴν ταχέως τιμωρηθεῖσαν.

Παραιδάσις.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 832.

Παραιδάσις. App. 1591. H.

Theocrit. Idyll. III. v. 32. Ἄ πρᾶν ποιο-λογεῖσα παραιδάσις, &c. Schol. ἡ ὀνομα κυρίου, ἡ ἡ ἐπομένη καὶ παρακολυθεῖσα τοῖς θερμασίς, ἡ ἀκολουθεῖ.

Eustath. in Iliad. Γ. pag. 313. 5. refert ad jam citatum locum *Theocriti*. Vide etiam pag. 423. 12, 14.

Παραιδιλιῖς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 87. 25. ὡς αἰ τῆς παραιδιλιτίδος λευκοῦρας ἔσης τοῦ ποντε, &c.

Παραιδιᾶ.

Lycophr. Alex. v. 243. Schol. ἡῖνες καὶ αἰδῖαλοι παράκλιοι, ἢ οἱ παραιγῖαλοι.

Παραινεῖν.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 14. B. Ἀλαμμένων γεν τὸν αἰδῶν κατὰ λείπει τὴν Κλυταίμνησρα Φυλακᾶ, καὶ παραινεῖν τινά.

* Παραινεῖνικως.

* Παραινετικώς. I. 170. C.

Phan. Lex. pag. 11. 3. Αὐρησαῖο και με-
τεειπε παρ Ομηρῳ, — μελειπειν δε, το μελα
ταυτα παραινετικῶς υποθεσθαι το ποιηῖον. Vi-
de *Eustath. in Iliad.* A. pag. 73. 44, &c.

Παραιολιζω. App. 1592. C.

Lycophr. Alex. v. 1094, 1380. Παραιο-
λίζας βωλον ἐμπεφυρμένην &c.

Eustath. in Odyss. K. pag. 377. 27.

Παραϊακην.

Steph. de Urb. pag. 626. D. Παραίτακα,
πολις Μηδικη. Το εθνικον, Παραϊακηνός, &c.

Hoc Gentile paulò aliter ab *Herodoto*
scribitur, sc. *Hist. Lib. I.* pag. 43. 3. ubi
Παρηϊακηνοί.

Παραϊηῖον.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 421. A. Τυ-
των λεχθεντων εφη τις των παροντων, παραιη-
τέον ες ταυτ' αποβλεπουσας τι το γαστριζέσθαι.
464. A. Παραϊηῖον δ' ημιν τα κεραμια ποι-
ηρια.

* Παραϊηῖος. I. 246. B.

Suid. Lex. III. 43. Παραϊηῖός. παρα-
κληῖαρ. ἢ απολογουμένῳ. *Phan. Lex.* pag.
574. 3.

Παραϊηῖικ.

Dion. Hal. II. 258. 9. τῷ δε κινδυνευοῦ-
ντις ταπεινῶς και παραιηῖικῶς της ορῆς απο-
δεναι λοῖος.

Παραϊφασια. IV. 62. H.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 324. παραιφα-
σίησι. Schol. παραινεσσειν, υποθηκαις. Huic
Exemplo addas *Lib. III.* v. 554.

Παραϊφρονέω.

Theocrit. Idyll. XXV. v. 262. Τον μεν
εῶν οδυναισι παραιφρονέοντα βαρειαις Νωσα-
μεν, &c.

Παραφρονέω. *Steph. Thes.* IV. 215. H.

Παρακαθαπῶ.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 149. 7. f.
Ο δε πλαγυς μας, ο τῷ ζυγῷ παρακαθαπτό-
μεν, ἐχέοιον, — καλείται.

* Παρακαιρος. II. 12. F.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 514. D.
δυναται γαρ ως εοικεν ἢ παράκαιρῳ αμα και
μαλιστα αυτον περι τον βιον τρυφη και τες ταις
λοῖχαις καθωπλισμενες αἰσῶρας αποφαινειν.

Lucian. de Morib. Philosoph. pag. 24. A.
τες μεσε χειμωνῳ επιπλαμενες ροδων, και
το σπανιον αυτων και το παράκαιρον αἰσῶων-
τας, &c.

* Παρακαιω. II. 181. B.

Herodot. Hist. Lib. II. Cap. 130. pag.
138. νυκτα δε εκαστην παννυχῳ λυχνῳ πα-
ρακαίει.

Hippocr. de videndi Acie. pag. 688. 32.
οταν δε φλεβα παρακαύσης, ἢ διακαύσης, επ-
ειδαν εκπεση εσχαρα, &c.

Παρακαλλιμαχος.

Anth. Ep. Gr. pag. 201. Adespot. v. 5.
ἢ δε μελαινα Ισοριη τηκοι τους παρακαλλιμά-
χους.

Παρακαμνω.

Hesych. Lex. pag. 728. 1. Παρακυουσταν,
παρακαμύνεσαν.

Παρακαμπῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 228. 25. τας μεν
απανησεις και ομιλιας των ανθρωπων παρέ-
καμπῃ, &c.

Παρακαλαβαινω.

Suid. Lex. II. 95. in Voce Ιδιον. et pag.
294. in Voce Κελίβηρες, fere eadem repe-
tuntur.

Diod. Sic. Bibl. pag. 121. 39. οἱ δε ναυται
παρακαλαβῆναι μεν αδυναῖσι, &c.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 302. 15. ὁμῃ
γὰρ ἦν ἱππομαχια και πεζομαχια, δια το
πληθῶ των παρακαλαβαινόων ανδρων εν αυτῇ
τῇ μαχη. . 367. 5. f.

Παρακαλαβαλλω. I. 689. E.

Demosth. Orat. adv. Macart. pag. 658.
C. τε κηρυκῳ κηρυττοῦ, εἰ τις ἀμφισβητεῖν
ἢ παρακαλαβάλλειν βελεῖται τε κληρε τε ΑΓ-
νις. — εκ ἐβόλμῃσε παρακαλαβαλεῖν, &c. .
Adv. Leochar. pag. 674. 11. f. . 675. B. C.

Παρακαλαβασις.

Plat. de Leg. II. 956. 3. f.

Παρακαλαβολη. I. 689. G.

Aristoph. Nub. v. 1258. Schol. — οπερ
καλείται συνωνυμῶς παρακαλαβολή.

Suid. Lex. III. 31. Παρακαλαβολή. προσ-
θεσις τε δεκατε μερες τε τιμημαῖ. *Photius*
in Lexico inedito rectius habet προθεσις.
Kust.

Demosth. adv. Macart. pag. 660. A. et
Adv. Pantænet. pag. 629. B. a Cl. Auctore
citatur.

Παρακαλαθηκη.

Παρακαλᾶσθην. III. 1503. F.

I *Epist. ad Timoth.* VI. §. 20. ὦ Τιμοθεε, την παρακαλᾶσθην φυλάξον, &c.. II. 1. 14.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 150. 9. Απ-
ολλωνα παρὰ Ἰσιδος παρακαλᾶσθην δεξαμένη,
[sc. Latona] διέσωσε &c.. 358. 6. f.. 359.
4, 29.. 360. 17.

Diod. Sic. Bibl. pag. 496. 36. και παρα-
λαβούσας εν παρακαλᾶσθην την πολιν, εκ απε-
δωκαν.. 510. 23.

Dion. Halicarn. I. 229. 21.

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. VI. pag. 421. 9.
ελοιδορησεν αυτον, παρακαλᾶσθην τε ονομαζων
την γυναικα, ασεβειαν τε αυτη λεγων, &c.

Plat. Definition. III. 415. D. Παρακα-
ταθήκη, δομα μελα πιςεως.. *De Rep.* II.
442. E.

* Παρακαλᾶσθηνσκω. I. 1570. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 444. *Diocrid.* Σειο
μυρων δαμαλει παρακατθανε μοσχον αλα-
θεις, &c.

Παρακαλᾶσθην. II. 167. E.

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. B. pag. 134. 11.
περιαλεις τελο το μεираκιον, το παρακαλᾶσθην-
μενον σοι; Huic Exemplo addas

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 351. E.
Τον δε Τηλεφωνα επει αναφυσαν ηρχετο, παρα-
καλᾶσθην, εφη, ως οι ερυγανουσαι.

Joseph. Ant. Lib. V. pag. 305. 3. f. πε-
ριετρεβεις — και αισθομεν της ανθρωπε πα-
ρακαλᾶσθην, ανεκρινε τις ειη.. Lib. XIX.
pag. 935. 23. καλαλαμβαινεν την Καισωνιαν,
— παρακαλᾶσθην τω σωματι του ανδρος
χαμαιπετει, &c.

* Παρακαλᾶσθην. II. 256. H.

Æschin. de falsa Legat. pag. 267. B. πε-
παιδοποιημεν καλα τες νομες, αλλ' ε Κνω-
σιωνι την εαυτη γυναικα παρακαλᾶσθην, &c.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 353. E.
και τινας των ιχθυων παρακαλᾶσθην οχευειν.

Lucian. Deor. Dial. pag. 71. D.. 668.
B. κλινη ην μελαλη, — επι ταυτης με ανακλι-
νεις, κακει μοι την γυναικα παρακαλᾶσθην.

* Παρακαλᾶσθην. App. 1592. H.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 290. 78. και
σαυρας παρακαλᾶσθην, αμπελον κοπιουσαι
την περι το ιερον, εσεβαλλον.

Παρακαλᾶσθην.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 368. A. e
Sotade. Παροιμιας ειναι φαινομαι τω Κρωβυλω·
Τητον μασαται, παρακαλᾶσθην δε με. Vide
Casaub. Animadv. col. 639. 21. παρακαλᾶ-
σθην, cum alio et quasi obiter aliquid com-
edere.

Παρακαλᾶσθην. I. 1348. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 152. 1.. 178. 10..
247. 7. Θεσπεις γαρ μονες παρακαλᾶσθην..
263. 8. παρακαλᾶσθην αυτης εως αν αυτη εκ
της Λακεδαιμονος ανακαμψη.. 276. 40..
688. 12.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 573. 5.. 620.
24. υποφερων την προειρημενην τοιαυτην αλο-
γίαν και μεμψιν, παρακαλᾶσθην τας ορμας αυ-
των. pag. 93. 5.

Παρακαλᾶσθην. II. 1482. E.

Hippocr. de Articulis. pag. 813. 2. f. εξ-
εσι δε και ονισκοισι την καλᾶσθην ποιεσθαι, η
παρακαλᾶσθην παρὰ το ξυλον, &c.

Παρακειμενως.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 489. B.
Προμαθιδας — Φησι σκυφον ειναι παρακειμέ-
νως εχουσα τα ωλα, καθαπερ αι διπρωροι των
νεων, &c.

Παρακεκαλυμμενως.

Just. Mart. Dial. pag. 302. 9.. 303.
12. Ed. Thirlb. ει γαρ δια των προφητων πα-
ρακεκαλυμμενως κεκηρυκτο παθησθην γενησο-
μεν ο Χριστος, &c.

Παρακεκινδυνευμενως.

Soph. Elect. §. 158. Sch. pag. 154. c. 1.
απαριθμησιν γαρ μονην ποιειν, ει και των εν-
δον παρακεκινδυνευμενως ειρηκεν.

Plat. de Leg. II. 752. B. Ως ανδρειως
και παρακεκινδυνευμενως εν τω νυν η πολις ημιν
εσαι καλᾶσθην.

Παρακεκλιμενως.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 757. παρακλιδον.
Schol. παρακεκλιμενως επιπλεν.

Παρακελευσμα. II. 116. C.

Eurip. Suppl. §. 1155. Λογων δε παρα-
κελευσμα σων, Αερι φερομενον οιχελαι.. *Iph.*
in Taur. §. 320. Ου δη το δεινον παρακε-
λευσμ' ηκισταμεν *Helen.* §. 1618.

Plat. de Leg. II. 688. A.. 729. B.. 950.
C. διο καλον ταις πολλαις πολεσι το παρα-
κελευσμα εσι, προλιμᾶν την ευδοξίαν προ των
πολλων..

πολλων. pag. 407. B. το δε Φωκυλίδε παρακέλευμα. Forte παρακέλευσμα.

Παρακελευσματικός.

Aristoph. Plut. §. 222. ἴθι. Schol. Επιρρημα δε παρακελευσματικόν, ὡς περ το αἶε, με-
τα προσακτικῶν οἶον, ἴθι ποιησον τόδε.

Eustath. in Iliad. A. pag. 36. 42. ἴσθον δε οἷ τε εν τῷ, ἀλλ' αἶε δη, το αἶε, εκ εἰ καθά-
ρως ρημα προσακτικόν. ἀλλ' ὡς επιρρημα πα-
ρακελευσματικόν, καὶ α το, φέρε. . 80, 42,
51. . 85. 14. . *Odyss.* A. pag. 22. 40. εν δε
τῷ, ἀλλ' αἶε, δηλον οἷ ε την κοινην σημασιαν
ἡ λεξις δηλοῖ, ἀλλὰ παρακελευσματικὴν δυνα-
μιν εχει. . 55. 15.

Παρακελευσματικῶς.

Eustath. in Odyss. A. pag. 55. 14.

Παρακελευσμος. II. 116. C.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 245. 24. παρακελευσμῶ. Schol. παρακινησει. A *Ste-
phano* citatur.

Dion. Cass. Hist. pag. 18. E.

Xenoph. Cyr. Paed. Lib. III. pag. 233. 7. Ἦν δε ἔμεσον το στρατευμα τῷ Κυρῷ προθυμίας,
— θάρσες, παρακελευσμῶ, σωφροσύνης, &c.

Παρακελευστικός. II. 116. E.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 398. 2. A Cl. Auctore laudatur.

Plat. Euthyd. I. 283. B. ὡς παρακελευ-
στικός ὁ λόγος ἦν ἐπ' ἀρετήν.

* Παρακεκληζω. II. 110. E.

Aristoph. Pac. §. 900. Ἦνικα δε κελῆς κε-
ληλα παρακεκληϊεῖ, &c.

Παρακινδυνευτικός.

Plat. Sophist. I. 242. B. Φέρε δη, τινὰ αρ-
χην τις ἀν ἀρξαιῶ παρακινδυνευτικῶ λόγῳ ;

Demosth. c. Aristog. pag. 496. B. βουλο-
μαι τοῖνυν καὶ παρακινδυνευτικῶ τινὶ ἀψασθαι
λόγῳ, καὶ διαλεχθῆναι τοῖς δια ταῦτα φιλοῦσιν
αὐτόν.

Vide *Steph. Thes.* II. 213. E.

* Παρακινδυνευτικῶς. II. 213. E.

Plat. de Rep. II. 497. E. σκοπεῖ δε καὶ
νυν ὡς προθυμῶς καὶ παρακινδυνευτικῶς μελλῶ
λεῖν, &c.

Παρακινδυνῶς.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 354. A. πα-
ρακινδυνῶς μεν εν ορίζοντι μετῴρα ει τῷ σαλῶ
τα ναυκλήρια.

VOL. II. N°. XV. 2.

* Παρακίνημα. II. 219. A.

Eustath. in Odyss. A. pag. 39. 43. καὶ
τοιαῦτα μεν ὡς εκ πολλῶν ολίγα εἰπεῖν, τὰ του
βαλλεῖν παρακινήματα.

Παρακινήσις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 1. δεῖ γὰρ
εἶδέναι οἷ ἀπανέρως καὶ φυσικῶς, πᾶσα πα-
ρακίνησις καὶ διεγερσις καὶ ἀπας εἰς ἐρῶν ἐρε-
θισμῶ, δια προσακτικῶ ρηματικῶ γινέται.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 245. 24. Sch.

Παρακλαίω.

Aristoph. Vespr. §. 971. κνυζέμενα. Schol.
παρακλαίοντα.

Anth. Ep. Gr. pag. 621. Μέχρι τίνος Προ-
δικῆ παρακλαύσομαι ;

Παρακλασῖς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 19. 39. ἡδὲ γὰρ
εν αὐτῇ ἐνηργῆται δια της ολίσσυσσας ἡ συν-
ιζησις, καθὰ καὶ εν τη συνοδῷ της οἰείας καὶ
της βαρείας, εἰς παράκλασιν περισπωμένου
τονου.

Παρακλεπῶ. II. 239. C.

Aristoph. Acharn. §. 842. Schol.

Lucian. Judicium Vocal. pag. 28. C. ἐπεπαύτο δ' ἀν καὶ πρὸ το λαμβὰ μαχομέ-
νον, το, μόλις, ἀφαιρέμενον αὐτῶ, καὶ μαλιστα
παρακλέπτον, &c.

Παρακληΐε.

Lucian. Pseudolog. pag. 888. C. μαλλον
δε παρακληΐε ἡμῖν των Μενανδρου προλοῶν
εἰς, ὁ ἐλεγχῶ, &c.

Παρακληΐεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 107. 32. αρ-
μοσει ποτε προσωπῷ παρακληΐεοντι εὐηργέτη-
μένον τινά.

* Παρακλητικός. II. 27. A.

Dion. Hal. I. 129. 40. ταῦτα μεν δη σω-
φροσύνης παρακλητικὰ καὶ δικαιοσύνης ἀναγ-
καστηρια, υπο τῶ Νομῶ ποτε ἐξευρεθέντα, &c. .
213. 24. . 221. 12. λόγον διεζήλθε παρακλη-
τικὸν ὁμονοίας, &c.

Plat. de Rep. II. 523. D. Οὐκοῦν (ἡν δ'
εἶω) εἰκότως το γε τοιοῦτον, νοησεως εκ ἀν πα-
ρακλητικὸν εἶδ' ἐβερλικὸν εἶη. . 524. D.

* Παρακληῶρ. II. 27. A.

Suid. Lex. III. 43. Παρακλήτης. παρακλή-
τωρ. ἡ ἀπολογεμενῶ. . *Hesych. Lex.* pag.
729. 2. Παρακλήτορες, παραμυθηταί.

Soph. Oed. Tyr. §. 189. Schol.

Παρακλήω.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 350. 10. & καὶ λαμπροφώνῃν ἐπιθεμένοι ἄλλοι σφραῖς παρακλήεσι.

Παρακλείω. Thef. App. 1593. D.

* *Παρακλίνω.* II. 257 G.

Anth. Ep. Gr. pag. 129. *Apollonid.* Δηϊσ-ῆς οἷε μοι παρακλίνῳρας ἐκλάνεν ἀνδρας, &c.

Παρακλυζω.

Lycophr. Alex. §. 1290. Schol. ἰαμα δὲ χιμῆλων, — ἀμφισβαινῆς οφθαλμοῦ δερμα, καὶ παλιερα ριζῆς παρακλυζόμενῳ αὐτοῖς.

Παρακνημιδιον.

γ. Poll. Onom. Lib. I. §. 140.

* *Παρακοιμαομαι.* II. 292. A.

Hesych. Lex. pag. 278. 2. Παραδραθεῖν, παρακοιμηθῆναι. *Phau. Lex.* pag. 574. 2.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 189. E. δια το μέγας εχειν — τοπας ἢ τῷ παραυλιζεσθαι καὶ παρακοιμασθαι τοὺς δορυφοροὺς τοῖς βασιλείοις.

Παρακοιμημα.

Soph. Antig. §. 661. παρακάλισμα. Sch. ἀηδὲς Φιλημα. σερπηθρον κοινωνημα. παρακοίμημα. περιπλοκη.

Παρακοιμιζω.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 62. Schol.

Παρακοιναω.

Pind. Pyth. Od. Δ. §. 236. Συγγενεσιν παρακοιναῖ. Vide Notam. Simplex Verbum κοιναῖ occurrit supra §. 204. κοιναῖσαντες. ubi Schol. Τῇ νυκτὶ κοινωνήσαντες κατὰ τὴν ὁδόν, &c

* *Παρακοίτης.* II. 293. C.

Suid. Lex. III. 33. Παρακοίτης. ὁ ἀνὴρ. παρακοίτης δὲ, ἡ γυνή. *Phau. Lex.* pag. 575. 3. *Hesych. Lex.* pag. 730. I. I.

Anthol. Ep. Gr. pag. 523. In Amymon. ἀνασέλλεσσα δ' ὀπώπας Εἰναλίον σκοπιάζει μελαγχρόνην παρακοίτην.

* *Παρακοίτης.* II. 293. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 214. 31. εἰωθασί δ' ἐπὶ δοραῖς θηρίων χαμαὶ καθευδόντες, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συκυλισσάμενοι.

Παρακολλαω.

Hippocr. Mochlic. pag. 846. D. ἣν δὲ τι

δεῖ, ὡς κυφολαῖον ἢ κηρωτὴν, καὶ θείῳ παρακολλᾶν.

Παρακολλησις.

Hippocr. de Off. Medici. pag. 745. A. δεῖ δὲ τὰ μὲν ἀπεληλυθότα ἐπαλαῖν ὑποδέσει, παρακολλήσει, ἀναλήψει.

Παρακολληθημα.

Eustath. in Iliad. A. pag. 60. 34. λεῖλαι δὲ ποτὲ ἐναιρεῖν καὶ ἐναρίζειν καὶ τὸ φονεῦν. & παρακολληθῆμα ἐστὶ τὸ σκυλευεῖν. *pag.* 239. 49. *Odyss. A.* pag. 20. 16.

Παρακολληθῆλικος.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. V. pag. 151. 8. οἶαν τὸ ἀπλῆστον, καὶ εὖρεν ἐν πασι τῆς παρακολληθῆλικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς δυνάμεως ἐνθυμηθῆς.

Παρακολληθῆλικως.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. VI. pag. 195. ult. οἱ μὲν εἰδότως καὶ παρακολληθῆλικῶς, οἱ δὲ ἀνεπιστάτως.

Παρακοναω.

Hesych. Lex. pag. 730. I. Παρακονᾶν, τὸ ἐν τῷ ἀσπαζεσθαι παρὰρῖβειν τὸ γενεῖον καὶ τὰς παρείας. *Suid. Lex. III.* 33. et pag. 31. 5. Παραθῆξονται. παρακονήσουται.

Aristoph. Ran. §. 1146. Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κρᾶνται, Νυν δὲ καὶ παρῆκονῃται. Schol. Παρῶξυμμένοι εἰσιν οἱ θεοὶ ἀφανιστοῖ. ἐκ μελαφορέας τῶν ξίφων, ἀπερ' ἀκονῶσιν εἰς μάχην ἐρχομενοὶ οἱ ἀνθρώποι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 758. 5. — ἐκκελευσμάτα, ὅφ' ὧν εἰς πόλεμον οἱ Ἀχαιοὶ θῆγονται, ὡς οἷον παρακονώμενοι.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. VI. pag. 444. 13. a Cl. *Steph.* citatur.

Παρακονίζω.

Lucian. de Parasito. pag. 785. A. ΠΑ. τι δὲ, τὸ ἀκονίζειν, ἢ τὸ παρακονίζειν; ΤΥ. τὸ παρακονίζειν.

Παρακοπῶ.

Eurip. Bacch. §. 33. οἷοι δ' οἰκεσι παράκοποι φρενῶν, &c. *§.* 998. Παρακόπῳ τέ λημᾶσι σέλλεται, &c.

Æschyl. Prometh. §. 582. οἷσ' ἡλᾶτω δὲ δειμᾶσι δειλαιᾶν παράκοπον ὧδε τειρεῖς; Schol. παρακεκομμένην μερῶν τε νῦν. Schol. β. μάχην καὶ παρακεκομμένην τὸν νῦν.

Aristoph. Thefm. §. 688. Λυσση παράκοποι, &c. Schol. Τετρεῖς φρενείαζον.

Παρακορεω.

Παρακορεω. II. 372. F.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 408. E. e *Philyllio*. αλλα φερειν Ωρα 'σιν ηδη τας τρα-
πεζας, εις παρακορησαι. . Lib. XV. pag.
665. D. e *Platonis Laconibus*.

Παρακυσμα. I. 292. C.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 488. B.
Τοιαυτα δε και τε Εραϊσθενες ενια παρακυσ-
μα εστι λαοδομαϊκῶς, &c.

* Παρακρᾶλειω. App. 1594. A.

Hesych. Lex. pag. 730. 2. Παραλεις, πα-
ρακρᾶλῆθεις, συσχεθεις.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 746. 10. το
τε πλεον ενλευθεν αυτη παρεκράτει τον βιον, &c.

* Παρακρημνῶ. II. 421. F.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 600. A. εἰω
δε σφοδρα πλησιαζει ταις πείραις η οδῶ, ως
τε πολλαχε και παρακρημνῶ εστι, δια το &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 246. 33. επηγεί-
λατο δια τινῶ αἶραπε σενης και παρακρήμνου
τες Περσας οδηγῆσειν, &c.. 406. 18.

* Παρακρινω. II. 436. D.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 481. 9.
ανηγον τας νηας επι την Σαλαμινα, και παρε-
κρίθησαν διαλαχθέντες κατ' ησυχίην.

Παρακρησικως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 51. 8.

Παρακλιδιῶ. I. 96. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 64. *Tiber*.

Παρακλιῶ. I. 96. D.

Æschyl. Prometh. v. 835. a Cl. Auctore
citatur.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1423. Ουκ, εἶα,
πωλοῖς εμβολοντες ηνίας, Παράκλιοι δραμεῖ-
σθε, &c.

* Παρακλῶ. App. 1594. C.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 248. 22.
τοις δε παρακλῶμένοις ξεινικας νομους τοιαυτα
επιμιμια διδῶσι.

Παρακυλιω.

Aristoph. Pac. v. 7. Schol. εθῶ δε τοῖς
καιθαροῖς τας ονιδας παρακυλίειν.

Παρακωμῶδεω. App. 1594. C.

Aristoph. Av. v. 843. Schol. μηποε δε
παρακωμῶδει τον Ευριπιδε Παλαμηδην & προ
πολλε δεδιδασμενον.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 525. A.

και Αριστοφανης Τριφਾਲῆι παρακωμῶδῶν πολ-
λες των Ιωνων, &c.

Παρακωχη. App. 1594. D.

Apud *Thucydidem* non invenio Vocem
Παρακωχῆ, sed Παροχῆ. Vide *Hist. Lib.*
VI. pag. 431. 30. et Notam Cl. *Wass.* ubi
citatur *Joseph. Ant.* Lib. XVII. Cap. 9.
§. 5. 9. pag. 852. συνῆεν επι παρακωχῆ γνω-
μων τε & φιλες.

* Παραλαλεω. II. 550. E.

Hesych. Lex. pag. 730. 1. Παρα κῶφου
αποπαρδειν, η παροιμια. προδηλῶ δε αυτης η
αιτια παραλαλῆνῶ. Paulo infra. Παραλα-
λει, φλυαρεῖ μη γινωσκων α λαλει.

Dion. Cass. Hist. Xiph. pag. 789. C. επι
τω Αδριανῶ παραλαλήσαντι τι, οἱ &c.

Παραλαεινω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 522. D.
Tarentinos εις τοσουτον τρυφης προελθειν, ως
τον ολον χρωτα παραλαεινεσθαι, &c.

Παραλαεινικός.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 62. C. Δι-
φιλῶ δε φυσηι δυσπεπτα φησιν ειναι τα υδνα,
ευχυλα δε και παραλαεινικά.

Παραλειπῆσον.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 8. §. 3.
pag. 46. Αλλα μην και τη μεγαλονωμοσύνη
γε ως ευκαιρως εχρησῶ, & παραλειπῆσον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 181. 7. οὐ παρα-
λειπῆσον δ' ημιν ανεξελεγκτον την ιστοριαν των
αποφνηαμενων τε & Αρβοναυτας ανα τον Ισρον
πλευσαντας, &c.

Παραλειπικῶ.

Hermog. de Form. Orat. pag. 268. 12.
και παλιν, παραλείπω τα πολλα δια τόδε,
φησι, και τόδε. ητοι εν εἰως, η τη μεθοδῶ χρη-
ται παραλειπικῆ, τα πραγματα δε ουδεν ηττον
λειπει.

* Παραλειψις. II. 671. B.

Hom. Iliad. A. v. 99. αἶεν θ'. Schol. και
απαἶεν. Παράλειψις ο τροπῶ.

Hermog. de Form. Orat. pag. 266. ult.
και πολυ γε το αξιοπιστον δια την εμφανομενην
επιεικειαν παραλείψεις εχουσι. 268. 6. f. .
270. 3.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 490. F.
ορίας δε λειπει τας πλειαδας εν ισῶ τῶ ούρίας,
κατα παραλειψιν τε ὕ.

Plut. de audiend. Poet. pag. 33. A. ουδ'
(ωσπερ

(ὡς περ οἱ πολλοί) πυνθεὶ τον φίλον απραξία
και παραλείπει των καθηκόντων, &c.

Παραλευκος.

γ. Poll. Onom. Lib. IV. §. 134. pag. 430.
Ο δε λευκὸς ανηρ — και προπέτης οφρυς. και
παραλευκον το χρώμα. Cl. Falkenburg legit,
παραλευκός.

Παραλευσσω.

Eurip. Hippolyt. v. 1121. παρὰ δ' ἐλ-
πίδα λεύσσω. Timosis pro παραλεύσσω. Cl.
Barnes.

* Παραληψω. II. 692. H.

Aristoph. Ran. v. 317. αυρα. Schol. Μα-
κροκαταληκτεῖ. τα γαρ εις ῥα, ει μεν μονοφθο-
γα παραλήξει, μακροκαταληκτεῖ, ως πηρα. ει
δε διφθογα, βραχυκαταληκτεῖ. πλην του, αὔ-
ρα, &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 15. 17. 24.
19. 32. 24. και οἱ το ἐφίεις, μακρον εχει το
παραλήγον διχρονον. Odyss. A. pag. 21. 39.
εκλείνει δε αει την παραλήγουσαν Αιολικως ὁ Πο-
σειδάων.

Παραληπτεον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 69. 15.

Demosth. adv. Phormion. pag. 588. C.
πως εχι πολλας ἦν παραλειπτεον μαρτυρας;

Παραληρεω. II. 702. D.

Hesych. Lex. pag. 730. I. Παραληρέων,
μωρὰ λαλέων. Phau. Lex. pag. 575. 3.
Παραληρέω, διαπορέω, και ασχημονεω λε-
γει Αριστοφανης τον Κραβινον. Vide Aristoph.
Equit. v. 528. et Ran. v. 605. Ει δε παρα-
ληρῶν ἀλώσει, &c. Schol. Αἴνες τι ποιῶν, και
ε της Ηρακλεως σκευης αξιον.

Plat. Theaet. I. 169. A. αλλ' εἴω ἀρ-
παρλήρησα, φασκων σε ἐπὶ ρεῖπειν μοι μη απο-
δυσθαι, &c.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 401. 23. οκο-
ταν δε πυρεσσοντι τετραράϊω, ἡ γλωσσα ἐκεία-
ραμμένα διαλεγήται, — φιλεει παραληρεῖν ὁ
τοιοςδε.

Παραληρημα.

Eustath. in Iliad. A. pag. 63. 45.

Παραληρησις.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1210. G.
ἦκε παλιν ες νυκτα οδυνη των αυτων, και παρα-
λήρησις.

Παραληψις. II. 578. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 23. 30. και οἱ

το μικρον ὁ πλεοναζει ἐνλαυθα, δια την προ αυ-
τε βραχειαν παραλήψιν, εις δακτυλον αναγκαιον
ἀπαρτισμόν.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 218. C. προσ-
φάγον γαρ τινα τε Καλλιε την παραλήψιν της
υσιας εμφανει το δραμα. 630. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 381. 6. μελα γαρ την
παραλήψιν της αρχης, &c. 508. 4. την δ'
εχομενην απο της Φιλιππε παραλήψεως της
βασιλειας αρξαμενοι, &c.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 184. 10. f.

Παραλλακτεον.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 884. B.
τοις δ' ἐξ Αβυδς περαινεμένοις, παραλλακτεον
εἶν εις τὰνανία, &c.

Παραλλαξις. I. 356. F.

Plat. Politic. II. 269. E. διο την ἀνα-
κύκλησιν ειληχεν, οἷσι μικροτάτην της αὐτῆς κινή-
σεως παραλλάξιν. III. 22. D.

Παραλληλιζω. I. 364. G.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 332. 29. ὅς ἡ
εννοιας ομοιας αλληλαις επισηοδαζει — ἀμφω
γαρ τα κωλα ταυτα εκ παραλληλε το αὐτο δη-
λασι νοημα, ἡ λεξεις ἰσοδυνάμεις παραλληλίζει.
οιον τυχον ἴσως &c. ab Auctore citatur, ut et
386. 16. 1168. 1. Odyss. A. pag. 38. 27.

Παραλοισικως.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 107. παραβλη-
δην. Schol. — Παλαμήδης δε ἐξ ἀνιβολης, ἡ
παραλοισικῶς. IV. v. 1563. Schol.

Suid. Lex. III. 25. Παραβλήδην. ἀπαλήι-
κως. παραλοισικῶς. Vide Eustath. in Odyss.
A. pag. 41. 1. Hesych. Lex. pag. 728. 1.

Παραλοξαινω.

Hippocr. de Nat. Muliebri. pag. 578. 22.
ἦν παραλοξαινόνται αἱ μήραι, και το σωμα
αυτων λοξον γινέται. 655. 19.

Παραλερής. I. 368. H.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 255. E.
προσκεφαλαια δ' ειχε τρια μεν υπο τη κεφα-
λη βυσσινα παραλεργῇ.

Παραλυπεω. II. 741. C.

Dion. Hal. II. 37. 7. και μηδεν ημας ολως
ταράτῃ μηδε παραλυπῇ.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. II. pag. 116.
4. Εβελετο δε και ὁ Κλεαρχὸς απαν το στρα-
τευμα πρὸ εαυτον εχειν την γνωμην, και τους
παραλυπεύσας εκποδων ειναι. De Reditib.
Cap. 4. §. 32. pag. 268. 10. μηδεν μεντοι
τελο

τῆς φοβεῖσθαι, ὡς ἡ το δημοσίον ἐῖω καλῶσκει-
αζόμενον παραλυπῆση τοὺς ιδίῳτας, ἡ οἱ ιδίω-
ται το δημοσίον. . Κυνή. Cap. 5. §. 5. pag.
119. 3.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 609. B. ὑπο-
τῶν Μακεδονικῶν βασιλέων παρελυπῆθησαν, &c.

Παραλυπρος.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 210. A. Τα-
μεν ἐν τὰς μεταλλείας ἐχούῃα χωρία, ἀναλκῆ
τραχεῖα τε εἶναι καὶ παράλυπρα, &c. . 247.
5. οἰκνύες χωρὰν παράλυπρον. . 602. C. .
972. C. . 1195. C.

Παραλυσίς. II. 759. B.

Aristoph. Ran. v. 1065. Schol. Τὸν Μυσ-
αῖον — Οὐδὲ παραλύσεις καὶ τελέας καὶ
καθαρμύς συνθεῖκεν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 148. 15.

Παραλύειον.

Plat. de Leg. II. 793. E. τρυφῆς δ' ἡδὴ
παραλύειον, κολαζούῃα μὴ ἀλμύς.

Παραλύει.

Diod. Sic. Bibl. pag. 112. 41.

Παραλύρω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 368. A.
Σωλαδῆς δ' ὁ κωμικὸς Παραλύειον, &c.

Παραμασύντης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 134. A.
ἀλλ' ἐπὶ δὴ τὸν γοῆα Θεοδόιον, ἡ τὸν παρα-
μασύντην ἰδὼ τὸν ἀνοσίον, &c. Vide Casaub.
Animadv. col. 252. 64. Lib. VI. pag. 242.
C. παραμασύντης scriptum ex eodem Poeta,
quod videtur ἀναλοῶμερον.

Παραμβλυνω.

Plut. Sympos. Lib. II. pag. 653. E.

Παραμεθινημι.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 600. 10.
ταύτησι κεχνησιν αἱ μήτραι μάλλον τε καὶ
παραμεθίᾳσι τε τῆς αὐξῆς τε ἐμβρυς. . 1. 15.
616. 43. παραμεθίᾳται.

Παραμενειος.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 30. E. Διδυ-
μὸς δὲ παραμνιον φησι οἶνον, ἀπο παραμνίας ἀμ-
πελὸς ἐῖω καλῶμενης — ἐνιοὶ δὲ — τὸν πρὸς πα-
ραμνὸν ἐπιήδειον, οἶονεὶ παραμένειον οἶνα.

Παραμελῆσις.

S. Basil. Op. I. 520. D. τὸ δὲ ἰσαίνει τῷ
γεγεννηκότι, καὶ τὴν φύσιν νοεῖται, καὶ καὶ με-
γεθὺς σωματικῶς παραμέτρῃσιν.

Vol. II. N°. XV. 3.

Παραμνηκῶς.

Erotian. in Hipp. A. c. 1. 8. f. ὅταν λείῃ,
Κληῖς δὲ καλεῖσθαι, ἡν μὲν ἀρεκῶς ἀποκαυ-
λισθῇ, εὐὴ ἡ ὀδὴ ἐστὶν ἡν δὲ παραμνηκῶς, δυσ-
ὴ ὀδὴ.

* Παραμνηκῆς. II. 912. E.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 612. A. νη-
σὶς Ἐλενη, τραχεῖα καὶ ἐρημὸς, παραμνηκῆς,
ὅσον ἐξηκούῃα σταδίας το μῆκος. . 324. 1. Ἡ
λοιπὴ δ' Ἰταλία, σῆνη καὶ παραμνηκῆς ἐστὶ, &c. .
1196. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 19. 11. τῷ δὲ σχῆ-
ματι παραμνηκῆς ἐστὶ, &c. . 218. 32. . 473. 34.

Παραμνηκυνω.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 502. D.
παραμνηκύνειν ἐλχεῖν τε Ἀρχεβέλε, εὐκαι-
ροῦσα πρὸς τὴν ὁ πᾶσι τε οἰαρίῃ ἀναίρεται τὸν
ψυκῆρα.

Παραμίνυμι. II. 935. C.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 152. C.
ἐνίοτε δὲ οἷον ὑδὼρ παραμίνυται.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 375. 2. f.
ὑπερον μὲν οἱ ἐπινοήσαντες τὰς ἀλλὰς ἰχθύς,
τὰς ἀπὸ τῆς ὑδαλῆος, παραμίνυντες, &c. . Ne-
cyom. pag. 160. D. παραμίνυντες ἀμὰ βαρβα-
ρικά τινὰ καὶ ἀσημα ὀνομάζονται, καὶ πολυσύλ-
λαβα.

Hippocr. de Superf. pag. 266. 7.

* Παραμίνυω. II. 935. C.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 660. 48.
παρασάζων γάλα γυναικὸς κερρόροφον, τριβειν,
παραμίνυντων σμυρνήν ἀκρήν.

Παραμιλλαω.

Joseph. de Bello. Lib. VII. pag. 423. 27.
παραμιλλήσασθαι δὲ καὶ τὴν τῶν ἀπονοῖαν ἡ
τῶν ἰδεμαίων.

Παραμινυθω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 599. 14.
καὶ μαλίστα ἐπὶ τὴν παραμινυθῶσι τῆς αὐξήσεως
τῷ ἐμβρυῷ αἱ μήτραι, &c. Vide Foef. Oecon.
pag. 291. et Mattaire de Gr. Ling. Dia-
lect. pag. 122.

* Παραμισῶ. II. 935. D.

Hippocr. de Morb. pag. 475. 46. ροφα-
νεῖν δὲ τῆς πλίσανης τὸν χυλὸν δίδοναι, μελὶ
παραμισῶν &c. . 465. 4. . 526. 26. .
604. 3.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 458. 3. f.

επινον τῆλοι αλμην παραμιστομένην τῷ αὐτῶν
πότῳ &c.

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 203. pag. 82.
τα τριβόλης τε καὶ παραμίστολης ὕδωρ, ζῶα
εὐῷτοισι ἐς τὴν ἐσθῆλα ἐγγραφειν.

Παραμναῶ.

Soph. Trachin. v. 1140. ὦ παῖκακις,ε,
καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖτῃς τῆς παλαιοφονίας μῆρ
ὡς κλυεῖν ἐμε;

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 410. 23.
τῶν εἰώ (ε γὰρ ἀναγκαίη ἐξεργασθαι ἐς ἱστορίας λο-
γόν) εὐ παραμέμνημαι. . 411. 1.

* Παραμονή. II. 880. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 100. 21. πα-
ραμονῆς γὰρ αἰεὶ πολλοῖς τῶν σωμαίων καὶ ὁ
ἄλλος.

Παραμυστός.

Æschyl. Choeph. v. 464. ἰὼ πονεὺς ἐγγενῆς
καὶ παράμους αἴης αἰμαλίοισσα πλαγὰ.
Schol. ἐκ τῆς καθηκούσης.

Eurip. Phæen. v. 792. Βρομὶς παράμους
εορταίς. Schol. ἐναντίως, οὐ τὴν αὐτὴν μουσαν
ἐχὼν, τῆς τῆς Βρομὶς εορταίς ἀσυμφωνος.

Παραμπεχώ.

Hippocr. de Morbo sacro. pag. 301. 2. f.
εἴοι τοίνυν παραμπεχόμενοι καὶ προβαλλόμενοι
τὸ θεῖον τῆς ἀμηχανίας τὸ μὴ ἰσχεῖν ο, τι προσ-
ενεγκάτης ὠφελισσιν, ὡς μὴ καὶ ἀδελφοὶ εἰσιν, ου-
δὲν ἐπιστάμενοι, ἱερὸν εὐομίσαν τοῦτο τὸ παθόν
εἶναι. Vide *Foes. Oeconom. pag. 291. col. 2.*

* Παραμπυκία. App. 390. C.

Eustath. in Iliad. X. pag. 1386. 31. δη-
λον δὲ ὡς καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα, παραμπυκία ἐπὶ
τριχῶν λελεῖν εἰώθεν. Vide *Aristoph. Lyfistr.*
v. 1319. Schol. *Bisfet.*

* Παραμπυκίζω. App. 390. C.

Aristoph. Lyfistr. v. 1319. Schol.

Παραμυθήεον.

Plat. de Leg. II. 899. D. τὸν δὲ ἡγόμενον
θεὸς εἶναι, μὴ φρονιζέειν δὲ αὐτὸς ἀνθρωπίνων
πραγμάτων, παραμυθήεον.

Παραμυθητικός. II. 985. D.

Eustath. in Iliad. A. pag. 22. 32. παρα-
μενεῖ δὲ καὶ μεχρὶ νῦν ἡ Ὀμηρικὴ χρῆσις, ἐν τῇ
ταῖς παραμυθίαις καὶ τοῖς παραμυθητικοῖς λο-
γοῖς.

Dion. Hal. II. 73. 6. εἴα εἰς ἐπὶ τὸ πα-
ραμυθητικὸν τῶν παλίων, ὅσοι τε εἰς παιδοποι-

εἶσθαι ἱκανοί, ὅσοι τε ἐξω τῆς ὥρας ταύτης. .
I. 16, 18.

Παραμυθικός.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 624. παρηγορεῖς.
Schol. αὐτὴ τῇ παραμυθικῶς λελεῖς.

Παραμυκάω.

Æschyl. Prometh. v. 1081. βρυχία δ' ἤχῳ
παραμυκάται βροντῆς, &c. Schol. ἡ τῆς βρον-
τῆς δὲ φωνὴ ἢ βρυχεῖσα παραμυκάται καὶ ἤχῳ
καὶ βοᾷ.

Παραναδαινῶ.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 200. F.

Παραναδίνωσκω. I. 1850. B.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 244. 28. καὶ
παρανεγίνωσκον πρὸ τῆς πλεονακίης τὰς συν-
θηκὰς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 45. 15. ὁ μὲν ἱερο-
γραμματεὺς παρανεγίνωσκε τινὰς συμβουλίας
καὶ πράξεις συμφερούσας ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων,
&c. . 46. 40. . 570. 9.

Æschin. Orat. c. Ctesiph. pag. 301. B.
Παρανάδινωθι καὶ ὁ γεγραφεὶς Κτησιφῶν Δημοσθε-
νὲι τῶν τῶν μελίσων κακῶν αἰτίῳ. . 303. A.

Demosth. Orat. adv. Aristocrat. pag. 453. B. ἀκέσαντες δ' ὑμεῖς ταύτῃ ἐν τῇ δημῳ,
λοφῶν ρηθέντων πολλῶν, καὶ τῶν συνθηκῶν παρ-
αναδίνωσθεις, &c.

Παραναλκάζω.

Suid. Lex. I. 549. Διαδίσασαμεν. . παρ-
αναλκασθεῖς. . *Phan. Lex. pag. 200. 2.*

Dion. Hal. II. 136. 37. οὐδ' ὡς ἡδύναι
καὶ πεῖσαι καὶ χαριεντίζεσθαι δύναται, οὕτω
βιάσασθαι τε καὶ παραναλκάζει.

Hippocr. de Articulis. pag. 800. B.

Παραναδύνω.

Plut. Alex. IV. 7. 7. serpentes, οἱ πολ-
λακίς ἐκ τῆς κίττης καὶ τῶν μυσικῶν λίκνων παρ-
αναδύμενοι, — ἐξεπλητῶν τὰς ἀνδράς.

Παραναλίσκω. I. 423. A.

Lucian. de Gymnas. pag. 806. B. οὐδὲ
τὴν νεολαίαν τῆς πολέως εἰκὴ παραναλίσκων,
ἀλλὰ &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 397. 34. τὴν περὶ
αὐτῆς ἀσθενείαν εἰδὲν λόγῳ παραναλωθήσεσθαι
δειληφάσι.

* Παραναλέλλω. III. 1366. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 491. Leont. Μη νε-
μέσα Ζευξίππε παρανέλλοντι λοξίρῳ.

Thucyd.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 180. 52.
 παρὰνίσχον. Schol. παρὰνέτελλον.

Παρανδρῶμαι.

Hippocr. de his quæ ad Virg. pag. 562.
 35. Αἱ δὲ παρθένοι ὀκόσῃσιν ὡρὴ γαμὺς παρ-
 ανδρέμεναι, τὸ μάλλον πασχαστὶν &c. Vide
Foef. Oeconomi. pag. 291. et Gatak. Miscell.
pag. 568. F.

* *Παρανεω. II. 1051. G.*

Lucian. Lexiph. pag. 526. D. οἱ λοιποὶ
 δὲ, το ψυχροβαφὲς κατὰ δελφινίσαντες, παρ-
 ἔνεον ὑποβρυχιοὶ θαυμασιως.

Παρανηχομαι. II. 1053. B.

Plut. de cap. ex Inim. Util. pag. 90. D.
 — λισσαδὰ πείραν φιλοκέρλομον, ὡς παρανη-
 χομένους.

* *Παρανίσχω. I. 1362. E.*

Vide suprâ in Voce Παρανίσχων.

Παρανοεω. II. 1079. D.

Aristoph. Nub. v. 1481. ἀλλὰ συγνώμην
 ἔχε ἔμμε παρανοήσαντες ἀδολοσχία, &c. Sch.
 Ἀντὶ τῆς ἀνοήτουσάντες παρὰ το πρεπόν, καὶ
 πεισθέντες. Hunc locum citavit Auctor.

Plat. Theætet. I. 195. A.

Παρανοια. II. 1079. D.

Phan. Lex. pag. 576. 2. Παράνοια, υπερ-
 ηφανία. . *Suidas, in Lex. III. 35, citat*
Aristoph. Nub. v. 843. cui Exemplo adda-
 tur v. 1478. ej. Comædiæ, Οἱμοὶ παρανοί-
 ας, ὡς ἐμαιομένην ἀρα, &c.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 309. 2. f. Ο δὲ
 δημὸς ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων, ὡς περ
 παρατέτληται ἢ παρανοίας ἐαλωκώς, &c.

Hippocr. Prænot. pag. 45. 22.

Παρανομημα. II. 1029. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 49. 27. ἡγούμενοι
 πάντῃ ἀδικόν εἶναι — παρανομήματα ἐν
 γενομένῃ παρὰ δικῇ λαμβάνειν το πρῶτον. .
 325. 41. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι παροξυνθέντες ἐπὶ
 τοῖς εἰς τῆς Τροίης τῆς παρανομήμασιν, ἐγνώ-
 σαν διαπολεμεῖν πρὸς Ἀργεῖους.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 455. 72. ἐν
 γὰρ τῷ πρῶτῳ πολέμῳ σφέτερον το παρανό-
 μημα μάλλον γενέσθαι, &c. . I. 85. a Cl.
 Auctore citatur.

* *Παρανύτω. II. 1108. A.*

Lucian. Philopat. pag. 1126. B. καὶ
 παρανύτῳ παρὰ τῆς πεπαλαιωμένης ἐκεί-
 νου δαιμονίας.

* *Παραξενος. App. 1596. A.*

Aristoph. Acharn. v. 517. Ἀτιμα καὶ πα-
 ρασημα καὶ παραξένα, &c.

Παραξηρῶ.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1196. A.
 ἐστὶ δ' ἡ το σιλφίον φερύσα, ὡς καὶ παραμή-
 κης καὶ παραξηρῶ, &c.

Παραξιφίς. II. 1147. A.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 231. B. Vi-
 de Notam Cl. Casaub.

Diod. Sic. Bibl. pag. 215. 5. ξίφη δὲ ἀμ-
 φισομα, καὶ — φοροῦσιν, ἐχούσιν σπιθαμίας
 παραξιφίδας, αἱς χρωταὶ κατὰ τὰς ἐν ταῖς
 μάχαις συμπλοκάς.

* *Παραξόνιον. I. 97. E.*

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 98. ult. το δὲ
 κωλυόν ἐκπιπτεῖν τὸν τροχὸν ἐμπηδύμενον τῷ
 ἀξόνι, παραξόνιον. . pag. 99. 6. ὁ δὲ το πα-
 ραξόνι δεσμὸς, ἐμβολοδέτης. . Lib. X. §. 53.
 pag. 1208.

Aristoph. Ran. v. 835. Σκινδαλμὼν τε
 παραξόνια, &c. Vide Schol.

Παραξόνιον. Steph. App. 1596. A.

Παραξυραῶ.

Hippocr. de Morb. pag. 469. 40. ἐπειδὴ
 παραξυρήσας ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ παρὰ το οὖς,
 τίθενται εὐθεν καὶ εὐθεν.

* *Παραξύω. II. 1135. B.*

Anthol. Ep. Gr. pag. 578. Incert. v. 2.
 Ὄρθα παραξύνων ἰθὺς καὶ κανονα, &c.

Παραπαιδαῶσεω. III. 12. D.

Clem. Alex. Pædag. pag. 290. 9. πολ-
 λὰς δὲ καὶ τὸ σχῆμα παραπαιδαῶσεϊ μὴ ἀμαρ-
 τάνειν, διὰ το εὐεξέλεγκτον.

Lucian. de Mor. Philosoph. pag. 17. B.
 a Cl. Auctore citatur.

Παραπαιζῶ.

Etymol. Magn. col. 463. 44. μέμνηται
 Δημοσθενὲς ἐν τῷ περὶ τῆς Σέφανος, τάχα καὶ
 παραπαίζων εἰς τὸν Ἀισχίνην, διὲ &c.

Παραπαλαῶ.

Æschyl. Eumen. v. 730. Σὺ τοι παλαιὰς
 δαιμονίας κατὰφθισας οἶνω παρηπάτησας ἀρ-
 χαίας θεάς.

Παραπεμπέον.

Clem. Alex. Pædag. pag. 202. 39. σιω-
 πηέον ἡμῖν, καὶ παραπεμπέον τὰς λόγους τοὺς
 περὶ τῆς,

περιτῆς, ὡς περ τὰς κυλικὰς τὰς πεπληρω-
μέναις.

* Παραπελομαι. I. 1724. E.

Aristot. de Hist. Animal. I. 864. D. και
γὰρ ἡδὴ πελομένη σίλίζει παραπελομένους.

Παραπηγμα. III. 269. B.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IX. §. 3.
pag. 266. 6. Hic locus a *Suida*, in *Lex.* III.
pag. 36. citatur.

Diod. Sic. Bibl. pag. 4. 9. τὰς μὲν [χρο-
νὰς] πρὸ τῶν Τρωϊκῶν κ' διοριζομένα βεβαίως,
διὰ τὸ μηδὲν παράπηγμα παρειληφέναι περὶ
τῶν πεισευομένων.

Sext. Emp. adv. Gram. pag. 273. 7. f.
Τὸ γὰρ ῥητορικὸν ἐστὶ τὸ εἶναι, ὥς ἐι καὶ αὐ-
τοὶ ἐξομολογῆναι ἀμεθοδὸν τι εἶναι παράπηγμα
τὴν ἱστορίαν, &c.. 263. 20. Vide Not. R..
265. 6. f. Vide Not. L.. 260. §. 240.

Παραπηγνυω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 50. 19. οἱ δὲ
ταυτὰ λεγόντες, παραπηγνύουσιν ἐν αὐτῇ καὶ οἱ
τὸ δαπανᾶν τὸ ἀπὸ τῆς δαπνῆς γινόμενον, &c.

Plut. de Lib. educ. pag. 4. C.

Παραπηγεον.

Eust. in Iliad. A. pag. 758. 51. παραπηκ-
τέον δὲ τῇ εἰρημένῃ Κυπριακῇ ξενίᾳ τῶν Ἀχαιῶν,
καὶ τὴν Δηλιακὴν ἣν καὶ ὁ Λυκοφρὼν ἱστορεῖ.

Παραπηχυ. III. 285. E.

Athen. Deipn. pag. 582. D. e *Machone*.
Ἡ Γλυκερίον λαβὼσα παρ' ἐραστοῦ τινος, Κο-
ρινθίου παραπάπηχυ κοῖνον ληΐδιον, &c.

Παραπιμπρημι.

Xenoph. περὶ Ἱππ. Cap. I. §. 4. pag. 3.
καὶ παραπίμπρηται μάλλον τὰ τοιαῦτα σκελῆ.

Παραπλαζω. III. 338. F.

Pind. Olymp. Od. Z. §. 55. Αἱ δὲ Φρεων
ταραχαὶ Παρέπλαξαν καὶ σοφόν. Schol. δια-
σφάλλεσθαι ποιεῖσι.

Eurip. Hippolyt. §. 240. Ποῦ παρ' ἐπλαγχ-
θῆναι γνῶμας ἀγαθὰς; Vide Schol.

Lycophr. Alex. §. 427.

Παραπλαναω.

Aristoph. Equit. §. 806. ονειροπολεῖς.
Schol. Παρακρούη καὶ παραλογίζει, καὶ παρ-
απλανᾷ, &c.

Παραπλασμα. III. 352. A.

Aristoph. Thesm. §. 708. τέρας. Schol.

Biset. Τέρας, τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον παρὰ-
πλάσμα.

Παραπλεω. III. 362. H.

Suid. Lex. III. 35. Παραμπυκίζειται. πα-
ραπλέκειται τὰς τριχὰς.

Eustath. in Odyss. Proem. pag. 3. 21.
εἴω τοῖνον καὶ ὁ ποιητὴς πολλαχᾶ, ὡς φασὶν
οἱ παλαιοί, τοῖς ἱστορῶμενοις ὁμολογῶν, παρὰ-
πλέκει καὶ μυθεῖ.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 59. A. καὶ
ὅλη γὰρ τῇ δραματουργίᾳ τὸ παραπλέκειται. .
74. 2. Φαίνεται γὰρ εὐθύς οἱ μυθεῖ παραπλέ-
κασιν ἐκόντες.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 345. 33. καὶ
οἱ γναφεῖς — κειρονῆς τὰ υπερεχονῆα, καὶ
παραπλέκοντες καλλίως ποιεῖσι.

Παραπλευσε.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 539. C.
αὐτὴ δὲ ἡ Ἡλεία παραπλευσέει ἡν καὶ πρὸ δυ-
σεως γὰρ, ὁ δὲ φησὶ μετὰ δύσιν.

Παραπληγικ.

Hippocr. Prædict. pag. 81. G. Τα παρ'
ᾧτα φλαυρα τοῖσι παραπληγικοῖς. . 425. 8.
κρινεὶ δ' αὐτῷ, πλὴν τοῖσιν ἀφωνοῖσιν, ἢ παρα-
πληγικοῖσιν, &c.

Παραπληγικως.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 125. D. ἐκ
πλευρὸν ὀδυνῇ ἐπελθούσα, παραπληγικῶς κλει-
νει. . 176. G. καθαρσις πολλὴ καὶ τὰς τοι-
χὰς παραπληγικῶς ἀπολλύουσιν.

Παραπληγικ. III. 395. F.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 287. 40. τοὺς
δὲ παραπληγικοὺς γίνεσθαι τὰ δεξιὰ.

Athen. Deipn. Lib. X. [pag. 429. C. e
Melanippide. ταχὰ δὴ ταχὰ τοὶ μὲν ἐν ἀπε-
λαυονίῳ, τοὶ δὲ παραπληγικὸν χεὶρ ὁμῶς.

Soph. Aj. §. 229. παραπληγικῶς. Schol.
τῇ μανικῇ. A Cl. *Steph.* citatur.

Παραπληξ. III. 395. F.

Soph. Aj. §. 229. Schol. παραπληξ γὰρ ὁ
μανικός. . §. 1378. Schol. ἐμπληγικῶς δὲ καὶ
ἀποπληγικῶς καὶ παραπληξ ταυτό.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 780. B. ὁ δ'
ὑποσφύρας ἐξοῖνας κατελαβὼν, καὶ παραπληξ.

Lucian. Tragopod. pag. 950. B.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 321. 16. f.
Θωῦμαζεν τε αὐτὴν, παρ' οἷον μιν ἀνδρὰ ἀπο-
πεμψείη, ὡς παραπληξ τὰ καὶ τῶν ἐωῦτα συν-
αμορον.

Παραπληρωμα.

Παραπληρωμα. III. 385. β. Η.
Dion. Hal. II. 14. 43. 28. 15. ἀλλ' ἔ-
 τως αὖτε καλῶς ἐκεῖν' συνυφάνεν, καὶ παρα-
 πληρώμασιν ευφώνοις διειλήφεν, &c. 284.
 31. pag. 151. 41. a Cl. Auctore citatur.

Παραπληρωμαζικός. III. 386. β. Α.
Hom. Iliad. B. 5. 1. Schol. Ἐστὶ δὲ [ῥα]
 συνδεσμὸς παραπληρωμαζικός.

Soph. Elecl. 5. 498. Schol. τοῦ τοί, συν-
 δεσμὸς παραπληρωμαζικός.

Eurip. Hec. 5. 996. νυν. Schol. Τοῦ νυν
 ἐκ ἐστὶ χρονικὸν ἐνθαυθα, ἀλλὰ συμπερασμαζι-
 κόν, ἀντὶ τοῦ ὅτι λαμβανόμενον, ὡσπερ καὶ τοῦ
 παραπληρωμαζικόν.

Aristoph. Lysistr. 5. 285. νυν. Schol. Bi-
 set. Τοῦ νυν παρελκεῖ. καὶ γὰρ παραπληρωμα-
 τικὸν μορίον. 5. 927. Schol. Biset.

Eust. in Iliad. A. pag. 39. 27. εἶω καὶ τοῦ
 παραπληρωμαζικόν ἀντὶ τοῦ ὅτι, σπανιῶσα μὲν,
 γινέσθαι δ' ὁμῶς ἐφελκυστικὸν ποιεῖ τὸ ὕ και αὐ-
 το. — ἐπὶ δὲ τὸ καὶ παραπληρωμαζικῶ, &c. 45.
 21. 53. 29.

Παραπληρωμαζικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 54. 42. δὴλον
 δὲ ὅτι καὶ ὁ συνδεσμὸς καὶ ὁ τὲ, εἰ μὴ παρα-
 πληρωμαζικῶς ἀπλῶς εἶω τίθενται, ἰσοδυνάμως
 ἔχουσι.

Παραπληρωσις.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 355. 48. Τοῦ
 δὲ μήπωσι ἀργὴν ἔχει τὴν παραπλήρωσιν, ἐστὶ γὰρ
 αὖτε μή τι, περὶ τὴν κείμενην τὴν πῶ. *Odyss.*
 A. pag. 10. 12. 22. 50. ἀλλὰ πολλακίς
 καὶ περὶ τὸν τι εἶναι, ὡς ἐπεκρίσας ἢ ὡς παρα-
 πλήρωσις.

* **Παραπλησσω.** III. 395. F.

Eurip. Herc. Fur. 5. 935. Ἐλεξε δ' αἶμα
 γελῶσι παραπεπλησμένῳ, &c.

Παραπνοή.

Hippocr. de Nat. Pueri. pag. 244. 17.
 καὶ παραπνοήν τῷ ὕδατι ποιήσκειν, &c.

* **Παραποιοῖσις.** III. 438. C.

Eustath. in Odyss. A. pag. 37. 38.

Παραπολεω.

Lucian. Hermotim. pag. 287. B. ἀλλὰ
 περιόψει με παραπολόμενον ἐν πολλῷ τῷ συρ-
 φέῳ; pag. 276. B. παραπολόμενον. 311.
 B. παραπολεῖσθαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 47. Ἑλλη-
 Vol. II. N°. XV. 4.

νεξ δια γυναικας Φρυγίας τὴν Χρυσήϊδα καὶ τὴν
 Βρισηίδα, παραπολύνει λειμῶ.

Vide *Thef.* II. 1277. F. Παραπόλλυμι.
 et *App.* 174. F. Ὀλῆμαι.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 405. D.
 παραπόλωλεν. Vide *App.* 174. G.

Παραπολλυμι. II. 1277. F.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 11. A. μικρὴ
 παραπολλύμενον, &c.

Lucian. Nigrin. pag. 17. D. παραπόλ-
 λυται. Sed Ed. *Amst.* 1743. Vol. I. 52. 30.
 παραπόλληται. *Anacharf.* pag. 789. C. πα-
 ραπολλυμένας, quod a Cl. Auctore citatur.

Παραπομπιμός.

Eurip. Med. 5. 759. πομπαιῶ. Schol.
 πομπαιῶν δὲ τὸν Ἑρμῆν λείπει, ἐπεὶ παραπόμπι-
 μὸς καὶ εἰρηνικὸς ὁ θεός.

* **Παραπονίῳ.** *App.* 1597. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 391. Σημα τοδ' Ἀρ-
 χιλοχὲ παραπόνιον, &c. Hunc locum citat
 Auctor.

Παραπορφύρος.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 46. pag. 718.

Diod. Sic. Bibl. pag. 603. 28. διέδωκε δὲ
 καὶ τοῖς εἰσairois παραπορφύρας στολάς, καὶ
 τοῖς ἵπποις Περσικὰς σκευὰς περιέθηκε.

Παραποταμῖος. *App.* 1597. A.

Herodot. Hist. Lib. II. Cap. 60. pag.
 111. 32. a Cl. Auctore citatur.

Diod. Sic. Bibl. pag. 19. 41. 30. 4.
 71. 5. διο καὶ συμβαίνει τὰς παραποταμίους
 τοποὺς πληρεῖς ὑπαρχειν ἐμπορίων εὐδαιμο-
 νων, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1177. C.

Παραπρατῶ. III. 535. B.

Hesych. Lex. pag. 731. 2. παραπρατῶν,
 παραπρατῶν.

Soph. Aj. 5. 261. παραπρατῶν. a Cl.
Steph. citatur.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 302. 5. εἰ
 γὰρ δὴ μὴ παρέπρηξε μὴδεν, &c. Ni fallor,
 ad hunc locum respexit Auctor.

Παραπροσβύτης.

Aristoph. Nub. 5. 691. Schol.

Παραπρίσμα. III. 554. F.

Aristoph. Ran. 5. 908. πορισασθε ῥήματα,
 Παραπρίσμα' ἐπὶ πῶν

Παραπροθεσμία.

Lucian. Toxar. Vol. II. 551. 61. Ed. Amst. 1743. ὑπερήμεροι. Schol. Ὑπερήμεροι, ἐπὶ πάσης παραπροθεσμίας λείπει.

Παραπροσδοκία.

Tib. Rhetor. de Schem. apud Demosth. pag. 193. Παραπροσδοκία εἰν, ὅταν αλλοῦ τε ακροῶν προσδεχομεν, αλλο μὲν τινος χαρίσιν προσενέγκῃ.

Παραπροσωπίς.

Aristoph. Thesm. v. 265. Schol. Biset. καθά και παραπροσωπίς, ἡ παρὰ τῷ προσώπῳ τιθεμένη.

* *Παραπλῖαιω.* III. 582. G.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 245. 4. ἵνα μὴ οἷς καθηκεῖ και διαφέρει το σαφὺς εἶδεναι τὴν ἐν τέλοισι ἀληθεῖαν παραπλῖαιωσι τῆς ἀληθείας ἐν τοῖς ἀναγκαιοῖσιν διαβεβλήοις.

Παραπλῶ. App. 1597. B.

Lycophr. Alex. v. 309. Schol. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι τὰ ἐν ἑρῶν αὐτῶν ἐξεκλύσασαι, παρὰ πᾶσι τῷ τροχῷ.

Soph. Oed. Col. v. 749.

Παραπλῶσις. III. 319. G.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 418. 2. ἦτον γὰρ τὴν εἰρηνην αἰε παρὺδιαζόμενοι, δια τὴν τε τοπικὴν παρὰ πλῶσιν.

Παραραθυμεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 455. 41. διο και περὶ μεσας νυκτὸς οἱ μὲν φυλακες παρὺρραθυμικότες ἦσαν τῆς φυλακῆς, &c.

Παραραίνω.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 692. C. τὰς μὲν βεφάνες τῶν καλῶν κειμένων δροσιζουσι τοῖς μυροῖς, αλλο μὴδὲν ἐξωθεν παρὰ ραίνοντες.

Παραράμμα.

Hesych. Lex. pag. 729. 2. Παραρῖμάλα, παρὰ ράμμαλα ἱματίων.

* *Παραρίσω.* App. 1597. C.

Anth. Ep. Gr. Lib. VII. pag. 621. v. 4. Και παρὰ ριγώσεις μαινόμεναι προθυροῖς.

* *Παραρίθμεω.* App. 1597. C.

Plut. de Prof. Virt. pag. 78. ult.

* *Παραρίπλω.* App. 1597. D.

Anth. Ep. Gr. 35. Pallad. v. ult. pag. 81. Pallad. Τὸν Διὸς ἐν τριόδοισιν ἐθαύμασα

χαλκεὸν υἱά, Τὸν πρὶν ἐν εὐχολαίς, νῦν παρὰ ριπτόμενον.

Παραρκεω.

Lucian. Cynic. pag. 1103. C. χορῶν γὰρ παρὰ ρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις.

Παραρπαζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 272. Cap. 52. Ἀνδρὶ παρὰ ρπαζῆς ἀρῖες και κλασματὶ ἀναιδῶς, &c.

* *Παραρραπλω.* III. 669. F.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 256. 30. τῶν τὰ δερμάλα περὶ τὰς σισυρας παρὰ ρράπτειν. Vide Auctorem.

Παραρρεῖθρο.

Soph. Antig. v. 723. ὁρῶς παρὰ ρρεῖθροισι χεῖμαρροις ὅσα δένδρων ὑπείκει, &c.

Παραρρηνυμι. I. 527. H.

Aristoph. Ran. v. 414. χίλωνι παρὰ ρρηγνέειν, τῆθιον προκυψαν sc. καλῶν.

Dion. Hal. I. 182. 17. καμνυσης γὰρ ἡδὴ τῆς Ρωμαϊκῆς φαλαγγὸς και καλὰ το ἀριστερον κερὰς παρὰ ρρηνυμένης, &c.

Παραρρηξίς.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. II. pag. 78. 16. οἱ ἐν τῇ πρώτῃ παρὰ ρρηξί τῆς φαλαγγὸς ἐπιστρέψας και αὐτῶν, &c.

* *Παραρριπλω.* App. 1597. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 37. 25. οὐδεμίαν γὰρ λέξιν εἰκὴ παρὰ ρρίπτειν οἶδεν αὐτός. 67. 40. Odyss. A. pag. 21. 2.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 935. 28.

Παραρρευω.

Soph. Philoct. v. 672. παρὰ ρρεύηκεν. Schol. παρὲμπεπλωκεν.

Demosth. Orat. de Rep. ordin. pag. 69. C. και νῆ Δία, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, εἴεροί γε λόγοι παρὰ ρρεύησιν πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς, &c.

Epist. ad Hebr. II. v. 1. Δια τοῦτο δεῖ περισσώτερος ἡμᾶς προσεχεῖν τοῖς ἀκασθῆσιν, μὴ πῶς παρὰ ρρεύωμεν. Vide Not. Cl. Erasmi. Schmidt.

Consulantur Steph. Thes. III. 683. E. et Thes. App. col. 124. F. 1597. E.

Παραρρευσις.

Æschyl. Suppl. v. 723. και παρὰ ρρεύσεις νεῶς, &c. Schol. ἐκλάσεις.

Παραρρημα. I. 576. A.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 390. 15. ἐπὶ μὲν τέσσαρα εἴδη πλῆρεια παρὰ ρρήμα στρατὸν

τε και τα προσφορα τη γραφή. 425. 28. παραρρέεσθαι. 483. 23. 484. 9. f.

Παραρῥω. I. 575. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 75. 34.

Παραρῥυμ.

Orph. Hym. in Curet. f. 3. pag. 128. Κρεσολυραι, παραρῥυμοι, επεμβαλει ιχνησι κωφοῖς, &c.

Aristoph. Thesm. f. 126. κρεμαλα τ' Ασι-
αδ. ποδι παραρῥυμ' εὐρυθμα &c. Schol. *Bislet.* τινες δε το παραρῥυμα και εὐρυθμα, επιρρηματικως ληπτεα λεγουσιν, ανηι του παρα-
ρῥυμως, και εὐρῥυμως. — ο δε νυν παραρῥυμ-
μον δι' ενός ρ, αλλαχε παραρῥυμνον δια δυοιν
ρρ, δια την συνθεσιν γραφεται. Schol. *Bourd.*
Αρρῥυμα, μη ρυθμικῶς ἔχοντα.

Παραρῥυμως.

Vide supra Παραρῥυμος.

* Παρασαρω. App. 1597. H.

Hesych. Lex. pag. 732. 1. Phav. Lex. pag. 577. 1.

* Παρασατῶ. App. 1598. A.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 372. 21. εσπεσων δε ες σωρον ψημαλος, πρωτον μεν παρ-
εσαξε παρα τας κνημας τε χρυσου οσον εχω-
ρεον οι κοβοροι.

Παρασεισμα.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 363. ult. τα
δε παρασεισμαλα, ξηραινεσι μεν εξαπινης. ουκ
επιηδεια δε, και αζημφορα.

Παρασημανῆον.

Eustath. in Odyss. B. pag. 104. 45. εν-
ταυθα δε παρασημανῆον ευκρινειας χαριν, ως
το λεγομενον γλαυκίον, ουκ αυλοχρημα γλαυξ
εστιν, αλλ' ἑτεροῖον.

Παρασημασια.

Hippocr. Praenot. pag. 27. 31. παραση-
μασίης τοιαυτης αλις εσω.

* Παρασημειω. III. 770. A.

Phav. Lex. pag. 55. 3. in V. Αλοησει. .
pag. 118. 1. in V. Αρημεναι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 54. 44. τον δε
τονου τε αταρ και αυταρ, παρασημειῖναι οι
παλαιοι, ως μη αναλοφως εχοντα. 63. 17.
1180. 45. *Odyss. A. pag. 8. 50. 19. 33.*

Παρασι.

Lucian. Navig. pag. 932. D. ο μεν γαρ

αλλ. κοσμο. αι γραφαι, και τε ισιε το πα-
ράσιον πυραυγες, &c.

Παρασιλικος. III. 793. G.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 240. B. a
Cl. Auctore citatur.

Lucian. de Parasito. pag. 766. B. C. D.
εκεν ει μηε αλεχνια εστι η παρασιλικη, μηε
δυναμεις, — αλλ' εκείνο, οπως και ὄρον ημιν
τινα γενναιον αποδῶς της παρασιλικῆς. — πα-
ρασιλικη εστι τεχνη ποσειων, και βρωσειων, και
των δια ταυτα λεκτειων, τελ. δε αυτης, το ηδύ.

Παρασιωπαω. III. 798. E.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 237. 17. νυν
δε την μεν εσαν αιλιαν αληθινην παρασιωπῶν,
την δ' ουχ υπαρχεσαν περι Ζαπανθαιων πλαι-
των, &c.

* Παρασιωπησις. III. 798. F.

Eustath. in Iliad. A. pag. 84. 28. ειδος δε
πανως σιωπῆς εστι και η ελλειψις, διο και πα-
ρασιώπησις λεγεται.

Παρασκευασμ.

Aristoph. Thesm. f. 37. Schol. Bourd.
και γαρ παρασκευασμὸν τιν. θυμα. προ-
δηλασι, και προσημαινεσι αι μυρριναι, και το
φυρ.

Παρασκευασέον.

Plat. Gorg. I. 480. ult. εαν δε αλλον αδικη
ο εχθρ., πανηι τροπῳ παρασκευασέον, και
πραττουλα και λεγουλα, οπως μη διδῶ δικην,
&c. . III. 89. D.

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. Z. pag. 548. 8.
Το μενοι μελα τελο κραλινον, ημιν αυλοις πα-
ρασκευασέον.

* Παρασκευασικος. III. 847. G.

Aeneas Comment. Poliorcet. pag. 1653.
10. γεγραπται δε τελεως περι αυτων εν τη Πα-
ρασκευασικῇ βιβλω.

Παρασκηνω. III. 855. F.

Aeschyl. Eumen. f. 636. καπι τερμα-
φάρ. παρεσκήνησεν, &c.

Παρασκηναω. III. 855. F.

Παρασπιζω. I. 591. E.

Eurip. Herc. Fur. f. 1098. τοξα τ'
εσπαρται πεδα, "Α πριν παρασπιζου' εμοις
βραχιουσιν, &c.

Παρασπισης. I. 591. E.

Eurip. Cycl. f. 6. Ενδεξι. σω ποδι παρ-
ασπισῆς γελω, &c. *Elect. f. 886.* Συ τ',
ω παρ-

ω παρασπίς', ἀνδρῶ εὐσεβεσάων Παιδεύμα
Πυλαδῆ, &c.

Dion. Hal. I. 84. 24. καὶ αὖτε τὰς στρα-
τειᾶς πορομαχοὶ τε ἦσαν καὶ παρασπισαί. —
I. 31. οἷς ἐχρῶντο καὶ τοὺς πολέμους παρ-
ασπισαῖς, &c.

Παρασπονδήμα. III. 940. G.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 200. 8. ἔμει-
ζον παρασπόνδημα καὶ δεινόλερον, οὐδ' εἶπεν
εὐμαρές. . 304. 13. f. . 305. 2.

* Παρασπονδήσις. III. 940. G.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 132. 10. f. —
καὶ πολλὰς ἀφορμὰς ἐχούσαν [sc. πολὺν] εἰς
παρασπόνδησιν.

Παρασπονδήτης.

Eustath. in Odyss. A. pag. 33. 8. βουλεύαι
γὰρ, παρασπονδήσας εἶπεν καὶ ὑπερβαίνοντάς
τὰς ἱεράς τῶν ὀρκῶν φιάλας.

Παρασσον.

Apoll. Rhod. Arg. III. ὅ. 125. Καὶ μὴν
τὰς γε παρᾶσσον ἐπὶ προήροισιν ὀλεσσας &c. .
ὅ. 968.

Παρασαζω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 624. 8.
ὅταν δὲ καθάρων ποιήσης, τριβῶ λειώσ. καὶ ὕδωρ
παρασαζέιν. . 631. 28. . 660. 48.

Diod. Sic. Bibl. pag. 65. 39.

Παρασαλῖς. I. 1781. E.

Soph. Oed. Col. ὅ. 586. αὐτῷ τε χῆσις
δυσμορῶ παρασατίς, δίδασκε.

Παρασυναχω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. ὅ. 1296. νοσφὶ δὲ
κεραὶ Ἀθροαὶ Αἰθῆλο παρᾶσυνάχοντο θυλάρι.

* Παρασιζω. III. 1035. G.

Hesych. Lex. pag. 732. 2. . 505. 2. Κα-
τασιζών, βεβαιών, καλῶς φημιζών, παρ' ὅσον τῶν
ἀλακύνων τὰ ὀνομάζονται παρᾶσιζον καὶ ἐζημιεν.

Παρασιχίς. III. 983. G.

Suid. Lex. III. 39. ubi citatur *Diog.*
Laert. Lib. V. §. 92, 93. pag. 315. ad
quem locum respicit Cl. Auctor.

Παρασορεω. III. 1057. H.

Suid. Lex. III. 39. Παρασορεῶ. ἐκλενω. ἀπο-
τῶν βυρσῶν.

Aristoph. Equit. ὅ. 479.

Παρασραβευω.

Suid. Lex. II. 436. Λεῖξαι. εἰς ἐκαλύνω

σραβίωται. τὸ δ' ἦν τὸ γενεῶ τῶν ἐργαστικῶν
καὶ παρασραβευομένων ἀνθρώπων, &c. Vide
Not. Cl. Kust.

Παρασρευμα.

Hippocr. Praenot. pag. 111. G. Τα δὲ ἐν
τοῖσι προσώποισι παρασρέμμαλα ἦν μηδὲν ἀλ-
λῶ τοῦ σωματῶς ἐπικοινωνή, ταχέως παύε-
ται, &c.

Παρασρεφω. III. 1098. F.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 589. 27.

* Παρασυφω. III. 1117. E.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 73. 2. δυσ-
εκκρίσθαι διὰ τὸ παρασύφειν. . 313. D. μικρῶς
δὲ παρασύφειν καὶ εἶναι τροφίμον. . 327. D.

Παρασυγγραφή.

J. Poll. Onom. Lib. VIII. pag. 964. ult.
καὶ παρασυγγραφή παρα Δημοσθένει, τὸ ἐξωθεν
τι ποιῆσαι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ συμβαθῆντων.

Παρασυκοφάνειω.

Philo. Jud. de Plant. Noe. pag. 224. B.
οἱ τὸ προχειρὸν τε λόγῳ παρασυκοφάνῃσι, &c.

Plut. de Discrim. Am. pag. 73. B. εἰαιρε
δὲ μικρολογεμένου περὶ πάντα, καὶ παρασυκο-
φάνῃσι, &c.

Παρασυμβάλλω.

Hesych. Lex. pag. 733. 1. Παρασυνεβλή-
θη, ὁμοιωθῆ.

S. Chrysost. Hom. in Gen. I. 75. 2. Πα-
ρασυνεβλήθη γὰρ, φησι, τοῖς κήνεσι τοῖς ἀνοη-
τοῖς, καὶ ὁμοιωθῆ αὐτοῖς. Citatur a *Psalms*.
XLVIII. ὅ. 13, 21. In quem vide *S. Basil.*
I. 247. C.

* Παρασυναῖχην. I. 57. E.

Hippocr. de Morb. pag. 490. 31. Vide
Foef. Oecon. in Voce Κυνάγχην. pag. 221.

Παρασυναῖω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 589.

Παρασυναῖωθῆ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 589.

Παρασυνεσις. I. 1673. F.

Hippocr. de Articulis. pag. 787. B. πα-
ραζύνεσιν δὲ ἔχει πανυ πολλὴν διὰ τὰ τοιαῦτα. .
819. 4.

Παρασυνθέσις.

Phan. Lex. pag. 625. 2. Πρόθεσις, τρι-
χῶς μέλα τῶν τε λόγῳ μερῶν λαμβανέαι· ἐν
συνθέσει, ἐν παρασυνθέσει, καὶ ἐν συνάξει. —
ἐν παρασυνθέσει, οἷον κᾶθημαι.

Παρασυνθεῖσθαι.

* Παρασυνθετός. III. 1515. F.

Etym. Magn. col. 11. 23. *Σεσημειώται το ἀγχυλόχειλ*. κακῶς δὲ σεσημειώται. οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθετον, ἀλλὰ παρασύνθετον. 131. 40. Χρη γινώσκειν ὅτι τὰ ἀπο συνθέτων ονομαζίων παραδόμενα ρημαζία, ἐκ ἐπὶ μενέσι συνθετα, ἀλλὰ γινούται παρασύνθετα· οἷον ἀπὶς, ἀπὶς ὤ, εὐσεβής, εὐσεβῶ. Hæc descripsit Phavorinus, in *Lex.* pag. 110. 3. in V. Ἀποσέπικόν ἄσμα, &c.

Παρασυνθημα.

Excerpt. e Polyb. Hist. Lib. IX. pag. 768. 6. f. Το δὲ τελευταῖον, συνθημάτων καὶ παρασυνθημάτων — ἐκ ὀλίγων ἔχον.

Παρασφηκω.

Eurip. Phæn. v. 115. Schol. Καλκοδέτα δὲ, ἐπεὶ χαλκῶ παρασφηκῶνται οἱ σφοδρεῖς, διὰ το μὴ προσριζομένοι ἐξασθενεῖν το ξυλον.

* Παρασφραγίζω. III. 1188. A.

Aristoph. Thesm. v. 434. Schol. Bourd. καὶ γὰρ χαλεπὸν ἐστὶ τὰ σφραγίδια διαρρηγνῆσθαι παρασφραγίζειν, μαλιστα πολλοῖς καὶ μικροῖς διαρρηγνῆσθαι τρυπηθεῖν.

Παρασφραγίσις.

Aristoph. Thesm. v. 434. Schol. Bourd.

Παρασχεδιαζω. I. 1366. G.

Hesych. Lex. pag. 733. 1. Παρασχεδιαζομένη, παραχαρὰττομένη. *Phav. Lex.* pag. 577. 2.

* Παρασχεδόν. I. 1365. F.

Suid. Lex. III. 40. Παρασχεδόν. παραυλικά. *Apoll. Rhod. Arg.* I. v. 698. αἶαν μετὰ τὴν δὲ παρασχεδὸν αὐλὶς ἀνωρὸ Ὑψιπυλῆ, &c. II. v. 10. παρασχεδόν. Schol. αὐλὶς τε ἐγλύς. v. 861. Schol. ἐγλύς ἢ ἐν τῷ μετὰξού. III. v. 440. IV. v. 1331.

Παρασχηματίζω. I. 1330. B.

Phav. Lex. pag. 119. 1. 4. 487. 2. Μακαρζαζ — εἰς γὰρ τὰ εἰς ὧ λησούα ρημαζία παρασχηματίζει συκρίτικον καὶ υπερθετικόν. Hæc sunt ex *Etymol. Magn.* col. 373. 55. desumpta.

Aristoph. Acharn. v. 424. πῶλχις ἐρου. Schol. Συνθηθὼς αὐτὸ παρὰσχημάτισεν. ὡς γὰρ λαλίστερον καὶ ψευδέστερον ἔλω καὶ πῶλχις ἐρου.

Παρασχηματισμός.

Phav. Lex. pag. 174. 2. Γερων — ἐξ-
VOL. II. N°. XV. 5.

ἐφύγε τὴν κλισίαν το γερῶν γερῶν, ἀνεδεξάτο γὰρ παρασχηματισμὸν διὰ τὰ τ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 63. 28. καὶ ὅτι ἐν αὐτῷ μὲν, ὀνομαζὶ ἀρσενικῶ ἐκ ἐπηκολαθήσεν παρασχηματισμὸς θηλυκῶ. *Odyss.* A. pag. 65. 46. Το δὲ ὑμᾶ, ἐστὶ μὲν ἀνώνυμῶς κλητικὴ ἀνὶ τὰ ὑμέτερα. ἐχει δὲ καὶ θηλυκὸν παρασχηματισμὸν ἐν τῷ, ἐν ναιόμενῃ πόλιν ὑμῶν.

* Παρασχιζω. III. 1198. F.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 309. F. παρασχιζομένους — παρασχίσαντας &c.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 119. 12. μετὰ δὲ λιθῶ Αἰθιοπικῶ ὁξεί παρασχίσαντες παρὰ τὴν λαπαρην, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 57. 42.

Παρασχισης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 57. 35. ἔπειθ' ὁ λεγόμενος παρασχίσης, λιθὸν ἐχὼν Αἰθιοπικόν, &c.

* Παραλαβή. III. 1296. G.

Phav. Lex. pag. 577. 2. ult. Παραλαβή. κός ἐστιν, ὅταν παρὲλθῇ τοῦ χρόνου, τί κατ' ἐκείνον ποιοῦν. ὡς ὅταν ἐρωτῇ τις τι χρεὺς ἀναλῶν, ἢ ἡλὶς ποιοῦν, λέγω, ὅτι ἐγράφων. *Lege quæ sequuntur.*

Eurip. Hec. v. 1028. Ἀμερσας. Schol. ἀμερδῶ, ἡμερδὸν παραλαβὴν, ἀμερσῶ μελλῶν, &c.

Sext. Emp. adv. Phys. pag. 648. 2. f. καὶ ὅτι εἰσι μὲν ἀδυνατῶν εἶναι φασί, τῶν συνέλεξι-
κῶν ἀληθῶν οὐκ ὄντων, ψευδῆ τὰ παραλαβὰ τέλῶν. 649. 4, 6, 9. *Lege quæ sequuntur.*

Παραλειχίσμα. III. 1361. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 253. 11. παρὰλεί-
νας ἀπο τὰ ναυικά παρὰλειχίσματα μετὰ τῶν υπερκειμένων λοφῶν.

* Παραλέλυτος. III. 1388. E.

Hom. Iliad. P. v. 40. Φρόνιδι. Schol. τὴν γὰρ παρὰλέλυτον συλλαβὴν, δεῖ ὁξυτονεῖν, ἢ κυρίον θηλυκόν. ἐστὶ γὰρ &c.

Aristoph. Nub. v. 1005. Schol. *Equit.* v. 439. Schol. v. 496. Schol. *Pac.* v. 570. Schol. *Vide Plut.* v. 598. Schol.

Παραλέμνω. III. 1403. B.

Aristoph. Lyfistr. v. 116. παρὰμοῦσα. Schol. *Bisjet.* v. 132. παρὰλέμειν θ' ἡμῖν. Schol. ad v. 116. παρὰλέμειν.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 152. Α. μα-
χαίριον μικρὸν παρὰλέμνουες, &c. *Vide Cassaub. Animadv.* col. 278. 42, 51.

* **Παραβλαβμένως**. III. 1266. C.
Plat. de Rep. II. 399. B. εν πασι τοῖσις
 παραβλαβμένως και καρβένως αμυνομενε την
 τυχην.

Παραβλησημενως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 70. 1. περι γαρ
 ῥά ἐ χαλκῷ ελεψε — πανυ παραβλησημενως
 ειρηται. . *Odyss.* O. pag. 563. 35. Το δε πρω-
 τισα, παραβλησημενως κειται.

S. Chrysost. Hom. in Gen. I. 85. 4. και
 ινα μαθης, ως εδεν των τοιων παραβλησημενως
 και αποκεκληρωμενως φθεγιται η θεια γρα-
 φη, &c.

Παραβλεχνολοζω.

Dem. Phal. de Elocut. §. 181. pag. 106.
 Ταυτα μεν δη παραβλεχνολογισθω αλλως.

* **Παραβλησησις**. III. 1464. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 38. 18.

Diod. Sic. Bibl. pag. 6. 32. αι τε των
 ασρων αρχαιοτατοι παραβλησησις ευρησθαι λε-
 γονται, &c. . 17. 6. . 23. 25. . 44. 17. .
 51. 24. . 59. 34. . 79. 36. . 213. 38. —
 το μελλον νοεσι, παλαια τινη και πολυχρονια
 παραβλησησις περι των πεπιστευκοτες.

S. Lucæ Evang. XVII. §. 20. Ουκ ερχε-
 ται η βασιλεια τε θεε μελα παραβλησησεως.

Παραβλησηον.

Aristoph. Thesm. §. 984. εμπαιζει τε, vel
 ut alii legunt εμπαιζειται. Schol. — εν τουτω
 δε διαφερεσιν ετοι, οτι Ομηρῷ μεν [*Odyss.* I. §.
 553.] μελα γενικης, Αριστοφανης δε μελα δορι-
 κης τελο το ρημα συνιασσει, ο παραβλησηον. .
Lyfistr. §. 1220. Sch. . *Nub.* §. 132. Sch.

Παραβλησηης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 10. 10. περι τε της
 των ασρων ταξεως και — τελον [*Mercurium*]
 πρωτον γενεσθαι παραβλησηην. . pag. 132. 41.
 των δε ασρων γενομενον επιμελη παραβλησηην,
 [sc. *Cælum*] πολλα προλεγειν &c.

Παραβιλλω. III. 1541. B.

Suid. Lex. I. 291. Παραβιλλωμαι δε, τας
 εκ των μυκηρων τιλλω τριχας η των μασχα-
 λων. Hæc ab *Aristoph. Acharn.* §. 31.
 Schol. sunt desumpta. . III. 40. Παραβιλλε-
 ται. διασειεται. τας τριχας τε πρωκη διασει-
 εται.

Aristoph. Plut. §. 168. a *Steph.* citatur.
 Vide Schol. et *Lyfistr.* §. 277. Schol. *Biset.*
 §. 89. παραβιλλμενη. Schol. *Biset.* αυτη του

παραβιλλασα τας τε αιδοις τριχας. . §. 151.
 Schol.

Παραβιλμῷ. III. 1541. C.

Aristoph. Plut. §. 168. Schol. Addas
Lyfistr. §. 277. Schol. *Biset.* παραβιλμῷς, ο
 των τριχων τιλμός.

Παραβιλῷ.

Aristoph. Lyfistr. §. 277. Schol. *Biset.*
 Παράτιλῷ, ὅς τας τριχας παραβιλλμενας
 εχει. ε τενανλῖον, ο απαράτιλῷ.

Παραβιλῖα. III. 1541. D.

Philostr. de Vitis Soph. pag. 536. 17. a
Cl. Steph. laudatur, cui Exemplo addas
 pag. 167. 4. Vide Not. 8.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 638. F.
 e *Cratino.* ἴτω δε και τραγωδίας Ο Κλεομαχε
 διδασκαλῷ μελα των παραβιλῖων, &c.

Παραβιμωρεω.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 740. C. του
 νομε τελο επιρεψανῷ, ἵν' εἴτις αυτω βια προσ-
 ηνεκται καλα την αρπαγην, ενλαυθα παραβιμωρεῖν
 εαυτω και απαλλατρεσθαι. *Cl. Casaub.* legen-
 dum videtur, πάρα τιμωρεῖν.

* **Παραβιολμω**. III. 1586. C.

Suid. Lex. III. 40. Παραβιολμηκότες.
 εαυτων αφειδησαντες. Πολυβῖῷ. Παραβιολμη-
 κότες, και τελεως απελπισαντες την σωτηριαν.

Eustath. in Iliad. A. pag. 23. 44. ει και
 τοις υπερον. μοχθηρως παραβιολμαῖται καλα τι
 Αἰσυπῖον εθῷ.

Παραβιολμως.

Heliod. Æthiop. Lib. IX. pag. 442. 16.
 πρῷ τοσαυτας μυριαδας [ουτω] παραβιολμως
 ανηλαζομενῷ;

Παραβιλαικευω.

Aristoph. Vesp. §. 1473. Schol. Ορχου-
 μενῷ ο γερων παραβιλαικεύεται.

Παραβισημα.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 208. C. με-
 τα δε ταυτα παραβισημα εκ τροπων παχεων
 συσκευμενα δια αλυσεων χαλκων κρεμαμενα.
 Vide *Casaub. Animadv.* col. 364. 6.

Παραβιςβη. III. 1340. A.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 626. E.
 πρῷ μεν αυτας τας εν αλληλοις παραβιςβας
 και φιλοψιμιας ορμησαντες, τελῷ απεθνηρωθη-
 σαν εως, ως &c.

* Παραβιψις.

* Παράτριψις. III. 1340. A.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. V. pag. 175. 2. και επι των καλα την συνεσιαν, ενέριε παράτριψις, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 118. 38. εν τη δια της υλης πορεία και παραρίψει, &c.

Παραίροπικος.

Eurip. Androm. v. 527. Schol.

Παραίροπ. III. 1361. A.

Pind. Pyth. B. v. 65. Ευναι δε παράτροποι, &c. Schol. παραίροπες ευνας φησι, τας μοιχιδικας και τε δεοντα παραίειραμμένας.

Eurip. Androm. v. 526. ab Auctore citatur. ubi Schol. εκίελαμενον, παραίροπικόν. et παραίειραμμένον.

* Παραίροχαζω. III. 1656. D.

Anthol. Ep. Gr. pag. 191. *Lucill.* v. ult. Και σε καλαςρεψη, και σε παραίροχάση. pag. 463. ult. Ως βεής ο Παρις τηνδε παρείρόχασεν.

Παραίυπ. III. 1692. C.

Aristoph. Acharn. v. 516. παρακεκομμένα. Schol. Μηδεν ευελες έχοντα. απο μέλαφορας των αδοκιμων νομισμάτων, απερ παραίτυπα λείπει και παρακεκομμένα.

Παραίυπωλικ.

Sext. Emp. adv. Log. pag. 470. 2. και αλλας παραίυπωλικας [sc. φαντασίας] τας απο υποκειμενων μεν, ου κατ' αυτα δε τα υποκειμενα.

Παραυλιζω. I. 627. E.

Eurip. Ion. v. 492. Ω Πανταθακημαλα, και Παραυλιζεσα πέτρα, &c.

Athen. Deirp. Lib. V. pag. 189. E. Hic locus a Cl. Auctore citatur.

* Παραυξανω. I. 1377. B.

Dion. Hal. II. 24. 27. η γαρ εκ του η γινομενη συλλαβη, μακρα την φυσιν ουσα, τεταρων γραμματων προσθηκαις παραυξηθεισα, &c.

Παραυξησις. I. 1377. B.

Sext. Emp. adv. Grammat. pag. 243. §. 126. Μυσικοι μεν γαρ ισως αλογες τινας χρονας, και φωνων παραυξησεις δυνησονται απολιπειν.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 264. C. κατ' ας γενομενας ποτε παραυξησεις, &c.

Παραυλα. I. 605. G.

Hesych. Lex. pag. 733. 2. Πάραυλα, παραχρημα, ευθεως, παραυλικά.

Aeschyl. Agam. v. 746. πάραυλα δ' ουν ελθειν ες Ιλιε πολιν λείοιμ' αν, &c.

Eurip. In. v. 69. pag. 472. Πάραυλα δ' ησθεεις υστερον σενει διπλά.

Παραυχενι. I. 608. B.

Anthol. Ep. Gr. pag. 481. *In Dianam.* Αρριμι, πα σοι τοξα, παραυχενι τε φάρετρη, &c.

Παραφθεγγομαι. IV. 138. D.

Aristoph. Ecclef. v. 295. Schol. Παραρhythmον ποιησης, μηδεν παραφθέγγη.

* Παραφθειρω. IV. 143. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 772. 50. ζειρα — σημαίνει δε φασι ζωνην και χιλινα και χλαμυδα, ην μεχρι και εσαρι παραφθείροντες οι Λυκιακοι ημίζαρον λείυσιν.

Παραφλοισμα.

Athen. Deirp. Lib. IX. pag. 368. A. ex *Achaeo.* Κεκερμαίσθω δ' αλλα μοι παροψιδων Καίεθθα, και κνιστρα παραφλογίσματα.

Παραφορεω. IV. 112. B.

Aristoph. Equit. v. 1212. απωλα γαρ σοι παρεφόρεν.

Plat. de Leg. II. 858. B. Forte ad hunc locum respicit Cl. Stephanus.

Παραφορ. IV. 111. F.

Eurip. Hec. v. 1050. τυφλω σειχοντα παραφορω ποδι. Sch. δια τελο παραφορω ποδι φησιν, ηδεν παραφερομένω, και εκ ορθως βαδιζοντι, αλλα τετυφλωμένω, δια το τετυφλωσθαι αυτον.

Lucian. Ver. Hist. pag. 376. B. ε δε φιληεις, αυλικα εμεθυε, και παραφορ. ην. 564. A.

Plat. de Leg. II. 775. D. σπειρειν εν παραφορ. αμα και κακ. ο μεθύων.

Παραφορλιζομαι. IV. 127. C.

J. Poll. Onom. pag. 222. 8.

Plut. de Lib. educand. pag. 8. E. και ταυτα μεν δη τω λογω παρεφορλισάμην, εν' εφεξης και ταλλα τα φεροντα προ την ορθην των νεων αλωση συνάψω.

* Παραφρονησις. IV. 216. B.

Soph. Oed. Tyr. v. 118. Schol. αμα δε και εν παραφρονήσει οντες, τα βραχεια μειζω δοξαζουσι.

Παραφρονιμ.

Παραφρονιμῶ. IV. 216. B.

Soph. Oed. Tyr. §. 709. ἰσθὶ δὲ παραφρόνιμον, &c. Schol. ἰσθὶ πεφανθαι με παραφρόνιμον, ἀνὴρ τε παραφρονα καὶ ἀνοήον, καὶ ἀπορον ἐπὶ τὰ φρονιμα. Vide *Suid. Lex.* III. 41.

Παραφρερεω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 253. B. — πρεσβευτὰς τρεῖς· ὧν ὁ μὲν, δύο ἔχων ταγματὰ παραφρερεῖ τὴν πέραν τῆς Δαρείου πᾶσαν ἐπὶ τὰς ἀρκύας.

* Παραφρων. IV. 201. E.

Soph. Eleet. §. 475. Εἰ μὴ ἐγὼ παράφρων μανίης ἐφυν, &c. Schol. εἰ μὴ ἐφυν καὶ ὑπαρχὼ ἐγὼ μανίης παράφρων, καὶ λειπομένη καὶ ἐς ἐρημένη γνώμης σοφῆς, ἦγεν διανοίας φρονιμῆς. . *Oed. Tyr.* §. 710. Schol.

* Παραφυλακῆ. IV. 240. G.

Hippocr. Epist. ad Crat. pag. 1278. 53. ψυχαὶ δὲ τῶν θεραπευτῶν οἱ καιροὶ. ὧν ἡ παραφυλακὴ τὸ τέλος.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 199. 11. f. πρεσβευταὶ πρὸς τὰς Ἀχαιοὺς ἤξισαν δέναι παραφυλακὴν αὐτοῖς. . *Lib. IV.* pag. 398. 24.

* Παραφυλακίον. IV. 240. G.

Soph. Oed. Col. §. 1719. Schol. παραφυλακίον δὲ πῶς καὶ τὰ ἀρρήτα ὑπὸ οὖν ἡγάθεν ὁ ἀγγέλῳ, ἐκ τῶν σχηματικῶν μηνύων.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 162. pag. 106. Παραφυλακίον δὲ, οἱ οἱ μὲν πρὸς τοῖς στρατοπέδοις χάρακες, ἀρσενικῶς λεγούμαι· αἱ δὲ πρὸς ταῖς ἀμπελοῖς, θηλυκῶς.

Παραφύεω. IV. 298. F.

Julian. Epist. ad Libanium. pag. 401. 1. 6. a Cl. *Steph.* citatur.

Plut. de cap. ex Inim. Utilit. pag. 92. B. ὡς περ γὰρ οἱ χαριεντὲς γεωργοὶ τὰ ῥοδά καὶ τὰ ἰὰ βελίῳ ποιεῖν νομίζουσι, σκοροδά καὶ κρομυὰ παραφύεοντες.

* Παραφώνεω. App. 1600. F.

Suid. Lex. III. 41. Παραφύζει. παραφώνει. . *Hesych. Lex.* pag. 733. 1.

Παραφωτισμῶ.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 202. B. ὅπερ γὰρ εἰς ὅρῃ δύει, πλείω τὸν μέγα δύσιν χρόνον τῆς ἡμέρας συμβαίνειν ἐκ τῆς παραφωτισμοῦ.

Παραχαράκης. IV. 396. H.

Hesych. Lex. pag. 733. 1. Παραχαράκης,

διαστροφῆς, παραχρῆς τῶν ἐν τεθνήσκοντων νομῶν. . *Suid. Lex.* III. 42.

Aristoph. Acharn. §. 516. Schol. a Cl. Auctore laudatur. Vide *Suid. Lex.* I. 32.

Παραχελωῖται.

Steph. de Urb. pag. 626. H.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 663. A. — Παραχελωῖται — καὶ γὰρ ἐνλαυθα εἰν Ἀχελῷῳ πῶς αὖ πλεονάζον Λαμίας, παρ' ὧν οἱ κεσιν οἱ Παραχελωῖται.

Παραχελωῖται.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 704. A. καὶ πολλὴν τῆς Παραχελωῖτιδος φθειροῦ ἀναψύξιν χαρίζομενον τῷ Οἰνῇ καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ τοῦ Αἰμαλθείας κέρας.

Παραχλιαίνω.

Hippocr. de Nat. Mul. pag. 574. 17. ταῦτα παραχλιαίνων, τὸ ἀποσᾶζον εἰρῶ προσθῆς. . 672. 1. παραχλιαίνειν ἐν πυρὶ μαλθακῶ &c. . 660. 9.

* Παραχορδεω. IV. 566. B.

Suid. Lex. III. 32. Παρακεχόρδην, οἷον παρημαρξήκε, λέγουσιν Ἀττικοί. Cl. *Kust.* malit legere παρακεχόρδην. Vide Not.

Παραχορδίζω. IV. 565. H.

Aristoph. Eccles. §. 295. παραχορδίζης. Sch. πρὸς ῥυθμὸν ποιήσης, μηδὲν παραφθεγγῆς.

Suid. Lex. III. 42. Παραχορδεῖς. παρασεμνον ποιήσεις. . *Hesych. Lex.* pag. 729. 2. Παρακεχόρδην, παρηλλαχεν, παρημαρξεν.

Παραχορευω.

Eurip. Ion. §. 463. Παραχορευομένῳ τριποδὶ Μαντινέμαζα κραινέει.

Παραχορηγῆμα. IV. 573. B.

Aristoph. Ran. §. 213. Schol. *Biset.* Vide *J. Poll. Onom. Lib. IV.* §. 110. pag. 414. a *Biseto* et Auctore nostro laudatum.

Παραχρομαι. IV. 617. E.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 143. 1. τὸν ἐν ἀλοφίῃσι ἔχειν παραχρησάμενον τῶν μαχίμων Αἰγυπτίων, &c. . 273. 23. . 319. 21. . 465. 8. f. a Cl. *Steph.* laudatur.

Παραχρησις. IV. 617. F.

Eustath. in Iliad. A. pag. 758. 36.

Παραχρηστηρίζω.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 616. C. εἰ μὲν παρεχρηστηρίασε, κολασθείσης αὐτῆς· εἰ δ' ἄρδεν

ἔθεν ἐκακῆρθε, το πρὸς αὐθὺν αὐτῶν πρᾶξαν-
των.

Παραχρῆς.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 369. B. διαστροφὸν δὲ, ἢ παράχρην, ἢ ἐλεροσχημον, μὴδεν.

Παραχυσίς.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 262. A.

Παραχώμα.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 325. B. διω-
ρυξί δὲ, καὶ παραχώμασι, καθάπερ ἢ καὶ λε-
γόμενῃ χώρᾳ τῆς Αἰγύπτου διοχεύεται. 671. D.

* Παραχωρησις. IV. 677. A.

Dion. Hal. I. 222. 14. μὴδεμίαν εἶναι σφι-
σι πρὸς ἐκεῖνον μὴτ' ὑπερ ἡγεμονίας παραχώρη-
σιν, μὴτε περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας συνθηκῇ.

Παραχωρηθῆναι.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 268. A. αρ-
κεὶ καὶ ἐν κεφαλαιῷ τις εἴπη· τε δ' ἀκριβεῖς,
ἀλλοις παραχωρηθῆναι.

Παραχωρηθῆναι.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. I. pag.
27. 7. μαλιστα δὲ το παραχωρηθῆναι ἀβασκα-
νως τοῖς δυναμὶν τινα κεκλήμενοις, οἷον τὴν φρα-
σικὴν, ἢ δὲ.

Παραχωρεῖσθαι.

Soph. Oed. Tyr. v. 193, παραβώμιον. Sch.
αὐτῇ τε παραχώριον, δὲ.

* Παραψαυῶ. IV. 693. F.

Hippocr. de Morb. pag. 504. 39. ἦν μὲν
μεινὴ τὰ στήθια πλείονα χρόνον ἐν τῇ κοιλίᾳ, καὶ
παρεψαυῶσαι μοι ἀποφθῆναι δὲ.

Παραψελλίζω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 121. B. Νε-
αρχῶ, καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι παραψελλίζοντες ἦδη.

Παραψοῖσθαι.

Plat. Phædr. III. 267. A.

Παρεδαληφοῦ.

Aristoph. Av. v. 934. Schol. e *Sophocle.*
Καλασικὴ κυνὸς σπολάς Λιεύσσα, παρεδαλη-
φόρον δερῶ.

* Παρεδαλωθῆναι. App. 1602. A.

Lucian. Bis accusat. pag. 747. B. ἀλε-
λεις δὲ ὁμῶς, καὶ μίξολευκοί, καὶ καλῆσιμνοί,
καὶ παρδαλωτοὶ τὴν χροάν.

Παρεγγραπτός. I. 872. G.

Suid. Lex. III. 28. Παραγράφους, καὶ
Vol. II. N°. XVI. 1.

παρεγγραπτός. νοθεύς. ξενεύς. . pag. 44. Παρέ-
γραφον. νοθόν. καὶ παρεγγραπτός. ξενεύς. νο-
θεύς. . *Phæv. Lex.* pag. 578. 3.

Eustath. in Odyss. Proem. pag. 4. 21.

Lucian. Jup. Trag. pag. 689. C. μόνοι
γὰρ ἐσμεν, καὶ ὑδεῖς ἀνθρώπων παρῆσιν ἐν τῷ
συλλογῷ ἐξω Ἡρακλῆες, καὶ Διονύσοι, καὶ Γα-
νυμήδες, καὶ Ἀσκληπιοί, τῶν παρεγγραπτῶν τε-
τῶν. Vide Auctorem. . 1099. B. καὶ ταῦτα
μὲν περὶ τῶν νοθῶν, καὶ παρεγγραπτῶν.

Παρεγγραφεῖ. I. 872. G.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 180. 2. f. .
211. F. καὶ ἀποθανόντα κληρονομήσας παρέ-
γραφῶς Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο. Vide Ca-
saub. *Animadv.* col. 370. 11. et Auctorem. .
pag. 212. C.

Παρεγγραφεῖ. I. 872. G.

Æschin. Orat. de falsa Legat. pag. 256.
C. Cleophon — παρεγγραφῆς αἰσχροῦς πολι-
τῆς καὶ διεφθαρτῶς νομῇ χρημάτων τὸν δη-
μόν, δὲ.

Lucian. Bis accusat. pag. 758. A. εἴτα
ἀσάλευσα αὐτὸν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς ἐμῆς, παρ-
ενέγραψα, καὶ αὐτὸν ἀπέφηνα. . 871. C. .
1096. A. . 1098. B.

Παρεγγραψίς.

Xenoph. Lacedæm. Resp. Cap. 11. §. 4.
pag. 88. 1. ἐκ δὲ τῶν τῶν μορῶν δια παρῆ-
γγραψῆς καθίσταται τότε μὲν εἰς ἐνωμοτίας, τότε
δὲ εἰς τρεῖς, τότε δὲ εἰς ἕξ.

Παρεκκλίνω. II. 254. F.

Aristoph. Equit. v. 950. Δημῶ. Schol.
οὐδὲν ἐν δὲ τῷ τῶν παρεκκλίνειν τῷ το ονο-
μα. Ita *Vesp. v.* 40. 15ῃ βοεῖον δημόν. v. 41.
δημόν. Vide Schol.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 454. B. .
701. E. ἐνιοὶ δὲ παρεκκλίνοντες τε τὴν λέξιν, δὲ.

Aristot. de Hist. Animal. Lib. II. pag.
778. C. ἀμφότερα τὰ σκελῆ καὶ τὰ προσθία
καὶ τὰ ὀπίσθια εἰς τὸ πρὸςθεν καμπῆται, μι-
κρόν εἰς τὸ πλάγιον παρεκκλίνειν.

Hippocr. de Articulis. pag. 822. A.

Παρεκκλίσις. II. 254. F.

Plut. adv. Colot. pag. 1123. E. ταῖς μὲν
γὰρ περὶ κόσμων ἀπειρίαις, καὶ ἀλῶν φύ-
σεως, καὶ ἀμερῶν καὶ παρεκκλίσεων διαφο-
ραῖς, δὲ.

Παρεκκοπῆ.

Plut. de Sanit. tuendâ. pag. 130. B.

και παρεκτόπειν τηρῆσθαι αἰ τα πλασσομένα
μερη και ψηλαφώμενα τε σωμαῖα.

* Παρεκκλήμα. II. 506. D.

Aristoph. Nub. §. 18. Schol. Ταῦτα παν-
τα παρεκκλήματα εἰσι. §. 22. Schol. §.
132. Schol. §. 218. Schol.

* Παρελχειρεω. IV. 455. E.

Pind. Pyth. Od. IX. §. 68. Schol. ἐκα-
ς φησι, κρυπτεῖ τες λόγους, ἔς περὶ συνεισίας
εοικε παρελχειρεῖν ὁ Χειρῶν τον Απόλλων.

Παρελχεω.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 26. B. ἡδυν
γὰρ εἶναι τον οἶνον παρελχομένης θαλαττης. .
pag. 31. ult.

Παρελχεωζω.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 215. E. τις
ἐν εἰπεν ἱστοριογραφῶ — τον Σωκράτην παρ-
ενέχρωσε τον Πλάτωνα Σφαίριον.

* Παρεδρεω. I. 1086. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 434. 22. και γὰρ
οἱ τοῖς καμνῶσι παρεδρεούνης ἐνεπιπλον εἰς την
νοσον ἀπαντες.

Παρεδρεω, I. 1085. H.

Aristoph. Av. §. 1750. και Πάρεδρον βα-
σιλείαν εχων Διῶ. Vide Schol. Bifet.

Eurip. Hec. §. 616. Αἱ μοι πάρεδροι τῶνδ'
ἐσὼ σκηνομαχῶν καμῶσιν, &c.

Pind. Olymp. B. §. 137. Βελας ἐν ορθαῖς
Ραδαμανθυῶ, Ον πάτηρ εχει Κρονῶ εἰσιμον
αὐτῷ πάρεδρον, &c. Schol. Νεοί. πάρεδρον
και συγκαθέδρον, &c. . *Olymp. H.* §. 28. Εν-
θα Σωφειρα Διῶ ξενισ Πάρεδρῶ ἀσκειται Θε-
μῖς, &c. . *Pyth. Δ.* §. 6. Ενθα ποτὶ χρυσεων
Διῶ αἰητῶν πάρεδρῶ, &c.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 292. 15. τότε
και τας παλλακας και τας κεριδιαις γυναικας
εσαλῆσθαι παρέδρους.

* Παρεικαζω. I. 1122. E.

Lycophr. Alex. §. 87. Schol. ὡς γοῦν
παρεικάζει την γαστέρα αὐτης, &c. . §. 395.
Schol.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 38. E. απο
τε καλα μεθην δε καλασθήματι και ταυρῷ
παρεικάζουσιν τον Διονυσον, και παρδαλει, &c. .
Lib. IX. pag. 402. B.

Plat. Sophist. I. 254. C.

Παρεικαθω.

Soph. Antig. §. 1114. Και ταυτ' ἐπαινεις,
και δεκεις παρεικάθειν. . *Oed. Col.* §. 1397.

πρὸ θεων ομοίων αὐτῷ πιθεσθαι και παρ-
εικάθειν.

Παρειλίτω.

Eurip. Phæn. §. 149. Schol. αμα και
των βοσρυχων παρειλίτων τοῖς οφθαλμοῖς το
γοργωνδες.

Παρεῖρω.

Soph. Ant. §. 375. νομους παρείρων χθονῶ
υψίπολις. Schol. ὁ πληρῶν τες νομους και την
δικαιοσυνην, υψίπολις γίνεσθαι.

Παρεισαλω. I. 74. D.

Aristoph. Nub. §. 140. Schol. . *Thefm.*
§. 881. Schol. Bifet. . *Lyfistr.* §. 1. Schol.
Bifet.

Lucian. Philop. pag. 1127. 2. f.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 24. 15. . 133.
7. . 298. 7. μεῖα ταῦτα προελθων αὐτῷ, τε-
του χαριν εφη παρεισαλαῖν τους αιχμαλω-
τες, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 54. ult. διοπερ τον
θεον τον παρ' αὐτοῖς καλεμενον Ἀνξιν παρεισά-
γουσι κυνῶ εχοντα κεφαλην, &c. . 60. 42. .
100. 27. . 137. 20, 31. . 148. 22, 25. .
212. 18. . 501. 27. εἰδῶ δε τες ικανες εἰς
την πολιν παρεισαλαγῶν, &c.

Παρεισβαλλω. I. 676. H.

Suid. Lex. III. 48. Παρεισαντα. παρεισ-
βαλόντα. . pag. 49. Παρεισκρίνει. παρεισερ-
χεται. παρεισβάλλει.

Παρεισγραφη.

Plut. Amator. pag. 756. D. ὡς παρεισ-
γραφῆς δικην φεῦγειν και νοθείας της εν θεοῖς.

Παρεισδυμι.

Eustath. in Iliad. Ψ. pag. 1424. 40.

Lucian. Calum. non tem. cred. pag. 883.
B. ἐπὶ τῷ παση δυναμει χωρεσιν, ὡς ῥᾶς α
παρεισδύναι και ἐλεῖν δυναμενοι.

Herodian. Hist. Lib. I. pag. 12. 2. παρ-
εισδύνες δε τινες των ἐπὶ της αὐλης οἰκητῶν, &c.
Vide Cl. Auctorem, *Thef. I.* 1062. H.

* Παρεισδυνω. I. 1062. H.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 645. Schol. Πυ-
θαγορας δε εν τῷ, μεταλλοῖσθαι τας ψυχας
και παρεισδύνειν εἰς ἐτέρα σωμαῖα, φησιν,
οἱ &c.

* Παρεισδυσις. I. 1062. H.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 137. 3. f.
ὡς μακροθεν ἐκ ἀσείας παρεισδύσεως γινομε-
νης, δεοῖσθαι ἀπεχεσθαι των μακροθεν.

Παρεισδυω.

Παρεϊσδύω. I. 1062. H.

S. Judæ Epist. γ. 4. παρεϊσέδυσαν γὰρ
τινες ἄνθρωποι, οἱ παλαιὶ &c.

Plut. Lacon. Apophth. pag. 216. B. ἐπεὶ δὴ
τὰ ἀρχαία νομίμα ἐκλυόμενα ἔωρα, ἄλλα δὲ
παρεϊσδύμενα μοχθηρὰ, — παίζων εἶπε, &c.,
Lacon. Instit. pag. 293. ult.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1160. C.
τῷ οφίς ἐς τὸ σῶμα παρεϊσέδύετο ἀγῆς.

Herodian. Hist. Lib. II. Cap. 40. pag.
81. πολὺ τὸ στρατεύματι μερὶ διασκεδάσας
ἐκεῖν, κελυεῖ παρεϊσδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν.

Vide Steph. Thes. I. 1062. H.

* Παρεϊσειμι. I. 1138. G.

Antiph. apud Athen. Deipn. Lib. III.
pag. 118. E. Γαδερικόν θ' ὑπολαβόντων παρ-
εἰσίτω. 262. A. ἐ Philippide. ψωμοκολα-
κεύων καὶ παρεϊσιῶν αἱ.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 583. 13. παρ-
εἰσιόωντων πρὸς τὰς σιταρχίας εἰς τὴν πόλιν.

Παρεισενέλω. App. 1603. D.

Demosth. adv. Leptin. pag. 382. C. δίκην
ἢ ἂν ὑμῖν, δωκῇ δοσεὶ καὶ τὸν παρεισενελέ-
μενον νομόν.

* Παρεισερχομαι. I. 1269. D.

Suid. Lex. II. 37. Εἰσερχομαι. τὸ παρ-
εἰσερχομαι. Phav. Lex. pag. 579. 2. in Voce
Παρεισελθεῖν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 178. 4. 301. 36.
301. 36. ἐπὶ τὴν Σάμω παρεισελθόντων, καὶ
τῆς πόλεως ἐκράτης γενομένης, &c. 302.
3. ἐλαβον τὴν πόλιν παρεισελθόντες, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 9. 9. παρ-
εἰσελθόντες δ' ὡς φίλοι, &c. 11. 5.

Lucian. Lucius. pag. 647. A.

Παρεισκομιζω.

Joseph. de Bello. Lib. II. pag. 167. l. 4.
Pilatus νυκτὶ κεκαλυμμένος εἰς Ἱεροσόλυμα
παρεισκομιζοῦ τὰς Καισαρῶν εἰκόνας. 357. §.
1. 22. ἐπεὶ δὲ τι λαθρὰ παρεισκομισθήσονται, &c.

Παρεισκρινω. App. 1603. E.

Eustath. in Iliad. B. pag. 199. 24. παρ-
εἰσκρινόμενων τῶν τῆς Βοιωτίας διηγημάτων.
Odys. A. pag. 29. 25. τὰ γὰρ καὶ ἰσχυρὰ μόνον
προβιβαῖν καὶ εἶναι τὴν τῶν περιεργῶν τῶ συμ-
ποσίῳ παρεἰσκρίνεσθαι, &c.

Παρεισκυκλω. II. 506. F.

Eustath. in Iliad. A. pag. 6. 44.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 661. B.

ex Athenione. Ἰχθυὺν παρ-εἰσέκυκλῃσεν οὐ δ'
ὄρωμενον Λαχάνον, ταριχῶν πολυέλες, χον-
δρον, μέλι, &c. Vide Casaub. Animadv.
col. 940. 62.

* Παρεισοδεύω. App. 1603. E.

Lucian. Philopatr. pag. 1122. A. ἐς τὰ
τῶν μακαρῶν ἰχθῆα παρ-εἰσώδεντε.

Παρεισοδιαζω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 75. 42. ὡς περ
δὴ καὶ ἐνθαυθὰ, τὸν τε Πειρίθοον καὶ τὸν Ἐξάδιον
παρ-εἰσοδιάζει.

Παρεισπέρπω.

Joseph. de Bello. Lib. V. pag. 324. §. 1.
10. διὰ σπευδῆς παρ-εἰσπέρπει προκαταληψο-
μένους τὸ ἱερὸν.

Παρεῖσπιπλω. III. 314. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 364. 1. συνεβάνε
—τὸ μὲν τεῖχος—τὰς δ' Ἰβήρας ἀθροὺς παρ-
εἰσπείναι εἰς τὴν πόλιν. 391. 17. παρ-
εἰσπείναι εἰς τὴν στρατοπέδειαν. 546. 29.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 449. 8. οἱ δὲ
παρ-εἰσπείναι ἀπερινοήτως, λαμπρῶς ἐχρη-
σάμενοι τοῖς ὅπλοις. 1. 20. 450. 13.

Lucian. Epist. Saturn. pag. 1031. B.
τὴν κυνὰ δὲ παρ-εἰσπείναι, τὸν τε ἀλλαντῆ-
ρα καὶ τὸν ἄλγιστον, &c. Judicium Vocal. pag.
30. 3. f.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 957. A.

Παρεισπινέω.

Eurip. Belleroph. γ. 96. pag. 462. Εγώ
γάρ, — ἡπίστατον ἂν μεσσηνὴν παρ-εἰσπινέω,
ὡς &c.

Παρεισρεω. III. 688. C.

Eustath. Proem. in Iliad. pag. 1. 8. ἐξ
Ὀμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πάσαι, πολλὰ γὰρ παρ-
εἰσρέουσιν τοῖς σοφοῖς λόγῳ ἐπιρροή.

Joseph. de Bello. Lib. IV. pag. 281. 5. f.
τελευταία λεληθάως παρ-εἰσρέουσιν εἰς τὴν ἱε-
ραν πόλιν.

Παρεισρευω.

Lucian. Amores. pag. 566. A. ὀπίσθε τῆς
θύρας παρ-εἰσερέω, &c.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. VII. §.
54. pag. 226. ἵνα μὴ ἀκατάληπτον παρ-
εἰσεύω.

Παρεκβαίνω. I. 645. C.

Æschyl. Chœph. γ. 642. τὸ πᾶν Διὶ σι-
βας παρ-εκβαίνει ἀθεμιστῶς. Schol. παρ-
εκβαίνει, ἀντὶ τοῦ παρ-εξέβησαν. καὶ ἐστὶ μεί-
οχη

οχη αὐτῇ ρημάδι· ὡς το, καρπῷ βριθομένη.

Diod. Sic. Bibl. pag. 167. 17.. 272.

28. περὶ μὲν ἐν τῇς Θέμιστοκλέους ἀρετῆς, εἰ καὶ πεπλεονάκαμεν παρεκβάσεις, &c.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 171. 5. f. ἀπο γὰρ τῶν παρεξέβημεν τῇς ἐξηγήσεως. . 504. 9.. 387. 12. Vide Auctorem.

Παρεκβάλλω.

Eustath. Proem. in Iliad. pag. 2. 18, 32.. 1454. 38. τυμβοφερονεῖς, παρεξέβλημένοι οὗτοι οὗτοι ἐν ὑπο γῆρας ἀχρεῖοι, ὡς ἀπο ἐκτετριμμένων γλωσσίδων αὐλῶ.

Παρεκβάσις. I. 645. D.

Pind. Pyth. Od. XI. v. 58. Schol. συνησθῆναι καὶ αὐτῷ ἀκαίρῳ παρεκβάσει κεχρημένῳ.

Dion. Hal. I. 42. 36. εἰράνα δὲ ταύτην, καὶ τὴν παρέκβασιν ἐποίησαμην τε ἀναγκαίου χάριν II. 126. 3.

Diod. Sic. Bibl. pag. 23. 28. ἵνα μὴ μακρὰς ποιωμεθα τὰς παρεκβάσεις, μὴ &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 20. 6. f.. 220. 25. ἀλλὰ δὲ τοῖς καὶ παρέκβασιν δηλωσόμεν τὴν κατὰ τὴν τῆς Ἱερῶν — δυναστείας. . 259. 28.

* Παρεκβαλῶ. I. 645. E.

Suid. Lex. III. 45. Παρεκβαλῶ. συνομῶς. . *Phan. Lex.* pag. 579. 2.

Lycophr. Alex. v. 653. Schol.

Παρεκβολεομαι.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 284. Schol. καὶ παρεκβολεύεσθαι, ὡς ἀρὰ ἐλθούσας ἐπὶ τὴν ἡπείρου οἱ Ἀργοναῖται &c.

Παρεκβολικῶς.

Τὸ παρεκβολικὸν videtur substantivè usurpari apud *Eustath. in Proem Iliad.* pag. 3. 51. εἰ κακίον προλαβεῖν χρη εχόμενον ἤδη καὶ προκλητικὸν τε Παρεκβολικῶς, &c.

Παρεκδέχομαι.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. V. pag. 145. 13. τὸ δὲ νῦν λεγόμενον παρεκδέχῃ, διὰ τὸ εἶς ἐκείνων, ὧν πρότερον ἐπεμνησθῆν.

* Παρεκδύμι. I. 1063. B.

Lucian. Jup. Trag. pag. 699. A. καὶ ἡδὴ περιέλεπει οἱ παρεκδύς, ἀποδράσεται.

Παρεκθέσις.

Aristoph. Pac. v. 458. Schol. Διπλὴ καὶ ἐκθέσις ἀμοιβαίων τε χορῶν καὶ τε υποκριτοῦ ἐν ἐκθέσει καὶ παρεκθέσει.

Παρεκθῆω.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 592. Ἐνθεν δὲ πρότερον παρεξέθεον Μελισσοίαν, &c.

Παρεκκαπῶ.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 622. F. ex *Eubulo*. Παρεκκέκαπται. Vide *Casaub. Animadv.* col. 622. F.

Παρεκκλινῶ. II. 255. A.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 281. δεινῶν. Schol. Ομηρῶς δὲ, [*Iliad. I.* v. 180.] ἐπὶ τοῦ σρεφεῖν τεθεῖκε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσωπεῦ παρεκκλινούσῃ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεῦν, &c.

Dion. Hal. I. 300. 43. Ποσειδῶν δὲ, — ὃν καλεῖσιν εὐάσῃν, παρεκκλινάσας τενομα ἑλληνικὸν ὑπαρχόν ἐν τῷ ἀσάφει. Vide *Notas*.

Aristot. de Hist. Animal. I. 883. D. καὶ ὅταν ὀργῶσι, παρεκκλινούσιν ἀλλήλας. . II. 17. E.

* Παρεκλέω. II. 610. E.

Demosth. de falsa Legat. pag. 240. Αὐτὸν ἐν Μεσσηνίᾳ ἐκ οἰσθ' εἶναι τινὰ κλεπτήν, καὶ παρεκλέουσα τὰ κοινὰ;

* Παρεκπιπῶ. III. 315. C.

Dion. Hal. II. 54. 19.

* Παρεκλανυῶ. III. 1308. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 606. *Aren.* Χειλεὰ δ' ἀκροβαφῇ λοξὰ παρεκλανύεις.

* Παρεκλασις. App. 1603. H.

Aristoph. Plut. v. 267. ψῶλον. Schol. ἀσχημονα, καὶ παρέκλασιν τε μοριῶν. . *Equit.* v. 960. Schol. . *Thest.* v. 1198. Sch. *Biset.*

Dion. Hal. II. 25. 22. ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰσίων τῇ παρέκλάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἀπαυσοῦν ἐμφαίνειν ἐκδομένος ἦχον· Ἡῶνες ἐοώσιν, ἐρευνόμενης αὐτῶν ἐξω. *Hom. Iliad. P.* v. 265.

Παρεκλείνω. III. 1291. E.

Soph. Oed. Tyr. v. 523. Schol. οὐδαμῶς ἐστὶν ἐμοὶ ἐπιθυμία τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον παρεκλεινομένης ζωῆς φερούσῃ τὴνδε τὴν καλῆσθαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 37.. 73. 21. Ἰσθὺν δὲ, ὅτι τὴν ρηθεῖσαν τριακονταετῇ γενεᾷ, Ἡροδότῳ βραχὺ τι παρεκλείνων, φησὶν, ὡς γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν, ἐκάστων ἑξῆς εἰσι. Vide *Herodot. Hist. Lib. II.* pag. 143. 13. f.

Dion. Hal. II. 166. 6.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 935. C. Ἡὐξῆθι δὲ διὰ τὴν εὐνομίαν· καὶ αἱ κῶμαι παρεξέτειναν

εξέτειναν ἀπο Πισιδίας — εως Λυκίας, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 384. 40. σπευδὼν οἱ πλείους παρεκλίετο τὰς ναυς. . 407. 16.. 408. 1.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 38. 8.. 61. 19.. 325. 10. τὰς δ' ἵπποις καὶ τὰς Κελύβας — παρεξέτεινε συνεχεῖς, &c.

* **Παρεκλίεον.** App. 1603. H.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. B. pag. 127. 11. ὡς ἐδεμία σοι προφασίς ἐστίν, ὡς ἔπαρεκλίεον ῥοὶ ἡμῖν γέλωτα.

* **Παρεκλίικω.** App. 1603. H.

Hesych. Lex. pag. 278. 2. Δωλεῖραν, παρ-εκλίικην. . *Phan. Lex.* pag. 225. 1.. 579. 2.

Sorh. Oed. Tyr. v. 24. Φοινίου σάλου. Schol. ἦεν τε θανάσι παρεκλίικε λοιμὸς.

Παρεκλίροπη.

Clem. Alex. Strom. Lib. VII. pag. 876. 15. αὕτη ἡ οὐδὲ λείλει βασιλική, ἣν το βασιλικὸν οὐδὲν γενέσθαι ολισθηρὰ δὲ αἱ ἀλλαι παρ-εκλίροπαὶ καὶ κρημνώδεις.

Παρεκχέω.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1103. A. καὶ τὰ πρὸ τῷ Πηλεσῶ βαράθρα, ἃ ποιεῖ ὁ παρεκχέμενος Νεῖλος, &c.

Παρεκχυσίς. App. 1604. B.

Phan. Lex. pag. 157. 3.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. A. μεθ' ἧς ἰχθυες κατὰ τὰς παρεκχύσεις υποδρε-χούσιν ὑπο τὴν γῆν, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1075. C. ἡ δὲ βοήθεια αὕτη, τὴν μὲν πολλὴν παρ-εκχυσὶν ἐμφράζει κωλύειν, τὴν δὲ πληρώσιν, &c.

Παρεκχύνω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 223. 5. μέχρις οὗ δια το πλεονεξίας παρ-εκχυθὲν το ρεῦμα λαβρὸς ἐξεπέσεν εἰς τὸν Ἑλλησπόντον, &c.

Παρελευσίς.

Suid. Lex. III. 54. Παροδεία. ἡ παρ-ελευ-σίς. . *Phan. Lex.* pag. 582. 1.

* **Παρελκόντως.** I. 1195. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 19. ult. τοιγάρ καὶ το, Πριαμίδην νοθὸν υἱόν. καὶ γὰρ καὶ εὐαυ-θὰ, ἐπεὶ το εἶπεν Πριαμίδην, τὸν υἱὸν δηλοῖ τὸ Πριαμὸς, παρ-ελκόντως κείναι το, νοθὸν υἱόν. . 328. 40. Το δὲ θυμὸν ἐν-πῆ, παρ-ελκόντως ἐχέ-ταν θυμὸν.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 217. 46. Schol. το δὲ φιλέταρ παρ-ελκόντως κείναι.

VOL. II. NO. XVI. 2

* **Παρελκυσίς.** I. 1196. F.

Suid. Lex. III. 45. Παρ-ελκυσίς. ὑπερθε-σίς. . *Phan. Lex.* pag. 579. 3. addit βράδω.

* **Παρελκύνω.** I. 1196. F.

Eust. in Iliad. A. pag. 94. 3. ἐξ αἰθρῶ-πων δὲ, τῷ μυθῷ καὶ ἡ ρηθεῖσα πολυωνυμία παρ-ελκυσάι.

Dion. Hal. I. 616. 15. Καλῶσαντος δὲ τὸ θορυβῶ, δικαστηρία τε ἀπεδίδα αὐτοῖς δεομένοισι ἐκ πολλῶν παρ-ελκυσμένα χρόνων, &c.

Παρεμβάινω.

Dion. Hal. I. 98. 41. καὶ ἵνα το βασιλεῖον ἀξίωμα σωζῇ, τεθριππῶ παρ-εμβεβηκώς. . 300. 42. παρ-εμβεβηκώς ἐφ' ἀρμάσι διφρε βασιλι-κῆ. . 514. 39.

Παρεμβάλλικω.

Pind. Olymp. Od. B. v. 178. Schol. Νεώ. pag. 36. το δὲ ἀλλ' αἶνον μέχρι τοῖς ἐργοῖς, δια-μεσὰ παρ-εμβάλλικώτερον εἰρήναι.

Παρεμβλέπω.

Eurip. Helen. v. 1574. Κυρῶν τε νῶτα, κείς κερας παρ-εμβλέπων, Μηθιγάνειν ἀπ-εῖργεν.

Παρεμβολοειδής.

Aristoph. Thesm. v. 46. Βομβάξ. Παρ-ε-βολοειδὲς ἐστὶ τοῦτο ἐπιρρημα, καὶ σημαίνει διά-σπρμον.

Παρεμπίνω.

Phan. Lex. pag. 579. 3. παρ-εμπίνειν, το κατὰ λόγον πίνειν. . *Hesych. Lex.* pag. 735. 1.

* **Παρεμπλέκω.** App. 1604. G.

Suid. Lex. I. 608. Διπλασιασάι. — παρ-εμπλέκωμεν ἀλλὰς αὐτοῖς ἀριθμοῖς — ἡ παρ-εμπλέκωμεν ἀλλὰ αὐτοῖς ἰσάριθμα.

Eustath. Proem. Iliad. pag. 1. 36.. 4. 6. καὶ εἴρα πολλὰ παρ-ενέπλεξε. . *Iliad. A.* pag. 75. 41. καὶ οὕτω τοῖς Τρωϊκοῖς παρ-εμπλέκει πολλὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἰσχυρομένων γενε-σθαι, &c.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 57. C. καὶ θωρακῶ καθαρίκοι δια το εἶναι παρ-εμπλε-μένον το ῥήϊνῳδες.

* **Παρεμπλοκή.** App. 1604. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 78. 1. ὁ δὲ τοῦ Νεστωρῶ ἐπαινῶ καὶ ἡ ἰστορικὴ παρ-εμπλοκή, ἐν τρισκαίδεκα στίχοις ἐκτίθειται.

Παρεμποδίζω.

Lucian. Amor. pag. 565. A. πολλὰ δὲ

τοῖς καλ' ἀκρον εἶναι δυναμένοις καλοῖς, ἡ τυχὴ παρεμποδίζει.

Παρεμφαίνω. IV. 28. A.

Suid. Lex. III. 46. Παρεμφῆναι. παραδειξαι. παρασημαῖναι. . pag. 47. Παρεσφῆλε. παρεμφαίνειαι. εσφαλῆ. ἀπερρύη. . *Phau. Lex.* pag. 579. 3. Παρεμφαίνεσθαι, παραδηλῆσθαι. παρεμφῆναι, &c.

Dion. Hal. II. 12. 48. καὶ ποίας παρεμφαίνοντα διαφορὰς χρόνων, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 137. 17.

Plat. Tim. III. 50. E. κακῶς ἂν ἀφομοιοῖ, τὴν αὐτὴν παρεμφαίνων οὖν.

Παρεμφαλῖκον. IV. 28. C.

Dion. Hal. II. 11. 32. ἐν τε τοῖς ῥήμασι φυλάττειν, ἵνα τὰ ὀρθὰ τῶν ἐκκεκλιμένων ἡγήται, καὶ τὰ παρεμφαλικά τῶν ἀπαρεμφάτων, &c.

Παρεμφερής. IV. 104. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 22. 16. ὦρα δὲ [sc. εχει] καὶ κῆρον καὶ φωνὴν ἱππῶν παρεμφερῆ, &c. . 94. 18, 19. . 97. 39. . 107. 30. τῆς γευσέως ἕσης παρεμφερῆς τοῖς ὀστέοις. . 108. 11.

Aristot. de Hist. Animal. I. 814. D.

Παρεμφίτης.

Steph. de Urb. pag. 627. A. Πάρεμφις, πόλις Αἰδύπης. Ο πόλις, Παρεμφίτης.

* Παρεμφυομαι. App. 1605. A.

Lucian. Fugitiv. pag. 1011. C.

* Παρενδείκνυμι. I. 929. E.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 98. pag. 405. 2. Ρηματικῶς δὲ, — ἐνδείξασθαι, παρενδείξασθαι, παρεπιδείξασθαι.

Παρενδύω.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 53. C. συμβαίνει πλείονος τροφῆς παρενδυομένης ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ τοῖς ἐντέροις, &c.

Παρενεγύαω.

Suid. Lex. III. 44. Παρενεγύησε. παρήνευσε. συνέβλεψε. Ταύτην τοὶ παρενεγύησε δηλητηρίῳ φαρμακῶ διαφθεῖραι αὐτῆς. et paulo supra, Παρενεγύα, παρηγείλεν. Ο δὲ παρενεγύα αὐτῶν, Περσῶν μὴ συμπλεκεσθαι.

Παρενείδω.

Aristoph. Lyfistr. §. 156. παρενιδῶν. Sch. Bisset. ad §. 155. παρενιδῶν, ἀορ. β. ἡ μέλοχῃ, ἀπο τῆς παρενείδω.

Παρενθεσις. III. 1495. H.

Aristoph. Pac. §. 894. Schol. Οὐδὲν εὐφροσύνην τῆς παρενθέσεως, ἵνα ἐπὶ πλεον χρησασθαι δυνήθῃ τοῖς μεσοῖς ῥήμασι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 23. 32. το δ' αὖτο καὶ ἐπὶ τῆς ὁρώ. καὶ ἐκεῖ γὰρ, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ὁμοίᾳ γέγονεν ἡ παρένθεσις, καὶ ἐπὶ τῆς, πυρὶ λαμπρόωνι. . 75. 35. ἡ δὲ μεθοδὸς ὡς ἐπιπολυ τῆς τῶν ἱστορίων παρενθέσεως, τοιαύτη.

* Παρενθεῖς. III. 1496. C.

Phau. Lex. pag. 579. 3. Παρένθετος, παρ-εἰσακτῶς. . *Hesych. Lex.* pag. 735. 1.

Eustath. in Iliad. A. pag. 50. 49. καὶ δι' ἀνῶτερον τῆς, σιχτῶ εἰς κείναι, δοκῶν, κατὰ τὸν Λογίον, εἶναι παρένθετος. . *Odyss. Proem.* pag. 3. 16.

Παρενθήκη. III. 1495. F.

Suid. Lex. III. 46. Παρενθήκη. προσθήκη. . *Hesych. Lex.* pag. 354. 1. in Ἐπιβάτικα. et pag. 735. 1. in Παρενθήκαι. . *Phau. Lex.* pag. 579. 3.

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 186. pag. 74. τοιγὰρ ἐξ αὐτῶν παρενθήκην ἐποίησας. . pag. 381. 3. . 437. 19.

Παρενθυμῶ.

Marc. Anton. de Reb. suis. Lib. V. §. 5. pag. 144. καὶ τῆς δὲ ἀσκήσεως, μὴ παρ-ενθυμῶν, &c.

Euseb. Eccl. Hist. Lib. IX. pag. 457. 25. τινες τῶν δικαστῶν παρ-ενθυμῶντος τῆς ἡμετέρας κελεύσεις, &c.

Παρενθυσοῦ.

Dionys. Longin. de Subl. pag. 24. 5. Τῆς παρακειμένης τῆς τι κακίας εἰδῶς ἐν τοῖς παθητικοῖς ὅπερ ὁ Θεόδωρος παρένθυρσον ἐκαλεῖ, ἐστὶ δὲ παθῶν ἀκαίρων καὶ κενῶν, ἐνθα μὴ δεῖ παθεῖν ἢ ἀμείρον, ἐνθα μέλει. Vide Not.

* Παρεννεπῶ. App. 1605. B.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 367. Τοια παρ-έννεπεν Ἀρῶ.

Παρενοπλίζω.

Lycophr. Alex. §. 329. Schol. Σερραν παρ-ενώπλισαν ὠλεναῖς πλάττην.

Παρενοχλῶ. II. 1576. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 194. 3. — μὴδὲν παρ-ενοχλεμένους ὑπὸ τῆς θερμότητος. . 684. 3. ὅπως μὴ διὰ τὸν θορύβον καὶ τὴν σένοχωρίαν παρ-ενοχλοῖτο.

Lucian.

Lucian. Hermotim. pag. 317. D. οὕτως ἀθανάτισιν, ὡς ὑπο τὴ ἐρομένῃ καὶ παρην-
οχλήσαντι αἰφαιρεθεῖς ἀπάντα &c.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 286. 9. f. ολοσχερεῖ μὲν ὕδενι περιπιπτῶν ἐπὶ συστηματι-
κῶν βαρβαρῶν· καὶ αὖ μερῇ δὲ καὶ καὶ τοποῦς
παρηνόχλημεν ὑπ' αὐτῶν.

Hippocr. Epist. pag. 1276. 31. ὥστε καὶ
πολλὰ παρηνόχλησιν νοσοῖ, πλὴν ὁμῶς,
πάρῃθι.

Παρενσπείρω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 6. 33. . 89.
30. καὶ πρᾶξεις Τρωϊκὰς τε καὶ Ἑλληνικὰς
τῇ ποιήσει παρηνσπερεῖ, ὡς προειπομένῃ, &c. .
1209. 28.

Παρενίεινω.

Plut. de Prof. Virt. pag. 84. A. Φρυγίαν
μὲν γὰρ οἱ ἑφοροὶ ταῖς ἐπὶ αὐτῇ χορδαῖς δύο παρην-
τεινόμενον ἡρώων πόλεον τὰς ἀνωθεν ἢ τὰς
κάτωθεν ἐκλεμμεῖν αὐτοῖς ἐθέλει παρασχεῖν.

Dion. Hal. II. 318. 14. οὐχὶ ταυτ' οὖν
εἰρωνευόμενον δεῖ λείπειν, καὶ ἀμὰ ὑπαθ' ἀνακλῖν-
τα, καὶ παρηνείωνται τὸν ἥχον·

Παρενίω.

Steph. de Urb. pag. 627. B. Παρένιον, πό-
λις — Το ἐθνικόν, Παρένιον.

* Παρεξάω. I. 76. E.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 272. 8. f.
ἵνα διεξιούης οἱ Ἕλληνες μὴ ἰδοῖεν, συμμειρη-
σάμενοι τὴν ὥρην τῆς ἡμέρης, νυκτὶ παρεξήϊον.

Παρεξαιρώ.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 800. B. εἶναι
δὲ καὶ βακχίῃας πρὸ τῆς τοιγὰς κινδυνούς
παρεξαιρούσας εἰς τὴν ἐπιφανείαν.

Παρεξάλλαττω.

Soph. Antig. v. 862. Ταφῶν πῶλαινον.
Schol. εἰ μὲν προσφάτῃ θελεῖ δὲ εἰπεῖν και-
νοῦ καὶ παρεξήλλατμένῃ.

* Παρεξάμειβω. App. 1605. F.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 581. Πηλιάδας δὲ
παρεξήμειβον ἐριπνας.

Παρεξείμι. App. 1605. F.

Soph. Antig. v. 59. εἰ νόμου βία ψῆφον
τυραννῶν ἢ κράτη παρξείμειν.

Eurip. Phæn. v. 1254. Παρεξίοντες δ'
ἀλλ' ἀλλοθεν φίλων, Λοῖσι θάρσυνοντες, ἐξ-
ήδων ταδε.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 251. 12. f.
ἀποδέξας χωρίον τῇ στρατῇ, ἐκέλευε πάντα ἀν-
δρά λιθὸν ἓνα παρξείοντα τιθεῖν εἰς τὸ ἀποδέ-
δεμμενὸν τῷ χωρίῳ· pag. 259. ult. . 290.
15, 23. παρξείη. . 402. 8. f.

Dion. Hal. I. 102. 11. παρξείοντας γὰρ
τὴν ρίζαν τῆς Καπιτωλίου τῆς Σαβίνους &c. .
460. 21. παρξείησαν.

* Παρεξέλαυνω. I. 1170. C.

Plut. Philopæm. II. 385. 7. ταφροῦ δὲ
μεγάλῃς καὶ βαθείας ἐν μεσῷ διεύρεσθαι, παρ-
εξέλαυνον ἀλλήλοις ἐκείρωθεν. . *Alex. IV.*
48. 4. f. ἀχρι μὲν ἐν συνάτῃων — ἢ ἑφορῶν
παρξέλαυνεν, [*sc. Alexander*] ἄλλον ἵππον
εἶχεν, τῆς Βυκεφάλας φειδομένης, &c.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 500. 25.
οἱ γὰρ Πόλιδαι, ὡς βασιλεὺς παρξέληλά-
κεε — ἐκ τῆς φανερῆς ἀπέσσαν ἀπὸ τῶν βαρ-
βάρων.

Παρεξέλχω.

Aristot. de Sophist. Elench. I. 309. C.
τὸ ἐναυλίον, ἢ ἐπὶ τῶν παρξέλχων.

Παρεξέλαζω. I. 1286. G.

Dion. Hal. II. 84. 28. πάλιν ἐν κεφα-
λαίῳ εἰναι ἐν τοῖς ἐκωμίοις ἢ παραβολῇ, τὸ
παρξέλαζειν τῆς ἐπαινεῖς εἰρησὶ τοῖς εὐδοκίμῃ-
σιν. . 301. 40.

Demosth. adv. Timocr. pag. 479. A. ἀγ-
δες μὲν ἐν ἰσῶς εἰναι ὀνομασθὶ περὶ τῶν μεμ-
νησθαι ἀναγκαιῶν δὲ παρξέλασαι αὐτοὺς πα-
ρα τῆς.

* Παρεξευρίσκω. I. 1309. C.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 172. 4.
ἵνα μὴ αὐτοὶ ἀπολῶνται τὸν νόμον περισέλ-
λονται, παρξεύρον ἀλλόν νόμον συμμαχόν τῷ
θελοντὶ γάμειν ἀδελφεάς.

Iren. c. Hæres. Lib. I. Cap. 20. pag. 93.
11. ἐν τῇσι διαρρηθὴν φασὶ δεδειχέναι αὐτῶν,
ὡς τὸν ὑπ' αὐτῶν παρξευρημένον πάτερᾳ Ἀλη-
θείας πρὸ τῆς παρξίας αὐτῆς μηδὲν πωπολεῖ
εἰναι κολῶ.

Παρεξίημι. App. 1606. A.

Æschyl. Prometh. v. 553. εἴ ποτε ταν
Διὶ ἀρμονίαν θνάων παρξίᾳσι βούλαι. Sch.
β. ὑπερβαίνουσιν. Vide *Nouv. Meth. Gr.* pag.
283. sed παρξίᾳσι potest derivari a Verbo
παρξείμι.

Herodot. Hist. Lib. VII. Cap. 210. pag.
449. a Cl. Auctore laudatur.

Παρεξίστω.

Hesych. Lex. pag. 728. 2. Παραξήλων, παροξύνων, παρεξιστών.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 29. B. Ου μέντοι κεινώ γε παρεξισῶ αὐτόν.

Παρεξίστημι. App. 1606. A.

Suid. Lex. III. 45. Παρεκστῆναι. παρεκτραπῆναι. Ὡς καὶ τὰς ἐν συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενεσθαι, καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοαῖς, &c.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 420. C. ε *Lycophr.* Ἀλλὰ κυλικιον ὑδᾶρες ὁ παῖς περι-
ῆτε τὰ πηνίωξολα Ἀλρεμα παρεξέστηκός, &c.

Παρεξόδο.

Hippocr. de decenti Hab. pag. 24. 20. ἐς ὧ δὲ σοὶ εἴερη παρέξοδο ἢ λίσσέρη πρὸ τὰς ἐπιδημίας, ἢ δια χειρέων.

Παρεπαίνω. App. 1606. B.

Plat. Phædr. III. 267. A. τὸν δὲ καλλι-
στον Πάριον Εὐηρόν εἰς μέσον ἐκ ἀγομέν; ὃς ὑπο-
δηλώσιν τε πρῶτον εὐρε καὶ παρεπαίνεις; οἱ δὲ
αὐτόν καὶ παραφύλας φασὶν ἐν μέτρῳ λείπειν,
μνημὴς χάριν. σοφὸν γὰρ ἀνὴρ.

Παρεπαλλω.

Eurip. Iph. in Aul. ῥ. 228. Οἷς παρ-
επάλλετο Πηλεΐδας σὺν ὀπλοῖς παρ' αὐτοῦ, &c.
Vide *Thef. App.* 902. G.

Παρεπιβόηθω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 67. 23. — καὶ
παρεπιβόηθῆναι τοῖς ἐπὶ τῶν καλῶν τειχῶν κιν-
δυνεύουσι.

Παρεπιγέγραφα. App. 1606. B.

Aristoph. Nub. ῥ. 3. Schol. et ῥ. 10. Schol. a Cl. Auctore citantur. . ῥ. 226. Schol. . *Ran.* ῥ. 314. Schol. . *Acharn.* ῥ. 1148. Schol. *Biset.* . *Lyfistr.* ῥ. 294. Schol. . ῥ. 951. Schol. *Biset.* Plura videantur Exempli in Indice.

Lycophr. Alex. ῥ. 1. Schol.

Παρεπιγέγραφο.

Lycophr. Alex. ῥ. 1. Schol.

Aristoph. Av. ῥ. 223. Αὐλεῖ τις. Schol. Τῶν παρεπιγέγραπται, δηλῶν, ὅτι μιμνῆται τις τὴν ἀγῶνα, ὡς εἰ ἐνδοὺς ἔσαν ἐν τῇ λοχμῇ.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 992. B. Ἐπεὶ δ' ἐκεῖνον ἐν παιδίας μερεὶ δεξάμενον, ἐκέλευσε παρεπιγράψαι, — βροῦναι δὲ γε-
ρονῶν.

Παρεπιδεικνυμι. I. 930. B.

Plut. de Auditione. pag. 43. A. οἱ αὖτε τερ-
θρευόμενοι τινες τῶν νέων, καὶ παρεπιδεικνύ-
μενοι διαλεκτικὴν ἢ μαθηματικὴν ἐξίν, εἰωθασί
προβάλλειν περὶ τῆς τῶν ἀορίστων τομῆς, &c.
D. . 71. D. . 129. D.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 371. A. μαλιστα δὲ σωφρονήσειον ἐν ταῖς τῶν ὁρῶν — ἢ
πολλῶν ἐρμηνείαις, ὡς μὴ δυναμὶν λόγων ἀ-
πειροκαλῶς παρεπιδείκνυσθαι δοκοῖς, &c.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 98.

Παρεπιδημία. I. 975. A.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 379. 9. f. οἱ
δὲ τῶν Μεσσηνίων ἐφόροι, — τῇ παρεπιδημίᾳ
τῆς Δοριμαχέ διαλεγόμενοι.

Æschin. Socrat. Dial. III. pag. 86. 2. ὅτι το κοῖνον δηπὲ τῶν καὶ πρὸ ἀπαντῶν θρυλ-
λαμένον, παρεπιδημία τις ἐστὶν ὁ βίος; Hic
locus *Æschinis* a Cl. Auctore citatur sub
nomine *Platonis*.

Παρεπικελεύω.

Erotian. in Hippocr. Proæm. c. 1. 8. f. καὶ
παρεπικελεύει Κρήτος ἐπιθεμένους τὰς Βακ-
χεῖς λέξεις διὰ συντάξεων, &c.

Παρεπικερύω.

Sext. Emp. adv. Astrolog. pag. 350. 10. ἐδε γὰρ ἡ προεῖρημένη τῶν ὑδρείων ἐφοδοῦ
ναῖται τι τοῖς Χαλδαίοις παρεπικερύειν.

Παρεπινόω.

Aristoph. Av. ῥ. 454. παρορᾶς. Schol. Παρεπινόεις, ἢ ευρισκεις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 295. 42. πολλὰ
δὲ καὶ ἰδία παρεπινόησάμενον ἐξεύρε, &c.

Παρεπιπηλνυμι.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 202. B. βω-
μοὶ δὲ ἐπιχρῦσοι ἐσφαινωμένοι χρυσοῖς σφαι-
νοῖς ὧν ἐνὶ παρεπιπῆλνεν δαδὲς χρυσαὶ δέκα-
πῆλεις τεσσαρες.

Παρεπιπορεύομαι.

Hesych. Lex. pag. 734. 2. Παρεκναμέ-
νῳ, παρεπιπορεύοντι ἐπιπόνως.

Παρεπισκοπέω. III. 830. C.

Plut. de Sanit. tuenda. pag. 129. E. οὐ
χειρὸν δὲ καὶ τὴν εὐαὶων παρεπισκοπεῖν διαίταν.

Παρεπισπάω.

Philo. Jud. de Congress. pag. 445. A. ἐκείνων μὲν ἐν ἐκάστῃ μικρὰ ἀτὰρ τῶν ἐν τῇ φυ-
σὶ παρεπασπάσας, περὶ ἃ πονεῖται καὶ πρᾶτ-
ματεύεται,

μαλυνεῖται, γραμμάς μεν γεωμετρία, φθογὰς δὲ μουσική, &c.

* Παρεπιστοφῆ. III. 1096. E.

Apoll. Rhod. Arg. III. ῥ. 1156. παλιν-τροπήσιν. Schol. ἦοι τὰς παρεπιστοφαῖς.

Παρεπιφερῶ.

Arrian. Peripl. maris Erythr. pag. 33. 6. καὶ τὸ λοιπὸν παρεπιφέρειν πρὸς ἴδιον δρόμον, &c.

* Παρεπιψαύω. App. 1606. C.

Plut. de Placit. Philosoph. pag. 888. C. λοξὸν δὲ, [sc. κυκλόν] τοῖς τρισι μέσοις ὁ καλεμενὸς Ζωδιακὸς υποβεβλήται, παρεπιψαύων τῶν μέσων τριῶν. Ad hunc locum respicere videtur Cl. Steph.

* Παρεργαίης. I. 1237. H.

Eurip. Suppl. ῥ. 426. Κομψὸν γ' ὁ κηρυξ, καὶ παρεργάτης λόγων.

Παρεργῶς. I. 1232. C.

Lucian. Epist. ad Nigrin. pag. 12. D. καὶ οἱ μὴ παρέργως εἰλημμαι πρὸς τῶν σὼν λόγων, &c.

Παρερμα.

Hipp. de Officina Med. pag. 745. C. καὶ παρέρμαθ' περιβολαὶ τοσαύται, ὥς μὴ πιεζεῖν. E. παρέρμασι δὲ ἐρμάζειν μὴ πιεζεῖν τὸ πρῶτον.

Παρερπυζῶ. I. 1259. G.

Aristoph. Eccles. ῥ. 398. Πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλαμῶν παρείρπυσεν. Schol. Ὡς ἐπὶ οφείας εἶπεν· ἐπεὶ δὲ τυφλὸς ἦν. ῥ. 506. ἐγὼ δὲ βελομαι εἰσὼ παρερπύσασα, &c. Schol. Ἡρεμα εἰσελθούσα.

Παρεσθίω. App. 1606. D.

Aristoph. Equit. ῥ. 1022. ἀλλ' ὁ κυῶν ὀδὶ, Ὡσπερ θυρὰς σε τῶν λόγων παρεσθίει.

Hippocr. de Dentitione. pag. 267. 38. τὰ παρεσθίουλα ἐν τῷ θηλάζειν, ῥαὸν φέρει ἀπογαλακτισμόν.

Παρεῖεον.

Suid. Lex. III. 47. Παρεῖεον. σιωπήεον. ἀφείεον.

Plat. de Leg. II. 796. B. εἰδ' ὅσα ἐν τοῖς χοροῖς εἰσὶν αὐτὴ μιμημαῖα προσηκούα μιμεισθαι, παρεῖεον.

Παρεῖεον. App. Thes. 1606. F.

Παρεῖηλυμ.

Orph. Arg. ῥ. 537. Τῷ δὲ βαθυ κνωσ-
VOL. II. N°. XVI. 3.

σοντὶ θεὰ μενεδρεπὸν Ἀθηνῇ Ἀλχί παρὶς ἀμενῇ παρῆητυμα σημά' ἐφαίνεν.

* Παρεῖον. I. 1669. G.

Lycophr. Alex. ῥ. 156. Schol. pag. 21. col. 2. 3. ὁ γὰρ Πελοψ — πολύνοςθ' καὶ πάρεον ἦν.

Παρεῖυμολογῶ. App. 1606. F.

Aristoph. Thesm. ῥ. 574. ἐκποκιῶ. Schol. ἐπὶ γυναικειῶν τριχῶν ὡς τὸ πολὺ. παρῆυμολογεῖ δὲ τὸν ποκόν.

Eustath. in Iliad. A. pag. 7. 52. καὶ ἡ ἀηδὼν δὲ ἐκ τῆς αἰδεῖν παρῆυμολογεῖται. 86. 24.

Παρευδοκίμειω. I. 1033. B.

Suid. Lex. III. 47. Παρευδοκιμῶσας. νικησῶσας. ἦοι εἰς δόξαν ὑπερβάσας. Phau. Lex. pag. 580. 3.

Aristoph. Equit. ῥ. 327. Schol. ῥ. 330. Schol. ῥ. 384. Schol.

Dion. Hal. II. 124. 43. ῥωμὴ δὲ καὶ ἰσχυὶ καὶ τῶν καὶ τῷ περιττῷ καὶ πολυσχηματίζῳ παρηυδοκίμησε Θεκυδίδης.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 252. A. καὶ μαλίστα ὅταν σε παρευδοκίμῃ κιναιδὸς τις, &c. 305. 2. f. 334. A. Verba legantur apud Auctorem, celato veri Scriptoris nomine.

Παρευθύ.

Suid. Lex. I. 343. Αρχήν. τὰ πρῶτα. παρευθύ. pag. 421. Βασιλική. — ἐν αὐτῷ δὲ τῷ τοπῷ παρευθύ ἀνέλυπωθησαν, τὸ, τε θηρίον, καὶ ὁ θηροκόμος.

Παρευθύς. App. Thes. 1606. G.

Παρευκηλεῶ.

Eurip. Herc. Fur. ῥ. 98. καὶ δακρυρροῦσας τεκνῶν Πηγάς ἀφαίρει, καὶ παρευκήλει λόγους, &c.

Παρευλαβεομαι.

Soph. Trachin. ῥ. 1. Schol.

Παρευναῶ.

Orph. Arg. ῥ. 133. τὰς πόλιν νυμφῇ Λαόδοῃ μερεῖοιο παρευνηθεῖς ἐλοχευσε Κυλλήνης μέδεων, &c.

Παρευν.

Æschyl. Sept. ῥ. 1012. Ἰὼ ἰὼ πῆμα πάρευνον. Vide Schol. et Schol. β.

Παρευρημένως.

Suid. Lex. III. 47. Παρευρημένως. Δικαιοῦλα καὶ παρευρημένως κρινόντων.

4 K

* Παρευρισκῶ.

* Παρευσισκω. I. 1309. D.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1099. B.
και εν Ρωμῇ δε πολλα παρευρίσκεσθαι φα-
σι, &c.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 10. 18. 171.
9. f. οἱ δε βασιλῆῃσι δικασται κεκριμενοι ανδρες
γινονται Περσεων, ες δ' αποθανωσι, ἢ σφι παρ-
ευρεθῇ τι αδικον μεχρι τετων.

Παρευλακω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 283. 1. οἱ τας
μεν ημερας επιμελως παρευλακῶσι και τηρουσι
τας τοπες οἱ πολεμιοι, τας δε νυκτας, &c. .
558. 27.

Παρευλεπιζω. App. 1607. A.

Eurip. Iph. in Taur. v. 725. Απελθεθ'
υμεις, και παρευλεπιζετε Τανδον μολοντες, &c. .
Cycl. v. 590.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 621. 5.

* Παρεφεδρευω. I. 1085. E.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 157. 11. εἰ δε
μην και εν Σικελια και Ταραντι στρατοπεδα δυο
παρεφῆδρευεν pag. 348. ult. και τοις σιολο-
γῶσι παρεφῆδρευε καλα τοπες. . 469. 8. f.

Παρεφθαρμενως.

Steph. de Urb. pag. 685. G.

Παρηγορη.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 1285. Αρτου δ'
αὔτε παρηγορήσιν Ιησων υψοθι νῆ' εκελευσεν
επ' ευναιησιν ερυσαι, &c. Schol. Παρηγορια, ἡ
πρόσροπη και ἡ συμβελή.

Παρηγορια. *Steph. Thes. I. 33. H.*

Παρηγορημα. I. 33. F.

Aristoph. Ran. v. 213. Schol. ταυτα δε
καλεῖται παρηγορήματα. Vide Auctorem.

Παρηγορικῶ. I. 34. A. ✓

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 675. E.
διο μυρσινης μεν σεφανον συφοντα — εἰ δε
ροδιον, εχοντα τι και κεφαλαλγας παρηγορι-
κόν, &c.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 392. 54.
πνευμονῶ τε γαρ, μαλθακτικον εἰσι, και πτυ-
ελα αναλωτον μέριως, και βηχῶ παρηγορικόν. .
394. 32.

Παρηγορικως.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 603. 52.
εψειν δε μαλαχην. ἢ ελαιον κυπρινον ες υδωρ
εἶχειν, και εἰκαθίζεσθαι παρηγορικῶς. . 646.
16. . 828. B. προσαιειν δε ε βιαιως, αλλα
πρρηγορικῶς.

* Παρηδυνω. I. 1433. G.

Dion. Hal. II. 311. 24.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 309. F.
και Δωριων δε φησι δειν αυτες ὁπλῶν παρασχι-
σαντες καλα ῥάχιν, και παρηδύνειν χλοη, &c.

Παρηθεω. App. 1607. D.

Hippocr. de Dentit. pag. 267. 40. τα
πολλακις παρηθεῦντα διαιμον και απεπτον κα-
τα κοιλην, πλειστα των εν πυρεῳ υπνωδεα.

Παρηλλαγμενως.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 871. ult.
ζωσι δε εδεν παρηλλαγμένως, αλλ' οἱ μαλιστα
εμφεροντες Δακῶν τοις Πολιταις λεβομενοις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 453. 24. οἱ τον αν-
δρα [Φυλων] Διονυσιῶ τιμωρεῖται παρηλλαγ-
μένως, οἱ &c.

* Παρημελημενως. II. 863. A.

Dion. Hal. I. 411. 32. — τοις μεν, αρ-
ρωσως διακεισθαι τα σωματα, τοις δε, παρημε-
λημένως δια πενιαν, και παλαιαπασιν αδυνάτως.

Lucian. Amor. pag. 583. D. Ουκ εἴ-
υπολοις, φημι, και παρημελημένως, υμιν, ω εἰαι-
ροι, τα των λογων εοικεν ἀπεσχεδιάσθαι.

Παρηχεω. I. 1485. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 65. 42. ναρ-
κισσος τε γαρ, εκ τε ναρκῶν παρηχεῖται, και τε
ναρκῶν Ερινυες τοις κακερσις παραίτιοι. . 105.
25. το δε ἰσία, παρηχεῖται πρὸ τον ἰσόν.

* Παρηχημα. I. 1485. E.

Suid. Lex. III. 27 Παραδραμμαλίζων, οπερ
παρήχημα λεῖται.

Παρηχησις. I. 1485. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 72. 33. 94.
17. διο και σπανιοι αἱ τοιαυται παυλαχε παρ-
ηχήσεις. ὥσπερ ἰσπλεῖον γαρ αἱ παρηχήσεις, ηἱεν
αἱ ταυτὸν ἡχῶσαι λεξεις, &c. . 1. 20, 31, 32,
33. . pag. 95. 1. ἡ γαρ παρήχησις, ου μια
μονη ληξει ἐμπεριγράφει, αλλ' εν δυσι το ελα-
χιστον εἰν ουν &c. . 1130. 49. . *Odyss. A.*
pag. 17. 34. . 53. 8. . 195. 44.

Παρηχηρικῶ.

Suid. Lex. II. 601. Ναυσων Ναυκραῖε.
— ονομασποιησις δε το, — και εἰσι το σχημα
παρηχηρικόν.

Παρθενειῶ. App. 1608. C.

Aristoph. Av. v. 919. κυκλια τε πολλα,
και καλα, και παρθενεία. Schol.

Παρθενευμα.

Eurip. Phæn. v. 1271. Οὐκ ἐν χορείαις ἔδε παρθενεύμασι. Νῦν σοὶ προσχωρεῖ δαιμονῶν καλῶσασις. Vide Not. *Ion.* v. 1425. Ω χρόνιον ἰσῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν. v. 1472. νοθὸν με παρθένευμ' εἰκλε σόν.

Παρθενεύς.

Steph. de Urb. pag. 627. Β. Παρθένιον, πόλις — τὸ ἐθνικόν, Παρθένιον, καὶ Παρθενεύς.

Παρθενιαί. App. 1609. C.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 426. C. οσοῖς δὲ κατὰ τὴν Σαλαμῖναιαν παῖδες ἐγένοντο, Παρθενίας ἐκαλεῖτο, &c. Sed pag. 428. Β. Παρθενεῖαι vocantur.

Aristot. de Rep. II. 395. E.

Παρθενογένης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 594.

* Παρθενοκλόνιον. App. 1608. B.

Lycophr. Alex. v. 22. αἱ δὲ παρθενοκλόνιον θῆιν ἰκλοπέζοι θεινὸν εὐώπες σπαθαῖς Πελαργοχωρῶτες, &c.

Παρθενοπαῖον.

Steph. de Urb. pag. 627. F. Παρθενόπη, πόλις — Ὁ πολίτης, Παρθενοπαῖον, sed pag. 439. Β. Παρθενοπέυς.

Παρθενοπέυς.

Vide suprà Παρθενοπαῖον.

Παρθενοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 627. G. Παρθενόπολις, Μακεδονίας πόλις, — Ὁ πολίτης, Παρθενοπολίτης.

Παρθενοσφαῖον.

Æschyl. Agam. v. 217. μαινῶν παρθενοσφαῖοις ρεεθροῖς παλῶν χερσὶ βῶμα πέλαι.

Παρθενοσοφία.

Clem. Alex. Strom. Lib. III. pag. 546. 16. ὅ λογὼ καὶ τὸν ἀσχημονεῖν ἐαυτὸν ἐπὶ τῇ παρθενοσοφίᾳ υπολαμβανούσῃ, καλῶς εἰς γάμον ἐκδῶσθαι τὴν θυγατέρα ἐλεῖν.

Παρθενῶδες.

Steph. de Urb. pag. 627. D. Ἡ διὰ τὸ ἡρεμαῖον καὶ παρθενῶδες τὸ ρευματικόν, ὧς ἀκαλὰ πρὸς ὀρεῶν, ὡς ἀβρὴ παρθενὸν εἶσι. Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐπέσεν ἡ παρθενὸν, &c.

Παρθενωπῖον.

Eurip. Elect. v. 948. Ἀλλ' ἐμοὶ γ' εἴη ποσις Μη παρθενωπὸς, ἀλλὰ τὰνδρεῖς τροπῆς.

Dion. Hal. II. 46. 46. εὐφῶνα τε βέλετται εἶναι πάντῃ ὀνομαζέσθαι καὶ λεία, καὶ μαλακά καὶ παρθενωπά.

Παρθυνιον.

Steph. de Urb. pag. 628. Β. Παρθυαῖοι, ἐθνος — Καὶ Παρθυαῖα ἡ χώρα, καὶ Παρθυνή, καὶ Παρθύνιον.

Παριανεύς.

Steph. de Urb. pag. 628. Ε. Πάριον, πόλις — Ὁ πολίτης, Παριανός. — Λέγονται καὶ Παριανεῖς, ἀπὸ τῆς Παριανεύς εὐθείας.

Παριανιον.

Steph. de Urb. pag. 629. D. Πάριον, νησος. — Ὁ πολίτης, Παριανός. — Ἀπολλωνίου Παριανός εἰρηκεν, &c. pag. 628. Ε.

* Παριδρυμαί. I. 1094. C.

Aristid. Orat. I. 7. 5. f. καὶ πάντῃ δὲ πανταχῶς Διὸς μετὰ, καὶ πασὶν ἐφ' ἐκαστῆς πράξεως παρίδρυται ὥσπερ αἱ διδάσκαλοι τοῖς παισὶ, καὶ παραβάλλει τοῖς ἡνιοχοῖς.

Παρίλια.

Dion. Hal. I. 73. 9. ταύτην εἰ καὶ εἰς ἐμὴν τὴν ἡμέραν Ῥωμαίων ἡ πόλις ἐορῶν οὐδεμίας ἡγήτονα τιθεμένη, καθ' ἐκάστον ἐλθὼν αἶψα, καλεῖται Παρίλια.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 361. F. εἰσὶν δὲ ἑστὰ ἐορτή, τὰ Παρίλια μὲν παλαιὰ καλεῖσθαι, νῦν δὲ Ῥωμαῖα, &c.

Παριππεύω. I. 1710. E.

Eurip. Helen. v. 1681. Πόντον παριππεύοντες, περιφορὴν ποιῶντες.

Lucian. de Parasito. pag. 785. Α. τὸ ἵππευεν, ἢ τὸ παριππεύειν; — τὸ παριππεύειν.

* Παριπλημί. I. 1714. A.

Aristoph. Thesm. v. 1022. δηλὸν οὖν ἔσθ' ὅτι ἡξεῖ με σωσῶν· ἔ γάρ ἄν παρέπληστο.

Παρισανῶ. I. 1777. E.

Epist. ad Rom. VI. v. 13. Μηδὲ παριζάνει τα μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ· v. 16. παριζάνει.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 342. 26. ἡ γὰρ ἐφεδρεία τῶν πρὸς τὸν αἰσῆλον, ἔχουσα αὐτὴς ὥνησε θάλασσαν παριζάνουσαν πρὸς τὸν κίνδυνον, ὡς ἐλάττωσε, &c.

Dion. Halicarn. II. 179. 41.

Παρισία.

Eustath. in Iliad. A. pag. 100. 8. καλεῖται δὲ βαρύνον μετὰ καὶ ἐσάρη Πελοποννησίου
τον

τον τε πυρρὸν τοπον, ὃν μεν παρισΐαν λεγόμεν
ιδιωτικῶς.

* Παρισσορεω. App. 1610. F.

Apoll. Rhod. Arg. II. 5. 159. Schol.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 50. 75. Schol.
ἄλλοι δὲ παρισσορεῖσιν ὅτι αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐ-
τοχείρι την πόλιν κατέβαλον, &c.

* Παρισχναινω. I. 1364. D.

Aristot. de Hist. Animal. I. 842. D. ἄλ-
λα παρισχναινόμενοι, δυναῖται οὐχέουλες γεννᾶν.

Παρίσωσις. I. 1729. E.

Aristot. Rhet. Lib. III. pag. 469. ult.
Παρίσωσις δὲ εἴαν ἴσα τα κωλα. Ad hunc
locum respicere videtur *Steph.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. 38. *Odyss.*
A. pag. 16. 13.

Dion. Hal. II. 136. 46. . 158. 23. . 165.
35. . 215. 33. . 246. 5. . 291. 47.

Lucian. Mort. Dial. pag. 126. B.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 217. 46.
Schol. το δὲ φιλέταιρῳ, παρελκοντως κελαι
κεχρηῖται δὲ αὐτῷ, δια το προσθεῖναι τολμᾶν
αλοῖσιν, ἵνα παρίσωσις γενήται.

* Παρισωρικῶ. App. 1610. G.

Eustath. in Iliad. K. pag. 703. 48.

Παρμαῖῶ.

Steph. de Urb. pag. 628. F. Πάρμη, πο-
λις Ἰταλίας. Το ἐθνικόν, Παρμαῖῶ, ἢ Παρ-
μανός, ὡς Ἀλξανός.

Παρμενίδειῶ.

Cebet. Tab. pag. 7. 2. Ed. Lond. 1720.
Peregrinus, λόγῳ δὲ καὶ ἐργῳ Πυθαγόρειον τινα
καὶ Παρμενίδειον ἐξηλωκώς βιον.

Παρμενίσκειῶ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 156. C. μὴ
φθονήσης ἡμῖν, το Παρμενίσκειον ἐκεῖνο διελθεῖν
συμποσίον.

Παρμονῶ.

Pind. Nem. Od. H. 5. 28. Σὺν θεῷ γὰρ
τοὶ φύεσθαι Οὐρανῶ, ἀνθρωποῖσι παρμονώτερος.
Schol. μονιμώτερος ἐστίν.

Παρνασσεύς.

Steph. de Urb. pag. 628. F. Παρνασσός,
οὐρὸς Δελφῶν. Ὁ ὄρεῖῶ, Παρνασσῖῶ. το θη-
λυκόν Παρνασσία, καὶ Παρνασσιάς, &c. —
λεῖται καὶ Παρνασσίς, — καὶ Παρνασσεύς.
το κληρικόν Παρνασσιακῶ.

Παρνασσιακῶ.

Steph. de Urb. pag. 628. H.

Παρνασσίς.

Vide suprà Παρνασσεύς.

Παρνηθῖῶ.

Steph. de Urb. pag. 629. A. Πάρνης, Πάρ-
νηθῶ, το ὄρεῶ της Ἀττικής. — Το τοπικόν,
Παρνήθῖῶ λεῖται.

Παρνησιας.

Eurip. Ion. 5. 86. Παρνησιάδες δ' ἀβᾶται
κορυφαί, &c.

Παροδευῶ. II. 1182. D.

Lucian. de Mort. Philosoph. pag. 26. A.
345. A. τίσι γὰρ ἂν ἄλλοις εἰδείξῃ, σιωπῇ
παροδύσας τηλικαύτην πόλιν;

Παροδίης. II. 1176. G.

Anth. Ep. Gr. Lib. IV. pag. 482. *Maic.*
Εἰ δὲ σε πορφυροῖῶ εἶχει ποθῶ, ὦ παροδίτα,
Βόρρυ, &c. . pag. 338. *Agath.* Ναι λίτο-
μαι παροδίτα, &c.

Hippocr. Epist. pag. 1280. 16. εἰ' ἀνω-
μῶξεν πάλιν υποκρινόμενῶ παροδίτην ἀπολε-
σαι τι ὧν διεκομίζεν.

Παροδίης. II. 1176. G.

Anth. Ep. Gr. Lib. III. pag. 331. Διζή-
μαι καὶ θυμὸν ὅτε χάριν ἂ παροδίτις Διο-
σακί φῖ μενον γράμμα λελοῖχε λιθῶ, &c.

Παροδυρομαι.

Dion. Cass. Hist. Lib. XLII. pag. 223.
D. καὶ τελεῖ ἐπὶ τῇ προφασί ταύτῃ καὶ τὰ
οἰκία παθὴ παρωδύρατο.

* Παροίῶ. II. 1198. F.

Aristoph. Pac. 5. 30. Τηδὶ παροίξας τῆς
θυρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ. Schol. Οὐλοῖον διανοίξας
τὴν θυραν, ὡς εἶδεν μεν τὰ ὑπ' αὐτῆς πρᾶττο-
μένα· μὴ οραθῆναι δὲ ὑπ' αὐτῆς. ἀνοίγει δὲ ἡρε-
μα, &c.

Παροικεῶ. II. 1225. G.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 12. B. Γνωρι-
ζει δὲ καὶ τὸν Ἰστρον, μεμνημένῶ γε τῆς Μυσῶν
ἐθνὸς Θρακίᾳ παροικεῖν τὸν Ἰστρον. . 54. C.
55. A. . 775. A. . 783. C.

Xenoph. de Reditib. pag. 251. 9.

Lucian. Mort. Dial. pag. 115. D. Οὐ
φερομέν, ὦ Πλεῖων, Μενίππον τελοῖ τον κυνα
παροικεῖν. . 583. C. οὐδεμίας ἀπρεπὲς συν-
ειδήσεως παροικέσης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 355. 18. ου γαρ μονον ταις πολίταις εξιεναι πανδημει προσελαξαν, αλλα και τοις παρικῆσι ξένοις

* *Παροικησις*. II. 1226. B.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 292. 34. τοσέτω ἐπικινδυνώσαν ἐξερων την παροικήσιν τωνδε εχομεν.

* *Παροικίζω*. II. 1230. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 371. *Antipatri.* §. 4. τί μ' ὦ ἄνθρωποι τηδε παρωκίσαιε; pag. 455. ult.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 279. 15. ὁτέοισι δε τοπαλαι εκοσμεον τας παρθενας πριν ἢ σφι Ελληνας παροικισθῆναι, εκ εχω εἶπαι.

Παροικῶ. II. 1215. F.

Phan. Lex. pag. 582. 2. Πάροικοι. ξενοι. παρεπίδημοι.

Soph. Ant. §. 1169. Καδμυ πάροικοι και δομων Αμφιονῶ, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 317. 17. οἱ δ' Ακαρνανες φοβουμενοι μη της πολεως Αθηναιοι κυριεύσαντες, βαρύτεροι πάροικοι γενωνται των Αμπρακιων, εκ εφασαν ακολουθεν.

Παροιμιακως.

Aristoph. Nub. §. 126. Schol. *Biset.* §. 1205. Schol. *Biset.* *Ran.* §. 105. Schol. *Biset.* *Acharn.* §. 936. Schol. *Biset.* *Av.* §. 602. Schol. *Lyfistr.* §. 475. Schol. *Biset.*

Anth. Ep. Gr. pag. 152. Φασι παροιμιακῶς, καὶ μὴ δακοι ανδρα πονηρον.

Suid. Lex. I. 99. Ομηρῶ. Οὐδ' ἀλαοσκοπίην ειχε. *Iliad.* K. §. 515. παροιμιακῶς ανηι τε, & τυφλως εσκοπιαζεν. II. 212. 2. f.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 761. A. το γαρ παροιμιακῶς λεχθεν, εἰω δει δεξασθαι. Εἰς Φασιν ενθα ναυσιν εσχάζε δρομῶ.

Παροίλαι.

Steph. de Urb. pag. 629. C. Παροίλαία, χωρα — ἥς οἱ οικητορες Παροίλαίοι.

Παρολιγώρω.

Plat. Epinom. II. 991. D. — ειρησθαι το, θεων ειναι παντα πλεα και μηδεποτε ληθη μηδε αμελεια των κρειττονων ημας παρωλιγώρησθαι.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 436. 3. f. των δε πλειων παρολιγώρων, ενεχειρησαν επαναγκασθεντες παραλιγιάζειν εις τον Ποντον πλεονας. 469. 18. 522. 21.

VOL. II. N°. XVI. 4.

Παρολιγώρησον.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 514. 16. ου παρολιγώρησον της των τόπων υπογραφῆς, εν ουδ' ὅποια μεν των πραξεων, ημισα δ' εν ταις πολεμικαῖς.

Παρολισθαίνω. II. 1682. F.

Lucian. Quom. Hist. pag. 347. B. και αναστανας υστερον εις την τραϊωδιαν παρολισθαίνειν, &c.

* *Παρολκη*. I. 1195. C.

Phan. Lex. pag. 582. 2. Παρολκή, υπερθεσις, διατριβη, βραδυτης.

Aristoph. Equit. §. 32. βρεῖετης. Schol. Εν παρολκή παιζων. & μονον &c.

Παρομαρῆω. App. 1611. E.

Lucian. Tim. pag. 51. A. ἡ γοητεία προητεῖται, και ἡ αναισχυνηια παρομαρῆει. *Zeux.* pag. 330. B. επιπολυ γεν παρομαρῆντες, αλλο αλλοθεν ἐβδων, &c.

Παρομοῖ.

Anth. Ep. Gr. pag. 127. §. 9. Ὀκῶ και δεκάτω παρομοῖ.

Παρομολοῖω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 333. 10. τῷ δε χρονῷ παντας ηναγκασε παρομολογήσαι και συλχωρειν, &c.

Παρονειδίζω.

Eurip. Orest. §. 32. Schol. ταχα δε δια τε, οια δη γυνη, παρονειδίζει τη μηρι.

Aristoph. Nub. §. 543. Schol. Ουκ εστι δηλος, τινι παρονειδίζει, αλλ' ισως εαυτῷ.

* *Παρονομαζω*. II. 1327. D.

Aristoph. Nub. §. 709. Schol.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 599. C. Δια δη τελο και Ακην φασι λεχθηναι το παλαιον, και Ακικην την νυν Αττικην παρονομασθεισαν, οἱ &c. 760. ult. 788. 1.

Eustath. in Iliad. A. pag. 21. 26. Ὀλύμπια ωνομασαν τον εν Ηλιδι μελαν αἰωνα, ου τῷ Ολυμπῷ, αλλα Ολυμπιῷ Διῷ παρονομάσαντες αυτον. 58. 39. 89. 50. 758. 39.

Παροξυνέω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 55. pag. 36. εἰα τρισκαιδεκαέτης παροξυνήσον. pag. 37. 2.

Παροξυνικως.

Plut. de Aud. Poet. pag. 21. A. και του Πινδαρε σφοδρα πικρως και παροξυνικῶς ειρηκοῖ, *Isthm. Od.* IV. §. 81.

Παροξύνω. II. 1355. C.

Act. Apost. XVII. §. 16. παρωξύνει το πνευμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, &c.. I. Cor. XIII. §. 5.

Diod. Sic. Bibl. pag. 269. 34. διελέγοντο δὲ καὶ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Θεμιστοκλέους, παροξύνοντες αὐτὸς πρὸς τὴν κατήγοριαν. . 271. 25. καὶ καθόλου τὰ πλεονήματα παροξύνοντα πρὸς τὴν τῶ Θεμιστοκλέους τιμωρίαν.

Eustath. in Iliad. A. pag. 12. 22, 24. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν πλεονόντων παροξυνόντων μὲν τοιοῦτον τὰ μυρία, προπαροξυνόντων δὲ τοιοῦτον μόνον, ἦεν τὰς δεκά χιλιάδας, Ἡρωδιανὸς &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 323. C. . 484. 2. f. Λεπαστή. οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν, ὡς καλή. οἱ δὲ παροξύνουσιν, ὡς μεγάλη.

Παροξυλώνω.

Aristoph. Thesm. §. 897. Schol. Bifet. εὐρίσκειται μὲν τοῖς καὶ φάρμακα παροξυλάνμενον, καὶ τὸ φάρμακον ἐλλομενον, ὡς παρὰ τὴν Ἀπολλωνίῳ τῶν Ἀρσεναικῶν, III. §. 862.

Παροξυλώνω.

Lycophr. Alex. §. 387. Κηρύλλον. Schol. ὁ ἀρσεν αλκυων, παροξυλώνως διατὰ τὴν ἡ, καὶ ἐστὶ Δωρικόν. Κεῖρυλλον δὲ διαδιφθογῆ καὶ ἰ προπαροξυτόν, Ἀττικῶς, ὡς φησὶν Εὐφρόνιος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 409. A. παρὰ μὲν τοῖς τοῖς τραλικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυλώνως ἀνεγνώσκει χερνίβας, παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ, sc. *Herc. Fur.* §. 929. — χρῆται μὲν οἱ προπαροξυλώνως προφανεσθαι.

Παροπλίζω. App. 1611. G.

Suid. Lex. III. 54. Παροπλίστας. — αὐτὸς τε, τὰ ὅπλα ἀφελόμενος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 152. 32. οὐ γὰρ ἦν εὐρεῖν κατὰ τὴν πόλιν ἰδιωτικὸν ὄπλον, διὰ τὸ τὰς Μινυῶν παροπλικέναι τὴν πόλιν, ἵνα &c. . 432. 22. παροπλισμένοι.

Παροπλάω.

Aristoph. Av. §. 1545. Ἀπανθρακίζομεν. Schol. Αὐτὸς τε, ἀνθρακιδας ἐσθιομένην. ἐστὶ δὲ εἰς δὲ ἰχθυὸς λεπτόν, ὃ παροπλίζοντες ἐσθιοσιν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 110. 22. ὅταν δ' εἰς τὴν νῆσον ἐκκομισώσι, τὰ μὲν ἐντὸς πάντα βραχυὸν χρόνον ἐν ἡλίῳ παροπλίσαντες καλεῖται χύνται, &c.. III. 14. ἐν ἡλίῳ παροπλίσωσι.

* Παροπλίζω. App. 1611. G.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 567. A. ἡμῖν δὲ παροπλίζω ἐνεφάνηεν ὁ μερισμὸς τῆς πελοποννησιακῆς.

Lucian. Tim. pag. 35. C. καὶ μὴν ἔπαρσεν ἀνὴρ, οὐδὲ ἀμελείεσθαι, εἰκότα γὰρ ἡδονακίει δυστυχῶν. . 1118. A.

Παρορασις. II. 1421. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 6. 38.

Lucian. Jud. Vocal. pag. 28. B. ἀλλ' ἔπειμας οἰμαι ποτὲ εἰς τοσούτον ἀμελείας τε καὶ παροράσεως ἔξω, ὥστε ἐπιβρεψαί τινα μὴ δικαία.

Παρορία.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 122. B. — ἔπειμα γινώσκοντες [λοφόν] πρὸς σκίαν ἐπὶ τῇ παρορίᾳ τῇ ἀπὸ Κιλικίας μέχρις Ἰνδῶν. . 244. A. Τέλος δ' ἀρξάμενων ἀπὸ τῆς παρορίας τῆς κατὰ τὴν Πυρηνὴν εἰς τὰ πεδία πλάυνεται, &c.

Παρορησις.

Æschyl. Eumen. §. 773. καὶ παρόρησας ποταμὸς τιθεῖται. Schol. ἀπαισίς.

Παρορρυλίζω.

Eustath. in Iliad. T. §. 36. pag. 1231. 25. Αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρησέο, δυσέο δ' ἀλκῆν. ἃ παρορρυλικά εἰς μάχην εἰσιν.

Παρορρυνω. II. 1528. F.

Act. Apost. XIII. §. 50. Οἱ δὲ Ἰεδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβόμενας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχημονας, &c.

Lucian. Deor. Concil. pag. 1096. A. εὐε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παρορρύνεις με πρὸς τὴν παρρησίαν, &c.

Παραλίω.

Callim. Hym. in Dian. §. 91. Τρεῖς δὲ παραλίως. &c. Vide Notas; et Observ. Illustr. Spanhem. ad locum, pag. 192.

Παροσιαζω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 605.

Παροχεύω. II. 1572. C.

Hippocr. de Humor. pag. 47. 13. παροχέτευσις ἐς κεφαλὴν. Vide Foef. Oeconom. pag. 295.

Παροχεύω. II. 1572. B.

Suid. Lex. III. 55. Παροχεύει. παραπλάγιάζει. ἢ ἀπὸ ἐξερῆς ὑδρηγῆ εἰς ἐξερὸν ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχευέοντες. μεταφέροντες.

Eurip. Bacch. §. 479. Ταῦτ' ἐν παροχέτευσας εὔ, καὶ δὲν λείων.

Παροχη.

Παροχη. I. 1350. D.

Eustath. in Iliad. Ψ. pag. 1401. 51.

Dion. Hal. I. 401. 16. οἱ δὲ πολλῶν πα-
νυμισθωσάντες χρημάτων τὰς παροχὰς, &c.

Παροψονημα.

Æschyl. Agam. χ. 1455. ἐμοὶ δ' ἐπηγάθεν
εὐνης παροψονημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Schol. τὴν
ἐκ περιστάσεως τρυφήν.

Παρεπαρωνιωτης.

Steph. de Urb. pag. 630. E.

Παρεποδιον.

Pind. Nem. Od. Θ. χ. 89. Πάυροι δὲ βε-
λευσαι, φονε παρποδία νεφελῶν τρεψαι πό-
δυσμενεων ἀνδρῶν σιχας, χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυ-
νατοί.

Παρερρασιεύς.

Steph. de Urb. pag. 630. F. Παρρᾶσία,
πόλις Ἀρκαδίας. — Ο πολίτης, Παρράσιος,
καὶ Παρρᾶσιεύς, καὶ Παρρᾶσις.

Παρερρασις.

Vide Παρρασιεύς.

* Παρρησιασής. I. 1152. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 398. 1. ἀνείλον δὲ
καὶ Αὐτολυκὸν, ἀνδρὰ παρρησιασῆν, καὶ καθ-
ολὰς τὰς χαριεστάτας ἐπέλεον.

Lucian. Deor. Concl. pag. 1096. A. χρεὶ
δὲ παρρησιασῆν οὐκ, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

* Παρρησιασικῶς. I. 1153. A.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VI. pag.
192. 4. καὶ τὸ ἀνεχεσθαι αὐτοβαινόντων παρρη-
σιασικῶς ταῖς γνώμας αὐτῶν, καὶ χαιρεῖν εἰ τις
δεικνύοι κρείττον.

* Παρυρρον. III. 1728. E.

Lycophr. Alex. χ. 87. ὑπόφοιρον. Schol.
εἰς κυκλὸν δὲ λέγει τὸν Δία μελαβαλεῖν, οἱ οὐ
βασιλικῶς ἐμίγη αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρύρροις τοποῖς,
καθὰ περ οἱ κυκλῶναι.

Παρυπανίαν.

Joseph. de Bello. Lib. I. pag. 134. §. 4.
1. Παρυπήνησε δὲ αὐτῷ παρὰ δόξαν ἐρημία
πολλή, &c.

Παρυπαλιν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 135. 7. ταύτης δ'
ὑπερὸν μέσας ἀνευρεῖν τὴν μέσην, Λίον δὲ τὴν
λίχανον, Ὀρφεα δὲ καὶ Θάμυριν ὑπάτην καὶ
παρυπάτην. Vide *Thef.* III. 1746. G.

Παρυπομιμνησκω.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 526. 22. ἰκανὴν
τοῖς φιλομαθεσι πεπεισμέθ' ἀπασκευάζειν
ἐμπειρίαν, ἐκ τῶν τὰς ἐκαστῶν ἀρχῶν καὶ συν-
λείας παρυπομιμνήσκειν, &c.

Παρυπομνησις.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. I. §. 10.
pag. 14. ἢ δι' ἐξέρας τινος τοιαύτης ἐμμελῆς
παρυπομνήσεως.

Παρυφισαμαι. I. 1800. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 97. 2. ὡς πολ-
λὰ τὴν λέξει παρυφίσσεται σημαινόμενα.

Παρυφασία.

Anthol. Ep. Gr. pag. 50. ult.

Παρυφυκλον.

Pind. Pyth. Od. IB. χ. 53. Τότ' ἐμορσιμόν
καὶ παρυφυκλόν.

Παρωδῶ. I. 119. G.

Eustath. in Odyss. A. pag. 7. 12. ab
Auctore citatur. 60. 45.

Diod. Sic. Bibl. pag. 260. 38. καὶ τὴν
ἐν Πηλῳ αἰαὶς νικῆν παρωδῶντες, &c.

Παρωδηῖον.

Eustath. in Odyss. A. pag. 64. 5. διδασ-
καλῶν τε ποιῆν, ὅπως παρωδηῖον τὰ ἔπη.

* Παρωδῶ. I. 120. A.

Eustath. in Odyss. A. pag. 60. 44. Ἡγή-
μων ἐν Φησίῳ ὁ παρωδῶς, ὁ ἐπιλεγόμενος Φακῆ,
σφοδρὰ εὐδοκίμων ἐν τῷ παρωδεῖν &c.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 5. B. . Lib.
II. pag. 62. C. . Lib. IV. pag. 134. D.
Matron parodus. Vide *Casaub. Animadv.*
col. 253. 63. . pag. 175. C.

* Παρωκεανίης. IV. 774. A.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1192. B.
τὰς δὲ Γαλαμῶνας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπῶν, καὶ τῶν
παρωκεανίων ἀφεστάναι φασὶν ἡμερῶν ἐννεα,
&c. . 1196. C.

Παρωκεανίικον.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 289. A. Ἐς
δὲ ἔθνη τῶν Ἀκεϊτανῶν πλείω μὲν τῶν εἰκοσὶ
μικρὰ καὶ ἀδοξά· τὰ πολλὰ παρωκεανίικα,
τὰ δ' &c. . 292. A.

Παρωκεανίης.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 62. E. ἐν δὲ
τῇ ὁρεῖν καὶ παρωκεανίτιδι, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 219. 39. ταύτης δὲ
καί

καὶ αὐτὰς ἐσχάτας τῆς παρωκεανίτιδος χώρας
καὶ ἀντικρὺ νησοὶ κεινῶναι πλείους, &c.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 193. A. οἱ-
κεῖναι δὲ μέγιστος, καὶ ἡ παρωκεανίτις, ἡ δὲ με-
ση φαιλῶς, ἡ το σιλφίον φερῶσα, &c. . 124.
A. . 200. A. . 452. C. . 1180. C. ἐρημῶ
γὰρ ἐστὶν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας, καὶ τῆς παρ-
ωκεανίτιδος.

Παρωνυμῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 63, 31, 33.

Παρωνυμιαζῶ. II. 1334. E.

Aristot. Nat. Auscult. I. 402. D. ἀλλὰ
παρωνυμιάζοντες, &c. Vide Auctorem.

Παρωνυμῶ. II. 1333. G.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 322. Σινδοί.
Schol. ἐστὶ δὲ καὶ σίνυνον εἶδος δοράδου, παρ-
ώνυμον τῷ ἐθνεί. v. 320.

Phan. Lex. pag. 187. 3. Δάμις — ἐστὶ
δὲ παρώνυμον Δωριδὶ διαλεκτῷ, παρὰ το δῆμον
γινέσθαι δῆμις, καὶ Δάμις δωρικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 11. 1. Ταλθυ-
βίῳ Ταλθυβιάδης. ἔ παρώνυμοι οἱ παρ' Ἡρο-
δότῳ Ταλθυβιάδαι. (Vide *Herodot. Hist. Lib.*
VII. Cap. 134. pag. 421.) . pag. 62. 27.
καὶ πυρρα λεῖοι' ἄν. ἥς παρώνυμον, πύρριχῶ.

Aristot. Categor. I. 14. C. Παρώνυμα δὲ
λεῖναι, ὅσα ἀπο τινῶ, διαφερόντα τῇ πῶσει,
τὴν καὶ τῆνομα προσηγοριαν ἔχει. οἷον ἀπο τῆς
γραμματικῆς ὁ γραμματικὸς, καὶ ἀπο τῆς ἀν-
δρείας ὁ ἀνδρεῖς.

Παρωραϊῆς.

Vide infra Παρωραῖ.

Παρωραῖ.

Steph. de Urb. pag. 630. I. Παρώρεια, πο-
λὺς Ἀρκαδίας. λεῖναι δὲ καὶ Παρωραῖα. Οἱ πο-
λῆται, Παρωρεῖς. Νικολάου δὲ Παρωραϊάτας
φῆσιν — το ἐθνικόν, Παρωραῖοι. Ἀλλὰ καὶ
Παρωρίτας, ὡς Δικαιαρχίτας καὶ Σαμαρείτας.
Lego, Παρωρείτας, ὡς Δικαιαρχεῖτας, Vide
pag. 302. E. in Voce Δικαιάρχεια.

Παρωρεῖα.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 269. 9. οἱ
γὰρ πλείονες αὐτῶν ἐβραποῖο ἐς τὰς Παρωρεῖ-
τας καὶ Καύκωνας. . Lib. VIII. Cap. 73.
pag. 482. 8. Παρωρεῖται πάντες.

Παρωρεῖης. II. 1462. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 477. in Pana. Παν
ὁ παρωρεῖτης, αὐτόζυλος, ἀρνεοβοῖνης Εἰμι, καὶ
ἐχθρονὶς γλυκοπόης κυλικῶ.

Vide supra Παρωραῖ.

Παρωρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 630. ult. Παρώρεια,
πολὺς — Οἱ πολῆται, Παρωρεῖς.

Παρωρημενῶς.

Hesych. Lex. pag. 754. 1. Περίοδος, ὑπερ-
οργόνως καὶ παρωρημένως.

Παρωροφίς. I. 1253. G.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 81. pag. 53. τὰ
δὲ μέγιστον τε οροφῶ, καὶ τὰς εἴδεις, παρωροφίς.
Hic locus ab Auctore citatur.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 149. 10. f.
το δὲ καλῶς εἰσάσμα τῆς οροφῆς, ἀλλῶς ἐπικεῖται
λίθῳ ἔχων τὴν παρωροφίδα τεῖράπηχυν.

Πασίλινος.

Lycophr. Alex. v. 11. ευμαθὴς τριβῶ.
Schol. πασίλινος ὁδῶ.

* Πασίφανς. App. 1613. H.

Orph. Hym. in Dianam, v. 3. pag. 132.
Πασίφανς, δαδῆχε, θεὰ δίκλυνα, λοχεῖα, &c.

Πασσαλεὺς.

Steph. de Urb. pag. 631. C. Πάσσαλα,
Μυλασσέων ἐπίνειον. Το ἐθνικόν, Πασσαλεύς.

Πασσαλευῖ.

Æschyl. Prometh. v. 112. τοιασδε ποῖνας
ἀμπλακημάτων τινῶ, υπαίθροις δεσμοῖσι πασ-
σαλευῖος ὤν. Schol. πασσαλευόμενῳ κεκαρ-
φομενῶ.

Πασσαλευῶ. III. 273. A.

Æschyl. Agam. v. 587. θεοὺς, λαφύρα
ταυτὰ τοῖς καθ' Ἑλλάδα δομοῖς ἐπασσάλευσαν
ἀρχαῖον γάνῳ.

Πασσανδεὺς.

Steph. de Urb. pag. 631. B. Πασσάνδα
— Το ἐθνικόν, Πασσανδεὺς, &c.

Πασας. III. 58. B.

Phan. Lex. pag. 583. 3. Πασὰς καὶ θά-
λαμῶ, κυρίως ἐπὶ νυμφικῶν οἰκῶν. καλῶς χρησι-
κῶς δὲ, καὶ ἐπὶ οἰκῶν ἀπλῶς εἰς υποδοχὴν ηυ-
πρεπισμένων.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 7. pag. 566.
καὶ πασάδα δὲ, ἀπο τῆς πάσασθαι, &c.

Dion. Hal. I. 236. 43. τὸν δὲ ἀμφιθεῖλλον
ἵπποδρομον, οὐδὲν ἐξω τῶν κρηπιδῶν ἐχούσα,
πασάσιν ὑποσέοις παραλαβεῖν. . 237. 2.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 146. 27.
καὶ ἐκ τῶν οἰκημάτων ἐς πασάδας ἐς εἴδας τε
ἀλλὰς ἐκ τῶν πασάδων, &c. . 154. 28. Εἰς

μενῶι και τέλο εν τη αυλή τε ιρε, πασὰς λι-
θινη μεβαλη, και δς.

Πασερίτης.

Steph. de Urb. pag. 631. F. Πασερίς, Αι-
γυπία πόλις. Ο πολίτης, Πασερίτης, δς.

Πασοφοριον. III. 58. D.

Joseph. Ant. Lib. XI. pag. 562. §. 4.
13. ευθυς ωρμησεν εκ τε ιερε εις το πασοφό-
ριον Ιωαννη τε Ελιασιβε. Vide Not. n. De
Bello. Lib. IV. pag. 307. 4. Vide Not. v.

Πασοφορος. III. 58. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 18. 2. τες μεν γαρ
Ευμολπίδας απο των καλ' Αιγυπτον ιερεων με-
νηνέχθαι, τες δε κηρυκας απο των πασοφόρων.

Πασχηλια. App. 1614. H.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 30. 7.
αφοσιμεν τω εραση ο Διονυσος, επι το μνη-
μειον ορμα, και πασχηλια.

Lucian. Amor. pag. 571. B. ει δ' εικοσιν
εων αποπειρώη παιδα τις, αυτος εμοι γε δοκει
πασχηλια, αμφιβολον Αφροδιην μελαδιώκων.

Παλαλιος.

Steph. de Urb. pag. 631. F. Πάταλα,
πολις Ινδικη. Το κηλικον, Παλαληνικός. Λε-
ται και Παλαλαϊ. Cl. *Salm.* legit, το εθνι-
κον, Παλαληνός. και ειρηται Παλαλαϊ. το
κηλικον, Παλαληνικός.

Παλαλευς.

Steph. de Urb. pag. 631. G. Πάταλ,
νησ — Το εθνικον Παλάλι. και ως απο τε
Παλαλευς, το θηλυκον, Παλαλης, ως Βασιλης.

Παλαλης.

Steph. de Urb. pag. 631. G.

Παλαληνικος.

Vide supra Παλαλαϊ.

* Παλαξ. III. 83. G.

Aristoph. Av. §. 1258. Ουκ αποσοβη-
σεις; ε ταχεως ευραξ, παλαξ; Schol. Επ-
ρημαλια τινα ανεπλασεν εις το κακεμφαλον.

Παλαρευς.

Steph. de Urb. pag. 631. H. Πάταρα,
πολις Λυκίας — Ο πολίτης, Παλαρεύς. Το
θηλυκον, Παλαρης, ως Βασιλης. Το κηλικον,
Παλαρηϊον υδωρ.

Παλαρηϊος.

Vide supra Παλαρευς.

Παλαρnis.

Steph. de Urb. pag. 632. C.

Παλεομαι. App. 1615. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 102. 2. f.
κυαμυς δε ελε τι μαλα σπειρασι Αιγυπιοι εν τη
χωρη, τες τε γενομενυς ελε τραγισι, ελε εψου-
σαι. 107. 23. τες υς θυσαντες, πα-
λαι των κρεων. 281. 22. ubi tamen Cl.
Gronov. legit απισθαι. Vide Not. pag.
940. et Auctorem.

Παλησμε.

Aeschyl. Agam. §. 972. πολλων παλησ-
μον δειματων αν ευξαμην, δομοισι πρενεχθεν
εν χρησηριοις, δς.

Παλαδελφια.

Aeschyl. Suppl. §. 39. παλαδελφίαν. Sch.
ανειψιων, των εκ τε αδελφε τε παλα αυτων.

Παλαδελφος. III. 91. A.

Demosth. adv. Macart. pag. 662. C.
Μαριυρασιν Οινανθην — ανειψιαν ειναι εκ πα-
τραδελφων Πολεμωνι τω παρι τε Αλνι, δς. 663. A. 664. A. 672. A. Vide Au-
ctorem.

Παλαδελφεός. *Pind. Isthm.* H. §. 142.
Τον μεν ε καλελεχει κριε γενεα παλαδελφευ.

Παλαειυς.

Vide infra Παρευς.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 525. 19, 23.

Παλαλοιας. I. 327. H.

Aristoph. Nub. §. 1330. Ω μιαν, και
παλαλοια, και τοιχωρυχε. *Ran.* §. 276.
Καλειδες εν που τες παλαλοιας αυθη, δς. §. 785.

Demosth. adv. Timocrat. pag. 475. A. 477. B. τοις κλεπταις, τοις ιεροσυλοις, τοις πα-
τραλοιας, τοις ανδροφονοις.

Παλαλας. I. *Timoth.* I. §. 9. Ειδως τελο,
δι δικαιο νομο ου κειται, ανομοις δε — και
βεβηλοις, παλαλας και μηραλας, ανδρο-
φονοις.

Παλασιευς.

Steph. de Urb. pag. 632. I. Πάτρασις,
πολις — Το εθνικον, Παλασιτης, και παλα-
σι, και Παλασιεύς.

Παλασιτης.

Vide supra Παλασιευς.

Παρευς.

Steph. de Urb. pag. 632. I. Πάτραι, πο-
λις — Ο πολίτης, Παρεύς.

Suid. Lex. III. 59. Πατρεύς· ὁ ἀπο Πατρῶν. — λεγέται δὲ καὶ Πατραιεύς.

Πατριάδα:

Steph. de Urb. pag. 633. A. Πατριάδαι, — Οἱ οἰκήτορες, ὁμοίως Πατριάδα.

Πατρίδιον. III. 95. β. F.

Aristoph. Vesp. §. 980. 19', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τα βελίω τρέπῃ. . §. 1347. ὑϊδίον. Schol. ad §. 1346. Τυΐδιον ἀπο τῆς υἱᾶς ὡς ἀπο τοῦ πατρῶς, πατρίδιον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 839. 43. το μὲντοι παρὰ τοῖς ὑπερον πατρίδιον, φανερώς υποκορίζει κωμικώτερον. οἶον, αὐταί, ἦσαν αἱ εἰσιρίδες, βιάζονται εἰσελθεῖν, τὰς μὲν γεροντίας οἷας επικαλεσθῆναι πατρίδια, ὅπερ ἐστὶ πατέρων ὑποκορισμός. Vide Auctorem.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 340. D. e *Theophilo.* . 569. C. e *Xenarcho.* Vide *Casaub. Animadv.* col. 868. 17. ubi locum *Eustathii* modò citatum laudat, sed pro εἰσελθεῖν legit εἰσέλκεσθαι.

Πατρικίον. III. 101. β. E.

Suid. Lex. III. 60.

Dion. Hal. I. 81. 16. δια ταύτας τὰς αἰτίας κληθῆναι φασὶ τὰς ἀνδράς ἐκεῖνας Πατέρας, καὶ τὰς ἐκ γένους αὐτῶν, Πατρικίους. . 108. 4. . 191. 14. . 82. 11. τὰς μὲν πατρικίους εἰς τοῖς αὐτῶν πελάταις ἐξηγεῖσθαι τὰ δικαία, ὧν καὶ εἶχον ἐκείνοι τὴν ἐπιστημὴν. Vide Not. f. Πατρικίους hic dicit pro πάτρωνας, ut etiam pag. hujus §. ult. τῶν δὲ πατρικίων, ἡκιστα βουλομένων τοῖς πελάταις ἐνοχλεῖν, &c. . 276. 19.

Πατρίως.

Joseph. de Bello. Lib. V. Cap. 2. §. 1. 18. pag. 320. στρατοπεδεύεσθαι κατὰ τὸν ὑπο Ἰσδαίων πατρίως Ἀκανθῶν αὐλῶνα καλουμένον, &c.

Πατρίως.

Eurip. Heracl. §. 755. Μελλῶ τὰς πατριώτιδ' ἄς, Μελλῶ περὶ τῶν δομῶν, ἱκέτας ὑποδεχθεῖς, Κινδύνον πολὺν τέμειν σιδαρῶ.

Πατρογενής.

Soph. Antig. §. 949. Ὁ γὰρ Θεὸς ἀστυπατρίων, καὶ θεοὶ πατρογενεῖς, &c.

Πατροδώρηον.

Lucian. Tragopod. pag. 955. C. Ἐχομεν δὲ χρῖσμα πατροδώρηον τοδε, Ἐν ᾧ παρηγορημένον ἀλγυλῶν πόνους.

Πατροκίνητον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 646.

Πατροκλονεω.

Aeschyl. Choeph. §. 909. Πατροκλονέσθαι γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

Lucian. Tyrannicida. pag. 410. B. μέγα θανάλον δὲ πατροκλονήσας, ὡς ἐδυνατο.

* Πατροκλονία. App. 1616. D.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 839. 4. f. γνούς θὶ πατροκλονία κοινὸν ἐστὶν ἀδικημα καὶ τῆς φύσεως καὶ τῆς βίης, &c. . 874. §. 4. 20. . *De Bell.* Lib. I. pag. 133. §. 2. 16.

Plut. Rom. I. 67. 12. ἰδίον δὲ, τὸ μηδεμίαν δικὴν κατὰ πατροκλονίων ὀρίσαντα, πᾶσαν ἀνδροφονίαν, πατροκλονίαν προσεπιτεῖν.

* Πατρομήτωρ. III. 91. F.

Lucian. Alex. pag. 497. C. — Ἀλεξάνδρῃ, σεμνὰ καὶ τοῦ πατρὸς Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὴν ἄρπην ἐκείνην τῆ πατρομήτορος τῆς Περσεως, ἐχούσης;

* Πατρονομεομαι. III. 89. G.

Suid. Lex. III. 60. Πατρονομέμενοι. οἱ τὰς παρὰ τῶν πατέρων παραδεχομένους νόμους τηρεῖς. . *Phan. Lex.* pag. 584. 2.

Marc. Anton. de Reb. suis. Lib. I. §. 9. pag. 10. Παρὰ Σεξτέ, τὸ εὐμενές. καὶ τὸ παραδεῖγμα τῆς οἰκῆς τῆ πατρονομεμένης, sc. didici. *Plat. de Leg.* II. 680. E.

* Πατρονομία. III. 89. G.

Lucian. Demosth. Encom. pag. 1081. D. μυρίων μὲν ἐφέλκομεν Ἀθηναίων τῶν ἡδονῶν, καὶ τὰς πατρονομίας ἀναγκάσις υποκειμένους.

Πατροπαράδοτον. III. 90. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 151. 23. καὶ τοὺς μὲν παρόντας, — ἡμᾶς δὲ παρὰ τὸν θεὸν μηδὲ τὴν πατροπαράδοτον εὐσεβείαν διαφυλαττεῖν. . 496. 16. παρεκάλεσε τοὺς οἰκειοὺς λόδοις τηρεῖν τὴν πατροπαράδοτον παρὰ αὐτὸν εὐνοίαν. . 562. ult. . 563. 35. a Cl. Auctore citatur, vel ad hunc locum respicere videtur.

Dion. Hal. I. 301. 40. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ μικρᾷ καὶ πατροπαράδοτῳ διεμεινεν εὐσία, σωφρονα καὶ αὐτάρκη καὶ πάσης ἐπιθυμίας κρείττονα βίον ζήσων, &c.

Πατροπάτωρ. III. 91. E.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 169. εἴτε γὰρ οἱ Πατροπάτωρ Ἀλκίον μυχῶν ἐνεκρύψε καλῆν, &c. . §. 178.

Pind. Pyth. O. §. 144. πατροπάτωρ Ἐνθα
οἱ

οἱ Σπαρίων ξενῶ κείῳ, &c. Schol. ενθα ὁ πρῶ παρῶ αὐτῆ παλῆρ Αμφίρουν &c. . Nem. Od. VI. 5. 29.

* Πάροπολις. III. 96. C.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 100. D. Εμμήρον εαν ἡ το ξύλον βλασῆν εχει, Μηρόπολις εσιν, ἔχι παρόπολις.

* Πάροραϊσης. III. 90. B.

Suid. Lex. III. 60. Πάροραϊσης. ὁ τον παερα τύπων. . Phau. Lex. pag. 584. 2.

Πάροσερης.

Æschyl. Choeph. 5. 250. οὐλῶ δὲ καμὲ τηνδε τ', Ηλεκτράν λεῖω, ιδειν παρεσι σοι, παροσε-ρῆ γονον, &c.

Πάραρχῶ. III. 91. C.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 349. 15. δικαζειν δὲ μενες τες βασιλῆας τοσαδε μουνά παρῆρχε τε παρθενε περι, ες τον ικνεεῖαι εχειν, ην μήπερ ὁ παλῆρ αὐτην εγλύση.

Πάροφονεως. III. 90. C.

Eustath. in Odyss. A. 5. 299. pag. 58. 13, 18, 21. Σημειωσαι δὲ οἱ παροφονεως, ου μονον ὁ εαυτῆ ανελων παερα, αλλα και ὁ ἀλλότριον. Vide Phau. Lex. pag. 584. 3.

* Πάροφονῶ. III. 90. C.

Æschyl. Sept. c. Theb. 5. 789. παροφόνω χερὶ των κρεισσόλεκων δ' απ' ομματων ἐπλάτ-χθη.

Eurip. Orest. 5. 191. Εξεθυσ' ὁ Φοιβεῖ ημας Μελεον αποφονον αιμα δες Πάροφόνου μαερεῶ.

Plat. de Leg. II. 869. B. ὡς' εἴπερ οἶον' ην το πολλακις αποθνησκειν τον αὐτον, και την παροφόνον ἢ μηροκτόνον, — δικαιοσῶν θα-νατων πολλων ἦν τυγχανειν. 960. B.

Eustath. in Odyss. A. pag. 58. 24.

Πάροφονῆς. III. 90. D.

Soph. Oed. Tyr. 5. 1454. Αλλ' ἡγ' εκεινε πασ' εδηλωθη φάτις, τον παροφόνῆν τον ἀσε-βῆ μ' απολλυναι. . Trachin. 5. 1140. Ω παδκακιζε, και παρεμνησω γαρ αὐ της παρο-φόνῆς μηρεῶ ὡς κλυειν εμε;

Πάροφωτος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 646.

Πάρωνια.

Dion. Hal. I. 82. 4. ὁ δὲ Ρωμυλῶ ἐπι-κλησει τε ευπρεπει το πρᾶγμα εκοσμησε, Πα-τρωνίαν ονομασας την των πενητων και ταπει-νων πρῶσσιαν. . I. 11, 44.

Πάρωνεῖα. Thes. III. 101. D.

Πάρωνικος.

Suid. Lex. III. 60. Πάρωνικὸν δικαίον. το εκ πρῶσσι δικαίον. . Phau. Lex. pag. 584. 3.

Πάρωνυμεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 11. 8.

Πάρωνυμικος. III. 91. C.

Hom. Iliad. A. 5. 69. Θεσοριῆς. Schol. Ο Θεσορῶ παῖς Καλχας. ὁ δὲ τυπῶ, πα-τρωνυμικός.

Eust. in Iliad. A. pag. 10. 25. Πηλεὺς Πηληῶ. τεῖε δὲ το πατρωνυμικόν, Πηληϊδῆς και πλεονασμῶ τε ᾧ Πηληϊάδῆς. . II. 16.

Dion. Hal. I. 178. 20. μαθων οἱ Ρωμαίων εκασῶ κοινον το ονομα κείαι, και μεῖα το κοινον ἐβερων, ὁ δὲ συγγενικον αὐτοῖς εσιν και πατρωνυ-μικόν.

Πάτρωνυμικῶς.

Pind. Nem. Od. VI. 5. 30. Schol. παρ-γατε δὲ αὐτο πατρωνυμικῶς, ὡς εἶπῶ εσιν τοῖς ποιηταῖς.

Hom. Iliad. A. 5. 392. Κερην Βρισηῶ. Schol. Την Βρισεως θυγατέρα Βρισηϊδα. εοικε δὲ πατρωνυμικῶς τα ονομαῖα αὐτων σχηματίζειν ὁ Ποιητής, και ἔ κυρίως. . Eustath. in Iliad. A. pag. 58. 25. Οτι το Χρυσῆς ὡσπερ και το Βρισηῆς, πατρωνυμικῶς ἐρρεθησαν, απο πατερων τε τε Χρυσῆς και του Βρισεως. . Hom. Odyss. Δ. 5. 755. Schol.

Theocr. Idyll. VII. 5. 40. Schol.

Πάτρωνμιος.

Æschyl. Pers. 5. 144. πῶς ἀρα πρᾶσσει Ξερξῆς βασιλεὺς Δαρεϊοῆνης, το πατρωνύμιον γενῶ ἀμέτερον. Schol. το πατρωνύμιον γενῶ, ἦοι ὁ καὶα παερα συγγενῆς ημιν, τεῖ' εσιν, ὁ εκ προδονε ἰθαγενῆς.

Πατῆαλεω. III. 273. A.

Aristoph. Thesm. 5. 229. Schol. εἴω σοι πατῆαλεύτω το σωμα.

Πάτρικῆς.

Steph. de Urb. pag. 633. B. Πάτρικός, πο-λις — Το εθνικον, Πατρικίτης.

* Πάυ. III. 105. D.

Eustath. in Odyss. A. pag. 43. 45.

* Πάυσανέμος. III. 106. B.

Æschyl. Agam. 5. 222. παυσανέμε γαρ θυσιᾶς παρθενε θ' αιματῶ ὀργᾶ περιόρως επιθυμειν θεμις.

Παυσίλυπος. III. 105. E.

Eurip. Bacch. §. 770. Φασιν αὖλον — την
παυσίλυπον ἀμπελον δέναι βροῖσις.

* Παυσίπονος. III. 106. A.

Orph. Hym. Λυσ. Λην. §. 6. pag. 146.
Παυσίπονος θνητοῖσι φανείς, ἀκῶ, ἱερὸν ἀνθῶ,
Χάρμα βροῖσις φιλάλυπον, &c.

Aristoph. Ran. §. 1356. — Βόρυνος ἔλικα
παυσίπονον.

Eurip. Iph. in Taur. §. 448. Ἑλλάδῳ ἐκ
γᾶς Πλωήρων εἰ τις ἐβᾶ, Δελείας ἐμεθεν δει-
λαιας, παυσίπονον.

* Παυσις. III. 106. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 104. 2. ἐστὶ δὲ
παιγῶν, ὑμῶ τις, φασιν, εἰς Ἀπολλωνα, οὐ
μόνον ἐπὶ παύσει λοιμῶ, ὡς ἀρῖ, ἀδομένῳ, ἀλ-
λα καὶ ἐπὶ παύσει πολεμῶ, &c.

Παυσης. III. 106. C.

Soph. Philoct. §. 1471. εἴω δ' Ἀσκληπιὸν
παυσηῖρα πέμψω ζῆς νοστὶ πρὸ Ἰλίου.

Παυσησιος. III. 106. C.

Soph. Oed. Tyr. §. 149. ἀμα σῶτηρ θ'
ἰκοῖτο, καὶ νοστὶ παυσηῖρα.

Παφλαγονικος.

Lucian. Fugitiv. pag. 1017. A. εἰ τις
ἀνδραποδὸν Παφλαγονικόν, τῶν ἀπὸ Σινωπῆς
βαρβάρων, &c.

* Παχυνώδης. III. 272. A.

Suid. Lex. I. 42. Αἰχναῖος. ὁ παχυνώδης
οὐδῶ. *Phan. Lex.* pag. 13. 3.

Παχυαιμος.

Hippocr. de Viēt. Rat. pag. 357. 9. βοεῖα
κρεᾶ, ἰσχυρὰ καὶ σασίμα, καὶ δυσπεπτα τῇσι
κοιλίῃσι. διότι παχύαιμον καὶ πελύαιμον ἐστὶ
τὸ τοῦ ζῶον.

Παχυδερμία.

Aristoph. Thesm. §. 167. Schol. Bourd.
ἐκεῖνη γὰρ παχυδερμία καὶ αἰρία σωματός δια-
θεσις ἀνικεῖται καὶ ἀναρμοςεῖ τῇ &c.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1144. B.
διελθὼν δὲ εἰς Μηλον ἢ τὰ θέρμα λείρα, τὸ μὲν
κνησμὸν ἐπαυσάτο, καὶ τῆς παχυδερμίας. ὑδρο-
πήσας δὲ ἐθάνεν.

Παχυδερμῶ. III. 111. E.

Aristoph. Nub. §. 1239. Schol. ὡς παχύ-
δερμον δὲ αὖλον χλευάζει. *Thesm.* §. 167.
δασύν. Schol. παχύδερμον καὶ πυκνόσαρκον.

Suid. Lex. II. 486. 1. διο καὶ τὰς ἀνοήτους
παχυδέρμους καλεῖται.

Lucian. Timon. pag. 40. C. a Cl. Auctore
citatur.

Παχυκαρδῖος.

S. Chrysost. in Psalm. I. 528. 3. τι δὲ ἐστὶ
βαρυκαρδῖοι; παχυκαρδῖοι, σαρκικοὶ, τῇ γῇ
προσηλωμένοι, &c.

Παχυμερης. II. 851. D.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 115. B. Ἐτι δὲ
παχυμερέστερον τὸν Φησαῖον &c.

Tim. Locr. apud *Plat.* III. 100. E. τὸ
δὲ ψυχρον, παχυμερέστερον πορῶν καὶ συμπιλ-
ωρικόν ἐστι.

* Παχυμερως. II. 851. D.

Phan. Lex. pag. 585. 2. Παχυμερῶς.
ἀδρῶς, παχέως.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 115. B. Ταυ-
τα γὰρ εἰρήναι παχυμερῶς.

Παχυνευρεω.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. §. 867. pag.
260. καὶ ἐπικερεῖ [*sc. Cydnus*] τοῖς παχυνευ-
ρεῖσι κῆνησι καὶ ἀνθρώποις.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 990. C.
ψυχρον τε καὶ τραχυ τὸ ρεῦμα ἐστίν, [*sc. Cydni*]
οθεν καὶ τοῖς παχυνευρεῖσι καὶ ποδαγρίζομένοις
κῆνησι καὶ ἀνθρώποις ἐπικερεῖ.

* Παχυσομία. III. 1046. A.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 977. C.
ἐκ εἰς ἐφαινετο καλὰ παχυσομίαν, καὶ ἀφύϊαν
τινα τῶν φωνήϊων ὀργάνων τὸ συμβαῖνον,
ἀλλὰ καλὰ τὰς τῶν διαλεκτῶν ιδιότητας.

* Παχυσομος. III. 1046. A.

Strab. Geogr. pag. 977. C.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 88. B. ἡ δὲ
πινυνη λεπίδοςομον· τὸ δὲ ὀσρεον παχύσομον· et
pag. 483. E.

* Παχυχειλος. IV. 408. B.

Aristot. de Hist. Animal. II. 819. C. τα-
μὲν γὰρ, λεπτόχειλα ἐστίν, οἷον οἱ μυεῖς· τὰ δὲ,
παχύχειλα, οἷον τὰ λιμνόςρεα.

Πέδα. App. 1617. G.

Hesych. Lex. pag. 742. 1. Πέδα, μέλα,
ἢ γῇ

Vide Cl. *Mattaire de Dialect.* pag. 251.
C. Πέδα pro μέλα; &c.

* Πεδαιρω. III. 114. C.

Eurip. Herc. Fur. §. 819. Νωθεῖς πέδαιρε
κώλῳ.

κωλον. Πεδαίρω pro μελαίρω, a πένδα *Æolico* pro μελά. Cl. Barnes. . 872. . *Rhes.* 372. πεδαίρων. Vide omnino Notam Cl. Barnes. . *Phæn.* 1034. Vide Not.

Πεδαιχμῖ.

Æschyl. *Xoph.* 587. βλαστει δὲ πεδαίχμιοι λαμπαδες πεδάμαροι. Schol. Μελαίχμιοι. αἱ μελάξυ γῆς καὶ κρανοῦ λαμπαδες. τοῦτ' ἐστὶν ὑπο ἡλίου φώλιζομεν^α ἀνθρ. Vide Not. Cl. *Stanl.* pag. 825.

Πεδάμαρ.

Æschyl. *Xoph.* 588. Schol. οἶμαι πεδάμαιοι· ἢ τὸ σημαίνον, μελέωροι. Ἄλλως· αἱ ἀκλίνες τὰς ἡλίου αἱ καθημεριναί. Vide supra Πεδαιχμῖ.

* Πεδάμειω. App. 1618. B.

Pind. *Olymp. Od.* XII. 17. Εὐθλοῦ βαθυπημαῖ^α ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ. Schol. μελήμειψαν καὶ μετῆλλαξαν. Schol. Νεωλ. πεδάμειψαν, ἀντὶ τὰς μελήμειψαν ἥτοι μετέπεσον. Not. *Æol. composit.* ἐκ πέδα i. e. μελά, ἐτ' αμείβειν.

Πεδάφρων.

Pind. *Pyth. Od.* VIII. 103. Εἰ γὰρ τις ἐσθλα πεπάλαι, Μη ξυν μακρῷ πονῶ, πολλοῖς σοφ^α Δοκεῖ πεδάφρωνων, &c. Vide Not. ad 105.

* Πεδερχομαι. App. 1618. B.

Pind. *Nem. Od.* Z. 109. Εἰ πον^α ἦν, τὸ τερπνον πλεον πεδέρχεται.

* Πεδήτης. App. 1618. E.

Lucian. *Jur. confut.* pag. 674. Α. τὸν γὰρ παλῆρα σὺ τι ἂν λείποιμι, πεδήτην εἰ ἐν τῷ ταρβάρῳ οὐκ;

Πεδίας. III. 117. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 86. 40. πολλὴν δὲ διεξιών πεδιάδα χωρὰν, δεχέσθαι ποταμούς οὐκ ολίγους πλώγας, &c. . 206. 10. καὶ τῆς μὲν πεδιάδ^α γῆς ἐκχωρησάντες, τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας κακοπαθεῖαν ἐξεκλιναν. . 211. 4.

Herodot. *Hist.* Lib. II. pag. 127. 15. ἀπο γὰρ τῆς τῆς χρόνης Αἰγυπτ^α ἐκτα πεδιάς πασα, ἀνιπ^α καὶ ἀναμάξευ^α γέγονε.

Steph. de Urb. pag. 633. F.

Πεδιείτης.

Steph. de Urb. pag. 633. E. Πεδιείς, πόλις Καρίας. Τὸ ἐθνικόν, ὁμωνυμῶς, ὡς Ὀδυσσεΐς· ἢ Πεδιείτης, ὡς Ἀταρνεΐτης.

VOL. II. N°. XVII. 1.

Πεδιεύς.

Steph. de Urb. pag. 633. F. Πεδιόν — τὸ τοπικόν, πεδιεύς.

Vide supra Πεδιείτης.

* Πεδίνος. III. 117. B.

S. Lucæ Evang. VI. 17. Καὶ καλῶς μετ' αὐτῶν, ἐστὶ ἐπὶ τοπ^α πεδιν^α.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 50. 2. οὐσῶν δὲ πεδινῶν τῶν υποχωρησέων, &c.

Xenoph. *Kynh.* Cap. 5. §. 17. pag. 122. Ποδοκέσται μὲν ἐν εἰσὶν οἱ ὄρειοι, οἱ πεδινόι δὲ ἥτιον, βραδύτατοι δὲ οἱ ἐλείοι. Vide Auctorem.

Πεδιονομῖ.

Æschyl. *Sept. c. Theb.* 277. ἐγὼ δὲ χωρὰς τοῖς πολισσέχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε — ὧδ' ἐπευχομαι θῆσειν τροπαιὰ, &c. Schol. ἥτοι τοῖς κληρὸν τῶν ἀλσῶν καὶ τῶν πεδίων ἀφωρισμένων ἐχουσιν εαυτοῖς. Schol. β. τοῖς καλοῖ- κῆσιν ἐν τῷ πεδίῳ.

Πεδιοπλοκῦπος.

Æschyl. *Sept. c. Theb.* 83. ἐλεδμενὰς πεδιοπλόκῦπ^α τ' ἐλχρμπήσαι βοὰ, &c. Sch. β. κῦπον ἐν τῷ πεδίῳ τοῖς ὅπλοις εἰρεῖσα.

Πεδνιλισσεύς.

Steph. Byzant. pag. 633. F. Πεδνιλισσός, πόλις Πισιδίας. Τὸ ἐθνικόν, Πεδνιλισσεύς. ὡς Τελμισσεύς, ἀπὸ τῆς Τελμισσός.

Πεδόβαμων.

Æschyl. *Xoph.* 589. πῆνα τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμοένων αἰδῶν φράσαι κόλον.

Πεδοκοίτης.

Aristoph. *Acharn.* 519. Schol. ex *Ephigr.* Καὶ σικυὸν χνοαοῦλα τὸν ἐν φυλλοῖς πεδοκοίτην. *Anthol. Ep. Gr.* pag. 564. habet, Καὶ σικυὸν χλοαοῦλα τὸν ἐν φυλλοῖς πεδοκοίταν, &c.

Πεδοσιβής. III. 114. B.

Æschyl. *Perf.* 126. πᾶς γὰρ ἵππηλάτας τε καὶ πεδοσιβῆς λεῶς, &c. Schol. ἥτοι τῷ πεδῷ καὶ τῇ γῇ περιπαλῶν, καὶ πεζῇ βαδίζων, &c. . *Suppl.* 1007. καὶ κνωδαλα πῆρεν^α καὶ πεδοσιβῆ.

Eurip. *Med.* 1122. Μηδεῖα, Φεῦτε, Φεῦτε, μήτε ναῖαν Λίπασ' ἀπηνην, μήτ' ὄχον πεδοσιβῆ. . *Rhes.* 254. Vide Notam. . 763. . *Helen.* 1532. Πτεροισὶν ἀρθεῖσ', ἢ πεδοσιβῆ^α ποδι. . *Sthenob.* 8. pag. 492. Hunc locum citat *Athenæus*, *Deipn.* Lib. X. pag.

422. A. Vide *Casaub. Animadv.* col. 715. 65.

Πεδότριψ.

Suid. Lex. III. 70. Πεδότριψ. ὁ εκθλιβων. *Clarius et melius vocem hanc exponit Photius in Lexico inedito, cujus verba hæc sunt:* Πεδότριψ, ὁ πολλὰς χρόνας ἐν πειδαῖς γεγονώς. *Cl. Kust.*

Πεζακονίσης. III. 125. C.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 302. 18. 313. 9. ἄτε δὴ τῶν μὲν Ῥωμαίων πεζακονίσιων κακοπαθέων ἐξ ὀρθρῆς, &c. 311. 25. a *Cl. Budæo* citatur.

* Πεζαρχος. III. 125. C.

Xenoph. Cyr. Paed. Lib. V. pag. 359. 1. ὁ δ' ἐκατόναρχος τὴν τάξιν ἀγέτω εἰς ἓνα, ὥσπερ οἱ πύλαρχοι.

Πεζεμπορος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1110. C. πεζεμποροι δ' εἰσιν οἱ Γερραῖοι το πλεον, τῶν Ἀραβίων φορτίων, καὶ ἀρωματικῶν.

Πεζελαίρος. III. 126. A.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. I. pag. 57. 1. ἐχομενες δὲ τῶν, τὰς Πεζελαίρους ἔς τε ἐπὶ το εὐωνυμον παρὰ λείνας. 98. 12. f. Καὶ τὴν μὲν μίαν τῶν νεῶν οἱ ὑπασπιστῆς εἰλαβον, — τὴν ἑτέραν δὲ, ἡ Κοινὴ τάξις οἱ πεζεταίροι καλεσμενοι, &c.

Πεζεω. III. 125. F.

Aët. Apost. Cap. XX. §. 13.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 288. B. ἀλλ' ἡ οὐδὲ πειδιάς ἔσα, καὶ ἔ πολλὴ περὶ ὧ σαδὶς ἐπαίλει μὴ χρῆσασθαι τῷ ἀνάπλω, δια το πεζεεύεσθαι ῥᾶον. — πεζεεύεσθαι δὲ πλεον &c. 431. A. 434. A. 761. C. οθεν πεζεεύσιν ἐπὶ τὸν Κυρον ἡμερῆς τεσσαρσι δι' ἑμαξίῃ.

Πεζῆ. III. 124. G.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 73. C. Οπου γε εἶδε τοῖς πεζῇ συγγραφῆσιν ἐν ἱστορίας σχημαῖ, προσεχομεν περὶ πολλῶν, εἰ μὴ ἐξομολογῶναι τὴν μυθογραφίαν.

S. Matth. Evang. XIV. §. 13. ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίῳ — Καὶ ἀκκσανῆς εἰ οἱ οἱ, ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπο τῶν πλεων. *Marc. VI. §. 33.*

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 252. 9. εἰ γὰρ κρᾶντσειαν τῷ ναυικῷ, το Ῥηῖον ἠλπιζον πεζῇ τε καὶ ναυσιν ἐφορμυλῆς ραδίας χεῖρωσθαι, &c.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. V. pag. 289. 1. εἴε γὰρ πεζῇ δέοι πορευεσθαι, — εἴε καὶ αὖ θάλασσαν, &c. 292. 3. *Athen. Resp. pag. 112. 3. Tyrann. pag. 237. §. 9.* καὶ οἶαν γε τάχως καὶ παρὰ σῆ, ἡ πεζῇ, ἡ καὶ αὖ θάλασσαν ἐξορμᾶσθαι, ἐκ ἐπὶ ῥεπῆσιν τοῖς ραδὶς γῆσιν. *Ιππαρχ. Cap. 5. §. 12. pag. 82.*

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 324. 33. 337. 1. νέας μὲν δὴ αὐτοῦ ταυτῇ ἐποκειλᾶν καὶ ἐλῆπον, οἱ δὲ πεζῇ ἐκομίζοντο δια τῆς ἡπειρε. 439. ult.

Diod. Sic. Bibl. pag. 18. 20. εἴε πλεῦσαι δια τὴν πῶλαμ ραδὶον εἴε πεζῇ πορευθῆναι, &c. 161. 38. 209. 37. 249. 31. 252. 25. 281. 16. 357. 30. 498. 7. 766. 18. Ἀλθοκλῆς δὲ ἐν ἡμερῆς οὐδαὶς καὶ πεζῇ καὶ καὶ αὖ θάλατταν νενικηκώς τὰς πολεμίας, εἴθε τοῖς θεοῖς, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 71. 3.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 488. A. Θεοπομπῇ δὲ τὸν πᾶν ἀπο τῆς μυχῆ πλεον, ἡμερῶν ἔξ ἐιρηκῆς πεζῇ δὲ &c. 670. A. 1110. D. ἐκείθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θαψακον, εἴτα πεζῇ κομίζεσθαι πᾶν.

Dion. Hal. II. 256. 18.

Demosth. adv. Phæniapp. pag. 656. C. οχημα αὐτῷ, τηλικῶν, ἑώνηται, ἵνα μὴ πεζῇ πορευῇται.

Xenoph. de Cyri Exped. Lib. I. pag. 32. §. 17. Οἱ δὲ Θαψακῆνοι ἐλεγον, οἱ ἔ πωποθ' οὐτῷ ὁ πῶλαμ διαβαλῶ γενοῖτο πεζῇ, εἰ μὴ τῷ, ἀλλὰ πλοίοις.

Πεζοβοας.

Pind. Nem. Od. Θ. §. 80. Χρομῶ κεν ὑπασπιστῶν παρὰ πεζοβοαῖς, ἵπποις τε, &c.

Πεζοθηρία.

Plat. Sophist. I. 223. B.

Πεζοθηρικῶ.

Plat. Sophist. I. 220. A.

Πεζολεκίω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 65. 36. συνηθες δὲ πολλὰς τοῖς ποιήταις ὥσπερ καὶ τοῖς πεζολεκίῃσιν Ἀττικοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀπαρεμφάτοις αὐτῶν πρὸς ἀκτικῶν.

Πεζολογῶ.

Eust. Proæm. in Iliad. pag. 3. 38. καὶ οἱ ἐπνεε τὰ ἐπὶ Ὀμηρῷ, καὶ εἰς εἰς τῆς περιεργῆς καὶ ἐμμελῆς μεσῆς, ὥς εἶδε τὴν ἐν ἀπλόῃ πεζολογίᾳ ἐπὶ εἰς, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ἐν οἷς ἐγράψεν εἰς τὸν Ὀμηρον.

Πεζολογῶ.

Πεζολογ. III. 125. Α.

Eustath. in Iliad. Π. pag. 1088. 11. αλ-
λο δὲ τις φασὶ ποιήτης, ἱερὸς ἰχθυὸς τὴν δελ-
φινὰς λείπει. ὦν ἱκανὰ σεμνωμάτια παρὰ τοῖς
παλαιοῖς πεζολόγοις τε καὶ ποιηταῖς. *Odyss.*
Ζ. pag. 261. 45. λέξις ἀχρηστοῦ ἢ τοῖς πεζο-
λόγοις &c.

Πεζομαχας.

Pind. Pyth. Od. Β. γ. 119. Τα μὲν ἐν ἵπ-
ποπόαισιν ἀνδράσι μαρναμένον, τὰ δ' ἐν Πεζο-
μαχασί·

* Πεζομαχία. III. 125. Β.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 33. 9. παρὰ-
πλησίον γὰρ πεζομαχίας συνέβαινε τὸν κίνδυνον
ἀποβλεῖσθαι. 302. 14. οὐ γὰρ ἡν ἵππομα-
χία καὶ πεζομαχία, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 336. 20. 358.
12. τὸ μὲν τῆς ναυμαχίας ἐν τῇ νησὶ τῇ Πολυ-
δωρῇ καλεμένη, τὸ δὲ τῆς πεζομαχίας, &c.

Appian. Alex. Rom. Praef. pag. 8. 23.
καὶ ταῦτε μὲν αὐτοῖς ἡν ἐς πεζομαχίαν· ἐς δὲ ναυ-
μαχίας, &c.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 18. 59. καὶ
τοῦτο ὁμῶς δύειν ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν
ταχείαν τὴν κρίσιν εἶχε. *Schol.* 35. 10.
65. 10.

Πεζονομικ. III. 125. Β.

Plat. Polit. II. 265. C. τῆς πεζονομικῆς
ἐπισημῆς διχα διαίρεθεις, &c. 267. B.
264. 4. f. Τὴν δὲ πεζονομικὴν, καθάπερ ἀρίστον
ἀριθμὸν, δεῖ τεμνομένην διχα ἀποφαινεῖν.

Πεζονομος.

Aeschyl. Pers. γ. 76. πεζονόμοις, ἐκ τῆς θα-
λάσσης, οὐχ οὐροῖσι πεπορθῶς &c.

Πεζοπορεω. III. 125. C.

Xenoph. Ipparch. pag. 72. 1. μῆριον μὲν
ὀχευῖα, μῆριον δὲ πεζοπορεῖν.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 306. 25. τὸ
μὲν πλεθρὸν ἀνελαμβάνε τῶν ἀνδρῶν ὡς ἂν ἐκ
Λιλυβαίου τετραρακοῦντα συνεχῶς ἡμέρας πεπε-
ζοπορηκότων εἰς Ἀριμνην.

Lucian. Alex. pag. 495. Β. ἐρομένε —
εἶπε μοι πλεῦσαι ἐπ' Ἰταλίαν, εἶπε πεζοπορῆσαι
λῶν, ἀπεκρίνατο &c.

Πεζοπορ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 12. *Parmen.* Τὸν
γαίης καὶ ποντὸς ἀμειφθεῖσαισι κελευθοῖς, Ναυ-
τὴν ἠπειρὰ, πεζοπόρον πελάγευς, &c.

Πειελασσευς.

Steph. de Urb. pag. 633. G. Πειγέλαστος,
πόλις Καρίας. Τὸ ἐθνικόν, Πειελασσεῖς. forte
Πειελασεύς, vel Πειελασσεύς.

* Πειθανάγκη. III. 135. G.

Suid. Lex. II. 454. 4. f.

Πειθανωρ.

Aeschyl. Agam. γ. 1648. τὸν δὲ μὴ πει-
θάνορα ζευξὼ βαρεῖαις ἐλὶ μὴ σείρασφορον κρι-
θῶντα πῶλον· *Schol.* πειθαρχῶντα.

Πειθαρχεω III. 135. H.

Aristoph. Eccles. γ. 757. Τὶ δ' ἔχει πειθ-
αρχεῖν με τοῖς νομοῖσι δεῖ;

Aët. Aroft. V. γ. 29. Πειθαρχεῖν. δεῖ Θεῶν
μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 62. 9. καὶ πε-
πεισμένοι πειθαρχήσιν σφισὶ τὰς υποβέβημε-
νες, &c. 65. 2, 11. 170. 9.

Diod. Sic. Bibl. pag. 16. 19. προσμο-
λοῦντων τῶν γαμνῶν ἀπαῖνα πειθαρχήσιν τῇ
γαμνῶν. 251. 10. 293. 42. 661. 21, 24.

* Πειθαρχία. III. 135. H.

Aeschyl. Sept. γ. 230. πειθαρχία γὰρ ἐστὶ
τῆς εὐπραξίας μήτηρ, γυνὴ σωτήρ. ὡδ' ἔχει
λοφ. *Schol.* β. ἡ εὐπείθεια.

Soph. Antig. γ. 687. τῶν δ' ὀρθομένων σω-
ζει τα πολλὰ σωματ' ἡ πειθαρχία.

Xenoph. Hist. Gr. Lib. V. pag. 295. 8.
καὶ τῶο μὲν εἰρησθῶ μετὰ τεκμηρίοις πειθαρχ-
σίας. *Orat. in Agesil.* pag. 11. 11.

* Πειθαρχικ. III. 135. H.

Aristot. de Morib. II. 17. Β. τὸ δὲ ἐπι-
θυμητικὸν καὶ ὁλως ορεκτικόν, μέλει πως, ἢ
καθήκον ἐστὶν αὐτῇ καὶ πειθαρχικόν.

Πειθαρχ.

Aeschyl. Pers. γ. 374. οἱ δ' ἐκ ἀκοῆς, ἀλλὰ
πειθαρχῶ φρενὶ δειπνῶν ἐπορσυνόη, &c.
Schol. ἀλλ' ἐν εὐείκῳ καὶ πειθηνίῳ λογισ-
μῷ &c.

* Πειθηνίως. App. 1619. E.

Plut. de Consolat. pag. 102. E. οὕτω καὶ
τῇ διανομῇ τῶν πραγμάτων ἀνείκλῆτως καὶ πει-
θηνίως ἔπρεσθαι.

S. Chrysost. in Mat. II. 521. 17.

Πειθ.

I Epist. ad Cor. II. γ. 4. καὶ ὁ λόγος μὲν
καὶ τὸ κηρύγμα μὲν ἐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης
σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος &c.
Πειναλίκ.

Πειναλίκιον.

Plut. Lacon. Apophth. pag. 204. D. Ουκ αίσχυνη Μαρκελλίνε (εἶπεν) ἐμοὶ λοιδοροῦμεν δι' ἐν ἐξ ἀφώνε λόγον, ἐκ δὲ πειναλίκου ἐμείλικτον γέγονας.

* Πεινήλικιον. *Thes.* III. 150. C.

Πειραιαίης.

Steph. de Urb. pag. 633. I. Ἐστὶ δὲ δῆλον, ὡς ἀπὸ τῆς Πειραιᾶς Πειραιάτης, καὶ Πειραιείτης, καθ' ὑφαίρεσιν τῆς διφθογῆς Πειραιίτης.

Πειραιειίης.

Vide Πειραιαίης.

Πειραιϊκόν. *App.* 1620. A.

Steph. de Urb. pag. 633. H.

Plut. Syll. III. 64. 13. αὐτὸ δὲ Συλλας τὸ μέγαλόν τῆς Πειραιϊκῆς πυλῆς, καὶ τῆς ἱερᾶς καλᾶσκαψας, &c. . *Thes.* I. 26. 12.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 113. 74. παριόντες δὲ Ὀρωπον, τὴν γῆν τὴν Πειραιϊκὴν καλουμένην, ἣν νομοῦναι Ὀρωπιοὶ Ἀθηναίων ὑπηκοοὶ, ἐδήλωσαν.

Πειραιιον.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 2. §. 18. pag. 25. Ἐκ τῆς δὲ αἰσθανομένου τῆς Κορινθίας πάλαι μὲν τὰ κῆνη ἐν τῷ Πειραιίῳ σωζομένους, — ἔρριπτεν ἐπὶ τὸ Πείραιον. . I. 10, 11.

Πειρασιεύς.

Steph. de Urb. pag. 634. A. Πειρασία, πόλις Μαινησίας. Τὸ ἐθνικόν, Πειρασιεύς, — Τὸ θηλυκόν, Πειρασίς.

* Πειρασις. III. 156. E.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 413. 52. Τὸν δ' ἐν Ἀρμόδιον ἀπαρνηθεὶς τὴν πείρασιν, ὥσπερ διανοεῖτο πρᾶπτηλάκισεν.

Steph. de Urb. pag. 634. A.

Πειραλίον. III. 156. E.

Plat. Tim. III. 61. C. τὰ δὲ παθηματὰ αὐτῶν δι' αἰτίας γέγονε, πειραλίον ἐμφανίζειν ἡμᾶς. . 118. 2. . II. 304. A. . 788. C. . 888. D. . 945. C.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 429. 15. πειραλίον δὲ δι' αὐτῆς τῆς ἱστορίας, ἰκανὴν παρίσταναι πρὸς τοὺς ἀκούεσι.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 860. B. πειραλίον διαίαν ἐκαστὰ εἰς δύναμιν.

Πειραλίον. *Plat. de Leg.* Lib. VI. pag. 770. B. Ἀλλ' ἐν πειραλίᾳ γε καὶ προθυμῆα.

Πειραλίον. III. 160. B.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 980. A. αὐτοὶ πειραλίονες, ἢ τοῖς πειραλίαις λαφυροπωλία καὶ ναυσάθμα παρῶντες.

Πεισιμέρολον.

Aeschyl. Choeph. §. 359. μόριμον λάχον, τιμπλανίων χερσιν, πεισιμέρολον τε βακχρον. *Schol. ad §. 360.* τὸ σκηπῆρον τὸ τῆς ἀνθρώπου πρὸς πειθοῖ μάλλον ἢ βία διατάττον.

Πεισις. III. 133. D.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. IX. pag. 272. §. 16. Οὐκ ἐν πείσει, ἀλλ' ἐνεργείᾳ τὸ τῆς λογικῆς πολιτικῆς ζωῆς κακὸν καὶ ἀσάθον.

Πεισιχαλινός.

Pind. Pyth. Od. B. §. 21. Ἐν θ' ἀρμάδι πεισιχάλινα καλᾶζευστήν σθενεῖ ἵππειον, &c.

Πεισμαλία.

Orph. Argonaut. §. 626.

Πεισμονή. III. 133. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 21. 46. εἰγε πανωλεθρίαν πεισοναί δια τὴν τῆς ἀρχοῦ πεισμονήν.

Epist. ad Gal. V. §. 8. Ἡ πεισμονὴ ἐκ ἐκ τῆς καλῆς υἱας.

Πεισηριός. III. 132. B.

Eurip. Iph. in Taur. §. 1053. Ἀλλ' ἀντιάξει, καὶ λόγος πεισηριῶς Εὐρισκ'.

Πεισικός. III. 132. B.

Xenoph. Cyr. Paed. Lib. A. pag. 73. 3. καὶ πεισικώτερους, σαφ' ἴσθι, λόγος δύνησιν τῶν λεῖπιν, ὅταν &c.

Plat. Politic. II. 304. D. Τῇ τῆς πεισικῆς ἀρχῆς καὶ λεκτικῆς. . C. . 723. A.

Πεισικώς.

Anonymus apud Select. Rhetor. pag. 198.

Ἡ ῥητορική ἐστιν ἐπιστημὴ τῆς καλῶς καὶ πεισικῶς πάλαι τὸν προκειμένον διαθεσθαι λόγον.

Πελαγίος.

Anth. Ep. Gr. pag. 12. *Parmen.* §. 2. . pag. 360. *Heracl.* Αἰαίε τ' οἶδμα κακὸν πελάγους, &c.

Πελαγίον. *App.* 1621. D.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 74. 7. πρὸς ἑρὸν ἐωθέε ὁ πῶλαμος ἀνα τὸ πεδίον πᾶν πελαγίζειν. . 121. 8. ἐπεὶ πλῆρης γενήσεται ὁ πῶλαμος, καὶ τὰ πεδία πελαγίσῃ.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 703. A. . 803.

803. C. . 1137. B. εν δε ταις αναβάσεσι του Νειλῡ, καλυπτεῖται πῶσα, και πελαγίζει, πλην των οικησεων. . Lib. I. pag. 82. B. πελαγίζειν.

Xenoph. Oeconom. Cap. 21. §. 3. pag. 134. Οιον και εν τριηρει, εφη, οἶαν πελαγίζωσι, και δέη περᾶν &c.

Πελαγιῶτις. App. 1621. D.

Suid. Lex. III. 71. Πελαγιῶτις λιμνη. Lego Πελασιῶτις, quod videas infra.

Πελαγοδρομῶ.

Orph. Hym. in Leucoth. §. 5. pag. 170. Εν σοι γαρ νηῶν πελαγοδρομῶ ασαλῶ ορμη, &c.

Πελαγοναιῶ.

Steph. de Urb. pag. 634. A. Πελαγονία, χωρὰ Σικελίας. Το εθνικον, Πελαγοναιῶ.

* Πελαθῶ. III. 191. C.

Eurip. Elef. §. 1292. Ω παῖδε Διῶ, θεμις εἰς φθογῆας τας υμέτερας ημῖν πελάθειν; Not. ad §. 1293. πελάθω et per Syncopen πλαθῶ, qua Voce Scenici Poetae familiariter utuntur, idem quod πελαζῶ. . Rhof. §. 557. Τι ποῖ. εἰ πελάθει σκοπῶ, &c. Not. Πελάθει pro πελάζει, hinc πλάθω per Syncopen pro πελάθω. Th. πελας. Vide supra §. 147

Πελαργικῶ. App. 1622. C.

Suid. Lex. III. 71. Πελαργικοὶ νομοί. δια το ἀντεκρέφειν τες γόνεις. Vide Aristoph. Av. §. 1357. Schol. ad §. 1354.

Πελαργόχρους. App. 1622. B.

Lycophr. Alex. §. 24. Πελαργόχρῶτες. Schol. λευκόχροοι, δια τα λαιφῆ.

Πελασσιακῶ.

Steph. de Urb. pag. 634. C.

Πελασις. App. 1622. G.

Herodot. Hist. Lib. VII. Cap. 42. pag. 397. Αἰανδρον την Πελασιγίδα παρამειβομενῶ.

Πελασιῶτις. App. 1622. G.

Steph. de Urb. pag. 634. B.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 154. ult. αἱ Δαναῶ θυγαῖρες ησαν αἱ την τελεῖην ταυτην ἐξ Αἰδύπῃς εξαγαγεσαι, και διδάξασαι τας Πελασιγιδας γυναικας.

Diod. Sic. Bibl. pag. 169. 14. εκ δε της Ιτωνος πορευομενῶ, και δια της Πελασιῶτιδος γῆς βαδίζων, &c.

VOL. II. N°. XVII. 2.

Πελασαῖω.

Hippocr. de Locis &c. pag. 413. 15. πρῶτην ακοην ως πελασαίτω προσθηναι.

Πελεθρονιῶ.

Steph. de Urb. pag. 634. C. Πελεθρόνιον, ορῶ Θερπυλίας. Ο οικηῶρ Πελεθρόνιῶ.

* Πελειοθρέμμων. App. 1625. E.

Æschyl. Pers. §. 309. οἶδ' ἀμφι νησον την πελειοθρέμμονα νικώμενός κυριστον ισχυραν χθονα. Schol. οὔτοι περὶ την νησον την πελειοθρέμμονα (ἥτοι την Σαλαμῖνα· πολυρήρων γαρ αὕτη) συνεκροον ἀλλήλοις. Vide Schol. ad Hom. Iliad. B. §. 502 [al. 9.]

Πελεκῶ. III. 194. D.

Suid. Lex. III. 72. πελεκῶ, πελεκῆσω, ξυλα.

Lycophr. Alex. §. 349. τυκίσμασιν. Schol. τύκῶ γαρ σιδηρον εργαλειον τεκτονικον, ὃ τες λιθας πελεκῶσι, και ἀπόξεσι.

Πελεκίζῶ. III. 195. C.

Suid. Lex. III. 72. Πελεκίζῶ, δε, το μέλα της σπαθης κοπῶ.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 10. 12. και μασιγισαντες ἀπαλῆας καὶ α το παρ' αὐτοῖς (de Romanis loquitur) ἐθῶ, ἐπελέκισαν.

* Πελεκυφορῶ. III. 194. A.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 155. 8. ενα δε των πελεκυφόρων εἰς Τυρρηνίαν. ὁ μεν γαρ εἰρεῶ των υπᾶτων &c.

Πελευς.

Steph. de Urb. pag. 634. D. Πέλη, πόλις — το εθνικον, Πελεύς.

Πελιαίνω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 152. C. πελιαίνόμενον δε επι τῆρεισι βλεφαρον, ἢ χειλῶ, &c. . 153. A.

* Πελιδνώ. App. 1626. B.

Suid. Lex. III. 72. Πελιδνον. — πελιδνωθεῖσα, ὠχριάσασα. και πελιδνωμένη, αἷσι τε, μελαινομένη. . Phay. Lex. pag. 587. 2.

Πελίχνα.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 495. C. Σελευκῶ δε πελίχναν, Βοιωτς μεν την κυλικα.

Πελιωμα. App. 1625. F.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 181. ult. και πελιώμαλα περὶ την πλευρην ἐξω γινεῖται. τῆς δε ἐκαλεον οἱ ἀρχαιοι βλήτες. . 396. 31.

4 O

Strab.

Strab. Geogr. pag. 880. B.

Πελιωσις.

Hippocr. de Fract. pag. 759. H. γενοίσο-
δ' ἂν καὶ φλεβῶν αἰμορροῶν πελιώσεες, ναυσι-
ώσεες, &c.

* Πελλαῖος. App. 1624. A.

Steph. de Urb. pag. 634. E. Πέλλα, πό-
λις Μακεδονίας, — Ο πολίτης, Πελλαῖος.

Suid. Lex. III. 72.

Vide App. Thes. 1626. E.

Πελληναιος.

Suid. Lex. III. pag. 72. Πελλήνη, πόλις.
καὶ Πελληναῖος χιτών, ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορεν-
τῶν ἱμάσια.

Thucyd. Hist. pag. 572. 48.

Steph. de Urb. pag. 634. E.

Πελληνεύς.

Steph. de Urb. pag. 634. G. Πελλήνη, πό-
λις Αχαΐας. — Ο πολίτης, Πελληνεύς. Το
θηλυκόν, Πελληνίς.

Thucyd. Hist. pag. 508. 78. et pag. 103.
8. Πελληνῆς pro Πελληνεύς.

Πελληνίς.

Vide Πελληνεύς.

Πελοπείος.

Steph. de Urb. pag. 635. B. Πελοπόννη-
σος — Ο οικητωρ, Πελοπόννησιος — Λεγέται
καὶ Πελόπειος, δια διφθόγην, ἀπο Πέλοπος.

Πελοπεύς.

Steph. de Urb. pag. 635. B. Πελόπη, κω-
μη Λυδίας — Το εθνικόν, Πελοπεύς.

Πελοπηιάδης.

Pind. Nem. Od. H. 5. 21. Οἱ τ' ἀνὰ
Σπαρτᾶν Πελοπηιάδαι.

Πελοπηῖς.

Apoll. Rhod. Arg. IV. 5. 1569. εἴθε τι
ἰδμεν Πῇ πλοῖον ἐξανεχέει Πελοπηίδα γαίαν ἰκ-
εσθαι. . 5. 1577.

Steph. de Urb. pag. 635. C. Λεγέται καὶ
Πελόπειος, δια διφθόγην, ἀπο Πέλοπος. Το
θηλυκόν, Πελοπία καὶ Πελοπηῖς.

Πελοπίος.

Eurip. Ion. 5. 1591. καὶ αἶαν Πελοπίαν
δ' ὁ δευτέρος Αχαιοῦ, &c.

Πελοποννησιακός.

Steph. de Urb. pag. 635. B. Πελοπόννησος,
— Ο οικητωρ Πελοποννήσιος. Πελοποννη-

σιακὸν δὲ πόλεμον φυλαττοῦναι λεγέειν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 306. 1. Θεκυδίδης
— εἰράσθη τον γενομενον πόλεμον Αθηναίοις
πρὸς Λακεδαιμονίους, τον ονομασθέντα Πελο-
ποννησιακόν. . 1. 8. . 324. 14. . 327. ult.

Dion. Hal. II. 211. 45.

Plut. Pericl. I. 370. 7.

Πελοποννησιακώς.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 589. F.
Pythænetus dixit Periantrum Μελισσαν
ἰδούτα Πελοποννησιακῶς ἡσθημένην — ερασθηναι
γῆμαι.

Πελοποννησις.

Rhav. Lex. pag. 587. 3. Πελοποννασις, ἡ
ἀπὸ τῆς Πελοποννησις. Δωριεὺς. Lego per du-
plex.

Theocrit. Idyll. XV. 5. 92. Πελοποννη-
σις ἡ λαεῦμας. Schol. Ἀπὸ τῆς καὶ τῆς Πελο-
ποννησις.

Πελαζός.

Xenoph. de Provent. Cap. 4. 5. 52. pag.
274. οἱ τε φρερεῖν ἐν τοῖς φρερεῖσι, οἱ τε πελ-
άζειν καὶ περιπολεῖν τὴν χώραν, &c.

* Πελαρείον. App. 1627. A.

Lucian. Bacch. pag. 850. B. καὶ τινὰ
πελαρία κῆφα, βομβεῖν, &c.

Πελασιος. App. 1627. B.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. VI. pag. 360.
10. ὡς καὶ πελασιος εἶκος ὑπερεχεῖν τὴν
ἡμέραν δύναμιν. . 365. 2. f.

Πελαφός.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 316. 9. ὅς καὶ
πεντακοσίους αὐτοῖς ἐξαπέστειλε Κρήτας, καὶ χί-
λους πελαφούς.

Πελοφός. App. 1627. A.

Xenoph. Orat. in Ages. Cap. 3. 5. 4. pag.
33. χίλιες μὲν ἵππεας, δισχίλιες δὲ πελοφό-
ρους ἔχων.

Πελωρίος. App. 1627. H.

Eustath. in Iliad. P. pag. 1131. 51. γε-
νησέαι δὲ καὶ μετ' ὀλίγα μνημὴ τοιαύτης εορῆς
Θετταλικῆς καλεμένης Πελωρίας.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 84. E. καὶ
μετ' ὅσον πολὺ παραβληθέντες πελωρίοις καὶ αἰρι-
ωτοῖς ζώοις, ταῖς ἀσπίσι δηχθέντες, εἰδὲν ἐπα-
θόν. . 640 A. καὶ το συνολον εἰ καὶ νυν Θεσ-
σαλὸς μετῴνην εορὴν ἀγούρας, προσάγορευειν Πε-
λωρίαν.

* Πελώρια pro Festo usurpatur ab Athe-
naeo,

πας, in *Deipn.* Lib. XIV. pag. 639. E. Βα-
των — εμφανίζει την των Σαβερναλίων εορτήν
Ελληνικῶς αἰνῶν, φασκὼν αὐτὴν παρὰ τοῖς Θεο-
σαλοῖς Πελώρια καλεῖσθαι.

Vide *App. Thef.* 1627. G.

Πεμμάλιον.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 645. D.
Ἐκρίδες, πεμμάτιον εἰσόμενον ἐν ελαίῳ, καὶ
μέλα τέλο μελίζμενον. 646. C. Ἰτρίον. πεμ-
μάτιον λεπὸν διασησάμεν καὶ μελίῳ γενο-
μενον.

* *Πεμμάλῃος.* III. 229. F.

Lucian. Chronosol. pag. 1026. B. ὁποιοὶ
μονοὶ καὶ πεμμάλῃοι, ἐνερτοὶ ἔσωσαν.

Πεμπαδαρχῆς.

Xenoph. Cyr. Pαιδ. Lib. B. pag. 113. 8.
τῶν δ' αὖ πεμπαδαρχῶν, ὡσαύτως εἰς τὰς τῶν
δεκάρχων τῶν γε μὴν ἰδιῶν τὰς κρατίζουσιν
ταῖς, εἰς τὰς τῶν πεμπαδαρχῶν.

Πεμπάμερος.

Pind. Olymp. Od. E. 13. αἰθλῶν τε
πεμπάμεροις ἀμιλλαῖς, &c. Schol. ἐπειδὴ ἐπὶ
πεντε ἡμέραις, ἤτελο αὐτὰ τὰ ἀγωνισμὰ ἀπὸ
ἐνδεκάτης μέχρις ἐκκαίδεκάτης.

* *Πεμπήμοριον.* III. 217. E.

Hippocr. de Nat. Mul. pag. 580. 24. ἡν
γυνὴ ὑστερὰς ἀλλήῃ ἀσπίεσσα, — ὅσον πεμπή-
μοριον ἡμιχοινικῆς, &c.

Plat. de Leg. II. 956. C. ὁ δὲ Φεῦλων, ἂν
ἡγήθη το δευτερον, το πεμπήμοριον ἀποβιβεῖν
τε τιμημαῖς τῆς γραφείσης δικῆς.

Πεμπίτης.

Steph. de Urb. pag. 635. D. Πέμπη, πο-
λις Αἰδύπης. Ο πολίτης, Πεμπίτης, καὶ νομῶ,
Πεμπίτης.

Πεμφηρίς.

Athen. Deipn. pag. 309. ult. e *Numenio.*
ἀλλοτ' ἐρυθρὸν Κοκκυγ' ἢ ολίγας πεμφηρίδας,
ἀλλοτ' ἐσαυρον.

Πεμφίς. III. 210. B.

Lycophr. Alex. 1. 686. πεμφίδων. Schol.
ψυχῶν, παρὰ το πεμπεσθαι· εὐπορεῖται γὰρ,
ὡς λεπταὶ καὶ αερωδεῖς, αἱ ψυχαί.

Πενεσικος. App. 1629. D.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 264. E.
ἐλαττω δὲ ἡ Ἡρακλείων δαλεια τῆς τῶν Μαρι-
αυδυνῶν καλαδελώσεως ἐρὶν ἂν ἔχοι, το Θεττα-
λῶν δ' αὖ πενεσικὸν ἐθνῶ. Vide *Plat. de*
Leg. II. 776. C. unde *Athenaeus* sua hausit.

Πενθησία.

Suicer. Thef. Eccl. II. 661.

* *Πενθερα.* App. 1629. E.

S. Marci Evang. I. 1. 30. Ἡ δὲ πενθερά
Σιμωνῶς καλέκειτο πυρεσσασα·

Suid. Lex. III. 74. Πενθερά. τῷ νυμφίῳ ἢ
τῆς κορῆς μήτηρ. καὶ πενθερὸς, ὁ πατήρ.

Πενθεροκλονος.

Lycophr. Alex. 1. 161. Schol.

Πενθεροφθορος.

Lycophr. Alex. 1. 161. Γαμβροκλόνον ραι-
σοντα πενθεροφθόροις Βελαις ἀναλίοις, &c.

Πενθημα.

Aeschyl. Choeph. 1. 430. ἀνευ δὲ πενθημάτων
ἐλθὼς ἀνοικνωτὸν ἀνδρα θάψαι.

* *Πενθημερος.* I. 1463. C.

Xenoph. Hist. Graec. Lib. VII. pag. 441.
1. 4. καὶ ἐψηφισαντο κατὰ πενθημέρον ἐκάστης
ἡγεῖσθαι.

* *Πενθημιποδῖον.* App. 1629. F.

Xenoph. Oeconomi. Cap. 19. 1. 3. pag.
117. οὐδὲ μὰ Δί' (ἐγὼ γ' εἶπον) πενθημιποδῖον.
1. 5. pag. 118. οἳ εἰς βαθυέρον πενθημιπο-
δῖον ορύττεσιν, &c.

Πενθημων.

Aeschyl. Agam. 1. 429. ονειροφαντοὶ δὲ
πενθήμονες παρῆσι δοξαὶ φερεσθαι χάριν μα-
ταιαν.

Anthol. Ep. Gr. pag. 526. in *Creüsam.*
Ἡσασαμην δὲ Κρεουσάν ἰδὼν πενθήμονι κόσ-
μῳ, &c.

Πενθητης.

Aeschyl. Sept. c. Theb. 1. 1070. Συ γὰρ μὴν
πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. *Pers.* 1. 951. ἀλι-
τυπα τε βαρὴ πολεως γεννας πενθητήρῳ.

Πενθητικός.

Aristoph. Thesm. 1. 1056. ἰώ. Schol.
Bourd. Πενθητικὸν καὶ διακλαυσικόν.

* *Πενθητικῶς.* III. 213. E.

Plut. de Consolat. pag. 113. D. ἀλλὰ τὰς
τέτων θανάτους ραδίως φερόμεν καὶ εὐθυμῶς·
τὰς δὲ τῶν ἡδὴ προβεβηκότων δυσχερῶς καὶ
πενθητικῶς, &c.

Πενθίλευς.

Steph. de Urb. pag. 635. E. Πενθίλη, πο-
λις Λεσβῆ. Οἱ πολῖται, Πενθιλεῖς, ἀπὸ Πεν-
θίλῃ.

* *Πενιχραλεος.*

* Πενιχραλεος. III. 226. G.

Anthol. Ep. Gr. pag. 555. *Getul.* Και ψαιζῶν ολίγων δραγμα πενιχραλέον, &c.

Suid. Lex. III. 74.

Πεν/αλαμβρος.

Lycophr. Alex. ψ. 146. Νυμφεῖα πεν/ά-γαμβρα δαισασθαι γαμων.

* Πεν/αλῶνος. III. 214. F.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 294. E. Ἰδίως δὲ ὁ ακανθίας την καρδιαν εχει πεν/ά-γωνον.

Πεν/αεθλιον.

Pind. Pyth. H. ψ. 92. οἰκοι Δε προσθεν αρ-παλεαν Δοσιν πεν/αεθλίε, συν εορ/αῖς Ὑμαῖς επαλαδες ὦναξ.

Πεν/αεθλον. I. 110. H.

Soph. Elect. ψ. 693. οσων γαρ εισεκηρυξαν βραβεῖς δρομων διαυλων πεν/αεθλ' ἃ νομιζε-ται, &c.

Πεν/αεθλος. App. 1630. A.

Pind. Nem. Od. Z. ψ. 11. Ευδοξ/αι αι-δέλαι Σω/ενης μέλα πεν/αεθλοῖς.

Herodot. Hist. pag. 537. 27.

Πεν/αε/ηρης.

Aristoph. Pac. ψ. 876. Πρωκ/οπεν/ε/ηρίδα. Schol. Παροσον δια πεν/αε/ηρῆς χρονε η/ον/ο αἱ θεωριαι των Διονυσιων.

Πεν/αε/ηρικός. I. 1295. F.

Pind. Olymp. Od. X. ψ. 69. πεν/αε/ηρίδα — εορ/ην. Schol. και πεν/αε/ηρικὴν ἀρα εσησε και ενομοθέησεν ειναι την των Ολυμπιων πανη-γυριν. . *Od. Γ.* ψ. 38. Schol.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 766. §. 1. 6. πρῶτον μεν γαρ αλωνα πεν/αε/ηρικὸν ἀθλημα/ων κα/εσησα/ο Καισαρι, &c.

* Πεν/αε/ηρης. I. 1295. F.

Pind. Olymp. Od. Γ. ψ. 38. Και πεν/αε-τηρίδ' αμα Θηκε &c. Schol. και χρονον πεν-ταε/ηρικὸν α/υλον ειναι ταξας. . *Od. I.* ψ. 69. . *Nem. Od. IA.* ψ. 34. Πεν/αε/ηρίδ' εορ/αν Ηρα-κλέ/αι τεθμιον Κωμασας, &c.

Aristoph. Nub. ψ. 385. Schol. τα δε, δια πεν/αε/ηρίδ/αι, ἃ και με/αλα εκαλεν.

Suid. Lex. III. 75. Πεν/ε/ηρίς. πεν/αε/η-ρίς. . *Phan. Lex.* pag. 588. 3. Πεν/αε/ηρικὸς αλων και πεν/αε/ηρίς μη λε/ε, ἀλλ' αφαιρων το α, πεν/ε/ηρίς και πεν/ε/ηρικὸς αλων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 214. 26. τες γαρ κακ/ες κα/α πεν/αε/ηρίδα φυλαξαν/ες, ανα-σκολοπί/εσι τοις θεοις, &c.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 767. B.

* Πεν/αε/ια. I. 1294. C.

Lucian. Vit. Auctio. pag. 188. 3. f. τι δε με/α την σιωπην, ομω/ς και την πεν/αε/ίαν;

Dion. Hal. I. 521. 34.

Πεν/αζωνος.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 150. D. τε/ων δ' ε/σι και το πεν/αζωνον α/υην ειναι. 170. C. Πεν/αζωνον μεν γαρ υποθεσθαι δει τον ερανον, πεν/αζωνον δε την γην.

Πεν/αθλευω.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 413. F. e *Xenophane.* Αλλ' ει μεν ταχυ/η/ι ποδων νικην τις αροί/ο, Η πεν/αθλεύων ενθα Δι/αι τεμε-ν/αι, &c.

Πεν/αθλισικός.

Pind. Nem. Od. Z. ψ. 15. Sch. σφοδρα δε αιε θελεσι, φησι, την εα/υ/ων ψυχην συμπεπε-ρασμένην εχειν τη νικη τη πεν/αθλισικῇ.

* Πεν/ακίς. III. 215. E.

II. *Corinth.* XI. ψ. 24. υπο Ιε/δαιων πεν/ά-κίς τεσσαρακον/α παρα μιαν ελαβον.

Aristoph. Pac. ψ. 241. Ιω πρασιαι τρισ-αθλαι, και πεν/άκίς και πολλοδεκάκίς, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 95. 22. αμα τέτρακίς και πεν/άκίς περὶ τε α/υ/ε λε/ον/ας πρα/μα/αι, &c.

Plat. de Leg. II. 737. E.

Πεν/ακισμυριοι. II. 991. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 84. 30. και πλει/ες μεν των πεν/ακισμυρίων ανε/ειν, &c. . 312. 25. . 408. 10. . 515. 42.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 412. 4. f. κω/ς δυναί/ο χίλιοι, ἢ μυριοι, ἢ και πεν/ακισ-μύριοι, &c.

Πεν/ακισχιλιοι. IV. 522. A.

S. Marci Evang. VI. ψ. 44. και ησαν οἱ φα/ον/ες τες α/ρ/ες, ωσει πεν/ακισχίλιοι ανδρες.

Diod. Sic. Bibl. pag. 253. 20. εχων πεζους μεν ουκ ελατ/ες των πεν/ακισμυρίων, ιππεις δε υπερ τες πεν/ακισχιλί/ες. . 267. 21.

Demosth. Orat. in Aphob. I. pag. 548. C. ὦν γινέ/αι τε μεν αρχαι/ε κεφαλαι/ε τετ/α-ρα ταλα/υ/α και πεν/ακισχίλιαι δραχμαι.

In *ling. Num.* usurpatur a *Luciano*, in *Dial. Meretr.* pag. 978. D. χιλιαρχή/ας το πρῶτον, νυν δε, εξανα/εησας πεν/ακισχιλίαν ἀσπί/δα, &c. Vide Auctorem, *Thef.* IV. 522. B.

Πεν/ακλαδος.

Rhav. Lex. pag. 109. 2. Απο πεν/ίζοιο, απο πεν/ακλάδ, Ησιοδ., κ. Ερβ. 740.— πεν/άκλαδ ή χειρ, &c.

Πεν/ακλιν. III. 214. F.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 51. ult. λεγεται δε οικ. τρικλιν, πεν/άκλιν, και δεκακλιν. και απλως πρ το μετρον τε μεθεως, ο των κλινων αριθμ.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 205. D. και κοιων πεν/άκλιν. 514. F. οικημα τι πεν/άκλινον &c. 207. F. σχολαστήριον υπηρχε πεν/άκλινον, &c. a Cl. Steph. laudatur.

* Πεν/ακοσιοι. III. 215. F.

S. Lucæ Evang. VII. 41. Δυο χρεωφειλέται ησαν δανειστη τινι· ο εις ωφειλε δηναρια πεν/ακόσια, ο δε εβερ πεν/ήκοντα.

Πεν/ακοσιομεδ/ιμνος. III. 215. G.

Lucian. Jup. Trag. pag. 684. C. ει δε λογιζοιμεν αφ' οποσων ταλαντων κεχαλκευται, υπερ τες πεν/ακοσιομεδ/ιμνες, και την ιππάδα αν ειη. Vide Not. ad Vol. II. pag. 654. 16. Ed. Amst. 1743.

Demosth. adv. Macart. pag. 665. C. Των επικληρων οσαι θηλικον τελευσι, εαν μη βεληται εχειν ο εγυ/αλα γενεας, εκδιδω επιδους, ο μεν πεν/ακοσιομεδ/ιμνος πεν/ακοσιας δραχμας, ο δ' ιππευς τριακοσιας, ο δε ζυγίτης εκατον πεν/ηκοντα πρ τοις αυης.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 176. 7. επληρωσαν ναυς εκατον, εσβαντες αυιοι τε, πλην ιππεων, και πεν/ακοσιομεδ/ιμων, και οι με/οικοι. Schol. εστιν Αθηνησι πολ/ικα συν/αγμα/α, δι' ων το ευπορω/ατον, πεν/ακοσιομεδ/ιμνοι το δε δευτερον, ιππεις το δε τριον, ζυγίται το δε τεταρτον, θη/ες. οι μεν εν πεν/ακοσιομεδ/ιμνοι &c. Vide Not. 8.

Plut. in Vita Solon. I. 192. 11. II. 288. 10. — αρχην, ην ηρξε τω κυαμω λαχων εκ των γενων των τα με/ισα τιμημα/α κεκλημενων, ες πεν/ακοσιομεδ/ιμνες προσηγορευον.

Aristot. de Rep. II. 336. E.

J. Poll. Onom. Lib. VIII. §. 97. pag. 915. §. 129. pag. 953. Τιμημα/α δ' ην τετ/αρα πεν/ακοσιομεδ/ιμων, ιππεων, ζευγιων, θη/ικων. οι μεν εκ τε πεν/ακοσιομεδ/ιμνε &c.

* Πεν/ακοσιος. III. 215. H.

Aristoph. Eccl. 999. Την πεν/ακοσιος ην κα/εθηκας τη πολει. Schol.

Vol. II. N°. XVII. 3.

* Πεν/ακυμια. III. 214. F.

Lucian. de Merc. conduet. pag. 236. C. οι δε, τες εν ταις οικιας χειμωνας, και τρικυμίας, και, νη Δια, πεν/ακυμίας τε, και δεκακυμίας, ει οιο/ε ειπεν, διηγ/εμενοι, &c.

Πεν/αλεκ/ρ. III. 214. G.

Lycophr. Alex. 142. Ιξη, χεροιν ειδωλον η/καλισμέν, Της πεν/αλέκ/ρ Θυαδ. Πλευρωνίας. Schol. η/οι την Βακχην, την Ελενην καλει. πεν/ε γαρ ταυ/ην ε/ημαν ανδρες. 142. 851. τριανορ/κορης. Schol. της πολυανερ, ως οπισθεν πεν/άλεκ/ρον αυ/ην ειπεν.

* Πεν/αμερης. III. 214. H.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 252. A. Τι-νες μεν εν εις δυο μερη δι/ρεισθαι φασι την χω-ραν ταυ/ην, καθαπερ ειπομεν· αλλοι δε πεν/αμερ/η λε/ουσιν.

Πεν/απαλαισος. III. 215. A.

Xenoph. Κυνη. Cap. 9. §. 14. pag. 147. Ισαναι δε τας ποδοςράβας διελον/α της γης βαθ. πεν/απάλαισον, &c. Cap. 10. §. 3. pag. 150. τα δε προβολια, πρ/ων μεν λο/χας εχον/α το μεν με/εθ. πεν/απαλ/αις, &c.

Πεν/απηχης.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1187. C. εστι δε η καλαμη πεν/απήχης το υψ., παχ. δε τε μικρα δακ/υλα.

* Πεν/απηχυς. III. 215. B.

Eustath. in Odyss. A. pag. 56. 24. ου/ω δε φησι και το πέν/ε εν συνθεσει φυλατ/ον το ε. οιον, πεν/έπηχυ πεν/έκλινον — ομω/ς παρ' ε/ε-ροις δια τε α λε/ε/αι. πεν/άπηχυ και τα λοιπα ομοιως.

Diod. Sic. Bib. pag. 624. 2. εχουσα δυο μεν τοξότας — ανδρια/ας δε πεν/απήχεις καθωπλισμένες.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 540. 28. και πεν/απήχε/ ανδρ. ος/εα εφ/ανη.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 202. C. εφ' ε ην ζωα χρυσ/α πεν/απήχη, &c. 213. B. συνδέτην εχων αλυσει μακρ/α Βασ/αρην πεν/άπηχυν, πρ/ε/ υπο ιππεως ελκε/αι.

* Πεν/απλασιος. I. 489. E.

Dion. Hal. I. 586. 42. επαρθεις ο στρα-τη/ε αυ/ων, ο/ι και πεν/απλάσιοι των πολε-μιων οι σφ/ε/εροι ησαν, &c.

Πεν/απλεθ.

Joseph. c. Apion. Lib. I. pag. 456. 6. f. εν/αυθα δ' εστι κα/α μεσον μαλ/ισα της πολεως

περιβολής λιθίνῃ, μήκῃ ὡς πηνίαπλεθρῷ, εὐρῷ δὲ δς.

Πηνίαπας.

Arrian. Peripl. Pont. Eux. pag. 2. 19. Ed. Oson. εἰ δὲ σοι δοκεῖ, πεμψόν μοι πηνίαπεν μαλίστα Ερμῆ αἶγαλμα.

Πηνίαρραβδῷ.

Athen. Deipn. pag. 637. A.

Πηνίας. III. 215. D.

Anthol. Ep. Gr. Lib. VI. pag. 555. *Ge-tul.* §. 3. Πηνιάδα τῆς σαφύλης εὐρώτεια, δς.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. B. pag. 112. 11. πηνιάδαρχω δ', αὐτὸν οὐκ οἶον περὶ τὸν αἶσθον ἰδιώτην, καὶ τὴν πηνιάδα, εἰς τὸ δυνάϊον, τοιαύτην παρέχειν.

Πηνίασκαλμος.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 347. B. ex *Ephippio*. Περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἀμῶσιν πηνίε κελήας Πηνίασκάλμους περιεγέλλειν τε κῆχυποκαίειν.

Πηνίασπιθαμῷ.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1037. C. Ὑπερεκπίπλων δ' ἐπὶ τὸ μυθωδές, πηνίασπιθάμους ἀνθρώπους λέγει καὶ τρισπιθάμους, δς.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 2. §. 5. pag. 107. Ἐσῶσαν δὲ αἱ μὲν ἄρκυες ἐννεαλίνοι, τὸ δὲ μέγεθος πηνίασπιθάμοι, διπαλαιστοὶ δὲ τῆς βροχῆς. §. 8. 6. pag. 108.

Πηνίασάδιῷ.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 492. B. προϊόντι γὰρ δέκα σάδις, ἀκρὰ εἰς πηνίασάδιον ποιεῖσα τὸν πορθμὸν, δς. Lib. XIV. pag. 1017. B. οἱ φησανῆες ἐωράσθαι περὶ τὰ Ταρωλιδῶν δένδρον, ποιεῖν σκιὰν ταῖς μεσημβρίαις πηνίασάδιον.

Τὸ πηνίασάδιον videtur substantivè usurpari, *Strab. Geogr. Lib. VII.* pag. 492. B. ἀπο μὲν γὰρ τῆς ἀκρᾶς τῆς το πηνίασάδιον ποιήσεως, δς. Lib. XIII. pag. 892. D. λοφῶτις, παρ' ὃν ὁ Σιμοεὶς ρεῖ, πηνίασάδιον ἔχων.

* Πηνίασιχῷ. III. 215. B.

Anthol. Ep. Gr. pag. 35. Ἀρχὴ γραμματικῆς, πηνίασιχῷ εἰς καλῶρα.

* Πηνίασομῷ. III. 215. B.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 279. A. Περὶ δὲ τῶν τῶν Ροδανῶν ὁμαλῶν, Πολυδίῳ μὲν ἐπιμήτῳ Τιμαίῳ, φησας εἶναι μὴ πηνίασομον, ἀλλὰ δίσομον.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 91. 2. f. τῶν γὰρ ταύτα τὰ χωρία προσχωσανῶν πόλεων, ἐνὶ τῶν ὁμαλῶν τῶν Νείλων ἐοικῶς πηνίασομου, ἔδεις αὐτῶν πλεθεῖν περὶ ἀξίῳ συμβληθῆναι εἶναι. 237. 25. Ἰσθμῷ μὲν, πηνίασομῷ.

Πηνίασυλλαβία.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. §. 916. Ποσιδήϊα δς. διαλυθεὶν δὲ ἐκ τετρασυλλαβῆς τὸ τοιζῶ ἐνέλες Ποσιδεῖον εἰς πηνίασυλλαβίαν γεγονεν.

Πηνίασυλλαβός.

Aristoph. Ran. §. 899. Schol. Vesp. §. 413. Schol. §. 1003. Schol. §. 1441. Schol. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα διμέτρα ἀκατάληκτα, τὰ μὲν τετρασυλλαβῆς ἐχόντα ποδας, τὰ δὲ πηνίασυλλαβῆς. — εὐρηταὶ γὰρ καὶ χορίαμβῷ πηνίασύλλαβῷ, καὶ δς.

Eurip. Hec. §. 687. Schol.

Πηνίασυλλαβῶς.

Phau. Lex. pag. 269. 3. Ἐνιαυσιαῖον, καὶ τεθ' ὁμοῖον εἰς τὴν Διονυσιαῖον, κεδηλόν. λεγεῖν γὰρ πηνίασυλλάβῶς ἐνιαύσιον, ὡς Διονυσιον, Φρυγίχῳ, sc. *Eclog.* pag. 160. 1.

Eustath. in Iliad. A. pag. 94. 10. ὅτι δὲ Βριάρεως, καὶ πηνίασυλλάβῶς λέγεται Ὀβριάρεως, εἰς ἀλλαχῇ γινώσκειν, pag. 165. 21. *Odyss. A.* pag. 37. 13.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. §. 431. pag. 191. διὰ τῆς καὶ ὁ Διονυσίου ἐκφωνήσας τὸ ἰ, πηνίασυλλάβῶς λέγει Ἀχελώϊον.

Πηνίασυριγῷ.

Aristot. Rhet. Lib. III. Cap. 10. pag. 594. D. καὶ τὸ Πολυευκλῆς εἰς ἀποπληκτικὸν τινὰ Σπευσίππον, τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν αἰεὶν ὑπὸ τῆς τύχης, ἐν πηνίασυριγῷ νοσῶν δεδεμένον. *Cl. Steph. in Thest. III.* 1138. E. videtur legisse πηνίασυριγῷ.

Πηνίαφυς.

Anth. Epigr. Lib. III. pag. 309. Τῇ μὲν ἐρημοκομῆς κείῃ καὶ χηρῷ ὁδοῦν Κορσῇ τῇ δὲ, χερῶν πηνίαφυεὶς οὐχες, δς.

Πηνίαφυλλῷ. IV. 248. G.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 682. B. τὰ μὲν γὰρ πλεῖστα αὐτῶν [sc. ῥόδων] εἰσι πεντάφυλλα, τὰ δὲ δωδεκάφυλλα, ἐνία δ' εἰσι καὶ ἐκατοστάφυλλα περὶ Φιλίππου.

* Πηνίαχη. III. 215. F.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1129. C. Καὶ ἄλλην δὲ διαιρέσιν συμπάσαν τὴν Εὐδαιμόνα πηνίαχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, δς.

Πηνίαχορδῷ.

Πεν/αχορδος. IV. 565. C.

Athen. Deirp. Lib. XIV. pag. 637. A. Τελεσης δ' εν Τμεναιω διθυραμβω πεν/αχορδον φησιν αυτον ειναι δια τε/ων, &c.

Πεν/αχρονος.

Dion. Hal. II. 55. 7. καπει/α ο Παιαν, η ο Κρηικ/ος εκειν/ος ο πεν/αχρον/ος ηξει ρυθμ/ος εν τοις εξης τε/οις, &c.

* Πεν/αχως. III. 215. F.

Eustath. in *Iliad.* A. pag. 25. 5. Οτι το, εμ/ε και σ/ε και ε/ε, πεν/αχως κινει/αι.

Πεν/ε. III. 213. H.

Suid. Lex. III. 75. Πεν/ε/α/α/α/α/α — το πέν/ε α/ρεπ/ον τηρεί/αι παρ/α τοις Ατ/ικοις.

Eustath. in *Odys.* A. pag. 56. 24. ε/ω δε φησι και το πέν/ε εν συνθεσει φυλατ/ον το ε/οιον, πεν/ε/π/η/χ/υ — πεν/ε/σ/ύ/ρ/ι/γ/ον ξυλον, ομω/ς παρ' ε/εροις δια τε α/ λε/ε/ι/αι. πεν/ε/π/η/χ/υ, και &c.

Πεν/ε/δ/α/κ/υ/λ/ος.

Hippocr. de *Articulis.* pag. 783. A. ξυλον χρε/ε ειναι π/α/λ/ος μεν ω/ς πεν/ε/δ/α/κ/υ/λον η τε/ε/ρ/α-δ/α/κ/υ/λον το επι/π/αν.

* Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/ε/ης. III. 214. B.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 37. 1. ε/ι/α και πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/έ/της και ε/κ/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/έ/της, και ε/π/α/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/έ/της, α/ παρ/ο/ξ/υ/ν/έ/ον.

Dion. Hal. I. 265. 40. ανοχας υπο του πολεμ/ε κα/α/σ/η/σ/α/με/νοι πρ/ος τ/ε/ς Αρ/δε/α/ς πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/ε/ί/ς, &c.

Aristot. de *Hist. Animal.* I. 842. E. ο/αν δε πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/ε/ί/ς ω/σιν, εκ/ε/ι γενν/ω/σιν, αλλ/α α/ρ/ι/αι/ον/υ/αι.

Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/ν/α/ια.

Demosth. de *Class.* pag. 74. C. τ/α/ς δε τρι/η/ρει/ς, π/ω/ς; τον απ/α/ν/α αριθ/ον κε/λε/ω τρι/α/κο/σια/ς απο/δ/ει/ξ/α/ν/α/ς, κα/α την πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/ν/α/ί/αν, ε/ικο/σι ποι/η/σαι με/ρη. — ε/ι/α συ/κ/λη/ρ/ω/σαι συμ/μο/ρια σω/μα/ων εκ/α/σ/η την πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/ν/α/ί/αν.

Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/π/η/χ/υ/ς.

Athen. Deirp. Lib. V. pag. 197. A. Κα/α δε τον υ/ψ/η/λ/ο/α/ον το/πον της ορ/ο/φ/η/ς α/ε/ιοι — πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/π/ή/χ/ει/ς το με/γε/θ/ος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 624. 4. υπ/ε/ραν/ω δε τ/ε/τ/ων την δε/υ/ε/ραν επ/αν/ει/χ/ον χ/ω/ραν δ/α/δε/ς πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/π/ή/χ/ει/ς, &c.

Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/π/λ/α/σι/ων.

Athen. Deirp. Lib. II. pag. 57. F. τ/α/ς

γαρ σε/λη/νί/τι/δ/α/ς γυν/αι/κα/ς ω/σ/ο/κ/ει/ν, και τ/ε/ς εκ/ε/ι γενν/ω/με/ν/ε/ς πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/π/λ/α/σί/ον/α/ς ημ/ων ε/ι/ν/αι, &c.

Plut. de Placit. Philosoph. pag. 892. A. ε/ι/ν/αι γαρ πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/π/λ/α/σί/ον/α τα επ' αυ/η/ς [sc. σε/λη/ν/η/ς] ζω/α τη δυν/α/μ/ει, &c.

Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/λ/αι/ος. III. 214. A.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1127. B. Πο/λλα δε πα/θ/ων, και τα/λ/αι/π/ω/ρ/η/θ/ει/ς, πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/λ/αι/ος η/κε/ν ει/ς Λευ/κην κα/μ/ην &c.. 1055. B.

Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/λ/α/ν/ι/αι/ος.

Demosth. in *Arhob.* II. pag. 557. C. Ταυθ' ε/ι/οι πρ/ος πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/λ/α/ν/ι/αί/ς οικ/ε/ς συ/ν/ε/ι/μ/η/σ/α/ν/ο υπ/ε/ρ εμ/ε.

Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/η/μ/ο/ρι/ον.

Hippocr. de *Oetimestri Partu.* pag. 259. 44. α/ι δε δυ/ο ημε/ραι σχε/δον πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/η/μ/ο/ρι/ον τε με/ν/ος.

* Πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/λ/ος. III. 214. A.

S. Lucae Evang. III. 5. 1. Εν ε/ι/ει δε πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/ά/τ/ω της η/ε/μ/ο/ν/ια/ς Τι/βε/ρι/ε Κα/ι/σα/ρ/ος, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 327. ult. ταυ/τα μεν εν επ/ρα/χ/θ/η κα/α το πεν/ε/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/λ/ον ε/ι/ο/ς τε Πε/λο/πον/νη/σ/ια/κ/ε/ς πο/λε/μ/ε.

Dion. Hal. II. 66. 44.

Πεν/ε/κ/α/ι/ε/ρ/ια/κον/ε/ης.

Plat. de *Leg.* Lib. VI. pag. 774. A. αν δ' αρα τ/ις — α/δ/α/μ/ος ων γεν/η/αι πεν/ε/κ/α/ι/τρι/α/κον/ε/της, ζημ/ι/ου/σ/θ/ω κα/α εν/ιαυ/τον εκ/α/σ/ον.

Πεν/ε/λ/η/θ/ε/υ/ς.

Steph. de *Urb.* pag. 635. F. Πεν/ε/λ/η, δη/μ/ος Αν/ι/ο/χ/ιδ/ος φυ/λ/η/ς. Ο δημ/ο/η/ς, Πεν/ε/λ/η/θ/ε/υ/ς. — Το κ/η/η/ικ/ον, Πεν/ε/λ/ι/κ/ός.

Πεν/ε/λ/ι/κ/ος.

Vide supra Πεν/ε/λ/η/θ/ε/υ/ς.

Πεν/ε/π/ι/κ/α/ι/δ/ε/κ/α/λ/ος.

Anth. Ep Gr. pag. 127. 5. 7. αλλ/α και αυ/ω Ι/σ/ο/ς εμ/ι/μ/νε τυ/πο/ς πεν/ε/π/ι/κ/α/ι/δ/ε/κ/ά/τ/ω, &c.

Πεν/ε/π/ε/ς.

Plat. Theatet. I. 147. D. Πε/ρι δυν/α/μ/εων τι ημ/ιν Θεοδωρ/ος ε/δ/ε ε/ρ/α/φε, της τε τρι/ποδ/ος πε/ρι και πεν/ε/ποδ/ος, &c.

Πεν/ε/συ/ρι/γ/ος. III. 1138. D.

Suidas, in *Lex.* III. 75. sua hausit fere verbatim e Schol. *Aristoph. Equit.* 5. 1046.

Eustath. in *Odys.* A. pag. 56. 24. ε/ω δε φησι [sc. Α/ε/λι/ος Δ/ι/ον/υ/ς] και το πεν/ε εν συν/θε/σει.

θεσει φυλάττον το ἔ. οιον, πεντέπηχυ, πεντέκλινον, πεντέχαλκον, πεντέμνηνον, πεντέστυργον ξυλον, ομως παρ' ἑεροῖς δια τε ἃ λεγέται. πεντάπηχυ, και τα λοιπα ομοιως.

Vide Πεντασύργος.

Πεντέηρικός. I. 1295. F.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 501. B. τότε καλᾶσκειυσθεν τεμεν. εν τῷ προαείω το μεν εις τον αἶωνα τον πεντέηρικόν, — το δ' εν τῷ υπερκειμενῷ δεσ. . 1145. B. και γαρ αμφιθεάρον και σταδιον, και οἱ πεντέηρικοὶ αἶωνες εκει συνελθύναι, τα δε παλαια ὠλιγώρηται.

* Πεντέηρις. I. 1295. F.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 230. 33. και την πεντέηριδα τότε πρώτον μετα την καθαριν εποίησαν οἱ Αθηναῖοι τα Δήλια.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 199. 4. εἰσι ὧν δωρα τα εἰζαυτο, εἰ και ες εμευ δια πεντέτηρίδ' αἰνεον, εκάτον παιδας, και εκάτον παρθενας. . 252. 5.

Πεντέης. I. 1294. C.

Aristoph. Acharn. v. 187. Αὖται μεν εἰσι πεντέτες.

Πενήκονθημέρος.

Dion. Hal. I. 115. 27. διεξελθᾶσης δε τοῖς πρώτοις δεκα βασιλευσι της πενήκονθημέρου προθεσμίας, εἰεροὶ δεκα την αρχην παρελαμβανον, δεσ.

Πενήκονταεξ.

Joseph. c. Apion. Lib. I. pag. 449. 33. βιωσας δ' εἴη πενήκονταεξ.

Πενήκονταετήρις.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 15. 75. Schol. δεῖ δε εἰδεναι ως μετὰ τον Μηδικον εγενετο πολεμον, και εἰς μια ὧν μεμνηται ὁ συγγραφευς εν τη πενήκονταετηρίδι.

* Πενήκονταετής. I. 1294. D.

Dion. Hal. I. 224. 23. ὅς ἐ πολυ ἀποδέη πενήκονταέτης εἶναι;

Demosth. de falsa Legat. pag. 270. B. σπονδας τε πολεμικῆς πενήκονταετῆς εποίησαμεν.

Plat. Alcibiad. I. pag. 127. D. εἰ μεν γὰρ αὐτὸ ἦσθου πεποιθως πενήκονταετής, δεσ. . 460. ult.

Diod. Sic. Bibl. pag. 182. 8. ως ὁ πενήκονταετής χρονὸς δηλθε, δεσ. . 324. 12.

* Πενήκονταετία. I. 1294. D.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 58. 80. Schol.

αρχη της πενήκονταετίας. 64. 67. Schol. 74. Schol.

Dion. Hal. I. 227. 24. ὅς ἐ πολυ απεχῶ πεντήκονταετίας;

Πενήκοντακαίτρις.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 222. 13. ζ, τε γαρ χρονὸς ὁ πεντήκοντακαίτρις εις ταῦτα εληθεν.

* Πενήκοντακαρηνος. III. 216. A.

Hesiod. Θεογ. v. 312.

Πενήκοντακέφαλος.

Soph. Trach. v. 1114. τρικρανον σκυλακη. Schol. τον Κερκερον, ὃν Ησίοδος πεντήκοντακέφαλον φησιν εἶναι· εἶτο δὲ τρικρανον. Vide Hesiod. Θεογ. v. 312. ubi πενήκοντακάρηνον, quod idem valet ac πεντήκοντακέφαλον.

Πενήκονταλίτρον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 256. 22. νομισμα ἐξεκοψε το κληθεν απ' ἐκείνης [sc. Δαμαρέτης] Δαμαρέτιον. τῷ δ' εἶχεν Αττικας δραχμας δεκα· ἐκλήθη δε παρὰ τοῖς Σικελιώταις απο τε σταθμικῆς πεντήκοντάλιτρον.

Πενήκονταπηχυς.

Joseph. de Bell. Lib. V. pag. 336. §. 8. 3. δεδομητο δ' [sc. Η Αντωνία] υπερ πετρας πεντήκονταπήχες μεν υψος, δεσ. . pag. 424. §. 3. 24. τριακοντα δ' αὖτω και επτα πυρσοι πεντήκονταπήχεις ανεισηκεσαν.

Πενήκονταρχία. III. 216. C.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 80. 2. f. Το δε πρᾶγμα, ναυαρχία, τριηραρχία, πενήκονταρχία.

Plat. de Leg. II. 707. A.

Πενήκονταρχος. III. 216. B.

Suid. Lex. III. 75. Πεντηκόνταρχος ὁ πεντήκοντα αρχων. ἢ ὁ της πεντήκονταρχου αρχων. Harpocrat. Lex. pag. 239. 5. f.

Demosth. adv. Polyclem. pag. 709. 8. f. ὁ γαρ Εὐκτημων, ὁ πεντηκόνταρχος, ως εκ του Ελλησποντος απεσταλη οικαδε ασθενησας, — ειδως — ἡδη ἐπιληρηταρχῆνα με, δεσ.

Xenoph. Athen. Resp. Cap. 1. §. 2. pag. 102. και οἱ κυβερνήται, και οἱ κελευστᾶι, και οἱ πεντηκόνταρχοι, και οἱ προῤῃται, και οἱ ναυπηγοι.

Πενήκοντατής.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 357. 12. τοῖς μεν πολεμέαρχοις αὖτος [Rex] φραζει το δεον·

οἱ δὲ, τοῖς λοχαβοῖς. ἐκεῖνοι δὲ, τοῖς πεντηκον-
τατῆρσιν. Vide Not. 14.

* Πενήκον/αχας. IV. 473. B.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 767. A. τον
δε πρῶτον, και πεντηκον/άχην ανέασον·

Πενήκον/εργ. III. 216. A.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 62. 12. ομως
απεστειλαν πενήκον/έρω ανδρας, &c.. 65. 7. f.
εναυγυλλου/ο δε ε' ε' σρογύλῃσι ναυσι, αλλα πεν-
τηκον/έροισι.. 66. 24.. 175. 33.. 460. 11. f.

Πενήκον/ηρ. III. 216. D.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 357. 11. Sch.
ὄρα την ταξιν της αρχης. πρωτῶ, βασιλευς.
— τεταρτῶ πενήκοντῆρ.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. III. pag. 171.
2. εποιησαντο ε'ξ λοχες ανα εκατον ανδρας, —
και αλλες πεντηκοντῆρας, και αλλες ενωμο-
ταρχας.

Πενήκον/οπαις.

Lycophr. Alex. v. 481. Schol. c. 1.

Æschyl. Prometh. v. 852. πεμπῆη δ' απ'
αυτε γεννα πενήκον/όπαις παλιν πρῶ Αρδῶ
εχ' εκῆσ' ελευσέ/αι θηλύσπορῶ, &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 28. 30. δια την
τε Ιναχε θυατερα Ιω. ἥς πεμπῆη γεννα πενή-
κον/όπαις (κατα τον Αισχυλον, loco jam lau-
dato) ἦν ὁ Δαναῶ &c.

* Πενήκον/ορβος. II. 1436. B.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 146. 7. f.
κεῖ/αι δε μακρη ἡ λιμνη πρῶ βορεην τε και
νόλον, εσσα βαθῶ, τη βαθυ/α/η αυη εωϋτῆς,
πεντηκον/όρβι/ω.

Πενήκον/οργ. III. 216. A.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 436. Draconis, δς
πάχει μάκει τε πενήκον/όρον ναυν κράτει, &c.
Schol.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 13. 4. τριηρεσι
μεν ολιγαις χρωμενα, πενήκον/όροις δ' ε/ι &c.
Schol. πεν/εκόντορῶ ε/σι ναυς, υπο πενήκον/α
ερεσσομένη. 1. 12.. Suid. Lex. III. 75.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 29. 11. 102.
5. f. παρεσκευαζον δε και τα περιλοιπῇ των
πλοιων τριηρεις και πενήκον/όρες, και τα με-
γιστα των ακατίων.

Πενήκον/σῆης. I. 1294. D.

Plat. de Leg. Lib. II. pag. 670. A.

Πενήκον/ευομαι. III. 216. F.

Aristoph. Ecclef. v. 999. Schol. Biset.
VOL. II. N°. XVII. 4.

Vide Suid. Lex. III. 75. et Harpocr. Lex.
pag. 240.

Demosth. Orat. adv. Lacrit. pag. 595.
B. ἡ πεντηκον/εύονται — ετε πεντηκον/ευόμε-
νον &c.

Πενήκον/σηρ. III. 216. D.

Xenoph. Hist. Græc. Lib. III. pag. 188.
2. ὁ δε Πausανιας συγκαλεσας πολεμαρχους
και πενήκον/ῆρας, εβλευέ/ο, &c.. pag. 236.
2. f.. Lacedæm. Resp. pag. 92. §. 4. et pag.
87. ult. a Cl. Auctore laudatur.

Πενήκον/ολοβιον.

Suid. Lex. III. 75. Πενήκον/ολόβιον. Και
λαβομενῶ ἦεν ευθυ τε πενήκον/ολογία.

Πενήκον/οπαίς.

Æschyl. Suppl. v. 325. Δαναῶ δ' αδελ-
φῶ ε/σι πενήκον/όπαις·

Πενήκον/ους. III. 216. G.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 359. 48. εν
δὲ εκασῶ λοχῶ πενήκον/ύες ἦσαν τεσσαρες.
και εν τη πενήκον/ύῃ ενωμο/ιαι τεσσαρες Schol.
ad pag. 358. 46. ἡ πενήκον/ύς συνισ/α/ι απο
ανδρων εκα/ον εικοσιοκ/ῶ. Vide Auctorem.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. III. pag. 171.
§. 14. Οπο/ε δε διασχοιεν αἱ πλευραι τε πλαι-
σιε, το μεσον ανεξεπιμ/πλασαν, ει μεν σενότερον
— ει δε πλαι/υ/ερον, κα/α πενήκον/ύς.

* Πενήκον/ηρ. III. 214. D.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 38. ult.. 84.
26. κα/α γαρ τας των βιων ευκαιριας καθ' ενα
και δυο και τρεις υφισαν/ο παρε/ειν πενή/ρη κα-
τηρ/ισμενην, &c.. 260. 4. f.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 203. D.

* Πενήκον/ηρ. III. 214. D.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 84. 11. f. ε/οι-
μασθεν/ων διακοσιων πλοιων πενή/ηρικῶν, &c..
89. 2. f. σκαφεσι πενή/ηρικοῖς εναυμαχησαν
πρῶ αλλῆλες.. 90. 12.

Πενήκον/οργ.

Anth. Ep. Gr. pag. 232. Lucill. Τιμο-
μαχον τον μακρον ὁ πενή/όρβι/ω εχωρει Οι-
κῶ, &c.

Xenoph. Κυνη/ι. Cap. 2. §. 6. pag. 107.
Τα δε ενodia δωδεκά/ινα, το δε με/εθῶ τα μαν
ενodia, διόρβια, τέ/ρόρβια, πενή/όρβια, ταδε &c.

Πενήκον/οφ.

Dion. Hal. II. 62. 16. ως πα και Ηροδο/ῶ
πενή/όροφα και ε/ξόροφα φησιν ειναι εν Βαβυλῶνι.

Πενώβολος. III. 214. E.

Aristoph. Equit. §. 795. πενώβολον ἡλίσσασθαι. Schol. λαμβανούνα μισθον πενώβολον, ἀλλ' ἐ τριώβολον.

Πενώροφος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 29. 38. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς τῶν ιδιωτῶν οικίας, ἃς μὲν τέρωρόφους, ἃς δὲ πενώροφους καλεσκευασαί.

Πεσ. App. 1631. B.

Aristoph. Nub. §. 732. Οὐδὲν γέ, πλὴν ἢ το πέσεν ἐν τῇ δεξιᾷ. . . *Vesp.* §. 738. . . *Equit.* §. 1007. Το πέσεν ἀνέβησι δάκοι. Schol. Ἐνταυθα καὶ το σπηλαιον, ἀλλὰ το αἰδοιον, ὡς καὶ ἀλλαχέ. . . *Acharn.* §. 157. το πέσεν ἀποθήρακεν ἀν. Schol. *Biset.* apud Auctorem ἀποθήρακεν. . . §. 1059. ὅπως ἀν οἰκερὴ το πέσεν τε νυμφίε. . . §. 1065. . . *Thest.* §. 68. Schol.

Suid. Lex. III. 76. Πέσεν. το σπηλαιον. Πέσεν δὲ, το αἰδοιον. Ἀριστοφάνης, *locis jam citatis.*

Πεπαιδευμένος.

Hom. Iliad. A. §. 335. Επαίτιοι. Schol. Αἴτιοι. πεπαιδευμένως δέ.

Πεπαιρω.

Pind. Pyth. Od. B. §. 104. Τυ δὲ σαφὰ νιν ἐχεις, ἐλευθερὰ φρενὶ πεπαρεῖν, &c. Vide Not. Ed. Oxon. Schol. πεπαρεῖν ἡσούν, πορίζειν καὶ παρασκευάζειν.

Πεπανήλικος.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 395. 31. ὀδυνης τῆς κατὰ πλευρην, καὶ στήθεα καὶ μέλαφρενον, παρηγορικόν ἐστι το λείπον καὶ πύελου πεπανήλικόν, καὶ ἀναλωτόν.

Πεπαρήθι.

Steph. de Urb. pag. 635. F. Πεπαρήθι, νησ. — Ο πολίτης, Πεπαρήθι. Τέτα το θηλυκόν Πεπαρηθίς.

Πεπαρηθίς.

Vide Πεπαρήθι.

Πεπεισμένος.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1019. C. μηδ' ἐγὼ πεπεισμένως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χροῶν, &c.

* Πεπλασμένος. III. 346. F.

Aristoph. Pac. §. 4. Schol. ὡς ἐπιηδὲς γὰρ πεπλασμένως εἰσαλεῖται τὰ τῶν ὄνων ἀποπάλημα.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 3. §. 10. pag. 112. ult. μετὰθέσει γὰρ αἱ μὲν ἀσαφῶς, — αἱ δὲ πεπλασμένως, &c.

Plat. de Rep. II. 485. D.

Πεπλαυσμένως.

Lycophr. Alex. §. 1414. Schol. πασαν τέτα τὴν ἱστορίαν πεπλαυσμένως ἐρῶ.

Πεπληρωμένος.

Aristoph. Vesp. §. 1285. νεβυστικῶς. Schol. Ἀντί τε συνεχῶς, νε πεπληρωμένως.

Πεπλοδοχος.

Eustath. in Odyss. O. §. 104. pag. 567. 52. Φωριαμεν δὲ λείπει Ὀμηρῶς, τὰς πεπλοδόχους χηλὰς, παρὰ το φάρῶς ὡς φασιν οἱ παλαιοί.

Cl. Steph. in Thes. IV. 314. D. legit πεπλοδόχους χηλὰς.

Πεπλωμα. App. 1633. A.

Aristoph. Acharn. §. 425. Ἀλλ' ἢ τα δυσπινὴ θελεῖς πεπλώμαλα, &c.

Aeschyl. Sept. c. Theb. §. 1047. κολπῶ φερεσὰ βυσσίνε πεπλώμαλα. Schol. βυσσίνε πέπλα. Schol. β. τε βασιλικῆ ἱματίε.

Soph. Trachin. §. 622. a Cl. Auctore citatur.

Πεπορθημένος.

Suid. Lex. I. 182. Ἀνάστα. — Ἀναστάως, πεπορθημένως.

Περαθεν.

Eurip. Heraclid. §. 83. Ἡ πέραθεν. Sch. ἐκ τε περαν.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 811. C. Περσσίαν κεκλησθαι φασκόντες, διὰ το πέραθεν κομισθῆναι.

Περαιεύς.

Steph. de Urb. pag. 635. G. Περαιά, πόλις Συρίας. Ἐστὶ καὶ χώρα Κορινθίας. Το ἐθνικόν, Περαιεύς.

Περαίοθεν. III. 237. A.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 71. Ὀπλοδολὸν Φριξοῖο περαιόθεν ἦπυε παιδῶν Φρόνῳ. Schol. γέγονε μὲν ἀπὸ τε περαιά καὶ πέρας καὶ το περαιόθεν.

Περαίτης.

Aristoph. Av. §. 823. Schol. Vide Casaub. in *Athen. Deipn.* col. 421. 23.

Joseph. de Bello. Lib. II. pag. 203. 8. μεθ' ἧς ὁ Περαιῆτης Νίσερ, &c. pag. 220. §. 1.

10. . 207. §. 4. γεν^Θ δε ην εκ της περι Ιορ-
δανην Περαίας, διο και Παραίτης επεκαλεί^Θ, ις.
Νίγερ.

Περαϊωσις.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 884. B.
κακειθεν αφιεν^Γες τα πλοια συμπρατ^Γον^Γ του
ρ^Γς πρ^Θ την περαίωσιν.

Περα^Γηθεν.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 54. Την δε νέον
Τίηνις ανερχομενη περάτηθεν Φοίλαλην εσιδ^Γ-
σα θεα επεχ^Γήρα^Γο μήνη Αρπαλέως.

Περα^Γοειδης.

Plat. Phileb. II. 25. D. Ήν και νυν δη
δεον ημας, καθαπερ την τε απειρα συνη^Γα^Γομεν
εις εν, ε^Γω και την τε περα^Γοειδ^Γς συνα^Γα^Γειν.

Περ^Γαι^Θ.

Steph. de Urb. pag. 636. B. Πέρ^Γη, πολις
Παμφυλιας. Το εθνικον, Περ^Γαι^Θ.

Περγ^Γαν^Γιος.

Steph. de Urb. pag. 636. A. Περ^Γγ^Γαν^Γιον,
πολις Λιγυων. Το εθνικον, Περ^Γγ^Γαν^Γι^Θ, ως Αλαν-
τι^Θ, Βυζ^Γαν^Γι^Θ.

Περ^Γασε^Γς.

Steph. de Urb. pag. 636. A. Περ^Γασ^Γη,
ὄξυ^Γόνως, δημ^Θ — Ο δημ^Γο^Γης, Περ^Γασε^Γς. Ε^Γιν
εν και Περ^Γασ^Γηθεν, και Περ^Γασ^Γη^Γδε. Εν τοπω
δε, Περ^Γασ^Γησι.

Περ^Γησις.

Hippocr. Praenot. pag. 40. 21. Φύσαν δε
ανευ ψοφ^Γ και περ^Γησι^Θ διεζιέναι, αρι^Γον.
κρεσσον και συν ψοφ^Γ διελθειν, ἢ αυ^Γς ανειλέ-
εσθαι. . pag. 196. G.

Περ^Γδικειος.

Ή. Poll. Onom. Lib. VI. §. 33. pag. 583.
Vide infra in Voce Πολυποδει^Θ.

Περ^Γδικιευς.

Steph. de Urb. pag. 636. C. Περ^Γδ^Γικια,
εδ^Γε^Γρω^Γς, χωρα — Το εθνικον, Περ^Γδ^Γικιεύς.

Περ^Γδικικ^Θ.

Ή. Poll. Onom. Lib. X. §. 159. pag. 1344.
Και οικισκον δε ορνιθιον, και οικισκον περ^Γδικικ^Θ
Αρι^Γσο^Γφάνης εν Ολκασιν εφη.

Περ^Γδικολροφ^Θ.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 965. A.
εξεπλητ^Γον δ' ει^Γι μαλλον οι περ^Γδικολρο^Γφοι, κο-
μιζον^Γες τες τιθασσες, &c.

Περ^Γδ^Γελλίων.

Dion. Cass. Hist. pag. 42. B. ου γαρ α-
πλως, αλλα το δη λε^Γόμενον περ^Γδ^Γελλίων^Θ, ο
Ραβ^Γρι^Θ εκριθη.

* Περ^Γηθεν. III. 237. E.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 341. 32.
Βυζ^Γαν^Γιοι μεν νυν και οι πε^Γρηθεν Χαλκηδονιοι,
εδ' υπερ^Γμεν^Γαν επιπλεον^Γας τες Φοίνικας, &c.

Περ^Γη^Θς.

Herodot. Hist. pag. 78. 14. και ἡ με^Γισ^Γη
των διωρυχων ε^Γσι νηυσ^Γι περ^Γη^Θς, &c. . 305.
II. ερ^Θ δε Κιλικιης και της Αρμενιης ε^Γσι πο-
ταμ^Θ νηυσ^Γι περ^Γη^Θς, τω ενομα Ευφρα^Γτης.
I. 14, 28. Vide Auctorem.

Περ^Για^Γκωνιζ^ω.

Joseph. de Maccab. pag. 505. 5. επεί^Γα
περ^Για^Γκωνισαν^Γτες εκα^Γερ^Γωθεν, μα^Γσι^Γι κα^Γη^Γκίζον,
&c. Vide Notam g.

Περ^Για^Γνιζ^ω.

Dion. Hal. I. 461. 2. χερ^Γνιψάμενοι τε γαρ
αυ^Γιοι, και τα ιερα καθα^Γρ^Γω περ^Για^Γνισαν^Γτες υδα-
τι, &c.

Lucian. Nescym. pag. 159. ult.

Περ^Για^Γδ^ω.

Aristoph. Lysistr. §. 887. βρεν^Γύ^Γει^Γαι. Sch.
Biset. Και το βρεν^Γω^Θ επι της υπερ^Γη^Γφανιας
πα^Γρα τω Κωμικ^ω, ε^Γξ ε^Γ το βρέν^Γθειον μυρον τι
εκεινο περ^Για^Γδο^Γμενον.

Eustath. in Odyss. A. pag. 50. 38.

Περ^Για^Γθρε^ω.

Aristoph. Thesm. §. 664. περ^Για^Γθρέ^Γξαι. Sch.
Περ^Γισκοπε^Γιν, περ^Για^Γθρε^Γιν, και διερευν^Γαν.

Hesych. Lex. pag. 750. 1. Περ^Για^Γθρε^Γιν, πε-
ρισκοπε^Γιν. . *Suid. Lex. III. 81.*

* Περ^Για^Γθρησις. I. 136. G.

Ή. Poll. Onom. Lib. II. §. 54. pag. 179.
και περ^Γιωπη, ἢ περ^Για^Γθρησις, ως Θεκυδι^Γδης, ις.
pag. 289. 16. et I. 12. Schol.

Περ^Για^Γιρημα.

Aristoph. Equit. §. 767. Schol. Τοις πε-
ρ^Για^Γιρημασι των κρεων.

Περ^Για^Γκ^Γεον.

Ή. Poll. Onom. Lib. I. pag. 125. 7. το
μεν δη πρ^Γω^Γον, εκ φορ^Γβει^Γας τον ιππον περ^Για^Γκ-
τέον.

Plat. de Rep. II. 518. C. ε^Γω ξυν ολη τη
ψυχ^Γη εκ τ^Γς γι^Γνομενα περ^Για^Γκ^Γεον ειναι, εως αν &c.

* Περ^Για^Γλ^Γης.

* Περιαλῆς. I. 315. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 168. 23. περιαλῆς
δε γενομένου ἐπὶ τῷ παθεῖ, &c.

Περίαλλως.

Soph. Oed. Tyr. §. 1242. περίαλλα. Sch.
περιάλλως· ὑπερβολικῶς.

Aristoph. Thesm. §. 1079. περίαλλα.
Schol. *Biset.* Ἐπιρρηματικῶς τὸ ληπτεον ἀνί-
τε περιάλλως, τῆς ἐν ἐξοχῶς, καὶ ἐξοχὴν,
διαφερόντως.

Περίαλυστος.

Aristoph. Acharn. §. 856. Ὁ περιαλυσ-
τὸς τοῖς κακοῖς, &c. Schol. Ὁ κακοῖς βεβαμ-
μένῳ, ἢ βαθύς τοῖς κακοῖς.

Vide *Suid. Lex.* III. 81. et *Steph. Thes.*
I. 369. A.

Περίαμπεχω. I. 1332. D.

Plat. Conviv. III. 221. E. τοιαύτα καὶ
ονομαῖα καὶ ῥημαῖα ἐξωθεν περιαμπέχονται σα-
τυρεῖν ἂν τινὰ ὑβρίζε δόξαν. *Phædo.* I. 98. D.
a Cl. *Steph.* citatur.

Ælian. Var. Hist. Lib. XIV. Cap. 41.
pag. 985. Ed. *Gronov.* οὐδὲ ἐπειρᾶτο περι-
αμπέχειν τὴν μέθην, &c.

* Περιαμπισχω. I. 1362. D.

Eurip. Med. §. 282. εἴδεν δὲ περιαμ-
πίσχειν λόγους. Schol. κρυπτεῖν, φυλασσεσθαι,
ἢ φοι φυλασσεῖν, περιελλεῖν, αποκρυπτεῖν.

Aristoph. Equit. §. 889. Καὶ τῆς ἐπιήδους
σε περιήμπισχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.

* Περιαμφιεννυμι. App. 1635. H.

Plat. Tim. III. 76. A. κυκλῶ περιημφι-
έννυ τὴν κεφαλὴν.

Περίαναγκαζω.

Hippocr. Mochl. pag. 848. E. τὴν δὲ χεῖρα
ἐπιπαραθεῖν ἐπὶ τὸ στήθος. ἀλλ' ἢ ἐς τῆς πίσσω
περίαναγκάσαι ὡς ἀμφισφαλῆ.

Περίατραττω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 111. pag. 76..
§. 114. pag. 78. ναυαγεῖν — προσαρτράξαι,
περιαρτράξαι, περιθραῦσαι.

Vide *Steph. Thes.* I. 517. C.

Περίαρστος.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 538. D.
τε δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπεκείνῳ κίονες εἰκοσα-
πηχεῖς περίχρυσοι καὶ διαλιθοὶ καὶ περιάρσ-
τοι. — κανόνας εἶχεσαι περιχρύσους καὶ περι-
αργύρους.

Περίαρμοζω. I. 583. B.

Aristoph. Ecclef. §. 273. ἡνίκ' ἂν δε γε
τῆς ἀκριβοσῇς περιηρμοσμένοι, &c.

Περίαρσις.

Dion. Hal. I. 73. 5. ἐξ οὗ Ῥωμαῖοις τοῦτο
τῆς περιάρσεως τῶν χωρίων ἐν οἰκισμοῖς πο-
λεων παραμένει.

* Περιάρτω. App. 1636. A.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 143. 2. το
δε τὰ ἔρινα συλλέγειν, ἢ περιάρτῃν, συκάζειν
λεγεσσι.

Περίασχολεω.

Lucian. bis accusat. pag. 749. A. καὶ μα-
λιστα ὅσοις μηδὲν τῶν ἀναγκασιότερων περι-
ασχολεῖ, καὶ παρεστᾶσι, &c.

* Περιαυτολοεω. App. 1636. C.

Eustath. in Iliad. A. pag. 71. 23. Ὅτι
περιαυτολογῶν ὁ Ἀχιλλεύς, ἀριστον Ἀχαιῶν εαυ-
τον ἀποκαλεῖ φιλοψιμῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς. —
δηλον δὲ ὡς καὶ ψεκλον τὸ περιαυτολοεῖν κα-
τα τὸν παροιμιαζόμενον Ἀσυδαμάντα. . 75.
40. . 92. 7. . 95. 34.

Περίαυχενιος. I. 608. B.

Dion. Hal. I. 632. ult. — χρυσῆς σφραγ-
τὴς περιαυχενίης, &c.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 167. 13.

Περίβαρις. App. 1636. E.

Aristoph. Lyfistr. §. 48, 45. καὶ περιβα-
ρίδας. Schol. Εἰδῶ υποδημαῖον, αἱ περιβα-
ρίδες. ὡς Θεοπομπῶ ἐν Σειρήσιν· Ὑποδῆ λα-
βὼν τὰς περιβαρίδας. Schol. *Biset.* Ὑποδη-
μαῖων γυναικειῶν εἶδῶ. Vide *Hesych. Lex.*
pag. 750. 2.

Suid. Lex. III. 82. ubi pro Ὑποδοῦ apud
Theopompum, legit Ὑπο ζῷ.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 92. pag. 752.
περίβαρις, θεραιπαινίδων μάλλον τὸ υποδήμα,
quamvis apud *Aristophanem* pro ingenu-
arum calceamento usurpatur. . pag. 749.
3. e *Cephisodoro*. Vide Auctorem.

Περίβαρυς.

Æschyl. Eumen. §. 161. βαρὺ τὸ περί-
βαρυ κρυθῶ εἶχειν. Schol. εἰ τὸ τυχόν, ἀλλὰ
περισσῶς βαρυ.

Περίελεπτος.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 557. 6. f.

Περίελημα.

Περίβλημα. I. 695. H.

Athen. Deirh. Lib. XII. pag. 525. E. ἰδοὶ δ' ἂν τις φησὶ καὶ τὰς καλεμένας ἀκλαίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυέλεστος ἐν τοῖς Πέρσι-
κοις περιβλήμασι.

Plat. Politic. II. 288. B. ἐσθῆς τε ξυμ-
πασα, καὶ τῶν ὀπλῶν τὸ πολὺ, καὶ τείχη, πάν-
τα θ' ὅσα γῆνα περιβλήμαλα καὶ λίθινα, καὶ
μυρία ἕτερα.

Περίβληχρον.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 620. ἀλλ' ἀρα
τοῖς Ἡμέλια μὲν στρεφούνο περιβληχρὸν βαρυ-
θούρες Ὀδμή λευγαλή, &c.

* Περίβοητος. I. 759. A.

Hesych. Lex. pag. 756. 1. Περισφάως,
περιωδυνως, περιβοήτως.

Demosth. de Fæd. Alex. pag. 87. B. τοῖς
δ' αὖτε οὐλῶ περιβοήτως ἀνηρηκόσι, καλαλι-
πειν ταύτην τὴν ἐξέσταν, &c.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 216. 1. καὶ
περιβοή. περιβοήτως, ὡς Αἰσχίνης. Lib.
V. pag. 557. 5. f. pag. 682. 6.

Περίβομβος. I. 762. G.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 114.

Lucian. Lexiph. pag. 530. C. περιβομ-
βάμενος ὅφ' ὃν καίσκεδασας μετ' ὀνομαζών. .
593. B. καὶ τὴν λειψάνον ἐνδιαβρίβειν, καὶ περι-
βομβεῖν τὰ ὦτα, &c. . 749. 4. f. αἱροὶ γούν
ὡς ὅρας προσάσσι θορυβήτες, ὥσπερ οἱ σφῆκες
περιβομβήτες τὴν ἀκρὰν.

Περίβραχιονιον. I. 788. B.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 533. 8. Τὰ
δὲ περὶ τοῖς βραχίοσι, περιβραχιόνια καὶ βρα-
χιόνια.

Dion. Hal. I. 633. 1. ἐξηκούσα δὲ περι-
βραχιόνια χρύσεια, &c.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. VI. pag. 429. 3.
ὠσαύτως δὲ καὶ περιβραχιόνια.

Περίβραχιονιον.

Plut. Demosth. IV. 437. 14. Εὐαρισθενῆς
δὲ καὶ αὐτὸς ἐν κρικῶ φησὶ κοίλῳ τὸ φαρμακὸν
φυλάσσειν· τὸν δὲ κρικὸν εἶναι τοῦτον αὐτῷ φόρη-
μα περιβραχιόνιον.

* Περιβρέμεω. App. 1636. G.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 323. σρήνεις δὲ
περὶ σφύελη βρέμει ἀκλή.

Dionys. Περιηγ. v. 131. ἐνθα δὲ κύμα Ρησ-
σομένων νησοῖσι περιβρέμεται Σποράδεσσιν. Sch.
ἡχ. . v. 475. μακρησι περιβρέμεται σπιδά-
VOL. II. N°. XVII. 5.

δεσσιν. Schol. ταῖς μακρὰς περιηχέται σπι-
λαδεσι.

* Περιβρομέω. I. 789. A.

Dionys. Περιηγ. v. 420. Δοῖαι δ' ἰσθμια
νῶτα περιβρομέσι θαλάσσαι. Schol. ἡχ. .

Περίβρυχιον.

Soph. Antig. v. 340. τῆλο καὶ πολὺς περὶ
πύλῃ χειμεριῶ νῶτα χωρεῖ περιβρυχίοισι περῶν
ὑπ' οἰδέμασι. Schol. τοῖς ἡχιδέσσιν, ἢ τοῖς κα-
λυπῆσι τὴν ναῦν. τοῖς γὰρ &c.

* Περιβρωσκω. I. 783. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 65. 42. τοὺς δὲ νο-
μεις ἐπανιόντας καὶ θωρηκτάς περιβρωμένους
τὰς τυρὰς, θαυμάζειν τὸ παράδοξον.

* Περιβω. App. 1636. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 143. Eumen. v. 1. a
Cl. Auctore citatur. . pag. 330. Adespot.
Ad' ἐγὼ ἢ περιβω. ὑποπλάκι τῇδε τεθαμμαι,
Μένω ἐνὶ ζώναν ἀνερὶ λυσαμένη.

Περίβραμμενος.

Aristoph. Pac. v. 418. Schol.

Περίβηθος. I. 850. F.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 813. . IV. v.
887. ἐκ δὲ εὐθοῖο Εὐναιας εἰλκὸν περιγῆθεις.
Schol. χαίρουτες τῇ ἐλευσεί τῃ ζεφυρῇ.

* Περιβήσσω. App. 1637. A.

Joseph. de Bello. pag. 258. §. 8. 14. τὰς
δὲ λοιπὰς καρπὰς δι' ἐξὸς οὐκ περιβήσσωσιν
αὐτοῖς.

Περίγλισχος.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1138, D.
οἷσι δ' ἐπὶ τῶν ὀδόντων περίγλισχρα γινέται, κα-
κὸν, ὑποχάσκειν. . pag. 1251. E. Aphorism.
53. Οκοσοῖσι δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐν τοῖσι πυρε-
τοῖσι περίγλισχρα γινέται, ἰσχυροῖεροι γίνονται
οἱ πυρετοί.

* Περιγνάμνω. II. 55. E.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 364. Τῇδε περι-
γνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἡδὴ Αἰθιαλ. .
v. 562. αἰκῶνα περιγνάμψαντες, &c.

Περίγραμμα.

Lucian. de Gymnasiis. pag. 805. C. ἀχρὶς
ἂν ἐκβαλῶσι τὰ περιγράμματα τοῦ ἐξέρον συν-
τάγμα οἱ ἐβροί, &c.

Περίγραπτον.

Athen. Deirh. Lib. IV. pag. 180. B.
τῶν ἐν, ἃ μὲν καθαπαξ περιγραπτόν· οἷς δὲ
συμμέτρως χρῆσθον, &c.

Περιδαιομαι.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 58. Ουδ' οἷη
καλῶ περιδαίομαι Ενδυμίωνι.

Περιδακρυς.

Eurip. Phæn. v. 332. ποθον ἀμφιδάκρυτον
Αἰεὶ καλῶν, &c. Schol. επιθυμῖαν περιδάκρυ-
τον αἰεὶ ἔχων, &c.

Περιδεσμευω.

Aristoph. Eccles. v. 118. περιδεσμένη. Sch.
Περιδεσμεύσασα τὴν τριχίνην γενειάδα. . v. 319.
υφελκομαι. Schol. Ἀνὴρ τοῦ περιδεσμεύομαι,
υποδεδεμαι.

Περιδεσμος.

Eurip. Herc. Fur. v. 1035.

Περιδιαλέω.

Lucian. Jup. Trag. pag. 681. Α. προ-
νοίας περιδιελεγέσθην, παροῦντων μαλα συχ-
νῶν, &c.

* Περιδίνησις. I. 1020. F.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 144. Ρυμβονας.
Schol. τὰς εἰλησεις τῆς σπείρας, τὰς περιδινή-
σεις.

Eustath. in Odyss. A. pag. 11. 45. κλώσ-
μαλ' ὅ γὰρ τροφὴ εἰσὶν ἢ τὰ τροχὰ περιδίνησις.

Phan. Lex. pag. 592. 2. Περιδινήσεως,
περιόδε.

Περιδινῶ. I. 1021. C.

Plat. de Leg. II. 777. C.

Περιδιώκω.

E. Strab. Geogr. Lib. V. pag. 1234. B.
τινας δὲ καὶ σανδαλία υποδεσμενας αἰῶλα, το-
μὲν ὑψηλόν, τὸ δὲ ταπεινόν, περιδιώκειν ἐφα-
σαν, τὰ ἀπρεπὲς χάριν.

Περιδονεω.

Dion. Hal. I. 15. 30. ὡς τὴν τε νησιδα
τὴν ἐν αὐτῇ [sc. λιμνῇ] περιδονεμένην καλεμα-
θον, &c.

Περιδραμηλεον.

Hesych. Lex. pag. 752. 2. Περιθρεκλέον,
περιδραμηλέον. . *Phan. Lex. pag. 593. 3.*

Περιδρατῶ. I. 1046. G.

Plut. Lysand. III. 24. 3. f. τοσόντων γὰρ
ἡ χεὶρ περιεδράτῃσιν.

Περιεγείρω.

Joseph. Ant. Lib. II. pag. 99. §. 4. 1.
περιεγερθεὶς ὁ Ἀμαραμὴς ἐδήλα τὴν Ἰωαχέβελ.

305. 3. f. περιεγερθεὶς δὲ περὶ νυκτῶς, —
ἀνέκρινε τὴν εἰρήνην.

* Περιεῖλεω. I. 1126. G.

Lucian. Alex. pag. 480. D. καὶ ὅλον τὴν
αὐτὴν τραχηλὴν περιεῖλῃσας, &c.

* Περιεῖλημα. I. 1126. G.

Aristoph. Nub. v. 10. Schol. Κορδύλην
γὰρ οἱ Κυπριοὶ λείβουσι τὸ περιεῖλημα τῆς κε-
φαλῆς.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 752. 2.
ἂν δὲ πόδεσσιν Κρίστας καλεῖ, εἴτε πῖλῳ αὐτῶν οἱ-
ήσον, εἴτε περιεῖλημά τινος ποδῶν, ταῦτα πέλυνθρα
καλεῖ ἐν Φονίτταις Αἰσχύλῳ.

* Περιεῖλησις. I. 1126. G.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 443. 14.

Περιεργίνω.

Suid. Lex. III. 156. Πόρκης. ὁ δακτυλῶς
τῆς ἐπιδόραλιδος, ὁ περιεργίνων αὐτὴν περὶ τὸ
ξύλον.

Περιεργῶ. App. 1638. D.

Dion. Hal. I. 12. 33. καὶ περιεργάζαντες
[sc. τὴν λιμνὴν] κυκλῶ σέμμασι, τοῦ μηδὲνα
τῶν ναμάτων πελαγεῖν, &c.

Περιεκτικός. I. 1353. F.

Suid. Lex. III. 85. Περιεκτικόν. περιέχον. .
Phan. Lex. pag. 593. 1. . 145. 3. in Voce
Αχυρμιά.

Aristoph. Vesp. v. 1301. Schol. Bisset.
Αχυρωνας. Τὰς ἀχυρμιάς. Αχυρμιά δὲ, τοπῶ-
ντων ἀχυρῶν περιεκτικός, &c.

Soph. Oed. Tyr. v. 1267. ἀμφιδέξιοις.
Schol. ἀμφιδέξιον δὲ νῦν τὸ περιεκτικόν.

Eustath. in Iliad. A. pag. 20. 9. . 98.
9. ὁ γὰρ λιμὴν, ὁρμῶν περιεκτικός. . *Odyss. Z.*
pag. 263. 21. Σημειῶσαι δὲ ὅτι πολλὰ περι-
εκτικὰ διαφορεῖναι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὧν καὶ
τὸ ρηθὲν Ἀπολλωνίου διὰ τὰ ἰ. καὶ αὐτὰς δὲ διὰ
διφοροῦν καὶ τὸ Ἡράκλειον. καθ' ἑξέρους δὲ,
Ἀπολλωνεῖον ὡς Ἰσεῖον. . I. 24. . pag. 454.
26, 27, 31.

* Περιεκτικῶς. I. 1354. A.

Hesych. Lex. pag. 751. 2. Περιελημμέ-
νως, περιεκτικῶς.

Περιελασις.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 72. 16. τὸ
μέσον δὲ τῶν οἰκημάτων ἔλιπον τεθριππῶ περι-
έλασιν.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 292. 42.

βραχυ

βραχυ τη βαλίσσει χρεούται, δια τας μέλανα σίας και περιελάσας.

* Περιενεγκω. App. 1638. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 683. 17. ὁ μὲν Ευ-
μενης ἐκελεύσε περιενεγκεῖν, και δείξει &c.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 34. 27. Τελ-
μησσεων δικαστηριων, ως περιενειχθέντες τὰ Λε-
οντες το τειχος, εσονται Σαρδιες ἀνάλωτοι.

Eustath. in Odyss. O. pag. 319. 17. περι-
ενεγκεῖν δὲ, το κυκλω αἰσθῆναι.

Vide Steph. Thes. App. 115. F.

Περιεξιμι.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 813.
12. f. και φυλακης αυτου αυλικα περιεξούσης
στρατιωτικῆς. Ed. Par. pag. 248. 23. habet
περιεξιούσης.

Περιεπιισμενως.

J. Poll. Onom. pag. 653. §. 150.

Περιεργασία.

Lucian. Lucius. pag. 649. 2. f. ταυτα
γὰρ ἐνενοον τῷ εμαυτον, ὡς τῆς ἀκαίρης ταυτης
περιεργασίας. Vide Ed. Amst. 1743. II.
583. 59. ubi pro περιεργασίας legitur περι-
εργίας.

Περιεργία. I. 1232. E.

Lucian. Lucius. pag. 670. B. ἐκ ἐκ κυν-
τῶν — ἀλλ' ἐξ οὐκ ἐπεριεργίας δια μακρῆς
πανυ, και εἰω δὲ μολις, οἰκαδὲ ἀνασθῆις. .
Vol. II. pag. 583. 59. Ed. Amst. 1743.

Diod. Sic. Bibl. pag. 313. 28. νυν δὲ
περιεργίαν εχειν δοκει, και φαίνεται καλῶς εἰλαστον
πλεονακίς και καλῶς πορως τιθεμενον.

Eustath. in Odyss. A. pag. 32. 22.

* Περιεργως. I. 1232. D.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 227. D.
Πρὸς δὲ τοὺς περιεργῶς οὐκ οὐκ τὰς φησιν
Ἀλεξίς &c.

Περιερκεῖ.

J. Poll. Onom. Lib. X. pag. 1374. 6.
Φερεκράτης δὲ ἐν Ἰπνῳ, Σκηνῇ περιερκεῖ περι-
βολῶ κανναισι.

Περιεσθίω.

Aristoph. Equit. v. 1023. παρεσθίει.
Schol. Οἱ γὰρ ἀποκλειόμενοι κυνὲς τὰς θυρας
περιεσθίεισι, βελομένοι εαυτοῖς ποιῆσαι ἔξοδον.

Lucian. Lexiph. pag. 533. A. μὴδὲ περι-
εσθίειν ἐκεῖνα, &c.

Περιεσκεμμενως. III. 828. D.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 362. 5.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. VIII. §.
48. pag. 256. τι ἐν ὅταν και μέλα λοῖα περι-
εσκεμμένως κρήνη περι τῶν;

Æschin. Socrat. Dial. III. Axioch. pag.
84. ult. ἐκ ἐπιλογῇ τὴν φύσιν περιεσκεμμένως
ἀνὴρ τοσούτῳ τῷ χρόνῳ και καλῶς λοῖων, &c.
Hic locus a Cl. Steph. citatur.

Περιεσαλμενως.

Phau. Lex. pag. 731. 2. Φηλον, τὴν βα-
λανον. — περιεσαλμένως δὲ το αἰδοιον βελεῖται
λεῖν. ἐπεὶ και αὐτοῖς τινες βάλανον καλῶσι.

Aristoph. Equit. v. 18. Schol. φησιν ἐν,
ὥς ἀν τις εἴποι περιεσαλμένως και λεληθότως,
οἶονε μὴ φανερώς. . Pac. v. 1137. Schol.
Hinc Phavorinus loco jam citato sua hau-
fisse videtur.

Περιεστραμμενως.

Æschyl. Prometh. v. 881. ἐλίσθην. Schol.
περιεστραμμένως.

Περιζέω. I. 1398. H.

Anthol. Ep. Gr. pag. 495.

Περιηγήσις. I. 1428. F.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 70. B. Ἐκα-
ταῖος δὲ ὁ Μιλησιὸς ἐν Ἀσίας περιηγήσει, εἰ γνη-
σιον τὸ συγγραφεὺς το βιβλιον.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 334. B. ἡ
Λίβυς — ἐδὲν ἐχαστα περιηγήσεως ἀξίον &c.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 115. 7. f.
de Phænice loquens, ait, τὰ μὲν αὐτοῦ χρυ-
σοκομα τῶν πῶρων, τὰ δὲ ἐρυθρά. ἐς τὰ μα-
λίστα αἰετῶ περιήγησιν ὁμοιοῦσιν, και το μέ-
γαθον.

Περιηγήτης. I. 1428. G.

Lucian. Philopseud. pag. 827. C. εἰ γοὺν
τις ἀφελοῖ τὰ μυθώδη ταυτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος,
ἐδὲν ἂν κωλυση λιμῶ τὰς περιηγήτας αὐτῶν δια-
φθαρῆναι, &c.

Lycophr. Alex. v. 695. Schol. καὶ δὲ τοῦ
Περιηγητῆν Διονυσίου, sc. v. 168. Κιμμεριοὶ ναι-
εσιν, &c.

Περιηγητικῶ. I. 1428. H.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 93. E. Ἰσι-
δωρ δ' ὁ Χαρακηνὸς ἐν τῷ τῆς Παρθίας πε-
ριηγητικῶ, &c.

Περιηγητικως.

Lycophr. Alex. v. 695. Schol. μυθικῶς
μὲν ὁ Ἀχέρων ποταμὸς ἐστὶν ἄδου ἱστορικῶς δὲ
καὶ

και περιηγητικῶς ὁ Αχερῶν ποταμὸς ἐστὶν Ηρακλείας, &c.

Περιήλυσις. App. 1639. H.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 136. 3. τὴν περιήλυσιν δὲ αὐτῇ γίνεσθαι ἐν τρισχιλίοις ἔτεσι.

Περιηχημα.

Jambl. de Vita Pythag. pag. 95. 12. ἐπὶ τε γαρευνας τρεπομενοι, τῶν μεθ' ἡμεραν ταραχῶν καὶ περιηχημάτων ἐξεκαθαίρον τὰς διανοίας ὥδοις τισι καὶ μελῶν ιδιώμασι, &c.

* Περιθαρσης. I. 1503. D.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 152. μεγάλη περιθαρσέες ἀλκὴ Ἀμφότεροι. . v. 195. Ὡ δ' ἐκκρίζων περιθαρσέα δύνεν ὁμίλον Ἡρώων.

Περιθαρσυνω.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 613. Schol. ταυτα δὲ φησι περιθαρσύνων αὐτές.

Περιθειῶ.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. A.

* Περιθειω. App. 1640. B.

Hesych. Lex. pag. 752. 2. Περιθειῶσαι, περικαθάσαι, κυρίως θείως. Leg. θείω, id est, sulphure. G.

Περιθεμα.

Suid. Lex. II. 224. Καθόρμια. περιθέματα. . Hesych. Lex. pag. 481. 1.

Περιθεῖν. III. 1508. F.

Aristoph. Thesm. v. 265. κεφαλὴν περιθεῖν. Vide Schol. Biset. et Eustath. in Iliad. X. pag. 1386. 37. et Suid. Lex. III. 87.

Περιθεωρεω.

Lucian. Hermotim. pag. 302. B. ἦν μὴ περιθεωρήσης ἀπανίας ἐπιών, — καὶ αποδυοίης καὶ περιθεωρήνης.

Περιθλαω.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 424. B. τα γὰρ ὑπωπία τοῖς κυαθοῖς περιθλάμενα ἀμαυροῦται.

Plut. de Fort. Alex. pag. 341. A. Ἀλέξανδρος δὲ εἰ μὴδὲν ἄλλο, τὸ σῶμα ἰδὲ καλῶς τρωμενον — διακέκοπται καὶ περιέθλασαι τυπόμενον ὑπὸ τῶν πολεμίων, &c.

Περιθοῖδης.

Steph. de Urb. pag. 636. C. Περιθοῖδαι, δημὸς Οἰνηίδος Φυλῆς. Ὁ δημόδης, Περιθοῖδης. Suid. Lex. III. 88.

Περιθραυω. App. 1640. C.

Hippocr. de Morb. pag. 513. 35. καὶ ξυγκρομένων πρὸς ἀλλήλους τὴν κλονήσῃ περιθραύει, καὶ διερέει το ψαμμῶδες.

J. Poll. Onom. pag. 78. §. 114. 7.

Hesych. Lex. pag. 752. 2. Περιθραυσθέντα, περιπεσοντα, ραγεντα. . Phav. Lex. pag. 593. 3.

* Περιθρεκλεον. III. 1663. G.

Hesych. Lex. pag. 752. 2. Περιθρεκλέον, περιδραμηλέον. . Phav. Lex. pag. 593. 3.

Plat. Theætet. I. 160. E.

Περιθρονιον.

Orph. Hym. in Asira. v. 4. pag. 102. Εἰ κυκλίοις δύναισι περιθρόνια κυκλέοντες, &c.

Περιθρυπῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 129. 25. τοῦτο δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸ σερμενιον πρόσπῳσιν περιθρυβέσθαι, &c.

Περιθυμῶ. I. 1606. B.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 730. τελεσαι τὰς περιθύμους καὶ αἰσας βλαψίφρονος Οιδιποδα. Schol. β. τὰς ἐκ πλεῖσθ θυμὸν γενομενας.

Περιθυμω. I. 1606. B.

Æschyl. Choeph. v. 37. μεμφεσθαι τὴν γὰρ νερθεν περιθύμω Schol. ὑπερβαλλόνως.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 152. 8. f. ἐδενα αὐτῷ λόγον δοῦναι, ἀλλὰ περιθύμω ἐχούῃ, περιλαμβεῖν προσάξει αὐτὰ τὰ τε ὦτα καὶ τὴν ῥῖνα.

Περιθυω.

Plut. de Superstit. pag. 168. D. ἀν δὲ ἀριστα πράττει καὶ συνῇ πρῶτον, δεισιδαιμονία περιθυόμενος οἰκοὶ καθῆται περιματτόμενος.

* Περιῖζομαι. I. 1091. E.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 288. 21. τὸν μὲν γινόμενον περιῖζόμενοι οἱ προσηκουῖες ὀλοφυροῦνται, — τὸν δ' ἀποκινόμενον, παίζουῖες &c. . 300. ult.

Περιῖτεον.

Plat. Phædr. III. 274. A. ὥς' εἰ μακρὰ ἢ περιῖδω, μὴ θαυμασθῇ· μεγάλων γὰρ ἕνεκα περιῖτεον, ὥς ὡς συδοκεῖς.

* Περικαης. App. 1640. G.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 143. C. . 155. C. Πρὸς τὴν ἀφὴν μὴ περικαέες φρενῆς κοὶ γινῆναι, καὶ μάλλον τὴν αἷμα ῥῖναι. . Prædict. pag. 75. G.

Περικαθαπῶ.

Περικαθαπῖω. I. 498. D.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1115. A.
περικαθαίψαντες δε αγγείον σημειεῖς χάριν μεθ' ἡμεραν ἀνορύττει.

* Περικαθεζομαι. I. 1384. D.

Demosth. in Neeram. pag. 531. C. και περικαθεζόμενοι αὐτῶν το τευχῶ πολλή δύναμει, ἐπηγγελλοῦντο εἰ βελονῆο τὴν μὲν πόλιν αὐτοῖς παραδόναι, &c.

Περικαίω. II. 181. B.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 243. 29. πολλοὶ μὲν δὴ συγκατακαίονται τοῖσι μανύσι βόες, πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφευγουσι, οἶαν &c.

Περικακησις.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 120. 4. τῷτε προδὴλς τῆς αἰκίας διὰ τὴν περικακήσιν ἐκ τῶν πολλῶν τοῖς ἡέμοσιν ὑπαρχεσης, &c.

Περικαλλης. II. 39. G.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 381. 4. ὡς ἡ Εὐρωπὴ περικαλλὴς εἴη χωρὴ, καὶ δένδρεα παντοία φερεῖ τὰ ἡμέρα, &c.

Lucian. Herodot. pag. 328. C. θαλαμῶ εἰς περικαλλὴς, καὶ κλινὴ νυμφική.

Περικαλως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 771. 7. το δὲ ἀπορσε καὶ ἐξενάριξε καὶ χεῖρας ἀπόμυξας καὶ αὐχένα ἀποκοψας, περικαλῶς παρῖσθη αἰδρυόμενος τὴ ποιήσ, ἐφ' οἷς το κακὸν γενῶ ἐπαθεν.

* Περικαμπῖω. II. 54. E.

Lucian. Philopat. pag. 1125. A. εἶω δὲ παπῖνας εἰς ἀπανίας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφαροῖς περικάμψας, &c.

Plat. Euthydem. I. 291. B.

Περικαλαβαλλω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 707. Σὺν δὲ κάρη κολποῖς περικάβαλλον.

Περικαλάνυμι. I. 94. G.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 17. C. Αἰσχυλῶ ἐν ἀπρεπῶς πρὸ παραλεῖ μεθυονίας τοὺς Ἕλληνας, ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοισ περικαλάνυται.

Aristoph. Lysistr. v. 357. Schol. Bifet.
Vide infra Περικαλάνυω.

Περικαλάνυω.

Aristoph. Lysistr. v. 357. περικαλᾶσαι. Schol. Bifet. περικαλάνυω, περικαλάνυμι, πε-
Vol. II. N°. XVIII. I.

ρικαλᾶζω. παρὰ το περικαλᾶω, το περικαλᾶρ-
ρήνυμι, ἡ περὶ, νυν το παναχόθεν δηλοῖ.

Περικαλᾶω.

Aristoph. Lysistr. v. 357. περικαλᾶσαι. Vide Schol. Bifet. supra in Voce Περικαλάνυω.

* Περικαλαληπῖος. II. 575. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 94. 8. ἐπειδὴν δὲ περικαλᾶληπῖον ἦ, τὴν κεφαλὴν εἰς τινὰ θάμνου ἢ τοιαύτην σκεπὴν ἀποκρυπτεῖται, &c. . 192. 40. . 477. ult. . 595. 32. . 735. 21.

Περικαλαπιπῖω. III. 318. G.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 543. Κίρκῶ δ' ἀφλάσῃ περικάππεσεν. . II. v. 833. a Cl. Auctore citatur.

Περικαλαρρηνυμι. I. 527. G.

Aristoph. Lysistr. v. 357. περικαλᾶσαι. Schol. Bifet. — το ξυλὸν ταῖς πληγαῖς περικαλᾶρρῆσαι; — περικαλᾶζω. παρὰ το περικαλᾶω, το περικαλᾶρρῆνυμι. ἡ περὶ, νυν το παναχόθεν δηλοῖ.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. E. pag. 317. 5. Ὡς ἐν ἡέσεν ἡ γυνή, περικαλᾶρρῆξαι το ἀνωθεν πέπλον, καὶ ἀνωδύρατο.

* Περικαλασρεφω. III. 1098. B.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1094. A. εἰς ἣν περικαλασρέφεται κλίβανῶ καθεσθεις ἀπὸ τῆ ὑδρευομένης σκαφῆς μολυβδῆς, &c.

Περικαλασφατῖω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 121. 28. τῷτον δ' ἀνέθεσαν ζώνη, καὶ περικαλᾶσφαξαν τριακοντα τῶν Καρχηδονίων τῆς ἐπιφανείας, περὶ το τὴ Σπενδῆς σῶμα.

Περικαλαίθημι.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 156. Αὐλῖκα δ' ἰοδόκην χρυσῇ περικαίθετο μίση, &c.

Περικαλαχεω.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1108. A. καὶ ἔρα καὶ ἀλλὰ δυσωδὴ ὑβρα, ἀ περικαλαχέαιας, καὶ ἐκπιασανίας, πητῖειν τὴν ἀσφαλῶν.

Περικαλεχω.

Joseph. de Bello. Lib. III. pag. 231. 5. f. περικαλασχεῖν κελευσας τὴν πόλιν, ὡς μὴ λαδοὶ διαδρας ὁ Ἰώσηπ... Lib. VI. pag. 385. §. 5. 3. περικαλασχεῖν.

Περικεκυλισμένως.

Soph. Aj. v. 923. περιπυχῆς. Schol. το δὲ περιπυχῆς, κυριωτάτα μὲν ὠνομασαι, ἡμῖν

δε δυσμενέσθην, τινες δὲ περικεκυλισμένως.

Περικενύεω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 970. 10. f. και οἱ σφαῖεις εισελθὲν μὲν ἀπηξίωσαν, δόρασι δὲ περικενύοντες ἐξήλασαν, &c.

Περικερδής.

Hom. Iliad. A. v. 149. Schol. Πανούργε το φρονημα, ἢ περικερδῆ τον νεν εχων, τούεσι κερδαίνειν φρονῶν. Ita Ed. Schrev. sed Ed. Barnes habet περὶ τα κέρδη.

* Περικιδναμαι. *App.* 1641. C.

Anthol. Ep. Gr. pag. 498. *Paul. Silent.* Εἰς ἐμε γὰρ κροκόπεπλῳ θαν περικιδνάσαι ἥως Τερπομένη, &c. pag. 515. Καλλιμαμοῖς λεκίροις περικιδναμαι.

Περικινεω.

Hesych. Lex. pag. 751. 1. Περιδίνεσθαι, περικινεῖσθαι, περιπορευεσθαι, &c.

Περικιονι.

Orph. Hym. in Bacch. v. 1. pag. 144. Κικλησκω Βακχον περικιόνιον, μεθυδάην, &c.

Περικιόνι, *Eurip. Phæn.* v. 652. Schol. citatur a Cl. Steph. in *App.* c. 1641. C.

Περικλαδής.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 216. Η ὅσα φυλλα χαμαζε περικλαδῆς πεσεν ὑλης φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί.

Περικλαιω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1048. 21. Βρεῖθ δὲ Κασσιε τον νεκυν περικλαιών, ἀνεκαλεῖ τελευταῖον ἀνδρα Ρωμαίων, &c.

Περικλασις. II. 224. D.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 353. 10. Των γὰρ τοπων των περὶ τον λοφον υπαρχούων ψιλων μὲν, πολλας δὲ και πανδοαπας εχούων περικλάσεις και κοιλότηας, &c.

Περικλεισμα.

Lycophr. Alex. v. 615. Schol.

Περικλειω. II. 234. B.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 117. 12. οἱ δὲ Καρχηδονιοι περικλειόμενοι πανταχοθεν, ἡναγκαζόντο καταφευγεῖν ἐπὶ τας συμμαχιδας πολεις.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 420. 16. οἱ μὲν νυν ἐς το πεδιον τεῖρα συλλεγομενοι ἐκ των κρεων των περικληϊούων την Θεσσαλιην ουνομαζόμενοι, &c.

Περικλυδην.

Hippocr. de Viét Rat. Lib. I. pag. 352. 49. λεεσθαι δὲ χλιαρῷ ὑδατι περικλύδην μαλλον ἢ χριεσθαι.

* Περικλυζω. II. 267. A.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 385. C. ἐπῆει δὲ κεχηνός, [sc. κη] και προ πολλου ταράττον την θαλασσαν, ἀφρῷ τε περικλυζόμενον, &c.

Diod. Sic. Bibl. Lib. A. pag. 20. 22.

Περικλυς.

Æschyl. Pers. v. 597. αἶμαχθεῖσα δ' ἀρσεναι Αἰαντῷ περικλύσα νᾶς εχει τα Περσων. Schol. περικλυζομένη τη θαλασση, δηλαδη νησ, &c. v. 882. περικλυσοι.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 285. C. ex *Archestrato.* καν τη περικλύσῳ ἐστὶ ποδω γενναι, επαν επιχωρι ἐλθη.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 188. A. περικλυς απασα ἐστὶν [sc. χωρα] υπο τε Αιγαίης και &c. Lib. XI. pag. 756. C. και ποιεῖ νησον περικλυσον τινα ταυτῇ τε τη λιμνῇ και τη Μαιωίδι και τῷ ποταμῷ.

Περικνημῖς. II. 286. A.

Dion. Hal. I. 212. 48. τεῖων δὲ ἐμείωσε τον οπλισμον ου μονον τοῖς θωραξίν — ἀλλὰ και ταις περικνημίσιν.

Περικνιδιον.

Anth. Ep. Gr. pag. 124. Ζον. ἢ θυμων ρικνα περικνίδια, &c.

Περικνίζω. II. 280. B.

J. Poll. Onom. Lib. IX. §. 113. pag. 1100. 6. Ἡ δὲ χυλρίνδα, ὁ μὲν ἐν μεσῷ καθῆται, και καλεῖται, χυλρα οἱ δὲ τιλλασιν, ἢ περικνίζουσιν, ἢ και παισιν αὐτον περιθέουσιν.

Plut. de Lib. educand. pag. 10. E. ταυτα μιμεισθαι και περικνίζειν ἐπιχειροῦμεν.

Περικοκκυζω.

Aristoph. Equit. v. 694. περιεκόκκυσα. Schol. Περιεκορδάκισα. ἐστὶ δὲ εἶδος ορχησεως. — το δὲ περιεκόκκυσα, περιεροχασα, και υπερεδον, και κατεφρόνησα. Περικοκκύζειν est proprie galli gallinacei, qui capite erecto & rotato vocem edit.

Περικομμαλῖον.

Aristoph. Equit. v. 766. καλῶμῆθεις ἐφοιμην ἐν περικομμαλίοις. Schol. ad v. 767. τοῖς περιαιρήμασι των κρεων.

Athen.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 95. 1. ex *Alexide.* Lib. XIV. pag. 661. B. ex *Atbenione.*

* **Περίκομψος.** II. 331. A.

Aristoph. *Pac.* §. 993. Πάυσον δ' ἡμῶν τὰς υπονοίας τὰς περικόμψας, &c. Schol. *Bijet.* Τῆς εὐκοσμῶς καὶ παγκαλῶς μεμελεῖσθαι. ἀλλὰ τῷ εἰρωνικῶς λεγέσθαι, &c.

Περικονδυλοπωροφίλῳ.

Lucian. *Tragop.* pag. 954. A.

Περικορδακίζω.

Aristoph. *Equit.* §. 694. Περικόκκυσα. Schol. Περικορδάκισα.

Περίκοσμεω.

Appian. *Alex. de Bell. Civ.* pag. 1030. 11. ἢ ὡς ἀνδροφόνος πορφύρα τε ἱερὰ καὶ ραβδοῖς καὶ πελεκέσι περικοσμεῖται;

Περίκοσμιος.

Suicer. *Thef. Eccl.* II. 675.

Περικράβω. II. 410. E.

Joseph. *Ant.* Lib. XI. pag. 551. 3. f. ἀπαλῶν μὲν, εἶπεν, ἀνθρώπους περικράβειν, &c.

Περικρεμαμαι.

Anth. Ep. Gr. pag. 39. *Leonid.* Ὀπποσα δ' ὠμὰ μὲνει, μῆρι περικρέμαται.

Περίκρεμης.

Lucian. *Tragop.* pag. 952. D. Οὐ ναὶ ἔλβε περικρεμῆς ἀσάλμασιν.

* **Περικρημνῶ.** II. 421. F.

Strab. *Geogr.* Lib. XIV. pag. 986. A. εἴα Κρατῶ πείρα περὶ κρημνῶ πρὸ θαλάττης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 141. 16. κείσθαι δὲ ταύτην [sc. Urbem Nysam] ἐν τινὶ νησὶ περιεχομένη μὲν ὑπὸ τῶ Τρίων ὠκεῖα, περικρήμνῳ δὲ καθ' ἑνα τοπὸν ἐχούσῃ σένας εἰσβολὰς, ὥς ὠνομάσθαι πύλας Νυσειας.

Περικρύπτω.

Eustath. in *Iliad.* A. pag. 98. 35. ἀπὸ δὲ τῶ Ὀμηρικῶ ἑλλεῖν, καὶ περισέλλεῖν λεγέσθαι τις κακόν, ἀντὶ τῶ περικρύπτειν, περικαλύπτειν.

Strab. *Geogr.* Lib. XIV. pag. 990. B. λεγέσθαι δ' ὁμοῦς ὁ μέχρι τῶ Ἰστικῶ κολπε, περικρυπτόντων διὰ τὸ σημειῶδες.

Lucian. *Mort. Dial.* pag. 125. D. οὐ λέλθῃ γὰρ με, εἰ καὶ μάλα περικρύπτεις αὐτὰ.

Περικυκλας.

Orph. *Hym.* Ωρων. §. 5. pag. 140. Ωραὶ αἰεθαλῆες, περικυκλάδες, ἡδυπρόσωποι.

Περικυκλεω.

Aristoph. *Pac.* §. 6. Μα τὸν Δι', ἀλλ' ἐξαρπασας Ὀλην ἐνεκαίψῃ περικυκλήσας τοῖν ποδοῖν. Schol. ad §. 7. περιεῖλῃσας, καὶ περισυρίσας.

Vide *Steph.* *App.* 1642. A.

* **Περικυλινδεω.** II. 495. C.

Plat. de Leg. II. 893. D. καὶ τότε μὲν, ἐστὶν ὅτε βασιὺς ἐν κεκλημένῳ τινὶ κενήρῃ, τότε δὲ πλείονα, τῷ περικυλινδεῖσθαι.

Περικυλισίς.

Aristoph. *Thefm.* §. 443. Schol. *Bourd.* σημαίνει δὲ συνεχῆ τινὰ περικύλισιν καὶ πλάνησιν διατρίβην τε ἐν τῇ οἰκίᾳ δεσπότης.

Περικυμαινω.

Orph. *Hym. in Oceanum.* §. 3. pag. 178. Ὅς περικυμαίνει γαίης περιέρμονα κύκλον.

Περικυμων.

Eurip. *Troad.* §. 795. Ὁ βασιλεὺς Τελαμῶν, νάσῃ Περικύμονος οἰκήσας ἐδραν, &c. Sch. Περιρρύτῃ, νησὶ γὰρ.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 29. B. Πίνειν ἐκ Λεσβῶ περικύμονον ἐκτεταῶτα.

Περικωμάζω.

Aristoph. *Vesp.* §. 1020. Οὐδὲ παλαιστράς περικωμάζειν περιῶν.

Περίλαλημα.

Aristoph. *Thefm.* §. 138. Schol. *Bourd.* κατὰ γλωττισμοὶ δὲ λεγούται αἰσχροὶ καὶ ἀσεμνοὶ φιλημαῖα, κατὰ σπασμαῖα, παντοῖαι μυραλοῖφαι ἢ περιλαλήμαῖα, &c.

* **Περίλαληῶ.** II. 550. G.

Hesych. *Lex.* pag. 753. 1. Περιλεσχηνευτός, περιποιητός, περιλάληῶ. *Phan. Lex.* pag. 594. 2.

* **Περίλαλός.** II. 551. F.

Aristoph. *Av.* §. 195. Κομψόλερον. Schol. Κομψόν, περίερανόν, περίελλον, πάνερον, ἀπατήρικόν, πῖθανόν, τεχνικόν.

* **Περίλειμμα.** II. 671. E.

Plat. Menexen. II. 236. B. συνέλθῃ [sc. *Aspasia*] τὸν ἐπιτάφιον λόγον ὃν Περικλῆς εἶπε, περιλείμμα' ἅτῃα ἐξ ἐκείνου συγκολλῶσα. *Celebris illa funebris Oratio a Pericle recitata exstat apud Thucyd. Hist. Lib. II. Cap. 35. pag. 118.*

* **Περίλεπιζω.**

* Περιλεπιζω. II. 678. D.

Hom. Iliad. A. v. 236. περι γὰρ ρα ἔχαλκον ελεῖψε Φύλλα τε καὶ Φλοῖον. Schol. Περιελέπισε γὰρ αὐτοῦ ὁ σιδηρὸς, ὃ ἐστὶν ἔγλυψε. *Aristoph. Lysistr.* v. 736. Schol.

Περιλεσχηνευ[ω]. App. 1642. E.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 140. 34. τὸ δὲ, ὑπερον ταύτης, τῇ νόμῳ τὴν Ἀρχιδίκη, αἰοιδίμῳ ἀνα τὴν Ἑλλάδα εἰσενέει, ἥσσαν δὲ τῆς εἰσερχομένης περιλεσχηνευ[ω].

* Περιληπτικός. II. 579. F.

Rhett. Lex. pag. 594. 2. Περιληπτικὰ ὀνομαζία, οἷον τὰ δι' ἐνικοῦ ἀριθμοῦ πληθῶς σημαίνοντα, ἐνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥημασιν, οἷον ὁ δῆμῳ εἶπε, καὶ ὁ δῆμῳ εἶπον, &c.

Περιληπτικῶς.

Suid. Lex. I. 734. Ἑνάρια. — περιληπτικῶς δὲ εἰρῆναι καὶ τὰ τοῖα ἑνάρια.

Περιληπ[ω]. II. 579. E.

Plat. Tim. III. 27. D. τί τοι οὐκ αἰετὶ γένεσιν δὲ καὶ ἐχόν· καὶ τί τοι γίνομενον μὲν, οὐκ δὲ ὑδεπότῃ. το μὲν δὴ, νοήσει μὲν λόγῳ περιληπτικόν, αἰετὶ καὶ ταῦτα οὐκ· το δ' αὖ δοξῇ μὲν αἰσθησεως. 29. A. 52. A.

* Περιληψίς. II. 579. E.

Dion. Hal. II. 19. 41. καὶ εἶπε φῦσιν το πρᾶγμα εἰς καθολικὴν καὶ ἐνέχοντι τινὰ περίληψιν πρᾶσιν.

Περιμακρί[ω].

Plut. de Superstit. pag. 166. A. τὴν περιμακρίαν καλεῖ γράψιν καὶ βαπτισιν σεαυτοῦ εἰς θαλάσσαν καὶ καθίσας ἐν τῇ γῇ διημέρευσον.

* Περιμανής. II. 769. F.

Plut. de Auditione. pag. 43. D. ἂν δὲ ὀρθῇ τις ἢ προσβολὴ δεισιδαιμονίας — ἐπιμαρτυρεῖ τὴν διανοίαν, &c.

Περιμενεαίνω.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 670. περι δὲ μενέαιν' ἀλφειύσαι. v. 771. περι γὰρ μενέαινεν ἔπεσθαι τὴν ὁδόν.

Περιμέσ[ω].

Xenoph. Conviu. Cap. 2. §. 11. pag. 135. μετὰ δὲ τὸ κυκλῶ εἰσπνέχθη περιμέσ[ω] ξίφων ὀρθων.

* Περιμήκε[ω]. II. 912. F.

Hom. Iliad. E. v. 287. εἰς ἐλάτῃν ἀναβὰς περιμήκε[ω], &c. Schol. πάνυ ὑψηλὴν. *Odys.* Z. v. 103. Schol. ὑψηλόν. Vide *Eustath.* in *Odys.* N. pag. 511. 21. Το δὲ περιμήκε[ω] ὁ μετὰ φθασας εἶπε, ταύτῃ ἐστι τῇ περιμήκε[ω].

Orph. Argonaut. v. 893.

Περιμινυθῶ.

Hom. Odys. M. v. 46. περὶ δὲ ῥῖνοι μινύθουσιν.

Περιμυκαομαι.

Orph. de Lap. Galaet. v. 19. pag. 200. Ἀμφὶ σε λεπταλεοὶ γοῶν περιμυκήσουσι, &c.

Plut. Marc. Crass. III. 285. 1. καὶ πολλὰ τῶν τυμπανῶν αὐτοῖς περιμυκάτο τὰς Ῥωμαίους, εἰσερχομένης ἀρχῇ προσδοκῶντας.

Περιμυκής.

Orph. Arg. v. 311. Καὶ τότε δὴ κρανίῃσιν ῥῶν περιμυκέα ταυρὸν Σφάζον, &c.

Περιναυ[ω].

Diod. Sic. Bibl. pag. 98. 29. τὰ μὲν τὴν διατρεφῶν φορὰν ὑπομενοῦντα τρεφῶσι, τὰ δὲ περιναύτια γινόμενα καὶ θαμβὰς πληροῦμενα ῥιπῶσιν, &c.

* Περινενοημένως. App. 1642. G.

Hermog. de Form. Orat. Lib. II. pag. 314. 16. καὶ πάλιν, το ἐν τῷ περὶ τὰς σέφους περινενοημένως εἰρημένον· 246. 2.

Περινεύω.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 449. A. Νωρικοὶ μέχρι τῶν Ἀλπεῖων ὑπερβολῶν ἀνίσχουσι, καὶ πρὸς τὴν Ἰταλίαν περινεύουσιν, &c.

* Περινεφέλ[ω]. II. 1051. C.

Aristoph. Av. v. 1191. Ἀλλὰ φυλάττει πάς Ἀερα περινεφέλον, &c. Schol. Ἀερα λείπει, τὴν ἀορασίαν, τὸ σκότος.

Περινηῶ. II. 1055. G.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 275. 13. εἰσερχομένη δὲ τινὰς τῶν Κυρηναίων εἰς πυρρὸν μέγαν Ἀγλωμαχὴν καὶ ἀφύσσας ἰδιωτικόν, ὑλὴν περινήσας, Ἀρκεσίλεως ἐνεπύρηνσε. *Suid. Lex.* III. 90. Περινήσαντες. περιπύρηνσαντες. Οἱ δὲ βαρβαροὶ πολλοὶ περινήσαντες πυρρὴν, συνεφλέξαν ἀπὸ τῆς πυρρῆς.

Περινίζω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 659. ult. καὶ

και επειδαν τειο υφεληται, τω ευωδει υδατι περι-
νιζεσθω.

* Περινισσομαι. App. 1643. A.

Orph. Fragm. περι Θεων. §. 9. pag. 242.

Εν δ' αυλοις αυλῶ περινισσειται.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 428. B. e
Phocyllide. Χρη δ' εν συμποσίῳ κυλικων περι-
νισσομενάων, Ηδεα κωιλλουλα καθημενον οίνο-
ποιάζειν.

Περίνοεω. II. 1079. D.

Aristoph. Ran. §. 989.

Περίνοηικῶ.

§. Poll. Onom. Lib. II. §. 229. pag. 262.
τα ονομαζια, νοημων, διανοηικός, και περινοηί-
κός, και ευνης, &c.

Περίνοια. II. 1079. E.

Suid. Lex. III. 90. Περίνοια. υπερηφανια.
ἢ μηχανη, ἢ τεχνη.

Lucian. Zeux. pag. 331. B.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 194. 47.
μονην τε πολιν δια τας περινοίας εὔ ποιῆσαι εκ
τε προφανῆς, μη εξαπαλησαντα, αδυναλον. Sch.
περιεργίας.. 217. 45. Schol.

§. Poll. Onom. pag. 262. 9. Απο δε του
νοῦ, νοησις, διανοια, περινοια, ευνοια, αἰχίνοια.

Περίνυμφικῶ.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 679. B. ex
Eubulo. ω μακαρίτις εχασ' εν δωμαλίᾳ σρου-
διον αεροφορηλον, λεπτοβαλον, περινύμφιον &c.

* Περιζαινω. App. 1643. B.

Joseph. de Bello. Lib. III. pag. 251. §. 3.
7. f. το γε μην πλειστον υπο των κυματων εκ-
φερομενον περιεζαίνετο ταις απορρωξιν, ως αι-
μαχθηναι μεν επι πλειστον το πελαγῶ, πλη-
ρωθηναι δε νεκρων την παραλιαν.

* Περιζυρεω. II. 1137. B.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 162. 16.
κειρονηαι δε υποβροχαλα, περιζυρῆνες τες κρο-
τάφες.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 254. D.
συγκαθίζεσθαι παρ' αυτω παραδεδοσθαι φιλο-
σοφῶ οῦτι, κιναιδον τινα των πεπιτωμένων τα
σκελη, και τον πωλωνα περιεζυρημένων.

* Περιοδεια. II. 1182. G.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 567. A.
ημιν ε' παροπλίῃ ἐνεφηνεν ὁ μερισμῶ της πε-
ριοδείας εἰς.

* Περιοδευτης. II. 1182. F.

Eustath. in Odyss. A. pag. 8. 44. Οτι
προσφυές ειπειν επι ανθρωπε πολυπλάνε και
περιοδευῆ, το, μαλα πολλα πλάγχθη, §. 1.

Περιοδοιπορεω.

Hippocr. Prædict. pag. 85. B. ραον εσι
γνωται, ἦν τι ἀπειθήση, ἢ περιοδοιπορέοντα, και
παμπολλα εσθιοντα.

Περιοδυνω.

Aristoph. Thest. §. 491. Schol. Στρεφο-
μαι την γαστρα και περιοδύνως εχω.

Περιοιδεω.

Hippocr. de Viâ. Rat. pag. 374. 20. θαν
γαρ μη εχη το ευηρον υβρασιν περι τον περι-
παλον περιαιδῆσαν, αποφρασσει τας διεξόδους.

Περιοικοδομεω. II. 1205. E.

Demosth. Orat. c. Calliclem. pag. 734.
B. το γαρ χωριον τειο περιωκοδομησεν ὁ πα-
τηρ, μικρε δειν, πριν εμε γενέσθαι.. 735. A.
την αιμασιαν περιωκοδόμησε ταυτην.. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 74. 5. προσεκαρτε-
ρεν τοις ερῶις εν τινι περιβολῶ περιωκοδομημέ-
νω, &c.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. A. pag. 41. 1.
καλλίῳ δε, εφη, εμοιτε δοκει και τεθηκοῖα ταυ-
τα ειναι, ἢ ζωντα εκεινα τα περιωκοδομημένα.

Περιοιζεῖ.

Suid. Lex. II. 411. περιοιζέα φησιν, ὅτι
εξωθεν περικλείεται, — ὥστε τοις ενδον μη ειναι
ανοιζαι.

Περιομφακωδης.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1133. C.
χρονῶ τη ες οφθαλμους αποσασει, ενιαυτῶ,
περιομφακώδης, ὃ και τα εξανθηματα εξείακη
ε τελεως.

Περιοπλεις.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 435. 5. f.
φραζοντες ως ε' σφι περιοπλήη εσι ἡ Ελλας
ἀπολλυμένη.

Περιοπλίεον. Adverb. Xenoph. Lacedæm.
Resp. Cap. 9. §. 5. pag. 85. 5. γυναικῶ δε
κενην εσιαν ε' περιοπλίεον, και αμα τεβε ζημιαν
ἀποπλίσεον.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 300. 18.

Περιοπλίως.

Plut. Marcell. II. 253. 6. και τετον εν
Κανναις περιοπλίως αἰωνισαμενον, και &c.

Περιορασίς.

Clem. Alex. Strom. Lib. VI. pag. 821. 34. Vide Suicer. Thes. Eccles. H. 1182. in Voce Συνόρασις.

Περιοράζιον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 733. 29. ἡ μεγάλων και λαμπρων των υποθεσεων ουσων, & περιορα- τέον ελαττονα των ερων Φανῆναι τον λογον.

Περιορής. II. 1426. C.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 899. 6. f. περιοργής τε ὦν, Φανερῶ ἦν εργατομενῶ τι δεινον αὐτῆς.

Περιορῶς. App. 1643. F.

Æschyl. Agam. v. 224. περιόρῶς. Schol. ἐπιθυμητικῶς.

Περιορθριον.

Herodian. Hist. Lib. VII. pag. 239. 3. f. ἅμα δε τῷ παραδραμεῖν το περιόρθριον, προσ- ελθοντες οἱ νεανισκοι, &c.

Περιοσμοῦ.

Phan. Lex. pag. 88. 2. Ανθοσμία — ἡ τε ἡδεῶ, και περιόσμη, και ανθηρε. Hæc videntur ex Aristoph. Plut. v. 808. Schol. defumta.

* Περισσιαζω. App. 1643. G.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 326. 2. ευκλήμων, πολυκλήμων, περισσιαζών.

Eustath. in Iliad. A. pag. 25. 20. διο και περισσιαζόμενῶ, δωρα ειχε διδοναι ὁ Χρυσης, εις λυτρα της θυγατρῶ.

Περισσιασμοῦ. App. 1643. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 74. 46. ποῖε δε το περιεῖναι λεῖναι επι περισσιασμοῦ του εν τῷ βιω, ως ὅτε τις ειποι, ως πολλα μεν κεκο- πίακα· ἔθεν δε μοι περιεσιν. ανι τε, εκ περισ- σε κείαι.

Περιπαθής. III. 75. B.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 360. A. ὁ Αφρανῶ, επι τελει τε λοξε δακρυων αμα συν οἰμωγῇ περιπαθεῖ, εμεμνητο των πολυτελων εκεινων δειπνων και προποσεων.

Περιπασος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 293. ult. ex Archestrato. Εἶλα χρονον πολυν ἔψε χλόη περιπασον εν ἄλμῃ.

* Περιπατῶ. App. 1644. A.

Aristot. de Hist. Animal. pag. 827. E.

εἰ δε οἱ μυρμηκες υπ' ορισαν και θειε περι- παττομένων λειων, εκλειπεσι τας μυρμηκίας.

Περιπαχνοῦ.

Orph. de Lap. Corall. v. 17. pag. 224. Δηρον δ' ἔ μελεπειλα παλῶ περιπαχνωθεῖσα πέρσεται, &c.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 738. Schol.

Περιπεζίως.

Eustath. in Iliad. M. pag. 858. 4. προ- πέης ὁ προπέομενῶ. και περιπεζίως ειπειν, ὁ προαλής.

Περιπεμπῶ.

Æschyl. Agam. v. 85. τι δ' ἐπαισθομένη, τινῶ αγγελιας πειθοῖ περιπεμπῶ δυοσκινεῖς;

Περιπεῖαννυμι.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 243. pag. 143. και περιπέῖαννυλαι τα οἶναρά, αποφθινοντων των φυλλων.

Περιπεῖαννυῶ. III. 254. B.

Xenoph. Oeconom. Cap. 19. §. 18. pag. 123. περιπέῖαννυσα δε τα οἶναρά, ὅταν εἰ αὐτῇ απαλοι οι βόρυες ωσι, διδασκει σκιαζειν τα ἡλιέμενα ταύτην την ὥραν.

* Περιπέλασον. III. 254. E.

Aristoph. Acharn. v. 1200. Φιλήσαλον με μαλθακῶς, ω χρυσιῶ, Το περιπέλασον κάπι- μανθαλωδὸν ἄν. Schol. Εἶδη Φιλημαλῶν ἐρωτι- κῶν. Vide Auct. et Suid. Lex. III. 92.

Περιπεφρασμένως.

Hesych. Lex. pag. 757. 1. Περιφραδέως, περιπεφρασμένως, ἐμπείρως.

Περιπηῖνυῶ.

Orph. de Lap. Corall. v. 57. pag. 226. Αμφι δ' αρα σφιν αἶψα θοαι πονοιο θυγατρῆς Λυθρον επεσσυμεναι θαμνοις περιπηῖνυον ὦραι. Περιπηῖνυμι. Steph. Thes. III. 269. C.

Περιπηδαῶ.

Lucian. de Gymn. pag. 801. C. ἡ περι- πηδῆσαντες, ως καλα νῶξε γενησθε, περιπλέξῃς αὐτοις τα σκελη περι την γαστερα, &c.

Περιπηξίς.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 852. C. τα τε ορνεα αλισκέαι τα προσαψαμενα τῷ πτερώματι τε υδατῶ παραχρημα πιπτοῖα δια την περιπηξιν των αἰλῶν.

Περιπητῶ.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 852. B. εἶω

εἶω δε περιπότηται ραδίως το ὕδωρ παντὶ τῷ βαπτισθέντι εἰς αὐτο, &c.

Περιπιμπραω.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 227. 26.
 τας δε πλειους, των οδων αμαρτανοντας, και ες την υλην εσφερομενες οθεν διεξοδοι εκ ησαν, πυρ κομισαμενοι περιεπιμπρασαν.

Vide *Steph. Thes. III. 549. B.*

Περιπισμα. App. 1644. H.

Aristoph. Nub. v. 45. Schol. . Equit. v. 803. Schol. Στεμφυλα δε εκαλουν οι παλαιοι, τα των ελαιων αποπιεσματα. περιπίσματα δε, τα των αμπελων.

Περιπίνεω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 840. κακον με κραδια τι περιπινηει κρυθ. *Schol.* περιπίπτει φοβος κακω.

Περιπλαναομαι. III. 343. G.

Pind. Isthm. Od. VI. v. 69. Ωσπερ τοδε δερμα με νυν περιπλαναται Θηρ, &c. *Schol.* το δε περιπλαναται, ανη τε παρακινειται, η περιλαμβανει.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 270. 4. περιπλανώμενοι δε αυτην εἶοι, απικουῖο και ες Ιτανον πολιν.

Lucian. Hermotim. pag. 277. D. αλλ' εν τοις δια μεσε εθνεσι περιπλανώμενος. . 310. B.

Xenoph. Kur. Paud. Lib. I. pag. 22. 3. Αλλ', ω παϊ, φαναι τον Ασυατην, ουκ αχθομενοι ταυτα περιπλανώμεθα. Vide *Auctorem.*

Περιπλεγδην. III. 363. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 521. 5. f. Χειρε περιπλέγδην συνεέρταθεν.

Lucian. Amor. pag. 563. C. πανη γε μην δενδρω, περιπλέγδην ο φίλεως προσείρπυε κιτρός.

Περιπλεκθῆ.

Theocrit. Idyll. XVIII. v. 7. Αειδον δ' αρα πασαι ες εν μελθῆ ἐκροθέοισαι Ποσσι περιπλέκθῃς, &c.

* Περιπλευμονια. III. 417. D.

Hippocr. Prænot. pag. 43. 18. Αἱ δε αποσασιες αἱ ες τα σκελεα εν τῇσι περιπλευμονίῃσι τῇσιν ισχυρησι τε και επικινδυνοισι, λυσιτελεες μεν πασαι. . 370. 13.

Περιπλευμονικθῆ. III. 417. E.

Hippocr. Prænot. pag. 41. 30. . 43. 4. οκοσοισι δε αποσασιες γίνονται εκ των περι-

πλευμονικῶν νεσηματων, παρα τα ωτα — οἷοι δε περιγινονται. , 201. A.

Περιπλευμονικως.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 127. A. εἶοι μακροτέρως νοσησαντες περιπλευμονικῶς τελευτῶσι.

Περιπλευρικος.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 201. A.

Περιπλευσθῆ.

Eurip. Eleet. v. 472. περιπλεύρω Δε κυτει, πύρπνοθῆ εσπευδε δρομω λείαννα, &c.

Περιπλοκη. III. 363. F.

Lycophr. Alex. v. 308. Schol. l. 2. ω σκυμνε και βασιλικῶτατον γεννημα, τερπνη περιπλοκή των αδελφων, &c.

Lucian. Amores. pag. 566. A. των ερωτικων περιπλοκῶν ιχνη ταυτα μεθ' ημεραν ωφθη, &c.

Hermog. de Grav. apta. pag. 16. 14, &c. . 18. 5. f. οἱ δε το ονομα τε σχημαθῆ τελο εσιν η Περιπλοκή, Αισχυρης φησιν &c.

Περιπλυσις. III. 404. G.

Hippocr. Prænot. pag. 67. C. Κοιλις περίπλυσις εξερυθρῆ, κακον μεν εν πασι τοις νεσημασι. . 147. C. . 218. F.

* Περιπλωω. III. 375. B.

Arrian. Hist. Ind. pag. 359. 4. ες τοσονδε αρα περιπλώσαντες της Αραβίης, &c.

Περιπνεω. III. 415. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 109. 8. τινες μεν γαρ εν σπηλαίοις κατοικεσι — εν οἷς καλαψυχωσιν εαυτες — δια τας περιπνεέσας αὔρας.

Περιπνιγῆς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 117. ult. το δ' εἰς ορυμα πεσαν, η δι' αλλης απατης χειρωθεν, υπο τε θυμω γινεσθαι περιπνιγῆς, και της ελευθερίας εδαμως αλλατῆσαι την εν τῷ τιθασσευσθαι φιλανθρωπίαν.

Joseph. Ant. Lib. VII. pag. 404. 11. οἱ δ' αἰφνιδιον σκοβες αὔροις τας οψεις υποδραμονθῆ περιπνιγῆς ἀπώμωζον.

Περιπνοια.

Diod. Sic. Bibl. pag. 109. 24. ταις δε περιπνοίαις των ευκαίρων ανεμων εἰς ραδωνην αἰοντες τα σωματα.

* Περιπόθηθῆ. App. 1645. D.

Lucian. Timon. pag. 37. 2. οἷς τίμιθῆ εἶω και περιπόθηθῆ. . 118. A. πανυ γαρ περιπόθηθα

πέθηκα ἐς ταύτα. 618. C. και ταις Εφεσιων
γυναιξὶ περιπόθητον.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 823. 6.

* Περιποιητικός. III. 439. A.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 357. 4. f.
και εκ ἐκάλαιπει περιττωματα πολλα, πνευ-
ματων τε εκ ἐς περιποιητικά.

Eustath. in Iliad. T. pag. 1232. 6.

Περιποικιλ.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 23. pag. 123.
Την δε βραν οἱ μεν κυκλω περιποίκιλον, οἱ δε
παράσηρον.

Περιπολησις.

Diog. Laert. Pythag. pag. 491. 10. και
οἱ παρ' Ερμῃ το δῶρον λαβοι, και την της ψυ-
χης περιπόλησιν, &c.

Περιπολιζω.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 992. C.
Πλεσιάδης τε ἐβένετο και Διομένης των περιπο-
λιζόντων, και σχολας διαβιθεμενων εὐφυνῶς.

Περιπομπη.

Æschyl. Eumen. §. 11. Schol. καλαχθῆναι
φησιν εκεισε Απολλωνα, κακεῖθεν την περιπομ-
πὴν αὐτῷ εἶναι.

* Περιπολομαι. App. 1645. E.

Soph. Oed. Tyr. §. 489. τα δ' αἰεὶ ζῶντα
περιπολάται.

Περιπροπλεω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 67. 27. αλλα
και βραχυ περιπροπλεύσας επεση πλερώσας
την ναυν, ωσανει προκαλέμενον τες πολεμίας.

Περιπροκλιω.

Phan. Lex. pag. 595. 3. Περιπροκλιῶσα,
τρυφερευομένη επι τη πυγῇ. *Hesych. Lex.*
pag. 755. 1.

Περιπλαις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 36. 30. δια το
περιπλαιςὸν υποκειμενον καλαγινεσθαι, οἱα μη
παντων των ονειρων ἀληθευόντων. Forte legen-
dum cum Cl. Polito, δια το περὶ πλαιςὸν
&c. Vide Ed. Florent. ad loc. pag. 102.
6. f. Not. 6.

Περιπύσμα.

Eurip. Ion. §. 1391. Ἰδὲ περίπυσμ' ἀν-
τίπητον εὐκύκλῃ, &c. Vide Not. Cl. Barnes.

Περιπύξις.

Eurip. Med. §. 1074. προσβολή. Schol.
προσβολὴ δε περίπυξις.

Περιπύχη.

App. 1645. G.
Eurip. Hec. §. 1015. Αχαιων ναυλοχοι
περιπύχαι; *Phæn. §. 1366. ἔμακρην γὰρ*
τειχεων περιπύχαι, &c. Schol. τειχεων πε-
ρίπυχαι, περιφραστικῶς τα τεῖχη, εκ τῶ οἶον
περιπύσσεσθαι, και κυκλῆν την πόλιν. *Ion.*
§. 1516. Αρ' εν φαειναῖς ηλια περιπύχαις
Ενεσι παντα ταδε καθ' ημεραν μαθειν. Vide
Not. Cl. Barnes. Περιπύχαι vero hoc in
loco pro δρομῷ ηλιακῷ, vel περιβολαι, και
τροπαὶ ἡμεριναί.

Aristoph. Av. §. 1241. Λίγυς — δομων
περιπύχας καλισταλῶσει &c. Schol. Bisset.
Vide *Hesych. Lex. pag. 755. 1. Περιπύχαι,*
περίβολοι.

Περιπύσσω.

Anthol. Ep. Gr. pag. 452. Philostr. Οἱ
και τειρομένοις περιπύσσοντες Αχαιοι, &c.

Περιπύς.

III. 617. A.
Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 212. Ἡδὲ δ'
Αἰήτη υπερχνορι πασι τε Κολχοις Μηδείης πε-
ρίπυς ἔρως και εργ' ἐβλυκτο. Schol. ὁ πε-
ρίβόη.

* Περιπωμαζω. III. 646. D.

Hippocr. de Loc. in Hom. pag. 424. 2.
το ακρον ἀπολαμὼν σμικρον, ως επ' ἀσκήων
τελο περιπωμάσαι.

* Περιπωμαλιζω. III. 646. G.

Aristot. Problem. II. 795. B. Δια τι τα
εν τοις ασκοις ασηπτα φυσηθεῖσι, και εν τοις
περιπωμαλιζομένοις;

Περιροχάζω.

Aristoph. Equit. §. 694. Schol. το δε
περιεκόκκυσα, περιερόχασα, και υπερειδον,
και καλεφρονησα.

Περιρομβεω.

Lycophr. Alex. §. 310. Schol. λαμβαν-
σαι γὰρ αὐτο δεσμῶσιν εκ τινος τροχῃ, ὃν πε-
ριρομβῶσιν αμα ἐπάδουσαι.

Hesych. Lex. pag. 753. 1. Περιρωδωνῆ-
σαι, περιρομβῆσαι. Vide Not. 7. *Phan.*
Lex. pag. 594. 2.

* Περιρρηγνυω. I. 527. H.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 976. D. ἡπεί-
λει φονευσειν, περιερρήγνυε την εσθητα, &c.

Περιρρηδην.

Περίεξηδην.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1581. περιέρρη-
δην. Sch. Το κάλα περιφέρειαν δηλοῖ. *Phan.*
Lex. pag. 595. 3.

Περίεξον.

Plat. Phæd. I. 111. E. ὧν δὴ καὶ ἐκάσ-
τες τοπες πληρεσθαι, ὧν ἀν ἐκάστοις τυχὸι
ἐκάστοτε ἢ περιέρρηδὴ γίνουμένη.

Περίεξομβέω.

Pind. Pyth. Δ. v. 380. Schol. περιέρρο-
μβέω. Vide supra Περιρομβέω.

* *Περίσεμν*. App. 1646. D.

Aristoph. Vesp. v. 601. κάναφανήσει Πρωκ-
τὸ λείρα περιλινομένῳ τῆς ἀρχῆς τῆς περι-
σέμν.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 63. pag.
732. ὡς Εὐπολὶς πρὶν λέγει, Τα καλλὴ τὰ πε-
ρίσεμνα τῇ θεῷ.

Περίσεπλος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 376. A. δι-
παντες τὸ ζῶον τὸ περισέπλον ἦεν, καὶ ὅς
φησι τῶν κρεῶν ἔδαισιν.

Περίσημ. III. 766. G.

Eurip. Herc. Fur. v. 1016. Ὁ φονὴ ἦν,
ὃν Ἀργολὶς ἔχει πάλρα, Τόδε μὲν περισαμότα-
τὸ, καὶ ἀρις Ἑλλάδι τῶν τε Δαναῶν παίδων.

Περίσθενος. III. 779. D.

Pind. Nem. Od. Γ. v. 26. Ἐν περισθενεῖ
μαλαχθεὶς Πατρὰρις σολῶ.

Περίσιδης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 115. 40. ὀπλισμὸν
δ' ἔχουσι — Μεταβαρεῖς — ῥοπαλὸν τυλὰς
ἔχον περισιδήρες.

Περίσκαπλω. III. 808. G.

Dion. Hal. I. 97. 20. περισκαφείσης τῆς
γῆς, θυσιαῖς τε καὶ ὑπερπυροῖς ἀπαρχαῖς γε-
ραίρει, &c.

Περίσκελισης.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 803. ult.
— περισκελισάς τε καὶ ἀποκεφαλλισάς.
Vide Not. 2.

* *Περίσκεπαζ*. III. 833. E.

Suid. Lex. III. 87. Περίσασο ἀνίλαβου.
περισκέπασον. *Phan. Lex. pag. 593. 3.*

Περίσκεψις.

Æschyl. Prometh. v. 435. Schol.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 289. 12. Sch.

Vol. II. N°. XVIII. 3.

Περίσκιελαω.

Eurip. Phæn. v. 320. Schol. περιχερέ-
υσσα, ἀντὶ τῆς περισκιρῶσα παντῆς.

Lucian. Bacch. pag. 850. D.

Περίσκληε.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 257. F. ἐκ
Antiphan. ὡς συμμέτρον αὐτῷ τὸ πνεῦμα μὴ
περίσκληρον ποιεῖν.

Hippocr. de Affect. pag. 530. 5. καὶ δια-
τελοῦν περισκληρὰ γινόμενα, ἔδιαχωρεῖ.

Περίσκλησυνω.

Hippocr. de liquid. Usu. pag. 427. 31.
ἐλκεσι τὸ μὲν ψυχρὸν δακνῶδες. δερμα πε-
ρίσκληρύνει. *pag. 1253. Arbor. 20. F.*

* *Περίσκοπεω*. III. 830. D.

Aristoph. Eccles. v. 485. περισκοπεμένη.
Thesm. v. 664. περιθρεῖται. Schol. περισκο-
πεῖν, &c.

Plat. Theætet. I. 155. E.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 28. 73. καὶ οὐ
τὰ κράϊστα αὐτοῖς πρόνοῶν, ὅταν ἐς τὸν μέλλοντα
καὶ ὁσόνου παροῖα πόλεμον, τὸ αὐτικὰ περι-
σκοπῶν, &c.

Περίσκυθίζω. App. 1646. F.

Phal. Epist. 147. pag. 140. 9.

Περίσμαραξω.

Lucian. Quom. Hist. pag. 358. A.

* *Περίσμυχω*. III. 891. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 603. 4. f. εἰσοράαν
γὰρ καὶ σε μακάρ ποθεῶ, καὶ γλυκερὴν Δα-
μαλιν, ἥς με περισμύχουσι μεληδόνες.

Περίσοβέω. III. 894. B.

Aristoph. Av. v. 1424. εἶλα δεομαι πῆρα
λαβὼν Κυκλῶ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλουμέ-
νῳ. Schol. περιπλάσθαι, καὶ εἰς δικαστήριον
καλεῖν.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 503. F. a
Cl. Steph. citatur e Budæo.

* *Περίσοφίζω*. App. 1646. G.

Aristoph. Av. v. 1645. Οἶμοι τὰλας γ'
οἶον σε περισοφίζῃται.

* *Περίσπαιρω*. App. 1646. H.

Lycophr. Alex. v. 68. Ψυχὴν περισπαί-
ροντι Φυσήσιν νεκρῶ.

Περίσπασεον.

Lycophr. Alex. v. 521. διπλοῖ. Schol.
περίσπασεον. διπλὸς δὲ κυρίως, καὶ ἐξ αὐτοῦ
διπλοὶ ὁξύτονον.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 644. B. περισπασέον δε λείονας πλακῆς την ὀνομασικήν.

Περисπαω. III. 922. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 82. 9. μέχρι τινος φιλοπονησας απηλθε, περισπασθείς υπο βιωτικής χρείας.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 397. E. ταῦς δε λείουσιν Αθηναίοι, ως φησι Τρυφών, την τελευταίαν συλλαβην περισπῶντες και δασύνοντες.

Dion. Hal. II. 17. 45. των δε αμφοτέρων τας τασεις εχουσιν [sc. acutam et gravem] αἱ μιν, καὶ α μίαν συλλαβην συνεφθαρμενον εχουσι τῷ ὅξει το βαρὺ, ὅς δη περισπωμένος καλεμεν.

Περисπειραω. III. 927. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 118. 15. ὅταν τα μελιστα των θηριων περισπειραθῇ, ποιεῖται εν κυκλω τεθείσας επαλληλαις σπειραις αναστημαῖα πορρωθεν φαινομενα λοφῷ παραπλήσια. 175. I. περισπειραμενον.

Lucian. de Dipsad. pag. 925. B. a Clar. Steph. citatur.

Περисπειρω.

Eurip. Androm. v. 166. εκ χρυσηλάτων τευχων περισπείρσαν Αχελῷος δροσον, &c.

Περисπερχεια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 765. 12. και τη των ερῶν περισπερχεία συλρεχων τῷ λοφῷ τεχνικῶς.

Περисπερχεω.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 448. 8. f. Φωκεων και Λοκρων περισπερχεόντων τη γνωμη ταυτη, &c.

Vide *Porti Lex. Ion.*

Περισπενδω.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 826. 7. f. τοιαῖδε αὐτον περιέσπενδον αραι.

Περισπλαγχν.

Theocrit. Idyll. XVI. v. 56. αὐτὸς τε περιπλαγχν Λαερτιάς.

Περισπογίζω.

Hippocr. de Morb. pag. 465. 53. και επην απολυσης περισπογίζειν και μη βρεχειν.

Περισπιδας. III. 951. G.

Lucian. Timon. pag. 45. A. περιέπιδεπτο, δε τοι και αοιδιμῶς δι' εμε ησθα, και περι-

σπιδας. De *Merc. conduct. pag. 255. C. . Toxar. pag. 615. A.* πολλην αλλ' εκ ωθηθην ἂν εἴω ποτε περισπιδάσων ειναι φιλιαν εν Σκύθαις.

Dion. Hal. II. 75. 43. . 77. I. και ὅτι ει νυν περισπιδάσῃ εσι, πολλῷ περισπιδάσώτερος εσαι λαβων τον χρονον.

Περισπιδάσως.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 164. B. κεινὸς δ' οἰσχυρῶς λαβων βιβλιον εν χειρὶν, περισπιδάσως εκραλει, &c.

Περισπωμενως.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 400. A. Ξενοφῶν δ' εν Κυνηγεῖκῳ χωρις τε ἡ λαγῶ, και περισπωμένως, &c. . B. *Xenophon per Gravem scribit, Cyneg. Cap. 6. §. 8. 2. λαγῶ. §. 10. 2. §. 16. I. pag. 133.*

* Περισσακίς. III. 251. B.

Plut. de Orac. Def. pag. 429. D. ἡ δε Πενίας, ἂν μιν ἀρτιάκίς λαμβανῇται, τον δεκα ποιεῖ τελειον' εαν δε περισσάκίς, εαυτον παλιν ἀποδίδωσιν.

Περισσαρῖς.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 162.

Περισσομυθ.

Eurip. Alex. v. 23. pag. 447. Περισσόμυθος ὁ λοῖος εὐγένειαν Εἰ βροῖον εὐλογήσομεν.

Περισσοσαρξ.

Suid. Lex. III. 172. ult. παρεσκευασεν αμορφον και αισχρον τεχθηναι το βρεφός, και περισσόσαρκον.

* Περισσόερος. III. 251. E.

I. Epist. ad Thest. II. v. 17. περισσόερος ἐσπιδάσαμεν το προσωπον υμων ιδειν &c. . *Phil. I. v. 14.*

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 208. 94. και πλειω. Schol. περισσόερος.

Περισσοτεχνία.

Dem. Phal. de Elocut. pag. 145. §. 258. 7. τη γαρ περισσοτεχνία, μαλλον δε κακοτεχνία, προσεχων ὁ ακροατής, ἐξω γινέται θυμου παντός.

* Περισσοτης. III. 251. E.

Aristoph. Thesm. v. 428. Schol. Bourd. Αφηρεῖται ημων αὐτῇ ἡ περισσότης τε δυνασθαι διοικειν και διανεμειν ταῦτα, αλφειον, ελαιον, οινον.

Περισσορρυφή.

Περισσοῖς φησὶ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 160. A. e Timone Pyrrhonio. ἡ πασα περισσοῖς φησὶ οἷζός.

Περισσοφρων.

Suid. Lex. III. 99. Περίφρων. περισσόφρων. Phav. Lex. pag. 597. 2.

Æschyl. Prometh. v. 328. ἡ εκ οισθ' ἀκριβῶς, ὡν περισσόφρων, οἱ γλωσση μαλαία ζημία προσρίβεται; Schol. β. λιβαν συνέλθω.

Περισσασιμῶ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 163. F. υβρεως τε περισσασιμον σοαν εχοντι Πυθαγορου πελάτη. Vide Marg. et Casaub. Animadv. col. 296. 17.

* *Περισέλω. III. 972. F.*

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 387. 11. περισέλειν τε μάλιω την θαλψιν χρῆ.

Περίσεπλος.

Anthol. Ep. Gr. Lib. I. pag. 169. 6. f. Empedocl. Ταινίαις τε περίσεπλος, σεφεισιν τε θαλείαις.

Περίσερεων.

Plat. Theæt. I. 197. C. αλλ' ὡς περ ει τις ορνιθας αἰρίας, περισερας, ἡ τι αλλο θηρευσας, οἱκοι καλίσκευασάμεν περισερεῶνα τρεφοι. D.. 198. B.

Περίσεριον.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 395. C. e Phercrate. Αλλ' ὡς περισερίον ομοιον Καλλισθενει πείξ, κομισον δε μ' εις Κυθηρα και Κυπρον. Lib. XIV. pag. 654. B. Vide Auctorem.

Περίσερίτης.

Steph. de Urb. pag. 636. E. Περίσερῆ, πολις Φοινικων. Το εθνικον, Περίσερίτης.

Περίσερῶ.

Lucian. Soloecist. pag. 1113. C. a Cl. Auctore citatur, ut etiam Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 395. A. B.

Περίσηριζω.

Hippocr. de Morb. pag. 509. 15. και το μεν αλλοῖριον, εκ ἐπιμίστῃ τῷ αλλῷ, ἢν περισηρίζη, πριν ἰσῶθῃ ες δυναμιν.

* *Περίσιλβω. III. 1037. F.*

Anth. Ep. Gr. pag. 524. in Cliniacl. Κλεινιάδην δε τεθηπα, περισίλβονα νοησας Αγλαίῃ.

Περισολη. III. 1006. H.

Phav. Lex. pag. 596. 2. Περισολή, περιβολη, επαῖσις, ενδυμα.

Dion. Hal. I. 152. 21. εἴε κηδείας και περισολῆς και των αλλων νομιμων μετ' αλαβείν.

Περίσοον.

App. 1648. E. Diod. Sic. Bibl. pag. 219. 6. ἐν τε ταις οικiais τα περίσοα, πρὸ τας των θεραπευοντων οχλων ταραχας εξευρον εὐχρησίαν.

Περίσορεω.

Orph. Arg. v. 1332. περὶ δ' ἐσορέσαντο χαμευνας, &c.

Περίσεραιοπεδευω.

III. 1065. H. Diod. Sic. Bibl. pag. 414. 19. εν ὑπαίθρῳ περισεραιοπέδευσαν περι τας ονομαζομενας Ἀχαρνάς.

Xenoph. Hist. Græc. Lib. III. pag. 145. §. 9. 5. πυθομενθω δε, οἱ πολυς σιθω ἐνῆν αυτοις, περισεραιοπέδευσάμενθω ἐπολιόρκει.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 127. 4.

Περίσεροβω.

Hesych. Lex. pag. 755. 1. Περισεροδης, περικεκλασμένθω, περισεροβηθεις, &c.

Περίσεροφάδην.

Orph. Argonaut. v. 1256. Κοίλω επι λυγρῷ δε περισεροφάδην αλαλήθω.

Περίσεροφη.

III. 1099. A. J. Poll. Onom. Lib. II. §. 27. pag. 165. Πλοκαμθω, πλοκαμεις. ἀφ' ὧν και αἱ τε καπνε περισεροφαι, παρὰ τοις ποιηταις πλόκαμοι.

Περίσεροφίς.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 170. pag. 451. Το δε ἀποψῶν εργαλειον, απομακῆρα, ἡ σκυλαλη, ἡ περισεροφίς. Lib. X. §. 113. pag. 1291. §. 135. pag. 1317. και περισεροφίδα δ' ὧν ειποις τα ξυλον το τον ἱπὸν περισερέφον.

Περίσυνεχω.

Orph. de Lap. Corall. v. 93. pag. 228. Αμφι περι σαχυεσσι περισυνέχεσα καθῆται.

Περίσυριζω.

Aristoph. Pac. v. 7. περικυκλησας. Schol. Περιειλησας, και περισυρίσας.

Περίσφιγγω.

III. 1183. F. Anth. Ep. Gr. pag. 515. Incert. v. 8. f. Πλεγμασι μεν σκοπθω ες περισφίγγαι πείρητων Εθνεα, &c. pag. 552. Agath. v. ult. περισφίγγω.

Diod.

Diod. Sic. Bibl. pag. 116. 12.

Lucian. Amores. pag. 579. Α. και αχρὶ των ποδων εσχάτων καλῶς ἐβήκεν ὁ ἀθλιος χρυσός, απαν εἰ τι τὸ σφυρὸς γυμνοῦται περισφίγγων.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 278. 8. εἰ τε το αἷμα δια των φλέων τῶν, ἔ πολυ περισφίγγεται. . 279. 3.

Περισχέλος.

Suicer. Thef. Eccl. II. 692.

* *Περισχιδής.* III. 1198. G.

Hesych. Lex. pag. 756. 2. Περισχιδεῖς, εἰδὲ υποδημαῖός εὐέλεις. . *Phan. Lex.* pag. 596. 3.

Atten. Deipn. Lib. XII. pag. 537. E. *Alexander* γessit, ὅς μεν, την τὴν Ἀμμωνίαν πορφυρίδα, και περισχιδεῖς και κεράλα, καθα- περ ὁ θεός. ὅς δε, και της Ἀρμενίδος, &c. Vide *Casaub. Animadv.* col. 847. 17.

* *Περισχιζω.* III. 1198. G.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 975. D. πε- ρισκείρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέσχισεν.

Περισχοίνισμα.

J. Poll. Onom. Lib. VIII. §. 124. pag. 947. το δε περισχοίνισμα απο πονηροῦ πο- δων εἰσίνετο.

Περισωζω. III. 1224. B.

Lucian. Tim. pag. 33. C. μοῖς ἔν τι κι- βώλιον περισωθῆναι προσοκειλαν τῷ Λυκωρεῖ, &c.

Xenoph. Hist. Græc. Lib. VI. pag. 387. 8. ἴσως δε και βελοῖμεθ' ἂν, ὧν ενεκα περισώ- σατε ημᾶς, ἃ ορθως εἰνωμεν, υμῖν επιδειξαι.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 695. A.

* *Περισωρεω.* III. 897. D.

Hom. Iliad. A. ῥ. 171. αφυξεν. Schol. Ἀπανήλησεν, περισωρεύσειν.

Dion. Hal. I. 103. 25. εἶω δὴ βαλλομενην πανόθεν την Τάρπειαν — και περισωρευθεῖσαν υπο των θυρεων ἀποθανεῖν.

Suid. Lex. III. 90. Περινησαντες. περισω- ρεύσαντες. . *Phan. Lex.* pag. 594. 3.

Περίαυλολογία.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 521. ult. Καὶ ὅρα οπως και νυν ὁ Εὐκλῶρ περίαυλολογεῖ.

* *Περίεινω.* III. 1297. E.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 242. 19. και ην μεν ἡ πενης, οδ' ἐξωθεν ὠμοβοσσην μουνην περιείνας, οὕτω χρᾶται ἢν δε ἡ πλεσις, την μεν ὠμοβοσσην περιείνει.

Περίεραμνίζω.

Atten. Deipn. Lib. XI. pag. 474. D. χρυσῶ τα χεῖλη περίεραμνίσας, &c. Vide *Casaub. Animadv.* col. 794. 33.

Περίεξιμων.

Orph. Hym. in Ocean. ῥ. 3. pag. 178. Ὅς περικυμαίνει γαίης περίεξιμονα κυκλον.

* *Περίεχνησις.* III. 1437. G.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 217. 45. των τ' επιχειρήσεων περίεχνησει, και των τι- μωριων ἀτοπία. . Schol. περινοία.

* *Περίηκω.* III. 1458. E.

Hippocr. de Viét. Rat. pag. 345. 25. σι- δηρὰ ορσανα τεχνης το σιδηρον περίηκαςι, &c.

Plat. Crit. III. 116. B.

* *Περίηλλω.* III. 1541. E.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 172. 26. και επανειρεσθαι τον ανδρα, κότερον περίηλλ- μένη ἢ θριδαξ, ἢ δασεια, εἴη καλλιων.

Lucian. Somn. pag. 718. D. ὅταν ὁ Κροί- σος περίηλλμένος τα πτερά γελῶτα παρεχῇ Περσας, αναβαινων επι την πυραν, &c.

* *Περίιω.* App. 1649. C.

Apoll. Rhod. Arg. III. ῥ. 74. Τῷ νυ μοι αλληκλον περίιεται.

Περίμημα.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. VIII. §. 50. 5. pag. 257. καλαινωσκων, ὅς εν τῷ ερ- γαστηρίῳ ξεσμαῖα και περιμήμαῖα των καλα- σκευαζομενων ἱρᾶς.

Περίομος.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 80. 15. εἴς γὰρ ὁρὸς περίτομον ἐξανέστηκός εκ της περικειμενης χωρας εἰς ὑψὺς ἱκανόν.

Περίονος.

Dion. Hal. I. 246. 36. ασπὶς ξυλινῇ βύρσῃ βοείᾳ περίτονός τε σφαισθενής επι των ὀρκιων τόλῃ βοός, &c.

* *Περίόξευω.* App. 1649. D.

Aristoph. Acharn. ῥ. 712. Περιόξευσε δ' ἂν αὖτε τὴν πάλῃ τὴν ξυγγενεῖς.

* *Περίορνενω.* III. 1316. G.

Plat. Timæus. III. 73. E. καλαχρωμένῃ δὴ τῷ, περὶ μεν τον ἐκεφαλὸν αὖτε σφαιραν περιέορνενυσεν ὁσεῖν, ταύτῃ δε σενην διεξοδὸν καλῶς ἐπέτο.

Περίξαν.

Plut. de Lib. educand. pag. 3. ult. ζήτη-
τεον, πρῶτα μὲν, σπῆδαια τὰς τροπὰς εἶμεν-
τοὶ Ἑλληνικὰ καὶ περὶ τράνα λαλεῖν.

Περίξανως.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VIII. §.
30. pag. 247. Λαλεῖν, καὶ ἐν συκλήῳ καὶ
πρὸ πανθ' οὐκ ἐν κοσμίως, μὴ περὶ ξάνως
ὕψει λόγῳ χρῆσθαι.

* Περίξαχλιον. III. 1599. A.

Plut. Alex. IV. 48. 11. συνήρμος οὖν αὐ-
τῷ περὶ ξαχλὶον ὁμοίως σιδήρεν, λιθοκόλλη-
τον, &c.

* Περίξις. III. 1341. C.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 1175. περὶ ξίς
δὲ τε χεῖρας Εἰσορόων κακὰ πολλὰ ἐπ' ἡρήσατο
γαστρί. Schol. τὰς πολὺ πονησάσας χεῖρας
ὑπο τὴ κοπῆ.

Περίριχω.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 192. pag. 466.
1. ἐλκὲς περὶ ξιχωμένον, ὅ το ὕδρον φθεῖρει
τὰς τριχὰς, πῆλυστοις εἰκὲς, συνίσταται δὲ οὖου
τριχῆς.

Περίροπη. III. 1631. E.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 153. 2. f.
ταδε δὲ ἐν περὶ ροπῇ ἐκαρπενῶ, καὶ ὕδαμα ὠ-
τοί pag. 188. 4. ἐν περὶ ροπῇ γὰρ δὴ αἱ γυ-
ναικες φοῖεσσι τοῖσι Πέρσησι.

Dion. Hal. I. 267. 16. γινεσθαι δὲ τῶν
πελεκεων τὴν παραληψὶν ἐκ περὶ ροπῆς, &c.

Æl. Aristid. Crat. I. 7. 6. ὡραὶ τε καθ'
ἐκάστου εἴδους ἐκ περὶ ροπῆς γῆν τὴν πᾶσαν ἐπ-
ερχοῦνται.

Περίροχαλα.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 29. pag. 166.
Κεῖρας δὲ εἶδη, κηπὲς, σκαφίον, προκοτῆ, πε-
ρίροχαλάτη. Vide Not.

Περίροχαω. III. 1656. C.

Anthol. Ep. Gr. Lib. III. pag. 352. Ep.
1. §. 5. Αἰ, αἰ, λάϊνα παντ' ἀντ' ἀντ' ἀντ'
δὲ θῆρες. Forte ad hunc locum respexit
Steph.

Περίτλας.

Plat. Parmenid. III. 143. 2. f. Ἀρῖα τε
ἀρα ἀρῖάκεις ἀν εἶη, καὶ περὶ τὰ περὶ τλάκεις,
καὶ ἀρῖα περὶ τλάκεις, καὶ περὶ τὰ ἀρῖακεις.

Vide Περίσάκεις. III. 251. B.

* Περίτρυω. III. 251. E.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 246.
§. 9. Ἐπειτα δὲ ἡν μὲν ἐπὶ πολλὰς τεταγμένοι
προσάγωμεν, περὶ τρυφῆς ἡμῶν οἱ πόλεμοι, καὶ
τοῖς περὶ τοῖς χρήσονται ο, τι ἂν βέλωνται.

Περίτοεπεια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 696.

* Περίτολογία. III. 251. C.

Suid. Lex. III. 89. Περιλαῖσιν. αἰσθητική.
ἀντ' τὰς, περὶ τοῖς λογῶσι φλυαροῦσι.

S. Chrys. in Rom. III. 8. 43.

Περίτολογία. III. 251. C.

Aristoph. Equit. §. 89. Schol.

Περίτοσυλλαβῶ.

Etym. Magn. col. 131. ult. εἰ δὲ περὶ το-
συλλαβῶσι τὰ ρημαῖα τοῖς ὀνόμασι καὶ συν-
αρχοῦνται, τότε ἐκ τῶν ὀνομαζῶν παραγόνται τὰ
ρημαῖα· οἷον ἵππῳ ἵππευ· — εἰ δὲ περὶ το-
συλλαβῶσι τὰ ὀνόμαζα τοῖς ρήμασι, τότε &c.

Περίτοσυλλαβῶς.

Gaz. Introd. Gram. Fol. 4. Κλινέαι
δὲ, ἥτοι ἰσοσυλλαβῶς. Ἀπειας Ἀπειας. ἡ περ-
ιτοσυλλαβῶς. Αἰας Αἰαντῶ. καὶ ἰσοσυλλα-
βῶς μὲν, τετραχῶς. περὶ τοσυλλαβῶς δὲ μονα-
χῶς.

Etym. Magn. col. 129. 51.

Steph. de Urb. pag. 1. A. Ἡρωδιανὸς δὲ
φησιν, οἱ τοῦ Ἀέας, ὅς ἐστιν ὀνομαζῶν, περὶ το-
συλλαβῶς κλινέαι αἰ, ὅς ἐστι κυρίον, καὶ
ἰσοσυλλαβῶς. 646. C.

Περίτοζέως.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 192. F. ὁ δὲ
κλισμὸς περὶ τοζέως κεκοσμηταὶ ἀνακλίσσει.

Diod. Sic. Bibl. pag. 390. 5. τὰς γλυ-
φὰς καὶ τὰ περὶ τοζέως εἰρησμένον περὶ ἐκοψεν.

* Περίτοζης. III. 251. E.

Eustath. in Odyss. A. pag. 41. 6. τὸ δὲ
ἐπιβαλλεῖν, πρόθεσιν τινὰ δηλοῖ καὶ περὶ το-
ζῆα ἐπιευκλινόν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 59. 39. γενεσθαι δ'
αὐτὸν [sc. Βοκχόριν] καὶ περὶ τὰς κρίσεις οὐκ
συνεῖλον, ὥστε πολλὰ τῶν ὑπ' αὐτῶ διακινῶσθαι,
διὰ τὴν περὶ τοζῆα μνημονεύεσθαι μέχρι τῶν
καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Dion. Hal. II. 119. 24, 41. τι γὰρ ἐστὶ τὸ
θῶρα αὐτῶ καὶ ἡ περὶ τοζῆς τε ἡθῆς, καὶ ἡ
ἀκαίρια τις;

* Περιτῶμα. III. 252. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 762. C. . 765. A. τὸ δὲ περιτῶμα οὐκ ἐστὶν, ὅσα μὲν ἔχει δεικτικά μορία τὰ ὑφ' ἐκ περιτῶμα, ἔχει καὶ τῆς ξηρᾶς τροφῆς. 772. B. . 781. D. . 814. E. . 822. C. D. . 823. D.

Περιτῶμα. III. 252. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 823. C. αλλο δὲ ἔδεν ἔχει μοριον, ἢ ὁργανικον, ἢ αἰσθητηριον, ἢ — το περιτῶμα.

Περιτῶς. III. 251. D.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 501. C. το μὲν ἀμφὶ σημαίνει το περιτῶ, τὸ δ' αὖτο περιτῶν, ὥστε λείσθαι τὴν περιτῶν πεποιημένην, ἀμφίθετον, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 299. 31. πολλὰ παρ' ἐαυτῶν προσέειπε μάλα σαφῶς καὶ περιτῶν. 419. 35. περιτῶν δὲ καὶ τὴν τεχνὴν ἐργασμένοι, &c. . 213. 31. φιλοσοφοὶ τε τινες εἰσι καὶ θεολογοὶ περιτῶν τιμωμένοι, ὡς Σαρξίδας ὀνομαζέσθαι.

Dion. Hal. II. 4. 23. ἐπειροὶ δὲ, εὐκαταφρονήσια καὶ ταπεινὰ λαβούσας ὀνομαζία, συνθεύσας δὲ αὖτα ἡδεως καὶ περιτῶν, πολλὰ τὴν ἀφροδίην τῷ λόγῳ περιεθῆκαν.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 43. 1.

Περιτῶσις. III. 252. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 765. A. ὀνομαζέσθαι γὰρ το μὲν τῆς ὑφ' ἐκ περιτῶσεως δεικτικὸν μοριον, κυρίως κοιλία δὲ, το τῆς ξηρᾶς. 821. A. C. τῆς δὲ περιτῶσεως, ἢ δηλῶ ὁ πορῶ.

Περιτῶν.

Aristoph. Av. v. 1138. Schol. Τύκος, ἐργαλείον τι, ὃ τὰς λίθους περιτῶσιν καὶ ξέσθαι.

Περιτῶν. III. 1685. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 373. v. 1. cui Exemplo addas, pag. 378. ejusd. v. 3.

Περιτῶν.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 972. B. Πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαρβυλίων το τῆς Ἀρμενίδος ἱερὸν τῆς Μινδυάδος, ὅπερ πεπιστεύκασιν περιτῶσθαι. Vide Not. 8. Cl. Casaub.

Περιτῶν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 215. 8. ἐλασμαζία γὰρ σιδήρεα κατὰκρύπτουσιν εἰς τὴν γῆν, καὶ ταῦτα ἕως μεχρὶς ἂν οἷα δια τὸν χρόνον τὰ ἴα περιτῶν το ἀσθενὲς τὰ σιδήρεα, κατὰλειφθῆναι το σφραγίσαν.

* Περιφάνεια. IV. 31. G.

Demosth. in Stephan. I. pag. 608. B. τοσαύτη περιφάνεια τὰ πραγματῶν ἐστίν.

Περιφάνεια. IV. 31. F.

Orph. Hym. in Jov. Fulminat. v. 1. pag. 118. Κικλησκῶ μέλαν, ἄλκον, ἐρισμαράδον, περιφάνιον, — Ἀστραπὴ Δία, &c.

Soph. Aj. v. 228. a Cl. Auctore citatur.

Περιφάνως. IV. 31. G.

Soph. Aj. v. 81. a Cl. Steph. in Thes. IV. 31. G. citatur.

Aristoph. Plut. v. 949. Equit. v. 1183. Ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφάνως το ναυικόν. . *Av. v. 1290. Thesm. v. 471.* δεῖ δὲ ταύτης τῆς ὑβρεως ἡμῖν τὸν ἀνδρα περιφάνως δεῖναι δίκην. *Schol.* ἀνίκρυς καὶ ἐμφάνως.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 218. 4. καὶ πασι περιφάνως ἐδοξε ληξάει το χαλεπὸν τὰ πνεύματα.

Lucian. Lexiph. pag. 529. B.

Demosth. Orat. in Neeram. pag. 527. B. τὴν τοιούτων περιφάνως ἐνισχυμένην ξένην εἶναι, &c. . 527. 7. f.

Plat. Epist. VII. Vol. III. pag. 346. 4.

Περιφάνης.

Orph. de Lap. Crystallo. v. 1. pag. 198. Κρυσταλλὸν φαεινὸν διαυγέα λαζέο χερσὶ Λᾶαν, ἀπορροῖαν περιφάνης ἀμβρόσιον αἶγλης.

* Περιφειδομαι. App. 1649. G.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 620. Οἷη δ' ἐκ πασέων γεραρῶν περιφείσασθαι παρὰ τῆς ὑψιπύλαιας θόας, &c.

Περιφειδομαι. IV. 113. F.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 322. B. Vide Bud. Comment. Ling. Gr. pag. 420. ab Auctore citatum.

Περιφειδομαι. IV. 60. H.

Orph. Arg. v. 24. Μηχρὸν καὶ Ἡρακλῆα περιφειδομαι ἀμύξιν. Vide Not. ad loc. pag. 260.

Περιφειδομαι.

Orph. de Lap. Corall. v. 12. pag. 222. Ἡ τοι μὲν οἱ φύλλα περιφειδομαι ἀφ' ἄλλης.

Περιφειδομαι. IV. 177. A. B.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 313. 6. f. αἵπερ [sc. πεδαι] εἰσι καὶ ἐς ἐμὲ ἔσαν περιφειδομαι, κρεμάμεναι ἐκ τειχεῶν περιφειδομένων πυλῶν ὑπο τὰ Μηδῶν, &c. * Περιφειδομαι.

* Περιφλοῖσθαι. App. 1649. H.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 9. §. 12. pag. 146. Χρη δε ειναι τας ποδοσφαιρας σμιλακῶ περιπλεγμενας, μη περιφλοῖσθαι, ινα μη σηπῶνται, &c.. §. 13. pag. 147. το δε ξυλον το εξαπλο-
μενον, εγω μεν δρυῶ ἢ πρινης, μετῶ τρισπι-
δαμον, περιφλοῖον, παχῶ παλαιστῆς.

Περιφρόσθαι. IV. 74. A.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 12. pag. 121. υπομενει δε πανταχῶ ἰχθυομενῶ, εαν μήτι περιφρόσθαι της νυκτὸς γενῆται.

Περιφρόδως.

Plut. Arat. V. 338. 15. ἥς υπερανῶ την κλινην ἐπιθεις, εκαθευδεν ὡς εἰκῶ καθεύδειν τον ἕως εχούῃα, ταραχωδῶς και περιφρόδως.

Dion. Hal. I. 670. 17. οἱ δε τα βελίσα τῶ κοινῶ φρονεῖς, ἀνιάρῶς διακειμενοι και περιφρόδως, εδενῶ των κοινῶν εἰς γενησομενοι κυριοι.

Περιφοίησις.

Plut. Lysand. III. 30. 2. και τον οἶκοι ζυγον ε φερων, εδ' υπομενων αρχεσθαι, πλανης ορεσθαι και περιφοίησεως τινός.

Περιφορεα. IV. 113. C.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. B. pag. 121. 3. Και εν τούτῳ περιεφερε το τρίον, οπερ δη λοιπον ἦν της περιφορεᾶς.

Περιφορεάδην.

Hippocr. de Articulis. pag. 819. B. ἥ τε οδοιπορη περιφορεάδην τε σκελεῶ ὡσπερ τοις βεσι γινῆται, &c.

Περιφορεῖνσθαι.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 383. F. Χοιριδια περιφορεῖνσθαι &c. Vide Casaub. Animadv. col. 662. 32.

Περιφορητικῶ.

Sext. Emp. adv. Physic. pag. 648. 15. πλην εἰσ γε τον περιφορητικὸν συνερώῃα λογον, εἰς το μη κινεσθαι τι, λεῖων. Vide Not. I. Ita περιφορητικὸς λογῶ est argumentum trium multorum sermone vulgatumque, &c.

Περιφορητος. IV. 113. E.

Aristoph. Acharn. §. 850. Schol. και παντες οἱ σοφοι περιφόρητοι καλεῖται.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 282. 25. εἰκημαῖα δε συμπηκῖα εἰς ανθερικων ενεργμενων περι σχοινες εἰσι, και ταῦτα περιφορηά.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 233. A. προ-

καθηῆται δε καθ' ηλικιαν και τιμην περιφορητὸν δε το δεῖπνον.

Περιφραγμα. App. 1650. A.

Lycophr. Alex. §. 236. Schol. pag. 33. 5. Δρύφρακῖα και δρύφακῖα κυριως λεῖται, τα εκ δρυῶν περιφραγμαῖα.

Hom. Iliad. A. §. 284. Ερκῶ. Schol. Περιφραγμα, τεῖχῶ.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1037. A. Κυνηγεῖ δ' εν μεν τοις περιφραγμασιν απο βημαῖς τοξευων.

Περιφραδης.

Soph. Antig. §. 352. πούε τ' εἰναλιαν φυσιν [αἰε] σπειραισι δικτυοκλώσεως περιφραδῆς ἀνῆρ.

* Περιφρακλον. IV. 192. E.

Lucian. Bacch. pag. 852. C. παρα τεῖοις αλσῶ εἰν εν περιφρακῖῳ, ε πανυ μεγαλω χωρῖῳ, συνηρεφεῖ δε.

* Περιφρασσω. IV. 192. E.

Hippocr. de Aere, Locis, &c. pag. 291. 30. αῦται δε πῖλοις περιπεφραγμεναι.

Περιφρασικῶς.

Aristoph. Lysistr. §. 1288. Επὶ τε πόλιν αλοχον. Schol. Περιφρασικῶς την Ηραν του Διῶ γαμεῖν εἰω καλεῖ.

Soph. Aj. §. 140. πῖνης ὡς ομμα πελειας. Schol. ομμα δε πελειας, περιφρασικῶς ἡ πέλεια.. §. 574. Schol. Trachin. §. 583. Schol. §. 1195. εἰς λοῖε σασιν. Schol. περιφρασικῶς εἰς λοῖε.

Eurip. Hec. §. 626. Schol. φρονιδων βελευμαῖα, αὐτῶ τε φρονιδες, περιφρασικῶς.

Hom. Iliad. A. §. 19. Πριαμοιο πολιν. Schol. Την Ιλιον. περιφρασικῶς. . §. 162. Schol. Τῖες Αχαιων. περιφρασικῶς, οἱ Ἕλληνες. . §. 395. κραδιην Διῶ. Schol. Τον Διῶ. περιφρασικῶς.

Pind. Pyth. Od. Γ. §. 43. λῆμα Κορωνιδῶ. Schol. το λῆμμα της Κορωνιδῶ, περιφρασικῶς ἡ κορωνίς.

Περιφυλασσω.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 62. 16. εἰτεχίσθησαν. Schol. τῶ τειχεῖ περιεφυλάχθησαν.

Περιφυσσῶ.

Aristoph. Lysistr. §. 323. Schol.

Περιφυσσῆσθαι.

Περιφύσητος.

Aristoph. Lysistr. v. 322. Πριν εμπειρησθαι Καλυκην Τε, και Κρίστυλλαν περιφυσήτω, &c. *Schol. Bisset.* ad v. 323. Δυϊκόν εστι τε περιφύσητος, τειρεσι ο πανταχωθεν φυσιόμενος, και πνευμασι πιεζόμενος.

Περιφύεω.

Plat. de Leg. II. 947. D. ἔ τον μακαριον γεγονοτα θεους, κυκλω χωσαντες, περιζ δενδρων αλσος περιφύευσεν, πλην κωλε ενός.

Περιχαλκω.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 413. B. *Astydamas* — φακόν της κλινης περίχαλκον ούλα κλασας εξείεινε μαλαξας.

Περιχαρακω. IV. 400. E.

Dinarch. Orat. c. Demosth. pag. 100. B. τον περικεχαρακωμένην παραδεδωκότα την πατριδα, ταις αυτα συμβεβηκυιαις.

Æschin. Orat. c. Ctesiph. pag. 308. 5. a Cl. Auctore citatur.

Dion. Hal. I. 166. 1. ως δε περιχαρακώσας αυτων την πολιν ο Τυλλος και περιλαφρεύσας εις την εσχάτην κατεκλεισε τας ενδον αποριαν, &c.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 447. 13. f.

Περιχαρσάτω. IV. 397. A.

Aristoph. Thesm. v. 788. Τει το ξω μοχθηρον. *Schol.* Τειρεσι, & καλως περιγραφεν, εις περιχαραχθεν.

* Περιχασκω. IV. 335. B.

Hippocr. de Morb. Lib. II. pag. 469. 49. και επην δια τε αυλα τε καλαμε η αλμυς ανειη περιχάσκων ελκείω εισω την αλμυδα, &c.

Περιχειριδιον.

Phan. Lex. pag. 5. 1. Αγάλαλα, περιχειρίδιον.

Περιχολος.

Hippocr. Prædict. Lib. I. pag. 71. D. Τα εν οξείσι χολωδεσιν εκλευκα, αφρωδεα, περίχολα διαχωρηματα, κακόν. . 217. B. G.

Περιχειμπω.

Æschyl. Suppl. v. 885. περιχειμπάβρυαζεις, δε έρωτας. Cl. Stanl. legit περιχρεμπια, ut apud *Pindarum* απόχρεμπια. Vide Not. Stanl. pag. 852.

Περιχειω. IV. 626. E.

Joseph. Ant. Lib. VII. pag. 407. 14. f.

και περιχρίσαντας το αλιν ελαιον αποδειξα, βασιλεα.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 419. 1. και ταλλα δε ελκεα ψυχουσι περιχρίειν, και επ' αυλα τα υβραινοντα επιθηναι.

* Περιχρυσω. IV. 656. C.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 538. D. του δε μενειν την σκηνην υπεκεινο κιονες εικοσ-απήχεις περίχρυσοι και διαλιθοι και περιάργυροι.

* Περιχρυσω. App. 1650. F.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 242. 21. εσωθεν δε περιχρυσώσας, ούτω χρᾶται πολλοι.

* Περιχωννυμι. IV. 659. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 122. 3. ωτε τον κυκλω τοπον περιχώννυσθαι, &c. . 1. 16.

Περιψιθυριζω.

Suid. Lex. III. 87. Περιηχθήην. περιεψιθυρίσθην. . *Phan. Lex.* pag. 593. 3.

* Περιψιλω. IV. 708. D.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 540. 21. εφανη δε και τοδε υφερον επι τελειων των νεκρων περιψιλωθέντων τας σαρκας — ευρεθη κεφαλη &c.

Περιωδευμενος. II. 1182. F.

Plut. de Invid. et Odio. pag. 537. D. a Cl. Auctore citatur.

Περιωδυναω. II. 1187. D.

Hippocr. Aphor. Lib. VII. pag. 1260. D. Οκοσοισιν ηπαρ περιωδυνᾶται, τειροισι πυρετος επιτενομενος, λυει την οδυνην.

Περιωδυνεω.

Hippocr. de Judication. pag. 56. 7. περιωδυνῶμι. . 1. 11. περιωδυνέομι. . 462. 23. περιωδυνέει. Vide *Foef. Oeconom.* pag. 303.

Περιωδυνω. II. 1186. F.

Demosth. adv. Conon. pag. 729. A. και ως μεν ο ιατρος εφη, ει μη καθαρισαι αιματις αυτοματη μοι πανυ πολλη συνεβη, περιωδύνω ούτι — διεφθάρην.

Diod. Sic. Bibl. Lib. A. pag. 46. 15.

Περιωδυνω.

Hesych. Lex. pag. 756. 1. Περισφάτως, περιωδύνως, περιεσήτως. . *Phan. Lex.* pag. 596. 2.

Περιωπης.

Orph. Argonaut. v. 14. και διφυη περιωπία κυδρον Ερωτα, &c.

Περιωσιως.

Περιωσιως.

Hesych. Lex. pag. 757. 2. Περιώσιον, περισσον, μελα ἢ πολυ. περιωσίως, περισσως.

Περιωλειλω.

Hippocr. de Articulis. pag. 829. D. οὐτε γὰρ ψιλῆται των τοιῶν οὔτων κθεν, — οὐτε αφισῆται, ἀλλὰ περιωλειλῆται λεπῆσιν ὥτει- λῆσι καὶ ἀσθενέσι.

Περικιδιον.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 329. E. καὶ συμπλασiazειν κορακινιδίους μελα περικιδίων καὶ θρατιδίων.

Περκωσι.

Steph. de Urb. pag. 636. E. Περκώτη — πόλις Τρωάδ. Ο πόλις, Περκώσι. pag. 174. C. e *Sophocle*, Περκώσιοι.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 975. Μέροπ. Περκωσίς ἐκΓεαυῖα, Κλείτη εὐπλόκαμ. Vi- de Schol.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 877. A. ηρχον γὰρ αὐτῆς Τιε δυω Μεροπ. Περκωσίου. *Hom. Iliad.* B. v. 831. Vide *Eustath. in Iliad.* B. pag. 268. 52.

Περναι.

Steph. de Urb. pag. 636. E. Πέρνη, πόλις — Το εθνικον, Περναί, καὶ Περναία.

Περναω. III. 241. H.

Lycophr. Alex. v. 276. Ο νεκροπέρνας. Schol. εκ τῶ πέρνημι δε γινῆσαι τέλο, ὁ ενεσως περνῶ, το πιπράσκω, καὶ ἐξ αὐτῶ πέρνημι, ὡς ἰσῶ, ἰσημι.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1195. 46.

Περονημα.

Theocrit. Idyll. XV. v. 79. Θεων περονά- μαλα φασεῖς.

Περονηις.

Anth. Ep. Gr. pag. 339. *Antipatr.* Ουδε μοι ἀμπεχοναι περονήτιδες, ε βαθυπεπλος Εὐ- μαρίς, &c.

Περονις.

Soph. Trach. v. 940. συνλονω χερὶ λυει τον αὐτῆς πεπλον, ὧ χρυσήλατ. πρῆκειλο μαζων περονίς.

Περσιατης.

Steph. de Urb. pag. 636. F. Περσσία, πό- λις Τυρρηνων. Το εθνικον, Περσσιάτης.

Περσσιευς.

Steph. de Urb. pag. 636. F. Περσσία — Περσσιάτης. Δυναῖται δὲ καὶ Περσσιεύς, ὡς τῆς Θεοδοσίας Θεοδοσιεύς.

Περραιβαιος.

Steph. de Urb. pag. 636. G. Πέρραιβ., πόλις Θετταλίας. Το εθνικον, Περρραιβαῖοι.

Περραιβικος.

Eustath. in Iliad. B. pag. 227. 42.

Περραιβιτης.

Steph. Byzant. pag. 636. G.

Περραιβος.

Hom. Iliad. B. v. 749. μενεπτόλεμοι τε Περραιβοί, &c. Sed *Eustath.* ad locum. pag. 253. 53. Περρραιβοί, per duplex ρ.

Æschyl. Suppl. v. 264. ορίζομαι δε τῇδε Περρραιβων χθονα, &c.

Περραισηνος.

Steph. de Urb. pag. 636. H. Περρραισίον, πόλις — Το εθνικον, Περρραισηνός, ὡς τε Ασ- σῶριον το Ασσωρηνός.

Περσαιος.

Steph. de Urb. pag. 636. I. Πέρσα, πόλις — Το εθνικον, Περσαί.

Περσεπολις.

Heliod. Æthiop. Lib. III. pag. 129. 20. Τῷ υπο Πύρρα τεκεν παιδα Νεοπτόλεμον, Περ- σέπολιν Τρωων, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 599. 23.

Περσεπολιτης.

Steph. de Urb. pag. 637. D. Περσέπολις, πόλις Περσίδ. Το εθνικον, Περσεπολίτης.

Περσεππολις. III. 244. C.

Aristoph. Nub. v. 964. a Cl. Auctore citatur.

Περσηιος.

Theocr. Idyll. XXIV. v. 72. Θάρσει, ἀρι- στόλκεια γύναι, Περσήϊον αἷμα.

* Περσιζω. App. 1654. B.

Steph. de Urb. pag. 637. C. Λεῖλαι καὶ Περσίζειν, ὡς τε Σκύθης Σκυθίζειν.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 226. 4. f. κοινῇ δε ἀνθρώπων τον κωμαρχην δια του περσίζοντ. ἐρμηνέως, τις εἴη ἡ χώρα.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. VII. pag. 280. 10. Πευκέσας τε ὁ Περσων Σαῖραπης τη τε σκευῇ καὶ τη φωνῇ Περσίζων ελυπει αὐτῆς, &c. *Strab.*

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 790. B. Σιγννοι δὲ τ' ἄλλα μὲν περσίζουσιν, ἱππάρχοις δὲ χρωῖται μικροῖς δασεσιν, &c. . 970. C. . 1055. A. Οἱ δὲ Δραγῆται περσίζοντες τὰ ἄλλα καὶ τὸν βίον, οὐκ σπανίζουσι.

Περσίς. App. 1653. H.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 340. 15. f. Περσίδα γλωσσάν μενείεις, καλαμηνύει ἐωῦτόν, ὡς εἴη Ἰστιαῖοι ὁ Μιλησίους. . 344. 20. καὶ γὰρ οἶκον καὶ κλῆσιν ἐδωκε, καὶ Περσίδα γυναικα, &c.

Περσίσι. App. 1654. B.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 485. 2. f. οἱ δ' εὐερέσθαι τε βασιλεῖοι, ὁρσάσθαι καλεῖσθαι Περσίσι.

Steph. de Urb. pag. 637. C. ΑΦ' & [Περσίσειν] τὸ Περσίσι ἐπιρρημα, ὡς τε Δωρίζω Δωρίσι, καὶ Σκυθισί.

* Περσοδιώκης. App. 1654. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. Theætet. &. 5. Μιλιάδα σησαντὸ ὁμάσπιδά περσοδιώκην.

Περσομηνδης.

Suid. Lex. II. 15. Ζωροάστρης. Περσομήδης. σοφὸς παρὰ τὰς ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ.

Περσονομεω.

Æschyl. Pers. &. 586. τοὶ δ' ἀνα γαῖν Ἀσίαν δὴν ἐκ εἰς περσονομῆναι, &c. *Schol. ad &. 581.* οἱ δὲ ἐκ εἰς περσονομῆναι, καὶ καὶ τοὺς Περσῶν νόμους πολίτευον, καὶ ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀρχοῦναι &c.

Περσονομος.

Æschyl. Pers. &. 921. Οτοδοῖ βασιλεὺς Σαράϊας ἀλᾶθης, καὶ περσονόμους τιμῆς μεγάλης, &c.

* Περσεω. App. 1654. H.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 143. 24. ὡς ἐπὶ τῇ ὑπεραίῳ Φευδόνων σφέων γυμνῶν ἀνοπλῶν, περσεῖν πολλὰς.

Vide *Steph. App. 182. C.*

Πεσσινεντῖ.

Steph. de Urb. pag. 637. E. Πεσσινῆς, πόλις Γαλατίας — Τὸ ἐθνικόν, Πεσσινέντι.

Πεσσονομεω. III. 328. E.

J. Poll. Onom. Lib. VII. &. 204. pag. 841. . Lib. IX. &. 97. pag. 1083. 1. Vide *Auctorem.*

Æschyl. Suppl. &. 12. Δαναὸς δὲ παῖτα καὶ βελαρχῶ, καὶ Σασιαρχῶ ταδὲ πεσσονομῶν, &c. *Schol.* ὑπὸ τούτων λογιζομένῳ.

Πεῖαλισμῶ. III. 256. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 287. 3. οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι τὸ γένος τῆς νομοθεσίας ὠνομάσαντο ἀπὸ τῆς συμπεθεκότητος Ὀσρεκισμὸν, οἱ δὲ Συρακεῖοι Πείαλισμόν. . 1. 17. διόπερ οἱ Συρακεῖοι μέγαλινοντες τὸν περὶ τῆς πείαλισμῶ νόμον κατέλυσαν, &c.

* Πείαλωδης. III. 255. G.

Lycophr. Alex. &. 270. Schol. Ταλαῖον, νῦν τὸ πλάγυ καὶ πείαλωδες τὰ ζῦλα, ἐν ᾧ τιθεῖται τὰ σταθμέμενα.

* Πείασμα. III. 252. F.

Æschyl. Agam. &. 917. δμῳαί, τι μελλεθ', αἷς ἐπεσταλαί τελέω πεδὸν κελευθε σφῶν, νύναι πείασμασιν;

Πείαυρισμῶ.

Plut. An Vitium ad inf. suff. pag. 498. C. ἂν δὲ καὶ τυχὴ τινος ὧν ποθεῖ, περιενεχθεὶς καὶ σκολοδιτιάσας, πρὸς τὸν τῆς τυχῆς πείαυρισμόν, ἀποθᾶσιν ζῆει, &c.

Πείωνιος.

Steph. de Urb. pag. 637. F. Πείων, πόλις Βοιωτίας. Τὸ ἐθνικόν, Πείωνιῶν.

Πείηλιος.

Steph. de Urb. pag. 637. F. Πείηλία, πόλις Ἰταλικῆς. Τὸ ἐθνικόν, Πείηλιός.

* Πείρηδον. III. 258. F.

Lucian. Timon. pag. 33. C. Οἱ σεισμοὶ δὲ, κοσκινῆδον, καὶ ἡ χιὼν, σωρηδον, καὶ ἡ χαλαζα, πείρηδον.

Πείρηεις. III. 258. D.

Hom. Iliad. B. &. 496. Schol. . &. 519. Πυθῶνα τε πείρηεσαν. . &. 640. . I. &. 405. Πυθοῖ ἐνὶ πείρηεσση. *Schol.* Πείρῳδε, τραχεῖα. . *Odys. Δ. &. 844. Schol.*

Pind. Olymp. Od. VI. &. 79. Βασιλεὺς Δ' ἐπεὶ πείραέσσας ἐλαυνὼν ἔκ' ἐκ Πυθῶν, &c. *Schol.* τῆς τραχείας.

Πείρηεσφης.

Æschyl. Prom. &. 299. λιπὼν ἐπ' ὠκυμῶνα τε ρεῦμα καὶ πείρηεφῇ αὐτόκλῳ αἴρα, &c. *Schol.* β. πείρῳδη.

Eurip. Cycl. &. 82. Σίησαί, ὦ τεκν', αἴρα δ' εἰς πείρηεφῇ Ποιμνας ἀβροῖσαι προσπολοῖς κελεύσαί. . *Ion. &. 1400.* Vide *Not. Cl. Barnes.*

* Πείριν.

* Πέλειος. III. 258. E.

Soph. Philoct. v. 161. Οικον μὲν ὄρεσ τοῖδ' ἀμφιθυρον πέλεινης κοίτης.

Πέλοβαλεω.

Eustath. in Dionys. Περιη. v. 730. pag. 237. 17. ἐκεῖ δὲ καὶ οἱ Καδυσιοὶ — ἀνδρες δεινοὶ πέλοβαλεῖν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 67. 24. διοπερ παρὰ λαβύσσειαν τῶν Σαλαμῶν τὰς πέλοβαλεῖν εἰωθότας, &c.

Πέλοβολεω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 566. Schol.

Πέλοβολια.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VI. pag. 368. 4. καὶ καλὰ δικάζω ἐμαυτὸν, εἰ ἐγὼ πέλοβολίας ἢ ἄλλῃ τινὶ βίῃ ἐξάρχω, τῆς ἐσχάτης δίκης ἀξίον εἶναι, καὶ ὑφεξὼ τὴν δίκην.

Πέλοβολικόν. I. 668. F.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 610. 22. συναχθέντων δὲ καλὰ πελίων μὲν ἐκάστον πευληκονία, πέλοβολικῶν δὲ ὀργάνων πέντε καὶ εἰκοσι, προσήλθε ταῖς Θηβαίαις.

Πέλοκυλιστής.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1037. B. πέλοκυλιστὰς δ' εἶναι πειθηκῆς, οἱ λίθους καλὰ κυλίσσει κρημνοβαλῆντες ἐπὶ τὰς διώκαιας.

Πέλορξιφής.

Eurip. Ion. v. 1222. Δελφῶν δ' ἀνακλῆς ὤρισαν πέλορξιφῆ Ὀκνεῖν ἐμὴν δεσποινῆν ἐψηφώ μιν.

Πέλορσιφόν.

Orph. Hym. in Nymph. v. 9. pag. 146. Πέλορσιφοι, λιθύραι, κορυμβίδες, ὑλονόμοι τε.

Πέλοσακαίον.

Steph. de Urb. pag. 637. G. Πέλοσακα, χωρίον Ἀραβίας. Οὐκ οἰκῶν, Πέλοσακαίον.

Πέλοσσαιον.

Steph. de Urb. pag. 637. H. Πέλοσσα, νησὶς Κιλικίας. Τὸ ἐθνικόν, Πέλοσσαίον.

Πέλοσομος.

Anth. Ep. Gr. pag. 473. *Theæt.* Χιονεὴν μὲν λίθον παλιν αὐξέειν ἐκ περιώπης Λαοδύπῃ τμηξάς πέλοσομοῖς ἀκίσιν Μηδὶ ἐπονητοπορευσεν, &c.

Πετῶ. III. 227. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 111. 40. καὶ πάντα θὲ κλαδὸν ἐχέον τοῖς ὁδοῖσι κατέρχονται, &c.

πέτρεσσιν ευκόλως ταῖς κοιλίαις. 118. 7. πάντων γὰρ ὁσῶν μετέθεται συνήρειται ραδίως, καὶ τὸ καλὰ ποθεν διὰ τῆς κοιλίας πέτρεται παραδόξως.

Πέτω. III. 310. F.

Eustath. in Iliad. A. pag. 97. 37. ὅτι δὲ πέτρω, ἐστὶν ῥημα βαρύνον ἀρρήτον, ὅλοι δὲ πέσω μέλλων εὐχρησθῶ.

Πευθην. III. 616. A.

Lucian. Alex. pag. 484. A. ἀλλὰ πολλὰς ἤδη περὶ αὐτὸν ἐχὼν συνερῆς, καὶ ὑπηρείας, καὶ πευθῆνας, καὶ χρησιμοποίας, &c.

Πευκέλειος.

Steph. de Urb. pag. 638. A. Ἡρόδοτος δὲ καὶ Πευκέλειος αὐτὸς [ἴσ. Πευκέλειος] καλεῖται. Vide infra Πευκέλειος.

Πευκέλειος.

Steph. de Urb. pag. 638. A. Πευκέτιοι, ἐθνὸν περὶ τὸ Ἴονιον πελάγος. Τὸ ἐθνικόν, Πευκέλειος, &c.

Πευκηεῖς. III. 259. E.

Dionys. Περιη. v. 678. καὶ ἔρεα πευκήεντα. Schol. πολλὰ δένδρα ἐχούσα. Sed vide Auctorem.

Soph. Antig. v. 124. [πρὶν] στεφανώματα πυρῶν πευκάεσθ' Ἡφαιστον ἐλεῖν. Schol. τὸν ἐκ τῆς πευκῆς ἐφεύρομενον.

Πευκηῖος.

Steph. Byzant. pag. 638. Πεύκη, νησὶς ἐν τῷ Ἰσθμῷ. Οἱ οἰκῶντες, Πευκηνοί.

* Πευσικός. III. 616. A.

Hom. Iliad. B. v. 565. [al. 72] Schol. Ὡσεῖ το, πῶς, καὶ το, πῶς, ἐπιρρηματὰ ἐστὶν πευστικά.

Πεφασμένως. IV. 13. D.

Lys. Orat. c. Theomnest. pag. 180. 2. Hunc locum citat Auctor.

Plut. Sol. I. 199. 3. Vide Auctorem.

* Πεφεισμένως. IV. 76. E.

Aristoph. Equit. v. 434. Schol. μὴ πολλὰ χρῶν ἀθυρογλωττία, ἀλλὰ πεφεισμένως διαλέστω Κλεωνί, παρῶν ἐν γὰρ σφοδρῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 11. 47.

Πεφναῖος.

Steph. de Urb. pag. 638. B. Πέφνον, πόλις Λακωνικῇ, — Τὸ ἐθνικόν, Πέφνιτης, ὡς τὸ Λικνον Λικνίτης — Ἀλλὰ καὶ Πέφναίον, ὡς τὰ Νῆσον Νησαῖον.

Πεφνίης.

Vide suprà Πεφναι.

Πεφοβημένως.

Arrian. de Exp. Alex. Lib. II. pag. 77.
 10. f. αὐτοὶ οἱ ἰππεῖς καὶ αὖτε οὐδὲς, πλη-
 θει τε πολλοὶ, καὶ πεφοβημένως, συν ἄταξία
 αποχωρεῖς, &c.

Xenoph. Hist. Gr. Lib. VII. pag. 511.
 5. f. ὥσπερ δὲ ἡτῶμενοι, πεφοβημένως διὰ τῶν
 φευγόντων πολεμίων διέπεσον.

Πεφραγμένως.

Joseph. de Bello, Lib. VII. pag. 418. 8.
 εἰ προειδόμενοι τὴν ἐκδρομὴν αὐτῶν δεχοίτο πε-
 φραγμένως.

Πεφρονισμένως.

Plut. Lycurg. I. 109. 4. f. Οὐδὲ κλεπ-
 τῆς πεφρονισμένως οἱ παῖδες, ὥς &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 307. 7. περὶ δὲ τῆς
 πολεμικῆς πεφρονισμένως ἀπολοῦσάμεναι, &c.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1006. A.
 καὶ ταῦτα συγγραψάντες, ὥς ἂν πεφρονισμένως
 ἐξήλασμένα.

Πεφυλαγμένως. IV. 235. C.

Demosth. de Haloneso. pag. 32. 4. f. ἄρ-
 γῶν δοκεῖ πεφυλαγμένως ἀπάντα πρὸς ὑμᾶς
 ἐπιστῆναι, ὅπως &c.

Xenoph. Ipparch. Cap. 6. pag. 84. 1. ὅπως
 τε σῖτον ἔχουσιν, καὶ ὅπως ἀσφαλῶς μὲν ἀποχω-
 ρήσονται, πεφυλαγμένως δὲ ἀναπαύσουσιν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 271. 14.

* Πεφυρμένως. IV. 254. A.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. II. pag.
 48. 2. f. ἵνα τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ ἐπίσης
 τοῖς τε ἀγαθοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς κακοῖς πε-
 φυρμένως συμβαίῃ.

Πέψις. III. 227. E.

Hom. Iliad. A. v. 81. Schol. ἡ δὲ μεταφο-
 ρὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ πλείονι χρόνῳ κατεχομε-
 νῶν σίμων, διὰ τὴν πέψιν τὴν ἐν αὐτῇ γινόμενῃ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 29. 30. ὡμὸς
 καρπός, ὃ μὴ μεταβληθεὶς εἰς πέψιν. 40. 40.

Tim. Loc. de Anima Mundi, apud Plat.
 III. 101. A. σαίψου καὶ πέψου γὰρ τε καὶ
 γεοοῖδεν, εὐωδεὰ τε καὶ δυσωδεὰ εἴμεν.

Πεωδής.

Lucian. Lexiph. pag. 529. B.

Πηλαί. III. 277. B.

Steph. de Urb. pag. 638. D. Πηλαί, παρ-
 οικία Μεγαρέων. Οἱ οἰκήτορες, Πηλαῖοι.

Πηλασεύς.

Steph. de Urb. pag. 638. D. Πήδασα —
 Δεῖ δὲ εὖ διατεθεῖσθαι γράφειν Πήδασα, ἀλλὰ δια-
 τεθεῖσθαι Πήδασα. Οἱ πολῖται, Πηλασεῖς. pag.
 171. A.

Πηλμα. III. 261. G.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 289. 6. Hic
 locus videtur a Cl. Auctore citari.

Πηλορεῦ.

Orph. Hym. in Ocean. v. 5. pag. 178.
 Καὶ χθονιοὶ γαίης πηγόρεῖοι ἰκμάδες αἶναι.

Πηδα.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 560. B.
 Inter alia *Apocopes Exempli*; εἰς ἀνεμὸν δὲ
 τὰ Πηδὰ, τὰ πηδάλια Ἀργαῖοι φησί.

Πηδαλιώ. App. 1658. C.

Aristot. Categ. I. 23. D. Ad hunc locum
 respicit Cl. Auctor.

Πηδασεύς.

Steph. Byz. de Urb. pag. 638. D. Πήδα-
 σα, πόλις Καρίας. Καὶ Πηδασεύς, τὸ ἐθνικόν.
 — Ἔστι καὶ ἑτέρα Πηδασός — ὁ πολῖτης,
 Πηδασεύς. Καὶ παλαιοῦς, Πηδασίδης.

Πηδασίδης.

Vide suprà Πηδασεύς.

Πηδηλικός. III. 273. H.

Aristoph. Equit. v. 753. Schol. Θουρίων
 λημα, ὀρμητικόν, ταχύ, πηδητικόν, πολεμικώ-
 ταν.

Suid. Lex. I. 654. Αἰολαν. πηδηλικήν.
Phan. Lex. pag. 32. 3.

Lucian. Bis accusat. pag. 747. D. καὶ
 συγγενὴ Παν, μετακινῶν, καὶ πηδηκῶν
 σαλῶν ἀπάντων, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ πολεμικῶν.

Πηδω. App. 1658. G.

Suid. Lex. I. 263. Ἀπηνονα. — πῆμα δὲ
 ἡ βλάβη, παρὰ τὸ πῆθω τὸ πᾶσχω.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 524. 3. ὁ δὲ,
 [sc. *Hegefishtratus*] ἐν τῇ τῷ κακῷ ἐχομένῃ,
 ὥς τρεχόντων περὶ τῆς ψυχῆς, πρὸ τῆς θά-
 νάτος πηδόμενῃ πολλὰ τε καὶ λυγρὰ, ἐρῶν ἐρ-
 γασαῖο μέζον λόγος.

Vide *Thef. Steph. III. 65. B.*

Πηλαιῶ.

Steph. de Urb. pag. 638. G. Πήλη, μικρά νησῶ. Το εθνικόν, Πηλαῖῶ.

Πηλαμυδία.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 826. A. ἡ Φαρνακία ἰδρυῖται, κατὰ θαλάτταν μὲν ἔχουσα εὐφυῖαν τὴν ἐκ τῆς πηλαμυδίας.

Πηλαμυδιον.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 821. B. ἐκἀερῶθεν δὲ τὸ ἰσθμὸς, λιμένες καὶ ναυσταθοί, καὶ πηλαμυδία θαυμαστα, περὶ ὧν εἰρηκαμεν. Vide pag. 493. A.

Πηληκίης.

Steph. de Urb. pag. 639. A. Πήληκῶ, πόλις ἐν Λίβυϊ. Το εθνικόν, Πηληκίτης.

Πηληνῶ.

Steph. de Urb. pag. 639. C. Ἐστὶ δὲ καὶ Πηλίων Ἰλλυρίας πόλις, ἧς μεμνήται Κναδράιος. Το εθνικόν, Πηληνός.

Πηληξ.

Steph. de Urb. pag. 638. H. Πήληκες, δημῶ Λεονίδῶ Φυλῆς. Ο δημοῖς, Πήληξ.

Πηλιάς.

Steph. de Urb. pag. 639. C. Το δὲ ὄρεῶ, Πήλιον. Το εθνικόν το θηλυκόν τὸ ὄρεος, Πηλιάς, καθὰ τὸ Ἴλιον Ἰλιεύς καὶ Ἰλιάς.

Πηλιεύς.

Steph. de Urb. pag. 639. A. Πήλιον, πόλις Θετταλίας. Το εθνικόν, Πηλιεύς, καὶ Πηλιώτης.

* Πηλικότης.

Hom. Iliad. E. v. 376. Schol. Ἐστὶ δὲ ποσότης ἀνὴρ πηλικότητῶ.

Πηλίτης.

Steph. de Urb. pag. 639. B. Καλεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Θεττιδῶ ἡ πόλις [nempe Θεττιδεῖον. *Salm.*] καὶ τὸ εθνικόν, Πηλίτης.

Πηλιώτης.

Steph. de Urb. pag. 639. A. Πήλιον — Το εθνικόν — Πηλιώτης. Καὶ θηλυκῶς, Πηλιώτις.

Πηλιωτικῶ.

Steph. de Urb. pag. 639. C. Λεῖσθαι καὶ κῆρτικόν, Πηλιωτικόν, ἀπὸ τῆς Πηλιώτης.

Πηλιωίς.

Vide *suprà* Πηλιώτης.

VOL. II. N°. XIX. I.

Eurip. Med. v. 484. Τὴν Πηλιώτιν εἰς Ἰολκὸν ἰκόμενῃ συν σοί, &c.

Πηλοδομέω.

Anth. Ep. Gr. pag. 111. *Marc. Argent.* a Cl. Auctore citatur, cui Exemplo addatur ej. pag. *Satyr. Thyill.* v. 1. Ἦδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες, &c.

* Πηλοπαίεω.

Aristoph. Pac. v. 1148. τυνλάζειν. Schol. πηλοπαίειν.

* Πηλοπαίδες.

Hippocr. de Artic. pag. 828. C. ὅταν δὲ εἰς ὑποδήματῶ λόγον εἴη, ἀρβυλαὶ ἐπιηδεῖσθαι αἱ πηλοπάτιδες καλεόμεναι.

Πηλοπλαθῶ.

Lucian. Prometh. &c. pag. 8. C. Vide Auctorem, *Thef.* III. 278. B.

Πηλοπλασσομαι.

Suicer. Thef. Eccl. II. 715.

Πηλοπλατῶν.

Philostr. de Vitis Sophist. Lib. II. Cap. 5. Vit. i. pag. 570. Ἀλεξάνδρῳ δὲ, ὃν Πηλοπλάτωνα οἱ πολλοὶ ἐπωνομαζόν, πάρις μὲν ἦν Σελευκεία, &c.

* Πηλοποιεω.

Lycophr. Alex. v. 473. Τῷ πασαν ἄλμῃ πηλοποιεῖν χθονα, &c.

Πηλερῆς.

Lucian. Prometh. &c. pag. 9. C. Vide Auctorem, *Thef.* I. 1726. D.

Πηλεσιακός.

Steph. de Urb. pag. 639. D. Πηλούσιον, πόλις Αἰδυπῆς — Το εθνικόν, Πηλεσιώτης, ὡς Ζεφυριώτης. Ἀλλὰ καὶ Πηλέσιῶ καὶ Πηλεσιακός.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1153. B. Τῷ δὲ Φαλνικῷ συναπτεῖ το Μενδησιον· εἴτα το Ταννικόν, καὶ τελευταῖον το Πηλεσιακόν. pag. 1137. A. 1154. D.

Πηλεσιός.

Vide *Steph. de Urb.* pag. 639. E.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 94. 3. f. καὶ ἡ μὲν πρῶτῳ ἡῶ τρεπεῖται, το καλέειται Πηλούσιον ὅμα· pag. 149. 10. ἐπὶ τῷ Πηλουσίῳ καλεομένῳ ὅματι τοῦ Νεῖλου. pag. 162. 14. f.

Πηλοσιώνης. III. 279. C.

Vide Πηλοσιανῶ.

* Πηλοφορέω. III. 278. G.

Aristoph. Av. v. 1142. Επηλοφόρουν δ' αὖτοισι τινες; *Ecclef. v. 308.* νυνὶ δὲ τριώβωλον Ζήνσι λαβεῖν, ὅταν πρᾶτῳσι τι κοινὸν ὡσπερ πηλοφορένῃς.

Πηλοχύτος. III. 278. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 113. Theat. Εκγόνα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλαμοῖς. Vide *Auctorem.*

* Πηλώδης. III. 279. A.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 91. 2. f.

Diod. Sic. Bibl. pag. 226. 34. τῆς νησοῦ πηλώδες ἔσῃς ἐῖ και μαλακῆς, &c.

Aristot. de Hist. Animal. I. 847. B. γινούμαι δὲ οἱ μὲν καραβοί, ἐν τοῖς τραχωδέσι και περρωδέσιν, οἱ δὲ ἀσακοὶ ἐν τοῖς λειοῖς, ἐν δὲ τοῖς πηλώδέσιν, ἔδτεροι.

Πημοσυνή.

Aeschyl. Prometh. v. 1057. ἀλλ' ἐν υμεῖς γ' αἱ πημοσύναις συτκαίμνεσαι ταις τεδὲ, τᾶπων μετὰ πᾶσι χωρεῖτε ἐκ τῶνδε θοῶς. *Schol. β.* δυστυχίαις.

* Πηνίκη. IV. 78. H.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 986. A. ὑπέρρεον γὰρ αὐτὴ αἱ τρίχες, νυν δὲ και τὴν πηνίκην ἐπεθεῖο.

Πηῶ. III. 113. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 101. 46. ὦν προὔπάρχει το, πῶ το κλῶμαι. οθεν και το πῶν. και πῆος ὁ ἐξ ἀλγίσειας ἐπικλήῃ συγγενής. Δ. pag. 376. 42.

Πηραιος.

Steph. de Urb. pag. 639. E. Πήρα, πόλις Πισιδίας. Το εθνικόν, Πηραιῶ.

Πηρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 639. F. Πηρεία, Θεσσαλίας χωρίον. Το εθνικόν, Πηρεύς.

Πηροδεῖῶ. App. 1661. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 48. Antipatr. Forte ad hunc locum respexit Cl. Auctor.

* Πηρομελής. III. 281. G.

Anthol. Ep. Gr. pag. 423. Diog. Laert. Δη γὰρ και Θεοφράστῳ, ἔως ἐπονεί μὲν, ἀπηρῶ Ἦν δέμας· εἰ' ἀνεθείς, καθάπερ πηρομελής. Vide *Diog. Laert. Lib. V. §. 40. pag. 291.*

Πηρονυμῶ.

Lycophr. Alex. v. 183. Schol.

Πηρωσις. III. 283. B.

Phan. Lex. pag. 602. 2. Πήρωσις, τυφλασις, βλαβή, λυπη. *Suid. Lex. III. 111.*

Lucian. Marin. Dial. pag. 101. B. ἀμυνῆμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς μαθη, ὅτι εἰ και πῆρωσιν μοι οφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδυνατῶν, &c. *De Domo. pag. 910. B.* και ὁ Ἡλιῶ φανείς, ἰᾶται τὴν πῆρωσιν.

Plut. de Fort. Alex. pag. 341. B. περὶ τὴν Τρκανίαν λίθῳ τὸν τραχηλόν, ἐξ ἧ και τὰς οφθαλμοὺς ἀμαυρωθεῖς, ἐφ' ἡμέρας πολλὰς ἐν φόβῳ πῆρωσεως ἐγένετο. 633. C. εἰς φαλακρολήϊα, πρᾶως φερουσιν, εἰς δὲ πῆρωσιν οφθαλμῶν, ἀηδῶς.

Dion. Halicarn. II. 73. ult.

Πηχυναιῶ. III. 285. G.

Herodot. Hist. Lib. II. Cap. 78. pag. 117. μετὰθῶ ὅσον τε πᾶν τὴν πηχυναιῶν, ἢ δὲ πηχυν. 475. 3. f.

Diod. Sic. Bibl. pag. 32. 9. τριακοσίων και ἐξηκοντῶν και πεντὴ πηχυν τὴν περιμέτρον, το δὲ παχῶ πηχυναιῶν.

Plat. Phaed. I. 96. E. και τὸ δίπηχυ τοῦ πηχυναιῶ μείζον εἶναι, διὰ το ἡμίσει αὐτὸ ὑπερέχειν.

Πηχυῖῶ. III. 285. H.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 853, 1206. Πηχυῖον δ' ἀρ' ἐπειλὰ πᾶν ἐνὶ βοθρὸν ορυζᾶς Νῆησε σκίζας. IV. v. 1510. Οὐδ' ὅποσον πηχυῖον ἐς αἶδα γίνεσθαι οἴμῳ.

Πιακηνῶ.

Steph. de Urb. pag. 639. F. Πίακῶ, πόλις Σικελίας. Οἱ πολῖται, Πιακηνοί.

Πιαλεῶ. App. 1668. E.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 598. 27. ἀλλὰ τὰς μὲν ξηροφθέραις εὐχύλως ὀσῶ και αυχμηροφθέραι εἰσι τοιαύτῃ ἰκμαδί, ὡς πιαλέαι μάλλον ἐσονταί, ἢ ἰσχυαλέαι.

Πιαλεὺς.

Steph. de Urb. pag. 639. F. Πιαλία, πόλις Θεσσαλικῇ — Το εθνικόν, Πιαλεύς.

Πιανήριος.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 418. 26. ἐπὴν παραλάβῃς τρεφε και λείροισι και πιαντήριοις, και πόλοισι και σίλοις καθυβραίνειν τρεῖς ἢ τεσσαρὰς ἡμέρας.

Πιασμα.

Πιασμα.

Æschyl. Pers. v. 807. μίμνεσι δ' ενθα πε-
διον Ασωπῶ ροαίς αρδεῖ, φίλον πιάσμα Βοιω-
των χθονί. Schol. λίπασμα το πιαίνον και τρε-
φον αυλήν — *Βιλι τε*, ενθα ὁ Ασωπῶ λιπαί-
νει την Βοιωτίαν.

Πιλινδευς.

Steph. de Urb. pag. 639. H. Πιλινδα —
δημῶ Καρίας. Οι δημόλαι, Πιλινδεῖς.

Πιδακίτις.

Hippocr. Epist. pag. 1278. 42. και τας
ποταμίους, ἢ κρηνίτιδας, ἢ πιδακίτιδας παρ' ἡμῖν
καλεομενας, &c.

Πιδακοεις. III. 276. F.

Eurip. Androm. v. 116.

Πιεξις.

Hippocr. de officina Med. pag. 744. G.
και εκ προσάλωης την πῖεξιν το πρώτον ηκιστα,
επειτα επι μαλλον, &c. . pag. 759. A. H.
829. C. ευ γαρ εἶδεναι χρη, ὅτι πῖεξις και αχ-
θοφορη παν κακον τοῖσι τέλοισι εἰν.

Πιεριεύς.

Steph. de Urb. pag. 639. H. Πιερία, πό-
λις εν ομωνυμῶ χωρίῳ. Ο πολίτης, Πιερίτης,
και Πιερίτης, και Πιεριεύς.

Πιερίκος. App. 1661. H.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 283. 6. f.
αναφερασι τη μυρσινῇ πιασαν, οδμην μεν εχου-
σαν ασφαλι, τα δ' αλλα, της Πιερικῆς πια-
σης ἀμείνω.

Strab. Geogr. Excerpt. pag. 509. A. ἡ
μεν εν Πυδνα, Πιερικῇ εἰν πολις.

Πιερίτης.

Vide supra Πιεριεύς.

Πιερίωτης.

Steph. de Urb. pag. 639. I.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 675. B. —
Μαγνήτας — Μακεδόνων τοῖς Πιερίώταις ὁμο-
ρους, &c.

Suid. Lex. II. 377. Κρίτων, Πιερίώτης —
ἰστορικός.

Πισμῶ.

Hippocr. de Nat. Pueri, pag. 241. 40.
της δ' οκοῖαν πληρεῶ εσχης ὁ πισμοδς γενήται,
ἀποπηδᾷ το πιάτῳ &c.

Πιθακνιον. III. 291. C.

Lucian. Quom. Hist. scrib. est. pag. 348.

B. οἶδα γαρ ηλικῶ ὁ κινδυνῶ, εἰ καὶ α των πε-
τρων κυλιει τις, και μαλιστα, οἶον τῶμόν τοῦτο
πιθάκνιον, ουδε πανυ καρτερῶς κεκεραμευμένον.

Πιθανολογῶ. III. 135. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 25. 38. πιθανολο-
γεῖν μεν πειράται, &c. . 383. 7.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 189. 67.
Τῷ λεῖω πιστευσας. Schol. Τῷ πιθανολογεῖν
θαρήσας.

Eustath. in Odyss. A. pag. 24. 10.

Πιθανολογῶ.

Aristoph. Pac. v. 994. Schol. *Biset.* (Vi-
de *Suid. Lex.* III. 379. in Voce Στωμύ-
λος). . *Thesm.* v. 468. Schol. *Biset.*

* Πιθανότης. III. 135. G.

Dion. Hal. II. 136. 29. ἡ πιθανότης, και
ἡ χάρις και ὁ παντα μέλῳν καιρός.

Diod. Sic. Bibl. pag. 25. 31. ὅταν εν ἡ της
πείρας ακριβεια καλίσχυη την των λόγων πιθα-
νότης, &c. . 110. 5.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 158. B.

Plat. de Leg. II. 887. B. διαφέρει δ' ου
σμηκρον ἀμωσέπως πιθανότης τινα τῶς λόγους
ἡμῶν εχειν, &c.

* Πιθανερίκος. III. 135. E.

Plat. Sophist. I. 222. C. D.

* Πιθεύς. III. 290. A.

Steph. de Urb. pag. 640. A. Πίθῶ, ὁμο-
νυμῶς τῷ αγγείῳ, δημῶ της Κεκροπιδῶ φυ-
λης. — Ο δημότης, Πιθεύς.

Πιθεών.

Diod. Sic. Bibl. pag. 376. 1. και Πολυ-
κλείῳ εν ταις ἱστορίαις ἐξηγεῖται περὶ του καὶ α
την οικίαν πιθεῶνῶ, λεῖων ὡς &c.

Πιθηκισμος. App. 1662. D.

Aristoph. Equit. v. 883. (Vide *Aucto-
rem*) Schol. Απαλαιοι και κολακευμασιν. Αλ-
λως. Μιμημασιν. . *Vesp.* v. 1281. Sch. *Biset.*

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. IX. §. 37.
pag. 282. Αλις τε αθλις βίη, και γογγυσμου,
και πιθηκισμῶ. Vide Not. Cl. *Gatakeri.*

Πιθηκοειδης. App. 1662. C.

Aristot. de Hist. Animal. I. 778. ult.
περὶ δε των πιθηκοειδῶν ζῶων, υστερον διορισθή-
σεται.

Πιθηκομορφος.

Lycophr. Alex. v. 1000. Πιθηκομόρφῳ
πῶμον Αἰωλῶ φθορον Τευξει, &c. Schol.

τω δυσμόρφω Θεοσίη, πιθηκῶ γὰρ, ἡ μιμῶ, καὶ ὁ λεγόμενός παρ' ἰδιωταῖς ἀρκοῖζιανός.

Πιθηκοκολπίτης.

Steph. de Urb. pag. 639. I. Πιθήκων κολπίτης. — Το ἐθνικόν, Πιθηκοκολπίτης.

Πιθηκισσάιος.

Steph. de Urb. pag. 639. I. Πιθηκῆσαι, νησοὶ περὶ Τυρρηνίαν. Οἱ οἰκητορες, Πιθηκουσαῖοι.

* Πιθηκοφάγῳ. *App.* 1662. D.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 283. 29. μιλιεῖναι δ' ὦν πάντες οὗτοι, καὶ πιθηκοφάγεοι.

Πιθηκοφορός.

Lucian. Piscator. pag. 218. B. οὔφει αὐτὴ καὶ μαλα τὰς πολλὰς αὐτῶν ἀλωπεκίας ἢ πιθηκοφόρος, ολίγας δὲ καὶ ἐξεφανωμένους.

Πικενήνιος.

Steph. de Urb. pag. 640. B. Πικενία, πόλις Τυρρηνίας. — Οἱ ἐνοικητορες, Πικενήνιοι.

Πικραζῶ.

Clem. Alex. Strom. Lib. VIII. pag. 933. 22. τὸ μέλι γλυκάζει μὲν τὰς υἱανούδας, πικράζει δὲ τὰς πυρέσσοντας.

Πικραίνω. III. 293. F.

Theocrit. Idyll. V. §. 120. Ἡδὴ τις Μόρσων πικραίνειται. *Schol.* λυπεῖται, πικρῶνεται, νικῶμεν.

Dion. Hal. II. 19. 4. ἀλλὰ καὶ γλυκαίνουσι τινες αὐτὴν [ἱ. ἀκοήν] ἥχοι καὶ πικραίνουσι, καὶ τραχύνουσι καὶ λεαινέουσι, &c.

* Πικρίζω. III. 293. E.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 762. A. Ἀθάβη δ' ἐστὶν ἡ χώρα, καὶ καρποῖς (πλήν τοῦ μελί) πικρίζει γὰρ τὸ πλεον) καὶ τοῖς &c.

Πικρογλώσσος.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 793. αἰ' αἰ, πικρογλώσσος ἀράς.

Πικροκαρπός.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 698. Ωμοδακῆς σ' ἄβαν ἡμερῶ ἐξόρυνει πικρόκαρπον ἀνδροκλήριαν τελεῖν αἰμαῖ & θεμίξ. *Schol.* πικρὸν καρπὸν καὶ κερδῶ ἐχέσαν. *Schol. β.* πικρὸν κερδῶ ἐχέσαν.

Πικροποιός.

Eustath. in Iliad. K. pag. 746. 23.

Πικροτέρως.

Eurip. Med. §. 500. *Schol.* εἴω γὰρ ἂν πικροτέρως ἐλεγχθείης, κτενέων πρὸς ἐπὶ ἀποκρίνασθαι.

Πικρότης. III. 292. D.

Eurip. Elect. §. 1013. καὶ τοὶ δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ Γυναικὰ, γλώσση πικρότης ἐνέει τις.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 54. 11. f. Μηδοὶ δὲ υπεκυψαν Περσῶσι διὰ τὴν τῆς πικρότης, &c.

Plat. Theætet. I. 159. E. περὶ μὲν τὴν γλῶτταν, αἰσθησὶν πικρότης· περὶ δὲ τὸν οἶνον, γινόμενὴν καὶ φερόμενὴν πικρότης. καὶ τὸν μὲν, & πικρότης, ἀλλὰ πικρὸν ἐμὲ δὲ, οὐκ αἰσθησὶν, ἀλλ' αἰσθανόμενον.

Πίλα.

Dion. Hal. I. 154. 11. τὰ μὲν οὖν ὅπλα ἠφανίσαι διὰ μὲν χρόνον, τὴν δ' ἐπικλήσιν ἢ συλὶς φυλαττεῖ τὴν αὐτὴν, Οραλία καλεμένη πόλις.

Πίλω. III. 296. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 109. 27. οὗτο ὑπὸ τῆς συνεχὲς τῆς καυμῶτος πλεῖστης πεπιλημένῳ, τὴν φύσιν ἐχει σερμένιον καὶ συμπέπλημένῳ ἄμμῳ.

Etymol. Magn. col. 661. 36. Πεπιλημένῳ, συνεσφίμενῳ· ἀπὸ μέλαφορος τῆς πίλῃς· ὅπερ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὑπὸ τῶν τεχνίων κάλασφίγεται.

Dion. Hal. II. 34. 10. πιλῶμεν δὲ κακοῖς περὶ πολλὰς τραχύτητας ἐκράζεν.

Πιλόω. Thef. III. 296. C.

* Πίλημα. III. 295. B.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 210. E. συν ἀνδρομηκεσὶ λημνισκῶν πιλήμασι χρυσοῖς πλεῖστη. *Vide Casaub. Animadv.* col. 369. 13.

Hippocr. de Corde. pag. 268. 50. ἡ καρδία μὲν ἐστὶν καρπὸς ἰσχυρῶς, οὐ τῷ νευρῷ, ἀλλὰ πιλῆματι σαρκῶ.

Πίλησις. III. 297. C.

Plat. de Leg. II. 849. C. καὶ ὅσων σκευῶν ἢ χρημάτων γεωροῖς μὲν πρᾶσις, οἷον δερμάτων, ἢ καὶ πάσης ἐσθῆτος, ἢ πλοκῆς ἢ πιλῆσεως, ἢ τινῶν ἄλλων τοιούτων. III. 58. B. ἡ δὲ τῆς πιλῆσεως ξυνοδὸς τὰ σμικρὰ εἰς τὰ τῶν μεγάλων διακενα ξυνυθεῖ.

* Πίλοποιός. III. 294. H.

Ἰ. Poll. Onom. Lib. I. pag. 101. Τεχνίται δὲ τῶν ὀπλῶν, ἀσπιδόπητορες, — πιλῶποιός.

Πίλοφορος.

Πιλοφορεω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 656. 5. λεῖται δ' ἔτι ὁ ἱερεὺς φλαμενίας, καὶ πιλοφορεῖ μόνῳ αἰ, τῶν ἀλλῶν ἱερέων ἐν μοναῖς πιλοφορέωνται ἱερεργίαις.

Πιλωρίης.

Steph. Byzant. pag. 640. C. Πίλωρῳ, πόλις περὶ τὸν Ἄθων. Τὸ ἐθνικόν, Πιλωρίτης, ὡς Ἀλωρίης.

Πιλωρίον.

Dion. Hal. I. 120. 10. τὴν δὲ δευτέραν τοῖς καλεσμένοις ὑφ' Ἑλλήνων Στεφανηφόροις, ὑπὸ δὲ Ῥωμαίων Φλάμισιν, ἔς ἐπὶ τῆς φορήσεως τῶν πιλωρίων τε καὶ σεμμάτων, &c. Vide *Annotat.* ad loc. Vol. II. pag. 335. col. 2.

Πιμωλιστηνῶ.

Steph. de Urb. pag. 640. C. Πιμώλισσα, ἐδῆερον, Φρερίον — Ὁ κάποικον τὴν πόλιν, Πιμωλιστηνός, ὡς Ἐμισα Ἐμιστηνός.

Πινακογραφικός.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1227. 50. δὴλον δὲ ὡς πάντῃ δεξιῶς πινακογραφικῷ χαρακτῆρι ὃν οἱ περιηγέμενοι ἐξηλώσαν, &c.

* Πινακοθηκη. III. 298. E.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 944. B. χωρὶς δὲ τὰ πλεῆθες τῶν ἐνλαυθα κειμένων πινακῶν, ἀλλὰ πινακοθήκαι, καὶ ναῖσκοι τινὲς εἰσι, πλεῖρες τῶν ἀρχαίων τεχνῶν.

Πιναμύτης.

Steph. de Urb. pag. 640. D. Πίναμυς, πόλις Αἰδύπης. Τὸ ἐθνικόν, Πιναμύτης, ὡς Αἰγυῶ Αἰδύτης.

Πιναρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 640. E. Πίναρα, πόλις — Τὸ ἐθνικόν, Πιναρεῖς, ὡς Μεταρεῖς.

Πιναρός. III. 300. H.

Lucian. de Somnio. pag. 6. B. χλῶνιον τε πιναρὸν ἐνδύση, καὶ σχῆμα δελοπρεπὲς ἀναλήψῃ, &c.

Dion. Hal. I. 208. 4. προῆλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐσθῆλα πιναρὰν περιβεβλημένος καὶ καλῆφης, &c.

Πινδαρεῖος.

Aristoph. Av. ῥ. 939. Τὸ δὲ τεῖχος φρενιμαθε Πινδαρεῖον ἐπῶ.

Πινδαρικῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 16. 30. ὡς δὲ τὸ Ἀτρεΐδης Πινδαρικῶς καλὰ διάσασιν, Δωρικὸν ἐστὶ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί.

Πινδοθεν.

Pind. Pyth. Od. A. ῥ. 125. Ἐσχον δ' Ἀμυκλας Ὀλβιοί, Πινδοθεν ὀρνυμένοι, &c.

Πινικόν.

Arrian. Peripl. maris Erythr. pag. 33. 13. Ed. Ocho. ἐν ᾗ καὶ κολυμβήσις ἐστὶν ὑπὸ τὸν βασιλεῖα Πανδῖονα πινικῶ, &c. lin. 3. f. pag. 35. 9. γινέσθαι δὲ ἐν αὐτῇ πινικὸν καὶ λιθία διαφανής καὶ συνδόνες, καὶ χελῶνας. *Auctor* πινικὸν semper appellat *Margaritam*: ideo non debet *pinicum* reddi. *Salm.* ad pag. 33. l. 2. f.

Πιννοθηγής. App. 1664. D.

Aristot. de Hist. Animal. I. 845. A. ἐπειτα καὶ ἐν ταῖς πίνναις οἱ καλεσμένοι πιννοθήραι. Marg. πιννοθήραι. Vide *Steph. App.* 1664. A.

Πιννοφόρος.

Lycophr. Alex. ῥ. 419. κερρόροφον παλουργόν. Schol. κερρόροφον δὲ εἶπε παλουργὸν ἀντιδιαστολὴν τε πιννορόφου παλουργῶ.

Πινυῶ. III. 418. H.

Hom. Odys. A. ῥ. 444. πινυῆ. Schol. Ὀλβιῶ, εὐδαιμόν, πλεῖστα, συνέτη, σωφρων. . Γ. ῥ. 131, &c. Vide *Eustath.* ad *Odys.* Γ. ῥ. 228. pag. 732. 7. quem locum citat *Steph.*

Lucian. de Saltat. pag. 500. C. ἀλλ' εἰ χρημῆδεν οὐκ ἐσθῆλα εἶπεν, μακρῶ πινυῶτερος, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ διορατικώτερος, ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπανελήλυθα.

* Πινυόφρων. IV. 201. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 396. *Simonid.* Εἰνεκεν εὐμαθῆς πινυόφρονος. . pag. 518. *Julian.* ἐν σιγῇ πινυόφρονι.

* Πινυῶς. III. 419. A.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 59. D. ex *Epicrate.* τὰ δὲ μοι πινυῶς εἰ τι καλῆιδῶς ἤκεις λέξον περὶ γὰρ.

Πιονόμος.

Æschyl. Suppl. ῥ. 51. ἐν πιονόμοις μαλῆρα ἀρχαίας τοποῖς &c.

Πισαίευσ.

Steph. de Urb. pag. 640. E. Πίσσα, πόλις και κρηνη της Ολυμπίας. — Λεγέται και Πισαίευσ.

Πισαίῳ.

Steph. de Urb. pag. 640. H. Πισάον — Το εθνικον, Πισαῖῳ. Omnino legendum Πισαεύς, ut Πισαεύς a Πίταον quod infra legitur, [sc. pag. 641. B.] *Salm.*

Pausan. Eliac. pag. 509. 3, 26.

Πισαῖης.

Steph. de Urb. pag. 640. E. Πίσσα, πόλις — Το εθνικον, Πισάται.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 545. A. Οἱ ἐν Πισάται την οικειαν απολαβούτες, &c.

Πισαῖς.

Steph. de Urb. pag. 640. F. Πισα — Το εθνικον, Πισάται. Το θηλυκόν, Πισάτις.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 545. B. Διωνομασθη δε πλείστον, ἢ Πισάτις, τότε μὲν πρώτον, δια τους ηγεμονας δυνηθείας πλείστον. — εἰς γὰρ οὐκ ὡς πόλεις μεριζομένης της Πισάτιδος, — οἷον τον μὲν Αὐφειαν την Πισάτιδος ἀρξαι.

Πισιδεύς.

Steph. de Urb. pag. 640. F. Πισιδία. Οἱ Πισιδάι, πρότερον Σολυμοί. — Λεγέται και Πισιδική, και Πισιδικόν, και Πισιδεῖς μέλα ἐκτάσεως τε ἰ.

Πισσαλοίφεω.

Aeneas Comment. Poliorcet. pag. 1659. 8. τε τε λιμενῷ το κλειθρον εἰς γην ανασπασαντας, ξηράναι δει και πισσαλοίφῃσαι, &c.

Πισσιζω. III. 331. E.

Aristoph. Acharn. ῥ. 189. Οἷσι πιτῆς. Schol. Κοινον ἐπὶ οἷνι και νεῶς, το πισσης οἷν. εἰ γὰρ πισσιζων οἷνῳ.

Πισευμα.

Aeschyl. Agam. ῥ. 886. ἐκ τωνδε τοι πᾶσις ἐνθαδ' ἔ παρασάει, ἐμῶν τε και σῶν κυριῶν πισευμάτων, ὡς χρεῖν, Ορεσῆς.

Πισευσις.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 832. §. 3. 4. ὡς και νοσησαντῶ τε βασιλεως ἀξιώθεις ἤκειν ἐπὶ τινῶν πισεύσεσιν ἐνὸλων, &c.

Πισεύεον.

Plut. Dion. V. 189. 12. Τιμωνίδη δε μαλ-

λον, ὡς οἶμαι, περὶ γε τεῶν πισεύεον, &c.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1027. B. αλλα και προσεχειν ὅλῳ πισεύεον και μη δικῶν πληρῆν την πόλιν.

Πισιρίης.

Steph. de Urb. pag. 640. I. Πίσιρον, ἐμποριον Θρακῆς. Το εθνικον, Πισιρίται. Vide pag. 225. E.

Πισοποιεω.

Joseph. de Maccab. §. 7. pag. 507. 2. και δια των ἐργων πισοποιήσας τες της θείας φιλοσοφίας λόγους.

Πισοποιῶ.

Suicer. Thes. Eccles. II. 740.

Πισότης. III. 145. G.

Aristoph. Thesm. ῥ. 471. πιθανα παντα. Schol. Bourd. Πισότης ἀξια παντα.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 400. 6. f. οἱ δε δικαιοσύνην και πισότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δε ἔδεν.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. pag. 60. 2. f. ἐπειμῆτο γὰρ ὑπο Κυρε δι' εὐνοϊαν τε και πισότητα. *Hist. Græc. Lib. IV.* pag. 255. 5. f. οὐδ' ἐμαλλον αἱ ἀλλαι πόλεις συν τῇ τυχῇ ἀπεσφραφισαν ἡμῶν, τοσέτω οὕτως ἢ ὑμετέρα πισότης μείζων φανεῖται ἂν.

Plat. de Leg. Lib. I. pag. 630. C. εἰ δέ, ὡς φησι Θεόνης, αὕτη πισότης ἐν τοῖς δεινοῖς ἦν δικαιοσύνην ἂν τις τέλειαν ονομασσειεν. Vide Auctorem.

Πισοφυλάξ.

Orph. Hym. in Solem, ῥ. 17. pag. 104. Πισοφύλαξ, αἰε πανυπερβῆλε, πασιν ἀρωγέ.

Πίσρα. App. 1666. A.

Eurip. Cycl. ῥ. 46. Διῶεν θ' ὑδωρ πῶσμων ἐν πῖσραις κελαι, πέλαις ἀνῆρων.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 545. D. την δε κρηνην, Πισαν εἰρησθαι, οἷον πῖσραν, ὅπερ εἰς πῶσραν.

Πίσρον.

Eurip. Cycl. ῥ. 29. Εἶω δε πληρῆν πῖσρα, και σᾶρσιν σέλας Μενων τέλαμαι τασδε, &c. *Cl. Casaub. ad Strab. Geogr. Lib. VIII.* pag. 545. D. pro πῖσρα in plur. legit πῖσραν in sing.

Πίσωμα. III. 146. F.

Aeschyl. Pers. ῥ. 170. συμβελοὶ λογ' τεδ' ἐμοὶ γινεσθε, Πέρσαι. γηραλεα πῖσώματα. Schol. ἦν αἱ

ἦοι ὧ ἀρχαίοι γεροντες πρῶτοι, &c.. Χρησ. 5. 977. ὅρκῳ τ' ἐμμένει πρῶτασι. . *Eumen.* 5. 214.

Eurip. Hippolyt. opert. 5. 40. pag. 475. Νυν δ' ευρυμοῖς πρῶτασιν τὰ ληθέα Κλεπτεσιν.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 426. A. Vide *Casaub. Animadv. ad locum*, col. 721. 11.

Πρῶτασι. III. 146. F.

Plat. de Leg. II. 943. C. — παρεχόμενον, μήτε τεκμηριον, μήτε μαρτυρων πρῶτασις λογων, &c.

Πρῶτασις.

Hermog. de Form. Orat. pag. 324. 19. εἴ' ἐν εἰη προκαταρκτικὰ, εἴτε πρῶτασις τε καὶ συστατικὰ, εἴτε ἀντιθέσεων λυτικὰ, &c.

Πισυήτης.

Steph. de Urb. pag. 641. A. Πισυή, πόλις Καρίας. — Το ἐθνικον, ομοίως Πισυήτης.

Πίλαυς.

Steph. de Urb. pag. 641. B. Πίλαον, πόλις Καρίας. — Το ἐθνικον, Πίλαεις.

Πίνισσαις.

Steph. de Urb. pag. 641. C. Πίνισσα, πόλις Λυκαονίας. Το ἐθνικον, Πίνισσαις, &c.

Πιτρίδιον.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 334. A. εχει δε καὶ πιτρίδια θαυμαστά. Lego πιτρίδουργια, non πιτρίουργια, ut mea *Strabonis Editio*.

* Πιτυάτης. III. 270. H.

Steph. de Urb. pag. 641. D. Πιτυή, πόλις Καρίας. — Οι πολῖται, Πιτυάται.

* Πιτυεύς. III. 270. G.

Steph. de Urb. pag. 641. C. Πιτυεία, πόλις — Το ἐθνικον, Πιτυεύς, καὶ Πιτυεία.

Πιτυνοπλοκ.

Aristoph. Av. 5. 1442. Schol.

Πιτυοκάμπτης. III. 333. F.

Eurip. Hippolyt. 5. 977. Schol. ἦν δὲ εἶδος ὁ Σινὶς υἱὸς Πήμονος περὶ τὸν Ἰσθμὸν ξενοκλῶν, ὁ καὶ πιτυοκάμπτης.

Plutarch. Thes. I. 8. 3. Ἐν δ' Ἰσθμῷ Σινυν τὸν πιτυοκάμπτην, ὃ τροπῶ πολλοὺς ἀνήρει, &c.

Pausan. Corinth. Lib. II. pag. 111. 20. Ἐξήλθον τραφῆναι λεῖξαι καὶ τὸν λεγόμενον Θησεως Πιτυοκάμπτην, &c.

Lucian. Prometh. es in Verbis. pag. 12. B. εἰ μὴ ἀρα τίς ἐμε διέλαθε τοιοῦτους πρῶτασις, καὶ τραγέλαφες καὶ αὐτὸς συνήθει- κως; Lego πρῶτασις, et ita Ed. *Amst.* A. D. 1743. I. 36. 50. ubi vide *Notas.* . *Ver. Hist. Lib. II.* pag. 399. B. . *Jur. Trag.* pag. 689. ult.

Πιτυοροφ.

Anth. Ep. Gr. pag. 24. *Alcæi.* Οὐκ ἔτ' ἀνα Φρυγίην πρῶτασις ὅσον ὡς πρὸς μελίψεις, Κρῆμα διὰ τρήων φθελόμενον δονακῶν.

Πιτυσσαιος.

Steph. de Urb. pag. 641. C. in Voce Πι- νισσα. et pag. 167. E. in Voce Ἀρκιροεσσα. Sed in Voce Πιτυσσαι, pag. 641. E. Το ἐθ- νικον, Πιτυέσις. Vide *Thes. III.* 334. D.

Πιτωρέως.

Hippocr. Aphorism. pag. 1243. E. ἐμ- προσθεν δὲ πρῶτασις διαίτην, ὡς ἂν ἐξαρκεσθῇ ὁ νοσέων.

* Πλασιασμος. App. 1670. C.

Aristoph. Ran. 5. 987. ἐπὶ τῷ γωνιασ- μῶς νοεῖν. Schol. Πλασιασμός, ἀπαλας.

* Πλασιαλίζω. I. 621. F.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1214. 19. ἦν δὲ τίς καὶ πλαγίαυλ. οθεν ἡ κοινὴ γλῶσσα το πλασιαλίζειν εἴληφε.

* Πλασιαυλος. I. 621. E.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 175. E. Ἰόβας — Αἰδύπιδες φησι λεῖν τὸν μόνον Οσιριδ. εἶναι ευρημα, καθάπερ καὶ τὸν καλου- μένον φώτιγλα πλαγίαυλον.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1214. 19.

Πλασιος. App. 1669. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 85. 30. Οτι πολλὰ τῶν εὐθειῶν μονάζουσι, πλαγίας μὴ εχέσαι, ἀλλ' οἷον σείρευσαι τῶν μετ' αὐτὰς πρῶτασις.

Dion. Hal. II. 12. 40. καὶ πρῶτον καλὰ τὴν ὀρθὴν ἐκφερομένα πρῶτασις, ἢ καλὰ τῶν πλα- γίων τινα.

Πλασιότης.

Demetr. Phal. de Elocut. §. 203. pag. 118. Φεῦγειν δὲ καὶ τὰς πλασιότηας· καὶ γὰρ τὸ ἀσαφές.

Πλασιοφυλαξ. App. 1670. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 716. 20. πρῶτασις
δε

δε τρεις εἰλας ἵππων ἐλάξε, καὶ πλαῖοφύλακας
τας ἵσας, &c.

* Πλακῆρ. III. 337. F.

Antk. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacch.* Πε-
λυπόην, πλακῆρα, πολυσεφانون, πολυκω-
μον, &c.

Πλαδαρῆαιος.

Steph. de Urb. pag. 641. E. Πλαδαραῖοι,
ἐθνὸν ἐπὶ ἀρκίᾳ κείμενον. Το ἐθνικὸν καθ' ἡμᾶς,
Πλαδαραῖοι καὶ Πλαδαρίτης.

Πλαδαρίτης.

Vide supra Πλαδαραῖοι.

Πλαδδίκω.

Aristoph. Lysistr. §. 171. Vide Schol.

Πλαδδῖω. App. 1670. D.

Aristoph. Lysistr. §. 989. πλαδδίη. Schol.
Biset. Πλάζη, πλαναῖ. παρα το πλαδδίεσθαι
Λακωνικὸν ῥημα, ὅπερ, εἰ καλῶς ἔχει ἡ γρα-
φή, το πλαναῖσθαι, ψευδεσθαι καὶ ἀπαῖσθαι
δηλοῖ. Vide Not. Cl. *Kust.* pag. 239.

Suid. Lex. III. 272. in V. Ρυχαχέιον. ha-
bet πλαδδίην pro πλαδδικῶ, *Aristoph. Lys.*
§. 171. ubi Cl. *Kust.* (in Nota jam citata)
legit πλαδδίην, nisi forte πλαδδίην descen-
dere dicatur a Themate πλαδδίω. *Suidas*,
in *Lex.* III. 121. pro Πλαδδίην legit Πλα-
δίην, quod exponit, παραφρονεῖν, πολεμεῖν,
πλησιάζειν.

Πλακενίης.

Steph. de Urb. pag. 641. F. Πλακενία,
πολις Λιβαρν. Το ἐθνικόν, Πλακενίην.

Πλακιανός.

Steph. de Urb. pag. 641. F. Πλάκη, πο-
λις Ἑλλησπονῖα. Ο πολίτης, Πλάκι. Το ἐθ-
νικόν, Πλακιανός.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 21. 23. καὶ
γὰρ ὅθι εἴε οἱ Κρησιωνῆται εἰδαμοῖσι τῶν νυν
σφῆας περισκευῶν εἰσιν ὁμόγλωσσοι, οὕτε οἱ
Πλακιηνοὶ, σφῆσι δὲ ὁμόγλωσσοι.

Πλακίος. III. 344. G.

Vide supra Πλακιαν.

Πλακενιάριον.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1165. A.
νομίζων ἀπο τῆ δειπνῆς πλακενιάριον τι καὶ
κρεῖας ὀπίον, &c.

Πλακενίηρον.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 647. 2. f.

ἐν Κρήνῃ δὲ φησι πλακενίηρον ποιεῖν, ὅπερ
ονομαζέσι γαστρὶν, &c.

Πλακενιώδης. III. 346. B.

Aristoph. Pac. §. 1194. τας Ἀμυλους.
Schol. Ἀμυλοι, πλακενίηδες τινες. οἱ δὲ ζῶμοι
πλακενιώδεις.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 646. C.
Ναν. ἀρ. πλακενιώδης δια τυρῆ καὶ ελαίᾳ
καλᾶσκειυαζόμεν.

Πλαμεύς.

Steph. de Urb. pag. 641. G. Πλάμ, πο-
λις Κορίας. Το ἐθνικόν, Πλαμεύς, τῷ χα-
ρακτῆρι τῆς χώρας.

* Πλανημα. App. 1672. F.

Æschyl. Prometh. §. 827. πρ. αὐτο δ'
εἴμι τερμῶν πλανημάτων.

Soph. Oed. Tyr. §. 746. Οἶον μ' ἀκυσαντ'
ἀρίως ἔχει, γύναι, ψυχῆς πλάνημα, &c.

Πλανησις. III. 342. F.

Aristoph. Thesm. §. 409. Πλανωμένη. Sch.
Bourd. Οὐκ ἐκ τῆς προαιρεσεως, ἀλλὰ δια
πλάνησιν καὶ ἀπερισκεψίαν ἐν τῷ πλανᾶσθαι
καὶ περιπαεῖν. §. 433. Schol. *Bourd.*

Πλανηέον.

Xenoph. Laced. Resp. Cap. 9. §. 5. pag.
85. 6. λιπαρὸν δὲ ε πλανηέον, εἰδὲ μιμηέον
τῆς ἀνεκλήτης, ἢ πλῆγας ὑπὸ τῶν ἀμεινονῶν
ληπῆέον.

Πλανηέω.

Suid. Lex. I. 111. Ἀληέω. πλανηέω. .
Hesych. Lex. pag. 60. 2.

* Πλανητικός. III. 343. A.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 531. A.
καὶ γὰρ Ἀρκαδικὸν ἐθν. Φασι καθαπερ το Πε-
λασγικόν, καὶ πλανητικόν ἀλλως, ὡς περ ἐκεῖνο.

Πλανοσιέης.

Æschyl. Eumen. §. 75. ἐλῶσι γὰρ σε καὶ
δι' ἡπείρε μακρᾶς βεβῶτ' ἀνάει τὴν πλανοσιέῃ
χθονα, &c.

Πλάξιππος. III. 390. B.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 144. Μελώπα,
Πλάξιππον ἃ Θῆσαν ἐλάξεν, &c. Schol. Νεω.
— πλάξιππον' ἡγουν τὴν πλετῆσαν τῆς ἵπ-
πῆς ἐν τοῖς δρομοῖς. τῆς τὴν ἵππικὴν, τὴν
πολεμικὴν. *Isthm. Od. B.* §. 31.

Πλαραϊοι.

Steph. de Urb. pag. 641. G. Πλαραϊοί, ἐθν. Ἡπειρε. Λεγονται δὲ καὶ Πλάριοι.

Πλαρασσευς.

Steph. de Urb. pag. 641. G. Πάρασσα, πόλις Καρίας. Το ἐθνικόν, Πλαρασσεύς.

Πλασις. III. 347. C.

Rhyn. Lex. pag. 605. 3. Πλάσις, ἀνάμξις, ἐκτυπώμα, μάλθαξις. *Suid. Lex.* III. 122.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 74. A. Φαινεται γὰρ ευθύς ὅτι μυθεῖ παραπλέκασιν ἐκόντες· ἐκ αἰνοῖα τῶν οὐλῶν, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυναλῶν, τεραλείας καὶ τερεψέως χάριν.

Πλασμαλίκως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 71. 36. Ὅτι ὀπηνίκα τὰς τῶν πρᾶσμαλίων περιπέλειας αὐξήσει πλάσμαλίκῳ ὁ ποιητὴς καὶ αὐτῶς εἰχεν ποιήσει αὐίας, ἢ πανυ δυσλύτως.

Πλασμαλῶδραφ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 46. 6. Ἴσεν δὲ ὅτι οἱ τοῖοι λοῖοι τὰ Ἀγαμέμνον, παρὰ τοῖς πλάσμαλῶδράφοις τῶν ῥητορῶν διδοῦσιν ἀφορμὰς κατηγορίας τῇ Κλυταιμνήστρᾳ.

* Πλασμαλῶδης. III. 347. B.

Aristot. Metaph. Lib. XI. Cap. 8. pag. 963. A. ὁλως δὲ το ποιεῖν τὰς μονάδας διαφορὰς ὁπωσὲν ἄλοπον καὶ πλάσμαλῶδες. λέγω δὲ πλάσμαλῶδες, τὸ πρὸ υποθεσιν βεβιασμένον.

Πλασοῖσαφια.

Joseph. Vita. §. 11. pag. 5. 2. f. καὶ πλάσοῖσαφίαν ἐπικαλεσας, &c. Vide pag. 17. 13. πρὸ τῆς πολεμῆς πλάσῶν αὐτῷ γραμμάτων κακεργίαν ἐπικαλεσαντες.

Πλασερεω. III. 347. F.

Cyrill. c. Julian. Lib. X. pag. 352. C. τι μὴ μαλλον αὐτον καὶ τὸ αὐτῷ δοκεν πεπλασερεῖν ἐν ἀρχαῖς;

Πλασως. III. 348. A.

Plat. de Leg. II 777. D. διάδηλόν γὰρ ὁ φύσει καὶ μὴ πλάσῳς σέβων τὴν δικὴν, μισῶν δὲ ὅλως τὸ ἀδικον ἐν τέλοισι τῶν ἀνθρώπων ἐν οἷς αὐτῷ ραδίως ἀδικεῖν.

Πλαλαιαίς.

Vide infra Πλαλαίεως.

Vol. II. N°. XIX. 3.

Πλαλαίεως.

Steph. de Urb. pag. 642. B. [Πλαλαίαι.] — Οἱ πολλοὶ, Πλαλαίεως καὶ συναμρεσιν. Ἀττικῶς, τὴς Πλαλαίεας. Καὶ Πλαλαιάτις, τὸ θηλυκόν, καὶ Πλαλαίης. E. in V. Πλαλαίης. *Herodot. Hist.* Lib. VI. Cap. 108. pag. 367. 1.

Πλαλαίης.

Steph. de Urb. pag. 642. C. *Herodot. Hist.* Lib. IX. pag. 514. 20. κατέλειπε δὲ ἐς τὴν Πλαλαίῃδα γῆν, περὶ τὸν Ἀσωπόν ποταμὸν τεταμένον.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 143. 78. λεγόμεν ὑμῖν τὴν γῆν τὴν Πλαλαίῃδα μὴ ἀδικεῖν. pag. 145. 42.

Πλαλαμώδης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 89. F. Ἐστὶ δὲ τῶν Κνιδῶν δύο γένη. αἱ μὲν — αἱ δὲ ἐν τοῖς λειοῖς καὶ πλάλαμώδεσιν ἀπολυόμεναι μέλαχῶρεσι.

Πλαλανεύς.

Steph. de Urb. pag. 642. D. Πλάται, πόλις Φοινίκης. Το ἐθνικόν, Πλαλανεύς.

Πλαλαίης.

Steph. de Urb. pag. 642. E. Πλαλαίᾶ, ἡ-σ. Λιεύης. Το ἐθνικόν, Πλαλαιάτης, καὶ Πλαλαίτης, ὡς Ζελείτης.

Πλαλαίης.

Vide Πλαλαίης.

Πλαλαίς. III. 191. E.

Lycophr. Alex. §. 1294. Πλάτιν. Schol. πλάτιδας, καὶ πλάτινας, λίνας, δαγίδας, τὰς νυμφὰς καλεῖσι Λάκωνες, Κύπριοι, καὶ ἑῖροι.

Πλαλαμφοδ.

Suid. Lex. I. 907. Ευρυόδεια. ἡ πλάλαμφοδ.

Hom. Iliad. B. §. 12. πόλιν ευρυάγυιαν. Schol. Πλαλαμφοδον, μεγάλην.

Πλαλαγλωσσ.

Aristot. de Hist. Animal. I. 786. E. μαλιστα δὲ τῶν ζῶων, μέγα τὸν ἀνθρώπον, γραμμάλα φθεγγεῖται ἐν τῶν ὀρνίθων γένει. τοιαύτα δ' ἐστὶ τὰ πλάλαγλωσσα αὐτῶν μαλιστα.

Per t. *Steph. Thes.* I. 856. E.

Aristot. de Hist. Animal. I. 908. E. ὁλως δὲ τὰ γαμψωνυχα παῖλα βραχυῖραχyla καὶ πλάλαγλωττα καὶ μιμητικά.

5 B

Πλαλαίστης.

Πλαγυλεσχης.

Anth. Ep. Gr. pag. 217. *Agath.* §. 5. Ηλθε δε Καλλιπύχης ὁ Κωϊὸς ὁ πλαγυλεσχης, &c.

Πλαγυλόγχης.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 799. 3. Αριστοφάνης δ' ἐν Σκηνᾷς καταλαμβανουσας εφη και των πλαγυλόγχων, διβολίαν ἀκούϊων.

Πλαγυπιλῶ.

Soph. Oed. Col. §. 318. Ἡλιοσερῆς κυνῆ. Schol. σκυλακή, πλαγυπιλῶ κυνῆ, ἥτοι περι-κεφαλαια, &c. Vide *Suid. Lex.* II. 55.

Πλαγυπῆς. III. 513. E.

Aristoph. Av. §. 1145. Δια το πλαγυπό-δας των αλλων μαλλον ειναι τες χῆνας.

Πλαγυπροσώπος. II. 1404. C.

Ælian. de Animal. Lib. XV. Cap. 26. a Cl. Auctore citatur.

Arrian. Peripl. maris Erythr. pag. 37. 4. Ed. Oxon. κατ' εἶδος δε παραλινεῖται ἐπὶ τὴν συνορίαν τῆς Θινᾶς ἐθνῶς τι, τῷ μὲν σωματὶ Κολοβοὶ καὶ σφοδρὰ πλαγυπρόσωποι, &c.

Πλαγυριν.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 152. B. δι-οπερ ἐλότριχας καὶ ἐλόκερας, καὶ προχειλους καὶ πλαγυρίνας γεννᾶσθαι.

Πλαγυρῆς.

Æschyl. Prometh. §. 850. ὅς καρπώσεται οσπὴν πλαγυρῆς Νεῖλῶς ἀρδεύει χθονα.

* Πλαγυρῆςχῶ. App. 1673. F.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 339. F. e *Nicocle* vel (secundum Cl. *Casaub.*) *Ti-mocle*. Vide *Animadv.* ad loc. col. 591. 37.

Πλαγυσημος. III. 766. G.

Aristoph. Av. §. 1294. Schol. ὁ δε κα-λάσιρις, χίλων πλαγυσημῶς.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 255. B. Ου-τοι δε καὶ ἐνδύσαι λεγούται τες ἀνθρωπες χίλω-νας πλαγυσήμους.

Πλαγυέρως.

Lycophr. Alex. §. 177. Schol. pag. 25. 7. f. ἀλλ' εἰσον, ἀνθρώπε, καὶ μὴ ἐνόχλει πλαγυέρως γραφεῖν ἡμᾶς, &c. . §. 513. Sch. ὡς ὀπισθεν εἶπον πλαγυέρως. . §. 517. Schol. . §. 1093. Schol.

Πλαγυῆς. III. 353. A.

Hippocr. de prisca Med. pag. 18. 30.

οισιν ἡπαρ, δια μὲν τὴν πυκνότητά καὶ πλαγύ-τητά, ἀνθεσθηκε τε καὶ ἐκ ὑπείκει. . I. 43. Θωρηκῶς καὶ πλευρεων πλαγύτητες καὶ γενό-τητες.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. A. pag. 40. ult. ὑπο δε τῆς πλαγύτητῶς εἶδε ἀμαρτεῖν οἰοῦντε ἦν αὐτῶν. sc. Καπρων.

Πλαγυφυῖς.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 297. B. πλαγύφυλα δε ποιεσι καὶ ὑψιπρημνα, καὶ ὑψ-οπρωρα δια τας ἀμπώεις, δρυϊνῆς ὑλης, ἥς ἐσιν εὐπορία.

Πλαγυωνυχῶ. II. 1345. G.

Plat. Definit. III. 415. A. Ἀνθρώπου, ζῶον ἀπτερον, διπεν, πλαγυώνυχον, ὃ μόνον των οἰῶν, ἐπιστημῆς τῆς κατὰ λόγους δεκτικόν ἐστίν. Vide *Diog. Laert. Lib. VI.* §. 40. pag. 335. Hunc locum citat Auctor.

Πλαγώνεις.

Suid. Lex. III. 126. Πλάτωνῶς καὶ Πλα-τώνειῶς λόγῶς. ὃ τε Πλάτωνῶς.

* Πλαγωνίζω. App. 1673. G.

Suid. Lex. I. 11. Φιλων, περὶ ἧς ἐρρεθη, Φιλων πλαγωνίζει, καὶ Πλαγῶν φιλωνίζει. Vi-
de Not. Cl. *Kust.* . III. 613. Φιλων Ἰεδαίῳ — ἐπλεῖσσε τε λόγον, παρομοιον Πλάτωνι-
ως καὶ εἰς παρομοίαν παρ' Ἑλληνσι τῶν χωρη-
σαι. Ἡ Πλαγῶν φιλωνίζει, ἢ Φιλων πλαγωνίζει.

Eusath. in Odyss. A. pag. 9. ult.

* Πλαγωνικός. App. 1673. G.

Lucian. Hermotim. pag. 284. B. ποσῶ-
τινι πλεῖστος των Ἐπικερειων, ἢ Πλαγωνικῶν, ἢ
Περιπατητικῶν; pag. 535. B.

D. Hal. II. 14. 42. . 31. 39. . 201. 11.

Πλαγωνικῶς.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 461. A. ἐν
δε τῶν τοις πρώτων, καὶ τας γυναίκας Πλαγωνικῶς
ἐχούσας, καὶ τὰ τέκνα;

Πλαγωνίς. App. 1673. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 533. In *Xenoph.* Εἰ-
πεῖο Φωνηεντὶ Πλαγωνίδῳ ἦθεε μύσσης, &c.
Vide Auctorem.

Πλεθρίαῖς. App. 1674. B.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. VII. pag. 522.
2. Καὶ πρώτον μὲν πυρρὰς ἐπὶ τῷ πόσῳ ὥκο-
δόμει, φοινίξι θεμελιώσας οὐ μείον ἢ πλεθριαί-
οις. Vide Not. 2. et *Suid. Lex. III.* 127. .
De Exp. Cyri. Lib. I. pag. 34. §. 4. ἀφικ-
νεύται

νεύλαι ἐπὶ τὸν Μασκῶν πόλεμον, τὸ εὐρύ πλεθραιῶν.

Lucian. Ver. Hist. pag. 375. C.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1095. C. *μηνεῖ* [serpentis] σχεδὸν τι καὶ πλεθραιῶν.

Πλειονως.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 826. §. 1. 10. ὅντι δὲ αὐτῷ τῷδε χαλεπῶ, πλειόνως παρ' ἐλύπει τὸ στρατιωτικόν, &c.

Πλειστικis. III. 486. F.

Xenoph. Oeconom. Cap. 16. §. 13. pag. 107. Ταύτ' ἐν (ἐφη) συ αλλῶς πως νομίζεις μαλλον ἂν γίνεσθαι, ἢ εἰ ἐν τῷ θέρει ὅτι πλειστάκις μέγαβαλοι τις τὴν γῆν; *De Re equestri. Cap. 4.* §. 1. pag. 14. καλον μὲν ἐν τοιῷ τῆς οἰκίας τὸν σταθμὸν εἶναι, ὅποι πλειστάκις ὁ δεσποτῆς οἰεῖται τὸν ἵππον.

Hippocr. Prædict. pag. 86. C. εἰ δὲ πλειστάκις διαπρήξαι ὁ σκληροτέρῳ ἀν' γενοίτο, &c. *De Rat. Viæ.* pag. 406. 17. 818. G.

Πλεισταρχίης.

Steph. de Urb. pag. 642. F. Πλεισταρχία, πόλις Καρίας, — Τὸ ἐθνικόν, Πλεισταρχίτης.

* Πλειστοβόλος. I. 668. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 303. *Leonid.* ἡ ῥ' οἱ παίκτας Ἡσθα τις; οὐ λην δ' ὦ γὰθε πλειστοβόλῳ.

Πλειστοδυναμεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 745.

* Πλειστομέρολος. III. 700. E.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 116. Πάρεθ' εὐρίαν τε κλισίῃ πλειστομέρολον. Schol. παρ' ἣν πλειστοί τῶν ἀνθρώπων ἀθροίζονται.

Eustath. in Iliad. B. pag. 184. 39.

Πλεκω. III. 359. D.

Aristoph. Lysistr. §. 152. πλεκῶν. Schol. Συνεστιαίνει, ἥτοι πλέκεσθαι. Schol. *Biset.* Vide Auctorem.

Πλεκτανοςολος.

Lycophr. Alex. §. 230. Ζεῦσαν αἰθυσί πλεκτανοςόλοις. Schol. ζέουσιν, καὶ ἀναβράζουσιν ἐν ταῖς αἰθυσίαις, ταῖς ἐπισολισμέναις ἐν πλεκταναῖς, ἥτοι σχοινίοις.

Πλεκτανω.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 279. 47. εἰ τε πολὺ ῥέει δια τὴν ἡπατὶ πεπλεκτανωμένη.

Πλεοναζοντως.

Eustath. in Iliad. N. pag. 905. 40. Καὶ σημειῖσαι ὅτι διὰ τὴν πλεοναζόντως καὶ διαφερῶντως ποδωκὴ καὶ ποδαρκὴ καὶ ποδας ταχύν καὶ ὠκύν ὁ ποιητὴς πολλαχὲ τὸν Ἀχιλλεὺς καλεῖ.

* Πλεονακίς. III. 484. G.

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. A. pag. 28. 2. f. καὶ χάριν σοι, ἐφη, μαλλον εἰσεῖμαι, ὅσω ἂν πλεονακίς εἰσῆς ὡς ἐμε.

Diod. Sic. Bibl. pag. 313. 28. καὶ φαινέται κατ' ἀγέλας πλεονακίς καὶ κατ' ἀκόρως τιθεμένον.

Πλεονασμός. III. 485. D.

Aristoph. Thesm. §. 1116. οχθόν. Schol. *Biset.* Οχθὴ καὶ οχθῶ, παρὰ τὸ εἶναι, ἡγουν ἐξέχειν λεῖσθαι, πλεονασμῷ τε θ.

Phan. Lex. pag. 607. 1. Πλεονασμός ἐστιν, ὅταν πλεονάσῃ συλλαβὴ λέξεως, καὶ πάλιν τὸ αὐτοσημαίνει, — καὶ τὸ θελω θελω. καὶ εἰερα, εἶδη δὲ τὰ πλεονασμῶ ἐστὶ τρία, παραδωγῆ, ἐκλάσις, καὶ παραπλήρωμα. *Lege plura apud hunc Lexicographum.*

Eustath. in Iliad. A. §. 263. pag. 75. 51. καὶ ὅτι ἐν τῷ Περιθῷ, ἡμαρτήσῃ ἢ περὶ πρόθεσις προσλαβὼσα τὸ ἰ καὶ ποιήσασα το, Περιθῷ, ἐκ Πλεονασμῷ ἀσυνήθεσ. *Odys. A.* pag. 15. 18. παρὰ τὸ ῥεω γίνεσθαι ῥῶδες, ὁ ῥῶς ὑπεκείμενῳ, καὶ πλεονασμῷ τε β' ἀιολικῶς, βροθῷ.

* Πλεοναχῶς. III. 484. G.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 716. A. ὡς πλεοναχῶς τὸ ἐμυμολογεῖν τὰς Κερήτας ἐν εὐπορῷ κείλαι. 998. C. καὶ μετὰ ῥαφονίης πλεοναχῶς.

Πλεονεκτῆριον.

Plat. Gorg. I. 490. C. καὶ κατὰ χρῆσθαι εἰς τὸ εαυτῷ σῶμα, καὶ πλεονεκτῆριον, εἰ μὴ μέλει ζημιῶσθαι.

Πλεονεκτικός. I. 326. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 544. 35. διεβεβαίωσαν γὰρ, εἰ μὲν καλῶς ἀρχὴ τῶν Συρακουσίων, κρίνειν αὐτὸν τυραννοκτόνον· εἰ δὲ πλεονεκτικώτερον, ἀδελφὸν φονεα.

Demosth. in Aphob. III. pag. 563. B. καὶ πρᾶγμα κατὰ σκευάσας ἀδικώτατον καὶ πλεονεκτικώτατον.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 378. 4. ἡ δὲ λευονίης αἰεὶ πλεονεκτικόν καὶ θηριώδη ζωὴ βίον.

βιον, κθεν οικειον, παντα δ' ἡγόμενοι πολέμια.

* Πλεονεκτικῶς. I. 1326. C.

Demosth. adv. Androtion. pag. 425. C. ἦν δ' αἰσχροῦς καὶ πλεονεκτικῶς εἶχε πρὸς υμᾶς. . *adv. Timocrat.* pag. 483. C. ἦν δ' ἀνίσως καὶ πλεονεκτικῶς εἶχε πρὸς υμᾶς Ἀνδροῖων. . c. *Eubulid.* pag. 536. C.

Lucian. Hermotim. pag. 297. C. ἀλλ' ὅπερ εἶπεν, πλεονεκτικῶς πανυ το ἀμφισβήτημενον συλλαβῶν, &c.

Πλεονεκτισαῖος. I. 1326. C.

Xenoph. Memorab. Lib. I. Cap. 2. §. 12. pag. 13. Hic locus a Cl. Auctore citatur.

Πλεονοσυλλαβέω.

Eustath. in Odyss. Ξ. pag. 557. 48. Ἰσέον δὲ ὅτι κανονοῦσι τὰς παρὰ κεῖθεν πλεονοσυλλαβὰς τὰς ἐν ἐσώτῳ χωρὶς τῶν ἀποφωνηνέων ἀρχομένων.

* Πλεονῶς. App. 1675. B.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 173. 1. τῇ δὲ Φιλοινίῃ σὲ Φασὶ πλεονῶς προσκένεσθαι.

Πλευμονίς.

Hippocr. de Intern. Affect. pag. 533. 16. πλευμονίς δὲ γινέσθαι ἀπο τῶνδε μαλίστα.

Πλευμορῶγης.

Hippocr. de Intern. Affect. pag. 533. 10. καὶ γὰρ οἱ πολλοὶ πλευμορῶγες ἐοίχες διαλέκτοισιν εἰς ἀποθάνουσι.

* Πλευνῶς. App. 1675. C.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 292. 16. f. οἱ Περσῶν μάσων τε ἀπὸ τοῦ οἰα πλευνῶς οἰνωμένοι, καὶ καὶ τῆς καὶ φιλεῖν ἐπειράτο.

Πλευρίον.

Hippocr. de Superf. pag. 261. 9. ἐπεὶ αὖτε ἐξελούγα συνίρηται τὰ πλευρία, ὅπως συμπεσον το σωμαῖον εὐσταλεστερον γενήσεται, &c.

Πλευρωμα.

Aeschyl. Sept. c. Theb. §. 895. Τέτυμμένοι δὲ θῶ, ὁμοσπλάγχων τε πλευρωμάτων. . *Χοηφ. §. 684.* νυν γὰρ λεβητὶ χαλκεὲς πλευρώμαλα σποδὸν κεκευθεν ἀνδρῶν εὖ κεκλαυμένον.

Πλευρωνάδε.

Vide infra Πλευρωνεύς.

Πλευρωνεύς.

Steph. de Urb. pag. 642. F. Πλευρῶν, πόλις Αἰτωλίας. Ὁ πολίτης, Πλευρώνιος — καὶ Πλευρωνεύς. Καὶ εἰς τόπον, Πλευρώνιαδε.

Πλευρωνίος.

Vide supra Πλευρωνεύς.

Πληβεῖ.

Dion. Hal. I. 81. 3. ἐκαλεῖ δὲ τὰς ἐν τῇ καλὰ δέεσσερα τύχῃ, Πληβεῖς, ὡς δ' ἂν Ἕλληνας εἰποῖεν, Δημολίκους.

Πληγμα. III. 390. B.

Soph. Antig. §. 1293. Γυνὴ τεθνήκε, — δύστην ἀρὶ νεομοῖσι πλήγμασιν.

Eurip. Troad. §. 788. ταδὲ σοὶ δίδομεν Πλήγμαλα κράτος, σερῶν τε κῆρυπος. Vide Auctorem.

Πληθυντικός. III. 380. H.

Phan. Lex. pag. 607. 3. Πληθυντικὰ ἐνικῶς ἐκφέρειν, Ἀττικῶν ἐστίν, οἷον τὸν Λακεδαιμόνα, τὸν Παιονα, ἀντὶ τῆς τῆς Λακεδαιμονίου, καὶ τῆς Παιονας.

Dion. Hal. II. 217. 20, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 299. A. Οἱ δ' Ἀττικοὶ — τὰς ἐνικὰς χρήσεις ἐπιστὰς, διὰ τῆς ὅτι τὰς πληθυντικὰς ἐκ ἐξ ἀκολουθίας ἐπιφέρουσιν. — τὰς μὲν τοὶ πληθυντικὰς ἐκ ἐξ ὁμοίως τῷ ποιῇ.

Πληθυντικός. III. 380. H.

Dion. Hal. II. 12. 38. καὶ πόλερον ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς λαμβανόμενα κρεῖττω ληψέσθαι συζυγίαν. . 217. 28, 35.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 609. A. 627. C. πολλῶν ὀνομασίῳ, τῶν μὲν ἀμφοτέρως λεγόμενων καὶ ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς, &c. . *Lib. XIII. pag. 882. A.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 15, 16. 31. ult. Ὅρα δὲ ὅτι πρὸ τῶν πληθυντικῶς εἰπῶν τὰ πρῶτα, [sc. §. 6.] ἐνικῶς ἐνταυθα λέγει πρῶτον, §. 50. . *pag. 628. 16. Odyss. A. pag. 32. 34.*

* Πληθυσμός. III. 381. A.

Eustath. in Iliad. H. pag. 551. 33. 770. 23. τὸ δὲ ἀγλαὰ δῶρα, καὶ ἐπαινον χρυσὸν ἔχει, καὶ πληθὺ δὲ αὐτοῦ ἐμφαίνει τῷ πῶς πληθυσμῶ. . *Odyss. A. pag. 7. 50.*

Πληθωρία.

Aristoph. Acharn. §. 30. Schol. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκοροδῶν ἠμενῆς, εἰς τὴν δριμύτητα μάλλον σπῶνται.

Πληκτικός.

Eustath. in Iliad. M. pag. 854. 12. τοὺς δὲ λιθὸς συνήκως φερόμενους καὶ πληκτικῶς, νίφασιν παρὰ ἄλλαι, &c.

Πληκτρον.

Πληκίρον. III. 391. A.

Aristot. de Hist. Animal. I. 787. A. γενη δ' ενια των ορνιθων εχει και πληκίρον. γαμψώνυχον δ' αμα και πληκίρον, εχον, εθεν. 1089. A.

Aristoph. Av. ξ. 760. Schol. Vide *Suid. Lex.* III. 130. 3.

Πληκίροφος. III. 391. C.

Aristot. de Hist. Animal. I. 787. A. εσι δε τα μεν γαμψώνυχια, των πηλικών τα δε πληκίροφον, των βαρέων.

Πλημη. III. 382. F.

Eustath. in Iliad. E. pag. 398. 9. Το δε πλήθειν ταύιον εσι τω πλημμύρειν. εκ γαρ τε πλήθω ρημαζο, ήτε παρα τω γεωγραφω πλήμη γινέσθαι, και ή εξ αυτης πλημμυρα. 455. 28, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 122. 23. Φανείσης δε της επι τω βυθω χερσς, παλιν επανελθεσαν εξαίσιον πλήμην αποκαλῆσαι τον πορον εις την προϋπάρξασαν ταξιν.

Πλημμυρια.

Pind. Olymp. E. ξ. 20. Schol. φασι γαρ οτι δια μεσης ρεων της Καμαρινης τη πλημμυρία αναπλασσει γην.

Πλημμυρω. III. 384. E.

Orph. Arg. ξ. 491. ενθα δε νυμφαι Κρηνη υπ' Αρτακη καλα ναμαζα πλημμύρεσιν. ξ. 881. Δακρυσι πλημμύρεσα γενειάδας.

Eustath. in Iliad. E. pag. 398. 9. Το δε πλήθειν ταύιον εσι τω πλημμύρειν. 565. 41.

Πλημυραλης.

Steph. de Urb. pag. 642. G. Πλημύριον, φρεριον Συρακυσων. Ο οικητωρ Πλημυριάτης, και Πλημυράτης.

Πλημυριαλης.

Vide supra Πλημυραλης.

Πληροσελην.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 621. 40. Ισέον δε οτι εν τω, φαεινην αμφι σεληνην, ε την πλησιφαῖ νοήσον και πληροσέληνον, &c.

Steph. Thes. III. 376. G.

* Πλησίγναθος. II. 56. D.

Eustath. in Iliad. A. pag. 104. 48. ο δε τοιζο ανεμο, ειη αν Ομηρικως ειπειν, και πλησιζο, ε προ ομοιοση, ειρηκε τις και αριον πλησίγναθον.

VOL. II. N°. XIX. 4.

* Πλησιοχωρος. IV. 665. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 243. 15. 321. 12. ευθυς δε και των πλησιοχώρων πύλων πλειονας προσηλαζο, &c.

Dion. Hal. I. 34. 4. και διααῦτα τοις πλησιοχώροις οντα [sc. Κακον] λυπηρόν. 97. 15. εις το συναψαι φιλοσηα προτας πλησιοχωρους πολεις αναγκαίαν.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 198. 9. f. οὔτοι οι Αιθιοπες και οι πλησιόχωροι τουισι, &c.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 285. 65.

Πλησμη.

Apoll. Rhod. Arg. I. ξ. 757. Schol. διαφερει πλήμνη και πλήσμη. ή μεν γαρ την χοινικίδα σημαίνει τε τροχε ή δε πλήσμη, την πλημμύραν τε ποταμυ. Lege quæ sequuntur. *Phau. Lex.* pag. 608. 2.

Πλησμονωδης.

Hippocr. de Rat. Viē. pag. 393. 29. ει μεν τοι ροφημαζι χρεοίλο πρισανη, επιπινοι δε μελίκρηον, ασαν πλησμονῶδες αν ειη, και φυσῶδες.

Πλησευω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 8. 49. λαρω δ' εκεινῳ εικασε τον παρασίον, δια το πλησεύεσθαι οἷς ἀπλησεύεζαι.

Πλίσμα. App. 1677. A.

Soph. Trachin. ξ. 530. ήν δε μελωπων ολοεντα πλίσμαζα, και συνῳ αμφοῖν.

Eustath. in Odyss. Z. pag. 266. 11.

* Πλινθευσις. III. 397. G.

Suid. Lex. III. 131. Πλινθεία. εκ τε πλινθευω. ή πλινθευσις.

* Πλινθηδον. III. 397. D.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 122. 4. f. κοιψαμενοι ξυλα — πλινθηδόν συνιθεισι, &c.

Πλινθινιης.

Steph. de Urb. pag. 642. H. Πλινθίνη, πολις της Αιτυπιας, — Ο πολίης, Πλινθινίτης.

Πλινθινος. III. 396. F.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 325. 9. εσαν εν τησι Σαρδισι οικιαι, αι μεν πλευνες, καλαμιναι οσαι δ' αυτων και πλινθιναι εσαν, καλαμυ ειχον τας οροφας.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 167. 2. f.

Πλινθιον. III. 396. G.

Suid. Lex. III. 131. Πλινθιον. παραλαξέως εἶδος. Αὐτὸ δὲ ἐν πλινθίῳ αἶψαν τὴν στραβίαν, βαδὴν ἐπορευέσθαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 512. 10. οἱ δ' Ἰλ-
λυριοι, συνλαξάντες εαυτοὺς εἰς πλινθίον, ἐρρωμε-
νῶς συνεστησαν τὸν κίνδυνον.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Z. pag. 482. 4.
Ὡς περ γὰρ μικρὸν πλινθίον ἐν μεγάλῳ τεθέν,
εἶω καὶ τὸ Κυρὸν στραφεύμα δσ.

Arrian. Tacl. pag. 69. ubi nota differ-
entiam inter Πλαίσιον et Πλινθιον. Locus
Xenophontis ad quem respicit *Arrianus* ex-
stat in Lib. III. *De Exp. Cyri*, Cap. 4. §.
11. pag. 170. Ed. *Wells*. Vide *Steph. Thes.*
III. 397. B.

Πλινθίς. III. 397. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 107. 20. τὸ δὲ τε-
λευταίον, τὸ καλῶς παρήθεν, εἰς πλινθίδας πα-
ραμήκεις τυπέντες, τιθεασιν εἰς τὸν ἡλίον.

Πλινθοποιία.

Pind. Olymp. Od. E. §. 20. Schol. ἔγχαρ
φησι τοστέον πλημυρεῖν ὡς δυνασθαι τῇ νεωσὶ
καλασκειασθείσῃ πολεῖ τοστέον παρασχεῖν πη-
λον πρὸ πλινθοποιίαν, δσ.

Πλινθερεῖν. III. 396. F.

Plat. Theaet. I. 147. A. καὶ πηλὸς ὁ
τῶν πλινθεργῶν, δσ.

Πλινθοφορεῖν. III. 396. E.

Aristoph. *Av.* §. 1139. Ἐτεροὶ δ' ἐπλινθο-
φόρεν πελαργοὶ μυριοί. §. 1149.

* Πλινθοφορεῖν. III. 396. E.

Aristoph. *Av.* §. 1133. ἐκ Αἰδύπτιος Πλιν-
θοφόρε, ἔλκερε, ἔτεκλεν παρῆν.

* Πλινθῶ. III. 397. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 150. *Bianor.* Σαρ-
διες — Αἰ Κροισῶ τὸ παλαιὸν ἐπλινθώσασθε
μελαθρον, δσ. *Vincent.* aedificastis. ficut
πλινθεύειν, non tantum componere lateres,
sed et aedificare et coagmentare significat.

* Πλινθυφής. III. 396. F.

Aeschyl. Prometh. §. 449. κ' εἶε πλινθυ-
φεῖς δομὲς προσήλκε ἴσαν, ἔξυλουργίαν.

* Πλοητορεῖν. III. 370. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 111. *Satyr.* Ἡδὴ μὲν
ζεφυροῖο πλοητόκε ὕψρον ἄημα Ἡρεμα λειμωνίας
πνέει ἐπ' ἀνθοκομῆς, δσ.

Πλοιοειδής.

Aristoph. *Equit.* §. 759. τὴν ἀκαλίον. Sch.
Biset. ἀλλαχε δὲ ἡ ἀκαλίον πλοιοειδὲς σημαίνει.

Πλοκερεῖν.

Theocrit. Idyll. Z. §. 18. πλακερῶ. Schol.
Πλακεῖ. — γραφεῖται δὲ καὶ πλοκερῶ, αὐτὴ τε
πεπλεγμένῳ.

Πλαθυγεία. III. 399. A.

Aristoph. *Vesp.* §. 675. *Av.* §. 732. *Equit.* §. 1088. καὶ μοι δοκεῖ ἡ θεὸς αὐτὴ
τε δὴ με καλαχεῖν ἀρβυαίνῃ πλαθυγείαν. Vide
Schol. et Not. Cl. *Casaub.* ad loc. pag. 99.

Πλατισταθής.

Aeschyl. Choeph. §. 798. οἱ τ' ἔσωθε δωμαίων
πλατισταθῇ μυχὸν νομίζετε, κλυεῖτε, συμφρονες
θεοί.

Πλατίζε. III. 399. G.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 517. A. e
Menandro. Ἰωνικὸν πλατίζε, ὑποσάσεις ποιοῦν
Κανδαυλὸν ὑποβησιῶν βρωμαῖα. Lib. IV.
pag. 132. F. Vide *Casaub. Animadv.* ad
loc. col. 251. 57. et *Menandri Fragm.* ex
Ed. *Cler.* pag. 176. 14. cum Not.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 325. ult.

Πλατῆλεια.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1125. A.
Γερραῖοι πλατῆλαιοι παλίων εἰσιν, ἐχρῶσι τε
παμπληθὴ καλασκευὴν χρυσωμάτων τε — καὶ
κράνηρων, συνεκπωμασι καὶ τῇ τῶν οἰκῶν πλα-
τελείᾳ.

Πλατεῖς. III. 400. G.

Phan. Lex. pag. 609. 2. Πλατεῖς, ὁ Ἄδης.
Anth. Ep. Gr. pag. 364. Ep. 2. Χθὼν σε
τεκεν, πονεῖ δὲ διώλεσε· δέκλει δὲ θεῶν Πλα-
τῆς.

Πλατῆω. III. 399. H.

Aristoph. *Plut.* §. 221. πλατῆσωσιν. Sch.
Πλατῶ, ἀμεταβάτως, αὐτὴ τε πλεῖον ἐχὼ καὶ
πλουτῶ, μεταβατικῶς, πρὸ ἀλλοτρίου οἶον,
πλουτῶ ἀρετῇ. καὶ πλεῖω, ἀμεταβάτως πρὸ
γενικῇ, ὡς παρὰ Λιδανίῳ Πλατῶ ρημαίων
ἦγεν ἐνεκα τῶν ρημαίων.

Phan. Lex. pag. 609. 2. Πλατῶ, εὐπερῶ,
ρημαζίζομαι. πλεῖω εἶω, ἀμεταβάτως. πλου-
τίζω δὲ ἐβρον, μεταβατικῶς.

Πλατῆρος. III. 399. G.

Xenoph. *Oeconom.* Cap. 2. §. 10. pag. 13.
Ορῶ

Ορῶ γὰρ σε — ἐν τι πλεῖστον ἐργον ἐπισταμενον, περιεστειαν ποιεῖν.

Πλεῖστος.

Steph. de Urb. pag. 642. H. Πλέτιον, ὡς Ρηγίον, πόλις Τυρρηνῶν, ἧς το ἐθνικόν, Πλουτίνῳ.

* Πλεῖστοδωρεα. III. 398. F.

Orph. Hym. in Cerer. §. 3. pag. 138. Πλουῖδοδωρεα θεα, ἑαχυοδωρεα, πανῖδοδωρεα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 8. II. καθαπερ καὶ τον Ορφέα προσμαρτυρεῖν, λεόνια, Γη μήτηρ παλίων Δημήτηρ πλεῖστοδωρεα.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 973. D. θύσαι μὲν πανόδημῳ δέησει λευκὴν μηκάδα, — ἑφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλεῖστοδωρεαν, &c.

Πλεῖστοδωρεω.

Orph. Hym. in Pluton. §. 4. pag. 116. Πλέτων, ὅς καλεῖται γαίης κληΐδας ἀπάσης, Πλουῖδοδωρὸν γενεὴν βροχὴν καρποῖς ἐνιαυτῶν, &c.

Πλεῖστοδωρη. III. 398. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. *In Apoll.* Πρηῖν, πανδερκῆ, παναπήμονα, πλεῖστοδωρη, &c.

Πλεῖστοδωρης. III. 398. F.

Hesiod. Erg. §. 121, 125.

Orph. Hym. in Δαιμόνα. §. I. pag. 170. Δαιμόνα κικλήσκω — Πλεῖστοδωτην, &c.

Lucian. Timon. pag. 39. D. οὐδὲ ὁ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ Πλεῖστον ἀποστέλλει με παρ' αὐτοῦ, ἅτε πλεῖστοδωτης καὶ μεγαλόδωρῳ καὶ αὐτὸς ὦν. *Cronosol.* pag. 1026. D. ἐπειδὴν δὲ καθάραν τὴν οἰκίαν ἐξεργασῶναι, θυοῖων Διὶ πλεῖστοδωτη, καὶ Ἑρμῇ δώτορι, καὶ Ἀπολλωνί μεγαλόδωρῳ.

Πλεῖστοποιος. III. 398. G.

Plut. de Superstit. pag. 165. A. ὦ τλημον ἀρετῇ λοῖσθαι ἀρα ἦσθα, ἐγὼ δὲ ὡς ἐργον σε ἤσκειν, ἀφείς τὴν πλεῖστοποιὸν ἀδικίαν, &c.

Πλεῖστοφαφεις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 769. 47. τοῖσιν γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οἱ πλεῖστοφαφεῖς.

Πλεῖστοχθων.

Æschyl. Eumen. §. 949. γόνος πλεῖστοχθων ἐρμαῖαν δαιμόνων δόσιν τίοι. Schol. ὁ ἐκ γῆς πλεῖστοχθων καρπῳ.

Πλεῖστονιον.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 374. B. — καθαπερ ἐν τοῖς Πλεῖστονίοις καὶ τοῦτο χωρίον Πλεῖστονιον τι υπελαμβανόν, &c. *Lib. XIII.*

pag. 933. B. Ἱεραπολῖς, ὅπου τὰ θερμὰ ὑδάτια, καὶ τὸ Πλεῖστονιον, — τὸ δὲ Πλεῖστονιον ὑπ' ὀφρύϊ μικρὰ τῆς υπερκειμένης ὀρείνης, ἑομίον ἐστὶ συμμεῖρον, ὅσον ἀνθρώπον δεξασθαι δυναμένον, βεβαθυῖαι δ' ἐπιπολύ.

Πλυμα. III. 402. B.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 356. 19. ἀλῆον καθάρων πινόμενον ἐν ὑδατί, ψύχει. καὶ πλύμα σαΐδος ἐπὶ πυρί. 407. 9.

Πλυνεαί.

Steph. de Urb. pag. 642. I. Πλυνεαί, νησὶ ἐν τῷ Νεῖλῳ. Τὸ ἐθνικόν, Πλυνεαῖ, καὶ Πλυνεάτης.

Πλυνεαίης.

Vide supra Πλυνεαί.

Πλυσίς. III. 402. C.

Eustath. in Iliad. X. pag. 1362. 47. Vide *Steph. Thes.* III. 403. C. In Voce Πλυν. *Strab. Geogr. Lib. X.* pag. 685. A. Vide *Steph. Thes.* III. 299. H. in Voce Πλυν.

Πλωθειάζε.

Vide infra Πλωθειεύς.

Πλωθειάθεν.

Vide infra Πλωθειεύς.

Πλωθειεύς.

Steph. de Urb. pag. 642. I. Πλώθεια — ὁ δημόσης, Πλωθειεύς, καὶ Πλωθεύς. Τὰ τοπικά, Πλωθειάθεν, Πλωθειάζε, Πλωθειῆσι.

Πλωθειῆσι.

Vide supra Πλωθειεύς.

Πλωθεύς.

Vide supra Πλωθειεύς.

Πλωίμῳ. III. 374. A.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 24. 13. καὶ τὰς ναυς ἀμα ἐπληρεν, ζευξαντες τε τὰς πάλαιας, ὥστε πλωίμους εἶναι, καὶ τὰς ἀλλὰς ἐπισκευασάντες. 107. 63. 7. 27.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 473. C. ἐλώδης δ' ἐστὶ σφοδρά, καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μογὶς πλώϊμῳ.

Πλωίηρ. III. 374. E.

Aristoph. Eccles. §. 1079. Ἐλκοντε τοὺς πλωίηρας ἂν ἀπεκναιεῖ.

Anth. Ep. Gr. pag. 356. *Platon.* Πλωίηρες σωζοισθε καὶ εἰν αὐτὴ καὶ κατὰ γαῖαν.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 95. pag. 66. περινεως δὲ καλεῖ [sc. *Thucydides, Lib. I.* pag. 10. 18.]

10. 18.] τας αλλας επιβαλας, ὅς και πλωήρας καλεῖ.

Plat. de Rep. II. 489. A.

Πλωήρ. III. 374. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 86. 27, 40. πολλήν δὲ διεξιὼν πεδιαδα χωραν, δεχέσθαι πόδαμους καὶ ολίγας πλωήρας, &c.. 211. 12.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 405. A.

Hippocr. de Flat. pag. 296. 43. οὐ γὰρ ἂν πόδε τα πλωά ζωα ζῶειν ἡδύνατο, μη μελεχούσα πνεύματι.

Aristot. de Hist. Animal. I. 763. D. τα μεν γὰρ αὐίων [sc. ζῶων] εἰν ἀελαῖα· τα δὲ μοναδικα, και πεζα, και πτηνα, και πλωά· pag. 786. B. τα δὲ πλωά, σελανόποδα εἰ.

Πνεεεβίτης.

Steph. de Urb. pag. 643. A. Πνεεεβίς, πόλις Αἰδύπτε. Ο πολίτης, Πνεεεβίτης.

Πνευμαλίαω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 781.

Πνευμαλίζω.

Eustath. in Iliad. E. pag. 396. 45. Οι αρχαιοι και εν μεσῳ λεξεων, ἐπνευμάτιζον και τα φωνηεντα και το ῥ.. 397. 7.. *Odyss.* A. pag. 14. 18. Οτι το αθροοι και αθροα και το αθροον, πρὸ διαφορον σημασιαν διαφορως οἱ Αττικοι επνευμαλίζον. *Lege quæ sequuntur.*

Πνευμαλίον. III. 408. E.

Marc. Antonin. de Reb. suis, Lib. II. §. 2. pag. 37.. *Lib.* VIII. §. 25. pag. 247. 6.. §. 56. 2. pag. 259.

Πνευμαλισμός.

Eustath. in Iliad. E. pag. 397. 9. Ηρωδιανὸς δὲ περὶ τῆς ὡς ἐρρεθη καὶ αὐτὸν Φιλιππον [pag. 396. 48.] πνευμαλισμὸς νοησας ἐλεροῖον τι φησιν, &c.. *Odyss.* A. pag. 27. 13.

Phav. Lex. pag. 136. 2. in Voc. Αἶον βοᾶν.

Πνευμαλοκινή.

Suicer. Thes. Eccl. II. 784.

Πνευμαλοκινήως.

Suicer. Thes. Eccl. II. 784.

Πνευμαλοκληῶρ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 784.

* **Πνευμαλοποιεω.** III. 407. C.

Aristot. Probl. II. 791. C. το μεν εν πρωτον θερμαινον τα πεπηγῶτα, υψοτερα ποιεῖ και εξ υδρων πνευμαλοποιεῖν, ὁ κηρὰ ποιεῖ διαχέον.

Πνευσιαω. III. 409. D.

Suid. Lex. III. 135. Πνευσίων. φυσῶν. εμπνεων. Ο δὲ ἐκεῖο πνευσίων ἡμίπνευς υπο του βροχε.. *Phav. Lex.* pag. 610. 1.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 556. 24. και ἦν πρὸ επὶ [αἶπ.] βαδιζή, πνευσίᾳ σφοδρα.. *De Morb. Vulg.* pag. 1213. E. Φρικαι τε αὐτῇ εἰν ὅτε ενεπιπτον, ὡς ζυναῖειν το σωμα και ξυκαλυπτεσθαι τε και πνευσίαν. *Lucian. Timon.* pag. 47. B.

Πνίμα.

Aristot. Rhet. Lib. III. Cap. 10. pag. 476. 2. f. Ed. Cant. Καὶ Κηφισοδότῃ, σπεδαζοντὶ Χάρητῃ ευθυνας δειναι περὶ τον Ολυμδιακὸν πολεμον, ἡθανακῆει, Φασκων, εἰς πνίμα τον δημον εχούσα, τας ευθυνας πειραῖσθαι δειναι. *Hunc locum citavit Dion. Hal.* II. 195. 40, &c.

Πνίμωνη.

Eurip. Phæn. γ. 331. Schol.

Πνίμ. III. 419. E.

Hippocr. de Humor. pag. 49. 46.. 405. 12. ἦν δὲ ὑψῇ ἡ κοιλίη ἥ, — και ἐμεῖοι, και πνίμοι, τῆροισιν κραλίζον ἀτρεμίζειν.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 450. 22. ὁ δὲ Δοριμαχὸς εν τῷ περὶ τας πυλας ὠθισμῷ και πνίμῳ διεφθάρη.

Athen. Deipn. pag. 227. C. ex *Anax.*

Πνίμωδης.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 162. D. Οἱσι πνευμα ανελκείαι, και φωνη πνίμωδης, &c.. *De Morb. Vulg.* pag. 1217. D. μελα πνίμωδες βηχ.

Πνί. III. 420. A.

Suid. Lex. III. 135. Πνί. καυμα.. *Phav. Lex.* pag. 610. 1.

Diod. Sic. Bibl. pag. 121. 16. ὁ δὲ πρὸειρημενὸς λιθὸς, φυσομενὸς εν ταις πέτραις, την μεν ημεραν δια το πνί εχ οραται, κραλμενὸς υπο τῆς περὶ τον ηλιον φέγγες.

Lucian. Herodot. pag. 329. D. και υποδεχέσαι πολις ἡ αριση, εἶσα ε καὶ α Πισαν, μα Δί', εδὲ την ἐκεῖθι γενοχωριαν, και σκηνας, και καλυβας, και πνί.

Aristoph. Acharn. γ. 659. Schol.. *Av.* γ. 727. μερῖω πνίει.. γ. 1091. Vide Schol.

Πνίω. III. 419. B.

Lucian. Catapl. pag. 226. D. ἐν με πνίγει μαλιστα, ὧ Κλωθοι, διοπερ εποθουν και πρ.

πρὸς ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακύψαι παλιν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 434. 6. διὰ τὴν ψυχρότητα τὴν ἐκ τῆς αὐρᾶς τῶν ὑδάτων, Φρικὴ καλεῖται τὰ σωματά, καὶ αὖτε τὴν μεσημέριαν ἢ θερμότης ἐπνίεν, &c.

S. Matth. Evang. XVIII. §. 28. καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνίε.

Πο.

Aristoph. Lysistr. §. 155. πω. Schol. *Biset.* τὸ δὲ πο, αὐτὸ τὸ πόκα, ὃ ἐστὶ πόλιν, παλαιά, εἰρηλατὶ καὶ ἀποκοπὴν.

Pw. Steph. Thes. II. 1508. C.

Ποαζω. App. 1679. H.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1115. B. καὶ τὸ πελαγὸς ταπεινὸν εἶναι — ποάζειν τε τὴν ἐπιφανείαν διαφανομένην τε μνῆς, &c.

Ποδαβρος. III. 506. G.

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 55. pag. 20. Καὶ τότε Λυδὲ ποδαβρὲ πολυψηφίδα παρ' Ἑρμὸν φεύγειν.

Ποδαβρίζομαι.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 990. C. οὐδὲν καὶ τοῖς παχυνευροῦσι καὶ ποδαβριζομένοις κλῆναι καὶ ἀνθρώποις ἐπικρεῖ.

* *Ποδαλῆς.* III. 507. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 300. Οὐ ματὸν, εἰ δὲ Λυκῶνα παρησομεν, οἷσι ποδαλῆς Κάτθανε.

Ποδαλεώτης.

Steph. de Urb. pag. 643. E. Ποδάλεια, πόλις Λυδίας — Ὁ ποδλήτης, Ποδαλεώτης.

Ποδανιπλήρ. III. 506. F.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 155. 12. ἦν οἱ ἀλλὰ τε αἰθάλα μυρία, ἐν δὲ καὶ ποδανιπλήρ χρύσεον. — I. 20, 24.

Ποδαρίζω.

Aristoph. Equit. §. 694. Schol.

Ποδενδύζω.

Æschyl. Choeph. §. 998. νεκρὰ ποδενδύζον δρύτης καὶ ασκὴν ὄμα, &c.

Ποδηλής. III. 508. B.

Suid. Lex. III. 136. Ποδηγέστρον. ἰδηλὸν καὶ ἄλλο. *Phav. Lex. Bort.* pag. 610. 2.

Lysiae Orat. pro cæde Eratostr. pag. 15. 2 f. πῶς γὰρ ἂν, εἰς ἐν τῷ δωματίῳ ποδηγὴς καλεῖται εὐθύς. Vide Cl. Taylor. Not. 38. et Auctorem nostrum.

Ποδηλία.

Lycophr. Alex. §. 11. Schol. §. 846.

— τριπλανὲς ποδηγίας.

Ποδηνεκός. III. 508. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 526. *In Creusam.* §. 4. Πανία περὶ ἐκκαλύψε ποδηνεκὴν χροα πεπλῶ, &c.

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 195. pag. 79. Εσθλήν τε τοῖνδε χρεωνῶν, κισθῶν ποδηνεκὴν λινέω.

Ποδηνεμός. III. 508. D.

Phav. Lex. pag. 610. 2. Ποδηνεμός, ὑπὸ πτερῶν, ἢ τοῖς ποσὶ ταχέως. Vide *Hom. Iliad.* B. §. 786. Schol.

Hom. Iliad. E. §. 353. Schol. §. 368. Schol. ab Auctore citatur, quibus exemplis addatur *Iliad. A.* §. 195. Schol. Ἰση ἀνέμοις καὶ τὸ ταχέως.

Anthol. Ep. Gr. pag. 386. *Mnesalc.* Αἰθιγῆς, ξενε, τὸνδε ποδηνέμεν ἐννεπε τυμβόν, &c. Vide *Suid. Lex. III.* 136. ubi hic §. citatur, in Voce Ποδηνεμός.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 117. C. καρκίνοι ποδάνεμοι τε, καὶ τανύπτεροι λυκοὶ &c.

Ποδιαί. III. 516. A.

Dion. Hal. I. 12. 38. ὑπερανέστηκε δὲ τοῦ ναμαί, & πλεονὴ ποδιαίων ὑψέως.

Lucian. Charon. pag. 181. A. μόγις ἂν ποδιαίων λαβοῖεν τόπον παρα τῷ Αἰακῷ.

Plat. Theætet. I. 147. D.

Ποδιζω. III. 517. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 25. καὶ αὖτε τινὰς ἢ μέγα τὴν πρῶτον τρεῖς ποδας τέτρασιν λαβία το ληϊάδε, δακτυλικῶς ποδιζέται, &c. I. 35. 15. 23. ἀπλοῖκῶς ὁ τοπὸς ποδιζέται καὶ δακτυλον.

* *Ποδικροί.* III. 506. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 101. Τίς σε παρασμύλαισι ποδικροῖον αἶμα καθαίψας θήκατο, &c.

Ποδίστηρ. III. 517. C.

Æschyl. Choeph. §. 1000. ἀρκυν δ' ἂν εἰποις καὶ ποδιστήρας πεπλῆς. Schol. τὴν πλεον τῶν ποδῶν καθήκουσας.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 426. §. 7. 3. ἐποίησε δὲ αὐτὴν καὶ τὰ σκευὴ πάντα χαλκεῖα, ποδιστήρας καὶ ἀναλημπήρας. Vide Auctorem.

Ποδοκαλοχία.

Suid. Lex. III. 137. 4.

* Ποδοκρυσία. III. 506. D.
Strab. Geogr. Lib. X. pag. 721. A.

Ποδοκλύπη.

Lucian. Lexiph. pag. 527. D. και εισε-
κύλισε τις ημιν την ποδοκλύπην, και τριγωνί-
στριαν. Schol. ad loc. ποδοκλύπη δε, το τύμ-
πανον. Vol. II. pag. 333. 56. Ed. Amst. 1743.

Ποδονιπτήρ. III. 506. D.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 168. F. και
τοις εισίεσι προσεφεροντο ποδονιπτήρες οινε δι'
αρωμάτων. Lib. X. pag. 451. D. Lib. XI.
pag. 467. F. Κυρηναίοι δε τον ποδονιπτήρα δει-
νον ονομαζουσιν, &c.

Ποδοσράχη. III. 506. D.

Lucian. Lexiph. pag. 528. C. ὁ γὰρ σφρα-
γή, — εν ποδοκάκαις και ποδοσράχαις ε-
ποίησεν ειναι.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 9. §. 11. pag. 146.
ab Auctore citatur, cui Exemplo addas,
§. 12. et §. 14. pag. 147.

Ποδοψήσεων.

Æschyl. Agam. §. 935. χωρίς ποδοψήσεων
τε και των ποικιλων κληδών αὔτε. Schol. απο
μέλαφορας των πεπλων, δι' ὧν τες ποδας εκ-
μασσούρες, λαμπρότερες ποικουσιν οἱ τέρες εκ-
πλυνούρες συνεχώς. ποδοψήσρα γὰρ κυρίως
ταυία λεγέται. νυν δε τα υπο τες ποδας απλως
πέπλα ἔως εἴρηκε.

Ποδοψοφία.

Apoll. Rhod. Arg. Lib. IV. §. 86. Schol.
την δε Μηδειαν την ποδοψοφίαν ακεσασαν, ανα-
σασαν ἐξορμήσαι.

Ποδώκία. III. 509. B.

Æschyl. Eumen. §. 37. τρέχω δε χερσιν,
ὃ ποδώκία σκελῶν.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 27. pag. 125.
a Cl. Auctore citatur.

Πονφάτω.

Joseph. de Bello, Lib. II. pag. 163. §. 8.
5. πονφαγῶν δε και λιμῶ το σωμα τηκομεν
διαφθείρεται.

Πονφαής.

Suicr. Thef. Eccl. II. 786.

Πονφαῖ. App. 1679. F.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 393. D. De
Cygnis loquens hæc habet, εισι δ' ὠδικοὶ —
εἰς δε των σεβανοπόδων και πονφάτων.

Hippocr. de Viét. Rat. pag. 358. 18. τα

δε αἰρία των ημέρων ξηρότερα. — και τα καρ-
ποφάτα των πονφάτων.

Ποθεινοτέρως.

Xenoph. Lacedæm. Resp. Cap. 1. §. 5.
pag. 63. ἔγω δε συνόντων, ποθεινοτέρως μεν α-
ναίκτη σφων αὐτῶν εχειν, &c.

* Ποθησις. III. 423. B.

Hom. Iliad. A. §. 240. ποθή. Schol. Πί-
θησις, επιζηήσις.

Ποιηεις. App. 1680. C.

Hom. Iliad. B. §. 503. Schol. Βόλανεφό-
ρον, σύμφυτον. Iliad. I. §. 150. Schol. Βόλα-
νώδη. His Exemplis ab Auctore allatis ad-
datur, Iliad. γ. §. 9. ποιήεντα. Schol. Βόλα-
νην εχούτα.

Soph. Oed. Col. §. 152. αλλ' ἵνα τῷ δ' εν
αφθεκῇ μη προσπείσῃς νάπει ποιᾶέντι, &c.

Ποιηέσι.

Steph. de Urb. pag. 643. F. Ποιήεσσα,
πολις της Κεω. Ο πολίτης, Ποιήέσι.

* Ποιημάτων. III. 433. B.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 283. A.
Αλεξανδρῷ δ' ὁ Αἰωλῷ εν Κρικαίει, ει γνησιον
το ποιημάτιον, &c. D. Κοριννα τε, ἡ ὁ πε-
ποιηκῶς το εις αὐτην αναφερομενον ποιημάτιον,
&c. Lib. XV. pag. 685. B. και γὰρ εις
Δημαρέην αναφέρεται τι ποιημάτιον.

Lucian. Philopat. pag. 1122. B. ἀνέγ-
νωκας πότε τα τε Αριστοφανους τε δραματοποιῶ
Ορνίθας ποιημάτια.

Ποιηρος.

Eurip. Cycl. §. 44. Ου τῷ δ' ὑπήνεμῳ αὖ-
ρα, και ποιηρὰ βολάνα,

Ποιηέον. III. 433. F.

Plat. Sophist. I. 226. A. Χρή γὰρ εν, και
κατὰ δυναμιν γε ἔγω ποιηέον, &c. II. 747.
ult. εμοι τε ἔγω ποιηέον. 751. 3. f. και δη
και σοι τέλο νυν και εμοι ποιηέον. Tim. III.
46. E.

Ποιηέ. III. 433. F.

Xenoph. Ιππαρχ. Cap. 1. §. 4. pag. 56.
Και οἱ λακκίζοντες δε ἀναβέβαμένοι ιπποὶ εκπο-
δων ποιηέοι. Oeconom. Cap. 13. pag. 92. ult.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 383. 10.
ποιηέα μεν νυν ταυία εἰς ἔτω.

Plat. Crit. I. 51. B. ποιηέα ταυία, &c. De
Rep. II. 460. A. Κλήροι δε τινες, οἱμαι,
ποιηέοι κομψοι, &c.

Ποιητικευω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 59. 40. εκεινη
μεν γαρ τοις ποιητικευομένοις δυσχερης φαινεται.

Ποιητικως.

Aristoph. Thesm. v. 46. Βομβάζ. Schol.
Biset. Επιρρημα ποιητικῶς πλασθεν, παρὰ το
βομβεῖν, &c.

Soph. Aj. v. 80. εἰς δόμους. Schol. ποιητι-
κῶς εἰρῆναι, αὐτὶ τὰ ἐν δόμοις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 162. 22. χρυσᾶ δὲ
μηλα ἀπο τὰ καλλεὶς ὠνομάσθαι ποιητικῶς,
ὡσπερ καὶ τὴν Ἀφροδίτῃν χρυσὴν καλεῖσθαι διὰ
τὴν εὐπρέπειαν.

Ποιητικῶ. III. 434. G.

Pind. Nem. Od. E. v. 53. Ψεύσαν δὲ ποι-
ητὸν συνεπαῖξε λόγον, &c.

* Ποιηφάγω. App. 1680. B.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 199. 8. f.
Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅτε ἀλλῶ τροπῶ οὐκ
κτείνουσι καὶ ἐμψυχον, — ποιηφάγεσσι δὲ, &c.
Lib. III. pag. 169. 28. οἱ δὲ στρατῶναι εὖ
μεν τι εἶχον ἐκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφάγε-
σιν δὲ ζῶν. Vide Auctorem.

Ποικιλειμων. III. 443. B.

Æschyl. Prometh. v. 24. Schol. ἡ ὡς λει-
μων, τοῖς ἀστροῖς ποικιλλομένη. ἡ ποικίλον ἐν-
δυμα εἶχεσθαι, διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἀστροῖς.

Ποικιλερυθρεῶ. III. 442. E.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 327. F.

Ποικιληνικῶ.

Pind. Pyth. Od. B. v. 14. ποικιλιανίους
ἔδαμασσε πώλες. Schol. τὰς πεποικιλμένας
ἡνίας εἶχεσθαι πώλες, &c.

Ποικιλλω. III. 443. E.

Dion. Hal. II. 19. 25. σχημασι τε μὴ
τοῖς αὐτοῖς διαμένειν, ἀλλὰ θάμινά μετὰ βάλ-
λειν· καὶ τροπὰς μὴ τῆς αὐτῆς ἐπισφερειν, ἀλ-
λὰ ποικίλλειν.

Ποικιλογράφος.

Pind. Olymp. Od. Γ. v. 12. Πρασσονί-
με τῆς θειομαθῶν χρεῶ, Φορμιγῶ τε ποικι-
λόγραφον, &c. Schol. ὡς περὶ ποικιλόφωνον
κίθαραν, &c.

Ποικιλογράφος.

Diog. Laert. Lib. VII. §. 85. pag. 312.
Ερυθραῖος, ποικιλογράφος ἀνθρώπος, καὶ ἰσο-
ρικά καὶ ῥητορικά πεποίηκε βιβλία.

Ποικιλοδερξῶ. III. 442. E.

Aristoph. Av. v. 671. Schol. v. 1410.
Schol. Ὀρνίθες τινες οἶδε; ὡκεανῶ γὰρ ἀπο πε-
ραίων ἦλθον, πανελοπες ποικιλόδεξοι τανυσί-
περοι.

Ποικιλοδερμων. III. 442. F.

Eurip. Iph. in Aul. v. 227.

Ποικιλοδιφρεῶ.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 568. E.
Διο συμβουλεύω σοι θετῶς ποικιλόδιφρε τὰς
ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπαζεσθαι, καὶ μὴ ἀλάνα-
λίσκειν εἰ καὶ δέον τὰ τῶν υἱῶν κέρματα.

Ποικιλοθριξ.

Phan. Lex. pag. 20. 1. Αἰλλόθριξ, ποι-
κίλοθριξ, ἡ πυρεωρὴς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς
τριχάς.

Eurip. Alcest. v. 583. Ἐχόρευσε δ' ἀμφι-
σαν κίθαραν, Φοῖβε, ποικιλόθριξ Νεβρὸς, &c.

Ποικιλομορφία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 789.

Ποικιλομορφῶ. II. 971. E.

Aristoph. Plut. v. 530. Οὐδ' ἡμῶν βα-
πλῶν δαπαναῖς κοσμήσαι ποικιλομόρφων. Sch.
Οὐκ εἶσαι ἐν σοὶ, φησὶ, ποικίλα ἡμῶν ἐπὶ τῷ
κοσμησθαι τὴν νυμφῆν. *Thesm. v. 1063.* αι-
ολαν. Schol. *Bourd.* Ποικίλην, πολυειδῆ καὶ
ποικιλόμορφον.

* Ποικιλομυθῶ. III. 442. H.

Orph. Hym. in Saturn. v. 5. pag. 110.
Αἰωνῶ Κρονε παργενέωρ, Κρονε ποικιλόμυθε.
In Mercurium, v. 8. pag. 124.

Anth. Ep. Gr. pag. 632. Ἐκμαίνει χεῖλη
με ῥοδόχροα ποικιλόμυθα, &c.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 677. A.
Vide *Casaub. Animadv. col. 957. 27.*

Ποικιλονεξ.

Aristoph. Thesm. v. 469. Schol.

Ποικιλονωλῶ. II. 1110. C.

Pind. Pyth. Δ. v. 443. Κτεῖνε μὲν γλαυκ-
ῶπα τεχναῖς Ποικιλονώλον ὄφιν, &c. Schol.
πεποικιλμένον ἔχοντα νῶλον ὄφιν.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1245. Ὅθι ποι-
κίλονωλῶ οἰνωπὸς δράκων, &c. *Herc. Fur.*
v. 376.

Ποικιλοπτερεῶ.

Eurip. Hippolyt. v. 1269. συν Δ' ὁ ποι-
κίλοπτερεῶ ἀμφιβαλὼν Ὠκυάλῳ πτερεῶ.

Athen.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. D. e Pratina. — αἶονα Ποικιλόπτερον μελὶ τῶν αἰοιδῶν.

Ποικιλοσικλή.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 305. C. Αἰσώτης ἐν τῷ Περὶ ζῳικῶν, καὶ τὰ μὲν μελανόσικλα, ὥσπερ κοσσυφῶ· τὰ δὲ ποικιλόσικλα, ὥσπερ κιχλή.

Ποικιλοσόλος. III. 443. A.

Soph. Philoct. v. 348. citatur ab *Eustath. in Iliad. B. pag. 235. 8.* ut recte ab *Auctore* notatur.

Ποικιλοσέρπος.

Anth. Ep. Gr. pag. 24. Antipatr. οὐκ ἐν Ἀθηνῇ ἔρριψεν λῶϊς τοια μέλιζομένη, οἷα σὺ ποικιλότερπε.

Ποικιλοστυχέος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 126. Agath.

* Ποικιλοστραυλος. III. 443. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 42. Incert. εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγοισιν αἰοδαῖς Κοσσυφοὶ ἀχευσιν ποικιλόστραυλα μέλη.

Ποικιλοφορμιγξ.

Pind. Olymp. Od. Δ. v. 3. Τεαὶ γὰρ ὦραι ὑπο ποικιλοφόρμιγξ αἰοδαῖς ἑλισσόμεναι μ' ἐπεμψαν, &c.

Ποικιλοφρονεω.

Aristoph. Thesm. v. 441. Schol. Bourd. πολύπλοκός γὰρ σημαίνει τὸν πολύτροπον, καὶ ἐπὶ πολλὰ τρεπομένον, ἢ τὴν εαυτοῦ διανοίαν τρεπούσα ἐφ' ἑνὰ καιρὸν, καὶ τὸν ποικιλοφρονέοντα.

* Ποικιλοφρων. IV. 201. G.

Eustath. in Odyss. A. pag. 7. 4. πολύτροπος ἐν ὃ δια πολλὴν ἐμπειρίαν πολύφρων, ὡς ὁ ποιήτης μέλ' οἷσα εἶρει. καὶ ὡς *Ευριπίδης* ἀν εἶποι, ποικιλόφρων.

Eurip. Hec. v. 133. πρὶν ὁ ποικιλόφρων Κοπίς, &c. Schol. φρόνιμος.

Dion. Hal. II. 47. 33. e Sapphone. Ποικιλόφρον ἀθανάτ' Ἀφροδίτη, Παι Διῶ, &c.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 258. B.

Ποικιλοφωνος.

Pind. Olymp. Od. Γ. v. 11. Schol. ὡς ἐπὶ τὴν ποικιλόφωνον κιθάραν, &c.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1230. 17. εἶω ποικιλόφωνός κ' ἀνὰ ἄνθρωπος ὁ ποιητής.

Ποικιλοχρεος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 319. C. Αἰσώτης ἐν τῷ Περὶ ζῳικῶν ἀκάνθοσε φησὶν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. Vide *Cassaub. Animadv. col. 555. 40.*

Ποικιλίης. III. 444. A.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 183. 2. f. καὶ ἀνδρὰ ποικιλίην, καὶ οφειλοντάς τινας αὐτῷ ἀργυρίον.

Plut. Pericl. I. 351. 15. a Cl. *Auctore* citatur.

Ποικιλίικος. III. 444. B.

Dion. Halicarn. II. 4. 7.

Ποικιλωδός. III. 443. B.

Soph. Oed. Tyr. v. 130. Ἡ ποικιλωδὸς σφιγξ τὰ πρὸ ποσὶ σκοπεῖν, μεθεύας ἡμᾶς τὰ φανή, πρὸς ἡγήσο. Vide *Auctorem.*

Ποιμαίνιος.

Steph. de Urb. pag. 643. G. Ποιμήν, ὅς ἐστι — Οἱ οἰκνῆες, Ποιμαίνιος.

Ποιμανόριον. III. 445. E.

Æschyl. Pers. v. 73. πολυάνδρε δ' Ἀσίας θύρεσσιν ἀρχῶν ἐπὶ πασάν χθονὰ ποιμανόριον θείον ἐλαυνεὶ διχοθεν, &c. Schol. ποιμανόριον δὲ τὸ πληθὺν τὸ στρατεύϊκον, τὸ ἀνδρικὸν πληθύν. σημαίνει δὲ τὸ στρατεύμα, παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λεγέσθαι ποιμένας. ὅθεν ποιμανόριον, τὸ ἐκ ποιμένης ἀνδρῶν συνηγμένον βασιλείον.

* Ποιμανωρ. III. 445. E.

Æschyl. Pers. v. 241. Τίς δὲ ποιμάνωρ ἐπέσι, κἀπιδεσπύζει στρατῶν; Schol. τίς δὲ, φησιν, ἐστὶ ποιμάνωρ, ἡοὶ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ καὶ τὸ στρατεύματός; ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λεγούσιν.

* Ποιμνηθεν. III. 445. G.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 492. ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτῶν δότω Ἠλυθ' ἁλῶν ποιμνηθεν οἷς.

Ποιμνίης.

Steph. de Urb. pag. 643. H. Ποίμνη, ὡς αὐτὴ Ποιμνίτας ὑμεναίς, καὶ Ποιμνιώτας.

Ποιμνιώτης.

Vide *supra* Ποιμνίης.

Ποινηλαίεω. III. 446. G.

Lycophr. Alex. v. 271. τὸν ἀνιποῖνον. Schol. τὸν ὑπερ τῆς μη ποινηλαθῆναι τὸν ἑλτορα δόθαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 13. 29. ποινηλαίεσθαι.

λαίεσθαι. . *Iliad*. Λ. pag. 770. 8. ποινηλα-
τῆσαι.

Ποινηλῶρ. III. 448. A.

Æschyl. Agam. v. 1289. ἤξει γὰρ ἡμῶν
ἀλλῶ. αὖ τιμαρῶ, μῆροκλόνον φίλυμα, ποι-
νάτωρ παλῶς.

Eurip. Eleet. v. 22. Δεῖσας δέ, μὴ τῷ
παιδάς Ἀρτείων τεκοί, Ἀγαμέμνονῶ ποινάτορας,
ἔσ. . v. 268. Ὡς δὲ παιδάς μὴ τεκοίς ποι-
νάτορας.

Ποινοποιῶ.

Lucian. Philopatr. pag. 1126. C. εἰσὶν
ἐπὶ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποινοποιοὶ ἐπὶ θε-
αῖρα, ἔσ.

Ποιολοῖ.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 397. B. ὁ
ταῶς, φησὶν Ἀριστοτέλης, σχιδανόπτες ἐσὶν καὶ
ποιολοῖ.

Ποιονομῶ.

Æschyl. Agam. v. 1177. ἰὼ πρόπυρροι θυ-
σῖαι παλῶ πολυκανεῖς βόλων ποιονόμων.

Ποιοῖης. III. 450. D.

Aristot. Categor. I. 26. A. Ποιότης δέ
λεῖω, καθ' ἣν ποιοί τινες εἶναι λεῖονται.

Dion. Halicarn. II. 75. 4.

Lucian. Jud. Vocalium. pag. 28. D. ἀλλὰ
καὶ ποιότητος, ἃς ἐκαστον ἡμῶν ἔχει, καὶ δυνα-
μεις συνειδόν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 28. 23. ἀπο τε τῆς
λειότητος τεκμαιρομενοι καὶ τῆς φυσικῆς ποιό-
τητος, ἔσ.

Ποίην.

Pind. Pyth. B. v. 33. Ποίτιν. Schol.
ἀμειπτική. Vide Not. Editor.

Ποιφύμα. App. 1683. B.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 286. μὴδ' ἐν
μαλαιοῖς κ' αἰετοῖς ποιφύμασιν. Schol. οἶον
ἐκφοβήμασι, τοῖς δυναμένοις ἐκπληξαι τὰς ἀκκ-
ονίας. Schol. β. θρήνοις, βοαῖς.

* Ποιώδης. App. 1680. C.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 237. 20.
ἢ τε γὰρ γῆ ἐσθ' ἀπὸ αὐτῆς, ποιώδης τε καὶ
εὐδρῶ ἐστὶ.

Arrian. Hist. Ind. pag. 359. 7. f. Ἀλλ'
ἡ Κυρηνή γὰρ τῆς Λιβύης ἐν τοῖς ἐρημοῖς πε-
πολισμένη, ποιώδης τε ἐστὶ καὶ μαλθακή, καὶ
εὐδρῶ, ἔσ. . pag. 355. 4. f.

Ποκάς. III. 148. G.

Aristoph. Thesm. v. 574. Ἀλλ' ἐκποκίῳ
σε τὰς ποκάδας. Schol. — ἀποξυρῶ τὰς
ποκάδας τὰς διεκλινισμένας τριχὰς σε. Schol.
Biset.

Πολαῖης.

Steph. de Urb. pag. 643. H. Πόλα, πόλις
Ἰλλυρίας. Το ἐθνικόν, Πολάτης. Καὶ ἀκρωτήριον
Πολαϊκόν, καὶ τὸ Πολεαϊκόν.

Πολαῖικος.

Vide supra Πολαῖης.

Πολεαῖικος.

Vide supra Πολαῖης.

Πολεμαδόκος. III. 457. C.

Pind. Pyth. Od. I. v. 22. Δις ἐν πολεμα-
δόκοις Ἀρεῶ σπλοῖς.

Πολεμαρχεῖος. III. 457. F.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 210. B. a
Cl. Auctore citatur.

Τὸ Πολεμάρχειον.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. V. pag. 327.
ult. καὶ κείνους μὲν εἰσηλάειν εἰς τὸ ταμίειον τοῦ
πολεμαρχεῖος.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 475. 15. f.
καὶ ἐλαβον μετὰ τῶν ὀπλῶν, τὸν περὶ τὸ Πολε-
μάρχειον τόπον.

Πολεμαρχεῶ.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. V. pag. 304.
I. ἡ σασιαζονίων δὲ τῶν Θηβαίων, πολεμαρχῶν-
τες μὲν εἰσέλαον Ἰσμηνίας τε καὶ Λεοντιάδας. .
pag. 326. §. 2. 6.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 399. 15. οἱ δὲ
πολεμαρχῶντες τῶν φυλάδων, καὶ ἀσφαξάντες
τὰς συναρχοντίας ἐπὶ τῶν πυλῶν, ἀνέωξαν τὴν
πύλιν.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 367. β. I.
27. ἦν γὰρ ἐνδεκαῖον ψηφιδόφορον ὁ τῷ κυαμῶ
λαχὼν Ἀθηναίων πολεμαρχεῖν.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 609. D.
καὶ Χαρμῆς τε πολεμαρχήσαντι θυάλαρα ἐλα-
βεν ἱππίας περικαλλεστάτην ἔσαν.

Πολεμαρχοκος.

Orph. Hym. Minerv. v. 10. pag. 128.
Ἀρσῆν μὲν καὶ Θηλὺς ἔφυς, πολεμάτοκε μήτι.

Πολεμῆσειω. III. 462. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 33. 6. καὶ πολ-
λοὶ δὲ ἐνεσῶτες καὶ μελλοντες ἐνεργῆτικοι τῶ
πασχεσιν. οἶον βρώσω βρωσεῖω, πολεμήσω
πολεμήσειω.

Rhav. Lex. pag. 613. 1. Πολεμῆσείειν, πολεμικῶς εἶναι. καὶ πολεμῆσείοντες, πολεμῶν ἐπιθυμῶντες. *Suid. Lex.* III. 138.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 27. 13. καὶ ἐκ αἰσθάνεσθαι τὰς Λακεδαιμονίους φοβῶ τῷ ὑμῖν πολεμῆσείοντας, &c.

Vide Notam Cl. Bergl. ad *Alciphro. Rhet. Epist.* Lib. I. pag. 56.

Πολεμῆσον. III. 462. A.

Dion. Cass. Hist. Lib. XXXVIII. pag. 86. ult. καὶ πάντες γε φρονιμῶς ἐποίησαν, εἴη ἡμῖν τοῖς πολεμῆσον εἶναι διαγινώσκειν καὶ ἀλιπτοῦντες, καὶ μὴ αὐτοὶ τὸν πόλεμον ψήφισαμενοι.

Πολεμιστήριος. III. 460. F.

Aristoph. Acharn. §. 571. Ποθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστήριος; *Pac.* §. 234.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. VI. pag. 418. 2. f. ἀντὶ δὲ τῆς πολεμιστήρια καὶ ἐσκεύασεν ἀρμάς τε τροχοῖς τε ἰσχυροῖς — ἀξοσι τε μακροῖς. *Περὶ Ἱππ.* Cap. 1. §. 2. 4. pag. 2. εἴω καὶ ἵππες πολεμιστήριος ἔδεν ἀνὸς οφελῶ εἶναι, ἔδ' εἰ τὰ ἄλλα πάντα ἀσάθῃ εἶχον, κακὸς περὶ δ' εἶναι.

Lucian. de Domo. pag. 910. A. τὸ σχῆμα, ὃ πολεμιστήριον, ἀλλ' &c.

Πολεμοδόκος.

Anth. Ep. Gr. pag. 104. *Antipatr.* A. μὲν, Ἀθηναίων πολεμοδόκον, ἃ δ', Ἀφροδίαν, Ἀδὲ, τὸν Ἀλκείδην, &c.

Πολεμοκέλαδος.

Dion. Hal. II. 29. 24. Βρομῖε, δοξαζοφόρε, ἐνυάλιε, πολεμοκέλαδε.

Πολεμοκλονος. II. 263. H.

Aristoph. Pac. §. 1291. Schol. *Bisfet.* Κλαυσίμαχος ἐν κατὰ τῆς λείλει, οἶονε πολεμοκλονος, ὃ τὰς μάχας ἐν σωματῇ αἰετῶν, καὶ φθεγγομένων.

Hom. Βάτραχομ. §. 4, 266. ἀλλὰ ταχίστα Πάλλαδα πεμψόμεν πολεμοκλονον, &c.

Orph. Hym. in Rheam. §. 6. pag. 112. *In Minerv.* §. 2. pag. 128. πολεμοκλόνε, &c. *In Martem,* §. 4. pag. 162. πολεμοκλόνε, &c.

Πολεμοκράτης.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 167. καὶ δίοθεν πολεμοκράτην ἄνδρα τέλειον. Schol. β. τὸν πόλεμον κράναν καὶ τελειῶσαν.

Πολεμολαμαχαῖκος.

Aristoph. Acharn. §. 1079. Ἰὼ στρατεύματι πολεμολαμαχαῖκόν.

Πολεμοφθορος.

Æschyl. Pers. §. 654. εἴε γὰρ ἀνδρῶν πῶς ἀπώλλυ πολεμοφθόροις ἀλλοῖς, &c.

Πολεμωνιακος.

Steph. de Urb. pag. 645. A. Ἐστὶ καὶ Πόντος Πολεμωνιακὸς ἐπαρχία.

Πολεμωνιεύς.

Steph. de Urb. pag. 643. I. Πολεμώνιον, ἐν Πόντῳ λιμὴν καὶ πόλιν. Τὸ ἐθνικόν, Πολεμώνιος, καὶ Πολεμωνιεύς.

Πολεμωνιος.

Vide suprà Πολεμωνιεύς, et *Steph. Theb.* III. 463. E.

Πολιαινομαι.

Æschyl. Pers. §. 108. ἐμαθὼν δ' ευρυποροῖο θαλάσσης πολιαινομένης πνευμάτι λαβρῶ ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος, &c. Schol. ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, ἣ τῷ βίαιῳ ἀνεμῷ.

* Πολιάρχος. III. 469. H.

Pind. Nem. Z. §. 123. Λεῖοντι γὰρ Αἰακὸν Μιν ὑπὸ μαῖροδοκοῖς γοναῖς φύσεισαι, Ἐμᾶ μὲν πολίαρχον ευωνυμῶ πάτρα, &c.

Eurip. Rhes. §. 380. Ἰὼ, ἰὼ, μέγας ὦ βασιλεῦ, καλὸν, ὦ Ὀρεγκη, Σκυμνον εὐρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.

Πολίας. III. 473. D.

Steph. de Urb. pag. 644. C.

Herodot. Hist. Lib. V. Cap. 82. pag. 315. 20. οἱ δὲ ἐπὶ τοῖςδε δώσειν ἐφασαν, ἐπ' ὧ ἀπαξέσσι εἴετο ἕκαστος τῇ Ἀθηναίῃ τε τῇ Πολιάδι ἰρὰ, καὶ τῷ Ερεχθεῖ.

Dinarch. c. Demosth. pag. 100. B. μαρτύρομαι τὰς σεμνάς θεάς — καὶ τὴν Ἀθηναίαν τὴν πολιάδα, &c.

Πολιδιον.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 530. A. Πρὸς ἀρκίον δ' ὁμορᾷ τῇ Πυλῷ δύο πολίδια Τριφυλιακά, &c. 632. B. 684. A. ταῦτα τε δὴ τὰ χωρία περὶ τὴν Ἰσθμίαν εἰσι, καὶ εἰς Κηρινθὸν πολίδιον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ.

Πολιεύς. III. 473. E.

Steph. de Urb. pag. 644. B.

Ælii Aristid. I. 8. 6. Ζεὺς πάντων πάντων — Οὐδὲ βασιλεὺς, πολιεύς, &c.

Πολιήτης. III. 474. B.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 75. 25. και τοις πολιήταις γεφυρα ἦν κατεσκευασμένη. Lib. V. pag. 289. 2. Οἱ δὲ βασιλῆες αὐτῶν, παρεξ τῶν ἀλλῶν πολιῆων, σεβούσαι Ἑρμην μαλίστα θεῶν. pag. 15. 26. . 51. 12. πολιήτῳ.

Πολιήτης. III. 474. D.

Eurip. Hippolyt. v. 1126. Ω ψάμαθοι πολιήτιδ' ἀκλίας, Δρυμὸν τ' ορεῖ, &c.

Anthol. Ep. Gr. pag. 327. Antipatr. Λαῖδ' ἐχω, πολιήτιν ἀλιζώνοιο Κορινθῆ. pag. 338. Erys. v. 3. pag. 379. 4. f.

Πολιοθριξ.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 451. A. παρηκολούθουν προμαύσεις ἱέρειαι πολιότριχες, &c.

Πολιορκηέ.

Xenoph. Cyr. Pαιδ. Lib. Z. pag. 521. 1. Εἰ μὴ τίνα ἐν ἄλλῳ τρόπῳ εἴη λέγειν, τῷ πολιορκηέες φημι εἶναι τὰς ἀνδράς.

* Πολιορκητικός. III. 470. C.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 273. F. παρὰ γὰρ τῶν Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες, τῶν αὐτῶν περιεγένοντο. Lib. XIV. pag. 634. A. καλεῖται δὲ τι καὶ τῶν πολιορκητικῶν ὀργάνων σαμβύκη.

Diod. Sic. Bibl. Lib. XX. pag. 786. 28.

Πολιορκία. III. 470. D.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 147. 19. εἰπὼς σφισιν ἀνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας προσαχθεῖν. Hic πολιορκία ponitur εἰδικῶς pro ea specie πολιορκίας, quæ mora et temporis tractu peragitur: nam et alia species est, qua per vim (adhibitis scilicet machinis et tormentis) urbs brevi expugnatur. Vide Not. Cl. Hudf. et Casaub. Comm. in Polyb. pag. 176. 3. f.

* Πολιορκία. III. 469. A.

Aristot. de Gen. Animal. I. 1143. A. νοστὸν δὲ τριχὸν, πολιόρκης ἐστίν. ἡ δὲ δι' ἡλικίαν τῶν τριχῶν πολιόρκης, γινέται δι' ἀσθενίαν καὶ ἐνδείαν τῆς θερμότητος. pag. 805. C.

Πολιοχρῶς.

Eurip. Bacch. v. 1362. Οὐκ οὕτως κηφῆνα πολιοχρῶς κύκν;

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 287. E. ex Aristophane. Τὰς πολιοχρῶσι βεμβρασι τετραμμένη.

Πολιπορθ.

Æschyl. Agam. v. 792. Αἶε δὲ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ', Ἀχαιῶν γένεθλον, &c.

Πολιρραῖς.

Lycophr. Alex. v. 210. Ο χιλίαρχος τε πολιρραῖς εἰσάγει.

Πολισμάτιον. III. 474. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 321. 14. . 333. 16. Τεκταρα μὲν Σικελικὸν πολισμάτιον ἐλόντες, &c. . 384. 7. . 485. 17. ἐν παροδῷ δὲ τινὰ τῶν πολισμάτιων χειρωσάμεν, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 35. 4. — κατεσχόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Ἑνναν καὶ ἑτέρα πλείω πολισμάτια τῶν Καρχηδονίων. . 139. 18. . 343. 7. f. . 490. 3. f. ὁρῶν δὲ τὸ τε πολισμάτιον τὰς Πρυνες δυσπολιόρκητον ὄν, &c.

Πολισμ.

Dion. Hal. I. 45. 31. ἐλάμβανε τε καὶ θῶν ἐκ τῶν περιζωρίων ὅποσα εἰς τὸν πολισμὸν αὐτῶν ἦν χρησιμα, &c. . 47. 39.

Πολισσονομ.

Æschyl. Pers. v. 854. Ω ποιοι, ἡ μέγας ἀθάνας τε πολισσονόμῃ βιοτῆς ἐπεκύρσαμεν, &c. Schol. πολὺν καλῶς νεμεσῆς καὶ διευθετῆσης, εὐχομένη ἐπὶ τῇ Δαρείῳ. . Κομφ. v. 864. ἀρχὰς τε πολισσονόμους.

Πολισσο.

Hom. Hym. in Mart. v. 2. pag. 527. Mars, Οὐβριμοθυμῆ, Φερασπι, πολισσόε, χαλκοκορυς, &c.

Πολισσυχ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 69. Ω Ζεῦ τε καὶ Γῇ, καὶ πολισσῦχοι θεοί, &c. Schol. β. οἱ τὴν πόλιν συνέχοντες καὶ φυλασσόντες. . v. 191. Schol. τῶν τὴν πόλιν συνεχόντων. . Agam. v. 346. εἰ δ' εὐσεβεσι τὰς πολισσῦχας θεάς, &c.

Πολισης. III. 474. A.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 871. ult. ζῶσι δὲ [Esseni] οὐδὲν παρηλλαγμένως, ἀλλ' οἱ μαλίστα ἐμφοροντες Δακῶν τοῖς Πολλισαῖς λεγομένοις. Vide Not. xx. pag. 872.

* Πολιτικός. III. 475. D.

Hesych. Lex. pag. 774. 2. Πολιτικῶς, ἀσείως μέγα τέχνης τινος, ὅ ἐν πόλει ἀναστρεφόμεν.

Demosth. in Philipp. III. pag. 49. 9. f. ἢ δ' ἀρχαίως εἶχον, μάλλον δὲ πολιτικῶς,

ὥς τε εἰς χρημάτων ὠνεῖσθαι παρ' ἑδενῶ εἰδέν. .
c. *Aristogit.* pag. 500. B. εἰς τῶν ἀνηκεῶν
ἐξέροις αἰεὶ γίνεσθαι ἐκ οὐθως, εἰς πολίτικῶς,
εἰς ὡς συμφέρει, &c.

Dion. Hal. I. 365. 15. διαστasiaσάντων
πρὸς υμᾶς τῶν ταπεινότητων δια τῆς εἰς πολί-
τικῶς εἰς μετρίως ταῖς ἀνυχταῖς χρησαμένους, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1135. B.
Καὶ νῦν οἱ γε Αἰθιοπες το πλεον νομαδικῶς ζῶσι
καὶ ἀπορως — τοῖς δ' Αἰθιοπῶσι ἀπαντα τὰν-
αλγία συμβέβηκε, καὶ γὰρ πολίτικῶς, καὶ ἡμέ-
ρως ἐξαρχῆς ζῶσι, &c. . 1196. C.

Πολίτης. III. 474. D.

Eurip. Elect. §. 1335. Χαιρέτε δ' υμεῖς
Πολλὰ πολίτιδες;

Lucian. Imag. pag. 594. B. τὰς Ομηρε
πολίτις εἶσα. . *Lucius.* pag. 662. 6. f. το δὲ
χρυσιον, τῇ πολίτιδι θεῶ παλιν ἀπέδωκαν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 295. 26. καὶ τὰς
γυναικας ἐπιθυεῖν τοῖς θεοῖς φρόνη δειν, πρῶτας
μεν τὰς πολίτιδας, ὑστερας δὲ τὰς μέγαλε-
ς έρας.

Πολιτογραφία. I. 865. H.

Phan. Lex. pag. 613. 3. Πολιτογραφεῖ, πο-
λιτικὰ γραφεῖ. . *Hesych. Lex.* pag. 774. 2.

Aristoph. Ran. §. 419. Schol. Δεόν ἐν εἰ-
πεῖν, οἱ ἐκ ἐπολιτογραφίῃ, ὥς τε τὰς πολίτας
ὥσπερ συγγενεῖς εἶναι, ἐκ ἑφύσεν, εἶπεν.

Soph. Oed. Tyr. §. 230. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 267. 29. συνώκισεν
εἰς ταύτην [πολιν] τὰς τε Δωριεῖς καὶ τῶν ἀλλῶν
τὰς βελομένους ἐπολιτογράφησεν. . 280. 5. .
345. 30. . 383. 41. . 438. 3.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 202. 36. πο-
λίτας μέγαλα βεν. Schol. ἐπολιτογραφίῃ.

Steph. Thes. III. 474. E.

Πολιτογραφία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 286. 26. μέγα δὲ τὴν
πολιτογραφίαν τὴν ἐν ταῖς πόλεσι γενομένην,
καὶ τὸν ἀναδασμὸν τῆς χώρας, πολλῶν εἰκὴ
καὶ ὡς εἶχε πεπολιτογραφημένων, &c.

Πολιτοφυλακία.

Aeneas Comm. Poliorcet. pag. 1678. 6. f.
ἀλλ' ὡς πυκνοτάτα πάντα μεθίσταναι τὰ περὶ
τὴν πολιτοφυλακίαν.

Πολιτοφύλαξ.

Steph. de Urb. pag. 644. D. Πολιτοφύλαξ,
πολίτης Λατίνων, — Το ἐθνικόν, Πολιτοφύλαξ.

* Πολιχνη. III. 473. F.

Dion. Hal. I. 181. 10. αἷς ἠκολέθησαν
ἀλλὰ τινες πολίχνην μικράν, καὶ φρενία ἐχυρά.

Diod. Sic. Bibl. pag. 334. 21. καὶ τὴν
καλεσμένην πολίχνην τειχίσαντες, &c. Annon
πολίχνη hoc loco fit Propr. Nom. ut πο-
λίχνη censetur esse a quibusdam, *Thucyd.*
Hist. Lib. VIII. pag. 514. 8. . 519. 85?

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 349. A. ἀπο-
τε Τιβερὸς καὶ Νωμενίη πολίχνης, μετρίως
Ουσιάνων.

* Πολιχνίτης. III. 473. G.

Steph. de Urb. pag. 644. D. Εἰς καὶ
Κρήνης Πολίχνη πόλις, ἥς ὁ πολίτης, Πολιχ-
νίτης.

Πολλακί. III. 483. C.

Hom. Iliad. A. §. 396. Πολλάκι γὰρ σεο.
Schol. Πολλάκις γὰρ σε. Vide *Eustath.* in
loc. pag. 92. 11. Το δὲ πολλάκι, ἀποβολὴν
ἐπαθε τὰς σ. ὡς καὶ το πλείσκι, καὶ τοσαυ-
τάκι, καὶ δηθὰ καὶ τα ὁμοῖα. Lege quæ se-
quuntur, a *Phavorino*, in *Lex.* pag. 613.
fere verbatim descripta.

Anthol. Ep. Gr. pag. 380. Arch.

* Πολλαπλασιαζώ. III. 483. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 1. 26. τοῖς μεν γὰρ
νεώτεροις τὴν τῶν γενηρακῶν περιποιεῖ συνεσιν,
τοῖς δὲ πρεσβυτέροις πολλαπλασιάζει τὴν ὑπ-
αρχεσσαν ἐμπειρίαν.

* Πολλαπλασιασμός. III. 484. A.

Plut. de Garrul. pag. 506. ult.

Πολλαπλασιονως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 164.

* Πολλαπλασιως. III. 483. G.

Hippocr. de Morb. pag. 455. 18. . 457.
54. εἰς γὰρ ἂν δυναίῃ ζῆν ὁ ἀνθρώπος, εἰ το
αἷμα πυκνότερον τε καὶ ψυχρότερον γενοίῃ πολ-
λαπλασίως αὐτοῦ ἐωυτῆ.

Πολλαπλασιωμῶ.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 621. 32. ὥς
οἱ πολεμιστὰς εἰσι τῆς Τροίας, πειλακισμῶροι
ἦσαν. εἰς τοσούτον γὰρ κορυφῆται ὁ τὰ πειλη-
κοντα πολλαπλασιωμὸς πρὸς τὰ χίλια.

Πολλαχῇ. III. 483. D.

Demetr. Phal. de Elocut. pag. 125. §.
218. Ὅπερ δὲ τῷ Κτησίᾳ ἐκάλεισιν ὡς ἀδο-
λεσχολόγῳ δια τὰς διλογίας, πολλαχῇ μεν
ἴσως ἐγκαλοῦσιν οὕτως πολλαχῇ δὲ ἐκ αἰ-
σθανοῦται

σθανονῆαι της ἐναργείας του ανδρῶ.

Plat. Tim. III. 46. A.

Πολλαχόθι.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Z. pag. 484. 8. Πολλαχόθι μεν εν και αλλοθι δηλον, ως εκ εσιν ισχυροτέρα φαλαγγς, ἢ ὅταν εκ φίλων συμμαχων ηθροισμενη ᾗ, και εν τῷ δὲ ἐδήλωσεν.

Πολλοδεκάκις.

Aristoph. Ρας. ῥ. 241. Ιω, Πρασσαι, τρισ-αθλιναι, και πενήακις, Και πολλοδεκάκις, ως ἀπολείσθε τημερον.

Πολλοσῶς. III. 484. A.

Dion. Hal. II. 121. 3. τῷ το πολλοσῶς εσιν ειπειν' ἐπείαι τῷ το ποικίλως. . 1. 23. εἴα ἡ λέξις, το σαφῶς και καθαρῶς, το πολλοσῶς και ποικίλως.

Πολλῶς.

ῥ. Poll. Onom. Lib. IV. §. 23. pag. 362. το δε πολλῶς, βιαιον. αφθονως δε, &c.

Πολυαγαπήτος.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολύθετος, πολυαγάπητος, πολυσεπής. . *Phan. Lex.* pag. 615. 1.

Πολυαγκιστρον. I. 37. D.

Plut. de Invidia. pag. 536. E. καθ' ολε μεν γαρ ωσπερ πολυαγκιστρον ἡ κακια, &c.

Aristot. de Hist. Animal. I. 825. C.

Πολυαγρία.

ῥ. Poll. Onom. Lib. V. §. 12. pag. 480. 7. και ἄγραν δε καλεσιν, αφ' ων και εὐαγρία, και πολυαγρία, και θηραγρία, &c.

* Πολυαγρῶ. App. 1684. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 566. ult. Τον δε, δι' αἰτιαλῶν θῆς πολυαγρότερον.

Πολυαδελφῶ.

Soph. Ant. ῥ. 1. Ω κοινον αὐαδελφον. Schol. Πολύκοινον Αμφίρηταν, αὐι τε πολυ-αδελφον.

ῥ. Poll. Onom. Lib. VI. §. 171.

* Πολυαθλῶ. App. 1684. F.

Lucian. Deor. Dial. pag. 76. A. τεχθῆ-ναι γαρ τινα δει εκ της ομιλιας ταύτης μεθαν, και πολυαθλον θεον.

Πολυαῖχος.

Eurip. Med. ῥ. 9. Schol. πολυαῖχος τις λοῖς φερεῖται των φιλοσοφων, &c.

VOL. II. N°. XX. 2.

Πολυαιμαῖος. App. 1684. F.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 301. F. Φωλεύει δε ὁ θύνη και τοι πολυαίμαῖος ὢν. Vide Annot. Cl. *Dalechamp.* pag. 749. col. 2.

Plut. Symp. Lib. V. pag. 683. E. a Cl. *Steph.* citatur.

Πολυαιμῶ. I. 161. A.

Hom. Iliad. A. ῥ. 177. Schol. εἶρηται δε πολεμῶ, οἰονει πολύαιμῶ τις ὢν.

Hippocr. de Flat. pag. 298. 7. τα μεν γαρ τε σωμαῖος, γινέται πολύαιμα· τα δε ἄναιμα. . 357. 11. . 638. 40.

Aristot. de Hist. Animal. I. 809. D. . 810. B. μαλιστα και των θηλεων ζων, ἡ γυνη πολύαιμον, &c.

Πολυαιμων.

Æschyl. Suppl. ῥ. 847. πολυαίμων φονῶ ἀποκοπὰ κραῖος.

Πολυαίνετος.

Eurip. Heraclid. ῥ. 759. Δεινὸν μεν, πολιν — δορῶ πολυαίνετον ἄλκα μηνιν εμα χθονὶ κεύθειν.

Πολυαλγης.

Orph. Hym. in Æscular. ῥ. 2. pag. 164. Θελγων ανθρωπων πολυαλγία πημαῖα νού-σων, &c.

Πολυαλγῆτος.

Soph. Aj. ῥ. 973. ἀναλγῆτων. Schol. ἀ-συμπαθῶν, — ἡ πολυαλγῆτων.

Πολυαμπελος.

Soph. Ant. ῥ. 1130. Schol. δια το πολυ-αμπελον της χωρας.

Πολυανδριον. I. 437. C.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 650. C. κα-θαπερ και το επιγραμμα δηλοῖ, το εν τη πρώτῃ των πειρῃ 5ηλῶν, των περι Θερμοπυλας, ἐπιτε-γραμμένον πρῶ τῷ πολυανδρίῳ, &c. . 656. C. και νυν το πολυάνδριον εκεινων εστι, και 5η-λαι, &c.

Dion. Hal. I. 11. 41. δῆλοι γαρ εισιν αυ-της οἱ τε θεμέλιοι των τειχῶν, και τάφοι τινες ἀρχαιοπρεπεῖς, και πολυανδρίων εν υψηλοις χώμασι μηκυνομένων περιέτολοι.

Plut. 2. Flamin. II. 409. 7. ἦν γαρ τι πολυάνδριον υψηλον ἐξω τε χαρακῶ, &c.

Pausan. Corinth. pag. 162. 6. f. πεποι-ηται δε 8 πορρω τε γυμνασιῳ πολυάνδριον τοις μέγα Αθηναίων πλεύσασιν Αρφειοις &c. . 167. 1.

Πολυανδρῶ. I. 437. B.

Æschyl. Pers. §. 73. πολυάνδρῃ δ' Ἀσίας
θυρίῳ ἀρχῶν &c. . §. 533, 900. . *Agam.*
§. 702.

Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag.
359. 9. ἐπέπλει δ' αὐτὴν καὶ ληστήρια πολύ-
ανδρᾶ φανερώς, σόλοις εοικόα μαλλον ἢ λη-
σταίς, &c.

Lycephr. Alex. §. 851. τριανορῶ. Schol.
τῆς πολυάνδρῃ, ὡς οπισθεν πηνάλεκτρον αὐτὴν
εἶπεν.

Πολυανθεμος.

Orph. Hym. in Cererem, §. 17. pag. 138.
Ἡς πολλὰ μορφαὶ πολυάνθεμοι ἱεροθαλλεῖς,
&c. . *Ωρων.* §. 3. pag. 140. Εἰαριναι, λειμω-
νιάδες, πολυάνθεμοι, αἶναι, &c.

Pind. Olymp. Od. XIII. §. 21. πολλὰ δ'
ἐν Καρδίαις ἀνδρῶν ἐβάλον Ωραι πολυάνθεμοι
ἀρχαῖα σοφίσμαθ'.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 371. C. e
Numenio. ἡ δ' ὁποῖαν πολυάνθεμον εἶαρ ἰκη-
ται, &c.

Πολυανθεαξ.

Aristoph. Acharn. §. 34. Schol. οὗτοι δὲ
πολυάνθρακες, καὶ εὐδοκίμοι παρ' ἀλλῶν πρί-
ασθαι.

Πολυανθρωπησία.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 18. 8. f. τῷ δὲ
θεῷ κελευσάτω αὐτοῖς εἰς πολυανθρωπησίαν
σελλεῖν ἀποικίας.

* Πολυανθρωπία. I. 454. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 18. 9. διὰ τὴν υπερ-
βολὴν τῆς πολυανθρωπίας. . 19. 13. . 47.
11. . 66. 38. . 294. 24. πολυανθρωπία τε
τοσούτον διήνεγκαν, ὥς &c. . 469. 18. . 544. 42.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 111. 9. ἡ μὲν
ἐν Σαρδῶ — εἰσα νησὶ καὶ τῷ μετέθει καὶ τῇ
πολυανθρωπία καὶ τοῖς γεννήμασι διαφέρουσα.

Xenoph. de Provent. Cap. 4. §. 49. pag.
273. ἀλλὰ πολυανθρωπίας περὶ τὰ μέγιστα
ἀθροισμένης, &c.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 300. A.

Πολυανθρωπῶ. I. 454. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 209. 19. εἶναι δὲ
καὶ πολυάνθρωπον τὴν νήσον, &c.

Dion. Hal. I. 185. 41. εὐδαιμον δ' ἦν, εἰ
καὶ τῆς ἀλλῇ τῶν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλεων, καὶ πο-
λυάνθρωπῶ. . 243. 4.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 249. C. .
659. D. ἐρχομεθα εἰς πόλιν τῆς Μακεδονίας,

Βεριοῖαν, μεγάλην, καὶ πολυάνθρωπον.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 20. 96. προ-
ελθόντῳ δὲ τῷ χρόνῳ εἰενέο ἡ τῶν Ἐπιδαρνίων
πόλις μεγάλη καὶ πολυάνθρωπῶ.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 266. 5.

Πολυανωρ. I. 437. G.

Æschyl. Agam. §. 62. πολυάνορῶ ἀμφι-
γυναικῶ, &c.

Aristoph. Av. §. 1313. Ταχὺ δ' ἂν πο-
λύανωρα τανδε πόλιν Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν.

* Πολυαεθρος. I. 533. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 216. ult. εἶσι δὲ κα-
τὰ πλείονας τοπὰς ανοιζαῖες σομία, καὶ κατὰ
βάθους ορυττοῖες τὴν γῆν, ἐρευνῶσι τὰς πολυ-
αργύρας καὶ πολυχρύσας πλάκας τῆς γῆς.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 303. 29. —
Λυδοί, οἰκεῖν τὴν χώραν ἀσάθην καὶ πολυαεθ-
ρώτατοι εὐνῆες.

Πολυαεθρος.

Steph. de Urb. pag. 644. F. Πολύαερα,
πόλις Καρίας. Ὁ πολίτης, Πολυαερεύς.

Πολυαεθρῖμος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 410. 5. παραλενη-
θεῖς μέγα τῆς πολυαεθρῖμῃς δυναμείας.

Πολυαεθρος. I. 539. G.

Plut. Alex. IV. 39. 8. πολυαεθρῖμῳ ἀτὴν
γὰρ οἰκίζεσθαι πόλιν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ παντοδα-
πῶν ἀνθρώπων ἐσομένην τροφόν.

Dion. Hal. I. 28. 41. ἀλλ' ἥτις ἂν εἴη
πολυαεθρῖμῳ τε καὶ τῶν ἐπεισάκων ἀσάθων
ἐπιπολυ ελαχίστον δεομένη, ταύτην [ἴσ. γῆν]
κράτιστην εἶναι λογιζομαι.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 239. 9. ὁ
Βορυσθενὴς πόλιν αὐτοῦ, εἰς τὴν μέλιν τε καὶ μέλα
ἰστρον τέλειαν καὶ πολυαεθρῖμῳ, — τῶν δὲ
λοιπῶν Βορυσθενὴς εἰς πολυαεθρῖμῳ, &c.

Lucian. Nekom. pag. 163. A. a Cl. Ste-
phanos citatur, ἴσ. e Budæo.

Πολυαεθρῖος.

Phan. Lex. pag. 614. 2. Πολυαεθρῖος, τε-
λειῶς ἀρκῶν. . *Hesych. Lex.* pag. 775. 2.

Πολυαεθρῖω.

Soph. Antig. §. 152. Ἀλλὰ γὰρ ἂν μέγα-
λωνυμῶ ἦλθε νικᾶ, τῷ πολυαεθρῖμῳ αὐτῇχα-
ρεῖσα Θηῶν.

Πολυαεθρῖνῶ. I. 584. E.

Plat. de Rep. II. 399. C. Τριγῶνων ἀρα
καὶ πηκίδων, καὶ παντῶν ὀργάνων ὅσα πολύ-
χορδα

χορδα και πολυαρμόνια, δημιουργὸς ἔθρεψομεν;
Vide Auctorem.

Lucian. de Saltat. pag. 502. B.

Πολυαρχος.

Hesych. Lex. pag. 776. I. Πολυηρ, πολυάρχος, πλεσι. *Phan. Lex.* pag. 615. I.

* Πολυαρχία. I. 560. A.

Hom. Iliad. B. v. 204. πολυκοιρανίη. Schol. Πολυαρχία.

Eustath. in Iliad. A. pag. 43. 24.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VI. pag. 325. 7. ἡγήσαντο ἐν, εἰ ἓνα ελοῖτο αρχόντα, μάλλον ἂν, ἢ πολυαρχίας ἔσης, δυνασθαι τὸν ἓνα χρῆσθαι τῷ ἐραυματι και νυκτὶ και ημερας.

Πολυαξερως.

Hesych. Lex. pag. 397. 2. Ευρυκωσα, ευρυνομενη, ἢ πολυάξερ, νυξ, ἢ μεγάλη, &c. *Phan. Lex.* pag. 330. I.

Πολυαξρος.

Euphr. Ion. v. 870. Αλλ' ἔτα Διὸς πολυάξρον ἔδ, — Ουκέτι κρύψω λέχ, &c.

* Πολυασχολος. III. 1208. H.

Lucian. Philopat. pag. 1127. C. ἔ γαρ αἰθεροβαλῆντες, ταυτα ἡκηκόη, ἔ την πολυάσχολον μαθηματικὴν καθωρθώκατε.

Πολυαυχενος.

Hom. Iliad. A. v. 499. πολυδείραδ. Schol. πολυαυχένε.

Anth. Ep. Gr. pag. 448. Incert. de 12 Laboribus Herculis, v. 2. Δευτερον, εν Αερνη πολυαύχενον ωλεσεν ὕδρην. Not. πολυκάρηνον.

Πολυαφορμος.

Eustath. in Hom. Iliad. Proem. pag. 4. 3. παραδεικνύων, οἱ παμπλεσι, εἰ και παν φιλοτιμ, εν τε πολυαφόρμοις, και εν μη τοιαύταις γραφαις.

Πολυβαλος.

Dion. Hal. II. 41. 30. e *Pindaro*, πολύβαλον οἷτ' ἄσπερ ομφαλον θυοεντα εν ταις ἱεραῖς Αθηναῖς οἰχνησε, &c.

Πολυβαφης.

Aeschyl. Pers. v. 274. Οἱ οἱ τῶν φίλων αἰλίδονα σωματα πολυβαφῇ καθανούτα λεγεις φερεσθαι πλάγκτοις εν διπλακεσσιν. Schol. υπο τῶ αιματι.

Πολυβηματος.

Hesych. Lex. pag. 777. 2. Πολυσκάρημοιο, πολυποδ, πολυβηματε, &c.

Πολυβιβλος.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 249. A. Νικολα, δ' ὁ Δαμασκην, εἰς δ' ἦν των εκ τῶ περιπατε, εν τη πολυβιβλῳ ἱστορία &c.

Πολυβλαβης.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 232. πικρή. Schol. ἢ πολυβλαβής.

Eustath. in Iliad. A. pag. 100. 52. και πολυδίψιον, καια τινας Αρ, το πολυβλαβές, ει και ἑερο το πολυπόθηον φασιν.

Etymol. Magn. col. I. 21. ἢ το ἀβλαβές, ἢ πολυβλαβές. ἀβλαβες μεν, τοις ευορκοις, πολυβλαβές δε, τοις ἐπιόρκοις. Vide *Hom. Iliad.* E. v. 271. Schol.

Πολυβλεπω.

Phan. Lex. pag. 93. 2. Ανιφρασις εἰ, λεξις δι' ἐναντιε το ἐναντιον σημαινενσα. ως οἱαν τις τον τυφλον πολυβλέποντα ειπη, &c. Forte legendum πολυ βλέποντα.

Πολυβολ.

Dion. Hal. II. 54. 25. ex *Euripide*. Ω βασιλευ χωρας της πολυβόλε Κισσευ, πεδιον πυρι μαρμαίρει. Vide Not. f.

Πολυβορος.

Plat. Crit. III. 115. A. Αλλ' ἦν και τετα καια ταυτα τῷ ζῳῳ μελίσσῳ πεφυκοι και πολυβορωτάτῳ.

Hippocr. de Aere &c. pag. 282. 25. ἔ γαρ οἶοντε αμα πολυβόρος τε ειναι και πολυπότας.

Πολυβοσκος.

Pind. Olymp. Z. v. 115. πολύβοσκον γαιαν. Schol. μεγάλες και πολλες θρεψαι δυναμενην. Schol. Νεω, pag. 90. πολυειδῶς τρεφειν ανθρωπους δυναμενην.

Πολυβος.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 780. πολύβο, τ' αἰων βορων. Schol. ἦεν ἡ ζωη, και ὁ βι των ανθρωπων, ὁ πολύβο και ὁ πολλες τρεφων, ἢ υπο των πολλων ἐμβάλευομεν, &c. Schol. β. ὁ πολύβο, ἢ ἀνι τῶ πολυκλήμων λογιζεν, ἢ ὁ πολλες βοσκων.

Dion. Hal. I. 29. 3. εδ' αν τις αἰτην φαιη πολυκαρπον μεν ειναι και πολύβον, ἐνδιαίτημα δ' ανθρωποις υπαρχειν ἄχαρι

Πολυβος.

Πολυβόρρυς.

Theocrit. Idyll. XXV. §. 11.

Eurip. Bacch. §. 650. Ος την πολύβορρυν αμπελον φυει βροβοῖς.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 674. C. ex Hesiodo. πολυβότρυος ἀν' Ἀμυροιο. pag. 958. C.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 172. F. e Simonide. Πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκῆ.

Πολυβρομος.

Hom. Iliad. N. §. 41. Ἀβρομοι. Schol. ἀν' ἱ τϵ, πολύβρομοι, καὶ πολύηχοι.

* Πολυβροχος. I. 790. A.

Eurip. Herc. Fur. §. 1035. Περίδεσμά δε, καὶ πολύβροχ' ἀμμάων &c.

Πολυβυρσος.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 1230. πολυβυρινον σακκος. Schol. το πολύβυρσον. Vide *Phaen. Lex. pag. 616. 1.*

Πολυβωλαξ.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 334. D. e Poeta incerto. Ἀλλ' ὅ' ἂν ἠπειρον πολυβωλακα. Vide *Casaub. Animadv. col. 581. 54.*

* Πολυβαλακλος. I. 812. B.

Phaen. Lex. pag. 5. 1. Ἀβαλακκος, ὁ ὁμοθελος. * καὶ ὁ μὴ γευσάμενος γαλακκος. καὶ ἐπιβαλκως δε ὁ πολυγάδακκος.

Πολυβαμεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 801.

* Πολυβαμια. I. 815. B.

Suid. Lex. I. 358. 7. ε γαρ ἡ πολυβαμία την εὐτεκνίαν ποιεῖ.

Suicer. Thes. Eccles. II. 801.

* Πολυβαμος. I. 815. B.

§. Poll. Onom. Lib. III. pag. 290. 2. ἔποιο δ' ἂν τελοῖς, ἀγαμμος, νεογαμμος, πολύγαμμος, — ἀγαμμος δε, καὶ νεογαμμος, καὶ πολύγαμμος, κοῖνα ταῦτα καὶ ἐπὶ γυναικων. Vide *Auctorem.*

Πολυβασονος.

Phaen. Lex. pag. 614. 2. Πολυβάσωνα, πολυσένακλα. *Hesych. Lex. pag. 775. 2.* ubi *Cl. Salmasius* legit πολύσωνα.

Πολυβελως.

Aristoph. Thesm. §. 3 Schol. *Bourd.* οἱ γαρ σπληνα εχοντες πολυν, λεγονται ειναι φύσει πολυγέλως καὶ αει ἠδέμενοι.

Πολυβενης.

§. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 664. 9. Lib. IX. §. 21. pag. 990. 5. f. [πολιν] πολυβενῆ, πολύδημον, &c.

Πολυβηθης. I. 850. F.

Pind. Pyth. B. §. 50. ὕμνον, ταν Διὸς εὐναὶ λάχον πολυβηθῆες.

Hom. Iliad. Φ. §. 450. πολυβηθῆες Ωραι. Schol. Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελευθεύει ἐμποικεσθαι.

Hesiod. Θεοῖ. §. 941. Διωνυσον πολυβηθέα, &c.. *Ερφ. §. 612. a Cl. Auctore* citatur.

Phaen. Lex. pag. 614. 2. Πολυβηθῆς, πολυχαρῆς. *Hesych. Lex. pag. 775. 2.* Πολυβηθῆς, πολυχαρῆς. Πολυβηθῆες ὥραι, αἱ πολλῆς χαρᾶς αἰτιαὶ εἶναι. Πολυβηθέος, πολλὰ χως χαιροντος. *Suid. Lex. III. 143.*

Πολυβηρα.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 125. D. ex Aris. τα μεν εν τε Ἀσιε, — ἐπη ταῦτα εἰσι, Χωλος, σιμαλῆς, πολυγήραος, ἰσος ἀλήτης, &c.

Πολυβηρας.

Anth. Ep. Gr. pag. 156. Philirp. Λιμον οἷζυρην ἀπαμυνομένη πολυβηρας Νικῶ, &c.

* Πολυγλευκος. I. 852. A.

Phaen. Lex. pag. 614. 2. Πολυγλεύκου, πολυοῖνα. εδε πολυγλεύκε γειομορος βολρυος. *Suid. Lex. III. 143. I. 248. Not. 10.* *Epigr. §. 2.*

Πολυγλωσσος. I. 856. E.

Soph. Elect. §. 644. πολυγλώσσω βοῇ. *§. 801. Trachin. §. 1184.* πολυγλώσσε δρυος. Schol. ἦοι πολλὰ μαλῆευομένης, καὶ δια τελο πολλὰ φθεγγομένης, ἡ τῆς διαφόροις διαλέκτοις χρησιμωδύσης, καὶ κατὰ την ἐκαστῶν μαλῆευομένων γλωσσαν. Vide *Auctorem.*

Lucian. Jur. Trag. pag. 685. B. εἰω δε, ε πολύγλωσσος εἰμι, ὡσε καὶ Σκυθαῖς, καὶ Περσῶν, καὶ Θραξὶ καὶ Κελτοῖς συνέλα κηρύττειν. *Deor. Concil. pag. 1100. A.*

Πολυγλωχιν.

Dionys. Περιηλ. §. 476. Αονιω τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδηρῶ. Schol. πολυγώνω. *Paraphr.* τῷ πολυγλώχινι σιδηρῶ Αονιω τμηθεῖσα, τῆς τῇ τριαινῇ τε Ποσειδωνος. Ita *Eustath. ad §. jam citatum, pag. 199.*

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 616. 38. εἰω δε καὶ την τριγλώχινα τε Ποσειδωνος τριαιναν, πολυγλώχινα τις λεγει ποιητής.

Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. V. pag. 1141. 19. ὁ δὲ Μενεκράτης τον μηρον ακονίω πολυγλώχινι Ιβερικῷ ολοσιδῆρῳ, &c.

Πολυδάμπτω.

Anth. Ep. Gr. pag. 136. Incert. Οὐκ ἂν ἐν ἡμέτεροις πολυδάμπτοις λαβυρινθοῖς Ρηϊδίῳ προμύλοις ἐς φαῖν, αἶκε τύχης.

Pind. Olymp. Od. Γ. ῥ. 49. καὶ πολυγάμπτων μυχῶν. *Schol. Neωλ. ad ῥ. 46.* καὶ τῶν μυχῶν ἦεν τῶν καλᾶδυσέων τῶν πολυτρόφων τῆς Ἀρκαδίας.

Theocrit. Idyll. VII. ῥ. 68. πολυδάμπτω τε σελίνῳ. *Schol. ad ῥ. 67.* καὶ σελίνε πολυγάμπτε, ἦεν, πολυελίκη, πολυκαμπῆς. *Sch. ad ῥ. 68.* πολυδάμπτον λέγειται, ὅτι ἔλον ἐσιν ὡς καὶ καμπὰς τινὰς εἶναι.

Πολυδωμονως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 23. pag. 362. 5. περιεσκεμμένως, ἑλληνικῶς, ἀττικῶς, πολυγνώμωνως, πολύνως.

Πολυδωμοσυνη.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 22. pag. 361. ἑλληνισμός, ἀττικισμός, πολυδωμοσύνη, πολύνοια, &c.

Πολυδωρις.

Eustath. in Odyss. A. pag. 62. 23.

* Πολυδωρ. I. 1835. C.

Pind. Nem. I. ῥ. 69. Ἐπεὶ αἰ δὲ Θεοῖαί με τρωῶν πολυδωρὸν γενῶν ὑμέτερον Εὐάδων τιμὰ Χαρῖεσσι τε καὶ Τυνδαρίδαισι θαμάκις.

Πολυδωμος.

Phan. Lex. pag. 614. 3. Πολυδῶμα, πολυγῶμα. δεσμοὶ γὰρ τῶν νεῶν εἰσιν οἱ γῶμοι. *Suid. Lex. I. 39.* Ἀγριφῆ. δικελλα. σκευῶ γεωργικῶν πολυδῶμον.

Æschyl. Pers. ῥ. 71. πολυδῶμον ὄδισμα ζυγὸν ἀμφιβάλων αὐχενὶ πονίῃ. *Vide Not. Cl. Stanl. pag. 758.*

Hesiod. Erg. ῥ. 658. Τόσσον τοὶ νηῶν γε πεπείραμαι πολυδῶμων. *Vide Auctorem.*

Πολυδωμφως.

Phan. Lex. pag. 615. 2. 1. Πολυκλείδωτοι γὰρ ἀληθῶς αἱ νῆες διὰ τὸ πολυγῶμφῶν καὶ ευαρμοσόν.

Πολυδονω.

Lucian. de Morib. Philosoph. pag. 27. A. συμμέλασθαι γὰρ τι τὴ παθεῖς ἅμα τῷ δῆματι, καὶ πολυδονεῖται ἡ νοσῶ, καὶ πολλὴ γίγνεται τῆς μακίας διαδοχή.

VOL. II. N°. XX. 3.

Πολυδονια. I. 842. C.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 516. 5. f. τὸ μὲν εἰς πληθῶν ἐκ τῆς πολυδονίας ἐπιδίδεν, ἐφθειρε τὰς καρπύς.

Plut. de Consolat. ad Apollon. pag. 103.

B. ὡσπερ γὰρ ἐν φύοις, ποῖε μὲν πολυκαρπία γίνονται, ποῖε δ' ἀκαρπία, καὶ ἐν ζώοις, ποῖε μὲν πολυδονία, ποῖε δὲ καὶ ἀδονία, &c.

Πολυδραμματος. I. 862. F.

Plut. Pericl. I. 367. 2. f. πρὸ ταύτα τὰ σίμαλα λέγει καὶ τὸ Ἀριστοφάνειον ἠνίχθαι, Σαμίων ὁ δὲ μὲν ἐστὶν ὡς πολυδράμματος. *Vide Auctorem, et Plut. Sympos. pag. 676. E.* ἐκινήσεν ἐν νεῖς, ὡς ἀν πολυμαθῆς ἀνὴρ καὶ πολυδράματος. *Adv. Colot. pag. 1121. F.*

Πολυδραμμος. I. 878. B.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 313. D. pag. 321. E. εἰ δὲ πολυδράμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος [sc. ἡ Σαλπη] εἰ δὲ καρχαρόδεν καὶ μονήρης.

* Πολυδρυνασος. I. 888. H.

Phan. Lex. pag. 13. 2. Ἀδρυνασος, πολυδρυνασος. *Hesych. Lex. pag. 19. 1.*

Lucian. Toxar. pag. 618. B. ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν, &c.

Πολυδυναιξ.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1192. B. λίθοι δὲ σφοδρὰ τοῖς βίοις εἰσι καὶ τῷ κόσμῳ πολυγύναικες δὲ καὶ πολυπαῖδες, &c.

Πολυδυνης.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 171. pag. 664. 5. πολυδελῶ, πολυανδρῶ, πολυγύνης, πολυπαῖς, &c.

Πολυδωνιον.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 445. 6. Σφαιρα, πολυγώνιον, πολῶ, γνώμων, &c.

* Πολυδωνος. I. 892. H.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 444. §. 160. σχημαῖα ευθυγράμματα, πολυδῶνα, τριδῶνα, &c.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 978. A. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμενῶν δακτυλίον ἐν τῷ μικρῷ δακτυλῷ, μέγιστον, πολυδῶνον, &c.

* Πολυδαιδαλος. I. 899. D.

Hom. Iliad. Γ. ῥ. 358. διὰ θωρηκῶ πολυδαιδάλε. *Schol.* Πολυκαλᾶσκευάς, ποικίλε. *Iliad. Ψ. ῥ. 743.* qui locus a Strabone citatur, *Geogr. Lib. I. pag. 70. A.*

Suid. Lex. III. 144. Πολυδαιδάλε. πολλὰ

ποικιλμάλα έχοντες. II. 451. in Voce Λι-
τα, ubi citatur pars Epigrammatis, quod in-
tegrum legas, pag. 249. huj. Vol. Not. 11.
in Voc. Κασιον ορθ.

Πολυδαιμων.

Orph. Hym. in Pluton. §. 11. pag. 116.
Ο κρείεεις θνητων θανάτῃ χαριν, ὦ πολυδαί-
μον, &c.

Πολυδακρυως.

Phan. Lex. pag. 128. 2. Ασακί, πολυ-
δακρύτως.

Soph. Oed. Col. §. 1717. ἄσακί. Schol.
πολυσακί. πολυδακρύτως.

Πολυδακτύλος. I. 932. D.

Eust. in Iliad. A. pag. 770. 32. Σημειω-
σαι δ' ἐνλαυθα και θι σιχῶ ὀλοσπονδεῖς κειμενε
τε [§. 130] — τα τοιαύτα ἐπὶ εὐελη φασιν
εἶναι οἱ παλαιοὶ τῇ τῆς σιχοποιῆας κάλασκευῇ,
διὰ το ὀλιγοσυλλαβον, δωδεκασύλλαβοι γὰρ ἐξ
αναγκῆς εἰσι. τες γέ μιν ὀλοδακτύλους ἢ πολυ-
δακτύλους, μεγαλοπρεπεστέρας κρινεσι.

Aristot. de Hist. Animal. I. 780. A. των
δε τετραποδων και εναιμων και ζωορκων, τα μιν
εἰσι πολυσχιδῇ — πολυδάκτυλα γὰρ εἶνα εἰν-
οιον λεων, κυων, παρδαλῖς· τα δε, δισχιδῇ —
τα δε, ἄσχιδῇ, &c.. 784. E.

* Πολυδαπανος. I. 911. E.

Xenoph. Socr. Apol. §. 19. 4. pag. 277.
συ δε εἶπε εἰ τινα οἶσθα ὑπ' ἐμῆ γεγεννημενον, ἢ
ἐξ εὐσεβῆς ανοσιον, ἢ ἐκ σωφρονος υβριστην, ἢ ἐξ
εὐδαιμονος πολυδαπανον, &c.. *Lacedaem. Resp.*
Cap. 5. §. 3. 4. pag. 75. ὥστε εἴη ἐρημος πόλις
ἢ τραπέζα βρωτων γίνεσθαι, εἴ· ἂν διασκηνῶσιν,
εἴη πολυδαπανος.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 141. 7. f.
μεζω μιν γὰρ ἀλλα, και πολυδαπανώτερα εἰ-
σὶν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 159. 22. ευωχίας
ποικων συνεχεῖς και πολυδαπάνους.. 580. 25..
620. 3.

Πολυδαπανως.

Diod. Sic. Bibl. pag. 33. 37. ἀνοισόμενα
τε εἰσὶν αἱ [sc. διαρῦσθαι] και παλιν κλειόμε-
να φιλοδέχωνες και πολυδαπάνους.

Πολυδέμων.

Lycophr. Alex. §. 699. εἴθ' αὖ δυσβαλὺς Τει-
νει πρὸς αἰθρᾶν κρᾶτα πολυδέμων λοφός.

Πολυδενος.

Phan. Lex. pag. 491. 3. Μαψιδιον, μά-

αιον, δαψιλες, χαλεπον, πολυδενον, &c.. *Suid.*
Lex. II. 591.

Πολυδέλφας.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 656. F.
e *Sopatro.* εἶπε κλιβαρὸς ἢν πολυδέλφας σι-
τεῦσθαι εἴρυξε. γρ. πολὺ δέλφας.

* Πολυδενδρος. I. 943. C.

Eurip. Bacch. §. 560. Ταχα δ' ἐν ταῖς
πολυδενδρεσσιν Ολυμπῆ θαλάμαις, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1182. C.
Μεγαλοδενδρὸς τε, και πολυδενδρὸς ὑπερβαλ-
λόντως εἰσι, και παμφόρος.

* Πολυδεσμος. I. 963. A.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολυδέσμε,
πολυγόμενος. *Phan. Lex.* pag. 614. 3.

Eustath. in Odyss. E. pag. 204. 15. πο-
λύδεσμος δε, ἢ πολλοῖς ἐνδεδεμένη γομφίαις.

Πολυδημος.

J. Poll. Onom. Lib. IX. pag. 990. 15.

Πολυδιαφθορος.

Hom. Iliad. Δ. §. 171. Schol. Πολυδίψιον
εν, ἢοι πολυδιάφθορον, ἢ, πολυπόθητον.

Πολυδικος.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1035. D.
Και ἐν τοῖς νόμοις δε, και ἐν τοῖς συμβολαίοις
τὴν ἀπλότην ἐλεγχέσθαι ἐκ τῆς μὴ πολυδικῆς
εἶναι.

Πολυδινης.

Anth. Ep. Gr. pag. 557. *Arch.* §. 3. A
μιν ἀραχναίοιο μίση πολυδινέα λαβρὴν Ἀρακίον
δολιχᾶς ἐκ ἀλερ ἀλακάτας. Vide *Suid. Lex.*
I. 309. ult.

Πολυδονος.

Aeschyl. Prom. §. 787. σοὶ πρώτον ἰοῖ πο-
λύδονον πλανὴν φρασσω, &c. Schol. τὴν πο-
λύσροφον πλανὴν &c. Schol. β. πολυδάραχον.

Πολυδελεια. I. 1044. D.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 306. 8.
Παρα Κρατῖνῳ δε, ὁ κακοδελός εἰρηλαί. ἐθελο-
δελεία, πολυδελεία, αἰειδελεία.

* Πολυδελος. I. 1044. D.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 306. 4. ἐκ
δε τῆς, εἰν ὁ φιλόδελος, πολυδελος, ἄδε-
λος, &c.

Πολυδρομος.

Aeschyl. Suppl. §. 745. πολυδρόμος φυγᾶς
οφελός· εἴτι μοι, παροίχεται, παλιν, δείματι.

* Πολυδυναμος. App. 1685. G.

Eustath. in Odyss. A. pag. 18. 46. ως οια
μέχρι και εις αὐτὸν ἔκρανον ἀνηκῶν τῇ πολυδυ-
νάμῳ σοφία. . 180. 13.

Πολυδωρεὺς.

Steph. de Urb. pag. 644. F. Πολυδώρα,
ἡστ. — το ἐθνικόν, Πολυδωρεὺς.

* Πολυεδρος. I. 1085. H.

Plut. Pericl. I. 353. 6. Τὸ δ' ὠδαιον, τῇ
μὲν ἐνὸς διαθεσεί πολυέδρον καὶ πολύςυλον, &c.

Πολυεθνής.

Orph. Arg. v. 428. Ἀνθρώπων δ' ὀλιγοδρα-
νέων πολυεθνέα φύλῃν Ἡεῖδον· *Hym. in Auro-
ram*, v. 10. pag. 174. ἀλλὰ τε φύλα Τείρα-
ποδων πῆληνων τε καὶ εἰναλίων πολυεθνῶν.

* Πολυειδής. I. 1106. A.

Phau. Lex. pag. 614. 3. Πολυειδής, πο-
λύμορφος.

Lucian. de Astrologia. pag. 540. C. ἀπο-
τεων δὴ καὶ ἱερά τα Αἰγυπτία πολυειδέα ποιε-
ῖται. . 594. C. . 714. A. εἰς γὰρ σε ποιο-
κίλα καὶ ἰδεῖν καὶ παθεῖν, ἐν πολυειδέσι τοῖς
βίοις. . 1070. C. ἡ δὲ Ἡρῆ, σκοπεῖν ἰ τοὶ πολυ-
εἰδέα μορφὴν ἐκφάνει.

Dion. Hal. II. 36. 23. . 135. 21.

Diod. Sic. Bibl. pag. 95. 2. καὶ καθόλα
πολυειδεῖς καὶ δυσερμηνεύτους ἀπολελεῖσθαι
χρόας.

Πολυειδία. App. 1685. G.

Plat. de Rep. II. 580. D.

* Πολυειδώς. I. 1106. A.

Pind. Olymp. Z. v. 115. Πολύβοσκον.
Schol. Νεώλ. pag. 90. 8. f. πολυειδῶς τρέφειν
ἀνθρώπους δυναμένην.

Dion. Hal. II. 57. 19. τὸν δὲ βελομένον
ἐν τῇ τῷ μερεὶ καθορθέν τα τῆς λέξεως μο-
ρία, δεῖ πολυειδῶς σρέφειν τε καὶ συναρμότ-
τειν, &c.

Πολυελαίος.

Xenoph. de Provent. Cap. 5. §. 3. pag.
275. τι δὲ οἱ πολυέλαιοι; τι δὲ οἱ πολυπρό-
βαλοι;

* Πολυελικῆς. I. 1185. B.

Eurip. Phœn. v. 319. πολυέλικον αἰδυ-
νάν. *Schol.* πολυπλέκον, ποικίλην τὴν παντα-
χοθεν με ἐχέσαν ἡδονήν.

Phau. Lex. pag. 614. 3. Πολυέλικον,
πολυκυκλόν, ἄδον. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 1.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 94. pag. 753.
ῥαῖδια δὲ, ποικίλον, καὶ πολυέλικον υποδήμα.

Πολυεπαῖνος.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 6. pag. 42.
1. ὥς ἐ ἀκαταφρονήσας μὲν ὑπο τῶν ἐχθρῶν δι-
τέλεσεν, — πολυεραστότας δὲ καὶ πολυ-
επαινότας ὑπο παντῶν ἀνθρώπων.

Πολυερασός. App. 1685. H.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 72. pag. 301.
Vide suprà Πολυεπαῖνος.

* Πολυεργής. App. 1686. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 302. *Sarap. Τουῖ*
ὁστὺν φῶς πολυεργέος.

* Πολυεργός. App. 1686. A.

Theocr. Idyll. XXV. v. 27. πολυεργοί.

Dion. Hal. I. 326. 6. καὶ ἀλλὰ πόλλα
καὶ αὐθάδη διεπραξάσας, περὶ ὧν πολυεργὸν αὖν εἴη
λεγειν. . pag. 457. 41. *divisim scribitur πο-
λὺ ἔργον.*

Πολυεταίρος.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 62. pag. 297.
ἐκ δὲ τῶν ἐστὶ, φιλέταιρος, πολυέταιρος, &c.

* Πολυετής. I. 1294. D.

Eurip. Orest. v. 472. ὥς εἰς Ναυπλίαν
ἦκει συν ἀλόχῳ πολυετῆς σεσωσμένῳ. . v. 485.
Schol. Helen. v. 657.

Æschyl. Agam. v. 1142. κακῶν γὰρ δὴ αἱ
πολυετῆς τεχναὶ θεσπιωδὸν φόβον φέρουσι μα-
θεῖν.

Dion. Hal. I. 344. 19. ἐν τῷ πολυετῇ
πολεμῷ, &c. . 403. 14.

Diod. Sic. Bibl. pag. 177. 32. τρεφομένην
γὰρ πρὶς πολυετῆς καὶ τὴν οἰκίαν, &c.

* Πολυευκῆς. I. 1310. H.

Æschyl. Eumen. v. 538. ἐκ δ' υἱείας φρε-
νων, ὃ πασι φίλος καὶ πολυευκῆς ὀλέσας.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. A. pag. 98. 7.
πολλοὶ δὲ τὸν πολυευκῆν χρυσὸν κήσαντες, δια-
τρίβον ἀπώλοντο.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 35. 1. Μη
βελος, πολυευκῆν ἦν ἀνα δωμάτ' ἀκκεῖν Παι-
δῶ φθεγγόμενος.

Lucian. Cynic. pag. 1105. A.

Πολυζαλός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 804.

Πολυζηλός. I. 1402. D.

Soph. Oed. Tyr. v. 388. Ω πλῆτε —

τω πολυζήλω βίω, &c.. (Vide *Phav. Lex.* pag. 614. 3. 7. f.) *Trachin.* v. 188.

* Πολυζήλωτος. I. 1404. A.

Eurip. Hippolyt. v. 169. Και μοι πολυζήλωτος Αἰεὶ συν Θεοῖσιν Φοῖβε.

Πολυζώσος.

Phav. Lex. pag. 21. 1. Αζείρε, αζώσε, ἡ πολυζώσε. *Hesych. Lex.* pag. 30. 1.

Πολυητός.

Orph. Argonaut. v. 487. Αἴψα δ' ἐπιθρῶσκεσα θεῶν πολυηγόρος Αργώ. v. 1342.

Πολυηθής.

Eustath. in Odyss. A. pag. 7. 6. τροπον γὰρ, καὶ οἶδε το ἦθος ὁ ποιητής. ὥστε οὐδ' ἀνέλοι πολύτροπον, τον πολυήθη καὶ τὰ εἶδη διάφορον.

Πολυηχοτός. App. 1686. B.

Plat. de Leg. II. 810. 2. f. ἐν οἷς φασὶ δεινοὶ πολλακίς μυριοὶ τὰς ὀρθὰς παιδεύομενους τῶν νέων τρεφεῖν καὶ διακορεῖς ποιεῖν, πολυηκόες τ' ἐν ταῖς ἀναλῶσεσι ποιενῆας καὶ πολυμαθεῖς, ὅλες ποιήσας ἐκμανθανούσας. *Phædr.* III. 275. A.

Πολυημερός. I. 1463. A.

Eustath. in Odyss. K. pag. 384. 38. — παρὰ τοῖς Κιμμεριοῖς, παρ' οἷς ὁ μῦθος πολυημέρους νυκτὸς πλατίζεται.

Hippocr. de Humor. pag. 51. 18. καὶ ἀνεμῶν οἱ μὲν, πολυήμεροὶ πνεύσι, καὶ ἀνίπνευσιν ἀλλήλοισιν. *De Articulis*, pag. 832. F.

Πολυησύχος.

Æschyl. Prometh. v. 139. Ἀκοιμήτω. Sch. γαληνώδει, πολυκοιμήτω, ἡρεμαίῳ ρευματῇ ἢ οἱ πολυησύχω.

Πολυηχητός.

Æschyl. Prometh. v. 577. ἀχέτας. Schol. το δε ἀχέτας, ἀνὶ τῷ πολυήχητος.

Eurip. Alcest. v. 918. Πολυάχητος δ' ἐπέλο κωμος, τὴν τε θάνασαν, καμ' ὀλέζων, &c.

Πολυηχία.

Dem. Phal. de Elocut. §. 73. pag. 50. αἱ δ' ἐκ διαφερόντων συγκρασεὶς οὐκ καὶ μετέθετο ποιεῖν καὶ ποιικιλίαν ἐκ τῆς πολυηχίας.

Πολυηχός.

Hom. Iliad. A. v. 34. πολυφλοίσβοιο. Schol. πολυήχε, πολυαράχε. N. v. 41. Schol.

Soph. Aj. v. 707. ἀλίπλαγκτε. Schol. — ὡς ἀλίβορμε, ὅτι τῆς ἡχῆς ἐρα. πολυήχεος ἢ θάλασσα.

Πολυθαῖος.

Pausan. Eliac. pag. 459. 9. f. ἐν πολυθαῖτῳ τεμένει Διὸς ὑψιμεδοντός. Ἐστῆς ἀνέντων δημοσίᾳ Σαμίων.

Πολυθαλμικός.

Orph. Υγείας θυμ. v. 1. pag. 164. ἱμερόεσσ', ἐρατή, πολυθάλμιε, παμβασίλεια, Κλυθί, &c.

Πολυθαυμάς.

Suid. Lex. I. 498. 6. *Gregorius Nyssen.* scripsit τον πολυθαύμασον ἐπαινον τῷ πρώτῳ των μαθητρων Στεφάνῳ.

Πολυθεάμων. App. 1686. B.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 170. pag. 663.

Plat. Phædr. III. 251. 2. ὁ δε ἀβήλητος, ὁ των τότε πολυθεάμων, ὅταν θεοειδὲς προσωπον ἴδῃ, &c.

Πολυθεάτος.

Hesych. Lex. pag. 754. 1. Περίσπρον, ἐπιφανή, πολυθέατον, περιελεπτον. 777. 1. Πολύσπρος, πολυθέατος. *Phav. Lex.* pag. 615. 3.

Πολυθεία. I. 1533. B.

Suid. Lex. I. 349. Ἀσεβείς. οἱ πολυθείαν ἢ ἀθείαν θρησκεύοντες.

Πολυθεός. I. 1533. A.

Æschyl. Suppl. v. 429. μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἐδρῶν πολυθέων ρυσιασθεῖσαν, &c.

Lucian. Jur. Trag. pag. 685. C. πολυθεωλάτῃ γὰρ ὡς ὄρεῳ ἢ ἐκκλησίᾳ.

Πολυθεύης.

Soph. Trachin. v. 191. ἐν βαθερεῖ λειμῶνι. Schol. — πολυθερεῖ. το γὰρ βα, ἐπιλαϊκὸν ἐστίν. ὁ ἐστὶ πολλακίς θερύζομενος. ἢ εἴπη πολυφόρῳ.

* Πολυθερμός. I. 1546. A.

Plut. Alex. IV. 8. 3. f. αἰτία δε ἴσως, ἡ τε σωματικός καὶ πνευματικός, πολυθερμός ἐστα καὶ πυρώδης.

Πολυθηρία.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 480. 7. ἀφ' ὧν καὶ εὐαγρία, καὶ πολυαγρία, καὶ θηραγρία, εὐθηρία, πολυθηρία.

Πολυθηρός.

Πολυθροσ. App. 1686. C.

Eurip. Phæn. v. 808. a Cl. Steph. citatur, cui Exemplo addas, *Hippolyt.* v. 145. Συ δ' αμφι ταν πολύθρον Δικλυνναν, &c.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 492. 7. Άλλοι δε, ορῶ καὶ α τὴν Λυκίαν εἶναι τὴν Χιμαίραν Φασιν. — καὶ α δε γε τα ακρα, πολύθρον.

Arrian. Hist. Ind. pag. 356. 3.

Πολυθραυσῶ.

Etymol. Magn. col. 1. 51. ἀαγές. ἡ το ἄθραυσον καὶ α σερησιν, ἡ το πολύθραυσον.

* Πολυθρεμμων. App. 1686. D.

Eurip. Alceſt. v. 588. Τοι γαρ πελυμη- λοῖαν Εςίαν οικεις, &c. Schol. εχεις εςίαν πολυθρέμμουα.

Æschyl. Pers. v. 33. ἄλλες δ' ο μέλας και πολυθρέμμων Νειλῶ επεμψε. Schol. ο πολλὰ θρεμμαῖα εχων Νειλῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 101. 47. και πολυπάμμων ο πολυθρέμμων. . 640. 26. πολυρηνες δε και πολυεβῖαι, οἱ απλως πολυθρέμμονες. . *Odyss.* A. pag. 9. 7.

Πολυθρηνηος.

Anth. Ep. Gr. pag. 308. Incert. v. 13. ε τεκῶ ειδεν Δυσποῖμω γενεης λειψανον ημεῖ- ρης, Της πολυθρηνήτε.

Soph. Trachin. v. 860. ἀδινῶν. Schol. ἀ- θρων, ἡ πολυθρηνήτων.

Πολυθρηνῶ. I. 1582. H.

Æschyl. Agam. v. 720. πολύθρηνον μεῖα πε σενει, &c. . v. 723. παμπρόσθη πολύθρηνον αἰῶν' αμφι πολίταν, μελεον αἰμ' ἀνάλῃαα.

Lucian. Alcyon. pag. 52. B. a Cl. Au- ctore citatur.

* Πολυθριξ. I. 1586. F.

Phan. Lex. pag. 3. 3. Αβροκόμης, ο πο- λύθριξ.

* Πολυθροῶ. I. 1579. C.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολύθροον, πο- λύχον.

Anth. Ep. Gr. pag. 380. Arch. Πολλακι δη κρεξασα πολύθροον, οἱα τις ἄχῳ, &c.

Eurip. Iph. in Taur. v. 727. Δελξε μεν αἰδε πολύθροοι διαπῆυχαῖ ξενοῖς πάρεισιν.

Æschyl. Suppl. v. 827. Φυλαδα μάταισι πολυθρόοις βίαια δίξηναι λαβεῖν.

Πολυθρυλληῶ. I. 1580. E.

Suid. Lex. III. 145. Πολυθρύλληῶ. πε- φημισμενῶ, διαβεβημενῶ, ὀνομαστόταῶ.

Vol. II. N°. XX. 4.

Plat. Phæd. I. 100. B. και εἰμι παλιν ἐπ' ἐκεῖνα τὰ πολυθρύλληα, &c.

Lucian. Jur. confut. pag. 671. D. ἡ Εἰ- μαρμενη, και ἡ Τυχη (πολυθρύλληοι γαρ και αἵαι) τινες εἰσιν, ἡ τι δυναῖαι αὐτῶν ἐκαῖερα;

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 2. A. . 159. F. . 286. A. ὅς εν τῷ πολυθρυλλήτῳ ποιήματι περι τε γαλεῦ λεγει εἰως, &c.

Πολυθρυλληῶς.

J. Poll. Onom. pag. 682. 3.

Πολυθυρῶ. App. 1686. E.

J. Poll. Onom. pag. 664. 7.

Lucian. Mort. Dial. pag. 114. C. γερων, φαλακρῶ, τριβώνιον εχων πολύθυρον, απανῖ ανεμῳ ἀναπεπῖαμένον, &c.

Plut. de Fortuna. pag. 99. E. a Cl. Au- ctore citatur.

Πολυθυσανος.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολυθύσανε Αῖεμι, πολυθύσανε κερα, δια το θυσανοῖς και αἵην χρῆσθαι, &c. . *Phan. Lex.* pag. 615. 1.

Πολυθυσιαςῶ.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. ult.

Πολυθυῶ. I. 1621. D.

Pind. Pyth. E. v. 102. ἀλλὰ μοῖρα τις ἄτεν Πολύθυῖον ες ερανον. . *Nem. Od. Z.* v. 69.

Soph. Trachin. v. 769. μέλλοντι δ' αἵφω πολυθύτες τεύχειν σφαγᾶς, &c.

Eurip. Heracl. v. 777. Αλλ' επι σοι πο- λύθυῶ αἰει Τιμα κραίνεῖαι, &c. . *Iph. in Aul.* v. 185. a Cl. Auctore citatur.

Πολυθωῦσος.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. ult.

Πολυιδμων.

Orph. de Lap. pag. 236. v. 56. Μυριαῖ κειθι μαῖοισι πορων πολυῖδμοσι δωρα. v. 74. Τρεις δε θεοπροπίης πολυῖδμονῶ ἀψαύσοιο.

Anth. Ep. Gr. pag. 525. In *Democrit.* Λεπῖα διακρινων πολυῖδμονῶ ὄρῖα μεσης.

* Πολυῖππος. App. 1686. G.

Dionys. Περιη. v. 308. Των δ' υπερ εκῖε- τάῖαι πολυῖππων φυλον Αλανῶν. Schol. των εχονῶν πολλες ἱππες.

Hom. Iliad. N. v. 171. πολυῖππε Μειῖο- ρῶ υιον.

* Πολυῖσωρ. I. 1113. E.

Orph. Hym. in Astra, v. 12. pag. 102. Ελθει' επ' εἰέρε τελεῖης πολυῖσoras αθλως, &c.

5 H

Anth.

Anth. Ep. Gr. pag. 158. *Apollonid.* §. 3. Μυσσων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐσσοι βέλῳ Εἶδεν &c. . pag. 320. *Incert.* §. 3. Τεκτοσύνη δ' ἐπέων πολυΐσσοι θείῳ Ὀμηρῷ.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 222. Α. Ο δὲ ποιήτης [sc. *Homerus*] πολυφώνῳ τις ὤν, καὶ πολυΐσσοι, δίδωσιν ἀφορμας, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 325. Ε. ὁ δὲ πολυΐσσοι Ἀρχεστράτῳ ἐπαινέσας &c.

Πολυΐχθυς.

Hom. Hym. in Apoll. §. 417. pag. 40.

Πολυΐχθυσ.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 227. Β. Πολυΐχθυσ δ' ὁ ποταμός, καὶ ὁσρέων πλήρης.

Πολυκανης.

Anth. Ep. Gr. pag. 282. *Leonid.* Εὐκίων Φαινοῖο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄκω Ἐνση, &c.

Πολυκαθέδρς.

Hom. Iliad. B. §. 74. νηυσὶ πολυκλήσι. *Schol.* Πολυκαθέδροις. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Theocrit. Idyll. XIII. §. 72. *Schol.* διότι κατέλιπε τὴν Ἀργὴν τὴν τριακοντάρχον· τέτρεται τὴν πολυκάθεδρον, &c.

* Πολυκαλαμος. II. 14. F.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 184. Α. Εὐφοριῶν — tradit τὴν μονοκάλαμον συριγγὰ Ἐρμῆν εὐρεῖν — τὴν δὲ πολυκάλαμον, Σίληνον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 134. 10. τὴν τε γὰρ [sc. *Cybele*] πολυκάλαμον συριγγὰ πρῶτῃν ἐπινοήσαι, &c. . 1. 18.

Πολυκαμάτος.

Suid. Lex. III. 145. Πολύκμητος. πολυκάματος.

Πολυκαμμος.

Anth. Ep. Gr. Lib. I. pag. 147. *Antipatr.* Οὐδὲ γὰρ εὐδ' ἔχῃ πολυκάμμοι σεῖο λέλειπται, &c.

* Πολυκαμπης. App. 1686. H.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 385. 4. μελεσὶ πολυκαμπέσι, &c. . pag. 386. 10. ερεῖς δὲ καὶ πολυφθογῶν αὐλῶν καὶ πολυκομπῶν, πολυκαμπῆς, &c. . *Phan. Lex.* pag. 136. 1.

Πολυκαμπής.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 73. pag. 389. αὐλήμα δὲ ὀρθιον — εὐκαμπές, πολυκαμπήν, &c.

Πολυκανης.

Aeschyl. Agam. §. 1177. ἰὼ πρόπυρροι θυσιαι παλῶν πολυκανεῖς βόων ποιονόμων.

Πολυκαπνός.

Eurip. Electr. §. 1139. Φρέρει δὲ μοι, Μησ' αἰθαλώσῃ πολυκαπνον σείῃ πεπλῆς.

Πολυκαρπια. II. 79. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 51. 31. . 85. 41. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἀνθρώπους ἢ πολυκαρπία φέρουσα τοῖς τε ἀνασημασι τῶν σωμαίων καὶ τοῖς ὀφκοῖς ὑπερφέρουσας κάλασκειάζει.

Xenoph. Memorab. Lib. III. pag. 199. 1. καὶ ὅταν γε οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι τοῖς θεοῖς εὐχῶνται πολυκαρπίαν, εἰκότως ἂν εἴῃ πολυψίαν εὐχοῖτο.

Πολυκαλασκειας.

Hom. Iliad. Γ. §. 358. Πολυδαίδαλα. *Schol.* Πολυκαλασκειάς, ποικίλα.

Πολυκελαδός.

Lucian. Tragopod. pag. 952. Α. Καὶ πολυκέλαδός κορσυνφός ἐπὶ κλαδοῖσιν ἄδει, &c.

Πολυκενήτης.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολυδάμνων, πολλὰς ἀμαζόνων ἢ πολυκενήτων ποικίλων. . col. 2. Πολυκές, πολυκενήτης, ἐξ ἑ τοῦ ποικίλου δηλοῖ.

Hom. Iliad. Γ. §. 371. πολύκετος. *Schol.* Πολυκενήτης, πολυρραφός, ποικίλος. . *Phan. Lex.* pag. 615. 1.

Lycophr. Alex. §. 508. *Schol.*

Πολυκηδεία.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 298. ἀκηδείησι. *Schol.* ταῖς πολυκηδείαις. τέτ' ἐστὶ ταῖς λύπαις.

* Πολυκηδης. II. 185. H.

Phan. Lex. pag. 615. 1. Πολυκηδής, πολυφρονίς. Πολυκηδές, πολλῶν κακῶν αἰτιον. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 15. καὶ οἱ ἀεθλον εὐνὲ ναυίλιος πολυκηδής. . IV. §. 734.

Πολυκηής.

Theocrit. Idyll. XVII. §. 98. Οὐ γὰρ τις δῆϊον πολυκήττα Νείλον ἐπεμβας, &c.

Πολυκινδυνος.

Dem. Phal. de Elocut. §. 23. pag. 18.

Πολυκινήσια.

Eustath. in Odyss. A. pag. 41. 27. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐπὶ τῇ πολυκινήσειας τε βάλλειν.

* Πολυκλαυτος.

* Πολυκλαύτος. App. 1687. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 61. *Statill.* §. 3. Ωδε πολυκλαύσιο κομας λακισασα καρηνε Κισσης &c. . pag. 314. *Theoph.* . pag. 319. *Homer.* §. 4. Αυτ τηδε μενυσα πολυκλαύσω επι τυμβω, &c.

Πολυκλαύτος. App. 1687. B.

Eurip. Iph. in Aul. §. 779. Θήσει κορας πολυκλαύτης, — §. 782. Κορα πολύκλαυ- τος ἐσείται, &c. . *Ion.* §. 869. Σίλωσα τακας πολυκλαύτης. . *Herc. Fur.* §. 1427.

Æschyl. Agam. §. 1534.

* Πολυκλείς. App. 1687. B.

Phocyllid. Neθel. §. 203. Παρθενικην δε Φυλασσε πολυκλείς οἱς θαλαμοῖσι, &c.

* Πολυκλείος. II. 270. F.

Pind. Olymp. VI. §. 120. Εξ ἑ πολύκλει- τον καθ' Ἑλλαντας γενεῖ Ιαμίδαν Ολβος ἄμ' ἔσπερο. Schol. το ἐνδοξότατον γενεῖ &c.

Phav. Lex. pag. 615. I. Πολύκλειος, πανυ ἐνδοξος.

Πολυκλήεις.

Anth. Ep. Gr. pag. 518. *Agath.* Σειο πολυκλήεντα τυπον ἑσσαντο Χερωνεῦ Πλευρα- χε, &c.

Πολυκλύτος. II. 265. G.

Hom. Odysf. Δ. §. 354. Νησος ἐπεία τις εἴσι πολυκλύσω ἐνι πόνῳ, &c. . *Z.* §. 204. Vide *Strab. Geogr. Lib. I.* pag. 46. B.

Hesiod. Θεογ. §. 189, 199.

Phav. Lex. pag. 41, 3. Ἀκλυσον σκέπας, πολύκλυτον, ἢ ἀχειμασον. vel ἀκύμασον. Vi- de *Lycophr. Alex.* §. 736. Schol.

Πολυκνίσσος. II. 282. C.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 879. Τηλοθεν ἀνιόωσα πολυκνίσσε ἐκατόμβης.

Πολυκοιμήτος.

Æschyl. Prometh. §. 139. ἀκοιμήτω. . Schol. γαληνώδει, πολυκοιμήτω, ηρεμαῖω ρευ- μάσι ἢ οἱ πολυησύχω.

Πολυκοῖνος. II. 297. A.

Pind. Olymp. VI. §. 106. Schol. αγε δη ανισασο παῖ, ἀπελθωμεν εἰς την ἐσομενην υστερον πολύκοινον και πολυπληθῆ χωραν. . *Pyth. B.* §. 77. Ταν πολύκοινον ἀνεδέξα' ἀγγελίαν.

Soph. Aj. §. 1215. . *Antig.* §. 1. Schol. Πολύκοινον Ἀμφίριον, ἀντι τε πολυάδελφον.

Phav. Lex. pag. 615. 2. Πολύκοινον, πα- σι κοινον. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Aristot. de Morib. II. 12. B. το γαρ της αρεῆς αθλον και τελος, αριστον φαινεται, και θεῖον τι και μακαριον. εἴη δ' αν και πολύκοινον.

* Πολυκοῖρανος. II. 300. H.

Aristoph. Ran. §. 1301. Κηδεις' Ἀχαιων, Ἀλρεως Πολυκοίρανε μάνθανε με παῖ.

* Πολυκομπος. App. 1687. D.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 67. pag. 386.

Πολυκομψος.

Aristoph. Pac. §. 994. Schol. quod a *Suida* describitur, in *Lex.* III. 379. Στω- μύλος, λαλός, πολύκομψος, &c. *Cl. Kuft.* legit πολόκομπος. . *Thest.* §. 468. Schol. *Biset.*

Πολυκόπος.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 20. E. ην δε ἡ Πυλαδα αρχησις οἰκωδης, παθητικῇ τε και πολύκοπος ἡ δε Βαθύλλειος, ἰλαρώτερα. Vi- de *Casaub. Animadv.* col. 52. 36.

Πολυκοσμος.

Hesych. Lex. pag. 776. I. Πολυδαίδαλον, πολύκοσμον, πολυποιόν.

Πολυκρανος.

Eurip. Bacch. §. 1015. Φανθη ταυρος, ἡ πολύκρανος γ' ιδεω Δρακων, &c.

Πολυκραῖης.

Æschyl. Korp. §. 404. ἴδετε πολυκραῖεις αραι φθιμενων, &c.

Πολυκρέκλος.

Orph. Hym. in Apoll. §. 16. pag. 130. Συ δε παντα πολαν κιθάρη πολυκρέκλω Ἀρμό- ζεις, &c.

Πολυκρεῖθεω.

Phav. Lex. pag. 43. I. Ἀκοσῆσαι, το πο- λυκριθῆσαι, καὶ α τες παλαιες. ηῖεν το κρι- θιάσαι.

Πολυκρίτος.

Orph. Hym. in Pan. §. 18. pag. 108. Βαινει γαρ ταδε θεια πολύκριτα σαισιν ἐφέμμαῖς.

Πολυκροῖητος.

Phav. Lex. pag. 45. 2. Ἀκρότηα, πο- λυκρότηα. ως το, Πολυκρότηα αὔοις γενο- μενα.

Πολυκρενός.

Anth. Ep. Gr. pag. 158. *Apollonid.* §. 3. Μυσσων δ' ἐπὶ χεῖρα βαλὼν πολυΐσσοι βέλῳ Εἰδέν &c. . pag. 320. *Incert.* §. 3. Τεκτοσύνη δ' ἐπέων πολυΐσσοι θείῳ Ὀμηρῷ.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 222. Α. Ο δὲ ποιήτης [sc. *Homerus*] πολυφώνῳ τις ὤν, καὶ πολυΐσσοι, δίδωσιν ἀφορμας, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 325. Ε. ὁ δὲ πολυΐσσοι Ἀρχεστράτῳ ἐπαινέσας &c.

Πολυΐχθου.

Hom. Hym. in Apoll. §. 417. pag. 40.

Πολυΐχθους.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 227. Β. Πολυΐχθους δ' ὁ ποταμός, καὶ ὁσρέων πλήρης.

Πολυκανης.

Anth. Ep. Gr. pag. 282. *Leonid.* Εὐκίων φαινοῖτο, καὶ ἐν πολυκαεῖ ὄκω Ἐνση, &c.

Πολυκαθέδρου.

Hom. Iliad. B. §. 74. νηυσὶ πολυκλήσι. *Schol.* Πολυκαθέδρους. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Theocrit. Idyll. XIII. §. 72. *Schol.* διότι κατέλιπε τὴν Ἀργὴν τὴν τριακοντάζυγον· τῆς τὴν πολυκάθεδρον, &c.

* Πολυκαλαμος. II. 14. F.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 184. Α. Εὐφοριῶν — tradit τὴν μονοκάλαμον συριγγὰ Ἐρμην εὐρεῖν — τὴν δὲ πολυκάλαμον, Σίληνον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 134. 10. τὴν τε γὰρ [sc. *Cybele*] πολυκάλαμον συριγγὰ πρῶτῃ ἐπινοήσας, &c. . 1. 18.

Πολυκαμάτος.

Suid. Lex. III. 145. Πολύκμητῳ. πολυκάμητῳ.

Πολυκαμμος.

Anth. Ep. Gr. Lib. I. pag. 147. *Antipatr.* Οὐδὲ γὰρ εὐδ' ἔχῃ πολυκάμμοι σεῖο λέλειπται, &c.

* Πολυκαμπης. App. 1686. H.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 385. 4. μέλεσι πολυκαμπέσι, &c. . pag. 386. 10. εἴρεις δὲ καὶ πολυφθογῶν αὐλῶν, καὶ πολυκομπῶν, πολυκαμπῆς, &c. . *Phau. Lex.* pag. 136. 1.

Πολυκαμπή.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 73. pag. 389. αὐλήμα δὲ ὀρθιον — εὐκαμπές, πολυκαμπή, &c.

Πολυκανης.

Aeschyl. Agam. §. 1177. ἰὼ πρόπυρροι θυσίαι παρὰ πολυκανεῖς βόλων ποιονόμων.

Πολυκαπν.

Eurip. Electr. §. 1139. Φρέρει δὲ μοι, Μησ' αἰθαλώσῃ πολυκαπνον σείῃ πεπλῆς.

Πολυκαρπία. II. 79. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 51. 31. . 85. 41. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἀνθρώπους ἢ πολυκαρπία φέρουσα τοῖς τε ἀνασημασι τῶν σωμαίων καὶ τοῖς ὀφκοῖς ὑπερφέρουσας καλᾶσκευάζει.

Xenoph. Memorab. Lib. III. pag. 199. 1. καὶ ὅταν γέ οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι τοῖς θεοῖς εὐχῶνται πολυκαρπίαν, εἰκότως ἂν ἔλθῃ πολυψίαν εὐχοῖτο.

Πολυκαλᾶσκευας.

Hom. Iliad. Γ. §. 358. Πολυδαίδαλε. *Schol.* Πολυκαλᾶσκευάσας, ποικίλα.

Πολυκελάδ.

Lucian. Tragopod. pag. 952. Α. Καὶ πολυκέλαδῳ κοσσυφῳ ἐπὶ κλαδοῖσιν ἄδει, &c.

Πολυκενή.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολυδάμνων, πολλὰς δαμάζοντων ἢ πολυκενήτων ποικίλων. . col. 2. Πολυκές, πολυκέντη, ἐξ ἑ τὸν ποικίλου δηλοῖ.

Hom. Iliad. Γ. §. 371. πολύκετος. *Schol.* Πολυκέντη, πολυρραφῶν, ποικιλῶν. . *Phau. Lex.* pag. 615. 1.

Lycophr. Alex. §. 508. *Schol.*

Πολυκηδεία.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 298. ἀκηδείησι. *Schol.* ταῖς πολυκηδείαις. τῇ ἐστὶ ταῖς λύπαις.

* Πολυκηδης. II. 185. H.

Phau. Lex. pag. 615. 1. Πολυκηδέ, πολυφρονίς. Πολυκηδές, πολλὰν κακῶν αἰτίων. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 15. καὶ οἱ ἀεθλον ἔνυε ναυίλης πολυκηδέ. . IV. §. 734.

Πολυκητης.

Theocrit. Idyll. XVII. §. 98. Οὐ γὰρ τις δῆϊον πολυκήτεια Νείλον ἐπεμβας, &c.

Πολυκινδυνος.

Dem. Phal. de Elocut. §. 23. pag. 18.

Πολυκινήσια.

Eustath. in Odyss. A. pag. 41. 27. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐπὶ τῆς πολυκινήσιας τε βάλλειν.

* Πολυκλαυτος.

* Πολυκλαύσος. App. 1687. B.
Anth. Ep. Gr. pag. 61. *Statill.* §. 3.
 Ωδε πολυκλαύσιο κομας λακισασα καρηνε
 Κισσης &c.. pag. 314. *Theorb.* pag. 319.
Homer. §. 4. Αὖτε τηδε μενεσα πολυκλαύσω
 επι τυμῶ, &c.

Πολυκλαύτος. App. 1687. B.
Eurip. Iph. in Aul. §. 779. Θήσει κορας
 πολυκλαύτης, — §. 782. Κορα πολύκλαυ-
 τῶ ἐσεῖται, &c.. *Ion.* §. 869. Σίλωσα τακας
 πολυκλαύτης. *Herc. Fur.* §. 1427.
Æschyl. Agam. §. 1534.

* Πολυκλείσος. App. 1687. B.
Phocyllid. Νεθελ. §. 203. Παρθενικην δε
 Φύλασσε πολυκλείσους θαλαμοισι, &c.

* Πολυκλείδος. II. 270. F.
Pind. Olymp. VI. §. 120. Εξ ἑ πολύκλει-
 τον καθ' Ἑλλαντας γενῶ Ιαμιδᾶν Ολβῶ ἀμ'
 ἔσπετο. Schol. το ἐνδοξότατον γενῶ &c.
Phau. Lex. pag. 615. 1. Πολύκλειδῶ,
 πανυ ενδοξῶ.

Πολυκλήεις.

Anth. Ep. Gr. pag. 518. *Agath.* Σειο
 πολυκλήεια τυπον σησαντο Χερωνεῦ Πλεβρα-
 χε, &c.

Πολυκλυσος. II. 265. G.
Hom. Odys. Δ. §. 354. Νησῶ ἐπειτα τις
 εἰς πολυκλῦσῶ ἐνι πόντῳ, &c.. Z. §. 204.
 Vide *Strab. Geogr. Lib. I.* pag. 46. B.
Hesiod. Θεογ. §. 189, 199.
Phau. Lex. pag. 41. 3. Ἀκλυσον σκέπας,
 πολύκλυσον, ἢ ἀχειμασον. vel ἀκύμασον. Vi-
 de *Lycophr. Alex.* §. 736. Schol.

Πολυκνισσος. II. 282. C.
Apoll. Rhod. Arg. III. §. 879. Τηλοθεν
 αὐλιόωσα πολυκνίσσῃ ἐκατόμβης.

Πολυκοιμητος.

Æschyl. Prometh. §. 139. ἀκοιμήτω. .
 Schol. γαληνώδει, πολυκοιμήτω, ηρεμαιο ρευ-
 ματι ηῖοι πολυησύχω.

Πολυκοινος. II. 297. A.
Pind. Olymp. VI. §. 106. Schol. αγε δη
 ανισασο παῖ, απελθωμεν εις την εσομενην υστερον
 πολύκοινον και πολυπληθῆ χωραν. *Pylh. B.*
 §. 77. Ταν πολύκοινον ἀνεδέξα' ἀγγελιαν.
Soph. Aj. §. 1215. *Antig.* §. 1. Schol.
 Πολύκοινον Αμφίτριαν, αὐτῇ τε πολυάδελφον.

Phau. Lex. pag. 615. 2. Πολύκοινον, πα-
 σι κοινον. *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.
Aristot. de Morib. II. 12. B. το γαρ της
 ἀρετης αθλον και τελῶ, αριστον φαινέται, και
 θείον τι και μακαριον. ειη δ' αν και πολύκοινον.

* Πολυκοιρανος. II. 300. H.
Aristoph. Ran. §. 1301. Κηδὺς' Ἀχαιων,
 Ἀλρεως Πολυκοίρανε μάνθανε με παῖ.

* Πολυκομπος. App. 1687. D.
J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 67. pag. 386.

Πολυκομψος.

Aristoph. Pac. §. 994. Schol. quod a
Suida describitur, in *Lex. III.* 379. Στω-
 μύλῳ, λαλῶ, πολύκομψῳ, &c. Cl. *Kust.*
 legit πολόκομψῳ. *Thest.* §. 468. Schol.
Biset.

Πολυκόπος.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 20. E. ην δε
 ἡ Πυλαδα αρχησις οἰκωδης, παθηλική τε και
 πολύκοπος. ἡ δε Βαθύλλειῳ, ἰλαρώτερα. Vi-
 de *Cassaub. Animadv.* col. 52. 36.

Πολυκοσμος.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολυδαίδαλον,
 πολύκοσμον, πολυποίκιλον.

Πολυκρανος.

Eurip. Bacch. §. 1015. Φανθι ταυρῶ, ἡ
 πολύκρανῶ γ' ἰδω Δρακων, &c.

Πολυκρατης.

Æschyl. Choeph. §. 404. ἴδετε πολυκρατεῖς
 αραὶ φθιμενων, &c.

Πολυκρέκῳ.

Orph. Hym. in Apoll. §. 16. pag. 130.
 Συ δε παντα πορον κιδάρη πολυκρέκῳ Ἀρμό-
 ζεις, &c.

Πολυκριθεω.

Phau. Lex. pag. 43. 1. Αποσῆσαι, το πο-
 λυκριθῆσαι, καὶ α τες παλαιες. ηεν το κρι-
 θῆσαι.

Πολυκριτος.

Orph. Hym. in Pan. §. 18. pag. 108.
 Βαινει γαρ ταδε θεια πολύκριτα σαισιν ἐφέμμαῖς.

Πολυκροτητος.

Phau. Lex. pag. 45. 2. Ακρότηα, πο-
 λυκρότηα. ως το, Πολυκρότηα αὖσις γενο-
 μενα.

Πολυκρενῶ.

Πολυκρέων.

Anth. Ep. Gr. pag. 514. *Marian.* Χωρον οπε πλατάνων αὐτορρύτον ες μέσον υδωρ Καλα πολυκρέωνν εκπρορεει σωμαίων.

Πολυκλέανος.

Callim. Hym. in Apoll. §. 34. πολύχρυσος γὰρ Ἀπολλων, Καὶ τε πολυκλέανος.

Pind. Olymp. Od. X. §. 44. ἴδε παλαιοὶ πολυκλέανον ὑπο σερῶ πυρὶ, &c. *Schol.* Νεωλ. ἦοι τὴν πολυκλήμονα, τὴν πολυθρέμωνα.

Anth. Ep. Gr. pag. 131. *Lucian.* §. 3. Τον δὲ πολυκλέανον καὶ πλεσιον εἰς δικαίον Κληζειν ὅς χρῆσθαι τοῖς αἰσίοις δύναται. pag. 478. *Antist.* Ἀροφυλαξ εσηκα πολυκλέανοις ἐν ἀρεταῖς, &c.

* Πολυκλήμωσυνη. II. 468. C.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 110. pag. 326. *Lib. VI.* §. 196. pag. 677.

* Πολυκλήμων. II. 468. C.

Hom. Iliad. E. §. 612. ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῶ Ναιε πολυκλήμων, &c. *Schol.* Πολλὰ κλήματα ἔχων. *Phau. Lex.* pag. 615. 2. *Eustath. in Iliad. A.* pag. 101. 47.

Soph. Antig. §. 855. ὧ πολέως πολυκλήμονες ἄνδρες.

Eurip. Ion. §. 581. Ἀλλ' εὐγενὴς τε, καὶ πολυκλήμων βίη.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 326. 2. *Lib. VI.* §. 170. pag. 664. 2. §. 196. pag. 677.

Πολυκλήνη.

Phau. Lex. pag. 339. 2. Ζάβδον, πολυφορβον, πολυκλήνην. *Hesych. Lex.* pag. 408. 2.

Πολυκλήσια.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 233. D. μυριοῖς μοχθοῖς θηρεύσει τὴν περὶ ἑλεπὶον ταύτην πολυκλήσιαν.

* Πολυκλήνης. II. 469. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 101. 47. καὶ πολυπάμμων ὁ πολυθρεμμων, εἴτ' ἐν πολυκλήτῳ, ταύτην δὲ φαναι πολυκλήμων.

Eurip. Androm. §. 768. πολυκλήτων τε δομῶν μέτοχος.

Πολυκλήϊς.

Orph. Hym. in Naturam, §. 20. pag. 106. Πανόλечνες, πλάσσειρα, πολυκλήϊς, πονία δαῖμον, &c.

* Πολυκλήνος. II. 472. D.

Hesych. Lex. pag. 776. 2. Πολύκλον, πολλές κλῆνον. *Phau. Lex.* pag. 615. 2.

Æschyl. Agam. §. 469. τῶν πολυκλήνων γὰρ ἐκ ἀσκοποῖ θεοί. §. 742. ἀμαχὸν δ' ἀλλ' οἰκείαις μέγα σιν πολύκλονον.

Eurip. Orest. §. 1142. Ἐλενης λεγόμενης τῆς πολυκλήνης φονεύς. *Heraclid.* §. 218.

Helen. §. 199. Δι' ἐμε τὰν πολυκλήνον, &c. §. 242. Ἀδελφὸς, ὁ πολυκλήνος Κυπρίης, &c.

Πολυκυδίσος.

Anth. Ep. Gr. pag. 334. *Agath.* §. 2. Τὰν πολυκυδίσαν μναμονα θεσμοσύνας, Εὐφείαν κρυπτεῖ χθονιή κοινίς. pag. 499. *Marian.* §. 4.

Πολυκυκλ.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολυελικλον, πολύκυκλον, ἄδον. *Phau. Lex.* pag. 614. 3.

Πολυκυμων. II. 491. G.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 101. pag. 71. *Æschyl. Agam.* §. 121. ἐρικύμονα φερβονίον γενναν. *Schol.* πολυκύμονα.

Πολυκυριότης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 804.

Πολυκώθων.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 436. D. e *Polemone.* Τὰ πολυκώθων τετ' ἥριον Ἀρκαδίων, Ἀσπερὸς ὠρθωσαν τὰδε παρ' ἀτραπίῳ.

* Πολυκώμος. II. 532. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacch.* §. 17. Πελυπότην, πλακλήνηρα, πολυσεφανον, πολυκώμον, &c.

* Πολυκώπος. II. 537. E.

Hom. Iliad. B. §. 74. πολυκληῖσι. *Schol.* πολυκαθέδροις. ἐξ ἑ πολυκώποις.

Soph. Trachin. §. 667. μὴ σαίη πολυκώπον οχημα ναὸς αὐτῷ, πρηνὴ &c.

Eurip. Iph. in Taur. §. 981. καὶ σε πολυκώπῳ σκαφεῖ σείλας, Μυκηναῖς ἑκάλασθήσω παλιν.

Πολυλαλέω.

Aristoph. Thesm. §. 400. τὰς λαλῆς. *Sch. Bourd.* Τὰς πολυλαλέσας. §. 1082. *Schol. Bourd.*

Πολυλαλήτης.

Eustath. in Iliad. A. pag. 805. 30. ἐπλάβετον. ἦεν ἐπλάβυσον, ἐπλάπλυσον, τὸ πολυλάλητον.

Soph.

Soph. Philoct. v. 191. ἀθυρόσομος. Schol. πολυλάλητος, μη εἰσφομένη τε φθεγέσθαι.

Πολυλαλος.

Soph. Antig. v. 330. Κομψευε. Schol. κομψες γὰρ ἐλεγον, ὅς νυν ἡμεῖς περπαίρους καὶ πολυλάλους φάμεν.

Suid. Lex. I. 50. "Ἄδειν κελεύονθ' ὥσπερ ἐῖ τετρίδια ἐς ἰωῆα. διοῖ πολυλάλον ἐς τὸ ζῶον.

Πολυλαος.

Phaen. Lex. pag. 615. 2. Πολυλήϊος, — καὶ πολύλαος, τὸ πλεονέχον τε λαός, δῖς.

Πολυλευκός.

Phaen. Lex. pag. 615. 2. Πολύλευκον, πολυπλάνητον, πανήλας περιφερέας. *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Πολυλιμός.

Plut. Symp. Lib. VI. pag. 694. A. τὸ μὲν ἐν βέλιμον ἐδοκεῖ μέλαν ἢ δημοσίον ἀποσημαίνειν, καὶ μαλίστα παρ' ἡμῖν τοῖς Αἰολεῦσιν, αὐτὶ τε β τῷ π χρωμένοις. ἔ γὰρ βέλιμον, ἀλλὰ πολύλιμον οἷον πολύνον τάλιν ὀνομαζόμεν.

* Πολυλιμός. II. 718. E.

Hesych. Lex. pag. 776. 2., *Phaen. Lex.* pag. 615. 2.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 616. 38. et ad *Odyss.* E. v. 445. pag. 239. 3. Ἰσεὺν δὲ οἷ το πολύλις, γραφείαι καὶ, πολύλλισον δὲ σ' ἰκανῶ. Vide Ed. Barnes.

Πολυλιάνευτος.

Phaen. Lex. pag. 615. 2. Πολύλις, πολυλιάνευτος. *Suid. Lex.* III. 146. *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Hom. Odyss. E. v. 445. πολύλλιστος. Sch. πολυλιάνευτος. Hinc sua hauserunt Lexicographi. *Iliad.* Θ. v. 488. τρίλλιστος. Sch. *Eustath. in Iliad.* Θ. pag. 616. 28.

Πολύλλιστος. II. 718. E.

Hom. Odyss. E. v. 445.

Orph. Hym. in Minerv. v. 17. pag. 130. πολυλλίστη βασιλεία. *In Laton.* v. 2. pag. 132. *Μητρ. Αἰθ. θυμ.* v. 9. pag. 140.

Πολύλλιστος. II. 718. E.

Orph. Hym. in Herc. v. 4. pag. 110. Ἀργήϊ, ἀγριοθυμῶ, πολύλλιστε, πανόδυνάστα.

* Πολυλοῖω. II. 639. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 15. 37. ἐν οἷς Νικανῶρ ὁ Στιγμαλίας ἐπικληθεὶς, διοῖ ἐπολυλόγησε ἐπὶ σιμῶν. 492. 12. *In Dionys. Περιηγ.* v. 939. pag. 269. 1. Proverbium Vol. II. N°. XX. 5.

Δραχμῆς μὲν ἡλεῖ, τετάρων δὲ ἐπαυεῖο. λείπεται δὲ τέλο ἐπὶ τῶν ἀπαυσῶς διαλεγομένων, καὶ ἀδολεσχευῶν, καὶ μολὶς παυομένων τε πολυλοεῖν.

Πολυλοήιον.

Clem. Alex. Pædag. Lib. II. pag. 203. 27. ἔτε γὰρ μακρολοήιον ποιεῖ· ἔτε πολυλογήιον· ἔτε ἀδολεσχηῖον.

Πολυλοῖος. II. 638. H.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. A. pag. 34. 3. Καὶ ἦν μὲν ἰσῶς ὁ Κυρὸς πολυλογώτερος, ἀμὰ μὲν διὰ τὴν παιδείαν, οἷ δῖς.

Plat. de Leg. II. 641. E. τὴν πόλιν ἀπαντες ἡμῶν Ἕλληνες υπολαμβάνουσιν ὡς φιλόλογος τε ἐστὶ καὶ πολυλόγος. Λακεδαιμόνα δὲ καὶ Κρήνην, τὴν μὲν, βραχυλόγον, τὴν δὲ, πολύνοιον μάλλον ἢ πολυλογίαν ἀσκῶσαν.

* Πολυλοῖος. II. 639. A.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 362. 6.

* Πολυμαθεία. II. 787. G.

Dion. Hal. II. 122. 24. καὶ τὸν πολυμαθείας ἐρανὸν συλλέγοντι, δῖς.

Lucian. de Saltat. pag. 509. B. πολυμαθείας ταύτην ἐπιδείξιν ἡγεμένοι παρεξείν.

Plat. Amator. I. 133. D. *Alcibiad.* II. Vol. II. 147. A. ὁ δὲ δὴ τὴν καλεσμένην πολυμαθείαν τε καὶ πολυτεχνίαν κεκλήμενος, δῖς.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 3. 3. 14. 1.

Πολυμαθεω.

Plat. Amator. I. 137. B.

Πολυμαθής. II. 787. G.

Aristoph. Vesp. v. 1170. Ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;

Xenoph. Memorab. Lib. IV. pag. 235. 7. συ δ' ἰσῶς, διὰ τὸ πολυμαθὲς εἶναι, περὶ τῶν αὐτῶν ἐδεπόη τα αὐτὰ λείεις.

Plat. de Leg. II. 810. ult.

* Πολυμαθεία. II. 787. G.

Aristoph. Equit. v. 399. Schol.

Plat. de Leg. II. 811. B. εἰ δ' ἔλω τέτ' ἔχει, κινδυνὸν φημι εἶναι φερεσθαι τοῖς παῖσι τὴν πολυμαθείαν.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 188. 46. τὴν γνῶμην. Schol. τὴν πολυμαθείαν λέγει γνῶμην.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 237. B.

Πολυμακάς.

Eustath. in Odyss. E. pag. 233. 27. ἔ γὰρ ὥρισται τὸ, τρισμάκαρες, ἀλλ' αὐτὶ τε πολυμακάρες λέγεται.

Πολυμαλλος.

Lycophr. Alex. v. 874. Schol. pag. 98. i. δυο δε Ορχομενοι, ὅ, τε εν Βοιωτῳ, εἰς ὁ Μινυεῖς· και ὁ πολύμαλλος ὁ εν Αρκαδίᾳ.

Πολυμαχηος.

Lucian. Cynic. pag. 1105. B. αλλ' οἱ και πολυμάχηα εἰσι, και επιβλεουσιν αλληλοις δια ταυτα, φιλοις φιλοι, και παῖρασι παιδες, και γυναικες ανδρασιν.

* Πολυμεθης. *App.* 1687. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 254. Oneft. Πελυμεθεῖς χαιροῖτε.

Πολυμελης.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 67. pag. 386. . *Lib. VI.* §. 170. pag. 663.

Phav. Lex. pag. 136. i. Αυλοι &c.

Πολυμελπης.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 67. pag. 386. ερεις δε και πολυφθογῖα αυλῖα — πολυμελῆς, πολυμελπῆς, πολυμήκης.

Phav. Lex. pag. 136. i. Αυλοι &c.

Πολυμελως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 57. pag. 378. ult. ἐμμελῶς, πολυμελῶς, &c.

Πολυμεριμνος. II. 856. D.

Phav. Lex. pag. 615. 2. Πολυμέριμερον, πολυμέριμνον. . *Hesych. Lex.* pag. 766. 2.

Soph. Aj. v. 1228. ἀμέριμνος. Schol. ἦοι πολυμέριμνος.

Πολυμερως. II. 852. C.

Phav. Lex. pag. 615. 2. Πολυμερῶς, διαφορως, και ποικιλως. ως ὁ Αποσολῖς, πολυμερῶς και πολυτρόπως. *Epist. ad Hebr.* I. v. 1. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 2. Πολυσχιδῶς, δαψιλῶς, πολλὰ σχημαῖα εχων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 217. 11. πασα γὰρ ἡ συνεγῆς γῆ διαπεπλεκται πολυμερῶς τοις ἐλιθμοις των ραβδων.

Plut. de Inv. et Odio. pag. 537. D. και τε Θερσίης ὁ ποιῆτης την μεν τε σωμαῖα κακιαν πολυμερῶς και περιωδευμένως εξεμορφωσε, &c.

Πολυμετᾶβλητος.

Eustath. in Odyss. Δ. pag. 177. 29. Φαντασιωδῶς πανῶς και ταυτα. ε γὰρ αλλως εἰω πολυμετᾶβλητος ἦν ὁ Πρωτεύς.

Πολυμετρία.

Eustath. in Iliad. B. pag. 267. 50. το δε και την πολυμετρίαν τριῖν εἶναι κακιαν επεσ,

καθ' ἣν σιχῶς ἀπῆλθαι εκ πολλων μερων λογε συσκευμενος. οἶον &c.

Πολυμετρος.

Aristoph. Ran. v. 1271. Οινεὺς πό' εκ γῆς πολύμετρον λαβων σαχυν θυων ἀπαρχάς. *Vide Eurip. Meleagr.* v. 1. pag. 481.

Athen. Deirh. Lib. XIII. pag. 608. E. de Chæremone loquens, εν δε Κενταυρῳ, οπερ δραμα πολύμετρον εἰν, &c.

Πολυμηκας.

Herodot. Hist. Lib. VIII. Cap. 20. pag. 465. Bacid. Orac. Φραζεο, βαρβαρόφωνον θαν ζυγον εις αλλα βαλλη Βυβλιον, Ευβοῖης ἀπεχειν πολυμηκάδας αιτας.

Thef. App. 1448. H. Αἰεες vocantur μηκάδες, *Hom. Iliad.* Δ. v. 383. Schol. Μηκηκαί. . Ψ. v. 3. Schol. . *Odyss.* I. v. 124. Sch.

Πολυμηκης.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 386. 13.

Πολυμηλος. II. 1642. B.

Hom. Iliad. Ξ. v. 490. πολυμήλε. Schol. Νῦν, πολλὰ προβάτα εχούῃ. . B. v. 705. Schol.

Pind. Olymp. A. v. 19. εν πολυμάλῳ Σικελίᾳ, &c. Schol. . *Pyth. Θ.* v. 11. πολυμήλε. Schol. πολυπροβάτα.

Eurip. Alceft. v. 585. Τοιγαρ πολυμηλοτάταν Εἰαν οἰκεῖς, &c. Schol. εἰαν πολυδρέμμονα.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 221. 88. Schol. *Vide Lycophr. Alex.* v. 874. Schol. ubi Ορχομενῖος vocatur πολύμαλλος, ut hic πολύμηλος.

Πολυμηνης.

Anth. Ep. Gr. pag. 34. Ω μοι εἶω πολύμηνης, εχων διχόλωλον ἀνακην, &c.

* Πολυμηγῖς. II. 1646. D.

Hom. Iliad. Α. v. 311. πολύμηγῖς Οδυσσεὺς. Schol. Πολύεγλος, συνέλ. . v. 440. Schol. Ita *Phav. Lex.* pag. 615. 2. Πολύμηγῖς, πολύεγλος. . *Suid. Lex.* III. 146. *Hesych. Lex.* pag. 777. 1.

Πολυμητος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 498. ult.

* Πολυμηγῖς. II. 934. C.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 562. 5. f.

Phav. Lex. pag. 70. 3. Αμφιμιγῖς, πολυμιγῖς, ἡ πολυσύνκρᾶτον. . *Hesych. Lex.* pag. 82. 2.

* Πολυμηγῖς.

* Πολυμυλία. II. 934. C.

Plut. Sympos. Lib. IV. pag. 661. E. ἡ πολυμυγία, βλαβερον και γονιμον αλλοκοῖων ποιοῦσάντων.

Πολυμυκῖος.

Orph. Hym. in Naturam, v. 11. pag. 106. Ευαιθμία πολοκη, φιλία, πολύμικε, δαῖμον.

Πολυμυξία.

Plut. adv. Colot. pag. 1109. C. αἱ τε πολυμυξίαι των σπερμαῶν, &c. . D.

Πολυμυσις.

Lucian. Piscat. pag. 207. C. Ηράκλεις, πολυμυσὴ τινα μέτει την τεχνην.

* Πολυμυσθος. II. 945. F.

Anth. Ep. Gr. Lib. VII. pag. 613. 6. f. Την καλαφλεξιπολιν Σθενελαΐδα, την πολύμισθον, — Γυμνην μοι δια νυκτὸς ολης παρ-εκλινεν ονειρῶ, &c.

* Πολυμυῖος. II. 951. F.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 709. 3. Φαις δ' ἄν. και μῖον, και μισασθαι, το μῖωσθαι. και πολύμυι, ως Κρατῖν εφη.

Æschyl. Suppl. v. 439.

Πολυμυνησιος. App. 1688. B.

Aristoph. Equit. v. 1284. Και Πολυμνήσεια ποιωῖν, &c. Schol. Μελη Πολυμνήσου Κολοφωνία. *Phan. Lex. pag. 615. 2. in Voce Πολύμνης.*

Πολυμυνησος. App. 1688. A.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 290. 9. Φιλανδρῶ, μισανδρῶ, πολύμνης, πολύνυμφῶ, πολυμνήση.

Orph. Πρωτοῦ. Συμ. v. 4. pag. 102. . Μισ. Συμ. v. 2. pag. 140. Σπερμα πολύμνηςον πολυώνυμον Ευεληῶ, &c.

Æschyl. Agam. v. 830. τῶν θεοισι χερη πολύμνηςον χαριν τινειν. . v. 1467. νυν δε τε-λείαν πολύμναςον ἐπηνθίσω δι' αἶμ' ἀνιπτον.

Πολυμυνησωρ.

Æschyl. Suppl. v. 544. γενε πολυμνήσωρ ἐφάπλωρ Iεs.

* Πολυμυνηος. App. 1688 B.

Orph. Hym. in Lys. Len. v. 2. pag. 146. Σπερμα πολύμνησον, πολυωνυμε, Λύσιε δαῖμον.

Πολυμορφία.

Eustath. in Odyss. Δ. pag. 180. 17.

Πολυμορφος. II. 971. E.

Lucian. Luc. pag. 77. D. . 668. ult. . pag. 832. C την Σεληνην καλῖσπασε, πολύμορφον τι θεαμα, και αλλοῖε αλλοιον τι φανταζόμενον.

Dion. Hal. II. 26. 27. παρα δε τας των ονομαζων αρμονιας πολύμορφῶ ὁ λοῖῶ γίνεσται.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 289. 8.

Πολυμορφως.

Diod. Sic. Bibl. pag. 94. 34. βαφῆναι δε πολυμόρφως ἀναθυμιάσει πνεύματῶ.

Πολυμυστος.

Lucian. de Saltat. pag. 502. B. και γασ-τῆσθαι ποικιλον τι, και πολυαρμονιον, και πολύμυστον αἰσθον.

Πολυμοχθος. II. 979. G.

Eurip. Hec. v. 96. . Phæn. v. 791. Ω πολύμοχθῶ Αρης, &c. Schol. πολλων μοχθων και καμαῶν αἴτιε. . v. 807. Λαβδακιδαις πολυμόχοις. Schol. τοις πολλας καμαῖς ὑπομνηκόσιν. . *Iph. in Aul. v. 1330. . Herc. Fur. v. 1196. . Elect. v. 1329.* Ενι γαρ καμοι, τοις τ' ερανιδαις Οικῶι θνήσων πολυμόχθων.

Soph. Aj. v. 648. Schol. . Oed. Col. v. 160. κλυεις ὡ πολύμοχθ' ἀλᾶτα; v. 1294.

Theocr. Idyll. XXVIII. v. 8. Και σε ταν ελεφαντῶ πολυμόχθω γεννημεναν, &c.

Πολυμυελος.

Hippocr. de Fract. pag. 774. ult. τα γαρ οσεα μεσала και πολυμύελα, &c.

Πολυμυθος. II. 983. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 15. Dionys. Καλλι-οπη. πολύμυθε μελισσασθῶτε Ελικωνῶ, τικτε μοι αλλοιομηρον, επει μολεν αλλῶ Αχιλλευσ. . pag. 331. *Antipatr. v. 1.*

Pind. Pyth. Od. Θ. v. 133. Αρεσαι δ' αiei μεσалаι πολύμυθοι. Schol. τῶν, πολλων λογων δεονῶαι πρῶ τα εἰκωμια.

Hom. Iliad. Γ. v. 214. επει ε πολύμυθῶ, &c. Schol. Επει εκ ην πολλοις λογοις χρώμενῶ.

Πολυναςος.

Theocr. Idyll. XV. v. 109. Τιν δε χαριζομενα πολυώνυμε και πολύναιε.

Πολυναυτης.

Æschyl. Pers. v. 83. — πολύχειρ και πολυναύτης, Συριου θ' αρμα διωκων, &c.

Πολυνεφελας.

Πολυνεφέλας.

Pind. Nem. Od. Γ. 5. 16. Αρχε δ' ἔρανῶ πολυνεφέλα κρέονι, θυγαῖερ, Δοκιμον υμνον. Vide Schol. et Not. Cl. Schmidt. pag. 58. Consulat Scholiaft. ad *Eurip. Hec. 5. 684.*

Πολυνεφέλος.

Phaen. Lex. pag. 5. 3. Αἰαννίφον, τον αἰαν χιονώδη τοπον και πολύνιφον, — ἡ πολυνέφε- λον, &c.

Pind. Nem. Od. Γ. 5. 16. Schol.

Πολυνηνεμῖος.

Anth. Ep. Gr. pag. 101. Μηε με χείμαλι ποῦνῳ αἶοι θρασυς, εἶδε γαλήνην Ἀργῆν ησπασαμένη την πολυνηνεμῖην.

Πολυνικης.

Lucian. Lexiphr. pag. 528. D. Damasias, ὁ παλαι μεν ἀθλητῆς, και πολυνίκης, νυν δε ἡδη υπο γηρωσ ἔξαθλῶ ὢν.

Πολυνιφης.

Eurip. Helen. 5. 1341. Ρίπτει δ' εν πενθει, Πέρρινα κάλα θρυα πολυνιφέα.

Πολυνιφος.

Vide suprà in Πολυνεφέλῳ.

Πολυνοσος.

Lycophr. Alex. 5. 156. Schol. pag. 21. col. 2. 3. ὁ γαρ Πελοψ, ως πρωην εφημεν, πολύνοσῳ και πάρελῳ ἦν.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1031. B. τινες δε και επι διακοσια διαλινεσιν εἴη πολύνοσοι δε και δυσίαοι. De Elephantis loquitur.

Πολυνοσος.

Hippocr. de Rat. Viét. Lib. II. pag. 361. 11. διότι εκ τε ἴσας οἴκας, βαρύτερα και πυκνότερα και πολύνοσα εσιν, ἡ τα εκ των ὑγρῶν και αρδομενων και ψυχρῶν. Vide *Foef. Oeconom. pag. 263.*

Πολυνυμφος.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 290. 10. πολύμνηςῳ, πολύνυμφῳ, — αἰαμῳ δε, &c.

Πολυνως.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 263. 1. Τα δε επιρρημαῖα, εὐνως — κακόνως, ανοήως, αἰχίνως, πολύνως, δύσνως. Lib. IV. pag. 362. 6. Lib. VI. §. 150. pag. 653.

Πολυζενος. II. 1120. F.

Pind. Olymp. Od. A. 5. 149. Τυμβον αμφοπολον εχων πολυζενωιάτῳ παρα βωμῳ. *Nem. Od. III. 5. 3.*

Eurip. Alcest. 5. 568. Ω πολύζενῳ, και ελευθερῳ Ἀνδρῳ αει πόλ' οἶκῳ.

Æschyl. Suppl. 5. 163.

Πολυζενω.

Eurip. Æg. 5. 11. pag. 444. Ποιαν σε φῶμεν γαιαν ἐκλελοιπότα πολυζενῶσθαι;

Πολυζεσος.

Soph. Oed. Col. 5. 1638. Cerberus, ὃν εν πυλαιοι φασι πολυζέσοις εὐνῶσθαι &c.

Πολυζηρος.

Hesych. Lex. pag. 776. 2. Πολυκαγέῳ, πολυζήρῳ. Lego πολυκαγέῳ, vide *Hom. Iliad. Λ. 5. 641.*

Etymol. Magn. col. 681. 39. Πολυκάγ- κης, πολύζηρῳ, ζηραλῖκός. — πολυκαγέῳ διψαν. *Hom. Iliad. Λ. 5. 641.*

Πολυζυλος.

Suid. Lex. I. 8. Αἰῳ, — ωσπερ και Ομηρῳ, το ἄζυλον, αἰῳ το πολύζυλον. *Phaen. Lex. pag. 3. 1. Harpocrat. Lex. pag. 1.*

Hom. Iliad. Λ. 5. 155. εν ἄζύλῳ εμπεση ὕλη, &c. Schol. Καλαζύλῳ. πολυζύλῳ.

Πολυοδμῳ.

Orph. Ωρων θυμ. 5. 4. pag. 140. Πανό- χροοι, πολυοδομοι εν ἀνθεμοειδέσι πνοιαῖς, &c.

Πολυοινια. II. 1245. F.

Plut. Lacon. Instit. pag. 239. A. Τοις παισιν επεδεικνουν τας Ειλωῖας μεθυσανῖας, εις απορροπην πολυοινίας.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 440. C. μεθης δε και πολυοινίας το παραπαν τον νεον απεχεσθαι.

Πολυοινος. II. 1245. F.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 143. 5. ἀμπέλες μενῖοι, ἡδυοίνες, και πολυοίνες, και εὐοίνες. Lib. VI. pag. 664. 3. 577. 1. πολυοινίταλον χωριον, ως Θεκυδίδης. και αμπελοι ἡδυοινοι, ως Ξενοφῶν, sc. *De Cyri Exp. Lib. VI. Cap. 4. §. 4. pag. 347.*

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 90. 93. Λαμψακον δε, οινον (εδοκει γαρ πολυοινίταλον των τοῖς ειναι) Μυεῖνῳ δε, ὄψον.

Xenoph. de Provent. Cap. 5. §. 3. pag. 275. εχ οἱ πολύσιλοι, εχ οἱ πολυοινοι, εχ οἱ ἡδυοινοι;

Steph. de Urb. pag. 545. C.

Πολυοκνῳ.

Soph. Trachin. 5. 854. ἄοκνον. Schol. Ἄοκνον

* Αοκνον δε, την οικίαν και ἀμέλλητον, ἢ πολύοκνον, ὃ ἐστὶ πολυφόβον, καὶ ἐπίασιν δε τε α̃.

Πολυολβι.

Orph. Hym. in Noctem. v. 12. pag. 100. Νυν τε μακαίρα Νύξ πολυόλβιε, πασι ποθεινῇ, &c.

* Πολυολβι. II. 1269. A.

Orph. Hym. in Minerv. v. 8. pag. 128. τεχνῶν μῆτερ πολυόλβε. . v. 15. δὲ δ' εἰρηνην πολυόλβον. . *In Curet.* v. 2. pag. 134. . *In Gratiar.* v. 3. pag. 156. . *In Justitiam.* v. 1. pag. 160. . *In Fortunam.* v. 7. pag. 168.

Anth. Ep. Gr. pag. 144. *Agath.* Ω πολυ, πῇ σεο κείνα τα τειχεα; πῇ πολυόλβοι Νηοί; pag. 282. *Sophron.* v. 5.

Πολυομμα.

Phav. Lex. pag. 614. 2. Πολύγληνον, πολυόμμαον. . *Suid. Lex.* III. 143.

Lucian. Deor. Dial. pag. 66. B. βεκολον τινα πολυόμμαον, Αρξον τέννομα, επεσησεν, &c. Vide Auctorem.

Πολυονει.

Plut. de Orac. Defectu. pag. 437. F. ωσπερ αὖ παλιν ἢ των μεγαλχολικῶν πολυόνειρ και πολυφάνιας. &c.

Πολυορβι.

Orph. Πρωτοφ. θυμ. v. 4. pag. 102. Ος τε πολύμνησον πολυόρβιον ευρηκε Παιαν, &c.

Πολυορμη.

Suid. Lex. III. 142. Πολυαίξ. πολυόρμη. . *Phav. Lex.* pag. 614. 2. . 615. 1. . *Hesych. Lex.* pag. 775. 1.

Πολυορμηθος.

Eurip. Iph. in Taur. v. 434. ταν Πολυόρμηθον ἐπ' αἶαν, &c.

Πολυορνις.

Aristoph. Av. v. 65. Schol. επει πολύορνις ἢ Λιβύη.

* Πολυοσειον. II. 1523. A.

Aristot. de Hist. Animal. Lib. I. pag. 773. A. το δε πολυόσειον τε σκελες, πες.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 197. pag. 250. Vide *Steph. Thes.* II. 1458. D.

Πολυοφθαλμος.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 434. 7. ἢ Αρξ. πολυόφθαλμο.

Æschyl. Prometh. v. 571. τον μυριωπόν. Schol. πολυόφθαλμον. πολλες γαρ οφθαλμες
VOL. II. N°. XXI. 1.

ειχεν ὁ Αρξ. ως μυθεύειαι· οθεν και πανοπήης ελεῖτο.

Diod. Sic. Bibl. pag. 7. 23. εἶναι τον μεν Οσιριν πολυόφθαλμον — την δε Ισιν &c.

* Πολυοχλεω. II. 1575. G.

Dion. Hal. I. 270. 22. εν πολει μεγάλη και πολυοχλέση &c. . 376. 7. πολυοχλῆσαι δυνάμεις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 446. 6. και της πολεως των Αφριναίων ηρχε, πολυοχλεμένης καὶ εκεινες τες καιρες. . 449. 41.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 581. A. Και δια ταῦτα εν πολυωχλειτο ἡ πολις, και ἐπλερίζετο.

* Πολυοχλ. II. 1575. F.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 281. 10. Hannibal, ἤκε πρ. την καλεμενην Νῆσον, χωραν πολυοχλον και σίσοφόρον, &c.

* Πολυοχος. IV. 473. H.

Eurip. Rhes. v. 166. Ου σῆς ἐρῶμεν πολύοχς τυραννίδ.

Πολυπαθεια.

Joseph. Ant. Lib. XV. Cap. 6. §. 4. 13. pag. 757. ὦν εδεν αυτω καια προσδοκίαν ἀπῆντα, πολυπαθεία βιε χρησαμένω, &c.

Plut. de Superstit. pag. 167. E. ἢ δε δεισιδαιμονία, πολυπάθεια κακον το αλαθον ὑπονοῖσα.

* Πολυπαθης. III. 75. E.

Phav. Lex. pag. 46. 3. Αλλ, λυπη, θλιψις, απο τε αλεω, το φρονιζω. τα γαρ πολυπαθῆ, φρονιδ. αξια. . pag. 615. 3. Πολυπενθέ, πολυπαθῆς. . *Hesych. Lex.* pag. 777. 1.

Plut. de Superstit. pag. 171. E. αλλ' εδεν εἰω πολυπλανῆς και πολυπαθῆς νοσημα, και μεμιγμενον ενανθιας δοξαις και μαχομεναις μαλλον, ως το της δεισιδαιμονίας.

Πολυπαιδια. III. 14. C.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 14. pag. 272. 3. f. αἰκνια, απαιδια, πολυπαιδία, πολυεκνία, εὔπαιδία.

Isocrat. Evagor. col. 297. 26. a Cl. *Steph. laudatur, Thes.* III. 14. A.

* Πολυπαις. III. 14. C.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 272. 4. f. και παρα Κραίνω, πολύτεκν, πολύπαις, εὔπαις, εὔτεκν, &c.

Joseph. de Maccab. §. 16. 23. pag. 517.

ᾧ ἢ πολύπαις καὶ καλλίπαις εἰς γυνὴ χήρα καὶ μονὴ πολύθρηνον.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1192. B. λίθοι δὲ σφοδρὰ τοῖς βίοις εἰσι καὶ τῷ κόσμῳ· πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες, &c.

Πολυπαμφα.

Anth. Ep. Gr. pag. 462. In Stat. Mart. &c. Ἐκ θυρίδος δὲ μολῶν φαέθων, πολυπάμφα αἶγλη, &c.

Πολυπαρθενεύ.

Eurip. Phæn. v. 1722. Schol.

Πολυπαρθεν.

Orph. Hym. Τριέτηρ. Θυμ. v. 12. pag. 148. Βασσαρε, κισσοχαρῆς, πολυπάρθενε, &c.

Πολυπαλᾶξ.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 617. C. Τίς ὑβρις ἐμολεν Ἐπὶ Διονυσάδα, Πολυπάταγα θυμελαν, &c.

Πολυπαλῆ.

Callim. Hym. in Jov. v. 26. Schol.

Plut. de Garrul. pag. 514. C. εἰς δὲ τὰς ἐωλῆς καὶ πολυπαλῆτες κυκλῶ περιῶν εἰσ-ελαυνεὶ ραιψωδίας τὸν λόγον.

Πολυπαλῆς.

Eustath. in Iliad. Proæm. pag. 3. 32.

Πολυπειρία. III. 153. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 198. 7, 12.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 48. 91. διοπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀπο τῆς πολυπειρίας ἐπιπλεον ὑμῶν κεκαίνωται.

Phaen. Lex. pag. 57. 2. Ἀλύσσοις, γεροντικὴν πολυπειρίαν δηλοῖ, παρ' Ὀμήρῳ, *Iliad. X. v. 70.*

Plat. de Leg. Lib. VII. pag. 811. A. εἰ μέλλει τις ἀλᾶθ' ἡμῖν καὶ σοφ' ἐκ πολυπειρίας καὶ πολυμαθίας γενεσθαι. Vide *Auctorem.*

* Πολυπειρ. III. 153. H.

Aristoph. Lysistr. v. 1110. δεῖ δὲ νυνὶ σε γενεσθαι Δεινὴν, ἀλᾶθην, φαυλὴν, σεμνὴν, ἀγανὴν, πολύπειρον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 1. 8. καὶ διὰ τῶν τῶν ἡρώων ὁ πολυπειρότατος μέγα μεγάλων ἀτυχημάτων, πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὲν ἀσέα καὶ νοὸν εἶναι. 348. 39. πρᾶγματικὸς δὲ καὶ πολύπειρος, &c.

Dion. Hal. Ant. I. 89. 32.

Πολυπειρών.

Orph. Argon. v. 33. Ἀμφὶ δὲ μάγεις ἐδάην πολυπείρονας ὄρμεις Θηρῶν οἰωνῶν τε, καὶ ἢ σπλαγχνῶν θέσις ἐστίν.

Πολυπελεθρος.

Phaen. Lex. pag. 100. 3. Ἀπέλεθρον, — τὸ μὴ υποπιπλόν πελεθρῶ, καὶ αὖ ἐρήσιν, ἢ τὸ πολυπέλεθρον, καὶ αὖ ἐπίασιν. *Lege quæ sequuntur.*

Πολυπενθής. III. 212. G.

Phaen. Lex. pag. 615. 3. Πολυπενθέος, πολυπαθῆς. *Hesych. Lex. pag. 777. 1.*

Hom. Iliad. I. v. 559. πολυπενθέος. *Schol.* Ἐπιπολὺ πενθέσης. *Odyss. E. v. 386.* πολυπενθές. *Schol.* Πολλὰς λυπὰς ἐν εαυτῷ ἔχον. *Ψ. v. 15.* πολυπενθέα. *Schol.* Πολλῶν πενθῶν καὶ λυπῶν πεπληρωμένην.

Eustath. in Iliad. A. pag. 98. 17.

Æschyl. Sept. v. 660. πανδάκρυτον. *Schol.* β. πολυπενθές. *Perf. v. 547.*

Πολυπνῆδης.

Hesych. Lex. pag. 777. 2. Πολυσκάρθμοιο, πολυποδ' — πολυπνῆδης, ευκινήτης, πολυκινήτης.

* Πολυπνημων. III. 280. F.

Phaen. Lex. pag. 615. 3. Πολυπῆμονα, πολυελαβῆ. *Hesych. Lex. pag. 777. 1.*

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 228. Αὐτὰρ ἀναξ' ἄτῃ πολυπῆμονι χεῖρας αἰείρας &c. *v. 1044.* λάβῃ πολυπῆμονι &c.

Pind. Pyth. Od. Γ. v. 79. Καὶ ῥα μιν Μαινῇ φερῶν Πορὲ Κενταύρῳ, διδάξαι Πολυπῆμονας ἀνθρωποῖσιν ἰᾶσθαι νόσους.

Anth. Ep. Gr. pag. 17. Ep. 2.

Πολυπνῆ.

Eurip. Elect. v. 190. Ἀλλ' ἴθι, καὶ παρ' ἐμὲ Χρῆσαι πολύπνῃ φαρεὰ δύναι, &c. Vide *Not. Cl. Barnes.*

Πολυπιδάξ. III. 276. F.

Hom. Iliad. Θ. v. 47. πολυπιδάκα. a *Cl. Steph.* citatur. vide *Schol.* Πολλὰς πηγὰς ἐχεσαν. καθύπερον. *Iliad. O. v. 151. Schol.* Πολύῃδρον.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 882. Ἀλσεα καὶ σκοπίας πολυπιδάκας.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 17. εἰ μόνον πολυπιδάξ ὦν, ἀλλὰ καὶ πολυπόδαμος &c. *A. pag. 774. 24. E. pag. 980. 10, &c.*

* Πολυπιδάκος.

* Πολυπιδάκ. III. 276. F.

Hom. Iliad. γ. 59, 218. πολυπιδάκ. Ἰδης. Vide *Eustath. in Iliad.* ε. 157, 307. pag. 980. 10. et *Plat. de Leg.* II. 681. E.

Hesych. Lex. pag. 777. 1. Πολυπιδάκ. Ἰδης, πολλὰς πιδάκας ἐχούσης, τέρεσι υδάτων ἐκβολὰς, ἢ πολλὰς πηγὰς. *Phan. Lex.* pag. 615. 3.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 682. ult. e Poeta veteri.

* Πολυπικρ. App. 1688. F.

Hom. Odys. II. 255. Μη πολυπικρά και αἰνὰ βίας ἀπορίσται ἐλθών. Schol. Πολὺ πικρῶς, και δεινῶς. Vide *Phan. Lex.* pag. 615. 3. ubi exstat πολυπικρῶς και αἰνῶς.

Πολυπίνης.

Eurip. Rhes. 716. Ψαφάρόχρεν καρα πάλυπινές τ' ἐχων.

Πολυπλάκ. III. 338. B.

Hom. Iliad. A. 307. ὑψοσε δ' ἀχνη σκιδνάται ἐξ ἀνεμοιο πολυπλάκ. ἰωῆς. Sch. πολυπλανήτε. *Eustath. ad loc.* pag. 784. 23. πολυπλάκ. δὲ ἀνεμῶ, ὃ μη αἰ μενῶν ἐν ταυτῷ.

Æschyl. Prom. 587. πολυπλάκ. πλαναι. Schol. β. πολλαχῇ γῆς φερεσθαι. *Xenoph.* 423. *Suppl.* 581.

Soph. Ant. 625. πολυπλάκ. ἐλπίς. *Aj.* 1208. a Cl. Steph. citatur, ubi Schol. καθ' ὃ πολλὰ πλανώμεθα ἐν ἀλλοδαπῇ.

Phocyll. Neth. 36. a Cl. Auctore citatur.

Eurip. Herc. Fur. 1197.

Πολυπλανης. III. 341. E.

Eurip. Helen. 204. Ο δ' ἐμῶ ἐν αἰλί πολυπλανῆς Ποσις ὀλομενῶ οἰχέται.

Anth. Ep. Gr. pag. 50. Ουνεκεν ἐν μερο- πεσσι πολυπλανῆες μαλα ἐσέ. pag. 555. *Leonid.* 4. pag. 559. *Antipatr.* 4. pag. 572. *Macedon.* 3.

Plut. de Superstit. pag. 171. E.

Plat. Politic. II. 288. A. — πῆζον και θυδρον, και πολυπλανῆς και ἀπλανῆς, και τίμιον και ἄτιμον.

Πολυπλανητος.

Phan. Lex. pag. 615. 3. Πολυπλάκ. πολυπλανήτε, &c. *Hesych. Lex.* pag. 777. 2. pag. 776. 2. Πολύλευκρον, πολυπλάνη- τον, πανταχῶς περιφερές.

Eurip. Hippolyt. 1109. Μέλα δ' ἵσταται ἀνδρασιν αἰών, Πολυπλάνη. Schol. *Helen.* 1335. Δρομῶν δ' ὅτε πολυπλάνητων Μάηρ ἐπαυσε πονων, &c.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 20. 2. f.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 663. 2. f.

Πολυπλαν. III. 341. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 572. *Macedon.* Νῆα Ποσειδάωνι πολυπλαν. ἀνθῆλο Κρανῶ, &c.

Eurip. Phæn. 663. Ναμαί' ἐνυδρα, και ρεεθρα Χλοερα δερμάων κοραισι Πολυπλάνοις ἐπισκοπῶν. Schol. τὰς πανταχῶς περιεργαζόμεναις.

Eustath. in Odys. A. pag. 8. 3. ἡ γὰρ πολυπλαν. τε Οδυσσεως περιόδῳ, πλάττει τὴν ποιήσῃ ἐνδαψιλεύσῃ.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 922. C. Πολύπλανον δὲ και ταχυ τὸ ἐθνῶ πρὸς ἐπαναστάσεις, &c.

Dion. Hal. I. 14. 9. μαλιστα δ' εἰς τὴν πολυπλανον τε και ἐδεντο τοπὲ βέβαιον οἰκήσιν.

Πολυπλανως.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 277. 4. f. ἐν- τευθεν δὲ ἡδὴ ἀπορρευστα δι' οὗκ ἀνα τὴν χεῖρα πολυπλανῶς ἐρρίζωται.

Πολυπλεθρ. App. 1688. G.

Eurip. Alcest. 687. Πολλων μεν αρχεις, πολυπλέθρες δὲ σοι γυναις Λείψω. Vide *Auctorem.*

Lucian. Icarom. pag. 734. B. σχεδὸν γὰρ ὁ πολυπλεθρότατ. αὐτῶν, μιαν τῶν Ἐπικερειῶν ἀγομῶν ἐδοκεῖ μοι γεωρεῖν.

* Πολυπλεκ. App. 1688. G.

Eurip. Phæn. 319. πολυέλικτον ἀδονάν &c. Schol. πολυπλεκτον, ποικίλην τὴν πανταχόθεν με ἐχεσαν ἡδονήν.

Πολυπλευρον.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 444. 2. f. ὀρθιον σχημα, κυκλῶ, ἐπιπεδον, — τρίπλευρον, τετράπλευρον, πολυπλευρον, &c.

Πολυπληθεια. III. 380. C.

Hom. Iliad. A. 5. Schol. φασι γὰρ τὴν Γῆν βαρεμένην ὑπο ἀνθρώπων πολυπληθείας, αἰῆσαι τὸν Δία κεφισθῆναι τε ἀχθῆς. 449. Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 18. 27. 58. 10. μυρμηκες ἀναριθμοι, ἐπὶ πολυπληθείας λαοί. 100. 3. 239. 48.

Aristot. de Hist. Animal. I. 863. D. ση- μειον ποιεμενοι τὴν πολυπληθειαν αὐτῶν.

Hippocr.

Hippocr. de Aere &c. pag. 290. 8. κα-
τάβηλυσμένοι και ἀτελείς υπο πολυπληθείς
τε ὕδασι.

* Πολυπληθής. III. 380. C.

Aristoph. Pac. §. 520. μυριάμφορον. Sch.
τιμιον, και πολυπληθῆ, ἡ μυρια κεραμια χω-
ρῆται δυναμινον.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 106. Schol.
ἄτε δὴ ανισασο παῖ ἀπελθωμεν εἰς την εσομε-
νην ὑπερον πολύκονον και πολυπληθῆ χώραν.

Eustath. in Iliad. A. §. 52. pag. 32. 51.
το δε αἰει, και το θαμειαι, το πολυπληθές δη-
λῶσι των καιομένων.

Πολυπληθία. III. 380. C.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 163. pag.
446. πλῆθος, παμπληθές, ἰσοπληθές, πολυ-
πληθία, ως Δημοσθενος και Υπεριδης. Vide
Auctorem.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1098. A.
και δυσδιάλωτον μεν ποιεῖ την πολιν ἡ πολυ-
πληθία των βαφῶν.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 70. 4. — εἰ-
της τε καπνε πολυπληθείας, &c.

Πολυπλοκή. III. 360. C.

Eurip. Med. §. 480. Δράκοντά θ', ὅς παγ-
χρυσον ἀμφεπων δερμας, Σπειραις εσωζέ πολυ-
πλόκοις, &c.

Lucian. Amores, pag. 558. C. καρηνα
Λερναία της παλιμφύες ὕδρας πολυπλοκώ-
τεραι, &c.

Xenoph. Lacedæm. Resp. Cap. 11. §. 5.
pag. 88. Ο δε οἱ πλείστοι οἰοῦνται, πολυπλοκω-
τάτην εἶναι την εν οπλοῖς Λακωνικὴν τάξιν, &c.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 278. 36. .
279. 35. ἀποκεκάρπωκε δε και εἰς τας ἰδνας
πολυπλόκας φλέβας.

* Πολυπλοκός. III. 360. D.

Dion. Hal. II. 264. 29. και γαρ ἐνλαυθα
πεπλεκῆται μεν ἡ διανοια πολυπλόκως, &c.

Πολυπνής.

Hesych. Lex. pag. 409. 1. Ζαῆς, μεγαλως
πνέων, πολύπνης.

Πολυποδεῖ.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 33. pag. 583.
ἡμερα κρεα, θηρεια κρεα, σுவια, χοιρεια, ορνι-
θεια, πολυποδεια, περδίκεια, λαγωά. . §. 47.
pag. 591.

Πολυποδῆσαι.

Strab. de Urb. pag. 644. F. Πολυπόδσσα,

νησῶ της Κνιδίας. Το εθνικον, Πολυποδε-
σαι.

* Πολυποθήος. III. 423. D.

Phau. Lex. pag. 614. 3. Πολυευκτον, τι-
μιον, πολυπόθητον, ευχης αξιον. . *Hesych. Lex.*
pag. 776. 1.

Eustath. in Iliad. A. pag. 100. 52. και
πολυδύψιον, καὶ α τινας, Ἀρῶ, το πολυελαβές,
ει και εἰεροι το πολυπόθητον φασίν. . *Hom.*
Iliad. Δ. §. 171. Schol. Vide suprà in Vo-
ce Πολυδιάφορος. *Consulatur Eustath. in*
Odyss. A. pag. 458. 41. et in *Iliad.* Δ. pag.
350. 51. ubi loco τε πολυπόθητον *Eustathius*
habet πανυ ποθέμενον.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 433. E. της
δε διψης ὕδεν εἰ πολυποθήότερον. διοπερ και
το Ἀρῶ πολυδύψιον ὁ ποιήτης εφη, πολυπό-
θητον δια τον χρονον. το δῖψῶ γαρ πασιν ισ-
χυραν επιθυμιαν εμποιεῖ, την περι της απολαυ-
σεως. Vide *Casaub. Animadv.* ad loc. col.
729. 38, &c.

Πολυποικίλος. App. 1688. H.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολυδαίδαλον,
πολυκοσμον, πολυποίκιλον.

Orph. Πρωτολ. Θυμ. §. 10. pag. 102. βαῖνε
γέληθως Ες τελέην αἰαν πολυποίκιλον ὄργιο-
φάναις. . *Hym. in Terram*, §. 4. pag. 122. .
In Nemefin. §. 4. pag. 158. . *In Musas*, §.
11. pag. 172. Αλλα μολοῖε θεαι μυσαις πο-
λυποίκιλοι αἶναι, &c.

Eurip. Iph. in Taur. §. 1149.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 679. D.
ex *Eubulo*. Ὡς δε τονδε φορησεις σεφανον πο-
λυποίκιλον ανθεων γρυποῖαν, χαρίεσσαν.

* Πολυπολις. App. 1689. A.

Eustath. in Iliad. B. pag. 199. 10. διοῖ
πολύπολις ἡ Βοιωλία.

J. Poll. Onom. Lib. IX. §. 27. pag. 994.
7. και ἡ πολλας εχουσα πολεις χωρα, πολύπο-
λις. Vide Auctorem.

Πολυπονός. III. 220. A.

Pind. Nem. A. §. 48. Καναι γαρ ἔρχοντ'
ελπίδες Πολυπόνων ανδρων.

Eurip. Orest. §. 975, 1500. Πολύποναι
δε πολύποναι παθεα Μενελαῶ ανασχομεῖται,
&c. . *Phæn.* §. 160. a Cl. Steph. citatur. .
Heracl. §. 932. . *Herc. Fur.* §. 1191.

Æschyl. Suppl. §. 387. πολυπόνων βροτων.
Schol. ἀτυχῶν.

Aristoph. Thesm. §. 1032. Πολυπονώτατον
βροτων. Schol. Ταλαιπωροῖαν, πολλων πονων
μεσόν.
Soph.

Soph. Aj. §. 648. a Cl. *Steph.* citatur. .
Oed. Col. §. 203. . *Elect.* §. 508. Πελύπο-
ν ἰππεία. . §. 518. Πελύπον αἰκία.

Hippocr. de Affect. pag. 522. 43. γινέται
δε αὕτη ἡ νεσθῶ, καὶ μακρῇ, καὶ πολύπονῳ,
καὶ θανάτῳ.

Πολυπορευλος.

Hesych. Lex. pag. 777. 2. Πολύσιπλος,
πολυπόρευλος. Forte πολύσιπλος. *Soring.*

§. *Poll. Onom. Lib. VI.* pag. 663. 2. f.

* Πολυπορεῖς. III. 174. F.

§. *Poll. Onom. Lib. VI.* pag. 664. 3.

Aristoph. Av. §. 953. Νιφοβόλα πειδία.
Schol. Ἀνι τε, νιφοβόλον καὶ πολύπορον ὁδόν,
καὶ μετὰ πλάσμεν.

Πολυποσία. III. 302. D.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 506. 6. f. προ-
βαινονῶν δε τε ποιε, καὶ πείρα γινόμενης ακαι-
ρίας πολυποσίας, &c.

Lucian. de Parasito, pag. 770. B. πολυ-
ποσίαις δε, καὶ πολυσήλαις, εκ εσιν ευφραينو-
μενον μαυθάνειν.

Hippocr. Aphorism. pag. 1258. G. Εκ
πολυποσίας ριθῶ καὶ παραφροσύνη, κακόν.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 415. F.

Πολυπολαμος.

Eurip. Herc. Fur. §. 409. Μαιῶτιν ἀμφι
πολυπόταμον Εἶσα &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 17.

Πολυπολεω.

Hippocr. Prædict. pag. 83. H. τες τε
αἰμορροΐδας ἐχούσας, εἰ τις ὁρώη τε χειμῶν
πολυπολέουσας τε καὶ ευχρους εούσας, εἴ τι προ-
εἶπεν ἀμφι τέτων.

Πολυπολής. App. 1689. A.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 282. 25. &
γὰρ οἶον τε ἀμα πολυβόρες τε εἶναι καὶ πολυ-
πότας.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 433. C. καὶ
τε Ἀλαμενονῶν αὐτῶ, ὃν ὡς πολυπότην ἐπι-
πλήσσει ὁ Ἀχιλλεύς. . 415. D. . 438. D. .
440. A.

§. *Poll. Onom. Lib. VI.* pag. 587. ult.
καὶ κάβαισον δε ἐκάλεν τον περὶ την τροφὴν
ἄπληστον, ὡς περ οἱ νυν τον πολυπότην, πείθον.

Πολυπόλις.

Ælian. Var. Hist. Lib. II. Cap. 41. pag.
180. 4. ἀποπον μεν γυνή φιλοπότις, καὶ πο-
λυπότις εἰς μάλλον, &c.

Πολυπόλιμος.

Orph. Hym. in Eumen. §. 9. pag. 166.
Λυσιμαλεῖς οἰσῶ βλοσυροῖνύχαι, πολυπό-
μοι, &c.

Πολυπόλιος.

Orph. Hym. in Cererem, §. 16. pag. 138.
Μενοεινῆς, πολύτεκνε θεᾶ, πολυπότνια θνη-
τοῖς, &c.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 1125. Μητέρα
Δινδυμῖν πολυπότνιαν ἐγκαλευνῆς, &c. §.
1151. . IV. §. 1069.

* Πολυπόλιος. App. 1689. A.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 358. 21. καὶ
τα ολιγοποία, των πολυπότων, &c. ξηροῖερα.

Aristot. de Hist. Animal. I. 913. C. τα
δ' ἀλλα, πίνει μεν, & πολυπότα δέ εσιν.

Πολυπραγμοσύνη.

Clem. Alex. Pæd. pag. 184. 24.

Πολυπραγμοσύνη. III. 532. A.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 433. 90.
Vide Notam. Multarum rerum studium
πολυπραγμοσύνην appello, &c.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 181. ult.

Plat. de Rep. II. 434. B. Η των τριῶν
ἀρα ὄντων γενῶν πολυπραγμοσύνη, καὶ μετὰ βό-
λη εἰς ἀλλήλα, μετῴη τε βλάβη τη πολεῖ, καὶ
ὀρθοῖται' αν προσαστορεύοιτο κακουργία.

Πολυπραγμων. III. 531. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 23. 36. Ηροδοτῶ
δε, ὁ πολυπραγμων, εἰ καὶ τις ἀλλῶ γεγονώς,
καὶ πολλῆς ἱστορίας ἐμπειρῶ, &c.

§. *Poll. Onom. Lib. VI.* §. 170. pag.
663. Εκ δε τε πολυ, ταδε συνθεῖται, πολυ-
πραγμων, &c. . Lib. IV. §. 36. . Lib. IX.
§. 23. pag. 992. 2.

Hesych. Lex. pag. 777. 2. Πολυπραγμων,
περίεργος. . *Suid. Lex.* III. 147. ὁ μεν γὰρ
πολυπραγμων ἐδεπῶ φανεραν ἀμαρτίαν σημα-
νειν δοκεῖ εἴτε πολυπραγμων μεν εσιν, ὁ ἐν πολ-
λοῖς κυλιόμενος πρᾶγμασι. . *Phæv. Lex.* pag.
616. 1.

Πολυπραγῶ.

Lucian. Tragopod. pag. 952. C.

* Πολυπρεμνος. App. 1689. B.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 161. πολυπρέμ-
νοιο. *Schol.* Πολύπρεμνος, ὁ πολυτέλειχος.

Phæv. Lex. pag. 616. 1. Πολύπρεμνος,
πολυτέλειχος ὕλη.

Πολυπριων.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 598. C.
ex Hermesianaēte. Αυθις δ' οια μελίσσα πολυπρίωνα κοδωνην Λειπῆς, &c.

* Πολυπροβάτος. *App. 1689. B.*

Hom. Iliad. B. v. 705. πολυμήλε. Schol.
 πολυπροβάτε, πλεσις.

Pind. Pyth. Od. Θ. v. 11. πολυμήλε. Schol.
 πολυπροβάτε και ευκαρπε γης &c.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 303. 32.
 Λυδων δε — οἶδε εχονῆαι Φρυγες οἱ πρὸς την ἡῶ, πολυπροβάτωταί τε εονῆες απανῶν των εἶω οἶδα και πολυκαρπόταί. 9. f.

Πολυπροιχ.

Eustath. in Odyss. A. pag. 9. 14.

Πολυπροσωπ.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 663. ult.

Joseph. de Bello, Lib. I. pag. 128. 1.
 υσης δε πολυπροσώπε της γενεας, ο Ανῆπα-
 τρ εδεῖτο μεῖαῖεθῆναι τες γαμυες.

Lucian. de Morib. Philosoph. pag. 20. A.
 ὀρῶντα ωσπερ εν σκηνη και πολυπροσώπω δρα-
 ματι, &c. . *De Saltat. pag. 513. A.*

Πολυπροσωπως.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 792. 14.
 και τῶν πολυπροσώπως και πῖς αλληλοῖς
 συναγωνιζομένων, &c.

Πολυπρωλῖς.

Phau. Lex. pag. 616. 1. Πολυπρωτίσων.
 τινες των ανῆγραφων ὑφῆν γραφει.

* Πολυπρῆς. I. 1716. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 762. A. τα
 μεν, πολύπρῆρα, τα δ' ὀλιγόπρῆρα εἰν.

* Πολυπρῶν. III. 590. C.

Plut. de Auditione, pag. 44. D.

* Πολυπρῶν. III. 590. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 367. Diod. Ερροις
 Ιονιοιο πολυπρῶν ἑαλατῆα, Νηλειης, &c.

Πολυπρῶς.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 369. 5. εκ δε
 τε πρῶσσω, και ὁ πρῶς. και ὁ πολυπρῶς το-
 πρ, ἦεν ὁ εχων πρῶκας πολλὰς.

* Πολυπρῶ. III. 312. D.

Phau. Lex. pag. 616. 1. Πολύπρῶν λε-
 γῆται, ὅταν ὁ αἰσθῶ πολλων πρῶσεων αν-
 τιλαμβάνηται. *Vide Eurip. Cycl. v. 120. Not.*

Eustath. in Iliad. A. v. 288, 289. pag.
 79. 19. εν οἷς και πολύπρῶ εἰσ σχηματισ-
 μος το, πρῶν και πρῶεσι και πρῶσι. .
 264. 43.

Πολοπυλ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 29. ult. Αἰθ' ἐκα-
 τόμπυλοι εἰσι, — εἰνοι δε φασιν ε πυλας εκκα-
 τον εσχηκεναι την πολιν [sc. Thebas] αλλαι
 πολλα και μεῖαλα προπυλαια των ιερων, ἀφ'
 ὧν ἐκατόμπυλον ὠνομάσθαι, καθαπερεὶ πολύ-
 πυλον.

* Πολυπυρ. III. 635. H.

Hom. Hym. in Apoll. v. 242. pag. 35.
 Τον διαβας, Εκάεργε, και Ωκαλεην πολύπυρ-
 γον, &c.

Πολύριζ.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 355. B. φασι
 δε και πολύριζον εἶναι, sc. Κερκαῖον ὄρ.

Vide infra Πολύριζ.

Πολυρραβδ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 305. D.
 και τα μεν δίραβδα — τα δε πολύρραβδα και
 ἐρυθρόρραμμα, &c.

Πολυρρημονεω.

Eustath. in Iliad. K. pag. 725. 27. εκει
 μεν ἐπλάτυνεν, ενῆαυθα δε ἀπερῆνεωσε τεχνικῶς,
 οἱα και πολυρρημονεῖν καιρια εἶδως, και αὔ πα-
 λιν βραχυλοεῖν.

Πολυρρημων.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. III. pag.
 73. ult. μηε κομψεῖα την διανοιαν σε καλλω-
 πιζῆω. μηε πολυρρημων, μηε πολυπράμων.

Πολυρρην.

Steph. de Urb. pag. 644. G. Πολύρην, πό-
 λῖς Κρητης, — Ο πολῆς, Πολυρρην.

* Πολυρρῆς. III. 709. G.

J. Poll. Onomast. Lib. V. §. 48. pag.
 502. *Vide Notas.*

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 658. ult.
 και την ψαυστης, ως λιθρ δοκεει κειθι εἶναι, και
 το σωμα τρηχυ, και πολύρρῆζον, και ε λειον.
 εἶδῆν.

Πολυρρηνος.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1230. Αν δε πο-
 λύρρηνον νόμα σαρ, &c. *Schol. Πολύρρηνον*
σαρ. το πολύρρηνον. Phau. Lex. pag.
 616. 1.

* Πολυρροδος.

* Πολυξροδος. III. 720. A.

Aristoph. Ran. v. 451. Χωρῶμεν ἐς πολυξρόδες Λειμῶνας ἀνθεμῶδεις, &c.

* Πολυξροδος. III. 694. E.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 6. Ετεοκλεης ἀν εἷς πολὺς καὶ παρὸν ὕμνοισ' ὑπ' αἵων Φροίμοις πολυξρόθοις, &c. Schol. β. επαινοῖς παμπολλοῖς.

Πολυξροβδηλος.

Suid. Lex. I. 373. 2. f. Hic locus citatur ex *Anthol. Ep. Gr.* pag. 558. *Antipatr.* ubi legitur πολυξροβδηλον, non πολυξροβδηλον.

Πολυξροβηλος.

Anth. Ep. Gr. pag. 558. *Antipatr.* Τον τε καρηβαρέοντα πολυξροβηλον αἰρακλον, &c.

Πολυξρως.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 148. pag. 652. τις εἶω παρὰ πολύρως; §. 170. pag. 664. 1.

Eustath. in Iliad. A. pag. 72. 34. παρὰ δὲ, δια το πολύρως της φρασσεως. . A. pag. 759. 2.

* Πολυξρως. III. 684. F. G.

Aeschyl. Suppl. v. 850. εἰ' ἀνὰ πολύρως-τον ἀλμηνία πορον, &c.

Soph. Eleet. v. 1542. πολύρωςον γὰρ αἶμα ὑπεξαιρῶσι των κλινοντων οἱ παλαι θανόντες.

Πολυξρως.

Arrian. Taet. pag. 10. 4. καὶ ἡ ἀπλῆ τε ῥυμῆ, ἡ διπλῆ, τα δὲ καὶ πολύρως. Vide *Not. Cl. Hutch. ad Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI.* pag. 428. ult.

* Πολυσσας. App. 1689. E.

Lucian. Philopatr. pag. 1125. C. εἰερθε — τριβωνιον εχων πολυσσας, &c.

* Πολυσσας. III. 743. D.

Xenoph. Memorab. Lib. II. pag. 74. §. 22. Καὶ φανῆναι αὐτῷ δυο γυναικας προῖέναι μεγάλας, καὶ την μεν εἰεραν — την δὲ εἰεραν τεθραμμένην μεν εἰς πολυσσας τε καὶ ἀπαλόγηλα, &c.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 233.

* Πολυσσας. III. 743. D.

Lycophr. Alex. v. 154. Ασσας. Schol. πολυσσας.

Lucian. Mort. Dial. pag. 124. 4. f. Cu

δε ὁ παχὺς, ὁ πολυσσας, τις εἶ; pag. 519. C.

Πολυσσεμνος.

Orph. Prothyr. θυμ. v. 1. pag. 98. Κλυθι μοι ὦ πολυσσεμνε θεᾶ, πολυωνυμε δαίμον, &c. .

In Mare, v. 9. pag. 120. . *In Silen.* v. 1. pag. 150. . *In Nemefin.* v. 3. pag. 158.

Aristoph. Thesm. v. 1078. τε σεμνοῖά τε. Schol. Τε πολυσσεμνε, καὶ λαμπροῖά τε.

Πολυσσεπλος.

Orph. Hym. in Terram, v. 6. pag. 122. Αἰδία, πολυσσεπλε, βαθύσερν', ὀλβιόμοιρε, &c.

Hesych. Lex. pag. 776. 1. Πολύθεσ, πολυσσάπλη, πολυσσεπλ. . *Phan. Lex.* pag. 615. 1.

* Πολυσσημανλος. III. 771. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 73. 21. οἱ δὲ το γενεᾶ, πολυσσημανλον εἰ, δηλαδὴ οἱ παλαιοι. . pag. 83. 33. καὶ ολως πολυσσημανλον το αἶεν εἰν, ἐν τη συνθεσει, καὶ ἐν ἀπλότῃ.

* Πολυσσημος. II. 67. A.

Aristoph. Thesm. v. 1040. κημόν. Schol. *Biset.* Κημός, λέξις πολυσσημ. . *Lyfistr.* v. 337. Schol. *Biset.* τάλαλλον δὲ, φωνη πολυσσημ. καὶ γὰρ &c.

Πολυσσινος.

Aeschyl. Choeph. v. 445. μυχῆ δ' ἀφερῖ πολυσσινε κυν δίκαν, &c.

* Πολυσσιος. App. 1689. E.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 583. 6. f. πολύσι, ἐλιγόσι, μερίσι, &c. . §. 42. pag. 587. . §. 171. pag. 664. 3.

Xenoph. de Provent. Cap. 5. §. 3. pag. 275. ἀρξάμενοι ἀπο ναυκληρων καὶ εμπορων, εχ οἱ πολύσι, εχ οἱ πολύσινοι, &c.

Πολυσκαλμος.

Anth. Ep. Gr. pag. 358. *Leonid.* v. 4.

Πολυσκελης.

Phan. Lex. 126. 3. Ασκέλης, — ισως δὲ καὶ αὐτὸς τε καὶ εσκευασμένον καὶ πολυσπερχές, καὶ οἶον πολυσκελής.

* Πολυσκιος. App. 1689 F.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 166. λειπεν δὲ πολύσκιον αλσ. Ἀρῃ.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 9. pag. 120. Ο μεν ευνεῖναι ὁ ποιῶμεν ευνην, ἐπὶ το πολυ, ὅταν μεν ἡ ψύχη, ἐν εὐδαινοῖς ὅταν δὲ καυμάλα, ἐν πολυσκίοις.

Hippocr.

Hippocr. de Affect. pag. 530. 9. διαφέρει
δε και χωρη χωρης εξ οικιης αν η. και ευδρ^ς
ευσα, και ανυδρ^ς. και ευήλι^ς, και πολύσκι^ς.

Πολυσκοπος.

Dion. Hal. II. 273. 10. e *Pindaro*. Ακλ^ς
αελι^ς, τι πολύσκοπ' εμης θεῶ μ' αλ^ςερ ὀμμάτων.
Vide *Annot.* pag. 360. col. 2.

Πολυσκωμμων.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 171. pag.
664. 8. Inter nomina e πολυ composita,
πολυσκώμμων, πολυέλ^ς, &c.

Πολυσοφος.

Philostat. de Vitis Sophist. pag 599.
ult. εύρομεν γαρ αν και των πολυσόφων ενι^ς,
πολλα και ανελευθερα υπερ χρημάτων πραξαν-
τας, &c.

Πολυσπαθης. III. 909. A.

Phav. Lex. pag. 616. 1. Πολυσπαθ^ς, ὁ
πλεισθαις υπο σπαθης ἐνεργηθείς. . *Suid. Lex.*
III. 147. ubi citatur *Anth. Ep. Gr.* pag.
557. *Arch.* §. 5.

* Πολυσπειρος. III. 926. E.

Hesych. Lex. pag. 777. 2. Πολύσπειρον,
πολυέλικτον. . *Phav. Lex.* pag. 616. 1.

Πολυσπερχης.

Eustath. in Odyss. A. pag. 12. 11. ἀσπερ-
χ^ς δε, καλ' επιλασιν, το πολυσπερχ^ς και εν-
τρεχ^ς και πολυσπ^ςδα^ςον.

Phav. Lex. pag. 126. 3. 7. f.

Πολυσπλαγχια.

Iust. Mart. Dial. pag. 248. 17.

Πολυσπορ^ς. III. 933. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. *Theatet.* §. 3.
Παν ὁ δασυκνάμων, ὁ πολύσπορ^ς, &c. Ad
hunc locum respicere videtur Auctor.

Eurip. Troad. §. 742. Ουκ ως σφαγειον
Δαναΐδαις τεξ^ςσ' εμον, Αλλ' ως τυραννον Ασια-
δ^ς πολυσπόρ^ς.

Aristoph. Av. §. 953. Νιφοδόλα πεδία
πολύσπορα τ' ηλυθον &c.

Πολυσπ^ςδα^ς.

Eustath. in Odyss. A. pag. 12. 11. Ver-
ba legantur supra in Πολυσπερχ^ς.

Πολυσαφυλ^ς. App. 1689. G.

Hom. Iliad. B. §. 507. Οι τε πολυσαφυ-
λον Αρην^ς εχον, &c. Schol. Πολυάμπελον.
(Hic locus citatur a *Strabone* in *Geogr.*
Lib. I. pag. 102. C.). . §. 537.

Soph. Antig. §. 1147.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 633. B.
Ζηνοδο^ς δε γραφον, Οι δε πολυσαφυλον Ασ-
κρην εχον, — πως γαρ αν τις πολυσαφυλον
την τοιαυτην υπο τε ποιη^ς λεεσθαι πισεύ-
σειεν;

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 35. B. και
κυων αυ^ςω σελεχ^ς ελεκε' και ὃς επελευσεν αυ-
τον καλ^ςορυχθ^ςηναι, και εξ αυ^ς εφυ αμπελ^ς
πολυσαφυλ^ς.

Πολυσαχυσ.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1014. C.
υψ^ς δε τε φυ^ς, τετραπ^ςηχυ, πολύσαχυ τε,
και πολύκαρπον.

* Πολυσελης. App. 1689. G.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 804. ἀσεγ^ς.
Schol. αν^ςι τε πολυσεγ^ς. το γαρ ᾱ νυν επιλα-
τικόν ως, ἄξυλ^ς υλη.

Πολυσελ^ς.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1098. A.
εληαυθα δε φασι πολυσελ^ς τας οικιας, ωσε και
των εν Ρώμ^η μαλλον.

Πολυσελεχος. III. 992. E.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 161. πολυ-
πρέμνοιο. Schol. Πολύπρεμν^ς, ὁ πολυσελε-
χ^ς. . *Phav. Lex.* pag. 616. 1.

Anth. Ep. Gr. pag. 40. *Zon.* §. 2. γηρα-
λεαν δ' ἐκκεραΐζε π^ςλυν, ἢ πεύκαν, ἢ τάνδε
πολυσελεχον παλίερον, &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 773. 7.

Πολυσενακ^ςος.

Hesych. Lex. pag. 775. 2. Πολυγάσωνα,
[πολύσωνα *Salm.* sed postea occurrit Πο-
λύσωνα, pag. 777. 2. ut etiam in *Phav. Lex.*
pag. 616. 2.] πολυσενακ^ς. . *Phav. Lex.*
pag. 614. 2.

Suid. Lex. I. 23. Αγάσων^ς. πολυσενακ-
τ^ς. Forte Πολυγάσωνα, apud *Hesych.* et
Phav. admitti potest pro πολυαγάσωνα.

Anth. Ep. Gr. pag. 300. Ο του πολυσε-
νακ^ςον ανθρωπων βιον Γελα^ςι κερασας Νικαε^ς
Φιλισιων, &c.

Lycophr. Alex. pag. 1108. Schol.

Lucian. Tragopod. §. 2. pag. 949. A.
Ποδαβρα, πολυσενακ^ςιε, κωκυ^ςε τεκνον, &c.

Πολυσεφανος.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. In *Bacch.* Π^ς-
λυπόην, πλακ^ςηρα, πολυσεφανον, πολυκ^ς-
μον, &c.

Eurip. Hippolyt. §. 1137. Schol.

* Πολυσεφης.

* Πολυσεφης. III. 1022. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 535. 6. f. Και γαρ ἀριθμήσασα πολυσεφείας σπο μοχθας, &c.

Æschyl. Eumen. §. 39. εἶω μεν ἐρπω πρὸς πολυσεφῆ μυχόν.

Soph. Oed. Tyr. §. 82. Αλλ' εἰκάσαι μεν, ἡδύς. ε γαρ αν καρα πολυσεφῆς ᾧδ' εἰρπε παλκάρπε δαφνης.

* Πολυσιος. App. 1689. G.

Apoll. Rhod. Arg. II. §. 1176. Στιάων. Schol. ῥῖαι αἱ ψηφοι παρὰ Σικυωνιοις καλεῖναι — Καλλιμαχῶ, πολύσιον τε μέτωπον. *Vi-de Callim. Hym. in Jov.* §. 26. πολύσειον τε Μείωπην Διψαλεῶ. ubi consulantur Notæ et Illustr. *Spanh. Observ.* ad loc. pag. 13.

* Πολυσιχία. III. 983. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 94. *Parmen.* Φημι πολυσιχίην ἐπιδραμμάτω ε καὶ α μυσας εἶναι.

* Πολυσιχος. III. 985. G.

Lycophr. Alex. §. 414. Βρωθεις πολυσιόχοισι καμπέων γναθοις &c.

Aristot. de Hist. Animal. I. 788. A. Καρχαροδοῖες δὲ πάντες οἱ ἰχθυες, ἐξω τε σκαρκ' και πάντες εχουσιν οἷεις τες οδοντας, και πολυσιόχες, &c.

Πολυσομεω.

Æschyl. Suppl. §. 511. και ξυμβολοισιν ε πολυσομεῖν χρεων ναυην αἰοντας τονδ' εφεσιον θεων.

* Πολυσομος. III. 1046. E.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 277. 54. αφ' εωῦτης φλεβα ευμελεθεα πολύσομον καὶ α την καρδιην, ενλευθεν δε ες το στομα εσυρίγλωκεν.

Πολυσεπῆτος.

Orph. Argonaut. §. 1092, 1094. Ωκα δ' ερ' αἰρησαντο πολυσεπῆτοισι κάλωσι, &c.

Anth. Ep. Gr. pag. 527. *In Ulysses.* Ου γαρ εην απανευθε πολυσεπῆτοιο μενοινης, &c. . pag. 528. *In Milonem.* §. penult. ἡνορέης δε Επνεε θερμον ἀημα πολυσεπῆτισιν ὀπωπαῖς.

Hom. Iliad. Ξ. §. 465. Schol.

Πολυσεροφαιγξ.

Mus. de Her. et Leandro. §. 294. Φρικαλεας δονεσσα πολυσεροφάλιγλας ἀέλλας, &c.

* Πολυσεροφος. III. 1082. H.

Æschyl. Prom. §. 781. Schol. . §. 837. παλιμπλάκῃοισι. Schol. legit Πολυπλακῃοισι. πολυσερόφοισι.

VOL. II. N°. XXI. 3.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 131.

Plat. de Rep. II. 331. A.

Πολυσυλος. I. 1809. B.

Plut. Pericl. I. 353. 6. Huic Exemplo ab Auctore allato, addatur

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1017. A. ωσε αφ' ενδ' δενδρε σκιάδιον γενεσθαι μακρον, πολυσύλω σκηνη ὁμοιον. . pag. 1159. B.

Πολυσυγκρατος.

Hesych. Lex. pag. 82. 2. Αμφιμιγές, πολυμιγές ἢ πολυσύγκρατον. . *Phan. Lex.* pag. 70. 3.

Πολυσυγκρίτος.

Hesych. Lex. pag. 719. 1. Παχυρισμός, πολυσύγκριτος. . *Phan. Lex.* pag. 565. 2.

Πολυσυλλαβος.

Lucian. Nescym. pag. 160. D. παραμίσυς αμα βαρβαρικά τινα και ἄσημα ονομαῖα, και πολυσύλλαβα.

Dion. Hal. II. 18. 1. και ταις μεν δυσυλλάβοις — ταις δε πολυσυλλάβοις, &c. . 19. 18.

Πολυσυνδесμος.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 122. 20. Schol. πολυσύνδεσμος εστιν ὁ θεκυδίδης μαλλον ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί.

Πολυσυνθετος.

Aristoph. Ran. §. 844. Ρημαῖα γομφοπαγῆ. Schol. Ακριβεσῖα, πολυσύνθετα, σκληρα &c.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 492. 10. εἶω τε πολυσυνθέτε μυθικε της χιμαιρας κακκ, και ἡ θεραπεια εσι πολύμορφος.

* Πολυσφονδυλος. App. 1690. C.

Lucian. de Dipsadibus. pag. 924. C.

Πολυσχεδιη.

Hippocr. Prænot. pag. 28. 32. τις γαρ επιθυμει δοματων μεν πολυσχεδιην, ἀλρεκεως εθελειν ισορεειν, μηε χειρορριβίης ἀτρεμεόηι. *Vide Foesi. Oeconom.* pag. 315. col. 2.

Πολυσχεδως.

Phan. Lex. pag. 615. 2. Πολυμερῶς, πολυσχεδῶς, δαψιλως, &c. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 2.

Πολυσχηματισος.

Aristoph. Equit. §. 322. Schol. Κορωνίς — εκ κωλων και σιχων πολυσχηματίσων δωδεκα. . *Av.* §. 960. Schol.

5 M

Dion.

Dion. Hal. II. 124. 43. ρωμή δὲ καὶ ἰσχυροὶ καὶ τὸν καὶ τὴν περὶ τὴν καὶ πολυσχηματίζω παρηγοκίμησε Θεκυδίδης.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 562. 3. f.

Πολυσχημονως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 98. pag. 405.

Καὶ τὰ ἐπιρρηματὰ δὲ, ὀρχησικῶς, εὐσχημονως, πολυσχημόνως, &c.

Πολυσχημων.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 171.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 183. Α. Η μὲν ἐν Εὐρώπῃ πολυσχημονεσάτη πασσῶν ἐστίν· pag. 188. C. . 1213. C.

Πολυσχιδίν.

Hippocr. de Rat. Viē. pag. 383. 48.

τὰς μὲν τοὶ πολυτροπίας τὰς ἐν ἐκαστῇ τῶν νῆσων, καὶ τὴν πολυσχιδίνην αὐτῶν, ἐκ ἡνέων ἔνιοι.

Πολυσχιδως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 30. 3.

Πολυσωματος. III. 1215. C.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 235. pag. 266. 6. . Lib. VI. §. 170. pag. 664. 1. Vide Auctorem.

Diod. Sic. Bibl. pag. 16. 5. οἱ δ' ἐν Αἰγυπτίῳ μυθολογεῖ κατὰ τὴν Ἰσιδοῦ ἡλικίαν γεγενῆσθαι τινὰς πολυσωμάτας, τὰς ὑπο μὲν τῶν Ἑλλήνων ὀνομαζόμενες γίγαντας, &c. . I. 10.

Πολυάλανος. III. 1235. A.

Lucian. de Merc. cond. pag. 252. C. . 266. C. καὶ ὁ μισθὸς ἐκ ἰδιωτικῶς, ἀλλὰ παρὰ τὴν βασιλικῶς ἔσμικρός· ἐδὲ ἐστὶν, ἀλλὰ πολυάλανος. . 579. A. . 618. B. . 683. A. . 975. C

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 594. E. καὶ ἀποθανεῖν πολυάλανον μνημεῖον καλεσκειάσεν, &c. . 398. F. Vide Auctorem.

Πολυάραχος.

Hom. Iliad. A. §. 34. πολυφλοίσβοιο. Schol. πολυήχε, πολυάραχος.

Æschyl. Prometh. §. 787. πολύδονον πλαγνῆν. Schol. πολυάραχον.

Phan. Lex. pag. 615. 2. Πολυκυμονοῦ θαλάσσης, πολυάραχος.

Πολυειρος.

Orph. Hym. in Naturam, §. 6. pag. 106. Εννυχία, πολύτειρε, σπασφορε, δεινοκάθεκτε, &c.

Πολυέκνος. III. 1538. F.

Æschyl. Prom. §. 137. Τῆς πολυέκνης Τηθύος ἐκδόντα, &c. Schol. β. τῆς παμμήτορος γῆς. . *Suppl.* §. 1035.

Eurip. Med. §. 557. Οὐδ' εἰς ἀμίλλαν πολύτεκνον σπῆδον ἔχων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 22. 20. ὥστε εἰ πολύτεκνον τῆς τοῦ ζῶον, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἔτικτεν, ἐλυμαινέτο ἂν ὁλοσχερῶς τὰς γεωργίας τὰς κατ' Αἰθιοπίαν. De Hippopotamo loquitur.

Πολυελεία. III. 1385. D.

Herodot. Hist. Lib. II. Cap. 87. pag. 119. Τὰς δὲ τὰ μετὰ βελευμένους, τὴν δὲ πολυελεῖν φευγοντας σκευάζουσι ὧδε.

Diod. Sic. Bibl. pag. 9. 33. . 46. 12. τὰ τε οἶνα καὶ πασῆς πολυελείας ἀπέχουσι. . 361. 31.

Xenoph. Laced. Resp. Cap. 7. §. 3. pag. 80. ἔγχαρ ἐσθλήν· πολυελεῖα, ἀλλὰ σωμάτιον εὐεξία κοσμεῖται.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 386. 16.

* Πολυελως. III. 1385. D.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 227. F. e *Diphilo.* Εὰν δὲ μὴδ' ὅτιεν ἔχων ζῇ πολυελεῖ. . 359. B. e *Philippo.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 371. 2. παρασκευάσας δ' αμαξας πολυελεῶς κεκοσμημένας, &c.

Πολυερπης.

Anth. Ep. Gr. pag. 138. Ὑμνος ἀθανάτων Ἐρᾷ πολυερπέας εὔρε. . pag. 498. Τριςσοφὸν εἰσοροῶ πολυερπέαν ὡς θαλάττης.

Πολυεχνης.

Orph. Argon. §. 583. χρυσεῖων φαλαργῶν πολυεχνέα κοσμον.

Πολυεχνία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 41. 9. ὁμολογεῖται δὲ ταῦτα τὰ ἔργα πολὺ προεχεῖν τῶν κατ' Αἰγυπτίον, — τὴν πολυεχνίαν τῶν ἐργασαμένων.

Plat. Alcibiad. II. Vol. II. 147. A. Ο δὲ δὴ τὴν καλεσμένην πολυμαθειαν τε καὶ πολυεχνίαν κεκλημένον, ὀρφανόν δὲ ὦν ταύτης τῆς ἐπιστήμης, &c.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 717. A.

* Πολυεχνος. III. 1434. D.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1098. B. Σιδονιοὶ δὲ πολύτεχνοι τινὲς παραδεδοῖναι καὶ καλλίτεχνοι, &c.

Πολυίμιος.

Aristoph. Thesm. v. 326. Schol. *Biset.* περιμάχητον δε λεῖται το πολυίμιον, περι ἔτινες εν αλληλοῖς διαμαχούται, &c. *Lyfistr.* v. 1002. Schol. *Biset.*

Πολυίμωτος.

Lycophr. Alex. v. 1047. Schol.

Πολυίη.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 319. 34. εσιοντα δε αυτον, ιδεως η Πυθιη προσαγορεύει τοῖσιδε τοῖσι επεσι, Ηεῖων, ἔτις σε τίει πολύτιον ἔοντα.

* Πολυλήμων. III. 1230. C.

Hom. Iliad. H. v. 152. πολυλήμων. Sch. Πολλα υπομεινας. θρασυς. θρασηεις. *Odys.* Σ. v. 318. πολυλήμων δε μαλ' εἰμί.

Aristoph. Pac. v. 235. Ιω βροῖοι, βροῖοι, βροῖοι πολυλήμονες.

Hesych. Lex. pag. 778. I. Πολυλήμων, υπομονηικός.

* Πολυλητός. III. 1229. H.

Rhav. Lex. pag. 131. I. Αταλὰι, παρθενοὶ, αἱ μηδεν δυναμεναι τλῆναι, — το δε τεινον, τοις πολυλήτοις ἀνικεῖται.

Hom. Odys. A. v. 38. πολύτληοι τε γεροντες, &c. Schol. Πολλα υπομείναντες.

Πολυοισίη.

Eustath. in Iliad. A. pag. 67. 13. εἰω και τριαῖνα, ποῖε μεν η̄ τριγλώχιν, ποῖε δε η̄ πολυοισίη.

* Πολυοκεω. III. 1535. D.

Suid. Lex. III. 148. I. και πολυσχιδη ζωα, ανθρωποι, κυων, λεων, και ει τι αλλο, οἷς συμβεβηκε πολυοκεῖν.

Aristot. de Hist. Animal. I. 858. E. ηδη δε τινες λιαν πολυοκήσασαι, απεθανον δια ταχέων.

Πολυοκος. III. 1535. D.

Hippocr. de Nat. Pueri, pag. 247. ult. αἱ δε πολυόκοι, πανυ ησσον πονέεσι.

Aristot. de Hist. Animal. I. 858. E. και τοι ἥτηον πολυόκοι αἱ γενναιαι των ἀγενῶν εισιν.

Πολυολμος.

Eurip. Hippolyt. v. 642. Schol.

Πολυορος.

Hesych. Lex. pag. 778. I. Πολύτορον δερμα εχινε η̄οι δια τας ακανθας. επει τῆρωσκα-

σιν, η̄ επει εκφύσεις πολλας εχουσιν. *Rhav. Lex.* pag. 616. 2.

Πολυραφης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 95. 11. πρὸ δε τελοῖς τας της γης ιδιοῆας γεννᾶν την περι του ηλιον θερμασιαν, εις πολυραφῆ χωραν και γοιμον υδωρ ενθαλπυσαν, &c.

Πολυρεπλος.

Plut. de Orac. Def. pag. 423. A. εσχάτον δε τον περιεχοντα τερας, τον τε δωδεκαεδρε, πολύχυον και πολύτρεπλον.

Πολυριχος. I. 1587. C.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 24. pag. 164. Φιλωνιδης δε και, ὡ πωγων πολυρίχε, εφη.

* Πολυροπια. III. 1639. G.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 383. 48. Vide supra in Πολυσχιδη.

Dion. Hal. II. 216. 6. η̄ δ' εν τοις σχηματισμοῖς καινότης τε και πολυροπία — επι τελων γινεσθαι των ερῶν φανερά.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 134. 4. f. βεληθευια πολυροπῆ τε βασιληα περιγε-νέσθαι.

* Πολυροφια. III. 1646. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 384. *Leonid.* τῆο δ' εφ' ημιν Τελιτον ωρθωσεν σημα πολυροφίης.

Πολυροφος. III. 1646. C.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 10. B. . 27. A. . 54. D. O δε Διφιλο τα κασανα και Σαρδιανες βαλανες καλει, ειναι λεῖων αυλας και πολυρόφες και ευχύλες, &c. . 71. E. . 88. A. αἱ δε φωλαδες πολυροφώτεραι, βρωμώδεις δε. τα δε τηθη &c. . 306. E. . 356. F.

Πολυροχαλος. III. 1655. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 521. In *Æschin.* Οια πολυροχάλοισιν ἀεθλεύων ἀγορῆσι. Vide *Austorem.*

Πολυρυσος.

Soph. Aj. v. 799. ἀτρύτων. Schol. πολυτρύτων. πανυ κακύνων.

Παλυυρος.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 269. D.

Πολυῦδρος. III. 1784. G.

Hom. Iliad. O. v. 151. πολυπίδακα. Sch. πολυῦδρον.

Rhav. Lex. pag. 595. 3. Περιρρῦος Κρητη, — ισως δε και το περιρρῦ, το πολυῦδρον της νησε δηλοῖ.

Plat.

Plat. de Leg. II. 761. B. πολυύδρες τε και εὐύδρες ἀπεργάζονται. Vide Auctorem.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 664. 7.

* Πολυύλος. App. 1690. E.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 171.

Πολυύμνητος.

Pind. Pyth. Od. I. §. 33. Schol. εὐτυχῆς δὲ ἔστι ἀνὴρ και πολυύμνητος παρα τοῖς σοφοῖς γινέσται. *Nem. Od.* B. §. 8. ἐν πολυύμνῳ νήτω Διὶ ἀλσει.

* Πολυύμνος. App. 1690. E.

Eurip. Ion. §. 1074. Αἰσχυνομαι τον πολυύμνον Θεον, &c.

Aristoph. Equit. §. 1324. Αλλ' ὁλόλυσ- αῖε φαινομεναις ταις αρχαιαισιν Ἀθήναις και θαυμασαις και πολυύμνοις, &c.

Hom. Hym. in Bacch. §. 7. pag. 82. Ed. Barnes. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τονδε Θεαὶ πολυύμνον ἐθρεψαν, &c.

Πολυύπνος.

Orph. Hym. in Noct. §. 4. pag. 98. Ησυ- χίη χαιρεσα και ἡρεμίη πολυύπνω.

Πολυφαγῶ.

Eustath. in Odyss. A. pag. 14. 8. ἰσορῆται τις βασιλεὺς Παφλαγῶν πολυφαγῶν, &c. . 24. 31.

* Πολυφαγία. IV. 4. C.

Aristoph. Equit. §. 327. Schol. διεβαλ- λέτο γὰρ ἐπὶ πολυφαγία ὁ Ἰπποδάμοσ. . *Av.* §. 289. Schol.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 149. C. Θαυμαστον γὰρ ἦν και περιβοήτον παρ' αὐτοῖς ἡ πολυφαγία. . 401. C. . 411. 2. f. . 415. F. . 417. C. και ἐθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῶδετο, ὡς το Βοιωτῶν.

* Πολυφαγός. IV. 4. C.

Aristoph. Pac. §. 28. Schol. . *Av.* §. 1065. . *Thesm.* §. 61. Schol. Bourd.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 358. 19. και τα ὀλισφάλα [ξηροτέρα] των πολυφάγων.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 415. C. Ξαν- θος — Καμβύης φησι τον βασιλευσαντα Λυδων πολυφάγον γενεσθαι και πολυπό- την, &c.

Suid. Lex. I. 51. 4. f. Αδηφάγος, ἀθροως ἐσθίων, πολυφάγος, γαστρίμαργος.

Πολυφάμος. IV. 61. A.

Theocrit. Idyll. XI. §. 1. Schol. . §. 8. Ὁ ῥχαιος Πολύφάμος, ὅκ' ἤρατο τὰς Γαλα- τείας, &c.

Pind. Isthm. Od. H. §. 127. Ελικωνιαὶ παρθενοὶ ἔσαν, ἐπὶ θρηνον τε πολύφαμον ἔχου- αν. *Cl. Schmidt.* ad loc. pag. 152. legit εὐ- φαμον ἔχεαν.

Πολυφάνος.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 498. ult. και Αλκμῶν δὲ φησι, — πολύφανος ἐορῆα &c.

Πολυφάνιστος.

Plut. de Superstit. pag. 167. A. και σκο- τος ἐφήπλωται πολυφάνιστον, &c. . 437. 2. f.

Πολυφάτος. IV. 54. B.

Phan. Lex. pag. 616. 2. Πολύφατος υμ- νος, πολύφημος, ὁ υπο πολλων φημιζόμενος και λεγόμενος, πολυθρύλλητος.

Pind. Olymp. Od. A. §. 13. Οθεν ὁ πολύ- φατος ὕμνος ἀμφιβαλλέται Σοφῶν μῆϊεσσι, &c. Schol. πολύφημος. Hinc sua hausit *Phavorinus.* . Huic Exemplo addas, *Pyth. Od.* XI. §. 71. . *Nem. Od.* VII. §. 119.

Πολυφάυλος.

Eustath. in Iliad. Ψ. pag. 1429. 16. Το δε νείκει ἀριστε, [§. 483.] — σκωμματα εἰς πο-λυφάυλῳ ἀνδρός.

Πολυφειδής.

Eustath. in Odyss. Ω. pag. 843. 26. Πο-λυφειδής ἐπιθεικῶς ὁ πολλα φειδομενος, Πο-λυφειδής δὲ κυριον ὡς ἐν τοῖς προ τετῶν εἰρηται. Vide pag. 574. 3. 7.

* Πολυφειδης. App. 1690. F.

Phan. Lex. pag. 18. 3. Αἰδονον, ἀφερνον, ἡ πολύφειδον. . pag. 616. 2. . *Hesych. Lex.* pag. 776. 1. Πολύφειδος, πολυέδν. . pag. 26. 1.

Πολυφημία.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 158. pag. 557. Κλέος, δοξα, φημη, ονομα, ευφημία, πολυφη-μία, &c.

Πολυφθογγος. IV. 137. D.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 67. pag. 386. ερεις δὲ και πολύφθογγος αὐλός, και πολυ-κομπός, &c. . §. 77. pag. 392. 3. παρα δὲ Αἰγυπτίοις, πολύφθογγος αὐλός, Οσιριδὸς ευρη-μα, ἐκ καλαμῆς κριθινῆς. Vide Auctorem.

Πολυφθόρος. IV. 140. E.

Pind. Nem. H. §. 53. Αλλων τε μοχθων πολυφθόροισιν ἐν Ἀμέραις. . *Isthm.* E. §. 63. Ἐν πολυφθόρῳ — Διὶ ὄμμερω, &c.

Eurip. Phæn. §. 1029.

Æschyl. Prom. §. 634. αὐτῆς λείψανος τὰς πολυφθόρους τυχάς. Schol. β. τῆς πολλῆς φθορᾶς καὶ δυστυχίας προζέουσας. . *Sept.* §. 932. πολυφθόρους. Schol. μετὰ φθορᾶς ἐλθέσας.

Soph. Trachin. §. 484. καὶ τῆσδ' ἔνεχ' ἡ πολυφθορᾶ καθήρεθ' ἡ παῖς ὅτι Οἰχαλία δορί. . *Elect.* §. 10. a Cl. *Steph.* citatur.

Πολυφιλήτης.

Theocrit. Idyll. XV. §. 86. Ὁ τριφιλήτης Ἀδωνις, &c. Schol. Ὁ πολυφίλητος, &c.

* Πολυφιλία. IV. 153. F.

Aristot. Rhet. Vol. II. 522. C. Εἰ δὲ εἴη ἡ εὐδαιμονία τοιῦτον, ἀνάγκη αὐτῆς εἶναι μέρη, εὐγενεῖαν, πολυφιλίαν, &c. . *De Rep.* II. 371. B.

Plut. περὶ πολυφιλ. pag. 93. C. . 94. B. ἃ πάντα πρὸς τὴν πολυφιλίαν υπεναντιῶνται, &c. . 95. A. . 97. B.

Πολυφίλος. IV. 153. F.

Pind. Pyth. Od. V. §. 5. Πολύφιλον ἐπέταν. Schol. πολύφιλον δὲ φησὶν αὐτὸν ἐπέταν, ἐπεὶ τῷ πλεονεξίᾳ πολλοὶ ἐποντο.

Plut. Lac. Apophth. pag. 230. A.

Lucian. Toxar. pag. 630. A. ὡς οἷς ἂν πολύφιλος ᾖ, ὁμοίως ἡμῖν δοκεῖ ταῖς κοιναῖς ταῦτα καὶ μοιχευομέναις γυναιξί.

Πολυφιλήτης.

Theocr. Idyll. XXIII. §. 1. Ἀνὴρ τις πολυφιλήτης ἀπηνεῖς ἤρατ' ἐφάβη, &c.

Πολυφίλος.

Pind. Pyth. Od. E. §. 5. Schol.

Πολυφλοῖος.

Hesych. Lex. pag. 777. 2. Πολυτφέλμης, [*Palmerius* legit πολυφέλλης,] πολυφλοῖος. . *Phav. Lex.* pag. 616. 2.

Πολυφοβός.

Vide supra Πολύοκνος.

Πολυφονός.

Eurip. Rhes. §. 62. Κτείνων Ἀχαιὸς τῇδε πολυφόνῳ χερσὶ. . §. 465. . *Herc. Fur.* §. 420.

Πολυφορβός. IV. 79. D.

Hesych. Lex. pag. 408. 2. Ζάβορον, πολυφορβόν, πολυκλήνον. . pag. 778. 1. Πολυφόρβος, πολλὰς τρεφούσης, ἡ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης. . *Phav. Lex.* pag. 339. 2. . pag. 616. 2.

Diod. Sic. Bibl. pag. 132. 35. citat *Hom. Iliad. E.* §. 200. qui locus a *Strab.* Vol. II. N°. XXI. 4.

bone in *Geogr. Lib. I.* pag. 9. A. laudatur. Vide Auctorem.

Eustath. in Iliad. E. pag. 966. 37.

Πολυφορητός.

Suid. Lex. III. 148. Πολύχεν. πολυφόρητον. ἡ πολυειδής. . *Phav. Lex.* pag. 616. 3.

* Πολυφορία. App. 1690. G.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 142. 7.

Xenoph. Oeconom. Cap. 19. §. 19. 3. pag. 123. δια πολυφορίαν δὲ τὰς μὲν πεπονασ δεικνύοντα βόλους, τὰς δὲ ὠμότερας φέρουσα, &c.

* Πολυφορός. III. 486. F.

Aristoph. Plut. §. 854. Οὐλῶ πολυφόρῳ συτκέκραιμαι δαιμονι; Schol. εἰρηλαίει δὲ, ὅτι πολυφόρον μὲν ἐλεῖον τὴν πολλὴν κρασὶν δεχομένην ὀλιγοφόρον δὲ, τὴν ὀλίγην. . *Phav. Lex.* pag. 616. 2. . *Suid. Lex.* III. 148.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 210. B. παμφόρος δ' ἐστὶν αὐτῆς [sc. Τυρδίανίας] ὡσαύτως δὲ καὶ πολυφόρος, διπλασιαζέσθαι τὰ εὐτυχημαῖα ταῦτα τῷ ἐκκομισμῷ. . 436. A.

Plat. de Leg. II. 705. B. τραχεία δὲ ἐστὶν ὅλον ὡς καὶ ἂν πολυφόρος τε εἴη καὶ πάνμορος αμα. Vide *Aristoph. Plut.* §. 854. Schol. *Biset.*

* Πολυφορέος. IV. 125. F.

Phav. Lex. pag. 162. 3. Βυφόρων, πολυφόρων.

Herodot. de Vita Hom. pag. 555. 2. f. καὶ Μελανωπός — καὶ πολυφόρος, ἀλλὰ βραχεία τε βίη ἐχών.

Πολυφραδία.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 598. B. ex *Hermesianaete.* ὁ δ' αἰδοῖται ἀγρόν, ἡράσασθ' ὑμῶν Τήϊον ἀλφυνῶν ἀνδρᾶ πολυφραδίῃ.

Πολυφραστός.

Hesych. Lex. pag. 777. 2. Πολύρρητος, πολυφραστός. . *Phav. Lex.* pag. 616. 1.

Πολυφρονίς.

Anacreont. Od. 39. §. 606. pag. 132. Ὅτ' εἴω πῖω τον οἶνον, ἀποριπτεῖται μεριμνα, πολυφρονίδες τε βέλαι, ἐς ἀλικύπτους αἵτας.

* Πολυφρονίσκος. App. 1690. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 421. Η' ῥ' ὀλίγον γε το σῆμα, το δὲ κλέος, ἐρανόμενες τὰ πολυφροντίς τε δὲ θαλῆος ὄρη. . Vide *Diog. Laert. Thal.* pag. 24. 1, 2.

Phav. Lex. pag. 615. 1. Πολυκρηδία, πολυφρονίς. . *Suid. Lex.* III. 145.

* Πολυφροσύνη. IV. 201. G.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 135. 12. ως δε και ταύτα ες τον βασιλεα ανενειχθη, εκπεπλήχθαι μεν επι τη πολυφροσύνη τε και τολμη τάνθρώπου.

Πολυφρων. IV. 201. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 524. In Clinia. Ad. δρατι Κεκροπιδησι πολυφρονα μητιν αειρων.

Hom. Iliad. Σ. ψ. 108. πολυφρονα. Schol. Τον πανυ σωφρονα και συνελον. . Φ. ψ. 367. πολυφρον. . *Odyss. Θ. ψ. 297.* πολυφρον. Ηφαίστιο. . Ξ. ψ. 424. Οδυσσηα πολυφρονα.

Phan. Lex. pag. 616. 3. Πολυφρονα, σωφρονα, συνελον, φρονιμον. . *Hesych. Lex. pag. 778. 1.*

* Πολυφυης. IV. 274. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 771. B. και το μεν διφυές τε σωμα, παρισθμιον το δε πολυφυές, ελον.

Πολυφυλος.

Orph. Hym. in Nemefin. ψ. 2. pag. 158. εσορῶσα βιον θνητων πολυφύλων. . *In Justitiam, ψ. 3. pag. 158.*

Πολυφυλος.

Phan. Lex. pag. 87. 3. Ανθεμοεις λειμων, ο πολυφυ, &c.

* Πολυφωνια. IV. 304. H.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 112. pag. 210. 7. f. . Lib. VI. §. 148. pag. 652. 8. f.

Joseph. Ant. Lib. I. Cap. 4. §. 3. 11. pag. 19. εις γασιν δ' αυτες ενεβαλεν, αλλογλωσσας απερδασαμεν, και υπο πολυφωνίας ποιησας εαυτων ασυνέτους ειναι.

* Πολυφωνος. IV. 304. G.

Pind. Pyth. Od. XII. ψ. 33. αυλῶν τευχε πάμφωνον μελ. Schol. το πολυφωνον μελ των αυλων καλεσκειαζεν,

Eurip. Orest. ψ. 142. Schol. ε γαρ το οργανον συριγλα φησι, τελο γαρ πολυφωνον.

Anth. Ep. Gr. pag. 59. J. Polyan. Ei και σευ πολυφων. . *αι επιπλησιν ακρας &c.*

Lucian. Quom. Hist. &c. pag. 348. A. ως μη μον. . *αφων. . ειην εν ελω πολυφώνω καιρω, &c. . pag. 518. 2. f.*

Dion. Hal. II. 26. 39. ο δη πολυφωνότα. . *απαυτων των ποιητων Ομηρ. &c.*

* Πολυχανδης. App. 1690. H.

Hesych. Lex. pag. 778. 1. Πολυχανδέα,

πολλα χωρεσαν. . *Phan. Lex. pag. 616. 3.*

Orph. Argon. ψ. 577. Αγκαιω μεν δωκε πασης γερας αμφικυπελλον Χρυσειον πολυχανδες εχειν.

Themist. Orat. XXIII. pag. 299. C. εκβοῶσιν οτι τε νεκαρα. . *οδωδε το πομα εκεινο και η κορυλη πολυχανδες ερα.*

Πολυχαρης.

Hesych. Lex. pag. 775. 2. Πολυηθες, πολυχαρες. . *Phan. Lex. pag. 614. 2.*

* Πολυχειρ. IV. 442. A.

Aeschyl. Pers. ψ. 83. πολυχειρ και πολυνάυτης, Συριον θ' αρμα διωκων, &c.

Soph. Elect. ψ. 491. ηξει δε και πολυπε και πολυχειρ. . *α δεινοις κρυπτομένα λοχοις χαλκόπας Εριννύς.*

J. Poll. Onom. p. 227. 4. et p. 663. 6. f. Εκ δε τε Πολυ, ταδε συνθετα, πολυπράμων, — πολυχειρ, &c.

Πολυχειρια. IV. 442. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 19. 20. διο και της αρχαιης βασιλεις ισορροσι καλα την Αιτυπτον εργα μεβαλα και θαυμαστα δια της πολυχειρίας καλασκευασαντας, &c. . 22. 22. . 40. 17. . 243. 8. . 427. 42. ταχυ δε τη των στρατιων πολυχειρία λαβοντων των ερων συντέλειαν, &c. . 583. 20, 27.

Dion. Hal. I. 220. 20. . 243. 38. . 508. 14. . 510. 39. και τα αλλα οσων εδει τη πολεμω, δια πολυχειρίας παρασκευασασθαι, &c. . 549. 23.

Thucyd. Hist. Lib. II. Cap. 77. pag. 147. 23. a Cel. Steph. citatur. Vide J. Poll. Onom. Lib. II. §. 149. pag. 226. et pag. 227. 4.

Πολυχιλων. IV. 528. B.

Democrit. Epist. ad Hippocr. pag. 1289. 47. εκ δε σωμα. . *κρεμαστοι εκλ. . οικιην νεμολιαι εκλ. . οκισαι ορχεις, παλυχιτώνες εοντες.*

Πολυχιον.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 327. B. Τιμαι. — περι τε Σικελικα πολυχιν. — διαλεγομεν, προσαγορευθηναι φησι το πολυχιον δια το &c.

Πολυχνο.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 66. E. e Nicandro. Η και λεπτοθραιο πολυχνοα φυλλα κονιζης.

Πολυχοιρία.

E Polyb. Hist. Lib. XII. pag. 912. 12. δια γὰρ τὴν πολυχοιρίαν καὶ τὴν λοιπὴν χορηγίαν, μέγιστα συμβαίνει τὰ συβόσια καὶ τὴν Ἰταλίαν υπαρχεῖν, &c.

Πολυχόρδον. IV. 565. D.

Eurip. Med. v. 195. Στυγίης δὲ βροχίων ἔδεις λυπὰς Εὐρέο μῦσθι καὶ πολυχόρδοις Ὠιδῆϊς παύειν, &c.. Rhese. v. 548. ὑμνεῖ πολυχόρδον ἄτῃ Γηρυῖ παιδολέωρ Μελοποιοῦ ἀηδονίς μέριμνα. Vide Auctorem.

Plat. de Rep. II. 399. D.

Πολυχόρτον.

Phan. Lex. pag. 145. 1. Ἀχιλὸν, αἶροφον, πολυχόρτον.

Eustath. in Iliad. I. pag. 640. 13. Τὸ δὲ βαθυλεῖμον, δηλοῖ μὲν τὸ πολυχόρτον, καὶ ἐὺθεν τὸ πῶν τῆς γῆς, &c.

* Πολυχρημαλία. IV. 604. E.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 110. pag. 326. Καὶ τὰ πρᾶγμα, πλεῖστον, εὐπορία, εὐχρηματία, πολυχρημαλία, πολυχρημοσύνη, &c.. Lib. VI. §. 196. pag. 677.

Xenoph. Conviu. Cap. 4. §. 42. pag. 161. Ἀλλὰ μὴν καὶ πολὺ δίκαιοι ἔργα γε εἰκοῖν εἶναι τὰς εὐτέλειαν μᾶλλον ἢ πολυχρημαλίαν σκοπεῖν.

Πολυχρημαλίζω.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 635. B. διαριθμῶμεν γὰρ τὰς τοπὰς τὰς πολυχρημαλίσαντας φησιν, &c.

* Πολυχρηματόν. IV. 604. D.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 644. A. πρότερον δὲ πολυχρημάτον ἦν τὸ ἱερόν. pag. 1126. C. ἦν δὲ τι καὶ τὸ πολυχρημάτης ἀκχεῖν ἐκ παντὸς χρόνου, &c.

Dion. Hal. I. 302. 18. ὡς τῶν πολυχρημάτων τὰς βασιλείων, λαμπραῖς ὑπὸ τῆς πολέως ἐκομισθὴ ταφᾶς.

Lucian. Nescym. pag. 157. B. ἐδοξε δὴ πρὸς πλεονεξίας τῆς, καὶ πολυχρημάτης, καὶ τὸ χρυσίον καλᾶ κλείσιν ὡς περ τὴν Δανάην φυλάττειν.

Πολυχρημοσύνη. IV. 604. E.

Vide Πολυχρημαλία.

* Πολυχρημων. IV. 604. E.

Suid. Lex. III. 154. Ποπλίον — κυρίον γενομένου τῆς Καρχηδονίου, ἥτις ἐδοκεῖ πολυ-

χρημονεσάτῃ τῶν καλὰ τὴν οἰκωμένην εἶναι πολλῶν, &c.

* Πολυχρησόν. IV. 601. B.

Eustath. in Hom. Iliad. Proem. pag. 2. 2. καὶ ἔχει ἀνιλοῖαν, πολυχρησόν εἶναι χρημάτων Ὀμηρικὴν ποιήσιν. Iliad. A. pag. 765. 14. καὶ μόνον διὰ τὸ τῶν σπερμάτων τῶν εὐχρησόν καὶ πολυχρησόν, ἀλλὰ καὶ &c.. pag. 757. 39.

Aristot. de Rep. II. 450. ult.

Πολυχρονοῖος.

Aristoph. Av. v. 607. Schol. Ἀνὶ τε, εἰς πολυχρονοῖον προκρίβειν.

Eustath. in Iliad. A. pag. 73. 4.

Πολυχρονωσ.

Hippocr. Epist. pag. 1282. 6.

* Πολυχρόν. IV. 630. F.

Aristot. de Generat. Animal. I. 1144. E. Τῶν δὲ ζῶων, τὰ μὲν εἰσι, μονόχροα — τὰ δὲ, πολύχροα μὲν, ὀλόχροα δὲ — ταδε, ποιήματα. 1145. B.

Πολυχρῶς. Thes. IV. 630. F.

Aristot. de Hist. Animal. I. 769. E. Μόνον δὲ μαλίστα, ἢ μᾶλλον τῶν ζῶων ἀνθρώπων, πολυχρῶς τὰ σωματῶν.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 240. pag. 142. 1. Lib. X. §. 32. pag. 1179. 1.

* Πολυχρωμάτος. App. 1691. B.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 142. 2. Lib. IV. §. 48. pag. 371. καὶ καλὰ Πλατωνίαν, πολυχρῶματον.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1018. 1. Καὶ πολυφαρμακὸν δὲ, [sc. India] καὶ πολυῤῥιζον, τῶν τε σώλην, καὶ τῶν ἐναλίων, ὡς περ καὶ πολυχρῶματον, &c.

Πολυχωρήτον.

Hesych. Lex. pag. 775. 2. Πολυάνδριον, ταφῶν πολυχωρήτον, μνημα. Phan. Lex. pag. 162. 3. Βεχανδέα, πολυχωρήτα.

Suicer. Thes. Eccl. II. 807.

Πολυχώσον.

Æschyl. Choeph. v. 349. πολυχώσον ἂν εἴχῃς ταφὸν &c. Schol. ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον.

Πολυψάμαθον.

Æschyl. Suppl. v. 876. καλὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεῖς, &c.

Πολυψηφίς.

Πολυψήφιος. IV. 733. F.

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 55. pag. 20. ex Orac. Delph. Και τότε Λυδὲ ποδαῖρὲ πολυψήφιδά παρ' Ἑρμὸν φεύγειν

Πολυωδυνία.

Suid. Lex. III. 146. Πολυωδυνία. Hæc Vox Expositione destituta est, ut etiam apud Phav. Lex. pag. 616. 3.

* Πολυωδυνῶ. II. 1187. A.

Suid. Lex. I. 46. 7. f. Εὐλευθεν ἡ Χαλδαίων αστρονομία ἡ σφαλερά τε καὶ πολυώδυνῶ. Vide Not. Cl. Kust. . III. 146. πολυώδυνῶ, ὃ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὢν. . Phav. Lex. pag. 616. 3.

Anth. Ep. Gr. pag. 452. Glauc. Καὶ τὸν ἀπὸ Τρηχῶν ἰδὼν πολυώδυνον Ἡρώ Τονδε Φιλοκλήην εἰράφει Παρρασίῳ. . pag. 469. Marian. §. 3. Πᾶ ὤλερα; πᾶ λαμπὰς πολυώδυνῶ;

Theocrit. Idyll. XXV. §. 238.

Πολυωνυμεῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 7. 21. καὶ εἶω μὲν χολῶ καὶ ὀρή καὶ θυμῶ, πολυωνυμῶσιν ἐν ταυτολήϊ σημασίας.

* Πολυωνυχῶ. II. 1345. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 786. B. πολυώνυχοι δὲ εἰσι πάντες οἱ ὄρνιθες.

Πολυωρία. IV. 798. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 38. 6. ἐδεμίας εἰσέχανε πολυωρίας. . 57. 40. οἱ ταρχεῦσιν δὲ καλεσμένοι πάσης μὲν τιμῆς καὶ πολυωρίας ἀξιοῦνται, &c.

* Πολυωφελής. II. 1565. G.

Aristot. Eth. Nicom. Lib. I. Cap. 3. pag. 7. 4. Ed. Oxon. τοῖς δὲ κατὰ λόγον τὰς ὀρεξεῖς ποιεμένοις καὶ πράττειν, πολυωφελὲς ἂν εἴη τὸ περὶ τῶν εἰδέναι.

Dion. Hal. I. 28. 44. τῆρο δὲ τὸ πάμφορον καὶ πολυωφελὲς παρ' ἡμίνα αὐτὴν γῆν Ἰταλίαν εἶχεν πεῖθομαι. . II. 262. 13.

Xenoph. Iππαρχ. Lib. I. Cap. 1. §. 1. pag. 55. σαυτῶ δὲ καὶ φίλοις, καὶ τῇ πόλει προσφιλεστάτῃ, καὶ ευκλεεστάτῃ, καὶ πολυωφελέστάτῃ.

Πολυωφελῶς.

Aristoph. Thesm. §. 311.

Πολυωψ.

Anth. Ep. Gr. pag. 515. Paul. Silent.

Αἰεταὶ δ' ὑπνωσὶα μίῳ πολύωπι καλύπτω, &c.

Πομπευσις.

Plat. de Leg. II. 949. C. περὶ δὲ χορείας τινῶν φοίησεων ἢ πομπεύσεων, ἢ τοιῶν τινῶν ἄλλων κοινῶν κοσμήσεων, &c.

Πομπευήριον.

Dion. Hal. II. 298. 45. — ὅσω διαλλάττει πολεμιστήρια μὲν ὅπλα πομπευήριον, &c.

Πομπηϊόπολις.

Steph. de Urb. pag. 644. G. Πομπηϊόπολις, [pag. 677. G.] πόλις Παφλαγονίας. Τινες δὲ διχα τε ὕ, Πομπηϊόπολις λέγουσι, [Athens. Deipn. pag. 657. ult.] καὶ Πομπηϊοπολίτης.

Πομπικῶ. III. 198. C.

Dion. Hal. II. 125. 43. . 126. 43. . 127. 19. . 151. 10. . 177. 44. ἐνθυμμενῶ δὲ οἱ τὴν μὲν ποιητικὴν κάλασκειν, καὶ τὸ μέγεθος δὲ τῆρο καὶ πομπικὸν εἰρημενον, εἰδὲς Ἰσκρατὸς ἀμεινων ἐβένετο, &c. . 213. 1. . 238. 16.

Diod. Sic. Bibl. pag. 642. 15.

Πομφόλυσσω.

Pind. Pyth. Od. Δ. §. 215. Ἐκ δ' ἀρ' αὖτε πομφόλυξαν Δακρυὰ γηραλέων γλεφάρων

* Πονημα. III. 222. B.

Phav. Lex. pag. 617. 1. Πονήμα, κοποι. . Hesych. Lex. pag. 779. 1.

Eurip. Iph. in Taur. §. 165. Ἐθῶν τε πόνημα μελίσσῃν, &c.

Eustath. in Iliad. Proem. pag. 2. 23.

Πονηρεῦμα. III. 225. G.

Demosth. de falsa Legat. pag. 234. 5. f. διαβί; ἢα ὡς μέγα πλεῖστης συγνώμης παρ' ὁμων, ὃ τὰ τῆτε πονηρεῦμα ἀκριβεστάτα εἰδὼς εἶω, καὶ παρηκολογηκὼς ἀπασί, κατήγορῶ. . Orat. c. Aristog. pag. 498. C. ἐν τοίνυν εἰπὼν εἰ τῶν ἰδίων αὖτε πονηρευμάτων, τὰ λοιπὰ εἰάσω.

* Πονηρεῦω. III. 225. G.

Demosth. de falsa Legat. pag. 204. B. δια τὰς πεπονηρευμένους, ὡς εἰκε, τοῖς ἐπιεικέσι συμβέβηκε ἂν εἴη, ταύτης τῆς ἀλμίας μέεσχηκεναι.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 149. G. τὰχα δὲ καὶ κοίτη Πονηρεῦσαι τῆροσι. . 173. E.

Πονηροδιδασκαλός.

Eustath. in Iliad. I. pag. 653. 42. διοπερ ἐδ' ἂν μισοῖτο ἀπλῶς, οἱ ταῦτα εἰπόντες, οἱ τινες πονηροδιδασκαλοί. Strab.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 463. A.
Και Πλάτων δὲ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τὴν θαλάτταν ὡς
πονηροδιδάσκαλον φεῦγειν οἰεῖται δεινὸν &c. Vide
Plat. de Leg. Lib. IV. pag. 704, &c.

Πονηροκρατέομαι. III. 225. A.

Aristot. de Rep. II. 372. D. a Cel. Steph.
citatur, cui Exemplo addas

Dion. Hal. I. 485. 33.

Πονηροκρατία.

Dion. Hal. I. 467. 4. και λοῖσες ἐποιεμε-
θα δια πάντων ἐπὶ τῆς βελῆς ἐλευθερίας, ἔδη-
μῳ πολεμενῆς, ἀλλὰ πονηροκρατίαν ὑφορώ-
μενοι.

Πονηροπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 644. H. Πονηρόπολις,
[*Suid. Lex. III. 151. et Plutarch. περὶ Πο-*
λυπράς. pag. 520. B.] πόλις ἐν Θράκῃ. Ὁ πο-
λίτης, Πονηροπολίτης.

Πονίᾱς. III. 488. E.

Pind. Nem. Od. Δ. 59. πονίᾱς ἄλμα..
Isthm. Od. Δ. 34. Καὶ γεφυραν πονιάδα
&c. *Schol.* και τὴν θαλασσίαν γεφυραν &c.

* Πονίζω. III. 488. F.

Soph. Elect. 511. εὐε γὰρ ὁ πονισθεὶς
Μυρίλῳ ἐκοιμάθη.

Æschyl. Agam. 1022. ἔδ' ἐπόυισε
σκαφῷ.

Πονίσμα.

Eurip. Helen. 1564. Εἰς ναὺν ἐχωρεν,
Μενέλεω πονίσμαλα φερονῆς.

Πονίφικες.

Dion. Cass. Hist. Rom. pag. 46. E. Cæ-
sar ἀρχιερεὺς τῶν πονίφικων — ἀπεδείχθη..
50. B. οἱ πονίφικες.

Dion. Hal. I. 30. 23. ἐν ἡ προθύσαντες ἱε-
ρα τὰ καὶ τὰς νόμους οἱ καλεσμένοι Πονίφικες,
ιερέων οἱ διαφανέσθαι, &c.. 127. 36.

Πονοβροχῷ. I. 790. A.

Suid. Lex. III. 152. Πονοβρόχος. ὑπο
θαλάσσης βρεχόμενος. . *Phaen. Lex. pag.*
617. 2.

Πονογενής.

Orph. Hym. in Venerem, 5. 2. pag. 150.
Πονογενής, γενέειρα θεά, φιλοπάννυχε σεμνή,
&c. . *In Zephyr. 5. 1. pag. 176.*

Πονοπλανήῳ.

Orph. Hym. in Salios. 5. 5. pag. 134.
Κινδυνὸς θνητῶν ἀπερυκε τὸ πονοπλανήτων,
Vol. II. N°. XXI. 5.

Πονοπλανῷ.

Orph. Hym. in Nereid. 5. 8. pag. 122.
Πονοπλάνοι δελφίνες, &c. . *In Palæmon. 5.*
6. pag. 172.

Πονοπορῷ. III. 487. D.

Hom. Iliad. H. 5. 72. Ἡ αὖτοι Παρά νηυσὶ
δαμνέειε πονοπόροισιν.

Eurip. Hec. 5. 113, 445. Ἄτις πονοπόρος
κομίζεις θοὰς ἀκάγες ἐπ' οἶδμα λιμνας. *Troad.*
5. 810.

Πονωπονηῷ. III. 224. D.

Aristoph. Vesp. 5. 464. ὦ πονωπόνηρε.
Schol. Ὡ ἀσκήσει καὶ μελεῖ πονωμένη
τῆς τυραννίδος. *Cel. Auctor legit* πόνω πο-
νήρῃ. *Lyfistr. 5. 350.* ὦ ἄνδρες πονωπόνηροι.
Schol. Biset. πονωπόνηρῳ, αὖτε πονηρότα-
τῳ. τινες δὲ διηρημένως γραφεσι, πόνω πονη-
ρός, καὶ ἐρμηνεύουσι, σφοδρὰ πονηρός.

Ποπαξ.

Æschyl. Eumen. 5. 143. ιε, ιε, πόπαξ.
ἐπαθομεν, φίλαι.

Ποπλωνιος.

Steph. de Urb. pag. 645. A. Ποπλώνιον,
πόλις Τυρρηνῶν. Τὸ ἐθνικόν, Ποπλώνιῳ, &c.

Ποποποποποποποποποποι.

Aristoph. Av. 5. 311.

Πορδακος. App. 1692. G.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 920. A. a
Cel. Steph. citatur. Vide Not. Cl. Palmer.
ad *Aristoph. Pac. 5. 1148. pag. 188.* A-
ristophanes vero habet πορδακόν, quod
Scholiast. explicat διύτρον. Vide *Thef. App.*
col. 1601. A.

Πορδαλεος.

Lucian. Lexiph. pag. 528. C. ὑπεβδύλλε
τε ὁ κακοδαιμων ὑπο τὰ δευς, καὶ πορδαλέῳ
ἦν, &c.

* Πορδη. III. 243. E.

Aristoph. Nub. 5. 393. Ταυτ' ἀρα καὶ τῷ
νομαί' ἀλλήλοιν βροντῇ καὶ πορδῇ ὁμοίῳ. *Sch.*
5. 292. αἰσάποπαρδεῖν. *Schol.* περὶ δὲ τὴν
βροντὴν ἐπαιξεν, ὁμοίων αὐτῇ τῆς πορδῆς τὸν
ἦχον.

Πορδοσεληνίης.

Steph. de Urb. pag. 645. A. Πορδοσελήνη,
νησῷ — πόλιν ὁμωνύμων ἔχουσα. Ὁ πολίτης,
Πορδοσεληνίτης.

* Πορευμα. III. 180. E.

Æschyl. Eumen. §. 239.

Eurip. Iph. in Aul. §. 299. Ενθα δ' αἶον, εἰδόμαν Νάϊον πόρευμα.

Πορευσις.

Lycophr. Alex. §. 11. Schol.

* Πορευ[ε]ον. III. 180. F.

Plat. de Leg. II. 968. B. Αλλ', ὡς ξενε, παύ[ε]ο μεν μαλλον ταύτη πορευ[ε]ον ἢ περ ὁ θε[ο]ς ημ[α]ς σχεδον αἶει. . 992. A. . III. 328. B.

Eurip. Iph. in Aul. §. 1016. Αν δ' ἀν[ι]βαίνη, πρ[ο]ς εμε σοι πορευ[ε]ον.

Πορευ[ε]ικος. III. 180. F.

Aristot. de Hist. Animal. I. 763. B. τα δε, πορευ[ε]ικὰ, οἷον το των καρκινων γεν[ε]ο. τ[ε]λο γαρ ενυδρον ον την φυσιν, πορευ[ε]ικόν ε[σ]τι. — των πεζών τα μεν, πορευ[ε]ικὰ· τα δε, ἐρπυσικὰ· τα δε, εἰληικὰ

Πορθησις. III. 245. A.

Soph. Philoct. §. 1376. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 526. 42. καλαδρ[ο]μαὶ δε και πορθήσεις της χωρας των Φαλίσκων ἐγένοντο.

* Πορθ[η]της. III. 245. A.

Lycophr. Alex. §. 38. λυμεών. Schol. ἦοι φθορεὺς και πορθήτης.

Πορθ[η]τικος.

Phan. Lex. pag. 12. 2. Αδρέμονες, θηρευταί, πορθητικοί, βοιωταί. . *Hesych. Lex.* pag. 17. 1.

Πορθ[η]τωρ.

Æschyl. Agam. §. 915. εκβαιν' απηνης τησδε, μη χαμαὶ τιθεὺς τον σον ποδ', αναξ, Ιλιε πορθήτορα. . *Χοηφ.* §. 974.

Πορθμευμα.

Æschyl. Agam. §. 1566. παλέρ' αν[ι]ασασα πρ[ο]ς ωκυπορον πόρθμευμ' αχεων &c.

Πορθμειυς.

Steph. de Urb. pag. 645. B. Πορθμία, και Πορθμῖον, κωμη — Το εθνικον, Πορθμειύς, ως Σενιεύς, και Πορθμίτης.

Πορθμῖον. III. 186. G.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 327. A. Ραβέννα, — γεφυραις και πορθμῖοις ὀδευομένη.

Steph. de Urb. pag. 645. B.

Πορθμῖτης.

Vide supra Πορθμειυς.

Πορνεία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 808.

Phan. Lex. pag. 618. 1. . *Suid. Lex.* III. 156. Πορνεία. ἡ εἰδωλολαγρεία. — Πορνεία, και ἡ ἀκολασία. παρα το πεπωρωμένον εχειν τον νεν.

I Epist. ad Corinth. VII. §. 2. δια δε τας πορνείας εκασ[τ]ο την εαυ[τ]ε[ς] γυναικα εχέω, &c. . *Mat.* V. §. 32. ὃς ἀν' ἀπολύση την γυναικα αυ[τ]ε, παρεκ[λ]ε[σ]το λο[γ]ε πορνείας, ποιεῖ αυ[τ]ην μοιχαῖσθαι. . XIX. §. 9. . *Galat.* V. §. 19.

Πορνειον. III. 243. B.

Aristoph. Ran. §. 113. Πορνει', αναπαυλας, &c. Schol. *Biset.* Τοπ[ο]ς ενθα αἱ πορναι διαβ[α]σι. Vide *Suid. Lex.* III. 156.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 187. B. εαν δε τέκων, τεκ[λ]ωνειόν. εαν δε πορνοδοσκός και πόρναι, απο της ἐρ[ο]σιας ευθυς εκληθη πορνειόν. ως ε συ πολλα πορνεία τη της πραξ[ε]ως εὐχερεία πεποιήκας.

Πορνιδιον. III. 242. H.

Lucian. Timon. pag. 40. C. αχρ[ι]ς αν' ἡ ες πορνιδιον τι εμπεσαν, &c. . 1119. C.

Πορνοδοσκεω. III. 242 E.

Aristoph. Pac. §. 848. Ουκ ἀν' εἰ δοίην των θεων τριωβολον, Εἰ πορνοδοσκῶ, ως περ ημεις οἱ βροτοί.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 44. F. ὁ δε πορνοδοσκῶν και μεθυσκομέν[ο]ς, &c.

Plut. Apophthegm. pag. 173. C. Xerxes, Ὀρλισθεὺς Βαβυλωνιοις — προσέλαξεν οπλα μη φερειν, — και πορνοδοσκεῖν και καπηλεύειν, &c. . 236. B.

Πορνοδοσκος. III. 242. D.

Aristoph. Equit. §. 1066. Schol. . *Thesmoph.* §. 565. Schol. *Bourdin.*

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 55. D. e *Diphilo.* Ουκ ε[σ]τιν εδεν τεχνίον εξωλεσερον Του πορνοδοσκῶ

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 187. B. . *Demosth. Orat. in Neeram,* pag. 521. B. οἱ ε βαλον[τ]αι αυ[τ]ην σφω[ν] αυ[τ]ων ελαιραν γεγενημένην, ὁρᾶν εν Κορινθῳ ἐρ[ο]ταζομένην, εδ' υπο πορνοδοσκῶ ἔσαν.

Πορνοκοπία.

Aristoph. Av. §. 286. Schol. και πρ[ο] την πορνοκοπίαν τε Καλλιε, και οἱ μοιχεύων χρημάτα εδιδε.

* Πορνομανης. III. 242. G.

Aristoph. Ran. §. 432. Schol. Παρεγραμμάτισε

μάλιστα δια την ασελφειαν, παρὰ το Ἰππονικόν,
εἰς πορνομανίαν,

Πορνομοιχίας.

Suicer. Thef. Eccl. II. 810.

Πορνοπιῶ.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 912. B.
παρ' Αἰολεῦσι δὲ τοῖς ἐν Ἀσίᾳ μισὶς καλεῖται
Πορνοπίων, ἔβω τὰς πόρνοπας καλεῖται Βοιω-
τῶν καὶ Θυσία συνήλθει Πορνοπίῳ Ἀπολλῶνι.

Πορνοπιῶν.

Vide supra Πορνοπιῶ.

Πορνοφίλας.

Anth. Ep. Gr. Lib. I. pag. 157. Adespot.
Μισεῖο με ταλας χρυσῶ ο' πορνοφίλας.

Πορνωψ.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 912. B.

Πορπακοφορεῶ.

Aristoph. Lysistr. v. 105. Schol. Bifet.
οθεν το Πορπακίσασθαι, πορπακοφορεῖν, καὶ
πορπακι το σῶμα σκεπάζειν.

Πορπημα. III. 163. A.

Eurip. Rhes. v. 442. ἔν τεισδ' αὖπνῳ
οἶδα τλας πορπημασιν. . *Herc. Fur. v. 959.*
Καὶ λυαῦθα γυμνον σῶμα θείας πορπαμάτων, &c.

* Πορφυρανθής. III. 489. D.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 681. B. τα
δὲ κρῖνα φησὶν ὁ Θεοφραστῶς εἶναι καὶ πορφυ-
ρα θῆ.

Πορφυρευλικῶ. III. 490. D.

Eurip. Iph. in Taur. v. 263. πορφυρευλι-
καὶ εἶναι. a *Cel. Steph.* citatur.

* Πορφυρευω. III. 490. D.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 87. B.
χρησθαι δὲ αὐταῖς καὶ δελεάσαι τὰς πορφυρευο-
μένους.

Πορφυρεωνιῶ.

Steph. de Urb. pag. 645. C. Πορφυρεῶν,
πολις Φοινίκης. Το ἐθνικόν, Πορφυρεῶνιῶ, καὶ
Πορφυρεωνίης.

Πορφυρεωνίης.

Vide supra Πορφυρεωνιῶ.

Πορφυρίζω. III. 491. G.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 281. F.
ἰχθυς τινες οἱ Ἀλφειῖαι, το μὲν ὅλον κηροειδεῖς,
πορφυρίζουτες δὲ καὶ αἰνα τινὰ μερῇ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 95. 31. τῇ δὲ χροῶ

τὰς μὲν, μηλίνες, τὰς δὲ, φοινικῆς, εἰς δὲ
πορφυρίζουτας.

Πορφυροβαφειον.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1191. D.
παρ' αὐτὴν [λίμνην] πόλις ὀμωνυμῶ, πορφυ-
ροβαφεῖα ἐχουσα καὶ ταρχείας παντοδαπὰς.

Πορφυροβαφής.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 604. B.
εἰ γὰρ τις εἰς ῥοδὸν χρομα βάψει τὰς δακτυ-
λὰς πορφυροβαφῆς χειρὰς, καὶ ἡ γυναικῶ κα-
λῆς ποιήσεται. Vide *Casaub. Animadv. col.*
883. 15.

Πορφυροειδής. III. 489. C.

Aeschyl. Suppl. v. 538. λιμένα δ' ἐμβαλε
πορφυροειδεῖ τὰν μελανοζυγάταν.

Eurip. Troad. v. 124. Ad hunc locum
respicit *Cl. Auctor.*

Πορφυροσευῶ.

Aeschyl. Agam. v. 919. εὐθυς γενέσθω πορ-
φυροσευῶ πορῶ εἰς δὲ αὐτῶν αὐτῶν ὡς αὐτῶν
ταὶ δικῇ.

Ποσαπῆς.

Plat. Meno. II. 85. A. Σω. Τοδὲ ἐν ποσ-
άπῃ γινέται; Π. Οκτάπῃ.

Ποσαχῶς. III. 493. A.

Phan. Lex. pag. 618. 3. Ποσαπλῶς, ποσ-
αχῶς, ἀναριθμητῶς. . *Suid. Lex. III. 158. ult.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 106. 20. ποσ-
αχῶς δὲ λεῖται ἡως, ἐν Ὀδυσσεῖα εἰρηλαί, &c.
pag. 74. 14.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 567. ult.

Ποσειδειον.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 532. C. .
534. B. Το δὲ Ποσειδεῖον αἰσῶ εἶναι, ὡς εἰρη-
ται, παρὰ τῇ θαλάττῃ. . 539. ult.

Diod. Sic. Bibl. pag. 122. 41. ἡ γὰρ
ονομαζέται Ποσειδεῖον, ἰδρυσαμένη Ποσειδῶνι πε-
λαγίῳ βῶμον Ἀριστῶν, &c.

Scribitur etiam Ποσειδῖον.

Pausan. Achaic. pag. 596. 12. Το δὲ
ονομαζόμενον Ποσειδῖον, τα μὲν ἀρχαιοτέρα ἦν
δημῶ — εἰ μὲν δὲ το Ποσειδῖον τῷ ὅπῳ το
γυμνασίον. διαμεμενῆκε δὲ καὶ ἐς τοδὲ εἰς αὐτῶ
Ποσειδῶνι ἱερὸν νομιζέσθαι. . *pag. 193. 2.*

Ποσειδεων. App. 1694. G.

Suid. Lex. III. 159. Ποσειδεῶν, Ποσειδεῶ-
ν. μὴν παρὰ Ἀθηναίοις ἔβω καλεῖται, Δε-
κέμβρι. . *Harpocrat. Lex. pag. 249.* ὁ
ἔκλῳ μὴν παρ' Ἀθηναίοις ἔβω καλεῖται.

Eustath.

Eustath. in Odyss. A. pag. 21. 39.

Ποσειδώνειον. App. 1694. F.

Suid. Lex. III. 159. Ποσειδώνειον διὰ διφθόγῃς. — και Ποσειδώνειον, το τε Ποσειδώνιον [sc. ιερὸν] ὡς Ἀθηναίων, το τῆς Ἀθηνᾶς.

Ποσειδώνειον.

Eurip. Phœn. v. 196. Ποσειδωνείois Ἀμυμονείois ὕδασι &c.

Ποσειδωνιάτης. App. 1694. G.

Steph. de Urb. pag. 645. D. Ποσειδωνία, πόλις Ἰταλίας. Το ἐθνικόν, Ποσειδωνιάται, και Ποσειδώνιον.

Dion. Hal. I. 584. 29.

Ποσειδώνιον. App. 1694. F.

Pausan. Phocic. pag. 897. 11. Καὶ Ποσειδώνιον ἐστὶν ὑπὲρ τὴν πόλιν τεμένιον, καλεσμένον Ποσειδώνιον.

Lucian. Ver. Hist. pag. 389. A.

Ποσειδώνιον.

Vide supra Ποσειδωνιάτης.

Ποσιδείευς.

Steph. de Urb. pag. 645. D. Ποσίδειον, πόλις — Το ἐθνικόν, Ποσιδείεύς.

Ποσοσυλλαβιον.

Phæn. Lex. pag. 208. 1. Διδῶμι. ποσοσυλλαβα θελεῖ εἶναι τὰ εἰς μὴ ῥημαῖα; τρισύλλαβα.

* Ποσοῖης. III. 493. D.

Hom. Iliad. E. v. 376. ολίγον σάκος. Schol. Ἀνὶ τε, μικρὰν ἀσπίδα. Ἐστὶ δὲ ποσότης αὐτῇ πηλικότητι.

Aristoph. Nub. v. 640. Schol.

Dion. Hal. II. 319. 35. ἡ πλεοναζοντα ἐν αὐτῇ, και τῆς ποσότητι ἀσχετῆς, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 126. 26. το γὰρ καλὸν ποσότητι μὲν και ταξεῖ μετρεμενον ὡφελεῖ και τέρπει τὰς ἀνθρωπείας, &c.

Ποσῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 811.

Ποσσάκι.

Callim. Hym. in Dian. v. 119. Ποσσάκι, δ' ἀρβυρέοιο θεῇ πείρησας τόξῃ;

Ποσσικροῖος.

Orph. Hym. Κερῆ. v. 2. pag. 128. Ποσσικροῖοι, ῥομβηταί, ὀρεστέροι, εὐαστῆρες, &c.

Herodot. Hist. Lib. I. Cap. 66. pag. 25. e Delph. Oraculo. Δώσω τοι Τελεῆν ποσσικρόν ὃ χήσασθαι, &c.

* Ποσῶς. III. 493. C.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 91. F. ἐφθαί δὲ [sc. λεπαδες] ποσῶς εὐστομοί.

Ποταίνιον. App. 1695. H.

Æschyl. Prometh. v. 102. εἰ μοι ποταίνιον πῆμα εἴδεν ἤξει. Schol. νεον, προσφάτον, ε προσφάτον μοι. Schol. β. ἀπροσδοκῆτον, ἀνέσπον. . *Sept. c. Theb. v. 245.* Schol. β. πρόσφάτον.

Pind. Olymp. Od. I. v. 72. pag. 126. Τίς δὲ ποταίνιον γε λάχε σέφανον, &c. Vide Notam.

Soph. Antig. v. 862. ταφῇ ποταίνι. Sch. ἐστὶ μὲν προσφάτω θελεῖ δὲ εἰπεῖν καινῶ και παρεξηλλαγμένῃ.

Ποταμειός.

Eurip. Troad. v. 1067. [νάπη] Χίονι κατ' ἄρ' ὕλα ποταμεία, &c.

Ποταμηός.

Dion. Hal. I. 112. 6. ἀγομένης γὰρ εἰς τὴν Ρωμὴν ἀγορᾶς ἐν σκαφαῖς ποταμηοῖς, &c. . 113. 43. . 175. 33. . 184. 5.

Ποταμηδόν. App. 1696. E.

Lucian. Saturn. pag. 1023. C. και ὁ οἶνος ἐρρεῖ ποταμηδόν, και πηλαί μελίον και γαλακτιον.

Ποταμηῖς.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1217. αἱ δ' ὀλολυσαν Νυμφαὶ ἐλειονόμοι ποταμηίδες, &c.

Ποταμιον.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 527. A. Ἐστὶ γὰρ και ποτάμιον πλησίον.

Ποταμιός. App. 1696. E.

Eurip. Elect. v. 309. Αὐτὴ δὲ πηλαῖς ποταμίης φορεμένη, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 86. 5. ἀρδευομένη τῇ τῶν ποταμίων ναμάων δαψιλείᾳ, &c.

Ποταμισκος.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 943. A. Μικρὸν δ' ἀπῶθεν διαβαῖν πρὸ τῷ Λαλμῷ ποταμίσκον, δεικνύσαι ταφῇ Ἐνδυμιῶν ἐν τινὶ σπηλαίῳ.

Ποταμοκλύς.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 245. B. . 285. B. . 657. C. Ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ μέσα τῆς Θετταλίας, εὐδαιμονοεσάτη χώρα, πλὴν οὐ ποταμοκλῦς ἐστὶν. . 1021. B.

* Ποταμοχῶς.

* Ποταμοχώρας. App. 1696. D.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 269. Και ποταμῶν Τριῶν καλλιγροῶν, ὧν ὑπο πᾶσα Ἀρδεῖαι ἤριη. Schol. Εφορῶν δὲ ποταμόχωρον εἶναι φησι τὴν Αἰὺπτον. II. §. 966. Schol.

Eustath. in Odyss. Δ. pag. 173 48. εἰς ἀπολαύσθηναι τῇ ἰλυῖ τε Νεῖλῳ, ποταμόχωρον γὰρ ἡ Αἰὺπις δέσ.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 922. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 21. 10. 25. 39. φησι γὰρ ἀπᾶσαν τὴν Αἰὺπτον, ποταμόχωρον εἶναι δέσ. 26. 6, 13, 15. 101. 4.

Ποτάν. I. 1724. G.

Pind. Pyth. Od. H. §. 46. *Nem. Od. Γ.* §. 138. Ἐστὶ δ' αἰεὶ ὡκυς ἐν ποτανοῖς, δέσ. Z. §. 32. Ἐπεὶ ψευδέσσιν οἱ ποτανοὶ γε μάχαν ἄ Σέμνον ἔπεςσι τι

Eurip. Helen. §. 1494. Δι' αἰετῶν εἴθε ποτανοὶ γενομένοισι Λίβυες Οἰωνοί, δέσ. §. 1503.

Vide infra Ποτῆν.

Athenæus, in Deipn. Lib. XI. pag. 491. C. e *Lamprocle*, eadem fere habet, quæ *Eustath. in Hom. Odyss. M.* pag. 475. 46, 48. Vide Auctorem.

* Ποτῆον. App. 1696. F.

Plat. Conviv. III. 213. E. δοκεῖτε γὰρ μοι νήφειν. ἐκ ἐπιρρεπείων ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ ποτῆον.

Ποτῆμα. III. 303. H.

Hippocr. de decenti Hab. pag. 24. 29. 25. 5. *de Affect.* pag. 520. 40. ποτῆμασι δὲ καὶ ροφημασι καὶ τῇ ἀλλῇ διαίτῃ χρῆσθαι, 535. 2. f.

* Ποτῆν. I. 1624. F.

Pind. Pyth. E. §. 152. Ἐν τε Μοῖσαισι ποτῆνός ἀπο Μελρὸς φίλας.

Vide supra Ποτάν.

* Ποτῆρ. III. 304. C.

Eurip. Cycl. §. 151. Καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ', ἀσκέῃ μελά.

Ποτῆριδιον.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 484. D. e *Menandro.* Ἐνδον ἐς', ἀνδρες, ποτῆριδία τορ-εύμαλα, δέσ.

* Ποτῆριοφορῶν. III. 304. C.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 460. D. τιμᾶται δὲ ἐν Ἀχαῖα Δημήτηρ ποτῆριοφόρος, δέσ.

Ποτῆριαλῆς.

Steph. de Urb. pag. 645. E. Ποτῆρια, Vol. II. N°. XXII. 1.

πολις — Ο πολίτης, Ποτῆριαλῆς, καὶ Ποτῆριαλῆς.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 42. 11. οἱ Ποτῆριαλῆται. 42. 1, 2, 11, 78, 90.

Ποτῆριαλῆς.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 75. 66. τὰ δὲ Κερκυραῖκα, καὶ τὰ Ποτῆριαλῆκα, δέσ.

Ποτῆριαλῆς.

Steph. de Urb. pag. 645. F.

Ποτῆριανῆς.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 320. C. ex *Epicarmo.* αὐτὸς ὁ Ποτῆριανῆων γαυλοῖς ἐν Φοινικικοῖς δέσ.

Ποτῆριανῆς.

Steph. de Urb. pag. 645. F. Ποτῆριανῆς, πολὺς Ἀἰωλίας. Το ἐθνικόν, Ποτῆριανῆς.

Ποτῆρικλινω.

Pind. Pyth. Od. A. §. 55. ἅπαν νῶτον ποτῆρικλινῶν κενεῖ.

Ποτῆριμαποιοῖς.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 608. A.

Ποτῆριμυθεομαι.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 1010. Οὐδ' ἔχεν ὅττι παροῖθεν ἐπὶ ποτῆριμυθήσαιο, δέσ.

Ποτῆριολεύς.

Steph. de Urb. pag. 645. F. Ποτῆριολοί, πολὺς — Το ἐθνικόν, Ποτῆριολεῖς, καὶ Ποτῆριολῆσιοι.

Ποτῆριολῆσις.

Vide supra Ποτῆριολεύς.

* Ποτῆριςμῶν. App. 1697. A.

Phau. Lex. pag. 117. 1. Ἀρδεθμῶν, ὁ ποτῆριςμῶν. *Hesych. Lex.* pag. 139. 2. Ἀρδεῖα. ποτῆριςμῶν.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1247. ἔδῃ τιν' ἀρδεθμῶν, δέσ. Schol. ποτῆριςμῶν.

Ποτῆριζω.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 127. ποτῆριζέει. *Pyth. Od. Δ.* §. 243. Πραῦν δ' Ἰάσων μαλ-θακᾷ Φωνᾷ ποτῆριζέων ὄαρον, δέσ.

* Ποτῆριςρα. III. 305. A.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 545. C. οἱ μὲν γὰρ ἀπο Πισῆς ομωνυμῶν τῇ κρήνῃ ποτῆρις τὴν δὲ κρήνην, Πισαν εἰρησθαι, οἷον πῆριςραν, ὅπερ ἐστὶ ποτῆριςραν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 108. 8. οἷον δὲ τὰς τῶν νομαδῶν ποτῆριςραις ἐγλίσσωσι καὶ τὰ ποτῆρις πλερωθῶσι τὰς κοιλίας, δέσ.

Ποτισχομαι.

Apoll. Rhod. Arg. III. 5. 149. επειρυσασα παρειαις Κῦσε ποτισχομένη, &c. Schol. περιλαβουσα και απιομενη, αλανοις μυθοις αμειβετο μειδιουσα.

Ποτίζομαι.

Æschyl. Eumen. 5. 177. ποτίζομαι δ' ὦν, ἐξερων εν καρᾳ μίαςορ' εκείνα πάσσειαι. Schol. προςρόπαι, ἀνι τε, ἐναγής.

Προσροπαι. *Thes.* III. 1634. A.

Ποτίφορος.

Pind. Nem. Od. Γ. 5. 54. Ποτίφορον δε κοσμον ελαβες Γλυκυ τι γαρύμεν. . Z 5. 93. Ποτίφορος δ' αλαθοισι μισθός ἐστι.

Ποτιχρημπίω.

Orph. de Lap. Proem. 5. 52. pag. 190. αικεν ερεμνε Εξ αἰδός προμολῶσα ποτιχρήμ-
πιω ἑκάσῳ, &c.

Ποτνιακός.

Steph. de Urb. pag. 645. G. Πότνιαι, πό-
λις Βοιωτίας. — το κήλικον, Ποτνιακός, &c.

Ποτνιας.

Steph. de Urb. pag. 645. G. Πότνιαι —
Το εθνικον, Ποτνιεύς. Και το θηλυκον, Ποτνιας.
Ποτνιαδες. *Thes.* App. 1697. G.
Etymol. Magn. col. 685. 40.

Ποτνιασμος.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 456. A.
αὐται δε και τες ανδρας προκαλένται, πρὸς
τας επιπλεον θεραπειας των θεων, και εορτας,
και ποτνιασμός.

Ποτνιεύς.

Vide suprà Ποτνιας.

Ποτόδω.

Aristoph. Lysistr. 5. 206. Και μαν ποτόδ-
δει γ' αἰδύ, &c. Schol. και μην προσόζει γ'
ἡδύ, &c.

Theocrit. habet Ποτόδω. Vide *Idyll.* A.
5. 28. ποτόδον. Schol. Ἀνι τε προσόζον, οσ-
μην πεμπον και μυριζον. . *Idyll.* Z. 5. 16.

Προσόζω. *Steph. Thes.* II. 1194. B.

* Πελυγαλακός. I. 812. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 67. Crinag. Αἶσα με
την ευθηλον, οσων εκενωσεν αμολγευς Ουθαλα,
πασαων πελυγαλακλόατην, Γευσαμενός, &c.

Πελυκαρηνος. II. 69. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 447. In duod. Lab.

Herc. 5. 4. πελυκάρηνον οφιν, &c. Vide
Auctorem.

Πελυμαθημοσύνη.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 610. B.
ὁ Κύνελκος εφη, Πελυμαθημοσύνης της, & κε-
νεώτερον εδεν, — και ὁ Τιμων δε εφη, εν δε
πλαγισμός Πελυμαθημοσύνης, της & κενεώτερον
αλλο.

* Πελυμιγής. App. 1698. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 474. Platon. και
βληχὰ πελυμιγής τοκάδων, &c.

Πελυπονος.

Eurip. Helen. 5. 200. Δι' εμον ονομα πε-
λύπονον.

Πραγμαλίον. III. 530. H.

Aristoph. Nub. 5. 196. a Cel. Steph. ci-
tatur. Addatur 5. 1000.

Dion. Hal. II. 4. 44. πραγματία ληλὰ και
βιωτικά ἡρμηνευμένα ὑπέρευ.

Πραγμαλιωδώς.

Eustath. in Odyss. Ξ. pag. 546. 51. το
δε ὀφέλλεσθαι οικον, φιλεῖ πραγμαλιωδῶς.

Πραγμαλιόγραφος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 818.

Πραγμαλιόδιφης. III. 531. A.

Phav. Lex. pag. 620. 3.

Aristoph. Av. 5. 1424. Και πραγμαλιό-
διφης. Schol. Bifet.

Πραγμαλιοειδής.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 618. 25.
ἡ δε τι τέλων εκπεση πραγμαλιοειδέσσερον ηδη
γινέται.

Πραγμαλιώδης. III. 533. A.

Phav. Lex. pag. 620. 3. Πραγμαλιώδεστέρα
ταξίς, ἡ δυσυχέστέρα.

Demosth. de falsa Legat. pag. 236. C.
και εδεν πραγμαλιώδεσσερον, εδ' ὀχληρότερον το
καλως φρονειν τε κακῶς.

* Πραεως. III. 519. C.

Plat. Tim. III. 17. D. δικαζούτες μεν πρα-
έως τοις αρχομενοις υπ' αὐτων, &c.

Πραιδεύω.

Phav. Lex. pag. 113. 2. Απρονόμευτός, &
πραιδευθείς. . *Hesych. Lex.* pag. 134. 1. Vi-
de Not. 3.

Suicer. Thes. Eccl. II. 818.

Πραινεστίνος.

Πραίνεσινος.

Steph. de Urb. pag. 645. Η. Πραίνεσινος, πόλις Ιταλίας, — Ο πολίτης, Πραίνεσινος.

Dion. Hal. I. 511. 17. εν τη Πραίνεσινων χωρᾷ, &c. ubi per ἡ scribitur. pag. 312. 31. Vide Notam.

Πραισιος.

Steph. Byzant. pag. 645. Ι. Πραισιος, πόλις Κρήτης, Θηλυκῶς. Το εθνικόν, Πραισιος και Πραισιος.

Πραισιέλιανος.

Steph. de Urb. pag. 645. Ι. Πραισιέλιανος, χωρίον — Ης ὁ οικητωρ, Πραισιελιανός, &c.

Πραισιωριον.

Epist. ad Philipp. I. 5. 13. ὡς τες δεσμοὺς με φανερεῖς εν Χριστῷ γενεσθαι εν ὁλῳ τῷ πραισιωρίῳ, &c.

Πρακτες.

Steph. de Urb. pag. 646. Α. Πρακτίαι και Πράκτες, εθνικόν — Το εθνικόν, Πράκτες και Πρακηνοί.

Πρακηνος.

Vide supra Πρακτες.

Πρακνιος.

Steph. de Urb. pag. 646. Α. Πράκνιος, πόλις Μακεδονίας. Το εθνικόν, Πράκνιοι.

Πρακλειον.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 328. 3. f. δι-ενοεῖτο περὶ τῶν μελλόντων, πῶς και τι πρακτέον ἐκαστοῖς εἶη.

Xenoph. Tyrann. Cap. 8. §. 9. pag. 237. Πρακτεῖον μεν γε χρηματία, εἰ μελλοιμεν εἶεν δαπανᾶν εἰς τὰ δευῖα.

* *Πρακλειος.* App. 1698. C.

Eustath. in Odyss. A. pag. 25. 48. Το δε γε υποδεδεσθαι τὴν Αθηναῖν, το τῆς φρονήσεως εὐδοκῶν και ἀπροσκοπον εν τοῖς πρακτέοις ὑποδηλοῖ.

Plut. Dion. V. 188. 9. εἰδὼ το πρακτεῖον ὑφηγησασθαι βεβλομενος, &c.

Πρακτονηφισης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 820.

Πραμος.

Aristoph. Thesm. 5. 53. Πράμος ημετερος. Schol. Τελειν, ὁ προαγωνιστης, προςατης και προηγμενος ημων και προμαχος. Schol. Bisset. Επειρ ἡ γραφή καλῶς εχει, το πράμος.

ἀνι τε πρῶμος λείπει. πρῶμος δε καὶ αὐτοκοπήν ἀπο τῶν προμαχῶν. ἡ δὲ.

* *Πραν.* App. 1698. F.

Theocr. Idyll. B. 5. 115. Γ. 5. 28. Sch. προ ολιγῶν. Δ. 5. 60. Schol. Z. 5. 51.

Πραντες.

Steph. de Urb. pag. 646. C. Πρανς, ὄνομα πόλεως — Το εθνικόν, Πράντες.

Πραξιδικη.

Orph. Hym. in Proserp. 5. pag. 126. Πραξιδικη, ἐρατοπλακαμε, Διὶ θαλῶ ἀγνον, &c.

Πραξιλιος.

Steph. de Urb. pag. 646. B. Πράξιλος, πόλις Μακεδονίας. Το εθνικόν, Πράξιλιος.

Πρασιεως.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 844. §. 4. 4. ὁ δε τοῖς μεν ἄλλοις πρᾶσιεως ἔσχατον, &c.

* *Πρασιευς.* App. 1699. B.

Steph. de Urb. pag. 646. C.

Πρασσιος.

Steph. de Urb. pag. 646. D. Πράσσον, ἀκρωτηριον — οἱ οικητορες, Πράσσιοι.

Plat. Tim. III. 68. C. a Clariss. *Steph.* citatur.

* *Πρασσειδης.* App. 1699. D.

Arrian. Hist. Ind. pag. 330. 11. f. Τες δε πωγωνας — βασιλεύειν Ἰνδοὶ — οἱ μεν, ὡς λευκες φαίνεσθαι — οἱ δε, κυανέες — ἄλλες, πρασσειδέας.

Hippocr. Praenot. pag. 40. 19. 41. 7. 54. 13. 207. F. πρασσειδης δε ἐμελῶ, και μελας, και πελῶ, πονηρόν. 1216. B.

Πραλιος.

Soph. Trach. 5. 279. ὁ τῶν ἀπαίων Ζεὺς παλῆρ οὐλύμπιος, πρᾶλιν ἡν ἐξεπεμψεν, &c.

Πραῦμηλις.

Pind. Olymp. VI. 5. 71. Τα μεν ὁ Χρυσόκομος πρᾶῦμηλιν τ' ἑλευθῶ συμπάρεσσαν τε Μοῖρας.

Πραῦνος.

Orph. Hym. in Eumenid. 5. 17. pag. 166. Πραῦνον μελαεσθε βίου μαλακάφρονα δοξαν.

Πραῦτροπος.

Plut. de Am. Prolis. pag. 493. D. τοῖς δε

δε θηριοῖς το μεν πρᾶντροπον τε λογῆ και πε-
ριτρον και φιλελεύθερον αἶαν εκ εἶν, &c.

* Πρεπονῆως. III. 538. C.

Pind. Olymp. Od. Γ. 5. 16.

Æschyl. Agam. 5. 697.

Aristoph. Av. 5. 564. προσνείμασθαι δε
πρεπόνως τοῖσι θεοῖσι των ορνιθων, ὁ ἂν ἀρ-
μόζη καθ' ἐκασον.

Isocrat. c. Sophist. pag. 432. 40.

* Πρεσβευμα. III. 547. A.

Eurip. Suppl. 5. 173. Πρεσβεύμα' εἰ Δη-
μήρῳ εἰς μυσηρια, ἀλλ' &c.

Plut. Timol. II. 112. 2. f. τοῖς τε πρεσ-
βεύμασιν τῆλοῖς ἐνέιυχον, &c.

* Πρεσβεύς. III. 547. D.

Aristoph. Acharn. 5. 93. τε πρέσβεως.
Schol. Προπαροξύνως, ως μάνιως' απο ευ-
θειας της, ὁ πρέσβεις. οἱ δε, παροξύνως, ως
χαλκίως' απο ευθειας της, ὁ πρεσβεύς' οἱινες
αμαρβανεσιν' εἰ γαρ εἶν ὁ πρεσβεύς.

Πρεσβευλικός.

Dion. Hal. I. 673. 23. και τελευτῶντες
ἐπεισαν ἐξελθειν ἐπὶ τον εν Κρητομερείᾳ χαρα-
κᾶ αὐλον, ἐξασιαν εχούῃα πρεσβευλικήν.

Πρεσβίς. III. 541. H.

Aristoph. Acharn. 5. 93. Schol.

Dion. Hal. I. 645. 15. πρέσβεις ἀπε-
δειχθησαν οἱ τες παρ' Ἑλλήνων νομεις ληψο-
μενοι, &c.. pag. 379. 38. iidem πρέσβεις
vocantur, qui l. 23, 32, 42. πρεσβεύαι.

Πρεσβός.

Æschyl. Pers. 5. 625. Βασίλεια γυναι
πρέσβῳ Περσῶν, συ τε πεμπε χοῶς θαλαμῶς
υπο γῆς. Schol. τιμία.

Πρεσβυγενεθλος.

Orph. Hym. in Cælum, 5. 2. pag. 100.
Πρεσβυγενεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τε-
λευτή.

* Πρεσβυγενής. I. 827. H.

Orph. Argonaut. 5. 601. Οφρα κε μει-
λιξαινῶ εὐοινίσοις ἐπὶ λοιβαῖς Ρεινῶ πρεσβυγε-
νῇ, &c.

Anth. Ep. Gr. pag. 335. Pallad. Ψυλλὰ
πρεσβυγενῆς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα Αἴη
κληρονομῶ των ιδίων γέγονεν. pag. 540. In
Faustinum.

Eurip. Troad. 5. 588.

I

Πρεσβυγενία.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1129. D.
Ἀδελφοὶ τιμωῆροι των τεκνων καὶα πρεσβυ-
γένειαν.

Πρεσβυγένεια. *Thef. I. 828. A.*

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 347. 10.
καὶα πρεσβυγενείην δε κως τέλιμηλαι μαλλον ἢ
Ευρυσθένης.

Πρεσβυδοδός.

Æschyl. Suppl. 5. 675. και γεραροῖσι πρεσ-
βυδοδοὶ γεμονῶν θυμελῶν, &c.

Πρεβανός.

Steph. de Urb. pag. 646. E. Πρεβανική,
νησ—Οἱ ταυῖν οἰκεῖτες, Πρεβανοὶ καλεῖνται.

* Πρευμανης. App. 1701. A.

Eurip. Hec. 5. 538. πρευμανης δ' ἡμῖν γε-
νῆ. 5. 540. *Dan. 5. 9.* pag. 440. Τινῶ
θεῶν βροτῶν τε πρευμανης τυχῶν.

Πρευμανώς.

Æschyl. Pers. 5. 220. πρευμανῶς δ' αἰτῆ
ταδε, σον ποσιν Δαρείον, &c.. 5. 224. ταυῖα
θυμομανῆς ὦν, σοι πρευμανῶς παρήνεσα. *Eu-
men. 5. 236.*

Πρησις. III. 547. G.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 62. 30. αγο-
ρας κήσαμενοι ὠνῆτε και πρήσει χρεωνῶν. .
228. 22. οἱ εκ ἐπὶ σιγήσει σπειρασι τον σῆον,
ἀλλ' ἐπὶ πρήσει.

Πρησις. *Steph. Thef. III. 240. D.*

Πρησεύω.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 247. 13. f.
ἐπρήσευσε των τις Βορυσθενείων πρῶ τις
Σκυθᾶς, &c. Vide Not. Cl. Gronov. pag. 390.
Διαπρησεύω. *Thef. App. 741. G.*

* Πρηληριον. III. 240. A.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 391. 13. f.
εὐθαυῖα δη λειμῶν εἶσι, ἰνα σφι αἰορη τε εἰνέθῃ
και πρηλήριον.

Πρηυέλως. III. 519. H.

*Anth. Ep. Gr. pag. 111. 2. Marc. Ar-
gent.* ἀρῆ δε κυμα Γλαυκον θηλύνηι πρηυέλως
ζεφυρῶ. pag. 260. *Argent. 5. 2.*

* Πρηυνομος. III. 519. H.

Anthol. Ep. Gr. pag. 516. Ep. 3.

* Πρηυνοος. III. 520. A.

Orph. Hym. in Semelem, 5. 11. pag. 142.
Πρηυνοον καλεων αἰει μυσαισιν ὑπάρχειν.
* Πρηυτενων.

* Πρηϋτενων. III. 520. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 63. *Philipp.* Ταυροι πρηϋτένωνες, αρσίρευηρες αρκρης, &c.

Πριασιεύς.

Steph. de Urb. pag. 646. E. Πρίασιος, πόλις Κρήτης. Οι πολῖται, Πριαῖσιοι, και Πριασιεύς.

Πριασιος.

Vide supra Πριασιεύς.

Πριαπειος.

Eurip. Hec. v. 629. Schol. το δ — διμέλρον ακαλαληκλον πολυσχημαῖσον, Πριάπειον καλαμενον, εξ αντισπασε και χοριαμβε.

Dion. Hal. II. 7. 23. τοιαυτα εσι τα πριαπεια, υπο τινων δε ιδυφαλλια, λεγομενα, ταυτι.

Πριαπεις.

Steph. Byzant. pag. 646. F. Πρίαπος, πόλις — Ο πολῖτης, Πριαπηνός, — Εσι και αλλο εθνικον, Πρίηπος, και Πριαπεις, πληθυντικῶς.

Πριαπηνος.

Vide supra Πριαπεις.

Πριαπης.

Steph. de Urb. pag. 646. F. Πρίαπος, πόλις — Και ἡ χωρα, Πριαπῖς.

Πριαπος. App. 1701. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 24. 37.

Diod. Sic. Bibl. pag. 55. 24. Τον δε τραγον απεθεωσαν, καθαπερ και παρὰ τοις Ελλησι τέλειμῃσθαι λεγεται τον Πρίαπον, δια το γεννητικον μόριον. . 149. 32, 33, 36.

Πριαπωδης.

Lycophr. Alex. v. 538. ὀρθάην. Schol. pag. 64. τον ξενον, καλα διαλεκτον. εσι δε και Ορθάης, δαιμων πριαπώδης παρὰ τη Αφροδιη.

Aristoph. Lysistr. v. 981. Κονίσσαλος. Sch. Δαιμων Πριαπώδης ὁ Κονισσαλος. Sch. Biset.

Πριηνεύς.

Steph. de Urb. pag. 646. G. Πρίηνη, πόλις Ιωνίας. Το εθνικον, Πριηνεύς και Πρίηνιος, και Πριηνιάς.

Πριηνιας.

Vide supra Πριηνεύς.

Πριηνιος.

Steph. de Urb. pag. 646. G.

Πριηπιζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 477. Τυτη. Παντα πριηπιζω· καὶ ἡ χρονος, ε διακρινω Ουδενά φῶρ εἰω ταισδε παρὰ πρᾶσιαῖς.

Πρινασσεύς.

Steph. Byz. de Urb. pag. 646. G. Πρίνασος, πόλις Καρίας. Το εθνικον, Πρινασσεύς.

E Polyb. Hist. Lib. XVI. pag. 1017. 12. f. Τας μεν εν αρχας υπεμενον οι Πρινασσεῖς ευγενῶς.

* Πρινιδιον. App. 1702. E.

Aristoph. Av. v. 615. αλλ' υπο θαμνοῖς και πρινιδίοις οικησασιν.

* Πρινωδης. App. 1702. D.

Aristoph. Vesp. v. 382. Αμυνῃμεν σοι, τον πρινωδη θυμον απαντες καλέσαντες. Schol. ad v. 380. Τον πρινωδη δε, τον σκληρον' απο τε ξυλε τε πρίνε.

Πριοθυμμαι.

Phaen. Lex. pag. 488. 3. Μαμῶ, το πριοθυμμαι.

Πριολαεύς.

Steph. Byzant. pag. 646. G. Πρίολα, πόλις — Το εθνικον, Πριολαεύς.

Πριερεναλης.

Steph. de Urb. pag. 646. H. Πριέρηνος, Ιταλιας πόλις. Το εθνικον, Πριερενάται.

* Προαγγελμα. I. 23. F.

Joseph. de Bello, Lib. I. pag. 58. 5. f. Εσσαιος ην γενος, εκ εσιν οτε πλαισας ἡ ψευσθεις εν προαγγέλμασιν.

* Προαγγελσις. I. 23. F.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 89. 57. γραψας την τε εκ Σαλαμινος προαγγελσιν της αναχωρησεως, &c.

Προαγγελικως.

Iust. Mart. Apol. I. pag. 57. 8. ποτε μεν γαρ ως προαγγελικῶς τα μελλοντα γενεσθαι λεγει, ποτε δ' ως απο προσωπε τε δεσποτα παντων και πατρὸς Θεοφθεγγῆται, &c.

Προαίνευσις.

Aristoph. Plut. v. 846. Schol. Μυστηρια δε δυο τελειται τε ενιαυτε Δημητρί και Κορη, τα μικρα και τα μεγαλα, και εσι τα μικρα, ωσπερ προκάθαρσις και προαίνευσις των μεγαλων.

* Προαγορευτικός. App. 1702. G.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 15. pag. 12. 9. f. και Φωνην προαγορευτικήν. . §. 19. pag. 13. Ονομαζοίτο δ' ἂν και ἡ τεχνη, μαντική, προαγορευτική, χρησμολογική.

Προαγρυπνέω.

Suid. Lex. III. 175. Προαγρυπνῶ. γενική. Sed Constructioni nullam Vocis explicationem addit Lexicographus.

* Προαλωγεία. I. 85. F.

Eustath. in Iliad. E. pag. 430. 50. προαλωγείαν τε γαρ καλαλεῖ της Κυπριδῶς, και ψεκλήν Φιλανδριαν αὐτῆς υπολαλει την επι τοῖς βαρβαροῖς Τρωσί.

Plat. Theatet. I. 150. A. αλλα δια την αδικον τε και ἀλῆχνον συναλωγην ανδρῶ και γυναικῶς, ἥ δε προαλωγεία ονομα, φευγεσι &c.

Demosth. Orat. in Timarch. pag. 173. A. και τινα ἔφερον νομον εθηκε, φυλακα των ημεερων παιδων, τον της προαλωγείας, τα μελιστα επιγίμια επιγραψας· εαν τις ελευθερον παιδα ἢ γυναικα προαλωγεύση.

Xenoph. Convin. pag. 169. §. 61.

Προαλωνιζέον.

Plat. de Leg. II. 796. D. και αλωνας δη και προαλωνας, εἴ τινων, εκ αλλων ἢ τετων ενεκα προαλωνιζέον.

Προαθρεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 65. 17. Αθηνη τε γαρ αλληγορικως απο τε ἀθρεῖν ειρησθαι δοκει, ως προαθρεῖσα τα οἰον εν σκοτει, και μελλονῃα.

Προαθροίζω.

Suid. Lex. III. 175. Προαλίσαντας, προαθροίσαντας.

Προαιδεομαι.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 214. 24. Και τίς ἐστὶ Ελληνων ευεργέτης, ὃν ἐγὼ προαιδεύμαι, νεωστὶ μεν την αρχην εχων ;

Προαικίζω.

Joseph. de Bello, Lib. II. pag. 182. §. 9. 10. ἔς μάλιστα προαικισάμενός ἀνεσάρωσεν.

* Προαιρέσειον. App. 1703. B.

Plat. Tim. III. 54. A. προαιρέσειον εν αὐτων απειρων το καλλιστον, ει μελλομεν αρξεσθαι καλα τροπον.

Προαιρέσιος. I. 204. D. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 50. 4. Οτι το εθελεν και τα ομοια προαιρέσικα ρημαῖα, αὐαν το αιρεσθαι, το βελεσθαι, το γλιχεσθαι, το εφεσθαι, και τα ομοια, δυο συνῆξεις εχασι, μιαν μελα απαρεμφάτη ρηματι — ἔφεραν δε μελα ἐκλίσσεως υποσκλητικης, &c. . 83. 24.

Προαιρέτικως.

Suid. Lex. I. 892. Ευκαρδῶς. προαιρέτικῶς. . Phas. Lex. pag. 326. 1.

Προαισθανομαι. I. 232. G.

Demosth. de Pace. pag. 22. C. 9. f. ουδε προσποιήσομαι δι' εδεν αλλο γνωσκειν, και προαισθάνεσθαι, πλην &c.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. pag. 3. §. 7. Εν Μιλήῳ δ' ὁ Τισσαφέρνης προαισθόμενός τα αὐτα ταῦτα βελομενες, αποσηναι προς Κυρον, &c.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 515. 42.

* Προαισθησις. I. 232. H.

Plut. de Sanit. tuenda, pag. 127. D. μαλιστα δε προφυλακῆεν εν ταις προπαθείαις και προαισθήσεσιν. . pag. 135. A.

Προακμάζω.

Hesych. Lex. pag. 786. 2. Προδροσμά, τα εν τῷ ἀξονι ξυλα, ἢ τα προακμάζοντα σῦκα. . Phas. Lex. pag. 624. 3.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 221. D. αἰ τοιαῦται ωφελεσι μαλιστα καλα την ηλικιαν ἢ προακμάζεσι.

Προακοναω.

Hesych. Lex. pag. 787. 2. Προηκέα, καλα το εμπροσθεν προηκονημένα. . Phas. Lex. pag. 625. 1.

Προακονίζω.

Lucian. Tim. pag. 33. C. και ἡ αγραπη συνεχες, ωςπερ εις ἀκροβολισμὸν, προηκονίζετο.

* Προακνω. App. 1703. C.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 90. 12. δηλα γαρ και μη προακνάσαι, ιδούτε δε, &c. . 316. 4. f. . 337. 6.

Dion. Hal. I. 4. 10. . 377. 28. ταχεία την Φιλονεικιαν αὐτων λυσομεν ὁδῶ, ἣν ἀμεινον εἰσιν υμιν προακῆσαι και μαθεῖν.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Δ. pag. 279. 11. πολλὰ γαρ φασιν ανθρωποις και ιππον τοις οφθαλμοις προορωῖα δηλῆν, πολλὰ δε τοις ὡσὶ προακῶντα σημαίνειν.

Plut.

Plut. de aud. Poet. pag. 36. 3.

Προακροβόλιζω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 108. 1.

Προαλλέω.

Hippocr. Prædict. pag. 101. A. 110. F. ἢν την κεφαλὴν τι προηληκότες ἔωσι, &c. 148. D.

* Προαλείφω. *App.* 1703. C.

Hom. Iliad. B. v. 44. Λιπαροῖσιν. Schol. Λευκοῖς καὶ εὐραφείοις, ἢ προαλείφομένοις ἐν τῷ υποδεδεσθαι.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 90. A. κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς συναίσθιν, ἐπειδὴν μὴ προαλείψωται.

Προαλλατῶ.

Hesych. Lex. pag. 785. 2. Προαμείψασθαι, προαλλάξασθαι, παρελθεῖν. *Phas. Lex.* pag. 623. 2.

Vide *Steph. App.* 1703. E.

Προαμείδομαι. *App.* 1703. E.

Vide Προαλλάττω.

Plat. de Leg. II. 921. C. E.

* Προαμυνω. I. 405. G.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 174. 32. ἐπ' ἐκείνοις δὲ οὐδ' αἰεὶ τὴν ἐπιχειρεῖν, καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνεσθαι.

* Προαναβαίνω. *App.* 1703. E.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 235. 14. τὸν δ' ἐλασσὼ ἐβύχον οἱ Ἀμπρακίῳται προαναβάντες καὶ ἠύλισαντο.

Προαναβλέπω.

Hesych. Lex. pag. 785. 2. Προαναθρέσης, προαναβλεπέσης.

Προαναβόαω.

Dem. Phal. de Elocut. §. 15. pag. 14. 4. τῷ δὲ καὶ ἐκφώνησι τὰ τέλη τῶν περιόδων προειδοῖς καὶ προαναβοῶσι.

Προαναβόλη.

Pind. Nem. Od. X. v. 62. ἀμβολάδαν. Schol. col. 1. 2. καθὼς προαναβόλας λέγουσι, τὰ πρὸ τῆς προοιμίας.

Προαναβινωσκω.

Plut. de Aud. Poet. pag. 36. E. προακηκότες γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασι, καὶ προανέβινωκότες, &c.

Dion. Cass. Hist. pag. 59. C. καὶ γὰρ προανέβινω αὐτὰ ἐν τῇ βελῇ, &c.

Dion. Halicarn. I. 6. 19.

Joseph. Vita. §. 44. pag. 21. 33.

Προαναβράφω.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 15. 9. ταῦτα συναβόμενα τὰ εἴη τὸν προαναβραμμένον συμπληροῦ χρόνον.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 604. 15. 1189. 19. ἔδοξε δὲ συνάβοντα αὐτὰ εἰς τέλος προαναβράψαι, καὶ ὑποθεῖναι αὐτὰ τῇ ὁμῇ Μακεδονικῇ.

Προαναβῶ. *App.* 1703. F.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 513. 67. ἀλλὰ καὶ τινὰς προανηγμένας μετὰκαλεῖν. 515. 42. προαισθόμενον δὲ ὁ Στρομβιχίδης προανήγει. Vide Auctorem.

Joseph. de Bello, pag. 55. §. 4. 4.

Προαναισιμωω.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 92. 28. ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι.

Προανακείμαι.

Joseph. Ant. Lib. XII. pag. 592. 18.

Προανακηρύττω.

S. Chrysost. Hom. in Matth. II. 57. 30. οἱ ἐκ ἀδυνατεῖν τε θεοκωλύσαι, ταῦτα ἐβένειο, εἰς ἀβυσσόν, ἀλλὰ καὶ προειδότες καὶ προανακηρύττοντες διὰ τῆς προφητείας. I. 35. προανεκήρυττον.

Προανακόπτω.

Clem. Alex. Strom. Lib. III. pag. 548. 7. ἡ δὲ ἐπιφορά τῆς Αποστολῆς, καὶ παλιν ἐπισταύρο γινεσθε, διὰ τὸν Σαλῶν, ἐκεῖνο προανακόπτει, μὴ εἰς ἐπιθυμίας εἰσὶν ἐκτραπῆναι ποιεῖ.

Joseph. de Bello, Lib. III. pag. 229. 3. f.

Προανακραζω.

Cyrill. c. Julian. Lib. X. pag. 334. E.

Προανακρῆσις.

Pind. Pyth. A. v. 4. ἀγλαίας ἀρχὰς. Sch. τὴν ἀρχὴν καὶ τὰς προανακρήσεις.

Προανακρίνω.

Phas. Lex. pag. 623. 2. Προανασχοί, προανακρίνει. Sed *Suidas*, in *Lex.* III. 175. προανακρίλαι. et *Hesych. Lex.* pag. 785. 2. προανεκρίνει.

Προαναλαμβάνω.

Pind. Isthm. A. v. 6. Schol.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 45. E. χαρὴν τε προαναληφθῆναι τέλος εἰς τὴν ἔξιν, &c.

Diod.

Diod. Sic. Bibl. pag. 564. 29. περι δε της των Περσῶν βασιλείας μελλούσας ἡμᾶς ἀναγράφειν ἀναγκαιὸν ἐστὶ βραχὺ τοῖς χρόνοις προαναλαβεῖν τὴν ἱστορίαν.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 796. 16.

Προαναλίσκω. *App.* 1703. G.

Herodian. Hist. Lib. VI. pag. 223. 5. f. a Cl. *Steph.* citatur.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VI. pag. 347. 9. οἱ μὲν καὶ ἀνδρας αἰούεις προανηλωκότας χρημαῖα, οἱ δὲ &c.

Aelian. Var. Hist. Lib. III. Cap. 44. 4. pag. 317. ὁ δὲ ἐπεὶ αὐτῶν συνεπλάκη τῷ λοιπῷ των κακέρων, των ἀλλων προαναλωθέντων.

Προαναλωμα.

Phav. Lex. pag. 77. 2. ἀναλώθησαν — οθεν ἀναλωμα καὶ προανάλωμα, ἢ ἐξοδῶ.

Προαναρπαζω. *App.* 1703. G.

Pind. Olymp. A. v. 69. Schol. προανήρπασο ἐν Γανυμηδῆς Πελοπῶ.

S. Chrysost. Hom. in Matt. II. 57. 10. ἀλλως δὲ, ἐδ' ἂν εἰασεν, εἰ μεγάλοι τινες ἐμελλον εἶσθαι οἱ παῖδες, προαναρπασθῆναι.

Demosth. adv. Midiam. pag. 403. A. a Cel. *Steph.* citatur.

Προαναρρηγνυμι.

Eustath. in Odyss. E. pag. 208. 41. διο καὶ πηλᾶς προανέρρηξεν ὑδάτων ὡς ἐρρεθη ὦν χωρὶς ἐκ ἐστὶ θάλλειν αὐτᾶ.

Προανασειω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 212. 35. προανασειούεις τὰ ὅπλα καὶ κάλαπληττομένοι τῆς ἐν-αυλίας.

Προανασκοπεω.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 840. 18. ὦν ἀπαύτων ἐκ πλείονος αὐτοῖς οἱ πολλοὶ προανεσποπημένοι, &c. 843. 2. f.

Προανασρεφω.

Diog. Laert. Lib. X. §. 28. pag. 670. E. μὴ παρὰ πᾶν καιρὸν ἐπανοίσσεις ἐκάστον των πρᾶττομένων ἐπὶ τὸ τέλος τῆς φύσεως, ἀλλὰ προανασρέψεις, &c.

Προαναλίσσω.

Suid. Lex. III. 175. e *Psalms. cxxxvi.* 6.

* Προαναλέλλω. III. 1366. H.

Tim. Locr. de Anima Mundi apud Plat. III. 96. E. ὁ γὰρ αὐτῶ, ποκα μὲν ἐσπερῶ γιγνέται, — ποκα δὲ, ἐῶ, αἰκα προα-

γεῖναι τῷ ἑλίῳ καὶ προαναλέλλῃ πῶ' ὀρθρον.

Προαναῤῥεχω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 16. 19. Διοπερ & χρηθαιμαζειν, ἐδ' ἐν τοῖς ἐξῆς, εἰαν πρὸ ἀναῤῥεχωμεν τοῖς χρόνοις περὶ των ἐπιφανεστάτων πολιευσμάτων.

Προαναῤῥυπω.

Cyrill. c. Julian. pag. 355. C.

Προαναφαινω.

Phav. Lex. pag. 48. 2.

Προαναφωνεω.

Soph. Aj. v. 752. 18, 18. Schol. εἰδως ἀπο τε μανῆος οἱ κακὸν αὐτῷ γινέται, τοῦτο προαναφωνεῖ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 71. 17. εἰω γεν καὶ ἐνταυθα προαναφωνεῖ λεῖων. εἰαι πῶ' εἰ πῶ' θῇ τοῖς Ἑλλῆσι τε Ἀχιλλεως, &c. *Odyss. A.* pag. 24. 18.

Dion. Halicarn. II. 65. 32.

Προαναφωνημα.

Lycophr. Alex. v. 14. Schol.

* Προαναφωνησις. *App.* 1703. H.

Aristoph. Nub. v. 1324. Schol. Κεχρηται δὲ προαναφωνήσῃ τῷ ἰε' ἰε'.

Hom. Iliad. A. v. 213. Καὶ πῶ' εἰ τοι. Sch. Καὶ σοὶ πῶ' εἰ. προαναφωνήσῃς ὁ τροπῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 71. 6, 9. 95. 30. 198. 27. 316. 27. 349. 50. *Odyss. A.* pag. 24. 16. 48. 10. 203. 50.

Προαναφωνηλικος.

Eustath. in Odyss. v. pag. 807. 4. Ἐνταυθα δὲ σχημα ἐστὶ προαναφωνηλικὸν των ἐφεξῆς. 843. 45.

Προαναφωνηλικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 97. 47. *Odyss. v.* pag. 749. 41. ἐφ' οἷς Ὀμηρῶ ἀπαισιον λόγον ἐκρηξας κάλα τε ἀλαζονῶ, φησι προαναφωνηλικῶς.

* Προαναχωρησις. *App.* 1704. A.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 313. 95. καὶ αὐτοὶ ὀρρίζομενοι οἱ στρατιῶται τῇ προαναχωρήσῃ των Μακεδόνων, &c.

Προαναψηφίζω.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 900. §. 2. 27. νυν δὲ μοι Καίσαρ ἐπεσάλκότη, πᾶσα ἀνάγκη διακονεῖσθαι τοῖς ἐκείνῳ προανεψηφισμένοις, &c.

Προανεψείνω.

Προανεκλείνω.

Hesych. Lex. pag. 785. 2. Προανάσχοι, προανεκλείνει. Vide supra Προανακλείνω.

* Προανθew. App. 1704. A.

Aristoph. Vesp. v. 1106. Schol. και τα της πίσης προανθew ερωβίλια, και δc.

Προανθησις.

Aristoph. Vesp. v. 1106. Schol. Θεοφρασ-
ς δc κυριως λέγει κυτλαρον, την προάνθησιν
της πίσης, ηις εσιν ως εαχus μικρc εκ
μεγαλων πυρών. . *Thesm.* v. 521. Schol.
Biset. . Vide *Suid. Lex.* II. 404. in V.
Κυτλαρc.

Προανισορευω.

Iust. Mart. Dial. pag. 217. 30. προ-
ανισορημένων. . 286. 2. προανισόρησα. . 418.
26. προανισορημένα.

Προαπαγγέλλω.

Dion. Cass. Hist. pag. 656. B. & μέντοι
και ανλικρυς την εξοδον προαπήγγειλεν, αλλ' δc.

Προαπαγορευω.

Ioseph. Ant. Lib. XV. pag. 765. 3. Sa-
lome την τε συμβίωσιν προαπηγόρευσε, και δc.

Lucian. de Gymn. pag. 805. B. μηδε προ-
απαγορεύειεν υπο τραυματων η καματων η τε
αλλε δυσχερες.

Προαπαιρω.

Dion. Cass. Hist. pag. 23. D. γυνε εν
τελο προαπήρε, μεσημεριαζούσας τες βαρβαρες
λαθων η πορευεσθαι εμελλον.

Προαπαλλαττω.

Dion. Cass. Hist. pag. 35. C. *Mithrida-*
tes τες παιδας λοιπες φαρμακω προαπαλ-
λάξας, δc.

Diod. Sic. Bibl. pag. 635. 19. οι γαρ Αι-
τωλοι παντες προαπηλλαχότες ησαν εις την οι-
κειαν, δc.

* Προαπανηaw. I. 460. C.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 45. 20. τον τε
γαρ Μηδον αυτοι ισμεν εκ περάτων γης προη-
ρον επι την Πελοποννησον ελθούσα, η τα παρ'
υμων αξίως προαπανησαι. . pag. 292. 39.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 389. A.
ημεις δε προαπανησαντες αυτοις περι το Ποσει-
δωνιον, προσεμίξαμεν, πολλη βοη χρώμενοι.

* Προαπανησις. I. 460. C.

Phav. Lex. pag. 623. 2.

Vol. II. N°. XXII. 3.

Προαπαυδαω.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. VI. §.
29. pag. 186. Αισχρον εστι, εν ω βιω το σωμα
σοι μη απαυδα, εν τελω την ψυχην προαπαυδα.

Plut. An seni gerenda sit Resp. pag. 783.
E. και προαπαυδα της των αναγκαιων επιθυ-
μιας ο των καλων ζηλω, δc.

Προαπειμι.

Lucian. Jup. Trag. pag. 703. C. ομολο-
γεις τοιουν ητήσθαι προαπιών;

Προαπερχομαι. App. 1704. B.

Demosth. de falsa Legat. pag. 243. 2. f.
εγω δ', ωσπερ ακηκοατε ηδη πολλακις, εχι δυ-
ηθεις προαπελθειν, αλλα και μισθωσάμενc
πλοιον κατεκωλυθην εκπλευσαι.

Lucian. Mort. Dial. pag. 127. D. Μοί-
ριχον δε ο Αριστεας, ει προαπέλθοι αυτε.

Diod. Sic. Bibl. pag. 386. 18.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 177. 36.
εξακοσιοι δε και χιλιοι μελα Φορμιωνc, οι προ-
απήλθον. . pag. 311. 2.

* Προαπηθεομαι. App. 1704. C.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 213. 31.
προαπηθασάμενc την συμφορην. Vide Au-
ctorem.

Προαπλωσις.

Hesych. Lex. pag. 787. 2. Πρόθεσις, προ-
αιρεσις, προάπλωσις.

Προαποφευομαι.

Ioseph. de Bello, Lib. VII. pag. 413. 6. f.
ειλautha τροφης τε προαποφεύονσαι, και τας
δριαμεικας εσθητας αμφιασαμενοι, δc.

Προαποδεικνυμι.

Eurip. Hippolyt. v. 5. Schol.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1106. 9.
τοιαδε αλληλοις προσιοντες, απο τε της εολης
και των σχηματων προαπεδείκνυντο

Dion. Halicarn. II. 115. 9.

Προαποδεικνυω.

Hom. Iliad. E. v. 121. Schol.

Προαποδείξις.

Clem. Alex. Strom. pag. 443. 43. & γαρ
εσιν υποληψις, η εκεσιc προαποδείξεως συλ-
καλθεσις, αλλα συλκαλθεσις ισχυρω τινι. Vi-
de Notam.

Προαποδιδωμι.

D. Longin. de Sublim. pag. 218. 5. f.—

και φθανούλας ως εν χωρῳ τινι προαποδιδόναι την βάσιν.

Προαποδυομαι.

Clem. Alex. Strom. pag. 569. 13.

Προαποικίζω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 819. 27.

— τες δε, προαπωκισμένους μεν, ες δε προαπομπην τε Καισαρῶν ἐξιούσας αφίσμενες·

Προαποκαλυπῶ.

S. Chrysost. Vol. II. 202. 25.

Προαποκαμνω.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 484. 6. α-γρυπνῶ, μη προαποκαμνων, μη προαπαγορεύων, &c.

Plat. Euthyphr. I. 11. E. οπως αν με διαξῃς περὶ τε οσις, και μη προαποκαμνης.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 817. D. ως προαποκαμνέιν τον ακουῖα, και απαγορευσαι, &c.

Προαποκλειω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1015.

8. και των φυλακων αῦλας προαποκλεισάσων υπο δευς, &c.

Προαποκληρωω.

Lucian. Bis accusat. pag. 750. C. και το ἔκκλημα, ει και νεαρον, αλλα παραπλησιον τοις προαποκεκληρωμένοις.

* Προαποκοπῶ. *App.* 1704. D.

Joseph. de Bello, Lib. IV. pag. 284. 13.

f. και τα καιριωτάτα της προδοσίας μερη προαπέκοψαν.

Προαποκλινω.

Lucian. Catapl. pag. 225. B. ὡ της υβρεως, ὁ εχθρῶν, ὃν υπο ραθυμιας εἴωτε ὡ προαπέκλιναι ;

Προαποκλιννυμι.

Philostrat. de Vita Apollon. pag. 305.

4. f. δοκεῖε γαρ μοι προαποκλιννύντες αὐτὲς τε καὶ αἰψηφισθενῶαν υμων, ως οισθε, θανα-τε, &c.

Προαποκλιννω.

Dion. Cass. Hist. pag. 654. A. οἱ μεν —

οἱ δε, και απο τε Καπίωλια καὶ ακρημνιζόμενοι. και ἐβροι σφας αῦλας προαπεκλιννυσαν.

Προαπολαυω.

Clem. Alex. Strom. pag. 487. 6.

Προαπολειπω.

Pausan. Corinth. pag. 112. 10. Ος δε επεχειρησε Πελοποννησον ἐργάσασθαι νησον, προαπέλιπε διορυσσων Ισθμον.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 611. 15. Ην δε ὕδερῶν εν τησι μηρησιν ἐγένηται — πο-νηρα γινέται, και προαπολείπει.

Plut. de Virt. Mor. pag. 444. B. C.

Προαποληῖω.

Marc. Anton. de Reb. suis, pag. 63. 4. αλλα και δια την ἐννόησιν των τραγῳδιων και την παρακολέθησιν προαπολήγειν.

Προαπολλυμι. II.

Demosth. Orat. in Philipp. A. pag. 31. 6.

Ed. Cant. εἰ' εν οσω ταῦτα μελλέει, προαπό-λωλεν εφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν.

Lucian. Toxar. pag. 622. A. και δεδιότα μη προαπόληται αὐτὸς ὁ Δαμων.

Hippocr. de Affect. pag. 522. 20.

Προαπολλυω.

Plat. Phæd. I. 91. C. και φοβεῖται μη ἡ ψυχη, ομως και θείδερων και καλλιον ὃν τε σω-μαῖῶν, προαπολλύηται, εν αρμονιας εἶδει ἔσα.

Προαπολυομαι.

Clem. Alex. Strom. pag. 325. 5.

Προαποξηραίνω.

Hippocr. de Morb. pag. 453. 46. οταν γαρ προαπέξηραμένῶν ὁ πλευμων, εἰρυστη εωυ-τον, &c.

* Προαποπεμπω. *App.* 1704. D.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 182. 19. προαποπεμφθῆναι τε αὐτῶν τεῖων ενεκα, και αμα των αλλων ἐπιμελησόμενῶν.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. pag. 262. 12.

Προαπορριπῶ.

Dion. Cass. Hist. pag. 581. A. προαπορ-ρίψαντες τα οπλα, ως ε κεφίζειν.

Προαποσβεννυμι.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. XII. §. 15. pag. 353. ἡ δε εν σοι αληθεια και δικαιοσυνη, και σωφροσυνη προαποσβήσεται ; pag. 63. 2. προαποσβέννυται.

Προαποσαυρωω.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 441. 51. Schol. οἱ λοιποὶ δε, εν τῇῳ προαποσαυρώσειν τα βάσιμα των Αθηναίων.

Προαποσφάζω.

Προαποσφάζω.

Lucian. Quom. Hist. scrib. sit. pag. 360. Β. τὸ δὲ μαλιστα ἠϊασαμένη, οἱ μὴ τὸν συγγραφέα καὶ διδασκαλὸν τὸ δράμα ὡς προαποσφάζας, ἀπέθανε.

Προαπολιθίμι.

S. Chrysost. Hom. in Isaiam, I. 1071. 22. II. 149. 42. εὖς ἔν καιρὸν ἐχόμεν, προαποθώμεθα ἐαυτοῖς πολλὴν τὴν παρησίαν, &c.

Προαπολίγω.

Aristot. de Hist. Animal. I. 854. Ε. αἱ δὲ λειμωνιαὶ ἀραχναί, προαπολίγισιν εἰς ἀράχνιον, &c.

Προαπορεπώ.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VI. pag. 363. §. 20. 2. ναπὼ γὰρ αὐτὰς ὑπεδεχέτο, ὃ ἐκ ἤδεισαν οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ προαπέγρᾶπον οὐ διώκοντες.

Προαποφαινώ.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 826. 14. χρη δύο τῶνδε πάντως τὸ ἐξερῶν, ἢ Καίσαρα τυραννὸν προαποφαίνειν, ἢ τελευτᾶς ἐξ ἐλευθερίας περὶσσεύειν.

Προαποφῆμι.

Aristot. de Soph. Elench. I. 302. D. Ὅσοις δὲ ἐν τοῖς ἐρωτήμασιν, ἐκ ἀναγκῆς προαποφῆσαι τὸ διττὸν.

Προαποχραομαι.

Suid. Lex. I. 578. Διεργήσαν. Τὴν τε ἔσιαν καὶ τὰ ὅσα αὐτὰ, ἐπεὶ φθασας ἐαυτὸν προαπεχρήσατο, διέργησαν.

Προαποχωρεώ.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 291. 87. τὸ μὲν στρατοπέδον προαπεχώρησεν ἀπὸ τῆς Δηλίας οἰον δεκά σταδίας, &c.

Προαρδευώ.

Clem. Alex. Strom. pag. 326. 16. καθάπερ γὰρ οἱ γεωργοὶ προαρδεύσαντες τὴν γῆν εἰωδη καὶ ἡμεῖς τῷ πόσιμῳ τῶν παρ' Ἑλλήσι λόγων προαρδεύομεν τὸ γεωδὲς αὐτῶν, &c.

Προαρίζω.

Hippocr. de Rat. Viēt. pag. 388. 53. δειπνήσαντες δὲ βαρυνέσι τὴν κοιλίην, καὶ δυσκοίλεσι πολὺ μαλλόν ἢ εἰ προαρίζηκεσαν.

Προαρινίω.

Steph. de Urb. pag. 646. Η. Πρόαρνα, πόλις Μηλίων, ἐδέρως. Οἱ οἰκῆτορες, Πρόαρνοι.

Προαρορίαω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 764. 45. ὅς μ' ἐδεῖ ὁ προαροριαθεὶς τοπὸς καὶ ἀνοίξεις ἐλκυσμῶν ἀρόρε, &c.

Προαρορίω.

Aristoph. Pac. v. 1158. Schol. Τα ἀροτριώματα (παρα τὸ ἀροτρίον) τὰ προαροριωμένα.

Προαρεπαζώ.

I. 547. C. *Lucian. Timon.* pag. 50. C. Προαρπάζων ὡς περὶ ἐκλίνων τὰ ὄψα, &c. 214. B. 614. B. *Plat. Gorg.* I. 454. C.

Προαρεβωνίζομαι.

Suicer. Thef. Eccles. II. 833.

* Προαρχώ.

App. 1704. E. *Athen. Deipn.* Lib. IX. pag. 393. D. Cygnus — μαχεῖται δὲ καὶ τῷ αἰῶνι, αὐτὸς μαχῆς μὴ προαρχόμενος.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 40. 97. τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων. Schol. ἦτοι οἱ προαρχοῦντες τῶν Λακεδαιμονίων.

Προασπίζης.

I. 591. F. *Dion. Hal.* I. 145. 30. καὶ τὸ μὴ προλιπεῖν τῆς προασπιστῆς καμνουίας, &c.

Προασιον.

App. 1704. H. *Anth. Ep. Gr.* pag. 263. Ep. 3. v. 3. Καὶ τὸ φθιμένοιο προάσιον ἱερὸν ὄσειν, &c.

Soph. Eleet. v. 1556. Οὐτὸς ἐκ προασίης χωρεῖ γεγηθώς.

* Προασφαλιζώ.

III. 1175. A. *Eustath. in Iliad.* A. pag. 39. 35. ἐπὶ ταῦτα ἐκ τῆς Ἀχιλλεως ἀπαίλει προασφαλιζόμενος ἐαυτὸν. *Odyss.* A. pag. 24. 5.

Προαυδάω.

Aristoph. Av. v. 557. ἱερὸν πολέμον προὔδαν αὐτῷ, &c.

Προαυλημα.

Hesych. Lex. pag. 785. 2. Προαύλια, τὰ προαυλήματα, ὡς περὶ προάμβελα, τὰ προκίθαρισματά. *Phan. Lex.* pag. 623. 3. 1.

Προαυξέω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1006. C. αἱ προαυξήσιες ἐκαστῷ ἂ μείνῃσι, καὶ αἱ μειώσεις ἂ προαυξῇσι.

Προαυξής.

I. 1377. B. *Hippocr. de Articulis*, pag. 827. F. ἢ καὶ προαυξέων γεγονόνων ἤδη παιδίων ζυμῆ, &c. Vide Auctorem. Προαυξήσις.

Προαυξησις.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1006. C.
Vide *suprà* Προαυξεω.

* Προαφαιρεω. *App.* 1705. A.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 731. 9.
εἰσητέτο δὲ ἡδὴ καὶ διαδοχὰς αὐτῷ πεμπειν ἐπὶ
τὰ ἔθνη, προαφαιρῶν τε χρόνους.

Diod. Sic. Bibl. pag. 212. 38.

Dion. Cass. Hist. pag. 9. 1.

Προαφανίζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 17. 40. ὁμολογεῖν
δὲ καὶ τὰς Ἀθηναίους, οἱ — τῶν καρπῶν διὰ τὴν
ανομῆριαν προηφανισμένων, ἢ τῆς Δημήτρως
ἐγενέσθω παρὰ τὴν αὐτῆς καὶ ἡ δωρεὰ τε
σίτῃ.

Heliod. Æthiop. pag. 512. 20.

Προαφαινω.

Phil. Jud. de Creat. Principis. pag. 731.
D. συμβαίνει γὰρ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, τὰ μὲν
αφαινωσθαι προαφαινωσθαι· τὰ δὲ βλάπτειν
προαφαινωσθαι.

Προαφίημι.

Eustath. in Odyss. A. pag. 40. 23. προ-
εάλλειν δὲ, ἔμεινον τὸ προαφίεναι, ἀλλὰ καὶ
τὸ προφίθεναι.

Dion. Cass. Hist. pag. 53. A. μελεμέλεθ
οἱ τὰ τε στρατοπέδα προαφίηκε, καὶ αὐτὸν τοῖς
ἐχθροῖς ἐξέδωκε.

Hippocr. de vidend. Acie. pag. 688. 27.

Προβαδίζω.

Plut. Sympos. Lib. VII. pag. 707. A.
ἐλάθε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν υπολειφθεὶς ὁ Σωκρά-
της, ὃ δὲ [*sc. Aristodemus*] προεισηλθεν, ἀγε-
νῶς σκία προβαδίζουσα σωματῷ ἐξοπισθε το
φῶς ἐχούσῃ.

Προβαθύς.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 282. Ἔστι δὲ τις
ποταμῷ, — Εὐρύς τε προβαθύς τε καὶ οὐκαδὶ
νῆϊ περῆται.

Προβακχίζει.

Eurip. Bacch. v. 410. Ἐκεῖσ' αἶε με Βρο-
μιε, Βρομιε, Προβακχίει δαῖμον.

Προβαλινθίζω.

Steph. de Urb. pag. 647. A. Προβάλινθῳ,
δημῷ Πανδιονίδῳ Φυλῆς. Ο δημόλης, Προβα-
λινθῷ.

Προβαπλίζω.

Clem. Alex. Excerpt. &c. pag. 974. 21.

Προβασανίζω.

Lucian. Tyrannicida. pag. 417. A. ἀλ-
λα λύπη προβασανίσας πολλῇ, &c.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 839. 11.
f. *De Bello, Lib. V.* pag. 353. 8. f. μα-
στιγόμενοι δὲ καὶ προβασανίζόμενοι τε θανάτῳ
πάσαν αἰκίαν, ἀνεσταυρῆντο τε τειχεὺς ἀνικρού.

Προβασιλευω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 33. 6. ὑποδόμησε
Βασιλείαν — τῆς δὲ τῶν προβασιλευσάντων
μεγαλοφυχίας καὶ φιλοκαλίας ἐκ ἄξια. 41.
2. . 60. 16. . 570. 28.

Προβασίς. I. 657. G.

Hom. Odyss. B. v. 75. a *Cel. Steph.* cita-
tur, in quem locum consulunt Schol. et
Eustath. in Odyss. B. pag. 80. 42. ut etiam
Eustath. in Iliad. A. pag. 828. 6. δοκεῖ δὲ
μοι φησὶν ὁ Ποιητὴς ἐν τῷ, κειμήλια τε πρόβα-
σιν τε [*Odyss.* B. v. 75.] καὶ τὴν τῶν ἀλλῶν
τῆραποδῶν βοσκημάτων κήσιν, πρόβασιν κα-
λεῖν, ἔμην μόνον τῶν κοινῶς λεγόμενων προβά-
των. *Odyss.* A. pag. 9. 12. . 384. 14. . 80.
42. Vide Auctorem.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 449. A.
ἐπεὶ τὸν Ἴστρον, εἴ' ἡδὴ δι' εὐπέεσσερων χωρίων,
ἐπὶ τὸν ὄρυμον τὰς προβάσεις ποιεῖσθαι δι' ὄρο-
πέδιων.

Προβαλιννομαι.

Dion. Hal. I. 29. 2. προβαλιννέσθαι δ' ἀν-
επιηδεῖσθαι, *sc. Italia.*

* Προβαλέω. I. 658. C.

Eustath. in Iliad. A. pag. 828. 1. αἰπο-
λῶν καὶ συβάων καὶ τῶν ἀλλῶν, γενέσθω ὁ νο-
μευς. οἱ, καὶ προβαλεῖς καλεῖν, &c. *Odyss.*
K. pag. 384. 5. εἴω καὶ οἱ τὰ προβαλὰ νεμον-
τες, ποιμένες καλεῖν, καὶ προβαλεῖς, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 295. C.
Vide *Casaub. Animadv.* ad loc. col. 523. 12.

Προβαλοσκοπία.

Phan. Lex. pag. 117. 2. Ἀρενοσκοπός,
προβαλοσκοπός. *Heysch. Lex.* pag. 140. 1.
Sed col. 2. Ἀρενοσκοπός, προβαλοσκοπός, Σο-
φοκλῆς τυροῖ. καὶ γραφεῖται δὲ ἐρῆνοσκοπός, &c.

Προβαλοπνύω.

Æschyl. Agam. v. 804. οἷς δ' αἶσθῃ
προβαλοπνύων, &c. Schol. ἡγεύς, ἀπλῆς καὶ
ἀκακῇ τὴν γνώμην. Vide *Not. Cl. Stanl.*
pag. 800. et *Cel. Gatak. Adv. Miscell.* col.
503. G.

* Προβαλοκαπηλία.

* Προβαλοκαπηλῶ. I. 658. B.
Aristoph. Equit. v. 762. Schol. Λυσικλέως, ὡς προβαλοκαπηλῶ διεβάλλετο. Hesych. Lex. pag. 786. i. i.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 184.
Plut. Pericl. I. 364. 4. f. Αισχίνης δὲ φησι καὶ Λυσικλέα τον προβαλοκαπηλον, ἐξ αἰετός και ταπεινὰ την φύσιν, — Ασπασία συνὸν μέλα την Περικλέως τελευτήν.

Προβαλόν. I. 657. G.

Suid. Lex. I. 176. Πρόβαλα. πάντα τα τετράποδα. Hesych. Lex. pag. 785. 2.

Hom. Iliad. E. v. 124. προβαλ'. Schol. Πάντα τα τετράποδα ἐκάλεον οἱ παλαιοὶ πρόβαλα, διὰ το προ των οπισθίων βασεων ἐφ' ἧς ἐμπροσθίως ἔχουσιν. Καθ' ὃ καὶ Ἡσίοδος φησὶ χαλεπῶ προβαλοῖς, χαλεπῶ τ' ἀνθρώποις. Erf. v. 556.

Hippocr. de Articulis, pag. 784. 2. f. καλῶς γὰρ Ομηρῶς καλεσμενῆται οἱ πάντων των προβάτων βοὸς οἱ μάλιστα πονεῖσι ταύτην την ὥρην, καὶ βοῶν οἱ ἀρόται, &c.

Herodot. Hist. Lib. I, pag. 82. 14. f. μίξιν τε τῶν των ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα, καὶ ἀπερ τοῖσι προβάτοισι. 200. 3.

Προβαλίσχημος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 835.

Προβαλίσροφῶ.

Pind. Pyth. Od. XII. v. 1. Schol.

Προβεβλεμμένως.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 140. pag. 648. Καὶ τα ἐπιρρηματὰ, ἐσκεμμένως, βεβλεμμένως, — προβεβλεμμένως, &c.

Προβιοτής.

Clem. Alex. Strom. Lib. II. pag. 460. i. Ο μὲν γὰρ ἐξ ἐθνῶν καὶ τῆς προβιότητος ἐκείνης ἐπὶ την πίσιν ὁρμησας, ἀπαξ εἰς ἕνα ἀφ' ἑαυτῶν ἀμαρτιῶν.

Προβιοῶ.

Plut. de Lib. educand. pag. 10. B. τὰς χειρὰς τινες ὑποσχόμενοι λημμασιν ἀδικοῖς, την δόξαν των προβεβιωμένων ἐξέχεον.

Joseph. Ant. Lib. IV. pag. 234. §. 15. Εἰς δὲ μὴ πιστεύεσθαι μαρτυροῦν, ἀλλὰ τρεῖς ἢ το τελευταῖον δύο, ὧν την μαρτυρίαν ἀληθῆ ποιήσει τα προβεβιωμένα.

Προβλεπτικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 62. 49. Ἀθήνη Vol. II. N°. XXII. 4.

— ἢ παρὰ το ἀθρεῖν το βλέπειν, ἀθρήνα τις ἔστα, ὡς των μελλόντων καὶ δέοντων προβλεπτική.

Προβληματίζω.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 207.

Plat. Politic. II. 280. D. την τε ὀπλοποιήσιν ἀπελόμεθα, μέλας καὶ πάντοιας τῆς προβληματίζουσας τμήμα ἔσαν δυνάμεως.

Προβλητός. I. 698. F.

Soph. Aj. v. 845. Vide Auctorem.

* Προβοῶ. I. 759. A.

Soph. Philoct. v. 223. προβοῶ γὰρ τι δεινόν.

* Προβοηθεῶ. App. 1705. E.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 508. 2. f. πρὶν ὧν παρῆναι ἐκείνους ἐς την Ἀττικὴν, ἡμεῖς καὶ ἐς προβοηθῆσαι ἐς την Βοιωτίην.

Προβοσκησις.

Hesych. Lex. pag. 790. i. Προνομέα, προβόσκησις. Vide Notam. 7.

Προβοσκῶ.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 47. 26. ἥτις ἐς πολλὴν ὁ βεκολῶ, των τῶν προβόσκων φύλακον αὐτῆς καλεῖται.

Προβελευμαῖον.

Lucian. de Parasito, pag. 776. C. γνωμῖδα, καὶ προβελευμάτια συνιθέει.

Προβελιον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 837.

Προβελόπαις.

Æschyl. Agam. v. 393. βιάται δ' αἱ τάλαινα πειθῶ, προβελόπαις ἀφ' ἑρῆς, ἄτας.

Προβραχης.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 374. B. διὰ το προκεῖσθαι τον Λοκρῖνὸν κόλπον προβραχῇ [non προβραχὺ] καὶ πολύν. Vide Not. 3.

* Προβρεχω. I. 790. E.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 500. D.

Hippocr. de his quæ Uterum non gerunt. pag. 681. 9. προβρεχέσθω δὲ ἐν οἶνῳ λευκῇ τρυφῇ χοῖ, — προβρεχέσθω δὲ ἡμέρας μὴ ἐλάσσων των εἴνεα.

Προβωμιον.

Eurip. Heracl. v. 79. pag. 233. Ὀδ', ὦ ξένοι, με, σὰς αἰμαζὼν θεῶς, ἔλκει βίαιως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων. Ion. v. 376.

Προβαιαίω.

Lycophr. Alex. v. 546. Schol. — ανευ
εδνων και προβαιαίων δώρων.

Προβασεύς.

Steph. de Urb. pag. 647. A. Προβάσεια,
πολις Λυδίας — Το εθνικον, Προβασεύς.

* Προβασωρ. I. 819. E.

Aristoph. Ran. v. 202. Schol. εισάγει
γὰρ τον Διονυσον προβάσσορα και οίδαλεον απο
της αρτίας και οίνοφλυγίας. *Acharn. v. 1001.*
Schol.

*Lucian. Nescym. pag. 161. C. Philo-
pseud. pag. 834. C.* συ δε εἴ τινα παρὰ το
υδωρ το επιρρεον ειδες προβάσσορα, &c.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 304. B. ἀσ-
κειν γὰρ αὐτας, μη παχεῖς εἶναι, μηδε προβά-
σσορας.

Προγενής.

Hesych. Lex. pag. 786. i. ult. Προγενής,
ὁ προγεννώμενος.

Προγενήτειρα.

Lycophr. Alex. v. 200. Schol. Προγενή-
τειρα τὰ Παριδοῦ ἢ Ἰφιγενεία, τῆς προγονοῦ,
&c. Forte legendum Προγενήτειρα, ut infra.

Προγενήτωρ.

Eurip. Hippolyt. v. 1380. προγενήτορων.
Cl. Steph. legit προγενήτορων. Thes. I. 839.
D. Ita Scholiafies in loc. qui explicat per
των προγόνων.

* Προγενναω. I. 839. D.

Hesych. Lex. pag. 786. i. ult.

Προγεννητήριον.

Lycophr. Alex. v. 183. Οἱ δ' αὖ προγεν-
νήτειραν Ουλαμωνύμει, &c. *Schol.* Οἱ ὠμησαι
Ἕλληνες τοῖς βυκλαῖς και ἀνεμοῖς θυσιάζουσι την
Ἰφιγένειαν, την προγεννήτειραν, ἥοι μήτέρα, &c.

* Προγεύσης. I. 850. C.

Eustath. in Odyss. A. pag. 37. 15. και ὁ
παρὰ Αἰλῷ Διονυσίῳ ἐδέατο. περὶ δ' λέγει
ἐκεῖνος, ὅτι το μεν ὄνομα, Ἑλληνικόν· ἡ δὲ χρεία,
Περσική. ἣν δὲ φησι προγεύσης, προεσθίων τὰ
βασιλεως, εἰς ἀσφάλειαν.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 171. B. ἐκά-
λεν δὲ φησι και τὰς προγεύσας ἐλεάτρεις, ὅτι
προησθιον των βασιλεων πρὸ ἀσφαλειαν. —
μηποτε δὲ και ὃν νυν καλεσιν οἱ Ῥωμαῖοι Προ-
γεύσην, τοτε οἱ Ἕλληνες Προγένθην ὠνόμαζον.

Προήρασκω.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 284. 10. ὡς
τὰς τοιαύτας φύσεως, εχ οἷον μακροβίος εἶναι,
ἀλλὰ προήρασκειν τὰ χρονὰ τὰ ἰκνευμένα.

Lucian. Timon. pag. 39. C. προήρασαν-
τος. 818. B. προήρασαι.

Πρόηρ.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 13. pag. 158.
De Senibus. Γερων, πρόηρ, γηραιός, &c.

Προϊνώσκω.

Eurip. Hippolyt. v. 1072. Τόδε σενάζειν
και προϊνώσκειν ἐχρήν, &c.

Προϊνώσκω. *Steph. Thes. I. 1857. G.*

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. B. pag. 154. ult.
Ταυτ' ἐν εἴῳ εἴῳ προϊνώσκων, χρημάτων δοκῶ
προσδεῖσθαι.

Προγλωσσέω.

Eustath. in Iliad. v. pag. 1429. 22. των
τις δὲ παλαιῶν, λαβρεύειν, το προγλωσσέειν
φησί.

Προγλωσσῶ.

Clem. Alex. Strom. Lib. V. pag. 660.
22. παραινέει γενέσθαι Σαρμῶ, Χελιδόνα ἐν οἰκίᾳ
μη εχειν, τῆς, λαλῶν, και ψιθυρῶν, και πρό-
γλωσσον ἀνθρωπον, μη δυναμενον σέειν ὧν ἂν
μέλασχη, μηδε δεχέσθαι.

Προγραφή. I. 876. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 305. 31. δοκεῖ δὲ ὁ
ἀνὴρ εἶναι [sc. Meton.] ἐν τῇ προρρήσει και προ-
γραφῇ ταυτῇ θαυμαστῶς ἐπιέλεγχέναι.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 382. B. a
Cel. Steph. citatur.

Προρηγορεω.

Aristot. Problem. II. 761. B. Δια τι τες
μεν, εαν ἀρξῶνται ἀναδινώσκειν, ὑπὸ λαμβανει
και μη βελομενης· τες δὲ βελομενης προρηγο-
ρέναι, ὅταν λαβῶσι βιβλιον;

* Προρμυναζω. I. 889. B.

Joseph. de Bello, pag. 281. 6. f.

Lucian. Hermotim. pag. 322. A. εἰ μήτι
εἰς ἄλλον, ὃ γενναῖε, βιον προρμυνάσεις σεαυ-
τὸν, &c.

Προρμυνασία.

Clem. Alex. Strom. pag. 415. 14.

* Προδαῖναι. I. 894. C.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 106. προδαῖναι.
Schol. προμαθεῖν.

Hom. Odyss. Δ. v. 396. Προδαίς. *Schol.*
Προμαθῶν. * Προδεῖδω.

* Προδίδω. I. 920. F.

Soph. Oed. Tyr. v. 90. προδείσας. *Hic locus a Cl. Steph. citatur.*

Προδεικνύω.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 84. 2. f. εμευ θεοι κηδονται, και μοι παύλα προδεικνύουσι τα επιφερόμενα. pag. 395. 12. f.

Προδεικνυμι. *Steph. Thes. I.* 931. A.

* Προδειμαίνω. I. 920. B.

Lycophr. Alex. v. 276. ὅς προδειμαίνων πόλμον, και θηλυν αμφι σωμα τλησέαι πεπλον δύναι, &c.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 399. 8. f. κρέσσον δε, παύλα θαρσεύσθαι, ημισυ των δεινων πασχειν μαλλον, ἢ παν χρημα προδειμαίνοντα, μηδαμᾶ μηδεν παθεῖν.

* Προδειπνέω. I. 936. F.

Plut. Lacon. Apophth. pag. 226. F. Παρεφύλαξε δε ὡς μηδε οικoi προδειπνήσαντες εξειναι βαδίζειν επι τα συσσίτια, &c.

* Προδεκλώ. App. 1706. C.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 395. 12. f. λεγοντες ἥλιον ειναι Ελληνων προδεκλώρα, σελήνην δε, σφέων. *Vide Auctorem.*

Προδερχομαι.

Æschyl. Prom. v. 248. Θνητές τ' ἔπαυσσα μη προδερχεσθαι μορον. *Schol. β.* προσλέπειν.

Προδηλοποιέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 839.

* Προδηλώ. I. 968. G.

Hom. Iliad. A. v. 1. Θεά. *Schol.* Κοινῶ μεν ὀνομάζι προσαγορεύει την Μεσαν. τη δε ἰδιότῃ της πράξεως, προσδήλωσεν ὡς εχ εἰεραν λεγει Θεάν.

Lucian. de Merc. cond. pag. 237. B. pag. 929. A. τας ἀποβάσεις προδηλῶντα των τε ορθως και καλα καιρον πραττομένων, &c.

Προδηλώσις.

Plut. Quæst. Rom. pag. 266. B. C. *Marii Vita. II.* 506. 8.

* Προδιαβάλλω. I. 676. D.

Dion. Hal. II. 110. 19. ὅπερ εἰς προσηύηται ἢ προδιαβαλεῖν, μη τας των προάσεων μεθόδους. 138. 34.

Lucian. Toxar. pag. 628. C. 1120. B. Αρεα δε και Αφροδίτην οἶδα μη παραδέχεσθαι, σε, δια το προδιαβληθῆναι πρώην παρα σε.

Thucyd. Hist. pag. 425. 14. Not.

Προδιαβύσις.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 369. 4. εἰς προδιαβύσις μεν προ τε κάμνειν, &c.

Προδιαγορεύσις.

Hippocr. Aphor. pag. 1245. A. των οξέων νοσημάτων, ἔ παμπαν ασφαλες αἱ προδιαγορεύσεις, εἴτε τε θανάτῃ, εἴτε της υἱείης.

Προδιαγράφω.

Suid. Lex. I. 10. 9. f.

S. Chrysost. Hom. in Gen. I. 384. 2. εἰδει γαρ εν τη σκία προδιαγράφῃ την αληθειαν. II. 611. 10.

* Προδιαβλή. App. 1706. D.

Plut. Quæst. Naturales, pag. 913. C. ἡ δε και αρθια και προδιαγωγή παύλαπασι την θάλατταν διηθεμένην πόσιμον ἀποδίδωσι, &c.

Προδιαίρεσμαι.

Isocrat. c. Sophist. col. 432. 36. Ed. *Wolf.* το δε τῶν, εφ' εκασῶ των πραγμάτων, αἷς δει προδιελέσθαι και μίξασθαι πρὸ αλλήλων, &c.

Προδιαίρεσις.

Dion. Hal. II. 119. 9. ἀν μη δειξῆς κατὰ τυχας, και προδιαίρεσεις, &c. *Sylburg.* legit προαιρέσεις, ut pag. 117. 10.

Diod. Sic. Bibl. pag. 375. 14. και γαρ ει μη τελῶ λαβεῖν συνεβη την επισολην, ἢ τε προδιαίρεσις υπαρχει φανερά.

* Προδιαίησις. App. 1706. D.

Lucian. Nesciom. pag. 159. 3. f. επει δε αἷλις ειχε της προδιαίησεως, &c.

Προδιακινέω.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 752. §. 2. 6. f. προδιακινήσας δε και παραθαγγύνας τινας των αμεινονων, εἰολμησεν ηδη και τῶ πλήθει διαλεσθαι, &c.

Προδιακονέω.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 877. 2. f. ε τας αυτας οδους εσελλέτο τοις προδεδιακονημένοις, &c.

Προδιαλαμβάνω.

Hesych. Lex. pag. 786. 2. Προδηλῶ, προφανης, προδιαλαβών. *Phav. Lex.* pag. 624. 2.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 127. 22. και παρακαλέων τα πληθη μη προδιαλαμβάνειν, αλλ' εν ἀκεραίῳ εἶν, &c. pag. 393. 7. f. προδιειληφέντα. pag. 867. 12. προδιειληφώς.

Eustath.

Eustath. in Iliad. A. pag. 98. 26.

Προδιαλέγω.

Dion. Hal. I. 194. 39. προδιαλεχθεὶς δὲ τοῖς περὶ αὐτὸν δι' ἑ τρεῖς ψευδομανθίνῃ ἀποδείξειν τὸν οἰωνοσκοπὸν ὑπελαμβάνειν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 736. 3.

Προδιαλυω.

Aristot. Probl. II. 788. A. τὸ γὰρ πρῶτον πνεῦμα ὥστανει προδιαλύεσθαι τὰ ὡσθενῶς κυμαίνεσθαι.

Προδιανυκτερεύω.

Clem. Alex. Strom. pag. 407. 21. οἱ δὲ ἀπὸ Βασιλείδου καὶ τὰ βαπτισματῶ αὐτοῦ τὴν ἡμέραν ἐοράζουσιν, προδιανυκτερεύοντες ἀναγνώσασιν.

Προδιανυτῶ.

Clem. Alex. Strom. pag. 645. 38. ἀνοήτοι ἀρὰ οἱ ἀπίστοι ἐκ τῶν προδιηνυσμένων ἡμῖν δείκνυνται.

Προδιαρθροω.

Sext. Emp. adv. Eth. pag. 694. 17. ἐκείνο δ' ἴσως ἀρμοσσεὶ προδιαρθρῶσαι, ὅτι τὸ, Ἐστὶ, δύο σημαίνει· καὶ ἐν μὲν τῷ, οἷον ὑπάρχει — ἕτερον δὲ τῷ, οἷον φαίνεται.

Προδιαρπαζω.

Joseph. de Bello, Lib. II. pag. 200. §. 8. 14. ὑπεπύμπρασαν δὲ καὶ ταύτας [sc. οικίας] οἱ Ῥωμαῖοι, προδιαρπάζοντες τὰ ἐνδόν.

Dion. Cass. Hist. pag. 36. A.

Προδιασαφρω.

Joseph. de Bello, Lib. VII. pag. 413. 14. προδιασαφθείσης δὲ τῆς ἡμέρας, ἔφ' ἧς ἐμελλεν ἡ πομπὴ γενήσεσθαι τῶν ἐπινικίων, &c.

Προδιασαφησις.

Phau. Lex. pag. 624. 2.

Προδιασροφη.

Clem. Alex. Strom. pag. 487. 5. καὶ προδιασροφῇ κακῆς αἰσῆς τε καὶ τροφῆς, μέλα αμαθίας προαπολελαυκόσιν.

Προδιαλασσω.

Æneæ Comment. Poliorcet. pag. 1669. 1. προδιαλαζαμένους καὶ φρυκτοῖς γνωρίζοντας τὰ ἀλλήλων πάθη.

Προδιαλῖθημι.

Suid. Lex. I. 146. Ἀμυνασθαι. — ἐπὶ τῶν προηδικηκότων τάσσεσιν οἱ Ῥήτορες τὸ ἀμυνασθαι· ὅτε οἱ κακὸν τι παθόντες ἀντιπράσσεσιν τὰς προδιαθέντας.

Joseph. Ant. pag. 601. §. 3. 7.

Προδιαλύπω.

S. Chrysost. Hom. in Matt. II. 526. 35. ἔλω γὰρ ἀνωθεν προδιελύσω.

Clem. Alex. Strom. pag. 564. 34.

Phil. Jud. Op. pag. 4. C.

Προδιαλύπωσις.

Clem. Alex. Pædag. pag. 113. 15.

* Προδιαφθειρω. IV. 142. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 435. 27. τὰς μὲν προδιεφθαρμένους ὑπὸ τῆς πυρῆς διήρπαζον, &c. . 661. 10.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 76. 96. . 426. 71. τοσούτω δὲ καὶ ἀσφαλεστέρον, ὅσῳ ἔ' προδιεφθαρμένους ἐμε, ἔχων δὲ ξυμμαχὸν ἐμε, καὶ ἐκ ἐρημῶς ἀγωνιέται.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 493. 1.

Προδιεξιμι.

Cyrill. c. Julian. pag. 332. A.

* Προδιεξερχομαι. App. 1706. F.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 66. pag. 512.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 4. pag. 118. ἐπαναρχήσαντες μακρὰ διαίρεσιν ἀντιπαίζοντες· ταραχώδῃ δὲ, ὅταν ἀλωπέκες προδιεξέλθωσι, γίνονται.

Προδιορταζω.

Dion. Cass. Hist. pag. 54. E.

Προδιερταζομαι. I. 1235. F.

Aristot. Eth. Nicom. pag. 470. 1. Ed. Ox.

* Προδιερρευναω. App. 1706. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 745. 37. ὅθεν παλιν ἔλθω εἰς οἰκίαν ἐκ εἰσῆς προχειρῶς, μὴ προδιερρευνήσαντων τῶν παιδῶν τὴν οροφὴν καὶ τὰ θεμέλια.

Προδιερχομαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 6. 29. . 104. 42. δοκεῖ δ' ἡμῖν ἀρμοττεῖν προδιελθεῖν περὶ τῆς τῆ χρυσεῖς καλῆς τεύχεως τῆς ἐν τέλει τοῖς τοποῖς γινόμενης. . 163. 35.

Hippocr. Prædiæ. pag. 78. F. . 170. F. . 218. B. μελανῶν δὲ προδιελθόντων, κτείνει.

Xenoph. Κυνηγ. pag. 103. 3.

* Προδιηγεομαι. App. 1706. G.

Demosth. in Neæram, pag. 517. B. βέλομαι δ' ὑμῖν προδιηγέσασθαι πρῶτον, ἃ πέποιθαμεν ὑπ' αὐτῶν. . 530. B.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 267. 30. προδιηγασάμενοι πρῶτον ταυτά.

Lucian. Pseudolog. pag. 889. A.

* *Προδιήσεις.* I. 1426. C.

Lycophr. Alex. v. 14. Schol.

Προδιθεω.

Aristot. Probl. II. 787. B. ὅταν δε χρονισθῇ, ἢ θαλαττα προδιθεμένη, δια το προσφάλλον εἶναι, ποιεῖ ἀλμυρώτερον;

Προδιοικεω.

Demosth. in Timarch. pag. 190. B. . adv. *Aristocrat.* pag. 431. I. ἡοιμαστο δ' αὖτοῖς τῆλο το προέλευμα, καὶ προδιώκηο.

Lucian. Quom. Hist. &c. pag. 370. A. ὅταν μὴ παυν καλεπείη το πρᾶγμα, προδιοικήσασθαι τι ἐν τῷ προοιμίῳ.

Dion. Hal. II. 98. 34. ὁ Ἀχιλλεὺς, ζήλων τὰς αἰτίας, προδιοικεῖται το φανεραν γενεσθαι τὴν αἰτίαν τῶν δεινῶν. . 99. 8, 36. . III. 2. . 110. 19, 49.

Προδιοικησις.

Dion. Hal. II. 113. 15. ἡ δὲ τέχνη τῶν προοιμικῶν, προδιοικήσις τῶν παντὶ αἰῶνι.

Προδιοικητικός.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 24. 6.

Προδιομολοῖω.

Suid. Lex. II. 691.

Plat. Tim. III. 77. ult. ὃν καλοφόμεθα ραον, προδιομολογήσάμενοι τὸ τοιόνδε.

Aristot. de Morib. II. 19. A. ἐκεῖνο δὲ προδιομολογήσθω, ὅτι πᾶς ὁ περὶ τῶν πρᾶξεων λόγος, &c.

Προδιομολογήειν.

Aristot. Topic. I. 196. D. bis.

Προδιορθω.

Æschin. de falsa Legat. pag. 258. B. τῆλο γὰρ προδιορθέμαι.

Προδιορίζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 3. 40. . 4. 18. . 292. 6. προδιορίσαντες τὰς οικεῖας τὴν γραφὴν χρόνος.

Προδιωκω.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 422. 7. εἰλινὰς προδιώκοντας ἰδοιεν, ἀνεσέλλον. Vide Notam 7.

* *Προδιώξεις.* I. 1028. C.

Hesiod. Asp. v. 154. προίωξις. Sch. pag. 201. col. 1. ἦν καὶ προδιώξις, καὶ ὀπισθοδιώξις, ὡς τινες θεὰ ἐξωγραφημένα.

VOL. II. N°. XXII. 5.

Προδοκιμαζω.

Eustath. in Odyss. γ. pag. 732. 6.

Προδομαῖον.

Hesych. Lex. pag. 786. 2. Πρόδοσιν, προδομάτιον. . *Phan. Lex.* pag. 624. 2.

Προδοσέλαιος.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 351. 16.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 695. E. e *Carcino.* Αἱ αἰ λειψύδριον προδοσέλαιον, οἷος ἀνδρας ἀπώλεσας, &c.

* *Προδοῖς.* I. 999. G.

Suid. Lex. III. 180. Προδότης. το θηλυκὸν δὲ δια τῆς ἱ. Ὡς προδότι, καὶ παράγωγε, καὶ μύραινα σύ. sed II. 588. in V. Μυραῖνα legitur προδότη.

Aristoph. Thesm. v. 400. τὰς προδοτίδας. Schol. προδιδέσας.

Eurip. Helen. v. 840. Προδότις ἂν εἴης. . *Rep. Helen.* v. 1. pag. 446. Εἶω δὲ προδότις ἐκ ἡμῶν, τέκνον, σέθεν.

Προδύλλω.

Æschyl. Agam. v. 953. ὑπαί τις ἀρβυλας λυοὶ ταχὺ πρόδελον ἐμβασιν ποδῶν.

Προδροσμα.

Hesych. Lex. pag. 786. 2. Πρόδροσμα, τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα, ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα. *Salm. legit* Πρόδρομα. . *Phan. Lex.* pag. 624. 3. 1.

Προδυσυχω.

Isocrat. Panegy. col. 101. 2. οἰκῶν δὲ τὴν νησον, κατὰ μὲν θαλάσσαν προδεδυσύχηκεν, &c.

Προδυσωπεω.

Joseph. de Bello, Lib. II. pag. 181. §. 7. 1. Ο δὲ δημῶ, προδυσωπήσαι τὴν ὁρμὴν αὐτῆς βελόμεν, ὑπαντᾷ τοῖς στρατιώταις μετ' εὐφημίας, &c.

Προδωσέλαιος.

Vide supra Προδοσέλαιος.

Dion. Cass. Hist. pag. 630. D. τοῖς γὰρ αὐτοῖς ἐκλήμασιν οἷς τὰς ἄλλας μέλησαν ἐνεχόμενοι, το μὲν τι δι' ἐκεῖνα, το δὲ καὶ ὡς προδωσέλαιοι, προσαπώλλυντο.

Προεῖγραφο.

Dion. Cass. Hist. pag. 99. B.

Προεῖκαθημαι.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 237. 8. ὅπερ εἰωθασί

ειωθασι ποιεῖν, οἱ δια τας προεγκαθημένας αὐτοῖς ὁρμάς, ἐλιγνύντες τε καθήκουσι.

Προεγχειρεω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 212. 12. f. τε δ' ἀρνεμενε, φάσκουσι δε, μεираκιον τι Μεγαλοπολικὸν προεγχειρήσαι παρὰ την αὐτοῦ γνωμην.

* Προεδρεία. I. 1086. D.

Lucian, Jud. Vocal. pag. 28. D.

Προεδρεύω. I. 1086. D.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 175. B. νομον ἐθήκατε καινον, αποκληρεν φυλην ἐπὶ το βημα ἥτις προεδρεύσει. . c. *Ctesiph. pag. 274. C.* προεδρεύειν — οὐθ' ἡ προεδρεύουσα φυλη, &c.

Demosth. adv. Androtion. pag. 419. C. οἱ πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες της βουλῆς, &c.

Προεδρία. I. 1086. C.

Aristoph. Thesm. §. 481. Προεδρίαν. Schol. *Biset.* Προεδρία, τιμης ἐστὶ ὁ τοπ.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 175. B. ἀναγνώσκειν ἐν ὑμῖν τας νομους τας περὶ της εὐκοσμίας κείμενας των βουλευτων, και τον περὶ της προεδρίας των φυλῶν νομον, &c.

Lucian. De Somnio, pag. 5. C. . 6. B. . 30. 2. f. ἐν ἀπασι προεδρίαν εχειν ἀξιοῦν. . 124. B. . 129. A. . 227. C.

* Προεθίζω. I. 1097. C.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 560. 2. f. παλαι πεφυλακται, προεθίζαι, και τα ομοια.

Plutarch. de Vitioso Pudore, pag. 531. A. προεθίζουσιν ἡμᾶς ἐπὶ τα μειζονα.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 443. 5. ὃν χρὴ μιμεμενες, εἰς ὃ δεῖ ελθεῖν προεθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι.

Προειδωλοποιεω.

Heliod. Æthiop. Lib. IX. pag. 451. 8.

Προειρηνευω.

Joseph. de Bell. Lib. IV. pag. 297. 5. ἐν ᾧ προειρηνεύσας τα κατὰ την ἀναβολην, ἐπικουφίσειν ὥστε τας κατὰ την Ἰταλιαν φοβους.

Προεισαῶ. App. 1707. D.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 403. 6. f. Ταυτα δη μοι δοκῶσιν οἱ παλαι προεισαῶειν οὐ τρυφῆς και περισσίας χαριν.

Demosth. adv. Bæot. pag. 639. 4. f.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 76. 8. f. προεσάξατο σῆμα εἰρων κατὰ πολλων. . 465. 6. f.

Vide *Æmil. Port. Dict. Ionic.* in Voce Προεσαζαῖο.

Προεισαῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 839.

Προεισβολη.

Suicer. Thes. Eccl. II. 839.

Προεισενεγκω.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 560. 4. f.

Aristoph. Acharn. §. 321. ὦ Χαρνηίδαί.

Schol. — ἐν μια λέξει προεισενεγκάμεν το ονομα ολον, ὦ Ἀχαρνέων παῖδες.

* Προεισερχομαι. App. 1707. E.

Hesych. Lex. pag. 787. 1. . Phav. Lex. pag. 624. 3.

Demosth. in Aphob. II. pag. 558. B. και προεισεληλυθως, και ἀπαντα διωμολογημεν τον πατέρα οσα περ ἐκεῖν γραψας κατέλιπεν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 559. 8. τε δε Φιλίππης τας παρακολυθηνας φίλους κελευσαν προεισελθεῖν εἰς το θέατρον, &c.

Lucian. Pseudolog. pag. 888. 3. f. . 936. A. αλλα ὑφαιρήσω την ἀποβαθραν, προεισελθάν.

Προεισοδιον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 839.

Προεισοιω.

Demosth. adv. Polycl. pag. 707. C. δόξαν γαρ ὑμῖν ὑπερ των δημοτων τας βεβουλας ἀπενεγκεῖν τους προεισοίσοντας των τε δημοτων και &c.

Vide *Steph. App. 174. C.*

Προεισπῆλαιω.

Hesych. Lex. pag. 787. 1. Προεισπεπαικότες, προεισελθόντες. . *Phav. Lex. pag. 624. 3.* habet προεισπεπαικότες.

Προεισφερω. App. 1707. E.

Demosth. adv. Midiam, pag. 406. B. ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες ὑμῖν. . *Adv. Phæniipp. pag. 656. 7. f.*

Προεισφορα.

Demosth. adv. Polycl. pag. 706. C. εθηκα τας προεισφορας πρῶτον.

* Προεκβάλλω. App. 1707. F.

Callistrat. Icon. XIV. 7. pag. 906. και ὡπλισο δε ε μανίαις μονον εἰς τολμαν, εδε — αλλα και σιδηρον της χειρος προεκβέβλητο, ἐκθεοντι παραπλησι.

Προεκβάσας.

Προεκβάσις.

Eustath. in Odyss. A. pag. 24. 19.

Προεκδειμύω.

Suicer. Thef. Eccl. II. 840.

Προεκδέχομαι.

Joseph. de Bello, Lib. VII. pag. 417. 5. f.
 εκεινους μεν ηναγκασαν — εν τη κάλῳ πολεὶ
 παραμένειν, καὶ τες κινδυνος προεκδέχεσθαι.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1063. C.
 — ὅρη υψηλά τα προεκδεχόμενα ἀπαιῶας
 τες βορείως ανεμους.

Προεκδιδάσκω.

Jambl. de Vita Pythag. pag. 43. 3. f.
 Λεγῆναι δὲ Πυθαγόρας πρῶτον φιλόσοφον εαυ-
 τον προσαγορεύσαι, οὐ καὶνῶ μονον ονομαζο-
 υπαρχας, ἀλλὰ καὶ πρᾶγμα οικειον προεκδι-
 δάσκων χρησίμως.

Προεκδιδῶμι. I. 995. E.

Dion. Hal. II. 194. 23. . 195. 21. τας
 κραιστας συλλαξεις προεκδεδωκώς, sc. *Aristote-*
les. . 222. 1. Εν τοις προεκδοθεῖσι Περὶ της
μιμησεως ὑπομνηματισμοῖς ἐπεληλυθώς, &c.

Προεκδοσις.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 285. Δρωῖς οπως.
Schol. εν τη προεκδόσει εἰως εχει, &c. . v.
801. Schol.

Προεκδρομη.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 164. pag. 108.
 7. ἐκδρομὰς ἐποίησαντο, προεκδρομὰς.

Προεκθεσις. III. 1494. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 14. 7. —
 προοιμιον καθα καὶ ἐρρεθη προκατασκευην τινα,
 ἣν οἱ μεν φιλοσοφοι, σκοπον λογε καλῶσιν· οἱ
 δὲ ρήτορες, καὶ προέκθεσιν καὶ υποσχεσιν, &c. .
 198. 27. . 765. 29. . 1152. 46. . *Odyss.*
A. pag. 8. 4. . 23. 11. . 24. 16. . 203.
50. . 204. 4.

Dion. Hal. II. 49. 15.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 219. 13.

Προεκθείλον.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1133. B.
 Κανίανθα δ' Εραϊσθενες ἀποφασεις προεκθε-
 τέον.

Προεκθείκω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 16. 15. . Odyss.
A. pag. 46. 6. Σημειωσαι δὲ οἱ ταυῖα μεν,
προεκθείκῃ ὡσανει κεφαλαιωσις ἐς τῶν ἐσ-

σερον ἐπὶ Λαερτιά ρηθισομένων. . 55. 24. .
 375. 24. . 841. 17. . 843. 45.

Προεκθείκως.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 523. 41. .
1152. 51. . Odyss. O. pag. 562. 44.

* *Προεκθεω. App. 1707. F.*

Joseph. de Bello. Lib. II. pag. 185. §. 2.
 13. ἐκωκυον δὲ αἱ τῶν ἀπεσφάμενων γυναῖκες
 προεκθέεσαι, &c.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 6. 1. Ενθα δὲ
οἱ τοξοῖαι βαλλόντες τες προεκθέοντες τῶν
Θρακῶν, ἀνεσελλον. . 7. 13.

Προεκκαθαίρω.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 884. 2.
 της ψυχης δικαιοσυνη προεκκαθαρμένης.

Προεκκείμαι.

Suid. Lex. III. 190. Προνώπιον. προεκκεί-
μενον. προθυρον. . Phav. Lex. pag. 627. 1.

Eustath. in Iliad. A. pag. 761. 13. .
Odyss. A. pag. 48. 10.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 105. C. κο-
λυθδαιναν δ' εἰρηκεν Επιχαρμῶ εν τοις προ-
εκκειμένοις, ως μεν Νικανδρῶ φησι, το θαλασ-
σιον αἰδοῖον.

Προεκκρίνω.

Diog. Laert. Lib. IX. pag. 518. 10.
 καλ' ἰσον τοις καθαρῖκοις, ἃ τὴν ὑλὴν προεκκρί-
 ναντα, καὶ αὐτὰ ὑπεκκρίνεσθαι καὶ ἐξαπόλλυσθαι.

Hippocr. de Humor. pag. 50. 31.

Προεκκρύω.

Dion. Cass. Hist. pag. 215. C. προεκ-
κρύσας τες κατεχούσας αὐτον.

Προεκκλέω.

Demosth. de Cor. pag. 346. B. καὶ ταυτ'
ἦν προεξελεμένα. . 707. C.

Προεκλείπω.

Hipp. Epist. pag. 1274. 2. εὖ ἴσθι χαριεῖ
καὶ τῷ μελλοντι αἰωνι μὴ προεκλιπῶν Δημό-
κρίον ἥς ἐλπίζει προεργεσιν ἀληθείας.

Προεκπηδάω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 108. 5. εἰα
προεξέδραμον οἱ ἵπποις, προεξεπήδησαν, &c.

Joseph. de Bello. Lib. I. pag. 125. §. 5. 1.
Tryphon προεκπηδήσας εκ τινῶ φρενοβλαβεί-
ας, εαυτῆ μηνύης γινεῖται, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 319. 13. κατὰ γὰρ
τὴν μάχην τὸν υἱὸν αὐτῆ δια τὴν προθυμίαν προ-
εκπηδήσαι τῆ πατρὶ δεδομένης τάξεως.

Προεκπλέω.

Προεκπλέω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 82. 11. και το προεκπλεῦσαι ποῖ, ἐξορμειν, [προεξορμειν] και προορμειν. . pag. 84. 1.

Προεκπλησσω.

Plut. Lysand. III. 36. 7.

Lucian. Alex. pag. 481. A. . 864. A. τῆς αἰαςι προεκπλήξας το δῆλρον, και &c.

Προεκπονέω.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 658. C. οἱ και Σιμωνιδης μνημονευει εν ιαμβῳ ἔῃ αρχη, Πολλα μεν δη προεκπονῆ, Τηλέμεροῖε, &c.

Προεκρηγνύω.

Hippocr. de Humor. pag. 50. 30. ωσπερ και αἱ νεσοι, εαν προεκρηγνύωῃαι, &c.

* Προεκλῆκομαι.

Plut. de Consolat. ad Apollon. pag. 107. A. ει γαρ προήδειμεν, καν προεξέλκοντο τινες ταις λυπαις, και πριν αποθανειν ἐτεθνήκεσαν.

* Προεκλῖθῃμι.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 16. 14. f. Αφεμεντες δε τῶν, λεγειν ὥρα περὶ των προκειμενων, επι βραχυ και κεφαλαιωδῶς προεκθεμένους τας εν τη Προκαλασκευῇ πραξεις.

Lucian. Quom. Hist. &c. pag. 370. B. τας αἰας προεκλῖθέμενοι, και περιοριζων τα κεφαλαια των γεγεννημένων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 28. 12. και τας κατα μερῶ αἰωνων πραξεις ἐκθησόμεθα μεχρι Αμασιδῶ τε βασιλεως, προεκθέμενοι κεφαλαιωδῶς την αρχαιοτάτην αἰωῖν των κατ' Αἰνυπτον. . 96. 26. . 306. 9. . 312. 26. . 531. 18. . 558. 20. . 631. 29. 1

Dionys. Hal. II. 214. 12.

Προεκλῖκῶ.

Hesych. Lex. pag. 787. 1. Προεκλῖκός, χαριστικός. Infra in ead. col. Προεσηκῶ, προελικός, χαριστικός. . Suid. Lex. III. 182. Προελικός. Vide Notam Cl. Kust. . Phau. Lex. pag. 625. 1. 3.

* Προεκλῖκῶ.

Aristot. de Hist. Animal. I. 847. B. προελῖκῃσι μεν εν προ ἀρκῆρε.

Προεκλῖσχω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 108. 5.

Joseph. de Bello. pag. 53. §. 5. 9. των τε ιδιων προεκλῖσχει πολυ, και διακοψας το σιφῶ των πολεμιων, &c.

Plut. Pelop. II. 223. 10. ὁ δε Πελοπιδης εν τῶ προεξέδραμε, και &c.

Phil. Jud. de Abrahamo. pag. 371. D. και θρασυῖη μεν προπηδωσι και προεκλῖσχειν οφθαλμοι.

Προεκλῖποω.

Phil. Jud. de Mundi Opif. pag. 3. E. βεληθεις τον οραλον τῶν κοσμων δημιουργῆσαι, προεξέλῖπῃ τον νοῆον, &c.

Προεκφύω.

Plut. de Virt. Mulier. pag. 250. E. Οαλερια μελα τριων προεξέφυεν οἰκείων εις το τε Πορσίνα στρατοπεδον, &c.

* Προεκφοβέω.

Plut. C. Mar. II. 506. 7. ειπε ανακαλαμενοι σφας αἰας, ειπε τις πολεμικς τη προδηλωσει προεκφοβῶντες.

Lucian. de Saltatione, pag. 505. B. και προεκφοβῆσειε τη ορχησει τον πολεμιον.

* Προεκφοβῆσις.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 325. 95. δια το μη εκ παραλάξεως, απο δε τοιαυτης ξυνυχιας και προεκφοβῆσεως την μαχην μαλλον γενεσθαι.

Προεκχεω.

Lucian. Pseudolog. pag. 889. A. μητε δε εμε προ αἰας επαινεσης — μητε τα εκεινω προσοντα προεκχέης αἰτως.

Προεκχωρεω.

Dion. Cass. Hist. pag. 172. A. προεξεχώρησε μεν προ τον Πομπήιον.

Προελκνύω.

Soph. Aj. v. 245. Schol. ὥρα τινα ημων — προελκυσάμενον την εσθητα, τοις καλυμμασι την κεφαλην κρυψάμενον.

Προελκω.

Suid. Lex. I. 785. Επακλῆρες. — προελκονται γαρ οἱ κυνες της κυνηγῆας επι τα ἐπιγόμενα.

Aelian. Var. Hist. Lib. IV. Cap. 15. pag. 362. 10. προσέλαττε τοις ἀντιπαλαισάς εξω της γραμμης αἰον προέλκειν.

Προεμβαινω.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1107. B. — αλλα τον ἐμβάνα και μεχρις ομφαλου προεμβάνα, ευθυς εξαιρεσθαι.

* Προεμβάλλω.

* Προεμβαλλω. I. 681. H.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 324. 14. τηλικῶτον γὰρ προενεβέλλῃκει κατ' ἐλπισμὸν τοῖς οὐλοῖς.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 280. 22. ἐς γὰρ τὸ ἐμπροσθεν ἐκ οἷοι τε εἰσὶ, προεμβαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερέων.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 253. 40. ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλλόντων, ἔβησαν ναυὸν ἀπολλύεσσι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 499. 32.

Προεμβάλλω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 183. 8. f. — προεμβάσσειεν εἰς τὴν πρὸ τοῦ ἐθνὸς ἀπέχθειαν.

Προεμπληθω.

Lucian. Calumn. &c. pag. 879. A. ὧτα — ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα.

Προεμφαινω.

S. Chrysost. Hom. in Matth. II. 528. 15. ὁρᾷς ἔχει τὰς ἀποστολὰς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς προφητὰς τὰ ἐπονειδισὰ μέγα ἀκριβείας διηγεμένους, καὶ πανήθεν τὸ παθὸν ἀνακηρύττοντας καὶ προεμφαίνοντας;

Προεμφρατῶ.

Clem. Alex. Pædag. pag. 198. 29. αἱ μέγα τῶν δικαίων συναναστροφαι, προλαμβανέσαι καὶ προεμφράττειν τὰ ὧτα, τοῖς ἀπαλεῖν τῆς ἀληθείας βελομένοις.

Προενδεικνυμι.

Æschin. Orat. c. Ctesiph. pag. 305. C. πῶς ἂν ἐν ἐγὼ προενδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ, εἰ γέ μὴ ταυτὸ ἐνυπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθενὲς ἴδομεν.

Προενδημεω.

Joseph. Ant. Lib. II. pag. 109. 6. f. ἐκ ἡπορεῖ τὸ θεῖον τὴν πονηρίαν αὐτῆς ποικίλοις κακοῖς καὶ μείζουσιν τῶν προενδεδημηκότων μέερχομενον βασανίσαι.

Προενδιδῶμι.

Plut. de Virt. Moral. pag. 444. C.

Hippocr. de Articulis. pag. 831. G. καὶ τὰ ἀποπιπτοῦσα ταχέως ἀποπιπτεῖ ἤδη τῶν ὀστέων προενδεδωκότων.

Προενεγκέον.

Aristoph. Nub. v. 1162. Λυσανίας. Schol. ἐκτρίψαμένως δὲ προενεγκέον τὴν πρῶην καὶ τὴν τρίην συλλαβὴν.

* Προενεγκω. App. 1708. B.

Aristoph. Lysistr. v. 619. Schol.

VOL. II. N°. XXIII. 1.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 328. 6. καὶ ἐπεὶ δὲ ἐκ τῶν συνοδῶν, ἀμὰ πολλὰς δικαιοσύναις προενεγκόντων ἀλλήλοις, ξυνεχωρεῖτο, &c. Schol. προεβαλόντων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 376. 1. καὶ παρὰ χρημὰ πᾶσιν ἰμάται καὶ χιτῶνας ἐνδοθεν προενέκας ἐδωκε. . 461. 11, 18. προενεκαμένους.

Προενεδρα.

Hesych. Lex. pag. 786. 2. Προδοκῆσι, προενέδραις, προόδοις.

Προενεκέον.

Eustath. in Iliad. E. pag. 421. 21.

Eurip. Med. v. 500. Schol. ταῦτα δὲ ἐν ἡθείᾳ προενεκέον, φέρε δὴ ὡς φίλῳ σοὶ διαλεχθῶ.

Æschyl. Eumen. v. 144. Schol.

Προενερέω.

Clem. Alex. Strom. Lib. IV. pag. 634. 20. τὰ μὲν γὰρ προενερέθηκα, ἀφείθη τὰ δὲ ἐπιγινόμενα, ἐκκαθαίρειται.

Προενηχέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 840.

Προενθυμεομαι.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 169. 3. f. κελεύει τὴν τοῖς προσιῦσιν, ἐκεῖνα προενθυμηθεῖσι τὰ ἐξ ἑστέων ἐφορᾶν.

Προενοικέω. App. 1708. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 240. 39. τινὰς δὲ κοινῇ μέγα τῶν προενοικέντων Κρητῶν καλῶκησαν. . 464. ult. προενοικέντας.

Προενσείω.

Plut. Eumen. III. 344. 9.

Προεξαγγέλλω.

Demosth. de falsa Legat. pag. 233. A. τὴν δὲ ἄτην ὁρῶν σείχεσαν οὐκ τὴν ἐπὶ Φωκέας στρατείαν, ἢ προεῖπεν, ἢ δὲ προεξήγγειλεν.

* Προεξαῖω. I. 76. F.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 176. A. προεξαχθῶ τι ῥήμα εἰπεῖν, ὃ ἐστὶν ὁμοῖον τοῖς ἐρλοῖς τῆς Τιμαρχίας.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 548. 14. τὴν ληϊὴν προεξαῖα, ὅλγες ἐς τὸν αἰσάλον.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 450. 57. ὁ Γυλιππῶς τὰς μὲν ὀπλίας ἐξω τῶν τειχῶν μαλλον ἢ προῖερον προεξαῖα γὰρ ξυνεμιστὲν αὐτοῖς. . 490. 70. προεξαῖα γόμενοι. . 520. 46. προεξαῖα γόμενοι.

Προεξαδυναῖω.

Hippocr. Prædict. pag. 67. G. Αἱ προεξαδυναῖαι.

ἐξαδυνατήσαντων παραφροσύναι, κάκισται, &c. . pag. 131. E.

Προεξαίρω.

Aristoph. Equit. §. 378. Schol. γλωτῆς προεξηρημένης. Vide Not. Cl. *Kust.* pag. 108. *Scribendum est*, γλωτῆς προεξηρημένης, i. e. linguâ ante extractâ, vel exemptâ: ab ἐξαιρεῖσθαι.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1014. 5. και εδοξε Λυκίους και Ροδίους προεξαίρειν, &c.

* *Προεξαίσσω.* App. 1708. C.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 533. 20. προεξαίσσοντες δὲ καὶ ἓνα, και δέκα, &c.

Προεξαμαρτάνω.

Isocrat. Archidam. col. 181. 5. εν δε τοις τέτλων, αφεσαναι μεν ηδη Μεσσηνης, προεξαμαρτάνοντας δε τετ' εις υμας αυτας, &c.

Προεξαναλώ.

Dion. Hal. II. 241. 42. προεξαναγόμενοι δε οί Συρακούσιοι &c. Hæc e *Thucyd. Hist. Lib. VII.* pag. 490. 70. descripta sunt, ubi legimus Προεξαγαγόμενοι. Vide Notam.

Προεξανθεω.

Plut. de his qui fero &c. pag. 552. C. εως αλοπα πολλα και φαυλα προεξανθοῦσιν και μεγαλαι φύσεις, &c.

Προεξανθημα.

Aristoph. Thesm. §. 523. Schol. Κύτλαρος λείπει το πωμα της βαλανς, οπε εκκαθηθ' η βαλανς — η το της ροιάς προεξανθημα.

Προεξαποσελλω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 329. 13. Γαιον Κενήνιον καλα σπεδην δες τέτρακισχιλις ιππεις, προεξαπέσειλε, &c.

Προεξαρίω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 112. 29. εχων δ' εκ των ὤμων προεξηρημένου πέλκευν, &c.

* *Προεξασθενεω.* App. 1708. D.

Joseph. de Bello. Lib. III. pag. 232. 8. f. ως των καλιδειν πειρωμένων τας οψεις προεξασθενειν τε βαθεσ.

Aristot. Problem. II. 685. E.

* *Προεξεδρα.* App. 1708. D.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 397. 3. f. και προεπεποιήο γαρ επι κολωνῶ επιηδες αυτω ταυτη προεξεδρη λιθε λευκῃ.

Προεξειμι.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 168. 10. το

μη προεξιόντας των οπλων, τα εγλυς της πολεως κακωρειν. Schol. λειπει το δια. δια το μη προεξιόντας των ὀπλῶν.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 942. 2. f.

* *Προεξελαυνω.* App. 1708. D.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 164.

Plut. Nicias. III. 239. 13. Ηρακλειδην, προεξελάσαντα τῷ πλοιω, ναυς Αττική διωκασα κατελάμβανε. . *Oth. V.* 405. 12. προεξελάσαι. . 412. 4. προεξελαύνοντες.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 986. C. ειπε, ὦ Χηνίδα, οπως μεν προεξηλασα των αλλων ιππεων επι τε ιππε τε λευκε, &c.

Προεξενεγκω.

Dem. Phal. de Elocut. §. 51. pag. 38. 4. ει δε προεξηνεγκεν αυλο, ασθενεσερον αν το τήκει επιφερομενον εφανε.

Προεξεπισαμαι.

Æschyl. Prometh. §. 101. παντα προεξεπίσαμα σκεθρως τα μελλον', εδε μοι πολαινιον τῇμ' εδεν ἔξει. . §. 698. προεξεπίσασθαι τορῶς. Schol. β. γνωσκειν ἀληθῶς, βεβαιῶς.

Προεξεργαζομαι.

Aristot. de Sophist. Elench. I. 314. B. Ταυτης δε της πραγματειας, ε το μεν ἦν, το δ' εκ ἦν προεργασμένον· ἀλλ' εδεν παντελως ὑπῆρχε.

Pausan. Attic. pag. 84. 4. f.

Προεξερευναω.

Eurip. Phæn. §. 92. Επισχες, ως αν προεξερευνήσω σῖτον, &c.

Æneæ Comment. Poliorcet. pag. 1664. 26. μηδε τετες — προεξερευνῶντας τε και προκαλαμβάνοντας τα υψηλα των χωριων.

Προεξερχομαι.

Lucian. Philopseud. pag. 828. B. (ἐφθάκει γαρ ως εφασκον ελιδον προεξεληλυθῶς) Vide Ed. *Amst.* Vol. III. 34. 28.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 155. 10. Αἰλιῶ προεξεληλυθῶς εἰρχεν εις Σαρδόνα μελα των στρατοπέδων.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 495. 36. Συρακεσιοι — τῷ μεν περὶ προεξεληθόντες, &c.

Dion. Hal. I. 36. 28. προεξελθεῖν κελευει της πολεως &c. . 1. 37. τοις προεξεληθῶσιν &c. . pag. 37. 6. προεξεληλυθότες. . 41. 19.

* *Προεξελαζω.* App. 1708. D.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 166.

Lucian. Abdicat. pag. 460. A. και ολως

ἀν τις αὐτὰ προεξείλῃ, πανυ ἀξίόπισ' ἀν εἴη, &c.

Προεξευκρίνω.

Hippocr. Aphorism. pag. 1244. D. καὶ τὸ προεξευκρινήσας ποιεῖν.

Προεξεφίημι.

Soph. Trach. §. 771. τὸ σὺν φερῶν δώρημα θανάσιμον πεπλον, ὃν κείνῳ, ἐνδύς, ὡς σὺ πρῶξεφίεσθαι, &c. Schol. ὡς σὺ ἐνείλῃ.

Προεξηγεομαι.

Dion. Hal. II. 112. 19. ἡ δὲ διοίκησις ἐκείνη, τὸ προεξηγήσασθαι, &c.

* Προεξοδεύω.

Joseph. de Bello. Lib. VII. pag. 413. §. 4. Τὰ δὲ ἑβραϊκῶς παντὶ — ὑπο τοῖς ἡγεμόσι προεξωδεύκοντο, &c.

Προεξομαλίζω.

Joseph. de Bello. Lib. III. pag. 231. §. 3. 4. *Vespasianus* πεμπει πῶδες τε καὶ ἵππους τὰς προεξομαλίζοντας τὴν ὁδόν, &c.

Προεορῶ.

Herodian. Hist. Lib. I. §. 49. 15. pag. 40. διὰ ταῦτα τοὶ καὶ μετὰ νῦν Ἰταλιῶται, τὰ μὲν Κρονία προεορῶντες, θεῶν τὰ λαθόντι.

Προεπαγγέλλω.

Epist. ad Rom. I. §. 2. ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτὸς ἐν γραφαῖς αἰαῖς.

Dion. Cass. Hist. pag. 19. A. ἐπεὶ δὲ αἱ τε Ἀρχαίρεσται προεπηγγελλόμεναι ἦσαν, &c. 67. A.

Προεπαγγέλλω.

Dion. Cass. Hist. pag. 86. C.

* Προεπαίνω.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 189. 86. ὅξως δὲ τι λέγοντο προεπαίνεσθαι.

Προεπαφίημι.

Lucian. Toxar. pag. 638. B. καὶ ἐπειδὴ προσιόντας εἰδομένους αὐτοὺς, ἀνέπῃγον, προεπαφέντες τὸ ἵππικον.

Προεπεξορμαω.

Lucian. Mort. Dial. pag. 150. B. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπηλαυνεν, ὡς διηγεῖτο, πολλοὺς τῶν ἄλλων πρὸς ἐξορμήσας.

Προεπιβλέπω.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 27. 23. καὶ προεπιβλέπειν αὐτοῖς μάλλον ἢ ἀνέπιβλέπειν.

219. 13. Vide *Dion. Hal.* II. 248. 31.

Diod. Sic. Bibl. pag. 706. 36. προαισθημένων δὲ τῶν προεπιβλεπομένων, ταύτης μὲν τῆς ἐπιβολῆς ἀπέφυγεν.

Προεπιδίδωμι.

Clem. Alex. Strom. pag. 823. 43. ὁ δὲ, καθ' ὁμοίωσιν, ὡς ὁ πρόρεπομενος ἐβρῶν εἰς ἐπιδόσιν τῷ προεπιδόναι.

* Προεπιζεύξω.

Eustath. in Iliad. E. pag. 462. 3.

Προεπινόω.

Phau. Lex. pag. 7. 3. Ἀγένητον, οὗ κατ' ἐσὶν ὑπαρχόντων, οὐδὲν προεπινόεται τῶν ὄντων.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 169. A.

Marc. Anton. de Reb. suis. Lib. V. §. 12. pag. 155. 4. ἐκ αὐτῶν ταῦτα προεπινόησας, — τὰ δὲ γε τοῖς πολλοῖς φαινόμενα ἀγαθὰ προεπινόησας τίς ἐξακέλει, &c.

Προεπιξενόω.

Lucian. Bis Accusat. pag. 746. B. πάλαι γὰρ τὴν ἀδικίαν προεπέξενώσθαι αὐτοῖς.

Προεπισκέπτομαι.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 536. C. Περὶ μὲν ἐν τῇ Κοίλῃς Ἠλιδὸς καὶ τῇ Βεπρασίου τὰ ὑφ' Ὀμήρου λεχθέντα προεπέσκεπται ἡμῖν.

Προεπισκοπέω.

Lucian. de Merc. cond. pag. 237. C. ἀλλὰ μὴ ἐνδοθεν ἐκ τῆς μυχῆς προεπισκόπησον.

* Προεπιχειρέω.

Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 360. 23. καὶ παροξύνας αὐτὸν ἐπέστειλε Μιθριδάτη προεπιχειρεῖν. 393. 9. f.

Plut. Thes. I. 10. 3. *Poplicola.* I 233. 8. ἐγὼ δὲ κληρῶ λαχὼν καὶ προεπιχειρήσας, οὐκ ἀχθομαι τῇ τύχῃ διαμαρτῶν ἀνδρῶν ἀδελφῶν, &c. *Galb.* V. 380. 6.

Προεπιχειρήσις.

Dion. Hal. I. 134. 27. φυλακῆς δὲ μάλλον ἢ προεπιχειρήσεως πρόνοιαν ἐλαμβανόν, &c. pag. 638. 7.

Προεποιέω.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 331. A. συνέφυλαξαν καὶ τὰ τῶν προεποιήσαντων γέννη. 816. C.

Προεργάζω.

Hesych. Lex. pag. 787. 1. Προεργῆσαι, πρῶτα.

* Προεργάζω.

* Προερωλω. I. 1906. F.

Lycophr. Alex. v. 1. Schol. ὁ Πριαμὸς ἐν-
ταυθα μὲν ἐφαίνεται ἐρωτῶν ἐκ δὲ τῆς λέξεως δη-
λοῦνται λοιπόν, ὅτι προηρώτησεν.

* Προεσθιω. I. 1910. E.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 52. D. ἐπ-
ακτικώτατα δὲ πρὸς πόσον τὰ αμυγδαλα προ-
εσθιόμενα. . E. *Plutarchus* dicit, ἰάβρον τινα
ὑπερβάλλει πάντας ἐν τῷ πίνειν, φωραθῆναι προ-
του πότῃ προεσθίουσα πικρὰς αμυγδαλάς &c.

* Προεσις. I. 1671. D.

Aristoph. Thesm. v. 564. Schol. *Bourd.*
[Σιφῶν] ὀρίανον τι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς
ἐμπρησμοῖς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 101. 37.

Aristot. Problem. II. 701. D. περὶ τὴν
πρόεσιν τοῦ σπερματῶ.

Προείπον.

Dinarch. c. Demosth. pag. 104. A. οὐ
προείπον ἐσὶν ὑμᾶς αὐτοὺς, ὡς Ἀθηναῖοι, ταῖς τε
μιαρὰς καὶ γόητῃ τετρεθέσσειν, εὐδὲ προσείπον
τῆς οἰκίας. . 105. 2. f.

Προείπε. *Thes. App.* 1708. F.

* Προελοιμαζω. App. 1708. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 85. 15. Ὅτι
μετὰ εἰς ἀλαραζίαν ψυχῆς, τὸ προελοιμασθῆναι,
καὶ εαυτὸν προμαλαξάει τὴν παραδοκίαν τε μελ-
λουσῶ λυπηρῶ.

Epist. ad Rom. IX. v. 23. ἵνα γνωρίσῃ
τον πλεον της δοξης αὐτῆς ἐπὶ σκευῇ ἐλεους ἂν
προηλοίμασεν εἰς δοξαν.

Plut. Lacan. Apophth. pag. 230. E. ἐκε-
λευσε τὸ προηλοίμασμένον Περσικὸν δεῖπνον πα-
ραθεῖναι.

Προευαγγελίζω.

Soph. Trachin. v. 339. Schol.

Epist. ad Galat. III. v. 8. προευαγγελί-
σατο τῷ Ἀβραάμ, ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ
πάντα τὰ ἔθνη.

Phil. Jud. de Mundi Opif. pag. 7. A.
Οὗτοι δὲ εἰσιν ἐσπερα τε καὶ πρωΐα ὧν ἡ μὲν
προευαγγελίζεται μελλούσῃ ἡλίον ἀνίσχειν, &c. .
371. D.

Προευδοκιμew.

Dion. Hal. II. 71. 20.

Προευεργετew.

Pind. Pyth. Od. B. v. 32. Schol. τελο δὲ
εἶπε, διὰ το, τῆς Λοκρῆς χάριν ὁμολογεῖν τῷ Ιε-
ρωνί, προευεργετήσασθαι αὐτῆς.

Προευλαβεομαι.

Demosth. c. Aristog. pag. 503. A. —
μη περιμείναντας τι παθεῖν, ὃ μὴ δημοσίᾳ γε-
νοῖο, ἀλλὰ προευλαβηθέντας.

Προευελίζω.

Aristoph. Av. v. 686. Schol. ὡς θεοὶ δὲ
ἐσόμενοι προευελίζεσι τὰς ἀνθρώπους, &c.

Προεφωδew.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 860. C. νυν
δὲ περὶ τῶν Ὀλυμπηνῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς με-
χρι τῆς Ταυρῆς παραλλήλων τοῖς προεφωδευμέ-
νοις λέγωμεν.

Προεφοραw.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VII. §. 49.
pag. 224. ἐξεστὶ καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν.

Προεψew.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 381. B.

Hippocr. de Morb. pag. 497. 23. τελο δὲ
ὀρεσες ἐν ὑδάτι προεψήσας, εἶλα &c.

Προζωγραφεw.

Iust. Mart. Quæst. &c. pag. 430. D. ἐν
τῇ ἐκείνου γεννησεί προζωγράφῃσα τοῦ Χριστοῦ
τὴν γεννησιν, &c.

Προηγήειρα.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1180. Ἐνθα καὶ
ἐννάθη, πομπῇ βοῶ, ἣν οἱ Ἀπολλων Ὀπάσε
μαντοσύνησι προηγήτειραν ὁδοῖο.

* Προηγήηρ.

Eurip. Bacch. v. 1157. Ταυρον προηγήη-
ρα συμφορας έχων. . *Incert. Fragm.* v. 189.
pag. 509.

Προηγήηρ.

Soph. Oed. Tyr. v. 1316. βωμῆς γε μελῶ
καὶ προηγήῃ τινὸς δεῖται.

Eustath. in Odyss. A. pag. 31. 26.

Προημένw.

Lucian. Bis accusat. pag. 755. ult. οἰσθα
ὅτι διαφορὸν καὶ ἀδιαφορὸν, καὶ προημένον, καὶ
ἀποπροημένον;

Cic. de Fin. Lib. III. Cap. 15. pag. 247.
7. . Lib. IV. Cap. 26. pag. 340. ult. Ed.
Dav.

Προηορευμενω.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 233. B.

Προηορεια.

Thom. Magist. Nom. Att. pag. 155. 6. f.
ubi citatur *Lucian. Pisc.* pag. 208. C. Ed.
Par.

Par. Vide Notam ad Vol. I. 592. 9. Ed. Amst. 1743.

Προητ/αομαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 373. 20. προητ/ημέ-
νων. . 580. 13. προητ/ημένων γαρ των ιππεων,
οιονει τις προαγών εβέβαιε της ολης νικης.

Προθεμενίζω.

Hesych. Lex. pag. 787. 2. Προθεμενισά-
μεν, περιπ/υζάμεν. . Phav. Lex. pag.
625. 1.

* Προθεραπεύω. App. 1709. E.

Plat. de Rep. II. 429. E. εάν τε τις αλλα
χρωμα/α βαπ/η, εάν τε και ταυ/α μη προθε-
ραπεύσας.

Josepb. de Bello. pag. 220. 10.

Προθελ/ικ. III. 1510. D.

Dion. Hal. II. 215. 21. εν δε τοις συνδε-
τικοις και τοις προθελ/ικοις μορίοις, &c.

* Προθεωρεω. I. 1512. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 831. E. μη
προθεωρήσαντες το πε εχουσιν, ασκεπ/ως λέ-
γουσιν.

Hippocr. Epist. pag. 1283. 28. τα δηλα
καθαπερ αδηλα μη προθεωρεύ/ητες.

* Προθεωρία. I. 1512. C.

Phav. Lex. pag. 106. 1. Αποκάλυψις,
προδ/ωσις, προθεωρία. . Hesych. Lex. pag.
125. 1.

Προθευλλεω.

Lucian. Patriæ Encom. pag. 919. A.
Οτι μεν εκδε γλυκιον ης παλ/ιδ. φθανει προε-
δ/ευλλημένον.

Προθυμη/ε.

Plat. de Leg. II. 770. B. Αλλ' ουν πει-
ρά/εα γε και προθυμη/εα.

Προθυμη/έον. Adv. Thes. App. 1709. G.

Plat. Tim. III. 50. A. . 87. B.

Προθυμιαω.

Josepb. Ant. Lib. III. pag. 162. 7. f.
την τε σκηνην και τα περι αυ/ην σκευη ελαιω
τε προθυμιαωμένω καθως ειπον, και &c.

Προθυμοποιεω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 23. 30.

Diod. Sic. Bibl. pag. 427. 7. διο και ταις
ψυχαις εϋθαρσεις ο/ητες, πολλας και των αλ-
λων προθυμοποιε/ον εις τας υπερ της ελευθε-
ριας κινδυνας.

Προθυρα/ε.

Suicer. Thes. Eccl. II. 842.

Προθωρακιον.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1184. C.
επιπορπημα, ως εφην, δορα και προθωράκιον.

Προΐεω. I. 1653. F.

Hom. Odyss. Ω. γ. 521. προΐει. Eustath.
ad loc. pag. 846. 47. Το δε προΐει, νυν μεν,
χρονα εσι παραλ/α/ικη, προ δε ολ/ων, [γ. 518.]
προσαλ/ικως ειχε — αυ/ι τε προπέμπε. Vide
Hederici Lex. in V. Προΐει.

Προΐζεω.

Hesych. Lex. pag. 788. 1. Προΐζήσαντες,
προσκομίσαντες. . Phav. Lex. pag. 625. 3.

Προΐζω. App. 1710. A.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 479. 6. f.
επει δε απικομεν. προΐζε/ο, παρησαν με/α-
πεμπ/οι οι — και ιζον/ο, &c.

Προικίζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 539. 29.

Προικοφορεομαι.

Eustath. in Odyss. Σ. pag. 675. 47. αφ'
ης αυ/ε την υβριν ταυ/ης προικοφορεΐται.

* Προΐσορεω. App. 1711. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 288. 30. προ. δε
την συνεχ/η τοις προΐσορ/ημένοις διήλθον επάνι-
μεν. . 396. 3.

Προκαθαρπαζω.

Hom. Iliad. B. γ. 302. Schol. Οσες προ-
καθαρπάσας ο θαναλ/ε μηπω προσήλθεν.

Προκαθαρσις.

Vide supra Προά/ινευσις.

Προκαθεζομαι. I. 1082. B.

Dion. Hal. I. 310. 13. και προκαθεζό-
μεν. τη πολει, προσβόλας εποιε/ο συνεχείς.

Lucian. Jur. Trag. pag. 684. D. π/ο-
ε. εν αυ/ων προκαθεδεΐται ;

* Προκαθη/εομαι. App. 1711. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 247. 20. προκαθη-
γεμένε τε Λεωνίδε.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 226. 3. αι/ιας
δε, τας προκαθηγεμένας των κρισεων και δια-
λήψεων. . 282. 3. f. . 342. 1. και γαρ προ-
καθηγέ/ο και προεκινδυνεον ε/οι, &c. . 596.
5. f.

Dion. Halicarn. I. 315. 14.

Προκαθηγήτης.

Heliod. Aethiop. pag. 458. 4. f.

Προκαθησις.

Hesych. Lex. pag. 786. 2. Προεδρία, προκαθήσις, προτίμησις.

Προκαθημι.

Suid. Lex. III. 184. Προκαθείς. προπέμψας. Προκαθείς δε τινος των στρατιωτών, ες ελπίδας των σπονδών υπηγάγειο. *Phau. Lex. pag. 626. 1.*

Demosth. de Class. pag. 73. B. εις δε την ταραχην ταύτην και την αλγιστάτην, παραινώμη προκαθεῖναι την πολιν ημων. 210. B. προκαθήκεν.

Προκαθισις.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 853. 3. καθηπείλο δε αύτε ηγεμονων τινων εν τω στρατιωτικω μέλασσαις επικαλῶν, και προκαθισιν επι θρονον βασιλείας, &c.

Προκαθοσιω.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 822. 14. f. οθεν και πειθομεθα τας ανθρωπινας πραξεις υπ' εκεινης προκαθοσιῶσθαι της τε γενεσθαι παντως αναγκης, &c.

Heliod. Aethiop. pag. 514. 13.

Προκακοπαθεω.

Aeschyl. Suppl. v. 871. βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν ολομεναις παλάμαις.

Προκακῶ.

Aeschyl. Pers. v. 992. Περσαις αλγυοις κακὰ πρόκακα λείεις. Schol. — πρόκακα, ἤτοι τα προτέγοντα κακα. ἢ πρόκακα, αὐτὴ τε απλως κακὰ, μηδεν τι της προ προθεσεως σημαινουσης. v. 995.

Προκακω.

Aristoph. Ran. v. 33. Schol. ἐνίκων ναυμαχία οἱ Αθηναῖοι, συμμαχεύων δελων, προκακωθέντες αλλαις ναυμαχίαις.

Joseph. de Maccab. pag. 519. 20. ἡ θεία προνοια τον Ισραηλ προκακωθέντα διέσωσε.

Clem. Alex. Strom. pag. 487. 4.

Προκανον.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 225. pag. 135. 8.. §. 245. pag. 143. ult.

* Προκασηνῶ. II. 69. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 322. Diod. Δινηθείς προκασηνῶ. prono capite.

Προκαρω.

Hippocr. Prædict. pag. 81. B.. Coac. Prænot. pag. 121. A. Τα μέλα ριζῶν επισχομενα ἔρα, πονηρα και σπασμωδεα, αλλως τε και προκαρωθέντι.

Προκαλαβαινω. I. 649. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 501. 35.

Προκαλαγέλσις.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 97. 4. ἀκηρυκεί. Schol. ανευ κηρυκειας, ως εχθροι, ανευ κηρυκείας μαλλον και προκαλαγέλσεως.

Προκαλαβνυμι.

Hom. Odys. Γ. v. 296. Schol.

Προκαλαβω.

Lucian. Catapl. pag. 230. B. και μη ισως υμων προκαλαχθήσομαι.

Προκαλαβῶη.

Arrian. de Exer. Alex. pag. 39. 14. επιδη εμαθον οἱ ναυαρχοι των αμφι Νικανορα την εν τη Λαδῃ προκαλαβῶγην, &c.

Προκαλαδελω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 291. 10. προκαλαδεδλωμένων των εν τη Ασία Ελληνιδων πόλεων, &c.

Προκαλαθεικῶ.

Phau. Lex. pag. 236. 2. Εἶεν, ποῦ μεν εἰς ρημα — ποῦ δε επιρρημα ἀποθείκον και προκαλαθεικόν, &c.

Προκαλακαιω.

Dion. Cass. Hist. Lib. LX. pag. 688. D. τα γαρ γραμματα τε Κλαυδιε — παντα προκαλέκαυσεν.

Xenoph. de Cyri Exer. Lib. I. pag. 41. §. 2. οἱ τες προκαλακαίουσας ἱππέας ἢ καλακαῖνοι ἂν ενεδρευσας, ἢ ζώνας πολλας αὐτων ἔλοι, &c.

Προκαλακειμαι.

Lucian. de Merc. conduet. pag. 251. B. εἰ ὑπεροφθείη υπο των προκαλακειμένων, &c.

Προκαλακλαω.

Joseph. Ant. Lib. X. pag. 524. 7. f. καλῆντο τον προφήτην ως μεμνηότα και τας ψυχας αὐτων προκαλακλῶντα, &c.

Προκαλακλιτις.

Joseph. Ant. Lib. XX. pag. 961. §. 2. 7. πασαν τιμην απενειμεν εν τε συνεδρίαις και ταις περι τας εἰασείας προκαλακλίσεσιν, &c.

Προκαλακοιμίζω.

Προκαλοοιμιζω.

Clem. Alex. Pæd. pag. 181. 23. ἔδε προ-
καλοοιμιζέιν αὐτὸν τῶν πρᾶξεων ἐπιηδεύσαι
αὐτὸν καλῶς.

Προκαλοοπ[ω].

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 5. A. ex *Antiphrane*. Βῆν τες ἀκλήρους προκαλοοπ[ω]εῖν
παναχῶς.

* *Προκαλοοκρινω.* *App.* 1711. G.

Plut. de Consol. ad Apoll. pag. 112. C.
ἀλλ' ἐχρην σε προσδοκᾶν, καὶ προκαλοοκεκρι-
κέναι τῶν ἀνθρωπείων τὴν ἀδελότητά καὶ οὐθε-
νείαν, &c.

Προκαλοολεγω.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 118. ult.
καὶ ὁ Πλεῖσταρχος, ὁ μὲν ἡμίτις εἶπε, τι δια-
φέρει τὰ προκαλοολεγεμένα ἡμίτις, ἔ — Ἀρ-
χεστράτος μεμνηται. Vide *Casaub. Animadv.*
col. 228. 29.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 278. 4. ὁ δὲ
λοφός τις ὁ Χαρίων δαυτός ἴδῃσι ἐστὶ, ἐκ τῆς
τῆς ἀλλῆς τῆς προκαλοολεγεμένης Λιβυῆς ψιλῆς.

Προκαλοοληγω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 142. ult. ὁ
προκαλοοληγεῖσα λείπει τὰ μὴ συναπτεῖν αὐτῶν.

Προκαλοολλασσω.

Clem. Alex. Pæd. pag. 184. 8.

Προκαλοομανθανω.

Hippocr. de Viét. Rat. pag. 366. 20.
προκαλοομανθάνειν τε υἱέας τὰς φύσεις, μὴ
προσπελάζειν τε τὰς νοσείας, εἰ μὴ τις μεγάλα
πανυ ἐξαμαρβάνοι, καὶ πολλάκις. . 383. 24.

Προκαλοομανυνομαι.

Dion. Halicarn. II. 66. 23.

Προκαλοοαναλίσκω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 168. D. ἐν
τῇ νεότητι τὰ τε γῆρας ἐφοδία προκαλοοαναλίσ-
κοντες. . 214. D.

Dion. Hal. I. 176. 1. ἔδ' εἰς ἔλη καὶ τελ-
μάτα πλανώμενος [*Tiberis*], ἀλλοίε αὐτὴν προ-
καλοοαναλίσκειται πρὶν ἢ τῇ θαλάττῃ συναψαι τὸ
ρεῖθρον, ἀλλὰ ναυσίπεραλός ἐστιν αὐτῇ, &c.

Προκαλοοανοεω.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 827. 15.
καὶ μὴν ἡπάτα γὰρ τὴν τιθίδα, προκαλοοανοεοῦνται
ἐκ πλείονος αὐτὸν, &c.

* *Προκαλοοαπινω.* III. 307. A.

Joseph. de Bello. Lib. V. pag. 352. §. 3.
21. τοῖς δὲ φθασασὶ τὴν εἰσδρομὴν αὐτῶν, καὶ
προκαλοοαπίνῃσι τὸ ἀρπαγισσομενον, ὡς ἀδικηθέντες
ἦσαν ὁμότεροι.

Προκαλοοαπιπ[ω].

Plut. Rom. III. 468. 10. Λοβοὶ δὲ παν-
τοδαποὶ περὶ τῆς Πομπηίας προκαλοοαπιπ[ω]ον εἰς
τὴν Ρώμην.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. IV. §. 15.
pag. 103. Πολλὰ λιβανώε βωλαρία ἐπὶ τοῦ
αὐτοῦ βωμῆ, τὸ μὲν προκαλοοέπεσεν, τὸ δὲ ὑσέρον.
διαφέρει δ' ἕθεν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 737. 23. τὸ δὲ πο-
λιτικὸν πλεῖστον, ἀπειρον δὲ πολέμῳ, προκαλοο-
επιπ[ω]κεῖται ταῖς ψυχαῖς.

Προκαλοοαπλεω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 30. 7. αὐτὸς ἀ-
ναχθεὶς μετὰ νεῶν ἐπὶ καυδοῦ προκαλοοεπλευσεν
ἐπὶ τὴν Μεσσηνίαν, &c.

Προκαλοοαπλησσω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 243. 6. ἀμὰ δὲ τῷ
μελεθεῖ τῶν ἐρῶν ἐλπίδων προκαλοοαπλήξασθαι
τὰς Ἑλλήνας. . 728. 29.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 577. 8.

Προκαλοοαριθμεω.

Hom. Iliad. N. ῥ. 689. προλελεγεμένοι.
Schol. προκαλοοαριθμημένοι.

Προκαλοοαρεθηνυμι.

Dion. Cass. Hist. pag. 3. D. τὰς γὰρ γε-
φυρας οἱ βαρβαροὶ προκαλοοαρεθίζαν.

Προκαλοοαρ[ω].

Plut. de audiend. Poet. pag. 31. D.

Προκαλοοαρχω. I. 555. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 74. 35. ἑκαλῶν δὲ
προκαλοοαρχεῖται τὰς πολέμους μὴδὲν ἀδικηθεῖσα.

Eustath. in Iliad. A. pag. 54. 43.

Προκαλοοασκευη. III. 845. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 14. 7. ὡς εἶναι
τὸ Ὀμηρικὸν ὄλον προοιμιον — προκαλοοασκευήν
τινα, ἣν οἱ μὲν φιλοσοφοὶ σκοποῦν λόγῳ καλῶσιν.

Lycophr. Alex. ῥ. 14. Schol.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 142. 3. ἵνα τὸ
τῆς προκαλοοασκευῆς οἰκεῖον συνενώσωμεν κατὰ
τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν. . pag. 4. 4. f.

Προκαλοοασασις. I. 1775. B.

Soph. Aj. ῥ. 1286. φεῦ, &c. Schol. ἐστὶ
δὲ

δὲ ἐνλαυθα καὶ προκαλάσασις μετὰ σχελίσσας-
μῶν. *Elest.* γ. 555. Schol. *Antig.* γ. 694.
Schol. pag. 434. 1.

Lycophr. Alex. γ. 14. Schol.

Dion. Hal. II. 76. 8. τοιαύτης δὲ προκα-
τάσσεως γινομένης, ὑποβλήϊον καὶ τον περι-
των πανηγυρεων καθολικὸν λόγον ἐπαινον ἐχούσας των
προκαλάσασαμένων, &c.!

Προκαλάστικον.

Eurip. Phæn. γ. 88. Schol.

Προκαλάσελλω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 78. 19.

Προκαλάσερφη.

Diog. Laert. Lib. X. pag. 672. ult.

Προκαλάσυρω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 389. 16. προ-
καλάσσαντες την χωραν, ασφαλη ποιησασθαι
την απο τῆς Ρίης διαβάσιν, &c. 401. 24. προ-
καλάσρας.

Προκαλάθημι.

Hesych. Lex. pag. 788. 2. Προκαλάθη-
σθαι δε, προκομισσασθαι δε. *Phæn. Lex.*
pag. 626. 1.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 922. 14.
προκαλαθέμενον χάριν καὶ φιλανθρωπίας λόγον.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 340. 38. δια-
τρεῖς δὲ τον λόγον προκαλαίθεμαι, οἱ πολλοί
των ἀνθρώπων, &c.

Προκαλέγυαω.

Lycophr. Alex. γ. 538. Schol.

* Προκαλέδω. I. 1078. F.

Lucian. Dissert. cum Hesiod. pag. 929. C.
καὶ προκαλεῖται την απασαν τῶν θεῶν ἐλπι-
δα. Vide Auctorem.

Προκαλέλιζω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 129. 9. μηδε
προκαλέλιζεν βεβαιωμένους υπερ των ακμην εν-
δεχομενον εἶν αλλως γενεσθαι, &c.

* Προκαλερταζομαι. App. 1712. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 34. 28. ταις προ-
καλερτασθείσαις πρᾶξεσι μελεωρισθῆς επεβα-
λεῖο την οικημενην καλακήσασθαι. 154. 11. 6
156. ult.

Προκαλερχομαι.

Herodian. Hist. Lib. I. pag. 25. 8. f. κα-
τινων των συν αυτῷ προκαλερόνων εις την πο-
λιν, &c.

Προκαλερχομαι.

Joseph. de Bello. Lib. II. pag. 162. 13.
προκαλεύχει δὲ ὁ ἱερεὺς της τροφης, καὶ γευ-
σασθαι τινα προ της ευχης αθεμίον.

* Προκαλεχω. I. 1348. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 206. 6. εκ ηδυνηθη-
σαν τῶς προκαλασχύντας την νησον καλαδουλώ-
σασθαι.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 86. 8. f. οἱ δὲ
Καρχηδονιοι καλιδοντες τον διαπλεον αυτων προ-
καλέχοντας τῶς Ρωμαίους, &c. 193. 16. 282.
7. f.

Xenoph. Hist. Gr. Lib. V. pag. 351. 8.
Θηβαιων δὲ καὶ Αθηναίων προκαλέχοντες τινες το
ακρον, &c.

Προκαληγορεω.

Dion. Halicarn. II. 137. 4.

* Προκαληγορια. App. 1712. B.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 200. 80.
προκαληγορίας τε ημων ἔπρωτεννημένης, &c.

Προκαληχησις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 843.

* Προκαλοπλομαι. App. 1712. B.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 466. ult.
νῆας δὲ ταχειας απεσειλαν προκαλοφόμενας.

* Προκелеυθον. II. 111. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 598. Κιχλίζεις, χρε-
μῆισμα γαμε προκелеυθον ιεῖσα.

* Προκелеυσμαλικος. App. 1712. B.

Phæn. Lex. pag. 626. 1. Προκелеυσμαλι-
κός, εκ τεσσαρων βραχειων τετραχρονον, οιον
φιλόσοφον.

Aristoph. Pac. γ. 942. Schol.

Dion. Hal. I. 458. 46. ηἵετο δὲ καθ' εκα-
σον χορον εἰς ανηρ, ὅς ἐνεδιδε τοις αλλοις τα
της ορχησεως σχηματα. πρῶτον εἰδοφορῶν τας
πολεμικας καὶ συντονες κινήσεις εν τοις προκε-
λευσμαλικοῖς ως τα πολλα ῥυθμοῖς.

Προκενεαγγω.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 387. 52.
ροφῆν το επιπαν μαλλον, ἢ προκενεαγγήσαντα
αρξασθαι τῶν ροφηματων, &c. 390. 24.

Προκενω.

Herodian. Hist. Lib. II. pag. 66. 3. f.
αλλα παντα προκεκένωτο τη Κομμοδε ασωφεία
καὶ ἀφειδέσει καὶ ακρίοις ἀναλώμασιν.

Lucian. Pseudomant. pag. 479. B. εἰλαυ-
9x

θα καλῶνιθῆται χηνεῖον ὡν προκεκενωμένον, &c.

Προκενῆμα.

Clem. Excerpt. e Theod. pag. 970. 33. οἶον το προκενῆμάτων, οἷοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοί, τὴν τελείαν ἀπολαύσεις προκοπὴν.

Προκηδομαι. App. 1712. C.

Soph. Ant. v. 752. εἰπερ γυνή σου σε γὰρ ἐν προκήδομαι.

Æschyl. Prom. v. 630. Μη με προκήδου μάσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ. Schol. β. φρόνιζε.

Προκηρυγμα.

Aristoph. Vesp. v. 1003. Schol.

Just. Mart. Dial. pag. 418. 16. δια δε τε Ἰησε — εἰ και τα συμβολα ἐκεῖνα προκηρύματα ἦν των κατ' αὐτῆ ἀπαντων, &c.

Προκηρυκεω.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 403. 7. δη-
μοσία προκηρυκευσάμενοι, ὡς Ἰσάι εἶρηκε.

Προκηρυξ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 843.

* Προκιθαρισμα. App. 1704. F.

Hesych. Lex. pag. 785. 2. Προαύρια [Προ-
αύλια] τα προαυλήματα, ὡς περ προαμβουλα,
τα προκιθαρίσματα. *Phan. Lex.* pag. 623.
3. 1. Προαύλια, &c.

* Προκινεω. App. 1712. D.

Xenoph. Cyr. Παιδ. pag. 50. 2. Οἱ δε πό-
λεμιοι, ὡς ἐώρων πονηρίας τες σφέερες, πρὸ-
κίνησαν το σιφ, &c. *Περὶ ἰππ.* pag. 37. 2.

Hippocr. de Locis, &c. pag. 409. 18.

Diod. Sic. Bibl. pag. 572. 1. δια τουτων
προκινεῖν τὴν μάχην διεγνώκεισαν.

Προκλαιω. II. 222. E.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 289. 7. παν-
τοια σφαζάντες ἡγήα, εὐωχεσθῆναι, προκλαύ-
σαντες πρῶτον.

Προκλας.

Eustath. in Odyss. K. pag. 381. 36. Οτι
δε ὁ εἶω παθων σιχ, εἰ μόνον λατάρους, ἀλλὰ
και πρόκλας — και σφηκώδης.

Προκληδονιζω.

Joseph. de Bello. Lib. III. Cap. 1. §. 3.
pag. 220. Ταῦτα τε δη προκληδονιζόμενος, &c.

Προκλυω.

Æschyl. Agam. v. 259. Το δε προκλύειν,
εἴπει γενοί' ἂν ἡ λυσις, προχαίρετω.

* Προκοιλι. II. 289. G.

Aristoph. Acharn. v. 860. Schol. Bisset.

Eustath. in Iliad. A. pag. 10. 18, 19. .
21. 11. . 39. 17. . 501. 4. . *Odyss. K.* pag.
381. 32, 33.

Προκοιμαομαι.

Clem. Alex. Strom. pag. 452. 10, 15.

* Προκοίεω. II. 293. E.

Joseph. de Bello. Lib. IV. Cap. 5. §. 1.
6. pag. 286. και τινες μὲν των προκοιμένων
ἀπεσφάζαν κοιμωμένους, &c. *Lib. VI.* pag.
372. 1.

Προκοίλια. II. 293. E.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 130. 9. f. των
τε κατὰ τας φυλακὰς και προκοίλιας ὠλιγώρεν.
Vide Auctorem.

* Προκολακεω. App. 1712. E.

Plat. de Rep. II. 494. C.

Προκοσμημα. II. 392. C.

Aristoph. Equit. v. 1147, Κημόν. Schol.
Κημός, πλεῖμα κωνοειδές — και το τοῖς ἰπ-
ποῖς ἐπιθήμενον και γυναικειον προκόσμημα.

Eustath. in Iliad. B. pag. 236. 15.

Diog. Laert. Proæm. pag. 6. 5. προ-
κοσμήματα τε και χρυσοφορίας ἀπαγορεύειν.

* Προκοσμι. II. 391. A.

Suicer. Thes. Eccl. II. 843.

Προκρημν.

Joseph. de Maccab. pag. 506. 9. f. ὡς περ
γὰρ πρόκρημνον ἀκραν τὴν εὐρίαν διανοίαν ὁ
παῖς Ἐλεάζαρ εὐρίαν περὶ ἐκλάσε τες ἐπι-
μαίνοντες των παθων κλυδωνας.

* Προκρί. II. 436. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 551. Ep. 7. και μύ-
σαι πρόκριοι Εὐίεω.

Προκρεω.

Aristoph. Eccles. v. 1009, 1010.

Diod. Sic. Bibl. pag. 182. 38. *Procrustes*
τες παριόντας ὁδοιπόρους ἠναγκαζεν ἐπὶ τιν
κλινῆς ἀναπιπτεῖν, και των μὲν μακροτέρων —
των δ' ἐλαττόνων τες πόδας πρέκρεν.

Προκρίζω.

Hom. Odyss. T. v. 174. Schol. μετὰ δε τῶ
ἡρώϊκα αἱ δεκα πόλεις προεκρίσθησαν.

Προκυμαλιον.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 773. 7. τῶν

το μεν ημισυ προβεβλητο ταις κυμαλώγαις —
προκυμάτια γεν ἐκαλεῖτο.

Προκυρω.

Eph. ad Galat. III. §. 17. διαθηκην προ-
κεκυρωμένην υπο τῆ Θεᾶ εἰς Χριστον ὁ μεῖα εἶη
τέτρακοσια καὶ τριακοντα γεγονώς νόμος ἐκ ἀκυ-
ροῦ, &c.

Προκωμιον.

Pind. Nem. Od. Δ. §. 17.

Προκωπῶ. II. 538. E.

Æschyl. Agam. §. 1660. εἰα δὴ, ξιφῶ
πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. Ἀλλὰ καὶ
μην πρόκωπῶ ἐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

Eurip. Orest. §. 1478. Ο δὲ ξιφῶ πρό-
κωπον ἐν χεροῖν ἐχων.

Lucian. Marin. Dial. pag. 111. B. —
ὁ νεανισκῶ, πρόκωπον ἐχων τὴν ἄρπην, &c.

Herodian. Hist. Lib. VII. pag. 245. 4.
f. 241. 5. f. Ad hunc locum respicit Cel.
Auctor.

Προλαβῆ.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 136. ξιφες ακ-
μῆ, ξιφες λαβῆ, ξιφες προλαβῆ, &c.

Προλαβχανω.

Aristoph. Eccl. §. 1150. μηδὲν ἡμῖν αἰλιον
ὅτι προείληχ'.

Προλαζυμαι.

Eurip. Ion. §. 1027. Προλάζυμαι γεν τῷ
χρονῷ τῆς ἡδονῆς.

Προλαλεω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 8. 4. το μεν
τοι, ἀνδρα μοι ἐννεπε, τον τῆς Οδυσσεύας σκο-
πὸν προλαλεῖ, ὡς τοῦ τῆς Ἰλιάδος, το μνην
κεῖδε Ἀχιλλέως.

Προλειμμα.

Hesych. Lex. pag. 789. 1. Προκομίων,
προλειμμάτων.

* Προλεπῶ. II. 684. G.

Aristot. de Hist. Animal. I. 798. C. ἐν
μονοῖς τοῖς ἀπεπνιγμένοις τῶν ζῶων προλεπῶ-
θεῖσιν ἐστὶν ἰκανῶς καλῶς μαθεῖν, εἰ &c.

Plat. Tim. III. 66. A. τῶν δὲ αὐτῶν προ-
λελεπῶσμένων μεν υπο σηπεδόνῳ, &c.

Προλεσχηνευω.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 333. 8. Με-
τα δὲ, ὁ Ἰσθμῶς — τοῖσι ἐν Σαρδίσι ἐσσι Περ-
σέων ἐπεμπε βιβλία, ὡς προλεσχηνευμένων
αὐτῶ, &c.

Προλευσσω.

Soph. Phil. §. 1391. Ed. P. Steph, ἀλλ'
οἷα χρεὶν παθεῖν με πρὸ τῶν εἰ, δοκῶ προ-
λεύσσειν.

Προληπτικῶς.

Aristoph. Av. §. 35. Schol.

Hom. Iliad. B. §. 541. [al. 48] Χαλκω-
δοντιάδης. Schol. Εἰρηλαί δε προληπτικῶς το
ονομα, &c.

Eustath. in Odyss. E. pag. 541. 18.

Προλιμβευω.

Aristoph. Nub. §. 1202. Πρὸ τένθευσαν.
Schol. Προελιμβεύσαντο, προελιχνεύσαντο, &c.

* Προλιμνας. App. 1714. A.

J. Poll. Onom. Lib. IX. pag. 1012. 1.

Aristot. de Hist. Animal. I. 870. C. τικί-
εσι δε παντες ἐν ταις προλιμνάσι τῶν ποταμῶν,
καὶ τῶν λιμνῶν, &c.

Προλιχνευω.

Vide supra Προλιμβεύω.

Προλαω.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 5. 2. f. Κλε-
αρχῶ δε φησι, Φιλοξενον προλαόμενον περὶ ἐρ-
χεσθαι τὰς οἰκίας, &c.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 617. 10.
προλαύσα θερμῷ παμπόλλῳ.

Προλυμαινω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 213. 6. οὕτω
γὰρ ἀν προλυμηνάμενοι καὶ συγχεαυτες το του
καθοπλισμῶ καὶ τῆς συντάξεως ἰδιώματα τῶν ὑπ-
εναυλιων, &c.

Προλυπεω.

Suid. Lex. II. 212. 1. 6. εἰ καὶ ὁ θυμῶμε-
νος ἐπιθυμεῖ τε ἀνιλυπῆσαι τον προλυπῆσαντα;

Plat. de Rep. Lib. IX. pag. 584. B.
Phædr. Vol. III. pag. 258. E.

Προλυπησις.

Plat. de Rep. II. 584. C.

* Προμαλατῶ. II. 779. A.

Plut. Cæsar. IV. 105. 19.

Eustath. in Iliad. A. pag. 85. 15. Οτι
μεγα εἰς ἀλαραζίαν ψυχῆς, το προετοιμασθῆναι,
καὶ εαυτον προμαλάξαι τὴν παραδοκίαν τε μελ-
λοντῶ λυπηρῶ.

Προμαλχατῶ.

Προμαλχαλέω.

Hesych. Lex. pag. 789. 2. Προμαλχαλέειν, μεταρροπεύειν. . *Phau. Lex.* pag. 626. 3.

* Προμανύεσθαι. II. 790. G.

Soph. Elect. §. 475. Schol.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 654. E. τοσέτον γὰρ ἐστὶ τὸ πλεθόν τεύων των ορνιθων ἐν τῇ Ῥωμῇ, ὡς δοκεῖν προμεμανύευσθον τον κωμωδοποιον Ἀντίφανην — εἰρηκεναὶ ταδε, &c.

* Προμαεβύρομαι. II. 797. D.

I *Epist. Petri*, I. §. 11. — πνευμα Χριστοῦ προμαεβυρόμενον τα εἰς Χριστον παθήματα, &c.

* Προμαχεων. II. 813. C.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 42. 8. μεμηχανῆσαι δὲ εἶω τεῖο τὸ τεῖχος ὡς ὁ εἶερε τε εἶερε κυκλόν τοισι προμαχεῶσι μονοισι ἐστὶ υψιλοῖερε... I. 17, 21, 24.

Προμαχομαι. II. 816. F.

Aristoph. Vesp. §. 951. Ad hunc locum respicere videtur Cel. Auctor.

Herodian. Hist. Lib. VII. §. 30. 13. pag. 261. ἐπράττον δὲ εἶδεν, προμαχομένων ἀνωθεν των στρατιωτῶν.

Lucian. Hipp. pag. 846. A.

* Προμαχων. II. 813. C.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 459. 8. υψιλη γὰρ ἦν, [ἡ τυρσις] καὶ μεγάλη, καὶ προμαχῶνας καὶ ἀνδρας πολλας καὶ μαχιμυς εχουσα.

* Προμελεῖσθαι. II. 866. A.

Aristoph. Eccles. §. 116. Ουκουν ἐπιήδες ζυνελεῖσθαι εὐθαδε, Ὅπως προμελεῖσθωμεν, ἀκεῖ δὲ λείπειν. . *Thesm.* §. 1188. Sch. Bourd. Προπαίξιν. Schol. Biset. Μελεῖαν, ασκεῖν, ἐπιμελεῖσθαι, γυμναζεσθαι.

Xenoph. Athen. Resp. Cap. I. §. 20. pag. 110. οἱ δὲ πολλοὶ ἐλαυνειν εὐθως ὡς οἶον τε εἰσβαῖν εἰς ναυς, ἅτε ἐν παντὶ τῷ βίῳ προμεμελεῖηκότες.

Plat. Sophist. I. 218. D.

* Προμελεῖσθαι. II. 866. A.

Suicer. Thes. Eccl. II. 843.

* Προμεριμναω. II. 856. F.

S. Marci Evang. XIII. §. 11. μὴ προμεριμνᾶτε τι λαλήσητε, μηδὲ μελεῖσθε, &c.

Clem. Alex. Strom. pag. 595. 20.

Προμηθειον.

Apoll. Rhod. Argonaut. III. §. 844.

Προμηθευλικός.

Eustath. in Iliad. K. pag. 714. 27. Ὅτι προμηθευλικὸν τὸ, τὰς δ' ὁ γερων γηθησεν ἰδων, θάρσυνε τε μυθῶ, &c. §. 190.

Προμηθευλικός.

Eustath. in Iliad. Ω. pag. 1518. 42. προμηθευλικῶς ἀσφαλείας χάριν στρατηλικῆς, ἐκασίσε σκοπῆς &c.

* Προμηθικῶς. II. 1630. A.

Aristoph. Av. §. 1510.

Προμηλοω.

Hippocr. de Fistulis, pag. 886. E.

Προμηνυω. II. 923. E.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 237. C. καὶ ἀφυκλᾶ ἡμῖν, ὡς ἐκ ἀδικεμεν μὴ προμηνύσαντες, &c. . *Alex.* pag. 489. B. . 675. C.

Προμηλωρ. App. 1715. A.

Eurip. Phæn. §. 681, 835. Ἰὼ θ' αἶ κε-ρόεσσα προμάτωρ, Καδμείων βασιλῆας εἰείνατο.

Lucian. Amor. pag. 567. C. εἰωγ' ἐν εὐ-θῶς ἐν ἀρχῇ τε λογε, τὴν προμήτορα — ὦν ἀξίῳ, μαρτυρα ἐπικαλεῖμαι.

Προμηχαναω.

Dion. Hal. I. 36. 30. διώξεως τε διαπίπτει ἐκ τῆς πολέως πλεθὺς εἶδεν προεμηχανῶντο. . 412. 23. καὶ προεμηχανήσαντο τὰ πρὸς τὴν συμφοραν ἀλεξήματα.

Προμιαίνω.

Joseph. de Bello. Lib. IV. pag. 292. 4. f. καὶ χεῖρες οἰκείαι προμιάνωσι τὸ τοῦ Θεοῦ τέμενος.

Προμναομαι. II. 963. G.

Soph. Oed. Col. §. 1128. ὡς προμνάται τι μοι γνῶμα, &c.

Plut. de Auditione. pag. 38. B. ἐκ ἀνηκοῖαν εἶδε κωφότηα προμνώμενος, &c.

* Προμνησικη. II. 963. H.

Plat. Theætet. I. 150. A.

* Προμνηστρια. II. 963. H.

Aristoph. Thesm. §. 631. Schol. Biset.

Eurip. Hipp. §. 589. προμνήστριαν. Sch. καὶ ἐρμηνεύτριαν, προζενήτριαν.

Lucian. Deor. Dial. pag. 91. B.

Plat. Theætet. I. 149. D.

J. Poll. Onomast. Lib. III. §. 31. pag. 281. . §. 41. pag. 287. 2. ἡ δὲ προμνήστρια, και προμνήστρια ἐκαλεῖτο.

Προμνήστρις.

*Xenoph. Memorab. Lib. II. pag. 113. §. 36. 3. εφη γαρ τας αἰθας προμνήστριάς, με-
τα μεν αληθείας ταῖαθὰ διαγέλλεσας, &c.*

Προμολισκω.

Hesych. Lex. pag. 786. 1. Προβλώσκειν, προμολίσκειν. . Phav. Lex. pag. 624. 1.

Προμοχθεω.

*Eurip. Suppl. v. 1233. αξια δ' ἡμιν Προ-
μεμοχθήκασι, σέβεσθαι.*

Προμυησις.

Plut. de Consolat. ad Apollon. pag. 107. E. προμύησις γαρ οὕτως ἐστὶ τὰ θανάτῳ ὁ ὕπνῳ.

Προμυχθίζω.

Hesych. Lex. pag. 790. 1. Προμυχθίζει, χαλκοδεσμῶν ὀπλων αὐτῇ του προσχωρίου. . Phav. Lex. pag. 627. 1.

Προμωλῶ.

Aristoph. Thesm. v. 53. Schol.

* Προναυμαχεω. II. 1003. F.

*Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 334. 4. προ-
ναυμαχῆσαντες Μιλήτας. . 477. 22. προναυ-
μαχῆσεις. Vide Auctorem.*

* Προνησευω. App. 1716. B.

*Herodot. Hist. Lib. II. pag. 104. 4. προ-
νησεύσαντες δε, θυεσι.*

*Hippocr. de Natura Mul. pag. 584. 14. προ-
νησεύσασαν επι δυο ημερας. . 625. 1.*

* Προνικαω. App. 1716. B.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 466. 17. οἱ μεν γαρ
προνηνικηκότες, δια την προτελενημένην ευημεριαν
μεγαλαυχῆντες, παραδοξως ἐσφάλησαν. . 476.
9. . 477. 14.*

Προνοήεον.

*Xenoph. Oeconom. Cap. 7. §. 36. pag. 53.
ἀ δ' ἂν περιττεύειν δεη, προνοήεον και φυλακ-
τέον, &c.*

* Προνοήικῶ. II. 1080. A.

*Strab. Geogr. Lib. X. pag. 726. C. καθ'
ἣν και γρανιες νομιζειν τας θεας και προνοήι-
κῆς, των τε αλλων και των προσημασιῶν.*

*Lucian. Jup. Trag. pag. 690. A. Ευρι-
θευς, ανηρ δικαιοῦ, και προνοήικὸς, &c.*

Xenoph. Memorab. Lib. I. pag. 40. 3.

* Προνοήικως. II. 1080. B.

*Xenoph. Memorab. pag. 45. 6. f. ταυτα
ἐστὶν προνοήικῶς πεπραγμένα απορεις ποιερα
τυχης ἢ γνώμης ἐρτα ἐσιν;*

*Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 570. 60.
ἀνακῶς. Schol. το μεν ἀνακῶς αὐτῇ τε προνο-
ήικῶς και φυλακτικῶς.*

Προνομεια. App. 1716. A.

Lucian. Abdicat. pag. 457. C.

Προνοῶ. App. 1716. C.

*Herodot. Hist. Lib. III. pag. 173. 6. f.
αλλ' ἴσχε και καλαλαμβανε σεωυτόν, αἰσθον τε
πρόνοον εἶναι.*

Προνοσεω.

*Hippocr. Coac. Praenot. pag. 206. E. Αἱ
δε των κυεσεων, προνοσεσαι προ των τοκων,
ἐπιτρίγῃσι.*

Προξενοπολιης.

*Steph. de Urb. pag. 647. D. Προξενέπο-
λις [πολις] περὶ Ναυκραλίαν. ὁ πολιης, Προξ-
ενοπολίτης, ως Ερμποπολιης.*

Προξυραω.

*Lucian. Alex. pag. 480. C. απαντων τες
ἐγκεφαλες, και τας καρδιας προξυρημένων, &c.*

Hoc Participium deduci potest a primâ
Conjug. Contractorum, Προξυρέω.

Προοδευσις.

*Eustath. in Iliad. A. pag. 38. 45. Οτι το
ἡγεῖσθαι, επι μεν αρχης τινῶ λαμβανομενον
και ἐξεσιας, γενικῇ φαίνεται συλλάσσεσθαι —
επι δε προοδεύσεως και οδηγίας, ὁδὴν μαλιστα
συλλάσσειν.*

Προοδοιπορεω.

*Lucian. Marin. Dial. pag. 112. ult.
προοδοιπορῶν νηχομενῶ τῷ ἀδελφῷ. . 290. C.
τοις γαρ προωδοιπορηκόσιν, ω Λυκινε, πεισευ-
σας, εκ ἂν σφαλείης.*

Προοικεω.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 465. 2. μετὰ δε ταυ-
τα των προοικέντων εν τη νησῷ δυσχεραινότων
επι τη παρεια των Ελληνων, &c.*

Προοικοδομεω. II. 1205. F.

*Lucian. Pseudom. pag. 479. D. και επι
το ορυμα ελθων, και την προωκοδομημένην του
χρηστηριε πληην, &c.*

* Προοικονομια. II. 1208. C.

Eustath. in Iliad. A. pag. 12. 41.

Προοικονομικως.

Προοικονομικώς.

Soph. Elect. v. 451. Schol. προοικονομικῶς ἀποστέλλει αὐτὴν εἰς τὸν τάφον ἐπὶ τὸ εὐρεῖν τὸν βοσρυχὸν Ορεσῶ.

* Προοιμιακῶ. II. 1239. B.
Eustath. in Odyss. A. pag. 6. 42.

* Προομαλυνῶ. II. 1290. C.
Plat. Tim. III. 59. ult.

Προοπία.

Athen. Deirp. Lib. IX. pag. 379. B. ex *Alexide*. Ως τ' ἢ προοπῆσαντα χλιαίνειν παλιν, &c.

* Προοπλεον. App. 1716. G.
Herodot. Hist. Lib. I. pag. 51. 14. οὐκ ὦν πάντως ἡμῖν σεο καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προοπλεον εἶ.

* Προπαθεια. III. 78. D.
Plut. de San. tuendā. pag. 127. D.

Προπαθημα.

Hesych. Lex. pag. 790. 2. Προπαιδύματα, προπαθήματα.

* Προπαιζῶ. App. 1717. B.
Aristoph. Thesm. v. 1188. προμελεῖαν. Schol. Bourd. Προπαίζειν.

* Προπαλαι. III. 23. A.
Aristoph. Equit. v. 1151. Εἴω δὲ δεκάπαλαι γε, καὶ δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Lucian. Jup. Trag. pag. 691. 2. f. συ δὲ καὶ πανυ ἡδὴ εννομῶ εἰ δημηγόρῳ, πρόπαλαι μὲν ἐξ ἐφηβῶν γεγονῶς, &c.

Προπαλαιῶ.

Steph. de Urb. pag. 647. D. Προπαλαι, πόλις Σικελίας. Το ἐθνικόν, Προπαλαῖῳ.

Προπαραγέλλω.

Suid. Lex. III. 191. Προπαρεγλήθεν. προπαραγέλθεν.

Προπαραδίδωμι.

Clem. Alex. Strom. pag. 896. 20. ἀλλ' ἀγαπήν ἡν αὐτοῖς, εἰ τὰ προπαραδεδόμενα μάθῃν ἠδυνήθησαν.

Προπαραληψῶ.

Phan. Lex. pag. 172. 1. Γελοῖον — τὸ δὲ γελοῖον, — τὰ γὰρ διὰ τὴν ὅδ' ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνοντα, μακρὰν θελεῖ εἶναι τὴν
VOL. II. N°. XXIII. 4.

προπαραλήψαν, ὡς τὸ μαιμόω. ἡβόω. τὸ δὲ γελόω, βραχεῖα συλλαβὴ προπαραλήψαι. οθεν διὰ προσθηκῆς τε ἰωῖα ἢ τῆς παραληγέσης ἐκτασις γινέται. *Hom. Odyss.* γ. v. 390. γελοῖων ἄνθρωποι.

Aristoph. Ran. v. 1455. Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 12. 25. Ἡρωδιανῶς ἐκάλειρα ὀφείλειν φησὶν ὁξυῖονεῖσθαι κατὰ τὴν τριῖν ἀπο τελευτῆς, ὃ ἐστὶ κατὰ τὴν προπαραλήψαν. Δ. pag. 367. 18. Το δὲ ὁρόωτε — πλεονασμῷ ἰωνικῷ τε προπαραλήγοντι ὁ. 638. 32. 661. 6. 1154. 10. *Odyss.* A. pag. 33. 1. 39. 35.

Προπαρασσημαινω.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1180. 42. ὅτι δὲ πολλὰς κλισεῖς ὁ Ἀρης εἶχει, δηλον ὡς καὶ προπαρεσημάθη ἐκ τῶν ἀρχαίων. Ψ. pag. 1426. 39.

Προπαρασκευασεων.

Plut. de Sanitate &c. pag. 124. A.

Προπαρασκευασικῶ.

Eustath. in Odyss. I. pag. 340. 43. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὰ περὶ Κυκλωπῶν — προπαρασκευασικὰ εἰσι καὶ χρησιμα εἰς τὸ πιθανῶς ὑπερον τυφλωθῆναι τὸν Πολύφημον, &c.

Προπαράλιθιμι.

Clem. Alex. Strom. pag. 325. 4.

Athen. Deirp. Lib. II. pag. 53. C. Ἡρακλείδης — ζητεῖ, πότερον προπαράλιθεσθαι δεῖ, τὰ τραήματα, &c. 120. C. D.

Προπαρεχω.

Xenoph. Cyr. Paed. Lib. V. pag. 395. 7. εἰ γὰρ καὶ τῆτο αἰτῶν ἡδίκων, ἄλλως τε καὶ προπαρεσχηκῶς ἐμαυτὸν σοὶ συμμαχόν, &c. *Hist. Græc.* Lib. V. pag. 283. 4. προπαράσχετε δὲ μοι μιᾶς ἡμέρας σῖτον.

Προπαροξυνικῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 57. 7. προπαροξυνικὸν γὰρ εἰσιν οἱ Αἰολεῖς ἐν πολλοῖς, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ δύνασθαι παρ' αὐτοῖς προπαροξυνέμενον, &c.

* Προπαροξυνῶ. II. 1356. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 12. 24. 57. 5, 8. *Odyss.* A. pag. 5. 8. 15. 42. 58. 11. 371. 41.
Suid. Lex. II. 446.

Προπαροξυονησις.

Phan. Lex. pag. 10. 3. Αἰνοῖσιν, εἴτε ἐκ
5 Z τε

τε ἀλνοῶ, εἴτε ἐκ τε ἀλνοῶ, ἢ ἀλλοῦ ἢ προπαροξυόνησις.

Eustath. in Odyss. A. pag. 42. 45. ὡς δια το βριθὺ της τετραχρονίας, κωλυομένης της προπαροξυονήσεως.

* Προπαροξυόν. III. 1282. E.

Lycophr. Alex. v. 161. Γαμβροκλόνον. Schol. τα γὰρ τοιαῦτα παντα δυο τονες επιδεχούται, τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τον παροξύτονον, οἷον το γαμβροκλόνον, ὃ κλεινων τες γαμβρες. τα δε παθητικὰ τον προπαροξύτονον, οἷον το γαμβρόκλονον, ὃ κλανθεις υπο γαμβρε.

Eustath. in Odyss. A. pag. 17. 18.

Προπαροξυονως.

Hom. Iliad. Γ. v. 359. Ἀνικρύ. Schol. Διαφέρει δε το ἀνικρύ, τε ἀνικρυς προπαροξυτόνως. το μὲν γὰρ &c.

Aristoph. Equit. v. 89. Ἀληθες. Schol. Προπαροξυόνως ἀναλνωσέον. αὕτη γὰρ χρησις των Ἀττικων, οἷε σημαίνει το ἀληθές. οἷε δε οξυνέαι, το ὄνομα. . *Vesp. v. 1386.* Schol. *Bisfet. . Thesm. v. 402.* Schol. *Bisfet. . Lysistr. v. 350.* Schol. *Bisfet.* Πόνηρ, προπαροξυόνως — ὃ επιπον. πονηρός δε ὀξύόνως, και κατὰ τινας πονήρ προπερισπωμένως, ὃ φαυλ, κακός, μοχθηρ. . *Nub. v. 839.* Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 32. 13. . 46. 22. . 51. 3. . 640. 4. . Odyss. A. pag. 33. 52. Vide *Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 409. B.*

Προπασας.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 789. ἀνασάδ. Schol. ἥν ημεῖς προπασάδα λεγομεν. ειρηται δε εἰως δια το εν αὐτῇ σιῶσθαι ημας, οἷονει πάσασθαι.

Προπασεον.

Hesych. Lex. pag. 790. 2. Προπάσσειον, τον προ της πασάδ τοπον. . *Phan. Lex. pag. 627. 3.*

Προπαυω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 25. 30. παλαι προπεπαυμένων των ειρημενων ανεμων.

Προπειθω.

Lucian. Alex. pag. 481. D. ἐκεῖνο γὰν πεπεισμένε, οἷε λεληθεν αὐτον ὁ τροπ της μαγανείας.

* Προπειραομαι. III. 157. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 35.

Lucian. Hermotim. pag. 306. C. εἴτε τοῖς προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς, &c.

Προπεμπικ.

Aristoph. Equit. v. 496. Schol.

Προπενθερ.

Soph. Oed. Tyr. v. 1508. Schol.

Προπεριζομαι.

Hesych. Lex. pag. 790. 2. Προπεριζόμενος, ἀλκαλιζόμενος. . *Phan. Lex. 627. 3.*

Προπερισπασεον.

Aristoph. Pac. v. 1. Schol. Μᾶζαν. Sch. προπερισπασέον δε, καλαχρησικῶς δε & την εξ αλφῶν φυραθεισαν αλλα το ἀποπάτημα λέγει.

Hom. Iliad. A. v. 611. κάθευδ. Schol. προπερισπασέον δε, ὡς ε μη προςακλινόν ειναι ἐνεργητικόν.

Προπερισπαω.

Aristoph. Equit. v. 21. μόλωμεν. Schol. Τινες το μολωμεν προπερισπῶσι. . *Vesp. v. 1386.* Schol. *Bisfet. . Thesm. v. 897.* Schol. *Bisfet.*

Hom. Odyss. Δ. v. 221. Schol. .

Eustath. in Iliad. A. pag. 123. 5. το μὲν καθεῦδε, προπερισπᾶται, ὡς προ τελεῖ εἰράφῃ.

Προπερισπωμενως.

Suid. Lex. I. 34. Ἀγοραῖ. προπερισπωμένως, ὃ εν τη αγορα ανασρεφομενος ανθρωπος. — Προπαροξυόνως δε Ἀγοραῖ, ἡ ημερα εν ἣ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. . II. 468. in V. Λυκεῖον πόλιν.

Aristoph. Pac. v. 168. Schol. *Bisfet. . Av. v. 1655.* Schol. . *Lysistr. v. 85.* Schol. *Bisfet. . v. 327.* Schol. *Bisfet. . v. 350.* Schol. *Bisfet.*

Hom. Iliad. A. v. 420. Εἴμ'. Schol. Προπερισπωμένως δε ἀναλνωσέον' ει δε ὀξύόνως, δηλοῖ το ὑπάρχω ἡ λέξις.

* Προπερυσι. App. 1717. F.

Demosth. adv. Leptin. pag. 366. A. αλλα προτέρυσι σιλοδειας παρα πασιν ανθρωποις γενομένης, & μονον υμιν ικανον σιλον απεσειλεν' αλλα &c. . *Adv. Apatur. pag. 583. C.* ουκ εσι τοινυν οσις μαρτυρήσει παραλέεσθαι οπε εἴτε ἡ πέρυσιν, ἡ προτέρυσιν εδικασάτο μοι, &c.

Plat. Euthydem. I. 272. B. πέρυσι δε ἡ προτέρυσι εδεπω ἥσῃν σοφώ.

Προπεινομαι.

Προπέλευμαι.

Suid. Lex. I. 22. Ἀπαπλήν. — Ἀγάπη οὐ περπερεύει, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος φησὶ. 1 *Cor.* XIII. γ. 4. τῆς ἐν, καὶ προπελεύει.

Προπηδάω.

Phil. Jud. de Abrahamo, pag. 371. D. καὶ θρασυήτης μεν προπηδάσκει καὶ προεκτρέχει οφθαλμοί.

Herodian. Hist. Lib. IV. pag. 147. 3. προπηδάει τὰ δωματῖα θέων, &c.. *Lib.* VI. pag. 225. 7. *Lib.* VII. pag. 245. 4. f.

Προπηλακισικῶς.

Aristoph. Thesm. γ. 542. περιῤῥίζειν. *Schol. Bourd.* Ὑβριστικῶς προσχλευάζειν, καὶ προπηλακισικῶς προσφερεσθαι ἡμῖν.

Demosth. in Onetor. pag. 572. A. οἱ ταῦτα ἤξιον, ὕβριστικῶς παύειν καὶ προπηλακισικῶς ἐκ εἰς αὐτὸν διαλέεσθαι, &c.

Προπιπίσκω.

Hippocr. de Morb. pag. 486. 1. ἢν δὲ οὐροπόρην προπίσαι φαρμακόν, καὶ ὡς πλείστας ἡμέρας.

Steph. App. col. 1665. A.

Προπισεύω.

Demosth. adv. Aristocr. pag. 446. C. ἀλλὰ δεῖ τῶν, οὓς εὖ φρονεῖ, φυλαττομένων περιεῖναι, μὴ προπισεύσαντα καλεῖσθαι.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 4. §. 4. pag. 34. ἀλλ' οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες, οὗτοι αἰετὶ ἡδυνῶσι ὑπηρεῖσθαι τῷ εὐεργέτῃ, καὶ διοῖσι εὖ ἐπαθόν, καὶ διοῖσι προεπισεύθησαν ἀξιοὶ εἶναι, παρακαλεσθῆναι χαρὶς φυλαττεῖν.

Aristid. Orat. I. 460. 4.

Προπλώω.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 324. 6. Ἀριστογέρης δὲ προπλώσας, καὶ ἀπικομμενὸς ἐς τὴν Μίλητον, &c.

Προποδηγέις.

Orph. Arg. γ. 340. Αὐγὴν τ' ἡλίου ποδῶν προποδηγέτιν ἵππων, &c.

* Προποισω. III. 439. A.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 175. 47. προποιῆσαι. *Schol.* τὸ δὲ προποιῆσαι, ἐκ ἐπὶ τῷ διαφθεῖραι τὰς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἐπὶ τῷ προτέρῳ τι ποιῆσαι, τῆς ἐν ἀποσῆναι.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 16. 11. ὁφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιῆσαντα χρῆσθαι ἐς σε, χρῆσθαι με ἀμείβεσθαι. 397. 3. f.

Προπολευμα.

Eurip. Ion. γ. 112. ὦ Καλλίστας προπόλευμα δάφνας, &c.

Προπολιεύω.

Themist. Orat. XVI. pag. 205. C. καὶ μηδὲν προσθεν ὑπαρξάν, προπολιεύει ἰδιώτης κυκλῆ βασιλικῇ.

Προπομπεία. III. 208. F.

Hermogen. de Form. Orat. pag. 344. 5. f. εἰ περὶ τῆς προπομπείας ἀμφισβητοῦν Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὰ Μηδικὰ, &c.

Protopompia. Steph. Thes. III. 208. F.

Lucian. Amores, pag. 567. A. ὡς περὶ τῆς προπομπίας ἀγωνιζόμενοι Πλαταιᾶσιν.

* Προπονέω. *App.* 1718. D.

Soph. Oed. Tyr. γ. 704.

Xenoph. Kur. Paid. Lib. Z. pag. 549. 11. ἔκεινο δὲ κατὰμαθεῖν, οἱ τοῦτο τὰς ἀθάνατον εὐφραίνει, ὅτι τὸν πολλὸν προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπείτοι. 567. 3. προπονέειν. 574. 6. *De Cyri Exp.* pag. 141. ult. *Memo-rab. Lib.* IV. pag. 216. 10. *Tyrann. Cap.* 10. §. 6. pag. 243.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 814. C.

Προπονίτης.

Steph. de Urb. pag. 647. D. Προπονίς, — Ὁ οἰκῆτορ, Προπονίτης, καὶ Προπονίς, καὶ Προπονίς ἡ θάλασσα.

Προπορίζω.

Lucian. de Saltat. pag. 515. A.

Προπρασσω.

Æschyl. Choeph. γ. 834. προπράσσω χάρι-
τος ὁρῶν λυπρὰς, &c.

Lucian. Judicium Vocal. pag. 28. A. τοῖς γὰρ προπεπραμένοις αἰετὶ μείζον προσίθην, &c.

Προπρέων.

Pind. Nem. Z. γ. 126. προπρέων. *Schol.* αὐτὸς τὸς, πρόθυμον.

Προπρο.

Apoll. Rhod. Arg. III. γ. 453. Προπρὸ δ' ἄρ' οφθαλμῶν εἰς οἱ ἰνδαλλέο πάνα. *Schol.* ἐμφαντικῶς αἱ προθέσεις τὴν συνεχῶς ἀνειδωλοποιῶσαν τῷ νῷ ἐμφαίνουσι. καὶ παρ' Ὀμηρῶ. προπροκυλινδόμενον, [*sc. Iliad. X. γ. 221*]. γ. 1012. ej. *Lib.* Προπρὸ δ' ἀφειδυσασα &c. *Schol.* ἐμφαντικὴ ἢ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως.

Προπροδιαζω.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 385. ἐπὶ δ' ἐρρω-
σαντο ποδῶσιν Προπροδιαζόμενοι.

Προπροθεω.

Orph. Arg. v. 1254. Νῆα δ' ἄρ' αὐλοῖ
καίεσθεν ῥοῦ, εἴ μιν εἶα Προπροθέειν, εἴδ' αυ-
τικά ἀναδύσεσθαι ὀπίσσω, &c.

Προπλαισμα.

Clem. Alex. Pæd. pag. 240. 17.

* Προπλαιω. III. 582. G.

Rhau. Lex. pag. 118. 3. Ἀρθρα λαμβάνε-
ται — λείπει δὲ καὶ εἰς ἀοριζίαν, οἷον ὁ πλαι-
σας μαθητῆς τυπλεσθῶ. καὶ εἰ λέγω τὸν προπλαι-
κότα, ἀλλὰ ὅστις μελλεὶ πλάσειν.

Lucian. Nero. pag. 1144. A.

Προπλωικῶ.

Marc. Anton. de Reb. suis, Lib. XI. §. 10. pag. 325. εἰαν ἦτοι διαφερώμεθα πρὸ τα-
μέσας, ἢ εὐεξαπαιήτοι καὶ προπλωικοὶ καὶ μέλα-
πλωικοὶ ὦμεν.

Προπυρβιον.

Lycophr. Alex. v. 447. Schol.

Προπυρβῶ.

Æschyl. Agam. v. 1177. ἰὼ πρόπυρβοι θυ-
σῖαι παῖρ πολυκανεῖς βοῶν ποιονόμων.

Προπυρετλαινω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1128. H.
μὴν ἢν ὄγδοῦ. ἰδρυθῇ προπυρετλαίνεσα.

Προπυρβιαω.

Hippocr. de Superfæt. pag. 264. 11. . 352. 53. ἐπιηδεῖον δὲ τὰ ἥρῳ καὶ ἐλλεβόροις
καθαίρειν προπυρβιθέντας. . 397. 20. . 571.
19. . 652. 38. . 653. 3.

Προροφανω.

Hippocr. de Morb. pag. 480. 15. καὶ δι-
δόναι προροφάνειν, κενταυρίον καὶ δαυκον. —
καὶ ὕδωρ δίδοναι κάρφοφάνειν, καὶ πῖσανης
χυλὸν προροφάνετω.

Προροφω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 622. 21.
προροφέετω δὲ γληχῶνα ἐπ' ἀλευροῖσιν ἐφθῆν.

Προρρηνυμι.

J. Poll. Onomast. Lib. V. §. 79.

Προρρημα.

Hippocr. Prædict. pag. 84. A. B.

Προρρηγον. App. 1719. D.

Plat. de Leg. Lib. IX. pag. 854. A. προ-
οιμια δὲ τέλοισι, καὶ αὖτον ἐμπροσθεν λόγον ὁμο-
λογηθέντα, προρρηγον ἀπασιν ὡς βραχυτάτα. .
874. 2. f. Vide Auctorem.

Προσαγαλλω.

Suid. Lex. I. 27. Ἀγῆλαι. τιμῆσαι θεὸν
ἀγλαΐαις. — καὶ προσαγῆλωμεν ἐπελθόντες.
Vide Steph. App. c. 82. B.

Προσαγανακίεω.

Dion. Hal. I. 621. 14. εἴ οὕτως ἡγάπησε
τηλικαυτῆς τιμῆς τυχῶν, ἀλλὰ προσαγανακίη-
σας εἶπεν, &c.

Joseph. Ant. Lib. IV. pag. 227. 29. . De Bello. Lib. I. pag. 82. §. 6.

Hipp. Epist. ad Damaget. pag. 1285. 20.
πολλοὶ δὲ τῇ ἰδίᾳ φύσει προσαψανίτες, ἐχθαίρουσι
τὸν εὐερέτησαντα, μικρὴ δὲ προσαγανακίειντες,
εἰ νομίζονται χρεῖοφειλέται.

Προσαγοραζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 376. 30. οὕτως γὰρ
αὐτὸν ἐπιθυμῆσαι μὲν ἀγρὲς μείζονα, εἰ δυνά-
μενον δὲ παρὰ τὰ γείοντα προσαγοράσαι, τὸν
ὑπάρχοντα πωλήσειν.

Προσαγορευμα.

Dion. Hal. II. 69. 29. ὡς περ δημοσίᾳ τινὶ
φωνῇ καὶ κοινῇ προσαγορεύματι προσαγορεύοντι.

Προσαρπνεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 71. pag. 46.

Clem. Alex. Strom. pag. 803. 28. πρῶτον
μὲν, ἵνα ζητήσοις ὑπαρχῶμεν, καὶ προσαρπ-
νῶμεν αἰεὶ τῇ τῶν σωτηριῶν λόγων εὐρέσει.

* Προσαλωνισης. App. 1719. F.

Plut. Lysand. III. 37. 4. ἐκ ολίγοις χρω-
μενῶ εἴδῃ φαυλοῖς τὰ μυθὰ προσαλωνισαῖς, &c.

Προσαδικεω.

Heliod. Æthiop. Lib. II. pag. 67. 8.
προσηδίκησας δὲ καὶ Χαρίκλειαν, &c.

Joseph. Ant. Lib. XIII. pag. 646. §. 4. 2. f. πολλῶν παρ' αὐτῆς χρηστῶν ἐν οἷς εἰδὼ
τυχῶν, ἀλλὰ προσαδικήσειεν αὐτῇ ὧν εὖ πάθοι.

Προσαθροισις.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 55. 46. προ-
αθωγῇ. Schol. προσαθροίσει.

Προσαθυμεω.

Joseph. de Bello. Lib. IV. pag. 267. 9.
χρη τοῖνυν ἐπὶ τὴν εαυτῶν ἀρετὴν ἀναδραμεῖν,
καὶ

και θυμωσθαι μαλλον, ἢ προσαθυμῆν τῷ παρ' αἰσιν πρῶτον.

Προσαίοναω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 655. 42. προσαιονᾶν δε ωδε, ως ψυχροῦτον ἢ το αἰδοιον και τριβων λειως πρόσπλασσε. . 885. F.

Προσαιρω.

Lycophr. Alex. v. 877. Schol. προσεῖη-
ρότας, quod *Part.* deduci potest a *Verbo*,
προσῆρω. Vide *Thef. App.* Part. 2. col. 15. D.

Προσαιήσις.

Plutarch. Ei αὐτῶν. pag. 499. C. αλλ' ἐξ
υσίας λαμπράς και οἰκας και τραπέζης και πο-
λυελείας εις τριβῶνα και πηραν και προσαίτη-
σιν ἐφημέρας τροφῆς καλᾶξεις.

Προσακροβολίζομαι.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 311. 11.

* Προσακλεον. *App.* 1719. H.

Plat. Epinom. II. 991. C.

* Προσαλλομαι. *App.* 1720. A.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. H. pag. 619. 6.
ἦν δε μεγαλην γαμήσειας, ἦν ποτε βέλη αὐτῶν
ορθην φιλήσαι, προσάλλεσθαι δε δεήσει ως τα
κυνάρια.

Προσαλπει.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 368. A. Ἐπει
δ' απο των προσαλπειῶν εθνων ἀρξάμενοι &c.

Προσαλπιγξίς.

Eustath. in *Odyss.* Φ. pag. 767. 39.

Προσαμβάσις.

Eurip. Phæn. v. 491. μήτε προσφέρειν
Πυρροισι πηκῶν κλιμάκων προσαμβάσεις. .
v. 1180, 751. προσαμβάσεις. MS. πρὸς
ἀμβάσεις, ut *Iph. in Taur.* v. 97. Bacch.
v. 1211. προσαμβάσεις.

Προσαμελῶ.

Theocr. Idyll. A. v. 21. Schol.

Προσαμιλλαομαι.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 642. 2. f.
προσαμιλλῶμεν. . Lib. IX. pag. 990. 6.
προσαμιλλῶμένην.

Προσαμφιζω.

Aristoph. Equit. v. 886. εἶω γὰρ αὐτῶν
Προσαμφιῶ τοδί, Schol. πρὸς οἷς εχει ἐνδύσω.
Vide Not. Cl. *Casaub.* pag. 97.

Suid. Lex. III. 194. Προσαμφιῶ. πρὸς οἷς
ἔχεις ἐνδύσω. . *Phan. Lex.* 628. 2.

VOL. II. N°. XXIII. 5.

Vide *Thef. App.* 1720. A.

* Προσαναβαινω. *App.* 1720. B.

Evang. S. Lucae. XIV. v. 10. αναπεσον
εις τον εσχάτον τοπον, ινα — εἶπῃ σοι, φι-
λε, προσανάβηθι ἀνώτερον. Vide *Thef. App.*
1720. B.

Xenoph. Ιππαρχ. Cap. 1. §. 2. pag. 55.
ει δε μη προσαναβῆσονται ιππεις, μείονες αει
ἔσονται.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 428. 13, 25.

Diod. Sic. Bibl. pag. 24. 1. . 67. 25. .
71. 40. . 424. 42. . 455. ult. . 456. 4,
6. . 695. 28. . 741. 16. . 777. 32.

Προσαναβάσις.

Eustath. in *Odyss.* I. pag. 365. 49.

Προσαναβινωσκω.

Joseph. de Bello, Lib. II. pag. 150. §. 4.
10. προσαναβινῶς δε και τα παρα Ουαρου και
Σαβινῶν, &c.

Προσαναβλασειον.

Plat. de Rep. II. 401. B. και προσαναβ-
λασειον την τε αβλαβει εἰκόνα ἡθους εμποιεῖν τοῖς
πονημασιν, &c.

Προσαναβραφω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 524. E.
Vide *Eustath.* in *Odyss.* Ω. pag. 833. 26.

Diod. Sic. Bibl. pag. 222. 33. δι' ὧν [sc.
γραμματων] ἦσαν αἱ πράξεις Ουρανῶν τε και
Διὸς ἀναβραβραμμεναι, και μετ' αὐτὰς αἱ Ἀβρε-
μιδῶν, και Ἀπολλωνῶν ὑφ' Ἑρμῆ προσαναγε-
γραμμεναι.

Lucian. Macrob. pag. 913. C.

Προσαναβω.

Dion. Hal. II. 22. 36. το δε δ, της μεν
γλώσσης προσαναβωμένης ἀνω πρὸς τον ουρα-
νον, του δε πνευματὸς δια μεσου αὐτου φερο-
μενῶν, &c.

Προσαναδεχομαι.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 505. 6. δ δε
Φιλιππῶν εἰς ῥατοπεδευκῶς περι την Μεγάπαν,
ἐν αὐτοῖς προσανεδέχθητο τας απο της ἐραγίας.

Προσαναδιδωμι.

Plut. Lacon. Institut. pag. 241. F. Αλ-
λη προσαναδιδῶσα τῷ παιδί την ασπίδα, και
παράκελευομένη, Τεκνον (εφη) ἢ τὰν, ἢ ἐπι
τᾶς.

Προσαναθλιβω.

Clem. Alex. Pædag. pag. 221. 28. αἱ

Προσανασελλω.

Plut. Alex. IV. 11. 4. f. και μικρα μεν περιλαβὼν ταις ἡνίαις τον χαλινον ανευ πληγῆς και σπαρταμῶ προσανέσειλεν.

Προσαναλλω.

Eurip. Suppl. 5. 687. Τι πρωτον εἶπω, ποῦρα την εις κρανον Κόνιν προσανέλλεσαν, &c.

Lucian. Necyom. pag. 159. C.

* Προσαναλρεφω. *III.* 1649. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 28. 20.

Ciceron. ad Attic. Lib. VI. Epist. I. pag. 907. a *Cel. Steph.* citatur.

Προσαναλρεχω.

Dion. Hal. I. 44. 38. λοφον τινα προσανάλρεχει, ενθα υπο καμάτε μοχθησασα καθέζεσθαι.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 527. 6. Διο και νυν βραχυ προσαναδραμόντες περι της Αντιοχης και Πτολεμαϊς βασιλειας, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 183. 2. αναγκαιον δ' εστι, προσαναδραμόντας τοις χρονοις, τα συμπεπλεγμένα τεύχους διελθειν, ινα γενήσθαι σαφης η συμπασα διήγησις. . 187. 36. . 191. 2. . 223. 9. . 510. 14. . 533. 28. . 637. 41. . 638. 7.

Προσαναλριβω.

Plat. Theaet. I. 169. C. μη ουν μηδε ζυφθονσης προσαναλριψάμενθ σαυρόν τε αμα και εμε ονῆσαι.

Plut. Amator. pag. 751. 2. f.

Προσαναφερω.

Dion. Hal. I. 369. 49. — μηδεν εις τη βελη προσαναφέρουας.

Προσαναφυσω.

Athen. Deirp. Lib. XV. pag. 665. D.

Προσαναφωνεω.

Clem. Alex. Strom. pag. 543. 21. προσαναπεφώνηκεν. Forte aptius προσαναπεφώνηκεν, prius exclamavit. *Sylburg.*

* Προσανδραποδιζω. *App.* 1720. D.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 469. 2. ωσε επ' ημιν εστι της γης εσερῆσθαι και προσηνδραποδίσθαι υμεας.

Προσανειπειν.

Xenoph. de Cyri Exr. pag. 379. §. 7. 2.

Προσανενεγκω.

Hesych. Lex. pag. 541. 1. Κοινῶσαι, προσανενεγκεῖν. *Phav. Lex.* pag. 438. 1.

Προσανενομαι.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 940. §. 1. 21. και προσανερομένων ἦν τινα γνωμην εχοι περι τοις ὅλοις, &c.

Vide *Thef. App.* 442. H.

Προσανερωλω.

Clem. Alex. Strom. pag. 919. 35. παλιν αὖ προσανερῶσομεν, ει και τα φυλά νομίζοιζῶα.

Plat. Meno. II. 74. C. Και ει γε προσανηρώτα σε οποια, ἐλεγεσ αν ;

Προσανευρισκω.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1018. A. Προσιθης δ' εἴθε, ὅτι και νομῶ ειη τον ανευρόντα τι των ολεθριων, εαν μη προσανεύρη και το αἶμα αυτε, θανατῆσθαι.

Προσανισημι.

Dion. Hal. II. 43. 16. και της γλώσσης ακροισ τοις ὁδῶσι προσανισαμένης, &c.

Προσανοίω.

Plut. de audiend. Poet. pag. 36. D. εἰ δε προσανοίει και προσκλίνει την τε νεου ψυχην τοις εν φιλοσοφία λόγοις.

Προσανοιμωζω.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 508. 3. καλαπлагεις ὁ Λεοντιῶ, και τι προσανοιμῶζας, ἀπῆει τεθυμωμένῳ.

Προσανηλαμβανω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 233. A. εν Βασηλναια δε και γυναικες αναμιξ αυη προσανηλαμβανομέναι των χειρῶν.

Προσαξιοω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 232. 22. ασμενωσ δε καλανευσανθ αυτε, και τι προσαξιῶσανθ παιδικῶς, &c.

Προσαπαγγελλω.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. IV. pag. 213. 3. αλλα τατῳ, εφη, και προσαπαγγέλλειν κελεύω, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 244. 13.

Προσαπαγορευω.

Dion. Cass. Hist. pag. 81. C. προσαπηγόρευσεν αυῳ, μηε της χωρας σφῶν ἐπιβαίνειν, μη' ἐπικερίας οικοθεν ἐπάεσθαι.

* Προσαπαιεω. *I.* 241. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 39. 41.

Dion. Hal. II. 310. 20. νυνι δε, ὁ προσαπαιεῖν ἔοικεν ὁ λοῖθ, ει προσθεις, επι τα λοιπα

λοιπα των προκειμενων μελεησομαι.

Plut. Apophthegm. pag. 177. E.

Προσαπανῶ.

Clem. Alex. Strom. pag. 778. 27. δι' αγαπης προσαπανῶ τῷ μέλλοντι.

Προσαπαῶ.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 393. B. προσ-ηπάτησε δε και αλλο λογιον, Πανδοσία τρικώλωνε, πολυν ποῖε λαον ὀλέσσεις.

Προσαπενεῖκω.

Demosth. adv. Polyclem. pag. 707. C. προσαπηνέχθη με τενομα εν τριτοῖς δημοῖς, &c.

Προσαπεργάζομαι.

Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 307. 13. νῆες τε εισιν αὐτῷ καὶ αὐρακτοὶ τριακοσῖαι, και ἐβρας προσαπεργάζονται.

* Προσαπερεῖδομαι. *App.* 1720. F.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 244. 18. ἐπί-εζον δε, και προσαπηρεῖδοντο παρ' ὅλην την δι-καιολογίαν, &c.

Προσαποβλέπω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 180. B.

Προσαποδεικνυμι.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 506. C. ἐπειδὴ και συνναῖ τῷ Δι προσαποδείχθη και ἡ Διώνη.

Plat. Phæd. I. 77. C. δεῖν δε προσαπο-δείξαι ἐῖ, ει και ἐπειδαν αποθανωμεν, ἔδεν ητῶν εἶναι ἢ πρην γενέσθαι, ει μελλει τελεῖ ἡ απο-δείξις ἔξειν.

* Προσαποδίδωμι. *App.* 1720. F.

Demosth. adv. Spudiam. pag. 652. C. εμοι δ' αἱ δεκα μυαῖ χωρὶς προσαποδίδοντο.

Dion. Hal. II. 319. 11.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 850. B.

Προσαποδοῖον.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 371. D. ἐπει δε ἄρου ἐμνημονευσεν ὁ Νικανδρῶς, προσ-αποδοῖον, οἱ &c.

Προσαποθλιβῶ.

Joseph. Ant. Lib. IX. pag. 480. 4. f. παραφυλαξάντες εισιεναι μελλούσα προσαπο-θλίψατε τη θυρα και καλᾶσχετε.

Προσαποκρίεον.

Aristot. Metaphys. II. 874. E.

Προσαποκρίνω.

Plut. Dion. V. 215. 2. αὐτῷ τε γὰρ ὑπο Τιμολεοντῷ αλγες απεθανε, και θυγατρας δυο προσαπέκριναν αὐτῷ Διωνι τιμωρεῖς οἱ Συ-ρακῆσιοι.

Xenoph. Cyr. Pæd. Lib. E. pag. 347. 2. Ουχ οἱ απεκρίνα σε τον υιον μελαμελει μοι, αλλ' οἱ ε και σε προσαπέκριναν.

Προσαπολαυῶ.

Dion. Hal. I. 371. 13. αλλα και προσ-απέλαυσε της αὐτων υβρεως και αἰμιαις, δια την των υπο πολλων σπαδην και πρόνοιαν.

Plat. Alcibiad. II. Vol. II. 150. C. τυ-χον δε και ἐβρον τι προσαπολαύσης.

Προσαπολειπῶ.

Plut. de Discrim. Amici et &c. pag. 74. E. εν τοῖς μαλιστα τες νεβέβυλας μη προσ-απολείπειν, &c.

Προσαποπειραῶ.

Clem. Alex. e Proph. Eclog. pag. 999. 15. ἐπει και οἱ νεοτῶι προσαποπειράναι τε πεί-σαι επι της καλιᾶς, γυμνασαντες τα πῆερά.

Προσαποσελλῶ.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 301. 20. ὁ δε, ες την Λακεδαιμονα ἐφίεμεν, στρατιαν τε προσαποσέλλειν ἐκελευε, και &c. Vide *Tho. Magistr.* pag. 81. in V. Εφίεμεν.

Προσαποσερεῶ. III. 1020. C.

Demosth. adv. Midiam. pag. 394. C. αλ-λα χωρις ὧν υβρισθην, και της νικης προσαπε-σερήθην.

Προσαπολιθμι.

Suid. Lex. I. 519. Δεκαμυναῖον. — και φθονηθεις το πνευμα προσαπέθηκε τῷ χρυσῷ.

Clem. Alex. Strom. pag. 881. 4. Job, προσαπέθετο παντα δια της πρῆ τον Κυριον αἰαπης.

Προσαπολίω.

Joseph. c. Apion. pag. 448. §. 17. 3. f. ἃ μη λυσαντα τον Σολομώννα, πολλα τῷ Εἰρώ-μῳ προσαπολίσαι χρηματά. *Ant. Lib. VIII.* pag. 435. 3.

Plat. de Leg. II. 945. A. ὁ δε οφλων την δικην, πρῶ τῷ ἀφείσθαι των ανδρειων κινδυνων καλα φουσιν την αὐτῆ, προσαπολίσάτω μισθον.

Προσαποφαινῶ.

Plut. Sept. Sap. Conviv. pag. 152. B. Εἰω τοινυν (εφη) προσαποφαίνομαι τας εἰρη-μειας

μενας γνωμας απασας σχεδον αφεσαναι τε αρ-
χειν τον νεν εχοντα. . *Adv. Colotem.* pag.
1120. D. προσποφαίνόμενοι. . 1121. A.
προσποφαίνεσθαι. . B. προσποφαινομένην. .
C. προσποφαίνεσθαι. . D. προσποφαινο-
μένην.

Προσποφερω.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 210. 2. f.
ωσε προσποφέρειν δε. *Vide Casaub. Ani-*
madu. col. 369. 21. . Lib. XII. pag. 527. F.

Προσποφραττω.

Dion. Cass. Hist. pag. 203. A. το σωμα
αυτη, πλην βραχεως, εχουσαν, και εκεινο προσ-
απέφραξαν, δε.

Προσαραξίς.

Æschyl. Pers. v. 412. Schol.

Προσαριθμεω.

Joseph. Ant. Lib. IX. pag. 482. 29.
προσαριθμήσεις δε φησι τοις υπο τε λιμν τεθ-
νήκασι τες ιππεις, δε.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 58.

Προσαριθμησον.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 94. 4. f.
Προσαριθμησον τείοις και τα βαρβαρικά. . Lib.
IX. §. 44. pag. 1006.

Προσαρισω.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 542. 39.
εμεγας γαρ ποιεεσθαι μελα το σιλιον, ημερας δυο
η τρεις προσαριςωντα και ησυχάζοντα, δε.

Προσαρπαζω.

Lucian. Bis accusat. pag. 752. A. προσ-
αρπάσασα νεον ει και απαλον οντα, δε.

* *Προσαρήσις.* I. 572. E.

Hippocr. de Articulis, pag. 810. C. απο
δε τετα αχρι φρεων προσαρήσις, ιθυλόρδη.

Προσαρτυμα.

Aristoph. Av. v. 533. Schol. Σίλφιον δε,
ριζα ηδυοσμος, προσάρτυμα.

Προσασκεω.

Joseph. de Bello. Lib. III. pag. 228. §. 7.
3. προσασκύναι δε και τω φοβω.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 622. 12. και
βραχέα προσασκήσας τες Μακεδονας εν ταις
ειρεσιαις, ανήχθη.

Προσαυαινω.

Æschyl. Prom. v. 146. σόν δεμας εισιδέση
Vol. II. N°. XXIV. I.

πείραις προσαυαινόμενον δε. Schol. β. ξηραι-
νόμενον, και προσαλαίπωρην.

Προσαυαζω.

Lycophr. Alex. v. 1082.

Joseph. Ant. Lib. XII. pag. 591. 13. φ
επι δε της τραπέζης μαιανδρον εξεγλυψαν, λι-
θες — ωσπερ αστρας — ηδισον προσαυγα-
ζοντας αυτων εκάλερον τοις ορώσι, δε.

Προσαυη.

Eurip. Alcest. v. 204. Κλειψαι προσαυ-
γας βυλέλαι τας ήλις, δε.

Προσαυλει.

Eurip. Rhes. v. 273. Hunc Versum ci-
tat Cel. Steph.

* *Προσαυξανω.* I. 1377. C.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 343. 34.

* *Προσαφαιρω.* App. 1721. B.

Demosth. adv. Leptin. pag. 366. B. προσ-
αφαιρείται. . *Adv. Aristocrat.* pag. 445. A.
επειδη δε ελαβε, και Πολιδαιαν προσαφείλετο.

Lucian. Amores. pag. 576. D.

Προσαφρίζω.

Heliod. Æthiop. Lib. III. pag. 130. 3. f.
τον γαρ χαλινον οσα μεν δεσπόην ηρνείω, δια-
πλυσα και θαμά προσαφρίζεσα, δε.

Προσβασανίζω.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 214. B. ακρι-
τες απωλλυε προσβασανίσας και σρεβλώσας.

* *Προσβασίς.* I. 651. F.

Æschyl. Eumen. v. 117. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 70. 18, 22. . 600.
20. πρόσβασιν μεν εδεμειαν εχοντες χειροποι-
ηον, δε.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 203. 7. ενθα
πρόσβασιν ανθρωπω εδεμειν ειναι.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 79. 8. f.

Προσβαλ.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 246.
§. 7. Εύαυθα ην ορμελα, προσβαλόν δε. .
Socrat. Apol. Vol. IV. pag. 279. 10. a Cl.
Steph. citatur.

Προσβιασέον.

Plut. de Sanit. tuenda, pag. 125. D.
αλλα τενανλίου ε μονον ε προσβιασέον επι την
φυσιν, αλλα, δε.

Προσβλαπτω.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 394. 43.
6 B. προσ-

προσβάλλει δὲ τι καὶ δια τοῦδε, ὅτι ἀκοπρὸν ἐστὶ φύσει.

Προσβλασφημεῶ.

Joseph. Ant. Lib. VI. pag. 350. 14.
ἀλλ' οἱ καὶ προσεβλάσφημήσῃ καὶ κακῶς εἶ-
πε, μηδὲν ὑπ' αὐτῶν λελυπημένῳ.

Προσβλεψίς.

Plut. de Auditione, pag. 45. C.

Προσβλησις.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 638. 16.
ἦν δὲ δύσπνοια γενῆσαι πρὸς τὴν πρόσβλησιν
τῆς σικυῆς, ἀφαιρεῖν τὴν σικυὴν.

Προσβραχίς.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 474. A. ἔχει
δ' ὁ κολπῶς νησιδία τρία· καὶ προσβραχὴ τινὰ
καὶ χοιραδῶδὴ οἰκία, κατὰ τὸν παράπλευρον.

* *Προσβρεχῶ. App. 1721. D.*

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 403. 7. τὰ
τε σκελεὰ περιελίσσειν εἰς τῶν ποδῶν, θερμῶ
προσβρέχων ἐν σκάφῃ.

Προσγλισχραίνω.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 393. 51. ἐστὶ
δ' ὅτε το κατὰ οὖρον, ἐκ ἐκράνησε τῆς ἀναλώγῃς
τὰ πύελου, ἀλλὰ προσεγλίσχρηνε τε καὶ
ἔβλαψε.

Προσγραφή.

Aristoph. Ran. v. 303. ἥπερ. Schol. Ἡ
ἐν τῇ οὐκ, μετὰ προσγραφῆς τε ἰ.

Eustath. in Odys. A. pag. 45. 39.

Προσγραφεῖ.

Dion. Hal. I. 114. 25. καὶ τὸ μηκέτι τὸν
αὐτὸν προσφερεσθαι τρόπον τοῖς ἀρχαιοτάτοις
πολιταῖς καὶ τοῖς προσγράφοις.

Προσγυμναζῶ.

Plat. de Leg. II. 647. C.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VI. pag. 182. 5. πολλὰ παρενθυμώμεθα τῶν οἰον προσ-
γυμναζομένων.

Προσδανειζομαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 53. 40. καὶ παρὰ
τῶν Πτολεμαίων πέντηκοντα ἀργύρια τάλαντα προσ-
εδανείσατο.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 422. 5. εἰ γὰρ ἐκὼς, ἤκεῖς ἀν' ὅλην φέρων τὸν
μισθόν, καὶ προσδανεισάμεν, &c.

Joseph. Ant. pag. 951. §. 2. 3. f.

Προσδεκτεῖ.

Lucian. de Parasito. pag. 772. D. προσ-
δεκτεῖ ἂν εἴη.

Plat. Tim. III. 89. B.

Προσδεσμεύω.

Aristoph. Vesp. v. 580. Schol. Φορβείαι
εἰσι τὰ δερμάτια τὰ περὶ τὸ στομάχιον τῶν αὐλῶν
προσδεσμεύόμενα, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 182. 28. εἰς γὰρ
δύο πῖλος καμπύλων, καὶ πρὸς ἐκάτεραν τὸν ἕνα
βραχίονα προσδεσμεύων ἀφ' ὧν τὰς πῖλος ἤφει.

Προσδεσμεύω.

Aristoph. Vesp. v. 1196. Schol. Χαράξ δὲ
ἐστὶ τὸ λεπτὸν ξύλον, ὃ προσδεσμεύει τὴν ἀμ-
πελον.

Hom. Iliad. A. v. 436. πρυμνήσια. Schol.
Τὰ ἀπολεία σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρυμνῆς προσ-
δεσμεύεται ἡ ναὺς πρὸς τὴν γῆν.

* *Προσδεκτεῖ. I. 964. G.*

Eurip. Rhes. v. 307.

Προσδηλέω.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 480. 15. f.
δαιμαίνω μὴ ὁ ναυτικῶς γράψῃ κακῶς, τὸν
πρὸς τὸν προσδηλήσει.

Προσδιαμαρτυρεῶ.

Demosth. de falsa Legat. pag. 265. A.
καὶ τῶν μαρτυρῶν ἡμῶν προσδιαμαρτυρησάντων,
ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροδοτηθῆναι πρεσβεύην, &c.

Προσδιαναγκάζω.

Hippocr. de Articulis, pag. 782. G.

Προσδιανεμῶ.

Plut. Demetr. V. 36. 16. καλὰ κόπῳ ἵπποις,
ἐλαμβάνον μερίδας, καὶ προσδιενείμαντο τὰς
ἐκείνων ἐπαρχίας, ἃς εἶχον αὐτοὶ προῖον.

Demosth. de falsa Legat. pag. 222. A.
ἐπειδὴ δ' ἐκώλυσα εἶναι πάλιν προσδιενείμαντο
οὗτοι.

* *Προσδιανοσομαι. II. 1077. A.*

Plat. de Leg. II. 857. E.

Προσδιανοήσον.

Plat. de Leg. II. 740. B.

* *Προσδιαπασσάλευω. App. 1721. G.*

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 394. 17.
Ἀρτιάκην — ζῶντα πρὸς σάνδα προσδιε-
πασσάλευσαν.

Προσδιαπολεμεῶ.

Dion. Cass. Hist. pag. 210. D. καὶ παντα
καὶ τὰ λοιπὰ προσδιαπολεμῆσαι.

Προσδιαπορέω.

Plut. de Auditione, pag. 42. F.. 48. A.
αἰετὶ προσδιαπορέωντες τῶν ἐκ ἀναίκαίων, &c..
669. F.

Προσδιάρπαζω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 475. 11. ὁ δὲ
Φυλίδας — προσδιάρπάσας τινὰς τῶν οἰκείων,
ἀπεχώρησε εἰς τὸ Λέπρεον.

Προσδιασαφένω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 249. 2. f. περὶ
δὲ Σικελίας τὰναντία προσδιασαφῆσι, &c.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 682. A. Εἰ
δὲ τι ἐλλέλειπται, νυν προσδιασαφῆσομεν.
1120. C.

Plut. de Lib. educand. pag. 22. B.

* Προσδιασρέφω. *App.* 1721. G.

Plut. de Adulat. et Am. &c. pag. 61. B.
ἐλάνθανε τῷ νεθελεῖν δοκῆν, προσδιασρεφόμενος.

Προσδιαλασσώ.

Dion. Cass. Hist. pag. 5. A. *Mithridatē*,
τῆς τε ἐπικυρίας ἀπεσέρησε, καὶ προσ-
διέλασσε.

Προσδιαλάσσω.

Joseph. Ant. Lib. IV. pag. 249. §. 41. 6.
Φερε καὶ περὶ τῶν βραχεῶν προσδιαλάσσωμεν.

Phil. Jud. de Charitate, pag. 711. B.

* Προσδιαφθείρω. *IV.* 142. G.

Soph. Philoct. §. 77. οὐλοῦσα, καὶ σε προσ-
διαφθερῶ ζυνών.

Demosth. adv. Midiam. pag. 388. A.
προσδιαφθείρας τοῖσιν τὰς κριὰς τῷ ἀγῶνι τῶν
ἀνδρῶν, &c.

Dion. Hal. II. 290. 41.

* Προσδιερχομαι. *App.* 1721. H.

Hippocr. Prædict. pag. 74. E.. *Coac.*
Prænot. pag. 122. F.

Προσδιηγέομαι.

Lucian. de Morte Peregrini. pag. 1007.
B. "Εν εἰ σοὶ προσδιηγήσάμεν, παύσομαι, ὡς
ἔχης ἐπιπολυ γελᾶν.

Προσδικάζω.

Dion. Hal. I. 693. 45.. 695. 1.

Προσδιώκω.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 422. 7. εἰ
τινας προσδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνεσέλλον. *Vide*
Notam.

Προσδοκημά. I. 1038. G.

Plat. Phileb. II. 32. B. Hunc locum
citatur *Cel. Stephanus.*

Προσδοξάζω.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. VII. §. 64.
pag. 231. — εἰαν τῶν ἄρῶν μνημονεύης, καὶ
μὴ προσδοξάζης.

Προσδοξοποιέω.

Suid. Lex. I. 215. 4. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων
γενέσθαι καὶ προσδοξοποιούμενον ἐκ ἡττοῦ δια-
τὴν ἀλοφισίαν, ἢ δια τὴν φύσιν ἀμαρτάνει. *E*
Polyb. Hist. Lib. XVII. pag. 1047. 12. f.

Προσδωρεομαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 582. 1.

Προσεγίζω. I. 887. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 303. *Leonid.* §. 6.
καὶ δοκεῖ τῷδε προσηγίσταμεν.

Phan. Lex. pag. 146. 1. Ἀψαύσον, ἀπροσ-
πέλασον. ψαύω γὰρ τὸ προσηγίζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 107. 27.

* Προσεγγραφομαι. I. 872. H.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 276. 3. προσεγ-
γράφει γὰρ τι πρὸς τὰ ψηφίσματα, &c..
303. B.

Demosth. adv. Leochar. pag. 676. C. 3
Cel. Auctore citatur.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 125. 18.

Προσεγλύς.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 289. 3. εἰκο-
τε τὴν χωρὴν ταύτην προσεγλύτατα εἶναι τοῦ
καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν μετρίότητά των ὥρεων.

* Προσεγκαλέω. *App.* 1722. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 404. 16.

Lucian. Deor. Dial. pag. 86. D. οὐδὲν
ἐγὼ μεμφομαι, εἰδὲ προσεκαλῶ σοι, &c.

Dion. Hal. I. 435. 44. εἰ γὰρ οἱ καὶ
λοιδορεμένοι τῷ δήμῳ, καὶ προσεκαλῶν καὶ
ἀπειλῶν.

Προσεγκελεύω.

Plut. Alex. IV. 16. 4. f.

Προσεγχεω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 132. E.

Plut. Sept. Sap. Conv. pag. 149. B.

Προσεγχεάζω.

Demosth. adv. Androtion. pag. 425. C.
Σινωπὴν προσεγεχεάζει καὶ Φανασράην, ἀν-
δρωπὸς πόρνας, &c.

Προσεδαφίζω.

Προσεδαφίζω.

Æschyl. Sept. v. 501. οφείων θε πλεκλαν-
αίσι περιδρομον κύλῳ προσηδάφισαι κοιλογά-
σος κύκλῳ.

Προσεικω.

Eurip. Alcest. v. 1063. προσήϊζαι. Vide
Notam.

Προσεισαίω.

Plut. Dion. pag. 958. 2. f. Ed. Par.
προσεισαίωμεν. Sed in Ed. Lond. Vol. V.
161. 2. legitur προεισαγάωμεν.

Προσεισφερω.

Plut. Arat. V. 330. 10.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 149. 2. f.
αλλα μην υδε τοις σιέμενοις εν Πρυανείῳ ἐξ-
ωθεν προσεισφέρειν τι βρωσιμον ἐξεσι.

Προσεισφορα.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 847. 24.
πολλαίς και προσεισφοραίς παρ' αὐτοῦ χρώ-
μενῳ.

Προσειω. App. 1722. C.

Eurip. Herc. Fur. v. 1218.

Προσεκδέκω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 601. Schol. διο
και επιθυμνίας μακρὰν πλεῦσαι, προσεκδέκῃον
και τέλο, &c.

Προσεκδερω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 377. A.

Προσεκδυμι.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1371. Schol.

Προσεκζηέω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 6. 2.

* Προσεκκαιω. App. 1722. C.

Lucian. Toxar. pag. 618. A. προσεκ-
καῦσαι. 882. C. προσεξεκαίον. 924. ult.
προσεκκαύσεις.

Προσεκκαλυπῶ.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 775. A.

Προσεκκειμαι.

Philostat. Icon. pag. 887. 9. f. και σερνα
το μέριον προσεκκείμενα, &c.

Προσεκλυω.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 45. E. ως μη
προσεκλύειν τον σωμαχον.

Προσεκπεμπω.

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. E. pag. 353. 11.
Υρκάνιοι δε πεζέες τε οσες εδυναντο προσεξ-
έπεμψαν, &c.

Προσεκπιπῶ.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 30. B. Το μεν
εν απαντα ζηειν περιποιειν αὐτῳ, προσεκπίπ-
οντῳ ἂν τις θειη τη φιλοτιμίᾳ.

Προσεκπονέω.

Plut. Nic. III. 229. 1.

Clem. Alex. Strom. pag. 565. 13. δει δε
και ημας τέλοις προσεκπονεῖν και προσεφευρ-
ίσκειν ἑτερα.

Προσεκποῖον.

Plut. adv. Colot. pag. 1111. C.

* Προσεκπυρῶ. App. 1722. C.

Lycophr. Alex. v. 171. Schol.

Lucian. Toxar. pag. 618. 2. f. ικανον δε
και τέλο βλακα ερασην προσεκπυρῶσαι.

Προσεκσπαω.

Aristot. Problem. II. 703. A.

Προσεκλαρατῶ.

Plut. de Ira cohib. pag. 463. 3. f. αλλα
μαλλον επιεινουτες και προσεκλαράτῃοντες.

* Προσεκῖον. App. 1722. C.

Lucian. Amores. pag. 572. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 24. 27. εἴε τῳ συλ-
γραφει προσεκῖον αναποδεικτα λεγοντι. 210.
18. προσεκῖον ταις αθηναις ιστορῃαις.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 90. 3. f.

Προσεκλυφλω.

Plut. Aporrbth. pag. 176. 4. f. Ο δε υμε-
τερῳ (εφη) βασιλευς ελθων πρῳ ημας, ε μο-
νον τα προβαλα λαβων, αλλα και τον ποιμενα
προσεκλυφλώσας απηλθε.

Προσεκφοβέω.

Dion. Cass. Hist. pag. 192. A. προσεκ-
φοβήσας. Cl. Leunclavius, in Notis pag.
1021, legit προεκφοβήσας.

Προσεκχλευαζω.

Demosth. adv. Timocr. pag. 463. C. και
γαρ υβρισικως προσεκχελευακῶς υμας φα-
νήσεται.

* Προσεκλυω. I. 1196. G.

Aristoph. Eccl. v. 905.

Eurip. Hippolyt. v. 1431. λαβε Σον παῖδ'

εν αλκαλῃσι, καὶ προσέλκυσαι. . *Irb. in Aul.*
 §. 1452.

Προσελκω.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 142.

Diod. Sic. Bibl. pag. 110. 21. προσέλ-
 κῆται μέγαλων το ζῶον ἐπὶ τὴν χέρσον, &c.

Προσελλειπω.

Anth. Ep. Gr. pag. 148. §. ult.

Προσελπιζω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 377. C.

* *Προσεμβάλλω.* App. 1722. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 268. Nic.

Diod. Sic. Bibl. pag. 106. 11. κριθινον
 πίτυρον προσεμβάλλουσιν.

Προσεμπιπλω.

Aristid. Orat. Vol. I. 544. 5. f.

Προσεμπρημι.

Phav. Lex. pag. 629. 1. Προσεμπρήσαι,
 καῦσαι. . *Hesych. Lex.* pag. 792. 2.

Προσεμφανίζω.

Joseph. Ant. pag. 439. §. 3. 5. καὶ δωρεαῖς
 μεγάλας προσεμφανίζων τὴν περὶ αὐτὸν σπεδὴν.

Προσεμφερω.

γ. Poll. Onom. Lib. IX. §. 131.

Προσεμφορω.

Plut. de Superstitione, pag. 168. A.
 προσεμφορῶν αὐτῷ δειγμαῖα καὶ φοβας, &c.

Προσεμφορηεον.

Plut. non posse suaviter &c. pag. 1104.
 B. ὡς καὶ προσεμφορήεον ἐκείνοις τῆς δεισι-
 δαιμονίας, &c.

Προσενδεικνυμι.

Dion. Cass. Hist. pag. 649. E. . *Xiph.* pag.
 814. A.

Προσενεδρευω.

Æneæ Comm. Poliorcet. pag. 1649. 10. f.
 ὁ δὲ Πεισιγύρας ἀπεσας, προσενέδρευσεν.

Προσενθυμηεον.

Phav. Lex. pag. 105. 2.

Eustath. in Iliad. E. pag. 388. 23. . 455.
 38. προσενθυμηεον δὲ τοῖς ἀνώτερω ρηθεῖσι καὶ
 ἃ εἶπον οἱ παλαιοί.

Προσενοχλεω.

Hippocr. de Medico. pag. 19. 41. προσ-
 ενοχλεῖ γὰρ τὴν οὐκ ἀσθενεως ἐχασαν.

Vol. II. N°. XXIV. 2.

Προσενωω.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 425. §. 6.
 14. τοῖς πλεуроῖς τῶν βασιῶν προσηνωμέ-
 ναι, &c.

* *Προσενίελλω.* III. 1368. B.

Xenoph. Cyr. Paud. Lib. Δ. pag. 297. 13.
 προσενιέλαμεν ὧν σπευδεῖν, ὡς περ οἶδεν ὅτι
 συμφερεῖ ταχὺ παρῆναι.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 388. ult.

* *Προσενίχλω.* III. 1532. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 817. A.

Προσενυβριζω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 379. 6. f. τῷ
 δὲ καὶ προσενυβρίζεσθαι δοξαίης ἀνεκαλουντ'
 αὐτὸν εἰς τὰς συναρχίας.

Προσενυφαινομαι.

Plut. Demetr. V. 17. 13. μέγα τε Διὶ
 καὶ τῇ Ἀθηνᾷ προσενυφηνάμενων Δημητρίου
 καὶ Ἀλκίονος, &c.

Προσεξαίρειναι.

Joseph. Ant. Lib. II. pag. 109. §. 3. 12.
 προσεξαίρειναι δὴ τὸν θεόν, νομίσας οὐκ αἰσέειν
 αὐτὸν τὴν πρόνοιαν.

Προσεξαίρω.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 435. §. 1.
 4. καὶ πυρροῖς αὐτὰ μέγαλοις προσεξήρην.

Προσεξαμαρῆανω. I. 389. A.

Demosth. c. Dionysiod. pag. 743. C. περὶ
 τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι πολλῶν μείζω προσ-
 εξαμαρῆκας.

Plutarch. Otho. V. 408. 8.

Προσεξανδραποδιζω.

Demosth. de falsâ Legat. pag. 214. B.
 τὸν δὲ ὀρχόμενον καὶ τὴν Κορώνειαν προσεξην-
 δραπόδισαι, &c.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 63. 6. καὶ
 προσεξανδραποδίσασθαι τὰς ἄλλας παύλας, &c.

Προσεξαπλω.

Erotian. in Hipp. Proæm. col. 3. 8.
 προσεξαπλῶντες δὲ καὶ τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις
 τέλεον παραλελημμένους.

Προσεξαπλω.

Joseph. Ant. Lib. XIV. pag. 700. ult.
 προσεξήψαν δὲ αὐτὸν [Υρκαν] τὴν οὐκ αἰ-
 μητέρας τῶν ὑπὸ Ἡρώδου πεφονευμένων.

Προσεξατκεω.

Joseph. de Bello. Lib. III. pag. 258. 1.
 τε γε μην Πανεία το φυσικον καλλος, υπο της
 βασιλικής προσεζήκηται πολυελεας, &c.

Προσεξελεγχω.

Dion. Cass. Hist. pag. 641. C. και εαυτον
 προσεζήλεγεν οτι ευχερείαι τε τινι και ακρισιαι
 και εκεινα επεποιήκει.

Προσεξερειδω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 288. 4. f.

Προσεξερχομαι.

Plut. Marcell. II. 280. 1. προσελαύνοντα
 τον Μαρκελλον εαυτους εγγυς προσεξελθειν,
 εξαίφνης ανεστησαν, &c.

Προσεξελαζω.

Lucian. Tyrannicida. pag. 414. A. επει
 κακεινο προσεξελάζειν μοι δοκεῖς, &c.

Demosth. Orat. adv. Midiam. pag. 416.
 A. και ταλλα προσεζήτασαι τα υπεπραμένα
 τῷ μιανῶ τουλω, &c. . *adv. Timocr. pag.*
471. A.

Προσεξευρισκω.

Aristoph. Equit. v. 1280. αλλα και προσ-
 εξεύρηκε τι. . *Vesp. v. 1402. Schol.*

Lucian. de Saltat. pag. 515. A.

Hippocr. de priscâ Med. pag. 10. 2.
 προσεξευρίσκεται. . 1290. 9.

Diod. Sic. Bibl. pag. 61. 38. πέρας δε,
 δια την ευφύϊαν, αξιωθεντα μεγαλης δοξης και
 πολλα προσεξευρόντα, τυχειν ισοθέων τιμών. .
 235. 28, 41.

Isocrat. Panegy. pag. 180. 6. Ed. Cl.
Batt. αυτοι πλείω των αναγκαιων προσεξευ-
 ρήκαμεν, &c.

Προσεξηπειρω.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 810. C.

Προσεξισημι.

Plut. de San. tuenda. pag. 128. E. φλεβ-
 μα και χολην κινει και ταραττει και προσεξι-
 σιησιν, &c.

Προσεξορμαω.

Xenoph. Memorab. Lib. III. pag. 196. 10.
 χαριεσσερον δε και προσεξορμαῖν ημερα μια μαλ-
 λον, η υστερίζειν.

Προσεπαγελλω.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 536. ult.

Diod. Sic. Bibl. pag. 131. 16. προσεπαγ-
 γείλασθαι το εθνος ευερίθειν. . 718. 35.

Προτεπαλω.

Eustath. in Odyss. Θ. pag. 327. 49. προσ-
 επάγει και το, ειπε δε μοι γαιαν τε την δημον
 τε πολιν τε, v. 555.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 216. C.

Προτεπαίλιαομαι.

Plut. C. Gracch. IV. 388. 1.

Προτεπανισημι.

Plut. adv. Colot. pag. 1110. B. ει δε τα-
 τοις προσεπαίεση χρησθαι το καλυμενον και
 νομιζομενον πικρον, &c.

Προτεπαπειλω.

Dion. Cass. Hist. pag. 82. A.

Προτεπαρχω.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 418. §. 3. 7.
 προσεπήρχε δε και της αχρι Ιορδανη πάσης.

Προτεπαυρισκομαι.

Hippocr. de Morb. pag. 509. 22.

Προτεπεισφερω.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 140.

* Προτεπεμβαινω. *App. 1723. B.*

Soph. Aj. v. 1368. Schol.

Προτεπεξευρισκω.

Dion. Cass. Hist. pag. 650. C.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 146. 88. δε-
 διότες δε μη εδ' ελω δυνωνται ολιγοι προσε-
 λες αυτεχειν, προσεπέξευρον τότε.

Προτεπεξηλομαι.

Clem. Alex. Pæd. pag. 302. 24.

Προτεπευχομαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 20. 53.

Just. Mart. Apoll. II. pag. 134. 30.
 προσεπευζάμενοι της αληθειας καταξιωθῆναι τας
 πανη παντας ανθρωπους.

Προτεπιβαλλω.

Hippocr. de Fractis, pag. 779. E. προσ-
 επιβαλλέσθω δε και το οξυτεπηχεος &c.

Lucian. Piscat. pag. 200. A. προσεπί-
 βαλλε και των οβράκων.

Προτεπιβλεπω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 232. A.
 προσεπιβλέπετι δε και τας εν τη πλευρα
 φλέβας.

Προτεπιβλεω.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 187. 31. ου
 σκοπῶντες οτι τυραννιδα εχθρε την αρχην, και
 προσ-

προσπεπιγμένουσιν αυτες, και ακοντας αρχόμε-
νους. Vide Notam.

Προσπεπινομαι.

Hippocr. de Morb. pag. 454. 15.. 458.
ult.. 594. 48. και ην προσπεπιγένηται αιει,
πορευεσθαι ανα πασας ημερας, οτε μεν αθροα,
οτε δε ολίγα.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 436. 9.

Προσπεπιδεικνυμι.

Dion. Cass. Hist. pag. 530. C. τας τε
στρατειας και ηριθμησας, και τας ελας προσ-
επέδειξε ρήσι.

* *Προσπεπιδεικνυω.* App. 1723. B.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 480. 18.

Προσπεπιδεω.

Hipp. de Fractis, pag. 765. D. προσπε-
πιδειται. . *Mochl.* pag. 850. E. και το οξύ
προσπεπιδεῖν.

Προσπεπιδιδασκω.

Clem. Alex. Strom. pag. 825. 21. προσ-
επιδιδάσκεισθαι δε, ως εδε των αν ρεβουσι τα
αδελμαλα, ειν αν αι εικόνες.

Προσπεπιθελειον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 43.

Προσπεπιθεωρεω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 151. E.
προσπεπιθεωρεῖν δε και τας πυρετους ην επει-
νωσιν, ην ανιωσι, &c.

Προσπεπικαλεω.

Dion. Cass. Hist. pag. 208. A.

Προσπεπικαλαδew.

Hippocr. de Articulis, pag. 791. C. εισι
δε δη τινες οι επεψηφισαντο ηδη μολιεδιον βαρυ
προσπεπικαλαδew, ως και ανακαλw το υπερ-
εχον.

Προσπεπικαλαεινω.

Joseph. de Maccab. pag. 509. 2. f. ταυτα
λεγοντι πυρ ηπεσρωσαν, και διηρεθισαν τον τρο-
χον προσπεπικαλαεινους.

Προσπεπικηρυττω.

Dion. Cass. Hist. pag. 70. C.

Προσπεπικοσμεω.

Pind. Pyth. Od. E. 15. Schol.

Προσπεπικρεμαω.

Hippocr. de Articulis, pag. 782. B. ην δε
αδαν κωφw η ανθρωπw, προσπεπικρεμασθη-
τω τε η οπισθεν τις κωφw πας.

Προσπεπικρω.

Dion. Cass. Hist. pag. 24. A.

Προσπεπιμανθανω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 162. 5. απεδιμησε
μεν εις Αιγυπτον, και κε πολλοι προσπεπιμαθων,
μελεις εβενεο των Ελληνων &c.

* *Προσπεπιμελεομαι.* H. 864. E.

Plat. de Leg. II. 755. B.

* *Προσπεπινω.* App. 1723. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 10. 4. και την ερτα-
σαν τε ταυτης [αμπελης] καρπε προσπεπινοη-
σαντα, [sc. Διονυσιον] πρωτον οινω χρησασθαι, &c.

Lucian. Alex. pag. 488. D.

Προσπεπιωρεω.

Aristoph. Lysistr. 1240. Επηνεζαμεν
αν, και προσπεπιωρεζαμεν.

Προσπεπιπλεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 83. ult.

Προσπεπιπονw.

Æschin. de falsa Legat. pag. 30. §. 19. 1.
Ed. Οκον. Δεομαι δε υμων προσπεπιπονησαι
ακοντας και την λοιπην ρητησαν.

Προσπεπιρρυνw.

Hippocr. de Morb. pag. 461. 14. πολλων
δε προσπεπιρρυη και εκ τε αλλης ρωμας.

Προσπεπισημαινω.

Phil. Jud. de Mundi Orif. pag. 15. D.
προσπεπεςημαινη ειπων, τω και εικονα, το καθ'
ομοιωσιν, &c.

Προσπεπισκευαζw.

Joseph. Ant. Lib. VIII. Cap. 6. §. 1. 4.
pag. 435. ταυτα τε προσπεπικευαζε, και πυρ-
ροισ αυτα μεγαλοις προσεξεηρεν.

Προσπεπισκωπτω.

Plut. Agefil. III. 384. 3. f. Verba le-
gantur supra in Voce Μυομαχια.

Προσπεπισπαω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 372. 14.

Hippocr. de Viæ. Rat. pag. 406. 33. η
χαλκίτιδw τω δακτυλω προσπεπικασαμενw,
πιεζον.

Προσπεπισαμαι.

Plat. Charmid. II. 170. B. . *Phædr.* III.
268. B. τι δ' αλλο γε η ερεσθαι ει προσπεπι-
σαι και εσινας δει, &c.

Προσπισειχω.

Orph. Arg. v. 536. Οτσε κυβερνήτη προσ-
επίσιχε νηδυμῶ ὑπνῶ.

* Προσπεπτελλω. *App.* 1723. D.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 86. 47. προσ-
επεσάλθαι. . 154. 82. προσεπέσειλαν.

Xenoph. Cyr. Pαιδ. pag. 366. 9.

Προσπεπλαιπωρεω.

Joseph. Ant. pag. 210. 12. f.

Προσπεπεινω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 89. 23. βραχεα
δε προσεπέτειναν τας Καρχηδονιας. . 249. 4. f.

Joseph. de Bello. pag. 407. 5. f.

Plut. de Adulat. &c. pag. 60. F.

Προσπεπειραυω.

Clem. Alex. Cohort. pag. 16. 7.

* Προσπεπειρομαι. *App.* 1723. D.

Aristoph. Ran. v. 234.

Προσπεπιθημι.

Eurip. Phæn. v. 733. Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 23. 4. . 43.

5. . *Odyss. Proëm.* pag. 3. 35.

Aristot. de Hist. Animal. I. 847. A. . *De*
Moribus. II. 90. D.

Hippocr. de Articulis, pag. 813. E.

Προσπεπειρω.

Dion. Cass. Hist. pag. 63. D. και η βελη
— στρατοπεδον ειρον προσεπέτρεψε.

Προσπεπειροπευω.

Demosib. in Arbob. I. pag. 555. B. δηλον
δε παύλαπαριν, ει καλελείφθην μεν ενιαυσιῶ,
ἐξ εἰη δε προσεπειροπεύθην υπ' αυλων.

Προσπεπιυλχανω.

Joseph. de Bello. pag. 75. §. 3. 5. και
προσπεπιυλχάνει τα τειχη της παριδιῶ ανακλι-
σαι καλεσραμμένα.

Προσπεπιφερω.

Joseph. Ant. pag. 170. 4.

Clem. Alex. Strom. pag. 760. 26. εἰα
τον κολοφωνα τε ζηλομενε προσεπιφέρει.

Προσπεπιφημιζω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1154. B.
προσπεπιφημισθῆναι δε και το, Αἰνυπλον δ' ἵεναι
δολιχην ὁδὸν ἀρταλένηε, &c.

Προσπεπιφοιλω.

Phil. Jud. de Joseph. pag. 552. ult.

Προσπεπιφωνεω.

Plut. M. Cato. II. 363. 3. — προσπε-
φωνεῖν εἰως, Δοκεῖ δε μοι και Καρχηδόνα
εἶναι. τὸ ναυλίον δε Ποπλιῶ Σκιππων, ὃ Να-
κῶς επικαλεμενῶ, — Δοκεῖ μοι Καρχηδόνα
εἶναι.

Προσπεπιχαριζω.

Xenoph. Ιππαρχ. pag. 68. 2. και εν τοις
Διονυσιοις δε οἱ χοροὶ προσεπιχαρίζουσι, αλ-
λοις τε θεοις και τοις δωδεκα χορευουσι.

Προσπεπομοω.

Dion. Cass. Hist. pag. 47. B.

Προσπερανιζομαι.

Dion. Halicarn. II. 14. 44.

* Προσπεραζομαι. I. 1237. B.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 350. 14.

Προσπερυω.

Lucian. Amor. pag. 563. C. πανι γε μην
δενδρω περιπλέσθην ὁ Φιλεως προσεῖρπυε κιτῆος.

Plut. de Prof. Virt. pag. 77. F.

Προσπερωλω.

Xenoph. Memorab. pag. 172. 4. f.

Προσπεσπεριῶ.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 517. C. .
807. C. εἰῶ δε τε ισθμὸς λειομεν χειρρονησον
την προσεσπεριον τοις Καππαδοξιν ἀπαζαν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 415. 8.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 3. 3. της δε Ευ-
ρωπης τα μαχιμωλῶα γενη των προσεσπεριων
εθνων, ισχυως ειπειν, εδ' εἰνωσκον.

Dion. Hal. I. 11. 10. . 20. 31. πασα η
προσεσπεριῶ Ιταλια &c.

Προσπελεον.

Dinarch. c. Demosth. pag. 104. A. ουδε
προσελεον τας οικιας και τας φενακιμῶς τέτα.

Προσπευερελεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 342. 20. ουχ οπως
ηδικησεν, αλλα και προσευηγέτησε, &c.

* Προσπευρισκω. I. 1309. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 47. 27. . 227. 22.
οι Ελληνες εδοξαν αει τι προσευρίζκειν περι των
γραμμάτων, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 97. 14.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 665. B.

* Προσπεφουρισκω. I. 1309. D.

Clem. Alex. Strom. pag. 565. 14.

Προσεχόνως.

Aristoph. Acharn. §. 954. Schol.

Hippocr. de Dentitione. pag. 267. 33. ταῦτα καὶ προσεχόνως ἡμένα, ῥᾶον φερεῖ ὁδοντοφυῖαν.

Προσεψημα.

Aristoph. Vesp. §. 962. Schol. ἐστὶ δὲ εὐλεες προσέψημα ἐν λοπαδίοις ζευαζόμενον.

Προσεω.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 778. D.

Προσζευνυμι.

Eurip. Hippolyt. §. 1389. Ω τλημον, οἷα συμφορᾷ προσεζύγης.

Lucian. Nero. pag. 1143. C. προσεζευμένων ἡμῶν τῷ ισθμῷ, &c.

* *Προσζημιω.* I. 1405. H.

Plat. Gorg. I. 516. D.

* *Προση.* I. 1446. E.

Lucian. de Somnio. pag. 1. A. ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόση. ὦν.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. A. pag. 35. 1. Ως δὲ προῆγεν ὁ χρόνος αὐτὸν ζῶν τῷ μετέθει, εἰς ὥραν τε πρόσηγον γενεσθαι, &c.

* *Προσηγορημα.* I. 34. B.

Eurip. Suppl. §. 803.

* *Προσηγορία.* App. 1723. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 152. 19. . 294. 21. . 295. 5. προσηγορίας ἐλερας ἐλυχε, &c.

* *Προσηγορικ.* I. 34. C.

Dion. Hal. I. 190. 22. Σερούϊ. αὐτῷ προσηγορικὸν ὄνομα ἦν, Τύλλ. δὲ τὸ ζυγενοκόν. 193. 31. . 198. 25. . II. 3. 29. . 11. 31, 32.

Eustath. in Odyss. A. pag. 6. 24, 25.

Προσηγορικως.

Aristoph. Ran. §. 1337. Schol. Biset. Σκόλια, μέλη τινα προσηγορικῶς εἰρη λεγόμενα.

Steph. de Urb. pag. 643. D.

Προσημανικ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 150. 16. ἐνιοὶ δὲ τα τοιαῦτα γενηταῖς φύσεσιν ἀποφαινόνται τεράσια ὑπάρχειν, καὶ γεννώμενα ζπανίως, προσημαντικά γίνεσθαι, ὡς μὲν κακῶν, ὡς δ' ἀγαθῶν.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 490. A.

* *Προσημασία.* III. 774. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 202. 25.

VOL. II. N°. XXIV. 3.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 466. A.

* *Προσηνως.* App. 1724. E.

Lucian. Hipp. pag. 848. B. . 904. C. . 905. B. — τὴν δὲ ναῦν, προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἀκρῶν ἡρέμα διολισθαίνουσιν τῶν κύματων.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 655. 7.

Προσηχης.

Plut. Alex. IV. 25. 5. f.

Προσθακεω.

Soph. Oed. Col. §. 1227. Τίς δὲ ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;

* *Προσθαλπω.* App. 1724. E.

Joseph. de Bello. pag. 276. 6. f.

Προσθέλεον.

Plat. Conviv. III. 206. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 53. ult. Προσθέλεον δὲ τοῖς εἰρημενοῖς τὰ λειπόμενα τῶν γινομένων περὶ τὸν ἱερὸν ταύρον, τὸν ὀνομαζόμενον Ἄπιν.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 995. A.

* *Προσθεω.* App. 1724. F.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 339. 1.

* *Προσθημα.* III. 1512. G.

Xenoph. Memorab. pag. 183. 5.

* *Προσθιγάνω.* I. 1560. D.

Eurip. Iph. in Aul. §. 339. Ως ταπεινός ἦς, ἀπασης δεξιᾶς προσθιγάνων.

Προσθίω.

Soph. Oed. Col. §. 168. πρόσθιγε νυν μου. . *Philost.* §. 9. προσθιγεῖν.

Eurip. Hec. §. 344. μὴ ζε πρόσθιω γενειάδ. . *Heracl.* §. 652. εἰ δὲ τῶνδε προσθίξεις χερί, &c.

Æschyl. Chœph. §. 1059.

Προσθοδομ.

Æschyl. Chœph. §. 320.

Προσθροεω.

Æschyl. Prometh. §. 597. προσθροεῖς. Schol. β. προσφθέγη, προσαθροεύεις.

Προσιαλρευω.

Hippocr. de Morb. pag. 455. 49. καὶ προσιήρεύεσθαι τε διὰ πλεον, καὶ χολασιόερον ὑπαινέσθαι.

Προσικνεομαι.

Æschyl. Agam. §. 800. δῆμα δὲ λυπῆς ἔδεν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται. . *Chœph.* §. 1033, 1035. 6 D Προσιππαζω.

Προσιππαζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 119. 26. εφθασαν των κυνηγών τινες προσιππασάμενοι, &c.

Joseph. de Bello. pag. 270. §. 2. 1.

* Προσιππευω. I. 1710. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 254. 5. των δ' ιππεων ἅμα τη κατὰ τον ηλιον ἀναβολῇ προσιππευσάντων τη ναυτικῇ των Καρχηδονίων στρατοπέδει, &c. . 572. 36.

Προσίρον.

Plat. Theætet. I. 179. C.

Προσκαθελκυω.

Plut. Camill. I. 295. 2. ὁ δὲ καὶ προσκαθελκύσας ἰδίᾳ πλοία παρεπεμψε, καὶ συγκαθιέρωσε το ἀναθημα.

Προσκαθηλωω.

Clem. Alex. Cohort. pag. 45. 25.

Προσκαθισις.

Plut. de Superstit. pag. 166. A.

* Προσκαθισημι. App. 1725. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 374. 9. παραλιούμενε δὲ διὰ τὸ γήρας, προσκαίεσσαν καὶ ἄλλον στρατὸν, &c.

Dion. Cass. Hist. pag. 445. A.

Προσκαθοραω.

Plat. Charmid. II. 172. B.

Προσκαίω. App. 1725. B.

Aristoph. Vespr. §. 933, 824. Ἡ Θράξ προσκαύσασα πρῶτὴν τὴν χύβραν. *Suid. Lex.* III. 200.

Xenoph. Convin. pag. 155. 4. εἶς ἐν Συμφωίων εἰς ταύτῃ διδασκαλεῖα ἐκείνῳ, τότε ἰσχυρῶς προσεκαύθη.

Προσκακω.

Hippocr. de Humor. pag. 47. 44. ὁμμάλα προσκακόμενα.

Προσκαμνω.

Iust. Mart. Dial. pag. 213. 27. διὸ συμπαθῶν ὑμῖν προσκάμνειν ἀγωνίζομαι, ὅπως τὰ παραδοξὰ ἡμῶν ταύτῃ νοήσῃ.

Προσκαβλήμα. I. 690. B.

Demosth. adv. Timocr. pag. 474. C. τὰ προσκαβλήματα ὀνομαζόμενα, — τὰ δὲ προσκαβλήματα τὰς μὴ τιθέντας, &c.

* Προσκαβαλελαω. App. 1725. E.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 508. B.

Προσκαλινωσκω.

Demosth. c. Callicl. pag. 737. C. καὶ ζῆ-
τῆσι καὶ διαίτην, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσ-
καλινώσεται, &c.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 261. 14.

Προσκαλαραφω.

Dion. Hal. I. 108. 8. ολίγοι δὲ τινες πε-
ρὶ τῶν πληθὺς των προσκαλαραφέντων βουλευ-
τῶν διαφερόνται. . 472. 3. προσκαλαράφειν.

Προσκαλαδεῖδω.

Dion. Cass. Hist. pag. 47. E. καὶ προσ-
καλαδεύσας μὴ πῶς προθυμῶς &c.

Προσκαλαδεω.

Hippocr. de Articulis. pag. 785. H. χρη-
δὲ ὅταν ἐπιδήσῃς τὸν ὦμον, ἐπεὶ αὖτε προσκαλαδεῖν
τὸν βραχίονα &c.

Προσκαλαίρω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 273. 18. παραχρη-
μα πάντῃ τῷ σὺλῳ προσκαίρειν ἐπὶ τὸ πεζικόν
των Περσῶν στρατόπεδον, &c.

Προσκαλακταμαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 84. 3.

Προσκαλακυκαω.

Hippocr. de Morb. pag. 497. 17. τέλο δὲ
ψύχει σφοδρὰ, καὶ τὴν κοιλίην υπαίνει τὸν νοσε-
όντα προσκαλακυκᾷ.

* Προσκαλαλέω. App. 1725. E.

Plut. Arat. V. 325. 10.

Diod. Sic. Bibl. pag. 269. 11.

Dion. Hal. I. 108. 2. προσκαλαλέξαντας. .
191. 16. ἐπεὶ αὖτε ταῖς ἱεραῖς παρθenois, ὑφ' ὧν
τὸ ασβεστον φυλάττειται πυρ, τετραρσιν εἰσais,
δυο προσκαλέλεξεν ἐξερας. . 360. 34.

* Προσκαλαλλαττομαι. App. 1725. E.

Aristot. Rhet. Lib. I. Cap. 12. pag. 154.
1. Ed. Cant. οἱ μὲν γὰρ φίλοι, ἀφυλακτοὶ τε
πρὸς τὸ ἀδικεῖσθαι, καὶ προσκαλαλλάττονται,
πρὶν ἐπεξελεῖν.

* Προσκαλανεμω. App. 1725. F.

Plut. Solon. I. 193. ult. δευτεραν προσ-
καλένευμε βελήν, &c. . *Caton.* IV. 249. 5. f.

Dion. Cass. Hist. pag. 445. C.

Προσκαλαζαίνω.

Lycophr. Alex. §. 173. Εἰδωλοπλάσῳ
προσκαλαζανεῖ ῥέθει, &c.

Προσκαλαζω.

Phan. Lex. pag. 342. 3. Ζωγράφῳ. Θεο-
κρίτῳ,

κρίθῃ, ποιοὶ ζωγράφοι τὰ κριθεῖα γραμματῶν
εἰραψαν, ἐχθρὶ γραμματῶν χρηταί, ἀλλ' οἱ τῇ
γραφίδι προσκαλῶνται.

Προσκαλῶ πλῆττω.

Dion. Cass. Hist. pag. 188. D.

Προσκαλῶ πονίω.

Dion. Cass. Hist. pag. 203. A. Οὐκ ἴσθαι
λίθων πλῆττει προσκαλῶ πονίωσαντες, &c.

Προσκαλῶ πρᾶττω.

Aristid. Orat. Vol. I. 394. 7.

Προσκαλῶ πυκνῶ.

Plut. de frat. Amore, pag. 491. A. καὶ
κοινοὺν ἀμφοτέρω τοῖς ἀδελφοῖς προσκαλῶ πυκ-
νῶν καὶ εὐνοῖαν.

Προσκαλῶ ριθμῶ.

Plut. Marcell. II. 281. 3. f. τὴν γὰρ ἀνθ-
υπαλόν ἀρχὴν, ἣν δις ἤρξε, ταῖς πέντε προσ-
καλῶ ριθμῶσιν υπαλείπει ὅ το ἐπιγράμμα ποιήσας.

Προσκαλῶ στήπω.

Hippocr. de Morb. pag. 462. 20. προσ-
καλῶ στήπει το ἐσθλὸν τε φλεγματῶ καὶ τῆς
χολῆς, καὶ γίνεσθαι πυρρῶν.

Προσκαλῶ σκαπῶ.

Joseph. Vita. II. 5. §. 10. 9. καὶ πυρρῶν
λησάντες, εἴα δὲ καὶ προσκαλῶ σκαπῶσιν, εἰς
τὴν οἰκίαν ἀνεζεύξαν.

* Προσκαλῶ σκευαζῶ. III. 845. G.

Demost. de falsâ Legat. pag. 270. C. τρι-
ακοσίους δὲ ἵππους προσκαλῶ σκευασάμεθα. .
Adv. Aristocrat. pag. 455. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 253, 32. . 264.
38. . 282. 42. ἐχούσιν δὲ τριηρεῖς ἵκτανες, καὶ
προσκαλῶ σκευασάντες ἐβρας, &c.

Dion. Halicarn. II. 13. 30.

Προσκαλῶ σπᾶω.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 221. E. καὶ
ἐμέσας συχνὰ τοιαύτα προσκαλῶ σπᾶται.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 443. 5. f.

Προσκαλῶ σφρεφῶ.

Dion. Hal. II. 159. 14. τῷ πρῶτῳ εὐ
προσταθμενοὶ τὰς πόλεις, ἀλλ' ἔτι βίᾳ προσ-
καλῶ σφρεφόμενοι.

Dion. Cass. Hist. pag. 31. B.

Προσκαλῶ λατῶ.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 242. 4. f.
προσκαλῶ λατῶσιν εἰ καὶ τὰς εἰς ἐκείνην ῥη-
θῆναι λόγους.

Προσκαλῶ εἰνῶ.

Hippocr. de Articulis, pag. 837. C. οὐ
γὰρ καλᾶδεναι τὰς μῆρας ἐπὶ ζυγόν, ἀλλὰ
μόνον τὰ γόνατα, καὶ οὐ προσκαλῶ εἰνῶσιν. χρῆ
δε καὶ προσκαλῶ εἰνῶσιν.

Προσκαλῶ λρεχῶ.

Joseph. Ant. Lib. XIII. pag. 668. §. 6.
Πτολεμαῖος δὲ μετὰ τὴν νικὴν προσκαλῶ λρεχῶν
τὴν χώραν, &c.

Προσκαλῶ φεύγω.

Suid. Lex. II. 224. Καθοσιώσιν. — τοῖς
τῶν ἐκκλησιῶν ῥητοῖς προσκαλῶ φεύγει.

Προσκαλῶ φρονεῶ.

Dion. Cass. Hist. pag. 202. C.

Προσκαλῶ χεῶ.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 395. 14. καὶ
προσκαλῶ χεῖσθαι μὴ ολίγω. καὶ ταχέως μετὰ
καλῶ χεῖσθαι.

Προσκαλῶ ψευδομαι.

Arrian. in Epiictet. pag. 300. 17.

Προσκαλῶ ερῶζομαι.

Dion. Cass. Hist. pag. 84. 3. προσκαλῶ ερῶ-
ζομαι. . 189. C. προσκαλῶ ερῶζομαι.

Προσκαλῶ εχῶ. App. 1725. F.

Hippocr. de Articulis, pag. 798. 4.

Προσκαλῶ οἰκίζω.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 182. ult.
προσκαλῶ οἰκίσας δὲ καὶ ἄλλας τῶν περιόρων τὰς
καὶ οὐκοῦν τῶν ῥητοῦ ἀπομαχοῦ ἦσαν εἰς τὴν
Ἀλεξανδρείαν, &c.

Προσκαυλῶ.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 278. 38.

Προσκαυλῶ.

Orph. Argonaut. §. 1048. Ποιανθὴ νησὶ
προσκαυλῶσιν.

Προσκαυλῶ.

Demosth. c. Dionysiod. pag. 742. A. ὡς
ἐκεῖνοι μὲν οἱ δανεισταὶ προσκαυλῶσιν καὶ ἐπὶ
ἀφῆκασιν τῶν οὐκ ἔχοντων.

Προσκαυλῶ.

Soph. Trachin. §. 983.

Προσκαυλῶ.

Lucian. Piscat. pag. 215. ult. καλῶσιν
εἰς τὸ ἄστυ, προσκαυλῶσιν τὰς φιλοσόφους.

Προσκιασάφω.

S. Chrysof. in Matth. II. 509. 43.

Προσκινέω.

*Aristoph. Eccl. §. 256. Προσκινήσομαι. .
Lysistr. §. 227, 228. προσκινήσομαι. Schol.
Biset.*

Προσκλαίω.

*Eurip. Phæn. §. 1520. Αἰλινον αἰαῖμασιν
ἀ τοισδε προσκλαίω. Vide Not. Cl. Barnes.*

Προσκληϊκῶ.

*Plut. de Iside &c. pag. 354. D. προσ-
κληϊκὴν γὰρ εἶναι τὴν Φωνήν.*

* Προσκλυζω. II. 267. B.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 19. 1. . 21. 8. .
109. 19. . 208. 5. καὶ γὰρ ἰχθυὼν ἔχει πλε-
θῶς ἢ προσκλύζουσα τὴν νησὶν θάλασσα.*

*Lucian. Ver. Hist. pag. 388. A. . 585.
A. καὶ τοῖς οἰμασι τε καλλεῖς μονονεχὶ προσ-
κλύζουσι, &c.*

* Προσκλυσις. II. 267. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 109. 24.

Προσκναιώ.

*Lycophr. Alex. §. 1109. κνώδοντι. Schol.
νυν πελεκεῖ, κυρίως δὲ, πᾶν το εἰς οἴον ληθόν,
πᾶρα το προσκναίειν ὁδόντι.*

Προσκνισμα.

Aristoph. Av. §. 1581. Schol.

Προσκοινοώ.

Joseph. Ant. pag. 150. 3.

Προσκοινωνέω.

*Plat. Sophist. I. 252. A. . De Leg. II.
757. D. εἰ μέλλοις ἑαυτῶν ἐαυτῶν μὴ προσκοι-
νώνουσιν καὶ αὐτὰ τι μερῶς.*

Dion. Cass. Hist. pag. 56. B.

Προσκολλησις.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 423. 25.

Προσκομίζεον.

Suid. Lex. III. 201.

Προσκοπῶ. III. 828. G.

*Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. V. pag. 330. 6.
προεισπεμφας ἐν ὁ Κυρῶ προσκόπας καὶ δυ-
ναμιν, καὶ αὐτῶς εἰσήει.*

Προσκοσμεώ.

*Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 776. 13.
τέτον ἐπισημοῦσιν οὐκ ἔστιν τὸν τοπον, καὶ τῶ νᾶρ
προσεκόσμησεν, ἐν ἀφιερωσε Καίσαρι.*

Προσκοῖω.

*Polyb. Hist. Lib. I. pag. 70. 12. το μεν
γὰρ προσκοῖεν καὶ βλαπτειν δυναμενον, &c.*

Προσκειμαομαι.

Hippocr. de Superfæt. pag. 261. 13.

Προσκερσικῶ.

*Aristoph. Acharn. §. 316. Schol. Τοῦτο
δεινὸν καὶ προσκερσικόν, ἐπεὶ &c.*

Soph. Elect. §. 62. Schol.

Προσκληζω.

*Strab. Geogr. Lib. III. pag. 257. A.
πολὺν δὲ καθ'αρχὰς μεν ὠκεὺν πάνταπασιν μι-
κρὰν προσέκλισε δ' αὐτοῖς Βαλβῶ Γαδείαν, .
— αλλήν, &c. . 357. 2. f. . 615. 3. f. .
699. 2.*

Προσκυλινδέω.

*Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. D.
ὅταν δ' ἱκανῶς αὐτῶ τα πρὸς τὴν ἀναπαυσιν
ἐχῇ, προσκυλινδεῖται τῷ ὑπρῶ.*

Προσκυρεώ. App. 1726. E.

*Æschyl. Choeph. §. 11. ποιεῖρα δομοῖσι πῶ-
μα προσκυρεῖ νεον;*

Προσκυρῶ.

*Soph. Oed. Tyr. §. 1322. ὦ δεινοῖον παν-
των ὅς' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη.*

Προσκυώ. App. 1726. E.

*Soph. Philoct. §. 550. προσκύσαντες. Sch.
ἀσπασαμενοι. . §. 676. προσκύσαι. . §. 790.
πρόσκυσον. Schol. ἱλασκε. . §. 1442. προσ-
κύσας.*

Προσλακεώ.

Athen. Deipn. pag. 408. A. Marg.

Προσλεπῖνω.

Hippocr. Mochlic. pag. 848. G.

*Plat. Tim. III. 66. A. τῶν δὲ αὐτῶν προσ-
λεπῖνυσμένων μεν ὑπο ζηπεδόν, &c.*

Προσληπῖεον.

*Hom. Iliad. B. §. 230. Schol. Προσληπ-
τέον τὴν, ὑπερ, πρόθεσιν, ἢ, ὑπερ, υἱε, δωρα. .
§. 329. Schol. Προσληπῖεον, ἐνιαυτῶ.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 70. 19.

Aristoph. Ran. §. 354. Schol.

*Strab. Geogr. Lib. X. pag. 693. A. .
708. A. . 902. C. . 1029. C.*

Προσλιμενίζω.

Æschyl. Pers. §. 70. Schol.

* Προσλιπαινώ.

* Προσλιπαινω. II. 715. G.

Dion. Hal. I. 276. 42.

* Προσλιπαρησις. II. 705. D.

Lucian. Calumnia &c. pag. 883. C. μηχανήματα δε αὐτοῖς καὶ αὐτὰ ἀπὸντο, ἢ τε ἀπατη, — καὶ προσλιπαρήσις, &c.

* Προσλορίζω. II. 649. H.

Lucian. Pseudom. pag. 474. A. τὰ ἐνδέοντα τοῖς ἰσχυρομένοις προσλορίζεσθαι, &c.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 94. 27. τεταρτον γὰρ Ἰφίας δει προσλογίζεσθαι Αἰνυπὶς το Δελία, &c. . 305. 6. f.

Προσλορίζεσθαι.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 442. 5.

Προσλοδοποιεω.

Joseph. de Bello. pag. 101. 7. προσλοδοποιῶσα τοῖς Κυβερνοῦσι αἰετι χαλεπώτερον, &c.

Προσλοδοξεω.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 761. §. 4. 24. Ἐπαυλίζοντο ἐκφαυλίσασα καὶ προσλοδογηθεῖσα, &c.

Dion. Cass. Hist. pag. 64. D.

Προσλυσσασω.

Joseph. Ant. Lib. VII. pag. 389. 4.

Προσμαθησις.

Xenoph. Memorab. Lib. I. pag. 48. 9. ποῖα δὲ ψυχὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἰκανώτερα προσφυλατῆσθαι ἢ λιμον — ἢ προσμάθησιν ἐκποιῆσαι, &c.

Προσμαθηεον.

Xenoph. Oecon. Cap. 13. pag. 92. 4. f. ἢ τι καὶ ἄλλο προσμαθηεον αὐτῷ εἶναι, &c.

* Προσμανθανω, II. 788. F.

Æschyl. Prometh. v. 696.

Aristoph. Thest. v. 20. ἥδομαι γὰρ τοῦ προσμαθῶν. v. 24. προσμάθοι.

Προσμαρτυρομαι.

Æschyl. Prometh. v. 88. Schol.

* Προσμάσσω. App. 1726. G.

Lycophr. Alex. v. 783. προσμάσσων. v. 1029. προσμάσσειναι.

Aristoph. Equit. v. 812. προσέμαξεν. Schol. προσέθηκε, προσεκόλλησεν.

* Προσμειδίαω. II. 1609. A.

Lucian. de Merc. Cond. pag. 240. C.

VOL. II. N°. XXIV. 4.

* Προσμελωδεω. II. 874. A.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 618. B.

Προσμερίζω.

Aristoph. Vesp. v. 851. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 451. 14. τὴν δὲ πόλιν καλῶσκάψας, προσμερίσσε τὴν χώραν.

Προσμελαπεμπω.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 286. C. παρὰ Φιλίππου δυνάμιν προσμελαπεμψάμενον, &c.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 165. 24. ἵπποι δὲ προσμελαπεμψάμενοι ἀπὸ τῶν ἀνω ξυμμάχων, &c.

Dion. Hal. I. 106. 8. . 339. 18.

Dion. Cass. Hist. pag. 216. B.

Προσμηχαναω.

Plat. de Rep. Lib. V. II. 467. C.

Dion. Hal. I. 429. 28. αὐτοὶ τε προσμηχανήσαντο διαλίσσιν ἑβραν, &c.

Προσμηχανευω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 547, 649. προσμηχανευόμενον. Schol. ἐκ μηχανῆς πεποιημένον.

* Προσμιγνυω. II. 935. D.

Xenoph. Cyr. Paed. Lib. Γ. pag. 233. ult. ὡς εἰγὺς ἤδη προσμίγνυε τὸ Περσικὸν πλῆθος, &c.

Προσμιμνω.

Orph. Lar. Jasp. v. 11. pag. 206.

Προσμισεω.

Demosth. adv. Bæot. pag. 638. C. . 645. A. ἢ δια τὰς πρὸ αὐτῶν ὁρᾶς τὰς κοινὰς παῖδας προσμίζειν.

Προσμορῶ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 582. πρόσμορον ἀδελφῶν. Schol. τὸν ἀξιοθάναντον, ἢ τὸν συμπράκτορα αὐτῶν.

Προσμυθευω.

Eustath. in Odys. Proem. pag. 3. 50.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 43. B. . 47. B.

Εἰ δὲ, ἐπεὶ καὶ πάντα μυθεύουσιν, ἀλλὰ πλείω προσμυθεύει, &c. . 79. B. . 329. B. . 374. B. . 708. B.

* Προσμυθολογεω.

Lucian. Saturn. pag. 1023. B.

Προσμυθοποιεω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 80. A. Προσμυθοποιεῖ δὲ τὸν ἔξωκεανισμὸν, &c.

Προσμυρομαι.

Anth. Ep. Gr. pag. 156. §. 4.

* Προσναυπησέω. II. 1004. B.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 426. 24. αὐται τε δὴ αἱ νεῆς τοῖσι Ἀθηναίοισι προποιεῖται ὑπὸ ἡρχον, εἰσελάς τε εἰσεε προσναυπηγέεσθαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 612. 38.

Προσνεω.

Etym. Magn. col. 598. 17.

Ælian. Var. Hist. Lib. I. Cap. 1. pag. 4. 8. Ed. Gronov. οἱ τοῖνον ἰχθῦς προσνέουσιν οἰονεῖ τῇ πείρᾳ, τοῖς πολύποσιν, &c.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 235. 37. προσένευσαν. Schol. προσέπαυσαν. Vide Not.

* Προσνηχω. II. 1053. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 229. *Lucill.*

Theocrit. Idyll. XXI. §. 18. Θλιβομέναν καλύβαν τρυφερον προσέναχε θάλασσα.

Lucian. Navig. pag. 936. A. ἐκὼν ἡμεῖς γε προσνηζόμεθα ὑμῖν.

Προσνικαω.

Hippocr. de Articulis, pag. 828. C.

Προσνισσομαι.

Soph. Antig. §. 131.

* Προσνοεω. App. 1727. A.

Xenoph. Conviu. pag. 136. §. 16. και γαρ αλλο τι προσενόησα, ὅτι εἰδεν ἄρτον τε ζωμάειεν τῇ ὀρχησείῃ, &c.

Προσνωμαω.

Soph. Philoct. §. 734. προσενώμα. Schol. ἐαυτὸν ἐκίνει, ἥεν ἐπορεύετο.

Προσξυνοικεω.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 378. 31.

Προσολκαομαι.

Lucian. Lucius. pag. 656. A. εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμὲ προσολκισαμένον.

Προσοδιαζω.

Eustath. in Iliad. γ. pag. 1281. 48.

Προσοικιζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 373. 35. ἡ μὲν γὰρ ἀρχαία πόλις, μικρὰ νησὶ τις ἐστίν· ἡ δ' ὑστέρων προσοικισθεῖσα, τῆς ἀντισπεραν ἐστὶ Λέσβος.

* Προσοικοδομεω. II. 1205. F.

Dion. Halicarn. I. 64. 16.

Προσοικονομεω.

Clem. Alex. Strom. pag. 820. 34.

Joseph. de Bello, pag. 424. 11. ταύτ' οὖν προσοικονομήσάμενος ὁ Σιλβας ἐπὶ τὴν πολιορκίαν ἐτράπετο, &c.

Προσοιμωζω.

Joseph. de Bello, pag. 95. §. 3. 4.

* Προσοισμα. App. 1727. A.

Hippocr. de Locis, &c. pag. 421. 51. ὑπὸ τῶν προσοισμάτων, &c. . 1. 54. προσοίσματα. . pag. 422. 20.

Προσοισεον.

Aristoph. Thesm. §. 1142. ἀλλ' ἀλλήν τινα Τέλειω πρεπασαν μηχανὴν προσοισέον.

Plat. Phædr. III. 272. A.

* Προσοισέω. App. 1727. B.

Eurip. Hec. §. 394. ἔ' προσοισέω. Ἄλλω. πρὸ ἄλλω.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 642. F.

* Προσοκελλω. II. 109. D.

Lucian. Ver. Hist. pag. 391. ult.

Προσομιλήκει. II. 1311. D.

Plat. Sophist. I. 202. C.

Προσομιλιζω.

Xenoph. Hist. Græc. pag. 10. §. 21. Ἰδία δὲ πρὸ Ἐρμούραζην προσομιλιεῖτες, &c.

* Προσομοι. II. 1304. C.

Aristoph. Vesp. §. 355. . *Av.* §. 686. Φυλλῶν γενεὰ προσόμοιοι, &c. . *Thesm.* §. 523.

Demosth. adv. Androt. pag. 418. C.

Προσομοιως.

Plat. de Leg. Lib. VII. II. 811. C.

Προσομολογια.

Demosth. adv. Bæot. pag. 641. A. και κατὰ τὴν τέλει προσομολογίαν, &c.

* Προσενειδιζω. II. 1322. E.

Aristoph. Vesp. §. 664. Schol.

* Προσονομαζω. II. 1328. B.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 146. 5. τοῦτων δὲ το μὲν εἶερον ἑομα προσονομάζειται Παδόα, το δ' εἶερον Ολανα.

* Προσοπιτομαι. II. 1388. F.

Eurip. Hec. §. 412.

* Προσοβιζω. II. 1427. C.

Plut. de Lib. educand. pag. 13. D.

Προσοβελομαι.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 381. 18.

και δη τι πρὸ τῶν τοιούτων οἱ πλεον προσωρέοντο οἱ ἐχοντες Ονομάκριον, &c.

Προσορμισις. I. 1147. H.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 244. 98.
καὶ ὀλίγον γὰρ μαχεῖται, καὶ περ πολὺ ὄν, ἀπο-
ρία τῆς προσορμίσσεως. pag. 269. 48. προσ-
βολή. Schol. ἀνι τοῦ προσορμίσσε, καὶ καλὰ-
γωγῇ. ἐπίθεσις.

Προσορμῶ.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 982. A.
μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον ἔχει.

Προσσεσω. II. 1498. E.

Aristoph. Ran. v. 95. προσεσῆσανα. Sch.
Ad hunc locum respicit Cl. Steph.

Demosth. adv. Conon. pag. 727. C.

Προσσερίζω.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1151.

Προσοφλισκανω.

Demosth. de Chersoneso. pag. 36. C. αἰσ-
χυνὴν προσοφλισκάνειν.

Dion. Cass. Hist. pag. 18. D.

Plut. Pyrrh. II. 465. 15. ἀχαριστίας τῇ
χαλεπόλῃ καὶ ἀπιστίας προσωφλίσκανε δοξάν..
De Auditione, pag. 43. D.

Προσοχλέω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 180. A.

Προσοχυροω.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 242. 54.
Schol. ἐνιοὶ δὲ, οἱ ξυλοῖς ὀρθοῖς προσωχύρωσεν
αὐλάς.

Προσοψωνεω.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 331. C.
Δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοψωνῆσαι τὰς τε
ὀρεκλὰς ἰχθύας καλεσμένους, &c.

Προσπαθῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 14. 39.

S. Chryf. in Gen. I. 312. 17.

* Προσπαλαιω. III. 27. D.

*Pind. Pyth. Od. Δ. v. 514. Καὶ Μᾶν κει-
νῶ. Ἀτλας ἔρανῶ. Προσπαλαίει νυν γε, &c..*
Isthm. Δ. v. 90.

Plat. Theæt. I. 162. B. τῷ δὲ δὴ νεώτερω
τε καὶ υἱοτέρῳ ὄντι προσπαλαίειν.. 169. B..
Conviv. III. 217. C. προσεπάλαιε.

Προσπαράγραφω. I. 875. D.

Demosth. adv. Boet. pag. 637. A. a Cel.
Budeo citatur.

*Plat. Phædr. III. 257. E. ὥς τε προσπα-
ράγραψαι πρῶτες οἱ ἂν ἐκαστὰ ἔπαινωσιν*
αὐτὰς.

Προσπαράκελευω.

Joseph. Ant. Lib. VII. pag. 390. 13. f. .
406. 3. προσπαρεκελεύσατο δὲ καὶ τὰς ἀρχον-
τας τὰ λαὸν, &c.

Προσπαράληπτον.

Clem. Alex. Strom. pag. 927. 8.

* Προσπαράσκευαζω. App. 1728. A.

Demosth. de Chersoneso. pag. 37. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 335. 4.

Προσπαράλιθμι.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 347. 7. f. καὶ
προσπαράλιθμῆς τὴν αὐτὴν μέλασιν, &c.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 89. B. τοῖς
προσπαράλιθμῆσι ἐμποιοῖ χρωματῶ. αὐγὴν..
137. F. . 482. B. προσπαρέλιθσαν.

Clem. Alex. Strom. pag. 550. 35.

Προσπαράλῳ.

Diog. Laert. pag. 142. §. 107. διὰ ταύτα
δὲ καὶ περὶ αὐτῶν ταύτα φησὶ Τιμῶν, προσπα-
ράλῳ καὶ τὰς λοιπὰς Σωκρατικές.

Προσπαρίστημι.

Joseph. Ant. pag. 921. §. 10. 2.

Προσπαροικεω.

Suid. Lex. I. 454. 5. f.

Προσπαροξυνω.

*Plut. Alex. IV. 73. 2. τὸν μὲν οὖν Ἀναξ-
άρχον καὶ τὸ προσπαροξύνειν.*

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 385. ult.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 975. A.

Προσπεριλαμβάνω.

Sophocl. Antig. v. 32. Schol.

Demosth. adv. Timocr. pag. 467. 6. f.
αορίστον γὰρ ἀπαντὰ τὸν παρεληλυθότα προσ-
περιείληφε χρόνον.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 527. 25.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 948. B.

Προσπεριόδευω.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 748. B. ἐν δὲ
τῇ τῆς Ἀσίας περιόδῳ, τὰς προσεχεῖς αὐτῇ
τῶν ἀξιολογῶν νήσων προσπεριόδεύσωμεν, Κυ-
προν, &c.

* Προσπέλαννυμι. III. 254. E.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 395. A.
προσπέλασθῆσθαι. Cl. Casaub. in Animadv.
ad

ad loc. col. 677. 12. legit προπελασθείσης.

Προσπελομαι.

Lucian. Timon. pag. 40. A. — ωσπερ την χελιδόνα προσπελομένην τεριδόες οί νεοτοί.

Dion. Halicarn. I. 47. 42.

Προσπιεζω.

Æschyl. Choeph. v. 299. και προσπιέζει χρημάτων άχηνία, &c.

Hippocr. de Rat. Viñ. pag. 406. 35.

Προσπιπισκω.

Hippocr. de Morb. pag. 477. 43. και τε μην & απαξ προσπιπίσκουλα έλλέβορον, &c.. 484. 37. προσπίσαι.

Προσπλεκω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 13. A. Συγ-γνοίη δ' άν, και ει μυθωδη τινα προσπέπλεκται τοις λεγομενοις ιστορικώς, &c.. pag. 41. A.

Joseph. c. Apion. pag. 459. 16.

Plut. de Vit. Pud. pag. 529. C.

* Προσπλωω. III. 375. B.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 462. 6.

Προσπνευσίς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 93. 24. πολλαι δε και αλλαι φυσεις ένώδεις καρποφορῶσαι, τας απορροιας και προσπνεύσεις εχουσι τοις έγγίσασι προσηνεσάτας.

Προσποιήως.

Plat. Theætet. I. 174. D.

Προσπολεω.

Soph. Oed. Col. v. 1153. τας κορας γαρ εισορῶ ταςδ' ασσον αυθις ὧδε προσπολεμένας.

Προσπονεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 419. 13. — οί τεχνίται, πολλα προσεπονῶντο βελη, και μηχανή-μαλα ξενα, &c.

Προσπῶσις.

Marc. Anton. de Reb. suis. pag. 212. 2.

Diod. Sic. Bibl. pag. 124. 10. καλα δε τας τε ῥῆ προσπῶσεις και &c.

Hippocr. de Nat. Mul. pag. 579. 32. ωσπερ εν τη πρῶ το πλευρον προσπῶσει γέ-γραπται.

* Προσπυνθανομαι. App. 1728. F.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 507. 4. f. Συν-τυχων δ' αυῶ προσεπυνθάνετο, τις έολμησεν επιβαλειν τας χειρας τῷ Μεγαλέα; pag. 534. 22.

Προστραπτεον.

Plut. Apophth. pag. 190. E. οπη μη έφικ-νεϊται ή λεονή, προστραπτεον ειναι εκει την άλλω-πεκην. . 229. B.

Προστραπω.

Aristoph. Av. v. 1377. Schol. ασυνάρ-μοσον δε τελο το κωλον προσεῤῥαπται.

* Προσσεω. App. 1728. F.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 23. 7. f.

Προσσηξις.

Hom. Iliad. A. v. 34. παρα θίνα. Schol. Παρα τον αιγιαλον της θαλασσης, ὅς ουῶ κέ-κληται απο τε θείνεσθαι, ὅ ες τυπῆσθαι τη προσήξει των κυμάτων.

Προσσησσω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 98. 48. Ρημιν δε ενῆαυθα μεν, ὁ αιγιαλῶ, ὃ τα κυμαλα προσ-ήσσονται.

Προσσητεον.

Plat. Tim. III. 50. B. . 86. B. πάν ουν ὅ, τι πασχων τις παθῶ, οποιερον αυῶν ἴσχει, νοσον προσητεον.

Προσητεῶ. App. 1728. G.

Plat. de Leg. II. 812. B.

Προσσηπω.

Hom. Iliad. A. v. 245. Schol. Προῤῥεβαλε δε και προσεῤῥηψε τη γη το ζκηπλον δια την ὀργήν.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 114. A.

Προσσαιρω.

Lycophr. Alex. v. 880. προσσεζηρότας. Schol. ad v. 877. habet προσεζηρότας, quasi a προσαιρω, vel προσήρω. Sic Part. in Textu potest deduci a Verbo Προσσήρω. Vide Steph. App. Part. II. col. 15. D.

Προσσεβω.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 1031. προσσε-βειν οίμώμαζιν. Schol. θρήνοις τιμῶν αυτόν.

Προσσκωπω.

Joseph. Ant. pag. 335. §. 4. 15.

Προσσπενδω.

Dion. Hal. I. 461. 11. και προσεῤῥπενδω οἶνον καλα των αἱμαζομένων.

Προσσεαυρω.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 242. 56. προσεσαύρωσε. Schol. ὀρθῶς ἔσησεν. Vide Schol. ad lin. 54. προσεσαύρωσε, τουῖεσι, νεολκησας,

νεολκητας, ορθας προ τε τειχας εφραζεν. ενιοι δε, οί ξυλοις ορθοις προσωχυρωσεν αυλας, et Notam ad §. 56. pag. 243.

Προσσεραλοπεδεω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 191. 8. f. αυ-
τος μεν προσεραλοπεδευσε τη των Σικυωνιων
πόλει. . 425. 17. . 589. 27.

Προσσυκοφανω.

Demosth. c. Callicl. pag. 737. B. ωσε τας
ηδικημενες προσσυκοφανησι.

Προσσυλλαμβανω.

Dion. Cass. Hist. pag. 237. C.

Προσσυμβάλλω.

Hippocr. de Articulis, pag. 797. E. προσ-
συμβάλλεται. . pag. 807. F. προσσυμβάλ-
λειται.

Προσσυναπλω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 180. D.
προσσυνηψαν τοις τινας σιχας, &c.

Προσσυνθερμαινω.

Hippocr. de Morb. pag. 506. 6. και η κοι-
λή προσσυνθερμαίνειται τε πονεον, &c. .
509. 3. προσυνθερμαίνει και το άλλο ζώ-
μα, &c.

Προσσυνημι.

Hippocr. de Fractis. pag. 758. C. προσ-
συνιέναι δε χρεη και ταδε, &c. . 787. C.

Προσσυνημι.

Demosth. Amator. pag. 161. C.

Προσαλη.

Lycophr. Alex. §. 183. Schol. l. 10. f.
Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 305. 92.
καλα τας παλριες νόμους. Schol. ηεν, καλα την
πρόσαγην των παλριων νόμων.

Προσακλειον.

Plat. de Rep. II. pag. 527. C. . de Leg.
pag. 796. A. αλλα προσακλειον μαθηταις τε
αμα και τοις διδάξουσιν, &c.

Προσακλικως.

Aristoph. Av. §. 1163. δρᾶ. Schol. ανη-
τε, πράττε, προσακλικῶς.

Soph. Elect. §. 798. Schol.

Dion. Hal. I. 214. 2. ο γαρ ημεις ρημα
προσακλικῶς σχηματίζοντες εκφερομεν, κάλει,
την εκείνοι λεγσι κάλα.

Προσαλαιπωρεω.

Aristoph. Lyfistr. §. 767. και προσαλαι-
VOL. II. N°. XXIV. 5.

πωρήσαι' ει' ολιγον χρονον. Schol. Bifet. Τελ-
εσι, προσετι υπομεινατε τηνδε την δυσπαθειαν,
και δυσχερειαν ει' υποφερει. . §. 1220. Schol. .
§. 1222.

Plut. Arat. V. 339. 17.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 132. 2. και
το μεν προσαλαιπωρειν τω δοξανη καλω, υδεις
προθυμῳ ην, &c.

J. Poll. Onom. pag. 648. §. 139.

Προσασιαζω.

Dion. Cass. Hist. pag. 83. B.

Προσασις.

Hippocr. de Locis, &c. pag. 414. 3. αμα
δε αι τομαι πυκναι εσαι πρόσασιν ποιωσιν
τη ζαρκει προ το όσέον.

Προσαληρι.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 455. προσαλη-
ρίας Αρημιδῳ ευνοιασι, &c. . Schol. β. .
Agam. §. 985.

Προσαλικως.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 598. 26.

Προσειχω.

Soph. Oed. Tyr. §. 78. οι δε τ' αβιωες Κρε-
ονη προσειχονηα ζημαίνεσι μοι. . *Oed. Col.*
§. 30, 325.

Προσεκμαρτε.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 390. 3. προσ-
τεκμαρτέα δη και ισχυς, &c.

Προσεκλαινομαι.

Plut. Lysand. III. 37. 3.

Προσελεω.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 397. 60. ύσα
τε ηδη προσετέλεκει, &c. . Vide Notam.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 434.
4. f. μη πανυ πολυν μισθον προστέλει της
ασφαλείας, &c.

Προσεναζω.

Æschyl. Agam. §. 261. Schol.

Προσενω.

Æschyl. Agam. §. 261. ισον δε τω προσέ-
νειν. Schol. ο γαρ προλινώσκων το μελλον, και
προσενάζει.

Προσερν.

Æschyl. Xoph. §. 27.

Προσεφανω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 128. C. προ-
εσεφανώθη δε και εκασῳ, πριν εισελθειν σλεψ-
γιδι χρυσῇ, &c.

Προσιθεω.

Eurip. Herc. Fur. §. 710. Επει δ' αναγκην προσιθεῖς ἡμιν θανεῖν, &c. Vide Notam Cl. Barnes.

Προσιμνημα. III. 1578. E.

Demosth. adv. Timocr. pag. 462. A. . 473. C. ακυρα τα προσιμήματα ποιεῖ.

Προσιμωρεω.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 385. 50. ἢν εν μη προσιμωρήσῃ τις οκοσων δεῖται, αυταρκης ειναι ο τροπος της τοιαυτης πρισανορροφίης, πολλαχῇ βεβλάψεται.

Προσομιον. III. 1046. E.

Æschyl. Suppl. §. 3.

Προσοον.

Plat. Protag. I. 315. B. τον δε μελειςενόησα — Ιππικαν τον Ηλειον, καθημενον εν τῷ καλαινικῷ προσόῳ εν θρόνῳ.

Προσραβιδεω. III. 1353. E.

Joseph. de Bello. pag. 435. §. 2. 2. μεγάλα προσραβιδῶν, &c.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1168. C. a Cl. Steph. citatur.

Προσραβοπεδευω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 121. 11. καλα μεν εν την απο Καρχηδόνος πλευραν προσραβοπέδευσεν Αννίβας. . 400. 19.

Diod. Sic. Bibl. pag. 404. 24.

Προσραχηνλιζω.

Plut. Lacon. Apophth. pag. 234. D. Εν χειραψια περικρέοντο τε προσραχηνλίζοντο κενοςπέδως, &c.

Προσριμμα.

Æschyl. Agam. §. 403. πολει πρόσριμμα αφέρῃον ενθείς.

Plut. de Fort. pag. 99. C.

Προσροπι.

Orph. Argonaut. §. 1233.

* *Προσυχης.* III. 1449. A.

Plat. Epinom. II. 990. D. — ἢν δε γεωμετρίαν εκαλεσαν οἱ προσυχεῖς αὐτῇ γεγονότες. . 954. D.

Προσυγκειμαι.

Æneæ Comm. Poliorc. p. 1704. 23, 27.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 876. §. 2. 11. αποδιδωσι τοις στρατιώταις ὃ προσυνέκειο Σημεῖον. . 936. 7. f.

Προσυζευνυμι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 46. 20.

Προσυλακλεω.

Dion. Hal. II. 223. 22. οἱ το φιλονεικον τελο και δυσερι, και προσυλακλεν εικῇ τισιν, &c.

* *Προσυμμιστω.* App. 1729. H.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 420. 19. προσυμμίσονται το υδωρ παντες ες τῷτό.

Προσυμναι.

Steph. de Urb. pag. 647. G. Πρόσυμνα, μοιρα τε Ἀργεας. Ο οικητωρ, Προσυμνα.

Προσυμφυω.

Hippocr. de Morb. pag. 455. 44.

Προσυμφωνεω.

Sext. Emp. adv. Logicos. pag. 492. 19. ινα τοιουν τεθ' ομολογον ἢ, δει προσυμπεφωνῇσθαι την των αισθητων υπαρξιν, &c.

Προσυναθροιζω.

Joseph. Ant. pag. 879. 7. f. οἱ συμβαλυντες τοις εν τη κωμη προσυνηθροισμένοις, &c. . *Joseph. Vita.* II. 13. §. 27. 9. πολυς οχλος προσυνήθροισο, &c.

Προσυναπλω.

Tatian. c. Græc. pag. 156. C.

Προσυνιημι.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 392. 48. προσυνιέναι δε δει, οἱ τα μεν ανω παλτα και τα καλα κυσιν, ησσον βλαψει, ἢν υδαρεςεῖ ἢ.

Προσυνισημι.

Dion. Halicarn. II. 110. 19.

Plut. de audiend. Poet. pag. 19. B. και γαρ προδιαβάλλει [Homerus] τα φαυλα, και προσυνίσησι τα χρησα των λεγομενων. προσυνίσησι δε εἰως, &c.

Προσυνοικιζω.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 107. 2.

Προσυπεμφαινω.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 501. Schol. ὅλη γαρ τις περιφερης προσυπεμφαίνειται.

Προσυπερβαζομαι.

Plut. Solon. I. 185. 4. ελθων δε, και τῷ Σολωνι χρησαμεντο φιλω, πολλα προσυπειργάσατο και προωδοποίησεν αὐτῷ της νομοθετίας.

Προσυπισχνεομαι.

Ant. Lib. Metamorph. Cap. 41. pag. 204. 2. f. και προσυπέσχετο δώσειν, ει αὐτῇ της

της ωρας εβλησθαι της εαυτου χαρίσασθαι.

Προσυπομνημαζίζω.

Eurip. Med. §. 208. Schol.

Προσυποπλεω.

Dion. Cass. Hist. pag. 6. A.

Προσυπολιθιμι.

Pind. Pyth. H. §. 79. Schol. προσυπολί-
θεται δε, οἱ και υπηγήσε πορευομενω εις τον
αλωνα, και της μανείας ἐφήσατο και αυτῷ ὦν
μάνις.

Προσυφισιμι.

Marc. Anton. de Reb. suis, pag. 159. §.
19. 4. και οἶον ἂν κριματων καλαξιώση εαυτην,
τοιαυτα εαυτη ποιει τα προσυφεσῶτα.

Προσυψω.

Joseph. de Bello. Lib. III. pag. 241. §.
30. 3. προσυψῶσαι μεν τα χωματα, πυργους
δε τρεις, — καλασκευασαι κελευσας, &c.

Προσφαζω.

Eurip. Helen. §. 1271. Προσφάζεται μεν
αιμα πρῶτα νεβηροις. Vide Not. Cl. Barnes.

* Προσφθεγγομαι. IV. 138. F.

Eurip. Hippolyt. §. 1097. υσαλον γαρ σ'
εισορων προσφθεγγομαι. *Alcest.* §. 331.

Προσφθεγκλειον.

Demosth. adv. Pantæn. pag. 629. A.

Προσφθεγκλειον.

Soph. Philoct. §. 1079. Ω Cπερμ' Αχιλ-
λέως, & δε Cφωνης ει γενήσομαι προσφθεγκ-
τος, αλλ' εἰως ἄπει; Schol. προσφωνηθῆναι
αζιῶ.

Προσφθογιον.

Æschyl. Pers. §. 153. και προσφθόγοις
δε χρεων αυτην παντας μυθοισι προCαυδῶν.
Schol. και προCηγοροις δε λογοις πρεπον αυτην
προσφωνειν, ἥτοι πρεπει χαιρεῖσθαι αυτην.
§. 938.

Προσφιγω.

Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 7. 29.
τοις τοις τισιν ειδωλοις προCφίγξας τῷ δεισιδαι-
μονίας αθλιῷ δεσμῷ.

Προσφιλεια.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 521. τοιαδε μεν-
τοι προCφιλεια δαιμονων. Schol. οικειωσις.
Schol. β. Cχέσις, οικειωσις.

Προσφοιζω.

Antiphan. apud Aristoph. Vesp. §. 439.
Schol. Biset. ΠροC γαρ το γηρας, ωσπερ ερCα-
σηριον, Απανηα τανθρωπεια προCφοιζα κακα.

Demosth. c. Aristogit. pag. 497. C. ουδε
προCφοιζα προC τι τελων των εν τη πολει κου-
ρειων, η μυροπωλιων, &c.

Dion. Hal. II. 102. 45. Αναξαγόρα προσ-
εφοίτησεν Ευριπίδης.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1091. C. τοσ-
κων ὄνων αυτω των προσπεφοιηκότων, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 954. A.

Προσφορεω.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 33. 16. f.
Cκυλευσας τας Αργειων νεκρας, και προCφορή-
σας τα οπλα προC το εωυτε στρατοπεδον, &c.

Προσφορημα.

Eurip. Elect. §. 422. πολλα τοι γυνη
Χρήξας' ἂν ευροι δαλι προCφορήματα.

Προσφυμα.

Dem. Phal. de Elocut. pag. 41. §. 55.

Προσφωνηματικον.

Dion. Halicarn. II. 69. 10.

Προσφωνητικον.

Soph. Elect. §. 1. Schol. ΠροCφωνητικὸν
προσείμιον. *Antig.* §. 1. Schol.

Προσφωνητικως.

Eustath. in Odyss. A. pag. 46. 36.

Προσχαλκευω.

Æschyl. Chæph. §. 645. προCχαλκευει δ'
αἷσα φασγανεργός.

Προσχαριζω.

Soph. Elect. §. 710. Αθηνῶν των Θεοδμή-
των ἄπο. Schol. προCχαρίζεται τοις Αθηναίοις,
&c. *Antig.* §. 86. Schol.

Xenoph. Oeconom. pag. 95. 3. τη γαρ
γαστρι αυτων επι ταις επιθυμiais προCχαριζό-
μενῶ ἂν, πολλα ἀνύτοις παρ' αὐτῶν.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 506. C.

Προσχεθω.

Theocr. Idyll. XXV. §. 253. εἰω δ' ἐτέρη-
φι βελεμνα Χειρι προCχεθόμην, &c.

Προσχλευαζω.

Aristoph. Thesm. §. 542. περιυCρίζειν.
Schol. Bourd. Cτρισικῶς προσχλευάζειν, &c.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 396. 25.

Προσχησεν.

Προσχησεων.

Plat. de Leg. II. 713. A.

Προσχω.

Hippocr. de Morb. pag. 471. 16. *πρὸ*
δε γὰρ ἄρεωνα, προσχρίεν ἀνθ' ἑκαλκε ξηρόν.

Προσχωζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 688. 33. *καὶ τὴν*
χωρὰν — πολλὰς καὶ ποικίλας φέρεσαν
φθαρτικὰς δυνάμεις, ἐξ ὧν ἐνίας προσχωσθεί-
ζας μόνον τοῖς ἐδεσμάσιν ἢ πόσιν, ἐπιφέρειν
τὴν ἀπώλειαν.

* *Προψαυω.* IV. 693. F.

Soph. Philoct. v. 1068.

Προσῳδία. I. 118. F.

Quintilian. Inst. Orat. Lib. I. Cap. 5.
 pag. 57. 7. *Adbuc difficilior observatio est*
per tenores — vel accentus, quas Græci
προσῳδίας vocant, &c.

Phan. Lex. pag. 632. 2.

Aristoph. Av. v. 1346. *Ποίων νόμων;*
πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι. Schol. Biset. Γρα-
φῆναι νόμοι, καὶ νομοί. Νομὸς δὲ, καὶ νομὴ
ταυτὸν, παρὰ τὸ νέμεσθαι, τὸ βόσκεσθαι, καὶ
τρέφεσθαι. εἰ δὲ νόμοι, παροξύτονως γραφοίς,
τὰς θεζμοὺς νοήσεις. ὁ δὲ τόνος καὶ προσῳδία
διαφορεῖται, τὴν ἀμφιβολίαν αἰρεῖ. ταχὰ δὲ παι-
διάς χάριν τὰ τὸν ἀμφιβολία ἐν τῇ τῆς φωνῆς
προφορᾷ ἐχρησάτο.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 53. B. *Τρύ-*
φων δὲ ἐν Ἀττικῇ Προσῳδία, ἀμυγδαλὴν μὲν τὸν
καρπὸν βαρέως, — ἀμυγδαλὴν δὲ τὰ δένδρα·
κλήτικα παρὰ τὸν καρπὸν ὄντα τὰ χαρακίτηρα,
καὶ διὰ τὸ πλεονάζοντα. Vide Cl. Casaub.
Animadv. col. 107. 48.

Dion. Hal. II. 18. 24. *καὶ τὸ Ἀποπρό-*
βᾶν [lin. 16] ἔλαμβανεν τὴν τῆς μεσσηζυλ-
λαβῆς προσῳδίαν ὀξείαν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τελαρῆν
ζυλλαβὴν ἀναβέβηκεν ἢ τάσις τῆς τριῆς. .
pag. 36. 14. καὶ τάσεις φωνῆς αἱ καλέμεναι
προσῳδίαὶ διαφοροί, &c.

Aristot. de Sophist. Elench. I. 284. C.
Παρὰ δὲ τὴν προσῳδίαν, ἐν μὲν τοῖς ἀνευ γρα-
φῆς διαλεκτικοῖς, ἔστιν ὁ ποιητὴς λόγος· ἐν δὲ
τοῖς γεγραμμένοις καὶ ποιημασι, μάλλον οἶον,
καὶ τὸν Ὀμηρὸν — Iliad. v. 328. — λύει
γὰρ αὐτὸ τὴν προσῳδίαν, — καὶ τὸ — Iliad.
Φ. v. 297. — τὰ μὲν ἐν τοιαύτῃ, παρὰ τὴν
προσῳδίαν ἐστίν.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 897. C.
 Lib. IX. pag. 625. B. *τὴν προσῳδίαν. Vide*

Notam *Casaub.* Notetur locus ubi *προσῳ-*
δίαν vocat, quod alii analogiam.

Προσῳδία. I. 118. F.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 631. D.
Vide Casaub. Animadv. col. 902. 32, &c.

Προσῳδικός.

Dion. Hal. II. 7. 17. *τὰς αὐτὰς σιγὰς*
αὐτὴ μὲν ἑξαμέτρων ποιῶν τετραμέτρους, αὐτὴ δὲ
ἡρωϊκῶν προσῳδικὰς, &c.

Προσωνομαί.

Demosth. in Aphob. pag. 551. C.

Προσωπαλόν.

Lycophr. Alex. v. 1182. Schol.

Προσωρευνω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 658.
 2. f. *ἐνθα ζῶν ἦν τοῖς Ῥωμαίοις προσεζωρευ-*
μένον.

Lucian. de Gymn. pag. 799. A.

Προσωφελήμα.

Eurip. Med. v. 611.

Προσωφελήσις.

Soph. Philoct. v. 1440. *Τίνα προσωφέ-*
λησιν ἔρξεις.

Προσῳδωρευνω.

Aristoph. Lysistr. v. 1220. Schol.

Προλαμεινω.

Lucian. de Saltat. pag. 515. A. *ἄπερ*
ἀπαύλα προχειρα — καὶ προλαμεινόμενα κεί-
σθαι ἀναγκαῖον.

Προλαρασσω.

Hippocr. de Morb. pag. 1131. B. *οὐκ ἐρ-*
ρίσκειν ἐξ ὁδοῦ ἡμερῆ, οἷον ἢ γαστήρ προλαράσθη.

Προλαβεω.

Soph. Antig. v. 83. *Μὴ μὲν προλάβει,*
τὸν ζῶν ἐξ ὁδοῦ βίον. . Trachin. v. 89.

Προλαϊκός.

Aristot. de Sophist. Elench. I. 298. C.
Οὐδεὶς δὲ τὸ ζυμπεραζμα προλαϊκῶς ἐρωτᾷ.

Προλελής.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 376. A.
Πραίσιον δὲ καὶ ἱερὰ ῥέζειν οὐκ, καὶ αὐτὴ προ-
τελής αὐτοῖς ἢ θυσιᾷ νεομισαί. Vide Casaub.
Animadv. col. 649. 50.

Προλελίζω.

Eurip. Iph. in Aul. v. 433.

Προερηγενής.

Callim. Hym. in Jov. v. 58. προερηγενέες
περ εοντες, &c.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 268. Μητρ Αι-
γυπίας προερηγενέων αϊζήων.

Προελαμένως.

Hesych. Lex. pag. 790. i.

Προϊκίω.

Hippocr. de Superfæt. pag. 262. 16. και
αναιμα ως νοζηλευούα, ή προέλεκον ε γόνιμα.

Προϊμηλικ.

Aristoph. Lysistr. v. 85. Schol. Biset.
πρέσβειρα δε, ενιμη, προϊμηλική, αρχηγέτις.

Προελαδω.

Eurip. Hippolyt. v. 601. Schol.

Προεπικως.

Lucian. Vit. pag. 3. A. ε πράως, ουδε
προεπικως με καλήρξατο.

Προευσαι.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 15. 2. f.

Προεω.

Hippocr. de Morb. pag. 466. 44. τω φα-
κείω Συμμιστων μελι και οξ, λαχανα προεω-
γων. , pag. 486. 9.

Προεπύω.

Hesych. Lex. pag. 787. i. Προέτυψαν,
προεχώρησαν. . *Phau. Lex. pag. 625. i.*

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 953. Ενθ' Αρτω
πρ'ετυψεν επειγομενη ανεμοις Θρηϊκίσις, &c.

Προεραίνω.

Hippocr. Aphorism. pag. 1249. E.

Πρεξερευνήτης.

Eurip. Rhes. v. 296. Στείχων δ' ανακί-
πρεξερευνήας στρατ' Ανισόρητα &c.

Προεπα.

Xenoph. Gr. Hist. Lib. VII. pag. 455.
§. 29. Αυθις δ' Επαμινώνδας βεληθείς τους
Αχαιες προεπαγαγέσθαι, &c.

Προεπανα.

Lycophr. Alex. v. 1141. Schol.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 414. 2. f.
και προεπανήσαν αυτη τε παις, και πε-
ριπλακέν, &c. . *De Bello. Lib. II. pag.*
155. §. 2. 8.

Προεπανία.

Phil. Jud. de Abrah. pag. 371. B.

Vol. II. N°. XXV. i.

Προεπειμι.

Suicer. Thes. Eccl. II. 870.

Προεπεξεχομαι.

Dion. Cass. Hist. pag. 364. E. μαθων εν
τελο ο Λακισ προεπεξήλθε, &c.

Προεπορα.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 553. 3. f.
Vide Cl. Casaub. Animadv. col. 860. 18.

Προεποδεικνυμι.

Longin. de Subl. Sect. 43. pag. 228. 3.
Προεποδεδειμένων γαρ των, οσα ευγενεις, και
υψηλές εργαζέται τις λογος, &c.

Προεπομνημαίζω.

Περι των κωλων &c. apud Pind. Isthm. B.
pag. 438. col. i.

Προεποπτεύω.

Joseph. de Bello. Lib. VII. pag. 421. 6. f.
κακείνς την εισοδον αυλοισ παρασχοι, αθροοι
και μηδεν προεποπτεύσαςι τοις Μηδοις επιπε-
ζόντες, &c.

Προεποσχω.

Suid. Lex. I. 228. in V. Ανιπαρ. —
Συμιαληριον, οπερ εφη αυ. προεποσχημέν.
τω θεω, &c.

Vide Steph. App. col. 129. E. F.

Προεπολοπεω.

Dion. Cass. Hist. pag. 117. B. τον γαρ
Αρχελαον προεπολοπήσας Συνελαβε, &c.

Προεπολυπω.

Phil. Jud. de Congress. pag. 436. B.

Πρεσαευς.

Steph. de Urb. pag. 648. A. 'Η δε Προ-
σα, και αυτη μεν πολις μικρα Βιθυνιας —
Ταυτης το εθνικον, Πρεσαευς, &c.

Πρεσσιας.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 496. D.
Πρεσσιας, οτι το ποληριον τελο εξορθον εστιν, προ-
ειρηται, και οτι την προζητοριαν εσχεν απο Πρε-
σιου του Βιθυνιας βασιλεύσαν, &c. . 475.
ult. Πρεσιάδ.

Πρεσσιευς.

Steph de Urb. pag. 647. ult. Πρεσα, της
Πρεσιάδ διαφερει. Η μεν γαρ Πρεσσιας —
ης ο πολιτης, Πρεσσιεύς.

Προεφαιρω.

Æschin. Orat. de falsá Legat. pag. 254.

С. και προῦφαιρῶν τας εκκλησίας, πριν επιδη-
μῆσαι τες απο των Ελληνων πρεσβεις, &c.

Προῦφαρπαζω.

Aristoph. Pac. §. 288. Schol.

Προφανίδες.

J. Poll. Onom. pag. 11. 4. f. Αἱ δὲ Θή-
λειαι, προφήτιδες, ἱερεῖαι, και ἐρῶν μουσικῶν
προφάνιδες, &c. — ἰδίως δὲ ἡ ἐν Δελφοῖς
προφῆτις, Πυθία.

Προφημιζω.

Dion. Cass. Hist. pag. 172. C.

Προφητικως.

Lucian. Dissert. cum Hesiod. pag. 929.
Α. μανικῶς αμα και προφητικῶς προλεθροσπισται
μοι, &c.

Προφητοκλονω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 873.

Προφητοφονης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 873.

Προφθασια.

Diod. Sic. Bibl. pag. 467. 13.

Προφθεγγεις.

J. Poll. Onom. pag. 212. §. 118. παρα-
φθεγγῆρια, προγαμον εορῆ. πρόφθεγγεις.

Προφοβεω.

Æschyl. Suppl. §. 1052. πολεμους θ' αἰ-
μαλόεντας προφοβεμαι.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. pag. 85. 6.

Προφρονως.

Pind. Pyth. B. §. 28. τον ο Χρυσοχαίτας
προφρόνως Εφίλασ' Απολλων, &c. . *Nem. A.*
§. 50.

Æschyl. Agam. §. 181. Ζῆνα δὲ τις προ-
φρόνως ἐπινικια κλάζων, &c. . *Xoph.* §. 476. .
Eumen. §. 930, 972. . *Suppl.* §. 1.

* Προφρονεως. *Steph. Thes.* IV. 201. H.

Hom. Iliad. E. §. 810. προφρονέως. Schol.
Προθύμως. . H. §. 160. Schol.

Apoll. Rhod. Arg. II. §. 802. Τίζω προ-
φρονέως. . III. §. 1188.

Προφυλακτεον.

Plut. de Sanit. tuendâ. pag. 127. D. μα-
λιστα δὲ προφυλακτεον ἐν ταις προπαθείαις και
προαισθήσεσιν.

Προφυλαξίς.

Æschyl. Prometh. §. 906. Schol.

Προφυραμα.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 140. A.
Vide Casaub. Animadv. col. 263. 30.

Προφυραομαι.

Aristoph. Av. §. 462. και προπεφύραται
λοῖε εἰς μοι, &c. Schol. *Ηυρεπισαι*, ἡ μελα-
φορα απο των τα αλευρα φυρώνων, εἷλα μαζας
ποικυλων. . *Thesmorph.* §. 81. προπεφυραμέ-
νον. Schol. *Bourd.* προπαρασκευασθεν, δια-
μιθεν, και ζυκερασθεν. Schol. *Biset.*

Hippocr. de Viēt. Rat. pag. 355. 26.
μαζα προφυρηθεῖσα, ρανή· αἰριπλή, κούφη
l. 48.

Προφυρηω.

Hippocr. de Viēt. Rat. pag. 368. 11.
προφυρηῖ. . 373. 52. χρησθω δὲ μάζῃ προ-
φυρηῖ τριπλή. . 374. 26.

Προχαιρω.

Æschyl. Agam. §. 259. το δὲ προκλύειν,
ἐπεὶ γενοί' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 510. 8.

Προχειρεω.

Dion. Halicarn. II. 64. 14.

Προχειροτερως.

Æneæ Poliorcet. pag. 1656. 11. f. δια-
γὰρ ταῦτα προχειροτέρως ἂν ἐχειροῖεν.

Plat. Alcibiad. II. pag. 144. D. ἡ τῶ
οὐκ εἶδεναι τῆλο οὐδ' ἂν προχειροτέρως μέλλωμεν τι
ἢ λείπειν ἢ πράττειν.

Προχειροεργεω.

Joseph. de Bello. pag. 298. 12 f.

* Προχευμα. *App.* 1735. H.

Eurip. Helen. §. 1145. Οτε ζῦτο παρι-
δὲ ἄπο, προχευμάτων πνοῇ τέρας, οὐ τέ-
ρας, &c.

Προχορευω.

Eurip. Phæn. §. 797. κῶμον ἀναυλοῦτον
προχορεύεις.

Προχω.

Dion. Halicarn. I. 91. 13.

Προχρονεω.

Clem. Alex. Strom. pag. 932. 6, 8.

Προχρονω.

Lucian. de Saltat. pag. 521. A. οἱ δὲ, ευ-
ρυθμα μεν, τα πρᾶγματα δὲ μέλαχρονα ἢ πρὸ-
χρονα, οἷον ἐγὼ ποτε ἰδὼν μέμνημαι.

Προχλωλ.

Lucian. Oeyp. pag. 962. A. Ουκ'εν με δεῖ
πρόχωλον ἐξαντλεῖν πονον;

Προχωρησις.

Hippocr. de Fractis. pag. 763. E.

Προωδ.

Aristoph. Acharn. v. 1142. Schol. *Biset.*
Ο Ὀχολιαστὴς ἐνλαυθα τρεῖς περιόδους καλεῖ, τὴν
προωδὸν, τὴν στροφὴν, καὶ τὴν ἀνίστροφον, καὶ
τὴν καλῶς.

* *Πρωλης.* II. 1278. C.

Demosth. Orat. de Cor. pag. 358. B. εἰ
δ' αὖρα ἐχέουσιν ἐλὼς ἀνιάως, τῆς μὲν αὐτοῦ
καθ' ἑαυτοῦ, ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ
θαλαττῇ ποιήσασθαι.

Πρυμνησιεύς.

Steph. de Urb. pag. 648. B. Πρυμνησία,
πολις Καρίας. — Το ἐθνικόν, Πρυμνησιεύς, ὡς
Θεοδοσιεύς.

* *Πρυμνητης.* III. 575. F.

Aeschyl. Eumen. v. 16. Δελφός τε χωρὰς
τησδε πρυμνήτης ἀναξ. . v. 768. πρυμνήτην.
Schol. κυβερνήτην, ἀρχοῦσαν.

Πρυμνεχ.

Anth. Ep. Gr. pag. 359. *Argent.* Πρυμ-
νεχες σέλλων ἐκ βορέαο κάλως.

Eurip. Elect. v. 1021. ἄχελ' ἐκ δομῶν αἰῶν
Πρυμνεχὸν Αὔλιον. Vide Not. Cl. *Barnes.*

Πρωανεύς.

Steph. de Urb. pag. 648. C. Πρώαα, πό-
λις Θεσσαλική, ἐδελέρως λεγόμενη. Το ἐθνικόν,
Πρωανεύς, ὡς Τυανεύς, Αδανεύς.

Πρωκλιζω.

Aristoph. Thesm. v. 1134. Schol. *Biset.*

Πρωκλοπενήλεις.

Aristoph. Pac. v. 876. Οσὴν ἐχει τὴν
πρωκλοπενήλιδά. Schol.

* *Πρωξαίεω.* III. 581. C.

Aristoph. Equit. v. 540.

* *Πρωξάνης.* III. 581. B.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 95. pag. 66.

Xenoph. Athen. Resp. pag. 102. 2. καὶ
οἱ κυβερνήται, καὶ οἱ κελευσαί, καὶ οἱ πενήκον-
ταρχοί, καὶ οἱ πρῶταται, καὶ οἱ ναυπηγοί.

Πρωξαίικ.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 89. pag. 60.

ἐστὶ δὲ τι ἐδώλιον πρῶταϊκόν, ἐφ' ᾧ καθήναι.

Πρωάγγελ.

Anth. Ep. Gr. pag. 176. *Mens. Egypt.*
v. 8. Εἰαρινῶν Φαρμοῦθ ῥόδων πρῶτάγγελ.
ἐστὶ, &c.

Πρωάριον.

Callim. Hym. in Dian. v. 104. Τῆλο κεν
Ἀρτεμιδὸς πρῶτ' ἄριον ἀξίον εἶη. Vide *Illustr.*
Sphanhem. Obser. ad loc. pag. 204.

Anth. Ep. Gr. pag. 499. 2.

Πρωάωρει.

Plat. Theat. I. 162. C. ἡ ἡτλὸν τι οἶσι το
Πρωαγόρειον μείρον εἰς θεοὺς ἢ εἰς ἀνθρώπους λε-
γεσθαι; pag. 164. D.

Πρωαί.

Steph. de Urb. pag. 648. D. Πρωή, οὐλο-
νως, νησ. — Το ἐθνικόν, Πρωαί.

Πρωαίικ.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 186. 93.
περὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν. Schol. τῶν πρῶταϊκῶν.

Πρωαίχμεια.

Lycophr. Alex. v. 469.

Πρωαρχ.

Aeschyl. Agam. v. 1200. ὑμνοῦσι δ' ὑμῶν
δαμῶν πρῶτ' ἄρχον ἄτην.

Πρωεκδικ.

Suicer. Thes. Eccl. I. 1045. in Voce Εκ-
δικ.

Πρωερίκ.

Eustath. in Iliad. B. pag. 171. 14. καὶ
οἱ ἐκ τῆς πρῶτ' ἀρχῆς καὶ ἡ παρὰ Σελευκῶ
ἱστορούμενη πρῶτερικὴ Συκὴ, ἣ φέρει πρῶτον καρ-
πον. Hinc corrigas *Athenaeum*, in *Deipn.*
Lib. III. pag. 77. D. ubi lege πρῶτερικὴν.

Πρωόλαμ.

Orph. de Corn. Cerv. v. 12. pag. 204.
Πρωόλαμον δ' αἰζήτος αἰῶν ἐς δαμνία κέρην, &c.

Πρωόλενει.

Orph. Hym. in Nat. v. 5. pag. 106. Αφ-
θίε, πρῶτογένεια, παλαιφαίε, κυδιάνειρα.

* *Πρωόλενης.* I. 828. A.

Orph. Hym. in Prot. v. 1. pag. 122. Πρω-
τεὰ κικλήσκω, πρῶτ' ἐκ κληίδας ἐχοντα, Πρω-
γενή, &c.

Lucian. Alex. pag. 494. B. κατὰ δῶμα
Δελ. πρῶτολενής, &c.

Plat. Politic. II. 288. E. ἐν δὲ αὐτὸ πρῶ-
τολενομεν

αγορευόμεν παν το πρωτόγενές ανθρωποις κήμα &c. Hinc forte corrigas *J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 209. pag. 848. ult. ubi πρωτόγονες. Vide Not. 76.*

Πρωτόζευκον.

Etymol. Magn. col. 17. 52. Αδμήτιν, — ἡ παρθενον αζυγον, ἡ πρωτόζευκον, &c.

Πρωτόθεον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 29. 51. . 34. 20. και οἱ και το των Αργείων πρωτόθεον Αργον, &c. . 74. 19. . 442. 2. . 761. 52. τε δε ἐρυκέμεν πρωτόθεον το ἐρύειν, ὅ ἐστιν ἐλκύειν.

Phav. Lex. pag. 133. 1. in Voce Ατλα.

Πρωτοκλήον.

Excerpt. e Theodot. apud Clem. Alex. pag. 976. 24. μέγα των πρωτοκλήτων και πρωτοκλίσων, &c.

Πρωτοκομιον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 874.

Πρωτοκλίσον.

Clem. Alex. Strom. pag. 699. 24. Vide Suicer. Thes. Eccl. II. 874.

Πρωτοκλον.

Æschyl. Eumen. v. 720. Η και πατήρ τι Ϝφαλλεῖαι βελευμάτων, πρωτοκλόνοισι προσροπαῖς Ἰξιον;

Πρωτοκυων.

Anth. Ep. Gr. pag. 273. Lucill. v. 4. Της ἀρεῆς εἶναι φησιν ὁ πρωτοκύων.

Πρωτομανίς.

Æschyl. Eumen. v. 1. Πρωτον μεν εὐχῇ τηδε πρεσβεύω θεῶν την πρωτόμανιν Γαῖαν

Πρωτομαγύρ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 875.

Πρωτομισθον.

Lycophr. Alex. v. 1384. Τον πρωτόμισθον Κᾶρα δηώσας ἔγρατον

Πρωτομορος.

Æschyl. Pers. v. 568.

Πρωτοπαθεω.

Clem. Alex. Strom. pag. 498. 22. Ο δε Επικερ, πασαν χαρην της ψυχης οἶσαι επι πρωτοπαθήση τη Ϝαρκι γενεσθαι. . 808. 29. . 868. 37.

Πρωτοπαθης.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 20.

Πρωτοπαθως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 28, 33.

Πρωτοπημων.

Æschyl. Agam. v. 231. Θρασύνει γαρ αἰσχρόμηις ταλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. Sch. ἡ μείζων των αλλων πημάτων.

Πρωτοπλασις.

Æschyl. Prometh. v. 120. Schol.

* *Πρωτοπλασος. App. 1738. B.*

Suicer. Thes. Eccl. II. 876.

Clem. Alex. Strom. pag. 559. 6. ὡς ἂν μη φυσει ταυτή κεχρημένων των πρωτοπλάσων, — οἷς κατηκολαθησαν οἱ πρωτόπλαστοι τε θεοι.

Πρωτοπορε.

Plato, apud Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 589. D. Α δειλοι νεοτήτῃ ἀπαυήσαντες εκεινης Πρωτοπόρε, &c.

Πρωτορριζος.

Lucian. Amores. pag. 567. C. εἰωγ' ουν ευθυς εν αρχη τε λοῖε, την προμήορα, και πασης γενεσεως πρωτόρριζον, ὦν ἄξιῶ, μαρτυρα επικαλεμαι.

Πρωτοσεληνος.

Eustath. in Iliad. v. pag. 1454. 37.

Πρωτοσπορος.

Lucian. Amores. pag. 574. B. — αλλ' ὃν ἡ πρωτόσπορος εἰεννησεν ἀρχή, τέλειον ευθυ τεχθέντα.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 451. F.

Πρωτοσφακλος.

Lycophr. Alex. v. 329. Λυκοις το πρωτόσφακλον ὄρκιον Ϝχάσας. Vide Schol. ad v. 323.

Πρωτοτυπια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 38. 17.

* *Πρωτοφανης. App. 1738. E.*

Eurip. Hec. v. 458. Schol. pag. 17. 7. εις την νησον την Δηλον, οπε πρωτοφανής φοινιξ, και δαφνη πρωτόγονῃ ιερῃ ανεβλασησαν κλάδες, &c.

Πρωτοφονος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 884.

Πρωτοφορεω.

Πρωτοφορεω.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 565. F.
και τῆς πρωτοφορεῖν ἐπιρέπυσιν. Vide *Cassaub. Animadv. col. 865. 32. neque enim*
πρωτοφορεῖν est obtinere primas: Sed pri-
mum, vel inter primos ferre aliquid, puta
thyrsum, vel &c.

Πρωτόχνης.

Lucian. Amores. pag. 585. C. μέγα τέλο,
και πρωτόχνην ἀνθ' ἧς, και τι τ' ἄρ' ἡ' ἀνα-
μελέσασθαι με δεῖ;

Πρωτόχυτος.

Anth. Ep. Gr. pag. 553. Leonid. v. 3.
τῶδε Ἐμπλησας οἶνε πρωτόχυτόιο κάδης.

Clem. Alex. Pædag. pag. 123. 1.

Πτελαίος.

Steph. de Urb. pag. 648. D. Πτελέα, δη-
μῶ — Ἐστὶ και πόλις — Το ἐθνικόν, Πτε-
λαίῳ.

Πτελας.

Lycophr. Alex. v. 833. Κρανῆρι λευκῷ τον
πό' ἐκίανε πτελας. Schol. ὁ κάπρῳ.

Πτελεασίος.

Steph. de Urb. pag. 648. D. Πτελέα, δη-
μῶ Οἰνητῶ φυλῆς. Ο δημοῖος, Πτελεάσιῳ.

Πτελεάτης.

Steph. de Urb. pag. 648. E.

Πτερινηος.

Steph. de Urb. pag. 648. F. Πτέριον, πό-
λις Μηδων. — Ἐστὶ και Πτερία, πόλις Σινω-
πης. Το ἐθνικόν της Μηδικῆς, Πτερινῶ της δ'
εν τη Σινωπῇ, Πτέριῳ.

Πτεριος.

Vide supra Πτερινῶ.

Πτεροποικίλος.

Aristoph. Av. v. 249. ὄρνις τε πτεροποίκι-
λῶ Αἰγυῶς, αἰγυῶς. v. 1411.

Πτεροπας.

Anth. Ep. Gr. pag. 477. Philodem. v. 3.
λοιπα δὲ μηρῶν και κνημῶ Ἑρμῆς ὁ πτερόπους
ελαχεν.

Πτεροφοίτος.

Plat. Phædr. III. 252. B. Τον δ' ἦοι
Θνητοὶ μεν Ἑρώα καλεσσι πόληνδον, Αθανάτοι δὲ
Πτέρωα, δια πτερόφοιτον ἀναγκην.

Πτεροφους.

Plat. Politic. II. 266. E.

Πτεροφυλος.

Aristoph. Equit. v. 1341. Schol. ἐξῆς εν
τε πτερόφυλον εἶπε το κεράλοφουεῖν.

Πτερυωκης.

Æschyl. Prometh. v. 286. τον πτερυωκῆ
τονδ' οἶωνον γνωμῇ σομίων ἀλερ εὐθύνων. Schol.
ἦτοι τέσον τον εν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον οἶωνον
τον γρυπα, &c. Schol. β. τον ταχύν ταις πτε-
ρυζι γυπα ὧ ἐπωχεῖτο.

Πτερωνυμος.

Plat. Phædr. III. 252. C. των μεν ουν
Διῶ ὁπαδῶν ὁ ληφθεῖς ἐμβριθεσενον δυναταί
φερειν το τε πτερωνύμῃ αχθῶ.

Πτηνολεῖς.

Anth. Ep. Gr. pag. 567. v. 2.

Πτηνοπεδῖλος.

Orph. Hym. in Mercurium. v. 4. pag.
124. Πτηνοπέδιλε, Φιλανδρε, λοξὸς Θνητοῖσι προ-
φῆτα.

* Πτηνικός.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 387. B.
Ἐστὶ και τοῖς ορνισι τοιαύτη διαφορα. τα μεν
γαρ βραχεα και μη πτηνικά, — οσοι δὲ μη
πτηνικοὶ, ἀλλ' ἐπιχειοι, κονιστικοί.

Πτισανορροφῖη.

Hippocr. de Rat. Viâ. pag. 385. 51.
αὐτάρκης εἶναι ὁ τροπῶ της τοιαύτης πτισανορ-
ροφίης, &c.

Πτολεμαίευσ.

Steph. de Urb. pag. 648. G. Πτολεμαῖς,
πόλις Φοινίκης. — Ο πόλις, Πτολεμαίτης,
και Πτολεμαίεύς.

Πτολεμαϊκῶ.

J. Poll. Onom. Lib. IX. §. 85. και το
Βερενίκιον νομισμα, και Αλεξάνδρειον, και Πτο-
λεμαϊκόν, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 1003. C.
αφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς κυριοι της
Αἰγυπῖα κατέστησαν, &c.

Πτολεμαίτης.

Vide supra Πτολεμαίεύς.

Πτολιπορθης.

Æschyl. Agam. v. 480. μή' εἴην πτολι-
πόρθης, μή' εν &c.

Πτονεω.

Aristoph. Thesm. γ. 1131. ἐπ'ὸν ἡσας. Sch.
Bourd. Ἐφθόνησας. Ita Schol. *Biset.*

Πτυαλιζω.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 208. G. O.
μελλοντες ἐμεῖν, πτυαλίζουσιν εμπροσθεν. Vide
Not. Cl. *Foef.* . pag. 131. F.

ΠτυρjikⓈ.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 404. B. O
μεν εν Σιδαρεις τας πινούσας ιππας απ' αυτου,
πτυρjikⓈ ποιεῖ.

Πτυσχω.

Hippocr. de Morb. pag. 460. 3. τειω ξυμ-
φερει πομαλα πινειν υφ' ὧν υδρανέαι ὁ πλεύ-
μων και πύσκειαι.

Πτυχιευς.

Steph. de Urb. pag. 649. A. Πτυχία, νη-
σⓈ — Το εθνικον, Πτυχιεύς, ὡς Τρία Τριεύς.

Πτώ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 102. 23. πρω-
τότυπον δε τε πύσσω, το πῶ. ἐξ ἧ και πῆσ-
σω το καλα φοβον ζυσελλομαι.

Vide Πτάω. *Thes.* I. 1713. A.

Πτωσκαζω.

Eustath. in Iliad. E. pag. 449. 43. οὐ
λεγει πῆσσειν αλλα πῶσσειν ἐξ ἧ και το
πῶσκαζειν και πῶξ λαῶός.

Πυβαριζω.

Aristoph. Equit. γ. 694. Schol.

* ΠυβονιαιⓈ. III. 286. C.

Eustath. in Odyss. K. pag. 411. 6.

Hippocr. de Morb. pag. 471. 48. μήκⓈ
δε εσω, οσον πυβονιαῖον ἐκασον.

ΠυβωνιαιⓈ.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 494. B.
υφⓈ ως πυβωνιαῖον. Sed secundum *Eusta-
thium in Odyss.* K. pag. 411. 6. *Athenaeus*
legit πυβονιαῖον.

Πυδησιος.

Steph. de Urb. pag. 649. B. Πύδης, πολις
— Το εθνικον, ΠυδήσιⓈ, &c.

Πυδναιος.

Steph. de Urb. pag. 649. C. Πύδνα, πολις
Μακεδονίας. Ο πολιης, ΠυδναῖⓈ.

Πυηνιης.

Steph. de Urb. pag. 649. C. Πυῆνις, πολις
Κολχων. Το εθνικον, Πυηνίτης, &c.

Πυθαγορειος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 28. 46. ἔθεν και
τοις Πυθαγορείοις επεχωριαζεν επι των διδασκα-
λικων αποφασεων το, αὐτὸς ἔφατο. *Odyss.*
T. pag. 680. 19.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 403. B. Προσ-
ελαβε δε τη δοξη, και το των Πυθαγορείων πλη-
θⓈ, &c. . 429. A. Απεδεξαντο δε και την
Πυθαγόρειον φιλοσοφίαν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 510. 24, 26.

Plat. de Rep. II. 530. D. ὡς οἱ τε Πυθα-
γόρειοι φασι και ημεῖς — ζυχωρῶμεν.

Πυθαγοριζω.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 60. D. ex
Antiphane. Ουδ' οἱ δοκευες Πυθαγορίζειν. .
161. A. ex eodem. . 162. B. . 163. E. ex
Archestrato. . 308. D.

Appian. de Bell. Mithrid. pag. 323. 3.
αλλα και εν Ιταλια, των Πυθαγοριστῶν, και
εν τη αλλη Ελλαδι, των επῆα ζοφων λεγομέ-
νων, &c.

Πυθαγορις.

Jambl. de Vita Pythag. pag. 218. 8.
Πυθαγορίδες δε γυναικες αι επιφανέσσαι, Τι-
μύχα, &c.

Πυθαγορισμος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 161. B.

* Πυθαευς. III. 607. H.

Steph. de Urb. pag. 650. A. Και απο της
ΠυθηⓈ γενικης Ιωνικης, ΠυθιⓈ, ἐξ ἧς το Πυ-
θῆιⓈ κῆηικόν. Και Πυθαιεύς, και Πυθαεύς, ως
Κρηαιεύς.

* Πυθαιευς. III. 607. H.

Vide supra Πυθαευς.

Πυθαιζω.

Eustath. in Iliad. B. pag. 207. 39. εορῆη
λαμπρα, και αῶνες, τα Πύθια, και προφηῆς
Πυθιάς, εἰ δε και Πυθαίζειν το μαντεύεσθαι.
Secundum Ed. *Florent.* Vol. II. pag. 561.
3. πυθιάζειν.

* Πυθηῖος. III. 607. H.

Vide supra Πυθαευς.

Πυθιαζω. III. 607. H.

Eust. in Iliad. B. pag. 561. 3. Ed. *Flor.*

Steph. de Urb. pag. 649. G. Πυθῶ, ἡ του
ΑπολλωνⓈ πόλις. Το εθνικον, ΠυθῶⓈ —
Και ΠύθιⓈ — Πύθιον. και Πυθιάζειν. Cl.
Salm. legit Πυθαίζειν, ut *Eustath. in Iliad.*
B. pag. 207. 39. Ed. *Basil.*

* Πυθίανος. III. 607. D.

Steph. de Urb. pag. 649. E.

* Πυθιονίκης. App. 1741. H.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 473. 3. f.

— νηϊ μιῇ, της ἤρχε ανηρ τρις Πυθιονίκης, Φάϋλλο.

Πυθιονικός. III. 607. E.

Pind. Pyth. Od. VI. v. 4. Πυθιονίκοι.

Od. H. v. 5. Πυθιονικόν Τιμάν Αριστομένει Δέκευ.

* Πυθμενοθεν. App. 1742. D.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 390. 32. Vi-
de *Foef. Oeconom.* pag. 328.

Πυθοβαστος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 116. B.

Πυθοκρανός.

Æschyl. Agam. v. 1264. Και γαρ τα πυ-
θοκρανία, δυσπαθῇ δ' ὅμως.

Πυθοκλόνος.

Orph. Hym. in Apoll. v. 4. pag. 130.
Γρύνιε, και Σμινθεῦ, πυθοκλόνε, δελφικε μανί, &c.

Πυθοπολιτης.

Steph. de Urb. pag. 649. E. Πυθόπολις,
Καρίας πόλις, — Ο πολίτης, Πυθοπολίτης.

Πυθρος.

Lycophr. Alex. v. 1108. Schol.

Πυκινοκίνητος.

Hippocr. de Articulis, pag. 792. A.
ηναίεσθαι γαρ πυκινοκίνητοι ειναι, δια την της
ακρωμης σύζευξιν.

Πυκινορριζος.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 279. 14. εἴε-
ρην δε παρα τον βελῶνα καθῆκε πυκινόρριζον,
και δυσράπητον.

Πυκνοκαρπος.

Lucian. Amores, pag. 563. B. περιττον
γρ μην ἢ πυκνόκαρπο εἰτεθῆλει μυρρίνη, &c.

Πυκνοπνευματος.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1179. H.
Ἡ Αἰσίοι, κορη μεν εἶσα, πυκνοπνεύματος ἦν.

Πυκνοπλετος.

Soph. Oed. Col. v. 17. πυκνόπλεροι δ' εἶσω
καὶ αὐτον εὐσομῶσ' ἀηδόνες.

Πυκνορρωτος.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. Zon.

Πυκνοσικλος.

Soph. Oed. Col. v. 1147. και κασιγνήαν
πυκνοσίκλων ὁπαδὸν ωκυποδων ελαφων σέρ-
γων &c.

Πυκτομαχεω.

Suid. Lex. III. 1. Παῖκρασιας αἰς. αθλη-
ταις. πύκταις. ταις χερσι και ποσι πυκτομα-
χῶσιν. *Phan. Lex.* pag. 565. 2.

Πυλαίτης.

Steph. de Urb. pag. 650. B. Πύλαι, —
Το εθνικον, Πυλαίτης.

Πυλαιμαχος.

Aristoph. Equit. v. 1169. Ετορυνε δ' αυθ'
ἢ Παλλὰς, ἢ Πυλαιμάχοι. Vide *Illustr.*
Spanh. Observ. ad Callim. Hym. in Lav.
Pallad. v. 53. pag. 591.

Πυληνις.

Steph. de Urb. pag. 560. C. Πυλήνη, πο-
λις Αἰωλιας. Το εθνικον, Πυλήνιοι. Το θηλυ-
κον, Πυληνίς.

Πυξινεος.

Anth. Ep. Gr. pag. 573. *Leonid.* Φιλο-
κλῆς Ερμείη ταύτην πυξινέην πλάλαην — ἀνε-
κρέμασεν.

Πυξιος.

Steph. de Urb. pag. 650. E.

Πυξινίος.

Steph. de Urb. pag. 650. E. Πυξῆς, πο-
λις Σικελιας — Ο οικητωρ, Πυξινίος.

Πυπαξ.

Plat. Euthydem. I. 303. A. Πολερον οὖν,
εφη, ὁ Ηρακλῆς πύπαξ εἶναι, ἢ ὁ πύπαξ Ηρα-
κλῆς;

Πυππαξ. *Thes. App.* 1743. F.

Πυραιθειον.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1066. A.
εἰς δε και Πυραιθεῖα, ζηκοι τινες ἀξιόλογοι.

Πυραιος.

Steph. de Urb. pag. 650. E. Πυραία —
Ο οικητωρ, Πυραιος.

Πυραετος.

Lycophr. Alex. v. 91. πύραετον. Schol.
δειλὸν, ἢ αἰσχυρον, ἢ ἄρπαλα. *Lege quæ se-
quuntur.*

Æschyl. Agam. v. 116. ὁ, τ' ἐξοπιν αρτίας.
Schol. ὁ ἐξοπισω λευκοι. ὁ εἶναι, ὁ πύραργος.

Πυρασαιοι.

Πυρασαιος.

Steph. de Urb. pag. 651. A.

Πυραυσμορος.

Lycophr. Alex. §. 83. Schol. Φαλαινα. ζώφιον εστιν ταις λυχνιάς επιπέλομενον, ὃ και πυραυσμόρῳ, και ψυχη, και ψῶρα καλεῖται.

Πυρησσαιος.

Steph. de Urb. pag. 651. A. Πύρησσα, πολυχνιον Ιταλίας. Ο πολίης, Πυρήσσαιῷ.

Πυρίνοξ.

Æschyl. Pers. §. 862. πύρινα. Schol. λεγέται δε και πύρινα νομιμα, τα πυργύλια και ρυνισῶντα τας πολεις.

Πυρίον. III. 636. A.

Lucian. Timon. pag. 46. C. πυργίον οἰκοδομησάμενῳ υπερ του θησαυροῦ, &c. . pag. 191. A.

Πυρίσκιον.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 163. Schol.

Πυρίλαι. III. 635. H.

Steph. de Urb. pag. 651. A. Πύρλοι, πολεις Μεσσηνης. Το εθνικον, Πυργίται.

Πυρσοδαίχλος.

Æschyl. Pers. §. 104. επέσκηψε δε Περσαις πολεμους πυρσοδαίχλους διεπειν, &c. Schol. οἱ τες πυρσες καλᾶκόπυσσι και καίερείπυσιν.

Πυρσοειδης.

Eustath. in Iliad. A. pag. 79. 7.

Joseph. de Bello. Lib. V. pag. 336. §. 8. 17. Πυρσοειδής δε εστα το παν σχημα, καλα γνωρίαν τεσσαρσιν ἐξεροισ διείληπτο πύρλοις.

Πυρσοποιία,

S. Chrysost. in I Cor. Vol. III. 474. 15. και ωσπερ εν καιρῳ πυρσοποιίας ἡ μια γλωττα εις πολλας διεμενετο.

Πυρσοσκαφος.

Lycophr. Alex. §. 469. Δοθεῖσα πρῶταίχμεια τῷ πυρσοσκάφῳ.

Πυρσοφυλαξ.

Æschyl. Sept. c. Theb. §. 173. ἰὼ τελειοι τελευται τε γὰς τασδε πυρσοφύλακες.

Πυρσῶδης.

Soph. Trach. §. 277. απ' ακρας ἦκε πυργῶδες πλάκός.

Πυρδαης.

Æschyl. Xoph. §. 605. πυρδαῇ τινα προνοϊαν, &c.

Πυρελοφορος.

Soph. Oed. Tyr. §. 27. ὁ πυρφόρῳ. θ. &c. Schol. ὁ λοιμῳ. ὁ πυρελοφόρῳ.

Πυρευλικος.

Plat. Sophist. I. 220. D. Της τοινυν πληκτικῆς το μεν νυκτερινον (οιμαι) πρῳ πυρῳ φως γινόμενον υπ' αὐλων των περι την θηραν, πυρευτικὴν ῥηθῆναι ζυμβέβηκε.

Πυρηναιος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 216. 9. τα καλα την Ἰβηρίαν ὄρη τα καλεμενα Πυρηναῖα.

Πυριβρεμέλος.

Orph. Hym. Ιππ. §. 3. pag. 144. Νυκτεριοισι χοροισι, πυριβρεμέτοις ἰάχοισι.

Πυριβρομος.

Orph. Argon. §. 1119. οἱ ῥά τε μενοι Αιγλης αμμοροι εισι πυριβρόμῳ ἡελίοιο.

Πυριβρώλος.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1158. C. οἱ μεν [οὐελισκοι] ἐσῶτες ακμην πυριβρώλοι, οἱ δε και κειμενοι.

Πυριγενελης.

Æschyl. Sept. §. 213. πυριγενεῖαν χαλινῶν. Schol. β. των εκ πυρῳ χαλκευθέντων.

Πυριδαπλος.

Æschyl. Eumen. §. 1044. δευρ' ἴτε σεμναι, πυριδάπλῳ λαμπαδι τερπόμεναι.

Πυριδειπνος.

Æschyl. Prometh. §. 371. Schol. e *Callimacho*, cujus *Fragm.* exstat inter *Cl. Benti. Fragm.* N°. 346. pag. 417. *Videtur legendum* πυρίπνοον.

Πυριδρομος.

Orph. Hym. Αςρων θυμ. §. 9. pag. 102. Ουρανιοι, χθονιοίε, πυρίδρομοί, αιεν ατειρεῖς. *In Solem.* §. 11. pag. 104. πυρίδρομε. *In Jov. Fulg.* §. 2. pag. 118. πυρίδρομον. *In Cupid.* §. 2. pag. 154.

Πυριευλης.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 96. pag. 68. πυριευλῆς τριοδουλία χρωμενῳ, &c.

Πυριευλικος.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 68. 2. f. πυριευλική, sc. τεχνη. *Lib.* VII. pag. 788. 8. *Vide supra* Πυριευλικός.

Πυρικαυῖῳ.

Πυρικάυσις.

Plat. Tim. III. 85. C. καθειρδυνμένη δ' ενίσι, πυρικάυσις νοσημαία πολλά ἐμποιεῖ.

Hipp. de Liquid. Usu. pag. 426. 26.

Πυριληπίος.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 812. A. μικρον δ' ἐν προῖσι, και πυρίληπια πεδία, &c.. D.. Lib. XVI. pag. 1108. 2. f.

Πυριμανεω.

Plut. Alex. IV. 52. 16.

Πυριμορφο.

Suicer. Thes. Eccl. II. 894.

Πυριπνευστις.

Musæus de Her. et Leandro. v. 88. Αλλα πυριπνεύσισι δαμῖς ἀδόκητον οἷσ' οἷς, &c.

Πυριπνεω.

Eurip. Ion. v. 203. Ταν πυριπνεύσαν ἐναίρει Τρισάμαζον ἀλκίαν.

Πυριπολσις.

Orph. Hym. Τριέτηρ. v. 3. pag. 148. Μη-τροδρεφής, λικνύτα, πυριπόλε, και τελεῖάρχας.

Πυρισπορος.

Orph. Hym. Τριέτηρ. v. 2. pag. 148. Ταυρόκερως, ληναίε, πυρίσπορε, &c.

Πυρισακίος.

Eurip. Cycl. v. 297. υπ' Αἴτην τη πυρι-σάκῳ πέτρεα.

Πυριφαίος.

Æschyl. Suppl. v. 641. πυρίφαλον. Schol. πυρὶ ἀναλωθεῖσαν.

Πυριφεγγής.

Orph. Argonaut. v. 212. Αυγείης υἱος πυ-ριφεγγέσις ἡελίοιο. *Hym. Τριέτηρ.* v. 9. pag. 148.

Πυριφλεγέθης.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 609. 51. ενδοθεν δε ἡ κοιλίη ἡ νειαίρη πυριφλεγέθης ἐστίν. 665. 23.

Πυριφλέγων.

Eurip. Bacch. v. 1016. ἡ πυριφλέγων Ορᾶσθαι λέων.

Πυριφοίτος.

Orph. Hym. pag. 96. v. 33. Και χθόνιους και υποχθονίους, ἰδε πυριφοίτας.

Πυριχαλκος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 452. C.

Πυροειδώς.

Plut. de Placit. Philosoph. pag. 888. E. καθαπερ τον εν Αἴγος ποταμοῖς πυροειδῶς καλ-ενεχθέντα ἄς ἔρα πέτρινον.

Πυρολόος.

Suid. Lex. I. 467. Γαμψόν. — Και αυ-θις Γαμψὰς πυρολόος δρεπάνας. Vide *Anth. Ep. Gr.* pag. 554. *Philipp.* v. 2.

Πυροκαπηλευω.

J. Poll. Onom. pag. 697. ult.

Πυρομελρεω.

J. Poll. Onom. pag. 698. 2.

Πυρπαλαμος.

Pind. Olymp. I. v. 96. πυρπάλαμον βε-λσι. Schol. και το εμπυρον αυτε βέλσι, &c. Vide *Hesych. Lex.* pag. 807. 1.

Πυρπνεω.

Lycophr. Alex. v. 17. Schol. pag. 4. col. 1. 5. ὃ ἐποχθηδεις, την Χιμαίραν ανειλε, μο-λιβδον τῷ αυτε δορατι ἐπιθεις και ἐμβαλὼν τῷ εκεινης πυρπνεῶνι σόματι, &c.

Πυρπολημα.

Eurip. Helen. v. 773. Τα Ναυπλιου τ' Ευβοϊκά πυρπολήματα, &c.

Πυρραιος.

Steph. de Urb. pag. 651. C. Πύρρα, πολις εν Λεσβῳ. Ο πολίτης, Πυρραῖος.

Πυρριχιακως.

Soph. Aj. v. 930. [al. 916] Schol. ποτε μεν τροχαικῶς, ποτε δε πυρριχιακῶς

Πυρριχισικος.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 73. αὔλημα δε ὄρθιον, — ενοπλιον, πυρριχισικόν.

Πυρροπιπης.

Aristoph. Equit. v. 405. Πυρρόπιπην. Sch. τετον δε ὁ Κραῖνος πυρρόπιπην λεγει, ταῦτες, τον φυλακα τε Ἰῆς, ως εις το Πρύσανειον παρ-εχούτα αῖρας.

Eustath. in Iliad. Γ. pag. 287. 46. κα-θολικώτερον δε το, γυναιμανης, τε παρθενοπί-πης, ως εν αλλοις κείται. ως και τε πυρρόπι-πης, ὁ παιδοφίλης. *Iliad.* Λ. pag. 758. 40. 792. 10. *Odyss.* Τ. pag. 683. 5.

Πυρρώδης.

Hom. Iliad. A. v. 477. Ροδοδάκτυλος ἥως.
Schol. Ροδόχρους, διαυγής. πυρρώδης γὰρ ὁ ἀνὴρ
ὄρθρῳ γίνεσθαι ἐν τῇ ἀνατολῇ, &c.

Πυρροθριξ.

Phan. Lex. pag. 176. 3. Γλαῦκος, πρὸ
διαφορον ζημασιαν βαρυνέσθαι, πρὸ διαφορὰν
γὰρ τῆς Γλαυκὸς ἐπιθέσθαι. — διαφορὸς δ' εὐλογεῖ
τονώσεως καὶ τὸ, πυρρὸς, ὁ πυρροθριξ, καὶ
Πύρρῳ, κύριον.

Πυρσονώϊος.

Eurip. Herc. Fur. v. 398. Δράκοντα πυρ-
σονώϊον.

Πυρσολόκος. III. 631. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 549. Theatet. v. 4.
Καὶ λίθον ἀντίτυπον Κρεμᾶσι πυρσολόκον, &c.
Vide *Phan. Lex. pag. 93. 2. 4.*

Πυρσεργία.

J. Poll. Onom. Lib. IX. §. 14. pag. 985.
πυρσεργία. Vide Not. 40.

Πυρῳεις.

Orph. Hym. in Solem, v. 6. pag. 104.
Εὐδρομε, ῥσιζώτης, πυρῳεις, Φαιδρωπὲ, διφρευ-
τὰ, &c.

Πυσμαλικῶς.

Soph. Oed. Col. v. 3. Schol. τοῦ τίς μὴ
πυσμαλικῶς κείμενα, &c.

Πυφος.

Æschyl. Prometh. v. 906. Schol.

Πωλώνιον.

Lucian. de Parasito. pag. 780. B. ὡς
ἀξιον γὰρ φιλοσοφῆς νεκρὸν ἰδεῖν τῷ παρακεί-
μενον, — μακρὸν πωλώνιον ἔχοντα, &c.

Πωλινόφορος.

Anth. Ep. Gr. pag. 275. 2. f. Τὴν πωλι-
νόφορον κυνικῶς τὴν βακχισμοπροσαίτη Εἰδομένη ἐν
δειπνῶ τὴν μεγάλην σοφίην.

Πωλιον. III. 645. F.

Aristoph. Vesp. v. 189.

Πωλομαχος.

Anth. Ep. Gr. pag. 538. v. 5. Καὶ διδυ-
μης πολυμητὶ σοφῆς εἰδραξας Νίκης, τῆς μὲν,
πωλομάχῃ, τῆς δὲ, τυραννοφόνῃ.

Πωλεῖοπωνη.

Aristoph. Thesm. v. 1097. πωλεῖοπωνή.
Schol. Biset. ad v. 1096. Ὁ Σκυθὴς ἀνταῖ-
θα, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, ὡς βαρβαρὸς βαρβαρίζει.
— πωλεῖοπωνή; πόθεν αὕτη ἡ φωνή;

Πωλήμα.

Æschyl. Eumen. v. 250. ὑπερ τῆς πωλίου
ἀπ' ἐροῖς πωλήμασιν ἤλθον διώκεσθ' ἔθεν ὕστερα
νεώς.

P.

Ραβαῖος.

STEPH. de Urb. pag. 651. A. Ράβα,
πολις πρὸ τῷ Ἰονίῳ κολπῷ. Το ἐθνικόν,
Ραβαῖος, &c.

Ραβδηφόρος.

Lycophr. Alex. v. 1139. Κεῖναις εἶω δη-
ναῖον ἄφθιτον θεὰ Ραβδηφόροις γυναιξὶν αὐδῇ-
θήσομαι.

Ραβδοδιαίλος.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 543. D.
καὶ τὶς ὑπεραλγήσας ἐπὶ τῷ, παρέβραιψεν,
Ραβδοδαίῳ ἀνὴρ. . pag. 687. C.

Ραβδομαχία.

Plut. Alex. IV. 9. 15.

Ραβδονομεῶ.

Soph. Trachin. v. 523. μόνα δ' εὐλεκέρῳ
ἐν μεσῷ Κυπρίῳ ραβδονόμει ξυνῆσα.

Ραβενναῖος.

Steph. de Urb. pag. 651. C. Ράβεννα,
πολις Ἰταλίας. — Το ἐθνικόν, Ραβεννάτης·
παρ' Ἰταλοῖς, Ραβεννήσιος.

Ραβεννησιος.

Vide *suprà* Ραβενναῖος.

Ραβηνῶ.

Ραῖνον.

Steph. de Urb. pag. 652. A. Ραῖνα, πόλις ἐν Μηδία. Το ἐθνικόν, τῆς μεν Ραγὸς Ραγνός, τῆς δὲ Ραῖας Ραῖνός.

Ραδανυσίευσ.

Steph. de Urb. pag. 652. C. Ραδανουσία, πόλις Μασσαλίας. Το ἐθνικόν, Ραδανυσίεύς.

Ραθώδημα.

Phan. Lex. pag. 643. 3. Ραθώδημα, ψευσμα. *Hesych. Lex.* pag. 810. 1.

Ραιαί.

Steph. de Urb. pag. 652. C. Ραία, πόλις — Το ἐθνικόν, Ραιαί.

Ραιβοκραν.

Anth. Ep. Gr. pag. 574. *Leonid.* Καὶ τὸν ραιβόκρανον εὐσφόρυγα κορύναν, &c.

Ραιβοσκελής.

App. 2. F. *Anthol. Ep. Gr.* pag. 550. *Statyll.* Ραιβοσκελῆ, δίχληλον, ἀμμοδρόταν, &c.

Ραιβω.

Lycophr. Alex. v. 563. ἐν χάσμασι ραιβώσας κέρας.

Ραιῖδην.

Orph. Argonaut. v. 1278. Καὶ ραιῖδην διεσκέδασεν καὶ ἀπείρονα πόντον, &c.

Ραισαζω.

Phan. Lex. pag. 643. 3. Ραισαζει, πονεῖ, ὠθεῖ. *Hesych. Lex.* pag. 810. 2. ubi male legitur 'Ραισαζαι.

Ρακηλί.

Steph. de Urb. pag. 652. D. Ράκηλ, πόλις Μακεδονίας. Το ἐθνικόν, Ρακήλι.

Ρακώλης.

Steph. de Urb. pag. 652. D. Ρακώτης — Ο οικητορ, Ρακώλης.

Ραμενυσίος.

App. 3. C. *Steph. de Urb.* pag. 652. E. Ραμνῆς, δημ. — Ο δημότης, Ραμνέσι, καὶ Ραμνυσία, καὶ Ραμνυσίς.

Ραμνυσίς.

Vide supra Ραμνέσι.

Ραπιδόποι.

Phan. Lex. pag. 644. 1. Ραπιδόποιον, τὸν Ποιήτην Δωριεὺς, ἢ ποικιλήν, ἢ τὸν τὰς ῥαπίδας ποιῶντα. *Hesych. Lex.* pag. 811. 2.

Ραφανεώλης.

Steph. de Urb. pag. 653. A. Ραφανείαι, πολυχῆρος Συρίας. Ο πολίτης, Ραφανεώτης.

Ραφανιδιον.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 56. F. ὑποκοριστικῶς δ' εἰρηπεν Πλάτων ἐν Ὑπερβολῇ, Φυλλιον ἢ ραφανιδιον.

Ραφιώτης.

Steph. de Urb. pag. 653. B. Ράφεια, πόλις Συρίας. Ο πολίτης, Ραφιώτης.

Ραχιώδης.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 373. A. ῥαχιώδης γὰρ καὶ προσεχὴς ὁ πλησιον αἰθιάλος.

Ράψιος.

Steph. de Urb. pag. 652. E. Ράπται μητροπολις τῶν ἐν τοῖς Αἰθιοπῶν. Οἱ οικητορες, Ράψιοι. *Salm. legendum* censet Ράπσιοι. *Vi-de Not.* 17.

Ράψις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 6. 6. τῆς δὲ τοιαύτης ῥάψεως, παραδειγμα ῥαφες, καὶ οἱ κέντρωνες, τέλεις τὰ λεγόμενα Ὀμηροῦ κεντρα.

Ραψωδικός.

Eustath. in Iliad. Proem. pag. 3. 15: ὅθεν καὶ συνθεμένοι τινες τὰ ἐμμέτρον ἐπ. καὶ τὰ ῥαψωδικῶς ποιεῖν, ὠνομασαν συνθεῶς ἐπ. ποιῆς, τὲς ἐν ἀπλοῇ λεγόμενες καὶ ποιηαί.

Ρεαλίνας.

Steph. de Urb. pag. 653. B. Ρεάτιον, πόλις Ιταλίας. Το ἐθνικόν, Ρεαλινός, ὡς τὴ Ρήτιον Ρητίνος.

Ρεφωναρχής.

Suid. Lex. I. 377. Αὐτὸς — Οτι Αὐτὸς εἶον ἐκλήθη, ὅτι τῇ τῇ τε Οκτωβριᾳ μην. οἱ ρεφωνάρχαι καὶ ρεβασόφοροι ἐχορεύον ἐν τῷ Αὐγυσείῳ, &c.

Ρεῖχ.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 386. 13. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ὀρθοπνοῖας τε καὶ τῆς ῥέχης ἀποπνιγνῆες.

Ρεμεριαν.

Steph. de Urb. pag. 653. C. Ρεμούρια, πόλις — Το ἐθνικόν, Ρεμουριάτης καὶ Ρεμεριανός.

Ρεμεριαλής.

Vide supra Ρεμεριαν.

Ρεσαληνος.

Steph. de Urb. pag. 653. C. Ρεσάλα, πολίς Ομβρικῶν. Το εθνικόν, Ρεσαληνός, τῷ της χώρας ἔθει.

Ρεσιναιος.

Steph. de Urb. pag. 653. D. Ρέσινα, πολίς — Καὶ ἡ μὲν ὡς Αἰθίνα τὸνθεῖη, τὸ εθνικόν, Ρεσινάτης· Εἰ δὲ ὡς Τέρινα, Ρεσιναῖος· Ρεσινάτης δὲ ἀμεινον.

Ρεσινάτης.

Vide supra Ρεσιναῖος.

Ρηβαῖος.

Steph. de Urb. pag. 653. D. Ρήβας — χώρα, ἧ το εθνικόν, Ρηβαῖοι.

Ρηβῖνός.

Steph. de Urb. pag. 653. E.

Ρημαλίτης.

Steph. de Urb. pag. 653. E. Ρῆμα, πολίς, ὡς Ἄρμα. — Το εθνικόν, Ρημαλίτης.

Ρημαλώδης.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1217. C. ἐπορεύετο ὑποπυρετταίνων, εδοκεε ῥηγμαλώδης εἶναι.

Ρητέρως.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 588. 23. ῥητέρως τον πονον οἶσει, ἢ εἰ ἄτοκος ἦ. 601. 10.

Ρηναίεως.

Steph. de Urb. pag. 653. F. Ρήνη, νησός — λεῖται καὶ Ρηνίς, καὶ Ρηναία, καὶ Ρηναίεως, καὶ Ρήνις.

Ρηνιοεργής.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 486. E. κλίνη Μιλησιουργής, καὶ τραπέζα Ρηνιοεργής.

Ρηνίς.

Vide supra Ρηναίεως.

Ρηνοχορεὺς.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacch.* Ρηξίνου, ῥαδινου, ῥικνώδεα, ῥηνοχορεῖα, &c.

* Ρηξίνοος.

Vide supra Ρηνοχορεὺς.

Ρηξίχθων.

Orph. Hym. Τριέτηρ. ν. 9. pag. 148. Ρηξίχθων, πυριφεγγές, ἐπάφιε, κούρε διμάτωρ, &c.

Ρησιμέλω.

Lucian. Lexiph. pag. 528. A. ὡς ἂν οὖν ἐχεγλωττίας εσθης, εἴε ρησιμέλωιν εἶχον, εἴε ἡμερόλεδον, ὡς ὑδρονομεῖσθαι. *Pseudolog.* pag. 896. A.

* Ρηῖον.

Plat. de Rep. II. 595. B. *de Leg.* Lib. VII. pag. 110. A. — τιμῶν, ἃς ολίγον ὑπερον ῥηῖον.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 264. 2.

Ρηῖος.

Plat. de Leg. Lib. V. pag. 730. B. ταυτ' ἐστὶ μέλα τοῦτο ἡμῖν ῥηῖα.

Ρηῖινω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 645. 16. ἀλεαίνεσθαι δὲ χρη ἢ αλειφα χηνός, κηρωτὴν ἐρῥηῖινωμένην.

* Ρηῖρεὺς.

Lycophr. Alex. ν. 1399. τας ἀθωπεύτους δικας Φθίβοισι ῥηῖρεύουσι ἀσεβεῖ τρόπῳ.

ΡΙδομαχας.

Anth. Ep. Gr. pag. 273. *Ammian.* οὐδ' ὁ ῥιδομάχας, &c.

ΡΙδοπυρετός.

Aristoph. Acharn. ν. 1163. Ἡπιαλῶν. Schol. Αἰετ' ἐξ ῥιδοπυρέτῳ περικεσπών. *Pind. Pyth.* Γ. ν. 83. Schol.

ΡΙζήθεν.

Apoll. Rhod. Arg. III. ν. 1400.

ΡΙζηνιάτης.

Steph. de Urb. pag. 653. G. Ριζηνία, πολίς Κρήτης. Ο πολίτης, Ριζηνιάτης.

ΡΙζιανός.

Vide infra Ριζίτης.

* Ριζίον.

Aristoph. Av. ν. 655. ἐστὶ γὰρ τι ῥίζιον, ὃ διαβραγόν' ἐσεσθον ἐπ' ἐρωμένῳ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 179. 19. ῥίζιον τι προσθεῖσαν, ευρημενον μὲν ὑπο Κίρκης της ἀδελφης, &c.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 485. B.

ΡΙζίτης.

Steph. de Urb. pag. 653. H. Ρίζις, ἀκρὰ — Οἱ καλοικῶντες, Ριζίται· Καὶ Ρίζις, Ριζίος, Ριζιανός, ὡς Φασιανός.

ΡΙζινός.

Ριζυγίϛ.

Steph. de Urb. pag. 653. Η. Ριζῆς, πόλις Θεσσαλίας. Το εθνικόν, Ριζύνιϛ.

Ριζοφαίεω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 213. Β. λυμαίνονταί γὰρ φύλα, καὶ σπερμαία ριζοφαγόντες. 781. Β. Οἱ μὲν ἐν ἐν ταῖς νήσοις οὐκ ἔχοντες σπόριμα, ριζοφαγῶσι, καὶ ἀγρίοις χρωνται καρποῖς.

Ριθυμνιάτης.

Steph. de Urb. pag. 654. Α. Ριθυμνία, πόλις Κρήτης. Το εθνικόν, Ριθυμνιάτης. Ita pag. 592. D.

Ρικνοεργής.

J. Poll. Onom. pag. 753. 2. ἐκάλουν δ' αὖτα, Τυρρηνεργῇ, ὥσπερ καὶ τὰ ἐμβαθρά, ρικνοεργῇ.

Ρικνϛ.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 669. Γηραιὴ δὲ ρικνοῖσιν ἐπισκαζέσθαι ποδεσσιν, &c. Sch. ῥυσοῖς. II. v. 198. ρικνοῖς. Schol. αὖτε ῥυσοῖς.

Callim. Fragm. XLII. pag. 285. *Spanhem.* et *Fragm. XLIX.* pag. 318. *Bentl.*

Ρικνω.

Lucian. Lexiph. Vol. II. pag. 334. 59. Ed. *Amst.* 1743. ἀλλ᾽ ἐρρικνῶτο ζυν γελῶντην οσφυν. Vide *Notas.* Ed. *Par.* pag. 527. ult. habet ἐρρικνῶτο.

Ρικνωδής.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. In *Bacch.*

ΡΙμμα.

J. Poll. Onom. pag. 108. 2. Ἐρεῖς δὲ, ἐκ τοῦ ῥίμματος ἢ τῆς μάχης.

ΡΙμφα.

Hom. Iliad. Z. v. 511. Ρίμφα ἔγχεα φέρει &c. Schol. Ραδίως, ταχέως. *Eustath. in Iliad. Z.* pag. 525. 12. ῥίμφα ὅ ἐστιν ευκολως καὶ κενῶς τὰ γένη φέρει. 1. 17. ῥίμφα ἔδωκε. 1. 20. ῥίμφ' ἔα γένη φέρει — ἔλε γὰρ ἔαυτον, &c. *Iliad. Θ.* v. 54. Schol. ταχέως. καρπαλίμως. K. v. 54.

Pind. Isthm. Od. B. v. 5. Ρίμφα παιδείας ἐξοξέον μελιγάρυας ὕμνους, &c.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 387, 1194. II. v. 1234. ῥίμφα δὲ νησον ἀποπροέλειπον Ἀρηῶν.

ΡΙμφασμαῖος.

Pind. Olymp. Γ. v. 66. καὶ ῥίμφαρμάτου Διφρηλασίας.

VOL. II. N°. XXV. 4.

Soph. Oed. Col. v. 1116. πώλοισιν ἢ ῥίμφαρμάτοις φεύγοντες ἀμίλλαις;

ΡΙΝΑΥΣΕΩ.

Lucian. Lexiph. pag. 531. C. ἔοικα δὲ καὶ ῥίναυσήσιν, τοιαῦτα ἐπιμύων ἀκένων.

ΡΙνεκαλαπηξίγενειϛ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 162. A.

ΡΙνοκρεραιϛ. III. 697. A.

Steph. de Urb. pag. 654. Α. Ρινοκέρρα, πόλις Αἰδυπίας. — Το εθνικόν, Ρινοκρεραιϛ, καὶ Ρινοκρερίτης.

ΡΙνοκρερείτης.

Steph. de Urb. pag. 654. B.

ΡΙΠΑΙΕΥΣ.

Steph. de Urb. pag. 654. C. Ριπαία, ὁρὴ Ὑπερβορέων. Το εθνικόν, Ριπαῖϛ, ἔπαρξεν τὸ Ριπαίεύς.

ΡΙΠΑΙϛ. III. 717. B.

Steph. de Urb. pag. 654. C.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 452. C. pag. 458. C. Ριπαῖα ὄρη.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. v. 315. ὅτι δὲ ἐν τοῖς Ριπαίοις ὄρεσιν ἐδεπόθη χίων ἐπιλείπει, παρογέγραπται.

ΡΙΠΙΣΜΑ.

Epigr. Gr. apud *Suid. Lex.* II. 462. Φρυγίης αἰθαλοῦνης ἐμης ῥίπισμασι λώπης ἔσβεσα, &c.

ΡΙΠΑΣΙΚϛ.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 28. 6.

ΡΙΠΙϛ.

Soph. Trachin. v. 361. καὶ ὁ ῥίπιος Ἰφίτη μόρος, &c.

ΡΙΨΑΥΧΗΝ.

Plut. Sympos. pag. 706. E.

ΡΙΨΟΛΟΓΕΩ.

Suid. Lex. I. 328. Αριστοτέλης — δοκεῖ δὲ μοι τὰ τοιαῦτα μολὶς ἀνθρώπῳ ἀνθρώπου καὶ προπέτης ἐπὶ δικαστηρίῳ ῥιψολογῶν ἀνεκτὸς φανῆναι.

ΡΙΨΟΠΛϛ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 321. καὶ τὰν ῥίψοπλον αἶαν ἐμβαλοντες, &c. Schol. τὴν ποιῶσαν ῥίπτεν τὰ ὅπλα, &c. Schol. β. τὴν ῥίψαι παρασκευάσαν αἶαν τὰ ὅπλα.

Ροβειαίης.

Steph. de Urb. pag. 654. D. Ρόβεια, παρ' ἧς το ἐθνικὸν Ροβειάτης, καὶ Ροβείτης· Καὶ κατὰ διάλυσιν, Ροβηίτης.

Ροβειίης.

Vide suprà Ροβειάτης.

Ροβηίτης.

Vide suprà Ροβειάτης.

Ροβοειδης.

Hippocr. de Articulis, pag. 810. B.

Ροδαιαίης.

Steph. de Urb. pag. 654. E. Ροδαί, πόλις Ἰταλίας. Το ἐθνικὸν, Ροδαιάτης.

Ροδαίῳ.

Steph. de Urb. pag. 654. E. Ρόδη, πόλις Ἰβηρίας. Το ἐθνικὸν, Ροδαῖῳ, ὡς Μενδαῖῳ, Ἰεδαῖῳ.

Ροδανθείος.

Anth. Ep. Gr. pag. 600. *Agath.* §. 9. ἴσως δὲ τις ἤξει ονειρῶ· Ὅς με Ροδανθείοις πηχέσιν ἀμφιβάλοι.

Ροδανυσίῳ.

Steph. de Urb. pag. 654. D.

Ροδεύς.

Steph. de Urb. pag. 654. F. Ροδία, πόλις Λυκίας. Το ἐθνικὸν, Ροδιαῖς, Ροδιεύς· καὶ τῆς Ρόδης, Ροδεύς. Ἀμεινον δὲ το Ροδιαῖῳ.

Ροδιαίῳ.

Vide suprà Ροδεύς.

Ροδιακῳ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 41. ὡς γὰρ ἐκ τῆ Σάμιῳ καὶ Ρόδιῳ τὰ Σαμιακὰ καὶ τὰ Ροδιακὰ, εἰω φαίνεσθαι καὶ ἐκ τῆ Σμίνθιῳ εἶναι τὰ Σμινθιακὰ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 285. E. ἐπαινῶν τὰς Ροδιακὰς ἀφύας, &c.. 359. E.. 360. D.. 472. B.

Ροδιας.

Vide suprà Ροδεύς.

Ροδιεύς.

Vide suprà Ροδεύς.

Ροδοηίης.

Steph. de Urb. pag. 654. F. Ροδόη, πόλις Ἰνδικῆ. Το ἐθνικὸν, Ροδοήτης, ὡς Ἀρσινοήτης.

Ροδομιίης.

Clem. Alex. Pæd. pag. 235. 17.

Ροδοπεύς.

Steph. de Urb. pag. 654. G. Ροδόπη, πόλις Ἰωνίας. Το ἐθνικὸν, Ροδοπεύς, ὡς Σινωπεύς.

Ροδόσφυρῳ.

Anth. Ep. Gr. pag. 526. *In Andromach.* Ἀνδρομάχη δ' ἐσηκε ῥοδόσφυρῳ Ἡλιωνῇ &c.

Ροδονίῳ.

Steph. de Urb. pag. 655. A.

Ροδωπειος.

Suid. Lex. III. 262. Ροδῶπις. ὄνομα κυρίου. καὶ Ροδῶπειῳ τάφῳ.

Ροθίας.

Æschyl. Pers. §. 396. ἐπεὶ δὲ κώπης ῥοθιάδῳ ξυνεμβολῇ ἐπαισαν αλμὴν βρύχιον ἐκ κελεύσμαλῳ, &c. *Schol.* τῆς ἠχηλικῆς, ἢ τῆς ἐν ὕψῳ ἐλαυνομένης.

Ροῖδάριον.

Phav. Lex. pag. 143. 1. Αφύκα, ἀκαλλωπίσα παρὰ το μὴ εἶναι φυκάριον, ὃ βαλλέσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλιαν, ῥοῖδάριον.

Ροῖδιον.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 650. E. ῥοῖδιον μὲν τοι ὡς βοῖδιον, το ὑποκοριστικόν.. 651. A.

Phav. Lex. pag. 647. 3. Ροῖδιον, διαίρετες λεῖψιν οἱ ἀμαθεῖς, ἡμεῖς δὲ ῥοῖδιον. *Eadem* verbatim habet *Phrynichus* in *Eclog.* pag. 108. 1. Vide Not.

Ροιζήωρ.

Orph. Hym. Πρωτοῖ. §. 5. pag. 102. Ἀρρήλον, κρυφίον ῥοιζήτορα, παμφαῆς ἔρῳ.

Ροιζώηρ,

Orph. Hym. in Solem, §. 6. pag. 104. Εὐδρομε, ῥοιζώηρ, πυρώεις, Φαιδρωπέ, διφρευτά, &c.

Ροίλειας.

Steph. de Urb. pag. 655. C. Ροίτειον, — Ὁ πολίης, Ροίλειεύς, καὶ Ροίλειᾶς, καὶ Ροίλῆς δια τῆ ἰ.

Ροίλειεύς.

Vide suprà Ροίλειᾶς.

Ροίλιανος.

Steph. de Urb. pag. 655. D.

Ροίλις.

Vide suprà Ροίλειᾶς.

Ρομβοσωμυληθεα.

Ρομβοσωμυληθρα.

Suid. Lex. III. 264. Vide *Diog. Laert.* Lib. II. §. 108. pag. 143. ubi legit ῥωβοσωμυληθραν.

Ροπαληφορεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 910.

Ροφανω.

Hippocr. de Morb. pag. 465. 4. τῶν ῥοφάνειν τρις της ἡμέρης. . 468. 3, 22. . 480. 23, 37. . 481. 39.

Ροφηλικός.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1029. B.

Ροχθω.

Lycophr. Alex. §. 402. φυλαξει ῥόχθον Αἰγαιας αἰλός. *Schol.* ἤχον. . §. 696. Ρόχθοισι.

Ρύχαιω.

Steph. de Urb. pag. 655. F. Ρύχαι, χωρίον Εὐβοίας. Το ἐθνικόν, Ρύχαιω.

Ρύχελεφας.

Anth. Ep. Gr. pag. 205. Incert. Πήτορα Μαῦρον ἰδων ἐτεθήπεα, ρύχελεφάη, &c.

Ρύχωδεω.

Phar. Lex. pag. 644. 1. Παμφάξω, ρυγχοθήσω. *Hesych. Lex.* pag. 811. 1. Παμφάξη, ρύχωδήση.

Ρυθμικώς.

Aristoph. Thesm. §. 127. *Schol.*

Ρυθμοειδής.

Dion. Hal. II. 151. 16. περιόδω τε και κυκλω περιλαμβάνειν τα νοηματα πειράται ρυθμοειδεῖ παννυ, και ε πολυ απεχονη τε ποιητικῃ μέτρῃ.

Dem. Phal. de Eloc. pag. 130. §. 228. και ωσαυτως συνθεσιν βεβαιῶσαν και μηδεν εχσαν ρυθμοειδές.

Ρυισκομαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 71. 15.

Ρυμαιω.

Steph. de Urb. pag. 655. F. Ρύμη, ὁ σενωπός. Το τοπικόν, Ρυμαιω, ἢ Ρυμίτης.

Ρυμαρχής.

Aeneas Com. Poliorcet. pag. 1647. 6. f. Πρωτον μεν ρύμης εκάστης αποδειξαι ρυμαρχην ανδρα τον ἐπιεικέστατον τε και φρονιματάτον.

Ρυμίνης.

Vide *suprà* Ρυμαιω.

Ρυπαινω. III. 729. A.

Xenoph. Lacedaem. Resp. Cap. 11. §. 3. 4. pag. 87. και γαρ ταχιστα λαμπρύνεσθαι, και σχολαιότατα ρυπαίνεσθαι. Vide *Auctorem.*

Ρυπαιω.

Steph. de Urb. pag. 655. G. Ρύπαι, πόλις Αχαϊκή. Δεῖναι και Ρυπαίη, ἐξ ἧς το Ρυπαιω.

Ρυπαροκεραμω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 395. E. Vide *Casaub. Animadv.* col. 677. 59, &c.

Ρυπαρομελας.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 395. D. Vide *Casaub. Animadv.* col. 677. 59.

Ρυπαρόλης.

Aristoph. Thesm. §. 172. *Schol. Bourd.*

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 220. A. Αισχίνης ὁ Σωκρατικός — Κρησέλλον τον Κριτωνω επ' αμαθια και ρυπαράτηι βίῃ κωμωδεῖ.

Ρυπαροφάτης.

Lycophr. Alex. §. 513. *Schol.* Κρεξ ὄρνεον ἐσι θαλάσσιον, Ἰβιδι ἐθικω, — ρυπαροφάτον.

* Ρυπασμα. III. 729. B.

Eustath. in Iliad. A. pag. 81. 48.

Ρυπικω.

Steph. de Urb. pag. 655. G. Ρύπαι, — Ο πολίτης, Ρύψ. Το κληρικόν απο τε Ρύπες, Ρυπικόν.

Ρυππαπαι.

Aristoph. Ran. §. 1105. Ρυππαπαί. *Sch.* Επιφθεσμα ναυικον, παρασκευασικόν, ἢ παρακελευσματικόν κωπηλασίας. *Equit.* §. 599. ἐσι δε το ρυππαπαί επιφωνημα ναυικον. ἢ ψοφε ἐσι μιμημα απο των κωπῶν ἀπολεγεμένη. *Vesp.* §. 904. *Schol.* ἐσι δε επιρρημα, ὃ ἐν τη κωπηλασίᾳ φασιν, ὡς παρακελευσμα. &c.

Ρυσίωμω.

Æschyl. Eumen. §. 923. — Ρυσίωμον Ελλάνων αἱμαλα δαιμονων.

Ρυσιδιφρω.

Pind. Isthm. Od. B. §. 30. οὐκ ἐμέμφθη Ρυσιδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φάτω, &c.

Ρυσιπόλις.

Heliod. Æthiop. Lib. III. pag. 129. 20.

Τῷ ὑπο Πυρρα τέκεν παῖδα Νεοπόλεμον, Περ-
ζεπολιν Τρωων, ῥυσίπολιν Δαναῶν.

Ρυσίπολις.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 130. Συτ' ὦ διο-
γενες, φιλομαχον κραίῳ, ῥυσίπολις γενεῖ Παλ-
λας, &c.

* Ρυσης. I. 1266. F.

Lucian. Philopatr. pag. 1120. A.

Ρυσιασσευς.

Steph. de Urb. pag. 655. H. Ρύτιον, πο-
λις Κρήτης. Ο πολίτης, Ρυιεύς. Τε δε Ρυί-
ασσῳ, Ρυσιασσεύς, ως Αλικαρνασσεύς.

Ρυιεύς.

Vide supra Ρυσιασσεύς.

Ρυψ.

Steph. de Urb. pag. 655. G.

* Ρυψις. App. 12. C.

Plat. Tim. III. 65. E.

Ρυωδης.

Plat. Tim. III. 86. D.

Ρωγαιῳ.

Steph. de Urb. pag. 655. I. Ρώγη, νησῳ.
— Το εθνικον, Ρωγαῖῳ.

Ρωμίτης.

Steph. de Urb. pag. 655. I. Ρωμοί, Κι-
λικίας επινειον. Το εθνικον, Ρωμίτης.

Ρωμαῖζω. III. 732. D.

Dion. Cass. Hist. pag. 443. B. εκείνοι κα-
οὶ δημοὶ πάντες οσοὶ καὶ πρότερον ῥωμαῖζον, οἱ
μεν ευθυς, οἱ δὲ καὶ μετὰ τεθ' ὡμολόγησαν.

Joseph. de Bello. pag. 207. 10.

Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 322.
13. καὶ δικὰς ἐδικάζει τοῖς ἐπιβλεῦειν εἰς τὸ
ζῶμα αὐτὰ λεγόμενοις, ἢ νεώτεροις, ἢ οὕτως
Ρωμαῖζον. I. 5. f. de Bell. Civ. pag.
635. 8. f.

Ρωμυλίατης.

Steph. de Urb. pag. 656. A. Ρωμυλία, —
πολις. Το εθνικον, Ρωμυλιάτης.

Ρωνίτης.

Steph. de Urb. pag. 656. B. Ρών, πολις
— Το εθνικον, Ρώνιῳ, ἢ Ρωνίτης, &c.

Ρωσευς.

Steph. de Urb. pag. 656. B. Ρῶσῳ, το εθ-
νικον, Ρῶσιῳ. Ἀλλὰ καὶ Ρωσεύς, ως ἀπο τοῦ
Ταρσῶ Ταρσεύς. Καὶ τὸ κῆρικον, Ρωσικός.

Ρωσικῳ.

Vide supra Ρωσεύς.

Ρωσκομενως.

Hippocr. de Corde. pag. 268. 22. γεγενη-
ται δὲ τετὶς ἐνεκα οὕτως θάλληται ῥωσκομένως
ἐν φυλακῇ.

Σ.

Σαβαιῳ.

STEPH. de Urb. pag. 656. A. Σαβαί,
πολις — καὶ Φρεριον. Το εθνικον — Σα-
βαῖοι — καὶ τὸ κῆρικόν, Σαβαϊτικόν,
ως ἀπο τῆ Σπαρῆς Σπαρτιακόν.

Σαβαϊτικός.

Vide supra Σαβαῖῳ.

Σαβαρδαλαχς.

Lucian. Alex. pag. 495. A. Vide Ed.
Amst. Vol. II. 257. 40. Not. M. du S.

Σαββαλειον.

Joseph. Ant. pag. 800. 13. εἰαν δὲ τις Φω-
ραβῇ κλεπῶντας ἱεράς βίβλους αὐτῶν, ἢ τὰ ἱερά
χρηματὰ, ἐκ τῆ Σαββαλείς — εἶναι αὐτὸν ἱερό-
συλον, &c.

Σαββαλιανῳ.

Steph. de Urb. pag. 656. C.

Σαββαλιζω.

Cyrill. c. Julian. Lib. X. pag. 351. D.
Αἰγιαταὶ δὲ πρὸ τούτοις, ως μὴ Σαββαλίζον-
τας, &c.

Clem.

Clem. Alex. Strom. pag. 323. 21.

Σαββαϊσμῶ.

Epist. ad Hebr. IV. γ. 9. ἀρα ἀπολείπεται Σαββαϊσμὸς τῷ λαῷ τε θεῷ, &c.

Plut. de Superstit. pag. 166. A.

Σαββαῖον.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 6. 14. ὅθεν καὶ ἡμεῖς σχολὴν ἀπο τῶν πονῶν καὶ αὐτὴν ἀπο-
μεν τὴν ἡμέραν, προσάγομεν αὐτὴν Σάββατον·
δηλοῖ δὲ τὴν ἀναπαυσιν, καὶ τὴν Ἑβραίων δια-
λεκτὸν, τὸ ὄνομα. *Lib. XII.* pag. 610. §. 5.
13. *Joseph. Vita.* II. 26. 14. διὰ τὸ ἐπιου-
σαν ἡμέραν εἶναι Σάββατον. *De Bell.* pag.
202. §. 2. 6. 470. §. 2. 4. f. τὸ μὲν γὰρ
Σάββατον καὶ τὴν Ἰσραϊτῶν διαλεκτὸν ἀναπαυ-
σις ἐστὶν ἀπο πάντων ἐργῶν, &c.

Plut. de Superst. pag. 169. C. ἀλλὰ Ἰου-
δαῖοι Σαββάτων ὄντων ἐν ἀναμνήσεσι καθεζο-
μενοι, &c.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 330. C.

Σαλασσεύς.

Steph. de Urb. pag. 656. E. Σαγάλασ-
σῶς, πόλις — Τὸ ἐθνικόν, Σαλασσεύς, καὶ
Σαλασσηνός.

Σαλασσηνός.

Vide suprà Σαλασσεύς.

Σαλαρῖος.

Steph. de Urb. pag. 657. A.

Σαλκῖος.

Dion. Hal. I. 246. 34. τῶν ἐστὶ τῶν οὐ-
κιῶν μνημεῖον ἐν Ῥώμῃ κείμενον ἐν ἱερῷ Διὸς Πι-
εῖς, ὃν Ῥωμαῖοι Σάλκον καλεῖσιν, &c. Vide
pag. 109. 12, 13.

Plut. Quæst. Rom. pag. 271. E.

Σαλοειδής.

Phan. Lex. pag. 69. 2. Ἀμφιδάσεια Αἴλις
— ἡ ἀμφοτέρωθεν ἢ πανόθεν δασεία, οἱ αἱ
Σαλοειδής, &c.

Σαλυνῖνος.

Steph. de Urb. pag. 657. B.

Σαδαλῖνης.

Steph. de Urb. pag. 657. B.

Σαθῆ.

Aristoph. Lysistr. γ. 1121. Σάθης. Schol.
Σάθη, ἡς, τὸ μορίου.

Σαθροῖνης.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 24. 14. Schol.
Vol. II. N°. XXV. 5.

ἐπισκευασάντες, ἐκ καθρότητος νέας ποιήσαντες.

Σαθωμά.

Suicer. Thes. Eccl. II. 922.

Σαθων.

Aristoph. Lysistr. γ. 1121. Schol. Σάθων,
υποκορισμὰ ἐπὶ παιδίων ἀρρενῶν, ἐπὶ τῷ αἰδοίῳ.

Vide *Phan. Lex.* pag. 650. 3.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 220. D.
καὶ Πλάτωνα δὲ μελινομασας Σάθωνα, &c. .
507. A.

Σαιδηνός.

Steph. de Urb. pag. 657. C.

Σαῖος.

Steph. de Urb. pag. 657. D. Σαῖς, πόλις
Αἰγυπτῶν — κληρικόν, Σαῖος, — καὶ Σαῖτης
νομός, καὶ ὁ πολίτης. Καὶ κληρικόν, Σαῖτικόν.
Τὸ θηλυκόν, Σαῖτις, καὶ Σαῖτηνός. . pag.
660. I.

Σαῖτηνός.

Vide suprà Σαῖος.

Σαῖτης.

Vide suprà Σαῖος.

Σαῖτικός.

Vide suprà Σαῖος.

Plat. Tim. III. 21. E.

Σαῖτις.

Vide suprà Σαῖος.

Σακαία.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 780. B.
Vide etiam pag. 779. D. τὰ Σάκα, ubi Cl.
Casaub. legit Σάκαϊα.

Σακάς.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. I. pag. 23. 2. f.
Ὁ δὲ Σάκας ἀρα καλῶς τὴν ἐλπίδα, καὶ
&c. . pag. 27. 3.

Steph. de Urb. pag. 657. E. Σάκαϊ, ἐθνῶς
τῆς Σκύθας ἐξω φασί.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 778. D. .
779. B. . 780. A. . 781. C.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 404. 19.
Σάκαϊ δὲ οἱ Σκύθαι &c. . I. 24. Οἱ γὰρ Περ-
σαι πάντας τῆς Σκύθας καλεῖσι Σάκας.

Σακίς.

Steph. de Urb. pag. 657. E.

Σακκῆω.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 230. 1. τῶν
ἐπεὶ γενήται πέπον, Σακκῆσι ἱμαῖοισι.

6 L Σακκογενεῖοιροφῶ.

ΣακκοΓενειοΓροΦ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 162. A.

Σακκοπηρα.

J. Poll. Onom. Lib. X. pag. 1347. 3.
 Σακκοπήραν δε, ως ειθισαι τοις ιδιωταις λε-
 γειν, δα.

Σακκοφορεω.

Iust. Mart. Dial. pag. 367. 11.

Σακκοφορια.

Iust. Mart. Dial. pag. 367. 3.

Σακκωνυμ.

Lycophr. Alex. v. 183. Schol.

Σακῶρ.

*Æschyl. Pers. v. 926. γὰ δ' αἰάζει ταν
 ἐγλαίαν ἤσαν Ξερῆα κλαμέναν ἄδου σάκῳρι
 Περσῶν.*

Σαλαμινιακος.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 517. A.
 τελαρί [sc. κολπ.] δ' ὁ Ἑρμειονικῶ, και ὁ
 Σαρωνικῶ, οἱ δὲ Σαλαμινιακὸν καλεῖσιν.

Σαλαμινί.

Steph. de Urb. pag. 657. G.

Σαλευμα.

Aristoph. Thesm. v. 879. Ζάλω. Schol.
Bourd. Σαλεύμαλι, κυμαλι.

Σαλιοι.

*Dion. Hal. l. 125. 4. και εισιν οἱ Ζάλιοι,
 καὶ α γεν την εμην γνωσιν, Ελληνικῶ μεθερμη-
 νευθέντες ονομαζι Κέρητες, δα. l. 11, 22, 46..
 124. 30.*

Σαλιῶρ.

*Dion. Hal. l. 125. 11. — τους αλλους
 απαιλας ὀρχησας — Ζαλίτωρας καλεῖσιν. Vi-
 de Not. g.*

Σαλμυδησσηνος.

*Steph. de Urb. pag. 658. E. Σαλμυδησσις,
 κολπ. τε Πουε. Το εθνικον, Σαλμυδήσι,
 — και Σαλμυδησσηνοί.*

Σαλμυδησσιος.

Vide supra Σαλμυδησσηνός.

*Æschyl. Prometh. v. 725. τραχεια Πουε
 Σαλμυδησσία γναθ. εχθροξεν. ναύτησι, δα.*

Σαλμυδησσοθεν.

Steph. de Urb. pag. 658. F.

Σαλπης.

*Athen. Deipn. pag. 322. A. ex Archip-
 po. ἡ κηρυξ μεν ἡ βόαξ, Ζάλπης δ' εσαλπιγξ'
 ἐπ' α ὀβολὸς μισθον φέρων.*

Σαμ.

*Aristoph. Equit. v. 600. Schol. το γαρ ὁ
 ζημειον οἱ Δωριεῖς το ζὰμ λεγουν.*

Σαμαγορειος.

*Athen. Deipn. Lib. X. pag. 429. F. Τον
 δε Σαμαγόρειον οινον καλεμενον, — μεθύσκειν
 υπερ τεσσαρακοῦα ανδρας.*

Σαμαινα.

App. 18. A.

Σαμαιος.

*Steph. de Urb. pag. 659. F. Σάμ. —
 νησ. — Το εθνικον, Σαμαῖ, και Σάμ.
 και Σαμία, και Σαμιακός.*

Eustath. in Odyss. A. pag. 52. 42.

Σαμαν.

Aristoph. Acharn. v. 757. Σαμάν. Schol.
Σαμάν δε, ανι τε τι μῆν.

Σαμαρείτης.

*Steph. de Urb. pag. 659. A. Σαμάρεια,
 πολις Ιουδαίας, — Και Επαφροδί. μεν το
 εθνικον αῖτης Σαμαρεὺς ειπε — Ο δε Αῖλιοχ,
 Σαμαρείτης.*

*S. Lucæ Evang. X. v. 33. Σαμαρείτης
 δε τις ὁδεύων, δα.*

Σαμαρείτης.

*Steph. de Urb. pag. 663. B. Ες και εν τη
 Σαμαρείτιδι πολίχνιον.*

*S. Joh. Evang. IV. v. 9. Λεγει εν αὐτῷ ἡ
 γυνη ἡ Σαμαρεῖτις. — εσης γυναικ. Σαμα-
 ρεῖτιδ.*

*Joseph. de Bello. pag. 223. §. 4. Η δε
 Σαμαρεῖτις χωρα, μεση μεν της Ιουδαίας ες
 και της Γαλιλαίας. pag. 243. §. 32. 10.*

Σαμαρευς.

Steph. de Urb. pag. 659. B.

Σαμβυκισης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 182. F.

Σαμιακος.

Steph. de Urb. pag. 659. G.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 42.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 532. C.
πλησιον τε Σαμιακῆ Ποσειδεία.

Σαμικεύς.

Steph. de Urb. pag. 659. C. Σαμικόν — πόλις. Το εθνικόν, Σαμικεύς, — ἡ Σαμικόν, &c.

Σαμικός.

Vide *suprà* Σαμικεύς.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 534. B.

Σαν.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 467. A. το δε σαν ἀνι τε σ̄ Δωρικῶς εἰρήκασιν. . 455. C.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 57. 10. f. τελευτῶσι παντα ες τῷτο γραμμα, το Δωριέες μιν ζαν καλεσσι, Ἴωνες δὲ σίμα.

Dion. Hal. II. 23. 7. e *Pindaro*. Πριν μιν ηριπε σχοινόθεν φωνηέντα διθυράμβων, και το Σαν κίβδαλον, ανθρωποι. Vide *Not. c.*

Σανδαλισκος.

Aristoph. Ran. v. 408.

Σανδαξακέρσιον.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 841. B. Κανταῦθα δ' απεδειχθη πόλις ἡ Πομπηϊεπολις· εν δε τη πολει ταυτη το Σανδαξακέρσιον &c.

Σανιδόρρεω.

Aristoph. Thesm. v. 1135. Σανιδόρρησας. *Schol. Bourd.* Τρησας την Σανίδα και διαλυπησάμεν.

* Σαοφρονεω. *App.* 19. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 516. *Julian.* . pag. 606. 2. *Agath.* Η δε Σαοφρονέσσα, &c.

Σαπραθρωδης.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 913. C. Vide *Notam Cl. Xyland.*

Σαραπιειον.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 428. 4. — το κανηλικρυ κειμενον Σαραπιειον της Θρακης.

Σαρδαιεύς.

Steph. de Urb. pag. 661. E. Σάρδαιον, ορ — Το εθνικόν, Σαρδαῖ, και Σαρδαιεύς.

Σαρδαίος.

Vide *suprà* Σαρδαιεύς.

Σαρκασμοπιτυοκαμπης.

Aristoph. Ran. v. 997. Σαρκασμοπιτυοκάμπαι. *Sch.* Ως Σαρκαζονίας μιν και προσποιημενες τα πολεμικά. &c.

Σαρκία.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. II. §. 2.

pag. 37. Ὅ, τι ποτε τειλο ειμι, Σαρκία ες και πνευμάτιον, και το ἡγεμονικόν.

Σαρκίζω.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 241. ult. μελα δε, Σαρκίσας βοο πλευρη, δεψει τησι χερσί.

Σαρκοβορσω.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 130. 36. *Sch.*

Σαρκολαρης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 933.

Σαρκολιπης.

Anth. Ep. Gr. pag. 309. Ονυχες, Πλευρά τε Σαρκολιπή.

Σαρκοπαῖης.

Anth. Ep. Gr. pag. 457. *Meleagr.* Σαρκοπαγής οια πέπηγε λίθο.

Σαρκοποιεω.

Iust. Mart. Apol. I. pag 52. 29. ο λοθ εσιν, δε τινα τροπον Σαρκοποιηθείς, ανθρωπο γερονεν, &c.

Plut. Non posse suaviter &c. pag. 1096. E. ἡ γαρ απλως αποκαλυψαμένως εδει Σαρκοποιεῖν τον ανθρωπον ολον, ωσπερ ενιοι ποιουσιν, την ψυχικην εσιαν αναιρευεις, ἡ δυο φυσεις εν ημιν διαφορες απολιπόντας, &c.

Σαρκοποιος.

Plut. Amator. pag. 771. B.

Σαρκοπυον.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 220. C. επι τελοισιν εξερυθρα Σαρκόπυα μαλιστα δεισιν.

Σαρκοφαῖω.

Ioseph. de Maccab. pag. 504. 29.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 458. A. και μαλιστα των Σκυθῶν ξινοθυέντων και Σαρκοφαγέντων, &c. . pag. 460. B. . (Vide pag. 463. B. ωσε και ανθρωποφαγεῖν, &c.) 1037. B. Φησι γαρ τες τον Καυκασον οικεντας εν τω φανερω γυναιξι μισεσθαι και Σαρκοφαγεῖν τα των ζυγενῶν ζώματα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 21. 42. Σαρκοφαγεῖ δε ε̄ μόνον ανθρωπας, αλλα και &c. . 28. 27. . 56. 16. των θηριων τετων [κροκοδείλων] Σαρκοφαγέντων τες ανθρωπας, &c. . 104. 23. . 120. 7. . 218. 23. . 605. 11.

Σαρκοφανης.

Sext. Emp. Pyrrhon. pag. 14. 5. f.

Σαρκοφορ.

Σαρκοφθορεῖν.

Orph. Hym. in Eumen. v. 6. pag. 166. ἀπασγράφεται ἀπ' οσσων Δεινὴν ἀν' αὐγῇ φαεος Σαρκοφθόρον αἶγλην.

Σαρκοφορεῖω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 934.

Σαρκοφύεω.

Hippocr. de Affect. pag. 525. ult. ὅταν δὲ Σαρκοφύῃται βέλη, τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ θερμὰ συμφέρει, &c.

Σαρματικόν.

Steph. de Urb. pag. 662. B. Σαρμάται, ἐθν. Σκυθικόν. Ἡ χώρα αὐτῶν Σαρματία, καὶ Σαρματικὸν ὄρεον.

Σαρσίδαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 213. 31. φιλοσοφοὶ τε τινες εἰσι καὶ θεολογοὶ περὶ τῶς τιμωμένοι, ὧς Σαρσίδας ὀνομάζουσι. Vide Marg. et Steph. App. Part. 2. c. 23. B.

Σαρπηδονίος.

Steph. de Urb. pag. 662. B. Σαρπηδών, πόλις Θράκης. Το ἐθνικόν, Σαρπηδόνη, &c.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 216. Σαρπηδονίην ὅθι πείρην Κλειεσσιν, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 994. B. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ εἰσι καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας Ἀρβειμίδος ἱερόν καὶ μαυεῖον.

Σαρωνικόν. App. 23. C.

Steph. de Urb. pag. 662. C. Σάρων — Σαρώνιον ἐν, καὶ Σαρωνία, καὶ Σαρωνικός, &c.

Σαρωνίος.

Vide supra Σαρωνικός.

Σαρκεναλία.

Aristoph. Nub. v. 397. Schol. εἰς δὲ Κρόνια παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εορτὴ τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα Σαρκενάλια, &c.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 639. E. Βάτων — ὥσπερ ἐμφανίζει τὴν τῶν Σαρκεναλίων εορτὴν Ἑλληνικῶτάτην, φασκὼν αὐτὴν παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς Πελώρια καλεῖσθαι.

Σαρκεσιασμός.

Hippocr. Aphor. pag. 1248. E.

Σαρκειδίον.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 69. A. Σαρκειδίων μακροτέρων χορὰς ἐλίσσασθαι &c.

Σαρκειστός.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 200. D. προ-

εκαθῆτο δ' αὐτὴ ἐπὶ τῷ τραχηλῷ τῷ ἐλεφαντῷ Σαρκειστὸν πεντάπηχυν &c.

Σαρκεογράφος.

Diog. Laert. Vita Dem. pag. 312. §. 85. τρεῖς, Ταρκεῖος Σαρκεογράφος.

Σαυνακα.

Aristoph. Av. v. 1627. Σαυνάκα Βακχάρκρῃσα. Vide Notam Cl. Kust. pag. 197.

Σαυνιάζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 212. 28. ἀπαντῶντες δὲ τοῖς ἐφιππεύουσιν ἐν τοῖς πολέμοις Σαυνιάζουσι τὰς πολέμους, &c.

Σαυνίηκός.

Steph. de Urb. pag. 662. H. Σαυνίται — Το θηλυκόν, Σαυνίτις. Το κῆλικόν, Σαυνίηκός.

Dion. Hal. I. 706. 11, 13, 22. ἐν δὲ τῶν Σαυνίηκῶν ὅρων. Ὅτι ὁ Σαυνίηκός αὐτὸς ἀνεργιστὴς πολέμου, &c.

Σαυνίης.

Vide supra Σαυνίηκός.

* Σαυροειδής. App. 25. A.

Aristot. de Hist. Animal. pag. 785. B. Ὁ δὲ χαμαιλέον, ὅλον μὲν τὸ Σωματῖον ἔχει τὸ σχῆμα Σαυροειδές.

Σαυρομαχίς.

Steph. de Urb. pag. 663. A. Σαυρομάται, Σκυθικόν ἐθν. Καὶ Σαυρομάτις, ἡ γυνὴ καὶ ἡ χώρα.

Plat. de Leg. II. 804. E. οἶδα ὅτι μυριάδες ἀναριθμήτοι γυναικῶν εἰσι — ὧς Σαυροματίδας καλεσθῶν, &c. . 806. B.

Σαφηνία.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 67. καὶ Σαφηνία λόγῳ εἰδὼς τὰ τῶν θυραθεν, &c. Schol. ἀκριβεστάτῃ ἀγγελίᾳ τὴν ἐμὴν λόγῳ.

Σαφηνισμός.

Soph. Antig. v. 893. πόλιν ἀδάκρυτον. Schol. τὸ ἀδάκρυτον Σαφηνισμός ἐστι τὴν, οὐδεὶς σενάζει.

Dion. Hal. I. 52. 37. Σαφηνισμὸς δὲ ἕνεκα διορίζεται παρ' ἑτέραν πόλιν ὁμώνυμον ἐπικλήσει, &c.

Σεβασεύω.

Joseph. c. Apion. II. 461. 9. f. ἀλλὰ καὶ τοῖς αὐτοῖς [sc. Ἰουδαίοις] ὁπλιταῖς τῶν Σεβασευομένων ἱερῶν ζῶντων χρωμένοι διετέλεον, &c.

Σεβασεύω.

Σεβαστηνός.

Steph. de Urb. pag. 663. B. Σεβαστή, πόλις — Το εθνικόν, Σεβαστηνός.

Σεβαστικώς.

Aristoph. Thesm. v. 681. Σεβίζειν. Schol. Bourd. Σεβαστικώς προσφερεσθαι πρὸς τοὺς δαίμονας.

Dion. Hal. II. 201. 8. οἱ μὲν ἐν Σεβαστικῶς διάκεισθαι πρὸς τὸν ἀνδρα, &c.

Σεβαστοφορός.

Suid. Lex. I. 377. 12.

Σεβεννύτης.

Steph. de Urb. pag. 663. C. Σεβέννυς, πόλις Αἰγυπτῶ, καὶ λιμὴν, καὶ πόλις αὐτοῦ. Καὶ Σεβεννύτης νομὸς καὶ πόλις.

Σεβεννυτικός.

Steph. de Urb. pag. 663. C. Καὶ Σεβεννυτικὸν ζῶμα.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1154. A. Ἐοῖς ἐστὶ καὶ νησὶ καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβέννυτι κῶ νομῷ.

* Σεβίζω. *App.* 25. H.

Aristoph. Thesm. v. 112. Σεβίσαι. Schol. Bourd. σεβέσθαι.. v. 681. Σεβίζειν. Schol. Σεβαστικῶς προσφερεσθαι πρὸς τοὺς δαίμονας.

Eurip. Med. v. 155, 643. *Hippolyt.* v. 541. & Σεβίζομεν.

Soph. Antig. v. 955. *Oed. Col.* v. 1060. εἰς γῆ θεὸς ἐπιστάει τιμαῖς Σεβίζειν.

Pind. Pyth. Od. E. v. 106.

Σελληνικός.

Plat. Conviu. III. 222. D. ἀλλ' ἐκ ἐλαφείας, ἀλλὰ τὸ Σελλυρικόν ἐστὶν δῶμα τέλο καὶ Σελληνικὸν καὶ ἀδελφὸν ἐξένετο.

Σελληνίς.

Anth. Ep. Gr. pag. 354. *Dioscor.*

Σελληνωδής.

Plat. Conviu. III. 216. D. ὡς τὸ σχῆμα αὐτῆς τέλο δὲν Σελληνῶδες σφοδρὰ γέ.

Σεῖος.

Aristot. de Morib. II. 85. C. καθάπερ οἱ Λάκωνες εἰωθασὶ προσάγορεύειν, ὅταν ἀγασθῶσι σφοδρὰ τε, Σεῖο ἀνὴρ φασιν.

Σεῖρος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 287. B. τί δ' οὐχὶ καὶ σείερον λεγόμεν, ἀλλὰ Σείρον; Vol. II. N°. XXVI. 1.

ωνομασθαι γὰρ καὶ εἶναι ἀπὸ τοῦ Σεῖον Συνεχῶς τὴν ἐρᾶν.

Σειραλωεύς.

J. Poll. Onom. pag. 130. 2. f. Ἐστὶ δὲ ἵππικα ὄργανα, σειραλωεύς, ρυλαλωεύς, κελύρον, &c. Vide Not. 97. *verum uti ρυλαλωεύς notat lorum, quo ducitur equus, ita Σεραλωεύς catena est, ut ita dicam, ductoria.*

Σειρασφόρος.

Æschyl. Agam. v. 851. Σερασφόρος. Sch. ἦν δὲ δικὴν ἵππε Συν εμοὶ τὸ ἄρμα ἐλαύνων.. v. 1649.

Σειρεύω.

Eurip. Herc. Fur. v. 1009. Συν τῷ γεροντὶ δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ. Not. Σεῖρας παθὼν, οἷα δεθεὶς βρόχῳ.

Σειρηναῖος.

Steph. de Urb. pag. 663. E. Σειρηναῖος, νησοὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ &c. — Το εθνικόν, Σειρηναῖος, καὶ Σειρηναῖος.

Σελαηνέτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. *In Apoll.* Σελαλόνεια, σοφόν, σελαηνέτην, σωτήρα, &c.

Σεληναῖος.

Steph. de Urb. pag. 664. E.

Lucian. Icarom. pag. 731. B. καὶ γὰρ μὲν, ὡς εἶδον — τινὰ σεληναῖον δαίμονα ὡθέν ὄρν.

Σεληνίδες.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 57. F. τὰς γὰρ σεληνίτιδας γυναῖκας ὠδοκεῖν, &c.

Σεληνοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 664. D. Σελήνη, πόλις Τυρρηνίας. Το εθνικόν, Σεληνοπολίτης.

Σεληνοφως.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 608. B. Marg. Vide Cl. *Casaub. Animadv.* col. 884. 39.

Σελλα.

Eustath. in Odyss. A. pag. 46. 27. εἰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀσάβη. ὃ σημαίνει Σελλαν καὶ Σελλάριον.

Σελλίον.

Aristoph. Eccles. v. 729. διφροφόρος. Sch. Ἦ το σελλίον ἢ το καθιστήριον βασιλεύσκει.

Σεμελη.

Diod. Sic. Bibl. pag. 137. 23. καὶ Σεμέ- 6 M λην

λην μὲν, ἀπο τῆ σεμνῆς εἶναι τῆς θεᾶ ταύτης τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τιμὴν.

Σεμεληγενέτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacch.* Σκιρτήλην, ῥαῖυρον, Σεμεληγενέτην, σεμελῆα, &c.

Σεμιράμειος.

Suid. Lex. II. 99.

Σεμνοκόπῳ.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 447. C. ex *Æschylo*. Καὶ τῶν δ' ἐπινες βρύτον ἰσχυαίνων χρόνῳ καὶ σεμνοκόπῃ τετ' ἐν ἀνδρείᾳ ῥέγῃ.

Σεμνοληρεῶ.

Suicer. Thef. Eccl. II. 948.

Σεμνολογικῶς.

Suid. Lex. II. 630. Νόμοι καθαρευδοκοί. — ἐκεῖθεν δὲ σεμνολογικῶς, — νόμοι καλεῖσθαι οἱ μουσικοὶ τρόποι, καθ' ὧς τινὰς ᾄδοντες.

* Σεμνομανίς. III. 752. C.

Soph. Oed. Tyr. v. 564.

* Σεμνοπαρασίλος. III. 793. G.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 237. C.

Σεμνοπονός.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 471. C.

Σεμνοσομος.

Æschyl. Prometh. v. 952. Σεμνόσομῳ γὰρ καὶ φρονήματ' ὡλέως ὁ μυθῶ ἐστίν, &c. *Vide Schol.*

Σεμνολίμος.

Æschyl. Chœph. v. 355. Σεμνότιμῳ ἀνακτωρ. *Eumen.* v. 836.

Σεμνολύφια.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IX. §. 29. pag. 279. 8. ἀπλὴν ἐστὶ καὶ αἰδῆμον τὸ φιλοσοφίας ἔργον. μή με ἀπατῇ ἐπὶ Σεμνολύφίαν.

* Σεμνω. III. 753. D.

Eurip. Helen. v. 872. Θεῖον δὲ σεμνὸν θεοῦ αἰθερῶ μυχῶν, &c.

Σεμνωμα. III. 753. D.

Eustath. in Iliad. A. pag. 14. 26. . 72. 7. . Z. v. 425. pag. 516. 43. Το δὲ, ἡ βασιλεὺς, σεμνώματ' χάριν εἶπεν, &c.

Σεξτίλιος.

Suid. Lex. III. 299.

Plut. Quæst. Rom. pag. 273. D. Δια τὴν Κόιντῳ Μελιλλῳ ἀρχιερεὺς γενομένου, — ἐκώλυεν οἰωνίζεσθαι μέγα τὸν Σεξτίλιον μῆνα, τὸν νῦν Αὔγουστον προσαγορευόμενον;

Σεομαί.

Æschyl. Pers. v. 24. βασιλῆς βασιλείας υποχοὶ μεγάλα σέυλαι, &c.

Σεπτεμβρίος.

Plut. Poplicol. I. 229. 1. εἰδοῖς ἐν Σεπτεμβρίαις, ὃ συνίσταται περὶ τὴν πανσεληνον μαλιστα τὰ Μελαμεινίων ἡθροισμένην ἀπαντῶν εἰς τὸ Καπιτώλιον, &c.

Dion. Hal. I. 364. 22. εἶσι παραλαβόντες τὴν ἀρχὴν καλανδαῖς Σεπτεμβρίαις, &c.

Σεσωφρονισμένως.

Æschyl. Suppl. v. 732. ἀλλ' ἡσύχως χρη καὶ Σεσωφρονισμένως πρὸ πρᾶμ' ὀρώσας, τῶνδε μὴ μελεῖν θεῶν.

Σεύς.

Aristoph. Lysistr. v. 731. Ὑπο τῶν σέων. *Schol.* Τῶν ζήων. πρὸ τὴν κλισίαν δὲ τῶν σέων. αἱ ἀπὸ τῆς ζεύς εὐθείας. *Vide omnino Schol. Bisset. et Not. Cl. Kusteri,* pag. 239.

Etymolog. Magn. col. 709. 52. Σεύς, σημαίνει τὸν σκωληκα. εὐεργῆται δὲ ἐν χρησέι ἡ εὐθεία, ἀλλ' αἱ πλάσιοι, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, sc. loco jam citato. *Lege quæ sequuntur.*

Thom. Magist. Eclog. pag. 164.

Lucian. adv. Indoct. pag. 864. B. τοὺς σέας. *Vide Ed. Amst. Vol. III.* 99. 15. *Not.* pag. 98, 99, 100.

Σεῦλιον.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 371. A.

Σεῦλις.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 371. A. ἡ δὲ Σεῦλις ἐξερὼν φησὶ τὰ τεύτλα ἐστί.

Σεῦλον.

Lucian. Jud. Voc. pag. 30. A.

Σημανήηριον.

Phaen. Lex. pag. 116. 3. Ἀρῦροκοπεῖον, ἐν ᾧ κοπιῖται τὸ νομισμα, ὃ νῦν τινες σημανήηριον καλεσιν. *Suid. Lex.* I. 313. . *Harpocrat. Lex.* pag. 45.

Σημανλικῶς.

Aristoph. Equit. v. 262. *Schol.*

Marc. Ant. de Reb. f. Lib. X. §. 7. pag. 291. λεγέσθω δὲ τῆς σημανλικῶς τὰ ἄλλοι οὔσθαι.

Σημαλίσεις.

Anth. Ep. Gr. pag. 376. *Crinag.* v. 7. Ὡχθων σημαλίσεις, καὶ ἡ παρὰ θινὶ θαλάττα, &c.

Σημαλέρῳ.

Σημαίεργος.

Æschyl. Sept. v. 497. ὁ σημαίεργος δ' ου
τις εὐέλπης ἀρ' ἦν, &c. Schol. ὁ δὲ ποιήσας
τὴν ἀσπίδα, καὶ σημεία ἐγγραφῆς αὐτῇ, &c.
Schol. β. σημείων ἐργάτης.

Σημειώδως.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1100. B.

Σημειώμα.

Suicer. Thes. Eccl. II. 951.

Σημειώσεων.

Aristoph. Ran. v. 1091. Schol. σημειώ-
τέον, οἱ πρὸ γενικὴν εἰσάγει τοῖς ἴσας. . *Av. v. 417.* Schol.

Eustath. in Iliad. E. pag. 414. 30. ὡς
σημειώσεων οἱ ποιῶντες μόνον λεγέσθαι τοῦ περὶ φο-
νῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀπλῶς ἀντιστήκοντος. . *Odyss. A. pag. 61. 4.*

Σηναίος.

Steph. de Urb. pag. 666. A. Σήνη, πόλις
Κελικῆς. Ὁ πολίτης, Σηναῖος, καὶ Σήνων.

Σηνικός.

Steph. de Urb. pag. 666. B.

Σηπιδάριον.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 47.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 86. F.

Σηπληριος.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 420. 9.
— ἐκβαλοῦσα τὸ σκληρὸν σηπληρίῳ φαρμά-
κῳ, &c.

Σηρ.

Pausan. Eliac. pag. 519. 13. Ἐστὶν ἐν τῇ
γῇ ζῶφον σφισιν, ὃν σῆρα καλεῖσιν Ἕλληνες,
ἀπὸ δὲ αὐτῶν Σηρῶν ἄλλο τι, καὶ οὐ σῆρ,
ονομαζέσθαι.

Σῆρες. *Thes. App. 29. E.*

Σηραγγομαί.

Heliod. Æthiop. Lib. I. pag. 51. 6. f. τὸ
δὲ ἦν καὶ φυσεὺς ἐρπον, οἷα πολλὰ περὶ γῆν τε
καὶ ὑπὸ γῆν αὐτοματὰ σηραγγῶνται, ἀλλὰ &c.

Σησαμαιο.

Lucian. Pisc. pag. 216. B. δύο μναῖ ἐκά-
στῳ δοθέντων, καὶ σησαμαῖος πλάκῃς.

Σησαμοίς.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 644. B.
Συνήρηται γὰρ [ἰ. πλάκῃς] ἐκ τῆς πλάκῃς, ὡς
τυράεις τυρῆς, σησαμοίς σησαμῆς.

* Σησαμῆς. *App. 30. B.*

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 644. B.

Lucian. Conuiu. pag. 1048. C. ἢ διδῶς
αὐτῷ μοῖραν τινὰ ἢ συῶ, ἢ εἰλαφε, ἢ σησα-
μῶν, &c.

Σηταῖος.

Steph. de Urb. pag. 666. D. Σηταῖον, χω-
ρά — Τὸ ἐθνικόν, Σηταῖος.

* Σητοχοπος. *App. 29. G.*

Anth. Ep. Gr. pag. 183. Lucill. v. 2. H
τῶν σητοκόπων βυβλαρίων τὰ κάτω.

Σιαλοχοεω.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 357. 34. εἴτε
ἔρει. εἴτε σιαλοχοεῖ, &c. . *De Morb. pag. 490. 29.*

Σισαλέως.

Orph. Argonaut. v. 1001. Σισαλέως ἀφ-
ΐειχλον ἐμοῖς ὑπὸ χεῖλεσσι πέμπων.

Σισαλοεῖς.

Hom. Iliad. E. v. 226. καὶ ἦναι σισαλδέν-
τα. Schol. Ἀψόφῃα, διὰ τὸ προσηγνές, λεπτόν,
καὶ ἀπαλόν, καὶ εἰς εὐδιάσεια. Ἀλλοῖς λαμ-
πρα &c. . *Θ. v. 137.* Schol. Ἀνθηρα, λαμ-
πρα. *Lege quæ sequuntur.*

Anth. Ep. Gr. pag. 84. in Apoll. Σισα-
λόεια, σοφόν, σελασηγνέτην, σωῆρα, &c.

Σισήλικος.

Hippocr. de decenti Hab. pag. 22. 48.
πρὸ τῆς ἀναστάσεως σισήλικοι.

Σισιλλαεῖον.

Marc. Ant. Lib. VII. pag. 207. 2.

Σιγλος.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. I. pag. 35. 2. f.
Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπὶ αὐτῷ ὄβελος καὶ ἡμιστό-
λιον Ἀττικῆς.

J. Poll. Onom. Lib. IX. pag. 1060. 3. εἰ
μηδὲ τῆς σίγλης ὁ Ξενοφῶν ὀνομα Βαρβαρικοῦ
νομίσματός ἐστιν ἐφυλάξατο. *Vide Not. 63.*

Σισμαίζω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 17. 27. τὸ Ὀ-
δυσσεὺς ποιεῖ μὲν διπλῶς σισμαίζειν, ποιεῖ δὲ
δι' ἐνὸς σισμαῖος εὐρισκῆναι.

Σίσυννος.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 99. σισύννης,
Schol. σισύννης δὲ καλεῖσιν οἱ Κυπριοὶ τὰ ἀκον-
τια. ἄλλοι δὲ τὰ ὀλοσίδηρα ἀκόντια. . *IV. v. 322.* Schol. ἐστὶ δὲ σίσυννος εἰδὸς δορατῆος,
παρωνυμῶν τῷ ἐθνει. Σίσυννος.

Σίγυν. *Thes.* III. 1147. G.

Σιδηρεία.

Xenoph. de *Cyri Exp.* Lib. V. pag. 282.
2. και ὁ βί. ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπο σιδη-
ρείας.

* *Σιδηροδακτύλος.* I. 932. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 571. *Philipp.*

Σιδηροθώραξ.

Hom. Iliad. B. γ. 47. χαλκοχιτώνων. Sch.
Σιδηροθώρακων. Γ. γ. 131. Schol.

Σιδηρομητῶρ.

Æschyl. Prometh. γ. 301. — την σιδη-
ρομήτορα ελθεῖν εἰς αἶαν; Sch. την ἐργαζομένην
τον σίδηρον.

Σιδηρονομ.

Æschyl. Sept. γ. 794. και σφε σιδαρνόμῳ
διαχειρία πῶτε λαχεῖν κλήμαλα. Schol. και
τελο επηρασάλο, δια σιδηρε αὐτας την εσιαν
κλήσασθαι. Schol. β. δια σιδηρε τον μερισμόν
ποιησάση.

Σιδηρονώλος.

Eurip. Phæn. γ. 1137. Σιδηρονώτοις δ'
ασπιδ. τυποῖς επην Γίλας, &c. Schol. χρυ-
σεόνων δε, τον πολυτελῆ. σιδηρόνων δε, την
ισχυραν ασπίδα. Σιδηρονώτοις. χαλκευδύτοις.

Σιδηροπεδη.

Eustath. in Odyss. A. pag. 48. 7.

Σιδηροπλακίος.

Æschyl. Sept. γ. 917. Σιδάρόπλακιοι μεν
ᾧδ' εχουσι. γ. 918.

Σιδηροπλασος.

Lucian. Ocyr. pag. 962. C.

Σιδηροπτερε.

Apoll. Rhod. Arg. II. γ. 1092. Schol.
καὶ α δε την Αρηιάδα νησον — ενθα ἦν και τα
σιδηρόπτερα ὄρνεα.

Σιδηροσπαρῆος.

Lucian. Ocyr. pag. 960. D. Τολμᾶς σι-
δηρόσπαρτον ἐπιβαλεῖν πονον;

Σιδηροτεκίων.

Æschyl. Prometh. γ. 713. λαιᾶς δε χειρ.
οἱ σιδηροτέκιοι οικουσι Χάλυβες, &c. Schol.
οἱ τον σιδηρον ἐργαζόμενοι &c. Schol. β. οἱ τον
σιδηρον καλᾶσκευάζουτες.

* *Σιδηροτευχίος.* III. 781. F.

Athen. Deirp. Lib. XV. pag. 699. F.

Σιδηροτεω.

Hom. Iliad. N. γ. 323. Schol.

Σιδηροτριβιον.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 290. B. Παρα-
μεν εν τοῖς Πέλοπονησοις, σιδηροτριβία εἰν αἰετα,
&c. 328. B. 1177. A.

Σιδηροχαλκ.

Lucian. Ocyr. pag. 960. D.

Σιδηροχαρμης.

Pind. Pyth. B. γ. 4. Ἰππων τε σιδαροχαρ-
μᾶν Δαιμόνιαι τροφοί.

Σιδονιηθεν.

Hom. Iliad. Z. γ. 291. ΗΓαγε Σιδονίηθεν.
Schol. εκ της Σιδων. ηΓαγεν &c.

Σιδωνι.

Steph. de Urb. pag. 668. D. Σιδων, πο-
λις Φοινίκης. — Ο πολίτης, Σιδώνι, —
Και Σιδωνίς το θηλυκόν.

Σιδωνις.

Vide supra Σιδώνι.

Σικαρι.

Joseph. de Bello. pag. 177. §. 3. pag.
194. §. 6. 5. των Σικαρίων, ἔτω γαρ εκαλουν
τες λησᾶς εχούλας υπο τοῖς κολποῖς ξιφη, &c. .
pag. 293. 4. f. . pag. 433. §. 1. 9. τοῖς
γὰρ εκ της εἰσεως των Σικαρίων εκει διαφυγεῖν
δυνηθεῖσιν εκ απεχρη το σωζεσθαι. 1. 30. .
Ant. Lib. XX. pag. 974. §. 10. 3. και οἱ
Σικαριοι δε καλεμενοι, λησᾶι δε εἰσιν εἶλοι, —
χρωμενοι ξιφιδίοις &c.

Σικελιζω.

Eustath. in Odyss. Θ. pag. 316. 49. —
Αθήναι, ἰσorei και ὅτι το ὄρχεῖσθαι, Σικελί-
ζειν τοῖς παλαιοῖς ελεγετο.

Athen. Deirp. Lib. I. pag. 22. C.

Σικελικος.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 356. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 322. 26. Αἰλιοςχ.
ὁ Συρακᾶσι την των Σικελικῶν ἱστοριαν εἰς τε-
τον τον ενιαυτον καλεσρεψεν, ἀρξάμεν &c.

Σικελικως.

Eustath. in Odyss. K. pag. 391. 14. αλ-
λως δε μετ'αληφθεν Μακεδονων φησι διαλεκτῶ
και εξεनेχθεν δια τε β, ποιεῖ το βῶ βάζω Σικε-
λικῶς καὶ α το σιγῶ σιγάω.

Athen. Deirp. Lib. VII. pag. 286. E.

Σικελιῶται.

Σικελιώται.

Eustath. in Odyss. γ. pag. 741. 14.

Steph. de Urb. pag. 668. G. Σικελία, — ἡ νῆσος. Το ἐθνικόν, Σικελοὶ, καὶ Σικελιῶται. Καὶ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς οἰκίσσεως καὶ ἀρχηγέτου τῆς χώρας, — οἱ δ' ἐπιγενομένοι, καὶ τὴν χώραν εὐροντες προκεκλημένην ἐπωνομάσθησαν. ὡς ἀπὸ τῆς Φθίας Φθιώται, ἔλω [ἀπὸ] Ἰταλίας καὶ Σικελίας, Ἰταλιῶται καὶ Σικελιῶται.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 320. 89. μέλας τὴν τῶν Σικελιωτῶν ὁμολοσίαν. Schol. ἰστέον δὲ οἱ οἱ μὲν Ἕλληνες οἱ ἐν Σικελίᾳ, Σικελιῶται λεγούμαι· οἱ δὲ βαρβαροὶ οἱ ἐν αὐτῇ, Σικελοί. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ Ἰταλιῶν. . pag. 271. 48. εἶα καὶ οἱ ἄλλοι Σικελιῶται ξυνελθόντες εἰς Γέλαν, &c. . pag. 275. 87.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 220. 19. πρὸς το μὴ μόνον ἀνακλίσσασθαι τὴν Ἰταλιῶν καὶ Σικελιωτῶν δύνασιν, — ἀλλὰ καὶ &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 201. 16. περὶ μὲν ἐν τῶν μυθολογούμενων παρὰ τοῖς Σικελιώταις ἀρεσθησόμεθα τοῖς ρηθεῖσι. . 1. 39. το τελευταῖον τὴν βαρβαρὸν διαλεκτὸν ἀμα καὶ τὴν προσηγορίαν ἡλλαξάντο, Σικελιῶται προσάγορευθεντες. . 556. ult.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 536. C.

Σικελός.

Steph. de Urb. pag. 668. G. I.

Diod. Sic. Bibl. pag. 201. 31. πολλαὶς γενεαῖς ὑστέρων ἐκ τῆς Ἰταλίας τὸ τῶν Σικελῶν ἐθνὸς πανδημεὶ περαιωθὲν εἰς τὴν Σικελίαν, &c. . 1. 34.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 222. 1.

Σικιννη.

Dion. Hal. I. 459. 42. οἱ τῶν Σαβυριζῶν ἐπομπέουον χοροὶ, τὴν Ἑλληνικὴν εἰσοφοροῦντες σικιννὴν. . 460. 14.

Σικιννίζω.

Clem. Alex. Pæd. pag. 130. 31. ὀρχεῖσθαι φασὶν αὐτὸν [Σικιννον] καὶ Σικιννίζειν εὐρηκέναι. Vide Not. 10.

Σικιννίς.

Eurip. Cycl. γ. 37. μῶν κροῖος Σικιννίδων, &c. Vide Not. Cl. Barnes.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 20. E.

J. Poll. Onom. pag. 405. 3. f.

Lucian. de Saltat. pag. 506. B.

Σικιννισαί.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 20. E. — Vol. II. N°. XXVI. 2.

καὶ τῆς σαβυρικής, ἡ ἐλεῖτο Σίκιννις· διὸ καὶ οἱ σαβυροὶ Σικιννισαί.

Σίκλος.

Joseph. Ant. Lib. III. pag. 159. 8. Ο δὲ σίκλος, νομισμὰ Ἑβραίων ὧν, Ἀττικὰς δεχέται δραχμὰς τεσσαράς. Vide Notam I.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 331. A. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν σίκλος (μέδιμνος εἰς) δραχμῆς. Vide Cl. Casaub. *Animadv.* col. 575. 20.

Phan. Lex. pag. 658. 1. Σίκλος, τέτταρα δραχμὸν Ἀττικόν. Vide *Hesych. Lex.* pag. 837. 2. et *Suid. Lex.* III. 313.

Σιληπορδεῶ.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 212. D.

Lucian. Lexiph. Vol. II. 346. 76. Ed. *Amst.* 1743. Schol. Σιληπορδεῖν παρὰ Σωφρονί, τὸ σρηνῖαν καὶ ἀερύεσθαι.

Hesych. Lex. pag. 838. 1. Σιληπορδεῖν, σιδηροπορδεῖν [vel σιληπορδεῖν. G.]. σρηνῖαν, ἀερύεσθαι, θρυπτεῖσθαι, χλιδᾶν. . *Phan. Lex.* pag. 658. 1. 1.

Σιληπορδία.

Lucian. Lexiph. pag. 532. B. σιληπορδία. Lego σιληπορδία. Vide Ed. *Amst.* 1743. II. 346. 76.

* Σιλλογραφία. I. 1922. D.

Eustath. in Odyss. Σ. pag. 675. 16.

* Σιλλογράφος. I. 1922. D.

Eustath. in Iliad. B. pag. 154. 53. εἰσι δὲ οἱ σιλλοὶ, ποιήσεως εἶδος κωμικῆς. καὶ οἱ ταύτην μελιδνῆς, σιλλογράφοι ἐλεοντο, καὶ το οὕτω παίζουσιν, σιλλαίνουσιν ἐκαλεῖτο. . *in Odyss.* Δ. pag. 157. 49.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 22. D.

Σιλλοφώνεω.

Phan. Lex. pag. 130. 1. Ἀσυπορεῖ, σιλλοφωνεῖ, τυροπολεῖ.

Σιληρισμός.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 132. E. Ἀσεῖον ὁ σιληρισμός.

Σιλφιοφόρος.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 196. A. Αὐτή τε γὰρ ἐστὶν ἡ διάμμος, καὶ σιλφιοφόρος, καὶ ξηρά, &c.

Σιμβλήϊος.

Apoll. Rhod. Arg. III. γ. 1035. Λεῖβων ἐκ δέπαος σιμβλήϊα ἐρτα μελισσῶν.

Συμβλοποιεω.

Eustath. in Odyss. N. pag. 508. 5. Τιθαί-
ζώσσειν δὲ κυρίως ἐπὶ μελισσῶν, τὸ ἀποθιθέναι
βόσιν ἐαυταῖς, ὃ ἐστὶ συμβλοποιεῖν.

Σιμοενίς.

Eurip. Troad. v. 1116. Ταῖς Σιμοενίσι
τ' αὖ Μελεα παθεα Τρωῆσιν. *Rhes.* v. 826.

Σιμνήϊ.

Eurip. Iph. in Aul. v. 767. Σιμνήϊοις οὐχε-
τοῖς. *Helen.* v. 257. Παρὰ Σιμουνήϊοις ῥααῖ-
σι &c.

Steph. de Urb. pag. 669. E. Σιμόεις,
καὶ Σιμῆς, ὡς Ὀπόμες Ὀπῆς· Παράλωτον, Σι-
μνήϊ.

Σιμνήϊς.

Eurip. Elect. v. 440. Τρόϊας Ἐπὶ Σιμν-
τίδας ἀκλῆς.

* Σινδονίης. *App.* 33. G.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1047. B.
τῆς δὲ πολιτικῆς σινδονίτας καὶ πολὺν ζῆν, &c.

Σινδονοφορεω.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1038. C.
Διονυσιακὸν δὲ, καὶ τὸ Σινδονοφορεῖν, καὶ &c. .
1039. B.

Σινδονυφης.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 409. E. ἐκ-
τριμμαῖα τε λαμπρὰ σινδονυφῇ δίδοσαν &c.

Σινδῶν.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 267. C.
Vide Cl. Casaub. *Animadv.* col. 461. 38.

Eustath. in Iliad. N. pag. 933. 49. οἱ
δὲ δουλικά ονομάζα συν ἀλλοῖς, οἱ μενέσαι, ἢ
πενέσαι, οἱ λάτρεις, οἱ ἄζοι, οἱ ἐρκίται, οἱ μνῶ-
ται, οἱ σίνδρωνες, &c. . 1031. 8.

Σινιασμα.

Suicer. Thes. Eccl. II. 962.

Σινιον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 962.

Hesych. Lex. pag. 839. 2. Σινίον, κόσκινον.

Σισιλισμος.

Eustath. in Odyss. I. pag. 365. 6. Οἱ δὲ
παλαιοὶ φασὶ καὶ οἱ ὀνομαζοπεποιῆται τὸ σί-
ζειν ἀπὸ τῆς καλῆς τοῦ λιπῆς γινόμενης σισιλισμῆς.

Σισυμβρινος.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 689. E.

Σίσυς.

Lycophr. Alex. v. 634. Schol. Σίσυς μὲν
γὰρ λεγέσθαι πάντων εὐέλπες ἰμάτιον.

Σισυφειον.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 582. B.

Σισυφειος.

Eurip. Med. v. 404. εἰ γελῶσα δὲ σ' ὄ-
φλειν τοῖς Σισυφείοις, &c. . v. 1103. Ἀλλ' εἴε
Σισύφειον εἰσορῶν πέτρον, &c.

Σισυφιος.

Lucian. Navig. pag. 938. B. ἢ Σὺ δέξῃ
παρ' αὐτῆς ἀμογήν καὶ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιον τι
βαρὺ ἀναδιδόν;

Σιλαῳία. III. 791. B.

Lucian. Navig. pag. 935. C. a Cl. *Steph.*
citatur.

Σιλισις.

Aristoph. Thesm. v. 957. Schol. ὁ Παύσων
σεβεί, καὶ μείζονα εὐσεβείας χάριν νῆσ' εὐεῖ —
σιλίσεως καὶ τροφῆς ἀπέχεται, &c.

* Σιλομερία. III. 789. G.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 97. 9. πάλιν τῆς
προσοφειλομένης Σιλομερίας ἐκ πλείονος χρό-
νου, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 89. 3. εἴθι δὲ καὶ μο-
νον ἀγέλεις εἰσιν, ἀλλὰ καὶ σιλομερίαν ἐκ τῆς
βασιλικῆς λαμβάνουσι. . 378. 31.

Σιλοπομπιον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 378. 27.

Σιλοπωλεω.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 697. 2. f.

Σιλοπωλος.

Hesych. Lex. pag. 841. 2. 1. Σιλοκάπη-
λοι, σιλοπῶλοι. *Phavorinus*, in *Lex.* pag.
659. 2. 3. legit' σιλοπῶλαι, et rectius qui-
dem, ut mihi videtur. Vide Not. Cel.
Taylor ad Lyfice Orat. c. Dardan. pag. 386.
8. οἱ μοι δοκοῖν κρίνειν τῆς σιλοπῶλας [*Ald.*
σιλοπῶλας] κατὰ τὸν νομόν.

Σιλοσπορος.

Dion. Hal. I. 245. 7. ἦτε δὲ ἀρετῆς σι-
τοσπόρος, καὶ τῆς ὑπερέχουσας τῶν σαχυῶν ἀ-
ποθραύων, &c.

Σιλερτος.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 200. 8. ὡς ἡ
σιλεργὸς μύλη. *Lib. VII.* §. 21. 2. pag. 700.
Plat.

Plat. Politic. II. 267. E. Οἷον οἱ ἐμπο-
ροὶ, καὶ γεωργοὶ, καὶ σίτηροὶ πάντες, &c.

Σιφαιος.

Lucian. Lexiph. pag. 527. B. ἀρῆται μὲν-
τοὶ ἦσαν σιφαῖοι, ἔ φαυλοὶ, καὶ ἄλλοι &c.

Σιφωνίζω. *App.* 36. E.

Aristoph. Thesm. v. 564. Vide *J. Poll.*
Onom. Lib. VI. §. 19. pag. 575.

Σιωπηλως.

Soph. Trachin. v. 826. Τὶ ζῷ. Schol.
οἷτα ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τῆς σιωπηλῶς.

Σιωπηλέως.

Lucian. Quom. Hist. &c. pag. 360. C.
ὑπο δὲ ἰδιωλείας, καὶ ἀπειροκαλίας, καὶ αἰνότητας
τῶν λεκτέων, ἢ σιωπηλέων, &c.

Σκαιώρημα.

Æschyl. Choeph. v. 728. Schol. ξενὸν τὸν
Ορεσθην καλεῖ, ἵνα δόξωσιν αἰνέειν τὸ σκαιώ-
ρημα.

Σκαλα.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 64. 3. f.

Σκαληνω.

Plut. adv. Colot. pag. 1121. A. οὕτως
εἶρα τὸ στρογγυλεῖσθαι καὶ τὸ σκαληνεῖσθαι τὴν
οἴην, &c.

Σκαλμιδιον.

Suid. Lex. I. 355.

Σκαμανδριανός.

Steph. de Urb. pag. 672. C. Σκάμανδρος,
πόλις Τροίας, — Τὸ ἐθνικόν, Σκαμάν-
δριος, — Καὶ Σκαμανδριανός — Καὶ Σκα-
μανδρινός.

Σκαμανδριεύς.

Hom. Iliad. B. v. 465. Εἰς πεδίον προχε-
οῖτο Σκαμάνδριον Schol. Τὸ τῷ Σκαμάνδρῳ
πόσιμῳ παρακειμενόν πεδίον. . Z. v. 402.

Steph. de Urb. pag. 672. C.

Σκανδάλα.

Alciph. Rhet. Lib. III. *Epist.* XXII.
pag. 324. Πάτην ἐσησα ἐπὶ τὰς μιὰς ἀλω-
πεκας, κρεαδίον τῆς σκανδάλας ἀφάψας. Vi-
de Notam.

Σκαπτεῖρα.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. Σκάπτειραν κη-
ποιο Φιλυδρήλοιο δίκηλλαν, &c.

* Σκαριφήμα. *App.* 37. H.

Aristoph. Nub. v. 630. Schol.

* Σκαφοειδής. III. 810. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 83. 24. περὶ δὲ τῆς
γῆς ἰδιωλείας ἀποφασεὶς ποιῆσαι, λείοντες
ὑπαρχεῖν αὐτὴν σκαφοειδῆ καὶ κοίλην, &c. .
pag. 110. 24.

Σκελιφρος.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 282. 12. τὸς
δὲ ἀνθρώπους ἐλθόντες τε καὶ σκελιφρὸς ἀναίδη
εἶναι. . pag. 785. D. Vide *Foef. Oeconom.*
pag. 344.

Σκεπαστήριος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 14. 37. ταῖς δὲ δο-
ραῖς τῶν θηρίων σκεπαστήριος χρῆσθαι. . 207.
26. τὰ κέρα καὶ τὰν σκεπαστήριον ὄπλον συν-
τρίβουσι. . 246. 10.

Dion. Hal. I. 102. 21. . 103. 31.

Σκεπαστήριον. *Steph. Thes.* III. 833. D.

Σκεπαστικώς.

Hippocr. de Medico, pag. 20. 10.

Σκεπτομένη.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 170. F. ἔ
Philemone. Περὶ τέπλαντον οὐ γινέσθ' ἢ σκεπ-
τωρία.

* Σκευασμα. III. 838. C.

Aristoph. Lystr. v. 664. Schol. *Biset.*

Σκευοποιία.

J. Poll. Onom. Lib. X. pag. 1156. 3. f.
ταχὰ δὲ ἀπὸ τέλων, καὶ ἡ σκευοποιία, καὶ ἡ
σκευωρία, &c. Vide Not. 59.

Σκευεργία.

Plat. Politic. II. 299. D.

Σκηνηκώς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 5. 22.

Σκηνις.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 882. 5.
κατὰ μέσον τὸν πορὸν σκηνίδα ἐπισκηψάμενος
τῷ πορῷ πολυέλεη.

Σκηνογράφω.

Heliod. Æthiop. pag. 516. 1.

Σκηνωσις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 109. 17. τριῶν δὲ
τροπῶν εἰς τοὺς ἰχθυοφάγοις τῆς σκηνώσεως
τοιαῦτα. . 1. 25.

Σκηπηχία.

Σκηπέχια.

Æschyl. Pers. §. 297. ὅς' ἐπὶ σκηπέχια ταχθεὶς, ἀνάνδρον τάξιν ἡγήμην θανών.

Lycophr. Alex. §. 111. Ἀκλῆς διμόρφε γηγενὲς σκηπέχιας, &c.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 762. C.

Σκιαδηφορέω.

Ælian. Var. Hist. Lib. VI. pag. 442. 2. Ed. Gron. Τὰς γεν παρθένους τῶν μέλοικων σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἡγαῖαζον εαυτῶν κοραῖς, &c. Vide Not. Cl. *Perizon.*

Σκιαροκομῶ.

Eurip. Bacch. §. 874. Σκιαροκόμῃ τ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας; Not. ὕλας σκιαρὰς κομὰς ἐχέσης.

Σκιασικος.

Suid. Lex. II. 55. Ἡλιοσερῆς κυνῆ. σκιασική. πλατύπιλῶ. &c.

Soph. Oed. Col. §. 318. ἡλιοσερῆς κυνῆ. Schol. σκιασική. πλατύπιλῶ κυνῆ, ἥτοι περιεφραλαῖα, τὴν οὖν αὐτῆς περιεχει, καλυπτέσα, καὶ ἀφαιρέμενη τὴν ἡλίωσιν.

Σκιαυτέω. I. 601. G.

Hippocr. de Dieb. judicat. pag. 57. 11. 558. 21. καὶ αἱ κοραὶ σκιδναῖται τῶν οφθαλμῶν. καὶ σκιαυγέει, &c. Vide *Foef. Oeconom.* pag. 344.

Σκινδαλμοφρασης.

Anth. Ep. Gr. pag. 275. §. 2.

Σκιοθηρικός.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 187. D. αὐτῶ δε δια τῶν σκιοθηρικῶν γνῶμονων, ἀνευρεῖν τρισχιλίους ἐπ' ἄκροσιν πενήκοντα.

Σκιολοῖεω.

Suicer. Thef. Eccl. II. 973.

Σκιπα.

Vide infra Σκιπναιῶ.

Σκιπναιῶ.

Theocrit. Idyll. XVI. §. 92. βόες δ' ἀγέληδόν ἐς αὐτὴν ἔρχομεναι σκιπναιῶν ἐπισπένδοιεν ὁδίταν. Schol. Ἐσπερινόν, ἢ παρὰ τὴν σκίπαν, ἢ παρὰ τὸ κνεφὰς πεποιῆται.

Σκιραφῶ.

Eustath. in Odyss. A. pag. 28. 37.

Σκιρθητός.

Orph. de Lap. Galact. §. 29. pag. 202. γαλαθηνοὶ Σκιρθητῶν ἐξαυτῆς ἀναμνησὼν ἀγέρωχοι.

Σκιρτήτης.

Anth. Ep. Gr. in Bacch. pag. 82. Σκιρτήτην, σάτυρον, σεμεληγένετην, σεμελῆα, &c.

Σκίταλος. App. 41. G.

Aristoph. Equit. §. 631. Ἀεὶ δὲ Σκίταλοι, &c. Schol. Σκίταλοι μὲν ἐν, οἱ εὐέλεις καὶ πονηροί.

Σκληροκοίεω.

Hippocr. de Salubr. Viēt. Rat. pag. 338. 23. ἀλλὰ καὶ μονοσίβειν, καὶ ἀλγίσκειν, καὶ σκληροκοίειν, &c.

Σκληροκοίλια.

Hippocr. de Viēt. Rat. pag. 366. ult.

Σκληροπαικίης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 129. D. μεθ' ὧς εἰσηλθὼν ἰθυφαλλοί, καὶ σκληροπαίικται, καὶ &c. Vide *Casaub. Animadv.* col. 245. 12.

Σκληροποιῶ.

Plut. de primo frigido. pag. 953. C.

Σκληροσομος.

Soph. Elect. §. 727. ἄσομοι πῶλοι. Schol. σκληρόσομοι. Vide *Suid. Lex. I.* 359.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 467. A. οἱ γὰρ μεσικοί — τὸ σίμα λεῖβιν παρήεντο, δια τὸ σκληρόσομον εἶναι καὶ ἀνεπίηδειον αὐτῶ.

Σκληρεχία.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 444. 8. καὶ εἰ σκληρεχίας ἐπειραθῆσαν ἐκεῖνε &c.

Σκληροψυχος.

Æschyl. Prometh. §. 242. Σιδηροφρων. Schol. β. σκληρὸς, ἀκαμπτῶς τὰ φρονήματα, καὶ ὥσπερ ἀπὸ πέτρων συμπαεῖς τὸν νῦν.

Σκληρυσμα.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 167. F. Τὰ κατὰ κοιλίην σκληρύσματα μέλα πονε, — ἐς ἐμπυσιν ἤξει. 204. F. 840. G.

Σκληρυσμος.

Hippocr. de Humor. pag. 47. 46. 68. H. 73. C. Κατὰ ψυχῆς μέλα σκληρυσμῶ, σημειον ὀλέθριον. 118. E.

Σκολιοβελος.

Suid. Lex. I. 30. Ἀκυλομήτης. καὶ ἀκυλομήται, οἱ σκολιόβελοι.

Σκολιογράφος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 286. F.

Σκολιοδρομεω.

Σκολιοδρομεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 974.

Σκολιοδρομος.

Orph. Hym. in Nymphe. v. 4. pag. 146.
καρπόφοροι, λειμωνιάδες, σκολιοδρομοι, αγ-
ναι, &c.

Σκολιοχειλος.

Phan. Lex. pag. 9. 3. Αγκυλοχείλης και
ἀγκυλόχειλος, σκολιόχειλος, επιθέου τε ἀείξ.
Suid. Lex. I. 30.

Σκολιωμα.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 166. B. & δη-
πε το συν τοις σκολιωμασιν — αλλ' επ' ευ-
θειας λεγων. . . 294. A.

Σκολοδέφης.

Phan. Lex. pag. 101. 2. Hefych. Lex.
pag. 119. 2. Απεσκολλυπην, απεσκεπε το
δερμα ὅθεν και σκολοδέφης. Forte κολοδέφης.
Soring.

Σκολοπενδρώδης.

Eustath. in Iliad. B. pag. 267. 26.
Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 873. D.
Πολλες δ' εχασα πρόποδας ἢ ἰδη και σκολο-
πενδρώδης ἔσα το σχημα, &c.

Σκοπαδειος.

Lucian. Lexiph. pag. 529. B. Αρτεμις γαρ
εσιν αὐλοῖς εν μεση τη αυλη, Σκοπαδειον ερπον.

Σκοπελοδρομος.

Anth. Ep. Gr. pag. 552. Agath. Βασσα-
ρις ευρυνομη σκοπελοδρομος, &c.

Σκοπελοειδης.

Pind. Pyth. Δ. v. 370. Schol.

Σκοπερος.

Orph. Arg. v. 1040. σκοπερη δε τε ἀμ-
φεχεν ὄρφυη.

Σκοπευω.

III. 829. D. Diod. Sic. Bibl. pag. 112. 8, 27.

Σκοπηγειον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 32. 16. εἴαυθα
δε σκοπηγειον το τε Ηροδοτε, ειποντο &c. (*Vide*
Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 343. 6). . .
pag. 93. 45. 1064. 9.

Σκοροδοπανδοκευξιαροπωλις.

Aristoph. Lysistr. v. 459. Schol. Biset.
Ω πανδοκεύτριαι σκοροδα, και αριξες πωλῆσαι.

Σκοροδοπωλης.

Aristoph. Vesp. v. 678. Schol. Ευχαριδης
δε, ονομα σκοροδοπωλης.

Σκοροδοφορος.

Aristoph. Pac. v. 245. Schol. ἡ γαρ Με-
γαρικὴ σκοροδοφορος.

Σκορεινολης.

Plat. Sophist. I. 254. A.

Σκορεινοφορος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 976.

Σκορεινως.

Dion. Hal. II. 247. 28. σκρεινως περι-
πέφρασται, και ελλειπει τι μοριον εις το συμ-
πληρωθῆναι την νόησιν.

Σκορει.

Joseph. Ant. pag. 948. 15.

Σκορισμος.

Lycophr. Alex. v. 1427. Schol. Ωσπερ ὁ
σκορισμός των Κιμμεριων αφανιζων το φως
σκορει ποιεῖ, &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 788. 40.

Σκοροδειπν.

Hefych. Lex. pag. 412. 1. Ζοφοδερκίας,
σκοροδείπνυς, λαθροφάγος. . *Phan. Lex. pag.*
342. 1. Suid. Lex. II. 11. Ζοφοδορπίας. ὁ
σκορεινός δεῖπν. *Lege ὁ σκοροδειπν. Kust.*

Σκοροδινη.

Hippocr. de priscā Med. pag. 12. 11. σκο-
τοδίνη, δυσοργίη, δυσθυμία, &c. *Pro Σκοροδινίη*
quod sæpius occurrit, apud Hippocr. Vide
pag. 463. 3. 466. 35. et Foes. Oecon. pag.
346. col. 1. 2. f.

Σκοροδινιασις.

J. Poll. Onom. pag. 173. §. 41.

Σκοροειδης.

Hefych. Lex. pag. 412. 1. Ζοφοειδής, σκο-
τοειδής.

Σκυθικως.

Aristoph. Thesm. v. 1125. Σκέψαι τὸ
σκύτο &c. *Schol.* Σκυθικῶς τελο λείε[ται].

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 781. C. Οἱ
δε πεδινοι — απο προβατων και ιχθυων ζῶσι
Νομαδικῶς και Σκυθικῶς.

Plut. M. Crass. III. 280. 11.

Σκυθισι.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 231. 5. 240.
27. κνομαζέ[ται] δε Σκυθισί, Ἰσθίη μεν, Ταβίη.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 780. B.
Athen. Deipn. Lib. V. pag. 221. A. e
Parmenone. Ανηρ γὰρ ἐλκων οἶνον, ὡς ὑδωρ
 ἵππῳ, Σκυθιστὶ φωνεῖ, &c. Vide Cl. Casaub.
Animadv. col. 394. 19. . 427. D. ex A-
chæo. Σκυθιστὶ πινεῖν.

Steph. de Urb. pag. 637. C.

Σκυθοπολίτης.

Steph. de Urb. pag. 675. C. Σκυθόπολις
 — Ο πολίτης, Σκυθοπολίτης.

* Σκυθοοξότης. *App. 45. H.*

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. III. pag. 169.
 1. καὶ οἱ Σκυθοοξόται ἐξέευσαν, &c.

Σκυθροπότης.

Eustath. in Odyss. E. pag. 227. 44.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 152. D.
 Προσωπευχρῶτα καὶ σκυθροπότης ἐν ὄξει,
 κακόν.

Lucian. Icarom. pag. 727. A. προσώπου
 τε σκυθροπότης, καὶ &c.

Dion. Halicarn. II. 119. 48.

Σκυλακαίνα.

Anthol. Ep. Gr. pag. 441. Comet.

Σκυλακειον.

Hippocr. de Morb. pag. 481. 38. ἐς ἐσπε-
 ραν δὲ, κρεὰ σκυλακεῖα, ἢ ορνιθεία ἐφθα ἐσθίειν.

Σκυλακειος.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 536. 10.
 κρεάσι σκυλακείοισι, &c.

Σκυλακία.

Plut. M. Cat. II. 333. 2. f. καὶ γὰρ ἵπ-
 πων ἀπειρηκόων ὑπο πονε τροφαί, καὶ κύνων
 ἔ σκυλακίαι μόνον, ἀλλὰ καὶ γηγωκοίαι τῷ
 χρεσθῶ προσήκουσιν.

Σκυλακίης.

Orph. ad Musæum. v. 48. pag. 96. .
Hym. in Dian. v. 12. pag. 134. Δρυμονία
 Σκυλακίτι, &c.

Σκυλαγικῶ.

Lycophr. Alex. v. 852. Schol. τῇ σκυλα-
 γικῇ καὶ πολεμικῇ Ἀθηναῖ δώρα δώσει, &c.

Σκυλληγηνῶ.

Steph. de Urb. pag. 676. B. Σκυλλήτιον,
 πόλις Σικελίας — Τὸ ἐθνικόν, Σκυλληγηνοί.
 Τὸ κληρικόν, Σκυλληγικός.

Σκυλληγικῶ.

Steph. de Urb. pag. 676. C.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 401. A. καὶ
 ὁ κολπῶ Σκυλληγικός ὠνόμασαι.

Σκυλοχαρής.

Anth. Ep. Gr. pag. 472. Secund.

Σκυμναῶλεω.

Eustath. in Iliad. P. pag. 1131. 41, 42,
 43. σκυμναῶλεῖν ἰσορῶσι καὶ τὸν ἀρρενα λεοντα.

Σκυπφῶ.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 498. A.
 Ησίοδῳ — Συν τῷ π, σκύπφον λείπει —
 Σκύπφον φέρε — C. τὸν δὲ σκύπφον Τηλε-
 βοῇ δίδωσι Ποσειδῶν &c.

Σκυλαληφορέω.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1009. A.

Σκυλαλισμος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 487. 34. ἐκλήθη δὲ
 ὁ νεωλερισμῶς ἢ ὁ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι σκυλαλ-
 ισμός, διὰ τὸν τρόπον τῷ θανάτῳ ταύτης τυχῶν
 τῆς προσηγορίας.

Σκυλοδεψῶ.

Plat. Gorg. I. 517. E.

Σκυλομομία.

Plat. de Rep. II. 397. E. σκυλόμομον ευρη-
 σόμεν, καὶ ἐκυβερνήτην, πρὸς τῇ σκυλομομίᾳ;
pag. 601. A.

Σκυλομομιον.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 581. D.

Σκυλορραῖω.

Lucian. adv. Indoct. pag. 874. A. οὐδὲ
 γὰρ κύων ἀπαξ παυσαιτ' ἂν, σκυλορραγεῖν μα-
 θούσα.

Σκυφοειδής.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 495. C.
 Πέλλα. ἀγρίων σκυφοειδὲς πυθμένα ἔχον πλά-
 τυτέρον, εἰς ὃ ἡμέλειον τὸ γάλα. *pag. 499. B.*

Σκυφωμα.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 499. B.

Σκωληκοφάγῶ.

Aristot. de Hist. Animal. I. 902. D.
 ταῦτα μὲν ἐν καὶ τα τοιαῦτα, τὰ μὲν, ὅλως, τὰ
 δ' ὡς ἐπιπολύ σκωληκοφάγα.

Σκωπῖκως.

Aristoph. Pac. v. 857. Schol. Biset. .
Thefm. v. 66. Schol. Biset. — σκωπῖκῶς
 μόνον ἔγω παρωδεῖ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 68. 14.

Σμαραγδόν.

Σμαράδιον.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IV. §. 20. 10. pag. 105. σμαράδιον γὰρ εαυτὸ χειρὸν γινέσθαι εἰαν μὴ ἐπαινῆται; Vide Notam.

Σμηγματώδης.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 392. 55. εἷχει γὰρ σμηγματώδες τὶ, ὃ μᾶλλον τε μέριμνα καὶ ἀγλισχραίνει το πύελον.

Σμικροκηρυξ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 982.

* Σμικρομερης. II. 937. E.

Plat. Tim. III. 60. E. 78. A. πῦρ δὲ πάντων γενῶν σμικρομερές ἐστιν.

Σμικροπρεπώς.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 594. 32.

Σμικροφθαλμος.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1194. A. μεγάλῳφθαλμοι δὲ μᾶλλον, καὶ οὐ σμικροφθαλμοι.

Σμικροφωνία.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 210. 7. f.

Σμικροφωνῶ.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 111.

Σμικροφωνώς.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 211. 6.

Σμινθαῖ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 4. Οτι Σμινθεύς, Ἀπολλωνῶ ἐπιθέλον, — ἀπο Σμίνθης πόλεως — ἧς περ ὁ πολίτης καὶ Σμινθαῖος λεγέσθαι καὶ Σμινθεύς.

Steph. de Urb. pag. 677. A.

Σμινθιακῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 21, 41.

Σμινυη.

Aristoph. Nub. §. 1502. Ἦν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας, &c. Schol. Σμινύη δὲ, σκαφεῖον, δικελλα, ἄξινη. . *Av.* §. 603.

Σμυρνα.

Eurip. Troad. §. 1062. Πρῶτος Ἀχαιῶν, ὁ Ζεὺς, καὶ πελαγῶν φλόγα, Σμύρνης αἰθρίας τε καπνὸν, &c.

S. Matth. Evang. II. §. 11. προσήνεκον αὐτῷ σμυρναν. . *Joh.* XIX. §. 39.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1129. C. τῶν ἀρωμάτων δὲ λίβανον καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί. . 940. B. ἑρπύλλεσσιν ἐπὶ

τοῦ τοποῦ ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα — ἐκτίσαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν. . 956. A.

Vide *Scap. Lex.* col. 1077. et *Constant. Lex.* pag. 637.

Σμυρναῖκῶ.

Steph. de Urb. pag. 677. B. Σμύρνα, πόλις Ἰωνίας, — τὸ ἐθνικὸν Σμυρναῖκῶ. Καὶ τὸ κληρικόν, Σμυρναῖκῶ κολπῶ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 319. E.

Σμυρναῖ.

Vide *supra* Σμυρναῖκῶ.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 956. A.

καὶ ὁ Σμυρναῖων κολπῶ, καὶ ἡ πόλις.

S. Job. Apoc. II. §. 8.

Σμυρνίζω.

S. Marci Evang. XV. §. 23. Καὶ ἐδίδεν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον.

Σμυρνοφόρος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1129. C. καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιβανωφόρος.

Diad. Sic. Bibl. pag. 126. 4.

Σμωδιγξ.

Lycophr. Alex. §. 783.

Hom. Iliad. B. §. 267. Σμωδιγξ. Schol. Ὁ ἐκ πλεῖστης υφαιμῶς μάλωψ. Vide Not. Cl. *Barnes.* *Iliad.* §. 716.

Σοδομίης.

Steph. de Urb. pag. 677. D. Σόδομα, μητροπολις — ὁ πολίτης, Σοδομίτης.

Joseph. de Bello. pag. 297. 3. f. καὶ δὲ το μεσημερινὸν μέχρι τῆς Σοδομίῳ χωρᾶς καὶ τῶν περὶ αὐτῆς τῆς Ασφαλίτιδος.

Σοδομίης.

Joseph. Ant. Lib. V. pag. 276. 9. f. το δ' εὐρῶ [sc. fortis Judæ] εἰς τῆς Σοδομίτιδος λιμνῆς &c. . *De Bello.* Lib. IV. pag. 299. ult. γαίην δὲ ἡ Σοδομίτις αὐτῇ, &c.

Σολῶ. III. 894. C.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 1364. Λαζέλο δ' ἐκ πεδίοιο μέλαν περιήλατο πέτρον, Δεινὸν ἐνυαλίῃ σόλον Ἀρεῶ. Schol. Σόλῶ δ' ὁ δίσκος. . §. 1371.

Σενιακῶ.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 254. 19. — τὸν γένον τὸν Σενιακόν, &c.

Σενιαραῖ.

Aristoph. Equit. §. 557. Σενιάραι. Sch. Ὡς ἐν τῷ Σενίῳ ἀρῶνται καὶ εὐχονταί. . *Av.* §. 869. Schol. *Σενίας.*

Σενιας.

Steph. de Urb. pag. pag. 678. G.

Σενιερακος.

Aristoph. Av. v. 869.

Σεπερεβ.

*Dion. Hal. I. 235. 13. δια ταυτα επωνυ-
μιαν τιθεσθαι αυτω Ρωμαϊοι, τον Σεπερεβον. τελο
δε δηλεν βελεσθαι καλα την ημεραν γλωτταν,
τον υπερηφανον.*

Σεπινον.

Phan. Lex. pag. 118. 3. 8. f. &c.

Σεσιγενης.

*Æschyl. Pers. v. 645. ιον' αινεσα' εκ δο-
μων Περσαν Σεσιγενη θεον.*

Σοφισμαλιν.

*Lucian. de Parasito. pag. 777. B. Co-
φισματια προβαλλειν τοις ενυλχανεσιν, &c.*

Σοφιστηριον.

*Clem. Alex. Cohort. ad Gent. pag. 11. 4.
μανικα ταυτα, ως αληθως, ανθρωπων απιστων
Coφιστηρια.*

Σοφοδοις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 991.

Σοφοδωρος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 991.

Σοφοκλει.

*Aristoph. Av. v. 934. Schol. . v. 1240.
Schol. Τελο φησι παρα το Σοφοκλειον Χρυση
μακελλη Ζηνη εξανασραφη*

Dion. Halicarn. II. 15. 14.

Σοφονες.

*Lucian. Rhet. Præcept. pag. 820. D.
τον μεν ερμηνευσαι δεινον, ευλεξιν καλων, τον
Cυνηδον, σοφονεν, τον αρχησην δε, χειρισοφον.*

Σοφοποιεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 991.

Σοφοποιησις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 991.

Σοφοποιος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 991.

Σπαδονιζω.

*Dion. Hal. II. 22. 2. μικρόφωνα τε εσι
και σπαδονιζει τον ηχον.*

* Σπαδονιζω. *Steph. Thes. III. 925. D.*

Σπαδονισμ.

*Dion. Hal. II. 305. 13. σπαδονισμὸς των
ηχων ποιῶσι και ανησυπίας, &c.*

Σπαδονισμός. *Thes. III. 925. D.*

Σπαθιναιος.

*Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 175. Schol.
Αχαια εσι της Κρητης πολις, εν η γινονται
Αχαιινεαι λεγομεναι ελαφοι· αι και σπαθιναιαι
καλεσθαι.*

Σπανανδρια.

Suicer. Thes. Eccles. II. 992.

Σπανοκαρπια.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 218. 22. ενιοι δε δια
την παρ' αυλοις σπανοκαρπιαν πινεσι μεν υδωρ,
σαρκοφαγεσι δε τας των ημερων τε και αβριων
ζων σαρκας, &c.*

Σπαρβαναω.

Plat. de Leg. II. 789. E.

Σπαρβλακει.

*Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. I. pag.
705. 7. f. αυλικα μυριων Σπαρβακειων εφ' εαυ-
των πα στρατοπεδευοντων εκρατει.*

Σπαρβοφορ.

*Strab. Geogr. Lib. III. pag. 241. B.
χωραν δε την μεσοσαιαν εχουσι, την μεν αλαθην,
την δε σπαρβοφορον, της αρχης οieras και ελει-
ας σχοινε. Vide Not. 7.*

Σπενδοποιεω.

*Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 538. D.
εινεο δε τα δειπνα παρ σαλπινγα, τοτε μεν
εν τοις γαμοις, και αλλως δ' αιει οτε τυχοι
σπενδοποιεμενος, ως εαν ειδεναι το στρατόπεδον.*

Σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπωλις.

*Aristoph. Lysistr. v. 458. Ω σπερμαγο-
ραιολεκιθολαχανοπωλιδες. Schol. Biset. Τουλ-
εσιν, ω σπερμαλων, και λεκιθων και λαχανων
αγοραιοπωλιδες. ηεν, ω γυναικες, σπερμαλα, λε-
κιθες, και λαχανα εν ταις αγοραις πωλεσαι.*

Suid. Lex. II. 770.

Σπερμαλικως.

Eustath. in Proæm. Iliad. pag. 3. 28.

*Clem. Alex. Strom. pag. 883. 12. και
ταυτα μεν ως ενι μαλιστα δια βραχυάτων περι-
τε γνωσικα τοις Ελλησι σπερμαλικως ειρήσθω.*

Σπερμαλοπωλης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 126. F.

Σπερμαλοφαλος.

*Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1116. B.
εισι δε και σπερμαλοφαλοι πλεσιον, οι των
σπερμάτων επιλειποντων υπο των ακροδρυων
τρεφονται, &c.*

Diod.

Diod. Sic. Bibl. pag. 111. 27. Εχομενοι δε τῆσις εισιν οἱ τε ὕλοφάτοι καὶ οἱ σπερμαλοφάτοι καλέμενοι.

Σπερμαλωσις.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 61. F.

Σπερμιον.

Orph. Hym. in Apoll. v. 3. pag. 130. Χρυσολύρη, σπέρμιν, ἀρότριν, πυθιν, τίαν, &c..
Hym. in Cer. v. 5. pag. 138.

Σπερμόγονον.

Lycophr. Alex. pag. 352. Θοραῖον. Schol. τον σπερμόγονον καὶ γεννητικόν, &c.. v. 426. Κοίτη. Schol. οἱ σπερμογόνον ὁ ἡλιος, καὶ συνεσίας αἰτία, ὡς ζωογόνον.

Σπερμολογία.

Plut. De Adulat. et Am. Discr. pag. 65. B. . *Comp. Aristoph. et Menandri Epitome.* pag. 853. C.

Σπενσεον.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 415. ult. σπενσεον δὲ μάλλον εἰ καὶ τισιν ἐφεροῖς τῶν Ἑλλήνων.

* Σπιθαμαιοσ. III. 953. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 215. 6. [Ξιφῆ] ἐχοντα σπιθαμαίας παραξιφίδας, &c.

Σπιλαδωδης.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1123. B. εἰθ' ὑπὸν ὑπὸν σπιλαδωδεις [σπλαιώδεις] μεχρὶ τῆς θαλατῆς, &c.

Σπινθηροβολον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 997.

Σπλαγχνιδιον.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 370. F.

* Σπλαγνομοιον. III. 956. A.

Eustath. in Odyss. A. pag. 50. 37.

Σπλαγχοφαγον. III. 956. A.

Plut. de Fluv. pag. 1151. A. καὶ ἡνάγκασεν αὐτὸν [Προμηθεα] ὑπὸ σπλαγχοφάγου αἰετα βασανίζεσθαι, &c.

Σπληνισκον.

Hippocr. de Morb. pag. 467. 41. ἐπειτα περιχρίσας τὴν κηροπίσσω σπληνίσκον, &c.

Σπληνοπεδον.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 461. F. Vide Cl. Casaub. *Animadv.* col. 777. 11, &c.

Σπογλαριον.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. V. pag. 150. ult. ἀλλ' ὡς οἱ ὀφθαλμιῶντες πρὸ το σπογλάριον καὶ το πῶν, &c.

Σπογλισικος.

Plat. Sophist. I. 227. A.

Σπογλοειδης.

Hippocr. de priscâ Med. pag. 17. 45. 18. 9. . 274. 41. σπογλοειδεις γὰρ ἐστὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἐς τὴν κύσιν. . 397. 39.

Σπογλολογεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 999.

Σποδωω. App. 54. G.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 667. 10. κάρδαμον αἶριον καὶ σποδωθέν.

Σποδωδης.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 133. Schol.

* Σπονδαρχια. III. 939. E.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 348. 3. f. καὶ σπονδαρχίας εἶναι τῶν, καὶ τῶν τυθέντων πρὸς αὐτῶν τὰ δερμάτια.

Σπονδειακως.

Eustath. in Iliad. E. pag. 414. 24.

Σπονδειοκαταληκτος.

Aristoph. Ran. v. 243. Schol.

Σπονδηροτος.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 486. F. ex *Antiphane.* Δαίμονα αἰσθε μέλανι πῆρον ἐκράγειν σπονδήροτον.

Σπονδησιμος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 645. A.

Σπονδις.

Anth. Ep. Gr. pag. 555. *Getul.* v. 7. Καὶ σαύονα σπονδῆτιν αἰ θύεσσιν ὀπηδον, &c. Cl. *Steph.* legit Σπονδήτιν. Vide *Steph. Thes.* III. 941. E.

Σπονδυλοδινητος.

Suid. Lex. I. 373. in V. Ατρακτον. Sed *Anthol. Ep. Gr.* Lib. VI. pag. 559. *Philipp.* v. 4. habet Σπονδυλοδινήτω. Vide *Steph. Thes.* III. 963. A.

Σποραδης.

Hippocr. de Rat. Viđ. pag. 384. 14. ἀλλὰ σποράδες ἔωσιν αἱ νόσοι, &c.

Σπυδαίοτης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 59. 3.

Σπυδαίσεως.

Xenoph. Laced. Resp. Cap. 7. §. 3. pag. 80. Και γὰρ δὴ τι πλοῦς ἐκεῖ γε σπυδαίσει, &c.

Σπυδαίσειον. *Adv. Thef.* III. 951. E.

Eurip. Iph. in Aul. v. 902. Ἐπὶ τινὲς σπυδαίσειον μοι μάλλον, ἢ τέκνε περὶ;

Lucian. Hermotim. pag. 288. B.]

Demosth. adv. Phæniipp. pag. 654. 4. f.

Σπυραθώδης.

Hippocr. Prædict. pag. 70. F. Κοιλίαι ἀπολελαμμέναι, σμικρὰ δὲ μελανά σπυραθώδεα περὶ ἀναίτην χαλῶται, &c. . 194. C. . 217. D. . 1227. A.

Σταδίασμος.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 82. A. καὶ κατ' αὐτὸν, ἐκ τῆς σταδίασμῆς ἔφησι. . 113. B. ὅπως πεπονημέθα τὸν εἰρημένον σταδίασμον ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς εἰς τὴν Ἰβηρίαν. . 127. C. . 167. C.

Σταθεύς.

Æschyl. Prometh. v. 22. σταθεύς δ' ἦλιν φοῖβη φλοῖ, &c. Schol. φλοῖζόμενος. Schol. β. ἰσαμένος καὶ φλοῖζόμενος.

Σταθεύω.

Æschyl. Prometh. v. 22. Schol. σταθεύειν γὰρ τὸ κατ' ὀλίγον ὀπλᾶν, φασὶν οἱ Ἀττικοί. Schol. β. σταθεύειν φασὶν Ἀττικοί τὸ καλὰ μικρὸν καίεσθαι, ἀπὸ τῆς ἰσῆμι γήσῳ, καὶ τῆς αἰθῶ το καίω, γινόμενον. Vide *Eustath. in Odyss.* B. pag. 97. 14, &c.

Aristoph. Acharn. v. 1040. στάθευε. . *Eccl.* v. 127. ἐσταθευμέναις. Schol. σταθεύειν γὰρ τὸ μὴ λίαν ὀπλῆσαι. ἢ χλιανθείσαις πυρί. . *Lyfistr.* v. 376. σταθεύσω. Vide Schol. et Schol. *Biset.*

Aristot. de Hist. Animal. I. 827. B.

Σταθμητικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 61. 13. Σημεῖωσαι δὲ οἱ παρὰ τοῖς ὑσέρον τὸ ἔλκειν σταθμητικὴ λέξις γέγονεν.

Σταθμωδής.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 285. 48. τὸ δὲ θολωδέσασθαι καὶ σταθμωδέσασθαι, λειπέται.

Στακίη.

Suid. Lex. III. 368. e *Psalms.* XLIV. 9.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 194. B. κε-

ραμίον πολυέλεσάτε μὲν τῆς στακίης καλῆς μένης. . pag. 688. C. . 689. B.

Σταλάγμα.

Soph. Antig. v. 1253.

Æschyl. Eumen. v. 805. ἀφεῖσαι δαιμονῶν σταλάγματα, &c. Schol. σταλάγματα δὲ εἰσὶν αἵχμαὶ βιβρώσκειν τὰ σπερμᾶτα.

Σταλασσώ. III. 965. F.

Eurip. Androm. v. 1046. σταλάσσω αἰδᾶ φονον.

Σταλίων.

Clem. Alex. Pædag. pag. 277. 13.

Σταμνιον. App. 57. E.

Aristoph. Ran. v. 22. υἱὸς Σταμνίας, sc. Διὸς. Schol. Σταμνία δὲ καὶ στάμνης, τοὺς ἀμφορεῖς τε οὖνε φασίν. . *Lyfistr.* v. 196. σταμνίον. Schol. ἐπεικῶς λέγουσιν οἱ Ἀττικοί τὰ θασία κεραμια σταμνία. Schol. *Biset.*

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 804. i.

Σταξ.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 626. στάξ. Schol. ὡσεὶ στάγες ἐλαίου. στάξ, ὡς ἀπὸ τῆς στάξ σταγός.

Στασιαρχος.

Æschyl. Suppl. v. 13. στασίαρχος. Schol. τῆς συστάσεως ἡμῶν ἀρχων.

Στασιμῶς.

Hippocr. de Rat. Viâ. pag. 388. 41.

Στασιμώερος.

Plat. Tim. III. 55. E. καλὰ τε μερὴ καὶ καθ' ὅλον στασιμώερος ἐξ ἀναίτης βέβηκε.

Στασιοδρόμος.

Plat. de Leg. II. 833. A. Στασιοδρόμον δὴ πρῶτον ὁ κηρυξ ἡμῖν, καθάπερ νυν, ἐν τοῖς αἰῶσι παρακαλεῖ.

Στασιώρον.

Eurip. Cycl. v. 53. Vide Notam.

Στασιώικως.

Dion. Hal. I. 346. 24. — ἤξειν ἐπὶ σφᾶς, ἢ ὡς στασιώικῶς πολίτευομενες, &c.

Στάλωρ.

Plut. Rom. I. 61. 9. ἐσησαν ἐν πρῶτον ἔνυν ὁ τε Διὸς τε Στάτωρ ἰδρυταὶ νεως, ὅν ἐπιστάσιον αὐτὸς ἐρμηνεύσειεν.

Σταφιδεύαι.

Στενομακρῶ.

Soph. Trachin. v. 101. αὐλῶνας. Schol.
αὐλῶν γὰρ τὸ στενόμακρον πελάγῳ.

Στενοπορθμῖς.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 92. E. ex
Archestr. Μεσηνὴ δὲ πελωριάδας στενοπορθμίδι
κοίχας.

Στενοῤραχηλῶ.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 571. Schol.

Στενόφωνος.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 111. pag. 210.
καὶ στενόφωνον ὄργανον, &c.

Στεροζυνευνος.

Lycophr. Alex. v. 935. Στεροζυνεύων
οὐνεκα νυμφευμάτων, &c.

Στερεμνίως.

Hippocr. de Alimento. pag. 380. 50. καὶ
ἐπὶ πολλὸν χρόνον στερεμνίως πασι μέλεσι δια-
πλακεῖσα.

Στερεοσαρκος.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 589. 4.
ὁ δὲ ἀνὴρ στερεοσαρκότερος ἐὼν τῆς γυναικος, &c.

Στερηλῖκως.

Aristoph. Lysistr. v. 152. Schol. *Biset.*

Στερελός.

Soph. Oed. Tyr. v. 1359. Τί δὴ πόλ' ἐμοὶ
βλεπὼν ἢ στερελὸν ἢ προσήγορον εἴ' ἐς' ἀκουεῖν
ἡδονᾶ, φίλοι; Schol. αἰσπηλόν, &c.

Στερνοκοπεω.

Hesych. Lex. pag. 125. 2. Αποκοπησα-
μένη, στερνοκοπησαμένη, &c. *Phau. Lex.* pag.
106. 3.

Στερνοσωμάλος.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 64. A. e
Xenarcho. Πιμπλησι λοπαδῶ στερνοσώμαλον
κύτῳ.

Στερνοῤπτης.

Eurip. Suppl. v. 604. στερνοῤπτεῖς γ' ἀνα-
τοπον Παλιν κλύποι φανήσονται.

Στερνοῤπια. III. 1021. B.

Lucian. de Lucru. pag. 812. A. a Cl.
Steph. laudatur.

Στερνοφθαλμος.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 73. C. . 458.
B. Αἰσχυλὸν δὲ κυνοκεφαλὸς καὶ στερνοφθάλ-
μος καὶ μονομμάς, ἐν τῷ Προμηθεΐ Φησι, &c.

Στερεβοόας.

Soph. Oed. Col. v. 1100. τὸν χαλκοβόαν
Ἀρη. Schol. σερβοβόαν, μεγαλόφωνον.

Στερεβόλος.

Anth. Ep. Gr. pag. 434. *Philipp.* Ἰσως
με λεύσσω ξεῖνε ταυρογάσσορα, Καὶ σερβόλιον,
ὡς Ἀτλαντὰ δεύερον θαμβεῖς, &c.

Στεφανηπλοκεω.

Aristoph. Thesm. v. 454. ἃ γὰρ μολὶς Στε-
φανηπλοκῶσ' ἐδοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις. Schol.
Bourd. Τελεσι πλεκεσσα τες στεφανες, ὁφαί-
νεσα καὶ διακοσμεῖσα.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 394. A. ἐκ
δὲ τελε ταῖς γυναιξίν ἐν εἵλει γέγονεαι, ἀνθολο-
γεῖν τε καὶ στεφανηπλοκεῖν, &c.

Στεφανιαῖος. III. 1028. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 99. 17.

Στεφανοπλοκία.

Aristoph. Thesm. v. 450. Schol. *Bourd.*

Στεφανώδης.

Eurip. Iph. A. v. 1058. Ἀνα δ' ἐλάταισι,
στεφανώδει τε χλόα θιασῶ. ἐμολεν ἱπποβόας
Κελαιῶν, ἐπὶ δαίτῃ τῶν θεῶν.

Στεφανώρις.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 19. 3.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 75. C. ex
Antiphan. . 676. C. γελοῖοι ἐν εἰσι καὶ οἱ
λεῖονες, Ναυκραλῖην εἶναι στεφανὸν τὸν ἐκ τῆς
βίβλου τῆς στεφανώριδος καλεμένης — D. καὶ
δὴ καὶ τὴν στεφανώριδα βίβλον.

Στεφφορεω.

Dion. Hal. I. 152. 33. λέγω δὲ τὸ θυεῖν
καὶ στεφφορεῖν καὶ θριαμβεῖς καλεῖν &c.

Στεψίς.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 159. Schol.
ἐχρῶντο δὲ τῇ σέψει τριχῶς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,
ἐπὶ τῇ μέσῃ, ἐπὶ τῇ τραχηλῇ τιθεμένοι τοὺς
στεφανους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τριμερῆς ψυχῆς.

Στηθιαῖος.

Aristoph. Equit. v. 765. λέπαδνα. Schol.
Οἱ στηθιαῖοι λῶροι ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵπ-
πων.

Στημονικός.

Plat. Politic. II. 282. E.

Στημονοφυής.

Plat. Politic. II. 309. B. τεῖων τας μὲν,
ἐπὶ τὴν ἀνδρῖαν μάλλον ξυλινευσας, οἷον στημο-
νοφύες

νοφύες νομισας αὐτῶν εἶναι το σερβόν ἦθ^ο, τας
δε, &c.

Στημορραῖω.

Æschyl. Pers. v. 838. στημορραῖωσι ποικί-
λων ἐσθημάτων.

Στηρικέον.

J. Poll. Onom. pag. 129. 14. στηρικέον δε
αὐτόν, ὅταν ὁ ἰππ^ο αρχήται τῆς ἐπισκελήσεως.

Στησιχορεῖ^ο.

Aristoph. Pac. v. 800. Schol. και αὐτῇ
πλοκή Στησιχόρει^ο.

Eustath. in Iliad. A. pag. 789. 14.

Στιλβόλης.

Plut. Alex. IV. 77. 3. f.

Στιλν. App. 62. C.

Aristoph. Vesp. v. 213. Τι ἐκ ἀπεκοιμη-
θῆμεν ὅσον ὅσον σίλν; Sch. Οτι σημαίνει το
ελαχισόν. Καλλιςτραῖ^ο δε, νομισμάτιον τι
ελαχισόν.

Στιλψις.

Lycophr. Alex. v. 249. Καλαίθει. Schol.
νυν αὐτῇ τε λαμπρυνεῖ τῇ σίλψει τῶν ὅπλων.

Στιφραω.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 323. F. τα
ὡὰ ὁ ἀρρην παρακολυθῶν καλαφυσᾶ και σιφρᾶ.
Vide *Aristot. de Hist. Animal. I. 840. A.*

Στιφρολής.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 570. F.

Στιχηρως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 42. 3.

Στιχισης.

Lycophr. Alex. v. 425. Schol. Συ δε γι-
νωσκε, ὅτι το δασυ ἐκείναι δυνάται, ὅτε βελέται
ὁ σιχισῆς, ἰσως τοῖς διπλοῖς, &c.

Στιχολοῖω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1021.

* Στιχρῆω. III. 983. A.

Eustath. in Iliad. A. pag. 24. 42. ει και
οἱ νυν στυφνοὶ λοῖσται τῶν σιχυργάνων, μονο-
χρονα τα τοιαυτα εἶναι θέλουσιν.

Στιχρῆμα.

Lycophr. Alex. v. 324. Schol.

Στιχρῆλια.

Lycophr. Alex. v. 817. Schol. ὁ δε Λυκο-
VOL. II. N°. XXVI. 5.

φρών ἀδεία σιχυργίας, πῇ μεν διπλασιαζει τα
συμφωνα, πῇ δε αφαιρεῖται τας διπλοας, &c.

Στλεγλιδοποι^ο.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1044. B.
στλεγλιδοποιῖς τε και λυκυθοποιῖς ταχυ γενε-
σθαι πολλας.

Στοιῖδιον.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 606. B. τε
δε ἱερὰ τα μεν σοῖδια, εχει πινακας θαυμαστας,
εργα τῶν ἐπιφανῶν τεχνιῶν.

Στοιχησοῖω.

Æschyl. Pers. v. 429. κακῶν δε πληθ^ο,
εδ' αὖν ει δέκ' ἡμάλα στοιχησοῖην, εκ αυ εκπλη-
σαιμι σοι. Schol. στοιχησοῖην, ἡοι μελα σπε-
δης και εφεξης και καλα ταξιν λειοιμι, στοιχο-
μυθοῖην.

Στοιχημα.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1040.

Στολιδω.

Eurip. Phæn. v. 1743.

* Στολισμα. III. 998. A.

Eurip. Hec. v. 1156. Γυμνον μ' εθηκαν
διπλυνχε σολίσμα^ο.

Στομαλιμνη.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 280. A. Ὑπερ-
κείται δε τῶν ἐκβολῶν τε Ροδανῆ, λιμνοθαλατῆα
καλυσσι δε σωμαλίμνην. Vide Not. 3.

Στομαλιμνον.

Theocrit. Idyll. IV. v. 23. Και μαν ες σο-
μάλιμνον ἐλαύνεται, &c. Schol. Τας εις θα-
λασσαν εσομωμενας λιμνας εἶω φασι. Vide
Not. 3. ad *Strab. Geogr. pag. 280. A.*

Στραγγαλαω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 43. 40. ὁ μεν Απριης
ζωρήθεισ ανηχθη και στραγγαληθείς ἐλεεύτησεν.

Στραγδρικ^ο.

Hippocr. de Morb. pag. 513. 23. και τό
κρον καλ' ολιδόν ρεει ὡσπερ στραγδρικοῖσι. .
Coac. Prænot. pag. 190. E. τα στραγδρικά.

Στραλαρχ^ο. III. 1063. H.

Pind. Pyth. Od. VI. v. 31. Isthm. Od. V. v. 50. και σράταρχον Αιθιοπων αφοβον
Μεμνονα χαλκοαραν, sc. occiderunt.

Στραλεῖον.

Plut. Apophth. pag. 193. E. Ετι βελευσα-
6 Q σθε

σθε αἰθέρες, εἰαν γὰρ εἴω στρατηγῶ, στρατεύειον
εἶν' ὑμῖν.

Στρατηγήειον.

Plat. Sisyph. III. 389. D.

Στρατιάρχης.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 220. 22.
καὶ στρατιάρχης τε ἐστὶ [sc. Ζωπυρῶ] σφι καὶ
τεχοφυλάξ ἀπεδέδεκτο.

Στρατιάρχος.

Xenoph. Laced. Resp. Cap. 13. §. 4. pag. 92.
Παρεῖσι δὲ περὶ τὴν θυσίαν πολεμαρχοί,
λοχαγοί, πυνήκοι, ξένων στρατάρχαι, &c.

Στρατομανής.

Æschyl. Agam. v. 124. κεδνὸν δὲ στρατό-
μανής ἰδὼν δύο λήμασι δισσας Ἀτρεΐδας μαχι-
μης, &c.

Στρατονικεύς.

Steph. de Urb. pag. 681. D. Στρατονίκηια,
πολις Μακεδονίας — ὁ πολίτης, Στρατονικεύς.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 909. D.
Πήδασον δὲ καὶ ἐν τῇ νυν Στρατονικέων πολίχ-
νιον εἶναι. 975. B.

Στρατονικίεύς.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 975. C.
καὶ Στρατονικίεις δὲ τὰ ῥυσημαῖα μελεχουσιν,
καὶ οὗτοι τὰ Καρικὰ γενεῖς, &c.

Στρατονικίς.

Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag. 322.
12. τῇ Στρατονικίδι γυναίκει διέτρεπετο, &c.

Στρατοπλῶτος.

Lycophr. Alex. v. 1037. Ρῆρας πολίταις
τὰς στρατοπλῶτας ἔρεϊ. Schol. στρατοπλῶτους
καὶ παρακελευομένους πλεεῖν τὸν στρατὸν πρὸ
τὴν Τροίαν.

Στρατωνίδης.

Aristoph. Acharn. v. 596. στρατωνίδης. Sch.
αὐτὸς τὸν στρατεύόμενον, στρατωνίης. Vide Pac.
v. 1142. Schol. Biset.

Στρεβλοκερως.

Eustath. in Odyss. A. pag. 24. 47.

Στρεβλωσις.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 919. 2.
χρωμένῳ τῷ Χαιρέα πρὸς τὰ φονικά, καὶ
ποποτα στρεβλώσεως δεοίτο, &c.

* Στρεβλώτηριον. III. 1103. D.

Joseph. de Maccab. pag. 508. 20.

Στροβήλος.

Lucian. Tragop. pag. 949. B. εἰδ' ἱζοντὰ
Τροχῶν στρόβηλον, &c.

Στροβιλοβλεφάρος.

Orph. de Lap. Achat. v. 31. pag. 234.
στρόβιλοβλεφάρη βασιλῆος.

Στροβύλος.

Theocr. Idyll. E. v. 102. Schol.

Στρογυλευμα.

Aristoph. Thesm. v. 61. Schol. Bourd.

Στρογυλιπλευρος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 327. F. e
Strattide. Κωπαίδων απαλὴν τεμαχὴν στρογ-
γυλιπλευρῶν.

Στρογυλιωδης.

Aristoph. Thesm. v. 58. Schol. Biset. με-
ταφορικῶς ἀψίδας ἐπὶ τῶν λελεῖ τὰς τῶν λογῶν
ῥυθμίας καὶ στρογυλιώδεις συμπλοκάς.

Στρογυλοδινητός.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 112. A.

Στρογυλοειδής.

Lycophr. Alex. v. 89. [88] στρόβιλον. Sch.
στρογγύλως, στρογυλοειδῶς.

Στρογγυλομαί.

Dion. Hal. II. 22. 8. στρογγύλειαι τε γὰρ
ἐν αὐτῷ τὸ σωμα, &c. Vide Not. g.

Στρεθοβαλανός.

Lucian. Ver. Hist. pag. 378. C.

Στρεθοδοικοπανεργία.

Aristoph. Av. v. 1468. Schol.

Στρεθοφάτος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1117. B.
ὑπερκεῖναι δὲ τῶν ἐθνῶν ἢ μετὰ στρεθοφάτων,
παρ' οἷς οὐνεὶς εἰσι μετὰ ἐλαφῶν ἐχόντες, &c.
Diod. Sic. Bibl. pag. 113. 19.

Στρεκίωρ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 170. E.

Στροφοδινεω.

Æschyl. Agam. v. 51.

Στροφώδης.

Hippocr. Prædict. pag. 81. C. Ἐκ στρόφω-
δης υποσασίς ἰλυωδης, υποπελιδος, κακῆς.

Στρυμαϊκος.

Steph. de Urb. pag. 682. C.

Στρυμιαϊος.

Steph. de Urb. pag. 682. B. Στρύμη, πο-
λις — Το εθνικον — Στρυμιαῖος.

Στρυμονιας.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 498. 5.
πλεονῆα δὲ μιν ανεμον Στρυμονίην ὑπολαβείν
μέγαν δα.

Στρυμονιος.

Steph. de Urb. pag. 682. C. Στρυμών,
πόλις Ἀμφιπολεως, — Οἱ οἰκοντες, Στρυ-
μόνιοι. —

Æschyl. Pers. v. 870.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 406. 23.
Στρυμόνιοι, οἰκοντες ἐπὶ Στρυμονί.

Στρυμονις.

Steph. de Urb. pag. 682. D.

Στρωληριδιον.

Phan. Lex. pag. 174. 2. Γερράδια, στρω-
ληρίδια. *Suid. Lex. I.* 476. *Hesych. Lex.*
pag. 215. 1.

Στυλνοποιος.

Soph. Trach. v. 1066. ὁ στυγνός. Schol.
στυλνοποιός δια τας τῶν ἀθλῶν προσάξεις.

* Στυλισκος. I. 1810. B.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 249. C. τας
δ' ὅσον ποδιαῖον το ὑψὺ ἐπιθεμενας στυλί-
σκον, δα.

Στυλω.

Anth. Ep. Gr. pag. 282. Leonid.

Στυμα.

Aristoph. Lysistr. v. 152. Schol. *Biset.*
οθεν το σῦμα, ἡ τε αἰδοις τάσις, ὅταν ἀνὴρ τῆς
ζυνεστίας ἐπιθυμεῖ.

Στυπιν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 22. 24.

Στυφολης.

Plut. de Amicor. Mult. pag. 96. ult.

Στυω. App. 67. E.

Aristoph. Av. v. 1256. Schol. *Biset.* .
Lysistr. v. 152. σῦσις. Schol. *Biset.* σῦειν.
καὶ σῦεσθαι, το αἰδοιον ἐνείνειν. v. 598.
Schol. *Biset.* . v. 869. Schol. . v. 988. Schol.
Biset. . v. 995. Schol. *Biset.* . v. 1180.
Schol.

Στωμυλλαομαι.

Aristoph. Thesm. v. 1082. Στωμυλλωμένη.
Schol. Πολυλαῦσα, ἀμείρολογῶσα, καὶ στω-
μύλλα λαίεσσα. Schol. *Biset.* φλυαρεῖσα —
καὶ στωμυλλᾶσθαι νυν ταυτὸν τῷ στωμύλλειν,
καὶ στωμύλλεσθαι, ἡγεῖν φλυαρεῖν, καὶ αἶαν καὶ
ἀκαιρῶς λαίειν.

Συαλωδης.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 44. B. καὶ το
τὴν ἀκμὴν τεζωε συαλωδή εἶναι, καὶ τὴν θήραν.

* Συβαρίζω. App. 68. G.

Aristoph. Pac. v. 343. Συβαρίζειν. Schol.
Παρα τὴν Συβαρίων τρυφὴν. Φασὶ γὰρ τὰς Συ-
βαρίτας πολυέλεσι χρῆσθαι τραπέζαις, εἶναι
ἐν αὐτῇ τε τρυφᾶν.

Συβαριος.

Aristoph. Pac. v. 343. Schol. Ἡ παρα-
τὰ Συβαρία ἐπιφθάλμα, ἀπερ εἰσι παρ' Ἐπι-
χάρμῳ.

Συβαρικως.

Suid. Lex. I. 51. Ἀθῆν. — Οἱ δὲ βασι-
λικοὶ ἐν ἐξουσίᾳ γενομενοὶ τὰς ἀθῆνας τὰ δημοσια
καταναλίσκειν, Συβαρικῶς τὸν νεὸν κραίπαλᾶν
ἐνήργουσι.

Συγελω.

Anth. Ep. Gr. pag. 26. 1. Συγκαίων,
καὐθις συγελῶντι γελῶν, δα.

Eurip. Erechth. v. 22. pag. 466. Ακολα-
σα δ' ἦθη, λαμπρὰ Συγελᾶν μόνον, Μίσει.

Συγγενειρα.

Eurip. Elect. v. 746. κλεινῶν συγγενέτερι
ἀδελφῶν. Vide Not. Cl. Barnes.

Συγγενεις.

Phil. Jud. de Charitate, pag. 697. A.
Τὴν δὲ εὐσεβείας Συγγενέτιν καὶ ἀδελφὴν καὶ
διδυμὸν ὁλῶς ἐξ ἡς ἐπισκεπτόμεν, δα.

Συγγενικως.

Demosth. Orat. c. Aristog. pag. 502. A.
τὸν αὐτὸν τοῖον τρόπον τέλει καὶ ὑμεῖς, ὧ ἀν-
δρες Ἀθηναῖοι, τὴν πολλὴν οἰκεῖτε συγγενικῶς καὶ
φιλανθρώπως.

Συγγενως.

Plat. de Leg. Lib. X. pag. 897. C.

Συγγευομαι.

Aristoph. Pac. v. 1115. ζυσπλαγχνεύει.
Schol. ζυγγεύεσθε τῶν σπλάγχων.

Συγληθεω.

Eurip. Helen. ψ. 732. Κακὸν γὰρ. οἷς μὴ
ζεβεῖ τα δεσποῖν, Καὶ ξυγγέθη, καὶ ξυνωδίνει
κακοῖς.

* Συγληρασκω. I. 848. C.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 211. 33.
αυξανόμενῳ γὰρ τῷ ζῳαί συνάξονταί καὶ αἱ
φρένες, γηρασκόντι δὲ συγληράσκει, &c.

Isocrat. Paræn. ad Demon. col. 4. 5. ἡ
δὲ τῆς ἀρεῆς κήσις, οἷς ἀν ἀκιδῶδῶς ἐν ταῖς
διανοαῖς ζυναυξήθῃ, μόνῃ μὲν συγληράσκει.

Συγληραω.

Eurip. Incert. Trag. ψ. 132. pag. 508.
Εἶω γὰρ ἂν ἤχω λεκίρα, ταδὲ καλῶς ἐχειν Δί-
καιον ἐστίν, οἷσι συγληράσομαι.

Συγλνοια.

Soph. Ant. ψ. 65. αἰεσα τες ὑπο χθονὸς
ξύγλνοιαν ἴσχειν ὡς βιαζομαι ταδὲ, &c. Schol.
συγλνώμην ἐχειν, &c.

Συγλνωμονεω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 177. D.

Συγλνωμοσυνη.

Soph. Trach. ψ. 1282. Συγλνωμοσύνην.
Schol. ἀντὶ τῆς συγλνωμῆς, οἷς καὶ γνῶμην πα-
τρώων τελοῦ ποιοῦ.

Συγλογυλιζω.

Aristoph. Lysistr. ψ. 974. Συγλογυλίσας.
Hic locus citatur a *Suida* in *Lex.* II. 201.
in Voce Θωμάς.

Συγλομφοω.

Plut. Num. I. 142. 3. f. λεῖται δὲ καὶ το
παμπαν ἀνευ ζιδηρὸς καὶ ἀ δὴ τι λοῖον συγλε-
γομφῶσθαι δια τῶν ξύλων.

Diod. Sic. Bibl. pag. 435. 5. αἱ δὲ πλει-
οσιν ἐμβολαῖς ἀναρρήττεσαι τὰς συγλομφωμέ-
νας ζανίδας.

Συγγραμματοφυλαξ.

Suid. Lex. III. 259. in V. Ρῆτραι.

Συγγραφικως.

Plat. Phæd. I. 102. D. Εοικα, ἐφη, καὶ
συγγραφικῶς ἐρεῖν, ἀλλ' οὐν ἐχει γὰρ πῶς ὡς
λέγω.

Συγκαθαρευω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 108. 8.

Συγκαθεζομαι.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 789. §. 4.

3. f. . pag. 950. 6. Συγκαθεζόμενος γὰρ ἐπὶ
τῆς ἀπηνῆς ἐπηλῆς τὰς ἄλλας βασιλείας. . *De*
Bello. pag. 162. 19.

Plat. Theæt. I. 162. D.

Συγκαθειμαρμαι.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 112. ult.

Συγκαθελκυω.

Æschyl. Sept. c. Theb. ψ. 620. Διὸς θε-
λοντὸς, Συγκαθελκυσθήσεται.

Συγκαθελκω.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 616. 2.

Συγκαθευδηςις.

Hom. Odys. ψ. ψ. 346. Εὐνῆς. Sch. Συ-
καθευδήσεως.

Συγκαθιδρυμι.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 631. A.

Συγκαθορμιζω.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 605. 12. f.
Συγκαθορμισθεῖσιν ὡς φίλοις μέγα τετραρῶν πλοῖ-
ων, &c.

Συγκαθοσιοω.

Joseph. Ant. pag. 788. 23. εὐσεβῆ δὲ
πάντα καὶ τῇ ζώῳ δίκαιοσύνῃ συγκαθωσιω-
μένα.

Συγκαλυπτεος.

Æschyl. Prometh. ψ. 522. ἀλλὰ συγκα-
λυπτέον ὅσον μαλίστα. Schol. β. ἀξίον υπαρ-
χεῖ κρύπτεσθαι.

Συγκαλυπτος.

Æschyl. Prometh. ψ. 495. κνίσση τε κω-
λα Συγκαλυπτῆ. Schol. τὰ τῶν μῆρων ὅσα
Συγκεκαλυμμένα κνίσση. Schol. β. περικεκα-
λυμμένα.

Συγκαλαθηρασις.

Plat. de Leg. II. 930. A. ὅσοι δ' ἀν ἱκανῶν
οἴων παιδῶν, τῆς συγκαλαθηράσεως ἐνεκα καὶ
ἐπιμελείας ἀλλήλων, &c.

Συγκαλαίνωσχω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 604. 34. ὁμολογή-
σας τὴν ἐπιβουλήν — μέγα τῶν Συκαλαίνω-
σθένων ἐθανάτωθη.

Συγκαλατομφοω.

Plut. de Orac. Def. pag. 426. B.

Συγκαλαγραφω.

Συγκαταγραφω.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 112. E. M.
 θαικω, ὃ την ὀψοποιῶν συγκαταγράφως την
 Σικελικὴν, &c.

Συγκαταδεις.

Plut. adv. Colot. pag. 1120. A.

Συγκαταδυσις.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 24. A.

Συγκαταθελικω.

Suid. Lex. II. 602. Naí. Συγκαταθελικὸν
 επιρρημα. εἰς και ορκωμοτικον, &c.

Συγκαταθελικως.

Suid. Lex. II. 38. Η παρὰ Αριστοφ. —
Συγκαταθελικῶς. . Phau. Lex. pag. 344. 2.

Συγκαταθεω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. E. pag. 345. 5.
 Εκελευσε δὲ και τες Περσας συγκαταθεῖν.

Συγκαταθλαω.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 348. ult.

Συγκαταθησκω.

Anth. Ep. Gr. pag. 347. In Alex. Εκθορι
 μεν Τροίη συγκατθανεν, &c.

Eurip. Helen. v. 1418. αλλα τις κεινω
 χαρις, συγκατθανόντι κατθανεῖν;

Συγκαταιθω.

Soph. Antig. v. 1215. εν νεοσπάσι θαλλοις,
 ὃ δη λέλειπτο, συγκατῆθμεν. Schol. συγκατε-
 καίόμεν.

Συγκαταϊγιαομαι.

Joseph. Ant. pag. 765. 5. f. εκεινος τε και
 τες συγκαταϊγιαθέντας απεικλεινεν.

Συγκατακαινω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 986. ult.
 αὐτῷ δη σε τον πατέρα σωζειν δι' εμε, ἢ δι' εκει-
 νον εμε συγκατακανεῖν.

Συγκατακαλυπτω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 652. 23. το δε σωμα
 αὐτῆς θέντες επι κλινιδιον, και συγκαλυψάντες
 εὐελεει τριβωνι, &c.

Συγκατακαω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 688. 38. νομον εθε-
 σαν οπως συγκατακάωνται τοις τέλελευτήκοσιν
 ανδρασιν αἱ γυναικες, &c.. 689. 3. συγκατα-
 κάεσθαι.

Συγκατακειμαι.

Aristoph. Eccles. v. 610. και ταυτας γαρ
 VOB. II. N°. XXVII. 1.

καινας παρὶ τοις ανδρασι συγκατακεισθαι, &c.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 966. 18.

τω λοσπῳ τε δημαρχε σωματι συγκατέκειτο.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 603. 2. f.

Plat. Convin. III. 191. ult. χαίρουσι συ-
 κατακείμενοι και συμπεπλεγμένοι τοις ανδράσι..
Phaedr. 255. E.

Συγκατακλαω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 825. Schol.

Συγκατακοιμαω.

Joseph. Ant. Lib. XII. pag. 603. 12.
 κοσμησας την αυτη θυγατέρα νυκτι ηγαγε προς
 αυτον και συγκατεκοίμησεν.

Συγκατακολαθεω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1162. C.
 — κωμη — Τροία καλυμένη, καλοκία πα-
 λαια των Μενελάω συγκατακολεθησάντων αιχ-
 μαλώτων Τρώων, &c.

Συγκατακομιζω.

Dion. Hal. I. 411. 25. κειχρης τε και
 ζεας — ταις ποταμητοῖς σκαφαις συκατεκό-
 μισαν εις την πολιν.

Συγκατακοπτω.

Plut. Politic. Præcept. pag. 816. A.

Συγκατακρημνιζω.

Joseph. de Bello. pag. 268. §. 9. 12. και
 συγκατακρημνίζονται μεν οι φυλακες αυτω, &c.

Συγκατακταω.

Dion. Hal. I. 46. 42. συκατακτῶμενοι. .
 204. 4. . συκατεκτίσασθαι. . 316. 11. . 368:
 47. . 633. 12.

Diod. Sic. Bibl. pag. 447. 16. την δε νη-
 σον ωμολογησαν αυτω συκατακτίσασθαι.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 439. C.

Demosth. de Cor. pag. 41. 5. Ed. Oron.

Συγκατακτεινω.

Eurip. Med. v. 773. Schol. . Orest. v.
 1089. και συκατέκτανον γαρ

Συγκατακτῆμι. II. 471. G.

Soph. Aj. v. 230. συκατακτῆς. a Cl. Au-
 ctore citatur.

Συγκατακυλιω.

Dion. Hal. II. 38. 28. εχι συκατακεκύ-
 λισται τῳ βαρει της πέρας ἢ των ονοματων σύνθε-
 σις, &c.

Συγκαλαμβανω.

Isoerat. Aeginet. col. 573. 16. Συγκαλει-
ληφότες δ' ἦσαν τινες τῶν ημετέρων φυγαδῶν
τὴν πόλιν, &c.

Diog. Laert. Pyrrh. pag. 595. 11.

Sext. Emp. adv. Logicos. pag. 431. 4. f. .
488. ult. . 489. 4, 6, 15, 17, 15. f. et 5. f.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 460. 5. καὶ
ὁ μὲν Δημοσθενὴς εὐθύς, ἐπεὶ δὲ συγκατέλαβε τὸ
χώριον, &c.

Συγκαλλατῶ.

Dion. Hal. I. 76. 21. εἰκοθε δὲ τι καὶ
βαρβαρικόν — τῷ Ἑλληνικῷ συγκαλλαγαῖναι.

Συγκαλορίζω.

Joseph. Ant. pag. 761. §. 4. 11. . 793.
15. f. ὁ γὰρ αἰεὶ τι περὶ τῆς βασιλείας εὐθυμ-
μενθε, συγκαλορίζεται τὸν θάνατον τε γένε-
νηκόθε, &c.

Συγκαμιγνυμι.

Eurip. Herc. Fur. v. 673. Οὐ παύσομαι
τὰς χάριτας Μυσαῖς συγκαμιγνύς, Ἡδίσαν συ-
ζυγίαν.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 320. 1. Συ-
καμίζας αὐτοῖς τὴν ἀποσκευήν.

Xenoph. Hiero. V. 225. §. 2. 6.

Συγκαμυω.

Anth. Ep. Gr. pag. 64. Philirp. v. 3.

Συκαλαναυμαχέω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 225. 17. καὶ ἀπο-
Ξερχε πρῶτος ἀποσανίας ἐκ τῆς ναυτικῆς συ-
καλαναυμαχῆσαι τὸν βαρβαρόν, &c.

Aeschin. de falsa Leg. pag. 257. A. Cleo-
bulus cum Demaeneto συκαλαναυμάχησε Χί-
λωνα, &c.

Συκαλανεμω.

Dion. Longin. Fragm. pag. 246. 3. f.
Οἷς καὶ τὸν Ἡλιοδώρον συκαλανείμειε τις ἄν, &c.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 380. 99.

Συκαλαπαίεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 580. 7. συμπίπ-
τοις ἀλλήλους συκαλαπάτεν, &c.

Συκαλαπαυω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 23. 48. αὐτὴν
αὐτοῦ αὖς ὁ ποιητῆς, συκαλαπαύει καὶ τὸ βιβλίον.

Συκαλαπιπῶ.

Dion. Hal. II. 155. 39. παραινέει τε μὴ
συκαλαπίπειν ταῖς τύχαις, μηδ' &c.

Συκαλαπλέκω.

Dion. Hal. II. 201. 29. καὶ εἰ γε βεληθεῖς
ἐκώμιον αὐτὴν γράφειν, λόγους τινὰς συκαλα-
πλέκω τοῖς ἐπαινοῖς νομῶς. forte ανομούς vel
ἀλοπῶς. Vide Not. Sylb.

Plut. Solon. I. 175. 3. καὶ τῶν πολλοῦκων
πολλὰ συκατέπλεκε τοῖς ποιήμασιν, &c. Τι-
mol. II. 122. 5.

Συκαλαπολεμῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 521. 41. ἐπηγεί-
λατο τριακοσίαις ναυσὶ συκαλαπολεμήσειν τὰς
Ἀθηναίους. . 678. 34.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 926. C.

Συκαλαπρατῶ.

Demosth. Orat. de Pace. pag. 24. A. Συ-
κατέπραξαν. . *De Chersoneso. pag. 38. B.*
Συκαλαπραξαμένω.

Συκαλαρριπῶ.

Eustath. in Il. A. pag. 25. 31. οὐλίνα Τε-
νὴν διαβολὴ μὲν μήρυιαις — συκατέρριψε —
εἰς θάλασσαν, τῇ ἀδελφῇ &c.

Lucian. Charon. pag. 170. C. εἶλα Συγ-
κατέρριφθέντες αὐτῷ, &c.

Συκαλαρχω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1073.

Συκαλασκαπῆς.

Lycophr. Alex. v. 222. Τῶν αὐθόμαιμων
Συκαλασκάπῃ Πρύλιν, &c.

Συκαλασκαπῶ.

Eurip. Orest. v. 733. Συκαλασκάπῃσις αὐ-
τῆς. Schol. Συκαλαχωννύεις, συναναιρεῖς,
Συνδιαφθείρεις καὶ τῆς. τὸ καλασκαπῆν κυ-
ριῶς ἐπὶ πολεως· ἐνλαυθα δὲ καλαχρηστικῶς εἰρη-
ται. . *Phaen. v. 891.* ὦ ταλαινα Συκαλα-
σκάπῃ πόλι, &c. . *Rhes. v. 391.*

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 845. A.

Συκαλασκεδάζω.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 408.
§. 16. Ἀνασας ὁ Σευθῆς συνεξέπτε, καὶ Συγ-
καλεσκέδασε τῷ μὲν αὐτοῦ τὸ κερας. Vide
Suid. Lex. II. 264. καλασκεδάζειν.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 151. E.

Συκαλασπασίς.

Suid. Lex. I. 309. 7. πρῶτος τῶν θη-
ρίων Συκαλασπάσεις. Sed *Polyb. Hist. Lib.*
IV. pag. 386. 22. habet Συκαλασπάσεις,
quod magis probat. Cl. Kusterus.

* Συκαλασπαω.

* Συγκαλασπαω. App. 70. B.
Lucian. de Morte Peregrini. pag. 1002.
 A. ὡν εἰ δυο συγκαλασπάσας εμπροσθίαις εἰς τὴν
 πυραν, &c. pag. 17. A. 122. A. 212. D.
Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. E. pag. 397. 6.

Συγκαλασπειρω.

Heliod. Aethiop. Lib. III. pag. 148. 1.
 τὴν δὲ συγκαλεσπαρμένην αὐτοῖς θεολογίαν ἡγ-
 νόηκα.

Συγκαλασασιαζω.

Plut. Philopæm. II. 388. ult. καὶ λεγου-
 σαις ταῦτα φανερώς συνηγωνισάτο, καὶ συγκαλ-
 εσασίασεν τὴν πόλιν ἐπὶ τῶν Ἀχαιῶν. |

* Συγκαλασασις. App. 70. B.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 386. 22. .
 391. 3. f. ἐξ οὗ συνεβαινε τὴν μεν ἐκ τῆς συλ-
 καλασάσεως ἡττηθέντας.

Συγκαλασρεφω.

Isocrat. Orat. ad Philipp. col. 157. 15.
 Ed. Bas. καὶ τὴν ἀφισαμένους τῆς ἀρχῆς τῆς
 βασιλεως συγκαλασρεφόμεθα.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. H. pag. 557. 6.
 συνδόξαν πασι τοῖς ἀριστοῖς τῶν συγκαλασρεφί-
 μένων τὴν ἀρχήν.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 422. 90.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1006. A.
 καθαπερ οἱ Ἀλεξανδρῶν συγκαλασρεφόμενοι τὴν
 Ἀσίαν.

Συγκαλαθειμενως.

Phan. Lex. 23. 1. Ἀθελῶς, ἀθεσμως, ἢ
 συγκαλαθειμενως. . *Hesych. Lex.* pag. 32. 1.

Συγκαλαλεινω.

Hippocr. de Articulis. pag. 833. 2. f.
 ἅμα μεν συγκαλαλεινέτω, ἅμα δὲ &c.

Συγκαλαληκομαι.

Marc. Ant. de Reb. suis. pag. 140. 2. f.
 συγκαλαλήκονται τοῖς κατ' αὐτὰς ἐργοῖς, ἀκούει
 καὶ ἀσπείρει. Vide Not. Cl. Gatak.

* Συγκαλαφαγω. IV. 4. G.

Plut. Thes. I. 20. 9. συνεσθιέναι, καὶ
 συγκαλαφαγεῖν ἀλλήλοις.

Steph. Thes. App. 70. B.

Συγκαλαφευγω.

Dion. Cass. Hist. pag. 80. D.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 593. B.
 καλαφυγόντες εἰς τὸ τῆς Ἀρριμίδος ἱερὸν, συγ-
 καλέφυγε, &c.

Joseph. de Bello. pag. 246. §. 4. 2.

Συγκαλαφρονεω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. Lib. I. pag.
 705. 4. f. ἐπ' αὐτὸν ἤλαυνε τὸν Σπαρτιάκον
 συγκαλαφρόνησας, &c.

Συγκαλαχραομαι.

Clem. Alex. Strom. pag. 841. 17. κατὰ
 κόρως τῇ καλεπείδῃ συγκαλαχρώμενοι ἰστορία.

Συγκαλαψευδομαι.

Aeschin. de falsâ Legat. pag. 268. C.
 Ἀριστοφάνης με συγκαλεψεύσατο, &c.

Συγκαλεδω.

Plut. de Amicor. Mult. pag. 94. A.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 386. E.
 ωνησομαι φασιανικόν, ὃν συγκαλεδομαι σοί.

Συγκαλεπειδω.

Eustath. in Iliad. H. pag. 557. 31. ἐνλα-
 θα δὲ καὶ διασκευὴ γενή ἐπελευστικῶς καίτοι
 συγκαλεπειδομένη τῷ καιρῷ.

Συγκαλεσθιω.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 357. E.
 Ἀφύαι — καὶ τ' ἄλλα ὅσων συγκαλεσθόμεν
 τας ἀκανθας, &c.

Συγκαλευνασις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1074.

Συγκαλευχομαι.

Soph. Ant. v. 1339. Ἀλλ' ὦν ἐγὼ μεν, ταυ-
 τα συγκαλευζάμεν.

Συγκαλεχω.

Plat. Cratyl. I. 404. A.

Συγκαληφορησις.

Aristoph. Equit. v. 826. Schol.

Συγκαληρηφης.

Lycophr. Alex. v. 1279. Στυλὸν Σιβυλ-
 λης ἐστὶν οἰκητήριον Γρῶν βερεθρῶ συγκαληρηφὲς
 εἴης.

Συγκαλοικεω.

Soph. Oed. Col. v. 1322. τῆς δ' δυσφίλης
 γερῶν γερῶν συγκαλοῖκεν πόντον πλεῖραν μα-
 ραίνων.

Plut. Pericl. I. 361. 14.

Συγκαλοικίζω.

Soph. Trach. v. 544. τα δ' οἷα πασχω
 συγκαλοικισμένη.

Συγκαλιολισθαινω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 18. 40. Συγκαλιολισθαινώσης της αμμου της παρα τα χείλη.

Συγκαλορθω.

Dion. Hal. I. 392. 43. αλλα Συ γε τοσ-
σθον απεχεις τε πραττειν και συγκαλορθεν ημιν
των κοινή χρησίμων, ωσε &c.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 918. A.

Συγκατρυω.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 358. C.
Θώραξ — εκ δερματων ζαπρων συγκεκατρυ-
μένω, &c.

* Συγκαυσις. *App. 70. D.*

Plat. Tim. III. 83. A. μελαίνει μεν υπο
παλαιας συγκαύσεως.

Συγκελευω.

Eurip. Iph. in Aul. v. 892. Ουκ εών, η
συγκελεύων παιδ' αειν θανατημένην ;

Συγκεραυνω.

Eurip. Bacch. v. 1101. δρυίνες συγκεραυ-
νῆσαι κλαδεις, &c.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 628. B.
ex *Archiloch.* οἶνω συγκεραυνωθείς φρενας.

Συγκερικίζω.

Plat. Politic. II. 310. 2. f.

* Συγκεφαλαιωσις. *II. 158. G.*

Plat. Def. III. 415. B. Υποθεσις, αρχη
αναποδείκτω. συγκεφαλαίωσις λογε.

Συγκεφαλαιωικω.

Eustath. in Odyss. E. pag. 204. 5.

* Συγκηδεσης. *II. 182. B.*

Hesych. Lex. pag. 872. 2. Συγκηδεσαι,
οι της νυμφης και τε γαμβρου γονεις.

Dem. pro Phorm. pag. 602. 2.

Συγκινημα.

Aeschyl. Pers. v. 412. Schol.

Συγκλαιω.

Anth. Ep. Gr. pag. 25. ult. Lucill. Αλ-
λ' ος μεν κλαιοντι, και εςυγνωμένω ομμα, Συγ-
κλαιων, καυθις συγκελόωντι γελων, &c.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 1070. Schol.

Lucian. Lucius. pag. 653. A.

Συγκλασις.

Arrian. Exp. Alex. pag. 10. 15. φοβερα
δε και της φαλαγγος η συγκλασις, βιαια δε η
των ιππεων εμβολη.

Συγκλασμος.

Suid. Lex. I. 490. Γομφιασμός. ο συγ-
κλασμός. . *Phan. Lex. pag. 180. 3.*

Συγκληρονομω.

Dion. Hal. I. 224. 14. ε συγκληρονομειν
ου μονον των χρηματων, αλλα και της βασι-
λειας οφειλεις, &c.

* Συγκληρικω. *II. 30. B.*

Lucian. Alex. pag. 485. B.

Συγκληνης.

Aristoph. Ran. v. 1329.

* Συγκλονεω. *II. 264. D.*

Lycophr. Alex. v. 45. Schol. των δε πλοί-
ων — συγκλονεμένων της ανδρας εσθιασιν.

Anth. Ep. Gr. pag. 461. In Scyllam.

Συγκλωσις.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. II. §. 3. 2.
pag. 39. . *Lib. III. pag. 85. ult.* και την
συμμητρομένων σύγκλωσιν, &c.

Συγκνισσω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 395. F.
συγκεκνισωμένων δε τινων κρεων ζωμω, &c.

Συγκοιλαινω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1074.

Συγκοινοω.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 550. 11.
τα αποδησομενα εκ των κινδυνων συνεκοινώ-
σαντο οι στρατιώται τοις Σαμίοις.

Συγκοινωνεω.

Aristoph. Lysistr. v. 1131. Schol.

Epist. ad Philipp. IV. v. 14. πλην κα-
λως εποιησατε συσκοινωνήσαντες με τη θλίψει.

Dion. Cass. Hist. pag. 48. B.

Demosth. c. Eubul. pag. 536. B. συσκε-
κοινωνήκαμεν της δοξης ταυτης οι καλεσασιασ-
μένοι.

Hippocr. de Articulis. pag. 840. E.

* Συγκοινωνος. *App. 70. G.*

Epist. ad Phil. I. v. 7. Συγκοινωνούς μου
της χαρις παντας. υμας ούλας.

Συγκοιλαζομαι.

Lycophr. Alex. v. 848. Schol. pag. 95.

Συγκοπιω.

Epist. S. Ignat. ad S. Polycarp. §. 6. 5.
pag. 9. Συγκοπιᾶτε αλληλους, συναθλειτε, &c.

Συγκοπος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 133. 28. την δε μη-
τερα, ζήσαν το σωμα παρὰ τον πόλεμον,
σύγκοπον γενέσθαι.

Συγκοπίω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 373. A. εἰω
δ' εἰρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλῖα, Τα Σύγκοπια
λαχανα &c.

* *Συγκορυβανῖαω.* App. 71. A.

Suid. Lex. II. 352. Κορυβανῖα. — και
Συγκορυβανῖασαντες, συμμανέντες. Ο δε στρα-
τοσύγκορυβανῖασαντες και ἐπαλαλάξαντες απαν-
τες, &c.

Plat. Phædr. III. 228. B.

Συγκορυφω.

Dion. Hal. II. 227. 50. και ουδε ταυτα
συγκορυφώσας, της Πλατύνειων μεμνήται πολι-
ορκίας.

Συγκραῖω. II. 140. E.

Lucian. Amores. pag. 563. C. τερπνοῖερα
γὰρ Ἀφροδίτῃ μέλα Διονυσέ, και το παρ' ἀμ-
φοῖν ἡδὺ, σύγκρατον.

Συγκραῖυνω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1006. C.
και τοῖσι προαύξεσιν, οἷα συμπροαύξειαι,
και οἷα συγκραῖύνειαι.

Συγκρημνίζω.

Polyb. Hist. Lib. VIII. pag. 747. 28. το
δε πλεον αὐτῶν μερῶ ἀπωθεμενον και συγ-
κρημνίζομενον ἐν τῇ ταφρῇ διεφθόρη.

Συγκριμαῖον.

Marc. Ant. de Reb. suis. pag. 247. 5.

Συγκροῖστι.

Phæv. Lex. pag. 172. 1. Γελως συκροῖ-
σι, ὁ ἀκρό και ἀσεμνός, ἐκ μέλαφορας τε
μέλα κροῖ χειρῶν και ποδῶν γενομενος γέλω-
τος. *Suid. Lex. I. 471.*

Συκρίζω.

Joseph. Ant. pag. 768. §. 5. 14.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 316. C. και
αὐλῶνες εὖ συνεκλισμένοι. . pag. 811. D. Συν-
έκλινεν.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 272. 8. ἡ δε
Πυθίη σφι ἔχρησε, συκρίζουσι Βατῶν Κυρηνην
της Λέουης ἀμεινον πρήζειν.

* *Συκρίσις.* App. 71. C.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 302. 22.
VOL. II. N°. XXVII. 2.

μεν δὲ γε Ευρυλεων των συκρίσεων περιε-
νέο τετρα τε πάθε.

Συκυβεύης.

Æschin. Orat. in Timarch. pag. 179. A.
μεθυσθέντες γὰρ πόσε και αὐτοί, και των συγ-
κυβεύων τινες, &c. . B.

Συκυκλω.

Plat. Politic. II. 269. C. Hic locus cita-
tur a *Dem. Phal. de Elocut. §. 5. pag. 5.*

Συκυνηγέω.

Eurip. Phæn. §. 153. Schol.

Plut. Alex. IV. 59. 1. γράψον το πως
εχεις, και μη τινες σε των Συκυνηγέων ἐγ-
καλέλιπον, ινα δικην δῶσιν. . *De Amicor.*
Mult. pag. 97. A. . Apophth. pag. 173. D.
Πρώτος δε πρώτοβολεῖν ἐκελευσε των Συκυνη-
γέων τες δυναμενες και βελομένους.

Diod. Sic. Bibl. pag. 167. 27.

Συκυριολογέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 193.

Συγκωθωνίζω.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 19. E. δια τι
οἱ σπόγγοι Συμπινεσι μεν, συγκωθωνίζονται δ' ἔ.

Συγκωμάζω.

Pind. Olymp. Od. IA. §. 16. Ενθα συγ-
κωμάζα'. *Schol.* Συγκωμάσατε και συγχο-
ρεύσατε. *Schol. Νεωλ.* συκωμάσατε. τούτεσιν,
οἷα χορεύεσθαι ὑμνήσατε, &c.

Lucian. de Saltat. pag. 503. D. . Somn.
pag. 706. C. — συμπίνου τῷ θεῷ και συγ-
κωμάζου, &c.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 414. E. .
pag. 603. E. ἀναπηδησας πρὸ τον Ζηνωνα,
ἐπεισεν αὐτὸν συγκωμάσαι αὐτῷ πρὸ Ἀριστο-
κλέα, &c.

Συγκωμος.

Eurip. Phæn. §. 802. Schol. . Bacch. §.
1171. Ορῶ γε, και σε δεξομαι σύγκωμον, ὦ.

Aristoph. Acharn. §. 263.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 482. D. ex
Anaxandride. Δὸς δη τον χό' αὐτῷ σύγκω-
με, &c.

Συγκωμῶδεω.

Lucian. Piscat. pag. 210. C.

Συγχαίνω.

Plut. de vit. Ære alieno. pag. 830. C. e
Cratete. Και μην Μικυλον εἰσειδον — των ἐριων
χαίνουσα, γυναικα τε συγχαίνεσαν, &c.

Συχαλλεω.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 488. F.
 ένα μὲν γὰρ εἶναι πύθμενα τοῦ καλὰ τοῦ κῦτ·
 συχαλλεόμενον ὅλη τῇ ἀγείῳ. . 503. E.

Συχαρηλικ.

Joseph. de Bello. Lib. IV. pag. 310. 16.
 καὶ συχαρηλικὰ προσφερεσθαι ψηφίσματα.

Συχαρίζω.

Plut. de Audit. pag. 44. E.

Συχειροπονεω.

Lucian. Lexiph. pag. 525. C. καὶ αὐτὸ
 ὁλίγα συχειροπονήσας, &c.

Συχιλίαρχ.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 918. §. 5.
 22. ὥστε καὶ οἱ συχιλίαρχοι παιδιὰν ἐποιοῦντο
 αὐτόν.

Συχορδία.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 183. F. e
Sophocle. . Lib. XIV. pag. 635. C.

* Συγχορηγεω. IV. 573. B.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 436. 5. f. δεό-
 μενοι σφισι βοηθεῖν καὶ συχορηγεῖν εἰς τὰς πε-
 ριεσῶτας καιρὸς. . pag. 556. Cap. 55. 7.

Συγχορη.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1077.

Συγχεστησιαζομαι.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. §. 369. pag.
 66. Ed. *Huds.* ὅς [Μύσκελλ·] ἐν Δελφοῖς
 συγχεστησιαζόμεν· τῷ Ἀρχία τῷ Συρακέσας
 κίσαυτι.

Aristoph. Equit. §. 1089. Schol.

Συγχρονεω.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 599. C.
 Ἐν τῇσι οἱ Ἑρμησιανὰς σφαλλεῖται συγχρονεῖν
 οἰόμεν· Σαπφῶ καὶ Ἀνακρεόντα, &c.

* Συγχρορίζω. IV. 647. D.

Aristoph. Acharn. §. 850. Schol.

Συγχρωζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 94. 36. διὰ τὴν ἀπο-
 τῶν θείων βαφὴν καὶ σύνδεσιν συγχρωζέσθαι.

Συγχρωμαλίζω.

Phar. Lex. pag. 145. 3. Ἀχροίην, ὁμο-
 χροίαν, καὶ συγχρωμάτισον.

Συζυμω.

Lycophr. Alex. §. 640 Schol. Νασός.

κυρίως ἀρτὸ συζυμωθεὶς μέλα μελί·, καὶ
 σαφιδων, — νυν δὲ ἀπλῶς τὸν ἀρτὸν εἶπε.

Συζωμα.

Æschyl. Suppl. §. 471. Τι σοὶ περαίνει
 μηχανὴ συζωμάτων.

Συζωννυμι.

Aristoph. Thesm. §. 262. Σύζωσον ἀνύσας.
Schol. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ συζωννύω, συζώννυμι,
 συζώσω. . §. 663. *Ξυζωσαμένας. . Lysistr.*
 §. 536. συζωσάμεν·.

Συνηήτης.

Steph. de Urb. pag. 36. D. Vide infra
 in Voce Συνηηικ·.

Συνηηικ·.

Steph. de Urb. pag. 683. I. Συήνη, πόλις
 Αἰδυπ· — ὁ πολλῆς, Συνηήτης. Το κήηικον,
 Συνηηικόν.

Συῖδιον.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 298. 2.

Συκαμινίτης.

Steph. de Urb. pag. 684. F. Συκάμινον,
 πόλις Φοινίκων. Το ἐθνικόν, Συκαμινίτης.

Συκιδιον.

Aristoph. Pac. §. 597. Καὶ τὰ νεὰ συκί-
 δια, &c. Vide Not. Cl. Fl. *Christ.* pag. 171.

Συκίζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 210. Pallad. Βρω-
 μάλα μοι χοίρων συκιζόμενων προεθηκας, &c.

Συκοπεδιλ·.

Aristoph. Equit. §. 526. Vide Schol.

Συκοφορ·.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 269. A. ἡ
 μὲν ἐλαϊόφυλ· καὶ συκοφόρ· ἐκλείπει, τ' ἀλ-
 λα δὲ φύεται.

Συληήτεια.

Eurip. Herc. Fur. §. 377.

Συληήωρ.

Æschyl. Suppl. §. 934. Οὐ γὰρ ξενουμαι
 τὰς θείων συλήτορας.

Συλλαβοπευσιλαβήτης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 162. B.
 Vide *Animadv. Cl. Casaub.* ad loc. pag.
 293. 55.

Συλλαφυσσω.

Lycophr. Alex. §. 1267.

ΣΥΛΛΕΑΙΝΩ.

Dion. Halicarn. II. 309. 25.

ΣΥΛΛΗΠΤΙΚΩΣ.

Eurip. Phæn. v. 147. Schol.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 303. Schol. πάλιν δε, συλληπτικῶς ἐχρησάτο τῷ τρόπῳ.

Lycophr. Alex. v. 1215. Schol.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 756. Αὐθέναι Ἀμύκοιο. Schol. συλληπτικῶς εἶπεν Φονέας Ἀμύκε τες Ἥρωας.

ΣΥΛΛΗΨΕΥΩ.

Lycophr. Alex. v. 7. Schol.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. v. 680. pag. 122. συλληψεύουζας αὐτῷ πολεμαρχεῖν.

Suid. Lex. I. 482. Γίσανωδης. Ἐδοκεῖ γὰρ — ἐς ἀγχινοῖαν τῶν συλληψεύοντων ἀπαντῶν πολυπλοκώτερον.

ΣΥΛΛΙΠΑΙΝΩ.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 342. A. οὐ γὰρ δύναται συλλιπαίνεσθαι καμινευόμενον ἐν τῇ νησῷ. Vide Not. 2. Cl. Casaub.

ΣΥΛΛΟΓΙΣΕΩ.

Plat. de Rep. II. 517. C.

ΣΥΛΛΟΧΙΗΣ.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 34. 4. τῶν οἱ συλλοχίῃων διεφθαρμένων, &c.

ΣΥΛΛΥΣΣΑΩ.

Anth. Ep. Gr. pag. 442. Adespot. Καὶ συνελυσσῆθη χεῖρ ἀνέρι.

ΣΥΜΒΑΔΙΖΩ.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 57. 4. f. ἡζίε τε, τῷδε τοῦ παν μαθὼν περὶ αὐτῶν, καὶ αὐτῷ μὲν συμβαδίζειν αὐτοῖς περὶ τὸν πάρερα.

* *Συμβακχεύω. I. 632. D.*

Eurip. Bacch. v. 725. πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρεον, καὶ θῆρες.

Plat. Phædr. III. 234. D.

ΣΥΜΒΑΚΧΗ.

Eurip. Ion. v. 717. λαίψηρα πηδᾶ Νυκτιπολοῖς ἀμα συμβάκχαῖς.

ΣΥΜΒΑΚΧΩ.

Eurip. Troad. v. 500.

ΣΥΜΒΑΘΒΑΡΙΖΩ.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 376. 40. ο δε, καὶ ἠθέλησεν, ἀλλὰ οἷον συνεβαρβάρισεν καὶ αὐτῷ τῷ Τρωϊκῷ ἀλαλήτῳ.

ΣΥΜΒΑΡΕΥΩ.

Steph. de Urb. pag. 639. H.

ΣΥΜΒΕΒΑΙΩ.

Clem. Alex. Strom. pag. 569. 23. ναὶ μὴν καὶ τὰ κηρύττειν τὴν ἀληθεῖαν συμβεβαίοντες ἐργῶ, &c.

ΣΥΜΒΕΛΗΣ.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 58. 2. f.

ΣΥΜΒΛΑΣΑΝΩ.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 324. 2.

ΣΥΜΒΛΗΣ.

Orph. Argonaut. v. 683. Ἀλλὰ καλεῖσθαι — ἑμβλήτες πιπρυσιν ἐπ' ἀλληλαῖσιν ἰοῦσαι.

ΣΥΜΒΟΛΗΣΙΣ.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 37.

ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΤΕΡΩΣ.

Lycophr. Alex. v. 212. Schol. pag. 30. καὶ ἀλλὰ μυρία περὶ τὸν Διονυσον, ἧσι τὸν οἶνον συμβολικώτερος τελέμενα, &c. . v. 356. Schol. pag. 44.

* *Συμβεβλήτης. I. 772. F.*

Plat. de Leg. II. 921. A.

ΣΥΜΒΥΩ.

Aristoph. Vesp. v. 1105. ἑμβεβυσμένοι. Schol. πυκνωσάντες εαυτοὺς καὶ καμψάντες διὰ τὸ γῆρας.

ΣΥΜΜΑΓΜΑ.

Hesych. Lex. pag. 393. 2. . Phæn. Lex. pag. 326. 1. in Voce Ευθυνηρία.

ΣΥΜΜΑΙΝΟΜΑΙ.

Joseph. de Maccab. pag. 511. §. 10. 22. μὴ συμμανῆς καὶ ζῶ τοῖς ἀδελφοῖς ζῶ τὴν αὐτὴν μανίαν;

ΣΥΜΜΑΡΠΩ.

Eurip. Cycl. v. 396. φῶτε συμμάριψας δύω ἑσφάζ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ρυθμῷ τινι.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 360. 5.

ΣΥΜΜΑΣΙΓΩ.

Lucian. adv. Indoct. pag. 868. C.

ΣΥΜΜΑΧΙΚΩΣ.

Isocr. de Pace. pag. 387. 3. f. Ed. Cant. μὴδὲ δεσποτικῶς, ἀλλὰ συμμαχικῶς αὐτῶν ἐπιστάζωμεν.

Suid. Lex. II. 224. in V. Καθιπόμενοι. . III. 36. 2. f. Vide Not. 11.

Συμμεταρμόζω.

Συμμεθαρμοζω.

Dion. Halicarn. II. 311. 12.

Συμμεθισαω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 97. A.

Συμμεθισημι.

Plut. de Adulat. &c. pag. 53. B. συμμεθισαμένε &c. . pag. 63. C.

Clem. Alex. Pædag. pag. 277. 12.

Συμμεθυσκω.

Plut. de Amic. Mult. pag. 97. A. και φιλοπόλαις συμμεθυσκομένε, &c. . pag. 124. C. . 613. A. — τες Περσας ορθως φασι μη ταις γαμέλαις αλλα ταις παλλακίσι συμμεθύσκεσθαι και συνορχεῖσθαι.

Συμμεθυω.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 6. F. Συνεμέθουε δε τω Φιλοζενω ηδεως ο Διονύσιος.

Συμμειωω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 768. 41.

Συμμελαινω.

Plut. de Socrat. Genio. pag. 587. C. καπνω δε Συμμελαινηναι το των πολεμιων οικητήριον, &c.

Συμμεμελεσημενως.

Hippocr. Mochl. pag. 864. G. παλαια συμμεμελεσημένως, τα μηκεα και υψεα και εὔρεα.

Συμμεριςτρια.

Æschyl. Pers. v. 705. Schol. ὦ ευγενες γυναι ξύννομε και ξυμμερίςτρια των εμων λεκτρων, &c.

Συμμεστρανησις.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 24. A.

Συμμελαβαινω.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 758. §. 6. 20. μηδε συμμελαβῆναι ταις ελπισι φανερωσ ἤδη μελαβαινεσης της τύχης, &c.

Lucian. de Morib. Philosoph. pag. 27. A. συμμελαβαίνει γαρ τι τε παθεα αμα τω δήγματι, &c.

Συμμελαδιδωμι.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 382. 15. ουτε τοις Αποκλήτοις Συμμελαδόντες, ουδε &c. . 532. 10. f.

Συμμελακινεω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 18. 41.

Συμμελακλινω.

Clem. Alex. Pæd. pag. 201. 7. και μη συμμελακλιθῆς επ' αἰκῶνα μετ' αυτης.

Συμμελακοσμεω.

Plut. Alex. IV. 65. 9.

Συμμελαλαμβάνω.

Joseph. Ant. Lib. V. pag. 305. 7.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 285. 2.

Συμμελαπιπιω.

Anth. Ep. Gr. pag. 487. 3. f. Τω μελαβαλλομένω συμμελέπιπιε θρόνω.

Dion. Hal. I. 94. 42. να μη συμμελαπίπιη τα κοινα δικαια ταις των αρχούων ἐξουσίαις, &c. . II. 8. 1.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 285. A.

Συμμελασρεφω.

Aristoph. Lysistr. v. 972. Schol. Bisset. ξυγλογυλίσας δε, μελασρεψας, ξυμμελασρέψας, &c.

Συμμελασχεω.

Eurip. Bacch. v. 62. Εγω δε Βακχαις, εις Κιθαιρωνος πύχας Ελθων, ἵν' εισι, συμμετασχῆσω χορῶν.

Συμμελαλιθημι.

E. Polyb. Hist. pag. 1065. 26.

Συμμελεωριζω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 97. D.

Συμμελισχω.

Soph. Ant. v. 543. και ξυμμελίσχω και φερω της αιτίας.

Συμμελοικεω.

Plut. Num. I. 160. 5. f. και γαρ συμμελόκησεν εις Ρωμην αυτω, &c.

Συμμελοικιζω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 58. 4.

Συμμελειαζω.

Dion. Hal. II. 18. 40. ἡ δ' εν τοις χρόνοις των μοριων συμμελειάζεσα το μελικον σχῆμα, &c.

Συμμηγευσις.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 125. 5.

Συμμηγευω.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 85. ult.

Συμμηχαναω.

Aristoph. Thesm. v. 927. Schol. Bourd. Συμπαναρξέων εκεινω και συμμηχανώμενω τι κακον.
Xenoph.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. A. pag. 74. 4.
Ὡς ἐν ἐμῷ, ἐφη, μηδεποῖε ἀμελήσουσιν τοῦ τα
ἐπιηδεῖα τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, &c.

Plut. Alex. IV. 94. 2. f.

Συμμιαίνω.

Joseph. de Bello. Lib. IV. pag. 292. §.
3. 18. ἀμα τε τοῖς εἰς ἀνθρώπους ἀδικήμασι
συμμιᾶναι καὶ το θεῖον.

Συμμιᾶ.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 349. 10. f.
Σύμμιᾶ τῆσι γυναῖξι κοπῆσθαι τε τὰ μέγιστα
προθύμως, καὶ &c.

Συμμικῆρον.

Plat. de Leg. II. 828. C.

Συμμικῶς.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 58. A.

Συμμιμεομαι.

Plat. Politic. II. 274. D. ὃ συμμιμού-
μενοι καὶ ξυνεπομενοι τον αἰ χρόνον, &c.

Συμμισεω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 18. 24. καὶ Συμ-
μισεῖν τοῖς φίλοις τὰς ἐχθρας, καὶ συναλᾶπτον
τὰς φίλους.

Συμμιναομαι.

Demosth. in Steph. pag. 619. C. ταῦτα
Συμμιμένησθε μοι.

Συμμνημονευω.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 83. ult. .
239. 2. f. . 273. §. 22. . 309. 7.

Plut. de Ira Cohibend. pag. 460. A.

Συμμοιραω.

Marc. Anton. de Reb. suis, pag. 43. 9.

Συμμολπῶ.

Eurip. Ion. §. 164. Οὐδεν σ' αὖ φόρμιγγ
αὖ Φοῖβε Σύμμολπῶ τοξῶν ρυσσάει' ἄν.

Συμμονη.

Plut. de Stoic. Rep. pag. 1054. F.

Συμμονοω.

Joseph. Ant. pag. 126. §. 1. 10. καὶ συμ-
μονωθεὶς ἀνεδίδασκεν αὐτῷ χρῆ ποιεῖν. . pag. 830.
15. f.

Συμμορφίζω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1104.

Συμμοχθεω.

Eurip. Iph. in Taur. §. 690. Ταῦτ' ἐστὶν
ἡμῖν, εἰ ὅς ἐ συμμοχθέντ' ἐμοὶ Κτενῶ.

Vol. II. N°. XXVII. 3.

Συμμυεω.

Plut. Alex. IV. 6. 5. λείπει δὲ Φιλίππῳ,
ἐν Σαμοθρακῇ τῇ Ολυμπιάδι συμμυθεὶς, &c.

Συμμυσίς.

Hippocr. de Superfæt. pag. 263. 53.
Κληρῶ δὲ γινέσθαι καὶ ἀπο συμμύσι, καὶ ἀπο
παρώσι, &c.

Συμπαθῆν.

Anth. Ep. Gr. pag. 458. Antipatr. το
δ' εἰς παίδων ἐκλασε συμπαθῆν.

Συμπαιανίζω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 163. 20. οἷς
ἀμα τε παντὶ στρατοπέδῳ Συμπαιανίζοντος, &c.

Συμπαιδαγωγέω.

Themist. Orat. XVIII. pag. 225. A.

Συμπαικῖρια.

Anton. Liberal. Metam. XXI. pag. 110.
2. ἐλθόντα δ' εἰς τὸ οὐδ', Ἀρλεμίδῳ ἐγένετο Συμ-
παίκῖρια καὶ συνήθης. . XXIX. 3. pag. 148. .
XXXII. pag. 162. ult. Vide Not. Cl.
Berkel. pag. 280.

Συμπαιώ.

Soph. El. §. 730. Μέγιστα συμπαίεσι Βαρ-
καίοις ὄχοις

* Συμπανηγυρίζω. App. 1584. G.

Aristoph. Pac. §. 341. Schol.

Dion. Hal. I. 220. 44. Συνέθουν τε καὶ
συνεπανηγυρίζον, &c. . II. 65. 15. τὰς Συμ-
πανηγυρίζοντας.

Plut. Dion. V. 174. 6.

Συμπανηγυρίζαι.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 34.

Συμπανερφέω.

Aristoph. Thesm. §. 927. Schol. Bourd.

* Συμπανερφέω. App. 75. C.

Plut. de Adul. &c. pag. 64. C. συνεργεῖν
γὰρ δεῖ τῷ φίλῳ, μὴ συμπανερφεῖν, &c.

Συμπαράβαλλω.

Just. Mart. Quæst. &c. pag. 428. D.

Συμπαράβυω.

Lucian. de Merc. cond. pag. 254. C. Συμ-
παράβυσσων. . 204. C. Συμπαράβυσσθεις.

* Συμπαράγγελω. App. 75. C.

Dion. Hal. I. 650. 16. καὶ τῶν συμπα-
ραγγελλόντων τὰς ἀριστες αἰτιασάμεν, &c.

Plut. M. Crass. III. 256. 4.

Συμπαράγω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 428. 14.

Συμπαράδηλω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 179. B. Συμπαράδηλῶν καὶ τὸ ποῖον τι καὶ πόσον μέρος τῆς ὅλης γῆς ἐστὶ.

Συμπαράκαθεζομαι.

Plat. Lysis. II. 207. B.

Συμπαράκειμαι.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 364. 12. καὶ ἀπλῶς ἢ μυρίαχῶ συμπαράκειμένη θείεις τῶν ῥημάτων καὶ τῶν ἐκείθεν γεννωμένων ὀνομάτων.

Συμπαράκομιζω.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 528. 51. συμπαράκομισθῆναι. . 76. ej. pag. συμπαράκομίσαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 110. 21. Συμπαράκομιζομένων τῶν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐπιθεσιν πεποιημένων.

Συμπαράκυπῶ.

Lucian. Icarom. pag. 738. A. συμπαράκύψας γὰρ καὶ αὐτῷ, ἐπηκκον ἀμα τῶν εὐχῶν.

Συμπαράμενω.

Epist. ad Philipp. I. γ. 25. οἶδα ὅτι μενῶ καὶ συμπαράμενῶ πασιν ὑμῖν &c.

Hippocr. Prædict. pag. 100. C. ἣν δὲ καὶ οἰδήματα συμπαράμενῃ, &c. . pag. 535. 4. συμπαράμενει.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 435. 92. καὶ ἀπ' ἐκείνης συμπαρέμεινεν ἡ πρὸς Ἀσία ἡμῶν τοῦ πλεθρῆς.

Dion. Halicarn. II. 76. 35.

Συμπαράμισγῶ.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 537. 4.

Συμπαράναλίσκω.

Dion. Cass. Hist. pag. 350. C. καὶ τοῦτο, τε δημοκρατικὸν συμπαράνάλωσε, καὶ τὸ μοναρχικὸν ἐκράτυνε.

Συμπαράνευω.

Aristot. Rhet. Lib. III. pag. 448. 2. Ed. Cant. ὅταν γὰρ λεγῶσιν ἀμφίβολα, συμπαράνεύει.

* Συμπαράνηχομαι. *App. 75. D.*

Lucian. Toxar. pag. 621. C.

Συμπαράνομεω.

Joseph. de Bello. Lib. IV. pag. 289. §. 5. 4. ἐνεδεικνύο τὰ συμπαράνομηθέντα τοῖς καλεσασί, &c.

Συμπαράπλεκω.

Plut. M. Craff. III. 283. 4.

Συμπαράπληρωματικῶ.

Aristoph. Acharn. γ. 1. Ὅσα. Sch. θαυμασικὸν τὸ ὅσα, ἀντὶ τε πολλὰ. ὁ δὲ δὴ συμπαραπληρωματικὸς αὐξήσιν δηλοῖ.

Συμπαράσπονδεω.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 365. 42.

Συμπαράσαλῆς. I. 1781. E.

Soph. Philoct. γ. 693. τὸ γὰρ νοσῶν ποθεῖ σε συμπαράσαλῆν λαβεῖν.

Συμπαράλαξις.

Æschyl. Sept. c. Theb. γ. 639. Schol. β.

Hippocr. de præcâ Med. pag. 17. 22. ἐν τῇσι νεοῖσι τῇσι μακρῇσι γινούσιν πολλὰ συμπαράλαξις.

Συμπαράλατῶ.

Æschyl. Sept. c. Theb. γ. 642. Schol. β.

Diod. Sic. Bibl. pag. 542. 30. μέλα τῶν συμπαράλαξαμένων — Φωκῶν καὶ μισθοφόρων κατὰκοπεῖς ἐσαυρώθη.

Demosth. de Cor. pag. 344. B.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. III. pag. 187. 2. f. οἱ τε Ἀθηναῖοι ἐλθόντες συμπαράλαξαν αὐτοῖς, ὅ, τε &c.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 176. 6. f.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 471. A.

Συμπαράλιθιμι.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 211. 6.

Demosth. c. Philipp. I. pag. 19. B.

Συμπαράλρεχω.

Plut. M. Cat. II. 334. 4. . Arat. V. 318.

11. ἡδὴ τῶν κυναρίων ἐνθόνως υλακλήων καὶ συμπαράλρεχόντων τοῖς περὶ τὸν Ἐκδηλον.

Συμπαράφυομαι.

Etym. Magn. col. 411. 46. Ζιζάνιον, τὸ ἀνευ σπορᾶς συμπαράφυόμενον τῷ σίτῳ. . *Phan. Lex. pag. 342. 1. 4.*

Συμπαρείσερχομαι.

Lucian. Tim. pag. 42. B.

Συμπαρείσφθιρῶ.

Joseph. de Bello. pag. 273. 6. f.

Συμπαρενεκλεῖον.

Themist. Orat. XXII. pag. 275. A. ὅθεν εἰς αὐτὴν προσώλερον τῶν ἡ τύχη, συμπαρενεκλεῖον ᾧ καὶ τὸν φίλον.

Συμπαρθενῶ.

Συμπαρθενον.

Ælian. Var. Hist. Lib. XII. Cap. 1. pag. 709. 12. Ed. Gronov. και η Ασπασία καλλιστη των συμπαρθένων ην αυθις, &c.

Συμπαρισημι.

Pind. Olymp. Od. VI. v. 72.
Soph. Oed. Col. v. 1404. ον, ει συ τη 'μῃ
ξυμπαρσῆσεις φρενι, &c.

Joseph. de Bello. pag. 156. §. 1. 5, 12.

Συμπαρολισθαινω.

Plut. Symp. Lib. VII. pag. 699. B.

Συμπαροξυνω.

Plut. de Herodoti Malign. pag. 859. 3. f.
και δια τῆς φησι συμπαροξύναι Λακεδαιμονίης, &c.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 423. A.

Lucian. Calumn. &c. pag. 885. C. αλλ' ὁμως κακεῖν συνεστη ἐπὶ τὸν Θέμιστοκλέα, και συμπαρώξυνε τὸν δῆμον, &c.

Xenoph. Oeconom. pag. 40. §. 10.

Συμπαροξυμαω.

Plut. Agis. IV. 299. 5. Λυσανδρ —
ἐπὶ δὲ Ἀγησίλαῳ, ἀπεδέξατο και συμπαρώξησαν αὐτὴν φιλομίαν. . Cic. pag. 442. ult. .
Dem. V. 47. 5. f.

Συμπαροξυνω.

Soph. Elect. v. 301. Schol.

Συμπαλάσσω.

Eurip. Suppl. v. 699. Και συμπαλάξαντες μεσὸν πάντα στρατον, &c.

Συμπαθητικως.

Hesych. Lex. pag. 754. 1. Περιπαθῶς, Συμπαθητικῶς. Lego Συμπαθητικῶς. . Plane ut Phav. Lex. pag. 595. 1. Suidas in Lex. III. 92. habet συμπαθῶς.

Συμπαχυνω.

Dem. Phal. de Elocut. pag. 97. §. 159.
ὅτι συμφθίνει τῇ σελήνῃ και ὁ αἴθερ, και συμπαχύνεται, &c.

Hippocr. de Morb. pag. 510. 11, 13.

Συμπεδεω.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 214. §. 7. 3. και τα υποζύγια συνεπέδησεν ἡ χιων, &c.

Vide Steph. App. col. 75. H.

Συμπενθεω.

Æschyl. Chœph. v. 197. ἡ ξυγγενής ὦν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί, &c.

Eurip. Herc. Fur. v. 1390. Κεῖρασθε, συμπενθήσατ', ελθεῖ' εἰς ταφον Παιδων, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 581. 24. . 102. 34.
*ἀλοπον γὰρ εἶναι τὸ συμπενθεῖν μεν και τὸ συλ-
 λυπεῖσθαι, &c.*

*Demosth. Orat. Fun. pag. 156. ult. συμ-
 πεπένθηκε δὲ και τῆς οἰκνμνης τὸ πλείστον
 μερῶ.*

Συμπενομαι.

*Plat. Meno. II. 71. B. συμπένομαι τοῖς
 πολλοῖς τε καὶ τετραμάτῳ, &c.*

Συμπεπλεγμένως.

*Suid. Lex. I. 733. Εναλλάγδην, συμπε-
 πλεγμένως. . Phav. Lex. pag. 264. 1. . Hes-
 ych. Lex. pag. 731. 1. Παραπέπλεγμένως,
 Συμπεπλεγμένως.*

Συμπερασματικον.

*Eurip. Hec. v. 511. εκ αρ'. Schol. ἐν αὐτῷ
 εκ ἐρωήματικόν τὸ ἄρα, αλλὰ συμπερασματι-
 κόν και ἀποφαντικόν εἰν. διο και ὀξύνεται. τὸ
 ἄρα τὸ μεν ἀπορηματικόν, ἡοι κατ' ἐρωήσιν τι-
 θεμενον, περισπᾶται, — τὸ δὲ ἄρα τὸ συμ-
 περασματικόν, και ἀποφαντικόν, αἰ βαρύνεται,
 &c. . v. 996. νυν. Schol. . Orest. v. 189.
 Schol. .*

Συμπεραστικως.

*Aristot. de Soph. Elench. I. 297. D. μὴ
 ἐρωήμα ποιεῖν τὸ τελευταῖον, αλλὰ συμπερα-
 στικῶς εἰπεῖν, &c.*

Συμπεριγραφο.

Thucyd. Hist. Lib. VII. pag. 460. 2. Sch.
Clem. Alex. Strom. pag. 927. 24.
Sext. Emp. adv. Log. pag. 488. 3. f. και
μηδεν οὐδ' αριστερα, συμπεριγράφεται και ἡ
τε δεξις ἐπίνοια.

Συμπεριδινεω.

Tim. Loc. de Anima Mundi. III. 96. D.
συμπεριδινέεται δὲ κατὰ συμβεβηκός τὰ ταυτῷ
φορῶ, κρατῶ εχοισα ἐν κόσμῳ κάρρον.

Συμπεριειμι.

*Lucian. Conviu. pag. 1045. A. και εληξε
 τε θυμῳ, και ἐνεφορεῖτο συμπεριῶν.*

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 10. §. 4. pag. 151.
λύσαντας μιαν των κυνῶν των Λακαινῶν, τας δ'
αλλας εχούσας δεδεμένας συμπεριέναι τῇ κυνί.

Συμπεριενεγκω.

Lucian. Deor. Dial. I. 219. 41. Ed. Amst.
*Diod. Sic. Bibl. pag. 603. 21. Συμπερι-
 ενεχθεῖς. .*

ενεχθείς. . 683. 39. αὐτὸς δὲ καὶ αὐτὴν μέθην
συμπεριενέχθεις — ἐνέπεσεν εἰς ἄρρωστίαν.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 230. 5. f.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 142. A.

Συμπεριερχομαι.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1088.

14. f. καὶ Σαλβίνῳ ἄκων αὐτῷ συμπεριήλθε
τάς Ἀλπεῖς.

Συμπεριεχω.

Dion. Halicarn. I. 175. 11.

Συμπεριζώννυμι.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 551. D.

εἰρηκασί Φιλυρίνον Κινησίαν, δια το Φιλυράς τε
ξύλου λαμβανούλα σανίδα συμπεριζώννυσθαι,
ἵνα μὴ κάμπηται.

Συμπεριθεω.

Marc. Ant. de Reb. f. Lib. VII. §. 47.

pag. 223. Περισκοπεῖν ἀστρονδρομὰς, ὥσπερ
συμπεριθέουλα.

Συμπεριλαμβάνω.

Eurip. Hec. v. 421. Schol.

Act. Apost. XX. v. 10. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Παῦ-
λος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε, &c.

Lucian. Phal. I. pag. 465. C. τῷ ὁμοίῳ
μίσει συμπεριλαμβάνουτες. . 902. B. συμπε-
ριληφόμενας.

Diod. Sic. Bibl. pag. 384. 40. 398. 19.
καὶ συμπεριέλαβε τῷ ταύτης τεύχει τα πρὸς τῷ
μικρῷ λιμένι τῷ λακκίῳ καλεμένῳ νεώρια. .
1. 24. συμπεριλαβὼν.

Dion. Hal. I. 193. 21. συμπεριελήφθη-
σαν. . II. 212. 14. συμπεριελήφεν. . 290. 31.

Demosth. de Cor. pag. 49. 10. Ed. Ox.

Συμπερινοσέω.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 250. 2. f.

Συμπερινοσέω.

Lucian. Charon. pag. 167. C. . 355. B.

ἢ καπηλὸς τις συμπερινοσῶν τῇ στρατῷ. . 639.
C. . 1043. C.

Συμπερινοσέω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1133. A.

ταῖς δὲ τῶν συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγυπτίου,
καὶ &c. . 1176. C.

Συμπεριπατέω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 545. B.

Plat. Protag. I. 314. E. καλεσάμεν

Πρωταγόραν ἐν τῷ περὶ τῶν περὶ παλαιῶν, ἐξ ἧς
δ' αὐτῷ συμπεριπάτην, &c.

Lucian. Bis accusat. pag. 760. B.

Συμπεριπλοκή.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 370. D. .

Amores. pag. 585. B. αἱ γὰρ φανεραὶ τῶν
αἰσθητῶν συμπεριπλοκαί, τὴν ἡδονὴν συνάπτουσιν.

Συμπεριποιέω.

Joseph. Ant. pag. 490. 1. τὴν δὲ βασι-
λειαν τῷ παιδί συμπεριποιῆται, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 284. 17.

Συμπεριπολέω.

Joseph. c. Apion. pag. 469. §. 2. 14. τῷ
τον αἰὲν τὸν δρόμον Ἡλίου συμπεριπολεῖ.

Phil. Jud. de Mund. Opif. pag. 15. B.

Plut. de Iside, &c. pag. 367. D. καὶ τῷ
μὲν Ἡλίῳ τὸν Ἡρακλέα μυθολογεῖν ἐνδρυμένον
συμπεριπολεῖν, τῇ δὲ σελήνῃ τὸν Ἑρμῆν. . 766. B.

Συμπεριρριχίζω.

Plut. Timol. II. 112. 10.

Συμπεριρριχίζω.

Aelian. Var. Hist. Lib. III. Cap. 44. pag.

317. Νεανίσκοι τρεῖς [δυοὶ ἢ τινες] εἰς Δελ-
φους ἀφικομένοι θεῶροι συμπολῆται κακουργίας
συμπεριρριχάνουσιν. Vide Not.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 461.
5. f. εἰλαυθα οἱ περὶ Ξενοφῶντα συμπεριρρι-
χάνουσιν αὐτῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, &c.

Συμπεριφανίζω.

M. Ant. de Reb. suis. pag. 315. ult.

Συμπεπνέω.

Eurip. Bacch. v. 728. Καὶ γὰρ ξυμπεπνέουσιν
ὡς συναρπάσαι θελόν.

Συμπιλωλίζω.

Tim. Locr. de Anima Mundi, pag. 100.

E. το δὲ ψυχρὸν, παχυμερέστερον πορῶν καὶ
συμπιλωλικόν ἐστι.

Συμπιτεύω.

Joseph. de Bello. pag. 123. §. 5. 8. καὶ
κεχαρισμένῳ αὐτῷ πᾶσι ὁ συμπιτεύων καὶ
συναδυνακῶν.

Συμπλαναῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 134. 29. τὸν δὲ Μαρ-
σύαν ἐλεῖν τὸ παθὲν ἐκασίως αὐτῇ παρακο-
λεθεῖν καὶ συμπλανᾶσθαι, διὰ τὴν προὔπάρχου-
σαν φιλίαν. . 135. 10.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 245. 10.

* Συμπλεῖονες. App. 76. C.

Aristot. de Rep. II. 359. C.

Συμπλεκείρα.

Συμπλεκείρα.

Orph. Hym. in Proserp. v. 9. pag. 126.
Ωρων συμπλέκειρά, Φαεσφορε, ἀγλαόμορφε.

Συμπλευεῖν.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1105.

Συμπλησιάζω.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 329. E. ex
Anaxandride. και συμπλησιάζειν κορακινιδίοις
μέλα περικιδίων και θρατλιδίων.

Συμπλωμι.

Anthol. Ep. Gr. pag. 117. *Maic.* v. 6.
Συνέπλω δ' αχρη και εις αἶδην.

Vide *Steph. Thes.* III. 375. B.

Συμπνίγης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 129. 10. διοπερ
συμπνιγούς περιεσσεως την χερσον επεχού-
σης, &c.

Συμποίεω.

Aristoph. Ran. v. 1455. Schol. *Thesm.*
v. 165. Ινα συμποιώ σ' επισθεν εσυκως ἐγώ.
Vide Schol. *Bourdin*.

Συμποικιλλω.

Joseph. Ant. Lib. III. pag. 143. 4.

Συμποιμῶμαι.

Eurip. Alcest. v. 578. Συν δ' ἐποιμαίνοντο
χαρᾶ, μελέων, βαλῖαι τε λύγκες.

Συμπολιορκεω.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 65. 24. Μα-
ζάρης δε μέλα ταύλα εσράβευετο επι τας συμπο-
λιορκήσαντας Ταβαλον.

Demosth. adv. Aristocr. pag. 447. B.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 133. 11.

Συμπολιεία.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 179. 10. f. et
7. f. . 183. 2. μέισχῆκει της εθνικης συμπο-
λιείας. . 224. 15. f. Λακεδαιμονιων δε της των
Αχαιων συμπολιείας ἀποσάψων, &c. . 410.
7. f.

Συμπολίης.

Eustath. in Iliad. A. pag. 89. 41.

Συμπονηρεω.

Aristoph. Lysistr. v. 405. Όταν γαρ αἰοι
συμπονηρευόμεθα ταισιν γυναιξί, &c. Schol.
Ορωνῆες αἰας πονηρα πρᾶττεσας, αὐχόμεθα
[ἀνεχόμεθα].

Συμπονώς.

Lucian. Nero. pag. 1143. C. παρακελευ-
σάμεν. Συμπόνως ἄπλῆσθαι τε ἔργα, &c.

Συμπορθεω.

Eurip. Orest. v. 885. καπὶ τῷδ' ανισαῖαι
Ταλθυβίῳ, δς σῶ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 541. A.

Συμπορπαω.

Suid. Lex. II. 202. in Θώραξ.

Συμπορσυνω.

Hippocr. de Articulis. pag. 792. G.

Συμπρεπής.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 13. ως τι συμ-
πρεπές, &c. Schol. ως πρεπον εσιν. Schol.
β. καθως εσιν αρμοζον τη εαυτου ηλικίῃ. .
Suppl. v. 467. Τύχη γυναικων ταύλα συμ-
πρεπή τέλοι.

Συμπροαῖω.

Dion. Halicarn. II. 312. 48.

Plut. Agis. IV. 311. 8. και συμπροῖγον
αμα διαλεγομενοι, και παιζοντες ως προς συνηθη
και νέον.

Συμπροαυξομαι.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1006. C.

Συμπροεδεῖν.

Joseph. Ant. pag. 698. 4. f.

Æschin. de falsâ Legat. pag. 258. A.
οἱ δ' ἀληθῆ λεῖω, κάλει μοι τον γραψαντα το
ψηφισμα Αλεξίμαχον και τας συμπροέδρους
Δημοσθένες, &c.

Συμπροερχομαι.

Joseph. Vita. §. 56. 5. f. pag. 27. κελευω
ξιφιδια κρυψαντας υπο τας εσθῆλας, εμοι συμ-
προελθεῖν, &c.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 248. F.

Συμπροξενεω.

Eurip. Helen. v. 145. Συμπροξένησον, ως
τύχῳ μαυλευμάτων, &c.

Συμπροπορευομαι.

Deuteron. XXXI. v. 8. Και Κυριῶ αἰῶ
ὁ συνπροπορευόμενός σοι, &c. Ita LXX.
Grab. pro Συμπροπορευόμενός.

Συμπροσαῖω.

Æneæ Com. Poliorc. pag. 1658. 3.

Συμπροσκυνεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 193.

Συμπροσμίγνυμι.

Plat. Theætet. I. 183. E. συμπροσέμιζα
 γὰρ δὴ τῷ ἀνδρὶ, πάνυ νεῖ, πάνυ πρεσβύτῃ.
Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 397. 3.

Συμπροσπιπῶ.

Marc. Ant. de Reb. f. Lib. VII. pag. 214.
 §. 22. . pag. 309. 4. . 359. §. 27. 6.

Συμπροῖερεω.

Suid. Lex. II. 80. in V. Ησίοδος.

Συμπροῖερεπω.

Dion. Halicarn. II. 77. 25. εἶα συμπρο-
 τρέψεις τες μὲν καὶ αὐτὸ αἰσχροῦ, τες δὲ καὶ
 τὸ καλόν, &c.

Συμπροφηέω.

Plut. de Herodoti Malignit. pag. 860. D.
 ἀφαιρέμεν δὲ τὰ θεῶν μανθίαν καλὴν καὶ ἀλα-
 θήν, καὶ τῆς λεγομένης συμπροφηέειν θεμιδὸς
 αἰτίαν.

Συμπροχέω.

Orph. Argonaut. v. 573.

Συμπροχέρεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 215. pag. 130.

Συμπύς.

Aristoph. Nub. v. 563. Schol. e *Pher-
 crate.* Ἄνδρες προσχέτε τὸν νῦν Εὐεργήματι καί-
 νω Συμπύςοις ἀναπαίσεις.

Συμπυκνέω.

Xenoph. περὶ Ἱππ. pag. 43. 1. καὶ πάντα
 δε, ὅποσα περιθῆναι περὶ τὰς ἀξόνας, ἣν ευρυ-
 σόμα ἦ, καὶ μὴ σύμπυκνα, ὑγρότερα εἴσιν.

Συμπυκνωώ.

Aristoph. Vesp. v. 1105. Schol.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 278. 33. καὶ
 τὸ ἐνέειν συνεινῶσα συμπεπύκνωται. . 279. 9.

Dion. Halicarn. II. 308. 46.

Συμπυθάνομαι.

Eurip. Helen. v. 334. Θεῶν δὲ καὶ σοὶ
 συνεισελθεῖν δομῆς, καὶ συμπυθέσθαι παρθένου
 θεσπισμάτων.

Συμπυρεώ.

Eurip. Suppl. v. 1071. Ἡμῖν δὲ, καὶ τῷ
 συμπυρεμένῳ πόσει. . *Rhes.* v. 960. συμπυ-
 ρῶσαι. . *Cycl.* v. 307.

Συμφθείρω.

Eurip. Androm. v. 947. Ἡ μὲν τι κερδαί-
 νουσα, συμφθείρει λεχόμενα.

Plut. Sympos. pag. 436. B. Συμφθαρέν-
 των. . 708. E.

Lucian. Prometh. &c. pag. 11. B. . 1121.
 A. κρυφίως συνεφθείρει, &c.

Dion. Halicarn. II. 17. 46. . 22. 23.

Συμφθογί.

Æschyl. Agam. v. 1196.

Συμφιλέω.

Soph. Ant. v. 529. Οὗτοι συνέχθην ἀλλὰ
 συμφιλεῖν ἔφυν. Vide *Plut. de Adulat.* &c.
 pag. 53. C.

Συμφιλοκαλέω.

Plut. de Adulat. &c. pag. 53. C. . *Sertor.*
 III. 319. 14. καὶ συμφιλοκαλῶν ἐδημαῖώγει.
Diod. Sic. Bibl. pag. 135. 19.

Συμφιλονεῖκεω.

Dion. Hal. I. 370. 19. ἄνδρες δ' ἀπεραῖοι
 τε, καὶ τῶν ἑσπερίων ἐδέραις συμφιλονεῖκοῦν-
 τες, &c.

Plut. Arat. V. 314. 16.

Συμφιλοῖμεω.

Plut. Dion. V. 175. 3. f.

Diod. Sic. Bibl. pag. 74. 43. . 264.
 36. . 376. 23. πάντων συμφιλοῖμενων τῇ
 τὰνδρὸς μεγαλοπρεπείᾳ. . 435. 9. . 689. 4.

Συμφλάω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1159. B.

Συμφλέω.

Anth. Ep. Gr. pag. 615. *Antiph.*

Eurip. Bacch. v. 595. Σύμφλεε, σύμ-
 φλεε δωμάτα Πενθέως.

Pind. Pyth. IA. v. 50. Schol.

Συμφλυαρεώ.

Soph. Trach. v. 442. Schol.

Συμφοβεώ.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 443. 23.
 ξυνεφοβήθη καὶ ἡ πρώτη φυλακὴ τὰ κέρως.

Συμφοίησις.

Æschin. in Timarch. pag. 172. B. καὶ τὸ
 τελευταῖον περὶ τῆς συμφοίησεως τῶν παι-
 δων, &c.

Συμφονεύω.

Eurip. Hec. v. 391. Ὑμεῖς δὲ μ' ἀλλὰ
 θυγατρὶ συμφονεύσατε, &c. . *Ion.* v. 851.
 συμφονεύειν. . v. 1044.

Συμφρονίζω.

Joseph. Ant. pag. 19. §. 3. 11.

Συμφρονίζω.

Συμφρονίζω.

Lucian. Demosth. Encorm. pag. 1085. D.
της εμης ὡδίνῃ συμφρονίσαις.

Συμφρεστος.

Soph. Philoct. v. 1488. χαίρ' ὦ μελαθρον
ξύμφρεστον εμοι, &c. Schol. το φρουρήσαν με
και φυλάξαν.

Συμφύλας.

Eurip. Bacch. v. 1380. Ινα συμφυγάδας
λήψωμ' οἰκιστᾶς.

Xenoph. Gr. Hist. Lib. I. pag. 16. 4. f.
Αλκιβιάδην δε Αθηναιον, Αλκιβιάδε οἷα ανεψιον
και ξυμφυγάδα, κατέλευσεν.

Συμφυλάξ.

Xenoph. Ιππαρχ. pag. 87. 3. f. ὁ γαρ Φο-
ῖος δεινὸς δοκει συμφύλαξ εἶναι. . Κυρ. Παιδ.
Lib. H. pag. 557. 2. f. . 653. 1.

Plat. de Rep. II. 463. B. C.

* Συμφυεῖν. IV. 254. E.

Eurip. Hippolyt. v. 1234. Σύμφυλα δ' ἦν
ἄπαντα.

* Συμφωνως. IV. 305. A.

Diod. Sic. Bibl. pag. 172. 40. . 467. 6.
καὶα την ημεραν ἦν αμφότεροι συμφώνως ὑπο-
στήσανται.

Συμφωλίζω.

Plut. de Plac. Philos. pag. 893. A. Δη-
μοκρίτης, πολλων και μικρων και συνεχων αστε-
ρων συμφωλιζομένων αλληλοις συναντισμόν, δια
την πύκνωσιν.

Συμφαλμα.

Pind. Olymp. Γ. v. 11. Schol.

Συμφευδομαι.

Phan. Lex. pag. 491. 3. 7.

Polyb. Hist. Lib. VI. pag. 628. ult. ἥ και
συμφεύδονται και συγχρῶνται πάντες αἱ μοναρ-
χοι, καθ' ὅσον αἰοί τ' εἰσι, τῷ της βασιλείας
ὀνόματι.

* Συμψήφίζω. App. 78. A.

Aristoph. Lysistr. v. 142. ξυμψήφισαι.
Lege omnino Schol. Biset.

Συμψοφω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 49. 6. τότε δη
και το των Ρωμαίων στρατοπεδον καὶα τα παρ'
αὐτοῖς εθνη συνεψόφησαν τοῖς ὅπλοις.

Συμψυχω.

Hippocr. de Nat. Pueri. pag. 244. 15.
και αὐτο το υδωρ συμψύχειται, &c.

Συναγαπαω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 18. 22. και γαρ
φιλόφιλον δεῖ εἶναι τὸν αἰσθον ἀνδρα, και φιλό-
παριν, και ζυμμισεῖν τοῖς φίλοις τας εχθρας,
και συναγαπᾶν τας φίλας.

Συναγέλλω.

Dion. Halicarn. I. 623. 18.

Συναγένησθ.

Just. Mart. Op. Ed. Par. pag. 158. D.
πως ἀγέννηον το σοιχείον ἐξ ἧς ὁ κρᾶνθ, και
συναγένησθ αὐτῷ ὁ κρᾶνθ;

Συναγεννησθ.

Just. Mart. Op. Ed. Par. pag. 190. D.
και δια τῆς ἀναγκῆς συναγέννηον εἶναι τῷ δημι-
ουργῷ το δημιούργημα, καθὰ τῷ ἀποκριναμένῳ δο-
κει, ἀναγκῇ ἀρα των αὐτον τροπον συναγέννηον
λεγειν το ἀγέννηον τῷ ἀγεννήτῳ. . 191. B. D.

Συναγλαίζω.

Eustath. in Odyss. H. pag. 271. 26. ὅτι δε
συναγλαίζει καὶαυτῷα την φρασιν τοῖς πραγ-
μασι και γλυκέως φραζει τα καλα, δῆλον ἐστιν.

Συναίνοεω.

Hierocl. in Aur. Carm. Pyth. pag. 152.
6. Οἷος γαρ ὁ εσμεν ἀννοήσαντες και οὐ την
ἐπιμέλειαν ποιῶμεθα συναίσθησάμεν, &c.

Συναγοραζω.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 214. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 205. 2. ταῦτα συν-
αγοράζοντες ἔμποροι και &c.

Συναγορευσις.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 26.

Συναγραυλεω.

Dion. Hal. I. 31. 27. και τους εἰωθότας
αὐτῷ συναγραυλεῖν συνεκάλει.

Συναγεις.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 322. B.

Συναγερμθ.

Phan. Lex. pag. 7. 2. in Αγείρειν.

Συναγερθθ.

Plat. de Leg. II. 845. E. ἔν τις διαφθειρη
ἐκὼν υδωρ αλλοθρον, εἴη και πηλαῖον εἴη και
συναγερθὸν, φαρμακείαις, &c.

Συναγωνισμα.

Συναγωνισμα.

E *Polyb. Hist. Lib. X.* pag. 855. 14. f.
των δε πρὸ τοῦ συναγωνισμάτων, πλείστην
εχουσι δυνάμιν οἱ πυρσοί.

Συναδοξέω.

Plut. de Amic. Mult. pag. 96. A.

Συναθελίεω.

Aristoph. Ran. v. 1500. Schol.

* *Συναθροίσεις.* I. 139. B.

Soph. Oed. Col. v. 555. ἐπιστροφαί. Schol.
συναθροίσεις. πληθόν.

Συναικλεία.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 140. C.
κῆπὸν τὰς συναικλείαις.

Συναικλῖαι. *Steph. Thes. App.* 78. D.

Συναιρεμα.

Eustath. in Odyss. A. pag. 21. 42.

Συναιλία.

Demosth. de Cor. pag. 321. C. πόλερον τῆς
συναιλίας των συμβεβηκότων τοῖς Ἑλλήσι κα-
κῶν, &c.

Συναιχμαζέω.

Anth. Ep. Gr. pag. 538. v. 4. Καὶ ὁ
Συναιχμάζων ἦψαο ναυμαχίης.

Συναιχμαλώις.

Soph. Trachin. v. 322. των ξυνεμπόρων.
Schol. των ξυναιχμαλώιδων.

Συναιωρεομαι.

Plat. Phædo. I. 112. B.

* *Συναιωρησις.* *App.* 78. F.

Plat. Tim. III. 80. D. τὰς φλέβας δὲ ἐκ
τῆς κοιλίας τῇ ξυναιωρήσει πληρεθύνει, &c.

Συνακονίεω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 49. 3. f. οἱ δὲ
λοιποὶ συνεκονίσθησαν ὑπὸ τῶν πλεόντων των ἰπ-
πέων ἐν αὐτῷ τῷ τῆς παραλαξέως τόπῳ. 58.
5. f. 63. 5.

* *Συνακω.* *App.* 78. F.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 249. F. —
ὡς μὴ συνακύν, ἐπεὶ ὁ Διονυσίου ἠρώησεν αὐ-
τον δια τίνα αἰτίαν ἔσυνακύν των λεγόμενων
γελῶν.

Συνακροομαι.

Plat. Menex. II. 235. B.

I

Συνακίεον.

Hippocr. de Humor. pag. 51. 29. συνακ-
τέον ἐν, ὅσαι μὲν ἐφ' οἷοισιν ὑδασιν ἢ ἀνεμοῖσιν
αἱ νῆσοι ἐπισημαίνεσι, &c.

* *Συνακίικον.* I. 88. G.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1089. D. καὶ
τῷ συνακίικῳ γε, καὶ κρεσικῷ.

Συναλαλαζέω.

Eurip. Herc. Fur. v. 11.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 49. 9. συναλα-
λάξαντες, ὠρμησαν ἐπὶ τῆς πολέμου. 214.
13. f.

Diod. Sic. Bibl. pag. 579. 11. οἱ Μακεδο-
νες πρῶτοι συναλαλάξαντες βοήν ἐξαισιον ἐποίη-
σαν. 760. 1. 777. 29.

Συναλέγω.

Pind. Isthm. H. v. 102. Φανί γὰρ συνα-
λέγειν καὶ γάμον Θεῶν Ἀνακλῆα.

Συναλειπνικώς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 767. 35.

Συναλθασσομαι.

Hippocr. de Fractis. pag. 758. H. φλαυ-
ρῶς ξυναλθάσσειται τὰ ἀρθρα τὰ κινηθέντα.

Συναλθεομαι.

Hippocr. de Articulis. pag. 792. D.

Συναλιάζω.

Aristoph. Lysistr. v. 93. Τίς δ' αὖ ξυν-
αλιάζει τόνδε τον ὅλον τον τῶν γυναικῶν;
Schol. Συνήθροισε. Vide Schol. *Bijet.* Δωρι-
κῶς το ἢ εἰς ἅ μακρον ἐβραπη, ἀντὶ τῆς ξυνηλί-
αζε. ξυναλιάζειν δὲ, ταυτὸν τῷ ξυναλίζεῖν, ἤγειν
συναθροίζειν.

Συναλισκω.

Plut. Alex. IV. 43. 12. των δε θαλαμη-
πολων τις ευνεχων, οἱ συνεαλωκεισαν τὰς γυ-
ναιξιν, &c.

Joseph. Ant. pag. 807. §. 2. 7. f.

* *Συναλλαγματικόν.* I. 357. E.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 52. 40. Schol.

* *Συναλλακτικός.* I. 357. F.

Dion. Hal. I. 209. 44. ἐπεὶ τὰς νόμους
τὰς τε συναλλακτικὰς καὶ τὰς περὶ των ἀδικη-
μάτων ἐπεκυρώσε τὰς φράττας.

Συναλλομαι.

Plut. C. Mar. II. 506. 6.

* *Συναμα.*

* **Συναμα.** App. 79. A.

Lucian. Timon. pag. 40. D. πλεσιώτερον
δε συνάμα Κροίσων εκκαίδεκα, &c.

Συναμαθύνω.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 294. το δ' αθε-
σφάτον εξ ολίγοιο Δαλῆ ανεβρομενον συν καρφεια
παν' ἀμαθύνει.

Συναμαω.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 154. ὁ δ' ἄρ'
αφραταλὺς συναμήσατο, &c.

Συναμιλλαομαι.

Eurip. Herc. Fur. §. 1205. Βαρῶ. ἀνι-
παλον δακρυοῖς συναμιλλᾷται.

Συναμορος.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 321. 14. f.

Συναμπεχω.

Æschyl. Prometh. §. 520. Ἦπερ τι σεμνον
εἶναι δ' ξυναμπέχεις. Schol. εν αὐτῷ κρυπτεῖς.
Schol. β. καλέχρεις παρὰ σαυτῷ και εκ εκφαι-
νεις ἡμῖν.

Συναμπισχω.

Eurip. Herc. Fur. §. 1111. Πάτερ, τι
κλαίεις, και συναμπίσχη κορας, &c.

* **Συναμυνω.** App. 79. B.

Eurip. Iph. in Aul. §. 62.

Joseph. de Bello. pag. 209. 1. εν δε τῷ
προνέμῃ συναμύνειν.

Συναμφιαζω.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 256. ult.

Συναμφιβαλλω.

Eustath. in Iliad. B. pag. 239. 31.

* **Συναναβαινω.** App. 79. C.

Aristoph. Pac. §. 696. Schol.

Evang. S. Marci. XV. §. 41. και αλλαι
πολλαι αἱ συναναβάσαι αὐτῷ εις Ιεροσόλυμα. .
Act. XIII. §. 31.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 770. B. .
179. A. Συνούτες αὐτῷ και συναναβάιντες μεχρι
Συηνης, &c. . 1159. D.

Lucian. Charidem. pag. 1138. C. και
ἤξει δ' αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν το αἶμα,
&c. . 1140. B.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 381. 29.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. V. pag. 276.
7. ἀπέκλειναν συχνὰς των βαρβαρων, και των
συναναβάων Ελληνων τινάς. . pag. 23. §. 18.
2. f.

VOL. II. N°. XXVII. 5.

Συναναβωω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. E. pag. 317. 6.
συνανεβόησαν δε αὐτῇ και αἱ δμωαί.

Συναναβωσκω.

Plut. de Pyth. Orac. pag. 409. A.

Συναναβινωσκω.

Plut. de Amic. Mult. pag. 97. A. φιλο-
λοῖς συναναβινώσκει, &c. . *Aporrbth.* pag.
180. D. . *Vit. Alex. IV.* 57. 2.

Συναναβραφω.

Æschin. de falsâ Legat. pag. 257. C.
ἄξιοι δε αποδεναι τες ορκες τοις Φιλιππε πρεσ-
βειν, και συναναβραφῆναι Κερσοβλεπῆν εν τοῖς
υμῆτεροις συμμαχοῖς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 562. 10.

Συναναβω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 93. 7. f. οἱ δε
μισθοφοροι συναναχθέντες εις την Σικκαν, &c.

Συναναζευνυμι.

Plut. Eumen. III. 341. 14. αὐτῷ δε συν-
ανέζευνεν, εκεινον τε θεραπεύων, και &c.

Συνανακαμπω.

Diog. Laert. Lib. II. pag. 154. 3. Ιερο-
κλέες δε τε επι τε Πειραιῶς συνανακάμπουσι
αὐτῷ επι Αμφιαρά, &c.

Συνανακεφαλαιωω.

Dion. Halicarn. II. 230. 23.

Συνανακινεω.

Callistrat. Statua. XIII. pag. 905. 3. f.
και βελευεῖται, συνανακινῶσα και συνεστιν εκ-
φρονα, &c.

Georon. Lib. IX. Cap. 41. pag. 210. 5.

Συνανακλινω.

Clem. Alex. Pædag. pag. 271. 2.

Lucian. Lucius. pag. 644. C. ὁ Ἰππαρ-
χῶ με δεξιωσαμεν, εκελευε συνανακλίνεσθαι
μέλ' αὐτῷ.

Συνανακοινολοεω.

Dinarch. c. Demosth. pag. 95. 3. f. ἡ
Φιλοκράτει συνανεκοινολοεῖτο τῷ γραψαντι
πρὸς Φιλιππον ειρηνην, &c.

Συνανακομιζω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 410. ult. συν-
ανακομιεῖσθαι δε και τοῖς Αμφικλυόσιν εἰραψαν
τες νομους.

Συνανακυκλεω.

Plat. Politic. II. 271. B.

Συναναλαμβάνω.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. D.

Plut. Lacon. Apophth. pag. 214. F. με-
χει τῷ ἥπαι συναναληφθέντες ἐλυπωθήσαν οἱ
τῶν γραμμάτων χαρακτῆρες.

Συναναμνασμαι.

Plat. de Leg. II. 897. E. ἤν συναναμνη-
σθεῖς ὑμῖν εἶω, κοινῇ τὴν ἀποκρίσιν ποιήσομαι.

* Συναναπειθω. App. 79. E.

Plut. de Sanit. tuenda. pag. 124. F. καὶ
γὰρ αὐταὶ πολλακίς συναναπείθεσι μὴ πεινῶν-
τας ἐσθιειν ἕνια, &c. . pag. 448. F. συνανα-
πείσαντο.

Isocrat. Panegy. pag. 117. 6. Ed. Cant.
Πρὸ γὰρ οἷς αὐτῇ τίθησι, καὶ τὰς ἄλλας διδο-
ναι συναναπείθει.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 434. 55.
Συναναπείθοιεν. . 457. 55. Συναπέπειθε δὲ καὶ
ὁ Εὐμοκράτης &c.

* Συναναπεμπω. App. 79. E.

Plut. Rom. I. 76. 3. οὐδὲν ἐν δεῖ τα σωμα-
τα τῶν ἀσθῶν συναναπέμπειν παρὰ φύσιν εἰς
ἔρανον, ἀλλὰ &c.

Συναναπιπλημι.

Joseph. de Bello. pag. 428. 27.

* Συναναπλεκω. App. 79. E.

Dion. Long. de Subl. pag. 134. ult.

Lucian. Somn. pag. 712. C. συναναπε-
πλεκμένοι τῷ χρυσίῳ, &c. . pag. 791. B. συν-
αναπέπλεκται.

Συναναπληρωω.

Anonymus de Nili Increm. apud He-
rodot. pag. 608. 4. τὸν δὲ Νεῖλον ἔχ' ὕμενον
τοῖς, ἐνδεῇ γινόμενον μὴ συναναπληρῶν.

Συναναπρεστυω.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 443. §. 8. 2.
εἰ ἐποίησε, οἱ δὲ οἱ οὐκ ἔχοντες ἢ ἑρῶν συναναπρεσῆται
τὸν μισθὸν ἢ παρὰ ἐκόντο, ἢ παρὰ ἄκοντο
ἔσθ' &c.

Συναναρριπύω.

Lucian. Zeux. pag. 335. B. ἐποίησε δὲ καὶ
οἱ ἐλεφαντῆς συμπαλῆντες, καὶ συναναρριπύοντες
ἐς ὕψος ταῖς προνομίαις, &c.

Συνανασκαπύω.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 585. B.

οἱ τὰ ἐρείπια κινεῖν, καὶ τὰς τάφους συνανα-
σκάπουντες, εὐρισκόντες ὅσων τὸν τορευμάτων
πλήθη, &c.

Συναναστομοω.

Arrian. Peripl. M. Erythr. pag. 37. 3.
λίμνη Μαιώτις εἰς τὸν ὠκεανὸν συναναστομῶσα.

Συνανασώζω.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 735. C.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 318. 24. ομοίως
δὲ τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν, ἣν ὑπο Ρωμαίων
ἀπολωλεκότες ἑκάστοι τυγχάνουσι, συνανασώσων.

* Συναναῖελλω. App. 79. E.

Eurip. Phæn. v. 1122. Schol.

Συναναῖηκω.

Plut. Pomp. III. 426. 9.

Συναναῖιθμι.

Lucian. Phal. II. pag. 471. B. καὶ δεόν
θυεῖν — καὶ συναναῖιθῆναι, εἰ περιέβητε τίς, &c.

Συναναῖολη.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 24. A.

Συναναῖρεφω.

Suid. Lex. I. 49. Ἄδερ. — ἐξ ἧς οὐκ αὐ-
τῷ γενομένου, τοῖς τὰ βασιλείας παῖσι συν-
ανειράφη.

Συναναῖρεχω.

Plut. Alex. IV. 22. 7. μέλα τῶν εἰρηρῶν
συναναδραμῶν γυμνός, &c.

Συναναφαινω.

Dem. Phal. de Elocut. pag. 6. §. 6. 5. τῇ
γὰρ σμικροῦσιν καὶ ἀποκοπῇ τὰς ῥυθμῆς, συνανε-
φάνη καὶ ἡ σμικροῦσιν τὰς πόλεις καὶ ἡ χάρις.

Lucian. de Saltat. pag. 502. A.

Συναναφθεγγομαι.

Plut. C. Mar. II. 506. 12.

Συναναφορα.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 87. §. 13.
ἔφη γὰρ ἀνθρώπινον τι ἀνευ τῆς ἐπὶ τὰ θεῖα
συναναφορᾶς εὐ πράξει, ἔφη ἐμπαλιν.

* Συναναχρεμπύω. App. 431. D.

Lucian. Somn. pag. 710. D. A Cl. Steph.
citatur.

Συναναχωρεω.

Plat. Lachet. II. 181. B. ἐν γὰρ τῇ ἀπο-
δήλῳ Φυγῇ, μετ' ἐμὲ συνανέχωρεῖ.

Συνανδρασταθω.

Συνανδραγαθέω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 36. 5. 8.

Συνανδρῶω.

Joseph. de Bello. pag. 112. §. 1. 4. συνήνδρωο δ' αὐτῶν τὰς ηλικίας ἢ διαθέσεις.

Hippocr. Prædict. pag. 92. G.

Συνανελκυω.

Aristoph. Pac. §. 705. Schol.

Συνανελέκω.

Joseph. Ant. Lib. XIII. pag. 678. 17.
 Αριστοβελω δε ως ἂν ἐκ πολλῶν συχνά συνανηνέχθη, ἀφ' ὧν δὴ καὶ κόσμος ἤδη βασίλειος περὶ αὐτὸν ἦν.

Συνανερχομαι.

Apoll. Rhod. Arg. II. §. 915. δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ.

Aristoph. Pac. §. 705. Schol.

Συνανθρωπισικῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1108.

Συνανιημι.

Phil. Jud. de Abrahamo. pag. 371. C.

Συναπισχω.

Philostrat. Icon. pag. 831. 2. f.

Συνανοη/αινω.

Eurip. Phæn. §. 397. συνασοφεῖν. Schol.
 συνανοη/αίνειν τοῖς ἀνοήτοις.

Συναν/αλωνίζω.

Plat. Alcibiad. II. pag. 119. D.

Συναν/ησις.

Evang. S. Matth. VIII. §. 34. πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάνησιν τῷ Ἰησοῦ.

Dion. Hal. I. 251. ult. εἰς προσαγορεύεσθαι καὶ τὰς συνανήσεις ἔδεναι τῶν προσαγορευομένων, &c.

Hippocr. de dec. Hab. pag. 22. 8. f.

Συναν/ιβαλλω.

Clem. Alex. Strom. pag. 410. 16.

Συναν/ιλεω.

Eurip. Ion. §. 199. Iolaus Κοινὰς αἰρομένους πόνους, Διὶ πατρὶ συναν/ιλεῖ.

Συναν/υ/εω.

Æschyl. Agam. §. 1132.

Συνα/ζ/οω.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. Z. pag. 477. 8.
 Ὁ μὲν θεός — συνηζύωσε σε καὶ τοὺς συν/χοι πρώτοισ' αἰας εἶναι τῶν συμμάχων.

Συναοιδῶ.

Eurip. Herc. Fur. §. 787.

Συναπειλεομαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 50. 36. εἰ μόνον τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀλλὰ καὶ τοῖς μηδὲν αἰίοις συναπειλεῖται, &c.

Συναπειμι.

Joseph. Ant. Lib. IV. pag. 224. 4. f.
 συναπεῖναι τῷ στρατῷ. pag. 214. 10. f. *Dei Bello. pag. 114. §. 1. 1. συναπῆμι.*

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 83. 5. f. ἀλλ' εἰ βέλεσθε συναπῖναι, &c.

Συναπέρχομαι.

Aristot. Probl. II. 707. C. ἀφροδισιάζουσι μὲν ἐν τῷ συναπέρχειν, ὡς' εἰ λυπεῖ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 167. 14. συναπελθόντων δ' αὐτῶν πολλῶν ἐκ τῆς Ἀρκαδίας, &c.

Herodian. Hist. pag. 14. 5. f. Ed. Oxon.

Συναπευθύνω.

Plut. de Orac. Def. pag. 426. C. καὶ τῇ φύσει συναπευθύνουσας ἐκαστον.

Συναπεχθανομαι.

Plut. de Amicor. Mult. pag. 96. A.

Συναπλώω.

Callistrat. Statue. apud Philostrat. pag. 904. 8. — εἰς δὲ θάλασσαν τῇ τριχὶ ἐκλαδόν καὶ αὐτὴν χεθῆναι συναπλέμεναι, &c.

Συναποδ/αινω.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 361. 31. καὶ συναπέστησαν Λακεδαιμονίοισι.

Συναποδεικνυμι.

S. Chrys. Hom. in Matth. II. 444. 39. οἱ δὲ καὶ ἀναστὰς ἐστὶ, δείκνυσσι. καίτοι συναποδέδεικται τῷ εἰρημένῳ καὶ τῷ.

Συναποδεικνύω.

Suid. Lex. H. 436. Λεῖξαι. — καὶ συναποδεικνύειν τοῖς τὰς ἐπινοίας, &c.

Συναποδιδ/ωμι.

D. Cass. in C. Calig. pag. 656. 2. f.

Συναποδοκιμαζω.

Xenoph. Oeconom. IV. 39. §. 5. συναποδοκιμάζειν τε τὰς πόλεις τὰς βανανιστοῦς καὶ λεμένας τέχνας, &c.

Συναποδραω.

Lucian. Lucius. pag. 656. A. ἡ δὲ παρ' ἐνὶ πολὺν λόγον εἶχεν ἐμὴν δικαίαν ποιοῦσαν,

σα, του Συναιχμαλώτου συναποδράσαντο, &c.

Συναποδύρομαι.

Joseph. c. Apion. Lib. II. §. 26. 5. pag. 487. πασι δε τοις παριῶσι θαπτομένου τινος, και Συνελθεῖν και συναποδύρασθαι εποίησε νόμιμον.

Συναποικίζω.

Lucian. Navig. pag. 932. A.

Συναποκαμνω.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1371. και Συν- αποκαμειν μέλη.

Συναποκείμαι.

Soph. Oed. Col. v. 1835. εν οἷς γὰρ χαρὶς ἡ χθονία ξυναπόκειται, πενθεῖν ἔχρη.

Συναποκλείω.

Lycophr. Alex. v. 811. Schol. συναπε- κλείσθη αὐτῷ εν τινὶ οἰκήματι, &c.

Συναποκλινω.

Joseph. de Bello. Lib. I. pag. 115. §. 2. 3. Συνάπεκλιναν δε και των κατὰ το βασί- λειον, &c.

Συναποκομιζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 12. 20. Συνάποκο- μίσαι. pag. 106. 37. συναποκομίζει πρὸς την χερσον ἄπισον πληθὺ παυλοίων ἰχθύων.

Συναποκοπῶ.

Plut. περι Δυσωπ. pag. 529. C.

Συναποκλινω.

Æschin. de falsâ Legat. pag. 267. A. ὃν υἱερὸν μέγα Ἀρισταρχὸν συνάπεκλινεας, &c.

Συναποκλιννυμι.

Dion. Hal. I. 525. 26. ἀλλὰ τες ἐκ τυ- ραννων γενομενες, οἱ μὲν συναποκλιννυσθαι τοῖς παῖρασι δικαιοῦσιν, οἱ δὲ αἰεφυλῖα κολάζουσιν.

Συναπονοσεω.

Joseph. Ant. Lib. V. pag. 286. 7. συν- απενοήθησαν γὰρ αὐτοῖς ὡς ἀμυνομενοὶ βιάζο- μένες.

Diod. Sic. Bibl. pag. 477. 40. ἐκ ὀλίγης δε και συναπονοήσασθαι πείσαντες, &c.

Συναποπεμνω.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. Γ. pag. 168. 3. f. και κοσμου δε και καλῶσκειν την πλειεσ αξιαν συνάπεπεμπε, &c.

Συναποπλεω.

Lycophr. Alex. v. 175. Schol. col. 2.

6. f. και τοῖς Ἀρδοναῦταις συνάπεπλευσε, &c.

Συναπορρηνυμι.

Joseph. de Bello. pag. 339. 2. f.

Plut. C. Marius. II. 497. 15. οἱ δὲ σπεν- δόντες ἀφελεσθαι βία το χρυσεν ἐλλόβιον, ἀμα τον λοβον συνάπερρηξαν.

Συναποστειννυμι.

Anth. Ep. Gr. pag. 595. Ep. 2. v. 3.

Dion. Cass. Hist. pag. 35. E. το γὰρ πολε- μιον αὐτε συναπεσθέναι τη ψυχῇ νομίζων, &c.

Eustath. in Iliad. A. pag. 11. 42.

Plut. Marcell. II. 272. 14. συναποστεινναι τον πολεμον, &c.

Συναποστεμνυνω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 58. 33. το δε πλε- ρὸ ἐπευφημεῖ και συναποστεμνύνει την δοξαν τε τέλευνήκοτο, &c.

Συναποσελλω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 348. 17. Συνάπέ- σειλαν δ' αὐτοῖς εἰς Λακεδαιμονα Συμμαχίαν, &c. 404. 5. 597. 42. 611. 28. 791. 18.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. III. pag. 208. 8. Συνάπεσειλε δε αὐτῷ ὁ Ἀρμενιὸς και στρατιαν πλειονα, &c. *Græc. Hist. III. 309. §. 27. 2.*

Συναποσερεω.

Plat. de Leg. II. 948. C.

Συναποσελεω.

Plat. Politic. II. 258. E. και συναποσελε- σι τα γίνόμενα υπ' αὐτων σωμάτια, πρότερον εκ οῦτα. *Erinom. pag. 986. C.* συναποσελεων.

Συναποσερμαλίζω.

Hom. Odyss. T. v. 242. Schol.

Συναπολιθημι.

Julian. Orat. I. pag. 46. B. τας επιμε- λειας των κοινῶν συνάπεθεντο τοῖς σωμασι.

Plut. de Audit. pag. 37. D.

Συναπορροχαζω.

Suid. Lex. I. 275. Αποθρέξεις. συναπο- ρροχάσεις. εἰω Πλάτων. *Phan. Lex. pag. 106. 1.*

Συναποφαινω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 626. 13. συναποφηνάμενος δε ταῦτα και τε Μέγελ- λος, &c.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 130. B. Συν- αποφαίνεσθαι. *Lib. VI. pag. 416. A. Lib.*

Lib. XV. pag. 1007. B.. 1010. C.

Isocrat. Panathen. col. 424. 22. συναπτε-
φαίνοντο δε και συνεβλεπον ποιειν, απερ εκειν
παρηνεσεν.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 417. 1.

Æschin. de falsâ Legat. pag. 252. B.

Συναποφερω.

Eurip. Orest. §. 345. Schol.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 273. ult.
συναποφέρουσαι και τα μοχθηρά ζηλώματα.

Clem. Alex. Strom. pag. 487. 30.

Συναποχρεομαι.

Suid. Lex. I. 302. l. 5. συναποχρήσασθαι.
Vide Not. 1. Cl. *Kust.*

Συναποχωρεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 717. 30. ὡς οὐδεις
προσειχε, συναποχωρεῖν ἡναγκάζειτο.

Συναπτεον.

Soph. Oed. Tyr. §. 224. Schol.

Συναπτικως.

Hom. Odys. B. §. 169. ἄφαρ. Schol. Συν-
απτικῶς, εὐθέως.

* *Συναπώθεω.* IV. 767. G.

Lucian. Toxar. pag. 621. C. και τε κυ-
μαῖο συναπώσαντο, &c.

Vide *Steph. Thes.* IV. 764. B.

Συναραχνοω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 662. 34.
ὁ τραχηλὸς συναραχνᾷται. Vide Not. 213.
pag. 729.

Συναριθμεω.

Aristoph. Vesp. §. 1401. Schol. τινες δε
τέτον [sc. Λάσσον] συναριθμῶσι τοις ἐπὶ α σοφοῖς
ἀντὶ τε Περιάνδρου.

Eurip. Hecub. §. 1183. Schol.

Plat. Phileb. II. 23. D. εἰμι δ', ὡς εοικεν,
ἐγὼ γελοῖο τις ἰκανῶς καὶ εἶδη διῆσας και
Συναριθμῶμεν.

Lucian. Amores. pag. 577. A.

Æschin. de falsâ Legat. pag. 260. A.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 811. D.
τὰς δ' ἐπικλήτους ἔ συναριθμῶ ταύταις Κατὰ-
βαλα, και &c.

Συναριθμησις.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 490. C.

Συναρισευω.

Eurip. Troad. §. 802. Ἔβας, ἔβας τοξο-
VOL. II, N°. XXVIII. 1.

φόρῳ Συναρισεύσων ἀμ' Αλκμήνης γόνῳ &c.

Συναρκεω.

Theophr. Charact. III. pag. 18. 2. Ἔργον
γὰρ Συναρκεῖσθαι τοῖς μῆτε σχολῇ, μῆτε σπυ-
δῇ διαδινώσκεισιν. Vide Not. 10. pag. 19. et
Duport. Prælect. pag. 271.

Συναρμολη.

Eustath. in Odys. A. pag. 50. 12.

Plut. Plat. Quæst. pag. 1007. D. ἔως ἐν
ἀναγκαιᾷ πρὸς τὸν ἔρανον ἔχων συμπλοκὴν
και Συναρμολὴν ὁ χρόνος, &c.

Tim. Locr. de Anim. Mundi. III. 95. B.
μένει δ' ἐν συναρμολῇ ἀδιαλύτῳ καὶ α λογὸν
αριεῖον.

Συναρμονιαω.

Aristoph. Equit. §. 461. Schol.

Συναρμωσειον.

Plat. Tim. III. 18. C.

Συναρμωσειω.

Aristoph. Thesm. §. 146. ξυμφορον. Schol.

Συναρμωσῆν και πρεπονησ συμβαῖνον.

Συναρμωτονοντως.

Aristoph. Thesm. §. 338. Schol.

Plat. de Leg. II. 967. F.

Συναρρωσειω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1150.

Συναρριζω.

Dion. Hal. II. 40. 40. περιόδους δε συνι-
θέναι συναρριζέσας τὸν νῦν τα πολλὰ μὲν οὐτε
βέλειαι.

Συνασεβειω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 542. 34. ἔχ' ἵνα μα-
καριώτερον γενῇται τῶν συνασεβησάντων, &c.

Συνασοφειω.

Eurip. Phæn. §. 397. Και τέλο λυπρον,
συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς. Schol. συνανοησί-
νειν τοῖς ἀνοήτοις.

Συνασχημονειω.

Plut. de Adulat. &c. pag. 64. D.

Συνασχολεω.

Plut. de Amic. Mult. pag. 95. D. B.

Συναλιμαζω.

Joseph. c. Apion. Lib. I. pag. 461. 9. και
τα καθ' ἑαυτὸν και τες αλλες τες συναλιμα-
σθῆναι δηλώσας, &c.

Συναΐμαω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 50. 44.

Συναυαίνω.

Eurip. Cyclops. v. 462.

Hippocr. de Acre, &c. pag. 286. 45. . 420. 36. . 460. 5. ἦν γὰρ μὴ πύσθη σκληροτέρῳ τε γινέσθαι ὁ πλεμῶν, καὶ συναυαίνειναι. . 491. 36. . 648. 19.

Συναυλασμός.

Plut. de Plac. Philos. pag. 893. A.

Συναυλεω.

Lucian. de Domo. pag. 906. D. μαλλον δὲ επικαλύπτει τὴν βοήν, οἷον τι καὶ σαλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλόν, εἰ συναυλοῖεν, &c.

Συναυλιασμός.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 109. E.

Συναυξήσις.

Suid. Lex. II. 96. Ἰδιώτης. — ἀλλ' εἰς γὰρ συναύξησιν τῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς κακίας μείωσιν, ὅλην ἐξεκεχύλο τὴν ψυχὴν.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 8. 3.

Aristot. de Hist. Animal. I. 942. E. περὶ δὲ γενέσεως καὶ συναυξήσεως τὰ ὀστέα, ἀκριβῶς μὲν ἔπω ὤπῃαι.

Συναφαιρεω.

Thucyd. Hist. Lib. VIII. pag. 562, 88. ὁ δὲ, ἀπολογούμενος, ἔτοιμος ἔφη εἶναι ξυναφαιρησόμενος ἵεναι ἤδη.

Demetr. Phal. de Elocut. pag. 22. §. 29. 5. . pag. 126. §. 220. 4.

Συναφανίζω.

Dion. Halicarn. I. 1. 14.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 867. C. . Lib. XVII. pag. 1188. B. ζυνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, &c. . pag. 395. C.

Συναφεςις.

Hom. Odyss. K. v. 515. Schol. Vide Eustath. ad loc. pag. 409. ult.

Συναφικνεομαι.

Diog. Laert. Epic. Lib. X. §. 47. 4.

Συναφισανω.

Clem. Alex. Strom. pag. 854. 10. καὶ συναφισάνειν τῷ λόγῳ τὸ ζῶμα τῆς γῆς πειρωμένοι, &c.

Συναφισαω.

Joseph. de Bello. pag. 115. §. 2. 12.

Συναφομοιοω.

Plut. de Adulat. &c. pag. 51. D. συναφομοῖται τοῖς υποκειμένοις σχήμασι καὶ χωρίοις. . 53. D.

Συναφορίζω.

Plut. de Orac. Def. pag. 425. B. τὸ δὲ, πλείονας ποιῆναι χωρὶς ἀλλήλων κοσμεῖς, ἀμὰ τοῖς ὅλοις τὰ μέρη συναφορίζειν καὶ συνδιαίρειν ἐκ ἁτοπόν.

Συνδαινύμι.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 248. 2. f. εἶποτε δριμύ προσφεροῖο τῶν ἐδεσμάτων ὁ Φιλίππος, αὐτὸ συνεστρέφε τὴν οἶον ὡς συνδαινύμενος.

Συνδαίωρ.

Æschyl. Eumen. v. 351. εἰς τις ἐστὶ συνδαίτωρ μέλακος.

Συνδαίω.

Eurip. Helen. v. 1455. Ὡς τοὺς γάμους τῆς τῆσδε συνδαίσας ἐμοί, &c.

Συνδανείζω.

Plut. Eumen. III. 355. 15. καὶ συνεδανείσας ταλαῖα πολλὰ παρὰ τῶν μαλίστα μισθίων αὐτὸν, &c.

Συνδείπνιον.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 140. C.

Diod. Sic. Bibl. Lib. XIV. pag. 419. 12. καὶ πρὸς τὰ συνδείπνια παρελάμβανε.

Συνδεκαζω.

Plut. Pericl. I. 346. 16.

Συνδενδρῶ.

Aristoph. Thesm. v. 1153. Schol. Biset. αλσὸς δὲ, τοπὸς σύνδενδρῶ ἔβω καλεῖται.

Soph. Aj. v. 1237. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 230. ult. καθοικεῖν δ' αὐτοὺς τῶν ὀρεῶν τοὺς συνδένδρους — τοπὸς, &c.

E Polyb. Hist. Lib. XII. pag. 911. 21. δια τὸ σύνδενδρον καὶ κρημνωδὴ καὶ τραχεῖαν εἶναι τὴν νῆσον.

Συνδέτης.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 213. B.

Συνδημοπολις.

Aristoph. Pac. v. 909. Schol.

Συνδιαβαίνω.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 377. §. 3. ὁ δὲ Ἀναξίβητος ἐκελευσεν αὐτὸν συνδια-

συνδιαβάνῃα, ἐπεὶ αὐτὸς ἀπαλλατῆσθαι.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 443. 27.

Diod. Sic. Bibl. pag. 139. 15. πάντεσσι
δὲ ολίγας αὐτῶν τῶν φίλων συνδιαβέβηκέναι. .
636. 18. . 791. 26.

Συνδιαβάλλω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 333. 6. τὰς συνδια-
βέβηκέναι. . 1. 9. μέγα τῶν συνδιαβέβηκέναι.

Demosth. adv. Bæot. pag. 638. A.

Isocrat. c. Soph. col. 429. 47.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 406. 97. ὅτε
πάντα ἐκ τῆς Κερκυρας ξυνδιέβαλε τον Ιο-
νιον κόλπον. . p. 417. 85. οἱ ξυνδιαβέβηκέναι.

Συνδιαβᾶμι.

Demosth. c. Aristogit. pag. 496. A. οὐκοί-
ναι ἐπιστάναι τῷ συνδιαβᾶμι.

Συνδιαβάσσω.

Eustath. in Odyss. Θ. pag. 319. 15. συν-
εβέβηκέναι μὲν λέγειν, το λυσιτελεῖν. Συνεβέβηκέναι
δὲ, το συνδιαβάσσαι φορῶν ἢ καὶ φρονιδα-
τίναν.

Συνδιαβίνομαι.

Aristoph. Thesm. γ. 19. Schol. Bourd.

Συνδιαβίω.

Just. Mart. Dial. pag. 231. 33. ἢ μὴ
κοινωνεῖν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης συνδιαβίωγης αἰρῶν-
ται, &c.

Συνδιαθερμαίνω.

Hippocr. de Morb. pag. 458. 10.

Συνδιαθείω.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 874. §. 4.
31. πάντες γὰρ ἡν σκαιὸς καὶ συνδιάθειω εἰς
οἴον, &c.

Συνδιαθεω.

Plat. Polit. II. 266. C.

Συνδιαίτησις.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 6. §. 2. 10. βλε-
πόντων δὲ τον Αδάμον ἐκ ἐχούσας κοινωνίαν πρὸς το
Θηλυ καὶ συνδιαίτησιν, &c.

Plut. Dion. V. 172. ult.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 160. 6.

Συνδιακαίω.

Plut. Amator. pag. 752. D.

Συνδιακινδυνεύω.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 453. 3. καὶ
ἐκ ἐθελοντὸς συνδιακινδυνεύειν, κελύσαι σφῆας
ἀπαλλάσσεσθαι.

Plat. Laches. II. 189. B.

Συνδιακομίζω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 272. 6. f.
ὡς πλεονεχῶς ἱκανὸν ἵππων συνδιακομίζεσθαι
καὶ τὴν πρῶτην εὐθεως διάβασιν.

Συνδιακονέω.

Clem. Alex. Strom. pag. 536. 3.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 376. F. e
Pofidippo. Μαθητὰ Λευκῶν οἱ τε συνδιάκονοι
ὑμεῖς, &c.

Συνδιακρίνω.

Tim. Locr. de Anima Mundi. pag. 104.
E. ἀπαντὰ δὲ ταῦτα ἐν δευτέρῃ περιόδῳ αἱ Νε-
μεσις συνδιέκρινε, &c.

Συνδιακρίομαι.

Lucian. Charon. pag. 168. A.

Συνδιακυβεύω.

Plat. Polit. II. 304. A. ξυνδιακυβεύον-
τας ἐν ταῖς πόλεσι πράξεις.

Συνδιαλέγω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 324. 22. συνδιελέ-
γοντο περὶ ὁμονοίας καὶ συμμαχίας &c.

Lucian. Bis accusat. pag. 760. B.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 97. D.

Συνδιαλέγῃς.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 14. 6.

Συνδιαλλάττω.

Dion. Halicarn. I. 344. 15.

* Συνδιαλλάττω. App. 81. E.

Plut. Lysand. III. 12. 3. f. φανερώς μὲν
ἤδεσθαι προσεποιεῖτο καὶ συνδιαλλάττειν, &c. .
De Frat. Amore. pag. 491. E. συνδιαλλάτ-
τειν.

Demosth. de falsâ Legat. pag. 205. A.
καὶ ὡς, ἵνα συνδιαλλάττωσιν αὐτῶν τὰς Ἀλεις
πρὸς τὰς Φαρσαλίας, καίεσχεν αὐτῆς Schol.
Ed. Oron. φιλιώσωσιν.

Συνδιαλύμαι.

Dion. Halicarn. I. 18. 40.

Συνδιαλύω.

Lucian. Demosth. Encom. pag. 1092. ult.
ἢ τὰς ἐρανας συνδιελυσάμην.

Demosth. adv. Aratur. pag. 581. B. τον
δὲ Φώκριον καὶ ἐμε κτενέει κυρίως εἶναι,
ἀλλ' ἢ τε συνδιαλύσαι.

Συνδιαμένω.

Συνδιαμενω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Δ. pag. 363. ult.
και Συνδιαμένειν δε παρακαλείτε, ως και εμοι
τέλο Συνδοκῶν.

Συνδιανεμω.

Plut. de An. Procreat. pag. 1032. B.

Συνδιανευω.

Plut. de Adulat. &c. pag. 63. B. εσι μεν
εν τῷ συνδιαπορεῖν και τας οφρυσ συνεχειν, και
Συνδιανέειν τῷ προσώπῳ, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 33. 26. πάνη
δε και πάνως ἀντιπεριῖσταμένων και συνδιανευ-
όντων των ὀργάνων εἰως, &c. . pag. 266. 11. f.

Συνδιανοεω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 195. 7. αὐτὸς
δε τοις Ἀχαιοῖς διελέγετο και συνδιανοεῖτο περὶ
των ἐνεσώτων. . pag. 306. 10. f.

Συνδιαπονεω.

Plat. Sophist. I. 218. B. ᾧ συνδιαπονέω
μέ' εμῃ τα πολλὰ εκ ἄηθες.

Συνδιαρθρω.

Aristot. Metaphys. II. 850. E.

Συνδιαρρεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 110. 43.

Συνδιασκοπεω.

Plat. de Rep. II. 458. B. ταῦτα πειράσο-
μαι σοι προλεγει Συνδιασκοπεῖσθαι, υστερα δ'
εκείνα, εἴπερ παρήγες.

Συνδιασρεφω.

Plut. de Animi Tranquill. pag. 466. F.
ὡσπερ εν το υποδήμα τῷ ποδι συνδιασρέφε-
ται, &c. . *Lyfand. Vita. III. 25. 9.* τῷ γαρ
ολῷ συνδιασρέφεσθαι τα μερῇ μαλλον, ὅταν ἐν-
δῶ πρὸς το χεῖρον.

Συνδιασωζω.

Demosth. in Arbob. pag. 558. B. μισθω-
σαι τε τον οικον, και συνδιασῶσαι μοι την εἰσίαν.

Isocrat. Aeginet. col. 573. 33.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 435. 3. και
ὅπερ ἐδεξατο τις, τέλο Συνδιασώζειν. . pag. 482.
17. . 274. 35.

Plat. Conviv. III. 220. E.

Συνδιαλασσω.

Plut. Demetr. V. 34. 5. f.

Συνδιαλείνω.

Plut. de Adulat. &c. pag. 63. C.

Phil. Jud. de Joseph. pag. 552. D. ταχ-
ιστα συνδιέτεινον, και — πολυημερον οδον ἐπι-
ταμόνες ἀνύκτιν.

Συνδιαλέλω.

Demosth. Orat. Amat. pag. 162. B.

Συνδιαλήρω.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 200. 1. οἱ μέλα
των Ἀχαιων συνδιέληρυν την ὑποκειμένην αὐτοῖς
καλῶσασιν.

Συνδιαλίθημι.

Pind. Pyth. Od. A. 5. 17. Schol. γραφι-
κώτατα δε Συνδιαλίθμενον τη ηδονῇ, και θελγο-
μενον τον αἶον ὑπέβησε.

Eustath. in Iliad. A. pag. 68. 38. εθελων
εκείνους θυμομαχῶν αὐτῷ συνδιαλίθεσθαι, ως
και ἐπαναστῆναι τῷ βασιλεῖ. . *A. pag. 768. 41.*

Plut. Lycurg. I. 85. 5. οἱ μεν γαρ Ἰφίῳ
συνακμασαι και Συνδιαθεῖναι την Ολυμπιακην
εκεχειριαν λείψιν αὐτόν. *Timol. II. 130. 6. f.*
Συνδιαθήσων.

Συνδιαφορεω.

Dion. Longin. Sect. XL. 5. pag. 214.

Συνδιαχειρίζω.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 547. 30.
απικονῶ Λακεδαιμονιοι — και τα λοιπα Συν-
διαχειρίζον.

Συνδιαχω.

Plut. de primo frigido. pag. 953. E. το
δ' εις υδωρ εμπεσον, ἃ μη διαφύγῃ καθυγραίνεσθαι,
συνδιαχόμενον.

Συνδιεκκυπῶ.

Eustath. in Iliad. P. pag. 1153. 43.

Συνδιενέγκω.

Aristoph. Equit. 5. 593. πολλὰ γαρ δη
πράγματα Συνδιένεικαν μεθ' ημων, &c.

Eustath. in Odys. Θ. pag. 319. 16.

Dion. Hal. I. 34. 21. και επειδη προθυμω-
τες πολεμους Συνδιένεικαίεν, &c. . 41. 41. συν-
διένεικας. . 48. 17. Συνδιενεκάμενοι. . 131. 17.

Συνδιενεικω.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 7. 11. f. και
γαρ δη προλεγον οἱ Μιλησιοι τοισι Χιοισι τον
πρὸς Ερυθραιας πολεμον Συνδιένεικαν. . 324.
10. f. Συνδιένεικαν.

Συνδιέξειμι.

Xenoph. Memorab. pag. 261. 5. 8. 4. και
Συνδιέξει τοις συνῶσι.

Συνδιερχομαι.

Συνδισχομαι.

Suid. Lex. III. 26. ult. Παραγέλλων. ἀνι-
τε Συνδισχόμενοι. Vide Not. Cl. *Kust.*

* Συνδισθεω. *App.* 81. F.

Plat. Tim. III. 66. 3. f. τοῖς γὰρ ὁσμῇ
μεν ὁδεμία Συνδισθεῖται, το δὲ πνεῦμα τῶν ὁσ-
μῶν ἐρημῶθεν, αὐτοῦ μόνον ἔπειται.

Συνδικαστης.

Aristoph. Vespr. §. 197. Ω Συνδικασαῖ,
ἔκ. . §. 215. Ω Συνδικασαῖ, ἔκ. . §. 233.
Συνδικασῶν.

Συνδικως.

Æschyl. Agam. §. 1610.

Συνδιοικεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 335. 7. καὶ αὖ τα-
χῶς ἐν ἡξίᾳ τριηρεῖς τε πεμπειν καὶ χρημαῖα,
καὶ στρατῶν τὰς συνδιοικήσοντας τὸν πόλεμον.

Demosth. adv. Timocr. pag. 482. C. ἵν'
ἐφη Συνδιοικῇ μοι.

Συνδιολλυμι.

Eurip. Oedip. §. 9. pag. 483. Φθονῶ δ',
ὅ πολλων φρενα διαφθεῖρων βροτων, Ἀπώλεσ'
αὐτον, καὶ μὲ συνδιώλεσεν.

Συνδιορθω.

Hippocr. de Fractis, pag. 753. D.

Συνδιορίζω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 153. A. οἱ
τὰς περισκίους καὶ τὰς ἀμφισκίους εἰς ἂν ἀρ-
ίστα διορίζομεν συνδιορίζεται, ἔκ.

* Συνδισκευω. *App.* 81. F.

Lucian. Deor. Dial. pag. 79. D. δισκεύ-
ειν ἐμαυθάνε, καὶ γὰρ Συνδίσκευον αὐτῶ.

Συνδιωθίζω.

Joseph. Ant. pag. 210. §. 2. 20.

Συνδιωκομενως.

Clem. Alex. Pæd. pag. 203. 28. ἀλλ' ἐδὲ
τροχαλῶς καὶ Συνδιωκομένως ὁμιλήσων.

Συνδιωκω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 79. 13, 22. το δ'
ἄλλο πλῆθος Συνδιώξεν εἰς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσι
παρεμβολὴν. . 280. 35. . 334. 14. εἰς τὴν
πόλιν Συνδιώχθησαν. . 369. 26. . 391. 30. .
517. 8.

Συνδοιαζομαι.

Aristoph. Nub. §. 633. Schol.

Συνδοσις.

Hippocr. Aphor. pag. 1251. H.

Συνδοῖηρ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1151.

* Συνδραω. I. 1049. C.

Eurip. Orest. §. 1535. Συνδραῶντα. . *Androm.* §. 40. Πάρις τε Θυάρι Μενελέως συν-
δραῖ τὰδε, ἔκ.

Soph. Elect. §. 1030.

Συνδρομως.

Æschyl. Agam. §. 1193.

Aristot. de Hist. Animal. I. 963. D. το
δὲ πρὸ αλλας μὴ συνδρομῶς εἶναι, πάντων τῶν
εἰρημένων υπαρχάνων, ἔ γεννώσιν.

Συνδυας.

Eurip. Alcest. §. 472. Τοιαύτας εἴη μὴ
κυρῆσαι Συνδυάδ. Φίλας ἀλόχε.

* Συνδυναστευω. I. 1800. H.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 249. B.

Συνδυσυχω.

Eurip. Orest. §. 1098. εἰς κοινους λογους
ἐλθωμεν, ὡς ἀν Μενελέως συνδυσυχῇ.

Συνδώδεκα.

Eurip. Troad. §. 1076. Συνδώδεκα πλήθει.
Vide Notam Cl. *Barnes.*

Συνεγισμῶ.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 264. B.

Συνεγγραφο.

Dion. Hal. I. 391. 22. οἱ ἄλλοι βεβηλαῖ
ὅσοι τῷ ψηφίσματι συνεγγραφήσονται.

Plut. Amator. pag. 763. E.

Συνεγκαλεω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 224. 15. διόπερ τὸν
Βεῖην μέγα τῶν Συνεκαλεμένων Θρακῶν Συν-
εκαπλεύσαντα, — κατὰσχεν τὴν στρατοῦ
νῆσον, ἔκ.

Συνεγκλινω.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 11. 40. ἀλλὰ
μέρει τῷ. Schol. ἐνιοὶ συνεκλίνουσιν, ἀλλὰ μέ-
ρει τῷ, ἀνι τε μέρει τινί. Vide Not. Cl.
Huds. et Steph.

Συνεζευσμενως.

Aristoph. Av. §. 305. Schol. *Biset.*

Suid. Lex. II. 16. Ζυγάδην. Συνεζευμέ-
νως. . *Phav. Lex.* pag. 342. 1.

Συνεθεληής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1151.

Συνεθίσειον.

Plat. de Leg. II. 520. C. καβαλάειον εν εν
μερει εκατον εις την των αλλων ξυνοίκησιν, και
συνεθίσειον τα σκοτεινα θεάσασθαι.

Plut. de Curiosit. pag. 522. D.

Συνεικάζω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 391. B.
χαιρσι δε οι σκώπες και ομοιοήϊ, και απ'
αυτων ημεις σκώπειν καλεμεν το Συνεικάζειν,
δc. Vide *Animadv. Cl. Casaub. col. 671. 29.*

Συνεικω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 68. 32. αι δε περι-
φέρειαι τη τε βια Συνεικασαι πραινυνσι την
ζφοδρόηα τε πόλεμκ.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 578. 5. f.

Συνειρηνι.

Plut. Conj. Præcept. pag. 138. B.

Συνεισβολη.

Eustath. in Iliad. A. pag. 57. 24. Μάχη
μεν, αυτη η των ανδρων Συνεισβολή. παρτα το
αιμα χέειν. ο δε Πόλεμκ, δc.

Συνεισενεγκω.

Dion. Hal. I. 401. 21. ουδε αυτκ [ο δη-
μκ] ηξίωσε το Συνεισενεχθεν διαφορον, —
απολαβειν, δc.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. II. pag. 64. 2.

Demosth. adv. Lept. pag. 363. B. φασι
τον δημον ελεσθαι Συνεισενέκειν αυτον, και μελ-
ασχειν της δαπάνης, δc.

Συνεισευπορεω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 367. B.
ημεις μεν σοι ταυτα, καλε ανθρωπε, ζηηηι συν-
εισευπορήσαμεν, δc.

Συνεισηγομαι.

Plut. An Seni fit δc. pag. 795. B.

Συνεισκαλοικεω.

Hippocr. Epist. pag. 1289. 4. ο μεν εγκε-
φαλκ φρερει την ακρην τε σωματκ, ασφα-
λειαν εμπειπιστευμενκ. υμεις νευρωδεσι συν-
εισκαλοικεων.

Συνεισκομιζω.

Cyrill. c. Julian. pag. 291. C.

Συνεισκρινω.

Plut. de Placit. Philos. pag. 902. A.

Εμπεδοκλῆς ταις αναπνοαις ταις απο τε πνευ-
μονκ συνεισκρίνεσθαι την εδμήν.

Συνεισπηδαω.

Appian. Alex. de Bellis Mithrid. pag. 396. 23. και φευγεσι ταχ' αν και ες το στρα-
τοπεδον Συνεισεπήδησαν, δc.

Συνεισπλεω.

Xenoph. Græc. Hist. III. 42. 5. Καλλι-
κράιδας δε Συνεισέπλευσεν εις τον λιμενα, δc.

* Συνεισπορευομαι. III. 182. D.

Dion. Hal. I. 581. 34. το γαρ εκκ το
Συνεισπορευόμενον άμα τετκ — ολεθριον εσαι
και δεινόν.

Συνεισπραττω.

Dion. Halicarn. I. 608. 21.

Συνεισρημι.

Joseph. de Bello. pag. 194. §. 6. 4. τε δε
ασθενει λακ Συνεισρύντας πολλας των Σικα-
ριων, δc.

Ρύημκ. *Steph. Thes. III. 684. B.*

Συνεισρεχω.

Appian. de Bell. Pun. pag. 115. 2. ες την
πολιν δια της πυλης Συνεσέδραμον.

Vide *Steph. Thes. App. 104. C.*

* Συνεισφορα. IV. 101. F.

Dion. Hal. I. 208. 24. και απο των τιμη-
μάτων τας Συνεισφοράς Συνεισφέρειν.

Συνεκβαινω.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 208.
2. οι δε στρατιωται εβων μη απολειπεσθαι, αλ-
λα Συνεκβαινειν επι το ορκ.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1056. C.

Συνεκβιβαζω.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 36. 7. εταξε
— Συνεκβιβάζειν τας άμάξας.

Συνεκβοαω.

Herodian. Hist. Lib. II. §. 8. 11.

Συνεκβρασσω.

Lycophr. Alex. v. 898.

Συνεκδημεω.

Eustath. in Iliad. Z. pag. 523. 33.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 233. A.
και αυτη μεν ερασθεισα νεανισκκ τηνκ Ηπειρω-
τη, συνεξεδήμησεν

Συνεκδρομη.

Phar. Lex. pag. 53. 3. 3.

Συνεκδρομικως.

Συνεκδρομικῶς.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 9. 97. Schol.
 Ἰστέον ὅτι τῆς Ἀρβόλικης ἐκ ἤρξαν, ἀλλὰ Συνεκ-
 δρομικῶς εἶπε.

* Συνεκδυομαι. *App. 82. H.*

Plut. de Audit. pag. 37. D.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 4. 24. ἅμα δὲ
 κιθῶνι ἐκδυομένῳ Συνεκδύειαι καὶ τὴν αἰδῶ γυνή.

Συνεκθλίβω.

Aristot. Problem. II. 701. D. Συνεκθλί-
 βεται ἐν μαλίστα ἐνέυθεν ὅσον ἐνέηκτον τῆς τρο-
 φῆς ἐνεστὶ δὲ.

Συνεκθνήσκω.

Eurip. Cycl. v. 568. Συνεκθανεῖν δὲ *Ῥῶν* ἡ
 χρῆ τῷ πώματι.

Συνεκκαίδεκα.

Demosth. de Cor. pag. 327. C. ἦν γὰρ αὐ-
 τοῖς, ἐκ μὲν τῶν προτέρων νομῶν, Συνεκκαίδεκα
 λείβεσθαι, δὲ. . 328. 7.

Συνεκκαίω.

Plut. Pelop. II. 220. 7. ἀλλ' ὅτι συνεκ-
 καίει τὸν θυμὸν ἢ μὲν ἀλλήλων ἀμιλλα καὶ τὸ
 φιλόνηκον. . *Alex. IV. 51. 11.*

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 235. 2. Συν-
 ἐξέκαυσαν δὲ, καὶ τῶν ἐκ τῆς Ἑλμαυρικῆς οἱ
 διασωθέντες.

Συνεκκλεπῶ.

Eurip. Troad. v. 1017. σὲ δ' ἐπὶ ναῦς
 Ἀχαϊκᾶς Περσὶ Συνεκκλέψασα. . *Helen. v.*
1386. . Elest. v. 364.

Συνεκκλινῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 112. 36.

Συνεκκομίζω.

Eurip. Orest. v. 683. Καὶ χρῆ γὰρ οὕτω
 τῶν ὁμαιμόνων κακὰ Συνεκκομίζειν, δὲ. . *Hir-*
polyt. v. 465. . Elest. v. 73. Vide Not. ad
v. 74.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 606. F.

Συνεκκοπῶ.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. IV. pag. 245.
 §. 6. Μέλα δὲ τὰ πρὸς εὐθὺς οἱ Μάκρωνες τὰ
 δένδρα συνεξέκοπτον, δὲ.

Συνεκκρίνω.

Aristot. Meteorolog. I. 555. B. . II. 704.
 Ε. ὡς Συνεκκρίνεται πολλὰ περὶ τῶν σιμῶν; τὸ δὲ
 φλεγμα, περὶ τῶν μα. . 706. A.

Plut. M. Crass. III. 296. 7.

Συνεκλάλειω.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 621. 8.

Συνεκλάμπω.

Plut. Sympos. Lib. I. pag. 527. C.

Dion. Longin. pag. 230. 7. καὶ τοῖς πρᾶ-
 μασι κατὰ τὸ εἰκῶ ἐλευθερὰ Συνεκλάμπει.

Συνεκλέβω.

Lucian. Epist. Saturn. pag. 1033. B. οὐ
 χαλεπῶς συνεξέλεξαντο.

Συνεκλύω.

Anth. Ep. Gr. pag. 552. Maced. μεθυεῖν
 πᾶν Συνεκλέλυσαι.

Συνεκμαχέω.

Aristoph. Lysistr. v. 1156.

Συνεκμοχλεύω.

Aristoph. Lysistr. v. 430. ἐνθενδ' ἐγὼ Συν-
 εκμοχλεύσω. *Schol. Bifet.*

Συνεκπεπαινώ.

Plut. Sympos. Lib. VII. pag. 700. F.

Συνεκπεράω.

Xenoph. Κυνηγ. pag. 115. §. 5. Συνεκπε-
 ρῶσαι μέλα τε λαγὼ πᾶν.

* Συνεκπετῶ. *App. 83. A.*

Plut. Sympos. Lib. V. pag. 676. B.

* Συνεκπληρώ. *III. 385. F.*

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 319. 16. Συν-
 εκπληρῶντας τὰς τῶν δυναμῶν ὁρμὰς.

Συνεκπλητῶ.

Plut. de Audit. pag. 41. C. Συνεκπλήττει
 τὸν ἀπειρὸν ἀκροατὴν καὶ νεόν, δὲ.

Συνεκποιεῶ.

Polyb. Hist. Lib. VI. pag. 685. 22.

Συνεκπολεμέω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 470. 13. πρὸ τῆς
 τῶν Λακεδαιμονίων παρὰ τῆς Συνεκπολεμήσαι
 τὴν Καδμεῖαν. . pag. 532. 41. Συνεκπολε-
 μήσειν.

Συνεκπονέω.

Eurip. Iph. in Taur. v. 1063. Σιγήσας
 ἡμῖν, καὶ Συνεκπονήσας Φυγὰς. . *Helen. v.*
1394. Συνεκπονῶν. . v. 1422. Συνεκπονῶ. .
Ion. v. 740, 850. . Andromed. v. 19. pag.
518.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1072. A.

Συνεκπονήσειον.

Clem. Alex. Strom. pag. 453. 10.

Συνεκπρασσω.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 436. 32. οἱ οἱ μὲν ἔσυνεξεπρήξαντο αὐτῷ τον ἐν Καμικῷ θανάτον γενομένου, &c.

Συνεκπυρσω.

Plat. Tim. III. 65. E.

Συνεκρῶ.

Clem. Alex. Coh. ad Gent. pag. 10. 17.

Συνεκστράφω.

Joseph. Ant. Lib. VII. pag. 392. §. 1. 15. βελομένου δὲ συνεκστράφειν αὐτὸν καὶ εἶσαν οἱ φίλοι.

Συνεκσώζω.

Soph. Oed. Col. v. 593.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 273. 9. f. ἵνα προεκινδύνευσεν τε καὶ συνεξέσωσεν Ἀλεξάνδρον, &c.

Συνεκλαπείνω.

Plut. περὶ Δυσωπ. pag. 529. E.

Συνεκλάττω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 455. 6. συνεξέταττον γὰρ πατρὸν αὐτῶν.

Συνεκλείνω.

Phil. Jud. de Abrahamo. pag. 371. C.

Συνεκλείμνω.

Plut. Sept. Sap. Conv. pag. 159. C. ἀρ' ἐν καὶ ἀξίον, ὦ φίλε, συνεκλείμειν ἀδικία κοιλιαν &c.

Συνεκλίσσω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Z. pag. 545. 5. τοὺς δ' ἀγαθοὺς ἀνδράς ἐκλίσσεσκε συνεκλίσσειν εἶναι, &c.

Συνεκλίθημι.

Phan. Lex. pag. 180. 1. Γνωρίσματά, τὰ συνεκλίθημενα τοῖς παῖσιν, ἐξω τῶν περιδεγμένων.

Plut. de aud. Poet. pag. 27. C.

Συνεκλίθηνεω.

Plut. Sympos. Lib. IV. pag. 662. B.

Συνεκλίσσω.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. IV. pag. 218. 6. καὶ πάντες οἱ τῶν συνεκδραμόνων τε ἐγεγνητο, καὶ ἐς δορυ ἀφικομένοι ἔτρεψαν τὸ καθ' αὐτάς. *Orat. in Agesil.* pag. 21. §. 11.

Dion. Hal. II. 58. 40. ἔσυνεκλίσσετον οὐδὲ τὸ τῷ σίχῳ. . 240. 15.

Lucian. Charon. pag. 169. B.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 529. 7. τὸ δὲ καὶ λιαν ἐστὶ σπανιον καὶ σπανίοις συνεξέδραμε κατὰ τον βίον.

Συνεκφαίνω.

Plut. de aud. Poet. pag. 33. D.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 634. 8. συνεξέφανε τὴν παρασκευὴν, &c.

Συνεκφῶ.

Eurip. Didys. v. 22. pag. 465.

Diod. Sic. Bibl. pag. 48. 33. . 110. 42. ἐκ βυθῶ τῶν ἰχθύων συνεκφερομένους διὰ τῶν θυρῶν παρῆσπιπτεν. . 599. 38.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 117. 50. ξυνεκφέρει δὲ ὁ βελομένου καὶ ἀσῶν καὶ ξένων.

Συνεκφορα.

Dion. Hal. II. 45. 24. ἔσυνεκφορᾶν τὸ σ τ ε ξ κατὰ συνεκφορὰν τὴν ἐν μιᾷ συλλαβῇ γινόμενῃ.

Συνεκφώνεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 33. . 17. 40. . *Odyss. A.* pag. 57. 48. Ὅτι το, κῆρεα κῆρεῖται, καὶ μόνον ἐτυμολογικῶς ἐχει, ἀλλὰ καὶ Ἀττικὸν ἐστὶ σχῆμα, συνεκφωνέμενον ρηματικῶ καὶ συστοιχὸν ονομαστικῶ. ὡς ἐπὶ τῷ, λόγον λέγει καὶ ὕπνον ὕπνοϊ.

Συνεκφωνήσις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 31, 39, 52. . 10. 2. . 19. 39.

Clem. Alex. Strom. pag. 854. 9.

Συνεκχῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 335. *Eutolm. Τιτῶ* ωκυμορὸς θανάτου πνεύμα Μενίππῃ, Κωκυλῷ μεγάλῳ πνεύμα συνεξέχεεν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 114. 20. συνεκχεῖται πλῆθος ἰχθύων λεπῶν, &c.

* *Συνελευθερώω.* *App.* 83. D.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 302, 26. . 400. 31. . 432. 3. βοήθει τε τοῖσι ἐλευθερῶσι τὴν Ἑλλάδα, καὶ συνελευθέρω. . 1. 23.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 143. 86. καὶ τὰς ἄλλας συνελευθερῶτε, &c. . 175. 45. ξυνελευθερῶν. . 207. 26.

Diod. Sic. Bibl. pag. 277. 19. ἀξιούνης κατὰ ταχὺ συνελθεῖν καὶ συνελευθερῶσαι τὰς Συρακούς. . pag. 515. 20. . 710. 2.

Demosth. in Neær. pag. 530. 2. f.

Συνελευστικῶ.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Plut. Amatorius. pag. 757. C.

ΣΥΝΕΛΙΣΣΩ.

Eurip. Ion. v. 1163. Κέκροπα θυγατρων
πελας Σπειρας συνελίσσων, &c. Vide Not.
Συνελίττω. *Steph. Thes.* I. 1186. B.

ΣΥΝΕΛΚΥΣΕΩ.

Xenoph. Orat. in Agesil. V. 50. §. 4. 3.
τον δε βαρβαρον έώρα, ει μελλοι αλυπως βιω-
σεσθαι, Συνελκυσεον αυτω απο περατων της
γης τα τέρψοντα.

ΣΥΝΕΛΠΙΖΩ.

Aristoph. Lysistr. v. 630. Schol. *Bisct.*
επι εν των Συνελπιζόντων χρηματιεΐσθαι, δια-
μαρτυρών δε τζο λεΐσι. Vide *Suid. Lex.* II.
469. in Δύκω έχανεν.

ΣΥΝΕΜΒΑΙΝΩ.

Aristoph. Ran. v. 186. Schol.
Lucian. Navig. pag. 936. A. Μηδαμῶς,
επει Συνεμβησόμεθα ζοι και αυτοι υποσαντες. B.
Polyb. Hist. Lib. I. pag. 28. 12.

ΣΥΝΕΜΒΑΛΛΩ.

Aristoph. Lysistr. v. 246. Συνεμβάλλωμεν.
Schol. Συνέλθωμεν αυταις, ως τε μοχλεις τε
ναε βαλειν.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 397. 16. υπ-
εσχετο συνεμβαλειν ομοσε τοις Αθωλοϊς εις την
Αχαϊαν.

Demosth. Orat. de Cor. pag. 345. ult. η
γαρ εμη πολιεία, ης εγω καηγορει, αυτη μεν τε,
Θηβαις μελα Φιλίππε Συνεμβαλειν εις την
χωραν, &c. . 343. C. Vide *Dion. Hal.* II.
199. 15.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. VII. pag. 489.
§. 22. 8. και ιππεις συνεμβάλλειν επειρωντο.

ΣΥΝΕΜΒΟΛΗ.

Æschyl. Pers. v. 396.

ΣΥΝΕΜΒΟΛΟΝ.

Æschyl. Agam. v. 993.

ΣΥΝΕΜΠΙΠΡΗΜΙ.

Plut. de Ira Cohib. pag. 453. F. ωσπερ
οι Συνεμπιπράντες εαυτας ταις οικίαις, &c.

* Συνεμπιπρω. *App.* 83. E.

Lucian. Mort. Dial. pag. 124. D. βα-
ρήσει γαρ το πορθμεϊον, συνεμπεσόντα.

Plat. Tim. III. 84. B.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 347. ult.
ην μεν εν εν ξηρη τη χωρη περικινεΐται, κραΐζει
Vol. II. N°. XXVIII. 3.

του Συνεμπεσόντου του υδατος. . 390. 52.

ΣΥΝΕΜΠΛΕΚΩ.

Plut. de Adulat. &c. pag. 71. F.

Joseph. de Bello. pag. 435. §. 2. 8. την
τε γυναικα την εκεινη Βερνικην ταις αιΐταις Συν-
εμπλέξας, &c.

ΣΥΝΕΜΠΡΗΘΩ.

Eurip. Rhes. v. 489. Ει δ' αισχρον ηγη μη
συνεμπρησαι νεων πρύμνας, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 949. A.
Συνεμπρησθηναι. . 1045. C. — ως αν δοκόν
συνεμπρησθηναι τω οικω.

ΣΥΝΕΜΠΩΣΙΣ.

Phan. Lex. pag. 493. 1.

Eustath. in Iliad. A. pag. 65. 38. . 525.
47. ηλέκτωρ καΐα τροπην εκφευγεσαν την πρῶ-
τον αλεκτορα συνέμπωσιν. . *Odyss.* A. pag. 9.
40. μέεπεσε δε δια αποφυγην συνεμπώσεως,
εις καθαρον ονομα.

ΣΥΝΕΜΦΑΣΙΣ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 65. 30.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 325. B.
Αφροδίτη [οικειῖσι] Φαλαρίδα, ως Αριστοφάνης
εν Ορνισι καΐα συνέμφασιν τε Φαλλε.

ΣΥΝΕΜΦΕΣΩ.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 71. ult.

ΣΥΝΕΝΔΕΚΑΪΙΖΩ.

Demosth. c. Theocrin. pag. 513. A. Συν-
ενδεκαΐζοντας. Vide Not. Cl. Wolf. Tom.
VI. pag. 116. et *Suid. Lex.* I. 736. Not. 5.

* Συνενδίδωμι. I. 997. B.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 88. A.

Plut. Pericl. I. 355. 16. υπείκειν και
Συνενδιδόναι ταις επιθυμιας, ωσπερ πνοαΐς, των
πολλών.

Diod. Sic. Bibl. pag. 584. 40.

ΣΥΝΕΝΔΟΣΙΣ.

Plut. Sympos. pag. 680. A. οι δε πολλοι
την συνένδοσιν της σρωμνης προεφέρουτο.

ΣΥΝΕΝΔΥΜΙ.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 51. 2. τον
θωρακα συνενδύς, συνηκολέθησεν αυτω εις τα
βασίλεια.

ΣΥΝΕΝΕΓΩ.

Eurip. Herc. Fur. v. 488. Συνελέγκαιμ'
αν εκ παντων γόους;

Demosth. de Rhod. Libert. pag. 81. 1.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. H. pag. 658. 1.

σποῖεροις ἂν ἐν αἰσθανησθε τὰ πρᾶχθέντα συν-
ενεγκόντα, &c.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 128. 5.

*Lucian. Lucius. pag. 657. D. Συνενεκῶν
ακανθῶν οἰζυῶν φοβίον, &c.. 716. B. Συν-
ενεγκῶσαν.*

Συνενθασιαζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 148. 5.

Συνενθασιαω.

*Plut. de aud. Poet. pag. 26. B.. De Frat.
Amore. pag. 487. D.. 1094. C.*

Συνεννοεω.

*Eustath. in Iliad. A. pag. 54. 1. Συνεν-
νοησάμεν. 109. 38. συνεννοεῖσθαι.*

Συνεννοήεον.

Eustath. in Iliad. B. pag. 198. 32.

Συνεζαιρω.

*Lucian. de Domo. pag. 902. A. ὅ μοι γέν
δοκεῖ καὶ συνεζαίρεσθαι οἷα πολυλεία ἢ τοῦ
λεῖοντος γνώμη, &c.*

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 305. ult.

*Strab. Geogr. Lib. X. pag. 704. B. ὡς
ἐπειοὶ τὰς νῆας ταύτας εἶχον, οἱ συνεζάραντες
εἰς τὸ Δελφικὸν τῷ Φυλεῖ. 938. C.. 1104. 3.*

Συνεζακολουθεω.

*Polyb. Hist. Lib. II. pag. 132. 26. Συν-
εζακολουθεῖ. pag. 200. 6. f. et ult.. 203.
6.. 299. 14.. 360. 23:*

Συνεζακχω.

*Soph. Trachin. v. 375. καὶ ταῦτα πολλοὶ
— συνεζήκουν ὡσαύτως ἐμοί, &c.*

Συνεξαλλομαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 772. 21.

Συνεξαμιλλαομαι.

*Plut. de Sanit. tuendā. pag. 137. C. αλ-
λα προσβιαζόμενοι — γήενες ὀλυμπίοις συν-
εξαμιλλᾶσθαι καὶ συνεζανύτειν.*

Συνεξανάλισκω.

Dion. Halicarn. I. 218. 9.

Συνεξαναπληρωω.

*Hippocr. de Corp. Resect. pag. 915. H.
αὐτὸς δὲ ὁ πνευμὼν συνεξαναπληροῖ τὴν χέ-
λυν, &c.*

Συνεξανθεω.

Plut. de Orac. Def. pag. 434. B.

Συνεξανίλαω.

Eustath. in Odyss. Σ. pag. 651. 15.

Συνεξαποσελλω.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 406. 27. καὶ τοῦ
ἑνὸς τῶν υἱῶν τῷ Κυρῷ συνεξαπέσειλε, &c.*

Συνεξαπῶ.

*Plat. de Orac. Def. pag. 433. D.. 911.
Ε. διο συνεζάπει, καὶ παραινέμεν εἰς τὰς φλο-
γὰς μὴ ἐμβάλλειν θαλάττιον ὕδωρ.*

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 268. 5. f.

Συνεξαριθμεω.

Joseph. de Bello. pag. 225. 8. f.

*Diod. Sic. Bibl. pag. 485. 27. ἐν οἷς ἦν
καὶ ὁ Ἐπαμινώνδας συνεξαριθμύμενος.*

Συνεξαρκεω.

*Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 959. C.
τὰ πλάτες τῆς βασιλεως μὴ συνεξαρκῆναι.*

Συνεξαρχω.

*Æschin. Dial. III. pag. 102. 1. Ed. Amst.
οὐ γὰρ ἐφαίνετο μοι ζέμονον δῆμον μαινομένῳ συν-
εζάρχειν, &c.*

Συνεξαῶνεω.

Plut. περὶ Δυσωπ. pag. 528. Ε.

Συνεξεφειρω.

*Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 437. 10. οἱ
γὰρ Ροδιοὶ συνεξεφερθέντες μὲν ἅμα διὰ τὴν σφε-
τεραν βλάβην, ἀμα δὲ &c.*

Συνεξείμι.

*Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. A. pag. 44. 10.
ὥς αἰ, σποῖε οἷον τε εἴη, συνεξήει τῷ Κυρῷ,
&c.. Symp. Cap. 9. pag. 195.*

Lucian. Amores. pag. 581. B.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 236. 48.

Συνεξελεύθερος.

*Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1141.
7. f. Δημοχάρης δ' ὁ τῷ Μενεκράτῃ συνεξε-
λεύθερος &c.*

Συνεξελιτῶ.

*Callistrat. Icon. XI. pag. 904. 7. ὅς μιν
βοσρυχῶν ἐλὼν πλοκαῖς συνεξελιττόμενος, &c.*

Συνεξεμεω.

*Aristot. de Hist. Animal. I. 844. C. εἰαν
γὰρ πρὶν κοπῆν πρὸς ἄλλον ἀποθανῇ, συνεξεμεῖ
τὸ αὐτό.*

Συνεξενεγκω.

*Plut. Sertor. III. 328. 6. προθέμενοι δὲ
τὰς*

της θύρας, και συνεξενεγκόντες ευρωσως, εξω-
θασι της Ἰσθρας.

Dion. Halicarn. II. 294. 7.

Συνεξερευνθω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 175. C.

Συνεξερευναω.

Plat. Theætet. I. 155. D.

Συνεξερευω.

Anth. Ep. Gr. pag. 567. Paul. Silent.

— Ακροχανές Φονιη κρᾶσι συνεξερεύσας, &c.

Συνεξευποριζω.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 319. 3. ασθε-
νυμι ἢ ἀπορενυμι συνεξευπόρισα τι, &c.

Συνεξιδρω.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 364. 41. ὅ, τι
μεν εν συνεξιδρώση, — ε παραχει πονον &c.

Συνεξισημι.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 262. 12. f.

Συνεξιχνευω.

Plut. Cic. IV. 459. 3. πολλας μεν εχων
εξωθεν επισκοπενυλας τα πραττομενα και συν-
εξιχνεύονυλας αυτω.

Συνεξοδευω.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 248. 3. f.

Συνεξομοιωσις.

Eustath. in Odyss. E. pag. 232. 30.

Συνεξορω.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. D.
και οταν ἡ γαληνη, συνεξορέσας τω κυματι,
κειται επι των πείριδιων &c.

Συνεξυφραινω.

Plut. Amator. pag. 752. D.

Συνεξωθεω.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 364. 54. και
το συνεσηκθ. θερμαινομενον, λεπυνυται τε, και
συνεξωθεεται εκ της σαρκθ. εξω επι το δερ-
μα, &c.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 314. 3.

Συνεξωγαϊζω.

Eustath. in Odyss. Θ. pag. 311. 45.

* Συνεορλαζω. I. 1206. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 149. 3.

* Συνεορλασης. I. 1206. G.

Plat. de Leg. II. 653. D. και Μυσας —
και Διονυσον, συνεορλασας εδσαν, &c.

Συνεπαγωνιζω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 373. 4. και
γαρ ωσπερ επιμελρυσης και συνεπαγωνιζομένης
τοις γεγονοσι της τυρης, &c.

Συνεπαειδω.

Eurip. Iph. A. v. 1491. Ω νεάνιδες, Συν-
επαειδεί' Αρρεμιν, &c.

Συνεπαιωρεομαι.

Plut. Alex. IV. 49. 7.

Συνεπακολαθεω.

Plut. Alex. IV. 59. 14. ωμολογησεν Τελε-
σιππας εραν, και συνεπακολαθειν επι θαλασ-
σαν απιύσης εκείνης, &c.

Plat. Phæd. I. 81. D.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 274. 40 και
δι' αυτων τελευτων των ευερων αν συνεπακολαθει.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 583. C.

Συνεπακληρ.

Eustath. in Odyss. Α. pag. 440. 4.

Συνεπαλαλαζω.

Joseph. de Bello. pag. 286. 8. f.

Συνεπαμυνω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 888. 14.
Καισαρι μεν, οπερ αρρεσει μονον, συνεπαμυναι
της Φονεας τιμωρεμένω, &c.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 414. 64.

Συνεπανισημι.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 85. 32.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 22. 21. συν-
επανασάτης δε ουλοι αμα Πεισιςρατω, εσχον
την ακροπολιν. 183. 11. f. συνεπαναστηναι. 195. 1.

Dion. Halicarn. I. 383. 16.

Συνεπανορθω.

Demosth. in Philipp. IV. pag. 56. 7. f.
ος και προτερον συνεπηνώρθωσε τα της πολεως
πράγμαλα.

Συνεπαρηγω.

Eustath. in Iliad. Α. pag. 30. 36.

Συνεπαφινμι.

Joseph. de Bello. pag. 240. ult. πανθοθεν
των Ρωμαιων κατεχεον, συνεπαφιντες και τα
αγλεια βρασσομενα τη θέρμη.

Συνεπειμι.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 207. 35. και
μη συνεπιέναι μελ' αυτων αλλοις, &c.

Συνεπεισειμι.

Συνεπείσειμι.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 615. D.

Συνεπείσφερω.

*Xenoph. Græc. Hist. pag. 430. I. απαν-
τες εἰλοντο μαχομενοι αποθανειν μαλλον, ἢ ζῶν-
τες συνεπείσφερεσθαι τον βαρβαρον τη Ελλάδι;*

Συνεπέκπινω.

*Anth. Ep. Gr. pag. 559. Hedyl. Πανθ'
αμα Νικονοη συνεπέκπιεν.*

Συνεπελαφρυνω.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 7. 13. f.

Συνεπευχομαι.

*Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 398. 82.
Συνεπεύχοντο δε και ο αλλο ομιλο ο εκ της
γης, των τε πολλων, και εις αλλο ευνης πα-
ρην σφίσι.*

*Xenoph. de Cyri Exr. Lib. III. pag. 148.
I. συνεπέξασθαι δε και τοις αλλοις θεοις θύ-
σειν καλα δύναμιν.*

* *Συνεπιβελεω. App. 84. B.*

*Dion. Hal. I. 163. 15. 233. 45. και
επι ταυτη μαλιστα λεγεται τη αιτία των παρι-
κιων αυτω τινας συνεπιβελευσαι.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 224. 14.

Xenoph. Græc. Hist. pag. 335. 8.

Συνεπιδεικνυμι.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 266. 9. f.

Συνεπιδεω.

*Xenoph. de Cyri Exr. pag. 214. §. 7. 3.
και τα υποζυγια συνεπέδησεν η χιων, και πο-
λυς οκνη ἦν ἀνίστασθαι.*

Hippocr. de Off. Med. pag. 748. G.

Συνεπιδημεω.

Joseph. Ant. pag. 312. §. 2. 10.

*Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1006. A.
τινες δ' αυτων και συστραφευσαντες αλληλοις,
συνεπιδημήσαντες, &c.*

Συνεπιδιδωμι.

Plut. de Virt. mor. pag. 448. D.

*Dion. Hal. I. 146. 24. εαν μεν εν εκοντες
συνεπιδιδωσι κακεινοι τα σωματα προκινδυνεύσαι
της εαυτων παριδο, δεχε την χάριν.*

Συνεπιζευγνυμι.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 533. D.

Συνεπιθηγω.

Plut. de Orac. Def. pag. 433. D.

Συνεπιθορυβεω.

*Plut. περι Δυσωπ. pag. 531. C. και γε-
λοιως επαινεσεις δηλονοι, και συνεπιθορυβήσεις
τοις κολακευσι.*

Συνεπιθρύψις.

*Plut. non posse suaviter &c. pag. 1092.
D. οιον επιμειδιασεις και συνεπιθρύψεις προσ-
ειποι της ψυχης.*

* *Συνεπιθυμητης. App. 84. B.*

Plat. Clitoph. III. 408. C.

Συνεπιθωύσσω.

Plut. Amator. pag. 757. D.

Συνεπικειμαι.

*Aristoph. Equit. §. 266. Ευνεπείκεισθ'
υμεις.*

Συνεπικερειω.

*Arrian. in Epietet. pag. 233. II. f.
πρω γαρ τες συνεπικερεις εδει σε ταυτα λε-
γειν, &c.*

Συνεπικρινω.

*Dionys. Longin. Sect. I. pag. 4. ult. Αυ-
το δ' ημιν, ελαιρε, τα επι μερες, ως πεφυκε,
και καθηκε, συνεπικρινεις αληθεςαλα.*

Plat. de Leg. II. 792. C.

Plut. de Adulat. &c. pag. 53. B.

Συνεπικωμαζω.

*Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 534. E.
επικωμάσας δε ποτε ως Ανυιον — συνεπικωμά-
ζοντο αυτω των ελαιρων ενος Θρασύλλα &c.*

Συνεπιλαμπρυνω.

Plut. an Seni &c. pag. 795. C.

Συνεπιλεχλειον.

*Eustath. in Odyss. A. pag. 41. 31. τελοις
δη συνεπιλεχλειον και οτι το βάλλειν, ποτε μεν, &c.*

Συνεπιλοφισεον.

*Eustath. in Iliad. B. pag. 277. 32. Συν-
επιλοφισέον δε διχα πολλων αλλων, και τας τε
Λυδς Κροισς χρυσας πλίνθες.*

Συνεπιμαρτυρησις.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 14. 6.

Συνεπιμειδιαω.

*Plut. Sympos. pag. 672. E. τοις εκεινου
συνεπιμειδιαν παθεσι, και παλιν αυ. συνεπισκυ-
θρωπάζειν, &c.*

Συνεπιμελητης.

*Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. E. pag. 372.
2. f.*

2. f. παραλαμβάνων των ομοίων Περσων συνεπιμελήας.

Συνεπιμερίζομαι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 75. 12. Το δε ἤδη, — τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται. .
Iliad. A. pag. 759. 37.

Συνεπινοέω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 770. 27. . *Odys.* A. pag. 20. 20. . 62. 10. ἔγωγε καὶ τὸ συμποσιον ἐκ μέρους τῆς ποσέως παρονομασθεν, ἀφίησι δὲ τὴν βρωσιν συνεπινοεῖν.

Συνεπινορκεώ.

Plut. Reip. ger. Præcept. pag. 808. A. δει γὰρ καὶ ἀχρεὶς τὰ βώμῃ φίλον εἶναι τῷ μὴ συνεπινορκεῖν, ὡς ποῖε Περικλῆς εἰπὼν, ἀλλ' ἀχρεὶ πάντῃ νομοῦ, καὶ δικαίου, καὶ συμφερούς, &c.

Συνεπιπασχω.

Plut. de Stoic. Repugn. pag. 1037. A.

Συνεπιπλέκω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 772. 16. . in *Odys.* A. pag. 46. 40. Καὶ σημειώσαι, οἱ συνεπιπλέκονται ὧδε τὰ ἀληθῆ τοῖς μὴ τοιοῦτοις, &c.

Συνεπιπλέω.

Demosth. adv. Polycl. pag. 714. A.

Συνεπιρρωννυμι.

Plut. Alex. IV. 49. 3. τῇ δεξιᾷ παρεκάλει τὰς θέας, — ἐπευχόμεναι, εἰπερ οὕτως Διοθεν γέγονως, ἀμύναι καὶ συνεπιρρῶσαι τὰς Ἑλληνάς.

Συνεπισημαίνω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 409. 7.

Diod. Sic. Bibl. pag. 574. 39. συνεπισημαίνοντων τῶν στρατιωτῶν ταῖς παρ' ἐκατέρων ἀνδραγαθίαις.

Συνεπισκοπέω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 150. C. . Lib. VIII. pag. 536. C. Ομηρὸς δ' εἰς ταῦτα ὑπερβεβλημένος πάντας, ἀνάγκη συνεπισκοπεῖν, &c.

Xenoph. Memorab. IV. 261. §. 8. 3. μεχρὶ δὲ τὰ ὠφελίμῃς πάντα καὶ αὐτοῦ συνεπέσκόπει, καὶ συνδιεξήκει τοῖς συνῆσι.

Lucian. Icarom. pag. 730. C.

Συνεπισκυθροπαζω.

Plut. Sympos. Lib. V. pag. 672. E.

Συνεπισάβω.

Eustath. in Iliad. K. pag. 714. 32.

Συνεπισάω.

Plat. de Rep. II. 528. C. εἰ δὲ πόλις ὅλη συνεπισάοι ἐνὶ μῶς αἴεσσα αὐτὰ, &c.

Συνεπισέλλω.

Lucian. Cronosol. pag. 1027. B. ἐπαχθεὶς δὲ μηδεὶς μηδὲν συνεπισέλλετω, &c.

Συνεπισελεύω.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 348. 26. ἀρκεῖν δ' ἐφασαν σφισὶ τὴν πρώτῃν γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν, συνεπισελεύειν δὲ μηδενί.

Demosth. de Pace. pag. 23. B.

Æschin. de falsâ Legat. pag. 257. A. ἀλλὰ τῶν μὲν, περιορωνίων ὅ, τι συμβῆσθαι, τῶν δὲ, συνεπισελεύοντων, τῶν δὲ, &c.

Συνεπιῆασις.

Jambl. de Vita Pythag. pag. 56. 16.

Συνεπιέμνω.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1228. 23.

Συνεπιῆμαω.

Plut. Lysand. III. 23. 9. οὐ συνηθανάκησεν ὁ Λυσανδρὸς, ἀλλὰ καὶ συνεπιῆμῃσε, φήσας &c.

Συνεπιῆρεπω.

Joseph. Ant. pag. 801. §. 7. 3. f. υμᾶς ἐν βελομαὶ εἶδεναι, — συνεπιῆρεπειν αὐτὰς χρῆσθαι καὶ ποιεῖν κατὰ τὰ πάτρια χωρὶς ἐμποδισμοῦ.

Συνεπιῆριβω.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 317. ult. ἱκανὰ γὰρ ἐν τῷ τοῖστῳ καὶ μικρὰ ἀμαρτηθέντα, πάντα συνεπιῆριψαι.

Συνεπιῆροπῶ.

Demosth. Orat. in Arbob. I. pag. 549. B. οἱ τεῖς συνεπίτροποι, μαρτυρὲς εἰσιν. . 554. 7.

Συνεπιῆροχαζω.

Eustath. in Odys. M. pag. 484. 20.

Συνεπιῆυφοω.

Plut. de Adulat. &c. pag. 58. B.

Συνεπιφασκω.

Plut. de Adulat. &c. pag. 63. C. ἔγωγε τὸν κολακὰ φωράσεις, αἱ συνεπιφάσκοντα, καὶ συνεπιφαινόμενον, καὶ συναισθανόμενον καὶ συνεπιζόμενον.

Συνεπιφεύλω.

Joseph. Ant. Lib. XII. pag. 618. 13.
εδήλυν αὐτῷ, ὅτι λαβεῖν ἐσπεύδακεν ὁ Τιμοθεὺς
το χωρίον εἰς ὃ συνεπεφεύγεσαν.

Plut. Marcell. II. 252. 1. οἱ οἱ δὲ ζῶντες
εἰς Κανυσίον συνεπεφεύγεσαν.

Συνεπιφθεγγομαι.

Plut. Timol. II. 134. 1. εἶπε δαιμονίᾳ τι-
νι, — συνεπιφθεγξαμένῃ.

Συνεπιχειρῶ.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 325. 7. f.

Συνεπιψευδομαι.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 988. D. οὐκ
εἶδεν γὰρ συνεπιψεύδεσθαι σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν
τῆς ἀλαζονείας;

Συνεποκελλῶ.

Plut. Sept. Sap. Conv. pag. 161. A.

Συνεπομνυμι.

Aristoph. Lysistr. v. 237. Συνεπόμνυσθ' ὑ-
μεῖς ταῦτα πασαι;

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 431. §. 15. ἵνα δὲ μαλλον θαυμάσῃς, συνεπόμνυ-
μι, &c.

Συνεποτρυνῶ.

Soph. Eleet. v. 302. ὅν δ' ἐποτρύνει πε-
λας ὃ κλείνῃ αὐτῇ ταῦτα νυμφίῳ πατρὸν, &c.
Schol. συμπαροτρύνει δὲ &c.

Συνεπωάζω.

Aristot. de Hist. Animal. I. 854. E. Συν-
επωάζει γὰρ τῇ θηλείᾳ ἐνίοτε.

Συνεραστῆς.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 237. E. e
Timocle. Συνεραστῆς ἀπροφάσις γινέται.

Xenoph. Sympos. pag. 194. §. 41. ἀλθῶν
γὰρ φύσει καὶ τῆς ἀρετῆς φιλοσίμῳς ἐφιερμένων
αὖτις ποτε τῇ πόλει συνεραστῆς ὦν διαλέλῳ.

Συνεργαλίνης.

Anth. Ep. Gr. pag. 358. Leonid. v. ult.
συνεργαλίνης ἰχθυόλων θίασος.

Συνεργαλῖς.

Eurip. Eleet. v. 100. καὶ φονεὺς συνεργάτιν
λαβὼν, τὰ γ' εἰσὼ τειχέων σαφῶς μάθω.

Συνεργήμα.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 180. 26. Lib. V. pag. 533. 19. ἐχρησάτο συνεργήματι τοι-
ούτῳ τινί.

Συνεργήλικος.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 196. 2. f.

Συνεργία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 94. 31. διὰ τὴν ἀφ' ἧλός
συνεργίαν καὶ δυνάμιν, &c. pag. 95. 19.
Demosth. c. Dionysod. pag. 739. C.

Συνεργολαβός.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 543. A.

* Συνεργῶ. App. 84. G.

Soph. Eleet. v. 352. ἐμὲ δὲ παλὶ παλὶα
τιμωρεμένης εἶπε ξυνέρδεις, &c.

Συνερεῶ.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. VIII. pag. 556. 6. ἄλλοι ἀνισανθὸ πολλοὶ — συνερεῖντες.

Demosth. adv. Leochar. pag. 671. A.

* Συνερίζω. App. 84. H.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 157. A.
Ὀδοῦντας συνερίζειν ἢ πρίειν, ὃ μὴ συνηθες ἐκ
παιδῶν, μανικὸν καὶ θανάσιμον.

Suid. Lex. II. 251. Τῶν δὲ Μακεδόνων
ἐκ καλὰς ἐκείνης συνερισάντων τοῖς βαρβαροῖς, εὐ-
θὺς ἐκκλινάντες ἐφευγόν. Vide Not. 2.

Συνοσκιασμένως.

S. Chrysost. Op. VI. 659. 10. προφητεία
δὲ, ὅταν συνοσκιασμένως λελήται, μετὰ τὴν τῶν
πραγμάτων ἐκβάσιν γινέται ζαφροτέρα. l. 12, 14.

Συνεσηκόως.

Aristot. de Rep. II. 455. D.

* Συνεταιρῶ. App. 85. D.

Aeschin. Epist. pag. 124. 4. f. ζε δὲ πρᾶ-
θεινὰ δισχιλίων δραχμῶν, τὴν ἀκμὴν συνηταίρη-
κέναι τοῖς περὶ Τιμαρχὸν νέοις.

Συνεταιρικός.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 444. 7. f.

Συνευδαιμονεῶ.

Lucian. Hermotim. pag. 281. B.

Xenoph. Graec. Hist. Lib. V. pag. 282. 10. νυν δὲ πειρᾶσθαι χρὴ εἰ ἀμεινονας γίνε-
σθαι, ἵν' ἡδὼς μὲν ξυμπονῶμεν, ἡδὼς δὲ ξυνευ-
δαιμονῶμεν.

Συνευδοκήτης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1160.

* Συνευδῶ. App. 85. D.

Eurip. Androm. v. 171. Ἡ παῖδι παῖρος,
ὃς σὸν ὠλεσεν ποσσιν, Τολμᾶς ξυνεύδειν, &c.

Aeschyl.

Æschyl. Agam. §. 903.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 187. 13. f.
ἐπέαν σοι συνεύδῃ. — ἄφασον αὖτε τα ὦτα.

Συνευναζω.

Pind. Pyth. Δ. §. 452.

Soph. Oed. Tyr. §. 1001. πολλοὶ γὰρ ἤδη
κἄν ονειρασι βροίων μῆρι ξυνευνάσθησαν.

Lucian. Lucius. pag. 668. Α. δεικνυσί
με, ενδον τη μείρακι συνευναζόμενον.

Hipp. de Morb. Mul. pag. 596. 20. ξυν-
ευναζέσθω τῷ ἀνδρί. . 633. 8, 12. . 655. 40.

Συνευνετης.

Eurip. Med. §. 239. Δεῖ μανίην εἶναι —
Ὅτῳ μαλιστα χρησέσθαι ξυνευνέτη. . *Iph. in*
Taur. §. 524. . *Helen.* §. 1309.

* ΣΥΝΕΥΝΕΤΙΣ. I. 1304. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 463. *Euen.* Παλλας
καὶ Κρονίδαο συνευνέτις εἰπόν ἰδῆσαι Τὴν Κνι-
δίην, ἀδικῶς τὸν Φρυγὰ μεμφομεθα. . pag. 466.
Leonid.

Συνευπασχω.

Demosth. de Chersōn. pag. 42. B. . 60.
B. μὴ συνευπεπονθέντων τῶν πολλῶν Ὀλυθίων
τῷ Πολιδαίαν καρπῆσθαι.

Συνευσαλῆρ.

Orph. Ευχη πρὸ Μουσ. §. 34. pag. 96.
Βακχε τὴν Συνευσαλῆρας ἀπαλῆας, &c.

Συνευλυχέω.

Eurip. Hippol. §. 1119. Βίον συνευλυχόην.
Schol. καλῶς ἢ σὺν εἰκείνῃ προθεσις, δηλῶσα
ὡς ἐκ ἀκρᾶν ευχέσθαι εὐδαιμονίαν, εἰς πλεο-
νεκτεῖν τῶν ἀλλῶν, ἀλλὰ σὺν ἀλλοῖς εὐπραγεῖν
τῶν βίων.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 732. B. εὐλυ-
χῶμεν δὴ ἐκεῖνα, συνευλυχεῖν καὶ τοῖσι
συνεβαίνε. . 924. ult.

Συνευφημέω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 223. 33. τοὺς δ'
ἄλλους θεοὺς συνευφημῆντας αὐξῆσαι τὸν γάμον.

Συνευφραζω.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 916. εὐφρα-
μέν ἐπιπροφάνεσθαι ἐνισπεῖν Ὀϊωνες, εὐφρα-
σθαι δὲ συνευφράσασθαι ἰῶσιν.

Συνεφαρμωζω.

Aristoph. Av. §. 424. Schol.

Συνεφεδρεω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 39. 25. τῶν δὲ

τριάκων συμμενόων καὶ συνεφεδρεούων του-
τοῖς. . 139. 10. f.

Συνεφελκω.

Hom. Odys. Φ. §. 23. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 745. 28. ἐμπλακεν-
τῷ δὲ τε ξίφος εἰς τὸν τροχόν, συνεφελκύσθη
τῇ φορᾷ, καὶ παραχρημα ἐτελεύτησε.

Συνεφεπομαι.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Γ. pag. 234. 8.
συνεφείπετο δὲ καὶ πασα ἡ φαλαγγὶς δρόμῳ. .
466. 9. . *De Cyri Exp.* pag. 249. §. 15. 4.

Συνεφεσπομαι.

Plat. de Leg. II. 701. Α. ξυνεφέσπετο. .
982. D. εἰς τοὺς ἀφροσι ξυνεφέσπετο τὸ πλε-
ον, &c.

Vide Thef. App. col. 126. E.

Συνεφισανω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 386. 18. οὐ
παραδοξα ταῦτα γε, συνήθη δὲ καὶ γνώριμα
τοῖς βελομένοις συνεφισάνειν. *Vide Suid. Lex.*
I. 309. 5.

Συνεχεσεως.

Lycophr. Alex. §. 365. Schol.

* ΣΥΝΕΧΘΑΙΕΩ. *App.* 85. F.

Anthol. Ep. Gr. pag. 556. *Lucian.*

Συνεχθραίνω.

Plut. de frat. Amore. pag. 490. F. ὡς τὸ
συμφιλεῖν καὶ συνεχθραίνειν &c.

Συνεχθω.

Soph. Antig. §. 529. Οὐ τοὶ συνέχθουσιν, ἀλ-
λα συμφιλεῖν ἔφυν.

Συνεψέω.

Hippocr. de Rat. Viēt. pag. 407. 22.
καὶ πείρα εἰς τὸν ἡλίον θείας, καὶ ἀκαλυψας οὐρανὸν
ξυνεψήθη, τῷ χρέε. . 538. 14. ξυνεψείν. .
560. 44.

Συνηγεομαι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 440. 2. καὶ τὴν ἐξ-
εσσαν ἐδωκεν αὐτῷ λαβεῖν εἰς τὸν πόλεμον συν-
ηγούμενον, &c.

Συνηγορημα.

Dion. Cass. Hist. pag. 44. D.

Συνηλικιώτης.

Epist. ad Galat. I. §. 14. καὶ πρόεκοπτον
ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὑπὲρ πολλὰς συνηλικιώτας ἐν
τῷ γενεῖ μὲν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 34. 37.

Dion.

Dion. Hal. I. 642. 28. εἴς εφη, Μαρκου
 Ικιλλιον — ως συνηλικιώτην αὐτῆς καὶ φίλον, ἀπο-
 λυθῆναι τῆς ἐξόδου βεληθεὶς, &c.

Συνηλυσίς.

Clem. Alex. Pædag. pag. 298. 23.

Συνημμένως.

Thucyd. Hist. Lib. V. pag. 333. 89. ξυν-
 εχῶς. Schol. αδιασῶς, Συνημμένως.

Συνηνιοχέω.

Aristoph. Nub. v. 25. Schol.

Συνηπεροπεύω.

Aristoph. Lysistr. v. 842. Καὶ μὴν εἴω Συν-
 ηπεροπεύσω παραμένεσθ' ἐνθαδὶ, &c.

Συνηξημένως.

Eustath. in Odyss. A. pag. 46. 10.

Συνηρμοσμένως.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 127. §. 45.
 4. καὶ ὡς περ συνήλαται συνηρμοσμένως τα-
 ούλα, εἰως &c.

Συνητῆρομαι.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. VI. pag. 468. 1.
 των δὲ πολεμίων πολλοὶ μὲν συνήτῆται μετ'
 αὐτῶν.

Συνθαμβέω.

Plat. Io. I. 535. E.

Συνθαυμαζέω.

Plat. Theætet. I. 162. C. ἀρα ἔθ' συνθαυ-
 μάξεις εἰ ἐξαίφνης εἰως ἀναφανήσῃ μηδὲν χει-
 ρων εἰς ῥοφίαν ὄτρυν' ἀνθρώπων, &c.

Συνθεάζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 177. 3. καὶ τὸ Συν-
 ολον τῆς πολέως ἀπάσης συνθεάζεσθης, &c.

Συνθεολογέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1163.

Συνθετιζέω.

Ioseph. de Bello. pag. 305. §. 10. 17.

Συνθετώς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 77. 41. . 80. 1.
 καὶ ἐνδιαβαλεῖν Συνθέτως λεγέται. . Λ. pag.
 761. 33.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 919. B.

Συνθεωρέω.

Aristoph. Vesp. v. 1182.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 11. 11. f. . 19.
 8. f. . 32. 6. f. . 96. 5. f. . 106. 15. . 210.

3. . 258. 6. f. . 287. 26. . 770. 11. f. συν-
 θεωρεῖν.

Hippocr. Epist. pag. 1283. 25. ἀρίστικοι
 δ' ἐν τῇσι κακοδαίμονισι ξυνθεωρεῖν.

Συνθηλῶ.

Eurip. Hippolyt. v. 689. Οὐτῶς γὰρ οργῇ
 συνθηλῆμένῳ φρενας ἔρει &c.

Συνθηκοποιεῶ.

Hesych. Lex. pag. 751. 2. Περιδώσομαι.
 συνθηκοποιήσομαι. . *Phan. Lex. pag. 592.*
 3. ab *Hom. Odyss. v. v. 78.*

Συνθηράλης.

Xenoph. Memorab. pag. 189. §. 15. ἔθ' ὅ
 μοι, εφη, ὃ Σωκράτης, ἐγένου συνθηράλης των
 φίλων ;

Συνθηρεῶ.

Soph. Philoct. v. 1019.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. Γ. pag. 175. 6.
 Καὶ ὁ Κυρῶς ἡσθημένῳ, ὅτε συνεθήρα αὐτῷ ὁ
 Τίβρανης, &c. . pag. 308. 2. . *De Cyri. Exp.*
 pag. 271. §. 11. 3.

Συνθηρεύω.

Aristoph. Thesm. v. 163. Συνθηρεῖται.
 Schol. Bourd. Τέλει, ἐπαλεῖ, ἐπιφέρει, καὶ
 ἐξωθεν συλλελεῖ δια τέχνης.

Eurip. Incert. Frag. v. 414. pag. 514.
 Τησδε γε δελεαρ ἐνλαυθα συνθηρεύομεν.

Plat. de Rep. II. 451. D. Συνθηρεύειν. .
 pag. 466. C. καὶ ξυμφυλάττειν δεῖν καὶ ξυν-
 θερεύειν ὡς περ κυνας, &c.

Συνθιασεύω.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 723. 1. δια-
 βάλλων — αὐτὸν [sc. *Æschinem*] ὡς τελευτή-
 τη μῆρι συνοῦλα καὶ συνθιασεύουλα πολλα-
 κίς, &c.

Συνθιασος.

Eurip. Phæn. v. 802. Schol.

Συνθοιναῖωρ.

Eurip. Elect. v. 638. Πικρὸν τε Συνθοινά-
 τορ, ἣν θεῶς θέλη.

Συνθορυβέω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 386. 33.

Συνθερανῶ.

Eurip. Bacch. v. 633. Συνθεράνωται δ'
 απαν Πικροῦλας ἰδού, δέσμης τῆς ἐμῆς. Vide
 Not. Cl. Barnes.

Συνθιαζέω.

Συνθυσάζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 200. 21.

* Συνιδρω. *App. 86. G.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 113. 28. ταχυ Συνιδρωσών των πλεονέκτων, &c.

Συνιδρυμι.

Aristoph. Ran. v. 326. Schol.

Συνιεραω.

Dion. Hal. I. 89. 48. τας τε γυναίκας των ιερων ελάξε τοις εαυτων ανδρασι συνιερασθαι, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 950. A.

Plut. Quæst. Rom. pag. 276. D. η συνιεραται μεν η γυνή τω ανδρι &c.

Συνιερευς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 26. 15. ο και ο συνιερευς Κρίνις πεποιηκεν.

Συνιερεξερω.

Dion. Hal. I. 210. 45. τας δελας ελάξε παρειναι τε και συνιερεξερειν, &c.

Συνικνεομαι.

Aristot. de Morib. pag. 13. C. 14. E. και των μεν μαλλον συνικνεμένων, των δ' ηττον, &c.

Συνιππαζω.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 759. 17. τας τε δυναμεις εκάτ' ουλ' συνιππαζόμεναι, &c. pag. 815. 3. De Bello. Lib. I. pag. 104. §. 3. 11.

Συνιππαρχω.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 408. 14. f.

Συνιππευς.

Demosib. adv. Mid. pag. 404. B.

Συνισανω.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 365. 6. Συνισάνει της ζωης την κενωσιν και &c.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 358. 27. Διοπερ επειράτο συνισάνειν, οτι &c. pag. 572. 14. f.

Συνισαω.

Eustath. in Iliad. Proæm. pag. 2. 36. να μη τι πλειον ερουμεν συνισάνεις εαυτους καλα του παροισιακου Ασυδαμαντα.

II Epist. ad Corinth. IV. v. 2. τη φανερώσει της αληθειας συνισάνεις εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων, &c. VI. v. 4. X. v. 18.

VOL. II. N°. XXVIII. 5.

Συνισχανω.

Eurip. Iph. in Aul. v. 694.

Συνισχναινω.

Hippocr. de Morb. sacro. pag. 306. 18. αι φλεβες αι λοιπαι κακυνται, και μερ' τ' Συνισχναινόνται. pag. 648. 13.

Συνναω.

Arrian. Peripl. maris Eux. pag. 2. 10. f. Ed. Oxon. ε' γαρ απο τροπης δοκει μοι Συνναω και σύμνωμ' εσεσθαι τω προπάτορι.

Plut. Sympos. Lib. VII. pag. 708. C.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 506. C. επειδη και συνναω τω Δι' προσαπεδείχθη και η Διώνη.

Συνναυαλτης.

Soph. Philoct. v. 582.

Συνναυκληρω.

Lucian. Tragopod. pag. 957. B.

Συνναυτης.

Soph. Aj. v. 925. α' μοι καλεπεφνες αναξ τονδε τον Συνναύταν.

Eurip. Cycl. v. 424, 704. Ημεις δε συνναύται γε τας 'Οδυσσεως 'Ονιες, &c. Vide Not. Cl. Barnes.

Lucian. Alex. pag. 496. D. 701. D.

* Συννεφεια. *II. 1049. B.*

Aristoph. Nub. v. 582. Schol.

Συννεφελος.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 113. pag. 77. Νεφελώδης ην ο αηρ, — συννεφελω, συννεφης, σκολώδης.

Συννεφω.

Eurip. Dan. v. 79. pag. 442. Ουτω δε θνητων σπερματων μεν ευτυχει λαμπρα γαλήνη, των δε συννεφει παλιν.

Συννεωλεριζω.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 439. C. Συννεωλερισαν δε τοις Καρχηδονιοις ο'θ' Ελληνες, και Μακεδόνες, &c. pag. 985. 3.

Συννηπιαζω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1165.

Συννησις.

Marc. Anton. de Reb. suis, pag. 125. 5.

Συννησευω.

Just. Mart. Apol. I. pag. 89. 2. ημων Συνεχυομενων και συννησευόντων αυλοις.

Συννηχομαι.

Aristoph. Eccles. §. 1096.

Συννικαω.

Eurip. Alcest. §. 1103. Νικῶντι μεν τοι,
και συ συννικᾷς εμοι.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 467.
ult. συννενικήκατε. *Græc. Hist. Lib. VII.*
pag. 511. 3. f. Συννενικήκότες. al. συννενοηκότες.

Dion. Cass. Hist. pag. 39. B.

Συννοη[σ].

Iust. Mart. Dial. pag. 152. 10. οὐ γὰρ
Συνοπ[τ]ὰ καὶ συννοη[τ]ὰ παλιν εἰν, &c.

Συννομιζω.

Plat. Minos. II. 316. D.

Συννομικ[σ].

Plat. Politic. II. 268. C.

Συννοσεω.

Eurip. Androm. §. 948. Η δ' ἀμπλακ-
σα, Συννοσεῖν αὐτῇ θελει. *Suppl.* §. 228..
Iph. in Aul. §. 407.

Lucian. Amores. pag. 581. B.

Συννυκ[σ]ερευω.

Plut. Dion. V. 211. ult. και παραμένειν
εἰδεῖτο και συννυκ[σ]ερεύειν, &c.

Συννυμφοκομ[σ].

Eurip. Iph. in Aul. §. 48.

Συνοδοιπορεω.

Lucian. Hermotim. pag. 290. C. και Συν-
οδοιπορήσας με[τ] αὐ[τ]ε, &c. . 292. C. . *Ver.*
Hist. Lib. II. pag. 393. A.

Συνοδοζομαι.

Plat. Menexen. II. 247. C. εαν αρα ξυμ-
βῇ γενεσθαι, και μη ξυνοδύρεσθαι.

Plut. de Adulat. &c. pag. 56. A.

Συνοικη[σ]ωρ.

Æschyl. Eumen. §. 835. κοίμα κελαινου
κυμα[σ]ω πικρον μεν[σ], ως σεμνότιμ[σ] και ξυ-
οικήτωρ εμοι.

Συνοικισις.

Arrian. de Exer. Alex. pag. 153. 2. f. και
οσις των προσοικάντων βαρβαρων εθελούης με[τ]-
εσχε της ξυνοικίσεως, &c.

Συνοικισηρ.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 8. Συνοικισήρ τε
τᾶν κλεινᾶν Συρακυσᾶν, &c. Schol. habet
συνοικισής. Ita Schol. Νεω[λ]. pag. 71.

Συνοικερεω.

Dion. Hal. I. 497. 29. τουτων δη λαμβά-
νυσαι μνημην εἶω τε και ἡ ζῆ γυνη Συνοικερεῖσα
με[τ] εμα, &c.

Συνολισθαινω.

Dion. Halicarn. II. 38. 44.

Συνολισθεω.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 277. A. εκ-
πεσον[τ]ας τες λιθες εις την επιφανειαν, συνολι-
σθεῖν εις τα κοιλα των χωρίων.

Steph. Thes. App. col. 174. F.

Συνολλυμι.

Anth. Ep. Gr. pag. 351. Agath. Ωσπερ
Ιωάννα παν[τ]α συνολλύμενα.

Συνολολυζω.

Xenoph. de Cyri Exer. pag. 207. 3. Συν-
ωλόλυζον δε και αι γυναικες ἅπασαι.

Συνολως.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 31. B.

Lucian. de Merc. conduet. pag. 248. C.
Συνόλως δελοπρεπές, &c. . 284. D. . 321.
A. . 791. B.

Συνομαιμ[σ].

Orph. Argonaut. §. 1191.

Συνομαλυνω.

Plut. Timol. II. 128. 1. ευθυς δε τον τοπον
συνομαλύνας, ενωκοδομησε τα δικασηρια, &c. .

Συνομευν[σ].

Orph. Hym. in Matrem Deor. §. 12. pag.
124. Πανδαμαλωρ, Φρυγης σω[φ]ειρα, Κρόνου
Συνόμευνε, &c.

Συνομηλιζ.

Anth. Ep. Gr. pag. 385. Simm. Θηρευων
αδριες συνομηλικας εν νομῶ ὕλης. Vide *Suid.*
Lex. I. 413. ult. Vide Not. Cl. *Kust.*

Συνομοιοω.

Dion. Hal. I. 200. 19. παν[τ]ι Συνομοιω-
θῆναι τροπῶ δυνατώτα[σ].

Συνομολογία.

Plat. Sophist. I. 252. A. Ταχυ δη ταύτη
γε τη Συνομολογία παν[τ]α ανασ[τ]α γεγονεν,
&c. . *De Leg. II. 966. A.*

Συνομοπαθεω.

Plut. Alcibiad. II. 30. 5. f. . De Ami-
corum Mult. pag. 96. F. Συνομοπαθεῖν.

Συνομωυμεω.

Συνομωνυμεω.

Aristoph. Ran. v. 497. Schol.

Συνομωνυμος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 173. E.

Συνοπαζω.

Dion. Hal. I. 38. 12. e *Sophocle.* Συνοπαζέται δε πληθὺν ἐκ ὅσον δοκεῖ Σοί, &c.

Συνοπλῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1182.

Συνοπλῶ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 129. B. ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ συνοπλημέναι κιχλαί, &c.. pag. 333. B. ευρισκόντο συνεψόμενοι καὶ συνοπλόμενοι οἱ βασιλεῖς, &c.

Συνοπλικώς.

Lycophr. Alex. v. 408. Schol.

Συνορασις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1182.

Συνορῖζω.

Soph. Oed. Tyr. v. 706. Schol.

Lucian. Abdicat. pag. 450. C. καὶ τὸν νόμον ἀρῖ μὲν συνοργίζεσθαι, μέγα μικρὸν δὲ λύεσθαι, &c.

Demosth. adv. Midiam. pag. 386. 6. ἀνακλήσας καὶ συναρτίσθαι &c.. 399. B. συνορτίσθησθε.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 257. 12. f.

Συνορθεω.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 117. 15. f.

Συνορεῖ.

Xenoph. de Reditibus. pag. 277. §. 9. 4. εἰ καὶ πάντας τὰς Ἑλλήνας — συνόρεες καὶ συμμαχεῖς λαβοῖτε ἐπ' ἐκεῖνας, &c.

Συνορμάδες.

Eurip. Med. v. 1. Schol. pag. 176. 12. τὰς δὲ συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης συνορμάδας φησίν.

Συνορχεω.

Lucian. de Saltat. pag. 503. D.

Plut. de Adulat. &c. pag. 52. B. ἀλίσκεται συγκινέμεναι καὶ συνορχέμεναι. 613. A.

Συνοχμαζω.

Lucian. Tragopod. pag. 954. C.

Συνοψοφαγεω.

Plut. de Sanit. tuendā. pag. 124. C. ἡδίων

φανέται τε συμμεθυσκομένε καὶ συνοψοφαγεῖν.

Συνσαθευω.

Aristoph. Lysistr. v. 844. ξυνσαθεύσω. Schol. *Biset.* Ὀπλήσω, καύσω, πυρώσω, δηλονότι τῇ τῆς συνεσίας φλοῇ, καὶ κενῆς ἐλπίδος ἐπιθυμίας. μεταφορικῶς.

Συνσεφάνηφορεω.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 695. D. e *Carcino.* συνσεφάνηφόρει.

Συνσωφρονεω.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 695. D. e *Carcino.* συνσωφρονήσω. Vide Not. Cl. Barnes ad *Eurip. Iph. in Aul.* v. 407. Συσσωφρονεῖν.

Συν|ακ|εον.

Eustath. in Odyss. A. pag. 20. 48. Το δὲ χαριζέο, ἢ ἀπολύτως, ἢ συνακτέον τῷ ἱερά.

Lucian. Quom. Hist. &c. pag. 368. B. τὰ δὲ πράγματα αὐτὰ, ἐχ' ὡς εἶχε συνακτέον, &c.

Συν|α|λασιεργεω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 516. B. τὴν μὲν Μίδα — ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς ἰσοῖς συνταλασιεργεῖν.

Συν|α|πείνω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1172. A. συναναβαίνειν γὰρ καὶ συναπείνεσθαι τῷ ποταμῷ το ἐν τῷ φρεσὶ ὕδωρ.

Συν|α|ρῥανω.

Lycophr. Alex. v. 1101.

Συν|ε|κνω.

Aristoph. Thesm. v. 15. Καὶ ζῶ' ἐν αὐτῷ ξυνέκνευε κινεμένα. Schol. *Bourd.* Τελεῖται συνέτικεν καὶ συνέρρεφεν τὰ ζῶα, περιελασμένα καὶ μετακινεμένα ἐν αὐτῷ.

Συν|ε|λεθω.

Pind. Pyth. Θ. v. 100. συνέλεθεν ἔννομον. Schol. ὡς συνέλεῖν ἐννόμως αὐτῇ. Vide Notam.

Συν|ε|λευταω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 102. 36. φασὶ δὲ συνηθες εἶναι καὶ τὸ συνέλευσθαι ἐκασίως τὰς ἐταίρους τοῖς βασιλεῦσι, &c.

Συν|ε|ρμονεω.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 8. 11. 415. 25. καὶ διὰ το παρακεῖσθαι μὲν συνερμονεῖν τῇ τῶν Αἰωλῶν χώρᾳ. 556. 6. f. 603. 1.

Συν|ε|ρπω.

Συν|ε|ρ|ε|π|ω.

Aristoph. Lysistr. v. 227. Schol.

Συν|ε|τ|ρ|αι|ν|ω.

Æschyl. Choeph. v. 449. δι' ὧτων δὲ συν|ε|τ|ρ|αι|νε| μ|υ|θ|ον ἡ|σ|ύ|χ|ω φ|ρ|εν|ῶ|ν β|ά|σει.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 92. 21. σχε|δ|ον μ|εν α|λλ|η|λοι|σι σ|υν|ε|τ|ρ|αι|ν|ον|τας τ|ους μ|υ|χ|ες, &c.

Hippocr. de Aere &c. pag. 286. 49. ε|ς γ|αρ τ|α α|ι|δο|ια ξ|υν|ε|τ|ρ|η|ν|αι.

Συν|ι|κ|ῶ.

Aristoph. Thesm. v. 15. Schol.

Συν|ι|ρ|ω|σ|κ|ω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 756. 42. οἱ μ|εν φ|ρ|ε|ρ|οῖ τ|οι|ς κ|α|λ|α|π|ε|λ|αι|ς κ|αι π|ε|ρ|ο|β|ο|λοι|ς σ|υν|ι|ρ|ω|σ|κ|όμε|νοι — ἡ|λ|ατ|ῆ|ν|ο.

Συν|ο|μ|ω|ε|ρ|ω|ς.

Isocrat. Panegy. pag. 125. 8. Ed. Cant. Ε|τι δ|ε σ|υν|ο|μ|ω|ε|ρ|ω|ς ε|χ|ω δ|η|λ|ω|σ|αι π|ε|ρ|ι αὐτῶν.

Συν|ο|ν|ο|λ|υ|δ|ι|ς|ι.

Plat. de Rep. II. 398. E. Μ|ι|ξ|ο|λ|υ|δ|ι|ς|ι, ε|φ|η, κ|αι σ|υν|ο|ν|ο|λ|υ|δ|ι|ς|ι, κ|αι &c.

Συν|ρ|α|ῶ|δ|ε|ω.

Lucian. Pseudom. pag. 479. B.

Plut. Themist. I. 273. 2. f. σ|υν|ρ|α|ῶ|δ|ῆ|σ|αι. . *Amator.* pag. 771. 1. σ|υν|ε|ρ|α|ῶ|δ|εῖ|το.

Συν|ρ|αυ|λι|ζ|ω.

Clem. Alex. Pædag. pag. 117. 23.

Συν|ρ|ε|π|ω.

Hom. Iliad. P. v. 278. ἐ|λέ|λι|ξ|εν. Schol. Σ|υν|ε|λ|η|σε, σ|υν|έ|τ|ρ|ε|ψ|εν.

Συν|ρ|ι|αι|ν|ω|ω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 50. 16.

Eurip. Herc. Fur. v. 946. Στ|ρ|ε|π|ῶ σ|ι|δ|ή|ρ|ω σ|υν|ρ|ι|αι|ν|ώ|σ|ειν π|ό|λιν. Vide Not. Cl. Barnes.

Συν|ρ|ι|η|σ|α|ρ|χ|ε|ω.

Lysæ Orat. c. Andocid. Impiet. pag. 126. 1. σ|υν|ε|ρ|ι|η|σ|α|ρ|χ|εν. . c. *Diogit.* pag. 515. 6. ε|ἵ|ς γ|αρ σ|υν|ε|ρ|ι|η|σ|α|ρ|χ|ῶν Α|λέ|ξ|ιδ|ι τῷ Α|ρι|σ|το|δικ|ου, &c. Vide *Dion. Hal. II.* 145. 21.

Συν|ρ|ι|η|σ|α|ρ|χ|ῶ.

Demosth. adv. Midiam. pag. 407. C. κ|αι σ|υν|ρ|ι|η|σ|α|ρ|χ|ῶ ἦν μ|οι Φ|ι|λινῶ ὁ Ν|ικ|ο|σ|τ|ρά|του. . *Adv. Polycl.* pag. 715. A.

Συν|υ|μ|ῶ|ρ|υ|χ|ε|ω.

Lucian. Lexiph. pag. 525. C. σ|υ|μ|υ|μ|ῶ|ρ|υ|χ|ί|σ|ας ε|ν αὐ|τοι|ς, κ|αι &c.

Συν|υ|ρ|α|ν|ν|ε|ω.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 928. §. 16. 10. οἱ μ|εν δ|ια τ|ο μ|ισ|θ|ο|φ|ο|ρεῖν, κ|αι οὐδ|εν α|λλ' ἢ σ|υν|υ|ρ|α|ν|ν|ῆ|ες, &c.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 908. C. ε|π|α|ν|ε|λ|θ|ων δ|ε, τῷ δ|ε|σ|π|ό|τ|ῃ σ|υν|ε|υ|ρ|ά|ν|νη|σε, &c.

Συν|υ|ρ|α|ν|ν|ο|κ|ῶ|ν|ε|ω.

Lucian. Tyrannicid. pag. 412. B.

Συν|υ|θ|λ|ε|ω.

Lucian. Lexiph. pag. 529. D. μ|ε|λ|α δ|ε τ|ον π|ό|λιν σ|υν|υ|θ|λή|σο|μεν, οἱα κ|αι ἄτ|ι' εἰ|ώ|θα|μεν.

Συν|υ|μ|ε|ν|αι|ο|ω.

Plut. Conj. Præc. pag. 138. B.

Συν|υ|π|α|ῶ.

Soph. Elest. v. 147. Schol. νυνὶ δ|ε σ|υν|υ|π|ά|τ|ει τ|ον λ|ό|γον τῷ ὑ|π|ο|ακ|η|κῶ ἄρ|θ|ρῳ, &c.

Συν|υ|π|α|κ|ε|ς|ε|ον.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 659. A.

Συν|υ|π|α|ρ|κ|ῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1189.

Συν|υ|π|α|ρ|ξ|ι|ς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1189.

Συν|υ|π|ε|ρ|β|α|λ|λ|ω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 438. 16. αμ|α τῆ|ρ δ|ια τ|ην οἰ|κ|ει|ῶ|ν σ|υν|υ|π|ε|ρ|έ|β|α|λε τ|ον Γ|αυ|ρ|ον, &c.

Συν|υ|π|η|ρ|ε|τ|ε|ω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 390. 28. σ|υν|υ|π|η|ρ|ε|τ|ε|σ|ῶν τ|ων γυναικων κ|αι παῖδων.

Plat. de Leg. II. 934. B.

Συν|υ|π|η|χ|ε|ω.

Phan. Lex. pag. 46. 3. Α|λ|α|λ|α|μῶ, υμ|νῶ ε|π|ι|νι|κῶ. — ἡ Φωνη τ|ις α|ναρ|θ|ρῶ, σ|υμ|φ|ωνῶ α|λλ|η|λοι|ς τ|ων ε|ν π|ο|λ|εμοι|ς σ|υν|α|σπ|ι|ζον|των, σ|υν|υ|π|η|χ|ῆ|ων π|α|ρα τ|ην ἀ|λ|ά|λ|ην, &c.

Συν|υ|π|ο|β|α|λ|λ|ω.

Clem. Alex. Strom. pag. 924. 24.

Συν|υ|π|ο|δ|ει|κ|νυ|μι.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 38. 19. κ|αι σ|υν|υ|π|ο|δ|εῖ|ξαν|τες αὐ|τοι|ς οἱ νι|κη|σ|αν|τες μ|εν τ|η ναυμα|χ|ια, &c. . 279. ult. σ|υν|υ|π|ο|δ|εῖ|ξ|αι.

Diod. Sic. Bibl. pag. 245. 36. σ|υν|υ|π|έ|δ|ει|ξε δ|ε τ|οι|ς Μ|η|δοι|ς κ|αι τ|ων ε|ν Μ|α|ραθ|ωνι τ|ε|λ|ε|υ|η|κ|ό|των α|δ|ελ|φ|ας κ|αι υἱ|ας, &c.

Συν|υ|π|ο|δ|ει|κ|νυ|ω.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 609. 7. f.

Συνυποδεικνέον.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 514. 3. Συνυποδεικνέον ἂν εἴη τὴν φύσιν καὶ τὰς αὐτῶν.

Συνυποδυομαι.

Plut. de frat. Am. pag. 482. E.

Συνυποκορίζομαι.

Phaen. Lex. pag. 9. 1. Ἀγκαλας, ἀγκαλίδας εἰπων ὁ Ποιήτης Συνυποκορίζει αὐτὰς τῇ βραχυλίῃ τε εἰκοιμωμένῃ αὐταῖς βρεφουλλίῃ.

Eustath. in Iliad. X. pag. 1390. 19.

Συνυπονοεω.

Aristot. de Soph. Elench. I. 301. B. Α δὲ Συνυπονοεῖς τιθεμέν, οἷον &c.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 408. 5. f.

Συνυποπιπῶ.

Sext. Emp. adv. Log. pag. 489. 2.

Συνυποσάλλω.

Suicer. Thef. Eccl. II. 1190.

Συνυποφερω.

Eurip. Orest. v. 1. Schol.

Συνωδινω.

Eurip. Helen. v. 732. Κακὸν γὰρ, ὅς τις μὴ σέβει τὰ δεσποῶν, καὶ ξυγγένηθε, καὶ ξυνωδίνει κακοῖς.

Συνωρίζω.

Eurip. Bacch. v. 198. Ἰδοὺ, ξύναπτε, καὶ ξυνωρίζε χεῖρα.

Συζέω.

Dion. Hal. II. 40. 27. Συνεξεσμέναι. . 45. 5. Αὐτὴ πάλιν ἡ λέξις, ὅτι μὲν ἐκ ἐχέλειας καὶ συνεξεσμένης ἀκριβῶς τὰς ἀρμονίας, &c. . 239. 16. Συνεξεσμένης.

Συοκλόνω.

Callim. Hym. in Dian. v. 216. συοκλόνον. Vide Illustr. Spanhem. Observ. in loc. pag. 276. . Epigr. XXXVI. v. 1. pag. 208. Τιν με λεονταχων, συοκλόνε, φηλινον ὄζον ὅηκε.

Συρικτης.

Vide infra Συρικης.

Συρίσμα.

Orph. Hym. in Apoll. v. 25. pag. 132. — Πανα, θεον δικέρω', ανεμων Συρίσμαθ' ἱέντα.

Aristoph. Acharn. v. 553.

Eurip. Bacch. v. 950. Καὶ Πανὸν ἔδρας, ἐνθ' ἐχει συρίσμαλα.

Dion. Halicarn. II. 22. 39.

Vol. II. N°. XXIX. 1.

* Συρικης. III. 1136. G.

Orph. Hym. in Sol. v. 11. p. 104. Κοσμοκράτωρ, συρικᾶ, πυριδρομε, κυκλοέλικε, &c.

Anth. Ep. Gr. pag. 574. Macedon. Δαφνὶς ὁ συρικᾶς τρομερῶ περ γήραι καμνων, &c. *Suidas hoc Epigr. citans, in Lex. I. 60. 1. legit Συρικᾶς — περὶ γήραι καμνων, &c.*

Συρισης. App. 92. D.

Lucian. de Syr. Dea. pag. 1073. C. εἰς δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητῶν τε, καὶ συρισίων, καὶ Γαλλων, &c.

Συρισί.

Lucian. Alex. pag. 494. C. ἀλλὰ καὶ βαρβαροῖς πολλαῖς ἔχρησεν, εἰ τις τῇ παλιν ἐροῖο φωνῇ Συρισί, ἢ Κελισί, &c.

Xenoph. Kur. Παιδ. Lib. Z. pag. 529. 9.

Συρομενω.

Just. Mart. Op. pag. 154. C. Ed. Par.

Συροφοινίξ.

Lucian. Deor. Concilium. pag. 1096. B. καὶ Ἑλλήν μνηρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικα τινὲς ἐμπορε, &c.

Συρραφεύς.

Aristoph. Thesm. v. 942. Schol. Αἰγυπιοὶ λινοποιοί εἰσι καὶ ἰσίων Συρραφεῖς.

Συρρεπώ.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 266. 11. f.

Συρρηγμα.

Plut. de Gloria Athen. pag. 350. E. πῶς ἐν ἐκ ἐμελλεν ἀνθρώπου ψοφον ὅπλον φοβεῖσθαι καὶ Σύρρηγμα φαλαγγί, &c.

Συρριζώ.

Lucian. Ver. Hist. Lib. I. pag. 376. B. Συνεφύοντο γὰρ, καὶ συνερρίζοντο.

Συρριπῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 495. 19. ἐκίσαν — τὴν ὀνομαζομένην μεγάλην πόλιν, συρρίψαντες ἰς αὐτὴν καμὰς εἰς ὅσι &c.

Συρρυσίς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 26. 10. . 107. ult. ἐπειδὴ παυνημὲν, πόλεος χάριν, ἐνθα συρρυσίς γλυκέων ὑδάτων εἰσι, &c.

Συσκεδάω.

Aristoph. Ran. v. 934. Συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδηθρας ἐπῶν. Vide Suid. Lex. I. 113. in Voce Ἀλινδεῖσθαι.

Συσκεμμα.

Eustath. in Odysf. A. pag. 38. 48. ἡ Συμβελή το ἐπίπυχες σύσκεμμα.

Συσκευοφορέω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. H. pag. 592. 11. οὐ μόνον γε, ὡς εοικεν, ἀλλὰ καὶ Συσκευοφορήσω.

Συσκηνηγία.

Aristoph. Thesm. v. 631. καὶ τὶς ζοῦ' σὶ Συσκηνηγία; *Schol. Bourd.* Συμφοιῶσα, Συνῖσα καὶ Συγλινόμενη, καὶ συνερχομένη ἐπὶ ταύτην τὴν εορτήν τῶν Θεομοφορίων. *Schol. Biset.* Σύσκηϑ, Συνοικϑ. τὸ Δηλυκόν, Συσκηνηγία, ὡς προμνήστρια.

Συσκίασμα.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1191.

Συσκοπέω.

Plat. Phaed. I. 89. A. πρέβριψε πρϑ το παρεπεσθαι τε καὶ Συσκοπεῖν τὸν λόγον.

Συσκυθροπάζω.

Eurip. Incert. Traged. v. 296. pag. 511. Ἦδυ δ' ἦν κακὸν τι πράξῃ, συσκυθροπάξειν πόσει. *Vide Clem. Alex. Strom. p. 621. 2.*

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 440. 6.

Συσπείρω.

Lucian. de Domo. pag. 904. A.

Porphyr. de Vita Pythag. §. 44. pag. 43. καὶ πολλῶν Συσπειρομένων, καὶ Συσσηπομένων ἐν τῇ γῇ, &c.

Συσπενδῶ.

Eurip. Incert. Trag. v. 28. pag. 505. Φιλεῖ δὲ τῷ καμνουῖ Συσπενδεῖν Θεϑ.

Suid. Lex. III. 179. Πρόδικον. — Κόθορον δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' Συνέσπενδε, καὶ τῷ πλήθει.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 39. 7. Συσπενδῶν Πανῶν αὐτοῖσι γενεσθαι τὴν Λυδῶν ἀρχήν.

Συσπλάγχνευω.

Aristoph. Pac. v. 1115. Ἀλε δη θεαλαὶ δευρο Συσπλάγχνεύετε Μεῖα νῶν. *Schol.* συγγεύεσθε τῶν σπλάγχνων.

Συσπονδϑ.

Aeschin. de falsā Legat. pag. 269. B. — Συ δε εὐτεβης, ὁ τῶν Συσπόνδων καὶ Συσσίτων κατήγορος.

Συσπιδασικϑ.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 28. 2.

Συσσαινῶ.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 113. 2. ταύτη δὲ πῶς οἱ πλεῖστοι συνεσαινῶσι τῇ διαλεκτῇ, &c.

* Συσσειῶ. III. 758. D.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 693. B. c *Xenarcho.* Ἡ τὰς αὐθ' δαίμωνϑ. Συνέσεισε μ' ἐκποθεῖσα φιάλη πάντ' ἐλῶς.

Συσσίλικος.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 143. C. κατὰ δὲ τὸν συσσίλικόν οἶκον πρῶτον μὲν κείναι δυο τραπέζαι ξενικαὶ καλόμεναι, &c.

Συσσωφρονέω.

Eurip. Iph. in Aul. v. 407. Συσσωφρονεῖν ζοὶ βελον', ἀλλ' ε' συνοσεῖν. *Vide Not. Cl. Barnes. et Plut. de Adulat. &c. pag. 64. C.*

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 695. D. c *Carcino.* Συσσωφρονήσω σώφρονι. *Vide supra* Συσσωφρονέω.

Συσάμνιζω.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 133. E. c *Nicandro.* Ἀλλοῖε δ' αὖ λευκὸν γλευκϑ. συσάμνισον ὀζει, Ἴσον ἴσω.

Συσεφάνω.

Anth. Ep. Gr. pag. 619. Τὰς τρεῖς ἀθανάτας εὐθυ συσεφάνεν.

Demosth. de falsā Legat. pag. 216. C.

* Συσολιζῶ. III. 998. C.

Eurip. Orest. v. 1435.

Συσεραλοπεδεύω.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. II. pag. 102. 2. Συσεραλοπεδεύετο συν ἐκείναις.

Συσερμαλαρχης.

Arrian. Tactica. pag. 41. 6.

Συσεροφία.

Dion. Halicarn. II. 183. 38.

Συσφαζῶ.

Eurip. Iph. in Taur. v. 684. Κέκ εσθ', ὅπως ε' χρη συνεκπνεῦσαι με σοι, Καὶ Συσφάγῃναι, &c.

Συσχορϑ.

Orph. Hym. in Pan. v. 9. pag. 108. Εὐσκοπε, Δηρήτηρ, ηχας φιλε, Σύσχαρε νυμφῶν.

Σφαλιασμϑ.

Eurip. Elect. v. 198. Οὐδεὶς θεῶν εὐοπας κλυεὶ Τὰς δυσδαίμωνϑ, ε' παλαιῶν πάρεϑ σφαλιασμῶν.

Σφαλιασηριον.

Σφαλίστηριον.

Lycophr. Alex. v. 194. Schol.

Σφαιρισμα.

Eustath. in Odys. θ. pag. 316. 15. Οτι δε και η ρηθεΐσα παιδια, ε σφαίρισμα ην απλως, αλλ' ο ταυτην παιζων, σφαιρισης ην ορχησης, δηλοϊ Ομηρῳ, επαλαών.

Σφαιροποιεω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 96. A.

Plut. de Iside &c. pag. 355. A. τιμήσει δε τον γονον, ως σφαιροποιῶσιν, ου τροφης μαλλον υλην η γενέσεως χωραν παρασκευάζουτες. 381. 5.

Σφενδονησις.

Plat. de Leg. II. 794. C.

Σφενδονηικῳ.

Lycophr. Alex. v. 633. Schol.

Plat. Lachet. II. 193. B. Και τον μεν μελα σφενδονηικῆς, η τοξικῆς, η αλλης τινῳ τεχνης κατ'ερευνῆα;

Σφηνοκεφαλος.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 121. C. ετοι δε και τους χρυσωρυχες μυρμηκας, και Πάνας σφηνοκεφαλους, &c.

Σφηνώμα.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1371. Schol.

Σφιγγοπας.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 197. A. εκεινο δε και κλιναι χρυσαϊ σφιγγοποδες εν ταις δυσι πλευραις, &c.

Σφιγῳ.

Eustath. in Dionys. Περιηγ. v. 369. 13. pag. 176. Σφιγῳ θανάτω τον βιον μετήλλαξε.

Σφιγῳ.

Eustath. in Odys. A. pag. 66. 21.

Σφραγίδοφυλαξ.

Hesych. Lex. pag. 453. 1.

* Σφυρας. App. 97. F.

Aristoph. Pac. v. 790. σφυράδων. Schol. Σφυράδες δε εισι, τα των αιτων και προβατων αποπαλήμαλα — η δε σφυρας κυμα εχει το μετεθῳ.

Vide Σπυρας, *Thef. App. 55. G.*

Σφυροκοπεω.

Aristoph. Lysistr. v. 397. Schol. Biset. κόπτειν, το ελαύνειν, και σφυροκοπεῖν.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1201. 47.

Σφυροπρησιπυρῳ.

Lucian. Tragopod. pag. 954. A.

Σχεδιας.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 622. 53. Λαβὼν σχεδιάδα την μικρην, — και σχεδιάδα την μεγάλην.

Σχεδιασικως.

Eustath. in Iliad. Α. pag. 771. 3. και, νυν μεν δη τε παρῳ τισίε λωβην, σχεδιασικῶς ταυτολοεῖ τοις αὔλοις συνδέσμοις.

Σχεδισιον.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 650. B.

Σχεῖλαιῳ.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 648. 25. και σχεῖλαια δρῶσι. Vide *Foes. Not. 81. pag. 726. et Oeconom. pag. 366.*

Σχεῖληριῳ.

Eurip. Cycl. v. 135. Αλλ' ιδὺ ληρου και τοδε σχεῖληριον. Not. διασχεῖλκόν, ἀποπαυσκόν.

Σχηματογραφεω.

Aeschyl. Prometh. v. 812. Schol. σχηματογραφῆτες αἰσας ἐνεχάρασσον, &c.

Σχηματοειδης.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 646. A.

Σχηματοθηκη.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 258. A. ὅθεν αὐτον οἱ μεν παρασκωνισήν, οἱ δε σχηματοθήκην καλεῖσι.

Σχιζίας.

Clem. Alex. Cohort. pag. 26. 30.

Σχοινιοσρόφῳ.

Aristoph. Ran. v. 1332. ἰμονιοσρόφῳ μελη. Schol. Οἶον, σχοινιοσρόφῳ μελη, ἃ εἰκῳ ἀνδρα υδάλα κρυομενον ἄδειν.

Σχοινιοσυμβολεως.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 160. pag. 802. 4. σχοινιοσυμβολεὺς, σχοινιοσρόφος, &c.

Σχοινίς.

Lycophr. Alex. v. 832. Σχοινίδι. Schol. Est *Veneris* Epitheton, οἱ η̄ σχοινῳ βόλανη μασσωμένη, τες οδοντας μεν καθαίρει, κινει δε και πρῳ Αφροδίσια.

Σχοινίτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 358. Leonid. Αλλ' εἶθαν' εν καλυβῇ σχοινίτιδι, &c.

Σχοινοβάγια.

Σχοινοβάλεια.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 366. ult. και σχοινοβαλίησι, και κυνοδρομίησι χρέεσθαι Συμφέρι.

Σχοινοειδής.

Joseph. Ant. pag. 591. 4. τα δε κύμαλιν ερεπία, την αναγλυφην έχοντα σχοινοειδή, &c. . 7. f. μέλα δε τον μαίανδρον πλεγμα τι σχοινοειδές περιήκη, &c.

Σχοινοπλοκή.

Eustath. in Iliad. B. pag. 145. 8. λέγει δε πα και γην σπαρτοφόρον ο Γεωγραφός, και σχοινοπλοκήν σπαρτον. Vide *Strab. Geogr. Lib. III.* pag. 243. A.

Σχοινοσυμβολεύς.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 57. §. 84. σχοινοσυμβολείς. Sed *Lib. VII.* pag. 802. 4. σχοινοσυμβολεύς, ut supra notavimus.

Σχοινολογία.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 719. A. e *Pindaro.* Πριν μεν εἶρπε σχοινολογίας τ' αοιδαι διθυράμβω.

Σχοινοχαλινός.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1184. A. Μαχούλαι — σχοινοχαλίνους χρωμενοι τοις ιπποισι, &c.

Σχολικώς.

Sext. Emp. adv. Log. pag. 461. §. 13. ή μεν γαρ υσαλη δοξα, — σχολικώς εοικε πλάζεσθαι.

Σχολιογράφος.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 376. Schol.

Σωζοπολις.

Pind. Olymp. B. §. 14. Schol.

Σωκραίειος.

Plat. Epist. III. 363. A. γεγραμμένον γαρ εστιν εν τοις Σωκραίείοις λόγοις &c.

Σωκραίεω.

Aristoph. Av. §. 1282.

Σωκραίδιον.

Aristoph. Nub. §. 222. Ω Σώκρατες. Ω Σωκραίδιον. . §. 236, 744.

Σωκραίζω.

Alciphron. Epist. Lib. II. pag. 212. 1. και Σωκραίζειν και σωμυλεύεσθαι θελει και ειρωνεύεσθαι.

Σωμαλήνω.

Eustath. in Odyss. I. pag. 350. 6.

Σωμαλοπρεπής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1219.

Σωμαλοφθορεω.

Aeschyl. Agam. §. 958.

Σωμαλοφυλακew.

Joseph. Ant. pag. 324. §. 1. 2.

Diod. Sic. Bibl. pag. 419. 37. εἰ δε των μισθοφόρων τοις σωμαλοφυλακεῖν μέλλασι.

Σωμαλοφυλακία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 558. 41. και καλα την σωμαλοφυλακίαν προήεν αυτον ενίμω.

Σωμαλοφυλακιον.

Lucian. Charon. pag. 179. C. εκείνα παντα νεκροδοχεῖα και σωμαλοφυλάκεια εἰ.

Σωρίτις.

Orph. Hym. in Cer. §. 5. pag. 138. Σπερμία, Σωρίτι, αλωαία, χλοοκαρπε, &c.

Σωσικοςμός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1220.

Σωσειον.

Eurip. Herc. Fur. §. 1385. Ου λειπύειν ταδ' αθλιως δε σωσειον.

Σωλαδία.

Dion. Hal. II. 7. 35. τοιαυτα εἰ τα Σωτάδια ταυτί. Vide Not. f.

Σωφρονημα.

Xenoph. Orat. in Agesil. V. 37. 4. f. ἄρ' ου τέλο γε ηδη το Σωφρόνημα και λιαν μανικόν;

Σωφρονηεον.

Lucian. Quom. Hist. &c. pag. 371. A. μαλιστα δε σωφρονηεον εν ταις των ὀρνων, ή τειχων, ή πόλεων ἐρμηνείαις, &c.

Σωφρονηλικός.

Xenoph. Memorab. IV. 179. §. 5.

Σωφρονισικός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 103. 52. πειλε εισιν ὦδαι παρα τοις ηρωσι. σωφρονισική, — ἐκωμιαστική, — θρηνητική, — ὀρχηματική, — και παιανική, &c.

* Σωφρονισυς. *IV.* 205. C.

Plat. de Leg. II. 933. ult.

Τ. Τελισπη.

T.

Ταβλιοπη.

A *Nthol. Ep. Gr.* pag. 224. *Pallad.* Πανίων μυσοπολων ή Καλλιόπη θεο-
εσιν. Σειο δε Καλλιόπη, ταβλιόπη
λεγεται.

Ταβω.

Æschyl. Pers. v. 765. ἔν' ἀνδρα πασης
Ἀσιαδ^ο μηλοδροφ^α ταβῖν, &c. Schol. ἔδωκε
ταύτην τὴν τιμὴν, τῇ' ἐστὶ τὸ ταβῖν καὶ ἡγεμο-
νεύειν καὶ βασιλεύειν ἐνα ἀνδρα πασης Ἀσίας.

Ταβχ^ο.

Æschyl. Eumen. v. 296. Θρασυς ταγῆχ^ο
ὡς ἀνῆρ, &c. Schol. ὡς Θρασυς ἡγεμῶν.

Ταινία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 18. 27. ἑνοῦ γὰρ
τῆ ρευμα^ο οἷ^ο καὶ ταινία παραπλησιου,
&c. . 19. 5. χωρὶς δὲ τῶν, ταινία παρ' ὅλην
σχεδὸν τὴν Αἰγυπτὸν παρῆκει, &c.

Demosth. c. Eubul. pag. 539. C. ἡμεῖς δὲ
ὁμολογεμεν μὲν ταινίας πωλεῖν, &c. . 540. B.
εἰ δὲ γε πλεῖστοι ἡμεν, εἴ' ἂν τὰς ταινίας ἐπω-
λεμεν, &c.

Ælian. Var. Hist. Lib. IX. Cap. 39. pag.
635. 2. ἀναδήσας πολλὰς ταινίαις, καὶ ἑ-
φανώσας τὸ ἄλλαμα, &c.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 33. E. . Lib.
VII. pag. 325. F.

Lucian. Philopseud. pag. 834. B. —
τον διαδέμενον τὴν κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ, &c.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 614. B.

Vide *Steph. Thes.* III. 1308. G.

Ταινιδιον.

Hippocr. de Rat. Viēt. pag. 398. 54. κη-
ρωμασι καὶ ταινιδίοισι περιελισσων &c.

Ταινιοπωλις.

Demosth. c. Eubul. pag. 540. A. ἦν γὰρ
φησὶ ταινιόπωλιν εἶναι καὶ φανεραὺν πᾶσι, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 326. A.

Ταινιω.

Xenoph. Gr. Hist. Lib. V. pag. 276. §. 3.
5. καὶ ὁ μὲν ἐσφάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσεν, &c.

VOL. II. N°. XXIX. 2.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 614. B.
ταινίῃσα. . 643. A. δεικνύσαι δὲ καὶ ομφαλ^ο
τὶς ἐν τῷ ναρ^ο τῇταινιῳμένῳ, &c.

Ταινιωικ^ο.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 33. E.

Τακεροχρως.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 449. B. ex
Antiph. Νεογενῆς ποιμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γα-
λακίῳ — θρέμμονα Τακεροχρῶτα, &c. Vide
Scap. Lex. col. 1828.

Τακ^οιον.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 657. A. .
Lib. XI. pag. 751. B. τὰ μὲν πλεονάζοντα
τοῖς προσόδοις μέρεσιν, ἐλαυθα τακ^οιον.

Ταλαιπωροποι^ο.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1230.

Ταλαν^οχ^ο.

Æschyl. Agam. v. 448. ταλαν^οχ^ο. Vi-
de Notam Cl. *Stanl.* pag. 795.

Ταλ^ο.

Lucian. Jud. Voc. pag. 30. D.

Ταμιευμα.

Xenoph. Oeconom. pag. 22. 7. δαπανᾶται
δὲ διὰ τῶν τῆς γυναῖκ^ο ταμιευμάτων τὰ
πλεῖστα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 107. 24.

Ταμιευηριον.

Aristoph. Thesm. v. 426. Schol. Bourd.

Ταμιευικως.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 116.

Ταναγρικ^ο.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 640. D. e
Sophilo. κωμασαι περ^ο τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ.

Ταναιμυκης. III. 1308. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 569. *Simm.* Δερμα
ταναιμύκ^α λευρον ἐθηκε βο^ο.

Forte Ταναίμυκ^ο, ut Ερίμυκ^ο. Vide
Hom. Odys. O. v. 235. ἤλασε βῆς ἐριμύκους.
Schol. Μεγαλοφώνες.

Τανυδρομῶ.

Æschyl. Eumen. v. 377.

Τανυθεΐρα.

Pind. Olymp. B. v. 46. τανυθέΐρα Σεμέλα.
Schol. Newl. pag. 34. ἡ Σεμέλη ἡ ἐπιπολυ
τέλαμένης ἐχυσά τας τρίχας, &c.

Τανυκραιςῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 552. Agath.

Ταξωλικῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 78. 27. Ἰσέον
δε ὅτι, ὡς περ διαφέρει — ὁ ραβδὸν ἀπλῶς ἐχων,
καὶ ὁ ταξωλικὸς ραβδῶχῶ, εἰω &c.

Ταξίω.

Pind. Olymp. Θ. v. 118. ταξιῶσθαι. Schol.
παράτατ' ἵσθαι.

Ταραγμα.

Eurip. Herc. Fur. v. 907. Μελαθρῶ τά-
ραγμα ταραγρεύειον — Εἰς δόμους πέμπεις. v.
1091. Ὡς ἐν κλυδωνί, καὶ φρενῶν ταραγμάτι
Πέπλωκα δεινῶ, &c.

Ταρακτωρ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 578. τὸν πολεμῶς
ταράκτωρα. Schol. β. τὸν δημαγέτην.

Ταρανλαῖῶ.

Steph. de Urb. pag. 694. A. Ἐστὶ δὲ καὶ
Τάρανλαῖῶ ἀρσενικῶς λεγόμενη πόλις Βιθυνίας,
ἐνθα τιμᾶται Ταρανλαῖῶ Ζεὺς, &c.

Ταρανλινιδιον.

Lucian. Calumn. &c. pag. 882. B. καὶ
λαβὼν ταρανλινιδιον, ἐκυμβάλισε τε καὶ &c.
Vide Ed. Amst. 1743. III. 147. 10. Not..
Dial. Meretr. pag. 974. C.

Ταρανλινίζω.

Steph. de Urb. pag. 694. A. Καὶ Ταραν-
τινίζειν, τὸ τὴν ἐνοπλίον καὶ εἰς τὰς μάχας
χρησίμον ἱππασίαν ποιεῖσθαι.

Ταρανλινῶ.

Steph. Byzant. de Urb. pag. 693. E. Τά-
ρας, πόλις Ἰταλίας, — Ὁ πολίτης Ταραν-
τίνῶ.

Lucian. Rhet. Præc. pag. 820. A. ἐργον
τῆς Ταρανλίνης ἐργασίας, &c.

Athenæus habet Ταρανλίνιον καλύπτρον,
Deipn. Lib. XIV. pag. 622. B.

Ταυροσυνῶ.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 245. ἀμὰ ταυ-
ροσύνῳ φοβῶ τανδ' ἐς ἀκροπόλιν, &c.

Ταριχοπωλειον.

Aristoph. Equit. v. 1244. Schol.

Ταρκυναιῶ.

Steph. de Urb. pag. 694. D.

Ταρκυνεύς.

Vide infra Ταρκυνίτης.

Ταρκυνίτης.

Steph. de Urb. pag. 694. D. Ταρκυνία,
πόλις Τυρρηνίδῶ — Τὸ ἐθνικόν, Ταρκύνιῶ,
ἢ Ταρκυνεύς, — Πόλις δὲ καὶ Ταρκυνίται εἰσι
καὶ Ταρκυναῖοι, &c.

Dion. Hal. I. 268. 2. πείσας δὲ γενῶ τὸ
Ταρκυνίῳ δωρεᾶς, &c.

Ταρροθῶ.

Lycophr. Alex. v. 360, 400. Δίσκος με-
γιστ' ἀρροθῶ Κυναιθέως. v. 1040, 1346.

Ταρσοθεν.

Lucian. Pseudolog. pag. 894. D.

Ταρταρείος.

Eurip. Herc. Fur. v. 907.

Ταρταρείος.

Orph. Hym. in Titan. v. 3. pag. 134.
Οἱ ποῖς ταρταρείοισι μυχρὸν χθονῶ ἐνναΐοις, &c.

Ταρταροπαις.

Orph. Argonaut. v. 975. Ταρταρόπαις
Ἑκάτη.

* Ταυλωμα. *App. 104. D.*

Aristoph. Equit. v. 672. τὰς δρυφάκλους.
Schol. Ταὺν ταυλώμαλα καλεμένα. Sequen-
tia apud Auctorem legas. vesp. v. 385.
Schol.

Ταυλωλον.

Aristoph. Vesp. v. 348. Schol. Τῶν δρυ-
φάκων τῶν ταυλωλῶν τὰ δικαστηρία εἰσελθεῖν. v.
385. Schol. Δρύφακτοι γὰρ, — τὰ ταὺν
ταυλωλὰ καλεμένα.

Ταυροβοας.

Orph. Hym. Πρωτογ. θυμ. v. 3. pag. 102.
Ταυροβόαν, γενεσὶν μακαρῶν θνητῶν τ' ἀνθρω-
πῶν, ἴσ. καλεῶ.

Ταυροβορος.

Anth. Ep. Gr. pag. 448. Arch. v. 1.

Ταυροβασωρ.

Anth. Ep. Gr. pag. 434. Philipp. Ἰσως
με λεύσσω ξεῖνε ταυροβάσωρα, &c.

Ταυροδεῖῶ.

Ταυροδεΐον.

Anth. Ep. Gr. pag. 553. *Agath.*

Ταυροειδής.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1183. B. Ρίξεις, οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφὴν.

Ταυροθύτης.

Orph. Argonaut. v. 612. Ωἱ ἐπὶ ταυροθύ-
τες λοιπὰς ἡδ' ἱερὰ καλὰ Ρέξαν ἀριστήεις.

Ταυροκέρως.

Orph. Hym. in Lunam. v. 2. pag. 104. Ταυροκέρως μῆνη, &c. *Hym. Τριήνη.* v. 2. pag. 148.

Eurip. Bacch. v. 100. τέλεσαν ταυροκέρων
θεόν, &c.

Ταυροκεφαλός.

Lycophr. Alex. v. 1237. Schol.

Ταυροκλονέω.

Soph. Trach. v. 773. ταυροκλονεῖ μὲν δω-
δεκ' ἐνὶ εἰς ἐχὼν λείας ἀπαρχὴν βῆς.

Æschyl. Sept. c. Thebas. v. 282.

Ταυρομενίης.

Steph. de Urb. pag. 698. E. Ταυρομένιον,
πολις Σικελίας. Ο πολίτης, Ταυρομενίτης, καὶ
Ταυρομένιον.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 207. 4. f. ἦν
δὲ καὶ βαλανεῖον τρικλινον πυρίας χαλκᾶς ἔχον
τρεις, καὶ λουήτρα πέντε μετρητὰς δεχομένον
ποικίλον τοῦ Ταυρομενίτη λίθου.

Ταυρομέτωπος.

Orph. Hym. in Bacch. v. 1. pag. 142. Ἐλθε μακάρ Διωνυσε, πυρίσπορε, ταυρομέτω-
πε, &c.

Ταυροπαρθένος.

Lycophr. Alex. v. 1292. Οἱ τὴν βοῶπιον
ταυροπάρθενον κορὴν Λερνῆς ἀνῆρείψαντο, &c.
Vide Schol.

Ταυροπας.

Eurip. Iph. in Aul. v. 275.

Ταυροσφαγεύς.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 43. ταυροσφα-
γεύης. Schol. β. ταύρας σφάττοντες. Vide
Aristoph. Lysistr. v. 188. Schol. ubi *Æs-*
chylus laudatur.

Aristoph. Lysistr. v. 189. Schol. Ἀνὶ τοῦ
ταυροσφαγέας, μηλοσφαγέας εἶπεν.

Ταυροσφαγός.

Lycophr. Alex. v. 47. Ταυροσφάγον λέ-
αναν, &c. Schol. ταυροσφάγον δὲ, καὶ ἑ ταυ-
ροφάγον. οἱ γὰρ Ἴωνες ἐπὶ μέγα τὰ σ̄ λεγουσι,
— οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἀποβαλλοσι τὸ σ̄. κοινῶς δὲ
ταυροσφάκον λεῖλαι, ὁ σφάττων ταύρας, ταυ-
ροφάκον δὲ, ὁ τρώων ταύρας.

Soph. Trachin. v. 618. δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρας
ταυροσφάκω.

Ταυροφορός.

Orph. Hym. in Rheam. v. 1. pag. 112. Πόνα Ρέα, — ἦτ' ἐπὶ ταυροφόρον ἱερότροχον
αἶμα τίαινεις.

Ταυροβουλία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1237.

Ταυρογραφέω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. 40. τοῦτο
δὲ ὁμοιωτὰ τῶν ταυτογραφουμένων δηλοῖ. .
94. 32.

Ταυροδοξός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1237.

Ταυροδυναμέω.

Eurip. Orest. v. 162. Schol.

Ταυροδυναμός.

Phan. Lex. pag. 491. 3. Μαχομαι, πο-
λεμῶ, — διαλείνομαι, ταυροδύναμα.

Eustath. in Odys. v. pag. 547. 34. Ἐρῶν
— παρα τὴν ἐραν λείοντες τὸ καὶ τὴν γῆν
ταυροδυνάμους λέξεις.

Ταυροειδής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1237.

Ταυροεπέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1238.

Ταυροερφέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1238.

Ταυροεργία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1238.

Ταυροθεός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1238.

Ταυροκινήτης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1238.

Ταυροκλινής.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 126. C. ταυ-
τοκλινεῖς. Lib. XVII. pag. 1185. C. καί-
περ ταυτοκλινεῖς ὄντας.

Ταυρολογικώς.

Ταυτολογικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 92. 11.. 632.
18. — και εξης ταυτολογικῶς τοις αλλαχου
γραφεῖσιν.

Ταυτοπαθεια.

Etymol. Magn. col. 67. 44. Αλληλους,
ταυτοπάθειαν σημαινει, ἢ ἑτεροπάθειαν
Suicer. Thes. Eccl. II. 1239.

Ταυτοποδια.

Aristoph. Ran. v. 350. Schol.

Ταυτοσημαν/ος.

Eurip. Hec. v. 16. Schol. . Androm. v.
273. Schol. Αλλοτε δε το ὑπάρχω και το εἰμι
ταυτοσήμαν/α.

Eustath. in Iliad. A. pag. 76. 30.

Ταυτοσημος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 59. 41.. 77.
41. δυο ταυτοσήμους εκπαραλληλες ἀνωνυμίας
τίθουσιν, &c.

Ταυτοσθενης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1239.

Ταυτοφωνια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 94. 30. και τελο
μεν τοις/ον παρηχησεως ειδῶ, ταυτοφωνίαν
εχον παυλελῆ, διαφοραν δε φερων κα/α μονην
γραφῆν. . 1. 35.

Ταυτοφωνος:

Eustath. in Iliad. A. pag. 94. 19, 36. .
332. 33. οἱ δε θερμότεροι, και ταυτοφώνους
λεξεις ε/ω συνέθει/ο.

Ταυλωνυμος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1239.

Ταφρευμα.

Plat. de Leg. II. 761. B. τας ἐκροάς αὐλων
εἰσ/ον/ας οἰκοδομήμασι τε και ταφρεύμασιν.

Ταφροειδης.

Hom. Iliad. B. v. 153. Ουρούς. Schol.
Ταφροειδῆ ορυμ/α/α, δι' ὧν &c.

Ταχινως.

Æschyl. Prometh. v. 279. Schol.

Ταχυαλω/ος.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 420. 7. f.
και οἱ χωρην αρα ειχον εὐαίρε/ον τε και ταχυ-
άλω/ον.

Ταχυγλωσσος.

Hesych. Lex. pag. 220. 1. Γλώσσαργον,
στόμα/ον, ταχύγλωσσον.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1050. D. .
1136. F. και ταχυγλωσσότεροι προπέ/ε/ως.

Ταχυηρης.

Æschyl. Suppl. v. 33. ξυν οχω ταχυήρει
πεμψα/ε πολ/ονδ'.

Ταχυίππος.

Aristoph. Nub. v. 727. Schol. Ομηρῶ
αἰολοπώλες τας Φρυγας καλεῖ, ηγεν ταχυίπ-
πας, ἢ ποικίλως ιππαζομενες. Vide *Iliad. Γ.*
v. 185. Schol. — ἢ ταχεῖς ιππας εχού/ας.

Ταχυμη/ωρ.

Anth. Ep. Gr. pag. 483. Incert. Ισιδι
καρπολόκω, ταχυμήτορι, μυριομόρφω, &c.

Ταχυμορος.

Æschyl. Agam. v. 496.

Ταχυπλοῖα.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 74. 4.

Ταχυπνοια.

Hippocr. de Off. Nat. pag. 278. 14. τα-
χύπνοια τε και δύσπνοια ἴσχει.

Ταχυπομπος.

Æschyl. Suppl. v. 1053. τί πο/ι' εὐπλοιαν
επράξαν ταχυπόμποισι διω/μοῖς;

Ταχυπορος.

Æschyl. Agam. v. 494. πιθανῶ α/αν ὁ θη-
λυσ ὄρῶ επινεμέ/αι ταχύπορῶ.

Eurip. Helen. v. 1288. Φοινισσα κωπη
ταχύπορῶ γενήσεται. . *Elect. v. 451.*

Ταχυπ/ερος.

Eurip. Belleroph. v. 5. pag. 519. Αλλ' ὦ
φιλον μοι Πηγάς ταχύπ/ερον. Vide *Suid.*
Lex. I. 781. in Voce Ἑώρημα.

Æschyl. Prometh. v. 88. Ω Διῶ αιθρη
και ταχύπ/εροι πνοαί, &c. Schol. β. ταχεῖαι,
και ταχῶ τοις π/εροις των ορνων παρέχεται.

Ταχυρρόθος.

Æschyl. Sept. v. 291. πριν αγελες σπερ-
χνές τε και ταχυρρόθους λο/ες ικέσθαι, &c.

Ταχυρρώσος.

Soph. Oed. Col. v. 1135.

Ταων.

Eustath. in Iliad. B. pag. 261. 52.
Ατ/ικοι δε ειπού/ες ταῶνι, εμφανιουσιν ως ὁ
I ταῶν

ταῶν ἐστὶν ἡ εὐθεΐα. . 262. 4, 5.

Aristoph. Av. §. 102. Schol. ὁ μυθῶν δὲ λέγει τοῦ Ἀργίου εἰς ταῶνα μέλας ἐβλήσθαι. . §. 885. ταῶνι. . *Acharn.* §. 63. τοῖς ταῶσι. Schol. Τιάραι δὲ εἰσι, περικεφαλαῖαι Περσικαί, ταῶν ὧν πῆρεα ἔχουσιν.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 397. E. λέγουσι δὲ τὴν δολικὴν ταῶνι &c. . 654. D. τῶν ταῶνων πληθῶν ἐωράκει, &c.

Aristot. de Hist. Animal. I. 764. D.

Ταῶς.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 655. B. Τὰς καλλιμόρφους καὶ περιελέπεις ταῶς. διόπερ καὶ ἐπὶ τῷ νομίσματι τῶν Σαμίων ταῶς ἐστὶν.

Aristoph. Av. §. 102. πολερον ὄρνις ἡ ταῶς. . §. 270. ὃ δὴ περ ταῶς. Schol. Ταῶς δὲ, Ἀττικῶς περισπᾶται. . *Acharn.* §. 63. Schol. ὁ ταῶς ποικιλῶν — ταῶν ἐχούσας ἐληλύθασιν.

Eustath. in Iliad. E. pag. 397. 7. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ καὶ ὡς Ἀθηναῖοι φησὶ, τὰ ταῶς τὴν ληγούσαν, περιέσπων καὶ ἐδάσυνον. ὥσπερ αὖ παλιν τὰ λαῶς, κρῶς — τὰ τελεῖ ἐψίλουν. . pag. 261. 53. . 262. 6.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 397. E. . F. ὠνομασθαι δὲ ταῶς, ἀπὸ τῆς τασσεως τῶν πῆρων. . pag. 398. A.

Lucian. de Domo. pag. 908. A. ὥς καὶ ὃν ὑπερ τῶν ταῶν λόγον εἶπε — μέλας δὲ ἄδόντων παραδείξειε τὸν ταῶν Ὠπώνηα, &c.

Aristot. de Animal. Incessu. I. 741. C. οἷον τοῖς τε ταῶς, καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι, &c. . D. τῶν δ' ὀρνιθῶν τῶ μὲν ταῶν &c.

Vide *Scap. Lex.* col. 1587. et *Constant. Lex.* pag. 745.

Τεγξίς.

Hippocr. de Liquid. Usu. pag. 424. 42. ἐς δὲ χρωτὰ γινώσκει δει, ὅτι τετὸ ἢ τέγξει, ἢ ψύξει, ἢ θερμάνσει, &c.

Τεθαρρηκότως.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 64. 13. Ἀννίβας δὲ παραβολῶς καὶ τεθαρρηκότως εἰσδραμῶν, &c. . 166. 9. f. . 212. 21. ἐκθυμῶς ὠρμησὲ καὶ τεθαρρηκότως ἐπὶ τὰς ὑπεναντίας.

Diod. Sic. Bibl. pag. 156. ult. . 258. 22. . 261. 12. . 493. 27. Χαβρίας — ἐμφρονῶς ἀμα καὶ τεθαρρηκότως ὑποσας, &c. . 572. 11.

Dion. Halicarn. II. 20. 24.

VOL. II. N°. XXIX. 3.

Τέθμιον.

Hesych. Lex. pag. 897. 1. Τέθμια, νομοί. Τέθμια, νομίμα.

Callim. Hym. in Apoll. §. 87. Τέθμια εὐσεφὶν Καρνειάδες ἡλυθον ὄραι. Not. νομίμοι, ὠρισμένοι. Vide *Observ. Illustr. Spanhem.* pag. 103. et in *Hym. in Dian.* §. 174. pag. 250.

Τεθρεύμα.

Clem. Alex. Pædag. pag. 291. 21. Ἀλλ' ἔτι ταῦτα προσώπα ἐνρίπτειον αὐταῖς πανουργαῖς ῥαφίας τεθρεύμασι.

Τεθριπποδάμων.

Eurip. Orest. §. 990. Τεθριπποδάμονι σὺλῳ.

Τεθρυλλημένως.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 682. 4.

Τειχίστις.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. VI. pag. 410. 5. ὁ δὲ ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς, εἰαν νυν ἐπισχωσὶ τῆς τειχίσσεως, ποιήσιν ὥς &c.

Lucian. de Saltat. pag. 512. A. τὰ Καδμὺς εἰς δρακοντα μέλας ἐβλή, καὶ πρὸς λυραὶν τείχιστις, &c.

Τειχομαχικός.

Aristoph. Nub. §. 481. Schol. εἰς τειχομαχικὰ ὄργανα.

Τειχομελής.

Anthol. Ep. Gr. pag. 149. *Orest.*

Τειχοσκοπία.

Eurip. Phæn. §. 88. Schol. ἡ δὲ ἐξοδὸς τῆς παρθενῆς, εἰκὼν ἐστὶ τῆς Ὀμηρικῆς τειχοσκοπίας τῆς Ελένης, ἐκ τῆς ἐναντίας.

Τεκμαρῆον.

Hippocr. de Officina Med. pag. 746. A. φύσις δὲ ἐν μὲν ἐρτοῖς, τὰ ἐρτὶ τῇ πρὸς τὴν βουλήναι τεκμαρῆον.

Τεκμηρίωσις.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 160. 12. τὰ Ἀλεξάνδρου μέγαλα πρᾶγματ' εἰς τεκμηρίωσιν τίθεμαι, &c.

Τεκνίδιον.

Aristoph. Lystr. §. 889. Ω γλυκύαλον ὦ τεκνίδιον κακὸς παῖς

Τεκνογονος.

Æschyl. Sept. v. 933. Δυσδαίμων σφω αἰ τεκῆσα προ πασων γυναικων, ὅποσαι τεκνογόνουι κέκληται.

Τεκνοκλόνεω.

Clem. Alex. Strom. pag. 930. 39. οὐ γὰρ ἀν ἔτεκνοκλόνησεν Μηδεία, εἰ μὴ ὠργίσθη.

Heliod. Æthiop. Lib. X. pag. 473. 6. f.

Τεκνοποινος.

Æschyl. Agam. v. 161. μνάμων μηνις τεκνοποινοῖ.

Τεκνοραΐσης.

Lycophr. Alex. v. 38. Ο τεκνοραΐσης λυμεῶν ἐμης πάτρας.

* Τεκνοσπορία. III. 1538. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 378. Incert.

Τεκνοσφαγία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1254.

* Τεκνοβροφία. III. 1538. B.

Aristot. de Hist. Animal. I. 863. C. χαλεπώτερα δὲ ἢ θηλεία ἐστὶ περὶ τὴν τεκνοβροφίαν τὰ αρρενῶν, &c.

Τεκνοφαγία.

Lucian. de Saltatione. pag. 521. A. τὰς γὰρ Διὶ γονὰς ὀρχαμενῶν τις, καὶ τὴν τὴ Κρονὸν τεκνοφαγίαν, &c.

Τεκτονικῶς.

Aristoph. Pac. v. 428. Schol.

Τελαμωνιζῶ.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 248. F. Συμπροηλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος τελαμωνισθεὶς τὸν αὐτοῦ ὀφθαλμόν.

Τελεαρχία.

Plut. Reip. ger. Præcept. pag. 811. B. εἰς μέγα καὶ σεμνὸν ἀξίωμα προήλασε τὴν τελεαρχίαν ὅθεν ἔσαν πρότερον, ἀλλ' ἢ &c.

Τελεαρχος.

Plut. Reip. ger. Præc. pag. 811. B.

Τελειοποιεῶ.

Oecum. in Adf. Apost. pag. 4. D. ἡ γὰρ τελεία καὶ τελειοποιός, ὥστε καὶ ἕρως τελειοποιεῖν, τοῦ πνευμάτου τοῖς Ἀποστόλοις ἐπιφοίτησις, &c.

Τελειωτικός.

Suid. Lex. II. 571. 11. f.

Τελεομήνης.

Soph. Trachin. v. 837. ὁπότε τελεόμηνος ἐκφεροὶ δωδεκάητο τ' ἀρόητο, &c. Schol. ὁ ἐνιαυτός ὁ τελειὸν ἔχων τὸ δωδεκάμηνον.

Τελεσικάρπος.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1008. B. αἰγιασαμένοι καὶ τὸν αὐτοῖς κισσόν, καὶ ἀμπέλον, ὅδε ταύτην τελεσικάρπον.

Τελεσιβεβικός.

J. Poll. Onom. Lib. IX. pag. 1140. 4. f.
Plat. Phædr. III. 270. A.

Τελεσιφρων.

Æschyl. Agam. v. 708. Ἰλίου δὲ κηδὸς ὀρθάνυμον τελεσίφρων μῆνις ἔλασε,

Τελεσιδωΐειρα.

Eurip. Heracl. v. 898. Πολλὰ γὰρ τικτεῖ Μοῖρα τελεσιδωΐτειρ', &c.

Τελεσσίνος.

Orph. Argonaut. v. 1308. ἀλλ' ἐοὶ ταδὲ μοῖρα τελεσσίνος κατένευσε,

Τελεσῶρ.

Anth. Ep. Gr. In Apoll. pag. 84. Τερψίχορον, τίτῃνα, τελέσῶρα, τιμήνῃα, &c.

Τελεσφορησις.

S. Chrysost. Op. I. 34. 24. διὰ τὴν δεικνύσιν οἱ πρὸς τῆς δημοκρατίας ἀπάντα πεπληρωμένα, ἵνα μὴ τῇ ἐπιτάφῃ τῶν καρπῶν τὴν τελεσφόρησιν.

Τελεσφορία.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 916. ὅφρα δαεῖες Ἀρηγῆες ἀλάνησι τελεσφορήσι θεμισας, &c. Vide Not. ad v. 917. pag. 112.

Τελισμα.

Hippocr. Epist. pag. 1293. 11. πεντηκόντορον πληρώσας τοῖς ἐμοῖς τελίσμασιν, &c. Vide Not. 177. pag. 1302. ubi Cl. Foes. legit τελίσμασιν.

Τελχινιακος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 282. E. ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεῖς, &c.

Τεμαχοπώλης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 120. A. ex *Antiphane.* Ἐλθὼν τε πρὸς τὸν τεμαχοπώλην περιέμενε, &c.

Τεμενιος.

Soph. Trachin. v. 767. τεμενίαν τε φυλλάδα.

λάδα. Schol. τον απο των τεμενῶν ἑφάνον. ἢ τεμενῶ πολύφυλλον.

Τέμπη.

Diod. Sic. Bibl. pag. 158. 5. περι μεν γαρ τα καλυμενα Τέμπη της πεδιάδος χωρας επι πολυν τοπον λιμναζουσης, &c.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 658. A. τα νυν καλυμενα Τέμπη. . 673. A. τα δ' ορεινοτερα χωρια πρὸ τῷ Ολυμπῷ και τοις Τέμπησι — εις τα πλησιον των Τεμπῶν χωρια Περραιβίας, &c.. *Lib. XI.* pag. 803. B. C.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 438. 8.

Ælian. Var. Hist. Lib. III. Cap. 1. pag. 191. Ed. Gronov. Φερε εν, και τα καλυμενα Τέμπη τα Θετταλικά, διαγράφωμεν τῷ λογῷ και διαπλάσωμεν.

Vide *Scap. Lex.* col. 1602. et *Constant. Lex.* pag. 751.

Τεναγίζω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 86. A. και γαρ νυν ἡδη τεναγίζειν τα εν αριστερα τε Ποντι, &c.. 87. A. . 96. B.

Τεναγός.

Anth. Ep. Gr. pag. 88. *Antiphr.* Αἰγιαλε τεναγέσσιν ὑποπλώοντα λαθραίῃ Εἰρεσίν Φαυδων εἰσιδε πωλυπόδην.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1237. Πάνη γαρ τέναγος, πάνη μνισεντα βυθοιο Τάρφρα. Schol. ὁ πηλώδης τόπος. . v. 1264. Schol.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 61. 7. περι τα φρω βαθεια και τεναγέσσιν εκ θαλάττης.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 82. 13. ες ἔλεα τε και τεναγέα ἐκδιδού. . 501. 15.

Vide *Scap. Lex.* col. 1586. et *Constant. Lex.* pag. 751.

Τεναγώδης.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1264. ἐπεὶ τεναγώδεα λευσσω Τηλε περισκοπέων ἄλλα παντοθεν Schol. πηλώδη. τέναγος δε εἰς κυριως γῆ επιπολαιον υδωρ εχουσα, ἢ πηλώδες υδωρ.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 106. 17. Verba citantur a Constantino in *Lex.* pag. 751.

Diod. Sic. Bibl. pag. 121. 30. ἢ τε θαλαττα τεναγώδης εἴσα, &c.. 1. 39.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 85. B. κατὰ δε την εκρυσιν ἀνακαλυφθῆναι τα τεναγώδη πρότερον. . 373. B. της θαλασσης αναχυστις τις τεναγώδης.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 91. 3. f. *Hist. Ind.* pag. 356. 22.

Vide *Scap. Lex.* col. 1586.

Τεραστεια.

Soph. Elect. v. 149. Schol.

Τεραστειως.

Eustath. in Odys. A. pag. 26. 2. οὕτω δε και Αχιλλεα εν Ιλιάδι τεραστειῶς ἐκέφισον τα οπλα φορέμενα.

Τεραλεισμα.

Aristoph. Lysistr. v. 763. Ω δαμόναι παυσασθε των τεραλειμάτων. Schol. των προφάσεων, των πλασμάτων.

Dion. Halicarn. I. 88. 23.

Τεραλογονια.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 828. 2.

Τεραλοποιεω.

Swicer. Thes. Eccl. II. 1268.

* Τεραλωδως. III. 1412. D.

Diod. Sic. Bibl. pag. 16. 7.

Τερεβινθωδης.

Anth. Ep. Gr. pag. 119. *Antiphr.* v. 1. Η τερεβινθώδης ἐλιγάμπειος, οια τε βαίη Νησις, &c.

Τερενοχρος.

Orph. de Lap. v. 33. pag. 188. Τον δε και ἡθεοι τερενόχρους ἡμερήσιον Αἰεν εφορησασσι περιπυσσεν πάλαιμην.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 131. D. τερενοχρώτες μαζων οἶφεις, &c.

Τερελίζω.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 526. 6. τέλιδας τερελίζειν, μελιδας βομβεῖν, &c.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 20. 1. Κύκλωπα εἰσηγάτε τερελίζοντα, &c.

Plut. de Auditione. pag. 46. B.

Lucian. de Merc. conduet. pag. 255. A. τερελίζοντος. Lego τερελίζοντος, secundum Ed. Amst. A. D. 1743. I. 692. 85. Vide Notam.

Τερελισμα.

Anth. Ep. Gr. pag. 99. v. 5. τερετισμα. . pag. 351. *Agath.* v. 3. Ωλετο φαρμακῶν τερελισμα, &c.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 83.

Lucian.

Lucian. de Morib. Philosoph. pag. 18. D.
ἡ οἷς ἀκκων τερπέλαι — τερέισμάτων, &c..
499. B. τερείσμασι. : 515. C.

Τερέισμα.

J. Poll. Onom. pag. 396. §. 83.

Τερμιναλία.

Dion. Hal. I. 128. 29. ταύτην Ῥωμαῖοι
Τερμινάλια καλεῖσιν, ἀπο τῶν τερμόνων, &c.

Τερμινας.

Dion. Hal. I. 128. 30. καὶ τὰς ὄρας αὐτὰς
— τέρμινας προσαγορεύουσιν.

Τερπνώς.

J. Poll. Onom. pag. 319. 5. καὶ τὰ ἐπι-
ρημαία, τερπνῶς, ἡδέως, Φαιδρῶς.

Τεσσαραβοῖον.

Eustath. in Odys. A. pag. 9. 15. ἀφ' ὧν
καὶ σταθμοὶ τινες τιμημάτων ἦσαν, τὸ τεσσαρά-
βοιον, τὸ δωδεκάβοιον, &c.. *In Iliad.* Ψ. pag.
1447. 42. Vide *In Iliad.* Z. pag. 497. 39.
&c. et pag. 191. 20. ubi τετράβοιον vocatur.
Consulatur Thef. I. 778. H.

Τεσσαρακαιδεκάδωρος.

Anth. Ep. Gr. pag. 568. *Simm.*

Τεσσαρακαιδεκέλις.

Anth. Ep. Gr. pag. 416. *Pers.* Τεσσα-
ρακαιδέκτιν τῶδ' ἐκαλύψε τάφῳ.

Τεσσαρακονθήμερος.

Hippocr. Prænot. pag. 42. 10. ρηγνύλαι
αἱ πλεῖσαι, αἱ μὲν εἰκοσάαι, — αἱ δὲ τεσ-
σαρακονθήμεροι. . 110. E. . 255. 17. καὶ τὴν
τεσσαρακονθήμερον κακοπαθείην ἀναγκαζοῖα
κακοπαθεῖν. . 817. F.

Τεσσαρακοντάδυο.

Diod. Sic. Bibl. pag. 305. 21. ἀρχὰς εἴη
τεσσαρακοντάδυο.

Τεσσαρακοντάπεντε.

Diod. Sic. Bibl. pag. 317. 29.

Τεσσαρακοντίας.

Hippocr. de Oætimestri Partu. pag. 256.
9. ἐν τῇ πρώτῃ τεσσαρακοντάδι. . 1. 11, 19,
51. . 257. 41, 44, 54.

* Τεσσαρακοντήσης. III. 1417. E.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 203. F. τὴν
τεσσαρακοντήρη ναὺν κατεσκευάσεν ὁ Φίλοπα-
τωρ &c.

* Τεσσαρακοντήσιος. III. 1417. E.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 146. 17. f.
τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τε λαβυρινθὸς ἐχέει
πυράμις τεσσαρακοντήσιος, &c.

Τεσσαρεσκαιδεκαίαιος.

Hippocr. Prænot. pag. 41. 45. ἀποθανει-
σθαι τεσσαρεσκαιδεκαίαιον, &c.. 48. 53..
53. 14.. 491. 11.. 568. 22.. *Aphorism.*
pag. 1250. F.

Τεσσαρεσκαιδεκέτης.

Plut. Æmil. Paul. II. 188. 4. ἐλευθήσεν
τεσσαρεσκαιδέκῃς

Τεταμιευμένως.

Dion. Hal. II. 159. 35. τὰ δὲ θεαίρικα
τῶν σχημάτων τεταμιευμένως παρείληπται.

Τετεχνημένως.

Etymol. Magn. col. 123. 18. Ἀπλᾶς. υπο-
δημαῖος εἶδος Λακωνικῆς. ὠνομασθῆ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἀπλῶς καὶ ἐτετεχνημένως γεγενῆσθαι.

Τετηρημένως.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 296. Schol.

Τετραβοεῖος.

Callim. Hym. in Dian. §. 52. πασι δ' ὑπ'
ὄφρυν Φάεα μὲνὸ γλῆνα σάκει ἴσα τετραβο-
εῖω, &c.

Τετραβραχυσ.

Aristoph. Av. §. 238. Schol. . §. 1382.
Schol. — προκελευσμαῖκοις, ἥτοι τετραβρά-
χουσιν.

Τετραγνάθος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1118. A.
ἔρημος — ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλεθρῶς σκορ-
πίων καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλεμέ-
νων, &c.

Τετραγωνεω.

Lucian. Philopatr. pag. 1127. A. ὁ Ἀρης
εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, καὶ ὁ Κρονὸς διαμετρή-
σει τὸν ἥλιον;

* Τετραγωνισμός. I. 893. B.

Aristot. de Anima. I. 631. D. τὴν ἐστὶν τετρα-
γωνισμὸς, τὸ ἴσον ἑτερομήκει ὀρθογωνιον εἶναι
ἰσόπλευρον.

Τετραζω.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 398. D.
ὅταν ὠροκῇ δὲ, τετράζει τὴ φωνή.

Τετρακαιδεκέτης.

Τετρακαιδεκαέτης.

Dion. Hal. I. 343. 42. ὁ μὲν δὴ πρὸς τὰς τυραννίδας ἐνστάς πολεμῶν, τετρακαιδεκαέτης ἀποτῆς ἐκπύσεως αὐτῶν γενομένης, τοιαύτης εἴχεται τελευτῆς.

Τετρακεφαλός.

Aristoph. Acharn. γ. 1081. Schol. Vide *Suid. Lex.* I. 481. in Voce Γηρυόνης.

Τετρακίων.

Orph. Prec. ad Musæum. γ. 39. pag. 96. κόσμος τε μερὴ τετρακίων αὐλῶν.

Τετρακλινῶς.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 47. F. Ὅτι καὶ τρίκλινοι οἶκοι, καὶ τετρακλिनοὶ, καὶ ἐπὶ ἀκλινοὶ, &c. 207. C.

Lucian. Toxar. pag. 634. A. χρυσῆς τε φιάλας ἐλεῖλο εἶχεν δεκά, καὶ ἀμαξίας τετρακλίνους οἰδοῦναι, &c.

Τετρακνημος.

Pind. Pyth. B. γ. 73. Τὸν δὲ τετρακνημόν ἐπραξέε δεσμον, Εὐν ὀλεθρον ὅ γ'. Schol. οὐκ οἶσιν δὲ ὁ Πίνδαρος τὸν τε Ἰξίον τροχόν, τετρακνημόν φησιν, ἵνα &c. — τὸν δὲ τετρακνημόν δεσμον ἤνυσεν, &c.

Τετρακνημων.

Pind. Pyth. Δ. γ. 381. τετρακνημόν. Sch. — τινες δὲ, τετρακνημόν ἀνεῖνυσαν. ἢ ἢ, ἐν τῷ τετρακνημόνι κυκλῶ. Lege totum Schol. et Notam *Erasm. Schmidt.* ad loc. p. 209.

Τετρακοῦς.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 473. A. Vide *Cl. Casaub.* *Animadv.* col. 792. 41.

Τετραμηναιῶς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 284. 10. καὶ τετραμηναῖος σπονδὰς ἐποίησαν. 326. 6. τετραμηναῖος ἀνοχὰς συνέθεντο.

Τετραμναιῶς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 107. 28. τὰς κοίχας συλλέγουσι — ὧν εὐρίσκονται τινες τετραμναιῶι.

Τετραμοῖς.

Eurip. Rhes. γ. 5. Οἱ τετραμοῖραν νυκτὶ φρουρὰν Πάσης ἑραλιδῆς Πολέως Τροίας προκάθηται.

Τετραμορφός.

Lycophr. Alex. γ. 653. Schol.
Eurip. Hym. γ. 2. pag. 516. Πυριγενὴς δὲ Δρακῶν ὅλον ἡγεῖται τετραμόρφοις ὤραις, &c.
VOL. II. N°. XXIX. 4.

Suid. Lex. II. 90. Ἰανναίριος. ἀγάλμα τετραμόρφον, διὰ τὰς τεσσαρὰς τροπὰς. Vide Not. *Cl. Kust.*

Τετραορῆτιος.

Dion. Cass. Xiph. pag. 799. E. ὁ [ναῶν] τετραορῆτιος μὲν παχὺ οἱ κίονες ἦσαν, &c.

Τετραορία.

Pind. Olymp. B. γ. 8. Θήρωνα δὲ τετραορίας ἔνεκα νικαφορὰς Γελωνῆσιν ὅπῃ, &c. Schol. Θήρωνα, τεθριππῶ νικησάντα, ὑμνησωμεν. Schol. Νεώ. pag. 33. ἔνεκα τετραορίας, αὐτῇ τε, αἰώνῳ δὲ ἀρματῶ νικηφορῶν. *Pyth.* B. γ. 8.

Τετραπαλαῖσος.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 199. F. ἐν οἷς καὶ ζωὰ τετραπάλαισα ἐπιμελῶς πεποιημένα &c.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 147. 6.

Τετραπέζος.

Orph. de Lap. Achnt. γ. 105. pag. 238. ὅσσα τε θῆρες Ὀμησῶν τετραπέζοι ἐν σφίσιν ὠρύονται.

Τετραπίλος.

Suid. Lex. I. 446. Βέλει διαμαχεσθαι Γηρυονὶ τετραπίλῳ. Vide Not. *Cl. Kust.* et *Aristoph. Acharn.* γ. 1081. cum Schol. ubi τετραπίλῳ legitur. ut etiam apud ipsum *Suidam*, pag. 481. huj. Vol. in Voce Γηρυόνης.

Τετραπλεθρός.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1165. C. ὁ ταφῶς ἐστὶ πυραμὶς τετραπλῶν, ἑκάστην τετραπλεθρον πῶς ἐχούσα τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ὑψὺ ἴσον.

* *Τετραποδισί.* III. 514. B.

Lucian. Marin. Dial. pag. 105. B. ὁρᾷς ὅπως ἐκεῖ μὲν τετραποδισὶ βαδίζει, &c.

Plut. Lacon. Instit. pag. 241. F. Λάκων τρωθεὶς ἐν πολεμῷ, καὶ βαδίζειν ἔδυναμεν, τετραποδισὶ ὠδεύειν.

Τετραπρόσωπος.

Iust. Mart. Op. pag. 417. C. Ed. *Par.* εὐεασαῖο δὲ ὁ προφήτης τετραπρόσωπα ζωᾷ, &c.

Τετραπύχος.

Hippocr. de Off. Med. pag. 745. A.

Τετραπυρῖα.

Plut. Eumen. III. 348. 8. ἐπιπρασκεν αὐτοῖς τὰς κατὰ τὴν χώραν ἐπαυλίας καὶ τετραπυργίας καὶ ζωμάτων καὶ βοσκημάτων γεμύσας.
7 G Τετραραβδῶς.

Τετραεαβδος.

Pind. Pyth. B. v. 73. τετραεαβδον. Schol. τετραεαβδον.

Τετραριθμος.

Suid. Lex. II. 483. Μακεδόνι. — τετραριθμους στρατιώτας &c. *Cl. Kust. e Socrate, [Hist. Eccl. Lib. II. Cap. 38. pag. 147. 35. ubi vide Notam c.]* τεσσαρας αριθμους στρατιωτων legit.

Τετραρρυθμος.

Aristoph. Acharn. v. 665. Schol.

Τετραρρυμος.

Philostr. Icon. Lib. II. pag. 825. 6. εμα-
χειλο δε αρα — επι τετραρρυμους αρμας, &c.

Τετραρρυμος. *Steph. Thes. I. 1264. A.*

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. VI. pag. 429. 1.
a *Cl. Steph.* citatur, cui addas, l. 5. ej. pag.
Kur. δε ιδων το τετραρρυμον αυτε αρμα, &c.

Τετραρχικος.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 838. C.
Τεπορι δυνάση τινι τε τετραρχικῃ γενους των
Γαλαίων ανδρι &c.

Τετρασκαλμος.

Suid. Lex. III. 454. Τετρασκάλμυ. Οι δε
Ρωμαιοι δογμα εγραψαν, οπως οι Κρητες παντα
τα πλοια εως τετρασκάλμυ αποπεμφωσιν ες
Ρωμην. *Auctorem anonymum citat.*

Τετρασκελης.

Eurip. Phæn. v. 641. Καδμ. — ὃ
τετρασκελῆς Μοσχ. αδαμασον πεισμα δι-
κε, &c.

Τετρασσαρον.

Arrian. in Epiet. pag. 390. 12. f.

Τετρασαδιον.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 500. A.
τετρα δε τε κολπε το μεν σωμα, μικρω τε τετρα-
σαδιᾳ μείζον. 567. A.

Τετρασαληρος.

Aristoph. Eccles. v. 412. ζῶηριος Τετρα-
σαλήρ. Vide *J. Poll. Onom. pag. 1024.*
l. 2. et *Suid. Lex. III. 454.* in Voce Τετρα-
σαλήρ.

Τετρασελος.

Joseph. Ant. Lib. I. pag. 13. 7. λάρνακα
τετρασελου καλασκευασας, &c.

Τετρασυλλαβια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 26.

Τετρασυλλαβως.

Aristoph. Av. v. 480. Schol. *Biset.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 760. 46. είκοσι
τρισυλλάβως εφη ο ποιητης, και τετρασυλλά-
βως είκοσι. . *Odyss. I. pag. 341. 27.*

Τετρασχοινος.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 837. A. ειθ'
υπερον Λυκομηδης, ὃ και τετρασχοιν. αλλη
προσείεθη.

Τετραφαλαγγαρχια.

Suid. Lex. III. 454. Τετραφαλαγγαρχία.
αι δυο διφαλαγγίαι, ανδρες εηπδ'. τελο γαρ η
τελεια και ευχρησ. φάλαγγ.

Τετραχοινιζ.

Phan. Lex. pag. 15. 2. Ἀδδίζις, μέτρον,
τετραχοινιζ. Sed *Hesych. Lex. pag. 22. 1.*
Αδδίζις, μέτρον τετραχοίνης.

Τετραχρονια.

Eustath. in Odyss. A. pag. 42. 45.

Τετραχρονος.

Eustath. in Odyss. A. pag. 42. 44.

Τετρηρικος.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 137. 4. τετρά-
ρων μεν πλοιων εκυριευσαν τετρηρικῶν, &c.

Τετταρακονταεννεα.

J. Poll. Onom. Lib. II. §. 4. pag. 153.

Τετταρακονταετλια.

Dion. Hal. I. 116. 9. τετταρακονταετίας
γαρ ε πολυ απειχε.

Τετταρακοντακαιπεντακισχιλιοςος.

Plat. de Leg. II. 877. D.

Vide *Steph. Thes. III. 1417. G.*

Τεττιλωδης.

Lucian. Bacch. pag. 853. B. τεττιλωδες τι
πυκνον και επιροχον συναπλωση, &c.

Τετυφωμενως.

Demosth. adv. Aristocr. pag. 448. 3.
τιν. ενεκα απλως και κομιδη τετυφωμένως
εως α βελεται διαπραξασθαι, συλλαβωμεν
αυτω.

Τευχηρης.

Orph. Argonaut. v. 525.

Τευχησηρ.

Æschyl. Pers. v. 903. ακαμαλον δε παρην
σθεν. ανδρων τευχηςήρων, &c.

Τευχοπλασις.

Lycophr. Alex. §. 1379.

Τευχοφορος.

Eurip. Rhes. §. 3. — Εἰ τευχοφόρων δεξαίβο νέων Κληδώνια μυθων, &c.

Τεχνηλικος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 440. B. — εισαγαγειν την Ιακην και τεχνηλικήν ἀσώϊαν.

Τεχνογραφικος.

Dion. Hal. II. 178. 31. πᾶς δ' ἐστὶ ἐν τοῖς τεχνογραφικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς.

Τεχνοδίαλος.

Orph. Hym. in Vulc. §. 3. pag. 162. Φωσφορε, καρβερροχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαλε, &c.

Τεχνοποιεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1274.

Τεχνοπωλικος.

Plat. Sophist. I. 224. C. Τεχνοπωλικὸν μὲν, το γὰρ περὶ τᾶλλα ἂν ἀρμότῃαι.

* Τεχνερῖεω. III. 1431. C.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1274.

* Τεχνερῖημα. III. 1431. D.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1274.

Τηβεννικος.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 254. A. ἐν τῇ τηβεννικῇ ἐσθῆτι.

Τηβεννος. App. 112. G.

Dion. Hal. I. 187. 29. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν ἀμφιασμάτων Ῥωμαῖοι μὲν τῶτας, Ἕλληνες δὲ τήβεννον καλεσιν, ἐκ οὐδα ὁποθεν μαθούτες· Ἕλληνας γὰρ ὃ φαίνεται μοι τῆνομα εἶναι. . 301. 7.

Τηλεπλαγκτος.

Æschyl. Prometh. §. 578. πῶ πῶ πῶ πῆ μ' αἶσσι τηλεπλαγκτοὶ πλάνοι. Schol. β. μακραν πλανῶντες.

Τηλεπομπος.

Æschyl. Agam. §. 308. φαῖ δὲ τηλεπομπὸν ἐκ ηἰανέθου φρερά, &c.

Τηλεσιφαντος.

Orph. Argonaut. §. 339. Ἀστρα τε τηλεσιφαντα, &c.

Τηλωπις.

Orph. Argonaut. §. 898.

Τηναλλως.

Dion. Hal. II. 30. 35. ὃ γὰρ δὴ τηνάλλως γέ μοι πρῆκει οὖρυμων τε καὶ μερικῶν ἀπισταὶ θεωρημάτων, &c.

Τηνελλα.

Aristoph. Acharn. §. 1225, 1226, 1228, &c. Schol. Μῆμα ἐπιφθείματ' αὐλοῦ τοῦ τηνελλα. Vide Not. Cl. Kust. pag. 127. col. 2.

Τηνελλος.

Aristoph. Equit. §. 276. τηνελλος αἰ. Sch. Τήνελλος ἀρμονία λυρας. — Ἄλλως. Νικήφορος. Τήνελλος δὲ κρεμᾶτιον ἐπινίκιον. Vide Cl. Casaub. pag. 79.

Τησητης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 101. 33. ὁ δὲ οφθαλμος, δίκης τησητης καὶ παύσας τε σώματ' οὐ φύλαξ.

Τιθασσεια.

Plat. Politic. II. 264. B. ὃ γὰρ δὴ προστυχῆς γὰρ αὐτῷ οὐδ' εἰ γέγονας ταῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ τιθασσεῖαις τῶν ἰχθύων, &c.

Τιθασσως.

Plat. Tim. III. 77. A. τιθασσῶς πρὸς ἡμᾶς ἔσχε.

Τιθωνητης.

Anth. Ep. Gr. pag. 62. Polyæm.

Τιμαρχια.

Plat. de Rep. II. 545. B. ὄνομα γὰρ οὐκ ἔχω λεγόμενον ἀλλὰ· ἢ τιμοκρασίαν ἢ τιμαρχίαν αὐτὴν κληῖον.

Τιμαρχωδης.

Demosth. in Timarch. pag. 192. A. ἐν ᾧ ἦν, εἶναι τινὰς πόρνος μεγάλως Τιμαρχώδεις, &c.

Τιμηλια.

Plut. Apophthegm. pag. 199. B. Τιμηλίαν δὲ μελιών, &c.

Τιμοδημιδης.

Pind. Nem. B. §. 26. Ὅσσα δ' ἀμφ' αἰθλοῖς Τιμοδημίδαυ ἐξοχωλᾶται προλεσάναι; Sch. Τιμοδημίδαυ γὰρ φράζεια ὅθεν οἱ πρόγονοι τοῦ Τιμοδήμου.

Τιμοκριτος.

J. Poll. Onom. pag. 844. 3.

Τιμολεοντειον.

Plut. Timol. II. 146. 10. γυμνασίον τρις νεοῖς

e *Phercrate*. τονθορυγῆνες. *Athenæus*, hunc locum e *Phercrate* citans, legit τονθολουγῆνες, Vide *Deipn.* pag. 268. F.

Τονωσις.

Eustath. in *Odyss.* A. pag. 12. 36. ἀνεθείσης δὲ τῆς οἰκίας τονώσεως, &c. . 263. 30.

Τοξαλκῆς.

Orph. Hym. in Cupid. v. 1. pag. 154. Κικλήσκω — Ἐρώλα, Τοξαλκῆ, πλερόεντα, &c.

Τοξαρχῆς.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 19. 8. Ευρυβάτας τε ὁ Κρῆς πίπτει ὁ τοξάρχης, &c.

Τοξαρχῶ.

Æschyl. Pers. v. 556.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 227. 16. τὰ τε τοξάρχεα ἀποθανούσῃ, &c. Potest esse *Genitivus* a Τοξάρχης.

J. Poll. Onom. pag. 798. 4. f.

Τοξοβέλεμνῶ.

Orph. Hym. in Apoll. v. 6. pag. 130. — ἐκῆτολε, τοξοβέλεμνε, &c.

Τοξοθηκη.

Aristoph. Thesm. v. 1209. Schol. Συβήνη, αὐλοθηκη, ἢ τοξοθήκη, &c.

Τοξοποιία.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 798. 5. f. Τοξοποιός, τοξοποιία, — τοξοφόρῶ, τόξαρχῶ.

Τοξολευχῆς.

Æschyl. Suppl. v. 295. Ἀμαζόνες, εἰ τοξολευχεῖς ἦε, καὶ ἂν ἤκασα ὑμᾶς.

Τοξελκῶ.

Æschyl. Pers. v. 55. τοξελκῶ λήματι πινύς. Schol. ad v. 52. Θαρρύντας φρονιμάτι τοξικῶ, ἦτοι ἐμπειρίας τῆς τοξικῆς. . v. 239. τοξελκός αἰχμή.

Τοπαρχία.

Joseph. Ant. Lib. XVIII. pag. 873. 9. Σαλώμη — Ἰελία Ἰαμνίαν τε καὶ ἀλείπει, καὶ τὴν τοπαρχίαν πασαν, &c. . *De Bello.* pag. 174. 5. f. . 201. 8. f. . 301. §. 3. 6.

Τοπαρχῶ.

Æschyl. Choeph. v. 662.

Τοπογραφίω.

Eustath. in *Iliad.* A. pag. 38. 25.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 16. D. Ομηρῶ δὲ τοπογραφῶν καὶ τὴν Καλυψέας οἰκίαν, &c.

VOL. II. N°. XXIX. 5.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 873. C. Τοπογραφεῖ δὲ μάλιστα τὴν οὐλῶς λεγομένην Τροίαν, ἢ τῆς Ἰδῆς θείας, &c.

Τοποθέλω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 169. 6.

Τορηῶ.

Lycophr. Alex. v. 456.

Τορμαρχῆς.

Eustath. in *Iliad.* E. pag. 455. 37. — ἥς ὁ προάρχων τορμάρχης λείλει, &c.

Τορμῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 68. 28. τὰς δὲ συνειδομένους λίθας τὸρμοις ῥιδηροῖς διελάμβανεν, &c.

Hesych. Lex. pag. 913. 1. Τόρμῶ, ἢ πλημὴν τὰ τροχὰ εἰς ἣν ὁ ἄξων. . *Phan. Lex.* pag. 704. 3.

Τορολιγξ.

Aristoph. Av. v. 268.

Τορολορορορολιλιλιγξ.

Aristoph. Av. v. 263.

Τορολορορορορορορολιγξ.

Aristoph. Av. v. 261.

Τοσελίριθμῶ.

Æschyl. Pers. v. 431. εὐ γὰρ τοδ' ἴσθι, μὴδ' ἂν ἡμερὰ μίαν πληθῶ τοσελίριθμον ἀνδρῶπων θανεῖν. Schol. τοσοῦτο καὶ τὸν αἰριθμόν.

Τόλοι.

Æschyl. Pers. v. 551. Ξερξῆς δ' ἀπώλεσεν τόλοι, &c. Schol. ad v. 550.

Τόλοτολοτολοτολοτολιγξ.

Aristoph. Av. v. 748, 780.

Τότλοι.

Eustath. in *Iliad.* A. pag. 74. 18. ἐπιρρημα δὲ ἐστὶ τὸ πόποι προθέλον καὶ ἰσως ἄνομαλοπεποιημένον. ὡς περ καὶ τὸ, ποποῖ, καὶ τοττοῖ, καὶ ὀτοττοῖ, καὶ παπαῖ, καὶ φευ, καὶ ἄλλα πολλά.

Τραλασαιῶ.

Aristoph. Acharn. v. 808. ὡς τραλασαῖα φαίνεται. . v. 853. Παῖρῶ τραλασαῖα. Schol. διὰ τὴν τῶν τράλων δυσωδίαν εἶπε. Vide Not. Cl. Kust.

Steph. Byzant. pag. 713. F. G.

Τραγιάμβος.

Suid. Lex. I. 282. 4. ηρξε δε πρωτῶ [sc. *Apollodorus*] των καλεμενων τραγιάμβων.

Τραβοκρικῶ.

Lucian. Piscat. pag. 218. A. ἀποκειράτω πν πωλωνα εν χειρῶ πωνυ τραβοκουρικῇ μαχαίρα, &c.

Τραβοκλονῶ.

Eurip. Bacch. v. 138. αλρεων Αιμα τραβοκλονον, ὠμοφάτων χάριν, &c.

Τραβοφαλω.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 232. B. τραβοφαγῶσι δε μαλιστα, &c.

Τραβωδημα.

Aristoph. Thesm. v. 420. Schol. *Bourd.* τοιαυτα δε ρηματα και τραβωδηματα εκπληττει τις ανδρας γεροντας &c.

Τραβωδητης.

Theocr. Idyll. IV. v. 30. Schol. μελικῆας δε, ὁ μελη ειδως ερλαζεσθαι, τραβωδητης· μελίζω γαρ το τραβωδῶ.

Τραβωδιοποιῶ.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 344. D.. *Lib. XV.* pag. 679. E. μνημονευει δ' αυτων Χαιρημων ὁ τραβωδιοποιος &c.

Τρανοτης.

Orig. Com. in Job. pag. 28. D,

Τραπεζοειδης.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 1001. C. εις ἣν υπερκειται λοφῶ τραχυς, υψηλῶ, τραπεζοειδης, ιερῶ Αφροδιτης, &c.

Τραπεζοποιια.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 310. A.

Τραπεζοτης.

Diogen. Laert. pag. 341. §. 53.

Τραπεζωδης.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1165. A. επιπεδον τι τραπεζωδες χωριον, εχον κωμην τε και βασιλειον μελα &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 125. 5. ἀνέστηκε λοφῶ τραπεζωδης, &c.

Τραπεζωσις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1284.

Τραπηλεον.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 817. A. και ηδη ἀπορεῖς οπισεραν και τραπηλεον.

Τραχηλιμαιος.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1117. C. *Eustath. ad Dionys. Περιηγ.* v. 285.

Τραχυρος.

J. Poll. Onom. pag. 593. 3. f.

Τραχυβάλεω.

Hippocr. Epist. pag. 1283. 52. φερουται δε επι την ἀπειθή και ζκολιην τρηχυβάλεοντες καλαφερόμενοι.

Τραχυδερεμῶ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 305. D.

Τραχυσομῶ.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 977. C. εκεινες εν ιδιως εκαλεσαν βαρβαρους, εν αρχαις μεν καλα το λοιδορον, ως αν παχυσόμους, ἢ τραχυσόμους.

Τραχυφωνῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 213. 25. αυλοι δε εισι — ταις φωναις βαρύηχοι και πανηλῶς τραχύφωνοι.

Lucian. Fugit. pag. 1017. A.

Τρεψιχρους.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 318. B. πολυπες φησι τις [*Aristoteles*] ὁ μεν τρεψιχρως, ὁ δε ναυίλῶ.

Τρηχυσμῶ.

Hippocr. de Rat. Viæ. pag. 394. 17. ubi τρηχυσμός ponitur pro τραχυσμός, ut τρηχυσ pro τραχυς. Vide *Steph. Thes. III.* 1602. D.

Τριάζω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1287.

Τριαινοειδης.

Etymol. Magn. col. 456. 6. Θρίναξ, ζημαίνει τριαινοειδης ερλαλειον ερλαλικόν. Vide *Biseti Schol. ad Aristoph. Pac.* v. 566.

Τριαινοειδως.

Hom. Iliad. A. v. 463. πεμπύεσσα. Sch. Πεντε οβολος εχουτα εκ μιας λαβῆς κραυμενης τριαινοειδῶς.

Τριακαιδεκετης.

Plat. de Leg. II. 833. D.

Τριακονταδυο.

Anth. Ep. Gr. pag. 488. In Column. και τοσῶ εση Κιων ηελιοις εν τριακονταδυο.

Τριακονταεννεα.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 203. B.

Τριακον/αεπ/α.

Diod. Sic. Bibl. pag. 445. 15.

Τριακον/αε/ηρις.

Dion. Cass. Xiph. pag. 714. B. εν Παλαιώ τη παλριδι τραβιδίαν κάλα τι παλριον εν έορ/ή τινι τριακον/αε/ηριδι ύποκρινάμεν/ο.

Τριακον/αε/ία.

Dion. Hal. I. 122. 37. έκπληρωθείσης δε της τριακον/αε/ίας, &c.

Τριακον/αζυ/ο.

Theocr. Idyll. XIII. 74. Ουνέκέν ηρωησε τριακον/αζυ/ον Αργώ. Schol. ad 72. κάε- λιπε την Αργώ την τριακον/αζυ/ον τ/ε/ε/ς την πολυκαθεδρον, ή την τριακον/α εχυσαν καθεδρας έρε/ων, ως εζηκον/α είναι τες πλέον/ας.

Τριακον/απ/ες.

Dion. Hal. I. 596. 1. ταφρ/ο — βαθ/ο εσιν αυ/ης τριακον/απ/ες.

Τριακον/ορ/υι/ο.

Xenoph. Kynh. pag. 108. 1.

Τριακοςαι/ο.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 606. 4. f. 6 [ζωω] τελευτ/ωσα ή τε Ινδε γυνη παιδιον αυ/ης τριακοςαι/ου παρεκά/εθε/ο.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1193. D.

Τριανωρ.

Lycophr. Alex. 7. 851. Τριάνορ/ο κορης. Schol. της πολυάνδρε, ως οπισθεν πεν/άλεκ- τρον αυ/ην είπεν.

Τριανυχην.

Lycophr. Alex. 7. 1186. Τριάυχεν/ο μη- νιμα δειμαίνων θε/ας, &c.

Τριβαλλοποανοθρεπ/ο.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 108. B. Cl. Casaubonus, in *Animadv.* col. 207. 6. legit Τριβαλλοποπανόθρεπ/α μειρακύλλια.

Τριβαεβαε/ο.

Plut. de Lib. educand. pag. 14. B. ζηλώ- σαν/ας την Ευρυδικην, ή/ις Ιλλυρις εσα και τριβαεβαε/ο, ομω/ς &c.

Τριβευς.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1037. 1. αμα γαρ και διακκε/ι [ό βασιλευς] και τριβέ/αι τετ/αρων περι/σαν/ων τριβέων.

Τριβ/ο. III. 1331. F.

Dion. Hal. I. 80. 30. εκαλει δε τας μεν

μειζες μοιρας, τριβες· τας δ' ελαττες, κερίας. . 1. 35.

Τριβεν/ο.

Dion. Hal. I. 80. 34. και των ανδρων, οι μεν τας τριβων ήγεμονιας εχον/ες, φυλαρχοι τε και τριτ/υαρχοι, ες καλε/σι Ρωμαιοι Τριβένους·

Τριβερνι/ο.

Marc. Ant. de Reb. suis. pag. 138. 3.

Τριβί/ας.

Orph. Argonaut. 7. 1348. Χαλκειον τρι- γί/α/α δοκεύμενοι, &c.

Τριγλοβόλ/ο.

Plut. de Solert. Animad. pag. 966. A. εδε τριγλοβόλ/ο, ως έλαφοβόλ/ο ή Αρ/εμ/ις λέ- γεσθαι.

Τρί/ον/ο.

Orph. Hym. in Bacch. 7. 1. pag. 126. Κικλησκα Διονυσον, — Πρω/ογόνον, διφ/η, τρι/ονον, Βακχε/ον άνακ/α, &c.

Eurip. Ion. 7. 496. Αφραυ/α [Αγλαυρου] κοραι τρι/ονοι. . *Herc. Fur.* 7. 1023. Συ δε τεκνα τρι/ονα τεκόμεν/ο, &c.

Τριβραμμά/ο.

Eustath. in Odys. T. pag. 715. 20.

Τριωνις/ια.

Lucian. Lexiph. pag. 527. D. και εισε- κυλισε τις ήμιν την ποδοκ/ύ/πην και τριωνί/ς-ριαν.

Τριωνοειδης.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 995. B. αι δ' εκ/ο πλευραι φησι τριωνοειδ/ες ε/σης, εισι μεν ανισοι. . C. . την χειρ/ον/η/σον τριωνοει- δ/η. . D. τριωνοειδ/ες. . 996. A. . 1182. A.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 142. 21. . 143. 10. ες/ι δε το μεν ολον ειδ/ο — τριωνοειδ/ες.

Aristot. de Hist. Animal. I. 802. E.

Τριων/ο.

Hom. Iliad. E. 7. 393. τριγλώ/χι/νι. Sch. Τρεις ακιδας εχον/ι, τριγώνω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 85. 12. ύπο/σ/η/σα- μένες γαρ πυραμ/ί/δα τριωνόν, &c.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 323. A.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 175. D. Και το τριωνόν δε καλε/μενόν όρ/σανόν, Ιδ/ας — Συρων ευρημα φησιν είναι, &c. Hic substan- tivè usurpari videtur.

Τριδεις/ο.

Lycophr. Alex. 7. 966. Αζει τριδειςρον νη- σον

σον εις ληκίηριαν, &c. Schol. νησον τριδείρον
την Σικελίαν λέγει, — τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει.

Τριδεσπότω.

Lycophr. Alex. §. 328. τριπάτρῳ φασγάνῳ. Schol. τῷ τριδεσπότῳ λέγει.

* *Τριδραχμος*. I. 1047. F.

Aristoph. Pac. §. 1201.

* *Τριδυσηνος*. III. 1612. A.

Anth. Ep. Gr. pag. 78. *Lucyll.*

Τριέλῃρ.

Orph. Hym. Αμφιέλ. θυμ. §. 4. pag. 148.
Κοιμίζει τριέλῃρα χρόνον, &c.

Τριεφώνειος.

Lucian. Philopat. pag. 1118. B. Τριεφώνειον πελαγὸς καλονομάσσης.

Τριζύλος.

Hesych. Lex. pag. 411. I. Ζεὺς τριπαρθενον, — ὅτι καὶ τριζύλοις αρμασι τινες ἐχρησάζοντο, &c.

Eurip. Helen. §. 362. Θυμα τριζύλοις θεαῖσι, &c.

Τριηκοσαίος.

Hippocr. Praenot. pag. 42. 11. αἱ μὲν εἰκοσαῖαι. αἱ δὲ τριηκοσαῖαι. 53. 31. τριηκοσαίοις.

Τριηκοσημόριον.

Hippocr. de Oetim. Partu. pag. 259. 43. ὅτι ἡ νεμενίη, ἡμερὴ μία ἐστὶν, ἐγγύαζα τριηκοσημόριον ἐστὶ τὸ μῆνός.

Τριημιεκλον.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 441. F. e *Platone.* Βολῶν μὲν ὀρθάνῃ τριημιέκλα.

Τριημιλονιον.

Plut. Εἰ apud Delph. pag. 389. E.

Τριημιωβολιον.

J. Poll. Onom. pag. 1034. §. 64.

Τριησαυλης.

J. Poll. Onom. pag. 67. 9. προσθέειν δὲ τῆσι, καὶ τριησαύλην, καὶ κελευστήν.

Demosth. de Cor. pag. 331. C.

Τριθαλατῆος.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 614. C. ὅτι μόνη τριθάλατῃ ἐστὶ.

Τριθρονος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1309.

Τρικоруθος.

Eurip. Crest. §. 1480. Οἱ οἱ ἐκλῶρ ὁ Φρυγίῳ, ἢ τρικόρυθῳ Αἰας. &c. Vide Schol.

Τρικορυς.

Eurip. Bacch. §. 123. Τρικόρυθες. Apud *Hesych. Lex.* pag. 551. Κόρυς est περικεφαλαία. et Κόρυθες, περικεφαλαῖαι, περὶ τὸ καρα. et Κόρυθας, περικεφαλαίας.

Vide Cl. Scapulae Indicem.

Τρικότυλος.

Aristoph. Thesm. §. 750. Τρικότυλον. Sch. Bourd. Τρικότυλῳ οἶνῳ λείπει, οὗ τρεῖς κοτύλαι ὅσους πωλεῖται.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 472. B.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 533. 45. πινέτω δὲ καὶ τὸ ἵππειον γάλα — ἔωθεν τρικότυλον κύλικα, &c.

Τρικυαθος.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 475. F. ex *Anacreonte.* ὠνοχόει δ' ἀμφιπολὸς μελιχρον οἶνον τρικυαθὸν κελεβὴν ἔχευσα.

Τριλαμπης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1309.

Τριλοβος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 392. C. faemina coturnix dicitur καρδίαν εἶναι μεγάλην, καὶ ταύτην τρίλοβον.

Τριλοβέω.

Phan. Lex. pag. 436. 3. 8. οὐ πολλὰ δὲ τῶν περισπωμένων ρημάτων ἐστὶν τριλογεῖν.

Τριλοφία.

Aristoph. Av. §. 94. τίς ὁ τροπὸς τῆς τριλοφίας; Schol. ἐστὶ γὰρ τῇ πῆλῳ τὸ ὄρνειον [εποψ] κατὰ πικρὸν, καὶ τρεῖς ἔχον ἀκρας ἐν τῷ λόφῳ.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 231. C. ζπάνιοι δὲ αλυσιδώτοις χρωταῖαι, καὶ τριλοφίαις. 729. B.

Plut. Arat. V. 344. ult.

Τριμερεια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 38. 37. Οτι ἀρετὴ μανίῳς εὐδοκίμα, εἶδεναι τὰ κατὰ τὴν χρονικὴν τριμέρειαν.

Τριμερης.

Lycophr. Alex. §. 519. Schol. τριμερὶς δὲ ἡ ψυχὴ, ἔχει γὰρ θυμικόν, ἐπιθυμητικόν, καὶ λογικόν — τὸ γὰρ παλαιὸν τριμερὲς ἦν ὁ χρόνος.

Τριμερης. *Steph. Thes.* II. 851. C.

Τριμοιρίης.

Τριμοιρίτης.

Lucian. Jup. Trag. pag. 702. A.

Τριμοιρεῖς.

Æschyl. Agam. v. 881. τριμοιρον χλαίναν
ἐξήνχει λαβών, &c.

Τριμορεῖς.

Orph. Argonaut. v. 1054.

Τριορσίς.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 429. 7.
ἦν δὲ τῆς τριόρσιος μαλιστα ἀπο τῆς γῆς συν-
τοίς τροχοῖς.

Τριοῖο.

Aristoph. Av. v. 243. Τριοῖό. τριοῖό. τριοῖό.
τοῦριξ.

Τριπαλασος.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 18. 3. f.

Τριπαλῖος.

Æschyl. Sept. v. 993. τριπάλῃων πημά-
των. Schol. β. πολυορμότων καὶ πολυκινήτων
δυσυχημάτων, &c.

Τριπαρθενος.

Eurip. Erechth. v. 125. pag. 469. Ζεὺς
τριπάρθενον. Vide Hesych. Lex. pag. 411. i.

Τριπαροδος.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 207. C.

Τριπαῖρος.

Lycophr. Alex. v. 328. τριπάτρω φασγά-
νῳ. Schol. τῷ τριδεσπότῳ λέγει.

Τριπαχχος.

Æschyl. Agam. v. 1485. τον τριπάχχιον
δαίμονα γεννάς τῆσδε κικλήσκων. Vide Not.
Cl. Stanl. pag. 811. Qui per tres genera-
tiones hujus familiae gravis es.

Τριπλανῖς.

Lycophr. Alex. v. 846.

Τριπλευρος.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 323. A. οὐλῶ
δὲ τετραπλευρον μαλλον ἢ τριπλευρον φαίη ἂν
τις το σχῆμα.

Τριποδηφορεω.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 617. B. ὡς
αὖ λαβρα τριποδηφορεῖν εἰς Δωδώνην.

Τριποδοφορεω.

Pind. Pyth. IA. v. 5. Schol. οἱ γὰρ Θη-
βαῖενες, ἐτριποδοφόρον ἐκείσε.

Vol. II. N°. XXX. 1.

Τριπολις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 531. 31.

Steph. de Urb. pag. 718. D.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1094. D.

Τριπολιςῖς.

Soph. Antig. v. 870. Εἴψασας ἀλκινόα-
τας ἐμοὶ μεριμνας πάρεῖς τριπόλιν οἶκον.
Schol.

Τριπορνεία.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 587. B.
ἦν δὲ Κορωνη τῆς Ναννικῆς θυγαῖς τοῦ τῆς Τήθης
ἀναφερῆσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα.

Τριπορνῖς.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 595. B.
ὥς γινεσθαι μὴ μόνον τριόρνιν, ἀλλὰ καὶ τρι-
πορνὸν αὐτήν.

Τριπραῖς.

Soph. Oed. Tyr. v. 1083. τριόρνιν. Sch.
τρίου πεπραμένῃς, καὶ αὐτῇ τριπραῖς.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 616. 44. Odyss.
A. pag. 39. 17, 19.

Τριπωλος.

Dion. Halicarn. I. 461. 43.

Τριρρυθος.

Aristoph. Acharn. v. 665. Schol. ἐν εκ-
θεσει τρία μὲν διρρυθμα, ἐν δὲ τριρρυθμον. Pac.
v. 345. Schol.

Τριρρυμος.

Æschyl. Pers. v. 47. διρρυμα τε καὶ τριρ-
ρυμα τελεῖ, &c.

Τρισαινναος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1315.

Τρισαλασος.

Anth. Ep. Gr. pag. 484. In Momum.
Τίς τον ἐν ἐσθλοῖσιν παναπενθία καὶ τρισαλα-
σον Μωμόν ἀμωμήοις χερσὶν ἀπεπλάσατο;

Τρισεπαρχος.

Anth. Ep. Gr. pag. 439. Incert. Οὐλῶ
ὁ κοσμησας ὑπάλων θρόνον, τον τρισεπαρχον
&c. pag. 509. Η σ' ὑπάλον τεύξεν, καὶ τρισε-
παρχον ὄρεα.

Τρισκαιδεκαμηνος.

Eustath. in Iliad. E. pag. 425. 47.

Τρισκαιδεκαπηχυς.

Theocrit. Idyll. XV. v. 17. Ηνθε φερων
αλας ἀμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.

7 I Τρισκαιδεκάστροφος.

Τρισκαιδεκάσσιος.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 198. 17.
το δε χρυσίον τρισκαιδεκάσσιον λογιζόμε-
νον, &c.

Τρισκαιδεκάλαιος.

Hippocr. de Humor. pag. 48. 53.

Τρισκαιδέκτης.

Lysiae Orat. c. Theomnest. pag. 172. 5.
φαίνομαι εν τρισκαιδέκτης ὤν, &c.

Τρισκαιδεκάφορος.

Lucian. Ver. Hist. pag. 395. C. τας δε
ῤοιὰς και τας μηλεας και την αλλην οπωραν,
ελεγον μεν ειναι τρισκαιδεκάφορον.

Τρισκαλμος.

Aeschyl. Pers. v. 681. ἐξέφθινθ' αἱ τρί-
σκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες. . v. 1079.

Τρισκορσσω.

Eustath. in Iliad. Θ. pag. 616. 45. Ανα-
κρεων δε, τρισκεκορημένον, τον πολλακίς ἐκσε-
σαρσμένον.

* Τρισμακαρ. II. 772. H.

Aristoph. Pac. v. 1333. Ω τρισμάκαρ, ως
δικαιως Ταλαθα νυν ἔχεις.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 75. B. Τρις-
μάκαρες Δαναοι &c. Citat *Hom. Odyss. E.*
v. 306. ubi Ed. Cl. Barnes habet Τρις μά-
καρες Δαναοι, &c. Sed in *Odyss. Z.* v. 154,
155. legimus conjunctim, Τρισμάκαρες.
Vide *Eustath. in Iliad. Θ. pag. 616. 39.*
Τρισμάκαρες δε Δαναοι, οἱ λιαν μακάριοι.

Τρισμυριοπαλαι.

Aristoph. Equit. v. 1153.

* Τρισμυριος. II. 991. A.

Aeschyl. Pers. v. 315. ἵππε μελαίνης ἡε-
μων τρισμυρίας, &c.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 156. 17. πεζοι
μεν τρισμύριοι, δισχιλιοι δ' ἵππεῖς.

Diod. Sic. Bibl. pag. 454. 2.

Τρισολυμπιονικης.

Pind. Olymp. Od. IG. v. 1. Τρισολυμ-
πιονίκαν επαινεων Οικον, &c. Schol. παρ' οσον
τρεις νικας αὔροις συμβεβηκε γενεσθαι. — τον
τρिसολυμπιονικήν οικον ἐπαινῶν, &c. Schol.
Νεωλ. pag. 154. τον τρις εν Ολυμπία νενικη-
κότα.

Τρισπονδος.

Soph. Antig. v. 437.

Τρισσοθεν.

Anth. Ep. Gr. pag. 498. Paul. Silent.
Τρισσόθεν εισορω πολυερπεα νῶλα θαλάτ-
της, &c.

Τρισσοκεφαλός.

Orph. Arg. v. 973. συν δ' αιολομορφῳ
ικανε, Τρισσοκέφαλῳ ἰδεῖν, &c.

Τρισαδιος.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 41. Schol.
Dion. Hal. I. 26. 43. τρισαδίῳ δε μαλιστα
μηκει τε Παλαίῳ διειρσόμενον, &c.
Plat. Crit. III. 115. 3. f.

Τρισυλλαβέω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 71. 15. 102.
24. Αἰθοψ δ' οἶνῳ, ὁ οἶον επικεκαυμένῳ την
οψιν, ἥλοι μελας ἢ ερυθρῳ, οποῖαν συνθεσιν εχει
και ὁ αἰθίῳψ το εθνικον, διαφερων κάλα μονον
το τρισυλλαβεῖν.

Τρισυλλαβῶς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 15. 14. Ο δε
κύων, απο τε κύω το φιλῶ παραλέαι. οφειλων
δε τρισυλλάβως κλινεσθαι κύωνῳ, εχει την γε-
νικην δισύλλαβον &c. . 27. 51. . 49. 5. λε-
γῃσι μηδε λεχθῆναι πε αλλαχε την Τροϊαν
τρισυλλάβως παρα τῷ ποιῆῃ, αλλα δισυλλά-
βως. . 62. 11. . 760. 46. και εἴκοσι τρισυλλά-
βως εφη ὁ ποιῆῃς, και τέτρασυλλάβως ἐείκοσι.
Eustath. in Dionys. Περιηγ. v. 437. pag.
193. 4. ταυῆς οἱ οικητορες Φωκαεῖς λεῖοναι δι-
συλλάβως· Φωκαεῖς μεντοι τρισυλλάβως, &c.

Τρισυνθεῖ.

Hom. Iliad. Ω. v. 540. παναώριον. Schol.
Τρισύνθετον δε ἰδὲ ονομα και ὁ παναώριος, κα-
δα και το δυσάμμορῳ και ὁ πανάπολμῳ.

Τρισυπαῖος.

Plut. Galb. V. 389. 3. f. πάρεῳ τε τι-
μῆς και τρισυπάτε γενομενῳ, &c.

Τρισχιλιοφορος.

Dion. Halicarn. I. 176. 8.

Τριλαιογενως.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 167. H.
πυρεῖῳ παροξυνομενα τριλαιογενῶς.

* Τριλαιοφυης. III. 1609. E.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 122. C. Ο.
τριλαιοφύεες ασωδεες πυρεῖοι, κακοήθεες. . G. .
945. C.

Τριγυαλανγίαιος.

Plut. Aemil. Paul. II. 186. 2. εἰλα μέλα
τέρες οἱ το χρυσεν νομισμα φεροντες, εἰς ἀγεία
τριγυαλαν-

τριαλανθιαῖα μεμερισμένον ομοίως τῷ ἀργυρίῳ.

Τρίαλας.

Anth. Ep. Gr. pag. 280. *Thalli*. Φευ, πάλρα τριάλαινα· pag. 322. *Agath.* §. 3.

Eurip. Hippolyt. §. 739. τριάλαιναι Κο-
ραι Φαέθοντι &c.

Τρίημοιρη.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 77. 12. f.
οὕτω τριημοιρή ἡ Ἀσσυρια χῶρη τῇ δυνάμει
τῆς ἀλλῆς Ἀσίης.

Τρίοδαμων.

Eurip. Troad. §. 275.

Τρίοσπονδος.

Æschyl. Agam. §. 252. αἶνὰ δ' ἀλαυρῶσι
αὐδᾶ παλρῶσι φιλε τριόσπονδον ευποῖμον αἰῶνα
φιλως ἐτίμα. Schol. πολλας θυσιας ποιενῖα
και ευωχίας και συμπόσια.

Τρίοσπορος.

Æschyl. Pers. §. 820.

Τρίοφυς.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 121. B.

Τριτῆλαιος.

Anth. Ep. Gr. pag. 205. Incert. Χεῖλεσι
τριτῆλαιοις φθογῶν ἰένῖα φόνον. Notabis, si
τριτῆλαιοις duplici τ scribitur, significat tri-
plicibus: sin simplici τ, tertianis. *Vincent.*

Τριτῆλαρχεω.

Plat. de Rep. II. 475. A.

Τριφαλλης.

Lucian. Fugitiv. pag. 1018. 3. f. Sed
Ed. *Amst.* 1743. legit Τριφάλης. Vol. III.
383. 10. Vide Notam.

Τριφιληης.

Theocrit. Idyll. XV. §. 86. Ὁ τριφίλατι
Ἀδωνις, &c. Schol. Ὁ Πολυφίλητι, ὡς και
παρ' Ὁμηρῷ Ἀσπασίη τριφίλητι. ἡ δὲ ὑπο
τριων ἐφίληθη, &c.

Τριφορος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 77. F.

Τριφυλιακος.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 519. C.
Πυλῶ ἐκληθη ὁ αὐτῶ και Τριφυλιακός. .
529. A.

Τριφυλιος.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 519. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 220. 25. κείαι τε
Διῶ τε Τριφυλίε, &c. . l. 29. . 221. 19. 22.

Τριφυλος.

Dion. Hal. I. 210. 28. τριφύλον ἐποίησε
τὴν πόλιν εἶναι, τριφύλον ἔσαν τέως, &c.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 274. 7.

Τριχοκρηια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1315.

Τριχομομεω.

Aristoph. Thesm. §. 225. Schol.

Dion. Hal. I. 461. 17. τριχομομῆας τε
ἀπο τῆς κεφαλῆς τας τριχας, &c.

Τριχες.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 499. C. αρ-
σενικως δὲ εἰρηκε τον λαῖνον τινες τριχεν.

Τριχρωμος.

Lycophr. Alex. §. 811. Schol.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 978. A.

Τριχυφος.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 269. B.
Κόραι δ' ἐν ἀμπεχονάσι τριχύφοις ἀρίως Η-
βυλλιώσαι &c.

Τριχωνίς.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 496. 5. f.

Τριψερβια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1316.

Τριψημερεω. III. 1327. F.

Aristoph. Vesp. §. 845. κἀπολεῖς τριψη-
μερῶν. a Cl. Steph. citatur.

Eustath. in Odys. B. pag. 90. 40. 41, 43.

§. Poll. *Onom. Lib. I.* pag. 29. 9. το γαρ
τοι τριψημερεῖν, εἰρηλαι μεν, ου μην εμοι γε ἀρ-
έσκει.

Τριψομερεω.

Hom. Odys. B. §. 204. Schol. Διατρίβειν,
το χρονότριβεῖν, ἀναβαλλεσθαι, και τριψομερεῖν.
Ita Ed. Schrev. et Barnes, sed forte legen-
dum τριψημερεῖν. Vide *Eustath.* ad loc. pag.
90. 40, &c.

Τριωνυχος.

Lycophr. Alex. §. 392. τριωνύχῳ δορι, &c.
Schol. τριαίνῃ.

Τροια.

Eustath. in Iliad. A. pag. 49. 3, 4, 5. εἰ-
γὰρ ταῦτον πόλιν Τροίην εἶπειν και Τρωων πό-
λιεθρον. αλλοι δὲ πόλιν Τροίην νοεσι, τὴν Τροίαν
αὐτήν. — λέγεισι μὴδὲ λεχθῆναι πε ἀλλαχε
τὴν Τροίαν τρισυλλάβως παρὰ τῷ ποιῆτῃ, ἀλ-
λα δισυλλάβως. Lege quæ sequuntur.

Τρομιλικος.

Τρομυλικός.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 658. C.

Τροπομασθλής.

Lucian. Pseudolog. pag. 896. A.

Τροφήμα.

*Hippocr. de Fistulis. pag. 887. F. διαίαν
δε εως αν φλεγμένη τροφήμασι κέφοισιν. Vide
Foes. Oeconom. pag. 377. in Voce Τροφή.*

Τροφιμότης.

Eustath. in Iliad. I. pag. 638. 42.

Τροφισχός.

*Orph. Hym. in Merc. v. 5. pag. 124.
Γυμνάσιν δς χαιρεϊς, δολαϊς τ' απαλαιοις, τρο-
φισχε.*

Τροφοφορός.

Eustath. in Odyss. A. pag. 34. 35.

Τροχαϊκός.

*Soph. Aj. v. 930. [al. 916] ἄρ'. Schol. οἱ
Αττικοὶ το ἄρα ὅταν μὲν ἐρωήματικὸν ᾖ, τροχαϊ-
κῶς γραφῶσιν. ὅταν δὲ ὡς συνδεσμὸς συναπτι-
κὸς λείῃται, ἀδιαφορῶς, πῶς μὲν τροχαϊκῶς,
πῶς δὲ πυρρῆχικῶς.*

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 35.

Τροχηλασία.

*Hippocr. Epist. pag. 1283. 14. αἰφνίδιον
τροχηλασίην πάντοτε ἐννοέεσθαι.*

Τροχοδινεω.

*Æschyl. Prometh. v. 881. τροχοδινεῖται δ'
ομμαβ' ἐλίδην, &c. Schol. β. περιφέρειται.*

Τροχορυμασίλευκλος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 449. B.

Τρυλικός.

Aristoph. Acharn. v. 628.

Τρυγληήριος.

*Hippocr. de intern. Affect. pag. 544. 54.
ἢ α τρυπῆσαι πτερην τρυπανῶ τρυγληήριῶ. Vi-
de Notam 69. Cl. Foes. pag. 702.*

Τρυλωδικός.

*Aristoph. Acharn. v. 886. Ἠλθεῖς ποθεινὴ
μὲν τρυλωδικοῖς χοροῖς, &c.*

Τρυλωδοποιόμασκη.

*Athen. Deipn. Lib. III. pag. 117. C. ex
Aristoph. Thesm. Ἡ μετὰ τὶ βρώμ' ἐστὶν ἡ τρυ-
λωδοποιόμασκη, &c.*

Τρυήλης.

*Lucian. Lexiph. pag. 527. C. καὶ τρυή-
λης Μεγλοπεργῆς, &c. Vide Not. 44. pag.
332. Vol. II. Ed. Amst. 1743.*

Τρυλιζω.

*J. Poll. Onom. pag. 785. 3. f. ὡς το
εκοπλὸν τρεσ ὀρύσας, καὶ τὸ ἐτρύλισαν, &c. .
pag. 1096. 9. καὶ τὸ ἐμβόαν, τρυλίζειν, ἐντυ-
λίζειν ὠνόμαζον.*

Scribitur etiam per duplex λ.

*Hippocr. de intern. Affect. pag. 534. 31.
οιον γαστρὶ τρυλλίζει. Vide Foes. Oeconom.
pag. 377. in Voce Τρύζειν.*

Τρυπανία.

J. Poll. Onom. Lib. X. §. 146.

Τρυπανσχος.

J. Poll. Onom. Lib. X. pag. 1330. 5.

Τρυφεραμπεχονος.

*Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 526. D. ex
Antiphane. ἡ τις Ἰωνων τρυφεραμπεχόνων &c.*

Τρυφερευω.

*Hesych. Lex. pag. 755. 1. Περιπρωκλιωσα,
τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ. Phau. Lex. pag.
595. 3.*

Τρυφεροβίος.

*Suid. Lex. I. 13. Ἀβροδιαλός. τρυφήνης,
τρυφερόβιος. Phau. Lex. pag. 3. 3.*

Τρυφεροσημων.

*Lycophr. Alex. v. 863. ἄβροπῆνης. Schol.
τρυφεροσήμονας, πλεσις, σηρικῆς.*

Τρυφερότης.

*Suid. Lex. I. 13. Ἀβρολήι. τρυφερότηι,
ἀπαλότηι. Phau. Lex. pag. 4. 1. Hesych.
Lex. pag. 5. 2.*

*Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 544. F.
Ἀνιφανῆς δ' ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῶν τῶν φιλοσο-
φῶν τρυφερότητος διαλεγόμενος, φησι.*

Τρυφήλιαω.

Clem. Alex. Strom. pag. 325. 22.

Τρυφήλικός.

Eustath. in Odyss. Φ. pag. 761. 28.

*Clem. Alex. Pædagog. Lib. III. pag. 296.
25. ὡς περ τρεσ τρυφήλικῶτες ὀρωμεν, &c.*

Τρυφοκαλασσηγίς.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 96.

Τρωαδευς.

Steph. de Urb. pag. 720. B.

Τρωαδικος.

Eustath. in Iliad. B. pag. 237. 14. το μεντοι Τρωαδικόν Ροίττειον, οπερ και ακρα και πολις Τρωαδ^{ος} εστιν, &c.

Τρωας.

Æschin. Epist. pag. 125. C. νερόμισται δε εν τη Τρωάδι γῆ, τας γαμμεμένας παρθενους επι τον Σκαμανδρον ερχεσθαι, και λεσπαμένας &c.

Τρωγλοδυλικως.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1184. C. Τινας δ' αυτων και Τρωγλοδυλικῶς οικειν φασιν, ορύττοιας την γῆν.

Τρωϊας.

Anth. Ep. Gr. pag. 526. *In Herc.* §. 8. ἴλαθι γαιης Τρωϊάδ^{ος} βλασημα σακεσπάλον, &c.

Τρωϊκος.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 609. E. *Nymphodorus*, — καλλιοντας φησι γινεσθαι γυναικας των πανταχ^{ος} γυναικων εν Τενεδ^ω τη Τρωϊκῇ νήσ^ω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 417. 7. Και την μεν Τρωϊκην διφρεαν προσθεν ουσαν, και την Κυρηναίων ει νυν εσαν ἄρμαξηλασίαν καλέλυσε. . pag. 433. 2. f.

Strab. Geograph. pag. 1162. C.

Hom. Iliad. K. §. 11. Ητοι ὅτ' ες πεδιον το Τρωϊκὸν ἀθρήσειε, &c. . Π. §. 368. λεῖπε δε λαὸν Τρωϊκόν, ἧς ἀεκουίης &c. . Ρ. §. 724. . Γ. §. 384. Τρωαί. Schol. Τρωϊκαὶ γυναικες, Τρωάδες.

Herodot. Hist. Lib. VII. §. 171. 6.

Dion. Halicarn. II. 235. 35. καὶα του Τρωϊκὸν πόλεμον &c.

Τρωννυμι.

Aristoph. Av. §. 808. Schol. Πεποιηκε γαρ ὁ Αἰσχυλος αἶλον τρωννύμενον, &c.

Τρω^ς.

Eustath. in Iliad. A. pag. 85. 52. Κάκεινο δε ἰςέον, ως πολλαι των εις ος ληγουσων γενικων, αναδρομην πασχεσιν εις ευθειαν, οιον, Τρῶς Τρωδς, ὁ Τρωδς ηεν ὁ Τρωικός. εξ ἧ και Τρωαι ιπποι αἱ Τρωικαί. *Iliad.* Π. §. 393.

Hom. Iliad. Γ. §. 384. Τρωαί. Schol. Τρωϊκαὶ γυναικες, &c. . Ψ. §. 291. Ιππους δε Τρωῆς υπατε ζυγον, &c.

VOL. II. N°. XXX. 2.

Τρωοφθορος.

Anth. Ep. Gr. pag. 143. *Euen.* §. 5. Ουκ ει με σκαψει Τρωοφθόρα δερα^ν Αχαιῶν, &c.

Τρως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 85. ult.

Τρωσμος.

Hippocr. de Nat. Muliebri. pag. 581. 43. ἦν εκ τέκε ἡ τρωσμῆ ρι^ς λαμβάνη, &c. . 613. 43. . 614. 39. . 637. 23.

Τυανίης.

Steph. de Urb. pag. 720. D.

Τυανίης.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 811. B. C. *Steph. de Urb.* pag. 720. D. λεῖται και Τυανίτης, και Τυανίτις, θηλυκον.

Τυμβευμα.

Soph. Antig. §. 1234. εν δε λοισθίῳ τυμβεύμα^{τι} την μεν, κρεμασθη αυχεν^{ος} καλειδομεν, &c.

Eurip. Ion. §. 932. πῶς θειναι πολεός θηρσιν φιλον τύμβευμ^α;

Τυμβήρης.

Soph. Antig. §. 958. κρυπτομένα δ' εν τυμβήρει θαλαμῳ καλεζεύχθη, &c.

Aristoph. Thesm. §. 896. Τι δε συ θάσσεις τασδε τυμβήρεις εδρας, &c. Schol. *Bourd.* Των τύμβων ἑδρας.

Τυμβιδιος.

Orph. Argonaut. §. 575. Τυμβιδίς επ' αγωγ^ῳ &c. . *Prec. ad Musæum.* §. 47. pag. 96. . *Hym. in Fortunam.* §. 5. pag. 168.

Τυμβοχο^ς.

Æschyl. Sept. §. 1030. και μηθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώμα^{τα}, &c. Schol. και μήε τεβ^ω επακολυθησαι θυμα^{τα} επι τοις νεκροις δια χειρων εργαζομενα τῷ τυμβῷ τε νεκροῦ. Schol. β. τυμβόχοα. ἐπιτάφια.

Τυμβοχωσος.

Soph. Antig. §. 861. πρ^{ος} ἑρμα τυμβόχωσον ερχομαι ταφ^ης ποταινί^{ης}.

Τυμπανιον.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 249. B.

Τυμπανισης.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1035. A. εἰσι δε, και τες διακονες παρεχουσ τυμπανισας κωδωνοφορες, &c.

Dion. Hal. I. 213. 23, 27. οἱ σαλπισταί

και οι τυμπανισται τη τελειη συνελαττον μοιρα.

Τυμπανοδεπος.

Orph. Hym. in Rheam. v. 3. pag. 112.
Τυμπανόδεπε, φιλοισρομανες, &c.

Τυμπανοερπης.

Orph. Hym. in Matrem Deorum. v. 11.
pag. 124. Ερχεο προ τελειην, ω πονια, τυμ-
πανοέρπη, &c.

Τυνδαρειος.

Eurip. Orest. v. 373. εκλυον αλικυπων
τιν Της Τυνδαρείας θυγατρ ανοσιον φόνον.

Τυνδαξεωνη.

Anth. Ep. Gr. pag. 526. ult.

Τυποπλασια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1337.

Τυπωλικος.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 392. A. B.

Τυραννοδιδασκαλος.

Plat. Theag. I. 124. ult. Ω μιαρε, τυραν-
νεϊν αρα ημων επιθυμων παλαι εμέμφε τω πα-
τρι οτι σε εκ επεμπεν εις διδασκαλε τυραννοδι-
δασκάλε τιός;

Dion. Cass. Hist. pag. 658. ult.

Τυραννοφονος.

Anth. Ep. Gr. pag. 47. *Bianor.* v. 2.
[Vide pag. 360] pag. 498. 6. f. . 519. Δω-
ρον Ιασινοιο τυραννοφόνε βασιλῆ, &c. . pag.
538. v. 6. Της μεν, πωλομάχε, της δε, τυ-
ραννοφόνε.

Τυραννοφρων.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1344.

Τυρευμα.

Eurip. Cycl. v. 189. Πηξε γαλακῆ τ'
οὐ σπανια τυρεύμα. . *Elecl.* v. 496. τευχεων
τ' εξελων τυρεύμα, &c. ηεν τυρες, ut πε-
πλώμα, pro πέπλες. *Barnes.*

Τυριδιον.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 366. B.

Τυροκομεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 251.

Τυροκοπεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 251. Ερεις δε,
τυροκομειν, τυροκοπειν, &c.

Τυροποιεω.

Lycophr. Alex. v. 108. Θρέξεις. *Schol.*

κυριως θρέξαι, το συμπῆξαι γαλα προ το τυ-
ροποιῆσαι λεῖται, νυν δε αυτι τε πηθήσεις, ἢ
ἄξεις.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 258. A. τυ-
ροποιῶσι τε πολλω υδατι μιζαντες δια την πιό-
τηα. . pag. 305. ult. τυροποιεῖν.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 402. E. ex
Antiphane. Των δε αἰτειων καλα ταυτα ἂ μη
τυροποιεῖ εριφε.

Τυροπωλης.

Aristoph. Equit. v. 850.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 834. 2. f.
Χαλκοπῶλαι, σιδηροπῶλαι, λαχανοπῶλαι —
τυροπῶλαι.

Τυρομομος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 819. 38. κῆστις
δε, ιδως, ἢ τυρομόμ μάχαιρα. Vide *Aristoph.*
Lyfistr. v. 231. *Schol. Bisset.*

Τυροφοσος.

Anthol. Ep. Gr. pag. 573. *Theodor.*

Τυρρηνικος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 219. I. το μεν παρα
την Ιταλιαν πελαγῶ αφ' αυτων εποησαν Τυρ-
ρηνικὸν προσαφορευθῆναι.

Dion. Halicarn. I. 702. 27.

Τυρρηνις.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 327. 18. συ-
σραφεντες απεχωρησαν εις τινα κωμην Τυρρῆ-
νίδα.

Dion. Hal. I. 23. 10. την τε Ρώμην αυτην
πολλοι των συγγραφεων, Τυρρῆνίδα πολιν ειναι
υπελαβον. . 203. 15. και μην οτι γυναικα Τυρ-
ρηνίδα απηγάλετο, &c.

Τυρρηνολετης.

Anth. Ep. Gr. pag. 82. *In Bacchum.* v.
20. Τερπον, ταυρωπον, τυρρηνολέτην ταχύμη-
νιν, &c.

Τυρρηνος.

Steph. de Urb. pag. 722. E. Τυρρηνία,
χωρα προ τω Αδρίᾳ, — Ες και Τυρρηνία
πολις, ἢ λεῖται και Τυρρῆνη. Και Τυρρῆνοί, οἱ
πολιται.

Diod. Sic. Bibl. pag. 219. 4.

Dion. Halicarn. I. 20. 14. . 23. 35.

Τυρρηνετης.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 753. 2.
εκαλεν δ' αυτα, Τυρρηνεργῆ, ωσπερ και τα
εμβαθρα, ρικνοεργῆ.

Τυρρηνικῶ.

Τυρσηνικός.

Steph. de Urb. pag. 722. F. Τυρσήνη θαλάσσια, και Τυρσηνός. Και κήληκον, Τυρσηνός, &c.

Τυρσηνίς.

Vide suprà Τυρσηνικός.

Τυφλοπτερός.

Eurip. Phæn. v. 1543. Ἄ ποδα σον τυφλόπτερον θεραπνεύμασιν Αἰετὶ ἐμόχθει, &c. Schol. τυφλόν.

Τυφωνοειδώς.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 380. C. το

δ' ἐκλεφρωθεν της γης, μελειωρισμον λαβόν, καλασκηψαι παλιν τυφωνοειδώς εις την νησον, &c.

Τυχηρώς. III. 1454. G.

Aristoph. Acharn. v. 249. . *Thesm.* v. 312. Τυχηρῶς. Schol. Εὐτυχῶς δε και εὐπραγῶς.

* Τυχικῶς. III. 1454. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 75. 36. ἐπηγαγε καλαπληρικῶς ἐπὶ την βασιλισσαν καὶ αὐτον τυχικῶς τελευτήσασαν. 528. 42.

Υ.

Υαλίς.

STRAB. Geogr. Lib. XVI. pag. 1099. A. Μελαξυ δε της Ακρης και Τυρε, θινώδης αἰθιαλῶ εἰν ὁ φερων την υαλίτιν αμμον — τινες δε και τοις Σιδωνιοις ειναι την υαλίτιν ψαμμον ἐπιηδειαν εις χυσιν. — Ηκεσα — ειναι τινα και καὶ Αἰγυπτου υαλίτιν γῆν, &c.

* Υαλαρῆος. III. 1712. E.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1099. A. Ἡκεσα δ' ἐν τη Αλεξανδρείᾳ παρὰ των υαλαργῶν, &c.

Υαλωπίς.

Orph. de Lap. Achate. v. 4. pag. 230. Εὐ γὰρ οἱ θηεις ὄρων υαλωπιν ἱασπιν, &c.

Υγίασμα.

Suid. Lex. I. 82. Ακέσμαλα. ἰάμαλα. ὑγίασμαλα. . *Phan. Lex.* pag. 40. 2.

Υγεινοῖερος.

Xenoph. Laced. Resp. pag. 67. §. 6.

Υγιήρως.

Hippocr. de his quæ Uterum non gerunt. pag. 675. 44. ταύτη τα καλαμήνια χωρεει ὑγιήρως.

Υγιοζυγία.

Æschyl. Pers. v. 541. Schol. — ἡ ἀριζυγίαν, την ὑγιοζυγίαν των ανδρων.

Υγραζω.

Hippocr. de Affect. pag. 517. 53. θαν τις ὑγράζοντο το σωματι, ἢ μεθυσιν, ἢ νήφων ἐγύση.

Υγρασμα.

Hippocr. de Corde. pag. 268. 23.

Υγρηδών.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 598. 22. οκοιαν δε ἡ ὑγρηδῶν εἰρη ταυτην ἐσορᾶν ως μη διακωλύη. . l. 33. . κλε την ὑγρηδῶνα εχουσαν, &c.

Υδροβαλίκος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 99. B. — ειπων, ξηροβαλικά τινα ζωα και ὑδροβαλικά ἄλλα, &c. Vide *Plat. Politic.* II. 264. D.

Υδροβολῶ.

Eurip. Chrysipt. v. 3. pag. 504.

Υδροθηρικη.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 68. 2. f.

Υδροκελευθῶ.

Orph. Hym. in Mare. v. 6. pag. 120. . *In Nereid.* v. 2. pag. 120. . *In Nymph.* v. 13. pag. 146. . *In Aquilon.* v. 3. pag. 176. . *In Ocean.* v. 7. pag. 178.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 63. B.

Υδροπορεύς.

Υδροπορεύς.

Orph. Hym. in Austrum. §. 1. pag. 176:
Λαιψήρην πηδημα δι ηερ^ς υδροπόρευον &c.

Υδροφοίς.

Lycophr. Alex. §. 88.

Υδρωσσω.

Aeschyl. Agam. §. 1337. ει δε δυσυχ^η, βο-
λαϊς υδρωσων σπογ^ς ωλεσε γραφην.

Vide Const. Lex. pag. 797.

Υδαλοποσία.

Hippocr. de Rat. Viē. pag. 400. 38.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 817. D.
πόνον δε, και αλγυπνίαν και υδαλοποσίαν —
αναλκαϊα ταύλα, και απαραίηλα φήσει.

Υδαλοπολέω.

Lucian. Icarom. pag. 728. A. υδαλοπολείν
δε τας ασερας, &c.

Υδολενης.

Orph. Fragm. pag. 243. §. 33.

Υδραλωγω.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 914. A.
εξ ε το υδωρ υδραλωγεται τοις Αδραμυτληνοϊς.

Υδραλετης.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 834. C.
Vide omnino Notas Casaub. et Palmer.

Υδροβαλίκος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 99. B.

Υδροδρομος.

Orph. Hym. in Nereid. §. 7. pag. 122.
Υδροδρόμοι, σκιρ^ηλαι, &c.

* *Υδροειδης.* III. 1776. F.

Eurip. Rhes. §. 353.

Υδροκελευθος.

Orph. Hym. in Nub. §. 3. pag. 118.

* *Υδρομανης.* III. 1777. D.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1106. A.

Υδροσαλειω.

Suid. Lex. I. 237. 2. f. ex Anonymo.
Ειλήμασιν αξιολογ^{οις} τας υδροσαλειμένους γε-
φυρώσας.

Υδροχαρης.

Eustath. in Iliad. B. pag. 192. 38. Οτι
λειμων τις — περι ον χηνες τε και γερανοι
και κυκνοι και ει τι τοιζον υδροχαρες ορνεον,
υμοληαι. . *Odyss. I.* pag. 341. 22.

Υδρωπιωδης.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 190. E. Επι-
τοισι ξηροισιν υδρωπιώδεσι τα στραγγερικα, μοχ-
θρον. . 407. 30. . 1040. B.

Υδρωπιωειδης.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 190. E.

Υελοεις.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. *In Apoll.* §. 5.
f. Ύμναγόρην, ύπαλον, ύψαύχενα, ύελοειλα, &c.

Υιδιον.

Aristoph. Vesp. §. 1347. Το γαρ υιδιον
τηρεϊ με, κα^ςτι δυσκολον, &c. *Schol. ad §.*
1346. Υιδιον απο τε υικ^ς ως απο τε παλ^{ος},
παλριδιον.

Υίκος.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 144. I. πλει-
σων γαρ υίκων ιερειων κοπ^οιμενων εν Ιταλια, &c.

* *Υιοποιεω.* III. 1735. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 170. 13. Ζευς Ηραν
μεν επεισεν υιοποιήσασθαι τον Ηρακλέα, &c. .
183. 9. . 188. I.

Υιοποιησις.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1354.

Υιοποιητος.

Dion. Halicarn. II. 189. 33.

* *Υλαλωγω.* III. 1740. C.

Demosth. adv. Phæniipp. pag. 654. B. εξ
ονοι δι ενιαυτε υλαλωγ^οσι, &c.

Υλλαϊκος.

Thucyd. Hist. Lib. III. pag. 213. 70. και
τον Υλλαϊκόν λιμενα ειχον. *Vide Dion. Hal.*
II. 244. 42. ubi per simplex λ scribitur.

Υλλικός.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1125. Υλλικ^{ος}
εν λιμενι, &c. . §. 1149. *Schol.*

Υλοδρομος.

Aristoph. Thesm. §. 49. Θηρων τ' αλριων
ποδες υλοδρόμων Μη λυέσθων. *Sch. Δι' υλ^{ης}*
δραμουλων.

Υλοκχρος.

Lycophr. Alex. §. 1111. Οπως τις υλοκχ-
ρος, ερ^αλης &c. *Schol.* ωσπερ τις υλο^{ος}μ^{ος}
εργάτης, &c.

Υλομονεω.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 1003. B.
υλομονένων των πεδίων, &c. Forte υλομα-
νένων vel υλονομένων.

Υλονομ^{ος}.

Υλονομῶ.

Orph. Hym. in Nymph. v. 9. pag. 146.
Πέλοποι, λίθυραι, κορυμβίδες, ὑλονόμοι τε·

Anth. Ep. Gr. pag. 388. Antipatr. v. 4. pag. 566. v. 4. Δᾶμις δ' ὑλονόμων δικύα τετραπόδων, &c.

Υλοφορβός.

Eurip. Iph. in Taur. v. 260. Επει τον εισρεούα δια συμπληγάδων Βους ὑλοφορβοὶ πονήον εισεβαλλομεν, &c.

Υμναίος.

Heliod. Aethiop. Lib. III. pag. 129. 6. f. Δέχυνσο δ' ὑμναίων τανδε θυπολίνην.

* *Υμνησις. III. 1732. A.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 150. 41.

Υμνηῖον.

Plat. Epinom. II. 983. 2. f. ἡ γὰρ Θεους αὐτὲς ταῦτα ὑμνηῖον ορθοῖα, ἡ &c.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1084. A.

Υμνηϊκος.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 717. B. Οὐίω δε και αἱ Μῆσαι Θεαι, και Απολλων Μῆσηγέτης, και ἡ ποιητικη πασα, ὑμνηϊκὴ ἔσα.

Υμνηϊός.

Pind. Pyth. Od. I. v. 33. pag. 300. Ευδαίμων δε και ὑμνηϊός ἐστι Ανηρ γινέσθαι σοφοῖς, &c.

Υμνηῖσιος.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 25. 1.

Υμνηῖσις.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 25. 1.

Υμνοδοῖσις.

Orph. Hym. in Noct. v. 7. pag. 100. Υμνοδοῖσις, Φιλη πάντων, ελασιππε, νυχαιγής.

Υμνολογία.

S. Cbryst. in Psalm. I. 901. 28.

Υμνοποιός.

Eurip. Suppl. v. 180. Τον θ' ὑμνοποιόν, αὐτὸν ἀντίκλῃ μελη, Χαιρούα τίκλειν. *Rhes. v. 651.* Της ὑμνοποιῆς παιδα Θρήκιον Θεᾶς Μῆσης, &c.

Υμνωδογράφος.

Joseph. de Maccab. pag. 520. 6. τον ὑμνωδογράφον ἐμελῶδει ἡμιν Δαυὶδ, λέγοντα, &c.

Υοφορεῖον.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 301. B.
Vol. II. N°. XXX. 3.

333. C. ως ἐκ των ἐντεθεν ὑοφορεῖων ἡ Ρωμὴ τρεφέσθαι τοπλέον.

Υπαβανακίω.

Dion. Hal. II. 318. 14. ἔχῃ ταῦτ' ἐν εἰρωνευομενον δεῖ λείπειν, και αμα ὑπαβανακίῳ, και παρενείκοντα τον ἦχον;

Herodian. Hist. Lib. II. pag. 66. ult. οἷτε στρατῶν σφαλεῖς των ἐλπίδων, ὑπηγανῶν.

Υπαβασαω.

Joseph. Ant. Lib. XII. pag. 603. 10. f. ἐλθοντα δ' ὁ πατήρ ὑπηγάπησε τε φρονήματι.

Υπαγέλος.

Aeschyl. Choeph. v. 838. Ἡκω μεν ἐκ ἀκλήτου, ἀλλ' ὑπάγελω.

Υπαγκαλίζω.

Eurip. Cycl. v. 496. Φιλον ἀνδρ' ὑπαγκαλίζων, &c.

Υπαγκαλισμα.

Eurip. Troad. v. 752. Ω νεον ὑπαγκάλισμα μῆρι φιλήσων. *Helen. v. 247.*

Soph. Trachin. v. 548. και νυν δυ' ουσαι μιμονομεν μιας ὑπο χλαινῆς ὑπαγκάλισμα.

Υπαγροίκος.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 164. 9. f. Καλλισθένην — τον τροπον οἷα ὑπαγροικότερον, &c.

Sext. Emp. adv. Mus. pag. 366. 24.

Υπαγρυπνος.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 146. G.

Υπαιδεομαι.

Xenoph. Graec. Hist. Lib. V. pag. 322. 1. πρὸς δὲ τέλοισ, και ὑπηδεῖτο αὐτον ἐν τῇ συσκευίᾳ, ὡς περ εἰκῶ, πρεσβύτερον.

Υπαιθω.

Soph. Trachin. v. 1227. και πῶς ὑπαιθων, σῶμ' ἀν' ἰώμην το σον;

Υπαινεσία.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 1112.

Υπαιώρεω.

Plut. de Superstit. pag. 170. F. και τοι γε ὡς περ ὁ Τανταλὸς ὑπεκδύναι τον λιθον ὑπαιωρέμενον, εἶω και &c.

Υπακχος.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1381. ἐγὼ δ' ὑπακχός

ὑπακὺς αἰδῶ Περίδων, &c. Schol. Εγὼ δ' ὑπηρέτης τῶν Μυσῶν.

Υπακυσσον.

Aristoph. Acharn. §. 342. Ἄλλ' ὅπως. Schol. *Biset.* Ὑπακυσέον ὄρα, ἢ σκόπει.

Plat. Epist. III. 328. B.

Υπακρος.

Plat. Amator. I. 136. A. C. 138. D. πότερον ἐν καὶ περὶ ταύτα λεγόμεν (εἴην) πένταθλον αὐτὸν δεῖν εἶναι, καὶ ὑπακρον, &c.

Υπακτικός.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 92. B. διόπερ ὦμα μὲν ἐσθιομένα, κοιλίας ἐστὶν ὑπακτικά διὰ τὴν ἀλυκότητά. pag. 357. F.

Υπαλειπίεις.

Hippocr. de Superfæt. pag. 263. 36.

* Ὑπαλυξίς. I. 322. H.

Apoll. Rhod. Arg. IV. §. 1261. εἰδ' ὑπαλυξίς Ες' αἴης, &c.

Υπαμμος.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 62. B. γινέαι δὲ ἐν τε τοῖς αἰγιαλοῖς μαλίστα, καὶ οὔρου χωρὰ ὑπαμμοῦ.

Υπαμπεχω.

Plut. de his qui &c. pag. 562. B. εὐθύς ἐμφαίνει τὸ συγγενὲς ἦτο, ὑπο μὴδεν ὑπαμπεχόμενον μὴδὲ κατὰπλαττόμενον.

* Ὑπαναίνωσκω. App. 136. E.

Suid. Lex. I. 493. Γραμματεὺς. οὐτοῦ πρᾶξεως μὲν ἐδεμίας ἦν κυρίως, ὑπανεγίνωσκε δὲ τὴ Βελῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ πρᾶττόμενα.

Æschin. Orat. de falsâ Legat. pag. 261. B. ὑπανένω τὸ ψηφισμα ὃ γεγραφὼς αὐτοῦ ἦν, &c.

Υπαναίνωσης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1374.

Υπαναῖω.

Joseph. Ant. Lib. IV. pag. 206. 2. f. τὴν δύναμιν ὑπανῆε, διὰ τῆς ἐρημικῆς ἐκπεριού.

Υπαναθλίβω.

Plut. de Plac. Philosoph. pag. 903. D.

Υπανακινέω.

Aristoph. Eccl. §. 1157. Ἐπὶ τὸ δειπνον ὑπανακινεῖν.

Υπανασάειον.

Xenoph. Laced. Resp. pag. 85. 2. καὶ μὴν

ἐν ὁδοῖς παραχωρήσειον αὐτῷ, καὶ ἐν θάκοις, καὶ ἐν τοῖς νεώτεροις ὑπανασάειον.

Υπαναστρέφω.

Hippocr. de Morb. pag. 464. 46. ἐνὶ ὅτῃ δὲ πολλοῖς ὑπανέστρεψεν ἢ νεοτὸ ἐξδομῶ ἔτει,

Υπανατροπιάζω.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 324. ult.

Υπαναφλέγω.

Ælian. Var. Hist. Lib. XIV. Cap. 41. pag. 985. ult. ἐκ τε οἰκῆς ὑπαναφλεγόμενος καὶ ὑπεξαπτόμενος, εἰνέλο φονικώτερος, &c.

Υπαναφυω.

Ælian. Var. Hist. Lib. XIV. Cap. 7. pag. 937. 7. Ὑποιδέσης καὶ ὑπαναφυομένης διὰ τὴν ραθυμίαν τιμελής, ἀλλ' &c.

Υπανεχω.

Eustath. in Iliad. E. pag. 455. 20. ὑπανεχέσης. *Odyss.* A. pag. 18. 28. καὶ κρανὸς ὑπανέχειται.

Υπανθεω.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 60. pag. 40. 6. καὶ ἦρτο ὑπανθεῖν.

Υπανοίνυμι.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 29. D. ex *Ephippio*. φοινικικὸς βικὸς τις ὑπανεώινυται. Lib. XIV. pag. 642. E.

Υπανόλησις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 70. 35. καὶ πρὸς τὰς ὑπανόλησεις τῶν υδατῶν ὁρᾶνα, &c.

Υπαζόνει.

Callim. Hym. in Lavacr. Pall. §. 14. Συριγῶν αἴω φθογῶν ὑπαζονίων.

Υπαπειλέω.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. IV. pag. 244. 4. f. Ταῦτα δ' ἐλεῖον, ὑπαπειλύντες τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς ξυμμαχίας, &c.

Υπαποκινήειον.

Aristoph. Thesm. §. 931. ὑπαποκινήειον. Schol. *Bourd.* Τῆς ἐστὶ, κατὰ μικρὸν δεῖ ἀπερχεσθαι καὶ λαθρα, ὥστε ταύτην τὴν γυναῖκα μὴ αἰσθῆσθαι.

* Ὑπαποτρέχω. App. 136. G.

Aristoph. Ecclef. §. 284. Ὑπαποτρέχειν. Schol. ὀπίσω τρέχειν. Vide *Suid. Lex.* III. 59. in Voce Πάτταλον.

Υπαρκέειον.

Υπαρχ/εον.

Plat. de Rep. II. 467. C.

Υπαρχια.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 281. B. ἡ μὲν Νικαία ὑπο τοῖς Μασσαλιώταις μενεῖ, καὶ τῆς ὑπαρχίας ἐστίν.

Υπασπιστηρ.

Æschyl. Suppl. v. 190. οὐχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυστόον λεύσσω, &c.

Υπασρεῖ.

Æschyl. Suppl. v. 398.

Υπασωδης.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 202. G.

Υπαφιστημι.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 194. 3. pag. 676. ὑπαφίσσασθαι, ὑπεξίσσασθαι, &c.

Υπαφρίζω.

Eustath. in Iliad. E. pag. 445. 40. το δὲ μορμύρειν, ονομαζομένη ἐστὶν ἡχε ρεούσῃ ὑδατὶ καὶ τραχυνομένην ἡρεμα ὡς καὶ ὑπαφρίζειν.

Υπαφωνῶ.

Hippocr. Prædict. pag. 76. B. Το ὑπάφωνον ἀμα κρῖσει ῥίπῃ. 169. F.

Υπεκκλινω.

Orph. Argonaut. v. 1203.

Υπειρεσση.

Orph. Arg. v. 1297. Ἐν δ' αὖρ' ὑπειρεσσησιν ἐπειγομένοι Φορέαντο &c.

Υπεισδυμι.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 5. 3. f. ὑπεισδύς τε καὶ αποκλινάς αὐτον, &c.

Υπεκβαίνω.

Suid. Lex. II. 250. ult. Κατ' ἐπειδαν ὑπεκβαίνεις ποιησώνῃαι τὴν οἰκλήν, σοὶ δὲ ἴα μελήσει.

Υπεκκαθαίρω.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 612. 17.

Υπεκκαλυπῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 313. Leonid. Ἡδὴ μὲν τείρεται ὑπεκκαλυμμένον ὄσεν, &c.

Υπεκκενω.

Dion. Cass. Xiph. pag. 789. D.

Υπεκκρινω.

Diog. Laert. Lib. IX. pag. 588. 10. καὶ ἴσον τοῖς καθάρτικοις, ἀ τὴν ὑλὴν προεκ-

κρινάω, καὶ αὐτὰ ὑπεκκρίνεται καὶ ἐξαπόλλυται.

Υπεκλαμβάνω.

Eurip. Herc. Fur. v. 996. Ἀλλὰ φθάνει νῦν ἡ τάλαιν' εἰσὼ δόμων Μῆτηρ ὑπεκλαβοῦσα, &c.

Υπεκλυμα.

Plut. Sympos. Lib. VI. pag. 694. F.

Υπεκλυω.

Aristoph. Vesp. v. 151. Schol. v. 991. Οἷως ἀπεφυλῆ. Schol. Ὑπεξελύθη, γενομένη ἐκ τῆς τιμωρίας τῆς φευγούσης.

Joseph. de Bello. pag. 426. 18. μαλακὸν γὰρ αὐτὸ καὶ τὴν σφοδρότητα τῆς ἐμβολῆς ὑπεκλύειν δυνάμενον, &c.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 600. 26. καὶ παλμοὶ ἐστὶν ἧσιν ἀσθενεὲς ὑπεκλύονται, &c.

Υπεκπεραω.

Orph. Argonaut. v. 68. Πρῶτῃ ὑπεξεπέρησε. Vide Thes. App. col. 1635. B.

Υπεκπνεω.

Æschin. Dial. III. pag. 86. 10.

Υπεκπονέω.

J. Poll. Onom. Lib. IX. pag. 1097. 3. ὁ δὲ ὑπὲρ τῆς εἰναι λαχών, πᾶν το φαχθεν ὑπεκπονῇ.

Υπεκπρολυω.

Hom. Odys. Z. v. 88. Ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπηνης, &c. Vide Schol. et Eustath. ad loc. pag. 249. 31, 33.

Υπεκπρορεω.

Hom. Odys. Z. v. 87. ὑπεκπρορέει. Vide Athen. Deipn. Lib. II. pag. 41. A.

Υπεκπρολαμνω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 225. ὑπεκπρόδεν πονηρόν ἐταμνε Νηῦς,

Υπεκπυεῖ.

Orph. de Lap. pag. 196. v. 50.

Υπεκσωζω.

Æschyl. Pers. v. 453. Φίλος δ' ὑπεκσωζοῖεν εἰναλίων πόρων.

Υπεκλήκω.

Hippocr. de Flatib. pag. 299. 39.

Υπεκλήρεχω.

Eurip. Phæn. v. 581. ὑπεκδράμη. Schol. παρέλθη, νικήσῃ. v. 880. ὑπεκδραμμένοι. Med.

Med. §. 524. ὑπεκδραμεῖν. . *Androm.* §. 338.

ὑπεκδράμω. . §. 414. ὑπεκδράμης.

Soph. Antig. §. 1098. τῶν συ θαλπῶ εχ
ὑπεκδραμῇ. . *Trachin.* §. 170.

Aristoph. Equit. §. 739.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 63. 11. f.

Vide *Steph. Thes. Append.* 137. E.

Υπεκλήροφν.

Eurip. Autolyc. §. 6. pag. 459. Κτήσαι
ἄν ολβον εἰς ὑπεκλήροφν πάτρας;

Υπεκφυγανω.

Hippocr. de Morb. pag. 466. 5.

Υπεκχέω.

Plut. de Prof. Virt. pag. 78. E.

Υπεκχύω.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 705. το δε πολ-
λον ὑπεξέχυ' αὐλικά δάκρυ.

Υπεκχωρησις.

Hippocr. de Locis &c. pag. 408. 7. ἡ γαρ
κοιλίη οπόταν ὑπεκχώρησιν μη ποίη την με-
τριν, &c. . 421. 2.

Υπεκχωρηλικός.

Hippocr. de Locis &c. pag. 420. 52.
πρώτον ὑπεκχωρηλικὰ εκ αει ποιευσιν, και τα
ὑπεκχωρηλικὰ αμφοτερα ποιουσιν. . 1. 54. .
421. 3.

Υπεμβρυω.

Sophocl. apud Clem. Alex. Strom. pag.
716. 8. ως κορην Πλευρωνίαν Ὑπημβρύωσεν.

Υπεμπίμπρημι.

Joseph. de Bello. pag. 203. 2. f. Κεῖσθαι
δε παρελθὼν ὑπεμπίμπρησι την τε Βεζεθαν
προσαγορευομενην, &c.

Υπεναντιότης.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 697. A. και
τέλο δε δοκει ὑπεναντιότητα τινα δηλῆν, &c. .
Lib. VIII. pag. 530. A.

Υπεναντιωσις.

Hippocr. de Locis &c. pag. 422. 17. εἴε
ὑπεναντιώσις γινέσθαι προσφερομένων. . *Apho-
rism.* pag. 1245. B.

Plut. de audiend. Poet. pag. 20. C. αἱ δε
των ποιητων ὑπεναντιώσεις πρὸ αὐτης, ἀνιανα-
φερσται την πῆσιν, εκ εωσιν ισχυραν ροπην
γεγεσθαι πρὸ το βλάπτον.

Aristot. de Soph. Elench. I. 295. C.

Υπενδύμα.

Aristoph. Thesm. §. 170. Ἐμίσροφόρου.
Schol. Bourd. Αἱ μῖραι, διαδημαί, αἱ ζῶναι,
και ἀλεργῇ ὑπενδύμαία.

Υπενεγκω.

Soph. Trachin. §. 280. *Schol.*

Æschin. in Timarch. pag. 182. C. εἰ δυ-
ναμενοι γῆρας αμα και πενιαν ὑπενεγκεῖν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 345. 3. ἥς την ελευ-
θεριαν ἀνθρωπινως ημας ὑπενεγκεῖν προσή-
κει, &c.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 187. 9. f. τουτο
μεν γαρ ως Αχαιοι τον εξ ἀμφοιν πολεμον ουκ
ἄν ὑπενέγκαιεν, ευθεωρητον ειναι πασι.

Υπεξάλωγη.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 461. 9.

Υπεξαιρέσει.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 595. 41.
αὐται πασαι αἱ προφασιες, ὑπεξαιρέσει.

Υπεξακριζω.

Eurip. Bacch. §. 676. Αἰελαῖα μεν βοσκη-
μαί' ἀρῖι πρὸ λεπας Μόσχων ὑπεξήκριζον, &c.

Υπεξαναβαινω.

Clem. Alex. Strom. pag. 634. 36.

Υπεξανίλω.

Eurip. Ion. §. 927. Κακῶν γαρ ἀρῖι κῦμ'
ὑπεξανίλων φρενι, &c.

Υπεξαπώ.

Suid. Lex. I. 229. Αἰτίπροικα. ομοια. Αν-
τίπροικα ὁ δημὸς ἠδανάκησε, και θρεῖς ὑπεξ-
ήφθη.

Ælian. Var. Hist. Lib. XIV. Cap. 41.

Υπεξειμι.

Herodot. Lib. I. pag. 71. 14. ὑπεξιόντες. .
pag. 259. 2. f. ὑπεξιόντες δε, και ὑπεξελαύ-
νοντες, &c. . 454. 11.

Demosth. c. Aristogit. pag. 493. B.

Υπεξενεγκω.

Lucian. de Gymn. pag. 800. C.

Υπεξεχω.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 311. 14. f.
Κλεισθενης μεν αὐτὸς ὑπεξέσχε. . 355. 8.

Υπεξηγητικόν.

Eustath. in Iliad. E. pag. 444. 29. το δε
επι βρεχμον και ωμης, οιον ὑπεξηγητικόν εἰ-
κάλα Ὀμηρικὴν συνηθειαν τε κύμβαχ.

Υπεξοδ.

Υπεξοδῶ.

Hippocr. Prædict. pag. 106. A. προσ-
αγορεύειν δε χρη παύεσθαι την υπέξοδον, ὅταν &c.

Υπεραλαθος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1375.

Υπεραλαθοῖης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1375.

Υπεραλῶς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1375.

Υπεραλῦπνεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 89. 44. ὅθεν εν
τοῖς ἐξῆς ὁ ποιητὴς καὶ τὰς νυκτῶν φυλασσούσας
το σῖτον πεδον καὶ ὑπεραλῦπνοῦντας τῶν ἀλλων,
ιερον τελῶ φυλάκων φησί.

Υπεραλῶ. App. 138. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 97. 12.. 206. 39.
μαλιστα δ' ἡμίονες, μέγαλές μεν τοῖς ἀνασημα-
σιν, ὑπεράλῳς δὲ τὰς φωναῖς.

Υπεραλῳνιῶ.

Demosth. Orat. Amat. pag. 161. A.

Hieracl. in Aur. Carm. pag. 152. 4. Ed.
Lond. ἐδ' ὑπεραλῳνῶν τῶν ὡς περ σαυτῆς, &c.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 792. 2. f.

Υπεραιδεομαι.

Apoll. Rhod. Arg. III. 5. 977.

Υπεραισθανομαι.

Lucian. de Saltat. pag. 516. A. ὡς τον
Δημήτριον ὑπερησθέντα τοῖς γινομένοις, &c..

Demosth. Encom. pag. 1086. 3. ὑπερησθείς.

Υπεραιωρησις.

Hippocr. de Articulis. pag. 795. C. .
Mochl. 851. B. τῶν δὲ ἐμβολῶν, αἱ μὲν ἐξ
ὑπεραιωρησῶ ἐμβαλλοῦνται, αἱ δὲ &c.

Υπερακράλως.

Demosth. Orat. Amat. pag. 163. A. καὶ
τὰ μὲν ὑπερηφανῶς, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερ-
ακράτως ζῆν προσηρημένον.

Υπεραλλῶ.

Pind. Nem. Od. Γ. 5. 57. ὑπέραλλον αἰχ-
μαν ταμῶν. Schol. αὐτῆς τοῦ ἐξαίρετον, ἐξεχου-
σαν, καὶ ὑπερεβάλλεσαν.

Υπεραλῳειῶ.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 294. 1. καὶ
Οὐινδολόφοι τῶν Ἀλπειῶν τινες, καὶ τῶν ὑπερ-
αλπειῶν. 311. A. . 324. ult. . 334. B.

Υπεραμφισβήτηω.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 165.

Υπεραναβάνω.

Apoll. Rhod. Arg. II. 5. 585. Schol.

Eustath. in Iliad. A. pag. 14. 26. . 77.
28. τοστέον αὐτῶ ἐαυτὸν τῇ ἐκ νέου συνεσσει δια-
την ἐκ τῆ γῆρας ἐμπειρίαν ὑπεραναβέβηκε.

Phan. Lex. pag. 141. 1. Ἀφελικες, οἱ τὴν
ἡβην μὲν ὑπεραναβάντες, &c.

Υπεραναιδεομαι.

Aristoph. Equit. 5. 1203. ὑπεραναιδεσθή-
σομαι. Schol. Τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἶον,
ἀναιδεστέον μὲν φανησέται. Vide Not. Cl.
Casaub. pag. 100. et *Thes. Append.* 138. F.

Υπεραναισχύνος.

Demosth. adv. Macart. pag. 667. A.
ὑπεραναισχύνον δὴ εἶσι καλῶς κενύζουσι πρᾶτ-
μα, &c.

Υπερανάκειμαι.

Diog. Laert. Lib. VII. §. 17. pag. 375.

Υπερανάεινω.

Eurip. Orest. 5. 839. ὑπερέλλου. Schol.
ὑπερκύπλοντα, ὑπερανάεινόμενα.

Lucian. pro Imag. pag. 602. C.

Υπερανάελλω.

Apoll. Rhod. Argonaut. I. 5. 776.

Υπερανέχω.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 614. A.

Υπερανθεω.

J. Poll. Onom. Lib. III. pag. 301. 4.
ἀνθῶν, ὑπερανθῶν, σιλῶν, &c.

* Υπερανθρώπων. I. 454. E.

Lucian. Catapl. pag. 229. B. ὡς ὑπερ-
άνθρωπον τις ἀνὴρ καὶ τριστολῶν καλεφαί-
νετο, &c.

Dion. Hal. I. 681. 35. ἕως ὑπεράνθρωπον
τις ὥρα περὶ αὐτὴν καὶ χάρις ἦν.

Υπερανίσχω.

Joseph. de Bello. pag. 416. §. 1. 7. f. καὶ
αὐτῶ ὁ Μαχαιρὴς τὴν υψιλοῖαν εἶχε κορυ-
φὴν ὑπερανίσχεσαν.

Υπεραπαλαῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 442. ult.

Υπεραποκρίνω.

Aristoph. Vesp. 5. 945. ὑπεραποκρίνεσθαι..

Thefm. §. 193. ὑπεραποκρίνη. Schol. Bourd.
Υπερ εμαυτῆ ἀπολογῇ.

Υπεραπολλυμι.

Pind. Pyth. Od. VI. §. 29. ὃς ὑπερέφθλο
Παρθῶ, &c. Schol. ὑπεραπώλετο του πα-
τρῶ, &c.

Υπεραπολοῖεσθαι.

Soph. Antig. §. 569. Schol.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. I. pag. 54. §.
10. 5. τὰ δ' ὑπεραπολοῖσθόμενῶ.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 376. 20.
Μιλτιάδης δε, αὐτῶ μεν παρῶν εκ ἀπελοῖετο,
— ὑπεραπολογέοντο οἱ φίλοι, &c.

Υπεραποφαλικῶ.

Diog. Laert. Zen. pag. 407. ult. εἰδῶ δε
τεῖν το ὑπεραποφαλικόν. ὑπεραποφαλικόν δε εἶναι
ἀποφαλικόν ἀποφαλικῶ.

Υπεραποχραῶ.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 236. pag. 140.
βαθειαν ποιεμενοι σκιαν, πολλην — ἀποχρῶ-
σαν, δαψιλῇ, ὑπεραποχρῶσαν.

Υπεραποχρωνῶ.

J. Poll. Onom. pag. 1138. 5.

Υπεραρρηῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1376.

Υπερασμενίζω.

Plut. Non posse suaviter &c. pag. 1094.
C. ως εφ' ἡδοναῖς μικραῖς και μηδενῶ ἀξιαῖς
ὑπερασμενίζοντας.

Υπερασπαζω.

Æschin. Epist. pag. 123. C. το μεν γαρ
τα μικρα πανυ ὑπερασπάζεσθαι, μικρολογίας
μεν τινῶ εἶναι φημι και ἀπειροκαλίας.

Υπερασπιστρια.

Joseph. de Maccab. pag. 517. 4. ὦ μῆτηρ
εθνῆς, — και ὑπερασπίστρια της εὐσεβείας, &c.

Υπερασειῶ.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 250. F.

Υπερασραπῶ.

Arrian. de Venatione. pag. 195. 22. και
κραῖστα μεν τα πυρῶπα, και ὑπερασραπῶ-
νῶ, &c.

Υπερατῆικίζω.

Philostrat. de Vita Apollon. Lib. I. Cap.
17. 3. pag. 21. hunc locum citat *Suidas*,
in *Lex. II.* 272. in Voce, Κατεγλωτισμέ-
νον. *Epist. I.* pag. 916. 9.

Υπερατῆικῶ.

Lucian. Lexiph. pag. 533. C. το δε παν-
των καλαελαστότατον εκεινο εἶναι, ὃι ὑπερατῆ-
ικῶ εἶναι ἀξίων, &c.

Υπερατῆικως.

Lucian. Demon. pag. 552. A.

Υπεραυῆς.

Lucian. Ver. Hist. pag. 385. A. και αυ-
ται δε, πυρώδεις ἡδη και ὑπεραυεῖς ἐφάνῳ-
ζοντο.

Υπεραυζησις.

Phau. Lex. pag. 109. 1. Αποφυχίζειν, το
τας ὑπεραυζήσεις των ονυχων αφαιρειν ση-
μαίνει.

Υπεραφρίζω.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 471. D. ex
Eubulo. pag. 472. D. ex *Aristophane.*

Υπεραχθομαι.

Soph. Elect. §. 178. μηθ' οἷς εχθαιρεις
ὑπεράχθεο, &c.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 338. 13.
Αθηναῖοι μεν γαρ δηλον. ἐποίησαν ὑπεραχθε-
σθένεις τη Μιλήτῃ ἀλώσει, &c.

Υπερβαλλονῶ.

Soph. Oed. Tyr. §. 934. Schol.

Hom. Iliad. A. §. 258. Schol. Περισσῶς
δε και ὑπερβαλλόνῶς ἐς ἐ και υπερεχέει και εν
τω πολεμεῖν.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 207. F. εἰ
δε πόληριων καλασκευαῖς ὑπερβαλλόνῶς καλ-
εσκεύασο. 303. C.

Xenoph. Orat. in Agesil. pag. 15. §. 36.
Αξιον γε μην και ἐνλευθεν ὑπερβαλλόνῶς ἀγα-
σθαι αὐτου, &c.

Υπερβαρης.

Æschyl. Agam. §. 1184.

Υπερβασικῶ.

Orph. Arg. §. 348. ἐκ αλεῖζων Ὀρκου
ὑπερβάσιον, &c.

Υπερβαλεον.

Plut. Sympos. Lib. VII. pag. 709. E.
ἐπει τῆς γε μοχθηρῆς — και αναιρειν και ὑπερ-
βαλεον ἐς ἱ.

Υπερβραζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 241. *Lucill.* §. 2. f.
Πισσα δ' ὑπερβρασθεῖσα πυρῶ φλογι, &c.
Vide *Steph. Append. col.* 92. H.

Υπερβρω.

Υπερβρύω.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 816. A. το της Αμαλθείας κερας εχυστα εν τη δεξια, παντοις καρποις υπερβρύον.

Υπερβυθι.

Anth. Ep. Gr. pag. 89. *Bianor.*

Υπερβελου.

Demosth. de falsâ Legat. pag. 227. B. και το γραμμα ην υπερβελουον.

Υπερβελω.

Xenoph. de Provent. pag. 270. 6.

Υπερβέω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 51. 10. ουθ' υπερβέμων απερχομαι νυν, ελε κεν, αλλ' ηδεως εχων εμαυτ. Vide *Athen. Deipn. Lib. X.* pag. 419. C.

Diod. Sic. Bibl. pag. 108. 10. κείται δ' εκας υπερβέμων και δύσπνες, &c.

Υπερβήρασκω.

Aristoph. Thesm. v. 1034. Schol. *Bourd.*

Υπερβήρει.

Lycophr. Alex. v. 18. Schol.

Υπερβήρ.

Lucian. Demon. pag. 556. B. το τελευταιον δε, ηδη υπερβήρων, ακλή, &c.

Υπερβόμ.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1173. C. ακινδυνα γαρ εσιν αν μη τις υπερβόμον ποιοση το πορθμεϊον.

Υπερβέιδω.

Æschyl. Sept. v. 298. υπερβέδοικε. Schol. β. απο της λαμβανε το εξωθεν το δέδοικα, ινα η εως, δέδοικα υπερ της λα.

Soph. Ant. v. 82. Οιμοι, ταλαίνης ως υπερδέδοικα σε.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 488. 11. f. εκπλαγέντα τε και υπερβείσαντα, &c.

Υπερβέξιος.

Arrian. Tact. pag. 26. 12.

Υπερδιαλέω.

Lucian. Philopsud. pag. 844. B. του Ηρωω υπερδιαλεχθέν μοι, &c.

Υπερδιδάμι.

Eurip. Erechth. v. 81. pag. 468. Εξον προ παντων μιαν υπερδέναι θανειν: v. 98. υπερδοθήσεται.

Υπερδικως.

Æschyl. Agam. v. 1405.

Υπερδισκευω.

Clem. Alex. Strom. pag. 834. 42.

Υπερδισσυλλαβος.

Steph. de Urb. pag. 260. D.

Υπερεζομαι.

Anth. Ep. Gr. pag. 570. *Pauli.* v. 7. Αβρον επιρύζων καθαρις υπερεζο τετιζε, &c.

Υπερεκθεραπευω.

Æschin. de falsâ Legat. pag. 268. A. υπερεκθεραπέυσας αυτον, &c.

Υπερεκκειμαι.

Plut. adv. Stoicos. pag. 1066. C.

* Υπερεκκρεμαω. App. 139. E.

Anthol. Epigr. Gr. pag. 617.

Υπερεκπαιω.

Clem. Alex. Pædag. pag. 239. 17. υπερ-εκπέπαικεν η τρυφη και την ονομασίαν.

Υπερεκπώσις.

Clem. Alex. Strom. pag. 605. 35.

Υπερεκφύω.

Hippocr. de Morb. pag. 482. 14. ην δε ταυλας υπερεκφύη, υιάζειται.

Υπερεκχεω.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 335. 22.

Diod. Sic. Bibl. pag. 288. 15. ελε υπερ-εκχεεται το υδρον, ελε απολειπει, &c.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 657. ult.

Υπερεκχυσίς.

Heliod. Æthiop. pag. 10. 17.

* Υπερελαφρ.

Xenoph. Κυνηγ. pag. 126. 2. f. Εσιν ουν αδυναλον μη εκ ειναι, εκ τοιων συνηρμοσμένων, ισχυρον, υδρον, υπερελαφρον.

J. Poll. Onom. pag. 514. 6. f.

Υπερεμεω.

Xenoph. περι Ιππ. pag. 14. 2. f.

Hippocr. de Morb. pag. 462. 3. f. ην δε εν τη κεφαλη υπερεμέσωσι φλεβες, — σημηϊον δε οη τοιω τροπω υπερεμέσσι τοδε. 1. 33, 38.

Υπερεμφορεω.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 972. 3. f. υπερεμφορεται. *Epist. Saturn.* pag. 1035. B. υπερεμφορηθητε.

Υπερεξαρω.

Υπερεξαίρω.

Eustath. in Iliad. X. pag. 1364. 49.

Υπερεξανθεω.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 597. 1.

Υπερεξαπαλάω.

Plut. de Superstit. pag. 166. 1.

Υπερεξερύω.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 454. 7. f.
 ἐς ὃ τῆλον τε ἀρετῇ οἱ Ἕλληνες ὑπερεξέρυσαν,
 καὶ εἰρεψάντο τὰς ἐναντίας τετρακίς.

Υπερεξηκονίησις.

Aristoph. Eccles. v. 974.

Υπερεξιζημι.

Joseph. Ant. Lib. XX. pag. 959. 3. δια-
 δεχέσθαι τὸν ἀδελφὸν Μονοβάζον ὑπερεκστάντα
 τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ.

Υπερεπαίρω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 657.
 12. f. μαχὰς τε καὶ τροπαία αὐτῶν Κιμβρικὰ
 καὶ ἐξ ὑπαλείας ὑπερεπαίρων, &c. . 765. 8.
 f. . 772. 27.

Υπερεπειλώ.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 679.
 17. ὑπερεπειγόμενος Μάριον ἐκλυσαι τῆς πολιορκίας &c.

Υπεερχομαι.

Pind. Olymp. Od. IG. v. 20.
Appian. Alex. de Bell. Mithrid. pag.
 404. 3. Ὁ δὲ Πομπηΐος καὶ τὸν Ταυρὸν ὑπε-
 ελθὼν, &c.

Υπερευδαιμονεω.

Lucian. Somn. pag. 717. A. ἐλεσας ἐπι-
 σαυῖον πρῶτον οἰθηνῆ· ὑπερευδαιμονεῖν αἰεὶ τὸν
 πλεῖστον.

Aristot. Rhet. Lib. II. pag. 271. 8.

Υπερευκαιρεω.

Hippocr. Epist. pag. 1276. 33. οἰκήσεις
 δὲ τὴν ἐμὴν οἰκίην ὑπερευκαιρέσαν, &c.

Υπερευπρεπώς.

Soph. Antig. v. 707. Schol.

Υπερευφραίνω.

Lucian. Amor. pag. 560. B. ὑπερευφράν-
 θην. . *Icarom. pag. 725. B. εἰ δὲ ἀπιστεῖς, καὶ*
 αὐτὸ τῆλο ὑπερευφραίνομαι, τὸ πέρα πῖστεως εὐ-
 τυχεῖν.

Υπερεχθαιρω.

Soph. Antig. v. 129. Ζεὺς γὰρ μεγάλης
 γλώσσης κόμπης ὑπερεχθαίρει.

Υπερεχόντως.

Eustath. Proem. in Iliad. pag. 3. 26. ὡς
 γὰρ εἰ τις εἴπῃ, ὁ Ρήτωρ, ὁ Δημοσθενὲς εὐθύς
 ὑπερεχόντως ἐνοηθῇ, &c.

Υπερηννορεα.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 65. Ὅς μ' ὑπερ-
 ηνορέῃ θύων ἀγέραςον ἐθηκεν.

Υπερηφανής.

Xenoph. Hipparch. pag. 80. ult. καὶ τὰς μὲν
 πρὸ τῶν πολεμίων ἱππέας ἐκάστης δεκάδος ὀρ-
 θὰ τὰ δοράτια εἶναι τὰς δὲ ἀλλὰς, ταπεινὰ
 καὶ μὴ ὑπερηφανῆ.

Υπερθαλασσιδίου.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 284. ult.
 Vide Notam Cl. Gronov. pag. 942. col. 1.

Υπερθαρσσω.

Eurip. Androm. v. 778. Schol.

Υπερθαυμάζω.

Lucian. Zeux. pag. 332. B. ὑπερθαυμά-
 σαι. . *Amores. pag. 584. C. ὑπερθαυμάζων. .*
 606. A. . 918. B.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 160. 27.

Suid. Lex. III. 198. Προσηγάσθησαν. ὑπερ-
 θαύμασαν.

Υπερθεραπευω.

Heliod. Aethiop. Lib. I. pag. 16. 17.

Υπερθερμασια.

Hippocr. de Morb. pag. 462. 23. οὗτος
 περιωδυνέει μὲν ὑπὸ τῆς ὑπερθερμασίας τῆς κε-
 φαλῆς. . 1. 46.

Υπερθελίκως.

Aristoph. Plut. v. 83. Αὐτότατος. Schol.
 Ἐπαιξεν αὐτότατος ὑπερθελίκως εἰπων, ἵνα δείξῃ,
 ὡς ἀληθῶς αὐτὸς ἐστίν.

Eustath. in Odyss. A. pag. 11. 13.

Υπερθεω.

Plat. de Leg. II. 648. D.

Υπερθνήσκω.

Eurip. Alcest. v. 682. Κάθρεψ' οφειλὼν,
 ἔχ' ὑπερθνήσκων σέθεν. . *Androm. v. 498.*

Υπερθυμώς.

Aeschyl. Eumen. v. 827.

Υπερικλαινομαι.

Hom. Odys. Ψ. ν. 3. ποδες δ' υπερικλαινουνο. Vide omnino Schol. et *Etymol. Magn.* col. 779. 9.

Υπερισθμεω.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 401. 21. Ουτ' ο μιν εν υπερισθμίσας, &c.

Υπερισθμιζω.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 612. 13. f. τα δε λοιπα των πλοιων υπερισθμίσας, &c.

Υπερισημι.

Soph. Elest. ν. 190. ας φιλο ετις ανηρ υπερίσσει. Schol. προίσει.

Υπερισχνω.

Hermog. de Form. Orat. Lib. II. De Nicosttrato. pag. 386. 5. υπερισχνον γαρ αυτω το ειδω, &c.

* *Υπερισχυω.* I. 1813. F.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. V. pag. 328. 4. f. και ορωσιν υπερίσχυρον τε το ερυμα, και &c.

Υπερκαθημαι.

Eustath. in Odys. A. pag. 27. 27.

Υπερκαιρω.

Atben. Deirp. Lib. XIV. pag. 613. D.

* *Υπερκαλλης.* II. 40. A.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. V. pag. 322. 5. Ο δε νεανισκος, αμα μιν ορων υπερκαλλη την γυναικα, αμα δε &c.

Υπερκαλαβαινω.

Hom. Iliad. N. ν. 50. οι μελα τειχος υπερχαλίσαν ομίλῳ. Schol. υπερέβησαν.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 77. 2. f.

Υπερκαλασελαςω.

Æschin. Orat. c. Ctesiph. pag. 302. A. το δε νυνι γινόμενον πρῶτα υπερχαλασελασων εσιν.

Plut. de Lib. educ. pag. 4. A.

Υπερκαληφης.

Lucian. Nescym. pag. 160. 3. f. και το πρῶτα υπερχαληφης ην, και σκυθρωπόν. 584. B. εῶρων γαρ υπερχαληφῆ τον Χαρικλέα, &c.

Υπερκαχλαζω.

Philostrat. Jun. Icon. pag. 882. 3. το δε τε πῶτα κλυδωνιον, υπερχαχλάζον του της νεως ἐμβόλε, &c.

VOL. II. N°. XXX. 5.

Lucian. Marin. Dial. pag. 108. C. αυτον δε εμε υπερχαχλάσαι ποιήσας, &c.

Υπερκηλεω.

Lucian. Amores. pag. 558. A. ταις Μησιακοῖς λοδοῖς υπερκηλέμεν.

Υπερκομιζω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 126. A.

Υπερκοπως.

Æschyl. Κοηφ. ν. 134. οι δ' υπερκόπως εν τοισι σοῖς πονοῖσι χλίσαν μέλα.

Υπερκορυφωσις.

Hippocr. de Corp. Refect. pag. 915. H. αυτ' ο δε ο πνεύμων συνεξαναπληροῖ την χάλυν, — πέντε υπερκορυφώσις εχων, &c.

Υπερκορω.

Æschyl. Agam. ν. 831. ἐπειπερ και πάγας υπερκότες επραξάμεθα, &c.

Υπερκαλως.

Æschyl. Agam. ν. 476. το δ' υπερκότες κλυειν εὔ, βαρύ.

Eurip. Herc. Fur. ν. 1087.

Υπερκραλειω.

Joseph. Ant. Lib. VI. pag. 336. 6. f. και τε παθες υπερκραλειω γενεσθαι φανεραν, &c.

Υπερκρινω.

Lucian. de Saltat. pag. 517. A. επει δε εμαθεν δι αυτ' ο υπερκρινεῖται, και υπορχήσει τα παντα, &c. Ed. *Amst.* A. D. 1743. Vol. II. 304. 40. habet υπερκρινεῖται.

Υπερκλαομαι.

Soph. Elest. ν. 219. πολυ γαρ τι κακῶν υπερεκλήσω, &c.

Υπερλαλεω.

Eustath. in Proem. Iliad. pag. 2. 3. Ομηρος υπερλαλεῖν. *Iliad.* A. pag. 771. 27. υπερλαλείτω &c.

Philostr. Epist. I. 10. pag. 916.

Υπερλευκω.

Lucian. Amores. pag. 579. B.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 638. 36. αι μιν γαρ υπερλευκοι, υδρῖναι τε, και ρωδέσονται.

Υπερμαχησις.

Hom. Iliad. E. ν. 623. ἀμφίσασιν. Schol. Την υπερμάχησιν, συνασπισμόν.

Υπερμαχηλικός.

Plut. Num. I. 154. 7.

Υπερμελίας.

Aristoph. Equit. v. 158. Ω νυν μὲν ὑδείς, αὐρίον δ' ὑπέρμελίας.

Lucian. Quom. Hist. &c. pag. 350. D. μαλλον δὲ ὑπέρμελα τέλο κακόν, &c. 695. D. 924. C.

Υπερμελίας.

Eurip. Iph. v. 70. pag. 472.

Υπερμιξολυδίον.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 625. D. τῶν τιθεμένων ὑπερμιξολυδίου ἀρμονίαν, &c.

Υπερμιμνησκω.

Dion. Halicarn. II. 198. 3.

* Υπερνεολκω. App. 141. D.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 426. A. 516. B. δι' ἧς τὰ πορθμεῖα ὑπερνεολκῶσιν ἀπὸ τῆς ἑβρας εἰς τὴν ἑβραν θάλατταν.

Υπερνεφελον.

Lucian. Icarom. pag. 725. C.

Υπερνοεω.

Soph. Oed. Col. v. 1824. τί δὴθ' ὑπερνοεῖς;

Υπερνολιν.

Eustath. in Odyss. A. pag. 13. 32.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 107. A. καὶ αὐτὴν τε εἶναι καὶ ὑπερνολίαν.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 233. 13. f. εἰ δὲ εἰσι τινες ὑπερβόρειοι ἄνθρωποι, εἰσι καὶ ὑπερνότιοι ἄλλοι.

Υπερξανθίζω.

Eustath. in Iliad. E. pag. 963. 41. φαεινὸς δὲ πλοκαμὸς ἐφ' ἧς τὸς ὑπερξανθίζοντας.

Υπερξηραίνω.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 364. 30. πολλὸν δὲ ὑπερξηραίνει, καὶ τὰ σωματὰ σκληρὰ καὶ ξυλῶδεα ἀποδεικνύει. 365. 25. 446. ult. 454. 51. 516. 16.

Υπερξηρασία.

Hippocr. de Morb. pag. 460. 2. τέλο παρ' ἐκκαίει, ὑπὸ τῆς ὑπερξηρασίας τε καὶ θερμασίας.

Υπεροιδαίνω.

Suid. Lex. I. 907. in Epigr.

Υπεροίδαω.

Lucian. Amores. pag. 585. B. μᾶλλον βραχὺ τὴν φύσιν ὑπεροιδῶντας πᾶσι.

Υπεροῖσευω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 41. 26.

Υπερομβρία.

Aristot. de Hist. Animal. pag. 914. B. εἴκε δὲ ἔτι διὰ τὴν ὑπερομβρίαν τέλο πασχει μάλλον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ψυχρὸν μάλλον.

Υπεροξυς.

Hippocr. de Fractis. pag. 759. H.

Υπεροπλιν.

Soph. Antig. v. 132. χρυσὴ καναχῆς ὑπεροπλίας, &c.

Υπερορρωδεω.

Eurip. Suppl. v. 344. ὅθ' ἡ τεκῆσα σὺ, χ' ὑπερορρωδεῖς ἐμὲ, &c.

Υπερρσιν.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1379.

Υπερρσιν.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1379.

Υπερρσιν.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1379.

Υπεροχικον.

Eustath. in Odyss. A. pag. 11. 15. Ἰσέον δὲ οἱ διὰ τὸ ὡς ἐρρεθη ὑπεροχικὸν τὸ Διὸς, &c.

Suid. Lex. II. 41. Ἡγεμόνι. ὑπεροχικῶ ἀρχόντι, καὶ καθηγεμόνι.

* Υπεροχον. I. 1360. F.

Pind. Nem. Od. Γ. v. 40. Δάμασε δὲ θήρας ἐν πελάγει ὑπερόχως. Schol. Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ὑπερόχους, οἷον ὑπερέχοντος καὶ μεγίστος.

Υπερπαχυσ.

Plut. M. Cat. II. 339. 1. τὸν δὲ ὑπερπαχυν κακίζων, &c. Alex. IV. 76. 10.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 290. 13. 385. 15. πολλὸν δὲ ἀρκεῖ κατ' ἀρχὰς δίδοιαι μὴ πάλιν, μηδὲ ὑπερπαχυ, ἀλλ' &c.

Υπερπελομαι.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1636. ἐνθεν δ' οἷτε περαιώσεσθαι ἐμελλον Κρήνην, ἢ τ' ἄλλων ὑπερέπλεον εἰν αἰνὴ νήσων.

Vide Steph. App. col. 121. H.

Υπερπέλαζω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 177. 7. ἀπεφαινέτο γὰρ ἐπὶ δρακοντῶν οὐρανὸν τὴν Ἀφροδίτην δι' αἰθέρος ὑπερπέλασθαι πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης, &c.

Lucian.

Lucian. Rhet. Præcept. pag. 815. ult.
ὑπερπέλασθεν το ορθόν εκ Περσῶν ες Αἴτυπον.

Υπερπέλης.

Diod. Sic. Bibl. pag. 408. 15. τὰς των
τοξῶν βολὰς και των αλλων βελῶν ὑπερπέλεις
εδοκει ποιήσκειν.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1029. B.

Υπερπικρῶ.

Æschyl. Prometh. v. 943.

Υπερπινῶ.

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. H. pag. 664. 10.
ὑμίζοντες το μη ὑπερπίνειν ἡττον ἂν και σωμαίᾳ
και γνωμας σφάλλιν.

Υπερπληθῶ.

Soph. Oed. Tyr. v. 799. ανηρ γαρ εν δειπ-
νοῖς μ' ὑπερπλησθεῖς μεθης, καλεῖ παρ' οἰνω
πλᾶσθς ως ειην παλρί. . v. 894. ὑπερπλησθῇ.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 453. A.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 536. 39.
επειτα οκοῖαν παχυνη και συσταπῇ και ὑπερ-
πλησθῇ τα φλέβια, &c.

Υπερπληροῶ.

Xenoph. Kur. Pαιδ. Lib. H. pag. 586. 4.
ἂ εἴε καλᾶσθῇ πῆλαι, εἴε ὑπερπληρεῖν λυμᾶινε-
ται. . *Lacedæm. Resp.* pag. 75. §. 3. 1. Και
σῖτον γε εἰαξεν αὐτοῖς, ως μήε ὑπερπληρεῖσθαι,
μήε ἐνδεεῖς γίνεσθαι.

Υπερπλεῖ.

Æschyl. Prometh. v. 465. ἄλῃμα της
ὑπερπλέτε χλιδῆς. Schol. β. καλλώπισμα με-
γάλης τρυφῆς.

Plat. de Rep. Lib. VIII. pag. 552. B.

Υπερπολάζω.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1164. D.
και μη ὑπερπολάζειν εις τα οἰκόμενα, και πε-
φύευσμένα.

* *Υπερπολλά.* App. 142. B.

Xenoph. Græc. Hist. pag. 152. 7.

Υπερπονί.

Æschyl. Suppl. v. 42.

Soph. Antig. v. 796. φοῖβς δ' ὑπερπόν-
τι, ἐν τ' αἰρονομοῖς αὐλαῖς. Schol. διοῖ και
τα θαλασσία ζωα ἐρα.

Pind. Pyth. Od. E. v. 79.

Υπερπολομαι.

Lycophr. Alex. v. 17. ὑπερπολᾶτο. Schol.
ὑπερεπέτετο.

* *Υπερπυκπαζω.* App. 1743. G.

Aristoph. Equit. v. 677. ὑπερεπύκπαζον.
Schol. Πυκπαζῇ ἐπεφάνεν, ὃ ημεῖς πομπύζειν
λέγομεν.

Υπερσαρκίζω.

Hippocr. de Cap. Vuln. pag. 909. E. και
οὕτως εκ αὐ ὑπερσαρκίση το ἔλκ.

Υπερσεμνῶ.

Suid. Lex. I. 315. Αρεοπαγίτης, διαφορεῖ-
ται. και παρομια' Αρεοπαγίτης. επι των σκυ-
θρων και ὑπερσέμων και σιωπηλῶν.

Υπερσοφιστής.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 44. D.

* *Υπερσοφῶ.* App. 142. D.

Aristoph. Acharn. v. 970. Εἶδες — τον
Φρόνιμον ἀνδρα τον ὑπερσοφον Σπεισάμενον, &c.

Υπερσαλῶ.

Æschyl. Suppl. v. 347. Αλλ' ἡ δίκη γε
ξυμμάχων ὑπερσαλεῖ.

Υπερσενῶ.

Æschyl. Prometh. v. 66. Αἰ αἰ Προμηθεῦ,
σῶν ὑπερσένω πόνων.

Υπερσυνελικῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 38. 9. εἰδὲ Ιω-
νικον ἐκράτησε, τες ἐνεργητικῶς ὑπερσυνελίκους
δια τε εἰ και αὐ προαλεῖν καλεῖ την λήψαν του
πρωῖα προσωπε των ἐνικῶν. το γὰρ ἐπεποιή-
κειν, πεποιήκεα φασιν Ιωνες.

Phau. Lex. pag. 50. 2. 7. f.

Υπερσάσσω.

Plut. Lacon. Apophth. pag. 213. C. Τον
δε στρατηγον δειν εφασκε παρῶ μεν τες ἐναντιους
τολμαν, παρῶ δε τες ὑπερῖελαμένους ευνοϊαν
ἔχειν.

Υπερρήκω.

Joseph. de Maccab. pag. 507. 9. Ελεαζα-
ρῶ δια τε πυρῶ ὑπερρήκόμενῶ, εἰ μείλειράπη
τον λοτισμόν.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 217. A. ὁ
δε ἀνθραξ επαναλίσκει πολυ, ὑπερρήκων τη σφο-
δρότητι, και ἐξαίρων.

Υπερρολμῶ.

Æschyl. Choeph. v. 592.

Υπερτοξευσιμος.

Æschyl. Suppl. v. 482. μῖασμ' ἐλεξας εἰχ
ὑπερτοξεύσιμον. Schol. ἀνυπερβλήον.

Υπερρυσυλλαῶ.

Υπερτρισυλλαβος.

Rhav. Lex. pag. 105. 3. Απόδωμαι — Παν ὑπερτρισυλλαβον εις μαι λησαν, επι τε δευτερη αορις εν τη συνθεσει αναβιβαζει τον τονον ως θῶμαι, ἐπίθωμαι.

Υπερβρυφαω.

Lucian. Lucius. pag. 669. D.

Υπερβραινω.

Hippocr. de Morb. pag. 446. 2. f. και τε ξηρε, και ὑπερξηραίνουσι. και τε υδρε, και ὑπερυραίνουσι. 454. 53.

Υπερπαρξίς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1381.

Υπερψηλος.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 13. 7. f. τῇ δε, ὅρῳ ὑπερύψηλον ἦν και κρημνοι πρῶ του ὄρεος. 30. 9.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. III. pag. 181. 4. ευθεν μεν γαρ ὄρη ἦν ὑπερύψηλα, ευθεν δε &c.

Υπερφανς.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1381.

Υπερφαλαγγω.

Arrian. de Exp. Alex. pag. 122. 13. 73. 1. a Cl. *Steph.* citatur. 75. 2.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. VI. pag. 456. 6. ἐβλεπο γαρ ὀλιπλείστον ὑπερφαλαγγῆσαι τε σὲ στρατεύματι. Lib. VII. pag. 473. 6. ὑπερφαλαγγῆτες.

Υπερφαλός.

Pind. Olymp. Θ. γ. 98. Ὑπέρφαλον ἀνδρα μορφᾷ τε και ἐργοισι. Schol. ὑπερφυᾶ και μεγαν και τῷ εἶδει και τοῖς πρᾶγμασι. Schol. Νεωλ. ἦεν ὑπερβολικῶς θαυμαστὸν, &c. Vide *Dion. Hal.* II. 273. 18.

Υπερφερετης.

Dion. Halicarn. I. 99. 19.

Υπερφευ.

Eurip. Phæn. γ. 553. Τιμᾶς ὑπέρφευ, &c. Vide Notam. *Herc. Fur.* γ. 1321. Φερεῖς ὑπέρφευ τας τυχας, θεοὶ δὲ μη;

Æschyl. Pers. γ. 822. ἔχ ὑπέρφευ θνητον οἷα χρη φρονεῖν. Schol. σοβαρῶς & χρη φρονεῖν ἀνθρώπον οἷα τινά. *Agam.* γ. 385.

Υπερφουλω.

Hippocr. de Morb. pag. 468. 18. ἦν δε τας ἐπὶ α ἡμερας ὑπερφύλη, &c. ὑπερφεύβει δε οἱ πολλοί. 470. 30. 483. 51.

Υπερφιλοσοφω.

Hippocr. Epist. ad Damaget. pag. 1279. 38. ὁ δε μέλ' ακριβείης τῷε ὑπερφιλοσόφειν.

Υπερφλεγμαίνω.

Hippocr. de Locis &c. pag. 411. 41. 417. 50. πυρεῖσι δι' αὖλο γε γινούται θαν του σωματις ὑπερφλεγμῆναι αἱ σαρκες ἀνοιδήσωσιν &c.

Υπερφοβος.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 123. 5.

Xenoph. περὶ Ἰππ. pag. 12. §. 9. 1. οἱ γαρ ὑπέρφοβοι βλάβειν μεν τες πολεμικες ἀφ' ἐαυτῶν &c. εἴωσι, &c.

Υπερφορεω.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 8. pag. 142. 3. τα γαρ πνευμαῖα ὑπερφορεῖ την χιόνα υπερ των τοιγῶν.

Υπερφριττω.

Lucian. Jurf. Confut. pag. 672. B. και ὑπερέφριτταν μέλαξυ ἀκκων των ἐπῶν.

Υπερφρονησις.

Suid. Lex. II. 269. 3. Καλαφρόνησιν γαρ την ὑπερφρόνησιν λεγει. ἦεν την ἀφροσύνην.

Plut. Lacon. Institut. pag. 238. B.

Υπερφροσυνη.

Plut. de aud. Poet. pag. 19. D.

Υπερφρύσιος.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 625. E. &c. ὅρῳ γαρ εἶε την ὑπερφρύσιον ἰδιον εχουσαν ἡδῶ.

Υπερφωλός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1381.

Υπερχαλαω.

Anth. Ep. Gr. pag. 204. *Leonid.* Εκ θυριδος ζῆλῶν αὖλον ὑπερχαλάσαι.

Υπερχαρης.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 64. 10. αμα δ' επι τῷ παραδοξῷ της ἐλπίδος ὑπερχαρές ὑπάρχον, &c.

Υπερχωρεω.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 264. 66. οἱ δε, ὑπερχωρήσαντες πρῶ αἱμασιὰν &c.

Υπερψυχω.

Hippocr. de Morb. pag. 446. 2. f. ὑπερψύχουσι. 459. 42. ὑπερψύχη. 516. 17. ὑπερψύχηται.

* Υπερωδυνία. App. 143. B.
Suid. Lex. III. 45. Παρεκστῆναι. — συμ-
πασχούλας τῇ τῶν ἀκληρενῶν ὑπερωδυνία.

Υπερωνυμος.

Suicer. Thes. Eccles. II. 1381.

Υπηεριος.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 1577.

Anth. Ep. Gr. pag. 565. Zosim.

Υπηω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. v. 841. Ως κεν
ὑπηῶοι μνησαιῶ νοσον ἐλέσθαι. Schol. καὶ
τον καιρον της ἡς. ἦεν ἔωθεν. ονομα ἀντὶ ἐπιρ-
ρήματ.

Υπνικ.

Hippocr. de Liquid. Usu. pag. 424. 6. f.
ὑπνικὸν καὶ καὶ κεφαλῆς καὶ ἀλλων.

Υπνοδωίς.

Orph. Hym. in Merc. v. 8. pag. 154. Eu-
ἱερῷ ραβδῷ θελῶν ὑπνοδῶτιδι παύλα, &c.

Υπνοδότις. Steph. Thes. III. 1750. F.

Υπνοϊαθης.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 141. G.
Υπνοϊαθῆες, μη ταραχώδες, &c.

Υπνωσσω.

Eurip. Orest. v. 173. Υπνώσσει. ΗΛ. λε-
γεις εὔ.

Υπνώττω. Steph. Thes. III. 1754. B.

Υποβακχει.

Dion. Hal. II. 30. 25. τέλοισ ἀμφοτέροις
ονομαῖα κείηαι ρυθμοῖς ὑπο τῶν μερικῶν, βακ-
χεῖ μεν τῷ πρότερω, θάτερω δὲ ὑποβάκχει.

Υποβαρβαρίζω.

Eustath. in Iliad. B. pag. 276. 36.

Plat. Lysis. II. 223. A. ἐπειδὴ δὲ οὐδεν
ἐφρουρίζον ἡμῶν, ἀλλ' ὑποβαρβαρίζοντες ἡγα-
νάκην &c.

Υποβαρβας.

Eustath. in Odyss. Φ. pag. 767. 15.

Υποβασαζω.

Æschyl. Prometh. v. 430. ὑπαβασάζει.
Schol. β. legit ὑποσενάζει. Vide Not. Cl.
Stanl. pag. 727.

Υποβησσω.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 176. H.

Per duplex τ scribitur

Vol. II. N°. XXXI. 1.

Lucian. Somn. pag. 710. B. ὑπέστει γὰρ,
καὶ ὑπέβηττε, &c. . 1125. B.

Υποβληϊκως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 79. 42.

Υποβορβορῶ.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 126. A. :
166. A. . 1121. C. καὶ πρὸ χειρᾶ ὑποβορ-
βορῶντες.

Υποβλημα.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1376. Schol.

Υποβραγχος.

Hippocr. de Locis in Hom. pag. 415. 34.
φθεγγῆται τε ὑποβραγχότερον.

Υποβρεμω.

Æschyl. Prometh. v. 432. ὑποβρέμει.
Schol. β. ὑπηχεῖ.

Υποβρω.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 294. B. ex
Alexide. Γογγρε δ' οὐκ μελὴ σωρεῦν ἀπιμελὴς
Υπογέμονα.

Υποβλαυσσω.

Callim. Hym. in Dian. v. 54. Δεινὸν
ὑποβλαύσσεια. Vide Illustr. Spanhem. Ob-
serv. ad loc. pag. 168.

* Υποβλυκαινω. App. 145. A.

Aristoph. Equit. v. 216. Υποβλυκαίνων.
Schol. ἠδυσμασι χρωμένῳ καὶ ἀβύμασι λο-
γοῖς κολακευτικοῖς καὶ γλυκέσι.

Υποβραπλεον.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 889. B.
πρότερον δὲ ὑποβραπλεον τὰς τοπὰς ἀπο τῆς
παραλίας ἀρξάμενες, &c. . 933. A.

Υποδακρυς.

Hesych. Lex. pag. 217. 2. 14.

* Υποδακρυω. I. 908. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 491. Τῆς Μαρίης τὸ
λοῖπον ἰδὼν ὑπεδάκρυε Μῶμῳ, Εἰπὼν, &c.

Lucian. Deor. Dial. pag. 70. ult. ὁ δὲ,
καὶ ἔσενε, καὶ ὑπεδάκρυε.

Υποδαμαω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 58. 2. γάμῳ,
ὁ οἶονε δάμῳ. αὐτῷ μεν τοὶ κοινῶς ὦν ἀνδρὶ
καὶ γυναικί, ἀμφοτέρως ἀλλήλοισ ὑποδεδμησθαι
εὐνοικῶς βέλειαι. Vide Thes. Steph. I. 909.
C. D.

Υποδεικνύω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 196. F. και
αλλο τι των χρησιμων υποδεικνύη το νοσημα ες
αποσασιν τρέπεται, &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 290. F. e
Nicomacho. Υποδεικνύεις μεν ἦθ' αἵ εἶον πα-
νυ και πρᾶον, &c.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 186. 8. ὑπο-
δεικνύων. . 1. 26. . 2 12. 3. υποδεικνύειν.

Υποδειπνέω.

Lucian. Somn. pag. 710. B.

Υποδεκλεον.

Plat. de Leg. II. 953. B.

Υποδεκλήριον.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 988. A.
— και των λιμενων, και ερυμᾶων, και ὑπο-
δεκλήριον.

Υποδεκλής.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1386.

Υποδεκλικός.

Eustath. in Iliad. Ω. pag. 1485. 19.

Υποδεσμεύω.

Aristoph. Eccles. γ. 269. Υποδεῖσθε. Sch.
Υποδεσμεύσαίε.

Υποδέχνυμαι.

Orph. Argonaut. γ. 82. Αλλα φιλοῦ προ-
φρων μ' υποδέχνυσο, &c.

Υποδέω.

Eustath. in Odyss. A. pag. 34. 25.

Υποδηλος.

Joseph. de Bello. Lib. VII. pag. 427. 11.
ἡμῖν δη υπόδηλος μεν εἶναι ἡ γενησομενη μεθ'
ἡμεραν ἄλωσις.

Υποδηλω.

Aristoph. Thesm. γ. 1020. ὑπεδήλωσεν.
Schol. Bourd. ὑπέδειξεν, ὑπέφηνεν, το δειγμα
πᾶρεσχεν.

Eustath. in Iliad. Proæt. pag. 4. 5. .
A. pag. 62. 17. ὑποδηλῶσιν οἱ παλαιοι. .
112. 25. . *Odyss. A.* pag. 25. 3. f.

Plut. Dion. V. 160. 7. οἱ και το δαιμό-
νιον αμφοτέροισι ὑπεδήλωσε την τελευτήν, &c. .
De Fort. pag. 99. A. . 607. C.

Dion. Halicarn. I. 71. 8. ὑπεδήλῃτο.

Υποδηλωσις.

Plat. Phædr. III. 267. A.

Υποδημαλίον.

Hippocr. de Articulis. pag. 828. B. ὑπο-
δημάτιον δε ποιεσθαι μολυβδινον, &c.

Υποδημιεργεω.

Hippocr. Epiß. pag. 1289. 50. υπουργον
φυσικῶς ὑποδημιεργήσαι.

Υποδιαβρωσκω.

Hippocr. de Corde. pag. 269. 12. αμφω
γε μην δασεῖται τα ενδον και ωσπερ ὑποδιαβε-
βρωμέναι μαλλον της δεξιῆς ἢ λαίῃ.

Υποδιαζευκτικός.

Suid. Lex. II. 39. 8. Περι τε Η συνδεσµα.
ἡ γαρ διαζευκτικός εἶναι, ἡ διασαφητικός, ἡ ὑπο-
διαζευκτικός.

Υποδιακονέω.

γ. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 401. 6.

Υποδιασπαω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 986. A.

Υποδιαφθείρω.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 766. §. 1. 2.
και ξενικοις επιηδευμασιν ὑποδιέφθειρε την πα-
λαι καλᾶσασιν, &c.

Herodian. Hist. Lib. II. §. 24. 1. pag.
66. Τόδε δε και πρῶτον ὑποδιεφθάρη τα των
στρατιῶων ἦθη.

Υποδιήγησις.

Anonym. apud Rhet. Select. pag. 207. 5.
Υποδιήγησις δε, ὅταν μεῖα των πραγμάτων και
τας γνωμας των πραξάντων εκασθε και τας
αἰτίας λέγωμεν.

Υποδιπλωσις.

Lycophr. Alex. γ. 771. Schol.

Υποδιφθερος.

Lucian. Timon. pag. 34. 3. f. πιναρῶ
ολῶ, και αὐχμῶν, και ὑποδιφθερῶ.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 300. B.

Υποδῆλος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1388.

Υποδραματίζω.

Lucian. Jur. Trag. pag. 680. C. μηδε
τον Ευριπίδην ολον καλαπεπώκαμεν, ωσε σοι
ὑποδραματίζειν.

Υποδρομος.

Orph. Argonaut. γ. 800. Κειναισι δ' οχ-
θαισιν ὑπόδρομῶ ηλυθεν Αργῶ, &c.

* Υποδυσίς. App. 146. B.

Diod. Sic. Bibl. pag. 106. 39. πλανώ-
μενοι περι τας υποδύσεις και τα κοιλώμαλα. .
231. 1.

Υποδυσκολῶ.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 383. 45. ὑπο-
δύσκολον. . Odys. Γ. pag. 705. 41.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 148. F.

Υποδυσφορος.

Hippocr. Praedict. pag. 70. D. Οἱ ἐφι-
δρυνῆες και μαλιστα κεφαλὴν ἐν ὀξεσιν ὑποδύ-
σφοροι, κακον. . 124. C.

Υποδυσχεραίνω.

Plut. Sympos. Lib. VII. pag. 711. C.

* Υποζακωρος. App. 146. C.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 375. 14. f.
εἶναι δὲ ὑποζάκωρον των χθονίων θεῶν. . 376. 6.

Phaen. Lex. pag. 339. 2. Ζάκωρῶ, νεω-
κορῶ. — Ἡροδότῳ δὲ και ὑποζάκωρον φησι
τὴν ἱέρειαν, ἣ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρών, κορεῖν γὰρ
το σαίρειν, παρὰ Ἀττικοῖς.

Υποζυγῶ.

Lucian. Amores. pag. 572. D.

* Υποθέλειον. III. 1522. H.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 491. E.

Plat. Tim. III. 61. D. ὑποθέλειον δὴ προ-
τερον θάτερον· τὰ δ' ὑστερον ὑποθέθεντα ἐπ' αὐτὸν
αὐτὸς.

Υποθεῶ.

Aristoph. Equit. γ. 1158. Υποθεῖν οὐκ
ἐῷ. Schol. Υποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, και ἐμ-
ποδῶν ἵστασθαι.

Xenoph. Κυνηγ. pag. 112. §. 8. 4. αἱ δὲ
ὑποθέουσιν, εἰς ἀμαρτάνουσιν.

* Υποθορυβέω. App. 146. E.

Thucyd. Hist. Lib. IV. pag. 256. 43. των
τε Ἀθηναίων τι ὑποθορυβησάντων ἐς τὸν Κλέωνα,
δc. Schol. μετὰ θορυβῶ ἐπιούτων.

Υποθρηνεῶ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 152. F.

Υποθρῶσκω.

Orph. Argonaut. γ. 736. Νερεΐδ' ὑπο-
θρῶσκεισι βορειάδῳ ἀντίον ἀρκίῃ δc.

Υποθυμίαμα.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 673. 10.
ἐπίθετες ἐπὶ τρύφῳ ἀμφοτέρως διαφανές, ἢ χρεῶ
ὑποθυμιάματι.

Υποθυμίας.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 674. D.
ἐκαλεῖν δὲ και οἷς περιέδεοντο τὸν τραχηλὸν γε-
φάνες, ὑποθυμιάδας, δc. Lege sequentia. .
678. D. . 688. B.

Υποθυμοσυνή.

Phaen. Lex. pag. 116. 2. Ἀρῶ, ὑποθυμο-
σύνῃσι τῆς Ἀθηνᾶς πεποίηκε τὴν Ἀργῶ, —
διὰ τὸ ὁ Ἀπολλωνίῳ φησιν Ἀθηνᾶς ὑποθυμο-
σύνῃσιν γενεσθαι αὐτήν.

* Υποῖαχω. App. 146. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 482. Anyt. Ψυχρὸν
δ' εὐκραεῖ κράνα ὑποῖαχει.

Υποῖω.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 441. A.
εἴχε δ' ἡ γυνὴ τὴν οἰκίαν κεκλήμεν πύθον
οἶνε λαθραίως ὑποῖσασα, δc.

* Υποῖνυμι, Sterb. Thes. II. 1198. F.

Υποῖδαλεος.

Hippocr. de Morb. pag. 479. 33. και ἡ
χροὴ μελαινα, και ὑποῖδαλῆ. . 537. 34. και
ὁ ἀνθρώπῳ εὐθὺς μελας γινέσθαι και ὑποῖδαλέος.

Υποῖδαω.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 137. C. και
κοιλίας ὑποῖδεσι χολωδίας και ἀκρασίας ἢ
καλᾶξῆρες ἴσχωσιν, δc. . 262. 11.

Υποῖκιζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 310. Lull. ἀλλὰ τὴν
βῶλον ὑπωκίσας.

Υποικοδομεῶ.

Lucian. Quom. Hist. scrib. pag. 347. D.
ὁ μὲν, ὅπλα ἐπισκευάζων, — ὁ δὲ, ὑποικοδο-
μῶν τὰ τεῖχος, δc.

Υποῖμωζω.

Lucian. de Merc. conduct. pag. 252. C.
και σιωπῇ ἀνεχεσθαι, ὑποῖμωζοῖα, και ἀμέ-
λεμενον.

Υποῖσχανω.

Apoll. Rhod. Arg. III. γ. 120. Μαργῶ
ερως λαίῃς ὑποῖσχανε χεῖρ' αἰδῶ, δc.

Υποῖσχομαι.

Apoll. Rhod. Arg. IV. γ. 169. Λεπταλέῳ
ἐάνῳ ὑποῖσχεῖται.

Υποκαθίζω.

Dion. Hal. I. 585. 1. ἀλλὰ και λοχὸν
τινα ὑποκαθίσταντες ἐν ὕλαις ἐπιλεξιῶν ἀν-
δρῶν, δc.

Xenoph.

Xenoph. Gr. Hist. Lib. VII. pag. 462. 5.
της νυκτός ὑπεκαθίζοντο ὑπ' αὐτῷ τῷ τείχει, &c.

Υποκακχέω.

Dem. Phal. de Elocut. §. 142. pag. 89.
Πτερυγῶν δ' ὑποκακχέω λιθύραν αοιδαν.

Υποκαμνω.

Aristoph. Thesm. §. 412. Schol. Κάμνειν.
ἀνὴρ τε ὑποκάμνειν.

Υποκαρῶδης.

Hippocr. Prædict. pag. 81. A. 159. F.
Αἱ πυκναὶ ὑποκαρῶδεις ἀφωνίαι ξυσᾶσαι, φθινώδεα προσημαίνουσι.

Υποκαλαβαλλω.

Aristoph. Nub. §. 335. Schol. Biset. και
καλακεραυνωθείς ὑπο τῆς Διὸς τῇ Σικελικῇ Αἴλῃ
ὑποκαλαβηθῆναι μυθεύεται.

Υποκαλάβασις.

Eustath. in Odyss. A. pag. 35. 20. Οἷα δὲ
ὑποκαλάβασιν εἰς εὐτέλειαν, εὐτακίον.

Υποκαλακλίσις.

Heliod. Æthiop. Lib. X. pag. 494. 17.
Plut. de Adulat. &c. pag. 58. D. ὧ και
μαλιστα δὲ τὰς τοιαύτας ὑποκαλακλίσεις και
αναχωρησεις αὐτῶν ἐξελέγχειν, &c.

Υποκαλαλιπω.

Hippocr. Prædict. pag. 102. 3. f. και
μνημόσυνον ὑποκαλαλιπεῖν.

Υποκαλαμενω.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Δ. pag. 272. 1.
αὐτοὶ δ' ἐν ἀρβόλεσσιν χωρὰ ὑποκαλαμένειν.

Υποκαλασκευαζω.

Clem. Alex. Pædag. pag. 131. 26.
Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 749. 10. f.
ὑποκαλασκευάζουσα. Lib. XVI. pag. 785.
§. 2. 7. f. ὑποκαλεσκευάζει.

Dem. Phal. de Elocut. pag. 133. §. 232.
1. δὲ γὰρ ὑποκαλεσκευασθαι πῶς μαλλον του
διαλόγου τὴν ἐπισολήν.

* Υποκαλορευτῶ. II. 1482. E.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 480. B.

Υποκενωω.

Hippocr. Prænot. pag. 45. 33. ἄμεινον δὲ
και τὴν κοιλίην ὑποκενώσαντα χειρουργίῃ χρῆ-
σθαι. 85. E. ὑποκεκνωμένον. 385. 54.
ὑποκενώσας. 543. II. ταχὰ γὰρ ἂν και εἰως
ὑποκενωθῇ ἢ κόπρῳ.

Υποκερχαλεον.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1215. A.
και ασθμα και ὑποκερχαλέον περὶ στήθεα και
ἀρτηρίας.

Υποκεφάλαιον.

Hippocr. de Articulis. pag. 798. A. ἐπὶ
σκύτινον ὑποκεφάλαιον ὡς πλεῖρες αἶον, &c. 813. G.

Υποκηρος.

Hippocr. de Morbo sacro. pag. 303. 30.
το ὑποκηρότατον. Vide Foes. Oeconom. pag.
384. col. 2.

Υποκιθαρίζω.

Hom. Iliad. Σ. §. 570. Schol.

Υποκινδυνευω.

Plut. Pelopid. II. 198. 4. f.

Υποκλαζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 595. Ep. 2. 1. ὁ δὲ
τρίῳ ἀρχεῖται ἤδη Λυχνῷ ὑποκλάζειν, &c.

Υποκλαιω.

Æschyl. Agam. §. 69.

Eustath. in Iliad. A. pag. 87. 50. και
μινύρω και μινυρίζω το ὑποκλαίω.

Υποκλινής.

Æschyl. Pers. §. 21. Schol. ὑποχοὶ δὲ και
ὑποκλινεῖς και ὑποβέβημένοι μετὰ βασιλεῖ, &c.

Υποκοιλαινω.

Joseph. Ant. Lib. III. pag. 155. 3.

Υποκολακευω.

E Polyb. Hist. Lib. VI. pag. 647. 7. f.
ὑποκολακευόμενοι και ραθυμουῖες τρεπώλαι
πρὸς ὑβριν, &c.

Υποκοπρος.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1132. H.
διαχώρησις γλισχρόχολος. ὑπόκοπρος.

Υποκρημνῶ.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 953. C.
κείται δ' ὑπόκρημνός ὁ τοπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς
ισθμῆς, — το ἀπὸ τῆς Αλεξανδρείας — μεχρι
τῆς ὑποκρήμνης πενήκοντα εἰσι σταδιοί. 954. B.

Υποκρήνηριδιον.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 210. C. ἀνά-
θημα Αλυατῆς ἔστι Ἡροδότῳ μνημονεύει ὑπο-
κρήνηριδιον αὐτοῦ καλῶν. Vide Casaub. Ani-
madv. ad locum, col. 368. 54.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 103.

Υποκρισία.

Υποκρισία.

Anth. Ep. Gr. pag. 502. *Ep.* 5. ult. φευ
θείης ἀνδρὸς ὑποκρισίης.

Υποκριτήρ.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 563. E.
ex *Hermia*. Ἀκασαί' ὧ ἑοάκες ἐμποροὶ λήρῃ,
Λόφων ὑποκριτήρες, &c.

Υποκρῶζω.

Lucian. Mort. Dial. pag. 120. B. και
μύχιον τι καθαπερ ἐξ ὧς νεοτῆς ἀλελης ὑπο-
κρῶζων, &c.

Υποκυμαινω.

Heliod. Æthiop. Lib. III. pag. 134. 8.
ὥμοις τε και νώτοις ὑπεκύμαινε.

Υποκυρῶ.

Dion. Halicarn. I. 90. 22.

Υποκυφώνιον.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 98. 6.

Υπολαμψας.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 536. E.
και καλῖειδεν δια τινων ὑπολαμπάδων τες Αι-
γυπτιες παρὰ τον πόλεμον ἀριστοποιεμένες &c.
Vide *Casaub. Animadv.* c. 846. 36.

Υπολαπαρῶ.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 988. H.
φλεῖμονή ὑπολάπαρῶ εκ τε εισω μέρεσιν.
1133. C.

Υπολεθειῶ.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 118. G.

Υπολεπῖος.

Lucian. Philopseud. pag. 842. C. Παγ-
κράτην, εφη, λείεις — πρόχειλον, ὑπόλεπῖον
τα σκέλη.

Υποληῖω.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 40. 5. φιλο-
τιμότερον δε, φερεις ακμη, και ἦρῶ ὑπολήσειῶ
και ὑπολάμπονῶ, και ἦρῶ ὑπανθῆνῶ.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 958. D.
αἱ δ' αἰμορῥαγίαι ὑπέληθον.

Υποληνις.

Callim. Hym. in Dian. v. 166. Εν δε
χρυσείας ὑποληνίδας ἐπλησαντο ὕδασι, &c.
Schol. Πυέλεις. Vide Not.

Υποληξίς.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 491. E.

Υποληπῖον.

Plat. Tim. III. 49. A. τινα εν εχον δυνα-
μιν και φυσιν αὖτο ὑποληπῖον;

Diod. Sic. Bibl. pag. 296. 35. διο και τε
μεν ζῆν; την φυσιν αἰλιαν ὑποληπῖον, τε δε κα-
λῶς ζῆν, την εκ των γραμμάτων συσκευμενην
παιδείαν.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1081. B. την
ὀρφανίαν ε' συμφοραν ὑποληπῖον, αλλα δοξης
ὑπόθεσιν, &c.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 432. 4.

Υποληπῖκῶ.

Marc. Ant. de Reb. suis. Lib. III. §. 9.
pag. 83. Την ὑποληπῖκὴν δυναμιν σέβει.

Υποληπῖκως.

Marc. Ant. de Reb. suis, pag. 213. 2.

* *Υπολιθῶ.* II. 708. F.

Lucian. Timon. pag. 42. ult. ὁ Τιμων
εἰσι σκαπῖει πλεσιόν ορεινον, και ὑπόλιθον
γῆδιον.

Υπολιπαινω.

Hippocr. de Liquid. Ufu. pag. 426. 24.
τοισι μεν αηθεσι ὑπολιπαίνονται

Υπολισθαίνω.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 160. 1.
Joseph. de Bello. pag. 244. §. 34. 8. f.
θλιβομενοι γαρ εν τοις γενωποῖς, και κατὰ του
πρανῆς ὑπολισθαίνοντες, &c.

Ælian. Var. Hist. Lib. II. Cap. 35. pag.
161. *Gorgias* κατ' ολιθον εις υπνον ὑπολισθαί-
νων ἐκείῳ.

* *Υπολισπῶ.* App. 148. B.

Aristoph. Equit. v. 1365. Vide Schol.

* *Υπολιχνῶ.* II. 674. D.

Lucian. Icarom. pag. 739. ult.

Υπολοῖεω.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 214. 9. πα-
ρα δε Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ, ὑπολοεῖν.

Υπολοῖσμοῦ.

Joseph. Ant. Lib. XV. pag. 771. §. 3.
13. μηδενα τε κατὰ την οικειαν ηδονην ζῆν ὑπο-
λοῖσμον ποιέμενῶ.

Υπολοῖζῶ.

Eustath. in Iliad. K. pag. 724. 37. διο και
ὁ Οδυσσευς ὑποδεδιῶς ισως δια το ρηθεν ὑπό-
λοζον, &c.

Υπολωφω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. 17.

Υπομαινομαι.

*Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 352. 36. κα-
λέεσι δε αὐτας ὑπομαινομένους.*

Υπομακρῶ.

*Aristoph. Pac. ῥ. 1242. Επεὶ' ανωθεν
ραβδον ενθεις ὑπόμακρον, &c.*

Hippocr. Prædiſt. pag. 80. B.

Υπομαλακίζω.

*Xenoph. de Cyri Exp. Lib. II. pag. 80.
§. 11. Αλλες δε τινες εφασαν λεγειν ὑπομαλα-
κίζομένους, &c.*

Υπομειων.

*Xenoph. Hist. Gr. Lib. III. pag. 158. §.
6. 4. αὐτοὶ μέντοι πασιν εφασαν συνειδέναι και
εἴλωσι και νεοδαμώδεσι, και τοις ὑπομείοσι, και
τοις περιόικοις.*

Υπομελανδρυωδης.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 121. B.

Υπομεμψιμοιρῶ.

*Cic. ad Attic. Lib. VI. Epist. I. pag.
907. Appius enim ad me ex itinere bis,
terve ὑπομεμψιμοίρους litteras miserat, &c.*

Υπομενεῖον.

Plat. de Leg. II. 770. E.

*Polyb. Hist. Lib. III. pag. 364. 7. f. οἶαν
γ' απαξ κριθῆ, ὅτι ἂν ἡ πάσχειν πάντων των
δοκύνων ειναι δεινῶν, ὑπομενεῖον.*

Υπομηκαομαι.

*Æschyl. apud Strab. Geogr. pag. 721. C.
Ταυρόφθογοι δ' ὑπομηκῶναι &c.*

Υπομονηλικῶ. II. 882. D.

*Hippocr. de decenti Habitu. pag. 22. 3. f.
πρὸ τας τροφάς, εὐχρηστοι και αὐτάρκες·
ὑπομονηλικοὶ πρὸ καιρὸν πρὸ ὑπομονήν.*

*Aristoph. Acharn. ῥ. 963. Schol. Ταλαύ-
ρινῶ δε, ὑπομονηλικὸς, καρτερικὸς εν τη μαχη. .
Pac. ῥ. 240. Schol.*

*Eurip. Hec. ῥ. 775. Ω τλημων. Schol. ὦ
ὑπομονηλική εν τοις δεινοῖς. ἡ τον Πολυμηγορα
τλημονα και ὑπομονηλικὸν λεγει, δια το κερδῶ
ἀσβεῖα κοινωνήσαντα.*

Υπομονηλικως.

*Suid. Lex. I. 214. Ανθρωπίνως, ἀνι του
καρτερικῶς, ὑπομονηλικῶς. . pag. 220. Ἀνι-
χει. — Και αυθις· Αμελέηλους οὐλας κρυει
ανιχειν. ἀνι του ὑπομονηλικῶς εχειν.*

Υπομονηῶ.

Æschyl. Prometh. ῥ. 1062. Schol.

* Υπομοχθηρῶ. App. 148. F.

Lucian. Jup. Trag. pag. 698. A.

Υπομωρῶ.

Lucian. Icarom. pag. 739. ult.

Υπονενω.

*Orph. de Lap. ῥ. 9. pag. 194. τῷ μοι
πρόφρων ὑπόνευσον Ἑσπεσθαι.*

Υπονηχομαι.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 69. §. 97.

Υπονιγρώδης.

*Athen. Deipn. Lib. III. pag. 79. B. δυνα-
μεις δ' εχει των υῤων κολλωδεις τε και γλυ-
κειας, ὑπονιγρώδεις τε, και &c.*

Υπονοημα.

Hippocr. Prædiſt. pag. 84. G.

Υπονοηῖον.

*Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1131. B.
Αλλα μαλλον περι Ερεμῶν ἡ ζήτησις, ειη
της Τρωγλοδύτας ὑπονοηῖον λείεσθαι, — ειη
της Ἀραβας.*

Υπονομιῶ.

*Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 602. 8.
ἡ και Πομπήιον ἔς εχει μεθεντα ιδιωτεύειν ομοι-
ως ὑπονόμιον.*

Υπονοσεω.

*Lucian. de Merc. conduſt. pag. 259. C.
ὑπονοσῶντα. . 626. A. ὑπενόσει τοῖσ' αὐτῶν ἡδῃ,
και πονηρῶς εἶχεν, &c.*

*Hippocr. de Morb. pag. 514. 51. ὁ δε
σπλην ὑπονοσέων ἔλκει απο της κοιλης απο τε
ποῖου.*

Υπονυσάζω.

*Plat. Conviv. III. 223. C. οὐτε γαρ ἐξ
ἀρχῆς παραινεσθαι, ὑπονυσάζειν τε.*

Υπονωθεῶ.

Eustath. in Iliad. Proem. pag. 3. 9.

Υποξηραινω.

Lucophr. Alex. ῥ. 1424. Schol.

*Hippocr. de Morb. pag. 452. 17. ὑποξη-
ραίνειναι. . pag. 496. 32. ὑποξηραίνεισθαι.*

Υποξηρασια.

*Hippocr. de intern. Affeſt. pag. 543. 12.
ὑπὸ γαρ της ὑποξηρασίης των σπλιων ταυτα
πάσχει.*

* Υποξυρεω.

* Υποζυρεω. II. 1137. C.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 397. 47. και την κεφαλην υποζυρών.

Lucian. Tim. pag. 40. B. υποζυρημένον. 123. C. 341. D. υποζυρημένον.

Υποπαίζω.

Aristoph. Acharn. §. 331. Schol.

Eustath. in Odyſſ. A. pag. 63. 45. Αναξίλας δε ο κωμικος υποπαίζων προς ομοιοτητα τειρε, εφη. — υποπαίζειν δε εστι ερρεθη, &c.

Υποπαλαιω.

Lucian. Nero. pag. 1144. D. τεχνη μεν, ωσπερ οι υποπαλαιούσης, &c.

Υποπαραληρεω.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1210. D.

Υποπαρθενος.

Athen. Deirp. Lib. IV. pag. 133. A. ex *Aristoph.* — ητας υποπαρθενος αλμάδας, &c.

* Υποπαχυς. App. 149. E.

Hippocr. de Morb. pag. 461. 2. οκόαν δε το σιαλον υποπαχυ αρξωνται πύειν, &c. 970. B.

* Υποπεινω. III. 150. E.

Aristoph. Plut. §. 536.

* Υποπελιδνος. App. 149. E.

Hippocr. de Morb. pag. 452. 13. και γενηται υποπελιδνον. 557. ult. υποπελιδνον.

Υποπελιος.

Hippocr. Prædiſt. pag. 76. C. υποπέλια. 81. C. υποπέλιον. 210. 2. f. και το εκ τροφιώδε υποσασιν ισχον υποπέλιον, &c.

Υποπερδω.

Aristoph. Ran. §. 1129.

Υποπεριπλυνω.

Hippocr. Prædiſt. pag. 75. B. υποπεριπλυθείσα. Vide *Steph. Thes.* III. 401. G.

Υποπεριψυχω.

Hippocr. Prædiſt. pag. 73. E.

Υποπειάζω.

Eustath. in Odyſſ. A. pag. 32. 18.

Υποπειασμα.

Plat. Polit. II. 279. D. και των σκεπασμάτων, υποπειάσματα μεν, αλλα, περικαλύματα δε, εφερα.

* Υποπειρος. III. 258. A.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 92. 2. f. — Συρίην αρβιλωδεσσην τε και υποπειρον ευσαν.

* Υποπιμπρημι. III. 549. D.

Aristoph. Lysistr. §. 348.

Υποπλάσσω.

Aristoph. Vespr. §. 108. Υπο τοις ονυξικηρόν υποπεπλάσμενον.

Υποπλάσος.

Lycophr. Alex. §. 641. Schol.

Υποπλάγυς.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 185. A. Τα εν τοις σήθεσιν ερυθμαία υποπλάγεια, γινεται τοις τοιςοισιν ολέθρια.

Υποπληθω.

Plat. Phædr. III. 253. ult. γαρβαλισμού τε και ποθη κειρων υποπλησθη, &c.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 377. 21. και δε τεκνων αυται αι γυναϊκες υποπλησθησαν, &c.

Plut. de Prof. Virt. pag. 81. D. και υποπλησθείς ερυθμαίον.

Υποπλάς.

Plat. Critias. III. 115. E.

Υποπλάτος.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 218. A. ου γαρ πλεσία μνον, αλλα και υποπλουτον ην φησιν η χωρα.

Υποπομπη.

Æschyl. Pers. §. 58. υποπομπαις. Schol. προςροπαϊς.

Υποπορευομαι.

Plut. Timol. II. 123. 11.

Υποπρεσβυερος.

Athen. Deirp. Lib. XI. pag. 478. D. αλλα υποπρεσβύτεραι γραιες &c.

Υποπύχης.

Plut. Alex. IV. 23. 12. ακουισθείς μεν υπο την υποπύχίδα τε θωρακον εκ ετρώθη.

Υποπυθμενιος.

Athen. Deirp. Lib. XI. pag. 492. A.

Υποπυθμην.

Athen. Deirp. Lib. XI. pag. 492. A.

Υποπυίσκω.

Hippocr. de Cap. Vuln. pag. 910. H.

Υποπυκναζω.

Υποπυκνάζω.

Lucian. Lexiph. pag. 529. 2. f. εἶω δε,
— ἥδιον ἂν εὐζωροῖέμεν ὑποπυκνάζοιμι.

Υποπυρρος.

Hippocr. de Morb. pag. 487. 19. Ὑπόπυ-
ρρος και ισχνος, και τες οφθαλμος ὑπόχλωρος
γινέται.

Υποπωλος.

Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 540. B.
ιππυς δε ξανθας πενήκοντα και εκατον, ὑποπώ-
λος τας πλείστας.

Υπορεῖχω.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 119. G.

Υπορθω.

Hom. Odyss. θ. γ. 66. Schol.

Υπορθριος.

Anacreon. Od. 12. pag. 42. γ. 204. Τι
μεν καλῶν ονειρων, Ὑπορθρίαισι Φωναίς, Αφήρ-
πασας Βάθυλλον;

Υποριπίζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 54. *Paul. Silent.* γ.
5. γυιοβορον γαρ Πυρ ὑποριπίζει, θυμον ἐφελ-
κομένη.

Υποροφος.

Eurip. Orest. γ. 147. Ἰδ' ἀτρεμαίαν ως
ὑπόροφον Φερω βοάν. Vide Schol. et *Steph.*
Thef. I. 1253. H.

Υπορξαπιζω.

Dion. Halicarn. II. 23. 30.

Υπορραπτω.

Eurip. Alcest. γ. 537. Ως δη τι δράσων
τόνδ' ὑπορράπτεις λοδον;

Joseph. Ant. pag. 841. §. 7. 26.

Υπορραχίς.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 220. 3. f.
ὑπορράχίς δε ἐστίν, ἡ μεχρι οσφυος κοιλότης.

Υπορροιζω.

Theocr. Idyll. A. γ. 7. Schol.

Plut. de Socrat. Genio. pag. 590. C. οι-
εσθαι δε ταύταις τον αιθερα κύκλω φερομενας
ὑπορροιζειν.

Υπορρυεω.

Æl. Aristid. Orat. I. 3. 3. f. και παλιν
εκ της θαλαττης κατ' αλλες αφανεις τοπες εις
την γην ὑπορρυήσεσθαι, &c.

* Ὑπορρυτις. *App.* 150. B.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 956. C.
ὑπορρύσεις εκ εδωκαν αυταις, &c. . 960. C.

Υπορχησις.

Aristoph. Ran. γ. 924. Schol.

Υποσαλῆς.

Just. Mart. Dial. pag. 245. 23. οὐως
και τοις απο τε υμετερε λαε, ἡ ὑποσαγῆς
ὄντος, &c.

* Ὑποσαθρος. *App.* 150. C.

Lucian. Mort. Dial. pag. 123. D. μι-
κρον μεν υμιν, ως ὁρᾶτε, το σκαφίδιον και ὑπό-
σαθρον ἐστίν, &c. . 257. A. χιλιώνιον ὑπόσαθρον,
&c. . 883. B. . 1018. D.

Υποσairω.

Aristoph. Pac. γ. 481. Schol.

Υποσαπρος.

Hippocr. Prænot. pag. 41. 11. πασαι δε
αἱ ὑπόσαπροι και δυσώδεες οσμαι, &c. . pag.
531. 20.

Υποσημασια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1394.

Υποσημειωσις.

Jamb. de Vit. Pythag. pag. 87. 2. f.

Υποσιῶω.

Æschin. de falsa Legat. pag. 269. A. εν
δε τεύχοις, ως εοικεν, εἶω διαφανης ἦν, εκ ὑποσι-
γῶν, αλλα συνάδων, &c.

Υποσιδῆρος.

Plat. de Rep. II. 415. B.

Υποσκαμδρος.

Lycophr. Alex. γ. 96. Schol.

Υποσκαφισμος.

Plut. Sympos. pag. 693. D. & γαρ μονον
ὑποσκαφισμοὶ και διαλήσεις, &c.

Υποσκαφιοκαρτος.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 47. E. Vide
Casaub. Animadv. col. 97. 38.

Υποσκεπτομαι.

Hipp. Prænot. pag. 44. 38. ὑποσκεπέ-
σθαι χρη αιματιος ρηξιν δια ῥινῶν. . 45. 46. .
99. B. . 102. A.

Υποσκιασις.

Hippocr. Epist. pag. 1275. 33.

Υποσκληρῶ.

Υποσκληρῶ.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 552. 5. πελιδνόν εστιν αὖτε το σῶμα καὶ ὑπόσκληρον.

Lucian. de Mercede conduct. pag. 251. C. ἡ φατρία τις ὑπόσκληρῶ, &c.

Υποσόφος.

Philostr. de Vit. Apollon. pag. 331. 11. ὑπόσοφοι — ὑποσόφους δὲ ζωγραφίαν, &c.

Υποσπληνίζω.

Aristoph. Plut. γ. 1082. Schol.

Υποσπληνῶ.

Hippocr. de Humor. pag. 50. 20. καὶ ἦν το θερμὸν χολώδες γενήσθαι, καὶ αὐξήθην ἐκκαταλειφθῆναι, καὶ ὑπόσπληνοι.

Υποσαζω.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 151. G. Ἐπὶ κωφώσσει καὶ νωθρίῃ ἐκ ξινῶν ὑποσάζειν, ἐχει τι δύσκολον.

Υποσαθμη.

Hippocr. de Vict. Rat. pag. 356. 37. σάσιμον δὲ, οἷον οὖν ἐχει τὴν ὑποσαθμὴν τῆς τροφῆς. . 513. 1.

Diod. Sic. Bibl. pag. 124. 16. παλαιῶν δ' οἰκιῶν ἐχει λιθίνας ὑποσαθμάς, &c.

Plat. Phaed. I. 109. C.

Υποσαθμῖς.

Suid. Lex. III. 559. ὑποσαθμῖς, καὶ ὑποσαθμῖς. τρυγίας.

* *Υποσαλῶ.* I. 1800. B.

Eurip. Antig. γ. 4. pag. 452.

* *Υποσενάζω.* III. 1013. E.

Soph. Aj. γ. 323. ὑπεσέναζε ταυρῶν ὡς μυκώμεν. . γ. 1023. ὑπεσέναζον. Schol. ἰσως ἢ σὺγχως ἐσέναζε δεδοικώς τῆς ἐχθρῆς.

Lucian. Toxar. pag. 618. D. καὶ μέλας τῶν λοφῶν ἐλεεινῶς ὑποσενάζει, &c.

* *Υποσηρίζω.* I. 1811. F.

Lucian. Quom. Hist. pag. 347. D. ὑποσηρίζων. . 386. A. ὑποσηρίζαμεν. . 391. C.

* *Υποσιμῶ.* III. 1035. G.

Soph. Oed. Tyr. γ. 630. Schol.

* *Υποσιζω.* III. 1035. G.

Soph. Oed. Tyr. γ. 791. Schol.

Thucyd. Hist. Lib. II. pag. 119. 1. οὐκ ἀπόνως ἡμῖν &c. Schol. τινες εἰς τὸ ἐκ ἀπόνως ὑποσιζέσσι.

* *Υποσιλβῶ.* III. 1037. F.

Lucian. Marin. Dial. pag. 111. A. ὑποσιλβήσης. . 730. D. καὶ ὁ Ὀκείαν. ἡρέμα πρὸς τὸν ἡλιον ὑποσίλβων, &c.

Υποσολίζω.

Plut. de Superstit. pag. 169. B.

Υποσραβευω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 905. 9. f. δύο δὲ, [sc. τελε] αὐτὰ καὶ πρότερον ὑπεσρατευμένα αὐτῶν, πρὸς τὰ αὐτὰ ἦν.

Υποσραβοφυλάξ.

Strab. Geogr. Lib. XII. pag. 851. A.

Υποσρεπιδον.

Suid. Lex. I. 290. Ἀποπορευία. — αὐτὴ τὴν ἐπανακλίεον, ὑποσρεπιδον. . *Phau. Lex.* pag. 109. 2. Ἀποπορευιδον, &c.

Υποσροφώδης.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 385. 41. 1027. D. τὰ ἐκκαταλιμπανόμενα μέλα κρῖσιν ὑποσροφώδεα.

Υποσυλῶ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 31. 29. — καθ' αὐτὸς οἶκον ὑπαρχεῖν ὑπόσυλον, &c.

Υποσυλχυνω.

Joseph. Ant. Lib. XVI. pag. 795. 10. f. καὶ συνεχῆς εἰς τὸν Ἡρώδην ἀπεβλεπεν, ὁρῶν κακείνον ὑποσυλχυνόμενον.

Υποσυλχυνω.

Lucian. Pseudolog. pag. 1116. A. καὶ ταῦτα ἰσως μὲν ὑποσυλχύνει, ἰσως δὲ καὶ ἀκριβέσταται παρὰ τισι.

Υποσυμβολον.

Plut. Sympos. pag. 673. B.

Υποσυρίζω.

Aeschyl. Prometh. γ. 125. αἰθῆρ δ' ἐλαφραῖς πτερυγῶν ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1220. H. ἀρτερίῃ ὑπεσύριζε ῥεγχεῖς. . 1277. 41. ὑποσυρίζοντες.

Υποσυχνῶ.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 979. E.

Υποσφραγίς.

Hesych. Lex. pag. 756. 1. Περίσφραγῶς, ὁ τῆς ὑποσφραγίδος τοπος. Hinc corrigas *Phavorinum*, in *Lex.* pag. 596. 2. in Voce Περίσφραγῶς.

Υποσχετικόν.

Phan. Lex. pag. 624. 2. Προδοσίκομπόν, ὁ ὑποσχετικός, &c. . *Suid. Lex.* III. 180.

Υποσώζω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 131. B.

Υπολαΐς.

Dion. Hal. I. 5. 3. και μήτε αχθεσθαι τη ὑπολάξει καὶ το εἶκος γινόμενη.

Υπολλω.

Apoll. Rhod. Arg. II. 83. βρυχή δ' ὑπέλλει' ὀδόντων Ασπετό.

Υποήρεω.

Apoll. Rhod. Arg. II. 321. Schol.

Υποήρησις.

Suid. Lex. I. 519. Δεκάπες σημαί. —
 εδ' ὑποήρησεως κσης αἰτίας, ἐφ' οἷς &c. Cl.
Casaub. legit, εδέπω τηρήσεως ἔσης ἐτέρας,
 ἀφ' ἧς &c. Vide *Animadv. ad Athen. Deipn.* col. 425. 60. ubi correxit Schol.
 ad *Aristoph. Eccles.* 648.

Υπομησσω.

Apoll. Rhod. Arg. IV. 328.

Υποονθορυζω. App. 119. H.

Lucian. Nekom. pag. 160. I. ab Auctore citatur, cui Exemplo addas, pag. 251. C. . 275. A. . 745. A. . 1043. A. και αλλα πρὸς τον καιρον ευφοχα και χαριεντα ὑποονθορύζοντες.

Υποραυλόν.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1207. E. γλωσσα εκ τε υπνε ει μη διακλύσαιτο ὑπότραυλόν υπο ξηρότητός, &c.

Υποραχυνω.

Dion. Halicarn. II. 43. 26.

* Υπορίβω. III. 1341. G.

Hippocr. de Genitura. pag. 231. 46.

Υπορίζω.

Anth. Ep. Gr. pag. 99. Adespot. Λεπτόν ὑπορίζεσα.

Υποροπιασμος.

Hippocr. Aphorism. pag. 1250. F. οἱ δε μη εἰως γινόμενοι, [sc. sudores] πονον σημαίνεσι και μήκον νοση, και ὑποροπιασμός.

Υποροπικόν.

Hippocr. Coac. Praenot. pag. 128. F. Οκο-

σοισιν εκλειπυσιν οἱ πυρεῖοι μη κατὰ κρισίμης, ὑποροπικόν.

Υποροχόν.

Lycophr. Alex. 290. Schol.

Diod. Sic. Bibl. pag. 758. 23. ὑπότροχον δε πασαν τροχοῖς σφεροῖς τετλαρσιν, &c.

Υπορωῶ.

Athen. Deipn. Lib. II. pag. 54. E. e *Xenophane.* Παρ πυρι χρη τοιαυτα λείπειν — Πινοντα γλυκυν οινον, ὑπορώδον' ἐρεβίνθας.

Υποτοβέω.

Æschyl. Prom. 576. ὑπὸ δε κηρόπλαστον ὀτοβεῖ δοναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νομον. Schol. β. ὁ εν ταις οπαις παρακειμενου εχων κηρόν ὑπηχεῖ αὐλός.

Υπερβικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 757. 16.

Υποφασίς.

Hippocr. Praenot. pag. 37. 24. σκοπεῖν δε χρη και τας ὑποφασίας των οφθαλμων εν τοισιν υπνοισιν, &c.

Υποφαίς.

Pind. Pyth. B. 140. διαβολιαν ὑποφάτιες, &c. Schol. ὑποφάτιες δε, αἷτε τε, ερμηνεύται, και διάβολοι.

Υποφauλόν.

Hippocr. de Fractis. pag. 756. F.

Υποφειδομαι.

Lucian. de Morte Peregr. pag. 994. D. και τας τριχας ἐίλλητο, ὑποφειδόμενον μη πανυ ἔλκειν.

Plut. Alex. IV. 41. 11. τοις δε Ελλησι μερίως και ὑποφειδόμενον εαυτον ἐξεθείαζεν.

Xenoph. de Cyri Exp. pag. 187. 4. f.

Υποφνήις.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 590. E.

Υποφθονως.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. VII. pag. 447. §. 15. Οἱ μεν δη Θηβαιοι δια ταυτα ὑποφθόνως και εκείφι φιλικῶς εἶχον πρὸς τες Αρκάδας.

Υποφλέω.

Anthol. Ep. Gr. pag. 493. *Marian.* 2. Αὐτὸν ὑποφλέξας λαμπαδι καλον υδωρ.

Υποφλοισβόν.

Orph. Hym. de Lap. Coral. 13. pag. 224. Αὐτὴ δ' εν βενθεσσιν ὑποφλοίσβοιο θαλάσσης Νήχεται, &c.

Υποφραδμοσυνη.

Υποφραδμοσυνη.

Hesiod. Θεογ. γ. 658. Σῆς δ' ὑποφραδμο-
σύνησιν ἀπο ζοφρ ηεροενῶ — Ἠλύθομεν, &c.

Υποφρασσω.

Aeschyl. *Perf.* γ. 353. Schol.

Υποφρισσω.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 263. E. ex
Euphorione. Δωρυφόροι καλεοῦνται ὑποφρίσ-
σοντες ἀνακίας.

Υποφριττω.

Lucian. *pro Imagin.* pag. 602. A. καὶ
ὑπέφριττε μέλαζυ ἀναλινωσκομένων, &c. . 988.
C. ὑπέφριξεν. . 1006. C. ὑποφρίττοντες.

* Υποφρυῖσθαι. App. 152. C.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 625. E.

Υποφυγή.

Joseph. *Ant.* Lib. VIII. pag. 433. 19.
καὶ τὰ ἀλση πρὸ — θέρεις ὑποφυγὴν καὶ
σκέπην εἶναι τοῖς σώμασιν.

Υποφωσκω.

Diod. Sic. Bibl. pag. 340. 30. οἱ μὲν οὖν
Συρακῆσιοι τῆς ἡμέρας ὑποφωσκέσης ἀπεσι-
λαν &c. . 391. 42.

Υποχαλεπαινω.

Soph. *Oed. Col.* γ. 118. Schol.

Υποχαλινιδιον.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 130. 2. f.
Εἰς δὲ ἵππικα ὄργανα, σειραλωεὺς, ῥυλαλωεὺς,
κενῆρον, μύψ, ὑποχαλινιδία, ἥνια. Vide Not.

Υποχαλινιδιος.

Xenoph. περὶ ἵππ. Cap. 7. §. 1. 4. pag.
25. πρῶτον μὲν τοῖσιν τὸν ῥυλαλωεῖα χρη ἐκ
τῆς ὑποχαλινιδίας [sc. ἥνιας] — ἤρημένον &c.

Ita forte *J. Poll. Onom.* Lib. I. pag.
131. 1. si modo legamus cum Cl. *Jun-*
germ. Not. 98. ὑποχαλινιδία ἥνια, fine Com-
mate.

Υποχευμα.

Pind. Pyth. E. γ. 134. ὑμνων θ' ὑποχεύ-
μασιν, &c. Cl. Schmidt legit ὑπὸ χευμάτων.
Vide ejus Notam, pag. 254 col. 2.

Υποχλοῦ.

Callim. Hym. in Del. γ. 80. καὶ ὑπόχλοον
εἶσχε παρειήν, &c.

Υποχορηῖω.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 419. C.

καὶ ὑποχορηεῖ τῇ Ρωμῇ — ἕκαστα &c.

Υποχορηῖα.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 359. A. θαν-
μαστὴν παρέχει τὴν ὑποχορηγίαν.

Υποχρεμπιόμαι.

Hippocr. de Morb. pag. 470. 31. ἐν δὲ
ὑπολαβῇ ὑποχρεμπάμεν &c. καὶ ἀποκαθαρθεῖς,
ὕλης γίνεσθαι. . 492. 52.

Υποχρεῖζω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 516. A.

* Υποχρω. IV. 504. F.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 186. 29.
Περσέων δὲ τοῖσι παρέεισι ἀπισίῃ πολλὴ ὑπε-
κέχυο, &c.

* Υποψαμμῶ. App. 152. E.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 92. 4. f. τὴν
δὲ Λιβύην ἰδμεν ἐρυθρόερην τε γῆν καὶ ὑποψαμ-
μόερην.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. III. pag. 149.
7. καὶ λιμνὴ πλεον ἢ ἑαδίκ, ὑπόψαμμῶ, &c.

Υποψαρῶ.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 248. B.

Υποψαφαρῶ.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 218. E.

Υποψευδομαι.

Eustath. in Odys. α. pag. 827. 1.

Υποψιασικως.

Aristoph. Vesp. γ. 641. Schol. Εἰρηλαί δὲ
[Παροιμία] ἐπὶ τῶν ὑποψιασικῶς διακειμένων
πρὸ τα μελλούσα κακά.

Υπ'ιασεον.

Xenoph. περὶ ἵππ. pag. 33. §. 8. 4. καὶ
εαυτοῦ ὑπ'ιασεόν, &c.

* Υπωμοσια. II. 1300. B.

Demosth. de Coronâ. pag. 327. C.

Υπωροφῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 110. *Antipatr.* Ἡδὴ
δὲ πλάσσει μὲν ὑπώροφα γυρὰ χελιδὼν Οἰ-
κία, &c.

Υπωχεῖ.

Hippocr. de intern. Affect. pag. 534. 1.
τό, τε σωμα ὑπωχεῖ. . 551. 14.

Lucian. Charon. pag. 173. C. . 621. A.

Υσμινη.

Hom. Iliad. B. γ. 40. ὑσμίνης. Schol. μά-
χας. .

χας. . ψ. 477. Υσμίνηνδ'. Schol. Εἰς τὴν μάχην.

Apoll. Rhod. Arg. II. ψ. 988.

Anth. Ep. Gr. pag. 105. *Zosim.* Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι καὶ ἐν γονοενίῃ κυδοιμῷ &c.

Υσοριμαχέω.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 117. C. Vide *Casaub. Animadv.* col. 224. 10.

Υσεραλῆς.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 394. 29. γυναιξὶ δὲ το ἐπιπᾶν, πολεμικῶν, ἢ ἀνδράσιν, ὅςθ'. ὑσεραλγὲς γὰρ ἐστὶ.

Υσεροβᾶλεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1405.

Υσεροληπῶ.

Suid. Lex. III. 10. Παλινάγρετον. παλιν καὶ αὐθὶς ὑσερόληπτον.

Υσεροποῖνος.

Æschyl. Agam. ψ. 58. ὑσερόποινον πεμπει παραβᾶσιν ἐριννύν. . *Xoph.* ψ. 380.

Υσεροφθόρος.

Soph. Ant. ψ. 1086. ὑσεροφθόροι. Schol. αἱ ὑσερον μελλεσαι βλαψαι.

Eustath. in Iliad. I. pag. 675. 43.

Υσεροχρονέω.

Clem. Alex. Strom. Lib. VIII. pag. 932. 7. καὶ δύναται δὲ το αὐτο καὶ το αὐτο καὶ προχρονεῖν τῇ ὑλῇ καθο αἷον ἐστίν, ἀμα καὶ ὑσερεῖν καὶ ὑσεροχρονεῖν, καθο τῆς αἷας ἐστίν ἐρτον.

Υσερως.

Plat. Phædr. III. 260. ult.

Υφαλικός.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 284. 3. f.

Υφαντοδίνης.

Aristoph. Av. ψ. 943. Στάτων, ὅς ὑφαντοδίνην ἐσθῶ εὔπέπαι. Vide *Not. Cl. Kust.* pag. 193, ubi notat *Suidam*, in *Lex.* III. 568. legisse ὑφαντοδόνην, cui vero *Lectioni vulgatam præfert.*

Υφαπλω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 773. 38. ὑφῆπλωται. . *Odyss. A.* pag. 32. 19. ὑφαπλώσας.

Υφεκῆρον.

Xenoph. Lacedæm. Resp. pag. 85. 4. καὶ ταύταις τῆς ἀνανδρείας αἰτίαν ὑφεκῆρον.

Υφελκυω.

Plu. Alex. IV. 26. 4. f.

Υφεσπερος.

Anth. Ep. Gr. pag. 632. Κέρη τις μ' ἐφίλησεν ὑφεσπερα χεῖλεσιν ὑφροῖς.

Υφευμολοῖω.

Aristoph. Av. ψ. 181. Schol.

Υφηλιομανής.

Aristoph. Av. ψ. 1096. ὑφ' ἡλίω μανεῖς. Schol. *Biset.* Γραφεῖται καὶ μιᾷ λέξει, ὑφηλιομανής.

* Υφηνιοχέω. I. 1469. G.

Lucian. de Somnio. pag. 7. A. ἐπεὶ δὲ ἀνῆλθον, ἢ μὲν ἡλαυνε, καὶ ὑφηνιόχει.

Demosth. Orat. Amat. pag. 161. A.

Υφορμαω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 242. 7.

Υψηλοβάτω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1405.

Υψηλολογία.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 213. 2. f.

Υψηλονωῶς.

Æschyl. Prometh. ψ. 829. Schol.

Υψηλοτραχηλός.

Hesych. Lex. pag. 232. 1. 6. ὑψηλοτράχηλα, μέλειως ἐχούσα τὰς λόφους ἢ πύονας.

Υψηλοφρονία.

Phan. Lex. pag. 339. 1. 5. Rectius vero *Suidas*, in *Lex.* I. 782. Εὐροκοπίαις. ὑψηλοφρονίαις. Vide *Not. Cl. Kust.*

Υψηλοφώνος.

Soph. Elect. ψ. 244. Ed. *Oxon.* ἰσχευσα πῆρευγας Οξυγονων γόνων. Schol. ined. ad ψ. 241. ἀνὶ τε, γόνος ὑψηλοφώνος, &c.

Υψίβατος.

Soph. Aj. ψ. 1421. Ed. *Oxon.* ὑψίβατον. Schol. ὑψηλὴν βασιν ἐχούσα.

Pind. Nem. Od. I. ψ. 87. Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες, &c.

Υψιγεννῆος.

Æschyl. Eumen. ψ. 43. ἐλαίας θ' ὑψιγεννῆον κλάδον, &c.

Υψιδεσμός.

Orph. Hym. in Tenant. γον. ψ. 1. pag. 116. Ζεῦ πάτερ, ὑψιδεσμον πυραυγέα κοσμον ἐλαύνων, &c.

Υψιθρον.

Υψιθρον.

Pind. Nem. Od. Δ. 5. 105. Ελαμεν ὑψι-
θρόνων Μίαν Νηρείδων· *Isthm. Od. VI. 5. 23.*
Εγώ δ' ὑψιθρόνον Κλωθώ κασιγνήτας τε προσ-
εννέπω, &c. Schol. τιμίαν.

Phan. Lex. pag. 342. 2. Ζυγὸν παρ' Ο-
μηρῶ, — δύναται δὲ υψιζυγὸν εἶναι, καὶ ὁ υψη-
λὸν εἴ' ἐν ὑψιθρονὸν Βασιλεὺς, &c.

* Υψικελευθ.

Anth. Ep. Gr. pag. 170. 5. 3. Ψυχὴν
ὑψικέλευθον ἐλαφρίζειν ἀπο γαίης.

Υψικρημν.

Aeschyl. Prom. 5. 421. ὑψικρημνον. Schol.
β. το τραχὺ καὶ κρημνώδες.

Pind. Pyth. Od. A. 5. 152. Schol. ex
Aeschyl. Glauco. Ed. Stanl. pag. 639. col. 1.

Υψινεφης.

Pind. Olymp. Od. E. 5. 39. Σώτηρ ὑψινε-
φὲς Ζεῦ, &c. Schol. Αττικῶς ἀνι τε ὑψινεφὴς
Ζεῦ. οἷς σῶτηρ τυγχάνεις καὶ τῶν ἐν ὑψει νεφε-
λῶν κραίῃσιν τε λοφον καλοικεῖς τε Κρόνῳ. Sch.
Νεώλ. pag. 56. ἦεν ὁ τὴν διαίρειν ἀνω ἐπὶ τῶν
νεφελῶν ποιεῖμεν.

Υψιπαγης.

Anth. Ep. Gr. pag. 456. Theodor. 5. 6.
σενάχει δ' ὑψιπαγὴς Σιπυλῶ.

Υψιπεδος.

Pind. Isthm. Od. A. 5. 42. ἐν Αἰχαιοῖς ὑψί-
πεδον Θεράπνας οἰκεῶν ἔδῳ.

Υψιπολις.

Soph. Antig. 5. 376. ὑψίπολις. Schol. ὁ
ἐστίν, ἐν τῇ πόλει υψηλῶ.

* Υψιπυγος. III. 1771. H.

Soph. Oed. Tyr. 5. 885. ὧν νομοὶ πρόκειν-
ται ὑψίποδες γ' ἑρᾶν δι' αἰθερα τεκνωθέντες.

Υψιπρυμν.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 297. B. πλα-
τύφυλα δὲ ποιεῖσι, καὶ ὑψίπρυμνα καὶ ὑπόπρω-
ρα διὰ τὰς ἀμπώλεις, &c.

Υψιπυργος.

Soph. Trachin. 5. 357. Εὐρύλον θ' ἔλοι,
τήνθ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν·

Aeschyl. Eumen. 5. 690. καὶ πόλιν νεόπλ-
ολιν τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τόλῃ. . *Suppl.*
5. 102.

Eurip. Troad. 5. 376.

Υψιφρων.

Pind. Pyth. Od. B. 5. 94. καὶ ὑψιφρόνων
τὶν' ἔκαμψε Βροχῶν·

Υψοπρωγ.

Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 297. B. Vi-
de supra Υψιπρυμν.

Φ.

Φαβόλυπ.

App. 155. E.
Ristot. de Hist. Animal. I. 902. B.
ἱέρακες ἀμφω, ὁ τε φαβόλυπ, καὶ ὁ
σπιζίας.

Φαεσσιρρείθρον.

Orph. Argonaut. 5. 122. Vide Notam
Cl. *Eschbach. pag. 274.*

Φαιαξ.

Diod. Sic. Bibl. pag. 255. 42.

* Φαιδιμοσις. App. 155. H.

Hom. Iliad. N. 5. 686. Φαιδιμόεντες Επ-
ειοί, &c. Schol. Επιφανείς καὶ λαμπροὶ ταῖς
πράξεσι. Vide *Strab. Geogr. Lib. IX. pag.*
660. C.

VOL. II. N°. XXXI. 4.

Φαιδρονες.

Aeschyl. Agam. 5. 1238. καὶ κλείνασα Φαι-
δρόνες δικὴν αἵης λαθραία, &c.

Φαιδρυσμα.

Clem. Alex. Pædag. pag. 291. 26.

* Φαιδρως. App. 156. E.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. IV. pag. 310. 1.
Οἶδε γὰρ ὡς εἶω πρὸ αὐτὸν ἐχω, καὶ ὡς προ-
σθεν Φαιδρῶς βιοτεύων, νυνὶ διακείμαι ἐρημῶ-
ν, &c.

Φαινέσρα.

Plut. Quæst. Rom. pag. 273. B. Διὰ τι-
πυλὴν μίαν θυρίδα καλεῖσι, τὴν γὰρ Φαινέσραν
τελοῖ σημαίνειν, &c. Vide *Thef. Steph. I.*
1617. C. 7 R Φαι.

Φαιος. App. 155. H.

D. Laert. Menedem. pag. 364. 5. f.

Plut. Apophth. pag. 184. A. Θείς την πορ-
φύραν ὁ Αὐτοχθῆς, Φαῖδον ἱμάσιον ἀνέλαβε.

Plat. Tim. III. 68. C. Πυρρὸν δέ, ξανθου
τε καὶ Φαῖξ κρᾶσσει γίνεσθαι· Φαῖδον δέ, λευκου
τε καὶ μέλαν.

Φαισρος.

Lycophr. Alex. §. 334.

Φαιωχίτων.

Æschyl. Χοηφ. §. 1048. δμῶαί γυναῖκες,
αἶδε Γοργόνων δικήν Φαιωχίτῶνες, &c. Vide
Not. Cl. Stanl. pag. 831.

* Φαλαγγίης. App. 159. C.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 392. 17..
517. 10. ἀπεράσει τοῖς αὐτοῖς Φαλαγγίταις.

Dion. Hal. Ant. I. 213. 35, 38. προσ-
ενειμεν αὐτοῖς τοῖς πρώτοις τῶν Φαλαγγιῶν ογ-
δοηκονία λόχοις.

Φαλαγγίτικος.

E Polyb. Hist. Lib. XVII. pag. 1063.
24. τιθεῖς ἐναλλάξ, σημαίαν καὶ σπείραν Φα-
λαγγίτικὴν ἐν τοῖς πρώτοις Ῥωμαῖς ἀγῶσιν.

Φαλαγγομαχεῖω. App. 159. C.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. VI. pag. 469. 4.
Ἦν δέ τις αὐτῶν καὶ ὑπομένη, πῶς αἷμα δυνήσε-
ται ἵππομαχεῖν τε καὶ Φαλαγγομαχεῖν καὶ
πυρρομαχεῖν; Vide Auctorem.

Diod. Sic. Bibl. pag. 687. 10. συνεβη
καὶ τὰς περὶ εἴς ἐκαστον μὲν χρόνον Φαλαγγο-
μαχεῖν πρῶτον ἀλλήλους, &c.

Φαλαγγίας.

Lucian. Philopseud. pag. 834. C. συ δέ
εἴ τινα παρὰ τοῦ ὕδατος ἐπιρρέον εἶδες προγά-
σσορα, Φαλαγγίαν, &c.

Φαλαρισμος.

Cic. Epist. ad Att. Lib. VII. Epist. 12.
pag. 922. nam istum quidem, cujus Φαλα-
ρισμὸν times, omnia teterrimè facturum puto.

Φαληροθεν.

Plat. Conviv. III. 172. A. καὶ γὰρ εὐγυ-
χανον εἰς αὐτοὺς οἰκοθεν ἀνιῶν Φαληρόθεν.

Φαλλερινος.

Plut. de Sanit. tuendā. pag. 125. D.
ὥς ἡμῖν ἔτε οὖρον παρῶσαμένοις μελεμέλησεν,
ὥς ὕδατος ἀντὶ Φαλλερίνης ποτίσιν.

Φαλληφορία.

Plut. de Iside &c. pag. 355. E. τὴν τῶν
Παμυλίων ἐορτὴν αὐτῷ [Ὀσiriδι] τελεῖσθαι, Φαλ-
ληφορίοις ἐοικυῖαν.

* Φαλλοφορεῖω. App. 160. B.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 445. C.

* Φαλλοφορος. App. 160. B.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 622. C.

Φανερολογία.

Suicer. Thes. Eccles. II. 1412.

Φανεροποιεῖω.

Eurip. Hippolyt. §. 428. Schol.

Suid. Lex. I. 300. Αποφαίνει. Φανεροποιεῖ..
Phan. Lex. pag. 180. 1. Γνωρίσαι, Φανερο-
ποιῆσαι.. 277. 2. Ἐξείπω, Φανεροποιήσω.

Φανομηγίς.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 245. 7. f.

Φανομηγίς. Steph. Thes. II. 1644. D.
ubi citatur Plut. Num. &c. I. 167. 2. f.

Φανοπῆης.

Lycophr. Alex. §. 98. Schol. σαλάμβαι
δε, οἱ Φανόπῆαι, ἤτοι οἱ Φεγγῆται ἰδιωτικῶς, πα-
ρα τὸ σελας δι' αὐτῶν βαίνειν.

Φανοῆης.

Æl. Aristid. Orat. I. 7. 4.

Φαν[α]σιοδοκῆλαι.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1416.

Φαν[α]σιωπληκῶς.

Marc. Ant. de Reb. suis. pag. 6. 1.

Φαν[α]σιοσκοπῶς.

Aristoph. Vesp. §. 676. πῆλυλεύσας. Sch.
Πίτυλος καλεῖται, ἡ καλῶς ἐπὶ τῆς κώπης. καὶ
κλυπηγῆς, Φαν[α]σιοσκοπῶς.

Φαοῖος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 31. 9.

* Φαεργωδης. App. 160. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 20. 4.. 230. ult.
καλοῖται δ' αὐτοῖς τῶν ὀρνέων τὰς συνδένδρας καὶ
Φαεργωδῆας τοπὰς, &c.

* Φαεργωφορος. App. 160. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 584. Meleagr. Σιμαῖ
γελῶν, πῆλός τις, νῶτα Φαεργωφόρος.

Φαρμακικός.

Lycophr. Alex. §. 1138. Θρανοισι. Schol.
τοῖς κάπροις, τὰ γὰρ βάμματα Φαρμακικά.

Φαρμακίον.

Φαρμακίον.

Plut. de Auditione. pag. 43. B.

Φαρμακίτης.

Suid. Lex. I. 123. 2, 3.

Φαρμακομανίς.

Athen. Deipn. Lib. VI. p. 261. F. Αλεξ-
ανδριδης ὁ κωμωδιοποιός, ἐν Φαρμακομάνει, &c.

Φαρμακοποιεω.

Suid. Lex. I. 425. Βάψας — ἀπο τῶν
Φαρμακοποιούντων λέγεται γὰρ τὸ βάψας ποι-
ῆσω μέλαν.

Φαρμακοποιῖα.

Diog. Laert. Lib. VII. pag. 438. 2. f. —
αὐστηρὸν, παραπλησίως λεγόμενον τῷ αὐστηρῷ
οἴνῳ, ὃ πρὸς μὲν Φαρμακοποιῖαν χρῶνται, &c.

Φαρμακρός.

Lycophr. Alex. §. 61.

Φαρμακοφόρος.

Eustath. in Odys. A. pag. 54. 10. λείον-
τες, Φαρμακοφόρον ποιεῖ γενεσθαι αὐτὴν, ἵς.
Ἐφύραν.

Φαρμακίτηςιος.

Lycophr. Alex. §. 1138.

Φαρμακων. IV. 44. F.

Eustath. in Odys. A. pag. 54. 18.

Φαρμαξίς.

Plat. Phileb. II. 46. A. καὶ οὐα τοιαύτα,
ἐκ ἀλλῆς δεόμενα Φαρμάξεως.

Φαρός. I. 543. D.

Eurip. Phœn. §. 1088. Vide Not. Cl.
Barnes. — *Scholia* — Φάρος ὀνομα τοῦ
Φάρου δὲ τὸ ἱμάτιον, &c. . *Suppl.* §. 286.
Μήτηρ, τί κλαίεις, λέπ' ἐπ' ὀμμαῶν Φάρη
Βαλῶσα τῶν σῶν; *Herc. Fur.* §. 414. Χρυ-
σεόστολον Φάρου, &c.

Soph. Aj. §. 942. Φάρεϊ. . *Trachin.* §.
932. ὅρῳ δὲ τὴν γυναῖκα δαίμονις τοῖς Ἡρακλεί-
οις σφωλὰ βάλλουσαν Φάρη.

Aristoph. Thesm. §. 897. Φάρεϊ καλυπτή, &c.
Schol. Bourd. Φάρου δὲ σημαίνει τὸ ἱμα-
τίον, καὶ περιβολαῖον. Vide *Schol. Bifet.*

Etymolog. Magn. col. 788. 8.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 549. 15. f.
ἐξυφάνασα Ἀμηστρίς ἡ Ξερξέω γυνὴ Φάρου με-
γά τε καὶ ποικίλον καὶ θεῆς ἀξίον, διδοῖ Ξέρ-
ξῃ. . 1. 4. f.

Φαρρακία.

Dion. Hal. Ant. I. 92. 30. ἐκαλοῦν δὲ

τὰς ἱερεῖς οἱ παλαιοὶ γὰρ, Ρωμαϊκῇ προσηγο-
ρίᾳ περιλαμβάνοντες, Φαρράκια, ἐπὶ τῆς κοινω-
νίας τε Φαρρῶς, ὃ καλεῖται ἡμεῖς ζέαν. . 1. 43.

* Φαρυγέθρον. IV. 48. H.

Hippocr. de Anatom. pag. 915. H.

Φασγανεργός.

Æschyl. Chœph. §. 645. Πρὸς χαλκεύει δ'
αἷδα Φασγανεργός.

Φαίεον.

Plat. de Leg. II. 802. 2. f. . 898. C. .
Tim. III. 51. E. καὶ τῷ μὲν πάντᾳ ἀνδρὶ μέ-
χειν Φαίεον, τῷ δὲ, θεῷ, ἀνθρώπων δὲ γενέ-
σθαι, βραχὺ τι.

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 152. 11. f.

Lucian. Hermotim. pag. 317. D.

Φαίινικος.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1154. A.
ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τῆς Σεβεννυλικοῦ καὶ
Φαίινικῆς σωμαλῶς. Ἐοῖς ἐστὶ &c.

Φαυλεπιφαυλός.

Anth. Ep. Gr. pag. 244. Ep. 3. §. 4. Δὴ
ποῖε γίνονται Φαυλεπιφαυλότατοι.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 332. 34.

Φαυλίζω. IV. 50. G.

Xenoph. Memorab. Lib. I. pag. 55. 7. f.
a Cl. Steph. citatur, cui Exemplo addas,
Lib. IV. pag. 238. 5. f. τὰς τοῖς νομοῖς πε-
ριόμενες Φαυλίζων, &c.

Lucian. Cynic. pag. 1103. B. πῶς οὐ
— αἰτία μὲν, καὶ Φαυλίζεις τὸν βίον, &c.

* Φαυλοβίος. App. 162. B.

Aristoph. Ran. §. 425. Schol.

Φαυλοερημονώς.

J. Poll. Onom. Lib. VIII. §. 81.

Φαυλοίερος.

Plat. de Leg. II. 876. D. ἂ καὶ Φαυλο-
τέρως ἂν πεπαιδευμένοι δικασαὶ δυνάμειο καί-
δειν, &c.

* Φαυλέρως. App. 162. B.

Soph. Philoct. §. 35.

J. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 690. 1.
τὰς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίας, Φαυλουργές,
καὶ Ἀριστοφάνην λέγει.

Φαυσίβροτος.

Pind. Olymp. Z. §. 71. Τὸτε καὶ Φαυσί-
βροτος Δαίμων &c. *Schol. Neω.* pag. 90. ὁ
θεός ὁ Φῶς τοῖς ἀνθρώποις φέρων, &c.

Φαύ.

Φαψ.

Lycophr. Alex. ψ. 580. Οινόροπος Ζαρη-
κ^ς εκλονες φάβας, &c. Schol. φάψ ειδ^ς ορ-
νες, νυν δε τας Οινόροπας λείπει.

Aristot. de Hist. Animal. I. 902. ult.

Φεβραριος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 98. B.

Plut. Rom. I. 65. 9. δρᾶται γὰρ ἐν ἡμε-
ραις ἀποφρασι τοῦ Φευραρίε μην^ς, &c. .
Num. pag. 156. 7. πολλοὶ δὲ εἰσιν οἱ καὶ προ-
σέθηναι τῆς ὑπο Νεμᾶ τες μῆνας λείπει, τοῦ
τε Ἰανναρίου καὶ τοῦ Φεβρουάριον, &c. Vide
Quæst Rom. pag. 268. B. . 272. C.

Dion. Hal. Ant. I. 25. 45.

Φεγγίτης.

Lycophr. Alex. ψ. 98. Schol. σαλάμβαι
δε, οἱ φανόπλαι, ἤτοι οἱ φεγγίται. ἰδιωτικῶς,
παρα το σελας δι' αὐτῶν βαίνειν.

Φειδιππίδιον.

Aristoph. Nub. ψ. 80. Φειδιππίδη, Φειδιπ-
πίδιον. Schol.

Φειδίλειον. IV. 77. H.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 482. B.

Φειδίλιον. IV. 77. H.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 518. E.
ἀλλ^ς δε Συβαρίτης — κληθεὶς εἰς Φειδίτιον, &c.

Φειδώδος.

Aristoph. Plut. ψ. 237. Schol.

Φειδῶλως.

Aristoph. Lysistr. ψ. 227. Schol. Bisset.

Plat. de Rep. II. 559. D.

Φειδώνειος.

Pind. Olymp. IG. ψ. 28. Schol. Ἰππεία
δε ἔνθα, τὰ Φειδώνεια ἀγλεια ἀκυσέον, διὰ τὴν
κοιλότητά.

Φέλλια.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 18. pag. 123.
1. τὰ Φέλλια.

Suid. Lex. III. 590. Φελλά. Sed Phav.
Lex. pag. 729. 3. Φελλέα. Ita *Harpocrat.*
Lex. pag. 292. et *Etymol. Magn.* c. 790. 13.

Φέλλις.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 227. pag. 136.

Φενακισικος.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 361. 11.

Φενακισικως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 51.

Φερεγλαίης.

Orph. de Lap. Galact. ψ. 28. pag. 202.
Εξαπίνης μέλα τέκνα Φερεγλαγέες τελέθουσι.

Φερεκαρως.

Orph. Hym. in Lunam. ψ. 5. pag. 104.
Αυτῆϊρα, Φιλιππε, χρόνε μήτερ, Φερέκαρπε. .
In Terram, ψ. 3. pag. 122. . *In Curet.* ψ.
25. pag. 136. . *De Lap. Achate.* ψ. 12.
pag. 204.

Φερεκράλειος.

Aristoph. Nub. ψ. 563. Schol. . *Ran.* ψ.
1317. Schol. . *Equit.* ψ. 548. Schol.

* Φερετωνία. IV. 83. G.

Appian. Alex. Proæm. pag. 9. 11. . 10.
19. ἵνα τὴν τῶν ἐθνῶν ἀσθενείαν, ἣ Φερεπονίαν
— καλᾶμάθοιμι.

* Φερετωνος. IV. 83. F.

Pind. Pyth. B. ψ. 54. Αἱ Δυο δ' ἀμπλα-
κίαι, Φερέπονοι τελέθουσι. Schol. πονον καὶ τι-
μωρίαν τοῖς ἀμαρτανεσιν ἐπιφέρουσαι.

* Φερεσαφυλος. IV. 84. A.

Arche strat. apud *Athen. Deipn.* Lib. III.
pag. 112. B. Ἐν δὲ Φερεσαφύλοις Ερυθραῖς &c.
Orph. de Barb. Lap. ψ. 6. pag. 204.
Κλήμασιν αὐλικά σείο Φερεσαφύλοισιν αλωας
Ἀμφίεσας, &c.

Φερολβιος.

Orph. Hym. in Legem. ψ. 12. pag. 162. .
In Sanitatem. ψ. 2. pag. 164.

Φερσεφατῖα.

Aristoph. Ran. ψ. 683. Χ' ἡ Φερσέφατῖ,
&c. Vide *Illustr. Spanhem.* Not. ad loc.
pag. 307.

Φερσεφατῖον.

Demosth. adv. Conon. pag. 728. B. καὶ
ἡμῖν συμβαίνει ἀναστρεφῆσθαι ἀπὸ τῆς Φερσεφατῖ-
τίς, &c.

Φερωνεία.

Dion. Hal. I. 166. 13. ἱερὸν ἐστὶ — ἁγίον
ἐν τοῖς πᾶσι, θεᾶς Φερωνείας ὀνομαζομένης, ἣν
οἱ μετὰφραζόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν, οἱ
μὲν — οἱ δὲ Φερσεφόνην καλεῖσιν.

Φερωνία.

Dion. Halicarn. I. 109. 35, 36.

Φερωνυμεω.

Eustath. in Iliad. Z. ψ. 478. pag. 522.
19.

19. Το δε και Ιλις ιφι ανασσειν, ευχη εστι του φερωνυμηθηναι τον Ασυάνακλα κληθεῖν παρα το ασεω ανασσειν,

Φεῖαλιος.

Dion. Hal. I. 126. 5. Η δε εβδομη μοιρα της ιερας νομοθεσιας τω συσημαλι προσεῖθη των καλυμενων Φεῖαλίων.

Φεψαλω. *App. 164. A.*

Æschyl. Prom. 362. εφεψαλώθη. *Sch.* καῖεκάη.

Φημ.

J. Poll. Onom. Lib. I. pag. 116. 3. f. ερεις δε, κημοί, Φημοί. *Vide Notas.*

Φηνοδουψ.

Aristoph. Av. 305. Schol. Biset.

Φθειρίζω.

Lucian. Epist. Saturn. pag. 1032. C. μη ο σιτ Φθειρίζση, &c. *Vide Ed. Amst. 1743. Vol. III. 408. 79. Notam.*

* Φθειρίζομαι. *App. 165. A.*

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 586. A. περι δε της Φανοςραῖης Απολλοδωρ Φησι — οβι Φθειροπύλη επεκαλειτο, επειδηπερ επι της θυρας εσωσα εφθειρίζο.

Herodot. de Vita Hom. pag. 569. 18. f. καθήμενοι δε εν γῇ, εφθειρίζου.

Φθειρισικος.

Plat. Sophist. I. 227. B.

Φθειροπυλη.

Vide supra Φθειρίζομαι.

* Φθειροφάγω. *App. 164. H.*

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 256. 18. οι μεν γαρ Βαδῖνοι, εοντες αὐτόχθονες — Φθειροτραγέσι μνοι των ταύτη. *Cl. Portus in Lex. Ion. legit Φθειροφαγέω, non Φθειροτραγέω.*

* Φθειροφάγος. *App. 164. G.*

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 754. A. τα των Φθειροφάγων σενά. 760. A.

* Φθειρωδης. *App. 165. A.*

Aristot. de Hist. Animal. I. 856. D. παισι μεν εν εσιν, αι κεφαλαι Φθειρώδεις γινουσαι· τεις δε ανδρασιν, ητιον. γινουσαι δε και αι γυναικες των ανδρων μαλλον Φθειρώδεις.

Φθερσιγενης.

Æschyl. Sept. c. Theb. 1062. Φευ Φευ *Vol. II. N°. XXXI. 5.*

ω μεγαλαυχοι και Φθερσιγενεις κηρες ερινυες, &c. *Schol.* αι επι τω Φθειρειν γεγνουται. *Schol.* β. αι Φθειρεσαι το γενω ημων.

Φθινικ.

Hippocr. Prædicit. pag. 114. E. οιον και η νεσ η Φθινικη καλεομένη.

Φθινοκαρπ.

Pind. Pyth. Δ. 471. Και Φθινόκαρπο εοισα, &c. *Schol.* και Φθινόπορο εσα, &c.

Φθινοπωρισμ.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 282. B.

* Φθινυλλα. *App. 165. C.*

Aristoph. Eccles. 930.

Φθιλω.

Lycophr. Alex. 1159.

Φθιώτης.

Steph. de Urb. pag. 738. F. Φθία, πολις — ο πολιτης, Φθιώτης, και Φθιώτης το θηλυκον.

Eustath. in Iliad. A. pag. 53. 34.

Φθιώτικ.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 661. B. Ο δε Φθιώτικος Αλ. υπο τω περαλι κειται της Οθρυς ορεος &c.

Φθιώτης.

Steph. de Urb. pag. 738. H.

Eurip. Androm. 664, 1047. Φθιώτιδες γυναικες, ισορηνι μοι Σημήνα.

Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 658. A.

Φθονησις.

Soph. Trachin. 1229. Φορᾶς γε τοι Φθονησις ε γενήσεται.

Φθοροποιεω.

Suid. Lex. II. 464. Λοιμεύεται. Φθοροποιεῖ. βλάπτει.

Φιάλιον.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 231. C. *Duris scribit Philippum Alexandri Patrem* Φιάλιον χρυσον κεκρημενον, αει τεῖ εχειν κειμενον υπο τε προσκεφαλαίον, &c. 467. C.

Φιαλώδης.

Aristoph. Acharn. 1227. αμυσιν. *Sch.* εστι δε ειδω πόληρις Φιαλώδης. *Vide Phau. Lex. pag. 65. 3. 13. f.*

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 488. F.

Φιλαβελος.

Anth. Ep. Gr. pag. 456. *Antipatr.* Nun
βένε των πικραν και φιλάβελον ἔριν.

Φιλαβας.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 924. φιλαβας.
Schol. β. φιλογέλως, γηθῶ το χαίρω.

Φιλαβια.

Clem. Alex. Pædag. Lib. I. pag. 139.
30. ὁρᾶτε, πως ὁ θεὸς την μελάνοιαν υπο φιλα-
γαθίας ζῇ.

Φιλαβας.

Epist. ad Titum. I. v. 7. δει γαρ τον ἐπί-
σκοπον ανεκλήθην ειναι, — μη αἰσχροκερδῆ
αλλα φιλόξενον, φιλάβαν, &c.

Plut. Conj. Præc. pag. 140. C.

Φιλαγλαος.

Pind. Pyth. Od. XII. v. 1. Αἰέω σε, φι-
λάγλαε, &c. Schol. ὦ φιλόκαλε &c.

Φιλαγραυλος.

Anth. Ep. Gr. pag. 574. *Macedon.* v. 3.
Πανὶ φιλαγραύλῳ νομίαν ανεθηκε κορύναν, &c.

Φιλαγρης.

Anth. Ep. Gr. pag. 124. *Ep.* 2.

Φιλαγρος.

Lucian. Lexiph. pag. 526. A. οἶσθα δε
ὡς φίλαγρος εἰμι, υμεῖς δε, &c.

Φιλαγροίς.

Orph. Hym. in Dianam. v. 6. pag. 132.
Ευδρομε, ἰοχέαιρα, φιλαγρότι, νυκτερόφοιτε, &c.

Φιλαγρυπνος.

Orph. Hym. in Lunam. v. 7. pag. 106.
Πανδερκής, φιλάγρυπνε, καλοῖς αἵμοισι βρύ-
σα. *In Silen.* v. 5. pag. 150. *In Μνημο-*
συνην. v. 6. pag. 172.

Anth. Ep. Gr. pag. 533. ult. Συκεράσας
ῥαθάμιγξ, φιλαγρύπνοιο μελίσσης. pag. 586.
4. f.

Φιλαδελφως.

Soph. Antig. v. 533. φιλάδελα. Schol.
αὐτὸς τε φιλαδέλφως.

Φιλαδυναμος.

Hippocr. de Rat. Viæ. pag. 394. 38. και
κακιστον ἐωυτῆ, και χολωδεσθον, και φιλαδυ-
ναμώτατον, οἶαν ἐς κενεοῖηα ἐσέλθῃ.

Φιλαεθλος.

Anth. Ep. Gr. pag. 533. v. 2. f.

* Φιλαθηναιος. II. 1294. D.

Aristoph. Acharn. v. 142. και δηλα φιλ-
αθῆναιος ἦν ὑπερφυῶς, &c. *Vesp.* v. 282.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1213. 28, 30.

Lucian. Dem. Encom. pag. 1091. D. εἰω
μανικῶς φιλαθῆναιος ἦν.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 18. 45. Schol.

Demosth. de falsâ Legat. pag. 241. C.
εἶναι τε τον Φιλιππον αὐτον, Ηρακλεις, Ελλη-
νικώτατον ανθρωπων, δεινότατον λεγειν, Φιλαθη-
ναιότατον.

Plat. Tim. III. 21. 4. f.

Φιλαθλητης.

Eustath. in Iliad. M. pag. 854. 48.

Plut. Conjug. Præcept. pag. 140. C. οἱ
Φιλαθληταὶ γυμναστικῆς, sc. ποιεῖσι. 631. A.

Φιλαιακλος.

Aeschyl. Suppl. v. 809. το γαρ θανεῖν ἐλευ-
θερεῖται Φιλαιακῶν κακῶν.

Φιλαιίως.

Strab. Geogr. pag. 149. B. 278. A.

* Φιλακροαμων. App. 166. C.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1426.

Φιλαλεξανδρος.

Plut. Alex. IV. 65, 11. νομιζων και λεγων
αει, τον μεν Ηφαισιωνα, Φιλαλέξανδρον ειναι,
τον δε Κρατερον, φιλοβασιλέα. *Aporhth.* pag.
181. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 587. 5. παρηγεί-
λεν ονομαζειν τον θεον τῆτον Απόλλω Φιλαλέξ-
ανδρον. 623. 19.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 889. A.
ὁ δε Καισαρ και Φιλαλέξανδρος ὦν, &c.

Φιλαλληλως.

Eustath. in Iliad. P. pag. 1170. 47.

Φιλαλλογενης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1427.

Φιλαλυπος.

Orph. Hym. in Δυσ. Δην. v. 7. pag. 146.
Χαρμα βροῖσις Φιλάλυπον, &c.

Φιλαλυσης.

Hippocr. Prænot. pag. 28. 25.

Φιλαμαξημων.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1427.

Φιλαμπελος.

Aristoph. Pac. v. 306. ἀνεγκύσαι την
θεῶν

Θεῶν πασῶν μελίστην καὶ φιλαμπελώατην.

Dion. Hal. I. 29. 13. Φαλερίνων χωρία θαυμαστῶς ὡς φιλάμπελα, &c.

Φιλανθης.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 465. B. διοπερ καὶ Εὐριπίδης ἕνα τῶν τε ἡλικιᾶς ἵππων φησὶν εἶναι Βακχικὴ Φιλανθέα Αἰθιοπα, &c.

Φιλανθρακευς.

Aristoph. Acharn. v. 335.

Φιλανωρ.

Æschyl. Pers. v. 136.. Agam. v. 420. ἰὼ λεχέω καὶ εἶβοι φιλάνορες. . v. 865.

* Φιλαπλοῖκος. *App. 166. E.*

Lucian. Piscat. pag. 207. D.

Φιλαποδημος.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. IV. pag. 213. 1. ὁ δὲ, ἄσμενός κεσσας, (καὶ γὰρ φιλαπόδημος ἦν) εἶπεν.

Φιλαποσολος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1427.

Φιλαρισειδης.

Anth. Ep. Gr. pag. 514. Thom. εἰμι δὲ λην καὶ Φιλαρισειδης καὶ φιλοθεκνυδιδης.

Φιλαρισεύελης.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 907. A. Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο Φιλαρισεύελης ὦν, &c.

Φιλαρμαῖος.

Pind. Isthm. Od. H. v. 43. Φιλαρμάτου παλιν ὠκισσεν ἄγεμόνα.

Eurip. Herc. Fur. v. 467. Σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν Φιλαρμάτων ἀναξ, &c.

Φιλαρσακης.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1086. A. διὰ τὸ εἶναι σφοδρὰ Φιλάρσακας τὰς Παρθυαίους.

Φιλαρχεω.

Dion. Cass. Hist. pag. 22. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 460. 18. Λακεδαιμονιοὶ φυγεὶ Φιλαρχῆνες καὶ πολεμικοὶ ταῖς αἰρέσεσιν ὄντες, &c.

Φιλαρχικος.

Aristoph. Vesp. v. 1500. Schol. Φίλαρχοι τοῖε παῖδες ἦσαν ὄντως, νυν Φιλαρχικώτεροι.

Φιλαυθομαιμος.

Lycophr. Alex. v. 566.

Φιλαυῖω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1428.

Φιλαυῖος.

Lucian. Amores. pag. 572. A. καλὸν δ' οἶμαι, μὴ φιλαύτως ἀπολαῦσαι θελήσαντας, &c.

Φιλαχιλλεὺς.

Eustath. in Odys. A. pag. 452. 23. πανυ Φιλαχιλλεὺς ὦν ὁ ποιήτης, &c.

Φιλεγύιος.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 329. C. bis.

Φιλεῖκλημονως.

J. Poll. Onomast. pag. 338. §. 139.

* Φιλειδήμων. *App. 166. F.*

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 35. B. Φιλειδήμων γὰρ ὁ ἄνθρωπος. . C. ταῦτα δ' αὖτο εἰς καὶ τὸ ποιῶν Φιλειδήμονα. . 62. A.

Φιλεκδημος.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 62. A. Προσιθῆσιν ἐν τῇ, καὶ τὸ Φιλειδήμον, καὶ τὸ Φιλεκδημον τὴ ποιῆς, &c. . 160. A.

* Φιλελαιο. *App. 166. G.*

Anth. Ep. Gr. pag. 385. Tymn.

Φιλελεμων.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1429.

Φιλελεος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1429.

Φιλελευθεριος.

Dion. Hal. I. 665. 6. ταῦτα εἰπων, καὶ πολὺν ἐκ τῆ συνεδρίᾳ κινήσας ἐπαινον ἐπὶ τῷ γενναίῳ καὶ Φιλελευθερίῳ τῆς γνώμης, ἐκάθισε.

* Φιλελευθερος. *App. 166. G.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 64. 5. εἰς δὲ καὶ καθόλου τῷ τοῦ ἐθνὸς Φιλελεύθερον, &c. . 432. 13.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 416. 3.

Thucyd. Hist. Lib. I. pag. 51. 18. Schol. Φιλελεύθερον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον.

Τὸ Φιλελεύθερον. *Subst.*

Polyb. Hist. Lib. II. pag. 196. 6. τὸ μὲν γὰρ Κλιῶρίων Φιλελεύθερον καὶ γενναῖον, εἰς αὐτὴν καλῆσχυνη &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 568. 42.

* Φιλέλλην. *App. 166. G.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 43. 18. καὶ Φιλέλλην ὦν διαφερόντως, &c. . 99. 27.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 157. 22. Φιλέλλην

Φιλέλλην δε γενομένου ὁ Αμασις, &c.

Xenoph. Orat. in Agesil. pag. 31. 2. ὁποτέρῳ Φιλέλλην μάλλον εδοκεῖ εἶναι, — του μὲν μισέλληνα μάχη νικησας χεῖρ᾽εται, &c.. 43. 3. f.

Φιλένδοξος.

Cic. ad Att. Epist. pag. 984. 1. *In Varone ista causa non me moueret, ne viderer φιλένδοξον*: &c.

Φιλένθεος.

Orph. Hym. in Pana. v. 5. pag. 108.. v. 21. pag. 110. Αλλα μακαρ βακχευῖα φιλένθεε βαῖν' ἐπὶ λοιβαῖς Ευιέροις.

Φιλεορίσσης.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 20.

Φιλεπιστημων.

Phil. Jud. de Creat. Princip. pag. 735. Ε. τε διακινῆσαι χάριν τὴν τῶν φιλεπιστημόνων μνημην, &c.

Φιλέρως.

Ælian. Var. Hist. Lib. XII. Cap. 45. pag. 802. 1. καὶ πανυ φιλοπόνως καὶ φιλέρως εἰσφέρειν τὰς πυρές.

Φιλερυσικός.

Aristoph. Pac. v. 788. Schol. φιλερυσικὴ γὰρ τῶν ἀρρενῶν ὀρῖστων ἡ φύσις.

Φιλερως.

Lucian. Amores. pag. 563. C. περιπλεῖδην ὁ Φιλερως προσείρπυε κίτλος.

Φιλεΐαιρεία.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 2. §. 22. pag. 26. Εἰ δὲ τις ἄλλη πῃ ταῦτα μεμψείαι, εἰλλ' ἐν Φιλεΐαιρείᾳ γε πρᾶχθεύῃα φανερά ἐστι. Φιλεΐαιρεία. *Steph. Thes. I.* 1280. B.

Φιλευλαβης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1429.

Φιλευριπίδης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 175. B. Καὶ Αἰζιονικῶ ἐν Φιλευριπίδῃ, &c.. 342. B. *Plut. Amator.* pag. 755. B.

Φιλευχειλος.

Suid. Lex. II. 334. Not. 9. Epigr. Inedit. *Leonid.* v. 1. Λαβροσύνα ταδε δωρα, φιλευχείλω τε λαφυρμῶ Θηκάρο Δεισόζε Δωριεῶ κεφαλά.

Φιληδονεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1429.

Φιληκοεω.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 291. 6. οὐδ' ἀποπλανᾶν ἀπο τῆς πρᾶγματικῆς υποθέσεως τὰς Φιληκοῦσας.

Φιληλακάιος.

Anth. Ep. Gr. pag. 558. *Antipatr.* v. 5. Καὶ πῆνας, καὶ τὸνδε Φιληλάκαϊον καλαθίσκον, &c.

Φιληλιας..

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 619. B. Vide Cl. *Casaub. Animadv.* col. 893. 34.

Φιλημαίλιον.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 982. A. C.. 983. A. καὶ ταῦτα Φιλημάτιον τὴν σορόν. — εἰ γὰρ ἀληθὴ ἐστὶν ἃ φησὶ περὶ Φιλημαίλιε. . B.

Φιλημμι.

Athen. Deipn. Lib. XV. pag. 687. A. e *Sapphron.* εἶω δὲ Φιλήμμι ἀβροσυναν, &c. Vi-
de Marg. ubi Φίλημι legitur.

Φιληνεμος.

Anth. Ep. Gr. pag. 579. *Philipp.* *Plut. Sympos. Lib. V.* pag. 676. A. οἱ Φιλήνεμοι ἐστὶν, ὡς περὶ ἡ θάλασσα &c.

Φιληνιος.

Æschyl. Prom. v. 464. ὑφ' ἄρμαϊ' ἡλατον Φιληνίης ἵππας, &c. Schol. β. τὰς Φιλενίας καὶ ἐθίζοντας τὰς χαλινάς.

Φιλησιμολπος.

Pind. Olymp. Od. IΔ. v. 19. Φιλησίμολπε Τ' Ευφροσύνα, &c. Schol. ἡ τοῖς ὑμνοῖς χαίρεσα, &c. Schol. Νεώλ. pag. 162. ἡ Φιλη τῶν μολπῶν.

Φιληῶρ..

Æschyl. Agam. v. 1455. κείλαι Φιλήτωρ τεδ', &c. Schol. ἐκ ψυχῆς φιλεμένη τῷ Αἰαμέμνονι.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 740. D. τὸν μὲν γὰρ ἐρωμένον καλᾶσι κλεινόν, τὸν δ' ἐραστὴν Φιλήτορα.

* Φιλίππειος. I. 1709. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 326. v. 2. Φιλίππειων ἀνιπαλῶ σκαφέων. . pag. 251. *Alcæi.* v. 4. Το Φιλίππειον. Subst.

Diod. Sic. Bibl. pag. 514. 31. νομισμα γὰρ χρυσὸν κοψας, τὸ πρῶτα Γερουθεν ἀπ' ἐκείνου Φιλίππειον, &c.

Φιλίππιδω.

Φιλιππίδω.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 552. E. Οτι δε και πεφιλιππῶσθαι ελεγον το λελεπῆυν-
θαι, &c. Vide Marg. ubi Πεφιλιππίδωσαι,
et Cl. Casaub. *Animadv. col. 858. 44.* nam
πεφιλιππίδωσθαι rectum est, illud [πεφιλιπ-
πῶσθαι] falsum, &c. Vide *Suid. Lex. III.*
601. Not. 5. et *Ælian. Var. Hist. Lib. X.*
Cap. 6. pag. 653. ult. cum Not. Cl. *Periz.*

Φιλιππίζω.

Plut. Demosth. IV. 426. 8. αλλα και την
Πυθίαν ὑπονοεῖν ως φιλιππίζεσαν, &c. . X.
Orat. Vit. pag. 844. F. εις δυο διηρημένων
των εν τη πολει, και των μεν φιλιππίζων,
των δε υπερ της ελευθερίας δημηγορούντων, &c.

Demosth. c. Ctesiph. pag. 338. C. και μια
γνωμη παντων φιλιππισάνων, &c. . c. *Theo-
crin. pag. 512. C.* εν οἷς, οἱ μεν ἐφιλιππίζον,
οἱ δ' ἡττίζον αὐτῶν.

Æschin. c. Ctesiph. pag. 292. C. Δημοσθε-
νης δε ἀνέλεξε, φιλιππίζειν την Πυθίαν φασκων,
&c. . *De falsâ Legat. pag. 17. 6. Ed. Oxon.*
Λεωσθένη. Schol. Ο Λεωσθένης Αθηναῖος ην.
εἰς ἐφυσταδευθη Αθήνηθεν ως φιλιππίζων, &c.

Cic. de Divinatione. Lib. II. pag. 239.
1. *Ed. Dav. Demosthenes quidem, qui ab-
hinc annos prope CCC fuit, jam tum φιλιπ-
πίζειν Pythiam dicebat, id est, quasi cum
Philippo facere: hoc autem eo spectabat,
ut eam a Philippo corruptam diceret: quo
licet existimare, in aliis quoque oraculis
Delphicis aliquid non sinceri fuisse.*

Φιλιππισμῶ.

Demosth. de Cor. pag. 354. B. ὅς γαρ εμε
φιλιππισμὸν (ὃ γῆ και θεοί) καλῆσθαι; *Ed.*
Oxon. pag. 167. 12. habet Φιλιππισμῶν.

Φιλιπποω.

Vide supra Φιλιππίδω.

Φιλιςωρ.

Steph. de Urb. pag. 242. A. Ἰεροκλῆς δ'
εν τοῖς Φιλίσσοσι φησι. . pag. 694. E.

Φιλιχθους.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 6. D. . 338.
D. Alexis Φάλλον τινά καμῶδε ως Φίλιχθον
εν τῆροις. . 358. D.

Φίλο.

Aristoph. Vesp. 77. ἀλλὰ φίλο μεν εἰν
αρχη τε κακῶ. Vide Schol.

Φιλοαχιλλεως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 11. 32. Οτι δε
Φιλοαχιλλεὺς ὁ ποιητῆς μυριαχὺς φανήσεται.

Φιλοδακχος.

Anth. Ep. Gr. pag. 329. Philodem.

Φιλοδαρβίος.

*Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 600. Di-
e Critia. —* Αὐλῶν ἀνιπαλον φιλοδαρβί-
τον, &c.

Φιλοδιδέλῳ.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 906. D.
ἦν δε ὁ Ἀπελλίκων φιλόδιδέλῳ μαλλον ἢ φιλο-
σόφῳ.

Φιλοδοξους.

Plut. Sympos. Lib. IV. pag. 667. F. και
γὰρ οἰσοφάεις και φιλόψυες λεόμεν, εχί τις
— εδε τον — ἐ φιλόδοξον, οἱ δὲ Ἀρκεσίλαος·
αλλα &c.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 276. F.

Φιλοδαιῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 554. Philipp. 7. 4.

Φιλοδαμος.

Eurip. Iph. in Aul. 7. 391. Ὀμοσαν τον
Τυνδαρείον ορκον οἱ κακοφρονες Φιλόδαμοι μνη-
στῆρες.

Φιλοδεωγία.

Xenoph. Oeconom. pag. 131. 7. 25. 2.
αλλα δια την φιλοδεωγίαν και φιλοπονίαν επι-
θυμησαι εφη τῆς χωρις, &c.

Φιλοδονια.

Callistrat. Icon. pag. 906. 1.

Φιλοδονος.

Joseph. de Maccab. pag. 515. 7. f. οση
γὰρ και ἀσθενόψυχοι και φιλοδονώτεροι υπαρ-
χουσιν αἱ μητέρες, &c.

Φιλοδραμματῶ.

Diog. Laert. Lib. IX. pag. 600. 9. f.
φιλοδράμματῶ τε, και τοῖς ποιήταις μυθες γρα-
ψαι ἱκανός, &c.

Φιλοδραφω.

Plut. non posse suaviter &c. pag. 1093.
E. οπε γὰρ οἱ φιλοδραφῶντες ἐως αἰονῶν τη
πιθανότητι τῶν ἔργων, &c.

Φιλοδρητορῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1431.

Φιλογυμνασια.

Plat. Amatores. I. 133. D. Φιλογυμνασίαν οὐ μόνον καλὸν ἡγῆσθαι εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν; III. 205. D.

Φιλογυμνασις.

Plat. Amator. I. 134. A. *Lysis.* II. 212. D. εἴτε φιλόγυμνες, οὐδ' αὖ φιλόκυνες γε, καὶ φίλοινοι, καὶ φιλογυμνασταί· *De Rep.* Lib. VII. pag. 535. D. 549. A.

Hippocr. de Aere, &c. pag. 280. ult. ἡ φιλογυμνασία τε καὶ φιλόπονοι, &c.

* Φιλογυμνασια. I. 888. H.

Plat. Conviv. III. 182. B.

Φιλογυμνασικος.

Plat. de Rep. II. 456. A.

* Φιλοδακρυς. I. 907. D.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1431.

Φιλοδαφνος.

Eurip. Lycimn. pag. 520. ult. Ω δεσπότης Φιλόδαφνε, Βακχέ Παιαν, Απολλων εὐλυρε.

Φιλοδενδρῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 476. *Theæt.*

Φιλοδεπασης.

Eustath. in Iliad. A. pag. 815. 36. καὶ οἷον ὡς οἷα φιλοδεπασῆς ὁ γεγων Νέστωρ, &c.

Φιλοδημια.

J. Poll. Onomast. pag. 299. 5.

Φιλοδημως.

J. Poll. Onomast. pag. 299. 8.

Φιλοδικασης.

Aristoph. Vespr. γ. 103. Schol. γ. 1301. Schol. γ. 1355. Schol. Vide omnino *Athen. Deipn.* Lib. IV. pag. 179. A.

Φιλοδικια.

Aristoph. Acharn. γ. 374. Schol.

Φιλοδιηης.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. *Philipp.* γ. 7. Σοὶ φιλοδιτα Πρίηπε φύσκαφ' ἀνθεῖο Λαμῶν, &c.

Φιλοδ'επῶ.

Suid. Lex. I. 38. Not. 4.

Φιλοδρομος.

Orph. Hym. in Rheam. γ. 10. pag. 112. Φιλόδρομε ἀερόμορφε, &c.

Φιλοδυρῖος.

Æschyl. Suppl. γ. 71.

Φιλοδωρως.

J. Poll. Onomast. pag. 330. 11.

Plat. Theætet. I. 146. D. Γενναίως μοι καὶ φιλοδώρως, ὦ φίλε, ἐν αἰηθείς, πολλὰ δίδως, καὶ ποικίλα ἀνιᾶπλῃ.

Φιλοεργῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 331. *Antipatr.* τὰ δ' εἰρια, τὴν φιλοεργόν. pag. 558. *Antipatr.* γ. 7.

Φιλοζήηης.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1431.

Φιλοθεαμοσυνη.

Joseph. Ant. pag. 928. 6.

Φιλοθεεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1432.

Φιλοθεότης.

J. Poll. Onomast. Lib. I. §. 21. pag. 14. Θεοσέβεια. το γὰρ φιλοθεότης, βίαιον.

Φιλοθεσμῶ.

Plut. Sympos. Lib. V. pag. 673. B. ἀλλ' οἷον το φύσει φιλόθεσμον ἐν ἐκαστῷ καὶ φιλοσοφον τῆς ψυχῆς ἰδίαν τινα χάριν ζητεῖ &c. Το φιλόθεσμον videtur substantivè usurpari.

Φιλοθεως.

J. Poll. Onomast. pag. 14. ult.

Φιλοθηβαιῶ.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 622. F.

Φιλοθηρεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1432.

Φιλοθηγία.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. B. pag. 164. 6. Μη μέντοι, εφη, ὦ Χρυσανίτα, εἰς αὐτοὺς ποιεῖ, ὥσπερ ἐνίοτε διὰ τὴν φιλοθηγίαν.

Φιλοθηγία. *Steph. Thes.* I. 1555. G.

* Φιλοθηκυδίδης. *App.* 168. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 514. *Thom.* γ. 4. Καὶ φιλαρισείδης καὶ φιλοθηκυδίδης.

Φιλοθυρεῶ.

Orph. Hym. in Silen. γ. 11. pag. 150. Εὐαζών, Φιλόθυρε, γαληνιῶν διάσοισιν.

Φιλοικῶ.

Aristot. de Virtutibus. II. 296. A.

Φιλοκλιεμονως.

J. Poll. Onomast. pag. 857. 1.

* Φιλοκλιος. II. 1235. A.

Aeschyl. Agam. v. 247. ἔβαλ' ἐκαστον θυ-
τήρων ἀπ' οἰκῆς βελεῖ φιλοκλῆν, &c. v.
1152. Φιλοκλῆν.

Φιλοκισρε.

Orph. Hym. in Matr. Deor. v. 13. pag.
124. In Minerv. v. 9. pag. 128. In Di-
anap. v. 5. pag. 132. Λυσιζωνε, φίλοκισρε,
κυνηγέτι, λυσιμέριμνε, &c.

Φιλοκακ.

Pind. Pyth. Od. Δ. v. 507. Schol. Ομη-
ρ. δὲ τὸν Θερσίην εἰσηγάγε φιλόκακον, καὶ
μισάλαθον.

Φιλοκακερως.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1433.

Φιλοκακέρως.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1433.

Φιλοκαρποφορος.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. Incert. v. 2.
Τα φιλοκαρποφῶρα γευσάμεν. Θέρε, &c.

Φιλοκερδία.

Diod. Sic. Bibl. pag. 216. 23. ἐπὶ τοσῷτο
δὲ τὰς ἐμπορίας διαίειναι τὴν φιλοκερδίαν, &c.
l. 41. δια τὴν φιλοκερδίαν.

* Φιλοκέρδεια. Thes. II. 144. G.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 13. §. 12. 5. pag.
170. ἐπεὶ αἱ, οἱ εἴ' ἐπ' ἀνδρῶν βλάβῃ, εἴτε φι-
λοκερδεία ἔρχονται.

Lucian. Cynic. pag. 1109. A.

Φιλοκηδεμων.

Xenoph. Orat. in Agesil. Cap. 11. §. 13.
pag. 58. Ἐκείνων οἱ μὲν συγγενεῖς, φιλοκηδεμό-
να ἑκάλεον.

Φιλοκηπος.

Diog. Laert. Lib. IX. §. 112. pag. 600.
γεγονε δε καὶ ἐξερῶ Τίμων, ὁ μισάνθρωπος ὁ δ'
ἐν φιλοσοφῷ, καὶ φιλόκηπος ἦν σφοδρὰ καὶ
ἰδιοπράγμων, &c.

Φιλοκισσοφορος.

Eurip. Cycl. v. 616. Κατὰ τὸν φιλοκισσο-
φόρον Βρομίου ποθεῖν εἰσιδεῖν θέλω, &c.

Φιλοκλεαρχος.

Plut. Artoxerx. V. 290. 5. ἀλλὰ δαιμο-
νίως ὁ Κτησίας, ὡς εοικε, φιλοκλῆμ' ὦν, καὶ ἐχ-
ητῆρον φιλοκλέαρχον, &c.

Φιλοκνισ.

Anth. Ep. Gr. pag. 250. Nicarch.

Φιλοκοινος.

Soph. Oed. Tyr. v. 684. Schol. τὸ φιλό-
κοινον αὐτὴ καὶ ἀνῆθα δεικνυσιν, &c. Videtur
substantivè usurari.

Φιλοκολαξ.

Plut. de Adulat. &c. pag. 49. A. ὁ γὰρ
λοιδοροῦμεν. Φιλοκόλαξ, σφοδρὰ φίλαυτον
ἐστὶ, &c.

Aristot. Rhet. Lib. I. pag. 149. 2. f. Ed.
Cant. διὸ φιλοκόλακες, ὡς ἐπίπολυ, καὶ φι-
λερασαί, &c. Eth. Nicom. Lib. VIII. Cap.
8. pag. 358. 5. f.

Φιλοκομπία.

Cyrill. c. Julian. Lib. X. pag. 353. B.

Φιλοκρημνος.

Anth. Ep. Gr. pag. 71. v. 4. Ἠλθε φιλο-
κρημνων αὐλῶν ἐς αἰθρόμῳ.

Φιλοκρινεω.

Thucyd. Hist. Lib. VI. pag. 390. 75.
ἐπεὶ εἴτε ἡσυχάζοιεν παῖδες, ἢ φιλοκρῖνοιεν, &c.
Schol. ἐξελάζοιεν.

Lucian. Abdicat. pag. 447. D. καὶ ἀκρι-
βῶς φιλοκρινέων τὰς νόμους. 472. B.

Eustath. in Iliad. Proem. pag. 3. 50.

Φιλοκρολαος.

Anth. Ep. Gr. pag. 139. v. 2.

* Φιλοκυβος. II. 482. C.

Aristoph. Vesp. v. 75.

Φιλοκυνηγίης.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 9.

Xenoph. Κυνηγ. Cap. 5. §. 14. pag. 121.
Τὰ μὲν ἐν λίαν νεοῖν οἱ φιλοκυνηγῆσαι ἀφῆσιν
τῇ θεῷ.

Φιλοκυρος.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 787. B.
καλασκάψαι δὲ τὸ κλίσμα τῆλο καὶ περὶ οἷα φι-
λόκυρον, διὰ τὰς πυκνάς ἀποστάσεις.

Φιλοκυων.

Jambl. de Vita Pythag. pag. 173. 6. f.

Plat. Lysis. II. 212. D. καὶ φιλόκλυες,
καὶ αὐτὸ φιλόκλυνες γὰρ, &c.

Φιλοκωπος.

Hom. Odys. Θ. v. 386. Schol.

Φιλολάβνος.

Hippocr. de Morb. pag. 479. 9. Η νωβιάς ζθισις απο τε μυελου γινέται, λαμβανει δε μαλιστα νεογάμους και φιλολάβνους.

Φιλολάκων.

Plut. Pericl. I. 347. 1. Κίμωνα δ' ως φιλολάκωνα και μισόδημον ἐξοστρακισθῆναι, &c.. *Artox.* pag. 1017. E. Ed. Par. Vide Ed. Lond. V. 290. 5. Not. pag. 456. col. 2.. *Lacon. Apophth.* pag. 221. D. πρὸς δὲ τον ξενον τον λεοντα οἱ παρα τοις αὐτῷ πολίταις καλεῖται φιλολάκων, Κρεισσον, εφη, ἦν σε φιλοπολίτην ἢ φιλολάκωνα καλεῖσθαι.

Φιλοληπίος.

J. Poll. Onom. pag. 662. 3. f.

Φιλολιθος.

Vide infra Φιλοπόρφυρος.

Φιλολιχνος.

Anth. Ep. Gr. pag. 70. Leonid.

Φιλολοῖως.

J. Poll. Onom. Lib. IV. pag. 356. 8.

Φιλολοιδορία.

Etymol. Magn. col. 463. 42. ὁ εχων τους Ιαμβους, τῆςιν ὁ εχων δια σωματι την φιλολοιδορίαν.

Φιλολοιδορως.

J. Poll. Onom. pag. 338. §. 139.

Φιλολῆρος.

Phan. Lex. pag. 388. 3. Ιππῶ, ζων φιλόλῆρον και χαιρον ελεσι και τοις θολεροις των ὑδάτων.

Hippocr. de Rat. Viſt. pag. 395. 27.

* Φιλομαθια. II. 787. H.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 945. C. ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον και Βαβυλῶνα, Φιλομαθίας χάριν.

Φιλομανῆυλης.

Phan. Lex. pag. 13. 3. in Voce Αγυρῆς. *Suid. Lex. I.* 42. Αγυρῆς — Ην γαρ αὐτῶ αγυρῆς τῷ οντι και φιλομανῆυλῆς.

Plat. de Leg. II. 813. D. ἐπὶ τῇ καινῇ πολει τῆς σφοδρα φιλομανῆυλῆς σεβόμενοι.

Φιλομανῆις.

Lucian. Charon. pag. 173. C. Φιλόμαντις δ' ανηρ ἐκλόπης. *De Astrolog.* pag. 545. A.

Φιλομασος.

Aeschyl. Agam. v. 146, 729.

Φιλομαχος.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 129. συὶ δ' διογενες, Φιλόμαχον κρατῶ, ρυσίπολις γενοῦ Παλλας, &c. Schol. πολεμικόν. *Agam.* v. 238. Φιλόμαχοι βραβεῖς.

* Φιλομῆρος. II. 1291. H.

Anth. Ep. Gr. pag. 582. *Meleagr.* Ἡδὴ λευκὸν ἴον θαλλει, θαλλει δὲ φίλομῆρος Νάρκισσος, &c.

Φιλομειρακιος.

Clem. Alex. Strom. pag. 346. 18. ἀρετῇ δὲ ἔ φιλομειράκιον, ὁ φιλόσοφος λεγει Πλάτων.

* Φιλομειραξ. App. 168. F.

Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 603. E. Φιλομειραξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς, ως Ευριπίδης φιλογύνης.

Φιλομηλειος.

Anth. Epigr. Gr. pag. 599. *Agath.* v. 5. ε γαρ εἴωτε Την Φιλομηλείην γλῶσσαν ἀπεθρυσάμην.

* Φιλομηρος. II. 1294. C.

Eustath. in Iliad. Δ. pag. 335. 4. παρα τῷ φιλομήρῳ Σοφοκλεῖ &c.. *Iliad. Λ.* pag. 792. 14. παραφράζων ὁ φιλόμηρος Σοφοκλῆς &c.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 620. B. Κάσανδρον — περὶ ἔ φησι Καρύσιος — οἱ εἰως ἡν φιλόμηρος, ως δια σωματι εχειν των επων τα πολλα, και Ιλιας ἦν αὐτῷ και Οδυσσεῖα ἰδίως γεγραμμένοι.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 888. B.

Φιλομολπος.

Pind. Nem. Od. Z. v. 13. Πολιν γαρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικλυτων Αἰακιδῶν. Vide Sch.

Callim. Hym. in Del. v. 197. Ασερῆ φιλόμολπε, &c.

Φιλομυθια.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 774. C. δια την των συγγραφεων ἀπλότηα, και την φιλομυθίαν.

Φιλοναμαῖος.

Orph. Hym. in Solem. v. 16. pag. 104. Δικτα δικαιοσυνης, Φιλονάμαῖε, δέσποια κόσμου.

Φιλοναυῆς.

Anth. Ep. Gr. pag. 550. *Philipp.* v. 5. Φιλονεῶ.

Φιλονεῶ.

Lucian. Amores. pag. 570. C. — οἱ φι-
λόνεοι μαλλον, ἢ φιλόσοφοι,

Φιλονικεῶ.

Dion. Hal. II. 269. 42. e *Thrasymachos*.
Φιλονικῆς. Vide Not. i.

Φιλονικῶ.

Aristot. Rhet. Lib. II. pag. 295. ult. Ed.
Cant. Καὶ φιλότιμοι μὲν εἰσι, μαλλον δὲ φιλό-
νικοι.

Xenoph. Memorab. Lib. III. Cap. 4. pag.
143. i. Καὶ ὁ Σωκράτης εἶπε, ἀλλὰ καὶ φι-
λόνικῶ. Ἀντισθένης εἶπεν, &c.

Φιλονυμφίος.

Anth. Ep. Gr. pag. 60. *Philodem.* Κυπρι-
γαλαναίη, Φιλονύμφιε, &c.

Φιλοξένειος.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 5. E. Απο-
τέξε τέ Φιλοξένε, καὶ Φιλοξένειοι τινες πλά-
κῆνες ὠνομάσθησαν.

Φιλοξενεῶ.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 722. B. Αθη-
ναῖοι δ' ὥσπερ περὶ τὰ ἀλλὰ φιλοξενῆες δια-
τελεσθῆναι, εἴω καὶ περὶ τῆς θένος.

Φιλοξενία.

Anth. Ep. Gr. pag. 140. Adefpot. Ηρο-
δοτῶ μυσας ὑπεδέξατο τῷ δ' ἄρ' ἐκάστη Ἀν-
φιλοξενίης βίβλον ἐδωκε μίσην.

Orph. Argonaut. v. 503. Ος ἔα φιλοξενίῃ
Μινυας ἐγέρησεν ἀπανίας, &c.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1107.

Epist. ad Rom. XII. v. 13. Τὴν φιλοξε-
νίαν διώκουσες.

Dion. Hal. I. 32. 11. ἄσασθαι δὲ τῆς αν-
δρωπείας τῆς φιλοξενίας Ἡρακλῆς, &c.

Herodot. de Vita Hom. pag. 557. 6. f.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 402. 7. Ἐπειδὴ
δὲ κοινὴ τὸ τῶν Ἀρκάδων ἐθνῶς εἶχε τινὰ παρὰ
πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἐπ' ἀρετῇ φημὴν, καὶ μόνον δια-
τὴν ἐν τοῖς θεοῖς καὶ βίοις φιλοξενίαν καὶ φιλ-
ανθρωπίαν, μαλίστα δὲ διατὴν εἰς τὸ θεῖον εὐ-
σέβειαν.

Φιλοξενίζω.

Soph. Elect. v. 96. ἐκ ἐξένισε. Schol. in-
ed. ἐκ ἐφιλοξένισεν, εἴτε &c.

Φιλοξένιος.

J. Poll. Onom. Lib. VI. §. 78. pag. 612.
Vol. II. N°. XXXII. 2.

6. εὐδοκίμοι δὲ καὶ οἱ Σάμιοι πλάκῆνες, καὶ οἱ
Φιλοξένιοι, &c.

Vide supra Φιλοξένειῶ.

Φιλοξενῶ.

Eurip. Alcest. v. 809. Ἄλκην' ἐκεῖνος εἰς'
Ἄλκην φιλοξενῶ. . v. 858.

Aeschyl. Choeph. v. 654. εἰπερ φιλόξενῶ
εἰν Αἰγίσθου βία. . *Suppl.* v. 933. Ηκούσα
τέπῳ ἑδάμῳς φιλόξενον.

Aristoph. Vesp. v. 82.

I Epist. Petri IV. v. 9. Φιλόξενοι εἰς ἀλ-
λήλους, ἀνευ γογγυσμῶν.

Diod. Sic. Bibl. pag. 125. 17. Φιλόξενοι
δ' ὑπαρχουσιν ἐπὶ πάσης τῆς ἀφικνεμένης,
ἀλλὰ &c. . 209. 26.

Xenoph. Graec. Hist. Lib. VI. pag. 356.
§. 3. 5. ἦν δὲ καὶ ἀλλῶς φιλόξενῶ τε καὶ με-
γαλοπρεπῆς τὸν θετῶν τρόπον.

Φιλοξενῶς.

Isocrat. Panegy. pag. 114. 8. Ed. *Cant.*
Τὴν τοίνυν ἀλλήν διοίκησιν εἴω φιλοξενῶς κατε-
σκευάσασθαι, — ὥς &c.

Φιλοξυῖονῶ.

Eustath. in Iliad. A. pag. 54. 47.

Φιλοοῖνῶ.

Anth. Ep. Gr. pag. 600. Εἴω μὲν ἐ φιλό-
οινῶ. ὅταν δ' ἐθέλῃς με μεθύσαι, &c.

Φιλοπαιμονῶς.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 161. 7.

Φιλοπαιμοσυνῆ.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 161. 10.

Φιλοπαιμῶν.

Aristoph. Ran. v. 336. φιλοπαίμονα. Vi-
de *Illustr. Spanhem.* Not. pag. 302.

Hom. Odyss. v. 134. Ἡμῖν ἡγεῖσθω φι-
λοπαίμονῶ ὀρχηθμοῖο, &c. Schol. φιλεῖνῶ
παίζειν.

Anacreon. Od. 39. pag. 134. 611. Vide
Not. Cl. Barnes. . *Od.* 42. pag. 144. 673.
Παθέω μὲν Διονυσὲ φιλοπαίμονῶ χορείης.

Orph. Hym. in Pana. v. 6. pag. 108. Αρ-
μονίαν κοσμοῖο κρέων φιλοπαίμονι μολπῇ. .
In Nymphas. v. 13. pag. 146.

Anth. Ep. Gr. pag. 254. *Onest.* Μουσῆς
νεθεσίην φιλοπαίμονῶ εὐρεῖο Βακχῶ, &c. .
pag. 329. *Philodem.* v. 3. . pag. 532. *In*
Cratinum. v. ult.

Plat. de Rep. II. 452. E.

Φιλοπαικίης.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 161. 1.

Φιλοπαισμων.

J. Poll. Onom. Lib. V. §. 161. 1.

Φιλοπαισης.

J. Poll. Onom. pag. 558. §. 161. 2.

Φιλοπαννυχῶ.

Orph. Hym. in Noctem. §. 5. pag. 98. .
In Venerem. §. 2. pag. 150. φιλοπάννυχε
σεμνή &c.

Φιλοπαῖορια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1433.

* Φιλοπαῖρις. App. 169. A.

Aristoph. Plut. §. 902. Συ φιλόπολις και
χρηστός; Schol. Το μεν φιλόπολις, κοινόν· Αττι-
κὸν δέ, το φιλόπαῖρις. . Lyfistr. §. 33. Schol.

Lucian. de Morte Peregrini. pag. 997.
ult. ἀνέκραγον ευθυς ἓνα φιλοσοφον, ἓνα φιλό-
παῖριν, &c.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 18. 22. και γαρ
φιλόφιλον δει ειναι τον αἰσθητον ανδρα, και φιλό-
παῖριν, &c.

Cic. ad Att. Epist. Lib. II. Ep. 1. pag.
868. col. 1. . Lib. IX. Ep. 10. pag. 943.
col. 2.

Φιλοπενῖαθλος.

Pind. Nem. Z. §. 16. Schol.

Φιλοπλακύνῳ.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 644. A.
εἴω δέ φιλοπλάκύνῳ ὦν εκ αν περιεῖδον του
θεῖον εκεινον εξυβριζομενον πλακύνῳ.

Φιλοπλεκῖος.

Suid. Lex. II. 292. 7. ex Epigr. inedi-
to. Vide Not. Cl. Kust. ad locum.

Φιλοπλοῶ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 577. Philipp.

Φιλοποιήης.

Plat. de Rep. II. 607. D. οσοι μη ποιησι-
κοί, φιλοποιηταί δε, &c.

Φιλοποιμνῶ.

Theocrit. Idyll. E. §. 106. X' αμιν εσι
κυων φιλοποιμνῶ, &c.

* Φιλοπολίης. III. 474. G.

Plut. Pericl. I. 360. 6. μεσλην τεβη των
Περικλει μετ' ευνοιας δοξαν ηνεγκεν, ως ανδρι
Φρονίμω και Φιλοπολίτη. . T. 2; Flam. II.

418. 15. . Lacon. Apophth. pag. 221. E.
Vide suprà Φιλολάκων.

Φιλοπονηρία.

Areth. in Apocal. pag. 673. D.

Φιλοπορνεος.

Suicer. Thes. Eccl. pag. 14. 34.

Φιλοπορφυρῶ.

Clem. Alex. Pæd. pag. 257. 22. τοις δε
Φιλοχρύστοις και Φιλοπορφύροις, και Φιλολίθοις,
εἴη ο υπερ γης και υπο γην χρυσῶ αυτάγκης.

Φιλοποῖεω.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 438. C.

* Φιλοποῖης. III. 303. E.

Aristoph. Pac. §. 701. Schol.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 156. 1. Λε-
γέαι δέ ο Αμασις, και οἴη ἦν ιδιωῖης, ως φιλο-
πότης ἦν, και φιλοσκώμμων, &c. Hunc lo-
cum citat Athen. Deipn. Lib. VI. pag.
261. C.

Athen. Deipn. Lib. I. pag. 34. B. . 433.
B. D. . 435. A. Και Φιλιππῶ ο τε Αλεξ-
ανδρε παῖρη, φιλοπότης ην, &c. . D.

Hippocr. de Aere &c. pag. 280. 54.

Φιλοποῖις.

Ælian. Var. Hist. Lib. II. Cap. 41. pag.
180. 4. αἰσπον μεν γυνη φιλοπότις, και πο-
λυπότις εἰ μάλλον.

Φιλοπραγματίας.

Suid. Lex. I. 214. Ανθρωπῶ φιλοπραγμα-
τίας. επι πολυπραγμονῶ.

Xiph. apud Dion. Cass. Lib. XI. pag.
691. B. ὁ, τε γαρ Νέρων εἴ' αλλως φιλοπραγ-
ματίας ἦν, και εχαιρεν εν ῥασώνη διάλῳ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1434.

* Φιλοπραγμοσύνη. III. 532. D.

Demosth. Olynth. I. pag. 2. C. . In Phi-
lipp. I. pag. 19. C. . Adv. Midiam. pag.
404. C. την βίαν και την φιλοπραγμοσύνην
ὀρῶντας την τεβη, &c. . Adv. Boeotum. pag.
636. A.

Plat. de Rep. II. 549. C.

Aristot. Topic. I. 197. D. και ανη της πο-
λυπραγμοσύνης, την φιλοπραγμοσύνην.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 9. B.

* Φιλοπραγμων. III. 532. D.

Aristoph. Equit. §. 261. ἀπράγμων. Schol.
ἐπιεικῇ και μετρίαν τους τροπους, ε φιλοπράγ-
μονα.

Dion.

Dion. Halicarn. II. 141. 28.

Φιλοπρεπής.

Dion. Hal. II. 67. 38. Οἱ τις τα περι-
τον βιον, εἰ φιλόκαλός, εἰ φιλοπρεπής.

* Φιλοπροσηγορία. I. 34. F.

Dion. Halicarn. II. 69. 14.

Isocr. ad Demon. pag. 13. ult. Ed. Cant.

* Φιλοπροσηγορός. I. 34. E.

Isocrat. ad Demonic. Par. pag. 13. 2. f.
citatur a Cl. Steph. in Voce Ευπροσηγορία.

Plut. de Lib. educand. pag. 9. ult. εἴα
γε μὴν ἐνὶ εὐκλίχους αὐτὸς εἶναι παρασκευασθέν
καὶ φιλοπροσηγόρους.

J. Poll. Onomast. Lib. V. pag. 550. 7.

Φιλοπροσηγόρος.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 550. 9. f.

Φιλοπῆλολις.

Eurip. Rhes. v. 158. Ἐπώνυμός μιν κάρ-
τα, καὶ φιλόπῆλολις Δόλων.

Φιλοπῆλῳχια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1434.

Φιλορμιστεία.

Anth. Ep. Gr. pag. 60. *Philodem.* v. 7.
Κύπρι φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶζε με Κύ-
πρι &c.

Φιλορρώθων.

Anth. Ep. Gr. pag. 547. Cap. 2. Κείρεα
διωξικέλευθα, φιλορρώθωνα τε κημόν, &c.

Φιλορῶυξ.

Plat. Lysis. II. 212. D.

Φιλορῳμαίος.

Suid. Lex. II. 246. Κάστω — Μασσα-
λιώτης, ρήτωρ, ὃς ἐκλήθη Φιλορῳμαίος.

Appian. Alex. pag. 229. 5. f.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 964. B.
καὶ Ῥωμαίοις ἐγενέτο φίλη, [sc. *Rhodiourum*
Urbs] καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορῳμαίοις τε,
καὶ φιλέλλησιν.

Joseph. Vita. Vol. II. 31. 4. f.

Φιλοσαρκέω.

Suicer. Thes. Eccles. II. 1436.

Φιλοσαρκία.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1436.

Φιλοσαρκός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1436.

Φιλοσιμάτος.

Eustath. in Iliad. T. pag. 1232. 44. ἡ φι-
λοσιμάτος Εὐριπίδης. Vide *Eurip. Med.* v.
476. Not.

Φιλοσίτης.

J. Poll. Onomast. pag. 583. 7. f.

Xenoph. Oeconom. pag. 132. §. 27. Λεῖεις
— τῷ ὄντι φύσει τὸν πάρερα φιλοφωργὸν εἶναι
ἐδὲν ἦσσαν, ἢ οἱ ἐμποροὶ φιλόσιτοι εἰσι.

Plat. de Rep. II. 475. C. ὡς περ τὸν περὶ
τὰ σίλια δυσχερῆ ἐξε πεινῆν φαμεν, ἐξε ἐπιθυ-
μεῖν σίλιων· ἐδὲ φιλόσιτον, ἀλλὰ κακόςιτον εἶναι.

Φιλοσκηπῆτος.

Anth. Ep. Gr. pag. 509. Ἡμασιν ἐξηκουῖα
φιλοσκηπῆτῳ βασιλῆϊ &c.

* Φιλοσκώμων. III. 887. C.

Suid. Lex. III. 338. Σκωπῆλαι. φιλο-
σκώμμοι. Vide *Aristoph. Vesp.* v. 783.
Schol. Bisset.

Lucian. Timon. pag. 47. D. αἱ φιλο-
σκώμων συνε, &c.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 156. 2.
Verba videas supra in Voce Φιλοπότης.

Plut. Sylla. III. 45. 4. f.

* Φιλοσκώπητης. III. 888. B.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 616. B.

Φιλοσοφῆσιον.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 632. B.

Lucian. Hermotim. pag. 306. B.

Φιλοσπηλυγξ.

Anth. Ep. Gr. pag. 224. *Lucill.* Πανὶ
φιλοσπηλυγί, καὶ ἔρεοφοῖσσι νυμφαῖς, &c.

Φιλοσπονδός.

Aeschyl. Choeph. v. 290.

Φιλοσόνος.

Eustath. in Iliad. A. pag. 765. 37. καί-
ρει τοῖς μαχομένοις, οἳ μὴ μόνον πολύσονται,
ἀλλ' ἤδη καὶ φιλόσονται.

Φιλοσόνως.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 285. Φιλοσόνως.
Schol. β. θρηνητικῶς.

* Φιλοσραϊώτης. App. 169. F.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 41. pag. 27. .
§. 178. pag. 113. περὶ τὰ δέινα θάρραλός,
φιλοσραϊώτης, &c..

Dion. Cass. Hist. pag. 361. E. *Cæsar*, τὸς
μὲν ὡς φιλόδημος, τὸς δὲ ὡς καὶ φιλοσραϊώτης
ἐγκαλέμενος.
Xenoph.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. VII. pag. 426.
3. f. ὅτι τα μεν αλλα εἴη [*Xenophon*] ἔκαστος,
φιλοσφαιώτης δε, &c. . pag. 438. 5.

* *Φιλοσυνηθης. App. 169. F.*

Plut. de Adulat. &c. pag. 56. C.

Φιλοσυνεστιασης.

Theocr. Idyll. IV. v. 62. φιλοῖφα. Schol.
Ἦεν ὁ φίλων το συνεστιαζειν, φιλοσυνεστιασά.

Φιλοσύννομος.

Theophylact. Com. in Matth. pag. 119. C.
ὁ ἐν Μάθαις φιλοσύννομος ὢν, &c.

Plut. de Garrulitate. pag. 511. B. αὐτὸς
δε ὁ θεὸς ἔφιλοσύννομος ἐστὶ καὶ βραχυλόγος
ἐν τοῖς χρημοῖς;

Φιλοσωκράτης.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 215. 3. f.
Vide *Annot. Dalechamp. pag. 739. col. 2. 2.*

* *Φιλοσωμαλία. III. 1215. E.*

Hierocl. in Aur. Carm. Pyth. pag. 152.
4. ἵνα μὴ πρὸς φιλοσωμαλίαν καὶ φιλοχρημα-
τίαν καθελευσθῇς.

Φιλοσωμαλῶς.

J. Poll. Onomast. pag. 337. 2. f.

Φιλοτεκνία.

Herodian. Hist. pag. 216. 18.

Plut. de Lib. educand. pag. 14. B. ἱκανῶς
δε αὐτῆς τὴν φιλοτεκνίαν σημαίνει τοῦ πύγμα-
μα, &c.

Φιλοτεχνῶν.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1444.

* *Φιλοτεχνῶς. III. 1434. E.*

Diod. Sic. Bibl. pag. 9. 22. . 21. 2. .
33. 37. ἀνοισμένε του σωματῶ καὶ παλιν
κλειομένε φιλοτεχνῶς καὶ πολυδαπάνως. . 138.
12. . 209. 27. . 222. 30. . 380. 2.

Φιλοτιμῆσον.

Plut. de San. tuendā. pag. 125. D.

Φιλοτιμοτέρως.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 76. B. πρὸς
γὰρ Νεάνθη τον Κυζικηνὸν φιλοτιμοτέρως ἀνι-
σταν, &c.

* *Φιλοτραγῆμων. App. 169. H.*

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 642. C. ex
Eubulo. Οὐχι φιλοτραγῆμων πως ἐκάσδε.

Φιλοτραπέζος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. F.

Φιλοτρόφος.

Orph. Hym. Προθυρ. v. 5. pag. 98. Κλει-
δελχ', εὐάνηθε, φιλότροφε, &c.

Φιλοτράριον.

Aristoph. Eccl. v. 885. συ δε φιλοτράριον
αὐλήτ' αὐλῆς λαβὼν &c.

* *Φιλοτρυαννος. III. 1698. E.*

Dion. Hal. I. 263. 43. εἰ δε τισιν αὐτῶν
αἶρα δια κακὴν φύσιν ἢ πονηρὰς τροφὰς το φι-
λοτρυαννον ἐμπέφυκεν, &c. . II. 211. 10. ἡθὺς
τε κολάκιον καὶ φιλότρυαννον ἐμφαίνει, &c.

Plut. Dion. V. 194. 16.

Φιλοῦθασσω.

Hippocr. Epist. pag. 1285. 29.

Φιλοφθόγος.

J. Poll. Onom. Lib. V. pag. 502. 8. Λό-
κρι, φιλοφθόγων ἀκυλῆτη σκυλάκων, &c.

Φιλοφθονός.

Plut. de cap. ex Inim. &c. pag. 91. B.
ἢ διαθεσιν κρείονα, τῆς ἀφαιρέσεως το δυσζήλον
ἡμῶν καὶ φιλόφθονον;

Φιλοφορμιγξ.

Æschyl. Suppl. v. 704. αἰνῶν τ' ἐκ σωμα-
των φερέσθω φῆμα φιλοφόρμιγξ.

Φιλοφρονεσέως.

Xenoph. Conviu. Cap. 1. §. 10. 4. pag.
128. οἱ δε ὑπο τῶ σφροῦ ἐρωτῶ ἐνθεοί, τὰ
τε οἰματὰ φιλοφρονεσέως ἐχασί, &c.

Φιλοφρονημα.

Æschin. Epist. pag. 123. 3. f.

Φιλοφῶνος.

Plut. de Solert. Animal. pag. 967. B. .
adv. Colotem. pag. 1125. C. εἰ μὴ τι φύσει
φιλόφῶνον ἐστὶ καὶ &c.

* *Φιλοχορευῆς. App. 170. A.*

Aristoph. Ran. v. 405. Ἰακχὲ φιλοχορευῆ
συμπρόπεμπε με. . v. 411, 416.

Φιλοχορός.

Aristoph. Thesm. v. 997. εἰω δε κωμοῖς Σε
φιλοχόροισιν μελψω Εὐιον, &c. . v. 1147.

Æschyl. Pers. v. 448. ἦν ὁ φιλόχορος Πᾶν
ἐμβάλευει, &c. Schol. φιλόχορον τον Πᾶνα τον
θεον λεγει, τον αὐλήτην.

Eurip. Iph. in Aul. v. 1037.

Φιλοχρηματίας.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 112.

Plat.

Plat. de Rep. Lib. VIII. pag. 551. A.
 Ἀνὶ δὴ φιλονείκων καὶ φιλοτίμων ἀνδρῶν, φι-
 λοχρημαῖσαι καὶ φιλοχρήματοι τελευτήσῃες
 ἐγένοντο.

Φιλοχρηματιστικῶς.

J. Poll. Onomast. pag. 328. 2.

* *Φιλοχρημῶν. IV. 604. G.*

Suid. Lex. III. 711. 9.

* *Φιλοχρηστῶ. IV. 601. B.*

Anth. Ep. Gr. pag. 496. Cap. 21. Νίκαι
 παρῆσαν αἱ γελῶσαι παρθέναι Νίκας φέρονται
 τῇ φιλοχρηστῷ πόλει.

Dion. Hal. I. 450. 21. εἰ δὲ αὖτε λείον-
 τοι, ἴσον μὲν ἦν τῇ δημόσιᾳ μερὲς ἐπιεικὲς καὶ
 φιλόχρηστον ἀπολύειν εἶσα τὸν ἀνδρα, &c.

Xenoph. Memorab. Lib. II. Cap. 9. §. 3.
 6. pag. 125. καὶ γὰρ ἡν οἱ ἀπο παλαιοῦ κερ-
 δαίνειν, ἀλλὰ φιλόχρηστοι τε, καὶ &c.

Φιλοψευδία.

Hippocr. Epist. pag. 1283. 36. φιλοψευ-
 δίην γὰρ ἀσκεῖται. φιληδονίην κοσμεῖται. νομοῖς
 ἀπειθεῖται.

Φιλοψία.

Clem. Alex. Pæd. pag. 257. 18. φιλοψία
 μὲν ἐν καὶ φιλοψία, εἰ καὶ παθὴ μεγάλα, ἀλλ'
 ἔτι τοσαῦτα τὸ μέγεθος ὁπότε καὶ φιλοκοσμία.

Φιλοψοφία.

Cyrill. c. Julian. pag. 327. E.

Φιλοψοφῶς.

J. Poll. Onom. Lib. III. §. 139.

Φιλοψοφῶ.

J. Mart. Apol. II. pag. 120. 9. ἡ καὶ
 ὑπο Κρισκεῖται τὴν φιλοψοφίαν καὶ φιλοκόμπου.
Vide Not. Cl. Editoris.

Φιλοψυχῶς.

J. Poll. Onomast. pag. 337. 2. f.

Φιλυβρίς.

Crates, apud Clem. Alex. Strom. pag.
492. 34. Vide Notam 11.

Φιλυδρηλος.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. §. 1.

Φιλυμνῶ.

Anacr. Od. 43. pag. 152. 705. Σοφε, γη-
 γενής, φίλυμνε, &c. *Vide Notam.*

* *Φιλυπηκῶ. App. 170. D.*

Plut. Artaxerx. V. 311. 2. δοξας δὲ πρῶτος
 εἶναι καὶ Φιλυπήκῶ, &c.

* *Φιλυπνός. III. 1752. D.*

Theocr. Idyll. XVIII. §. 10.

Aristot. de Somno. &c. I. 689. D. καὶ τὸ
 ὅλον δὲ Φίλυπνοι οἱ ἀδελφολέβοι καὶ νανώδεις
 καὶ μεγαλοκέφαλοι.

Φιλυποσφοφός.

Hippocr. de Humor. pag. 50. 31. Φιλυπό-
 σφοφοί γὰρ αἱ ὥραι γίνονται, ὥστε αἱ ἐξ ὧ νο-
 σσοποιέονται. *Prædict. pag. 76. A. 172.*
H. 862. 1.

Φιλυποσφοφώδης.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1121. E.

Φιλῶδῶ.

Aristoph. Ran. §. 242. Ἀλλ' ὦ Φιλῶδῶν
 γενῶ, παύσασθε. *Vesp. §. 269.* καὶ γὰρ
 ἐστὶν ἀνὴρ Φιλῶδός.

Eustath. in Iliad. A. pag. 8. 45.

Plut. Sympos. Lib. II. pag. 633. A. οὐκ
 ἀηδῶς γὰρ Δημοσθένους ὁ Μήλυθαίῳ, Φιλῶδῶ
 τινὶ καὶ φιλοκίθαρις ἔδωκεν κοψίας, &c.

Φιλωνίζω.

Vide supra Πλατωνίζω.

Φιμόν.

Anth. Ep. Gr. pag. 70. Anyt. Ἡνία δὲ τοὶ
 παῖδες ἐν τραγῇ Φοινικοεὐία θεῖται, καὶ λασιῶ
 Φιμά περὶ σωματι, &c. *Schol. Vide J. Poll.*
Lib. I. §. 185. pag. 116. Not. 100. Sed
apud J. Pollucem occurrit Vox Φιμός, in
masculino Genere, non Φιμόν, in neutro,
Vide Onomast. Lib. VII. pag. 841. 2. Lib.
X. pag. 1209. §. 1334. 2.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1044. B.

Φίρεον.

Hesych. Lex. pag. 953. 2. Φίτρον, μέτρον,
 μάταιον, ῥάδιον, καὶ τὸ μέτρον τῆς ῥίνης, τὸ κοι-
 λόν, καὶ ὁ κορμός τῆς ὕλης, παρὰ τὸ φύεσθαι.

Phan. Lex. pag. 734. 3.

Φίρεῶ.

Apoll. Rhod. Arg. I. §. 404. ὥκα δὲ τοῖσι
 Φίρεος ἀζαλεῖς ὅρεσσαν καθυπερθεὺς ἐλαίης.

Orph. Argonaut. §. 950. Φίρεος τ' ἀρκύ-
 θοιο καὶ ἀζαλεῖς ἀπὸ κεδρε, &c. *§. 961.*
Φίροισιν.

Phan. Lex. pag. 734. 3. Φίρεός, ὁ κορμός.
Lege quæ sequuntur. Suid. Lex. III. 615.
Φίρεων. κορμῶν ἑύλων.

Φίλν. App. 170. E.

Aristoph. Pac. §. 1164. Το γὰρ φίτυ
πρῶτον φύει. Schol. Σπέρμα. Hic locus a Cl.
Steph. citatur.

* Φίλυμα. App. 170. E.

Lycophr. Alex. §. 453.

Æschyl. Agam. §. 1288. ἥξει γὰρ ημῶν
ἀλλ' αὖ τιμάοι, μηλοκλόνων φίτυμα, ποι-
νὰ ἡρώς.

Aristoph. Pac. §. 1164. Schol.

* Φίλνς. App. 170. E.

Lycophr. Alex. §. 462. φίτυν. §. 486.
Ὁ φίτυν. Schol. τον πάρερα.

Soph. Aj. §. 1316. Schol. φίτυς.

* Φίλυω. App. 170. E.

Soph. Aj. §. 1316. Schol. φίλναι το σπεί-
ρειν, ποιητικῶς ὁ παραγίνειν ἀπο τῆ φίτυς ὁ
πάρερ, &c. *Trachin.* §. 315. ὁ φίλντας
πάρερ, &c.

Æschyl. Prometh. §. 233. φίλνται. Schol.
β. ποιῆσαι, γεννῆσαι, ἐξ ἧς καὶ φύτωρ ὁ πάρερ.

Plat. de Rep. II. 461. A. ὡς παιδα φίλν-
οντι τῇ πόλει, &c. pag. 879. D. φίλνται
καὶ τεκεῖν &c.

Φλαβελλιον.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 647. 3. f.
φλαβελλίους καινοὺς χρῶ, &c.

Φλαμα.

Dion. Hal. I. 120. 13. αὐ καὶ νυν εἰς φο-
ρεῖσι, φλάμα καλῶντες, &c.

Φλαμεν.

Dion. Hal. I. 120. 10. τὴν δὲ δευτέραν [sc.
μοῖραν] τοῖς καλῶμενοις ὑφ' Ἑλλήνων Στεφανο-
φόροις, ὑπο δὲ Ῥωμαίων Φλάμισιν, &c.

Φλαμμινιος.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 348. B.

Φλασις.

Hippocr. de Cap. Vuln. pag. 911. B.

Φλασμα.

Hippocr. de Articulis. pag. 840. H.

Φλαττοθεατ.

Aristoph. Ran. §. 1331.

Φλαττοθεαττοφλαττοθεατ.

Aristoph. Ran. §. 1319, 1322, 1325.

Φλαττοφλαττοθεατ.

Aristoph. Ran. §. 1328, 1330.

* Φλεβιον. App. 170. G.

Dion. Halicarn. II. 316. 35.

* Φλεβμανσις. IV. 164. H.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 607. 2. τα
χειλεα ὑπο τῆς φλεβμάνσις συνέπεσε πρὸς ἄλ-
ληλα, &c.

Φλεβματοειδης.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 602. 2. ἐν
τῇ νεσῶ των καλαμηνίων τα ὑδρωποειδέα καὶ
φλεβματοειδέα ἀφίησι, &c.

Φλεως.

Aristoph. Ran. §. 246. φλέω. Sch. φλέως
λοχμῶδες φύλον, ἧς μνημονεύει Θεόφραστος.

Theophr. Hist. Plant. pag. 118. 2. f. ὡς-
περ ἡ ὄνωνις, καὶ ὁ τριβόλος, καὶ ὁ φλεῶς. .
pag. 123. 2.

J. Poll. Onomast. Lib. X. §. 178.

In neutro vero Genere.

Theophr. Hist. Plant. Lib. IV. pag. 90.
20. Lib. VI. Cap. 5. 1. pag. 125. Πολυ-
σχιδὲς δὲ καὶ πολυῤῥιζον το φλέως.

Φληναφευω.

Aristoph. Thesm. §. 468. καλεσώμυλας.
Schol. Εφλυάρησεν, ἐφληναφεύσας. ὅθεν καὶ
σωμυλμάλα, φληναφήμαλα καὶ αλημάλα λέγεται.

Φληναφημα.

Vide supra Φληναφεύω.

* Φλοβερως. IV. 168. D.

Eurip. Helen. §. 1136. πυρσεύσας Φλο-
γερὸν σέλας ἀμφὶ ῥύαν Εὐβοίαν, &c.

Φλοβοειδης.

Suid. Lex. I. 13. 4. Vide Notam I
Cl. Kust. et Eust. in *Iliad.* E. pag. 388. 31.

Plut. Lysandr. III. 18. 15. ἑώρατο πυρι-
νον σωμα παμμέγεθες, ὡς περ νεφὺς φλοβοειδὲς,
&c. pag. 280. 6.

Hippocr. de Morb. pag. 489. 37. ἐρυθή-
μαλα ἐκφύει ἐς το στήθος καὶ τον νῶτον, ὡς
φλοβοειδέα.

Φλοβοιδεω.

Lycophr. Alex. §. 35. φλοιδέμενος. Schol.
γινέσθαι δὲ ἀπο τῆς φλογὸς οἰδόμενος, φλοβοιδό-
μενος καὶ φλοιδέμενος.

Φλοβωπος.

Æschyl. Prometh. §. 253. Καὶ νυν φλοβω-
πὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι; Schol. et Schol. β.
λαμπρὸν, φάεινόν. §. 497. φλοβωπὰ σημα-
τα. Schol. β. τα δια τῆς φλογὸς γινόμενα ση-
μεῖα πρὸς το μαντεύεσθαι. Φλοβω.

Φλοια.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 278. Ωκα δ' υπο Φλοιήν προδόμῳ ἐνι τοῖα τανύσσας δα.

Hesych. Lex. pag. 954. 2. Φλοιάν, την Κόρην την θεον εἰω καλῶσι Λάκωνες.

Φλοῖνος.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 199. 23. εἶσι μὲν δὴ των Ἰνδων φορέεσι εσθῆλα τε Φλοῖνην

Φλοιοβάρης.

Phæn. Lex. pag. 157. 3. Βλωθρή — Ἀρκαδες δὲ βλωθρὴν, την απαλὴν φασί. Μάινῃες την Φλοιοβάρῃ, Δρύοπες την ταχεῖαν, Καρύσιοι την σκληράν.

Φλυασημα.

Joseph. c. Apion. II. 478. 4. Δώρα πολλὰ ὀνομάζεσθαι, μηδὲν ἐπικοινωνῶσα τοῖς Ἀπιδῶν Φλυαρήμασι.

Φλυκλαινιδιον.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 183. A. περιτε τις ποδὰς ἐπαρμαῖα ἰσχεσι, καὶ κάλα το σωμα Φλυκλαινιδία, σῆων τε ἀφίσταται.

Φλυκλαινοειδης.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 641. 12. καὶ το χρώμα αἰφῶδες, καὶ Φλυκλαινοειδές, δα.

* Φλυκλαινωσις. IV. 173. E.

Hippocr. de Fract. pag. 765. F.

Φοβεριος.

Æschyl. Hdon. Fragm. Ed. Stanl. pag. 639. 10. f. Vide *Strab. Geogr. Lib.* X. pag. 721. C.

Φοβερωψ.

Orph. Hym. in Eumen. §. 8, 10. pag. 166. Νυκτερίαι κῆραι, ὀφιοπλόκαμοι, φοβερωῶπες, δα.

Φοβεσιςραῖη. IV. 74. C.

Aristoph. Equit. §. 1174. Τεῖς τεμαχῶσοι δωκεν ἡ φοβεσιςράτη. Schol. Η φοβουσα τον στρατον. ἐξῆς δὲ τὰ ἐπίθελα της θεῆς. Vide *Not. Cl. Casaub.* pag. 100. et *Suid. Lex.* III. 621.

Φόβημα.

Soph. Oed. Col. §. 730. Φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτόποιον, εἰχέων φόβημα δαίων, δα.

Eurip. Hec. §. 93. Schol.

Φόβηλεον.

Plat. de Leg. II. 891. A. Φόβηλεον ἄγ εἶναι καὶ τῷ δυσμαθεῖ πολλακὶς ἐπανιόντι σκοπεῖν.

Φοιβασριος.

Lycophr. Alex. §. 1468.

Φοιβειος.

Eurip. Phæn. §. 233. Φοιβεΐαισι λαῖρεΐαις.

Φοιβήτωρ.

Orph. de Lap. Ostrit. §. 45. pag. 214. — Λαομεδονιάδης Φοιβήτορι λαῖ πιθήσας.

Φοινίμα.

Eurip. Phæn. §. 1493. Schol.

Φοινικανθεμος.

Pind. Pyth. Od. Δ. §. 114. ὡς Φοινικανθέμῳ ἤρῳ ἀκμῇ, δα.

Φοινικισης.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. A. pag. 13. 4. f. Κυρῶ ἀπέκλειεν ἀνδρα Περσὴν, Μεγαφέρνην Φοινικισὴν βασιλείον, δα.

Φοινικισι.

Polyb. Hist. Lib. I. pag. 112. ult. παλαιὰ γὰρ στρατεύομεν ἡδεὶ διαλέεσθαι Φοινικισί.

Φοινικοβαπλος.

Æschyl. Eumen. §. 1031. Φοινικοβάπλοις ἐνδυοῖς εσθημασι τιμᾶτε, δα.

Φοινικοβαλεω.

Lucian. de Syr. Dea. pag. 1069. B. εἰ δὲ τις τοδὲ μὲν ἐκ ὅπως, ὅπως δὲ Φοινικοβαλέοντας, δα.

Φοινικοβαφης.

Aristoph. Acharn. §. 319. Schol.

Philost. Epist. 27. pag. 926. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Φοινικοβαφεῖς ἐνεδυοντο θωρακας, δα.

Φοινικογενης.

Eurip. Cret. §. 3. pag. 478. Φοινικογενῆς Παῖ της Τυρίας Τεκνον Ευρωπας καὶ του μεγαλῆς Ζανός, δα.

Φοινικοκροκος.

Pind. Olymp. Od. VI. §. 66. Α δὲ Φοινικόκροκον Ζῶναν καλᾶθηκαμένα, δα. Schol. ἡ Ευάδνη. Φοινικόκροκον, την εκ Φοινίκης κρόκην ὑφασμένην.

* Φοινικολοφος. IV. 181. F.

Eurip. Phæn. §. 827.

Theocrit. Idyll. XXII. §. 72. Ορνίχων Φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί. Vide *Aristoph. Av.* §. 70. Schol. ubi pro Ορνίχων legimus Ορνίθων.

Φοινικοπεδῶ.

Φοινικοπεδος.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 58. B. ex Æschyli Prometh. soluto. Fragm. exstat pag. 643. col. 1. Ed. Stanl.

Φοινικοπεζος.

Pind. Olymp. Od. VI. v. 159. Φοινικό-πεζαν Αμφεπει Δάμαρα, &c. Schol. Νεω]. pag. 74. 2. ηέν την ερυθρες εχυσαν πόδας.

* Φοινικοροδιος. IV. 182. A.

Plut. de Consolat. ad Apollon. pag. 120. C. e Pindaro. Φοινικοροδίαί τε λειμώνες &c. Fragm. exstat. pag. 493. Ed. Oxon. ubi legitur Φοινικορόδοι. Et certe Λειμών est masc. Gen. Vide Hom. Iliad. B. v. 467. . Odyss. M. v. 159.

Φοινικοσκελης.

Eurip. Ion. v. 1207, Φοινικοσκελεις Χηλας παρεισα.

Φοινικοσεροπας.

Pind. Olymp. Od. Θ. v. 10.

Φοινικοσολος.

Pind. Nem. Od. Θ. v. 67. Πείραν μεν αἰά-νορα Φοινικοςόλων Εἰχέων ταύλαν θανάτῃ περι-και ζῶας, αναβαλλομαι ως Πόρσιςα.

Φοινικοσφορος.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1196. A. Ες, δε ὁ τοπικὸς ἔλκει ἐμφερὲς τῷ Ἀμμωνί, Φοι-νικοσφόρῳ τε καὶ εὐνδρῳ.

Φοινικοφας.

Eurip. Ion. v. 162. εκ ἄλλα Φοινικοφαῖ ποδα κινήσεις ;

Φοινικοφυλος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 724. 38. ἀγαθὴ δ' ἐστὶ Φοινικόφυλος, &c.

Φοινικόφυλον. το. Palmetum. usurpatur a Cl. Steph. in Thes. IV. 182. C.

* Φοινικων. IV. 183. C.

Joseph. de Bello. pag. 298. 16.

Φοιλιωτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 83. v. 1.

Φοίλω.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 222. 8. f. εἰφοίτεον παρὰ τας δέλκας. Vide Cl. Porti Lex. Ion.

Φοιληιον.

Plat. Theætet. I. 161. E.

Φοίλιζω.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 53. τι δ' ἵπτανε-τον, ἔ τι παρὸ γε Λιην Φοίλιζεσαι ;

Hom. Hym. XXV. v. 8. pag. 82.

Φολιδωδης.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1133. B. κνήμαι σκληροῖσιν οἰδήμασι, λευκοῖσι, Φολιδώ-δεσι.

Φονερατης.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 124.

Φονευμα.

Eurip. Ion. v. 1496.

* Φονοκλονια. IV. 72. E.

Suid. Lex. I. 226. 29. καὶ Φονοκλονίαν ποιήσας.

Φονολειβης.

Æschyl. Eumen. v. 164.

Φονολιβης.

Æschyl. Agam. v. 1436. ὡσπερ ἐν Φονο-λιβεί τύχα φρήν ἐπιμαίνειαι.

Φονορρύτος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 946. ἐν δε γαίᾳ ζῶα Φονορρύτῳ μέμικται. Schol. β. ἐν ᾗ το αὐ-των αἷμα ἔρρευσεν.

Φοξίχειλος.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 480. D. Φοξαὶ γενήσαν το χεῖλος, — αὐτὴ δε Φοξί-χεῖλος ἢ εἰς οὗκ ἀνημένη οἰοι εἰσιν οἱ ἄμεικτες καλέμενοι. Vide Casaub. Animadv. col. 799. 57, &c.

* Φοξος. App. 172. H.

Hom. Iliad. B. v. 218. αὐλαρ υπερεθε Φοξός ἐην κεφαλὴν, &c. Schol. Ὀξυκέφαλος. Vide

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 480. D.

Lucian. Mort. Dial. pag. 148. A.

Φορη.

Hippocr. Prænot. pag. 38. 1.

Φορησις.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 220. A. τῶν δε Τηλαύτην αὐλον ἰμαλὶς μεν Φορήσεως καθ' ἡμεραν ἡμιοβολιον κναφεῖ τελευτῇα μισθόν.

Dion. Hal. I. 109. 35. Φερωνίαν ἀπο της πελαγίς Φορήσεως ὀνομάσαι. . 120. 12.

Φορηιον.

Clem. Alex. Pædag. pag. 288. 38.

Φορῖνη.

Harpocrat. Lex. pag. 294.

Plut. de Adulat. &c. pag. 56. ult. ἀλλὰ δεινὸς ὢν φυλατῆσθαι το ὑποπτον, ἂν μὲν εὐπαρυφῇ τινὶ ἢ αἰροικῇ λαβῆται, φορῖνῃ παχείαν φεροντῇ, &c.

* *Φορμισκῷ*. IV. 188. E.

Plat. Lysis. II. 206. 2. f.

Φορμοραφίς.

Æneæ Comm. Poliorc. pag. 1673. 17. ἐχαλκευσαντο σιφωνα τε καὶ φορμοραφίδα. . l. 21, 23.

Φορυκτῷ.

Lycophr. Alex. v. 863. — ἀμφιβάλλεσθαι πεπλῆς Κάλχῃ φορυκτῆς, &c. Vide Schol.

Φεμώσος.

Athen. Deipn. Lib. III. pag. 113. D. καὶ ἔλκει χρωμα αἰσῶν, οἷον τῷ φεμώσῳ τυρῷ.

Φραγγέλη.

Aristoph. Acharn. v. 724. Schol. το γὰρ παλαιὸν φραγγέλαις εἰσπῖον οἱ λοῖσσαι τῆς τῆς ἀγορᾶς.

Φραγγέλιον. App. 173. E.

Aristoph. Acharn. v. 724. Schol. a Cl. Steph. citatur.

Φρακτικός.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 214. A. δορυφόρος ἐχὼν πολλὰς τῶν φρακτικῶν καλυμένων. Vide Cl. Casaub. *Animadv.* c. 374. 21.

Φρασωρ.

Æschyl. Suppl. v. 501. ὁπάοντας δὲ φράσοντας τ' ἐλχωριῶν ξύμπεμψον, &c. Schol. τῆς φράσοντας.

Φραζορικός.

Demosth. adv. Leocbar. pag. 675. B. πείσας ἕνα τῶν φραζορῶν ἐνέγραψεν εἰς το φρατορικὸν γραμματεῖον.

Φραζοριῷ.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 460. F. Ζεὺς εἰ μοι ἔρκει εἰς φραζοριῷ, τὰ τέλη τελεῶ.

Φραζέα.

Dion. Hal. I. 80. 32. εἴη δ' ἂν Ἑλλαδὶ γλωττῇ τὰ ὀνόματα ταῦτα μεθερμηνευόμενα, φυλὴ μὲν καὶ τρίτῃς, ἢ τρίτῳ φράτρα δὲ καὶ λόχῳ, ἢ κερία. . 100. 23. . 108. 5. . 110. 33. . 264. 41, 44

VOL. II. N°. XXXII. 4.

* *Φραζίασης*. III. 98. H.

Dion. Halicarn. I. 236. 23.

* *Φραζιεύς*. III. 98. F.

Dion. Hal. I. 120. 8. Απεδώκε δὲ μίαν μὲν ἱερειῶν διαλάξιν τοῖς τριακοντα Κερύσιον, ἧς εἶπεν τὰ κοινὰ θύειν ὑπὲρ τῶν φραζιέων ἱερά. . 121. 19. ἐν ἐκαστῇ δὲ τῶν τριακοντα φρατριῶν ἰδρυσαμένῳ ἐσίαν, ἐφ' ἧς ἐθυον οἱ φρατριεῖς, &c.

Φραζικός.

Dion. Hal. I. 215. 24. τὴν λοχίτιν ἀντὶ τῆς φραζικῆς συνῆεν ἐκκλησίαν.

Φραζία. IV. 193. G.

Xenoph. Hist. Græc. Lib. III. pag. 129. 1. ἐπέστησεν ἐπὶ τῇ φραζίᾳ. . pag. 128. 4. f. φραζίαν. Vide Auctorem.

Φρενείαζω.

Aristoph. Thesm. v. 688. Λύσση παρακοπῷ. Schol. Τέλει φρενείαζων, λείπει γὰρ ἢ φρενῶν παρακοπὴ φρενείαςις.

Φρενείαςις.

Vide supra *Φρενείαζω*.

Φρενίλιαι.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1079. D. ἐξδόμῃ ἀπεθανε φρενίλιαϊα.

Φρενολήτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In *Apoll.* Φοῖβον, Φοιβάζουλα, Φιλοσεφανον, Φρενολήτῃ.

Φρενοδαλῖς.

Æschyl. Eumen. v. 331. φρενοδαλῖς, παρακίνησις τῶν φρενῶν. . v. 344.

Φρενοκλοπος.

Anth. Ep. Gr. pag. 469. *Maic.* v. 3. Σωφροσύνας ὕβρις, φρενοκλόπε, ληστὰ λοῖσμε, &c.

Φρενομανής.

Æschyl. Agam. v. 1149. φρενομανῆς τις εἰ θεοφόρητῳ, &c.

Φρενοπληκτός.

Æschyl. Prometh. v. 1053. τοιαῦτα μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βελεύματ' &c. Schol. β. τῶν μανικῶν.

Φρεωρυχέω. IV. 193. C.

Aristoph. Lysistr. v. 1032. ἐφρεωρύχει. Schol. *Biset.* ἀντὶ τοῦ οφθαλμοῦ ὡς φρεαρ ὠρύσσειν. φρεωρυχεῖν γὰρ, το φρεαρ ὠρύσσειν.

Φριξοκομας.

Anth. Ep. Gr. pag. 503. *Anyt.* Φριξοκόμα τοδε Πανι και αυλιασιν θελο νυμφαις &c. . pag. 574. ubi idem Epigr. fere verbatim repetitur.

Φρονεσίως.

Æschyl. Suppl. v. 212. Πατερ, φρονεσίως πρὸ φρονεσας ἐνέπεις.

Soph. Antig. v. 693.

Φροντισέον.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1047. C. λέγει δε και αλλα τινά· συγκεχυμένως δε και ἀργῶς, ὧν ἔ φροντισέον.

Φρεξοδομος.

Anth. Ep. Gr. pag. 49. *Antiphr.* Φρεξοδόμοι νηλεῖς κυνες ἔκλانون.

Φρυαγμος.

Dion. Hal. II. 26. 14. και χρεμῆσιμους ἵππων, και φρυαγμὸς τράγων, &c.

Φρυγιακος.

Athen. Deipn. Lib. VIII. pag. 332. 4. f. περὶ Απάμειαν φησι την Φρυγιακὴν &c. . 578. B. Αισχρον γαρ ονομα Φρυγιακὸν γυναικ' εἶχειν, &c.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 721. B.

Φρυγιλος.

Aristoph. Av. v. 874. Και Φρυγίλῳ Σαεζίῳ, &c. Schol.

* Φυ. IV. 257. D.

Aristoph. Lysistr. v. 305. Φῦ, Φῦ.

Lucian. Philopatris. pag. 1118. C. Φῦ, Φῦ, Φῦ, των ὕθλων ἐκεινων.

Φυλαιοχμας.

Æschyl. Pers. v. 1030. Ιαόνων λαος ἔ φυλαιοχμας; Schol. ἔ φυλῶν την αἰχμήν; τῆτ' ἐστὶ πρὸς τον πολεμον.

Φυγδα.

Æschyl. Eumen. v. 256.

Φυλολεκλος.

Orph. Hym. in Minerv. v. 8. pag. 128. Γορφοφόνε, φυγόλεκλε, τεχνῶν μήτερ πολύολβε.

Φυλόξενος.

Pind. Olymp. Od. XI. v. 16. Εγλυασομαι Μή μιν, ὦ Μοῖσαι, φυλόξενον στρατον, &c. Sch. ἄξενον, ἦτοι κακόξενον.

Φυει.

Lucian. Lexiph. pag. 531. B. ουδ' οσον τε γρῦ, και τε Φυει φρονιζμεν αὐτῃ.

* Φυκιοφαλος. IV. 230. H.

Aristot. de Hist. Animal. I. 914. C. οἱ μεν γαρ Φυκιοφάγοι, τροφῆς εὐπορεῖσιν.

* Φυκωδης. IV. 230. H.

Aristot. de Hist. Animal. I. 914. C.

Φυλακτικως.

J. Poll. Onomast. Lib. V. §. 147.

Soph. Oed. Col. v. 148. Δυσαιών. Schol.

— Φυλακτικῶς δε και τῆλο λεγουν, &c.

Φυλλοκομος.

Aristoph. Av. v. 214. καθααρα χωρεῖ Δια φυλλοκόμῃ σμιλακῷ ἥχῳ, &c.

* Φυλλοσρωλος. IV. 248. A.

Eurip. Rhes. v. 9. Λεῖπε χαμῆνας φυλλοσρώπτες, &c.

Φυλλορῳξ.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 130. ex *Antiphane.* Τι δ' ἂν Ἑλληνες μικροράπτεροι φυλλορῳξες δρασειαν;

Φυλλωμα.

Diod. Sic. Bibl. pag. 109. 19. πυκναι δε τοις φυλλώμασι.

Φυλοκρηνησις.

Clem. Alex. Strom. pag. 449. 16.

Φυλοκρηνηικος.

Clem. Alex. Strom. pag. 448. 9. e *Basilidis Sectatoribus.*

Φυμαλιον.

Hippocr. de Morb. Mul. pag. 648. 20.

* Φυμαλωδης. IV. 277. A.

Hippocr. de Rat. Viđt. pag. 400. 48. ὁκόσοισι δε εν πυρεῖοις τα σκελεα γινεῖται φυμαλωδέα, &c.

Φυξανωρ.

Æschyl. Suppl. v. 9. Φυξάνορα γάμον. Schol. Φυλὴν ανδρων εμποικνῖα ἡμῖν.

Φυραδην.

J. Poll. Onomast. pag. 665. 4. f.

Φυσιαμα.

Æschyl. Eumen. v. 53. ῥέγκσι δ' ἔ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.

Φυσιζωῶ.

Φυσιζω.

Æschyl. Suppl. §. 592. φυσιζων γένε-
τοδ' Ζηνός εστιν ἀληθώς.

Φυσιζο. *Steph. Thes.* IV. 281. G.

Φυσιολωμονικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 773. 24.

Φυσιολογή.

M. Ant. de Reb. f. Lib. X. §. 9. pag. 296.

3. οποσα ο φυσιολογῆδς φανάζη και παρα-
πέμπεις.

Φυσιοποιεω.

Clem. Alex. Strom. pag. 631. 41. και γαρ
ἡ διδασχὴ μελαρυθμιζει τον ανθρωπον μελαρυθ-
μισα δε, φυσιοποιεῖ.

Φυσσηγη. IV. 257. C.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 222. 5. f.

Φυσις.

Æschyl. Pers. §. 929. πάνυ γαρ φύσις μυ-
ριας ανδρων. *Schol.* φύσις ἡ πεφυρμένη και
επι γης πεσῶσα. λεγεται και φύσις, ἡ ἐκφυσις,
γονή.

Φυλαριον.

Aristoph. Av. §. 663. Εκ τε βελόμε. *Sch.*
Φυλάριον παραπλήσιον καλάμω, ὃ εσθιουσιν οἱ
βόες. Ἀλλως. &c.

Athen. Deirp. Lib. V. pag. 210. C.

Φυλευσιμος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 22. 32. Nilus βρε-
χει την γῆν ομοίως την τε ἀργὴν και σπόριμον
και φυλεύσιμον, &c.

Φυλεψ.

Plat. de Rep. II. 510. A.

* Φυλοκομεω. IV. 295. C.

Eustath. in Odyss. I. pag. 337. 18.

Φυλοσκαφην.

Anth. Ep. Gr. pag. 470. *Incert.* §. 4.
Μένον επορευων ερξα φυλοσκαφίης.

Φυλοροφος.

Apoll. Rhod. Arg. III. §. 1401. Τον δε
κάληφείη τε και ελοον αλλῶ ικανει Κληρε ση-
μανήρη φυλορόφον.

Φυλξιον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 70. 16. δια της τε
φυλξις φιλοδεχίας &c. . 1. 21. . 71. 35. .
72. 1. ἐξ ὧν τα τε καλα τον παράδεισον απε-
θεωρει φυλέρλια, &c.

* Φωίδες. *App.* 177. D.

Suid. Lex. III. 626. Φωίδες. αἱ απο της
φλοῖς φλύκταιναι.

Hippocr. Coac. Prænot. pag. 169. C.

Φωκάηθεν.

Lucian. Lexiph. pag. 527. C. τα μεν, Φω-
κάηθεν, τα δε, Κνιδόθεν.

Φωναριον.

Anth. Ep. Gr. pag. 610. §. 3. f. ὃ των
κλωμεθα φωναρίων.

Athen. Deirp. Lib. XIV. pag. 623. C. e
Clearcho. Το φωνάριον ημων περισσάρτον γινέται.
Vide Casaub. Animadv. col. 896. 24, &c.

Φωνασκια. IV. 302. D.

Demosth. de Coronâ. pag. 352. B.

Φωνασκιζ.

Suid. Lex. III. 627.

Φωρασεβεια.

Dion. Halicarn. II. 185. 34.

Φοριδιος.

Anth. Ep. Gr. pag. 152. *Arch.* μασιχ-
θεις κλημασι φοριδίω.

Φωλεινοειδης.

Eurip. Hippolyt. §. 740. *Schol.* δια το
και το δάκρυον αυτων φωλεινοειδης λεγεται ειναι,
ηλεκτρον ονομαζομενον, &c.

Φωλεμβολεω.

Clem. Alex. Strom. pag. 667. 1.

Φωλισηριον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1493.

Φωλιςικ. IV. 39. G.

Eurip. Hippolyt. §. 191. *Schol.*

Φωλοβολεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1493.

Φωλογονια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1494.

Φωλοφανεια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1494.

Φωλοφορεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1494.

Φωλωνυμια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1494.

X.

X.

H *Hippocr. de Cap. Vuln.* pag. 895. D.
ὅς τις μὴδ' ἐβρωθὶ μὴδεμίαν προβολὴν
ἔχει, ἢ ὅς τις ἔχει τὰς ῥαφὰς τῆς κεφα-
λῆς, ὡς γράμμα το χῖ, X γράφεται.

Χαδην.

Hippocr. de Genitura. pag. 234. 46. ἢ
δε τις εἰς ἀγλῶ θῇ μέλα, οἷ καὶ ἐπιεικές ἐς
σίκυον χάδην, &c.

Χαιρετισμῶ.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1494.

Χαιριδεῖς.

Aristoph. Acharn. v. 866. Χαιριδεῖς βομ-
βαύλιοι. Schol. et Notam Cl. Kuß. pag. 125.

Χαιρομυσθῆς.

Æschyl. Choeph. v. 71. ποιοὶ τε πάντες ἐκ
μῆος οὐδ' ἐβρυντο τὸν χαιρομυσθῆ φθονοῦ καθαί-
ροντες ἴσαν ἄτην.

Χαίωμα.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 391.

Χαλαζέπης.

Anth. Ep. Gr. pag. 393. v. 1. ὦ ξεῖνε,
φύγε τὸν χαλαζέπῃ τάφον, &c.

Χαλαζήεις.

Anthol. Epigr. Gr. pag. 71. v. 1.

* Χαλαζοβόλεω. IV. 364. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 614. *Æscular. Ep.*
3. Νειφε, χαλαζοβόλει, ποίει σκόλῳ, αἶθε,
κεραύνε.

Χαλαζοβόλος.

Plut. An Vitiositas &c. pag. 499. 2. f.
οὐ νέφη χαλαζοβόλα πεδίοις περιρρέηνουσι καρ-
ποφόροις, &c.

Χαλαρως.

Hippocr. de Morb. pag. 488. 49.

Χαλασηριον.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1015.
21. ἐπεπεσον αἰφνιδιον αἱ πυλαι, εἰθ' —
εἶπε καὶ αὐτομάτως τῶν χαλασηρίων διαρῥαγέν-
των, &c.

Χαλασραιον.

Plut. Conj. Præcept. pag. 134. D.

Plat. de Rep. II. 430. A. ἢ τε ἡδονή, πᾶν-
τ' χαλασραῖε δεινόερα εἶσα τέλο δρᾶν καὶ
κονίας.

Suid. Lex. III. 649. Χαλασραῖον. νῆρον.
ἀπο Χαλάσρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαλδαῖκος.

Joseph. Ant. Lib. X. pag. 513. 6. ἀλλὰ
καὶ Βηρωσσός, ὁ τὰ Χαλδαῖκὰ συγγραψάμεν-
μνημονεύει &c. pag. 536. 2. f. καὶ Βηρωσ-
σός ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Χαλδαϊκῶν ἱστορίῳ, λέγων
οὕτως. *Contra Apion. Lib.* I. §. 20. 3.
pag. 451.

Χαλδαῖος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 17. 4. — τοὺς τε
ἱερεῖς καλῶς ἡσασθαι παραπλησιῶς τοῖς κατ'
Αἰγυπτίου ἀτελεῖς, καὶ πάσης λειψυργίας ἀπολε-
λυμενους, ἐς Βαβυλώνιοι καλῶσι Χαλδαῖους.
51. 35. 78. 27. 81. 34, 35.

Lucian. Philopseud. pag. 830. D.

Strab. Geogr. Lib. XVI. pag. 1106. A.
παρα δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις, οἱ Χαλδαῖοι· παρα δὲ
τοῖς Ῥωμαίοις, οἱ Τυρῆνικοὶ ὠροσκόποι. 1074.
A. B.

Steph. de Urb. pag. 749. D.

Vide *Constant. Lex.* pag. 883.

Χαλινοφάτος.

Callim. Hym. in Lavacr. Pall. v. 11.
pag. 138. ἐφοίβασεν δὲ παλῆϊα Πανίᾳ χαλι-
νοφάτων ἀφρον ἀπο σομάτων. Vide Not. Cl.
Vulcan.

Χαλκαεμαῖος.

Pind. Pyth. Δ. v. 155. εὐδὲ μαν χαλκάρ-
μαῖ' ἐς ποσὶς Ἀφροδίτας.

* Χαλκασπῖς. IV. 380. D.

Pind. Olymp. Θ. v. 79. Κεινων δ' ἔσαν
Χαλκασπίδες υμῖεροι πρόγονοι, &c. Schol. οἱ
πολεμικώτατοι. *Pyth. Θ.* v. 1. χαλκασπίδα.
Schol. χαλκασπίδα φησιν, οἷ συν ἀσπισί
χαλκαῖς, τὸν ὀπλίην ἐρεχον δρῆμον. *Isthm.*
Z. v. 35.

Scph.

Soph. Philoct. §. 742.

Eurip. Herc. Fur. §. 794. Σπαρῶν πα-
γένε' ἔφανε Χαλκασπίδων λόχον, &c. Vi-
de Notam Cl. Barnes.

Polyb. Hist. pag. 210. 7. f. . 601. ult.

Χαλκεῖχης. IV. 380. E.

Eurip. Troad. §. 143. citatur a Cl. Ste-
phano.

* Χαλκελαῖον. IV. 380. E.

Pind. Olymp. Z. §. 66. Χαλκελαῖον πε-
λέκει, &c.

Anth. Ep. Gr. pag. 588. §. 2. a Cl.
Steph. citatur.

Χαλκενίης.

Pind. Nem. A. §. 24. . IA. §. 45. Αιο-
λεων στραῖαν χαλκενίῃων δέυρ' ἀνάων.

Χαλκεογόμφον.

Dion. Hal. II. 59. 42. e *Simonidis Pers.*
ἐν ἀερπεί δωματι, χαλκεογόμφω δε, &c. Vide
Athen. Deipn. pag. 396. E.

Χαλκεομίρης.

Pind. Nem. Od. I. §. 170.

Χαλκεομίωρ.

Eurip. Troad. §. 271. Τι δ' ἦ τε χαλ-
κεομίτορ Εὐβοῖαν δάμαρ &c.

Χαλκεοπλόν.

Eurip. Helen. §. 698. μυριάδας τε Χαλ-
κεόπλων Δαναῶν.

Χαλκευμα.

Æschyl. Choeph. §. 574. ποδώκει περιβαλὼν
χαλκεύματι.

* Χαλκευτικός. IV. 385. E.

Xenoph. Memorab. Lib. I. pag. 3. §. 7.
2. . *Oeconom. Cap. 1.* §. 1. 4. pag. 1. .
Περὶ Προσόδ. Cap. 4. §. 6. 2. pag. 260.
αἰσίων γενομένων των χαλκευτικῶν ἔργων, &c.

Χαλκηδονιακος.

Strab. Geogr. Lib. VII. pag. 493. B.

Χαλκοαῖης.

Pind. Isthm. Δ. §. 107. αὐξομεν Εμπυρα
χαλκοαῖαν οὐλῶ θανόντων, &c. . E. §. 51.

Χαλκοδαίδαλον.

Anth. Ep. Gr. pag. 446. §. 1. Id' ως ὁ
πῶλλον χαλκοδαίδαλῳ τέχνῃ Κορωνίων ἔσθηκε.

Χαλκοδαμας.

Pind. Isthm. Od. VI. §. 108.

VOL. II. N°. XXXII. 5.

Χαλκοθεῖον.

Strab. Geogr. Lib. X. pag. 721. C. ex
Æschyli Edonis, cujus Dramatis Fragm.
exstat Ed. Stanl. pag. 639. Vide Not. ad
loc. pag. 855. col. 2. et *Athen. Deipn. Lib.*
XI. pag. 479. C.

Χαλκοκέραιον.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 58. B. ex *Æs-*
chylo. Χαλκοκέραιον τε παρ' Ὀκεανῷ Λιμναῖον
παντοφόρων Αἰθιόπων, &c.

Χαλκομίρης.

Lycophr. Alex. §. 997.

Χαλκονώϊος.

Eurip. Troad. §. 1136. Φόβον τ' Αἰχαιῶν
χαλκονώϊον ασπίδα Τηνδ', &c. . §. 1193.

Χαλκοπαῖης.

Anth. Ep. Gr. pag. 575. *Antipatr.* §. 3.
Χαλκοπαγῇ σάλπιγγα, &c.

Χαλκοπέδον.

Pind. Isthm. Z. §. 61. βραχὺς ἐξικεσθαι
χαλκόπεδον Θεῶν Ἑδραν

Χαλκοπέλαγος.

Eurip. Phæn. §. 115. Schol.

Χαλκοπληθής.

Eurip. Suppl. §. 1220. Καὶ χαλκοπληθῇ
Δαναϊδῶν ὄρμαϊν στρατὸν, &c.

Χαλκοπροσώπον.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1495.

Χαλκοσεφανος.

Diod. Sic. Bibl. pag. 250. 12. Καὶ χαλ-
κοσεφάνον ῥυσάμενοι τέμενον.

* Χαλκοσευκίος. IV. 379. D.

Eurip. Iph. in Taur. §. 99. Ἡ χαλκό-
τευκία κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς;

* Χαλκοσευχής. IV. 379. D.

Eurip. Suppl. §. 998. καὶ γαμέτα Χαλ-
κοσευχῆς τε Καπανέως;

Χαλκοδόξος.

Pind. Nem. Od. Γ. §. 64. Καὶ τότε χαλ-
κοδόξων Αμαζόνων μετ' αἰκάν Επεὶ οἱ.

Χαλκοδоруός.

Orph. Hym. in Neptun. §. 2. pag. 114.
Ἰππτε, χαλκοδоруόν εχων χεῖρεσσι τρίαίναν.

* Χαλκοῖορεω. IV. 379. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 100. Incert. *Εὐῖα*
παιδι θεᾶς χαλκοῖορεῖ θέτιδ.

Χαλκοῖορ.

Pind. Pyth. Od. Δ. ν. 261.

Χαλκοῖοπικ.

J. Poll. Onomast. pag. 848. 5.

Plat. Politic. II. 288. A.

Χαλκοφορ.

Eustath. in Odyss. A. pag. 44. 48.

Χαλκοχαρμης.

Pind. Pyth. Od. E. ν. 108. *εχονῃ τὰν*
Χαλκοχάρμαι ξενοι Τρῶες Ἀθανορίδαι. Isthm.
Od. VI. ν. 39.

Χαλκωμαῖον.

Hesych. Lex. pag. 768. 2. Πλάτων, χαλ-
κωμάτιον τι, ὃ τὸν ὄρεον ἀνέλασιν, ὅτε γαλα
συμπήσσωσιν. Phæn. Lex. pag. 606. 2.

Χαλκωνυξ.

Apoll. Rhod. Arg. III. ν. 233. Schol.

Χαλκωρυχειον.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1177. A.
εἰς δὲ καὶ χαλκωρυχεῖα καὶ σιδηρεργεῖα καὶ
χρυσεῖα, &c.

Χαλκωρύχιον. *Thef. IV.* 381. A.

Χαλκωρυχεω.

Lycophr. Alex. ν. 484.

Χαλκωρυχ.

Lycophr. Alex. ν. 484. Schol.

Χαλυβαῖικ.

Æschyl. Sept. c. Theb. ν. 733. Schol. *τον*
γὰρ Χαλυβαῖικὸν καὶ Σκυθικὸν σιδηρὸν φησι
ταύτα πρᾶττειν.

Χαλυβδικ.

Lycophr. Alex. ν. 1109.

Eurip. Heraclid. ν. 161. *μὴ γὰρ ὡς με-*
θήσομεν Δόξης αἶωνα τοῦδ' αἴερ χαλυβδικῶ.

Eustath. in Iliad. B. pag. 222. 28.

J. Poll. Onomast. pag. 1376. ult.

Χαλυβικ.

J. Poll. Onomast. pag. 764. 5.

* Χαμαικλινης. IV. 390. B.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1037. B.
τὰς δὲ χαμαικλινεῖς πενήκουα.

Χαμαικοῖης.

Soph. Trachin. ν. 1182. *ἂ τῶν ὀρείων καὶ*
χαμαικοῖων ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν αἰσῶ εἰσε-
γραψάμην &c.

Χαμαῖκοι. *Steph. Thes. II.* 293. G.

Χαμαιλεχης.

Anth. Ep. Gr. pag. 339. *Antipatr. καὶ*
κοίτας βλημα χαμαιλεχῶ.

Χαμαιπέως. III. 327. C.

Lucian. Icarom. pag. 729. D.

Χαμαισρωτος.

Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 460. B. ex
Alcæonide. Vide Casaub. Animadv. col.
774. 27.

Χαμαιῦπειον. III. 1688. A.

Lucian. de Morib. Philosoph. pag. 21. A.
καὶ πρὸ τοῖς χαμαιῦπεσις μαχομένων. .
126. D. περιεσιν ἐν κυκλῷ τὰ χαμαιῦπεῖα. .
733. A. ἐν τῷ χαμαιῦπεῖῳ καθεύδοντα.

Χαμαιῦπης.

Dion. Halicarn. II. 244. 18.

Χαμψη.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 115. 7. *κα-*
λεοῦναι δὲ ἔκ κροκόδειλοι, ἀλλὰ χάμψαι.

Χανδοποῖης.

Anth. Ep. Gr. pag. 257. *Macedon. Ep. 2.*
ν. 1. Χανδοπόται, βασιλῆα ἀεθλήτηρες Ἰάκ-
χῃ, &c.

Χανδος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 436. E. e
Polemone. Vide Casaub. Animadv. col.
732. 18.

Χαρακοποιεω.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 1162.
24. οἱ μὲν ἐν ἵπποις εὐθὺς ἠνώχλευ οἱ Πομπηῖα
χαρακοποιούμενοι εἰς τὰς τε Καίσαρ.

* Χαρακοποιία. IV. 399. C.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 489. 17. *λει-*
τεροί γε μὴν περὶ τὰς ταφρεῖας καὶ χαρακο-
ποιίας, &c.

Χαρακηνικως.

Eustath. in Iliad. Σ. pag. 1228. 21.

Χαρακηνισμα.

J. Tzetx. in Hesiod. Op. et Dies. pag. 1.
col. 1. 8. καὶ τινὰ τετλὼν χαρακηνίσματα, &c.

Χαρακηνιστον.

Χαράκηρισεον.

Eustath. in Odysf. A. pag. 16. 19.

Hermog. de Form. Orat. pag. 346. 12.

Χαράκωσις.

*Plut. C. Mar. II. 490. 14. ἡ περὶ ταφρεί-
αν τινα καὶ χαράκωσιν ἐρξ συνεφαπτόμεν.*

Χαράποιεω.

*Theophrast. Comm. in I Theff. I. ψ. 6.
pag. 683. 5. εἶω καὶ υμᾶς ἐν τοῖς κινδύνοις
ἐχαράποιει το πνευμα, &c.*

Χαρεύω.

*Aristoph. Vesp. ψ. 761. κεχάρηκας. Schol.
Ἀπο ρημαῖο περισπωμένε τέ χαιρῶ, ὁ παρα-
κείμεν κεχάρηκα. Schol. Bifet. Ἀπο του
χαίρω γινῆαι αορις β, εχαρον· ὅθεν το περι-
σπώμενον ποιητικόν, χαρέω, ὦ, χαρήσω, κεχά-
ρηκα. Lege quæ sequuntur.*

Theocr. Idyll. XXVII. ψ. 70.

Χαριενίσμα.

*Aristoph. Acharn. ψ. 380. Κᾶκυκλοβόρει.
Schol. το δε κυκλοβορεῖν καὶ κατὰ γλωττίζειν,
χαριενίσμα α εσι κωμωδίας.*

Χαρισεον.

Plat. Phædr. III. 227. C.

Χαριδοότης.

*Plut. Sept. Sap. Conviu. pag. 158. E.
πως δε χαριδοότης ὁ Διόνυσος, εἰ δεησόμεθα
μηδεν ὦν δίδωσι;*

Χαριόφωνος.

*Athen. Deipn. Lib. XIII. pag. 564. E. e
Philoxeno. Ω καλλιπρόσωπε, χρυσιόβος ρυχε
Γαλάτεια, χαριόφωνε, &c.*

Χαριώπης.

*Orph. Hym. in Nept. ψ. 5. pag. 114. Κυ-
μοθαλής, χαριώπα, τέλει κρονον αρμα διώκων, &c.*

Χαροδωίς.

*Orph. Hym. in Lunam. ψ. 9. pag. 106.
Λαμπέιη, χαροδῶτι, τελεσφόρε, νυκτός ἄλμα.*

Χαροειδής.

J. Poll. Onomast. pag. 187. 2. f.

Χαροπαίμων.

*Orph. Hym. in Nereid. ψ. 2. pag. 120.
Σφράγαι, βύθαι, χαροπαίμονες, ὑγροκέλευ-
θοι, &c.*

Χαροποιος.

Eurip. Hec. ψ. 917. Μολπᾶν δ' ἄπο, καὶ

*χαροποιῶν θυσιῶν κατὰπαύσας &c. . Phæn.
ψ. 795. χάριες χαροποιοί. Schol. χαρὴν ἐμ-
ποιεσαι καὶ ἀλλάσιν.*

*Soph. Aj. ψ. 523. τερπνον. Schol. το τερ-
ψιν ποικν· χαροποιὸν δε, το χαρὰν ἔχον, οἶον
χαροποιὸν ὄμμα.*

Χαρυβδιζω.

*Athen. Deipn. Lib. XI. pag. 485. D. e
Pherecrate. των θεαῶν δ' οἷς δαψῆ, λεπασπν
λαψαμεν μεσὴν ἐχαρύβδισε.*

Χασμησις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 47.

Χασμώδεω.

Eustath. in Iliad. A. pag. 9. 40.

Χαυλιοδών.

*Hesiod. Ασπ. ψ. 387. Καπρὸ χαυλιόδων
φρονεῖ θυμῷ μαχέσασθαι Ἀνδρασι θηρευῆς, &c.*

Χαυνοπρωκί.

Aristoph. Acharn. ψ. 106.

Χαυνώικ.

*Plut. Amatorius. pag. 771. B. το γὰρ
φαρμακον, φ — ἔχει λιπασμα σαρκοποιὸν ἢ
χαυνώικόν σαρκ, &c.*

* Χειλοπότρω. IV. 407. B.

*Anth. Ep. Gr. pag. 329. Thuill. Εἰδυια
ακρήτες χειλοποτρεῖν κύλικας, &c.*

Χειμαδεύω.

*Strab. Geogr. Lib. IV. pag. 315. A.
Μεσσάλας δε πλησίον αὐτῶν χειμαδεύων, &c.*

Χειμαρρώδης.

Eustath. in Odysf. Proæt. pag. 4. 5.

*Strab. Geogr. Lib. IX. pag. 613. 2. f. .
Lib. XIII. pag. 916. A. ἐν τη Ελαίτιδι χει-
μαρρῶδες ποταμίον δέικνυσθαι Κήτιον.*

Χειμερίζω. IV. 492. B.

*Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 341. 3. Ο
δε ναυίικ. 5 ραῖο ὁ Περσέων, χειμερίσας περὶ
Μίλητον &c. . pag. 500. 21. . 501. 14. f.
ἐχειμέρισε ἐν Κύμῃ. — αἱ δε των νηῶν καὶ
ἐχειμέρισαν αὐτῶ.*

Χειμοφυτέω.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 60. B.

Χειμωνόυπος.

*Æschyl. Suppl. ψ. 34. ἐνθα δε λαίλαπι χει-
μωνόυπω, &c.*

* Χειραπιάζω.

* Χειραπλάζω. IV. 431. F.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 120. 15.
αλλά μιν οἱ ἱερεῖς αὐτοὶ οἱ τε Νεῖλω, — χειρ-
απλάζοντες θάπτουσι.

Χειρεπιθεσία.

Euseb. Eccl. Hist. Lib. VI. pag. 311.
41. μέγα βίας ηγαλκασεν εἰκονικῇ τινι καὶ μα-
αία χειρεπιθεσία ἐπισκοπὴν αὐτῷ δοῦναι.

Χειρερξον.

Suicer. Thes. Eccles. II. 1511.

* Χειριδίων. IV. 459. C.

Aristoph. Acharn. v. 1176. Λαμπάδιον.
Schol. Οἱ μὲν το λεπτόν χειριδίων· οἱ δὲ επιδε-
μα εἶδον. Vide Not. Cl. Kust. pag. 126.
col. 2. l. ult. et ej. Not. ad *Suid. Lex. II.*
pag. 413. in V. Λαμπάδια &c.

Χειριζεον.

Diod. Sic. Bibl. pag. 570. 20. καὶ τινι
τρόπῳ χειριζέον τον πολέμον.

Χειριζης.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 223. 5. f. το
δε μέλινον, δια το των πλείων μη μονον αὐ-
τόπτης, ἀλλ' ὦν μὲν συνεργός, ὦν δὲ καὶ χειρι-
ζης γεγέναι. pag. 346. 19.

Χειροβίωσις.

Suicer. Thes. Eccles. II. 1512.

Χειροβίωσις. *Steph. Thes. IV. 419. H.*

Χειροβόλεω.

Lucian. Lexiph. pag. 526. D.

* Χειροδεικίος. IV. 420. G.

Soph. Oed. Tyr. v. 914. Schol. v. 921.
εἰ μὴ ταδε χειροδεικία πασιν ἀρμόσει βροτοῖς.
Vide Schol.

Χειροδρακων.

Eurip. Elect. v. 1344. Δεινὸν γὰρ ἔχον
βάλυσ' ἐπὶ σοι Χειροδράκοντες, &c. Vide
Notam.

* Χειροθεσία. IV. 422. A.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 637. C.
καὶ δια το δοκεῖν ἐρῶδης εἶναι καὶ αὐτὴν χειρο-
θεσίαν, &c. E.

Χειροκλύπσις.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 616. ult.
e *Teleste.* αὐτὸς ἐκ χειρῶν βαλεῖν νυμφαγενεῖ
χειροκλύπῳ φησὶ Μαρσύα κλέει.

Χειρονως.

Suid. Lex. I. 5. ΑΒΕΛ. — Ο Κάλιν δὲ γε-
ωρῆς τυλχανων, καὶ μέγα την δικην χειρόνως
βιώσας, &c.

Χειροποιεω.

Soph. Trach. v. 907. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χει-
ροποιεῖται ταδε. Schol. ταυτα τη χειρὶ εαυτῆς
διεπράξατο.

Χειροποίησις.

Joseph. de Bello. pag. 425. 11. Φυσεῖ τε
καὶ χειροποιήτως το φρεριον ὠχύνωτο.

Dion. Hal. I. 595. 47. ἀπο των Εσκυλί-
νων καλεμενων πυλῶν μεχρι των Κολλίνων,
χειροποιήτως εἰν ὀχυρόν.

Χειροευκλις.

Suicer. Thes. Eccles. II. 1512.

Χειρομηνις.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 102. A. Εν-
ταυθα μὲν δὴ διακοπαὶ χειρότμητοι γεγόνασιν.

Χειροονηεον.

Aristoph. Eccles. v. 266.

Χειροονος.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 179. χειροόνους
λίλας. Schol. β. μέγα χειρῶν τασεως γενομένηας.

Χειροερίκως.

J. Poll. Onom. Lib. II. pag. 226. 3.

Χειρωμα.

Aeschyl. Sept. c. Theb. v. 1030. χειρώμα-
τα. Schol. β. θυμάλα τα δια της χειρὸς γινο-
μενα. *Agam. v. 1335.*

Soph. Oed. Tyr. v. 568. Αφανὶς ερρεῖ
θανασίμῳ χειρώματι.

Χειρωνακίης.

Dion. Halicarn. I. 366. 2.

Hippocr. de Rat. Vict. pag. 384. 46.

* Χειρωνεις. App. 184. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. 35. οθεν καὶ
Τελέφεια τραυμάλα — καθα καὶ Χειρώνεια, &c.

Χειρωλικός.

Plat. Sophist. I. 219. D.

Χελιδονίζω. IV. 462. G.

Aristoph. Av. v. 1680. Schol. a Cl. Steph.
citatur.

Χελυκλον.

Orph. Argonaut. v. 381. Η λιγυρήν φόρ-
μιγλα χελυκλόνον Ερμάων, &c.

Χελυκεις.

ΧελυνειⓄ.

Hippocr. Epist. pag. 1289. 16. γενειὸν δὲ, ακροῖελες και χελύνειον γόμφους συνηρμοσμένον.

Χελωναριον.

Arrian. Peripl. Maris Erythr. pag. 7. 16. Ed. Oxon. ὁ και μειζονων πλοίων χρήζει το εμποριον, — και χελωνάρια ὀλίγα, &c.

Χελωνοφάτος. IV. 467. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 110. 7.

Χεριαρης.

Pind. Pyth. Od. E. §. 47. Ὅποσα χεριαρῶν Τεκτονων δαιδάλματ' αἶων, &c. Schol.

Χερρόνησιαζω.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 190. D. ἄκρα σενή και μακρὰ χερρόνησιάζεσσα. . Lib. XI. pag. 752. A. . 801. A. . 953. A.

Χερρόνησιωδης.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 1002. A. εἷα Κυριας χερρόνησιώδης, &c.

Χερρόνησιωτης.

Xenoph. Græc. Hist. Lib. III. pag. 143. §. 7. 2. οἱ Καλαλεοίποιεν πρέσβεις των Χερρόνησιωτῶν εν Λακεδαιμονι.

Χερσοειδης.

Dion. Hal. I. 250. 5. εἰς δὲ χερσοειδὲς σκοπελⓄ υψηλⓄ ἐπιεικῶς &c.

Χερσοθεν.

Eurip. Helen. §. 1285. Ως' ἐξορᾶσθαι ροθια χερσόθεν μόλις.

Χερσονησοειδης.

Herodot. Hist. Lib. VII. pag. 391. 5. τη δὲ τελευτᾷ ες την ηπειρον το ὄρⓄ, χερσονησοειδὲς τε εἰς, και ισθμⓄ ως δωδεκα σταδίων.

Steph. de Urb. pag. 329. A.

Χερρόνησοειδης. *Thef.* IV. 469. F.

Χηνομεγεθης.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1037. C. πρⓄ δὲ τες τρισπιθάμυς πολεμον ειναι ταις γερανοις — και τοις πέρδιξιν, ὅς χηνομεγέθεις εἶναι.

* Χηραμοδύτης. IV. 518. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 358. *Leonid.* §. 3. Ιχθυσι ληϊσῆρα, σαληνέα, χηραμοδύτην, &c.

Χηραμθεν.

Orph. de Lap. Achat. §. 65. pag. 236. ἀολλέες ἐκπρομολόντες Χηραμόθεν, &c.

Vol. II. N°. XXXIII. 1.

Χηραμων.

Orph. Argonaut. §. 1264.

Χθαμαλοτης.

Eustath. in Iliad. A. pag. 766. ult.

* ΧθεσινⓄ. App. 186. B.

Lucian. pro Lapsu &c. pag. 269. A.

Χθονιαφορος.

Æschyl. Eumen. §. 785. ἰὲ, ἰὲ, ἀνιπαθῇ μεθεῖσα καρδιας σταλασμόν χθονιαφόρον. Schol. τον εις την γην φερομενον. . §. 817.

Χθονορρεφης.

Æschyl. Agam. §. 1416. Τι κακον, ὦ γύναι, χθονορρεφὲς ἔδανδ' ἢ πῶσον πασαμένα, &c.

Χιδρα.

Aristoph. Pac. §. 595. Χιδρα, &c. Schol. Χιδρα το απο ἐλύμυ γινόμενον οσπριον εδεσμα περι Καριαν. ἤτοι το απο χλωρῶν κριθῶν, ἢ εἰδⓄ βοῶνης.

ΧιλιάνδρⓄ.

Plat. Politic. II. 292. E. Αλλ' αρα εν χιλιάνδρῳ πολει δυνατὸν ἐκασον τινος, ἢ και πεισηκεύια αὐτῶν ἱκανῶς κήσασθαι.

* Χιλιαρχεω. IV. 521. F.

Lucian. Dial. Meretr. pag. 979. 1. τῶν δὲ παρ' Οδρύσαις χιλιαρχεῖν εἶα. . pag. 987. A. εἰς δὲ ἐχιλιάρχην εἰ, &c.

Joseph. de Bello. pag. 224. ult.

* Χιλιαρχης. IV. 521. E.

Joseph. Ant. Lib. XIX. pag. 924. 12. f. ζυν τοις χιλιάρχαις, &c. . 934. 12. f. χιλιαρχῶν. . ult.

Herodian. Hist. Lib. II. pag. 73. 9. f. χιλιαρχάς. . 125. §. 38. 1. . 126. 11. ὁ χιλιαρχης.

Χιλιαρχια. IV. 521. F.

Plut. Camill. I. 330. 7. αὐται μεν εν εἰσ- νογῷ της ἐκλης χιλιαρχίας ἐπιφανέσθαι πρᾶ- ξεις. Hic locus a Cl. Steph. laudatur.

Dion. Halicarn. I. 700. 11.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. Δ. pag. 239. 2. f. Χρυσάναν δὲ, — και αρχεσθαι ἱκανον και αρχειν, χιλιαρχία μεν ἤδη τιμῷ.

ΧιλιαρχⓄ. IV. 521. E.

Xenoph. Κυρ. Παιδ. Lib. H. pag. 559. 3. f. Ως γαρ τα πολλα, δεκάδάρχαι μεν δεκάδων επιμελόνται, λοχαγοὶ δὲ δεκαδάρχων, χιλίαρχοι δὲ λοχαγῶν, μυρίαρχοι δὲ χιλιάρχων.

Herodian. Hist. Lib. II. pag. 68. 12. Και τα μεν πρώτα καὶ ὀλίγες ἡγεμονας και χιλιάρχους, &c.. 126. 22. χιλίαρχον.

Dion. Hal. I. 329. 29. παραλαβούτες τες χιλιάρχους &c.. 544. 26. χιλίαρχοι.. 689. 3. χιλιάρχους.. 1. 17. χιλίαρχοις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 396. 11. εν δε τη Ρωμη χιλίαρχοι διεδέξαντο την ὑπαλον αρχην τέτταρες,

* Χιλιοπαλαι. III. 23. B.

Aristoph. Equit. §. 1152.

Χιλιῶ.

Xenoph. Cyr. Παιδ. Lib. Δ. pag. 306. 9. και ἵππον εις χιλίαν τω των Ασσυριων βασιλει παρειχομεν, και φιλοῦ ἦν εκεινω ὡς μάλισα.

Herodot. Hist. Lib. VIII. pag. 496. 26. μελα δε, των αλλων Περσέων τες θωρηκοφόρους, και την ἵππον την χιλίην.

Vide *Steph. Thes. IV. 521. C.*

* Χιμαιροφονῶ. IV. 493. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 436. Glauc.

Χιονινῶ.

Athen. Deipn. Lib. IX. pag. 375. D. τη χροῖα χιονινον.

Χιονοβοσκῶ.

Æschyl. Suppl. §. 568. λειμῶνα χιονόβοσκον, &c. Schol. φασι γαρ λυομενης χιονῶ παρὰ Ἰνδοις, πληρεσθαι αυλον.

Χιονοθρεμμων.

Eurip. Helen. §. 1339. Χιονοθρέμμονας διεπέρασ' Ἰδαιαν Νυμφαν σκοπιάς.

Χιονοχρως.

Eurip. Helen. §. 216. Οτε σε τέκετο ματρώθεν Ζευς πρεπων δι' αιθερῶ, Χιονόχρως κύκνε πτερῶ.

Χλαμυδοειδης.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 176. ult. Λεγέται δε και χλαμυδοειδές πως το σχῆμα.. 179. C. D.. 180. A.. 183. A.. Lib. XI. pag. 789. C.: 1143. B.

Χλανιδοποιῶ.

γ. Poll. Onom. Lib. VII. pag. 801. 11.

Χλανισκιδιον.

Aristoph. Pac. §. 1002. Δέλοισι χλανισκιδίων μικρῶν.

Χλευασικως.

γ. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 679. 10.

* Χλιδήμα. IV. 535. E.

Eurip. Iph. in Aul. §. 74. Χρυσω τε λαμπρός, βαρβαρῶ χλιδήματι.. *Helen. Repetit. §. 5. pag. 466.*

* Χλοαυλης. IV. 537. F.

Lucian. de Domo. pag. 905. A.

* Χλοηκομεω. IV. 537. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 489. Arch. δοκησεις Τας μεν αναπνεειν, τον δε χλοηκομέειν.

Χλοηλοκῶ.

Lucian. Tragoed. pag. 950. C.

* Χλοηφορος. IV. 537. E.

Eurip. Phæn. §. 649. Νότις επερχέται γαίας Δίρκας χλοηφόρους, &c.. §. 656.

Χλοομορφος.

Orph. Hym. in Vestam. §. 6. pag. 178. Αἰδιδε, πολυμορφε, ποθεινοτάτη, χλοόμορφε, &c.

Χλοοποιεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1527.

Χλωροποιος.

Pind. Nem. Od. H. §. 68. Schol. και αυξέται ταις χλωροποιοῖς δρόσοις.

Hom. Iliad. H. §. 479. χλωρόν. Schol. Αὐλ. τε, χλωροποιόν. Vide *Eustath. in Odyss. A. pag. 26. 8.*

Χνεῖχιχεραῖκ.

Lucian. Alex. pag. 494. D.

Χοανευω. IV. 479. C.

Aristoph. Thesm. §. 62. χοανεύει.. §. 68. χοανεύσαι.. §. 18. Schol. Bourd. et Biset.

Χοιμισκῶ.

Lucian. Navig. pag. 932. D. χρυσουν χοινίσκον ἐπικειμένη. Vide *Notas Ed. Amst. III. 251. 93.*

Χοιρεαῖαι. IV. 549. A.

Herodot. Hist. Lib. V. pag. 310. 10. f. εἰσι μεν δη Αρχέλαοι εκαλεοντο· ἐῖεροι δε, ὧται· αλλοι δε, Ονεῖται· ἐῖεροι δε, Χοιρεῖται.

Vide *Steph. Thes. III. 1153. C.*

Χοιροβουλιος.

Aristoph. Pac. §. 527. Schol. Vide *Thes. Steph. IV. 546. G.*

Χοιροκλονος.

Æschyl. Eumen. §. 283. καθαρμοῖς ἡλάθη χοιροκλόνοις.

* Χοιροπαλεω.

* Χοιροπωλεω. IV. 547. B.

Aristoph. Thefm. v. 296. Schol. *Biset.*
Vide Auctorem.

Χοιροψαλhis.

Clem. Alex. Cohort. pag. 33. 20. Διονυσον
δε ηδη σιωπῶ τον χοιροψάλην.

Χοιρωδεία.

Aristoph. Equit. v. 982. της ὑπομυσίας.
Schol. Της χοιρωδείας, της ἀπαιδευσίας.

Χολιον.

Marc. Ant. de Reb. suis. pag. 204. §. 57.
ἡ δοκει σοι ελασσον τοχχειν το διεψευσμένον, ἡ
το χολιον τῷ ἐκλεριῶνι, και ὁ ἰδς τῷ λυσσοδήκῳ.

Χονδροευρωδης.

Hippocr. Mochlic. pag. 842. A. χονδρο-
ευρωδῆι δεσμῶ.

Χονδροφυης.

Athen. Deipn. Lib. IV. pag. 135. B.
Ψῆττα τε χονδροφυης, &c. Vide Cl. Ca-
jaub. *Animadv.* col. 256. 10.

Χοοπολης.

Athen. Deipn. Lib. XII. pag. 533. E.

* Χοραυλης. IV. 568. H.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1146. A.
και ὁ υἱ αὐτοῦ ὁ Αὐληγῆς ὃς χωρις της αλλης
ασελγειας χοραυλήν ἤσκησε.

* Χορδολονια. IV. 564. C.

Athen. Deipn. Lib. XIV. pag. 637. D.

Χορδολονον.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 62. pag. 382.
χορδοτονον. Nota autem hanc vocem χορ-
δοτονον, de Instrumento credo, quo chordas
intendebant. *Jung.*

Χορδολονος.

Plut. de Ira cobib. pag. 455. D. ως ὁ θα-
μυρις ἐξηλὺς χρυσόδεον κερας, ἐξηλὺς αρμονιαν
χορδολόνε λύρας.

Χορευτεον.

Eurip. Bacch. v. 324. αλλ' ὁμως χορευ-
τεον, Κε θεομαχῆσω, σῶν λοῖων πεισθεῖς ὑπο.

Χορηγία.

Callim. Hym. in Dian. v. 13. Δε μοι
ἐξηκουῖα χορήτιδας Ωκεανινας, &c. *Hym. in*
Del. v. 306. Vide Illustr. *Spanhem. Ob-*
serv. pag. 139. et 511.

Χοροδιδασκαλικος.

Plat. Alcib. I. Vol. II. 125. D.

Χοροιθαλης.

Anth. Ep. Gr. pag. 559. *Antipatr.* v. 3.
Και Βίβη μεν τάσδε χοροιθαλέας κάμει κυρας, &c.

Χοροιμανεος.

Orph. Fragm. pag. 244. v. 4. f.

Χοροιμανης.

Orph. Τριήρικ. v. 7. pag. 148. Ωμαδία,
σκηπτεχε, χοροιμανές, ἀγέτα κώμων.

Χοροιμανία.

Anth. Ep. Gr. pag. 502. *In Xenoph.* v.
2. Ὁ πρεσβυς νεαρῆς ἤρχε χοροιμανίης.

Χοροκλυπία.

Aristoph. Lysistr. v. 1369. Schol.

Χορομανης.

Aristoph. Thefm. v. 970. Χορομανῆ Sch.
Bourd. Μαινομενη τροπῶ, επιμανεῖ τε της χο-
ρεύσεως.

Χοροποιία.

J. Poll. Onomast. Lib. IV. §. 106. 1.

Χορολοφεω.

Appian. Alex. de Bell. Hysp. pag. 493. 1.
χορολογῶν τε, ἐνόπλους αἱ τοῖς γυμνοῖς περι-
ῖση, &c.

Χορολοφος.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1035. A.

Χοροφορος.

Strab. Geogr. Lib. XV. pag. 1031. A.
των δε χοροφόρων — ει τινα παρὰ θυμὸν ἀπ-
ερίειναν, ἔως ἐπιποθέσιν, ὥσθ' ὑπ' ανίας ἀπε-
χεσθαι τροφῆς.

Χορωφελετης.

Aristoph. Lysistr. v. 1322. Κροθὸν δ' αμα
ποίη Χορωφελέταν. Schol. Χορωφελέτην τον
κροθὸν καλεῖ, τον ωφελεντα τον χορον, &c.

Χραισμω.

Apoll. Rhod. Arg. II. v. 218. Χραισμέε
μοι. Schol. βοηθεῖτε μοι. το γαρ χραισμεῖν
κληῖοιοι λεφουσι το επαρκειν. απο βαρυλόνου δε
κεκλικε τε χραισμω, ως βαίνω, βαίνετε. το γαρ
περισπῶμενον, χραισμεῖτε.

* Χρεμέτισμα. App. 189. B.

Anth. Ep. Gr. pag. 598. *Macedon. Ep.*
4. Κιχλίζεις, χρεμέτισμα γαμου προκέλευθον
ἰεῖσα.

* Χρεμέτισμω.

* Χρεμελισμος. App. 189. B.

Dion. Hal. II. 26. 14. και χρεμελισμὸς ἵππων, &c.

* Χρηίσκομαι. IV. 622. H.

Herodot. Hist. Lib. III. pag. 204. 11. f. σπείροντες μελινην, και σήσαμον, χρηίσκοντο τῷ ὕδατι.

Χρημαλίσειον.

Xenoph. Lacedæm. Resp. Cap. 7. pag. 80. 6. αλλα μὴν εἴδε ἱμαλίων γε ενεκα χρημαλίσειον.

Χρημαλίστηριον. IV. 609. F.

Diod. Sic. Bibl. pag. 1. 18.. 398. 17. και πυρρες — ἐνωκοδόμησε, και προ αὐτῆς χρημαλίστηρια, και σοὰς &c.

Χρημαλοδαίτης.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 735. κλειανων χρημαλοδαίτας. Schol. β. των τε Οιδιποδο κλημάτων μεριζής.

Χρημαλοδοῖτης.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 735. Schol. β. Videtur enim hic Scholiastes legisse Χρημαλοδοῖτης pro Χρημαλοδαίτης, cui tamen Lecti-
oni convenit ipsum Scholium.

Χρημαλολαιλαψ.

Suicer. Thes. Eccles. II. 1532.

Χρημαλοφθορικός.

Plat. Sophist. I. 225. C. Τε μεν ἐριστικῶς, το μεν, χρημαλοφθορικόν, το δε, χρημαλίστικόν ὃν τυγχάνει.

Χρησ.

Apoll. Rhod. Arg. III. v. 1197. Συν πασι χρήεσι. Vide Notam Cl. Hoelz. pag. 270.

Χρησμολεσχης.

Lycophr. Alex. v. 1419. Τον χρησμολέσχην αἰτιάσονται βλαβης, &c.

* Χρησμολογέω. IV. 586. F.

Aristoph. Av. v. 964. Καπειλα πως Ταυί' εκ ἐχρησμολόγεις συ, πριν εμε την πολιν Τηνδ' οικισαι. v. 992. χρησμολογήσεις.

Diod. Sic. Bibl. pag. 524. 18. και θεασαμενον την χρησμολογῆσαν παρθενον, &c. 1. 21. χρησμολογεῖν.

Χρησμολύτης.

Lycophr. Alex. v. 494. Schol. παραφινεῖται εις Τροίζηνα πρὸ Πίθρα τον χρησμολύτην, &c.

Χρησμοποιος.

Lucian. Alex. pag. 484. A. πολλους ηδη περι αὐτον εχων συνερτες, — και χρησμοποιεες, και χρησμοφύλακας, &c.

* Χρησμοσυνη. IV. 587. A.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 837. Χρησμοσύνης. II. v. 475. Χρησμοσύνη. Schol. απορία, πένια, ἔνδεια.

Herodot. Hist. Lib. IX. pag. 523. 5. δεινα εποίηεν τε και μέλεισαν της χρησμοσύνης τοπαράπαν.

Χρησμοφυλαξ.

Vide supra Χρησμοποιος.

Χρησμοδικος.

Lucian. Alex. pag. 483. D. χρησμοδικόν γαρ και τὸ αὐτὸ ἐδόκει.

Χρησμοδικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 34. 34.

Χρησεον.

Hippocr. de Insomn. pag. 378. 43. τοισιν εν ορθροισι περιπάτοισι, και τοισιν απο δειπνε πλεοσι χρησεόν, — και τη παλη πλειονι χρησεόν πρὸ τη προσηρη διαίτη. pag. 385. 11.

Polyb. Hist. Lib. IV. pag. 429. 2. αποδεικτικῇ δε μαλλον τη διηγῆσει χρησεόν, &c. 609. 26.

* Χρησογραφία. IV. 598. E.

Plut. Arat. V. 324. 3.

Χρησοεπεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1533.

Χρησοινεω.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 945. A. αλλοι ασημόεροι τοποι διαφόρως χρησοινῶσιν,

* Χρησοκαρπία. IV. 598. F.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 438. D.

* Χρησοκαρπος. IV. 598. F.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 413. A. εὐ-ἀμπελον γαρ παρέχειαι και χρυσόκαρπον, &c. 432. B. λεπτόγειον γαρ εκείνη, χρυσόκαρπον δέ. 489. A.

Χρησολογέω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1533.

Χρησομαθης.

Clem. Alex. Strom. pag. 342. 3. καθάπερ δε εν γεωργία, εἰω και εν ἱατρικῇ, χρησομαθῆς εκείνον, ὁ ποικιλώερων μαθημάτων αἰψάμενον, &c.

Cic.

Cic. ad Att. Epist. I. 6. pag. 858.

* *Χρησόφιλος*. IV. 598. H.

Aristot. Rhet. Lib. I. pag. 63. 2. f. Ed.

Cant. ὧς δὲ καὶ επιεικεῖς ἀνδρες, χρυσόφιλος.

Χρησως.

Aristoph. Ran. γ. 1094. . *Eccl.* γ. 219.

εἰ τῷ χρυσῷ εἶχεν, &c.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 258. 14. f.

Φωνῇ δὲ οἱ Σαυρομαῖαι νομίζουσι Σκυθικῇ, σολικίζουσι αὐτῇ ἀπο τῶν ἀρχαίων, ἐπεὶ ὁ χρυσῷς ἐξέμαθον αὐτὴν αἱ Ἀμαζόνες. . 266. 12.

Χρυσιαζω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1533.

Χρυσιανικός.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1537.

Χρυσόγονος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1548.

Χρυσοκίνητος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1549.

Χρυσόκλονος.

S. Chrysost. in Matth. II. 533. 21.

Χρυσομαθεια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1549.

* *Χρονογραφία*. IV. 643. F.

Dion. Hal. I. 6. 43. εἰσι δὲ ταῖς ἑλληνικαῖς χρονογραφίαις ἐοικυῖαι. . 700. 13. ἐν ἀπασαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς χρονογραφίαις ἀμφοτέραι φαίνονται.

* *Χρονογράφος*. IV. 643. F.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 38. B. Οἱ δ' οἶδεν αὐτοὶ, οἱ χρονογράφοι δηλοῦσιν, &c.

Lucian. Pseudom. pag. 476. C. ἀλλὰ κοινωρήσας Βυζαντίῳ τινὶ χρονογράφῳ, &c.

Χρονοκαρδία.

Orph. Hym. in Tonant. γον. γ. 8. pag. 116. Πτηνον σπλον δεινον, χρονοκάρδιον, ὀρθόειρος, &c.

Χρυσαιίς.

Dion. Hal. II. 55. 15. e *Bacchylide.* Ἀλ-λα χρυσαιγίδος Ἰγωνίας &c.

Χρυσάμοιβος. IV. 654. A.

Æschyl. Agam. γ. 447. ὁ χρυσάμοιβός δ' ἄρης σώματων, &c.

Χρυσανθαῖος.

Eurip. Ion. γ. 890. Ἀνθίζειν χρυσανθαυγῇ.

VOL. II. N°. XXXIII. 2.

Χρυσάρμα.

Pind. Olymp. Od. Γ. γ. 35. διχόμενις ὅλον χρυσάρμα. Ἐσπερας ὀφθαλμον αὐτὸς φλέξε μήνα, &c. . *Pyth. Od.* Ε. γ. 10. ἔκασι χρυσάρματε Κασορ. *Isthm. Od.* VI. γ. 27.

Χρυσείχης.

Orph. Hym. Τριήνη. γ. 11. pag. 148.

Παιαν χρυσείχης, ὑποκόλπιε, βόρυνόσμε.

Χρυσελεφαντίνος.

Plut. Timol. II. 138. 5. Vide Notam. pag. 570. col. 2. et *Thes. Steph.* IV. 654. G.

Χρυσελεφαντίνος.

Aristoph. Pac. γ. 604. Schol.

Χρυσεόςρυχος.

Eurip. Phæn. γ. 198. ὦ πόρνια, χρυσεόςρυχον ὦ Διὶ ἔρῳ Ἀρήμει, &c.

Χρυσεοδμήτος.

Æschyl. Choeph. γ. 614. Κρητικοῖς χρυσεοδμήτοισιν ὁρμοῖς πεπνυμένῃσιν, &c.

Χρυσεόκυκλος.

Eurip. Phæn. γ. 181. χρυσεόκυκλον φεγγος, &c.

Χρυσεομαλλός.

Orph. Argonaut. γ. 1016.

Eurip. Electr. γ. 724. αὐτὴν ταν κερύεσαν εἶχεν χρυσεόμαλλον Κάλια δωμάτῃ ποίμναν.

Scribitur per simplex λ.

Anthol. Ep. Gr. pag. 320. *Paul. Σιγάς* χρυσεόμαλε το χάλκεον, &c.

Χρυσεομίτης.

Anth. Ep. Gr. pag. 83. γ. 2. In *Bacchum.* Χρυσόκερων, χαρίεντα, χαλίφροντα, χρυσεομίτην, &c.

Χρυσεονώλος. IV. 657. C.

Eurip. Antig. pag. 518. ult. Ἐπὶ χρυσεονώλον Ἀσπίδα ταν Καπάνεως. Vide *Phæn.* γ. 1137. Schol.

Χρυσεοπήνιος.

Eustath. in Odyss. A. pag. 62. 38. πηνιον δὲ εἶναι, ὁ μὴ. ἐξ ἧς καὶ χρυσεοπήνιον ἀμφιον. . In *Iliad.* γ. pag. 1452. 39.

Χρυσεοπήνητος, per η in penult. *Eurip. Orest.* γ. 838. Vide *Thes. Steph.* IV. 657. C.

Χρυσεοσανδαλός.

Eurip. Orest. γ. 1468. Φυγὰ δὲ ποδὶ το χρυσεοσανδαλον ἔχον. Ἐφερεν ἔφερεν. *Iph. in Aul.* γ. 1042. 8 B *Χρυσεοσολμῶς*.

Χρυσεοσολμος.

Æschyl. Pers. v. 159. Ταῦτα δὲ λιποῦσ' ἰκανῶ χρυσεοσόλμους δόμους.

Χρυσεοσολος.

Eurip. Herc. Fur. v. 414.

Χρυσεολαρσος.

Orph. Argonaut. v. 338. Λαιψήρες τ' ἀνεμυς, αὐραῖς μίττα χρυσεολάρσαις, &c.

Χρυσεολευκλος.

Orph. Hym. in Venerem. v. 18. pag. 152. Εἴη σύγ' ἐν πεδίοισι συν ἀρμασι χρυσεολεύκτοις &c.

Χρυσεολυπος.

Eurip. Electr. v. 470. Ἐπὶ δὲ χρυσεολύπῳ κρᾶνει Σφίγῃς, &c.

Χρυσεοφαλαρος.

Eurip. Troad. v. 519. Ὅτ' ἐλιπον ἵππων κρηνία Βρεμονία, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον, &c.

Χρυσεργος.

Lycophr. Alex. v. 1352. καὶ χρυσεργὰ Πακίῳλῳ ποτᾶ, &c.

Χρυσιοπλυσιον.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 328. B. εἰχει δὲ ὁ τοπὸς ἤτοι χρυσιοπλύσια εὐφυνὴ καὶ σιδηροεργία.

Χρυσιππειος.

Lucian. Fugitiv. pag. 1018. C.

Χρυσοβωλος.

Eurip. Rhes. v. 921. Ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λεπὰς Πάγῃαιον, &c.

Χρυσογνώμων.

J. Tzet. in Hesiod. pag. 1. col. 2. 12. ὥσπερ οἱ χρυσογνώμονες, καλῶς δοκιμάσαι.

Χρυσολονος. IV. 648. E

Æschyl. Pers. v. 79. χρυσογόνου γενεᾶς ἰσθῆος φῶς. Schol. τινες δὲ χρυσογόνου λεγούσι, διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπο χρυσοῦ γεγενῆσθαι.

Χρυσοδαιδαλος. IV. 648. E.

Aristoph. Eccl. v. 965. Ὡ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, &c.

Χρυσοδαιδαλος.

Eurip. Iph. in Aul. v. 218. Ὡ καλλίστῃς εἰδόμαν Χρυσοδαίδαλῃς σομοῖσι πώλους Κεντρῶ θεινομένῃς.

Χρυσοεθείρα.

Heliod. Æthiop. Lib. III. pag. 129. 6. Τὰν Θέτιν αἰδῶ, χρυσοεθείρα Θέτι.

Χρυσοζωνος.

Lycophr. Alex. v. 1327. Schol.

Χρυσοθριξ.

Orph. de Lap. Opallio. v. 10. pag. 208. Δοιῶ δ' ἡλίκ χρυσότριχε λᾶε πέλοισι, &c.

Χρυσοκαρσνος.

Eurip. Herc. Fur. v. 375.

Χρυσοκεφαλος.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 287. B. Φρυγικῶς ἐν Τραβιδόῃς, Ὡ χρυσοκέφαλοι βεβράδες θαλάσσιαι.

Χρυσολοξω.

Lucian. Somn. pag. 708. ult. παῦε, Ὡ Μίδα βέλτιστε, χρυσολογῶν.

Χρυσολογος.

Eurip. Ion. v. 8. Ἐστὶν γὰρ καὶ ἄσκημος Ἑλλήνων πόλις, τῆς χρυσολόγῃ Παλλάδι κεκλημένη, &c.

Aristoph. Thesm. v. 324. Καὶ συ παῖτρα-τὲς κορα Γλαυκῶπι χρυσόλοχε, &c. Schol. *Biset.* χρυσόλοχῶς δὲ, ἡ χρυσὴν ἐχρυσὰ λόγ-χην.

Χρυσολοφος. IV. 650. E.

Aristoph. Lysistr. v. 344. Ὡ χρυσολόφα. Schol. *Biset.* Χρυσολόφα δὲ, χρυσολόφη, χρυσὴν λόφον ἐν τῇ σε περικεφαλαίᾳ φέρουσα.

Χρυσολυρης.

Aristoph. Thesm. v. 322. χρυσολύρα τε, &c. Schol. Χρυσὴν λυρὰν ἔχων. Sch. *Biset.*

Anth. Ep. Gr. pag. 389. Ep. 2.

Orph. Hym. in Solem. v. 9. pag. 104. Χρυσολύρη, κοσμεῖ τὸν ἐναρμονιον ὄρομον ἔλκων. *In Apoll.* v. 3. pag. 130.

Χρυσομαλλος. IV. 650. E.

Eurip. Orest. v. 999. Τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὅπου Γενέο, &c.

Eustath. in Odyss. A. pag. 35. 31.

Strab. Geogr. Lib. XI. pag. 763. B. ἀφ' ἧς δὴ μεμυθεῖσθαι καὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

Diod. Sic. Bibl. pag. 156. 8. μετ' Ἰασόνῃς ἐπλευσε [sc. Hercules] συστραφεύσων ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας εἰς Κόλχες. 165. 30. 170. 38. 174. 4, 8, 13.

Scribitur per simplex λ.

Pind. Pyth. Od. Δ. ψ. 133. Schol.

Χρυσομορφος.

Clem. Alex. Strom. pag. 716. 6. e Soph.

Την τὰδε γὰρ τοὶ Ζεὺς εἴημε μῆτερα, οὐ χρυσόμορφον, &c.

Χρυσονομος.

Æschyl. Pers. ψ. 78. Schol.

Χρυσόπαλρος.

Lycophr. Alex. ψ. 837. αὐτὴ Θηλείας δ' ἔβη Τον χρυσόπαλρον μορφὸν αρπασσας γυναικοῖς, &c.

Χρυσοπεπλος.

Pind. Isthm. Od. VI. ψ. 110.

* Χρυσοποικίλος. IV. 651. E.

Athen. Deirp. Lib. V. pag. 198. D. περιεβέβλητο δὲ ἰμάδιον πορφύρεν χρυσοποικίλον. F.

Χρυσοποικίλος.

Clem. Alex. Pædag. pag. 216. 25.

Diod. Sic. Bibl. pag. 642. 7. ταύτης δ' ἐπάνω περιεκίετο φοινικὶς διαπρεπὴς χρυσοποικίλος, &c.

* Χρυσοποιός. IV. 651. E.

Lucian. Charon. pag. 174. 3. f. τῷ δὲ θεῷ ὀλίγον μελεῖ τῶν σῶν χρυσοποιῶν.

Χρυσόπρυμνος.

Appian. Alex. Præm. pag. 8. 15. f. καὶ σκευὴ τριηρέϊκα διπλόερα τέλῶν, θαλάμηνά τε χρυσόπρυμνα, καὶ χρυσέμβολα &c.

Χρυσοροφος. IV. 655. E.

Lucian. Cynic. pag. 1105. C. τῶν δὲ χρυσόρων οἰκιῶν, οὐδὲν τι μάλλον σκεπουσῶν. 1126. C.

Χρυσόσημος.

Dion. Hal. I. 187. 26. καὶ περιβόλαιον πορφύρεν ποικίλον, &c. 257. 25. 301. 6.

* Χρυσόλεκτων. IV. 652. G.

Anth. Ep. Gr. pag. 579. Philipp.

Lucian. Lexiph. pag. 528. A. καὶ Χαίρεας ὁ χρυσόλεκτων, &c.

Χρυσόλευκλος. IV. 652. G.

Æschyl. Sept. ψ. 666. εἰ νῦν καλᾷξει χρυσότευκτα γράμματα, &c. Athen. Deirp. Lib. XI. pag. 499. A.

Eurip. Phæn. ψ. 228. Ἴσα δ' ἀλαλμασι χρυσόλεύκλοις &c.

Χρυσόλευχης.

Eurip. Rhes. ψ. 340. Ο χρυσόλευχὴς δ', — Ρῆσθαι παρὲς ὧ &c.

Χρυσόλοξος.

Pind. Olymp. Od. ΙΔ. ψ. 15.

Χρυσόριαινος.

Aristoph. Equit. ψ. 556. Δευρ' ἐλθ' ἐς χορον, ὦ χρυσόριαν', &c. Schol. Περιφραστικῶς, τῆς θαλαττῆς βασιλεῦ. Schol. Biset. Τάλει, χρυσὴν τριαινὰν ἔχων. &c. Vide Notam Cl. Casaub. pag. 89. col. 2.

Χρυσόλυπος.

Athen. Deirp. Lib. I. pag. 28. C. e Crit.

Χρυσούφανις.

Suid. Lex. III. 263. Ροῖσκοι κομποὶ χρυσούφανοι, ὁμοίαι ῥοαῖς, εἰς κόσμον δὲ οὐλῆς τῆς τε ἱερῆς σολῆς.

Χρυσόφαεννος.

Lucian. Herc. Gall. pag. 856. A.

Χρυσόφεγλης.

Æschyl. Agam. ψ. 296.

Eurip. Phaeth. ψ. 34. pag. 500. Ω χρυσόφεγγες ἦλ', ὡς μ' ὑπάλεσας;

Χρυσόφυλακῶ.

Clem. Alex. Pædag. pag. 242. 19. διατέτο τοὶ μυρμηκὲς χρυσωρυχῶσι καὶ γρυπὲς χρυσόφυλακῶσι.

Χρυσόχαιτης.

Pind. Pyth. Od. B. ψ. 28. τον ὁ Χρυσόχαιτας προφρόνως Εφίλασ' Απόλλων, &c.

Anacreont. Od. 6. pag. 22. 103. Ο δ' Ερως ὁ χρυσόχαιτης, &c.

Χρυσόχιτων.

Orph. de Lap. Achate. ψ. 79. pag. 236. Εν δὲ σφιν καὶ δριμυν ἐπηλυδα κοκκὸν ἀνωγα Μίξαι χρυσόχιτωνα, μελαγχρόην, ἐρίτμον.

Anth. Ep. Gr. pag. 564. ψ. 3. f.

Pind. Pyth. Od. Δ. ψ. 25. Schol.

Χρυσόχρως.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. ψ. 3. f. Χρησμοδῶρην, χρυσέον, χρυσόχροα, χρυσόβελαννον, &c.

Χρυσώπης.

Eurip. Bacch. ψ. 553. Μολε χρυσῶπα, τινάσσαν Ἀνα θυρσον κατ' Ὀλυμπον.

Χρυσωρυχειον.

Χρυσωρυχειον. IV. 655. G.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 216. B. Itacitatur ab Auctore, Thef. IV. 651. D. Sed in Ed. Amst. A. D. 1707. lego χρυσορυχείων, per o in secunda Syllaba. Vide Not. 8. Lege Auctorem.

Χρυσωρυχεω.

Clem. Alex. Pædag. pag. 242. 19.

Χρυσωρυχιον.

Strab. Geogr. Lib. V. pag. 334. B.

* Χρυσωρυχος. IV. 655. G.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 121. C. οὔτοι δὲ καὶ τὰς χρυσωρύχους μύρμηκας, &c.

Χρυσωλος.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 440. D. e Phalæco. Χρυσωλὸν προκοινοῖα περιζώσασα χιτῶνα, &c.

Χρωμαλικος. IV. 634. D.

Dion. Halicarn. II. 35. 26, 46.

Χρωμαλογραφια.

Polyb. Hist. Lib. V. pag. 528. 8. f.

Χρωσικως.

Eustath. in Iliad. A. pag. 42. 43.

Χυδαϊκως.

Aristoph. Lysistr. v. 881. Schol. θηλή, το ακρόαλον τε μαστῆ, ὃ χυδαϊκῶς ῥαζὲ καλεῖται.

Χυδαῖσι.

Eustath. in Iliad. A. pag. 37. 51. Ἰσέον δὲ ὡς οἱ μεθ' Ὀμηρον τοῖς ἥτοι, χυδαῖσι μὲν ἑρμηνευτικὸν οἰοῦναι σύνδεσμον, καθὰ καὶ τοῖς ἡγενοῖς καὶ εἰγν. ἀκριβῶς δὲ &c.

Χυμευσις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 759. 40.

Χυμιζω.

Aristoph. Thesm. v. 169. ἐχύμισαν. Schol. Biset. Ἀνὶ τὴν ἔγχυμον ἐποίησαν, ὡς ὁ Σειδᾶς ἐρμηνεύει. Lege quæ sequuntur.

Χυμω.

Suid. Lex. I. 25. Ἄφευς. θοίνης. — ἄποιον γὰρ ὄν, δύναται χυμωθῆναι.

Χυλρείος.

Aristoph. Lysistr. v. 329. Καὶ παλαῖα χυλρεῖς, &c. Schol. Ἀνὶ τὰ κεραμέα.

Χυλοβαυλος.

J. Poll. Onomast. pag. 619. 3.

Χυλοπλαθος.

J. Poll. Onomast. pag. 804. 10.

Χυλοφορος.

Aristoph. Av. v. 448. Schol. παίζει τοὺς χυλοφόρους ὀπλίας φάσκων.

Χωλευμα.

Hippocr. de Articulis. pag. 826. F. ἐπι-καθιέντες ὡσπερ ἐν ἑεροῖς χωλεύμασιν ἐνιοὶ δύ-νανται.

Χωλοκραββαλον.

Aristoph. Nub. v. 253. Schol. Biset.

Scribitur per simplex C.

Suid. Lex. III. pag. 331. 1.

* Χωλοποιος. IV. 660. B.

Aristoph. Ran. v. 870.

Χωλοειχιλης.

Steph. de Urb. pag. 761. D. Χωλὸν τεῖ-χος, πόλις Καρίας — Το ἐθνικόν, Χωλοει-χίτης. . pag. 587. B. Vide Suid. Lex. II. 609. 5.

Χωνιφοεις.

Anth. Ep. Gr. pag. 42. v. ult.

Χωνοφορος.

Hesych. Lex. pag. 411. 1. Ζειροφόρος, χωνοφόρος. Vide Not. 1. . Phau. Lex. pag. 340. 2.

Χωρικος. IV. 669. E.

Eustath. in Iliad. A. pag. 72. 26.

Χωρισεον.

Plat. Politic. II. 303. C. . pag. 828. C. ἀλλὰ χωρίζεον ἐν τῷ τῷ Πλάτωνος μηνι τῷ δω-δεκάτῳ, κατὰ τὸν νόμον ἀποδιδόντας.

Χωρογεαφεω. IV. 664. A.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 163. A. Πο-λυβίος δὲ τὴν Εὐρωπὴν χωρογραφῶν, &c. . 168. D. οἱ δὲ τὸν χωρογραφεῖν ἐπιχειροῦντα, &c.

Χωρογραφια. IV. 663. H.

Eustath. in Iliad. A. pag. 58. 26.

Strab. Geogr. Lib. VI. pag. 408. A. Ἐν δὲ τῇ χωρογραφίᾳ μείζω λεγέσθαι τὰ διαστήματα, κατὰ μὲρ διηρημένα μιλιασμῶν. . 532. B. Vide Notam 2. . 713. B. . 995. D.

Χωρογραφικος.

Strab. Geogr. Lib. II. pag. 181. D. καὶ τὰλλα ποικίλματα ὧσων μετὰ ἐσιν ὁ χωρο-γραφικὸς πῖναξ. . Lib. XIV. pag. 995. D.

Χωρογραφος.

Χωρογραφος. IV. 663. H.

Strab. Geogr. Lib. I. pag. 18. B. Ως εκ αν ειη θ αυμαςον εκδ' ει αλλω μεν Ινδοις προσ- ηκοι χωρογραφω, αλλω δε Αιθίοψιν, αλλω δε Ελλησι, και Ρωμαίοις. Lib. V. pag. 343. B.

Χωροθεσια.

Plut. de Fl. Phasf. pag. 1150. β. C. δια την χωροθεσίαν την καλειψυμένων τόπων.

Χωρομετρεω.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 933. A. ως αρα κενη χωρομετρεσιν.

Χωρονομικω.

Dion. Hal. I. 631. 27. επισαηω δε του χρόνου πρωτον εισεφερον τον χωρονομικον νο- μον.

Χωροφιλεω. IV. 664. B.

Dion. Halicarn. II. 13. 18.

Χωσεις. IV. 484. H.

Diod. Sic. Bibl. pag. 80. 31. περιεόλοι γαρ η χελωναι χωσεις, η κριοι &c. 780. 17. 782. 9. Vide *Thes. IV. col. 467. F.*

Ψ.

Ψαλιδωλος.

DION. Hal. I. 192. 24. η δε λοιπη των ελαττωνων πλευρων αιθριος ανειμενη ψα- λιδωλως ιππαφεςεις εχει, &c.

Ψαλμολογεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1570.

* Ψαλμοχαρης. IV. 695. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. In Apoll. 1. 2. f. ψαλμοχαρη, ψαλην, ψευσιςυα, ψυχδοθηρα.

Ψαμαθις.

Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 327. A.

* Ψαμαθωδης. I. 399. D.

Apoll. Rhod. Arg. IV. 1. 1376. ψαμα- θωδεω ενδοθι γαιης Οισομεν, &c.

Ψαμμινος.

Herodot. Hist. Lib. II. pag. 123. 4. f. τον γαρ ποταμον παντα ρειν παρα το ορω το ψάμμινον προ Λιβύης.

Ψεδνοκαρηνω.

Orph. de Cornu Cervi. 1. 9. pag. 204. Ει και ψεδνοκαρηνω εοις.

Ψελως.

J. Poll. Onomast. pag. 362. 6. f.

Ψευδαγγελης.

Aristoph. Av. 1. 1340. Εοικεν ε ψευδαγ- γελης ειν' αγγελω. Schol. Ου ψευδη απηγ- γελκέναι.

VOL. II. N°. XXXIII. 3.

Ψευδαγγελια.

Xenoph. Ipparch. Cap. 5. 1. 8. pag. 81. Φοβειν γε μην της πολεμικης, και ψευδενδρας οιον τε, και ψευδοδοθηθειας, και ψευδαγγελιας ποιουντα.

* Ψευδαγγελω. I. 15. H.

Hom. Iliad. O. 1. 159. μηδε ψευδαγγελω ειναι. Vide *Aristot. Poet. pag. 49. 12. Ed. Cant.*

Ψευδαλαζων.

Suid. Lex. III. 264. in V. Ρομβοςωμυ- ληθρα. Vide Not. Cl. Kust. et *Diog. Laert. Lib. II. pag. 143. 8.*

* Ψευδαλεξανδρος. IV. 721. B.

Joseph. Ant. Lib. XVII. pag. 864. 1. 2. 9. αυτεργια τε γαρ επιεραχωλο ο ψευδα- λεξανδρω, &c. pag. 865. 4.

Lucian. adv. Indoct. pag. 871. D.

Ψευδαμαμαξυς.

Aristoph. Vesp. 1. 325. τουλον τον ψευδα- μάμαξυν. Schol. Ειδω αμπελε η αμαμαξυς, ην λεγουν αναδενδραδα. Vide Not. Cl. *Chri-* stian. pag. 133.

Vide etiam *Thes. Steph. IV. 719. H. et* *Suid. Lex. III. 702.*

Ψευδαποφασκω.

Clem. Alex. Strom. pag. 651. 11.

* Ψευδαεγυω. I. 533. E.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 908. A.

Ψευδαρβας.

Aristoph. Acharn. v. 91. ψευδαρβάσαν.
Schol. v. 99. ὡ ψευδαρβάσα.

Ψευδαττικός. IV. 720. A.

Aristoph. Ran. v. 1294. Schol.

Lucian. Sokecist. pag. 1113. B. a Cl. Steph. citatur.

Ψευδενεδρα. IV. 720. F.

Xenoph. de Cyri Exp. Lib. V. Cap. 3.
§. 1. pag. 267. Hic locus a *Suida* citatur,
Lex. III. 702. . Ιππαρχ. Cap. 8. §. 15.
pag. 94. Συμφορον δ' εις τῆτο και αι ψευδενέ-
δραι. . Cap. 5. §. 8. pag. 81. a Cl. Steph.
citatur.

* Ψευδεπιγραφο. IV. 720. G.

Dion. Halicarn. II. 320. 29.

Ψευδερβια.

Clem. Alex. Pædag. pag. 269. 20. και
το σωμα, και τας ψυχας αυτων διακναίνουτες
ψευδερβια και ψευδολογια.

Ψευδηριον. IV. 721. C.

Lycophr. Alex. v. 1048. . v. 1181. Ψευδ-
ήριον δε νησιωικός σονυξ Πάχυνθ' ἔξει σεμνον,
etc. Schol. κενόβαφιον.

Ψευδιερεως.

Joseph. Ant. Lib. IX. pag. 488. §. 6. 8.
αλλα και τες ψευδοπροφήτας και τες ψευδιε-
ρεϊς, — τιμωρήσεται.

* Ψευδογραφια. IV. 717. D.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 216. C.

Ψευδοδακτυλο.

Eustath. in Iliad. Γ. pag. 302. 52.

Ψευδοδειπνον.

Athen. Deipn. Lib. X. pag. 421. F. ex
Æschylo. Και ψευδοδειπνα πολλα μαρψωσης
γνάθε, etc.

Ψευδοδιδασκω.

Aristoph. Thesm. v. 459. Schol.

Ψευδοδικταμον.

Hippocr. de Nat. Mul. pag. 572. 43. Cl.
Steph. in *Thef.* IV. 717. F. e *Theophrasto*,
in *Hist. Plant.* pag. 188. ult. . 189. 9. ha-
bet Ψευδοδικταμον.

Ψευδοδοξω.

Just. Mart. Epist. ad Zen. et Seren. pag.
504. C. Ed. Par. μη τι αρα ψευδοδοξεϊ.

Joseph. Ant. Lib. IX. pag. 479. 4. φη-
σανθ' δε τινθ των παροντων, μη ψευδοδοξεϊν
αυτον, etc.

* Ψευδοδοξια. I. 1036. A.

Just. Mart. Apol. II. pag. 133. 17. Ed.
Lond. και δυνωσαι της ψευδοδοξιας και αβνοιας
των καλων απαλλαγηται, etc.

Strab. Geogr. Lib. XIV. pag. 998. D.
ε καθαρευοντων της περι των Αλιζωνων ψευδο-
δοξιας.

Ψευδοεπεια.

Cyrill. c. Julian. pag. 328. D.

Ψευδοεπης.

Cyrill. c. Julian. pag. 334. D.

Ψευδοιερεως.

Joseph. Ant. Lib. VIII. pag. 446. 3. θς
επι σθ θυσει τες ψευδοιερεϊς τες etc.

Ψευδοκαθηγορια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1573.

Ψευδοκαθηγορο.

Suid. Lex. I. 588. 3. η των μαρτυρων α-
λουνων ψευδοκαθηγορων. Vide Notam Cl.
Kust.

Ψευδοκηρυξ.

Soph. Philoct. v. 1338. τες των Αχαιων
ψευδοκήρυκας, κακας οντας περι αιχμην, εν δε
τοις λοιπς θρασεις. Schol. αυτι τε, ψευδοκρεσ-
βυιας, η ψευδως κηρυσσομενες και εγκωμιαζο-
μενες.

Ψευδοκλειδιον.

Aristoph. Thesm. v. 429. Schol.

Ψευδοκλητηρ.

Athen. Deipn. Lib. VI. pag. 254. C.
ψευδοκλητήρων. Cl. Steph. legit ψευδοκλητό-
ρων, *Thef.* IV. 718. B.

Ψευδοκληλια.

Demosth. adv. Nicostat. pag. 725. A.
τον Αρεθασιον της ψευδοκληίας καλα τον νο-
μον. . B. ανακεκριμενε γαρ ηδη με καλ' αυτου
την της ψευδοκληίας γραφην, etc. Cl. Steph.
legit ψευδοκληείας, *Thef.* IV. 718. C.

Ψευδοκυων.

Plut. Brut. V. 251. 5. ο δε Βρετθ' εξε-
βαλεν αυτον, απλόκυνα και ψευδόκυνα προσ-
αγορεύων.

Ψευδολαβια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1573.

* Ψευδολογω.

* Ψευδολογέω. II. 640. G.

Diod. Sic. Bibl. pag. 118. 12. δικαίως αν
ουχ υφ' ημών μονον, αλλά και υπο των άλλων
ἀπάντων ψευδολογείν ὑποληφθείησαν.

Polyb. Hist. Lib. III. pag. 278. 25.

Athen. Deipn. Lib. V. pag. 215. D. παντα
δε ταυτα ἐψευδολόγηται.

* Ψευδομανίς. II. 789. E.

Aeschyl. Agam. v. 1204. ἡ ψευδόμανις ει-
μι θυροκόπος φλέδων;

Soph. Oed. Col. v. 1152. Ω ξεῖν' ἀλήτα,
τω σκοπῷ μεν εκ ἐρεῖς ως ψευδόμανις.

Eurip. Orest. v. 1667. Ου ψευδόμανις
ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 243. 31.
καλακαῖσι δε τροπῶ τῶ εἰρημένῳ και δι' αλλας
αἰτίας τας μάνιαις, ψευδομάνιαις καλέοντες.

Lucian. Deor. Dial. pag. 82. A.

Dion. Halicarn. I. 104. 40.

Ψευδομαρις.

Appian. Alex. de Bell. Civ. pag. 855. 5. f.
Αμάτις. ἦν ὁ ψευδομαρις, Μαριε γαρ υπ-
εκρινέτο υἱωνος εἶναι, &c.. 914. ult.

* Ψευδομαρτυρεω. II. 799. B.

Xenoph. Memorab. Socr. Lib. IV. pag.
237. 1. Ἦσθησαι εν παρωπιε μετ' ἡ ψευδομαρ-
τυρεῖν ἢ συκοφαντεῖν, &c.

* Ψευδονερεω. IV. 721. B.

Lucian. adv. Indoct. pag. 871. D.

Ψευδονυμφεῖν.

Eurip. Helen. v. 888. ἴν' Ἑλλας τας Αλ-
εξανδρε γαμεις Δώρημα Κυπριδος ψευδονυμ-
φεύτες μάθη. Vide Notam.

Ψευδοπαρηχησις.

Eustath. in Iliad. A. pag. 22. 44.

* Ψευδοπαρθενος. IV. 718. G.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 279. 9. τας
δε ἀποθησκέσας παρθένους εκ των τρωῦμάτων,
ψευδοπαρθένους καλέεσι.

Dion. Hal. I. 152. 5. ὃ ψευδοπάρθενε και
μισάδελφε, και ἀναξία των προγόνων.

Ψευδοπλανης.

Eustath. in Odyss. E. pag. 546. 47. ειπων
γην ὁ ψευδοπλάνης Οδυσσευς, &c.

Ψευδοπλανητης.

Eustath. in Odyss. N. pag. 517. 51.

* Ψευδοπλασης. IV. 718. G.

Aristoph. Nub. v. 445. ψευδῶν συκολ-
λητης, &c. Schol. αυτε ψευδοπλασης.

* Ψευδοπλασης. IV. 718. H.

Aristoph. Vesp. v. 457. Schol. ψευδοπλα-
τον. *Av.* v. 823. Schol. ψευδοπλασης.

Ψευδοποιεω.

Clem. Alex. Pædag. pag. 269. 19.

Strab. Geogr. Lib. III. pag. 202. A. και
μεταφρεσθαι ψευδοποιησάμεναν.

Ψευδοποιια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1573.

Ψευδοποιμην.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1574.

Ψευδοπολιχνιον.

Joseph. de Bello. pag. 305. 5. και Καφε-
δρα μεν ψευδοπολίχνιον εξ εφοδου λαβων ἐμπί-
πρησιν, &c.

Ψευδοπροσβεβυτης.

Soph. Philoct. v. 1338. Schol.

Ψευδοπροσποιησις.

Aristoph. Thesm. v. 870. Γυναικίσεως.
Schol. *Bourd.* της των γυναικων ψευδοπροσ-
ποιήσεως και διαψευδεις μιμήσεως.

Ψευδοπροφητεω.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1574.

* Ψευδορκεω. IV. 721. D.

Aristoph. Eccles. v. 599. Και μη καλῶθεις
ψευδορκῆσαι.

Ψευδορκια.

Lycophr. Alex. v. 932. Schol. αποδιδους
ποινην δια την ψευδορκίαν τε παρ' αυτε Πα-
νοπέως.

* Ψευδορκεῖν. IV. 721. D.

Herodot. Hist. Lib. I. pag. 67. 3. ψευδ-
όρκοι δε γεγομενοι, απεπλεον οπισω ες την Φω-
καίην.

* Ψευδορκος. IV. 721. D.

Eurip. Med. v. 1391. Τις δε κλύει σου
θεῖον, ἡ δαιμων, τε ψευδορκε, &c.

Ψευδοσοφια.

Philostr. de Vita Apollon. pag. 331. 12. f.
τινα εν, ὃ βασιλεῦ, πλεον περι ημας ιδων,
ψευδοσοφίαν ἐπιηδευειν με οἶει, &c.

Ψευδοσοφος.

Ψευδοσοφο.

Philostr. de Vita Apollon. pag. 331. 18, 21. τες γόητας ψευδοσόφους φημι.

Ψευδοσομα.

Strab. Geogr. Lib. XVII. pag. 1153. B. Ες, δε και αλλα τῶν μελῶν, ως αν ψευδο-
σώματα ἀσημότερα.

Ψευδολαφιον.

Lycophr. Alex. ν. 365. Schol. ἡ Ἑλλας
πασα σεναζει θρηνησα τα ψευδολάφια των
ναυαγισαντων Ἑλλήνων, &c. . ν. 1047. Schol.

* Ψευδοφανης. IV. 18. F.

Plut. de Placit. Philosoph. pag. 892. A.
οθεν ψευδοφανῆ λεγεται τον ἀστέρα.

* Ψευδοφιλιππος. IV. 721. B.

Strab. Geogr. Lib. XIII. pag. 926. C.
Lucian. adv. Indoct. pag. 871. D.

* Ψευδοχρυσος. IV. 719. F.

Plut. de Adulat. &c. pag. 50. A. αλλ'
ωσπερ τα ψευδοχρυσα και τα κίβδηλα των
σκευῶν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 94. 38.

Ψευδωμοτης.

Lycophr. Alex. ν. 523. Ελαλύπησαν κοι-
ράνῃ ψευδωμότῃ, &c.

Ψευδωμοτος.

Lycophr. Alex. ν. 932. Πάρεῶν ορκον ἐκλι-
νων ψευδωμότον, &c.

* Ψευσιςυξ. III. 1112. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. *In Apoll.* ν. 2. f.
Ψαλμοχαρῆ, ψάλλῃν, ψευσίςυξα, ψυχοδοῖ-
ρα, &c.

* Ψηνίζω. App. 196. B.

Aristoph. Equit. ν. 520.

Ψηφηφορεω.

Dion. Hal. I. 215. 16. ψηφηφορῶν. Vide
Not. d. . 447. 22. δευτέρα δε ἐψηφηφόρει συμ-
μορία των υποδεεσερων τοις βίοις, &c. . 527.
17. . 648. 24. ψηφηφορεῖν. . 667. 10. και
νεας ἀρχὰς ψηφηφορεῖτε.

Ψηφηφορια.

Dion. Hal. I. 170. 4. ψηφηφορίαν. . 215.
19. εν ταις ψηφηφορίαις. . 218. 20. . 447.
46. . 448. 2. ἡ ψηφηφορία. . 530. 38. .
634. 43.

Ψηφηφορος.

Dion. Hal. I. 447. 4. και τότε πρῶτον
εἶνετο Ρωμαίοις ἐκκλησια καὶ ἀνδρῶν ψηφη-
φόρος ἡ φυλετική.

Ψηφιδοφορος. IV. 733. E.

Herodot. Hist. Lib. VI. pag. 367. β. 27.
ην γαρ ενδεκατῶν ψηφιδόφορος ὁ τῷ κυάμῳ λα-
χων Ἀθηναίων πολεμαρχεῖν.

Ψηφισμαλοπωλης.

Aristoph. Av. ν. 1038. Ψηφισμαλοπώλης
εἰμι, και νομεις νεες Ηκω παρ' υμας δευρο πω-
λήσων.

Ψηφισικος.

Just. Mart. Dial. pag. 323. 15. Ed.
Lond. και τον ψηφισικόν ανδρα, &c.

Ψιαθωδης.

Aristoph. Acharn. ν. 332. Ο λάρκος δη-
μότης. Schol. πλεῖστα τι κοφινῶδες ἡ ψιαθῶ-
δες, εν ᾧ φερει τες ἄνθρακας.

* Ψιθος. App. 197. C.

Theocr. Idyll. A. ν. 1. ψιθύρισμα. Schol.
το δε ψίθυρ, παρὰ το ψίθος, ὁ σημαίνει την
λοιδορίαν.

Ψιλικος.

Dion. Hal. I. 216. 37. και τες ἐσεμμένους
τον ψιλικόν ὀπλισμόν, &c.

Diod. Sic. Bibl. pag. 502. 14. διοπερ οἱ
Ἀθηναῖοι κατὰ τῶν ῥωσκόμενοι μεν υπο ψιλικῶν,
&c. . 474. 7. . 685. 39.

Lucian. Zeux. pag. 334. B. κομιδῇ ολίγας
αἰων, και τῶν πελλασικόν το πολυ, και ψι-
λικόν.

Ψιλλισμος.

Eustath. in Iliad. K. pag. 704. 13.

* Ψιλομελεια. IV. 707. A.

Aristot. Poet. Cap. 2. pag. 7. 4.

Ψιλωμα.

Hippocr. de Morb. Vulg. pag. 1162. A.
τῷ της Φίλης παιδι, ψιλώματῳ εν μελωπῳ γε-
νομένῃ, &c. . pag. 1218. C. E.

Ψιλωλεον.

Lycophr. Alex. ν. 436, Ἀγλάτῳ μάστιγι.
Schol. τῷ κεραυνῷ, ἡ τῷ ἄλῳ ἐλαυνομένῳ, οθεν
ψιλωλεον· ἡ τῷ της αἰεὶς και μεμιασμένῃς ἐλαυ-
νοντῇ, οθεν δασυλεον.

Clem. Alex. Pædag. pag. 289. 23.

Ψοφοδεια.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1576.

* Ψοφοδεως. IV. 736. D.

Lucian. pro Imag. pag. 600. D. τα πρὸ
της θεας, δεισιδαιμόνως και ψοφοδεῶς έχω. .
610. B.

* Ψοφοειδης. IV. 736. D.

Dion. Halicarn. II. 27. 11.

Ψύμα.

Joseph. de Bello. pag. 115. 8. f. συνίει δε
καὶ μικρον εκ τε ψύμαλθ, και οἱ πρὸ το
λυπῶν μαλλον ἐβραχύνειο.

Ψυλλοκαλῶκωδιο.

Aristoph. Thesm. §. 1191. Schol. Bourd.
Sed melius in Textu divisim scribitur, ψύλ-
λο καὶ αὐτὸ κῶδιο. Vide Schol. Bifet.

Ψύξις. IV. 738. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 316. 14. μηδεμιᾶς
ψύξεως γενομένης, &c.

Hippocr. de Viēt. Rat. pag. 362. 44. και
τας κοιλιας ξυνησσι τη πῆξει και ψύξει. .
1. 50. ψύξιν τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδωσι.

* Ψυχαιον. IV. 757. F.

Plat. de Rep. II. 519. A.

Marc. Ant. de Reb. suis, Lib. IV. §. 41.
pag. 125. . pag. 167. 4.

Ψυχεμπορικος.

Plat. Sophist. I. 224. B. D.

* Ψυχιδιον. IV. 757. F.

Lucian. Navig. pag. 939. 5. f. αποφυσας
το ψυχιδιον ἄπει, &c.

Ψυχοβλαβης.

Theophylact. in S. Lucam. pag. 442. A.
αλλ' ειρηνευων πρὸ τινα των εν τῷ κοσμῷ ψυ-
χοβλαβῶν.

Ψυχογονια.

Plut. de Orac. Def. pag. 415. F. ἕς και
Πλάτων αριθμους ελαβεν εν τη ψυχογονία.

* Ψυχοδαϊκῆς. I. 901. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 83. 3. In Bacch.
Ψυχοπλανῆ, ψεύστην, ψοφομήδεα, ψυχοδαϊκ-
τήν, &c.

Ψυχοδιαβαλος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1592.

* Ψυχοδοτηρ. IV. 751. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. 2. f. In Apoll.
ψαλμοχαρῆ, ψάλλην, ψευσίς-υῖα, ψυχοδοῖ-
ρα, &c.

* Ψυχολιπης. IV. 751. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 484. Incert. §. 4.
Και κενεα σαρκων ψυχολιπῆς δυναμεις.

Ψυχομινης.

Plut. de Plac. Philosoph. pag. 892. A.
δια το ψυχομιγῆς αἰμᾶ και γειῶδες.

* Ψυχοπλανης. IV. 751. F.

Anth. Ep. Gr. pag. 83. 3.

Ψυχορραγης.

Eurip. Iph. in Taur. §. 1466. Ἄς ἂν γυ-
ναικες εν τοκοις ψυχορραγῆς Λείπωσ' εν οικοις.

Ψυχολακης. IV. 752. D.

Anth. Ep. Gr. pag. 632. Ep. ult. Εκμαί-
νει χεῖλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα, ψυχολα-
κῆ, &c. . pag. 469. *Maic.* §. 2. a Cl. Steph.
citatur.

* Ψυχορροφῶ. IV. 744. G.

Orph. Hym. in Jun. §. 3. pag. 114. Ψυ-
χορροφῆς αὐρας θνητοῖς παρέχεσθαι προσηνῆς,
&c. . In *Curet.* §. 22. pag. 136.

* Ψυχοφθορῶ. IV. 752. E.

Orph. Hym. in Salut. §. 6. pag. 164.
Μενθ' δε συγγεί σ' αἰδῆς ψυχοφθορῶ αἰεί.

S. Chrysost. in Mat. II. 532. 38.

* Ψυχροβαφης. IV. 746. D.

J. Poll. Onom. Lib. VII. §. 56. το δε
υδροβαφῆς εἴη ἂν ἱμάσιον, ὃ νυν ψυχροβαφῆς
καλεῖσιν.

Lucian. Lexiph. pag. 526. D. Οἱ λοιποὶ
δε, το ψυχροβαφῆς καρα δελφινίσαντες, &c.

Ψυχροδοχῶ.

Lucian. Hipp. pag. 848. D. ὁ γὰρ σοφῶ-
ως ἀληθῶς Ἰππίας τον μεν ψυχροδόχον οικον, εις
βορραν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, &c.

* Ψυχρολοῖω. II. 640. H.

Aristoph. Equit. §. 432. Schol.

Lucian. Pseudolog. pag. 897. D. και γὰρ
ἔδεν ἀλοπον υπερ σε λείοντα ψυχρολοεῖν.

* Ψυχρολοῖῶ. II. 640. G.

Eurip. Hec. §. 356. Schol.

- * Ψυχρολυσία. Π. 723. G.
Hippocr. de Morb. Mul. pag. 638. 26.
 αλυσίη, ἢ ψυχρολυσίη.
 * Ψωλή. App. 200. H.
Aristoph. Av. v. 560. ἥνπερ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν Σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν,
 &c. . *Lyfistr.* v. 143. . v. 978, 962. Schol.
 ψωλή δέ, το ἀνδρῶν αἰδοῖον.
Etymolog. Magn. col. 819. 43. Ψωλή,
 παρὰ το ἐμφυσᾶσθαι κατὰ τὴν ορεξίν των ἀ-

- φροδισίων, οἷ και φουσει φουσάδης ἐστ. . *Phau.*
Lex. pag. 756. 1.
 Ψωμοπωλεῖον.
Phau. Lex. Bort. pag. 124. 3. * Ἀρλο-
 δειμα, το ψωμοπωλεῖον.
 * Ψωρῶδης. IV. 758. H.
Phau. Lex. pag. 176. 2. Γλάμυζα, ομ-
 μάλα, ὧν οἱ κανθοὶ ψωρῶδεις. . *Etymolog.*
Magn. col. 232. 42. Γλάμυζα, &c.

Ω.

- * Ωη. App. 202. E.
EURIP. Ion. v. 907. Ωή. τον Λαῖξ
 αὐδῶ, &c. *Herc. Fur.* v. 1106.
 * Ωκεανίης. IV. 774. A.
Lycophr. Alex. v. 16. Schol. col. 2. 1.
 Τιθωνον κατὰ λιπῆσα παρὰ τὴν Κέρην, ἥτις ἐστὶ
 νησὶ Ωκεανίτις.
Dion. Halicarn. I. 3. 27.
 Ωκυαλῶ. I. 371. D.
Hom. Iliad. O. v. 705. ὠκυάλε. Schol.
 Της ταχέως πλεύσης. . *Odyss.* M. v. 182.
 ὠκύαλῶ νῆυς. Schol. Ταχέως τὴν θαλάσσαν
 διαπεραιεμένη. . O. v. 472. ὠκύαλῶ. Schol.
 Ωκεία, ταχεῖα, ταχύπλες, παραγῶγως. Ad
 hunc locum respicit Cel. Auctor.
Athen. Deipn. Lib. VII. pag. 284. A.
 * Ωκυδηκίωρ. IV. 772. D.
Anth. Ep. Gr. pag. 579. *Philipp.* v. 2.
 Ρινὴν τε τησιχευσόν [*Suid. Lex.* III. 260. in
 V. Ρινῆ. &c.] ὠκυδήκιορα, &c.
 Ωκυδιδάκλῶ.
Anth. Ep. Gr. pag. 123. *Philipp.* v. 5.
 Ἐδραμε δ' ὠκυδιδάκλῶ ἀπας οἰωνός, &c.
 Ωκυδινῶ.
Pind. Isthm. Od. E. v. 7. Ωκυδινάτοις ἐν
 ἐμίλλαισι θαυμασὰι πέλονθαι.
 Ωκυδρομῶ.
Orph. Hym. in Furias. v. 9. pag. 166.
 ἱερταί, ἀφανεῖς, ὠκύδρομοι θ' ὥς τε νόημα.

- Eurip. Bacch.* v. 871. Μοχθοῖς τ', ὠκυ-
 δρόμοις τ' ἀέλλαις, &c.
 * Ωκυεπης. IV. 772. D.
Anth. Ep. Gr. pag. 84. In *Apoll.* Ωκύ-
 πον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδωλὴν.
 * Ωκυβοῦ. IV. 772. D.
Eurip. Suppl. v. 993. Ἰν' ὠκυβοῦαι νυμφαί
 Ἰππεύεσι δι' ὀρφναίας, &c.
 Ωκυλοχείῶ.
Orph. Hym. Προθυρ. v. 4. pag. 98. Ωκυ-
 λόχεια. . In *Naturam.* v. 19. pag. 106. .
 In *Dianam.* v. 8. pag. 132.
 Ωκυποδῶ.
Suicer. Thes. Eccl. II. 1596.
 * Ωκυποδης. III. 514. H.
Anth. Ep. Gr. pag. 590. *Macedon.* v. 4.
 Οὐδρομον ὠκυπόδην εἶχες ἀπ' ἀνιολίης.
 Ωκυποινῶ.
Æschyl. Sept. c. Theb. v. 748. παλαιγενῆ
 γὰρ λεῖω παραβασίαν ὠκύποινον. Schol. ad
 v. 745. τὴν ὠκύποινον, τὴν ταχέως τιμωρήσα-
 σαν &c.
 Ωκυπομπῶ. IV. 772. E.
Eurip. Iph. in Taur. v. 1137. Ναὸς ὠ-
 κυπόμπη. Huic Exemplo ab Auctore lau-
 dato, addas v. 1427. Οἱ δ' ὠκυπόμπης ἔλ-
 ξει' εἰς πόντον πλάτας, &c.
 Ωκυπορεῶ.
Strab. Geogr. Lib. VIII. pag. 541. C.
 — πο-

— προβάτων, ὃν ἔδεν ὠκυπορεῖν, ἔδε μακροπορεῖν δύναται, &c.

Ωκυποπ.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. l. ult.

Ωκυοκειον.

Aristoph. Thesm. v. 511. Ο δ' ἀνὴρ περιήρχε' ὠκυόκει' ὠνέμεν. Schol. Bourd. Τεῖ-
εσι φάρμακα ἐπαρλικά καὶ παροξυνικά πρὸ
το ταχέως δηλονότι καὶ ὠκέως τίκτειν καὶ παι-
δοποιεῖσθαι. Schol. Biset. Φάρμακα τὸν τόκον
ταχύνοντα, &c.

Steph. Thes. III. 1536. A.

* Ωκυοκ. III. 1536. A.

Soph. Oed. Col. v. 721. ὠκυοκ. πειδίων
ἐπινίσσει, &c. Schol. ἦγαν, ὠκυόκα ποιῶν
τα πειδιά καὶ ἔκαρπα.

Herodot. Hist. Lib. IV. pag. 233. 17.
ταύτας μὲν νυν τῇ Εὐληθύῃ ἀποφεροσάς ἀνὴρ τε
ὠκυόκεα τὸν εἰλαχάλο φόρον ἀπικέσθαι.

Ωλεσίβωλος.

Anth. Ep. Gr. pag. 554. *Philipp.* Σπερ-
μοφόρον πηρην ὠμαχθέα, κώλεσίβωλον Σφυ-
ρην, &c.

Vide Ολεσίβωλ. II. 1273. F.

Ωλεσίοικος. II. 1273. E.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 726. Πέφρικα
τὰν ὠλεσίοικον θεῶν, &c. Schol. δεδοκα τὴν
τὴς οἰκῆς ἀφανίζεσθαι θεῶν Ἐριννυν, &c. Schol.
β. τὴν φθείρεσθαι τὴς οἰκῆς.

Ωμαδῖος.

Orph. Hym. Τριέτηρ. v. 7. pag. 148. Ωμά-
διε, σκηπτήρχε, χορομανές, ἀγέτα κώμων.

Steph. Thes. IV. 778. A.

Ωμαμπελίνος.

Arrian. Peripl. Maris Erythr. pag. 37.
11. Ed. Oxon. βασιζούτες φορβία μεγάλα ἐν
ταρπόναις ὠμαμπελίνων παραπλησία.

Ωμητης.

Orph. de Achat. v. 5. pag. 232. Οὐρανὸς
ὠμητῆρ. ὑπαὶ παλάμῃσι Κρονοῖο &c.

Ωμιαῖος. IV. 778. E.

Aristot. de Hist. Animal. I. 801. E. καὶ
τὰ πρὸ τὴν ἰσχὺν βοθητικά, ἐπὶ τὸν τε, καὶ
ὠμιαία.

Hippocr. de Locis &c. pag. 409. 30.

Ωμοβόεος.

Anthol. Epigr. Græc. pag. 564. Ep. 1.

v. 4. Καὶ τὰς ἀρρηκτοὺς ἐμβαδάς ὠμοβοεῖς.

Ωμοβόρος.

Eurip. Troad. v. 436. Δεινὴ Χάρυβδις,
ὠμόβρ. τ' ορεῖβας Κύκλωψ, &c. Vide
Notam.

Ωμοβρωῖος. I. 783. C.

Eurip. Herc. Fur. v. 887.

Ωμοβυσσινος.

Hom. Iliad. E. v. 453. Schol.

Ωμοδακῆς.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 698. Ωμοδακῆς
σ' αἶσαν ἴμερ. ἐξορύγει &c. Schol. ἡ ἀλογ.
αἶσαν ἐπιθυμία παρορμῆς &c. Schol. β. ἀπηνῆς
αἶσρος.

Ωμοδροπος.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 339. ὠμοδρόπων.
Vide Schol. et Schol. β.

Ωμοθριξ.

Lycophr. Alex. v. 340.

Ωμολόγημενως.

J. Poll. Onom. Lib. VI. pag. 682. 14.

Diod. Sic. Bibl. pag. 498. 17. ὠμολογη-
μένως ἂν οἱ Θηβαῖοι τὴν κατὰ γῆν ἡγεμονίαν —
προσεκλήσαντο.

Ωμοσίης. IV. 781. A.

Æschyl. Sept. c. Theb. v. 547. σφίγγ'
ὠμόσιον. Schol. β. τὴν ὠμῶς καὶ ἀπῆνως σι-
τεμένην τὴς ἀνδρῶς.

Eurip. Bacch. v. 337. Οἷος τὸν Ἀχλαίω-
ν. ἀθλιὸν μόρον, ὅν ὠμόσιοι σκύλακες, ἃς
ἐθρεψάτο, Διὸς πάσαντο, &c.

Lycophr. Alex. v. 654. ὠμόσια δαιδαλω-
μένως. Schol. ὠμὰ ἐσθίουσας.

* Ωμοφαῖα. App. 204. D.

Clem. Alex. Cohort. pag. 11. 16. —
Βάκχοι, ὠμοφαγία τὴν ἱερομανίαν ἄλγους, &c.

Ωμοφορεω.

Joseph. Ant. Lib. III. pag. 140. 15.
ἀναβαλλόμεν. ἐπὶ τὸ λαῖον ὠμοφορεῖ.

Ωμοφρονως.

Æschyl. Pers. v. 914. ὡς ὠμοφρόνως δαί-
μων ἐνεβη Περσῶν γενεῇ.

Ωογενής.

Orph. Hym. Πρωτογ. v. 1. pag. 102. Πρω-
τογονον καλεῶ διφυῆ, μέλαν, αἰθερόπλακτον,
Ωογενῆ, &c.

Ωοιοι.

Phaen. Lex. pag. 758. 3. Ὠίοι, επιφωνημα σχελιασικόν, παρὰ Ἰωσιν. *Hesych. Lex.* pag. 991. 2. * Ω ὄιοι, &c.

Ωοπωλις.

Aristoph. Plut. v. 427. Schol.

* Ωοιοκος. IV. 785. F.

Aristot. de Hist. Animal. I. 766. A. Καί τα μὲν, ζωόκα· τὰ δὲ, ὠόκα· τὰ δὲ, σκωληκόκα.

Ωραιομορφος.

Suicer. Thes. Eccl. II. 1599.

* Ωραιοτης. IV. 793. E.

Athen. Deirp. Lib. XII. pag. 513. F. κληθῆναι δὲ τὰ Σῆσα — δια τὴν ὠραιότητα τε τόπων.

Xenoph. Oeconom. Cap. 7. pag. 56. 3. Τὰ γὰρ καλὰ τε καὶ αἰσθητὰ, εἰς εἴδη, καὶ διὰ τὰς ὠραιότητας, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρετὰς εἰς τὸν βίον τοῖς ἀνθρώποις ἐπαύξει.

Ωραῖωρ.

Plut. Quaest. Rom. pag. 276. A.

* Ωρεσιδωτης. App. 205. E.

Anth. Ep. Gr. pag. 84. ult.

* Ωρεσιλοιπος. II. 1464. C.

Anth. Ep. Gr. pag. 83. ult. *In Bacch.* Ωριον, ὠμησῆν, ὄρεσίτροφον, ὠρεσίλοιπον.

Ωριοκαρπος.

Orph. Hym. in Adonid. v. 11. pag. 152. Ἦδ' ἔτι πάλιν πρὸς Ὀλυμπον αἴεις δέμας ὠριοκαρπον.

* Ωρογραφια. IV. 788. E.

Diod. Sic. Bibl. pag. 16. 4. τὰς καὶ

εἰς ἀναγραφὰς ὠρογραφίας προσαγορεύεσθαι.

* Ωρολογεω. IV. 788. F.

Suid. Lex. I. 916. Ευφρονη, ἡ νύξ. Τὴς τοῦ μελισσόφωνον ἐνδον τῆς σείτης ἐπέσειεν ὄρνιν ὠρολογεῖν τὴν ἐσπέραν. Vide Notam 2.

Ωρονομικος.

Aristoph. Av. v. 1693. Schol.

* Ωροσκοπια. IV. 789. E.

Lycophr. Alex. v. 363. Schol.

Ωροροφος.

Orph. Hym. in Solem. v. 10. pag. 104. Ἐρῶν σημάδιον ἀσθῶν, ὠρορόφε κοῦρε. *In Curet.* v. 25. pag. 136. Ωρορόφοι, &c.

Ωσιωμενως.

J. Poll. Onom. Lib. I. §. 32. 5. pag. 23. ὀσίως, ὠσιωμένως, αἰνῶς, ἡδυνεμένως, &c.

Ωτοκαλῆξιας.

J. Poll. Onom. Lib. IV. §. 144. pag. 436. 10. εὐγενεῖς, πυρσόθριξ, ὠτοκαλῆξιας.

Ωτραλέως.

Apoll. Rhod. Arg. I. v. 1210. Ὠτραλέως καὶ κοσμον ἐπαρίσσειεν ἰόντι.

Οτραλέως. Thes. II. 1528. G.

Ωχροειδης.

Suid. Lex. II. 112. Ἰκτερός. — λεγούσι δὲ εἶναι πονον ὠχροειδῆ, &c.

Ωψοναῖωρ.

Athen. Deirp. Lib. IV. pag. 171. A. Ἐκαλεν δὲ καὶ ἀγορασῆν, τὸν τὰ ὄψα ἀνέμενον, νυν δ' ὠψονάτορα.

F I N I S.

E R R A T A.

Col. Lin.

69. 3. Θυμομανῆς.
75. 11. f. ἰδιοελεῶν.
152. 13. *Æschin.* — 265. C.
257. 15. f. καθιερωσαν.
371. 1. μισαθηναϊοτάτης.
605. 23. ὑμῖν δοκῇ, δώσει.

Col. Lin.

659. 20. καὶ ὑποκάειν.
674. 16. *Euen.*
712. 10. IV. 659. E.
13. App. 1650. F.
882. 8. f. περιεξαγαγόντες.
1066. 15. ἡλικία.

4

